

ris eo ipso puto dicta dñiam Annucia obligatā fuisse ad dotādā di-  
ctū altare. ad dñeoz principaliter q̄ q̄ cōstruēs ecclesiā vel capellā seu  
altare obligat ipso facto ad notatiōē sicut obligat pater naturalis do-  
tare filiā. vii. q. i. de consue. eccle. vel alia. quatenus tñ illa glo. dicit prius de-  
bet dari actio in cōsecratōē q̄ cōsecrauit ecclesiā sine dote & in defectū  
debet dari in fundatōē & eius hereditas illi glo. in ea pater cōter nō  
tenet a doctoribus ibi dicitur q̄ ino prius in fundatōē per illū reg.  
idem tenuit glo. in d. c. nemo. ff. de obli. si dicatur dicta capella non  
fuit cōstructa cū cōsensu dioceſani: q̄ dico qd h̄ debuerit adhiberi cō-  
sensu dioceſani: tñ illud fuit introductū in fauorē ecclesie ne cōtinge-  
ret op̄ inchoari & nō cōsummarī. vel nō sufficiēter postmodū dotari  
et q̄ forte vires patrimonij edificatōis minime sufficiat: vnde id qd  
fuit statutū in fauorē ecclesie nō d̄z reſponderi in ipſius leſionē: vt in l.  
qd fauore. C. de leg. 2. q. qd ob gratiā. de reg. iur. lib. vi. qd in fauore  
ecclesie hoc fuerit cōstitutū: probat aperte in d. aut. vt nullus fa. ora.  
do. post prin. 2. d. c. nemo. Et multa possunt filia ad cōfirmatiōē ad-  
ducī. Primo p̄ in ordinatiōe clericorum. tñ nō enim d̄z eps aliquem  
ordinare in clericū nisi prius assignet beneficiū vnde viuere possit: vt  
in c. 1. 2. h. leg. dist. 2. tñ si ordinauerit tenet eps p̄uide de suo donec si  
bi p̄uiderit de beneficiis: vt in c. si p̄ apostoli. c. eps. de p̄b. Ad idē  
bona reg. in c. si qua de reb. eccl. q. i. d̄z q̄ si vacante ecclesia caplm  
aliqua de bonis ecclesie alienauerit sine superioris auctoritate relin-  
quit optiōi futuri epi an velit ratificare dictā alienatiōem: q̄ forte vti-  
lius est ecclesie habere pretiū q̄ rē: sic alienatiō nulla tamq̄ facta sine  
solennitate. de qua. q. i. q. si sine exceptione. p̄t haberi rata tractu t̄p̄is:  
q̄ nullitas infirmitas fauore ecclesie: ideo nō debet reſponderi in ipſius  
leſionē si platus futurus viderit illā esse ecclesie vtilem. hoc firmavit  
ep̄p̄s gl. in c. ne sede vacā. ad idem bo. reg. in l. non eo minus. C. de  
p̄cur. vbi p̄t qd licet filia lata s̄ minorē sine curatore sit nulla: secus  
tñ est si fuit lata p̄o minore: ad id qd in simili no. gl. 2. Bart. in l. si tu-  
tor. C. in qui. cau. in inte. res. non est neces. 2. l. si mater. §. hoc iure. ff. de  
excep. rei iud. 2. qd no. doc. in c. causam. de iud. ¶ Preterea illud qd fuit  
statutū in odium & penā edificatū ecclesias vel capellas sine aucto-  
ritate dioceſani: vt in aut. de eccl. ti. §. si quis aut. cū seq. nō d̄z cedere in  
eius fauorē: vt in c. si necesse. de dona. inter viri. 2. vgo. 2. c. h̄ de transla.  
pla. 2. l. papinianus eguli. ff. de mino. Et per hoc remanet decisiū etiā  
fōrm dubiū. ¶ Et quibus oibus conclusit dictā dñiam Annuciam  
fuisse q̄ cōstructione capelle seu altaris obligatā ad dotādū illud suf-  
ficiēter abbate p̄dicto habēte ratā cōstructionē dicti altaris. ¶ Tenio  
munc ad dictū dubiū an ad sufficiētiā dotis requirat qd inde possit  
viuere ēr clericus vltra sacerdotē. Et videt primo qd nō. per. c. vt q̄s  
p̄sbyter. de vi. 2. hone. de vbi innuit q̄ p̄sbyter habens populū te-  
net habere clericū: secus ergo in habēte altare: contrariū alias tenui  
in lectura dicti. c. vt quisq̄. 2. bene facit reg. iuncta glo. in cle. ne in agro  
§. ad hoc. de sta. regu. Et dñeādo ergo altare sacerdotale videt se obli-  
gasse ad dotē dñā p̄o necessariis cōcurrentibus ad missarū solennia  
nam qui vult vni videretur voluisse omnia per que peruenit ad illud.  
vt l. oratio. ff. de sp̄. 2. l. ad rem mobilē. 2. l. ad legatū. ff. de procu. 2. c.  
p̄dentiā. 2. c. p̄terea. de off. deleg. facit. l. illud. ff. de acqui. here. cons-  
cludo ergo in hoc tertio dubio qd dos dicti altaris debet esse sufficiēs  
p̄o p̄sbytero ibidē instituendo & p̄o clerico qui habet p̄stare sus-  
fragiū ad missarū solennia. facit dictū. c. nemo. 2. in dicta aut. vt nullus  
fa. ora. do. post prin. ¶ Ad quartū & vltimū dubiū an dicta obliga-  
tio reddat inefficacem per donatiōē omniū bonoz postea alteri factā.  
Et videtur primo qd sic: quia per cōstructionē altaris nō apparet q̄  
bona cōstructa sint tacite obligata: imo videtur sola obligatio per-  
sonalis orta sicut pater in vouente aliquā rem: non enim obligat res  
anteq̄ tradat: sed persona tantū: vt in l. si ff. de polli. §. persona nihil  
habet: saltē sufficiēter per donatiōē alteri factā: ergo obligatio rema-  
net inefficax: inanis est enī actio inopia debitoris excludit: vt in  
l. namis. ff. de dolo. 2. c. colum. 2. l. h̄ de resti. spol. ¶ Sed contrariū arbi-  
tror de iure procedere. ad dñeoz primo q̄ quia cōstruens ecclesiā vel ca-  
pellam obligat ad dotādū sicut pater tenetur dotare filiā. vt sensu gl.  
in d. c. si fuit. de consue. eccle. vel alia. 2. in d. c. nemo. de consue. dist. i.  
¶ Sed si pater facit immēsam donatiōē vni ex filiis q̄ tendit in p̄ui-  
diciū alterius filij quo ad partes sibi debitas reuocat dicta donatiō  
tamq̄ inofficiosa: vt l. h̄. C. de inoff. dona. 2. qd ibi no. ergo idem dicen-  
dum in casu nostro dñe Annucie. argu. in c. in p̄sentia. de prob. 2. eo  
rum que no. Bart. in aut. si qua. C. de sac. sac. eccle. 2. facit in simili ibi  
reg. 2. qd legit 2. no. et q. vltima. si qua mulier. ¶ Preterea 2. alia rō-  
ne in cōmuni vbiq̄q̄ debitor donat bona sua in p̄iudiciū & frau-  
dem creditorū debet talis donatiō reuocari etiā si fuit facta ignoranti  
in fraudem. vt probat in l. i. iuncta l. qui autem. §. simili quozq̄ modo.  
ff. de his que in frau. ergo dicta donatiō debet reuocari: quatenus

venit in p̄iudiciū altaris cui dicta Annucia erat debitor: respo-  
ndens. ¶ Posset addi 2. tertia q̄ d̄z an si ponat q̄ dicta dñia  
nucia donauerit secundo altari omnia sua bona p̄sentia futura et  
talīs donatiō nō tenet reuocando op̄. Aug. de peru. valde equum glo.  
in l. i. C. de pac. qui tenuit quod similiter valet donatiō reprobando  
rum p̄sentem: & futuroz: sed Aug. contra. sed non omnino ad p̄-  
sens d̄z teneat: que op̄ sit verior cum satis sit per p̄sentia altari p̄-  
cōsultū: nec in casu nostro dicitur qd donauerit p̄sentia altari p̄-  
cta ergo donatiō non reddit primā obligatiōē inefficacē: & futuroz  
potuit se liberare ab obligatiōe prius contractatā: q̄ videt in  
ratificante dictā altaris cōstructionē debet prius dictū altare  
ter dotari p̄o sacerdotē & p̄o clerico & rē dñā si qd vrit applica-  
secundo altari cui secundo loco fuit facta donatiō vel vltimū  
tio. Et hoc sufficiat.

¶ Casus consilij sequenti.

Quidā Antonius habens

cicum eius filiū legitimū & naturālē infantē in eius p̄tate con-  
condidit testamentū solenne in quo dictum frātrē cū herede  
tuit vniuersālē & tale fecit institutiōē. vsq̄ si dictus frāter cū  
rit in pupillari etate: postea quicūq̄ filius substitutus  
¶ Petri ipſius testamentū annuclum vulgariter. pupillariter & p̄-  
cōmissum & dictū qd anli dicto suo filio tutorē dedit. Et an dñe  
dicto testatore dictus frāter cū superius tribus mensibus  
dixit decessit: infans superius dicto paulo substituto & matre p̄-  
fantis: modo mater quodā infans mouit qd nemo dicto paulo  
fuit potestati vgo: dicit substitutiōis hereditatē olim dicti  
tonij & successiōē frātrē cū assente ad se successiōē dicti frātrē  
infantis defuncti spectare & dicit dictū qd anli substitutiōē fore  
sumq̄ ipse nō assumpsit in iudicio tutela dicti frātrē nec aliū  
rē cōstitutū dari potest: nec exequant intra. l. oēs a morte testato-  
parte vero dicti pauli substitutiōē dicit successiōē & hereditatē  
se spectare vgo: dicit substitutiōis additis q̄ ipse tutor cōstitutus  
in testamento dicti Antonij h̄ nō fecerit inuentariū p̄ dicto infan-  
ti dictū infantē nutrire & administrare eius tutelā iam in sol-  
do collectas & debita q̄ solūdo salarii dicit nutrire & adminis-  
trare & gubernādo & cōsiliando bona dicit hereditatis & inuen-  
tū cū sciat se tutorē in dicto testāto p̄tū Et posito sine veritatē p̄dicto  
qd nō admittit frātrē nec tutelā gessit nec alium dari potest: nec  
exculat: nec p̄terea debet p̄uiri dicta successiōē & qd nullitas  
vel negligētia est sibi imputanda eo qd dicit frātrē superius p̄-  
tribus mētibz cū dñm dñm tantū: intra videt dare annū substituto  
ad petendū tutorem. vnde cum morte superuenerat dicti frātrē  
in tam brevi tempore non potest dicit qd ipse fuerit negligens  
cessiōe p̄uiri debeat: quid iuris queritur.

¶ Consilium 2c.

1. Non gerere & siue solennitate & debita genere paria sunt.
2. Ad alter non exequatur quin prius tutor successiōe pupilli cum debita solennitate non assumpti tutelam.
3. Berens negotia pupilli nō decreta sibi tutela per iudicem & inuēto prius non confecto debet tanquam superctis acerrime puniri.
4. Tutor testamentarius seu datarius non excusando se intra quin-  
ginta dies postquam sciuit se tutorem designatum videtur se al-  
tere & acceptare tutelam.
5. Substitutus licet recuset tutelam non per hoc excluditur a postulatōe

¶ Insuperioris dei postulatōe

¶ Sufficienti aglo. Duo ad decisiōē huius questionis vere  
quāda incidunt. ¶ Primo est an dictus substitutus p̄-  
tela tñ non assumpta cū solennitate debita. ¶ Secundū p̄p̄o  
to q̄ ex scdo capite nō excuset an potuit facere hoc in vita postulatōē  
petendo tutorē cōstitutū ex quo potuit facere hoc in vita postulatōē  
nō dū elapso. ¶ Circa primū videt dictū substitutum non excusari  
tute. 2. l. si. C. de tuto. & cura. 2. l. si. tutor. ff. de susce. tuto. facit  
vnde. C. de testa. 2. c. h̄ de transla. prela. ¶ Secūdo de hoc videt  
no. in l. si. si mater. ad tertialia. que dicit q̄ matrem non excusari  
prius successiōe pupilli si cum solennitate debita non assumpti  
lam nec petere tutorē dari filio quāq̄ ipsa vel alij gesserint & ad-  
strauerint bona pupilli sine solennitate debita. 2. l. illam glo. sequens  
Bart. 2. Bald. in l. matres. C. ad tertialia. sed predictus quia non fuit  
gesserint negotia pupilli: nō tamen hoc fecit legitimū: quia non fuit  
decreta tutela per iudicem prius cōfecto inuentario scilicet fieri debet  
vt in l. si. C. arbit. tute. no. glo. 2. Barto. in l. legitimus. ff. de leg. i. qd  
alia fecit que in dicta legitimus. notatur. ideo non debet ex illa  
fione excusari: imo magis debet inculpari: q̄ quia gerens negotia  
pupilli non decreta sibi tutela per iudicem & inuentario prius non  
facto

¶ Preterea mater tenetur ex duplici capite petere tutorem filio. ¶ Primo  
propter pietatē maternā: vt l. matris pietas. C. qui p̄e tu. ¶ Secundo  
propter ipem future successiōis. d. §. confestim. In alijs autē habenti-  
bus succedere ex testamento vel ab intestato nō subest nisi vna cātes  
spēs successiōis. ergo minus fuit procedendū cum eis q̄ cum matre.  
arg. in l. re conuicti. ff. de leg. in. 2. in aut. cessante. C. de legi. here. quin  
imo posset attendari qd etiā mater non p̄uierit intra annum per testā-  
ci reg. in dicto §. cōstitutū. vt sic ex legis uite p̄tatione dicatur facere  
cōstitutū petiōē intra annū: vel dicamus q̄ cōstitutū. l. q̄ citius potest  
debet petere tutorem. non tamē puniunt nisi negligat per annum: vt  
voluit reg. p̄alle. Et cum sumus in materia odiosa melius & equius  
est dicere quod dicta l. si intelligit fm̄ reg. in l. ad tertū in fi. q̄ econ-  
tra. arguunt in l. placuit. C. de iudicis. sentit Bart. in dicta l. sciant. 2.  
l. matres. Et his omnibus concludo dictum substitutum non debere  
in casu nostro succedere p̄uiri: siue sit hereditas patris siue pupilli.  
Et hoc sufficiat.

¶ Casus consilij sequenti.

Quidā sempzonius de lesema

testatus crimine cōdemnatus bonis suis ex p̄te publicatis anteq̄ p̄sa-  
tum delictū cōmitteret & suam repositā et certa bona donauit quibū-  
dā fratribz carnalibus ad eorū vitam dūtātā: ita tñ qd vn̄ alteri  
succederet oibus mortuis dicta bona recta via ad eundē donatōē re-  
dierit: adiectū fuit in principio donatiōis q̄ de p̄dictis bonis dona-  
tiō faceret in eoz vita q̄quid eis placeret sine alicuius p̄tadiōē.  
In fine vero infirmitas dicit q̄ sup̄radictā donatiōē fecit p̄fāt donator  
sub his cōditiōē tenore & lege pactoz: qd plene donatio valeat & ef-  
fectū sortiat vsq̄ in vitā tñ dictoz donatorū & cum ibi eorū nō  
vltia. 2. qd ipi donatarij vel alij eorū non possint neq̄ debeat ipsa  
bona donata in toto nec in parte villo tēpore alicui p̄sonē vel vniuer-  
sitati vendere donare vel alie: nec cambire obligare nec aliā baratare  
nec translatāre cum aliter p̄fatus donator non fecisset nec facturus  
fuisset: nec pro facta vult haberi p̄sentē donatiōē: sed vult p̄tē  
nationē quonēcūq̄ sic heret nō valere: nec tenere: nec effectū sortiri  
debere: & ipso iure ius & dñm ipsorū donatorū in totis perueniat in  
p̄fatiōē donatarij. Et sunt verba formalia posita in fine dicti instru-  
menti. Contingit qd post iniam cōditiōis p̄dictorū & bonorum  
publicatiōē factā dicti donatorij seu aliqui eorū qui supererāt v̄e  
diderunt dicta bona donata sub cōditiōe p̄dictā quidā Senenſi  
cū pio certa pecunie p̄tate ad eorū vitam dūtātā: ita queritur  
an cōmune Senenſi cū bona dicti donatoris fuerit cōfiscata possint  
illa bona donata vigore publicatiōis & dicti pacti in donatiōe apo-  
posita vindicare.

¶ Consilium 2c.

1. Usufructuarius qui non transmittit ius suum in heredem potest nihilominus usufructum alij vendere.
2. Leg siue testator siue pactio contrahitū si ius habuerit alienationē: videtur prohibita non solum domini translatio sed usufructus.
3. Prohibitus vendere non potest etiam locare ad magnum tempus.
4. Usufructuarius non prohibetur alienare ius quod habet.

¶ Aluatores inuocato suffra

¶ Ad idē primo qd nō p̄ verba p̄iora apposta in instru-  
mento q̄ fuit dictū vt de p̄dictis bonis donatis faceret  
in eorū vita q̄quid eis placeret: ergo possunt disponere in eorū vita  
etiā vendendo. Ad idē enī q̄ cū usufructuarius qui nō transmit-  
tit ius suum in heredē potest nihilominus usufructum alij vendere:  
nec mirū q̄ vt dicit iuris consultus. Cui p̄tō frui ipsa se frui videtur  
vt habet in l. nō v̄t. cū l. seq. ff. de usufructu. Ita dicendū in p̄positiōe  
p̄tō: Preterea alienare est actus per quem trāſſertur dñm. vt l. i.  
C. de fun. dota. sed predicti donatarij vendiderunt ad vitā eorū dūta-  
tar: ergo illa non p̄t dicit alienatiō: maxime ad incurrendū penam  
p̄uatiōis. Sed contrariā sententiā arbitror de iure venior. Et primo  
probat qd dicti donatarij ceciderūt a iure eorū. Secundo qd dicta bo-  
na deuoluta sint ad cōe Senenſis: probat per reg. aperte qui caullari  
nō potest. l. si. C. de rebz alie. nō alie. vbi dicitur qd siue leg siue testa-  
tor siue pactio contrahentiū inibuerit alienationē: videtur p̄hibita  
non solum domini translatio sed usufructus & pignoris: sed negari  
nō potest quin dicti donatarij alienauerint saltē usufructū dictarū  
rerū: ergo venerūt cōtra pactum in donatiōe appositū. Sed do hoc  
probat ex p̄te ex tenore dicte donatiōis in eo q̄ exp̄sse fuit p̄hibi-  
bitum ne dicta bona obligaret vel bararent seu translataret: sed ne  
gari non potest quia per illā venditiōē translatauerint seu obligare  
sunt dicta bona: ergo ceciderunt dicta bona in cōmissum. quimo p̄s-  
dico qd prohibitus vendere nō potest etiam locare ad magnum tēp-  
q̄ per talē locatiōē cōstitutus in re: sic fit quēdā alienatiō rei: vt  
no. Bart. 2. in l. codicillis. 6. substituto. ff. de leg. 2. licet glo. ibi al-  
ter firmat quē tñ cōter ibi in hoc dñat. 2. p̄mum tenet gl. in cle. de

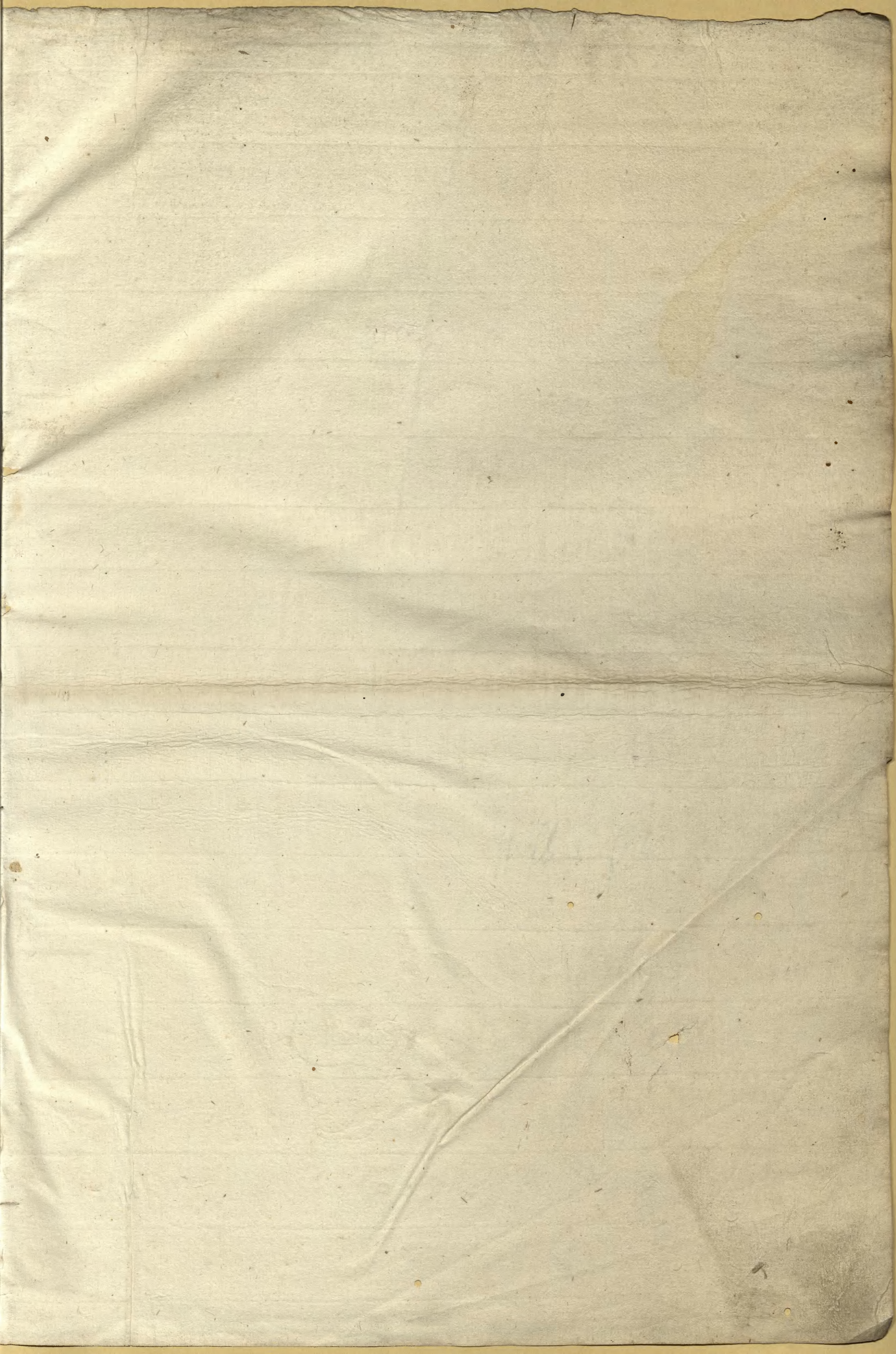


aduer. alle. 10. se. 7. a  
ten. se. 1. Temp. au  
migeant. ad. hox. u  
ma. usq. ad. illam. q  
lit. spm. : expansis. m  
in. modum. crucis. or  
honoratis. aut. h  
m. it. illentis. cu  
conio. 1. ad. qu. scem  
posuist. : t. no. audu  
cem. dicentis. sibi. S  
festina. : quia. moto  
furus. Qui. descen  
tulit. ei. scin. d. ni. corp  
Quo. accepto. ubi. de  
uit. emisit. spm. : 7. a  
am. maiore. corpus  
tatu. est. Ibiq. fuit. n  
qua. uigilaui. in  
**P**lurimi. aut. la  
infantes. bapti  
a. fonte. ueniret. iud  
eum. : ita. ut. aliqui  
in. cathedra. alii. uo  
tem. digito. ostenden  
rim. aut. stellam. si  
pus. eius. se. uidere. u  
bant. Cum. aut  
uaret. portandū. ad



Feb. 20







14. 11. 18. 11.





# INDEX IN LECTURAS PANORMITANI



IV RIS PONTIFICII  
STVDIOSIS VTISSIMVS, SVPER  
COMMENTARIIS IN QVINQVE LIB. DECRETALIVM,  
præclarissimi Decretorum Doctoris Nico-  
lai de Tudeschis Siculi, Abbatis Monacen-  
sis, Archiepiscopi Panormitani, ac Roma-  
næ ecclesiæ Cardinalis Reuerendiss. ma-  
gnis & vigilijs, & laboribus denuo excusus,  
selectissimas quasque materias complectēs.

LVGDVNI,

1551





## Pro numeris marginalibus.

**C** Numeros marginales quos versus capitibus prefatos vides sic intelligo: vt

Prima pars primi decretalium per numerum. 1. significetur.

Secunda pars primi decretalium per numerum. 2.

Prima pars secundi decretalium per numerum. 3.

Secunda pars secundi decretalium per numerum. 4.

Tertia pars secundi decretalium per numerum. 5.

In tertium librum decretalium per numerum. 6.

In Quartum & Quintum per numerum. 7.

**E**ta vt materiam cui numerus. 1. prefatus est querās in volumine, qđ intitulatur: Prima Panormitani in Primū Decre. Et cui numerus. 2. in eo volumine, quod intitulatur Secunda Panormi in Primum. & sic de reliquis.



# Repertorium super Lectu. Panormitani.

## Repertorium admodū solē

ne super Commentarijs (seu manūs lecturis) Nicolai de Tude  
schis, vulgo Panormitani dicti, in quinque libros Decre-  
talium: in quo Lector quicquid bonarum materia-  
rum in hysdem Commentarijs habetur facilis-  
me reperiet. Nec desunt ea que alijs e-  
ditionibus ex Antonio Corseto inserta sunt huiusmodi  
signo notata.



**A**bbas potest punire monachos suos  
sine consensu capituli: quod ipse  
solus habet potestatem in solidum in monachos in  
c. reprehensibilis, nu. 11. de appella. fol. 103.  
Abbas potest agere nomine monasterij sui  
etiam sine mandato capituli, in c. cum dile-  
ctus, nu. 3. de success. ab intesta. fo. 131.

Abbas debet stare immediate post episco-  
pum: et prefertur alijs prelati citra episco-  
pos, in c. ex ore, nu. 3. de privileg. fo. 157.

Abbas remotus ab administratione tanquam non idoneus debet habere  
expensas a monasterio: secus si privatur etiam titulo, in c. ex parte, nu. 5.  
de accusa. fo. 59.

Abbas unus non potest preesse pluribus monasterijs, in c. si, nu. 1. et 5. de  
relig. domi. fo. 187.

Abbas non potest quis esse in vno monasterio et in alio sit tanquam mona-  
chus si monasteria sint separata: sed si sunt unita sic ibi, nu. 5.

Abbas unus monasterij an vocabitur ad electionem prelati alterius  
monasterij in quo est monachus, ibi, nu. 6.

Abbas civiliter et criminaliter in monachos sibi subiectos etiam in si-  
gura iudicij iurisdictionem exercere potest: adeo quod loci incommunitas  
te non repugnat eo pretermisso coram episcopo loci prius convenien-  
di non sunt nisi talia sint crimina que depositionem exposcant, in c. cum  
contingat, nu. 33. ver. tertia conclusio. de fo. compe. fo. 80.

Abbas ex aliquo iure habet ius eligendi episcopum una cum alijs ca-  
nonicis, in c. humana, nu. 2. de elec. fo. 170.

Abbas solus non potest de iure aliquem in monachum recipere, in c.  
ad apostolicam, nu. 12. de reg. fo. 162.

Abbas potest prescribere iura episcopalia, in c. cum non liceat, nu. 17.  
de prescrip. fo. 31.

Abbas potest prescribere aliquam ecclesiam contra episcopum, ibi.

Abbas an possit recipere monachum in professionem sine consensu ca-  
pituli vel contra, in c. porrectum, nu. 5. et 6. de regu. fo. 160.

Abbatis negligentia an preiudicet monasterio, in c. sicut nobis, nu. 6.  
de regu. fo. 162.

Abbas an possit conferre primam tonsuram suis monachis, Anto. in  
c. cum contingat, nu. 1. et 2. de eta. et quali. fo. 47.

Abbas potest esse procurator pro ecclesia cathedrali, in c. si, nu. 3. de po-  
stula. prela. fo. 107.

Abbas faciens verberari monachum: ipse et verberans sunt excommu-  
nicati: nec absoluitur nisi per romanum pontificem intelligas quando  
facit percuti per laicum: ipse tamen abbas posset sine metu verberare,  
in c. universitatis, nu. 1. et 5. de sen. ex. fo. 185. et seq.

Abbas potest quantuncunque durum precipere monachis etiam si in  
regula non caueatur: dum tamen sit implebile et licitum, in c. super eo,  
nu. 6. de regula, fo. 158.

Abbas potest esse arbiter et procurator sine alicuius mandato, in c. si,  
nu. 4. de post. fo. 138.

Abbatibus possunt ex privilegio portare insignia episcopalia et ordines  
minores conferre: et idem est in cardinalibus non episcopis in ca. clerici,  
nu. 6. de vi. et hone. cleri. fo. 8.

Abbas habet iurisdictionem in monachos in civilibus et criminalibus,  
in c. cum ab ecclesiarum, nu. 10. et 12. de offi. ord. fo. 112.

Abbas habet corrigere monachos et non episcopus nisi in defectum ab-  
batis, in c. si, nu. 1. de capel. mona. fo. 188.

Abbas et alius inferior prelati exemptus non potest prescribere ius  
ra episcopalia que numerantur in c. cum olim, nu. 4. et 5. de prescrip. foli. 41.

Abbate remoto propter eius malam administrationem non succedit  
conventus ecclesia vacante: quia presumitur contra ipsum, in c. per in-  
quisitionem, nu. 2. de elec. fo. 146.

Abbas potest vindicare monachum suum ubicunque sit: et potest implo-  
rare officium prelati ut cogat monachum redire ad monasterium, in c.  
non est, nu. 4. de reg. fo. 156.

Abbas si est suspensus devolvitur eius potestas ad capitulum, in c. si,  
nu. 5. ne sede vacan. fo. 64.

Abbas si pro aliquo accipiendo in monasterijs acceperit pecuniam com-  
mittit simoniam, in c. veniens, nu. 1. de simo. fo. 23.

Abbas cassinensis habet omnimodam iurisdictionem in castris mona-  
sterij, in c. si, nu. 10. de consang. et affini. fo. 31.

Abbas et monachi an possint statuere de redditibus ecclesie quilibet  
habeat certam portionem pro vestimentis et alijs necessarijs, in c. ex parte  
astensis, nu. 12. de concess. preben. fo. 61.

Abbas potest vindicare monachum: pater filium: et maritus uxorem, in  
c. licet, nu. 15. de reg. fo. 163.

Abbas potest conferre minores ordines, in c. quod ingredientibus, num.  
6. de testa. fo. 111.

Abbas non potest remittere votum sine consensu episcopi vel alterius  
superioris, in c. scripture, nu. 9. de voto et vo. re. fo. 175.

Abbas negligens potest deponi, in c. monachi, num. 5. de statu mona-  
chorum, fo. 179.

Abbas et quilibet status secularis potest deponi si est dilapidator bono-  
rum monasterij vel sit incontinens vel ratione maioris officij, ibidem, nu. 6.

Abbas solus potest removere monachum electum ad aliquod officium  
per ipsum et conventum simul, ibi, nu. 9.

Abbas non potest quis eligi nisi fecerit professionem et expressam, in  
c. cum in magistrum, nu. 1. et 2. de elec. fo. 170.

Abbas non potest quis eligi qui sit alterius professionis vel habitus,  
ibi, nu. 4.

Abbas habet iura episcopalia in ecclesijs sibi pleno iure subiectis, in c.  
si, nu. 3. de reb. eccle. alie. fo. 73.

Abbas potest habere collationem beneficiorum in diocesi episcopi: et  
hoc ex aliquo privilegio, in c. abbatem, nu. 1. de rescrip. fo. 87.

Abbas prefertur episcopo in spectantibus ad regulam, in c. cum con-  
tingat, nu. 21. de foro compe. fo. 77.

Abbas si est negligens facit ut cognoscat episcopus causas inter mona-  
chos, ibi, nu. 25.

Abbas quam formam observabit in inquirendo contra monachos suos,  
ibidem, nu. 26.

Abbas an possit monachis sine alterius autoritate constituer e econo-  
mum, in c. imperatorum, nu. 4. de iura. cal. fo. 127.

Abbatibus tria debent episcopis locorum: et que, in c. ne dei ecclesiam, nu.  
1. de simo. fo. 90.

Abbas et alij prelati seculares non deponunt ex omni negligentia nisi  
sit magna, in c. ea que, nu. 3. de statu, mo. fo. 183.

Abbas an possit absolvere monachum delinquentem extra claustrum,  
in c. cum illorum, nu. 16. de sen. ex. fo. 190.

Abbas potest repetere monachum suum in alio monasterio commo-  
rantem, in c. Joannes, nu. 2. de regu. fo. 157.

Abbas potest corrigere monachos sine consensu capituli: nisi abbas  
sit nimis severus, ibi, nu. 3. et 5.

Abbas potest eligi perpetuo aliquis in aliquo monasterio alia vero of-  
ficia sunt temporalia, in c. cum ad monasterium, num. 5. de statu mona-  
chorum, fo. 181.

Abbas non tenetur statuti factis per suum predecessorem sine consen-  
su episcopi, nu. 10.

Abbas solus potest contravenire statutis factis per ipsum et conven-  
tum quod monachi non possunt resistere abbati quin ei obediant etiam si  
abbas iuraverit observare licet contraveniens sit periturus, ibi, nume-  
ro 11.

Abbas non obligatur monacho quin possit contravenire, ibi, nu. 12.

Abbas non debet removeri pro qualibet negligentia, ibi, nu. 20.

Abbas an possit conferre minores ordines, in c. quanto, nu. 9. de co. su-  
tudi. fo. 65.

Antonius Corsetus doctor excellentissimus. Adde quod Abbas con-  
ferre potest in suo monasterio primam clericalem tonsuram laicis ad suum  
monasterium commulantibus, vel legi et nota, in c. cum contingat, de eta.  
et quali. quid de alijs minoribus ordinibus: vide not. per Hostien. et do.  
Antoni. ibi. et qd. le. et no. in c. abbates, de privileg. lib. vi. et in c. si, de sup.  
neg. prela. et lviij. distinct. in c. si, et do. Ab. in c. veniens, nu. 5. et 6. de po-  
scri. fol. 42. et in de attendentes, de sta. mona. in apost. et dic. qd. Abbas  
ultra lectoratum ordines non conferet: ut in d. c. cum contingat, cum ibi  
no. secundum moderationem, d. c. abbates, no. Jo. an. in c. Joannes,  
de cleri. coniug. hanc partem tenuerunt. De. et Bar. brie. lxxij. dist. in c. si,  
et pro ipsis facit verbum solummodo positum in d. c. cum contingat.

Hostien. ibi dicit quod contrarium de facto servatur, nec obit, verbum  
solummodo: quod determinat verbum in proprio monasterio: quod sequi-  
tur hoc tenet ibidem do. Ant. de bu. per identitatem rationis, c. transla-  
to, de consi. sed magis communis opinio est quod non possit ultra lectora-  
tum alios ordines conferre, et vide in hoc do. Domini. in c. abbates, in  
ver. quero an abbas.

Abbas potest monachum suum punire et contra ipsum inquirere, in c.  
suscepimus, nu. 5. de homici. fo. 110.

Abbas potest eligere sibi sepulturam ubicunque vult, in c. de vxore, nu.  
5. de sepul. fo. 66.

Abbas vel abbatisa potest appellari etiam quod adhuc non sint be-  
nedicti si fuerit electi et confirmati, in c. meminimus, nu. 1. de accu. fo. 60.

Abbas potest benedictionem potest conferre ordines minores: secus ab-  
batisa, ibi, nu. 61.

Abbas non debet de facili dare licentiam monacho afferenti velle intrare  
a q



# Repertorium singularium materiarum

- re strictius monasterium. Anto. in. c. si. nu. 3. de renun. fo. 34.
- Abbas exemptus non potest transire nisi cum licentia pape: si non est exemptus cum licentia sui superioris. in. c. si. num. 6. de translatione epis. scop. fo. 6.
- 3 Abbas potest esse procurator aliorum monasteriorum. in. c. sopite. nu. 3. de cens. fo. 202.
- 1 Abbas potest eligi in episcopum sine licentia superioris. in. c. ecclesia vestra. el. h. nu. 16. de elec. fo. 182.
- 4 Abbas an possit vni concedere vt perpetuo stet extra monasterium. in. c. ex rescripto. nu. 3. de iureiu. fo. 134.
- Abbas an possit concedere vni monacho vt seruiat vni prelato. ibidē. nume. 6.
- 6 Abbas et quilibet prelatus regularis habet facultatem donandi aliquam rem propter liberam administrationem quam habet. in. ca. ceterum. nu. 2. de dona. fo. 204.
- Abbas vel prelatus quo casu possint donare res modicas cessante consuetudine et sine consensu capituli. ibi. nu. 4.
- 2 Abbas si non renocat monachum vagabundum potest tunc ordinarius loci renocare. in. c. quanto. nu. 1. de offi. ordi. fo. 114.
- Abbas quam potestatem habeat in monachos. ibi. nu. 3.
- 6 Abbas potest prescribere iura episcopalia. in. c. fina. numero. 3. de insti. folio. 55.
- 1 Abbas debet creari de suo ordine: vel de alieno si expediens erit. in. ca. officij. nu. 1. et 4. de elec. fo. 158.
- Abbate mortuo: an potestas transeat in capitulum. ibi. nu. 7.
- 6 Abbas renuntians vel depositus an remaneat monachus monasterij. in. c. cum ad monasterium. nu. 13. de sta. mona. fo. 182.
- Corsetus. Adde nunquid Abbas renuntians abbacie remaneat monachus monasterij. et communis conclusio doctorum est talem non remanere monachum illius monasterij: sed sub obedientia episcopi: per iura et motiva ibidem adducta. tamen dominus Abbas et do. Anto. de bu. videntur residere contra opini. contrariam quod remaneat monachus illius monasterij vltimi vbi deponitur seu renuntiat. qz. l. ius monachus potest esse sine iure abbacie non tamen econtra: qz non potest esse abbas cum sit monachus. facit. c. si de sumo. et ca. nullus. de electi. l. i. bro. vi. vnde renuntiatio respectu abbacie non debet extendi contra voluntatem renuntiantis ad ius monachatus. et pro ista opini. facit text. in. d. c. cum ad monasterium. nam Abbas depositus remouetur ibi monachum secundum Hostien. qd colligitur ex illo text. dum dicit depositum castigandum secundum regulam. ergo idem in renuntiante ne delinquens sit melioris conditionis quam renuntians. Item si esset oppositum iste remaneret monachus sine monasterio et c. cum habeat primum compelleretur mendicare in opprobrium clerici contra capitulum. xxiij. dist. in. Item esset accephalus id est sine capite. contra. c. nulla. xxiij. dist. in. et hanc questionem disputat Guido de siza. et refert Joā. an. in. d. c. cum ad monasterium. et latius de hac materia per Fride. de ses. nis. consil. lxx. incipi. Quidam monachus. vbi ampliat terminos querendo quid si monachus monasterij exempti promouetur in abbatem alterius monasterij: demum renuntiat: queritur nunquid remaneat monachus in primo monasterio vel in secundo. et si remaneat in secundo qualem locum et vocem habebit iste in choro et c. et post multa conclusit quod non remaneat monachus: nec in primo nec in secundo: sed sub obedientia episcopi: licet fuerit abbas et monachus monasterij exempti: qz illa exemptio competebat ratione monasterij et non persone et videtur tacite respondere ad tertium dic capi. cum ad monasterium. videlicet quod depositus remaneat in monasterio vbi deponitur non vt ibi sit monachus sed vt penitens: nam vt clerici seculares depositi includuntur in monasterijs: non tamen per hoc habent episcopi ius monachatus. vt in. c. tue. de pe. et presuppósito quod remaneret monachus secundum monasterij talis renuntians dicit quod debet habere primum locum et primam vocem post abbatem et substitutum in reuerentiam prime dignitatis. pro hoc facit in arg. l. si. de decu. et l. seruus. C. de questio. Sed do. Anto. et do. Abb. vt dixi quo ad primum dictum videtur sentire contrarium: quorum opi. est magis equa: licet Jo. de lig. videtur sequi communem opi. in ele. ne in agro de sta. mo. vbi ponit hec dicta Fride. vide ibi Car. in. C. prefate. circa si. et in. §. qui autem. q. h. et vide de hac q. Joā. de anna. in. c. si. in. l. ij. col. de sumo.
- 1 Abbas alicuius monasterij non debet quis creari nisi primo fuerit monachus et professus. in. c. cum ad nostram. nu. 1. et 2. de elec. fo. 158.
- 5 Abbas electus ad regimen monasterij potest dici et nuncupari abbas licet sit benedictus et post omnia ad suum officium spectantia exercere. in. c. inter monasterium. nu. 25. de re iudi. fo. 75.
- Abbas quibus diebus possit benedici et qualis est talis benedictio. ibi.
- 5 Abbas potest acquirere possessionem per monachum. in. c. bone memorie. nu. 3. de appel. fo. 218.
- 6 Abbas generalis habet ius excommunicandi abbates inferiores. in. c. si. nu. 1. de regn. fo. 164.
- Abbas vnius monasterij non subijcitur abbati alterius monasterij. ibi.
- Abbas potest monachos excommunicare et facere eos denuntiari excommunicatos a prelatis ecclesiarum. ibi. nu. 2.
- 1 Abbates possunt cognoscere de causis ciuilibus et criminalibus. in. c. qz propter. nu. 6. de elec. fo. 163.
- 3 Abbas an sonet in nomen dignitatis an officij: vide remissive in. c. h. nu. 2. de iudi. fo. 8.
- Corsetus doctor excellentissimus. Adde quod abbas licet sit potius nomen solitudinis quam honoris: vt no. glos. et doc. in. c. tuam. de eta. et quali. non tamen poterit eligi in abbatem nisi sit sacerdos. vt in. c. i. co. ti. si tamen fuerit honestate et industria predictus potest dispensari in minoribus ordinibus eligi. vt. d. c. tuam. et ibi. sed glos. si. in. c. expofuisti. de cor. viti. tenet qz si nomen honoris et nihilominus oneris. et vide do. Car. post. Sali. de monte lau. et Jenze. in. cle. i. in. ver. quero an nomen abbatibus et c. de rescri. et conclude quod est honoris et dignitatis. per. c. in dē nitatibus. §. verum. de elec. lib. vi. de priuile. c. vt apostolice. lib. vi. l. 3 non sit ordinis. xxi. dist. inc. cleros. pro hoc qz abbas prealij est honorandus. de statu mo. c. cum ad monasterium. ver. ab. et ver. prior. per hoc. c. j. de sup. neg. prela. et etiam est oneris et solitudinis: vt dicit glos. in. d. c. tua. imper. c. hoc tantum. xviij. q. h. cum tota potestas monasterij sit per nes eum. ca. cau. et q. c. nullam. Et ideo dicimus qz abbas habet dignitatem et appellationem prelatorum venit Abbas. vt in. c. h. nu. 2. de iur. et ibi omnes. in. c. i. de etate et quali. et in. c. indemnitatibus. de elec. lib. vi. Jo. de lig. et doc. in. cle. j. eo. ti. et ibi per do. meum. do. And.
- 6 Abbas solus potest creare monachos absqz conuentu. in. c. ea noscitur. nu. 4. de his que si. a prela. fo. 68.
- Abbas solus potest dare licentiam monacho volenti transire ad arctior regulam. ibi.
- Abbas solus potest facere ea que pertinent ad cultum diuinum et ad utilitatem ecclesie. ibi.
- 5 Abbas non potest constituere monachum in priorem alicuius loci in c. ad nostram audientiam. nu. 9. de consar. vti. vel inuti. fo. 145.
- Abbas obligatur monacho etiam cum iuramento. ibi. nu. 11.
- Abbas potest remouere priorem etiam qz priores in illo loco fuerunt per preteritum perpetui. ibi. nu. 11.
- 5 Abbas et episcopus an quis possit simul esse. in. c. causam que. el. j. nu. 8. de iur. fo. 25.
- 3 Abbas habet iurisdictionem etiam contentiosam. in. c. significasti. nu. 2. de fo. compe. fo. 85.
- 7 Abbas an et quando possit quem absolueri ab excommunicatione. in. c. monachi. nu. 3. de sen. excom. fo. 163.
- 7 Abbas potest de suis excessibus non solum per monachos monasterij accusari: sed etiam per conuersos. in. c. illa prepositorum. nu. 2. de accusa. fo. 56.
- Abbas potest ex sola negligentia deponi. ibi. nu. 3.
- 4 Abbas vel prior depositus ab abbacia vel prioratu remanet monachus. in. c. ex literis. nu. 1. de iureiu. fo. 13. et 137.
- Abbas habet dominium et possessionem rerum quibus preest et etiam actiones. in. c. cum deputati. nu. 6. de iud. fo. 40.
- 1 Abbas cum conuentu potest ex causa statuere vt bona communia monasterij diuidantur quo ad rem sed non quo ad administrationem. vt puta qz certa bona sint deputata pro mensa conuentus et certa pro mensa abbatis. vnde per hanc diuisionem bona non minus sunt monasterij qz prius nec administratio est diuisa. nam abbas administrat ea actiua sent communia. in. c. edoceri. nu. 13. de rescri. fo. 65.
- Abbas non potest sine consensu conuentus procurare omnino diuisa inter abbatem et conuentum sed si bona sunt omnino communia vel saltem quo ad administrationem vt supra dictum est ad abbatem pertinet procurare negotia totius monasterij et in tali casu tenet rescriptum impetratum expresso nomine solius abbatis. ibi. nu. 3.
- 5 Abbates et alij religiosi an possint esse procuratores. in. c. cum dilecta. nu. 18. de consar. vti. vel inuti. fo. 145.
- Abbas et loca religiosa et ipsorum persone quomodo subijciuntur ordinario loci. in. c. h. nu. 6. de appella. fo. 90.
- 7 **Abbatissa** potest habere et habet iurisdictionem fori cōtentiosi non tamen potest cōfessiones audire vel predicare nec benedicere. in. c. noua. nu. 1. de peni. et remis. fo. 174.
- 6 Abbatissa debet esse in etate triginta annorum: abbas vero viginti quinque. in. c. super inordinata. nu. 7. de preben. fo. 48.
- Quod statuitur in abbatissa non trahitur ad abbates. ibi. nu. 8.
- 6 Abbatissa habet dignitatem. in. c. de multa. nu. 21. de preben. fo. 37.
- 2 Abbatissa est capax iurisdictionis episcopalis. in. c. dilecta. nu. 2. de mai. et obe. fo. 128.
- 2 Abbatissa licet non possit communicare potest tamen implorare officium iudicis vt excommunicet. ibi. nu. 3.
- 7 Abbatia non dicitur dignitas excellens sed potius numeratur inter dignitates inferiores. in. c. per tuas. el. j. nu. 7. de sumo. fo. 87.
- 1 Abbatissa non potest esse aliqua siue fuerit vidua vel illegitime nata. in. c. cum in cunctis. nu. 6. de ele. fo. 125.
- 6 Abbatissa habet liberam administrationem sui monasterij non obstat seru femine. in. c. h. nu. 4. de his que si. a prela. fo. 66.
- 1 Abbatissa habet iurisdictionem et potest habere collationem beneficiorum in. c. cum dilectus. nu. 20. de consar. fo. 100.



## Super Rectu. Banormitani.

- 7 Abbatissa debet benedici si est in loco ubi hoc fieri solet et si intra annum non fuerit benedicta perdit omne ius quod haberet: si autem in loco ubi non solet fieri est secus. in c. meminimus. nu. 5. de accu. fo. 61.
- 1 Abbatissa dicitur habere dignitatem. in cap. q. propter. nu. 3. de electio. folio. 183.

7 **Abortiuum** presumitur in dubio fuisse cum anima potius quam sine. in c. sicut. num. 7. de homici. folio. 113.

7 **Abolitione** potest quis recedere a lite et qualiter. in c. j. nu. 5. de collu. de teg. fo. 135.

Corsetus. Abolitio triplex reperitur. nam quedam est legitima que fit ipso iure et conceditur a lege mortua: puta quando moritur accusatus: nam tunc tollitur instantia et extinguitur crimen. l. j. et per totum. C. si reus vel accu. mor. sue. vel quando moritur accusatus vel est aliter impeditus ius sit longo impedimento: nam tunc non tollitur crimen ex quo criminosus viuit: sed instantia suspenditur: et ideo alius admittitur ad persequendam litem inchoatam intra xxx. dies utiles. l. libellozum. §. si. ff. de accu. laut. priuatim. in. ver. si. xxx. dies. ff. ad senatusconsultum. turpil. ad nonam autem accusationem instituendam habet accusator tempus illi accusati a iure presumitur: de quo in l. querelam. C. de fal. l. qui de crimine. C. de accusa. alia est abolitio publica: quia ad publicam letitiam est concessa: et hec appellatur generalis: quia generaliter omnes concernit: et hanc concedit solus princeps: quia est ibi natus filius est vel propter prosperos successus quos habuit contra barbaricas nationes: et de ista habetur. C. de gene. aboliti. per totum. et. l. abolitio. cum. l. seq. ff. ad turpil. ubi litera dicit. Publice fit ob diem insignem ob publicam gratulationem vel ob rem prospere gestam: et hec talis abolitio non extinguit crimen: nec instantiam tollit: sed illam suspendit: et ideo post finitas ferias repentinas ad causam reditur intra xxx. dies et ex eadem instantia. dicta. l. aut priuatim. ver. abolitio. et. ver. si. triginta dies. Alia dicitur priuata abolitio: quia accusatorem tantum: et sic priuatam personam concernit: et hec a principe et iudice causa cognita impetratur et presente parte conceditur. l. j. et. fina. C. de gene. abolitio. dicta. l. aut priuatim. in. princip. et hoc crimen non extinguit solum accusationem ut accusator amplius non audiat. dicta. l. j. C. de gene. aboliti ubi etiam Ange. satis ponit ample de ista triplici abolitio. vide Joan. de ana. in. d. c. §. in. iij. column. ver. extra glo. est sciendum et. de collu. de teg. et an iudex possit ex officio suo prosequi accusationem inchoatam quando abolitio est legitima. Barb. in l. libellozum. §. fin. ff. de accusa. in effectu concludit quod sic per text. in l. penul. in. princ. ff. de publi. iudi. secundum vnam lectu. quia est ibi triplex lect. Secundo dicit probari in simi. in l. sed si vnus. §. interdum. et. §. fin. ff. de insu. ubi instantia vnus transfunditur in alium sicut in proposito transfertur de accusatore in iudicem. Tercio dicit probari ex his que ipse no. in l. secunda. §. si publico. ff. de adul. videlicet quod postquam iudici crimine innotescit possit ex officio procedere. Quarto dicit hoc esse expressum in c. j. et. §. de collu. de teg. et ista opinio Bar. coiter tenetur per docto. Sed disputandi gratia vide dominum Jo. de anast. in. d. c. §. in. iij. co. in ver. bis autem premissis queritur. ibi considera quod contrarium de iure forte posset defendi. et addit Joan. de ino. in. d. l. penul. et Jaco. de a. ret. et Ange. satis plene examinantem istud dubium in l. j. C. de gene. aboliti. in. iij. col. ubi Ange. concordat opiniones. Refert et sequitur Joan. de anast. in preallega. loco ubi omnino vide.

7 **Absentia** iudicis de torquendo aliquem potest appellari. in c. cum in contemplatione. numero. 3. de regu. iuris. folio. 207.

2 Absens ex iusta causa si comparet post annum a tempore missionis debet audiri: licet missus sit effectus verus dominus. in c. consultationibus. nu. 6. de offi. deleg. fo. 76.

7 Absentes an et quando et quomodo sint vocandi in actibus spectatibus ad ipsam vniuersitatem tam laicorum quam clericorum. in c. cum ex intum. eto. nu. 10. de no. ope. nun. fo. 151.

6 Absentes non sunt vocandi quando ipsorum vniuersitas facit statutum nisi statutum concerneret negotia multum ardua. in c. j. nu. 15. de his que sunt a ma. par. cap. fo. 71.

Contra absentes presentes possunt aliquid statuere. ibi.

Absentes quibus casibus sunt vocandi. ibi.

Absens quo casu potest pronuntiari contra absentem cum regulariter non possit. in c. j. nu. 1. et. 8. de cau. pos. et proprie. fo. 152. et sequen.

6 Absentium nomina non debent describi in contractu facto per aliquam vniuersitatem: alias faciens scribi puniatur de falso. in c. quanto. nu. 7. de his que si. a prela. fo. 67.

Corsetus doctor excellentissimus. Ego adduco Bal. in c. i. ver. sed ponit in ciuitate. Derusij et. in tit. de sen. cog. in vñ. seu. ubi dixit in ciuitate. Derusij sunt tres conservatores monete. et quando sunt solutiones in communem consuevit notarius ponere nomina omnium trium: et vnus sit absens. querit ibi Bal. verum ista consuetudo sit valida. refert Do. sti. in. d. c. quanto. dicere quod non: quia inducit crimen falsi: sed consuetudo quorundam locorum seruat contrarium: quia quod maior pars facit et. l. quod maior. ff. ad muni. quod Bal. putat verum quando in preiudicium absentis nihil sit. et materia vera est in se ipsa et dicit hoc alibi non reperi

ri. Caveat tamen sibi notarius: quia si talis persona esset de substantia instrumentorum non caret vitio falsitatis. eadem ratione defenduntur notarii communis. Derusij qui sunt rogati vltima die officij: quod ad illam diem ponant solutiones que sunt ipsis massarijs nam consuetudo ipsos excusat. et ubi est bona mens et intentio: ibi non potest esse falsitas. et hoc dictum Baldi refert et sequitur Ange. areti. optimus practicus in tractatu maleficiorum. in ver. falsario. subdens pro fundamento quod pro falsitate quis puniri non potest nisi talis falsitas sit alicui nocitura. nam si alicui damnum non inferat licet falsum commissum sit et dolose: non tamen talis falsitas puniatur: ut est text. cum gloss. no. in l. damus. et ibi Ly. Bar. Bald. et Salice. C. de fal. et docto. in l. qui testamento. ff. eo. Ly. et docto. in l. j. C. de sepul. vio. et in l. fi. C. si ex fal. instrum. et in l. j. q. fal. tu. auto. per Bald. q. singulariter no. pro his que habentur et no. in. d. c. quanto. que limitantur nisi consuetudo aliter disponat. Et per hoc saluari et liberari quendam notarium a pena falsi hic Bononie. nam stylus notariorum habet quod notarius ex generali mandato facto sibi a iudice scribat aliqua in iudicis absentia ac si esset presens. et potest dicere ea facta in iudicis presentia. nam stylus curie habetur pro lege et seruari debet. c. ex literis. de consi. c. quam graui. de crim. fal. et per id quod no. docto. in l. prima et secunda. et ibi Ly. C. que sit longa consuetudo. cum alijs concordantibus.

3 Absens si malitiose abest potest contra eum interponi primum et secundum decretum et potest diffinitive condemnari dummodo fuerit lis contestata vel finis in causis ubi non requiritur eius contestatio. in c. fin. nu. 12. de eo qui mit. in pos. fo. 215.

Absens culpose dicitur vir ab vxore: clericus ab ecclesia: et similes qui precise tenentur ad standum scilicet quando vxor agit contra virum: vel ecclesia contra clericum: secus si agant contra ipsos alie persone. Et presumitur culpa in absentem quando post citationem vel lit. contest. se absentauit ibidem.

1 Absentes sunt vocandi in electionibus fiendis: et sunt vocandi per nuncium vel literas et non sufficit sonus campanie quando sunt in prouincia. in c. coram nu. 1. et. 3. de elec. fo. 157.

5 Absentes sunt vocandi ad capitulum non solum in casibus exceptis: sed etiam in non exceptis in quibus militat eadem vel maior ratio. in c. cum dilecta. nu. 7. de consir. vti. vel inuti. fo. 144.

7 Absentia coniugis quantumcumque diuturna non prestat causam legitimam separandi ad matrimonium. in c. per latum. nu. 2. qui fil. sint legit. ti. fo. 41.

Absente coniuge an debeat procedi ad matrimonij separationem altero coniuge instante. ibi. nu. 4. et. 6.

1 Absentes an debeant mittere nuncium vel procuratorem in aliqua causa. in c. bone memorie. el. j. nu. 21. de elec. fo. 142.

1 Absentes an sint vocandi in electionibus fiendis. in c. humana. nu. 1. de elec. fo. 171.

1 Absentes possunt committere voces eorum in vnum solum. in c. scriptum. nu. 5. de elec. fo. 160.

6 Absens qui habetur pro presente: an debeat gaudere omni privilegio presentium. in c. ex parte. nu. 5. et in c. cum dilectus. in vltimo notabili. de cleri. non resi. fo. 21.

1 Absens causa studiorum debet vocari ad actus celebrandos a capitulo. in c. bone memorie. el. j. nu. 3. de elec. fo. 157.

Absentes in quibus casibus sunt vocandi. ibi. nu. 10.

5 Absens etiam causa reipublice potest pati missionem ex primo decreto nisi accesserit ad sedem apostolicam. in c. meminimus. num. 4. de appel. fo. 94.

6 Absens et presens quis dicatur. in c. peruenit. nu. 9. de fideius. fo. 97.

2 Absens citatus an teneat mittere procuratorem siue sit actor siue reus. in c. §. nu. 7. de procu. fo. 140.

6 Absentia presumitur fraudulenta quando abest quis qui ratione alius cuius rei debet stare in certo loco. in c. ex tue deuotionis. num. 1. de cleri. non resi. fo. 120.

2 Absentes non vocantur in actu compositionis etiam super iure superio ritatis. in c. fi. nu. 1. de ma. et obe. fo. 130.

Absentes qui dicantur et qui presentes. ibi. nu. 3. fo. 128.

1 Absentes in quibus actibus sunt vocandi. in c. cum inter vniuersas. nu. 8. de elec. fo. 135.

3 Absens contumax conuentus personaliter quomodo puniatur. in c. fin. §. in alijs. nu. 7. et lite non contest. fo. 117.

1 Absens potest per procuratorem eligere: presens vero non nisi iuste sit impeditus. in c. quia propter. nu. 2. de elec. fo. 162.

Absentes non debent computari in numero illorum qui habent esse in

in capitulo. ibi. nu. 5. fo. 163.

Absentes non vocati non reddunt actum nullum: sed possunt annullare si volunt. ibi. nu. 12.

Et intellige in casu in quo absentes essent vocandi: limita tamen ut in nu. 16. fo. 164.

7 Absens infamatus quomodo potest de infamia conuinci. in c. cum. p. nu. 4. de pur. cano. fo. 162.

3 Absens a domicilio potest citari per iudicem domicilij etiam extra terram. a. ij



# Repertorium singularium materiarum

- ritorium et non comparens puniatur ut contumax: et potest excommunicari. in. c. si. nu. 4. de fo. compe. fo. 92.
- 3 Absens antequam citetur debet eius procurator requiri si certum est ipsum absentem dimisisse: alias secus. in. c. causam. nume. 12. de dolo et contu. fo. 197.
- Absentes condemnantur absque eo quod requirantur eorum amici si voluerint eos defendere. ibi. nu. 14.
- Absens quo ordine et quibus dilationibus preambulis condemnatur. ibi. nu. 15.
- 7 Absente reo culpa sua proceditur ad sententiam in. c. i. nume. 3. et 6. qui matrimo. accu. pos. fo. 45.
- 6 Absentia presumitur fraudulenta: quia absens quis qui ratione alicuius rei debet stare in certo loco. in. c. ex tue. nu. 11. de cle. non resi. fo. 20.
- Corsetus. Adde quod ille qui in civitate et loco originis cognatos et consanguineos habet licet non sit in civitate non dicitur absens. celestis fuit doctrina Bar. in. l. cum scimus. C. de agri. et cens. li. xi. per text. in. d. l. cum scimus. facit quod voluit Ang. de perussio. consi. cclxix. inci. Statuto civitatis cautetur quod si quis steterit absens a civitate cum familia ubi dixit quod non videtur se absentasse qui in loco familiam et filios suos reliquit qui pars sui corporis sunt per. d. l. cum scimus. circa finem: quod est perpetuo menti tenendum. Et adde quod illud dicitur abesse quod mortuum est: et sic patet quod verbum abesse: verificat in absentia temporali et in absentia perpetua et naturali. quod not. pro statusque faciunt mentionem de absentia: ita no. do. Domini. de sancto Bem. in. c. si delegatus. post Archi. et Jo. an. in. h. no. de offi. deleg. li. vi. et quod multipliciter intelligatur verbum abesse: et vide plene per Alber. de rosa. in dictionario suo in ver. abesse. et in ver. absens facit quod not. in cle. causam. de elec. facit quod voluit Ang. consi. cclxix. inci. Statuto civitatis cautetur. circa si. ubi dixit quod absentia aliter et aliter in alijs tractatibus capitur prout suadet ratio subiecte materie ut plena no. in cor. po. de fideius. §. si si quis igitur. in. glo. in ver. presentes. et no. ff. de procu. l. presens. et l. qui mortis. et l. absentem. ff. de ver. signi. et vide do. Abb. in. c. fin. de maio. et obe. ubi querit qui dicantur absentes vel presentes. dicit quod in factis concernentibus totam provinciam: existentes in provincia dicuntur presentes: in concernentibus vero diocesim omnes qui sunt in diocesi: ut in. c. si qui mat. accu. non pos. in concernentibus autem civitatem seu castrum illi qui sunt in civitate seu castro: ut in auten. hoc ius porrectum. C. de sac. san. eccle. et facit. c. q. propter. de elect. et vide quod dicit domi. Abb. in. c. de quarta. de prescrip. nu. 30. ver. tertio ad declarationem predictorum quero.
- 3 Absens causa reipub. tandiu excusatur quamdiu durat impedimentum. in. c. exposuit nobis. nu. 14. de dila. fo. 137.
- Contra absentem causa reipub. proceditur si non defendatur. ibi.
- 6 Absens ex causa studij dicitur ex causa probabili abesse. in. c. i. num. 5. de cele. mis. fo. 209.
- 2 Absens tenetur in levis causis constituere procuratorem. in. c. h. nu. 3. de procura. fo. 140.
- 3 Absens quis dicatur et quomodo capiatur. in. c. fina. nu. 21. ut lit. non cõtesta. fo. 114.
- Absolutio** a iuramento non potest fieri etiam a papa sine causa. in. c. a nobis tua. num. 4. de deci. fo. 50.
- 4 Absolutus ab excommunicatione an teneatur prestare cautionem iuratoriam: vel fideiussoriam: vel pignoratitiã. in. c. ad nostram. el. i. num. 1. de iureiu. fo. 132.
- 4 Absolutio anteneat parte non citata. in. c. i. nu. 13. de iureiu. fo. 127.
- 7 Absolutio non datur nisi petenti in. c. significasti. nu. 7. de eo qui dux. in mat. fo. 24.
- 2 Absolutio a iuramento potest per episcopum concedi. in. c. ad aures. nu. 9. de his que vi met. causa. fo. 151.
- 7 Absolutio ab excommunicatione non debet fieri nisi citato illo ad cuius instantiam est facta excommunicatio nisi periculum sit in mora. in. c. per tuas. nu. 13. de sen. excom. fo. 183.
- 1 Absolutio facta a non habente auctoritatem valet quod talis absolvens tolerabatur. in. c. dudum. el. h. nu. 21. de cle. fo. 177.
- 4 Absolutio potest peti a iuramento quod continet turpitudinem ex parte exigentis: licet non vergat in dispendium salutis iurantis. in. c. pervenit. el. i. nu. 1. de iureiu. fo. 129.
- 7 Absolutio ab excommunicatione: an possit fieri per laicum in casu necessitatis. in. c. a nobis. el. h. nu. 10. de sen. excom. fo. 187.
- 7 Absolutio ab excommunicatione regulariter spectat ad episcopum in. c. monachi. nu. 3. de sen. excom. fo. 179.
- 5 Absolutio ab excommunicatione non est non petenti impendenda nisi ubi immineret utilitas publica. in. c. apostolice. nu. 1. de excep. fol. 14.
- 7 Absolutio ab excommunicatione quantumcumque reservetur pape tamẽ in articulo mortis solet fieri ab episcopo per totum. in. c. tua. nume. 3. de senten. excom. fo. 184.
- Absolutio ab excommunicatione reservata pape: an possit fieri per ius legatum. ibi. nu. 4.
- Et vide in. c. leg. eo. titu.
- 3 Absolutio ab excommunicatione an requirat speciale mandatum. in. c.

intellerimus. nu. 11. de iudi. fo. 23.

Absolvens ab instantia iudicij non debet exprimere causam absolutio nis in sententia. et idem in alijs absolutio: hys. in. c. examinata. nu. 8. et 22. de iudi. fo. 28. et 40.

Corsetus doctor excellentissimus. Vide domi. Ant. de but. in. d. c. examinata ubi dicit quod debet exprimere causam solutionis in sententia. et subdit intantum hoc esse verum quod aliter non valeat absolutio. alio legat in autb. de iudi. §. oportet. col. vi. et dicit hoc tenere Jo. and. l. c. fine litibus. de dolo et contuma. Abb. in. d. c. examinata. hoc dictum non putat verum: nec Jo. and. secundum eum hoc dicit sed solus dicit quod iudex volens ex causa absolu. re condemnatione expensarum debet causam exprimere in sententia. unde nihil dicit quando vult obfoluere instantia: nec tangit an aliter sententia sit nulla. unde dicit quod hoc dictum Jo. an. non est etiam verum ubi per eum domi. meus do. Andr. Bar. in. d. c. examinata. in. xvij. col. tangit hoc et dicit se reperire Barto. in. d. l. titia. ff. de accusa. hoc sententiam. et adducit gl. in. d. l. titia. que secundum eum hoc dicit: quam Ang. reputat ibi valde singularem sed per verbum fecisse: dicit illam non esse veram ex eo: quod presumitur lata ex causa inceptitudinis. et sententia non habens causam restringitur ad acta. l. fina. C. de suspes. tuto. l. h. C. de senten. que sine certa quantitate et dicit quod de novo agi poterit: licet non fuerit incerta causa in absolute. Raphael. secundum eum ibi dicit quod iudex discretus debet hoc declarare in sententia per no. in. l. h. §. ignominie causa. ff. de his qui no. infra. Sibi videtur quod causa inferenda sit de necessitate per tex. in. l. properandum. §. illo. ff. de iudi. in ver. indice hoc ipsum in sua sententia manifestante. et arguit sic: Ablatini absolute positi exponuntur conditionaliter. a testatore. ff. de condi. et demonstra. cum fini. sed in. d. §. illo. apponuntur. ablativi absolute positi. ergo exponuntur conditionaliter: ut apparet in dicto ver. indice et. et per illum text. dicit confundi gl. in. d. l. si si mens. fal. mo. dir. et doctrinam Ang. et sequacium adducit et secundo text. in. d. c. examinata. in ver. nec rei vindicatione. ubi papa expunit causam: et ergo et nos exprimere debemus. facit in argu. in causis. de re iudi. tertio adducit in fini. dictum Barto. in. l. lucius. ff. de his qui no. infra. ubi dicit quod licet testis reddat bonam causam dicti sui et tamen induci videtur quod non dicat verum quod potest non adhibere sibi fidem debet tamen exprimere causam quare sibi non credit. et per ista motiva dicit dictum domi. Ant. et Jo. corroborari et firmari. Jo. de imol. in. d. c. examinata. colligit id quod tenet domi. Ant. et an hoc indistincte procedat dicit se de hoc dicturum in. c. finem litibus. de dolo et contuma. et ibi nihil dicit do. Franc. are. modernus in. d. c. examinata. in si. dicit pro concordia sic distinguendum quod aut ex actis potest patere certa causa absolute: et tunc valet sententia que solet certificari et sustentari per relationem ad acta. ut in. l. h. et ibi no. C. de sen. que sine certa quantitate. et in. l. si quis ad exhibendum. ff. de excep. rei iudi. Si vero non potest patere de certa causa et tunc secundum eum licet Abb. dicat quod videtur facta absolutio ex causa que minus prejudicat per. l. de cause. ff. de suspes. tuto. tamen probabilius potest dici quod ista sententia tunc redidit incerta et ideo nulla: et ideo procedat dictum Ant. et Spe. in tit. de senten. prola §. qualiter. ver. verum. ubi tenet expresse quod causa debeat exprimi. do. Alex. de imo. in. d. l. titia. ff. de accusa. in apost. refert doc. scilicet do. Ant. et Jo. an. et Jo. de imol. in preallegatis locis et allegat Bald. in. l. fisa in princi. et in. si. h. col. C. qui accusa non poss. sed re vera Bal. ibi in terminis nostris non tangit hanc questionem. vide eundem Alex. latius et plenius in. d. §. illo proculdubio. circa princip. ubi refert doc. in. d. l. h. §. ignominie. et in locis superius allegatis. ubi placet opi. domi. Ant. et gl. in. d. l. properandum. §. in illo. quod iudex tenetur exprimere causam in sententia ne pereat ius agendi ex toto ipsi actori per. l. h. §. senatus. et quod voluit ibi gloss. ff. de iure fis. et in. l. filiuffa. §. divi et ibi gloss. ff. de leg. i. cum iuribus allegatis ibi in ipsis glo. et in glo. §. illo. et mouet hac ratione ubique iudex propter inceptam actionem videtur reum absoluendum et propter aliam causam que ex actis colligitur vel ex modo agendi posset obtinere actor et ius fouere debet exprimere causam propter quam absoluit ne pereat sibi alia et ideo iudex in sententia debet sibi reservare aliam causam per tex. singula in. l. bebilus. ff. de pactis dota. que fecit singu. Ang. in. l. claudius. ff. qui poti. in pigno. habean. et dicit. §. in alio ver. inci. Absolutio ubique apparet nec obstat quod dicit Abb. quod regula est in contrarium quod fateor tñ fallit in sententia absolutoria ab observatione et instantia iudicij per. d. §. illo. et d. c. examinata. et ita firmat Spe. in tit. de senten. prola. §. qualiter. ver. verum ubi ponit inter alios casus fallentes istum casum nostrum. et enumerat do. Abb. in. c. nobis. in. §. col. de re iudi. post Jo. an. et ista est cõs opi. communiter approbata. nec obstat si dicatur quod non reperitur iure cautum quia imo reperitur. ut in. d. c. examinata. et in. d. §. illo. coniuncta ibi gl. que loquitur per verbum debet: quod importat necessitatem. Bar. in. l. creditores. C. de pig. gl. in cle. attedentes. de sta. mona. licet aliter dixerit in. d. l. si si mens. fal. mo. dir. et si ex actis appareret haberetur perinde ac si esset expressum. ut. §. dictus est: preterea quodlibet verbum appositum in. l. non apponitur sine mysterio. glo. in. c. solite. super ver. tan. §. de maio. et obe. Bal. in rubr. C. de contrahen. empr. cū si. si. d. in dicto §. illo. et d. c. examinata imperator et papa volunt exprimere causam



## Super Lectu. Panormitani.

- causam sibi rei vendi. et sibi hoc ipsum manifestate ergo et preterea ubi-  
cunque prohibetur et vetatur aliquid fieri quod alias fieri poterat de ex-  
primi. d. l. filiusfamilias. §. diui. coniuncta. glos. sed in casu nostro est bus  
iusmodi: ergo et.
- 2 Absolutio ab excommunicatione et a quolibet alio vinculo facta ex fal-  
sa causa non tenet idem si non expressit omnes causas. in. c. ex parte. nu.  
1. et 3. de offi. ordi. fo. 113.
- 7 Absolutus a diocesano si data oportunitate non vadit ad papam re-  
incidit in excommunicatione. in. c. de cetero. nume. 2. de sententia excom.  
fol. 182.  
Et vide similem casum in. c. ea noscitur. num. 2. et in. c. quod de bis. in vlti-  
ti. no. eo. tit. fo. eo.  
Absolutio ab excommunicatione non solet dari nisi absoluendus pres-  
tet cautionem de parendo mandatis ecclesie. in. c. ad bec. nu. 1. de sententia  
excommu. fo. 182.
- 7 Absolutus ab vno crimine non potest de eadem ulterius accusari. in. c.  
de bis. nu. 1. de accu. fo. 57.  
Absolutus ab vno crimine siue per viam sententie vel conventionis: vel  
quomodocumque: puta in foro penitentie an possit iterum accusari: ma-  
xime per eundem accusatorem: et an absolutus ciuilitate possit criminali-  
ter accusari de eodem delicto vsque ad finem. ibi. nu. 3. et 6.  
Absolutus ab inquisitione non potest de eodem crimine accusari. ibi.  
dem. nu. 7.
- 1 Absolutionem petens ab excommunicatione non per hoc fatetur se fuisse  
se excommunicatum. in. c. venerabilem. nu. 22. de elec. fo. 156.  
Absolutio vtrum possit peti per nuntium vel per literas. ibi. nu. 23.  
Absolutio ab excommunicatione etiam in foro anime non datur nisi  
leso satisfacto cui si absolutus non satisfecerit incurrit eadem excom-  
municationem. in. c. porro. nu. 3. de sen. excom.  
Absolutio ab excommunicatione non petitur per procuratorem non  
habentem speciale mandatum. ibi. nu. 4.
- 7 Absolutio an possit fieri per epistolam. in. c. apostolice. nume. 7. de cleri.  
excommu. fo. 142.
- 7 Absolutio vel venia si fuit petita ab aliquo: non per hoc fatetur deli-  
ctum. in. c. exhibita nu. 6. de homi. fo. 113.
- Corsetus. Adde nunquid petens absolutionem per hoc confiteatur  
se esse excommunicatum. glo. in. c. venerabilem. de elec. super ver. postula-  
ui. que solet quoties allegari: et quod sic. et idem ibi Hostien. et in. c. h. de  
ordine cognitionum. Sed Inno. vtroque tenet contrarium. et Archi.  
in. c. pia. de excep. lib. vi. et Collectarius in dicto. c. venerabilem. Jo. and.  
in. c. exhibita de homi. Spec. in ti. de proba. §. videndum. ver. sed num-  
quid. et do. Abb. in. d. c. venerabilem. Bar. vero secutus est opi. gl. d. c.  
venerabilem. in. l. decem. ff. de ver. obli. et ista opi. gl. posset sustineri hoc  
modo petens absolutionem ab excommunicatione videtur fateri se ef-  
se ligatum. nam priuatio presupponit habitum. d. l. decem. et c. ad dis-  
soluendum. de despon. impube. Item venia presupponit culpam. l. si  
ideo. C. de bis qui. vt indi. vii. alias. it. distin. verum. rii. distin. nerui.  
In contrarium facit quia aliquando solet peti ad cautelam: et bonarum  
mentium est timere culpam ubi culpa non est. c. h. de obser. ieiun. v. distinc.  
ad eius vero concubitus. Pro concordia dicas: aut aliquis petit abs-  
solutionem in iudicio cum solennitate: et videtur se tacite fateri excom-  
municatum: et sic intelligitur. c. venerabilem. de elec. et quod ibi not. Abb. in fi. pe. colu.  
Sicut extra iudicium et non solenniter petatur seu ad cautelam vel si pe-  
tatur venia cum protestatione: idem ad cautelam ad mitigandum dolo-  
rem partis vel ex quadam humilitate: et tunc non presupponit culpam.  
ita no. Abb. post Hostien. et gl. in ver. veniam. in fi. in. c. exhibita.
- 7 Absolutus quis non potest ab excommunicatione nisi satisfaciatur iniuria:  
to: licet annus sit elapsus. in. c. ea noscitur. nu. 4. de sententia excommu-  
nica. fo. 182.
- 7 Absolutio excommunicationis surreptitia non prodest excomunicato. in. c.  
officij. nu. 4. de sen. excom. fo. 193.
- 5 Absolutio ab excommunicatione potest fieri etiam non prestito iura-  
mento de parendo mandatis ecclesie et non seruata forma. in. c. questio-  
ni. nu. 1. de app. fo. 100.  
Absolutus ab excommunicatione reincidentens in idem delictum per quod  
fuerat excommunicatus non reincident ipso facto in excommunicationem  
regulariter: sed durius consequitur secundam absolutionem quam pri-  
mam. ibi. nu. 3. et 4.
- 7 Absolutio ab excommunicatione canonis si quis suadente. an aliquo  
casu possit fieri per episcopum. in. c. peruenit. nu. 2. de sententia excom-  
munica. fo. 183.
- 3 Absolutus simpliciter presumitur absolutus diffinitive et non ab instas-  
tia iudicij. in. c. examinata. nu. 10. et 22. de iudi. fo. 38. et 40.
- 7 Absolutio ab excommunicatione non conceditur per inferiorem prela-  
tum episcopo. in. c. i. nu. 3. de priu. fo. 151.
- 2 Absolutio ab excommunicatione per metum facta non tenet. in. c. h. nu.  
15. de bis que vi met. cau. fo. 149.  
Absolvere a iuramento an possit papa vel episcopus. in. c. quanto. nu.  
8. de iureiur. fo. 141.
- 7 Absolutus legitime per viam inquisitionis non debet amplius super

- dictis criminibus impetiri: licet remaneat aliqualis infamia: secus si fue-  
rit absolutus per collusionem. in. c. intantum. nume. 13. et nu. 4. de collu.  
detegen. fo. 136.
- 7 Absolutio facta in foro penitentiali non tollit quin possit condemnari  
et accusari in foro iudiciali. in. c. accusasti. nu. 2. de accu. fo. 58.
- 5 Absolutio ad cautelam petitur ab illo qui reputatur excommunicatus et  
non est. in. c. apostolice. nu. 10. de excep. fo. 15.  
Absolutio ad cautelam per quem iudicem potest fieri. ibi. nu. 11.  
Absolutio in dubio censetur petita ab excommunicato non ad caute-  
lam: sed pare et vere nisi aliud exprimat. ibi. nu. 12.  
Absolutionem petens an presupponat vinculum. ibi.
- 6 Absolutio a iuramento potest peti in omni casu in quo quis fuit dece-  
ptus. in. c. cum causam. nu. 13. de empt. et ven. fo. 85.
- 6 Absolutio a iuramento prestita sine causa non valet: et ita absolutus non  
est tutus in foro conscientie. in. c. non est. numero. 7. de voto et vo. redem.  
fo. 175.
- 6 Absolutio obtenta per surreptionem non valet. in. c. super eo. num. 2. de  
coba. cleri. et mulie. fo. 11.
- 7 Absolutio ab excommunicatione quo casu requiratur si ille satisfecerit  
id pro quo fuerat excommunicatus. in. c. cum tu. nu. 6. de vsur. fo. 124.
- 7 Absolutio ab excommunicatione an possit peti per procuratorem. in  
c. cum desyderes. nu. 7. de sen. excom. fo. 183.
- Corsetus. An quis possit absolui per nuntium videtur quod sic ex ter.  
c. iniunctis. ibi notatis. in. c. venerabilem. de elec. quidam contrarii per id  
quod legitur et notatur in. c. cum desyderes. et in. c. a nobis. de senten. ex.  
Abb. antiquus in. d. c. venerabilem. dicit quod si quis non debet absolui  
per nuntium: si tamen absoluitur tenet absolutio. quod dictum satis  
placet ibi consilio meo domino Abb. dicenti quod ille text. non pro-  
bat quod ille fuit absolutus per nuntium: sed petebat absolutionem per  
nuntium. Iudicio meo posset dici quod cum excomunicato contrabatur  
per nuntium: vt est gloss. in. c. constitutione. de sen. excom. lib. vi. eodem mo-  
do et absolutio cum ista parificatur a iure: vt dictum est. §. et non refert  
an ore: verbo: nuntio vel literis aliquid fiat. bo. text. in. l. non figura. ff.  
de act. et oblig. in ver. non minus valere quod scriptura quam quod vocibus si-  
guratis significatur. Facit text. in. c. vbi periculum. §. nulli de elec. l. vi.  
c. qui in aliquo. l. distinct. c. perlectis. xv. dist. et quod voluit do. in. c. sta-  
supra pedes tuos et loquar tecum. l. dist. facit text. in. l. item apud labeo-  
nem. §. conuentum. et l. lex cornelia. §. si quis librum. ff. de inturys. que duo  
iura allegata fuerunt per Lud. ro. in quodam consilio suo vbi confus-  
luit quod ita panitur dicens alicui iniuriam in voce sicut in scriptis. licet  
Bal. in. l. prima. in princip. de verb. obli. et in iurib. habita. C. ne filius pro  
patre. dixerit quod statutum puniens loquentem cum bannito non con-  
prehendit mittentem nuntium seu literam ad bannitum: sed comprehen-  
dit eum qui ore ad eos loquitur cum bannito pro quo dicto Lu. ro. in. d.  
l. i. in princip. allegat Bart. in. l. paulus. §. paulus. ff. de leg. i. et facit text.  
in. l. quod sepe. §. si quis amico. ff. de contraben. empt. nihilominus illa est  
vera doctrina quod procedunt a pari loqui ore literis vel nuntio. facit dis-  
tinctum do. Anto. in. c. cum causam. de iuramen. calum. ex quo exclamat  
ibi Jo. de imo. dicens non fuisse dictum ab alio. et forte singulare quod  
licet. c. h. de confessis. in. vi. velit quod reus deesse iussus et monitus a iudi-  
ce tamen sufficit quod moneatur a iudice per nuntium pro quo facit quod  
voluit Bar. in. l. h. C. quomodo et quoniam iud. vbi dicit quod si nuntius citat pre-  
sente iudice et mandante habetur ac si ipse iudex citasset et est satisfactum  
solennitati illius. l. quod ampliat glo. et ter. in. c. consiluit. de offi. deleg. fa-  
cit quod voluit Ange. in. autb. hoc amplius. C. de fideicom. vbi dicit se ha-  
buisse de facto monitum in casu illius autb. est fienda a iudice si fuit facta  
per nuntium vel epistolam an videatur satisfactum illi autb. et dicit quod  
sic. allegans glossam quam alibi dicit se nescire in authentico de heres-  
di. et fal. in. §. illud quoque. in versi. de certo. et de materia vide dominos  
meos do. And. et do. Alex. in. d. l. i. in. iij. colu. in ver. item. no. et eundem  
do. And. in repe. rub. de fi. instru. in. iij. colu. in ver. et pretermitto.
- 6 Absolutus quis a iuramento cum causa: alias secus. in. c. veniens. num.  
4. de voto et vo. re. fo. 164.
- 7 Absolutio ab excommunicatione est necessaria: nec sufficit satisfactio.  
secus in suspensione et interdicto si ad tempus proferuntur. et quid de  
excommunicatione ad tempus lata etiam per papam intelligatur. in. c. fi.  
nu. 4. de mat. contrac. contra interdic. eccle. fo. 38.
- 5 Absolutio a iuramento an debeat prestari parte aduersa non citata in  
c. qua fronte. nu. 8. de app. fo. 102.  
Absolutio a licito iuramento alteri prestito regulariter non potest fieri  
etiam a papa. ibi. nu. 9.
- 1 Absolutio iniusta excommunicati facta a superiore an teneat. in. c. ab ex-  
communicato. nu. 12. de rescrip. fo. 88.  
Absolutus ab excommunicatione iniusta non tenetur dare illas cautio-  
nes quas dant alij et. ibi. nu. 16.
- 5 Absolutio etiam in casu necessitatis non potest fieri a non habente au-  
toritatem. in. c. i. nu. 34. de iudi. fo. 7.
- 6 **Abusio** dicitur quoniam quis abutitur aliqua re contra eius natu-  
ram. in. c. ex literis. nu. 2. de conuer. in fi. fo. 173.
- Corsetus. Abusioes quot sunt. dicit quod duodecim. quas notat christianus  
a iij



# Repertorium singularium materiarum

In l. duo. decim abusu in seculi. transumptine ponti gloss in. cle. ne in agro. in. §. q. vero. in ver. curias. de sta mo. 2 sunt be: sapiens sine operibus: senex sine religione: adolescens sine obedientia: diues sine elemosyna: femina sine pudicitia: dominus sine virtute: christianus contentiosus: pauper superbus: rex iniquus: episcopus negligens: plebs sine disciplina: populus sine lege: dicens quod sic suffocatur iustitia: et in singulis ordinate prosequitur. Et duodecim sunt abusiones claustride quibus in. d. gloss. f. prelati negligens: discipulus inobediens: iuuenis ociosus: senex obstinatus: monachus curialis: monachus caudicus: habitus preciosus: cibus exquisitus: rumor in claustris: incapitulo: dissolutio in foro: irreuerentia circa altare. Et hec singula pulchre prosequitur Hugo. de folle. li. vi. de claustris anime: et de hoc verbo abusus vide per Alber. in suo dictiona. in verbo abusus. et do. Albb. in apostil. ad. d. cle. ne in agro. §. q. vero.

**Actio** iniuriarum competit etiam illi qui fuit in absentia iniuriatus in. c. i. nu. 1. de maledi. fo. 123.

- 2 Actio an noscatur de iure. ca. ex nudo pacto. in. c. i. nu. 3. de pact. fol. 132.
- 3 Actio si est simpliciter proposita intelligitur de directa. in. c. litere tue. nu. 3. et 9. de dila. fo. 135.
- 5 Actio iniuriarum siue intentetur civiliter siue criminaliter infamat alium quem licet aliquo respectu talis infamia possit vitari. in. c. cum te. num. 2. 3. 4. et 5. de re iudi. fo. 78.
- Actio iniuriarum tan competit pro modica iniuria. ibi. nu. 6.
- Actio iniuriarum intentatur ad pecuniarum estimationem secundum iuramentum iniuriati secundum formam hic traditam secuta tamen taxatione iudicis. ibi. nu. 23. fo. 79.
- Actio iniuriarum si est intentata civiliter non potest ulterius criminaliter intentari. ibi. nu. 24.
- 6 Actione de in rem verso si agitur an sit necesse quod duret versus tempore quo agitur. in. c. quod quibusdam. nu. 8. de fideiuss. fo. 99.
- Actio negotiorum gestorum non competit quando quis gerit negotia inuiti. ibi. nu. 12.
- 2 Actio quod metus causa datur etiam ad damna et interesse. in. c. §. num. 3. quod metus causa. fo. 150.
- 5 Actio pignoratitia directa et contraria quibus competit. in. c. cum venerabilis. nu. 14. de excep. fo. 9.
- Actio pignoratitia contraria non datur creditori scienti rem pignoratitam alienam vel alteri obligatam vel morbosam. ibi.
- Actiones bonæ fidei quare potius dicantur ille que enumerantur in. c. actionem. de acti. quam alie. cum in omni contractu requiratur bona fides. ibi. nu. 15. fo. 10.
- 5 Actio omnis tollitur per prescriptionem. et soluens debitum prescriptum potest repetere: non tamen tollitur obligatio naturalis vel directum dominium: licet sint inefficacia ad agendum. in. c. ad aures. num. 4. de prescript. fo. 25.
- 7 Actio iniuriarum expirat per lapsum anni. in. c. ea noscitur. num. 4. de senten. excom. fo. 182.
- 7 Actio criminalis de iure canonico non terminatur tempore quo ad hoc ut possit iudex ex officio inquirere vel purgationem indicare: sed quo ad accusationem tollitur. in. c. accepimus. num. 1. de pur. cano. fo. 150.
- 7 Actiones plures siue penales: siue persecutorie: si competitunt an si una intentetur censeatur alteri renuntiatum. in. c. intantum. num. 7. de collu. detegen. fo. 136.
- 2 Actio negotiorum gestorum datur illi qui absentis negotia gessit. in. c. cum pro causa. nu. 5. de procu. fo. 143.
- Actio mandati datur illi qui presentis negotia gessit. ibi.
- Actio nego. gesto. datur utiliter incipienti agere: licet non habuerit bonum exitum. ibi.
- 7 Actio si negatur alicui intelligitur non ipso iure: sed ita demum si ponatur sibi non competere actionem. in. c. cum ex iniuncto. numero. 4. de no. ope. num. fo. 151.
- 1 Actio popularis extinguuntur vno agente et non recipitur procurator in tali actione. in. c. cum dilecti. nu. 15. de elec. fo. 153.
- 7 Actio iniuriarum est duplex: alia civilis: alia criminalis. civilis ad estimationem: criminalis ad penam applicandam fisco. in. c. contingit. nu. 10. de sen. excom. fo. 191.
- 3 Actio hypothecaria est realis sed pignoratitia est personalis. in. c. postulasti. nu. 13. de foro compe. fo. 81.
- 7 Actio quanto minoris si fuerit intentata poterit iudex condemnare reddibitoria. in. c. licet belli. nu. 14. de sumo. fo. 86.
- 7 Actiones plures nascuntur ex iniuria illata clerico. f. competens pluribus. nec vnus remittit in preiudicium alterius. in. c. cum desideres. num. 5. de sen. excom. fo. 183.
- 6 Actio quod metus causa debet intentari intra annum a minore. rrv. an. a maiore vero quod citius possit: alias censetur consentire. in. c. si quis autem. nu. 4. de regu. fo. 156.
- 2 Actio odiosa tollitur per pactum ipso iure: sed favorabilis per exceptionem. in. c. si. nu. 20. de transla. epi. fo. 7.
- 2 Actio quod metus causa datur etiam ad interesse. in rubi. num. 1. quod metus cau. fo. 149.

- 5 Actione realis conventus si non dolo desit possidere absoluitur. in. c. ad uersario. nu. 2. de excep. fo. 19.
- 5 Actio pignoratitia directa non competit nisi creditor sit in possessione pignoris. in. c. cum aliquibus. nu. 6. de re iudi. fo. 53.
- 5 Actioes temporales et quanto minoris et reddibitoria de iure canonico finiuntur tempore a iure civili statuto. in. c. si. nu. 11. de prescrip. fo. 46.
- Actiones vel accusationes criminales que post certum tempus non possunt amplius intentari de iure civili non precludunt viam quin in foro canonico intententur. ibi. nu. 12.
- 5 Actiones temporales efficiuntur perpetue per constitutionem. in. c. illud autem. nu. 16. de prescrip. fo. 26.
- Actio debet exprimi in libello quando ex generalitate proponendi possunt elici diuerse actiones diuersos effectus producentes. in. c. sicut nobis. nu. 13. de iudi. fo. 66.
- 2 Actio reddibitoria an et quanto minoris habet locum etiam in ecclesia. in. c. i. nu. 13. de resti. in integ. fo. 155.
- Actio popularis non recipit procuratorem et consumitur vno agente. in. c. dudum. cl. §. nu. 3. de elec. fo. 176.
- 6 Actiones personales non prescribuntur cum magna fide spacio. rrv. an. no. in. c. per tuas. nu. 8. de dona. fo. 104.
- 6 Actio reddibitoria et quanto minoris an et quibus casibus competant et ad quid. in. c. iniustum. nu. 6. de rerum permut. fo. 89.
- 3 Actio non requiritur quod exprimatur in libello dummodo ex eo colligatur ius agendi. in. c. dilecti filii. nu. 1. 12. 15. 17. de iud. fo. 21. et seq.
- Actio etiam de iure canonico est proponenda. ibi.
- Actio est necessario exprimens quado ex illo facto oriuntur plures actiones diuersi effectus. ibi. nu. 12. 15. et 17.
- 4 Actio vi bonorum raptorum si aufero rem meam ab aliquo an detur illi a quo abstuli. in. c. sicut. et infra. nu. 14. de iure in. fo. 161.
- 2 Actio quod metus causa an detur aduersum omnem metum. in. c. cum dilectus. nu. 9. quod met. cau. fo. 150.
- 6 Actio personalis non transit in singularem successorem. in. c. cum contra. nu. 6. de pigno. fo. 95.
- Actio pignoratitia est in rem scripta: et transit in singularem successorem. ibidem.
- 6 Actio confessoria est realis et datur domino pro rebus incorporalibus: reuendicatio vero pro corporalibus. in. c. tua nobis. num. 11. de decr. fo. 151.
- 6 Actiones non circumscribuntur loco. in. c. nulli. num. 9. de rebus eccle. alie. fo. 74.
- 1 Actio mandati non oritur ex turpi mandato. in. c. bone memorie. cl. §. nu. 14. de postu. prela. fo. 114.
- 2 Actio vel exceptio contra quam est aliqua presumptio an sit per iudicem admittenda. in. c. super hoc. nu. 17. de renunt. fo. 3.
- 2 Actio rescissoria an possit simul intentari et cumulari cum officio rescindente. in. c. cum ex literis. nu. 9. de resti. in integ. fo. 159.
- Actio rescissoria quanto tempore duret et intra quantum tempus potest intentari. ibi. nu. 20.
- Restitutio in integrum aduersus sententiam potest peti ab illi qui iudice qui eam tulit. in. c. suscitata. nu. 1. de resti. in integ. fo. 157.
- Restitutio in integrum aduersus necessariam probationem omisam conceditur absque alia probatione lesionis. ibi. nu. 2.
- Restitutio in integrum an possit peti per procuratorem sine speciali mandato. ibi. nu. 5. et 6. fo. 158.
- 3 Actio negatoria et confessoria quare dicantur ita quibus competit et pro quibus rebus. in. c. examinata. nu. 16. de iud. fo. 39.
- 5 Actio locati non dicatur inter istos qui exhibent operas suas consistentes in aliquo notabili exercitio vel arte liberali puta inter aduocatum et clientulum vel medicum et infirmum et similes. in. c. quia iudicante. nu. 3. de prescrip. fo. 27.
- Actio contra agrimensorem quanto tempore duret. ibi. nu. 5.
- 3 Actio si fuit inepte proposita facit ut reus absoluat ab instantia iudicis et quod actor possit iterum agere. in. c. examinata. nu. 1. et 5. de iudicis. fo. 38.
- Actiones non sunt sublate de iure canonico. licet non sit necessarium earum nomen proponere. ibi. nu. 2.
- Actio inepta an habeat vitare libellum si intentio est apta. ibi. nu. 19.
- 3 **Acta** facta coram iudice seculari an et ad quid faciant fidem coram ecclesiastico. in. c. at si clerici. nu. 12. de iudi. fo. 11.
- Acta facta coram arbitro qui erat iudex ordinarius an faciant fidem coram ipso postea procedente tanquam ordinarius. in. c. ex parte. nu. 4. de arbit. fo. 172.
- 4 Acta originalia si reperiantur apud iudices de facto non per hoc fides eorum non vacillat. in. c. si. nu. 1. de proba. fo. 34.
- 4 Acta iudicis debent stare penes notarium. in. c. quoniam. nu. 4. de proba. fo. 27.
- 4 Acta facta in vno iudicio respicientia habilitatem vel inhabilitatem persone ad vnum finem faciunt fidem in alio. in. c. super eo. cl. §. nu. 2. de test. fo. 48.
- 1 Acta facta in vno iudicio non faciunt fidem in alio. in. c. per inquisitionem. nu. 12. de elec. fo. 146.
- 5 Acta facta ad vnum finem non nocent vel profunt ad alium finem. in. c. proposuit. nu. 3. de appella. fo. 101.

Acta



## Super Lectu. Banormitani.

- 7 Acta faciūt fidem contra partem et deponentem. in. c. cū dilecti. n. 8. de accus. fo. 66.
- 7 Acta iudicis in iudicio facta transeunt in re iudicatā secus de his q̄ fiūt extra iudiciū. in. c. si. n. 11. qui ma. accu. pos. fo. 46.  
Acta faciētia mentionē qđ testis iurauerit faciūt plenā fidem. in. c. per inquisitionem. n. 4. de elec. fo. 149.
- 8 Acta contra legem viuā vel mortuā an sint nulla. in. c. ad dissoluendū. n. 8. de desponsa. impu. fo. 15.
- 4 Acta inducūt notoriū qñ decā plene liquet et qñ dicat de causa liquere. in. c. significauerunt. n. 4. de testi. fo. 68.
- 4 Acta recipientia factū cause facta corā arbitro faciunt fidē corā iudice. in. c. presentia. n. 7. de testibus. fo. 83.  
Acta ordinaria facta corā arbitro an faciant fidem corā iudice. ibi. numero. 9.
- 6 Acta si propter antiquitatem sunt deperdita presumūtur ex verbis sententis maxime quando verba libelli sunt dubia. in. c. dudū. nu. 15. de decl. mis. fo. 153.
- 2 Acta facta corā arbitro nō expirāt si expiret compromissum. in. c. compromissum. n. 6. de arbi. fo. 179.  
Acta facta in vno iudicio cū de crimine agitur ciuilit̄. non faciunt fidē si de eodem crimine postea agitur criminaliter. in. c. qualiter et qñ. el. ij. n. 34. de accu. fo. 16.
- 4 Acta ordinatoria cause nō perēpta instantia corā surrogato iudice vel iudice appellationis faciūt fidē secus corā alio iudice alterius tribuna-  
lis. c. causam. el. i. n. 1. de testi. fo. 46.  
Acta in causa profunt omnibus quib⁹ profuisset res iudicata illius cau-  
se si acta facta sunt contra presentem secus contra contumacem. ibi. n. 3. fo. 45.  
Acta in vna cā contra extraneas personas faciūt aliquālē presumptio-  
nem. ibi. n. 4.  
Acta facta in vna causa an faciant fidem inter easdem personas in alia  
causa quando super eodē agitur sed super dependenti a prima causa. ibi.  
nu. 6.  
Acta facta in vna cā faciūt fidē in alia prorsus separata inter easdē per-  
sonas. ibi. n. 7.  
Acta ordinatoria perempta instantia pereūt secus acta respicientia litis  
veritatem. ibi. n. 8.  
Actoꝝ effectus respicientiū litis ordinationē perēpta instātia durat ni  
si renunciatū sit instantie. ibi. n. 9.
- 8 Acta facta in vno iudicio ciuilit̄ an faciāt fidē in alio iudicio criminali  
ter. in. c. at si clerici. n. 29. de iudi. fo. 14.
- 5 Acta facta in iudicio summario an faciāt fidē in iudicio plenario. in. c.  
si clericus. n. 15. de foro cōpe. fo. 62.
- 4 Acta in vno iudicio faciūt qualem qualem presumptionem in alio iudi-  
cio etiam inter alias personas. in. c. testimonium. nume. 4. de testibus. fo.  
lio. 87.
- 8 **Actore** cōtumace et reo instante possunt examinari testes et sen-  
tentia ferri etiā lite non cōtest. in. c. causam. n. 13. et 15. de  
dolo et contu. fo. 196.  
Actor pōt desistere ab agendo etiā si inceperit citare dum tñ ad vltimo  
ra bona processerit. ibi. n. 16.
- 3 Actor reconuentus non pōt reū iterū reconuenire. in. c. prudentia. n. 6. de  
mut. peti. fo. 103.
- 3 Actor nō admissus a reo in possessionem sibi decretam causa rei seruā  
de post annū efficitur verus possessor. in. c. cōtingit. n. 1. de do. et cōtuma.  
folio. 209.
- 3 Actor q̄ eligit vnū iudicē et postea vadit ad aliū nō perdit cām regulari  
ter. in. c. dilecti filij. n. 10. de for. cōpe. fo. 84.
- 3 Actor si non iurat de calūnia an cadat ab actione proposita. et qđ de reo  
si non iurat an habeat pro cōfesso. in. c. fin. n. 2. et 14. de iura. calum. fo.  
lio. 130. et seq.  
Et an ipso iure an per sententiam. ibi. n. 11.
- 6 Actor notorie iniustitiā fouēs non debet audiri. in. c. inter dilectos. n. 7.  
de dona. fo. 106.
- 3 Actor quomodo consulatur circa iura incorporalia contra reū contu-  
macem et an habeat locū missio in istis corporalibus. in. c. i. n. 16. de eo q̄  
mit. in pos. fo. 213.
- 4 Actor et reus iurant de calūnia in iudicio filium regundorū. in. c. ex lite-  
ris. n. 9. de proba. fo. 6.  
Actor et reus tenentur probare de iure suo iudicio finium regundorum.  
ibi. nu. 10.
- 2 Actor siue re⁹ si potēiores aduocatos adhibuerint perdūt cām in qua  
litigatur si hoc sit malitiose factū atq̄ secus. in. c. ex parte. n. 1. et 4. de alie.  
mut. iudi. cau. fac. fol. 166.
- 3 Actor pōt precipia dño ne trabat reū ad iudicē incōpetentē. in. c. ex te-  
nore. n. 3. de foro cōpe. fo. 72.
- 6 Actor cōdēnatur in expēsis toties quoties deficit in probando. in. c. ij.  
nu. 1. de penis. fo. 153.
- 3 Actor et reus si vterq̄ probat q̄ sunt partes iudicis. in. c. ex cōquestiōe.  
nu. 17. de resti. spo. fo. 176.

- 7 Actor an melioris vel deterioris conditionis sit q̄ reus in matrimonijs  
et quod in pbatōnibus interpretatio sit contra actorem. in. c. ex literis. n.  
8. de spon. folio. 4.
- 3 Actoris intentio quinque modis dicitur fundari de quibus in gl. in. c. si  
nem. n. 13. de dolo et contu. fo. 200.
- 4 Actore non probante reus absoluitur et confessio facta nō pdest sed be-  
ne preiudicat consentienti. in. c. mulieri. n. 5. de iureiur. fo. 165.
- 5 Actore nō probante reus absoluitur qđ scilicet actor habuit dilationes  
ad probandū. alias secus. in. c. per tuas. nu. 7. de appel. fo. 125.
- 4 Actor tenetur edere reo ad exceptionem fundandam. in. c. i. n. 14. de pro-  
ba. fo. 3.  
Actor ad fundandam intentionem suā pōt cōpellere reū ad respōden-  
dū positionibus ibi. n. 17.
- 5 Actor excōicatus nisi prosequat per procuratōrē pcedet cōtra ipsum  
tanq̄ contra cōtumacē. in. c. exceptionē. n. 29. de excep. fo. 19.
- 1 Actor tenetur exprimere cām sue petitionis qñ petitio est contra ius. in  
c. constitutus. nu. 2. de elec. fo. 169.
- 3 Actor qui obtinuit in possessorio in vno foro non tenetur in eodē foro  
respondere super petitorio qñ est diuersus forus. in. c. significauerunt. n.  
1. de iudi. fo. 46.
- 4 Actor qñ dicatur nihil probasse. in. c. iuramentū. §. sane. nu. 6. de iureiur.  
folio. 186.
- 6 Actor si est excōicatus nō pōt contra aliquē iudiciū agitare si illud iudi-  
ciū agitur in ecclesia qz cū volūtarie agat non auditur qz nō pōt ingre-  
di ecclesiā secus si reus est excommunicatus: qz cū inuitus trabat qz lici-  
te intrat ecclesiā vbi iudiciū agitur. in. c. cū ecclesia. n. 5. de immu. eccle. et  
cem. fo. 226.
- 3 Actor qui intrauit possessorium non potest a reo conueniri. nec recon-  
ueniri super proprietate eiusdē vel vltius rei. in. c. fin. nu. 6. de ordi. co.  
fo. 151.
- 5 Actor pōt fundare intentionem suā super instrumētis per reū pductis  
in. c. cū venerabilis. n. 8. de excep. fo. 9.
- 3 Actor an sequat forū rei. in. c. et quis contra. nu. 2. de foro compet. fo. 51.  
et in repe. fo. 54.
- 3 Actor non debet audiri nisi offerat libellum in scriptis. in. c. i. n. 1. de lib.  
obla. fo. 93.
- 3 Actor nō tenetur in libello facere mentionē de exceptionibus rei quas  
tamen si opposuerit et non enarrauerit sibi imputet. in. c. si. nu. 7. de libel.  
obla. fo. 98.  
Actor qui expressit vnam causam in libello non potest obtinere si pro-  
bauerit ex alia. ibi. nu. 11.
- 5 Actor quo casu inuitus cogitur litigare postq̄ recepit literas super ali-  
qua causa. in. c. ex conquestione. nu. 10. de resti. spo. fo. 175.
- 3 Actor intēans vnam actionem an possit alias prosequi. in. c. ij. nu. 17.  
de libel. obla. fo. 96.  
Actiones vniuersales generales et particulares que sunt. ibidem. nume-  
ro. 19.  
Actor an possit minuire quantitatem in libello expressam absq̄ cōdem-  
natione in expēsis. ibi. n. 29.  
Actor an debeat in expensis condānari quando alterat libellum puta  
ei addendo et. ibi. nu. 32.
- 6 Actor si non probat nō cōpellitur reus aliquid probare. in. c. vnico. nu.  
5. vt eccle. bene. si. di. con. fo. 72.  
Actor regulariter debet probare etiam si reus assumpserit in se onus  
probandi. ibi. nu. 17.
- 3 Actor qui habet plura remedia contra reum contumacem vel econtra  
intēans vnū non prohibetur aliud prosequi. in. c. prout. nume. 20. de  
do. et contu. fo. 199.
- 3 Actor potest eligere vnū ex iudicibus quos habet reus. in. c. cum sit ge-  
nerale. nu. 2. de fo. compe. fo. 65.
- 4 Actor ad confirmandum probationem etiam in iudicio summario fas-  
tam publicato processu licitum est producere illos primos testes non  
nouos. in. c. cum in tua. nu. 8. de testi. fo. 79.
- 5 Actor si non declarat rem petita in libello licite ab hoc grauamine ap-  
pellatur. in. c. significantibus. n. 1. de appel. fo. 117.
- 1 Actor potest fundare intentionem suam super exceptione aduersarij. in  
c. ex parte decani. nu. 4. de rescrip. fo. 81.
- 6 **Actus** perueniens ad eum casum a quo non potuit efficari ba-  
bere principium annullatur. in. c. placet. nu. 5. de cōuer.  
coniug. fo. 169.
- 2 Actus factus per habilem et inhabilem simul an sustentetur per illū ha-  
bilem. in. d. c. cum super. nu. 11. de offi. deleg. fo. 87.
- 6 Actus qui pariter pōt referri ad malum et ad bonū debet referri ad bo-  
num secus si actus in se est malus licet aliquo respectu possit referri ad  
bonum. in. c. i. nu. 7. de clericis non residentibus. fo. 17.
- ¶ Cosse. Ego adduco eundem Abb. in. c. nisi essent. nu. 3. de preben. et in  
d. c. estote. nu. vi. et vij. et glo. in. c. absit. rj. q. ij. que dicit qđ si quis videret  
clericū amplexantē mulierem presumptio erit qđ cā benedicendi hoc fa-  
ciat qđ intellige qñ p parte sinistra presumptio nō est vehēmentior q̄ pōt  
colligi ex consuetudine loci et qualitate personarū qz tūc facerem⁹ inter



# Repertorium singularium materiarum

- pretationem in deteriozem partem. vt in. d. c. j. i. in. c. cum in iuuentute. de pur. cano. 7 bonus text. in. c. h. xiiij. dist. 1. adduco glo. h. 7 ibi doc. in. c. i. de iura. calum. lib. vi. vbi per illam glo. no. qd vbi qs arctatur per ius ad actū qui pōt esse bonus 7 malus intelligitur quod illum actum non faciat ad malum perpetrandum sed ad vitandum. vnde si statutum dis/ poneret quod licitum esset cuilibet interficere: deberet intelligi de ho- micidio permissio. Item si clerico prohiberet venatio per constitutionē episcopi non intelligeretur de permissa clericis: causa recreationis: sed de alia prohibita quia quedam est prohibita 7 quedam permissa. 7 adduco Bal. in. l. si ad excludendam. C. de re. cre. 7 iureiur. vbi dicit quod vbi actus potest referri ad bonū 7 malū quia equiuocū semper debet referri ad bonū. 7 adduco Do. de sancto. gemi. in. c. i. de iureiur. li. vi. vbi dicit qd quando actus iuratus potest referri ad permissum 7 illicitum in dubio potius debet intelligi qd intentio iurantis referatur ad actū licitum q̄ prohibuit.
- 6 Actus q̄ debet explicari sub vna forma si explicat sub alia corrumpit. in. c. ex parte astensis. n. 19. de concef. preben. fo. 62.
- 1 Actū faciens cōtra ius pretextu prauę consuetudinis an excusetur in vtroq; foro. in. c. cū venerabilis. n. 5. de consue. fo. 98. Actus omnis necessitate cessante videtur cōcessus propter ipsam. ibid. numero. 7.
- 6 Actus gestus cōtra legē penālē an sit nullus 7 pena cōmittatur. in. c. si quorundam. n. 4. de solutio. fo. 100.
- 6 Actus validitas pendet a loco vbi sit non vbi habet exerceri. in. c. cum olim. n. 1. de cle. conu. fo. 16.
- 5 Actus nullus vel sententia eo casu quo potest per partes confirmari valebit tantum vt pactum. in. c. examinata. n. 4. de confirma. vt. vel inuti. fo. 146.
- 1 Actum aliquem explicandi auctoritatē habentes si non legitime explicant non priuantur tali auctoritate. in. c. gratum. nu. 17. de postu. prela. fo. 100.
- 3 Actus autorizatus per excoicatum est ipso iure nullus. in. c. si. n. 2. de p. cu. fo. 144. Actus gestus per vniuersitatem in qua erant aliqui inhabiles est validus nisi in casibus de quibus in. d. c. si. nu. 3. 4. 7 5.
- 7 Actus contractus est ipso iure nullus. in. c. tua fraternitas. n. 4. de spon. sa. du. fo. 18.
- 3 Actus cōtentiose iurisdictionis facti in ecclesia sunt nulli secus actus voluntarie iurisdictionis. in. c. si. nu. 18. de ferijs. fo. 141.
- 6 Actus gestus contra legem animatam valet mero iure licet contraueniens puniat. in. c. dilectus. nu. 4. 7 12. de preben. fo. 35. 36.
- 4 Actus si est gestus absente domino 7 ex postfacto superueniat scientia domini an presumatur ratum habere. in. c. nonne bene. nu. 4. de presum. ptio. fo. 117.
- 5 Actus factus corā iudice incompetenti an saltem valeat vt actus extraiudicialiter factus. in. c. illud autē. nu. 15. de p̄scrip. fo. 26.
- 4 Actus explicandi a ieiunio. c. i. n. 2. de testi. fo. 31.
- 6 Actus gestus a nō habente potestatem est ipso facto nullus pōt tñ ratificari postea. in. c. j. nu. 8. ne sede vac. fo. 64.
- 6 Actus qui pōt esse iustus 7 iniustus si fuerit gestus a viris circumspectis presumitur iustus. i. in casu iusto gestus. in. c. nisi essent. nume. 3. de prebē. folio. 31. Actus gestus ab habente duplicem potestatem presumitur gestus in dubio ea potestate qua actus sustinetur. ibi. n. 4.
- 2 Actus nullus pōt ratificari per tacitum consensum in. c. j. n. 4. qd metus cau. fo. 149.
- 4 Actus geminatus vbi requirit an sufficiat vnus cum iuramento. in. c. cū contingat. n. 5. de iureiur. fo. 155.
- 6 Actus factus contra legē an 7 qñ sit nullus. in. c. ad apostolicam. n. 11. de reg. fo. 161. Actus factus 5 solēnitatē statuti valet si statutū non procedit vterius actum annullando. ibi.
- Actus perfectio reservatur superioribus. in. c. quanto. n. 6. de consuetu. di. fo. 95.
- 6 Actū aliqū q potest libere facere pōt illū expedire alio non vocato tñ non pōt tradere possessionem possessore non vocato. in. c. de multa. n. 3. de preben. fo. 36.
- 7 Actus an attendat fm tempus quo fuit celebratus an fm tempus quo exercetur. in. c. si. n. 3. de sen. excom. fo. 193.
- 2 Actus de nocte celebratus attribuitur sequenti vel precedenti die secundum quod sit ante vel post mediam noctem. in. c. consuluit. nu. 6. de offi. deleg. fo. 88.
- 4 Actū probare satis est fundati se super actu. licet nō pbet habilitatem persone. in. c. in p̄sentia. n. 4. de proba. fo. 14.
- 6 Actus factus contra iuramentū tenet tam in temporalibus q̄ in spiri. tualibus licet contra faciens sit periurus. in. c. dilecto. n. 17. 7 n. 19. de preben. fo. 34.
- 1 Actus factus an ruat si de honestate non erat sciendus. in. c. bone memo. rie. el. h. n. 11. de elec. fo. 158.
- 6 Actus an vitietur ex falsa causa quādo ex alia causa poterit explicari. in. c. ex parte. n. 4. 7 8. de conuer. coniug. fo. 169.
- 3 Actus qñ venit explicandus a duobus 7 vnus obtinet personam illorū duorum potest illum actum expedire vno cōtextu absq; quod dicat hoc facio vt talis 7 talis. in. capitu. causam que. el. j. numero. 10. de iudicjs. fo. 110. 25.
- 1 Accusatus nō valet nisi seruetur forma a iure inducta 7 in casu permissio a iure. in. c. que in ecclesiarum. n. 4. de cōsti. fo. 23.
- 1 Actus si debet explicari cū consensu alicuius qui non vult vel non potest consentire an possit explicari sine consensu. in. c. ex parte. nu. 3. de con. situ. fo. 40.
- 7 Actus explicandus collegialiter debet fieri omnibus in vnum conueniē. tibus adeo quod non valeret si omnes per se dicerent votum suū. in. c. si. n. 2. de fortil. fo. 134.
- 1 Actus presumitur factus legitimo tempore nisi cōtrariū probetur. in. c. constitutus. n. 3. de rescrip. fo. 61.
- Corse. Facit optime. c. accedens. de conuer. cōiuga. 7 c. cum virum. de regu. 7 ibi domi. Abb. in. iij. no. dicit quod vbi actus consuevit fieri in certa etate seu tempore si apparet factus 7 celebratus ille actus presumi. tur factus in etate seu tempore consuetudo. 7 dicit de hoc esse ibi text. no. sicut in simili dicitur quod si quis obligatur ad aliquid faciendum 7 illud apparet factum presumitur factū ab eo qui ad hoc erat obligatus. pro hoc bo. ter. 7 ibi docto. in. l. secunda. de alimen. publi. prestan. Ego al. lego Barto. in. l. cum seruus. ff. de verborum obligatio. vbi dicit quod vbi aliquod factum seu aliquis actus requirit sumptum presumitur factus ab illo qui facere tenebatur per textum notabilem in dicta. l. secun. da. que est si. C. de alimen. pupil. prestan. Ex quo infert quod si capella re. peritur in ecclesia constructa presumitur ab illo herede qui grauatus es. rat a testatore illam fieri. ideo voluit Barto. in. l. nomine. C. de arbi. tu. te. 7 Bald. 7 Sal. in. d. l. fina. 7 Bald. in. d. l. id quod pauperibus. C. de episcopis 7 cleri. 7 in. l. fina. §. in computatione. C. de iure delibe. 7 in. l. j. in. fine. C. de fruct. 7 lite. expend. 7 in rubric. C. de fide instrument. in. xviij. co. lum. in versicu. sequitur videre de scriptura quorundam. Joann. de imo. post alios in. c. j. vt eccle. benefi. 7 Dctr. de ancha. in. c. fundamenta. de elec. etio. libro. vi. faciunt nota per docto. in. l. nescenius. ff. de nego. gest. ad m. tenet Joannes de imol. in dicta. l. cum seruus. reprehendens Angel. ibi qui tenebat contra Barto. per regulam. l. ei qui. de probatio. dicens qd opinio. Barto. non probatur in dicta. l. fin. sed secundum Imo. optime probatur ibi opi. Barto. si bene consideretur. 7 Dau. de. cast. 7 Raph. in. d. l. cū seruus. dicunt qd si heres fuit in mora faciendi capellam 7 post mo. ram ibi reperitur facta capella non excusabitur heres a pena de qua in. aut. hoc amplius. C. de fidei. secus si ante moram facta fuerit etiam ab alio perueniente. quia excusabitur heres a pena. argumen. l. sorozem. 7 ibi nota per Barto. C. de his qui. vt indig. 7 certe Barto. non discrepat ibi ad hoc: sed idem Barto. in. l. qui sub conditione rationum. ff. de cons. di. 7 demon. videtur tenere contrarium eius quod dicit in. d. l. cum seru. volens ibi quod non sufficiat expresse rem factam nisi ille qui eam fa. cere tenebatur probet eam fecisse per. l. excellentie. in versicu. flagitantib. bus idem erogasse monstrauerunt. C. de croga. mili. anno. libro. xv. Joā. de imo. in. d. l. qui sub conditione. ponderat istam contrarietatem Bart. 7 cōcludit quod aut erant aliquę coniecture quod sumptus fecit ille qui allegat se eos fecisse. 7 procedit opinio Bart. in. dicta. l. cū seruus per. d. l. fin. vbi si pupillus moriatur apud tutorem presumitur alius a tutore q pupillus propter imbecillitatem etatis 7 industrie non presumit aliunde sibi fuisse de alimentis providere. alias autem procedat opi. contraria per. d. l. excellentie.
- 5 Actus gestus a iudice post appellationē extraiudicialē est ipso iure nul. lus. in. c. dilecti filij. el. j. n. 2. de appel. fo. 119.
- 3 Actus collegij expediuntur per consensum reddituum in communi non singulariter. in. c. cum ecclesia. n. 14. de cau. pos. 7 pro. fo. 154.
- 5 Actus vel cōtractus a prin. nullus an 7 qñ cōualide iure superueniente. in. c. cū ex officiis. n. 36. de p̄scrip. fo. 38. Actus in iudicio obtinenti quomodo inducant consuetudinē. in. c. si. nu. 16. de cōsue. fo. 106. Actus vnic⁹ habens spatium successinū inducit consuetudinē. ibi. nu. mero. 17.
- 3 Actus excoicandi an possit p̄scribi. in. c. olim inter. n. 8. de resti. spolia. folio. 190.
- 6 Accessorium sequitur suū principale licet minus dignū. in. c. qd in dubijs. n. 4. de cōsecre. eccl. vel al. ta. fo. 207.
- 7 Accessoriū an sequat naturā sui principalis. in. c. latores. n. 6. de cleri. ex. com. fo. 140.
- 4 Accessoriū an valeat sine principali. in. c. debitor. n. 2. de iureiurando. folio. 131.
- Corse. Adde quod accessorium tollitur sublato principali. l. cum prin. cipalis. ff. de reg. iur. regula accessorium. de regul. iur. libro. vi. cum fin. li. mita istud vulgatum quando tollitur de iure communi. secus si tollitur de iure speciali puta per restitutionem in integrum. ita probatur in. l. si. §. lucius. ff. de condi. inde. vbi habetur quod restitutio cōcessa super prin. cipali non extenditur ad accessoriū. ita concludit Jo. de anna. in. c. olim. in. vi.



## Super Lectu. Panormitani.

- in. vi. col. in glo. iij. super verbo adherentes. de accu. et idem Jo. de anna. in. c. si quis de simo. in. ij. col. in glo. ibi in ea gl. ibi. c. debitorum de iureiu. nam glo. ibi oppo. de dicto. c. debitorum. et non soluit. doct. remittit se ad ibi no. glo. videtur velle quod contrarium sit regulariter verum videlicet quod ubi non tenet principale nec eius accessorium etiam iuramentum sed sit speciale in casu illius. c. non tamen assignatur aliqua specialitatis ratio. quidam dicunt quod aut principale est contra ius et utrumque vitatur aut est preter ius: et tunc accessorium non vitatur per id quod queritur in. l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verb. obli. sed illa ratio non est bona: quia usure sunt contra ius diuinum et canonicum. ergo et. ideo sollet dici quod ubi est eadem ratio prohibendi principale et accessorium et tunc utrumque vitatur. aut non est eadem ratio et preedit in. c. debitorum. q. in p. missione usurarum agitur et queritur obligatio parti que illicite recepit ideo vitatur ipsum principale. sed per accessorium iuramenti agitur ut queratur obligatio deo ut ibi et in. c. si christus. eo. tit. et ideo non vitatur accessorium cum possit iuras illud seruare sine interitu salutis eterne: ergo seruandum. c. si vero. c. cum contingat. de iureiu. et dicit ibi Jo. de ana. q. ista sol. est cōis et forte contra illum text. et istud idem videtur sentire Abb. bas. ibi. nu. 5. sed iudicio meo non est contra illum text. d. c. si quis. nā iuramentum in casu. d. c. debitorum. quo ad iurantem potest seruari sine interitu salutis eterne. sed in casu. c. si quis. iuramentum seruari non potest si ne interitu cum sit prestitum super re turpi quo casu nullam parit obligationem. c. si de pac. et iuramentum non extenditur ad turpia et illicita. c. i. de furetur. lib. vi. c. si. et istud videtur sentire glo. in. d. c. si quis. vnde quoad deū non fuit sibi quesita obligatio. et ideo non tenet. quia eadem ratio que concurrat in principali eadem et in accessorio in quo casu utrumque vitatur. secus in. d. c. debitorum.
- 5 Accessorium remanet aliquando sublato principali. in. c. i. n. 7. de bis que fi. a ma. par. c. fo. 70.
- 6 Accedens ad papam an sit tutus quod interim causa non moueatur in partibus contra eum. in. c. vt debitorum. n. 19. de appel. fo. 127.
- Acceptio** personarum non debet esse pence papae. si sunt persone equalis cognitionis alias secus. in. c. extirpan de in rege. §. qui vero. nu. 45. de preben. fo. 45.
- 3 **Acceptilatio** inutilis an et quando habeat vim taciti pacti. in. c. significasti. nume. 20. de foro compet. fo. 87.
- 7 **Acquisita** ex negotiatione illicita sine alicuius calumnia non subiacent restitutioni regulariter licet aliquando distribuatur inter pauperes. in. c. cum sit. nu. 2. de iude. fo. 98.
- 6 Acquirens aliquid ultra debitum in negotiationibus an et quo casu teneatur illud in foro animae restituere vel in pauperes erogare. in. c. q. ple. riq. n. 34. de immu. eccle. fo. 233.
- 6 Acquirens ex contractu ipso iure nullo propter solennitates non seruatas tenetur rem illam in foro conscientie restituere secundum opinionem que non est vera. ibi. n. 28. et 31.
- 7 **Accusator** si per collusionem desistat ab accusatione non impedit facultatem iterum accusandi. in. c. in tñ. nu. 1. 3. 4. de collu. de. fo. 135.
- 5 Accusatus si nihil fuit probatum contra ipsum et ideo absolutus an possit iterum accusari. in. c. quāuis. nu. 21. de re iudi. fo. 83.
- 6 Accusator ubi quis non potest dānari. in. c. vnico. n. 3. 6. et 16. vt eccle. be. ne. si. di. con. fo. 72.
- 7 Accusatus debet comparere ad instantiam illegitimi accusatoris ad allegandum privilegium suum alias punietur tanquam contumax licet appareat quod fuerit per minus idoneam personam accusatus. in. c. veniens. n. 9. de accu. fo. 62.
- 7 Accusatio tendit ad finem punitiōis scilicet vt accusatus puniat secundum qualitatem delicti denuntiatio vero qualiscumque sit tendit ad finem corrigendū. in. c. super bis. n. 2. de accu. fo. 64.
- Accusatio non dicitur criminis quā per eam non agitur ad penam: sed solum vt accusans priuet certa re. ibi. nu. 4.
- Accusator debet regulariter se in accusatione inscribere. fallit vt ibid. numero. 6.
- Accusator criminofus non repellit quando prosequitur iniuriā propriā ibi. nu. 9.
- 3 Accusatus de vulnere cum sanguine absoluit si probatur tantum de vulnere sine sanguine. in. c. examinata. n. 6. de iudi. fo. 38.
- Accusator illegitimus non admittitur ad accusandum. in. c. cum ecclesia stice. n. 14. de excep. fo. 4.
- 7 Accusator si desistat ab accusatione debet iudex perquirere an fecerit per collusionem in. c. i. de collu. de. fo. 135.
- Accusatores criminaliter efficiuntur inimici accusati. ibi. nu. 2.
- Accusator si ab accusatione desistat potest et debet iudex ex officio suo super crimine inquirere. ibi. n. 1.
- Accusatores plures super eodem crimine an et quā debeant admitti. ibi. numero. 3.
- 7 Accusator si desistat ab accusatione an possit iudex ex officio inquirere siue delicta sint prolata siue non siue sit finita instantia siue non. in. c. criminalia. nu. 1. de collu. de. fo. 135.

- 7 Accusatio debet intelligi large vt comprehendat strictam accusationem quando agitur ad vindictam publicam et etiam vt comprehendat accusationem largam quando solū agitur vt priuetur beneficio suo: illa enim non est stricta accusatio quia non intēdit depositionem ab ordine. in. c. sus. per bis. nu. 5. de accu. fo. 54.
- Corset.** Ego dico quod verbum accusatio adaptatur cause criminali civili et pecuniarie in larga significatione. vt in. l. qui accusare. C. de edendo. et est glo. solennis in. l. viro atque vxore. ff. solut. matri. et ibi per legis. stas. et ibi Bal. not. et Moder. Jo. an. d. Ant. Jo. de imo. et Abb. in. c. cum in tua. de testi. numero. 1. fo. 66. tex. in. c. omnibus. v. q. vi. et ibi Domini de san. geni. Sede. de senis in consi. xxiij. inci. Titius electus in prelaturum. ubi dicit quod significatū huius verbi accuso interpretabitur ex fine ad quem agitur et dirigitur conclusio libelli: quia non est nouum. quod precedentia restringantur et regulentur per sequentia. ff. de pe. leg. l. nam quod liquide. in. fi. et de leg. i. l. si seruus plurium. in. fi. l. talis scriptura. ff. eodē. c. scōo requiris. c. inquisitioni. de appel. cū fimi. refert et sequit do. And. barba. in. c. i. in. ij. col. de consi. et in. c. tue. de proc. et ibi do. Abb. nu. 5. per eundem Abb. in. c. ij. numero. 3. in. ij. no. vt lite pedem. et in. c. li. teris. in. glo. i. de presump. et in. c. series. in. ij. nota de testi. et in. c. preterea. de testi. cog. et in. c. i. vt lite non constet. et in. c. preterea. de appel. et adduco Jo. de fan. in. c. nemo. xi. q. i. ubi dicit quod verbum accusare large sumptum verificatur tam in causa civili quam in causa criminali. tamen Spec. in tit. de accu. §. i. ver. quid si primo dicit quod si aliquis produxit libellum et vitatur isto verbo accuso: et non includit quod petat illum puniri criminaliter quod nihilominus ille puniendus est criminaliter si apparet illum puniendum de crimine et deliquisse. sed domi. Lud. roma. in. d. l. viro atque vxore. damnat doctrinam Specu. et Bald. quia ubi in libello est verbo accuso potest accipi civiliter vt ibi dicit glo. in. d. l. qui accusare. sed in penis debemus accipere rem in mitiori significato. l. preses. ff. de penis. do. meus tangit in. c. dilecti. de iudi. et in rubi. de accusa. in additioni. et dicit quod doctrina Specu. est vera: quia verba debent intelligi in proprio significato. l. i. §. qui in perpetuum. ff. si ager. vctig. vel empbi. pet. c. susceptum. de rescrip. libro. vi. cum ergo verbum accuso: proprie denotet causam criminalem: ergo et. Item in causa civili non cadit proprie pena: sed in causa criminali. et vide quod voluit Sed. in cōsi. xxiij. et adduco Domini de san. geni. in. c. i. de dolo et contu. li. vi. Ego diccerem isto modo quod aut ex precedentibus et sequentibus potest apparere an causa sit criminaliter intentata aut civiliter: et tunc causa illa erit criminalis: aut civilis per do. Frid. de senis consi. xxiij. aut non potest hoc apparere nec ex precedentibus aut sequentibus. et tunc quicquid dicant Spec. et do. mens do. Anto. dico quod causa erit civilis quia in dubijs maxime penales debemus benigniorem partem eligere. regula in penis. de regu. iu. lib. vi. ff. de reg. iur. l. semper in dubijs. cum si. et hoc videtur sentire Frideri. in loco preallegato. idem dicemus de verbo actio: quod de suo largo significato adaptatur cause civili et criminali. l. ij. ad fi. ff. de sepul. viola. l. agraria. ff. de termi. mo. do. meus do. Anto. in. d. c. i. in. ij. col. de consi. et in. d. c. dilecti. in. v. col. et dixit Ludo. ro. in. d. l. viro atque vxore. quod si constituo procuratorem ad agendum poterit accusare. q. sub verbo actio comprehenditur accusatio. Et conclude quod proprie verbum accusatio denotat causam criminalem vt per totum titulum. ff. i. C. de accu. inproprie denotat causam civilem vt in rubro et in nigro. qui ma. accu. pos. et in. d. l. qui accusare. et sic attenditur materia subiecta. argu. l. si vno. ff. loca. cum simili. verbum actio proprie denotat causam civilem. vt in. d. l. iij. §. si. ff. de sepul. viola. et in. d. l. agraria. et sic verba intelliguntur secundum subiectam materiam per. d. l. si vno. et c. constitutus. de res. lig. do. cum vulg.
- 7 Accusator et accusatus si simul cōuersant presumitur collusio siue prenaricatio inter ipsos. in. c. de bis. n. 8. de accu. fo. 58.
- 7 Accusatus degradatus sed inquisitus non in. c. inquisitionis. n. 6. de accu. fo. 68.
- 1 Accusatus ab vno si fuit absolutus non potest ulterius accusari. in. c. cū dilecti. n. 15. de elec. fo. 153.
- Accusator non repellitur tanquam inhabilis ab accusato quia ipsum in familiaritate approbavit licet paulo ante accusans ipsum expulerit: quia presumitur fecisse in fraudem. in. c. nulli episcoporum. nu. 2. de accusa. folio. 2.
- Accusatus eo casu in quo non potest suū accusatorem repellere an possit ipse accusans per iudicē ex officio suo repelli. ibi. n. 3.
- 4 Accusator proprie est quā agitur criminaliter. in. c. cū in tua. nu. 1. de testib. folio. 78.
- 7 Accusatus ab illegitimo accusatore potest ab alio legitimo accusari. in. c. cum p. manconella. n. 4. de accu. fo. 59.
- 7 Accusator potest ante descriptionem ab accu. desistere tñ super hoc ulterius non audiet. in. c. licet in beato. n. 1. 4. de accu. fo. 61.
- Accusatio non potest fieri per literas sed denuntiatio sic. ibi. nu. 2.
- Accusator si non prosequitur accusationem intra terminum sibi vel a iudice vel ab accusato datum post illum terminum non audietur. ibidem. numero. 5.
- Accusator an et quando potest desistere ab accusatione sine metu turs



# Repertorium singularium materiarum

pillani. ibi. n. 6.

3 Accusatus de vulnere cum sanguine absoluit si probatur tñ de vulnere sine sanguine. in. c. examinata. n. 6. de iudi. fo. 38.

**C**orise. doc. excellentissimus. Adde q. accusator non cogitur apponere diem vel horam perpetrati delicti. vt in. l. libellorum. ff. de accu. canonizata. h. questio. viij. Sed quid si reus petit accusatorem cogi exprimere diem commissi criminis pro sui defensione. Bar. in. l. is qui reas. ff. de pu. in. concludit quod potest cogi si iudici videbitur per. l. vbi cunq. ff. de inter. ro. actio. 7. c. cū iohannes eremita de si. in. l. i. iudicante. in. xxx. q. v. idem voluit in. l. libellorum. ff. de accu. 7. in. l. pantomus. ff. de acquir. bere. 7. ibi do. Alex. imo 7. idem voluit Bar. in. l. h. 5. quod si ephesi. ff. de eo quod cer. lo. in. ver. vlti. hic videtur casus 7c. vbi dicit ibi videri casum huius questionis. nam quādo omisso loci vel diei aufert reo defensionem cogitur accusator apponere diem vel locum. 7. dicit illum textum ad hoc non allegasse in. d. l. is qui reus. Joannes de imo. ibi scilicet in. d. l. is q. reus tenet contrarium per. d. l. libellorum. non obstat. l. vbi cunq. p. calles. gata. quia debet intelligi in casibus in quibus non reperitur a iure specificata facta p. uisio. quia clausula generalis non refertur ad specificata. l. doli clausula. ff. de verbor. obliga. 7. facit. l. sanctio legum. ff. de penis. Jo. de ana. in. c. qualiter 7. quando. el. h. in. 5. debet igitur ad finem. refert Bar. 7. Jo. de imo in. d. l. is qui reus. Salice. in. l. penulti. in. secūda col. in. ver. quero an oīes commissi criminis 7c. C. de accu. sequitur opi. Barto. quam docto. communiter sequuntur in dicta. l. libellorum. hanc partem tenet practice doctor Ang. arc. in tractatu suo malefactorum. in. ver. de presenti anno. 7. ibi Moderniores in additionibus suis. 7. hec opinio mihi placet tanq. iuri 7. equitati consona per argumentum optimū 7. quasi expressum in dicta. l. h. quod si ephesi. 7. licet loquatur de loco validum est argumentum de loco ad tempus. vt leg. 7. nota. in. l. vinum. ff. si certū petā. non obstat. l. libellorum. quia procedit quando reus non petit ad sui defensionem diem certificari. vel alio modo. respondeo quod licet de rigore iuris hoc fieri non debeat vt in. d. l. libellorum. nihilominus de equitate hoc facere debet. per. d. 5. qd si ephesi. 7. vbi in aliquo casu reperitur equitas scripta 7. rigor scriptus equitas scripta prefertur rigori scripto. vt legi. 7. no. in. l. placuit. C. de iudi. 7. in. c. fina. de transactio. sed equitas reperitur scripta in. d. 5. quod si ephesi. ergo 7c. non obstat quod dicit Jo. de imo. quod clausula generalis 7c. quia salua pace licet illa theoricā sit vera tamen in casu nostro est quasi casus specificē p. uisus per. d. 5. quod si ephesi. Subdit tamen Salice. vnum semper. rna memoria dignum 7. in practica seruandum in. d. l. penul. se non credere iudicem bene 7. iuridice facere si prius accusatorem ad temporandum eum compelleret q. reus iudicem certioraret de die 7. tempore sue absentie vel de alio simili propter quod intentionem accusatoris vellet elidere 7. hoc ne quid malignetur circa testes quod voluit euitare. l. libellorum. ff. de accu. que accusatorem noluit arctare ad ponendum diem vel horam. arg. ff. de eden. l. 5. editiones. 7. pro hoc etiam facit quia petens sibi aliquid impleri ex eius parte debet prius impleuisse. l. iulianus. 5. offerri. ff. de actio. emp. cum simi. 7. hoc dictum Salice. refert Ang. arc. 7. sequitur in dicto ver. de presenti anno. 7. ibi per Modernos. 7. in iudicando 7. cōsulendo interpede sequeretur ad excludendum omnem malignitatem. Tñ in facti contingentia limitabam hoc dictū nisi reus bone fame opinio nis 7. vite extaret 7. non esset verisimile eū magninari ac calūniari. 7. mouebatur ex eo quod voluit Barto. in. l. si in fine. ff. de here. insti. l. j. C. si ser. uus ad decu. aspira. 7. laudo. ro. in. l. h. ff. de vscap. quod si aliquis accusat vñ qui audierat dici a persona fide digna quod ille cōmiserat delictū quod si iste accusator non probat q. non puniatur tanquam calumniator quia habuit iustam causam credulitatis ex autoritate illius persone fide dignę. 7. vide gl. quam alleg. Ludo. in. d. l. h. in. c. finem litibus. de dolo 7. contuma. 7. ibi Hostien. dicit quod si persona sit valde religiosā magne conscientie quod presumitur pro illa quod non calūniatur. arg. ff. de no. ope. nuntia. l. h. 7. sequitur Jo. and. 7. communiter omnes. l. is cet domi. Cardina. videatur tenere oppositum ex eo quod non apparet de alia causa ex quo succumbit presumptio est contra eum. sed certe secūdum Joannes de imo. satis videtur equa opinio Hosti. quia si alias sit vite religiose 7. magne conscientie non debet presumi quod in hoc fuerit calumniatus. argumen. d. c. secundi. facit text. not. valde. in. c. nisi essent. de preben. vbi tex. probat quod solēntas extrinseca nō presumitur. l. sciē dum. ff. de verb. obligatio. tamen hoc est verum nisi actus esset gestus a persona fide digna. quia presumitur quod omnes solēntates interueniunt. d. c. nisi. 7. idem si fiat ab alio interueniente presentia persone fide dignę. vt est text. 7. ibi dominus Anto. in. capitu. dilecti. de arbi. ad hoc allegat Ludo. roma. vbi supra. 7. not. Innocen. in. c. j. de ele. peregr. vbi licet aliquis probet quod ipse sit diaconus non tamen propterea probat se habere alios ordines qui necessario requiruntur anteq. sit diaconus. quod est verum. dicit Immo. ibi nisi iste clericus sit factus diaconus a persona maxime autoritatis: quia tunc non est verisimile quod persona illa illum ordinasset ad diaconatum nisi habuisset alios debitos ordines. ita refert ibi Abbas nu. 6. ex quo dicto. 7. d. c. nisi subdit Ludo. quod canoniste ibi dant sing. limitationem ad dictum Immo. in. c. h. de dila. vbi dicit quod si iudex dicit in sententia pronuntio talem filiumfamil. posse restari quod licet hec sententia possit valere in causis tribus vel quasi. tamē

illa sententia est ipso iure nulla. hoc tamen nisi illa persona que dedit illa sententiam sit persona magne autoritatis. quia tunc sententia valebit. sed rescindetur remedio appellationis. quia non est verisimile quod succret sententiam contra iuris errorem expressum. argumentum text. not. in. d. l. cto. c. msi. nam vna persona fide digna dat iustam causam credulitatis. dicit gloss. 40. in. l. Titio fundum. ff. de conditi. 7. demonstra. 7. plene Ludo. in. d. l. h. 7. bonitas vite tollit suspicionem malignitatis. dicit domi. Anto. in. c. po. remio. de appella. 7. succedit loco satisfactionis. vt dicit gloss. no. in. l. j. ff. de ri. nup. quam allegabat Bald. in. c. h. de ind. 7. in. c. h. de eo qui mit. in. pos. causa rei seruau. 7. facit quod not. Ange. in. l. si a. bo. nefidei. ff. de rei vendicatione. Lap. alleg. crrv. Bald. in. c. cum contin. gat. de rescrip. 7. in. c. vemens. el. h. de testi. gl. in. c. expedit. rñ. questione. j. tex. in. d. c. h. ff. de noui ope. nunti. 7. in. c. in nostra. de procu. facit tex. in. c. si cut olim de accu. licet Bald. aliter voluit in. c. iurauit. de prob. 7. in. c. j. vt lite. penden. 7. hec fecerunt profecto iudicem variare. 7. puto hanc limitationem de iure fore veram 7. hoc posui vt posteris materiam aliquid dicē didarem.

7 Accusatus si quam exceptionē habet contra accusatorem debet illam opponere ante cōtestationē litis alias secus nisi de nouo venerit in sui notitia. in. c. j. n. 3. de accu. fo. 55.

Accusator non debet esse criminosus nec male fame nec inimicus. ibi. numero. 4.

Accusator criminosus repellitur de iure canonico ab accusando quando prosequitur vindictam publicam secus si propriam quia tunc quilibet criminosus admittitur. ibi. n. 5. 6.

Accusator qñ repellitur tanq. indignus absoluitur accusatus ab obseruatione iudicij. ibi. nu. 1. 2. fo. 56.

Accusatus non tenet cōparere ad instantiam illegitimi accusatoris. ibi. nu. 13.

Accusator si post inchoatam accusationem efficiatur illegitimus non repellitur a iudicio. ibi. n. 15.

Accusatus si post inchoatā accusationem inceperit habere aliquod priuilegium pōt illo vti vt tali accusatione excuset. ibi.

7 Accusatio debet fieri ab illis quorum interest alias esset nulla. in. c. illa p. positorum. n. 1. 5. de accu. fo. 56.

7 Accusari an poterit per procuratorem prouocatus ad iniuriam 7. an liceat statuto faciente mentionem de percutiente. in. c. j. n. 2. de iniu. fo. 66. 7. vide. in. nu. 4.

3 Accusatus non potest regulariter suū accusatorem accusare pendente accusatione contra ipsum. in. c. h. n. 3. de ord. cog. fo. 146.

7 Accusans criminosam sed potius ex odio q. ex zelo peccat alias secus. in. c. accusasti. n. 1. de accu. fo. 58.

1 Accusatus de percussione cū sanguine absoluit si testes probant percussione sine sanguine. in. c. dudum. el. h. n. 37. de elec. fo. 178.

7 Accusans aliquē calūniōse debet ex officio iudicis puniri 7. iudex non puniens est redargutione dignus. in. c. j. n. 1. 2. de calum. fo. 75.

4 Accusare volenti de falso pōt statui terminus peremptorius quo elapso nō pōt accusare. in. c. accepimus. n. 3. de si. instr. fo. 100.

5 Accusatio nō pōt fieri ab existente in peccato mortali nisi accusans p. sequatur iniuriam propriam. in. c. a nobis. n. 10. de excep. fo. 3.

3 Accusator si cessauerit ab acul. potest iudex ex suo officio inquirere. in. c. constitutus. nu. 2. de appel. fo. 114.

7 Accusari nō d. 3 qui a pluribus vindictam publicā prosequentibus. sed ipsorum vindictā sic. in. c. si quis episcopus. nu. 2. de accu. fo. 56.

4 Accusatio qñq. ponitur pro actione. in. c. series. nu. 1. de testi. fo. 58.

7 Accusator si desistat ab accu. potest iudex ex officio prosequi 7. inquirere. in. c. qualiter 7. quando. el. h. nu. 22. de accu. fo. 73.

Accusatus de aliquo crimine vel denunciatus non potest interim promoueri neq. ad seculares ve ecclesiasticas dignitates. in. c. omnipotens. nu. 1. 7. 2. de accu. fo. 56.

Accusatus pendente accu. non priuatur iuribus vel dignitatibus suis licet de nouo interim non possit acquirere. ibi. nu. 3. fo. 57.

7 Accusans matrimonium propter questum repellitur. in. c. significante. nu. 1. qui matri. accu. pos. fo. 45.

Accusatio ob turpem causam facta non debet admitti. ibi. nu. 4.

7 Repellitur ab accusatione matrimonij qui denuntiationis tempore tacuit nisi denuntiationem probaliter ignorauerit vel iuret de nouo didicisse. 7. quod malitiose non accusat. in. c. si. nu. 1. qui matri. accu. pos. fo. lio. 46.

Elb accusatione repulsus an ad denuntiationem admittatur. ibidem. nu. mero. 8. 7. 10.

Accusator 7. testis qui loquuntur de auditu an sint audiendi. ibi. n. 10.

7 Accusatio 7. testimoniū in matratriimoniali causa fieri debet personaliter 7. non per literas. in. c. a nobis. nu. 1. 7. 3. qui matri. accu. possunt. fo. lio. 45.

4 Accusatus de crimine in causa ciuili admittitur in testem. in. c. si. nu. 3. de testi. fo. 89.

Accusatus de crimine admittitur in testem in exceptis criminibus. ibi. numero. 4.

Accusatus de crimine si appellauit an admittat in testem. ibi. nu. 5.

Accusatus



## Super Lectu. Panormitani.

7 Accusatus eo casu in quo non potest suum accusatorem repellere potest ipse accusatus per iudicem ex officio suo repelli. in. c. nulli episcoporum. n. 3. de accu. fo. 57.

**Corse.** Contrarius tamen in simili videtur sentire Bar. in. l. non solum. §. si. ff. de iur. iur. ubi tenet quod si aliquid denegat audientia vigore statuti non potest iudex ex officio suo procedere ad offensionem illius, sed Abb. in. d. c. nulli episcoporum. in. gl. i. in fin. placet multum illa glo. arg. in. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de via publi. Ego pro ista opinione adduco do. 11. de. de ancha. in. c. cum in. ter. de excep. ubi dicit quod si quis iniuriat excoicato qui non potest agere ad vindictam iudex ex officio suo poterit prosequi. et alie. Old. 11. Dilleu et Gasco. de are. in. l. item apud labeonem. §. ait pretor. ff. de iniur. vide Bald. in. rub. C. de manu. vindi. et in. l. cum lege. et ibi Jo. de imo. ff. de test. et in qua dam sua disputatione inci. statuto caut quod fenerator. et Jo. de imo. in. l. de pupillo. §. si procurator. ff. de no. ope. nu. oes. in. l. i. §. sublata. ff. ad tre bel. Bald. in. c. i. de rescrip. lib. vi. ita concludit Ang. in. l. pe. et fin. ff. de pe. bere. do. Ant. in. c. cum dilectus. de consue. et in. c. bone. de postu. prela. el. i. quod ubi obstante sibi aliqua censura quis non potest opponere iudex ex officio suo poterit. et alleg. 3. in. c. cum olim alias. in. c. cum venerabilis. de exceptio. et hoc ne aliquis locupletetur. cum aliena iactura. et vide quod voluit do. Anto. in. c. i. de iud. et in. c. vnico. de lite conte. et in. c. cum iohannes. de mitta. de fi. instru. ubi dicit quod licet reus post conclusionem causam non possit producere instrumenta et testes ut in. c. cum dilectus. de fi. instru. tamen iudex officio suo poterit et dicit se in facto ita obtinuisse. Sed iudicio meo hoc probat ter. in. c. cum iohannes. palle. et vide quod voluit do. do. de san. gemit. in. c. indentatibus. §. sane. de elec. lib. vi. ubi dicit quod licet contra actum concernentem utilitatem publicam pars repellat a potestate excipiendi vel addicendi: nihilominus potest superior ex officio inquirere an actus sit legitimus vel non. et vide Bar. in. consue. inci. Dico de Bononia. et ad. l. non solum. §. si. et quod voluit ibi Bar. ruderis potest hoc modo ad concordiam reducendo quod aut quis faceret aliquid ex dispositione legis: et tunc hoc casu iudex non poterit. quod quos lex prohibet omnino prohibet. et ita procedat. l. non solum. et Bar. ibi: aut quod est prohibitus facere aliquid ex facto et dispositione sua. et tunc procedit dicta in contrarium: et de materia vide do. meum do. Anto. in. d. c. nulli. et in rub. de accu. et Bal. in. l. i. C. si tutor vel cura. non gest.

7 Accusatio non potest fieri per alium vel per scripturam sed denuntiatio sic. in. c. cum dilectus. n. 2. de accu. fo. 68.

4 Accusatus negando veritatem peccat mortaliter. in. c. i. n. 3. de test. cog. folio. 90.

7 Accusatio criminis an possit fieri post baptismum. in. c. gaudemus. nu. 16. de iur. fo. 49.

**Additio** vel suppletio quod fit ad aliquem actum debet fieri quando potest fieri ipse actus. Ant. in. c. si. n. 1. de sacra. no. lte. fo. 51.

**Adiuuare** potius debemus populum quam amicum in. c. cum sacerdotis. n. 6. de postu. fo. 139.

Adiuuare an potius teneamur patrem. quam patriam. ibi. n. 7.

7 **Administratores** quando reddunt rationem administrationis eorum non statim regulariter eorum iuramento nisi in minimis. in. c. qualiter et quando. el. h. n. 26. de accu. fo. 73.

Administratores diffamatus de dilapidatione potest compelli ut reddat ad administrationem. in. c. qualiter et quando. el. h. n. 4. de accu. fo. 73.

Administratores alicuius rei habet facultatem agendi super iuribus illius administrationis. in. c. cum deputati. n. 1. et 2. de iudi. fo. 40.

5 Administratio si est concessa alicui non intelligitur data potestas dilapidandi vel donandi et similia faciendi. in. c. veniens. nu. 21. de prescri. fo. 44.

6 Administratores vel dispensatores si aliquid querunt an presumantur querere ex administratione an ex industria. in. c. vt vnus. nu. 4. de pecu. cle. fo. 109.

4 **Adminicula** que sunt in casu. c. preterea. de testi. ibi. n. 7. fo. 59.

**Admonitiones** due sufficiunt ad validitatem denuntiationis. in. c. in omni. n. 2. de test. f. 37.

7 **Adoptio** non iuridice facta non causat legale cognitionem. in. c. vnico. nu. 3. de cogn. leg. fo. 28.

Adoptata si non transibit in potestatem adoptantis an possit in uxorem duci per filium naturale adoptantis. ibi. n. 5. fo. eo.

Adoptio siue legalis cognatio an impediat et dirimat matrimonium. ibi. nu. 6.

4 Adoptiuus non excludit substitutum. in. c. in presentia. nu. 20. de proba. fo. 4.

6 **Adorari** nemo debet sanctus etiam quod faciat miracula sine licentia pape. in. c. i. n. 1. et 3. de reli. et vene. san. fo. 217.

6 **Aduene** debet obseruare consuetudinem loci ubi reperiatur. in. c. consilium. nu. 6. de obser. ieu. fo. 218.

**Aduersarius** an repellatur contra aduersarium. in. c. i. n. 2. et n. 3. de iudi. fo. 3.

3 Aduersarius dicitur etiam ille qui contendit in iudicio in causa pecuniaria. in. c. i. nu. 2. de plus. peti. fo. 151.

3 Aduersarii dicuntur etiam litigantes civiliter. in. c. pposuisti. n. 5. de foro compe. fo. 88.

7 **Aduocare** prohibetur clericis ne videatur alteri nocere cum ipse debeat omnibus prodesse. in. c. cum p. mans collena. nu. 9. de accu. fo. 59.

2 Aduocare non est proprie alteri nocere nec alterum offendere. in. c. cum sacerdotis. nu. 1. de postu. fo. 139.

Aduocare non possunt omnes qui habent sacros ordines regulariter. ibi. nu. 5. fo. 136.

2 Aduocatus potest esse testis in causa in qua quando fuit adhibitus testis non erat aduocatus. in. c. ex literis. n. 1. de transa. fo. 136.

Aduocatus aduocatus in causa in qua pretendit habere ius an censeatur iuri suo renuntiare. ibi. n. 4.

Aduocatus potest decerni parti non habenti ex officio iudicis. in. c. i. n. 1. et 2. 4. 5. de offi. iudi. fo. 120.

Aduocatus si quis non habet non potest cogi ad respondendum. ibi. n. 2.

Aduocatus potest cogi per iudicem ad patrocinandum indigenti pro competentem mercede. ibi. n. 5.

Aduocatus debet gratis aduocare pro paupere. ibi.

Aduocatus dicitur habere tantam affectionem ad causam quam non potest etiam in causa appellationis esse testis. ibi. nu. 6. fo. 121.

5 Aduocatus vel procurator si per ipsorum imperitiam aut negligentiam quod iniuste causam perdat an teneatur in foro anime ad interesse. in. rub. nu. 16. de appel. fo. 86.

2 Aduocatus an possit esse iudex in causa in qua fuit aduocatus. in. c. irre fragabili. n. 4. de offi. ordi. fo. 119.

2 Aduocatus non cogitur aduocare nisi in foro suo. in. c. pastoralis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 92.

3 Aduocatus faciens perdere causam clientulo suo tenetur ad damnum. in. c. pastoralis. n. 8. de iudi. fo. 37.

3 Aduocatus an iuret de cal. non obstante consuetudine. in. c. ceterum. n. 3. de iur. cal. fo. 127.

7 Aduocatus excoicatus qui eum defendit an incidat ipse etiam excoicatio. ne. in. c. pposuisti. n. 6. de cle. exco. fo. 142.

2 Aduocare possunt monachi cum licentia abbatis et pro utilitate monasterii copulatiue. in. c. h. n. 2. de postu. fo. 138.

3 Aduocatus faciens perdere causam clientulo suo tenetur ad damnum. in. c. pastoralis. n. 8. de iudi. fo. 37.

**Corse.** Quod non contra malos aduocatos. Nam mali aduocati omnia mala nouerunt ut dicit glo. in. l. ab anastasio. C. ma. et sepe numero moriuntur si ne lingua ut dicit glo. iuncto ter. insti. q. non est permisum facere test. ibi: sepe enim et literati et eruditi homines variis casibus et audiendi et loquendi facultatem amittunt. glo. ibi in verbo admittunt: dicit maxime impium aduocari.

6 Aduocatus procurator medicus et similes illicito negotio negotiatus si aliquid ultra debitum lucrantur non tenentur in foro anime restituere si dolus malus absit. in. c. plerique. nu. 32. de immu. ecclie. fo. 233.

Aduocat? non debet ille qui consuluit in camera. in. rub. nu. 1. de postu. fo. 138.

Aduocare prohibitus non censetur prohibitus consulere. ibi.

Aduocatus non potest esse illiteratus et non doctor. ibi. nu. 2.

2 Aduocat? defendit ius publicum et priuatum vnde ex hoc dicuntur milites et priuilegiantur in iure in multis ut milites. in. c. si. nu. 1. de postu. fo. 139.

**Corse.** Aduerte tamen quod aduocat? non debet habere dignitatem no. Gul. de cu. in. l. nequeque. §. aduocatos. ff. de offi. proc. ideo quia vocatur officium. C. de aduoca. diuer. iudic. l. laudabile. in. ver. aduocationis officium. quod intelligerem nisi esset quis aduocatus principis seu magne persone. ar. l. i. C. de manda. prin. ubi esse notarium principis est dignitas: licet de se procurandi officium sit vile. ut in. l. vniuersos. et ibi Bar. C. de decu. li. et.

et Abb. in. c. i. post cessionem. de proba. in. pe. col. idem in coquo principis ut voluit Bal. in. c. i. de seu. guar. et habens feudum a principe efficitur nobilis. ita dicit Bal. in. c. i. qui dicat dnr. facit ter. in. c. per tuas. de maio. et obe. et in. c. mancipia. de re. permut. et serui nobilium sunt nobilioris conditionis quam serui plebeiorum. Ideo debent habere meliora fercula. ut in. l. habitatio. ff. de ve. in. pos. mit. quod est notandum pro scutiferis et famulis cardinalium et episcoporum. simile voluit Bal. in. l. etiam. C. de test. ubi dicit quod famuli episcoporum possunt testificari pro eis alie. Immo in. c. in literis. de testi. secus dicit si sint vilium. ponit exemplum in cerdonibus et scholaribus. quod non admitterent in scholaribus. tum ratione priuilegiatorum eis concessorum. ut leg. et no. in. aut. habita. Cne si. pro. pa. tum etiam respectu scientie que homines nobilissimos facit. l. providendum. C. de postu. in. prin. et in. l. i. §. proinde. ff. de var. et extraor. cog. idem dicimus in medicis principis. ut in. l. i. C. de com. lib. rñ. ubi medicus principis equiparatur ducibus: regulariter equiparatur obstetrici. l. i. C. communia. de leg. facit ter. sing. in. l. i. C. de prepo. laboru. lib. rñ. in. ver. quos decus lateris nostri illustra. cum alijs simi.

Aduocare an possit clericus in crimine ubi venit imponenda pena sanguinis. in. c. i. nu. 5. de postu. fo. 138.

3 Aduocatus de iure tenetur subire iuramentum calunie nec valeret consuetudo in contrarium. in. c. i. nu. 5. de iura. cal. fo. 123.

Aduocatus an possit in foro anime falsa allegare licet habeat iustam causam. ibi.

6 Aduocatus efficitur patronus cause quam assumpsit patrocinio suo. in. rub. nu. 1. de iure patro. fo. 189.



# Repertorium singularium materiarum

**Advocatus** et similes persone possunt esse testes contra suum clientulum quia cessat ratione suspicionis. in. c. ij. nu. 12. de arbi. fo. 168.

**7 Adulterium** etiam committitur cum sponsa de presenti nondum cognita et quid de sponsa de futuro. in. c. de cretione. n. 4. de eo qui cog. consan. fo. 30.

**6 Adulterium carnale et spirituale an compescatur.** in. c. mulier que. nu. 5. de conuer. coniu. fo. 172.

**7 Adulterium solū an habilitet aliquem ad contrahendum matrimonium.** in. c. si significavit. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 22.

**3 Adulterij cognitio utrum et quo casu potest pertinere ad utrumque forū.** in. c. cum sit generale. nu. 23. de foro compe. fo. 67.

**6 Adulterium inducit separationem matrimonij quo ad totum non quo ad vinculum.** in. c. gaudemus. nu. 2. de conuer. coniu. fo. 171.

**Adulterium an possit cognosci corā iudice ecclesiastico si agatur criminaliter.** ibi. n. 6.

**Adulterium est causa quod vir lucretur dotē et quod vxor donationē propter nuptias.** quid autē si sunt liberi. ibi. nu. 7.

**7 Adulterium committit etiam coniugatus cum soluta.** in. c. transmissa. nu. 5. de eo qui cog. consan. fo. 29.

**7 Adulterium quomodo potest esse notorium.** in. c. significasti. nume. 4. de diuor. fo. 47.

**Adulterio non separatur matrimonium sed tantum priuatur eius executione.** ibi. nu. 5.

**Adulterio an excusetur vxor si a marito fuit causatum.** ibi. n. 6.

**Adulterium mariti etiam non notorium an vxor possit obsecere.** ibi. nu. 9.

**6 Adulterium priuat adulterium iure coniugali.** in. c. constitutus. nu. 34. et 8. de conuer. coniug. fo. 169. et 170.

**7 Adulterium probat ex sola deprehensione absque eo quod fuerint visi coire.** in. c. si. n. 2. de adul. et stu. fo. 117.

**7 Adulterium an et in quibus dicatur esse de atrocioribus criminibus.** in. c. accepimus. nu. 4. de purga. cano. fo. 165.

**6 Adulteria commissa per coniuges mutua compensatione tolluntur.** in. c. constitutus. nu. 9. de conuer. coniug. fo. 170.

**2 Adulterium respectu laicorum est cognoscibile tam per iudicē secularē quam ecclesiasticū et est locus preventioni.** in. c. i. nu. 3. de offi. ordi. fo. 107.

**7 Adulterij post viri mortē ab possit obsecari per heredes mariti vxori dotem repetenti.** in. c. plerumque. nu. 7. de do. inter vi. et vro. fo. 50.

**Adulterium post mortē vxoris an possit obsecari per maritū hereditibus vxoris dotē repetentibus.** ibi.

**7 Adulterium et heresis seu carnalis et spiritualis fornicatio an idē operē quo ad separationes coniugum.** in. c. de illa numero. 2. et 4. de diuor. fo. 48.

**7 Adulterium non committit mulier probabiliter presumēs se solutā si alteri nubat.** in. c. fraternitatis. nu. 10. de frigi. et male. fo. 36.

**4 Adulterium toties committitur quoties reiteratur copula.** in. c. sicut nobis. nu. 3. de testi. fo. 44.

**7 Adulterium non est grauius crimē quam incestus.** in. c. veniens. el. j. n. 5. de eo qui cog. consan. vro. sue. fo. 29.

**Corse.** Et vide eundem Abb. in. c. at si clerici. in. §. de adulterijs. nu. ij. et vñ. folio. xij. vers. opponitur. sed videtur obf. ter. xxxij. qd. vñ. in. c. qd in omnibus. glo. in. d. §. de adulterijs. sol. doc. ibi dicunt et ibi Abbas. post glo. et Archi. in prealleg. c. quid in omnibus. quod quantum ad criminis quantitatem non est maius alijs ut in. d. c. adulterij malum. quantum vero ad criminis communitatem et frequentationem est maius alijs quia communius et frequentius committitur illud quam alia. quantum vero ad penę impositionē potest dici ita graue sicut alia. quia pro isto sicut pro alijs magnis imponitur pena mortis. Leuiti. xxx. c. Deute. xxxij. c. l. Quis. C. de adul. et fuit hoc Lau. in prealleg. c. qd in omnibus. et Jo. an. in. d. §. de adulterijs. sed certe hec solutio secundum Abbas ibi non procedit maxime de iure canonico. quia pro adulterio non fit degradatio actualis. et tamen per quibuscumque alijs sic. Item de iure civili in quibusdam delictis mors acerbius inducitur ut in parricidijs et assassinijs. et tamen non fit in adulterio. Vincen. dixit in. d. §. de adulterijs. quādo sequuntur quod quantum ad delicti extensionem adulterium est de grauioribus. quia non solum delinquit in se. sed in plures qui tale delictum committunt. quia duorum anime polluantur quod non placet ibi Abbas. quia in delicto incestus et cum exceditur contra naturam duorum anime polluantur et tamen illa sunt valde maiora. per. d. c. adulterij malum et subdit precedentem solutionē esse tenendam. Ego adduco si. ter. in. l. codicillis. §. instituto filio. in ver. sed et alia mihi deteriora facit. ff. de leg. ij. vbi probatur quod vir reputat adulterium grauius occisione filij. ita allegat illum ter. Ja. de are. ut refert Bald. in. l. athletas. §. calumniator. ff. de his qui notā. in fa. et in. c. penul. de confue. et text. in. l. i. C. qui accu. non pos. loquitur de criminibus grauioribus. et glo. ibi ponit exemplum in adulterio. et facit ter. in. l. fin. in. §. idem autem. in vers. aut aliquid grauius admisisse. ff. de publica. vbi lex reputat adulterium esse graue crimē. facit ter. in. l. patri. et in. l. quod ait. ff. ad legem iuliam de adul. vbi licet patri occidere filiam propter adulterium. ideo dixit Bal. in. l. fina. C. si contra ius vel vtilitem publicam. et in. l. i. ff. de constitu. princip. quod licet princeps possit statuere quod bannitus possit impune occidi vel furtum contra eum fieri tamen non

potest statuere quod mulier bannita possit impune adulterari. et sic adulterium videtur graue et enorme crimen. et que sunt pene adulterij et quot vide domi. Abb. in consilio. iij. circa primam et secundam col. unde post dominum meum in dicto. §. de adulterijs. distingo sic. quod aut confyderamus legem Moysaica. et tunc adulterium est morte dignum. aut confyderamus legem civilem. et eodem modo imponitur pena gladij. ut dicta. l. quamuis. intelligendo prout ibi dicunt doctores. est enim adulterium publicum crimen. l. i. ff. de publi. iudic. et in. l. i. C. de adul. ergo stat conclusio quod adulterium connumeratur inter grauiora crimina essentialiter et formaliter. sed accidens videtur esse maius omnibus alijs. quia magis frequentatur licet in se crimen incestus aut contra naturam sint grauiora. non tamen ita sunt frequentata sicut adulterium. aut confyderamus legem canonicam et licet canon permittat dispensare per episcopum istud fuit de benignitate canonis. ut in dicto. §. de adulterio. et ideo Bald. ibi dixit quod in vicio carnis mitius est agendum quia motus ad actum est de iure naturali. ut no. in. l. i. §. ius naturale. ff. de iustitia et iure. Et qua pena puniatur adulter seu adultera de iure canonico. vide nota. in. c. tue. de procura. et in capitul. gaudemus. de diuor. et dic quod pena canonica est separatio quo ad totum et dotis perditio quando agitur cum alter quia pena legalis non habet locum de iure canonico. ut nota. vtrubi que scilicet in dicto capitul. tue. et dicto. c. gaudemus. Item vxor lucratur donationem propter nup. ex adul. mariti. ut no. Abbas in dicto capitul. gaudemus. nu. 17. et facit. c. plerumque. de dote post diuor. et in. d. c. gaudemus. non imponitur aliqua pena mulieri. sed prouidetur ut mulier collocetur in claustrum. ut honeste viuat. secundum Pet. et Abba. antiquum. unde dicunt quod inuita non potest collocari in claustrum in casu illius capituli. sed quando ageretur criminaliter corā iudice seculari. tunc inuita detrudetur per Antio. sed hodie. C. de adul. unde ponderat verbum collocare. non enim dicit detrudere. et sic fit collatio ad penitentiam peragendam et non principaliter ad penam. et sic ut precipitur materia delinquendi debet collocari in aliquo monasterio non solum propter penitentiam sed ut honeste viuat. pro hoc bo. ter. qui hoc probat in. c. de bea. dicto. xxxij. questione. i. in fin. ita concludit Abbas in. c. gaudemus. vbi supra. respectu vero clerici qua pena puniatur si committat adulterium. vide doctores in dicto. §. de adul. et ibi Abbas dicit quod pro adulterio non fit degradatio actualis. sed deponitur. ut lxxxi. dist. pñ. yter. et voluit Jo. an. in. c. frustra. de reg. iur. lib. vi. in mercu. et vide ad predicta di. Abbas in. c. cum sit generale. nume. 23. ver. item et gl. enumerat crimen adulterij.

**Adulterij deprehensio solo an sufficiat ad puniendum deprehensum.** in. c. ex literarum. nu. 4. de eo qui du. in mat. fo. 23.

**7 Adulterium solam non impedit matrimonium contrahendum cum muliere prima vxore viuente cognita nisi machinata fuerit in mortem coniugis vel sibi data fuerit fides de ea ducenda.** in. c. super. nu. 2. de eo qui du. in mat. fo. 23.

**5 Adulterium est de foro ecclesiastico non solū quando agitur ad separationem tori sed etiam quando agitur ad vindictam.** in. c. consuluit. el. j. n. 1. de appel. fo. 99.

**6 Adulteria coniugum mutua compensatione tolluntur. quomodo intelligatur in. c. veniens.** nu. 7. de conuer. coniu. fo. 170.

**7 Adulterium committere alicui non licet etiam propter famem. querere enim debet victum alio modo.** in. c. ex literis. n. 7. et 8. de diuor. fo. 47.

**3 Adulterium non dicitur maius delictū alijs nisi propter eius frequentiam in. c. at si clerici.** §. de adul. n. 3. de iudi. fol. 16.

**7 Adulteram vel adulterum non licitū occidere de iure canonico.** in. c. si vero. el. j. n. 10. de senten. excom. fo. 179.

**7 Adulter compelli potest per ecclesiam ad abiurandum adulteram et quod ad coniugē redeat.** in. c. cum habeat. nume. 2. de eo qui duxit in mat. fo. 23.

**Adulterium est misti fori et iudex ecclesiasticus ratione peccati sed de eo impedire potest etiam si non agatur ad separationē tori.** ibi.

**7 Adultera quod etiam absoluitur ab excoicatione debet iurare adulterium. l. ad eū non velle ulterius redire.** in. c. intelleximus. nu. 2. de adul. et stu. fo. 117.

**Adulterium manifestū dicitur duobus modis. primo si mulier adheste publice alicui concubinario. secundo si habet filium cum alieno marito vel si palā admittebat viros causa adulterandi.** ibi. nu. 6.

**5 Adultera non sequitur quod vna sit si vnus de adulterio cum ipsa commissio fuit condemnatus.** in. c. quamuis. numero. 23. et 24. de re iudica. fo. 183.

**6 Adulter vel adultera per ius quod habet in altero quo ad mutuā seruilitutē.** in. c. j. nu. 5. de conuer. coniu. fo. 165.

**2 Adulterij pena hodie non est pena mortis.** in. c. tue. nu. 6. de procura. fo. 142.

**Adulter qui in vna nocte pluries commisit adulterium an puniatur pro qualibet vice.** in. c. i. n. 3. de penis. fo. 153.

**7 Adulter excoicari potest et ut ad vxorē redeat compelli.** in. c. significasti. n. 2. de eo qui du. in mat. fo. 24.

**3 Affectus** an puniatur non subsecuto effectu. in. c. j. n. 12. et 13. de eo qui mit. in pos. cau. rei ser. fo. 2. et 12.



## Super Lectu. Panormitani.

- Corse, doctor.** Adde eundem Abba. in. c. j. in versu. nunc primo no. de psum. et ibi Jo. de imo. post alios dicit esse restrictum per statuta italie ut quis non puniatur de homicidio nisi perfecto. adde Ange. idem tenentem in. l. j. §. si. ff. quod quisque tur. ubi dicit esse derogatum per generale consuetudinem mundi omnibus legibus punientibus effectum ut quis non puniatur nisi completo maleficio preterquam in crimine lese maiestatis et reus publi. allegat Speculator in tit. de accus. §. j. versu. quid si qui. idem dicit Bald. in. d. l. si quis non dicatur rapere. in. l. ij. §. C. de ser. fug. et in. l. si certum. §. si appetitus sit. ff. ad fil. et Ly. in. d. l. is cui cum telo. Ludo. romanus. in. aut. similiter. C. ad. l. fal. in repeti. Jo. and. do. Domi. de sancto Ger. mi. in. c. si de iure iur. lib. vi. et quo ad homicidium adduco bonum text. in. c. omnis. ij. distinctione. in ver. qui cedere fecerit capite plectatur. et sic ille tex. vult quod actus sit perfectus et in facto esse ut de homi. puniatur. et adduco alium pulchrum tex. in. l. ij. incip. nemo. C. de episc. aud. in ver. homicidia quod facit expectet. quem tex. allegat Bald. in. c. de pa. tenen. in versu. quero contra quod dicatur factum et. in v. lib. feud. et ad predicta vide de domi. Abb. in. c. adolecens. quod est ultimum desponsa. nu. 2. in primo nota. fo. 12.
- 7 Affectus seu conatus an et quando pro opere et dilecto puniatur. in. c. j. nu. 6. de diuor. fo. 46.
- 7 **Affinitas** contrahitur etiam per illicitum coitum. in. c. preterea. nu. 3. de sponsa. fo. 6.
- 7 Affinitas superueniens de qua saltem constat per famam soluit sponsalia de futuro. in. c. super eo. nu. 1. de consan. et affi. fo. 31.
- 4 Affinitas contrahitur per illicitum coitum potens ad dissoluendum matrimonium post contractum secus si ante. in. c. in literis. nu. 1. de testi. folio. 56.
- 7 Affinitas non oritur ex extraordinaria pollutione et necesse est quod interueniat seminis commistio intra claustra pudoris. in. c. fraternitati. nu. 2. de eo qui cog. consang. fo. 30.
- Semen utriusque an sit necessarium ad affinitatem causandam et ad procreandam seu ad matrimonium consummandum. ibi. nu. 2.
- 7 Affinitas superueniens non soluit ad matrimonium presumpsum sicut nec verum. in. c. ex literis. nu. 1. de eo qui cog. consang. fo. 30.
- 7 Affinitas inter consanguineos viri et uxoris et inter consanguineos uxoris et ipsum virum in capitulo quod super. numero. 2. de consang. et affi. folio. 32.
- Affinitas quid sit et quare dicatur. ibi.
- Affinitas nulla est inter virum et uxorem. ibi.
- Affinitas nulla oritur inter consanguineos uxoris et consanguineos viri. ibidem. nu. 3.
- 7 Affinitatis secundum et tertium genus hodie non prohibetur secus erat de iure antiquo. in capitulo. non debet. nu. 1. 6. 11. de consanguinit. et affi. folio. 33. et seq.
- Affinitas secundum et tertium genus quid sit. ibi. nu. 6.
- Affinitas quicquid oritur ex una copula quicquid ex duplici ut in uxoris duo rum fratrum. ibi. nu. 10. 34.
- 7 Affinitas etiam per illicitum coitum soluit sponsalia de futuro. in. c. literas. nu. 4. de desponsa. impu. fo. 14.
- 7 Affinitas secundum genus hodie non prohibetur. in. c. propro. nu. 6. de diuor. fo. 47.
- 7 Affinitas superueniens non soluit matrimonium sed exactione debiti impedit. in. c. i. nu. 1. de eo qui cog. consang. fo. 29.
- Affinitas oritur etiam ex copula ignoranter habita tamen non est punibilis unde non priuatur facultate exigendi debitum nec inhabilitatur ad matrimonium. ibi. nu. 2.
- 7 Affinitas superueniens etiam ex illicito coitu soluit sponsalia de futuro et priuat facultate contrahendi matrimonium. in. c. ex literis. nu. 1. 2. 3. de eo qui cog. consan. fo. 30.
- Affinitas superueniens non soluit matrimonium de presenti sed soluit sponsalia contracta cum impubere etiam per verba de presenti. ibidem. numero. 2.
- 6 Affinitas contrahitur per illicitum coitum et impedit matrimonium postea contractum. in. c. veniens. nu. 2. de reg. fo. 163.
- 7 Affinitas superueniens soluit sponsalia de futuro sed non matrimonium. in. c. veniens. nu. 2. 3. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- Affinitas superueniens est maius vinculum quam sponsalia de futuro. ibi. dem. nu. 2.
- 7 Affinitas sequens soluit sponsalia precedentia de futuro. in. c. literas. nu. 2. 4. de desponsa. impu. fo. 13.
- 7 Affinitas superueniens non soluit sponsalia de presenti. in. c. discretionem. nu. 1. de eo qui cog. consan. fo. 30.
- Affinitas quid sit ibi. nu. 10.
- 7 Affinitas etiam ex illicito coitu oritur impediens et dirimens matrimonium. in. c. de illo. nu. 2. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- 7 Affinitas quicquid oritur sine publica honestate. in. c. sponsam. nu. 3. de sponsa. fo. 4.
- 7 Affinitas superueniens non soluit matrimonium. in. c. tue fraternitatis. nu. 1. de eo qui cog. consan. fo. 31.
- Affinitas superueniens inter maritum et uxorem priuat solum culpabilem

- iure petendi debitum. ibi. nu. 2.
- 7 Affines primi generis usque ad quartum gradum si matrimonium inter se contrabant separentur. in. c. j. nu. 1. de consang. et affi. fo. 31.
- 5 Affines et consanguinei an indistincte possunt recusari tanquam suspecti. c. postremo. nu. 18. de appel. fo. 107.
- 6 **Afflictio** non debet dari afflicto. in. c. penul. de clerico egro tan. fo. 51.
- Corse, vt. ff. de offi. pref. l. diuus. C. de epi. au. l. tam dementis. vj. q. j. cum percussio. C. de epi. et cle. oēs preterea. ff. de par. l. pen. ff. ad. l. coram. de fide. l. infans. v. dist. c. si mulier. cum si. in. d. i. facit. l. romanus. ff. de tu. et cura. da. ab his. dicas si afflictio sufficienter puniat non auditur. fallit si furtum vel culpa potest imputari. de eta. et qua. c. j. opti. facit tex. in. d. c. pe. de cle. et gro. et adduco Ang. de peru. in consi. crvii. incipi. In. q. proposita. in. si. ubi dicit quod afflictio non est addenda afflicto sine causa sed cum causa sic. et ideo notorio malefactori additur afflictio: ut ibi per cum.**
- 3 **Agens** possessorio retinende succumbit si reus probat de abin ratione. in. c. audita. nu. 1. 2. 3. de resti. spo. fo. 167.
- 4 Agens contra testem civiliter ad interesse agat intra. xxx. annos. in. c. licet. nu. 28. de proba. fo. 24.
- Agens criminaliter de falso auditur intra. xxx. ann. de iure civili. sed de iure re cano. perpetuo. ibi. nu. 29.
- 4 Agens alternativae vel quod rescindatur venditio: vel quod suppleatur istum pretium non astringitur ad probandum verum valore rei. in. c. cum causam. el. ij. nu. 1. de testi. fo. 77.
- 7 Agenti possessorio non potest obijci exceptio criminis. in. c. si constitit. n. 6. et 9. de accusa. fo. 60.
- Agenti possessorio obijci defectus proprietatis notorie vel dilecti notorii. ibi. nu. 8. 9. 11.
- Agenti possessorio adipiscende in beneficiis obstat exceptio criminis infamie etiam quod habeat titulum. ibi. nu. 11.
- 3 Agenti possessorio restituende ad beneficium non obijcitur questio institutonis non canonice facte. in. c. in literis. nu. 1. de resti. spo. fo. 169.
- 3 Agens possessorio non potest reconueniri petitorio in illo iudicio. secus vel contra vel si fuerit reconuentus etiam possessorio si tamen reconuenitur petitorio et non opponatur pcedit iudicium. in. c. j. n. 16. et 25. de mu. pe. f. 100.
- 5 Agens uti possidetis si succumbat aut reus absoluetur aut vero actor condemnabitur reo ut ipsum reum non molestat. in. c. veniens. n. 31. de prescri. folio. 45.
- 6 Agens ad beneficium permutatum non habet necesse probare permutantem habuisse ius in beneficio. in. c. cum venerabilis. nu. 2. 4. de excep. fo. 10. 10.
- 2 Agenti possessorio non obstat exceptio spontanee renuntiationis. in. c. super hoc. n. 37. 39. de renu. fo. 14. et n. 39. 43. 44. 50. fo. 15.
- Agenti possessorio recuperande obstat exceptio notorie proprietatis. ibi. nu. 47. et 50.
- Agenti possessorio recuperande non obstat exceptio quod donauit rem ipsam spoliante. ibi. nu. 46. et 48.
- Agenti possessorio recuperande non obstat aliqua exceptio siue agatur contra spoliatorem siue contra illum qui succedit in re vitiosa. ibi. n. 55. fo. 16.
- 7 Allegans possessorio recuperande debet probare possessionem et spoliationem. in. c. olim. n. 10. de accu. fo. 75.
- 3 Agentis intentio iudicatur ex qualitate probationum. in. c. examinata. nu. 20. de iudi. fo. 39.
- 3 Agenti interdicto unde vi aut clauis non obstat exceptio criminis. in. c. item cum quis. nu. 1. 3. et 9. de resti. spo. fo. 171.
- 3 Agens in dubio videtur agere nomine proprio non alieno nisi hoc exprimat. in. c. litere tue. n. 3. de dila. f. 135.
- 3 Agens possessorio si probauit violentiam non tamen sibi adiudicat proprietatem nisi postea agat condictione. l. si quis in tanta. C. unde vi. in. c. pastoralis nu. 23. de cau. pos. et proprie. fo. 159.
- 2 Agere in aliquo casu quis inuitus cogatur. in. c. conquerente. n. 7. de officio ordi. fo. 121.
- 5 Agens ad mutuum debet probare mutuum precessisse libellum alias actor succumberet. in. c. auditis. n. 31. de prescrip. fo. 37.
- 5 Agenti possessorio adipiscende in beneficiis obstat exceptio defectus proprietatis si incontinenti potest probari et alie. de quibus in. c. constitutis. el. ij. n. 15. de appel. fo. 115.
- 2 Agenti possessorio recuperande an obstat exceptio excusationis pacti de non petendo restitutionem et notorietas defectus proprietatis et quod non poterat talem rem possidere quod obstat ius cōe. in. c. ex infirmatione. n. 8. 10. et 11. de procu. fo. 141.
- 5 Agens possessorio recuperande debet probare possessionem et defectio nem alias non obtinebit. in. c. olim inter. nu. 3. de restitutione spoliatorum. fo. 189.
- 3 Agens pro alio prestat cautionem ratihabitionis ante litem contestatam postea vero non compellitur prestare. in. c. cum dilecti. nu. 6. de dolo et contru. folio. 203.
- 6 Agenti possessorio adipiscende non obstat exceptio abiurationis vel renuntiationis. in. c. post electionem. nu. 6. et 12. de cōcel. preben. fo. 59.
- 7 Agere quibus casibus quis appellat. in. c. j. nu. 5. de collu. et reg. fo. 135.



# Repertorium singularium materiarum

- Agēti** possessorio recuperāde obstat exceptio defectus proprietatis notorie siue surgat notorietas ex facti euidētia siue ex cōfessione partis etiā qđ talis notorietas sit tantum super parte rei de qua agitur. in. c. intelleximus. nu. 2. de adul. 7 stu. fo. 105.
- 6 **Agēti** possessorio adipiscēde aut recuperāde etiā in beneficialibus vel etiā petitorio an 7 quo casu obstat exceptio criminis cu3 infamia. in. c. inter dilectos. nu. 11. de excels. prela. fo. 82.
- 3 **Agēns** cōditione. c. reintegrāda. an debeat probare causam sue amissionis. in. c. cum ad sedem. nu. 28. de resti. spo. fo. 187.
- 4 **Agēns** pro ecclesia sine mandato in casu permissio debet cōcipere libellum nomine ecclesie. in. c. cum olim. nu. 3. de testi. fo. 66.
- 3 **Agēns** possessorio quo casu potest per iudicem ex officio suspēdi ne statim obtineat propter notorietatem criminis. in. c. item cum quis. nu. 10. de resti. spo. fo. 172.
- 7 **Agēti** possessorio adipiscēde nō obstat exceptio criminis: nisi de eo sit infamatus. in. c. accedens. nu. 1. 2. 3. de accusa. fo. 71.
- Agēns** possessorio recuperāde in beneficialibus nō repellit exceptione criminis etiam cum infamia: nisi tale crimen esset notorium vel infamia manifesta. ibi. nu. 11.
- Agēns** petitorio in beneficialibus nō excludit per exceptionē criminis nisi sit crimen heresis vel homicidij vel sit alias notorium. ibi. nu. 12.
- 7 **Agēns** contra filium tanqđ beredem an teneatur pbare illum esse beredem. in. c. quod nobis. nu. 3. qui fil. sint leg. fo. 41.
- 4 **Agere** quis potest p̄textu detētionis rei vēdicatione 7 p̄textu possessionis civilis interdicto vti possidetis. in. c. mulieri. nu. 9. de iureiu. fo. 165.
- 3 **Agēs** possessorio nō habet probare se illo die possedisse quo defectus fuit sed sufficit sibi pbare possessionem ex ante 7 deiectionem. in. c. cum ad sedem. nu. 17. de re. spo. fo. 187.
- 7 **Agē** aliqui nō dicitur criminaliter licet nō agatur ad cōmodum priuati. in. c. per tuas. el. j. nu. 1. de fimo. fo. 87.
- 3 **Agēs** possessorio nō tenetur ostēdere se legitime habuisse. in. c. cum susper. nu. 3. de cau. pos. 7 pro. fo. 157.
- Agēns** petitorio si deficiat in probatione tituli an obtineat. ibi. nu. 3.
- 4 **Agere** pōt civiliter de crimine is cuius interest vt quis remoneatur a beneficio. in. c. querelam. nu. 4. de iureiu. fo. 115.
- 5 **Agēti** interdicto vnde vi obstat exceptio alterius spollationis. in. c. bone memorie. nu. 20. de appel. fo. 118.
- 3 **Agrimenfor** si male se gesserit in mensurando tenetur actione in factū si dolo vel lata culpa fecerit in casu. in. c. qđ iudicante. nu. 2. 7. 4. de prescrip. fo. 28.
- Agrimenfor** qñ eligitur vel qñ vadit ad mensurandū debet pars citari qđ potest ipsum melius informare. ibi. nu. 6. 7. 7.
- Agrimenfor** dicitur 7 inducitur quasi vt quidā testis. ibi. nu. 7.
- Agrimenfor** qñ vadit ad mensurandum non est necessaria presentia iudicis. ibi.
- 6 **Agricolariū** alij dicunt ascriptitij. alij cēsti 7 alij perpetui. 7 alij coloni cōditionales. alij inquilini. alij originarij. alij simplices coloni. de quibus vī de late in. c. iudicatum. nu. 1. 7 se. de immu. eccle. fo. 224.
- Agressor** pōt impune percuti absque eo qđ ipse incipiat percutere. in. c. olim. el. j. n. 16. de re. spo. fo. 180.
- 7 **Alchimia** non est prohibita. in. c. ex tuarum tenore. nu. 8. de fortille. fo. 134.
- 5 **Allegans** interruptionem contra p̄scribentem non cōstet p̄scriptionem qđ excipiens nō fatetur. in. c. illud autē. nu. 3. de pre. fo. 26.
- 7 **Allegans** ignorantiam seruilis cōditionis quomodo probat. in. c. si. nu. 6. de coniu. ser. fo. 26.
- 2 **Allegare** prouerbia licitū est. in. c. inter corporalia. num. 18. de trāfactio epi. fo. 4.
- 7 **Allegans** turpitudinem suā est audiendus qñ vult desistere a peccato. in. c. ex diligenti. nu. 2. de fimo. fo. 81.
- 7 **Allegans** turpitudinem propriam auditur ex qua versatur periculum anime. in. c. super eo. nu. 3. de consan. 7 affi. fo. 31.
- 2 **Allegans** malitiose falsitatē rescripti principis quomodo puniatur. in. c. cum in iure. n. 5. de offi. deleg. fo. 96.
- 4 **Allegans** turpitudinem suam an 7 qñ debeat audiri. in. c. ex tenore. n. 4. de testi. fo. 67.
- 6 **Allegans** turpitudinē suā regulariter non est audiendus. in. c. inter dilectos. nu. 5. de dona. fo. 106.
- Allegans** turpitudinē suā propriā quare ex toto elidit ius aduersarij auditur. ibi. nu. 7.
- 7 **Alleganti** incumbit onus probandi. in. c. j. nu. 4. de clandest. desponsa. filio. 16.
- 4 **Allegans** etatem debet probare. in. c. in presentia. nume. 32. de proba. folio. 16.
- 4 **Allegans** impedimentum potest esse testis vbi nō vertitur interesse suū in. c. iuravit. nu. 2. de proba. fo. 10.
- 7 **Allegās** turpitudinem suā auditur. in. c. preterea. nu. 7. de sponsa. fo. 6.
- 1 **Allegationes** intelliguntur tanqđ facti iuris. in. c. dudum. el. j. nume. 3. de elec. fo. 140.
- 6 **Allegare** rationem naturalem absqđ alia allegatione iuriū licitū est. in. c. ratio nulla. nu. 1. de preben. fo. 24.
- 4 **Allegans** turpitudinē suā audit qvis vbi vertit periculū anime. in. c. tertio loco. nu. 1. de presump. fo. 121.
- 2 **Allegans** specialia habet ipsa probare. in. rub. nu. 1. vt lite non contest. fo. 106.
- 7 **Allegās** turpitudinē suam audit ad vitandū peccatū. in. c. significasti. n. 4. de adul. 7 stu. fo. 116.
- 6 **Allegās** turpitudinem suam an 7 quo casu audiat. in. c. cū super questione. nu. 9. de concess. preben. fo. 61.
- 7 **Allegans** dolū 7 turpitudinē suam an sit audiendus. 7 aliud est in foro iudiciali. aliud in penitentiali. in. c. tua nos. nu. 7. de spon. fo. 10.
- 5 **Allegare** turpitudinem suam licitū est vbi non allegando esset periculum anime. in. c. clator. nu. 6. de re iudi. fo. 54.
- Allegans** turpitudinē suā in excipiendo an 7 quando sit audiendus. ibi. numero. 7.
- 1 **Allegans** turpitudinē suam auditur vbi vertitur periculū animarū. in. c. cum. m. nu. 13. de consti. fo. 27.
- 3 **Allegās** consuetudinem cōtrariā iuri debet eius rationabilitatē probare. in. c. cū venissent. n. 5. de eo qui mit. in. pos. fo. 214.
- 2 **Allogatus** alteri ecclesie ab alia postulatus cōcorditer non pōt administrare etiā in ecclesia vltamōtana. in. c. quanto. nu. 15. de transla. epi. fo. 6.
- 4 **Alliciens** quē ad ingressum religionis propter bona sua nō debet ex hoc cōmodum habere. in. c. in presentia. nu. 3. de proba. fo. 14.
- Ingressus** religionem fratrum minorū non potest renouare testamentū ibi. n. 60. fo. 18.
- Ingressus** monasterium qđ habet in cōi. testando inter liberos pōt renouare. inter alios vero non. ibi. n. 61.
- Alienatio** illegitime facta per prelatum potest per illos de collegio retractari. in. c. querelam. nu. 2. de fimo. folio. 22.
- 6 **Alienatio** rei ecclesie male facta potest renouari etiā pretio non oblato 7 nō tenet etiam in vita alienantis. in. c. ad audientiam. nu. 4. de rebus eccle. alie. fo. 77.
- Alienatio** rei spectantis ad mensam epi vel capituli non potest regulariter per prelatū fieri. in. c. possessiones. nu. 1. 7. 2. eo. ti. fo. eo.
- 6 **Alienationi** rei in qua qs ius habet si cōsentiat censetur illud ius donare secus si taceat. in. c. postoralis. n. 3. de dona. fo. 106.
- 6 **Alienare** prohibitus non pōt nec directe nec indirecte alienare. in. c. tua nos. n. 13. de eccle. edifi. fo. 221.
- 1 **Alienare** q non pōt an possit rem in iudiciū deducere. in. c. edoceri. n. 6. de rescrip. fo. 65.
- 7 **In alienatione** predij ecclesiastici an requiratur autoritas epi loci vbi est sita ecclesia an vbi est situm predium. in. c. pastoralis. nu. 10. de priuileg. folio. 157.
- In alienatione** rei minorum requiritur decretum iudicis vbi sita est res. ibidem.
- 4 **Alienationem** a se factam de rebus dignitatis sicut administrator ecclesiasticus pōt renouare: ita 7 positus in dignitate seculari. in. c. intellecto. nu. 2. de iureiu. fo. 164.
- 2 **Alienatio** rerum ecclesiasticarū metu facta an teneat. in. c. j. nu. 10. quod metus cau. fo. 150.
- Alienatio** rerū ecclesiasticarū requirit ad sui validitatem. qđ fiat in casu licito 7 qđ in ea seruetur forma a iure tradita. ibi.
- 2 **Alienatio** dicitur locatio ad longum tempus quod facit ad no. q. in. c. j. nu. 6. de resti. in. integ. fo. 154.
- 2 **Alienatio** rei ecclesiastice facta per rectorē ipsius ecclesie sine consensu superioris an valeat in vita ipsius rectoris tñ. in. c. veniens. n. 1. 2. 7. 3. de transac. fo. 137.
- 6 **Alienatio** prohibita sine certa solennitate potest fieri illa solēnitate non seruata si necessitas non capit tantā dilationem. in. c. tua nos. nu. 8. de eccle. edifi. fo. 221.
- 6 **Alienatio** rei ecclesiastice ad hoc vt teneat que requiruntur. in. c. cū apostolica. nu. 5. 7. c. seq. in quarto notabili. de his que sunt a prela. fo. 68. 7 sequenti.
- Alienatio** rei ecclesiastice requirit maiorem solēnitatem qđ eiusdem renouatio siue acquisitio. ibi. n. 6.
- Alienatio** rei ecclesiastice inferioris an requirat consensum capituli ecclesie cathedralis. ibi. nu. 9.
- Alienatio** rei inferioris ecclesie potest fieri episcopo prestante autoritate: ipse autem non alienat nisi pro necessitate maioris ecclesie. ibidem. nu. 13.
- 6 **Alienatio** facta cōtra preceptum pape aut alterius hominis an valeat. in. c. dilectus. nu. 12. de preben. fo. 36.
- 6 **Alienatio** indebita rei ecclesiastice nō tenet licet sit approbata per cōstitutionē laicorū. in. c. si. nu. 1. de rebus eccle. alie. fo. 77.
- 1 **Alienatio** rei ecclesiastice non seruata forma: an sit nulla vel annullanda. in. c. qđ propter. j. nisi. nu. 4. de elec. fo. 164.



## Super Lectu. Banormitani.

- A**lienatio bonorum facta a delinquente in fraudem sententie non valet. ibidem. nu. 5.
- A**lienatio in perpetuum dicitur illa etiam que durat donec ille in quem fuit facta venit. in. c. h. nu. 3. de his que fiunt a prela. fo. 66.
- A**lienatio rei ecclesiastice potest fieri a solo prelato durante eius vita tantum quando illa res erat distincta a bonis capituli vel quando alienatur ex causa pietatis alicui indigenti. ibi. nu. 7.
- A**lienatio rei ecclesiastice facta inconsulto capitulo censetur ex ipso ratificata nisi contra certum tempus a die scientie. ibi. nu. 8.
- A**lienatione prohibita censetur prohibita datio in pignus. in. c. ex parte. nu. 7. de feudis. fo. 92.
- A**lienatione interdicta non censetur interdicta alienatio rerum que servando servari non possunt. in. c. h. nu. 6. de accusa. fo. 75.
- A**lienatio facta per aliquem postquam est sibi prohibitum alienatio est ipso iure nulla secus si non est prohibitum. ibi. nu. 9.
- A**lienatio facta contra contractum de non alienando an sit nulla. remissive. ibidem.
- A**lienatio rei ecclesiastice permittitur ob vrgentia debita ecclesie quibus ipsa non potest satisfacere. in. c. ad nostram. num. 3. de rebus eccle. alie. fol. 77.
- A**lienatio rei ecclesiastice rite et recte facta tenet licet ecclesia legatur et ideo restituitur. ibi. nu. 7.
- A**lienatio rei ecclesiastice ad hoc ut valeat requiruntur duo copulative ut in ea interueniant solennitates et fiat in casu licito. ibidem.
- A**lienatio rei etiam mobilis non potest fieri per prelatum sine consensu superioris et non adhibita solennitate requisita. in. c. consensus. num. 5. de rebus eccle. alie. fo. 74.
- A**liena dicuntur etiam illa quo ad possessionem tantum que sunt penes alium licet proprius quo ad dominium. in. c. epi. nu. 2. eo. ti. fo. 75.
- A**lienari an et quando possunt bona ecclesie. in. c. verum. num. 4. de condi. appo. fo. 19.
- A**lienatio facta a prelato post inhibitionem pape vel suspensionem est ipso iure nulla. in. c. veritatis. nu. 16. de do. et contu. fo. 206.
- A**lienatio facta contra prohibitionem legis testatoris iudicis hominis vel pacti an sit nulla. remissive. ibidem.
- A**lienans rem litigiosam que reberi non potest dicitur equivalentem in locum illius surrogare que postea alienari non poterit et de ratione. in. c. ecclesia sancte Marie. el. i. nu. 1. et 5. ut lit. penden. fo. 217.
- A**lienatio iudicij mutandi causa facta quibus modis dicatur et quomodo puniatur. in. c. i. nu. 1. de alie. iudi. nu. causa facta. fo. 161. et nu. 4. fo. 165.
- A**lienatio iudicij mutandi causa facta et eius pena habet locum etiam in actore cui fuerunt cessae actiones. ibi. nu. 6.
- A**lienatione rei ecclesiastice non solum requiritur concilium sed consensus capituli. ut in. c. ut super. nu. 5. de rebus eccle. non alie. fo. 76.
- I**n alienatione rerum ecclesie modici valoris sufficit tacitus consensus capituli. ibi. nu. 14.
- A**lienatio si est permessa alicui administratori non potest ille in suum cognatum sanguineum alienare. ibi. nu. 18.
- A**lienatio rerum ecclesiasticarum non requirit tantam solennitatem de iure canonico quam de iure civili et est standum iuri canonico. in. c. inter alia. nu. 16. de immu. eccle. et cemi. fo. 228.
- A**lienatio rei ecclesiastice que debet fieri ex necessitate iuris non requirit illas solennitates que requiruntur in alia alienatione. in. c. pastoralis. nu. 5. de his que fi. a prela. fo. 69.
- A**lienare quis dicitur etiam qui quis transfert utile dominium in cap. nulli. nu. 4. de rebus eccle. alie. fo. 74.
- A**lienatio rei ecclesiastice quibus casibus permittatur. ibi. nu. 6.
- A**lienatio rei ecclesiastice facta non servata forma est ipso iure nulla. ibi. nume. 7.
- A**lienatio usque in tempus vite dicitur perpetua tamen toleratur aliquando propter dubium temporis cum quis possit decedere intra modicum tempus. in. c. quamuis. nu. 4. de decimis. fo. 148.
- A**lienans male bona ecclesie potest bona per alium alienata repetere. in. c. cum ecclesiastice. nu. 4. de excep. fo. 4.
- A**lienatione prohibita censetur prohibita datio pignoris quia per dationem in pignus pervenitur ad distractionem. in. c. quod quibusdam. nu. 5. de fidei iussu. fo. 99.
- A**lienantes res ecclesiasticas indebite tenentur sub pena excommunicationis restituere. in. c. si quis. nu. 1. de rebus eccle. alie. fo. 76.
- A**lienationi rei ecclesiastice indebite facte quilibet clericus potest contravenire etiam sine mandato. in. c. si quis. nu. 1. et 6. Et etiam alie persone de quibus in nu. 6. ibi.
- A**lienatio ad tempus facta sine consensu capituli potest per ipsum ratificari. in. c. cum vos. nu. 1. de his que fi. a prela. fo. 66.
- A**lienatio ad tempus non potest fieri a solo prelato capitulo contradicente. ibi. nu. 2.
- A**lienatio rei ecclesiastice facta sine capitulo siue fiat ad tempus siue in perpetuum potest a capitulo ratificari servatis his que ab initio requisiebantur. ibi. nu. 3.
- A**lienatio rei ecclesiastice non valet sine approbatione capituli. in. ca. j. nu. 1. de his que fi. a prela. fo. 65.

- I**n alienatione rerum ecclesiasticarum consensus expressus capituli et eius subscriptio requiritur. ibi. nu. 3. et 4. et 5.
- I**n alienatione rerum ecclesiasticarum qui canonici vel clerici debent sentire absentes vero non vocantur. ibi. nu. 5.
- A**lienatio rei ecclesiastice facta a solo episcopo potest postea per capitulum ratificari. ibi. nu. 6.
- A**lienatio rei parve alicuius ecclesie potest fieri absque expresso consensu capituli. ibi. nu. 8. et c. seq. nu. 3. et 6.
- A**lienari non possunt bona ecclesie usque ad vitam recipientis sine debitis solennitatibus. in. c. pervenit. nu. 4. de arbi. fo. 169.
- A**lienatio rerum ecclesiasticarum debet fieri cum omnibus solennitatibus iuris canonici non obstante consuetudine in contrarium que est nulla. in. c. cum causa. nu. 15. de re iudi. fo. 55.
- A**lienatio rei ecclesiastice non valet sine solennitatibus introductis etiam quod pretium sit verum in utilitatem ecclesie nisi dicta alienatio fuerit approbata. ibi. nu. 17.
- A**lienatio rerum ecclesiasticarum usque ad vii. annos potest fieri sine consensu episcopi et sine solitis solennitatibus. in. c. querelam. num. 2. ne prela. vi. su. fo. 92.
- A**lienatio prohibita an possit fieri per laicum arbitrum vel per pactum partium vel in ultima voluntate. in. c. cum raynaldus. nu. 9. de testa. fol. 127.
- A**lienatio prohibita a laico arbitro a iudice a contractu a testatore an et quando facta teneat. ibi. nu. 20.
- A**lienatio alicuius predij ecclesiastici potest fieri in laicum vel clericum bene meritum de ecclesia ad eorum vitam tantum. in. c. i. nu. 4. de precat. rñs. folio. 78.
- A**lienatio rei ecclesiastice potest dici perpetua si finito vno tempore renouatur eidem. in. c. unico. nu. 20. ut eccle. benef. di. con. fo. 73.
- A**lienatio rei ecclesiastice ad hoc ut valeat requiritur duo ut adhibeantur solennitates et ut fiat in casu licito alias est ipso iure nulla. in. c. tua nos. per. nu. 8. de his que fi. a prela. fo. 69.
- A**lienare vel vendere prohibitum non prohibetur locare seu obligare ad modicum tempus sed in longum sic nec etiam in petentem licet locare ad modicum tempus. in. ca. ecclesia sancte Marie. el. j. num. 9. ut lit. penden. fo. 218.
- A**lienatio facta contra preceptum pape vel contra legem est nulla secus contra preceptum iudicis vel contra conventionem partium. ibi. nu. 14.
- A**lienatio in perpetuum rei ecclesiastice non potest fieri sine expresso consensu capituli alias secus. in. cap. ea noscitur. numero. 8. de his que fiunt a prelato. fo. 68.
- A**lienatione prohibita censetur prohibitum compromissum. in. c. cum tempore. nu. 3. de arbi. fo. 171.
- A**lienatio seu infundatio rerum ecclesiasticarum est licita propter remunerationem. in. c. per tuas. nu. 2. de donat. fo. 104.
- A**lienatio si est prohibita an censetur prohibita locatio ad longum tempus. in. c. vestra. nu. 5. de locato. fo. 88.
- A**lienare cum dicitur quod imperator et rex prohibentur intelligitur de magna alienatione non de modica. in. c. intellecto. nu. 7. de iure iur. fo. 164.
- A**lienare prohibitum non potest ad centum annos locare. in. c. tua nos. nu. 12. de eccle. edifi. fo. 221.
- A**lienatio rei ecclesiastice ad hoc ut valeat quid requiritur. in. c. i. nu. 17. de resti. in integ. fo. 155.
- A**limenta quibus debeantur. in. c. cum haberet. nume. 7. de eo. qui du. in ma. fo. 23.
- A**limenta quibus debeantur. in. c. cum haberet. numero. 5. et 7. cum plu. seq. de eo qui dur. in ma. fo. 23.
- C**orsetus. Adde nunquid in causis alimentorum debeat dari libellus et an possit appellari. vide Sui. de suza. in. l. de alimentis. C. de transact. ubi dicit quod sic in preteritis non aut in futuris et ita intellige no. ibi et quod voluit Bartol. in. l. mela. ff. de ali. et cibi. lega. ubi dicit quod a sententia lata super alimentis non appellatur. vide plene Ludo. roma. in repeti. athen. similiter. C. ad. l. falsi. in. xvi. col. in ver. vi. ubi dicit quod illud dictum Bar. in. d. l. mela. quidam allegant pro singulari. per. l. si. ff. de app. reci. sed ipse dicit hoc esse falsum quia censetur appellatio permessa ubi non reperitur specialiter prohibita. C. de app. l. in maioribus. eo. tit. C. de appe. sed in casu nostro ubi reperitur specialiter prohibita igitur et c. monetur et alijs duobus dubijs de quibus ut ibi per eum salva tamen Bar. quod in alimentis ideo sit speciale ne appelletur quia ipsa alimenta ipse res sunt que dilationem non recipiunt et igitur tunc appellari non poterit stante regula quam tradit iurisconsultus. in. d. l. si dicere quod sententia lata in re que dilationem non recepit non habet post se appellationem secus autem est in alia pia causa in qua non versaretur predicta ratio. Ego pro confirmatione Bart. adduco text. in. l. si quis a liberis. §. si vel parens. in ver. summatim. ff. de libe. agno. unde summarie et de plano dicitur procedi et per consequens non est necessarius libellus. ut in cle. sepe. de verb. sig. ubi in summatim necessario non exigitur libellus nec per consequens poterit appellari per. d. cle. sepe. in versi. exceptiones appellationes et dilationes frustratorias repellendo. propterea hec res indiget celeritate et non patitur dilationem. tene ergo distinctionem Sui. quia videtur satis equa et ad text. d. cle. sepe. posset responderi quod tolluntur appellationes frustratorie et reperi



# Repertorium singularium materiarum

- Ant. but. in repertorio suo dicentem pro et approbantem opinio. Guil. de cug. et allegat. l. cum hi. in princ. coniuncta glos. ff. de transac. sed glos. ibi non declarat de libello et app.
- 2 Alimenta dum petentur non requiruntur litis contestatio. in. c. iudicis officium. nu. 10. de offi. iudi. fo. 124.
- 7 Alimenta prestata alicui siue sit affinis siue non an et quando repetantur. in. c. unico. nu. 3. de infan. et lan. expo. fo. 105.
- 7 Alimenta filijs etiam spurijs per parentes debentur de iure canonico, secus de iure civili. in. c. tanta. nu. 13. qui fil. sint legi. fo. 40.
- 2 Aliud an sit esse talem vel haberi pro tali. Ant. in. c. nuper. nume. 5. de biga. fo. 61.  
Et vide in. c. si. in. iiij. no. eo. tit.  
Aliud est si dicatur mandamus prouideri de ecclesia vel in ecclesia. in. c. pisanis. nu. 11. de testi. spo. fo. 40.
- 6 Altare si fuerit execratum non sequitur necessario execratio ecclesie sic nec contra. in. c. i. no. 1. de conse. eccle. vel alta. fo. 206.  
Altare quoniam consecratur ponunt quedam reliquie in illo lapide qui ponitur supra altare deficientibus aut reliquijs non debent poni eucharistia. ibi. nu. 2.  
Altare tam stabile quam viaticum quibus modis execretur. ibi. nu. 3. fol. 217
- 7 Altare viaticum non est causa quod quis possit celebrare in loco non consecrato nisi habeat ex privilegio. in. c. in his. nu. 1. de priu. fo. 160.  
Altari viatico non est licitum. uti nisi cum licentia pape vel diocesani. ibi. nu. 3.
- 6 Altare viaticum quod sit ex ligno in quo est ille paruus lapis an execretur si lapis ille remoueatur a ligno. in. c. legneis. nume. 2. de consecr. eccle. vel alta. fo. 208.
- 1 Alternatiua aliquando importat ordinem et aliquando stat in sui natura. c. cum dilectus. nume. 16. de cosue. fo. 19
- 1 Alternatiua verificatur in aduentu vnus partis si est affirmatiue concepta si vero negatiue tunc requiritur neutrum esse. in. c. inter ceteras. nu. 2. de rescrip. fo. 46.
- 7 Alternatiue quoniam aliquid faciendum est cui datur optio. c. per vestras. nu. 14. de dona. inter vi. et vro. fo. 52.
- 6 Alternatiue quoniam debentur due res vna perempta alia remanet in obligatione. in. c. cum dilecte. nu. 10. de emp. et vendi. fo. 83.
- 5 Alternatiue non inducit certitudinem quando certum est quod in vno casu non potest verificari. in. c. ij. nu. 11. de appel. fo. 87.
- 1 Alternatiua per quas dictiones inducitur. in. c. inter ceteras. num. 4. de rescrip. fo. 46.
- Corsetus. Allodium est res libera alicuius ex qua tamen prestatum tributum. glos. Guil. de cug. et Bar. in. l. si fami. herci. in glo. si. ibi quid si vni per diuisionem iudicis assignetur totum allodium. C. fami. herci. Ego adduco Bal. in. c. i. in tit. de alodij. in princ. vbi dicit quod allodium est id quod est proprium alicuius et a nemine alio recognoscit nisi a deo. et de allodio tagitur. ff. de reli. et sum. fu. l. at si quis. §. interdum. et C. de inge. ma. l. penulti. et allodium allodium dicitur hereditas quam vendere vel donare possum et est mea propria sicut l. iug. cum nomen hereditas large ponatur pro omni iurisdictione.
- 6 Ambasiatores quibus est permittum ducere tot equitatus ras possunt vnum famulum pedestrem ducere inter duas equitaturas. in. c. in singulis. nu. 1. de sta. mona. fo. 182.
- 6 Ambasiatores debent eligi bencuoli illi cui mittuntur. in rubri. nu. 3. de vi. et hone. cleri. fo. 2.
- 6 Ambasiatoribus si quid donatum est an cedat lucro ipsorum vel illorum qui eos miserunt. in. c. postulastis. nu. 4. et 5. de concessione preben. fo. 63.
- Corsetus. Adde quod si ambasiatores procurauerunt sibi ambasiatam et aliquis fortuitus casus eis aduenerit. puta quia in itinere fuit disrobatus quod comunitas non tenetur sibi reficere dana ex quo procurauit ambasiatam imputatur eis: secus si motu proprio mittentium missi fuerint: ita concludit Bar. in. l. inter causas. §. non omnia. ff. manda. et in. l. si seruus. §. quod vero. ff. de fur. facit simile quod voluit Spe. in tit. de iudi. §. i. in versi. illud autem queritur. quem refert do. Ant. in. c. significanti. de pign. vbi dicit quod si nuntius fuit captus in itinere quod dominus mittens non tenetur cum redimere si voluntarie se ingessit et subdit idem ibi ad seruendum alicui cum armis et equis in exercitu et perdidit arma et equos quod si data opera et non requisitus accessit non tenetur dominus mibi reficere damnum. et adduco quod voluit Fride. de se. in cōsi. refert do. Ant. in. c. propositi. de foro compe. de eo qui procurauit a superiore. et hoc ideo ut non visitaretur quod nihilominus poterit visitari et adduco quod voluit Jo. de imo. post alios. in. c. de cetero. de cle. non refi. vbi dicit quod ille qui procurat se mitti pro negotijs sui prelati non habetur pro rescindente. allegat. l. et qui data opera. ff. qui ex cau. ma. faciat gl. in. l. videamus. ff. de nego. gest. et quod habetur in. c. pastoralis. §. si. de offi. deleg. et adduco Ido. stien. in. c. cum clamor. de testi. quod promotor inquisitionis qui sponte se obtulit non potest post publicatum processum producere testes secus si se non obtulisset. facit quod voluit do. Ant. in. c. olim. de iniur. vbi dicit quod inquisitio que emanauit ad instantiam petentis debet agitari lite contestata. alias non contestatur lis. c. quoniam frequenter. §. sunt autem. ut lit. non contest. et adduco do. Domi. de sanc. Semi. in. c. ij. ut lit. penden.

- vbi dicit quod si translatio beneficii fuit malitiose procurata tunc habet locum text. in. d. c. ij. et quod ibi dicit Archid. ita dicit in ver. quid si aliter litigantium. et adduco do. meum do. Ant. in. c. fin. de fo. cōpet. in. xxvi. col. vbi dicit quod ille. text. et in. l. ij. §. legatis. ff. de iudi. limitantur ut non habeant locum quando legati procurant ibi procuracionem dari. vide quod leg. et no. in. l. vniuersi. C. de leg. lib. et adde Bart. in. l. i. §. cum quis. ff. de questi. vbi inimicitia procurata et captata in fraudem non prodest nec repellit quem a testimonio et vide quod no. in. c. i. et ij. de testi. et per Barto. in. l. post legatum. §. is vero. ff. de his quib. ut indig. et in. l. vroz. §. i. ff. de fur. argu. l. que omnia. ff. de procu. et fama procurata nam probat. l. si mulier. §. si miles. ff. de adulte. et adduco Fride. de sen. cōsil. cxi. et do. Ant. Jo. de imo. et Abb. in. c. veniens. de iure iur. et Joan. and. in regula in malis. de regu. iur. lib. vi. in mer. vbi dicunt quod si filiusfamilias existens in studio iurat non exire ciuitatem sine licentia creditoris poterit exire patre eum reuocante quia intelligitur iuramento exceptum ius patris et superioris nisi in fraudem procurauerit se renocari. arg. c. pastora. lis. de offi. de leg. et l. qui data opera. ff. ex quib. cau. ma. et adduco Ido. st. quem refert ibi Domi. in. c. legitima. de app. lib. vi. in. i. col. in verb. que ro que sit legitima causa. vbi dicit quod legitima causa recusationis iudicis est quando iudex procurauit causam sibi committi. ar. ff. de procura. que omnia. et de iurisd. om. iud. l. pctor. et de offi. deleg. suspicionis. et ne quis in sua causa. l. vnica.
- 2 Ambitio ex quibus presumatur. Ant. in. c. licet. num. 12. de transla. prela. fo. 20.
- 6 Amicitia indicatur ad similitudinem propinquitatis. in. c. requisiti. nu. 24. de testa. fo. 123.  
Amicus relictus ad aliquid agendum sub nomine dignitatis mortuo illo amico non transit in successorem in dignitate quia videtur habitus respectus ad personam. ibidem.
- 7 Amicitia debet tantum causare honestos effectus et non quod pro amico grauius turpia. in. c. repellantur. nu. 3. de accu. fo. 58.
- 3 Amicitia quo casu est causa recusandi iudicem tanquam suspectum. in. c. accedens. el. ij. nu. 8. ut lite non contest. fo. 112.
- 4 Amicitia carnalis et non charitativa detrahit a fide testis. in cap. quod tues. nu. 5. de testi. fo. 38.
- 6 Amicus potest impetrare literas ab beneficia pro amico sine speciali mandato. in. c. dura sepe. nu. 8. de fal. fo. 118.
- 2 Amicus an admittatur ad agendum pro amico sine mandato prestita cautione rati. in. c. coram. nu. 6. de offi. de leg. fo. 98.
- 7 Amicus de nouo reconciliatus non est idoneus testis. in. c. cum oporteat. nu. 4. de accu. fo. 67.  
Amicitia si superueniat post accusationem non conualidat ipsam. ibi dem. nume. 6.
- 2 Amicus an admittatur ad agendum pro amico sine mandato prestita cautione de rato. in. c. cum sacerdotis. nu. 4. de postu. fo. 139.
- 7 Amor illicitus non tollit liberum consensum. in. c. veniens. el. j. nu. 2. de sponsa. fo. 6.
- 6 Amico si est factum relictum sub nomine dignitatis censetur factum intuitu persone. in. c. requisisti. nu. 4. et 25. de testa. fo. 123.
- Corsetus. Adde dominum meum do. And. barba. in repeti. c. raynaldus. eo de titu. vbi accumulatur plura de amicitia. lxi. distinc. in versicu. vnde cōmo. limita nisi esset magnus amicus testatoris et vide Bal. in. l. si iure. C. de testa. manu. glo. et docto. in. l. cum alienam. C. de leg. et Bart. in. l. titia. ff. de verb. obli. et in. l. heres meus. in. §. si. ff. de condi. et demon. et glos. in. l. ij. C. in quibus cau. colo. cen. lib. xi. et quod not. in. l. tutori. C. de ne go. gest. in glo. in. l. i. §. cum patronus. ff. de offi. prefec. vrb. in. l. liberi. C. de inoffic. testamēto. l. y. et Bal. in. l. si quis testibus. C. de testi. Bal. in. re petito. l. data opera. C. qui accusa. non pos. et in. l. imperialem. v. colum. in princ. de probi. alie. seu. per Fride. in ver. feudo. et de teste amico an probet per Barto. et Bald. in. l. admonendi. ff. de iurciuran. vbi dicunt quod testis multum amicus non facit semiplenam probationem et quod voluit Bal. in. c. i. de testi. et idem Bald. in. c. cum nuntius. eodem tit. quod magnus amicus repellitur a testimonio. et quod voluit Ido. st. Bal. et Salic. in. l. eos. C. de testi. Jacob. but. in. l. ij. in princip. ff. eodem. gloss. et Ange. in. c. cogitandum. in auten. de monach. gloss. ij. questio. v. in summa. et in. l. sciendum. ff. de vsur. et per scribentes. in. c. quoties de testi. et in. c. mulieres. de iudi. lib. xi. text. in. c. petrus. de homi. vbi equiparatur amici et affines. text. in. l. ij. §. i. in versicu. si qui sunt alij. ff. ex quibus causis in pos. eatur. text. in. c. nisi specialis. ff. de offi. lega. vbi princeps propter amicitiam remittit penam. et gloss. ibi voluit quod iudex potest remittere penam delinquenti propter specialem amicitiam. et illam allegauit pro singulari. Ludo. roma. in. l. si vero. de viro. ff. solu. matri. et vide Joan. de ana. in. c. penul. de iudi. in princip. in versi. nota decisam ex qua colligi potest et vide quod habetur in. l. late. §. si quis amicos. ff. de verbo. signifi. et in. l. quod sepe. §. si quis amico. ff. de contraben. empt. et vide glo. in. l. testamento. ff. de fideicom. lib. et vide Joan. de ana. in. c. cum oporteat. de accu. quod amicitia non repellitur nisi per accidens. ex amicitia enim vnus sequitur odium alterius. et ibi dicit quod amicus omnino non repellitur imo admittitur sed relinquatur arbitrio iudicis quanta fides sit adhibenda. vide bo. text. in. d. l. sciendum. ff. de vsu. vbi est casus



## Super Lectu. Panormitani.

expressus fm Bal. qd amicus potest esse testis pro amico. vt in. d. l. eos. sed fm cum. in. d. l. data opera. dicit qd aliquantulum minus creditur al. leg. gloss. in. d. s. cogitandum. in. authen. de mona. col. i. et vt amicus amici repellatur a testimonio. Cyn. in. dicta. l. si quis testibus. dicit quod no sed de trahitur de fide. Bal. ibi dicit vt dixi qd nunq amicitia repellitur nisi per accides: quia amicitia est virtus: odium est vitium. Et an ci-tatus a iudice amico inimici sui possit declinare eius iurisdictionem: vis de Bal. in. l. i. C. si quacumq peditus pote. quem refert Joan. de ana. in. d. c. cum oporteat. in. h. colu. in. vers. ex his potest decidi. vbi per eum et amicus accusat pro iniuria illata amico vt voluit Joa. de ana. in. c. cum dilectus. circa si. de accusa. et ibi refert Bald. in. l. i. C. qui accu. non pos. vbi tangit de singulari amico qui dicit amico: tuus ego sum et me tuum esse cognosco. vbi finaliter concludit qd non pbatur lege qd appellatio ne suorum cotineatur amicus. ego allego glo. sing. in. d. l. h. C. in qui. cau. colo. cens. lib. xi. et amicitia reprobata repellitur vnde non excusat rece- ptantem bannitum amicitia inueterata. ita dicit Jo. de ana. in. c. i. de for- tile. in. v. colu. in. fin. vbi refert Sali. in. l. nullus. C. de malef. et ma. hoc di- centem. et vide do. Abb. in. d. s. quoties. in. vers. sed potest dici vbi lo- quitur de duplici amicitia: scilicet de carnali et charitativa. vide ibi per eum vbi etiam querit quis dicatur pprie amicus et vide duas glossas vnica et solitarias. prima est in. c. ad aures. in. gloss. i. in. fi. et in. c. nonnulli. de re- scrip. s. quod ad beneficia quis potest impetrare literas pro alio sine ma- dato: secus si literas impetrasset ad sites. vt in. d. c. nonnulli. vide Abb. in. d. c. ad aures. num. 10. fo. 36. et videtext. et ibi Domi. in. c. si motu pro- prio. de preben. lib. vi. et text. in. arg. et ibi Domi. in. c. si pluribus. in. s. si vero eo. tit. et lib. et an amicitia transeat ad heredem dic qd non. ff. de pre- ca. l. cum precario. in. s. fin. et amicitia operatur. l. si pupillus. s. sed si ego. ff. de nego. gest. et in. l. is qui amicitia. eod. titu. et ibi habes quod amicitia patris transit ad filium et quod amicus patris est amicus filij. eo. titu. l. si liber homo et illa est amicitia que propter honestum solis coniungitur animis. ff. de dona. inter. vi. et vxo. l. iij. in. princip. et amicitia propter vtile est damnata. vt inquit Cicero apud Iulium. sic et concordia. et de materia amicitie vide do. late. s. amicos. ff. de verb. signi. et vide Albe. in. suo dis- crio. in. ver. amicitia. et in verbo amico.

**Angarie** sunt obsequia que consistunt in operis tantu: perā garie vero consistunt in operis personarum et reru impendunt. in. c. non minus. nu. 1. de immu. eccle. fo. 224.

**Animus** an fuerit bonus vel malus iudicatur per circumstan- cias et indicia. in. c. cum te. numero. 29. de re iudica. folio. 79.

Animus probatur per iuramentum. in. c. de his. nu. 6. da accu. fo. 3.

Animus malus semper presumitur in malefactis: que presumptio per aliam tollitur. in. c. i. nu. 3. de presump. fo. 115.

Animus donandi non presumitur in solvente vsuras. et in eo non habet locum regula cuius per errorem nec regula qui sic soluit et in. c. debito- res. nu. 5. de iureiur. fo. 131.

Animus siue bonus vel malus presumitur ex gestis. in. c. ad bec. el. j. nu. 3. de appel. fo. 91.

Animus et ea que consistunt in animo probantur ex coniecturis. in. c. pa- storalis. s. cum autem. nu. 4. de offi. deleg. fo. 94.

Animus bonus non presumitur in maleficijs in. cestote. nu. 6. de reg. iur. folio. 180.

Animus non potest probari nisi per coniecturas. in. c. ecclesia vestra. el. ij. nu. 12. de elec. fo. 181.

Animus acquirentis requiritur in acquirenda possessione et etiam illius contra quem requiritur. in. c. olim inter. nume. 8. et 12. de restitutione spo- lia. fo. 190.

**Animā** sumūt masculi in vtero matris post. xl. dies: femia vō post octoginta. in. c. si aliquis. nu. 3. de homo. fo. 108.

**Annalia** ad agendum sunt perpetua ad excipiendum. in. c. a nobis. nu. 17. de excep. fo. 3.

**Animal** irrationabile si prouocatur ab alio et illum occiderit non tenetur dominus. in. c. j. nu. 3. de iniur. fo. 166.

Et vide in. c. si bos. in. fi. eo. titu. ibi.

Animal irrationale si fecerit aliquod damnum vel in re vel in persona dominus tenetur insolidum si sciebat ipsum damnosum et non custodi- vit secus si ignorabat quia liberatur dando animal pro noxa. in. c. si bos. nu. 1. de iniur. fo. 166.

Et vide in. c. sequen. et c. fin.

Animalia aliena non possunt pascere in loco alieno si ex hoc damifica- tur dominus. alias secus in. c. si leserit. nu. 1. de iniur. fo. 166.

Animal vicini mei si inueniam dare damnum in agro meo non possum ipsum retinere donec dominus satisfecerit quia est sibi aliter consultus. ibidem. nu. 3. fo. 167.

**Annuli** immissio non inducit matrimonium vbi etas deficit. in. c. tue nobis. nu. 4. de despon. impub. fo. 16.

Annuli immissio matrimonium non facit nisi verba apta ad contraben- dum matrimonium precedat. ibi. nu. 7.

Annulus debet poni in quarto digito vbi est quedam vena sanguinis protendens vsq ad cor. ibidem.

Annuli immisso precedentibus verbis de futuro sponsalia facit. ibi. Annuli immissio et arrbarum traditio regulant contractum secundū pre- cedentia. ibidem.

Annulus si datur in manu presumitur donatio. ibi.

4 Annuli delatio in muliere est signum matrimonij. in. capi. illud quoq. nu. 4. de presump. fo. 114.

1 **Antipape** nomen si inferatur instrumento non valet instru- mentum nisi in terris antipape vt ipse colitur et to- leratur in proe. Grego. nu. 17. fo. 71.

6 **Antiqua** facta magna habent presumptionem pro se. in. c. cō- stitutus. nu. 6. de relig. domi. fo. 185.

6 Ab antiquo dicitur aliquid pertinere alicui quod ptinet vigore prescrip- tionis. in. c. cum contingat. nu. 2. de deci. fo. 152.

8 **Corsetus**. Quod valet ad statutum adisponentia super iuribus pertinenti- tibus ad aliquem ab antiquo. facit bonus text in. c. duo simul. de offi. c. ordina. et bonus text. in. c. j. in. vers. sic. sicut ab antiquo. in. titu. de pace cō- stan. et ibi Bald. colligit argumentū qd antique consuetudines sunt ser- uande. et dicit ibi expressum qd in pascuis pontibus aquis et molēdinis et etiam in ipsiis commoditatibus aquarum stādum est antiquitati et ab antiquioribus inchoandum est. ff. de acqui. re. domi. l. j. et in. d. rerum diuisio. in. s. singulorum. in. ver. a vetustiore iure. et ad fundandam inten- tionem actoris vbi de iurisdictione agitur sufficit proponere et probare quod sic est ab antiquo hactenus obseruatum. ita not. Hosti. in. d. c. dile- ctus. facit quod no. in. c. quāto. et in. c. si. de cōsue. et de foro. cōpe. in. c. cum contigat. et in. c. Abbate. et in. c. super quibusdam. s. j. de verb. signi. et hec iura sunt in argumen. contra principes qui castra ecclesiarum et iur- isdictiones occupant. nam sufficit qd sic ab antiquo fuerit obseruatum: vt per Host. Anno. et Barto. in. d. c. dilectus. et mos vetustatis antique seruandus est. c. conquestus. ix. q. iij. faciat. l. cum antiquitas. C. de testa. cum alijs similibus.

2 Antiquitas tribuit titulum et non est recedendum ab iniquitate nisi ostē- datur error expressus et nisi formetur vel mutetur ex se. in. c. quanto. nu. 9. de transla. episcopi. fo. 6.

5 Antiquum factum scire non presumimus qd verisimiliter euannit de me- moria vel illud qd est factum in longinquis partibus. in. c. ad probandū. nu. 12. de re iudi. fo. 80.

2 Antiquitas temporis probet iustam causam aliquid petendi. in. c. dile- ctus. nu. 3. de offic. ordi. fo. 122.

4 Antiquum factum quomodo accipiat. in. c. quoniam. numero. 24. de proba. fo. 29.

7 **Annus** luctus incipit a die mortis mariti. in. c. fin. nume. 3. de secun. nup. fo. 55.

1 Annus an requiritur qd sit completus an inceptus in aliqua dispositio- tione. in. c. cum in cunctis. nu. 6. de elec. fo. 125.

Annus dicitur multum tempus et facit pro statutis. in. cap. plerumque. nu. 2. de rescrip. fo. 68.

Annus quando incipit currere impetratori vt sciatur eius negligentia ibidem. nu. 5.

Annus de quot diebus intelligitur in. c. quesuit. numero. 4. de verbo. signi. fo. 183.

7 Annus. xij. in femina et xij. in masculo quo ad matrimonium an debeat esse completus vel sufficit qd sit inceptus vel prope finē sit quo ad testa- mentum. in. c. tue nobis. nu. 6. de desponsa. impub. fo. 16.

7 Annus quartusdecimus in masculo et duodecimus in femina debet esse completus et si deficient aliqui dies an teneat matrimonium. in. c. attesta- tionibus. nu. 7. de despon. impub. fo. 15.

2 Annus in dubio debet esse completus nisi aliud iure caueatur. in. c. cum vicesimum. nu. 4. ff. de offi. deleg. fo. 104.

2 Annus in iure sumitur ex. ccc. lxx. diebus. in. c. querenti. numero. 3. de off. de leg. fo. 87.

3 Annus quidatur reo comparenti an incipit currere a tempore missio- nis an a tempore decreti interpositi. in. c. si. in. alijs. num. 4. et vt lite nō contesta. fo. 121.

5 **Appellans** si intra biennium non potuit appellationem prosequi legitime impeditus restituitur ad alium annum. in. c. ex ratione. nu. 1. et 3. de appel. fo. 93.

Appellans impeditus in primo anno an indifferenter debeat habere se- cū dum siue impediatur facto suo vel iudicis vel appellati. ibi. nu. 4.

Appellans impeditus an restituatur ipso iure vel per remedium resti- tutionis. ibi. nu. 6. et 9.

Appellans an restituatur ad tps quo fuit impeditus an ad maius. ibi. Et vide in apostil. in. v. q. in. princ. ibi.

Appellans impeditus in secūdo anno an debeat habere tertium ipso iure vel per remedium restitutionis. ibi. nu. 9.

Appellans impeditus ad se presentandum in termino dato ab homi- ne habeat alium terminū similem primo. ibi. nu. 10.

Appallans an debeat habere secū dum annum propter quodlibet impe- dimentum veniens in primo. ibi. nu. 12.

Appellans potest allegare impedimentum etiam si post appellationem desertam sententia sit executioni mandata. ibi. nu. 13. et 14. fo. 94.

b ij



# Repertorium singularium materiarum

- 3 Appellans si suam appellationem non prosequitur presumitur habere iniustam causam. in. c. cum dilecti. nu. 3. de do. & contu. fo. 202.  
Appellatus extrajudicialiter non tenetur ire ad curiam nec condemnatur in expensis. ibi. nu. 1. fo. 204.
- 3 Appellans potest non oppositum opponere & non probatum probare. in. c. ij. nu. 6. vt lit. penden. fo. 217.  
Appellatione pendente vel intra tempus datu ad appellandu nil inuatur etiam si talis sit sententia que trahat secum executionem. ibi.
- 5 A sententia latis sub conditione an appelletur ante. x. dies a die promulgationis a die euenientis conditionis. in. c. preterea. el. ij. nn. 8. de appellatio. fo. 109.
- 3 Appellans quo casu vtitur nonis probationibus illo casu appellatus potest vti nouis defensionibus. in. c. prudentiam. nu. 3. de mu. peti. fo. 10.
- 2 Appellari potest a sententia etiam nulla. in. c. cum contingat. numer. 5. de offi. deleg. fo. 99.
- 2 Appellatio ab excommunicatione non suspendit vinculum. in. c. cum ab ecclesiarum. nu. 11. de offi. ordi. fo. 112.
- 7 Appellari potest a iudice si excedat modum corrigendi. in. c. qualiter & quando el. ij. nu. 15. de accusa. fo. 73.
- 3 Appellatio potest fieri ab eo cuius interest licet alius agat super illa causa in. c. cum deputati. nu. 13. de iudi. fo. 40.
- 5 Appellare licitum est a nimia rigorositate superioris. in. cap. de priore. nu. 1. & 3. de appel. fo. 105.  
Appellatio iusta si non admittatur iudex peccat et venit puniendus. ibidem. nu. 2. & 7.  
Appellationem iniustam vel friuolam admitens peccat & punitur. ibi.  
Appellari potest a correctione superioris corrigentis non ex iustitia. sed ex odio. ibi. nu. 6.
- 7 Appellari potest de illis rebus que remittuntur arbitrio iudicis si iudex transgrediatur. secus si committatur eius conscientie. in. cap. inter. nu. 5. de purga. cano. fo. 163.
- 1 Appellatur a grauamine absq; qd petatur eius reuocatio. in. c. ij. nu. 2. de dila. folio. 132.  
Appellari potest ab aliquo grauamine incontinenti propter timorem futuri grauaminis. ibi. nu. 3.  
Appellari non licet a grauamine. futuro nisi expressa causa grauaminis de presenti. ibi. nu. 6.  
Appellari potest ab his que relinquuntur arbitrio iudicis. ibi. nu. 7.  
Appellans an appellatus habet probare iustam vel iniustam moderationem termini factam a iudice. ibi. nu. 11.  
Appellari potest a citatione peremptoria breui. secus ab alia citatione licet terminus sit breuis. ibi. nu. 12.
- 2 Appellatio ab interlocutoria annullat omnia gesta post eam. in. c. cum olim Abbas. nu. 13. de offi. deleg. fo. 97.
- 7 Appellare potest tertius a sententia condemnatoria in criminalibus etiam condemnato inuito. in. c. veniens. nu. 22. de accusa. fo. 63.
- 6 Appellare quando possit vtraq; pars eadem sententia. in. c. raynutius. nu. 9. de testa. fo. 124.
- 5 Appellatio non admittitur in his que dilationem non recipiunt puta in rebus tempore perituris. in. c. qualfronte. nu. 15. de appel. fo. 102.
- 5 Appellari an possit a sententia arbitrorum pronuntiantium super suspicionem. in. c. requiris. nu. 17. de appel. fo. 111.  
Appellatio illis non admittitur qui appellationem aduersarij non admittit. in. c. an sit deferendum. ibi. nu. 1. 2. & 3. eo. tit.
- 5 Appellatio an ex hoc censeatur iusta quod pars obtulit se probaturam in dignitatem testium. in. c. cum. i. 2. a. nu. 14. de re iudi. fo. 77.  
Appellatione pendente oia attentata veniunt reuocanda. ibi. nu. 15. & 17.
- 7 Appellatione pendente non debet appellans spoliari re super qua fuit sententiam in. c. ex tuarum. nu. 3. de purga. cano. fo. 162.
- 5 Appellatio generalis respectu cuiuslibet grauaminis non valet nisi restringatur ad certam causam & an habeat locum appellatione extrajudiciali. in. c. consuluit. el. ij. nu. 1. de appel. fo. 98.  
Appellatio ab vno articulo suspendit iurisdictionem iudicis respectu totius cause & hoc si appellator vult. ibi. nu. 2.  
Appellari an possit a futuro grauamine & quomodo. in appellatione extrajudiciali. ibi. nu. 4.  
In appellatione tam iudiciali q; extrajudiciali an sit causa exprimenda. ibi. nume. 5.
- 2 Appellatio ab excommunicatione quare non suspendit vinculu & quid operetur. in. c. ad reprimendam. nu. 5. fo. 115.  
Appellatio non extinguit sententiam sed ipsam suspendit. ibi.  
Appellatio quos effectus operetur. ibi. nu. 6.  
Appellatio an possit tolli per statutum. ibi. nu. 10.  
Appellatio si est remota in aliquo casu an censeatur remota quo ad omnes eius effectus. ibi. & nu. 11.  
An presumatur presentia a qua fuit appellatum. ibi. nu. 13.
- 5 Appellatione extrajudiciali interposita illud solum venit retractandum qd sit contra appellationem non autem post in. c. ij. nu. 7. de appel. fo. 87.  
Appellatio non verisimilis & que h3 ius cõe contra se non reuocat attentata nisi doceatur de veritate cause ob quam fuit appellatum. ibi. nu. 7.
- 2 Appellans malitiose nõ est audiend. in. c. sup eo. nu. 6. de off. dele. fo. 80.
- 2 Appellari an possit a mero executore. in. c. super questionum. numero. 11. de offi. deleg. fo. 90.
- 5 Appellatio dicitur esse delata in curia si ipsam approbavit pars appellata aut iudex admiserit & ipsam in curia tenetur prosequi appellans licet terminus ad prosequendam non sit prefixus. in. c. interposita. §. ei dem quoq; nu. 1. 2. & 3. de appel. fo. 137.  
Appellans an possit inuito appellato cam prosequi in curia. ibi. num. 4.  
Appellans potest ante inchoatam appellationem remittere causam ad iudicem a quo inuito appellato cui tñ condemnabitur in expensis factis in illa appellatione secus post inchoatam appellationem. in. d. c. interposita §. ille denique. nu. 1. 2. & 3. de appel. fo. 141.
- 2 Appellans an & quando possit appellationi renuntiare inuito appellato. ibidem. nu. 4.
- 3 Appellans si in appellatione expressit vnam causam potest & alias prosequi & si succumbit ex illa videtur ex omnibus succubuisse. in. c. ij. nu. 15. de libel. obla. fo. 96.
- 1 Appellari nõ debet a vicario episcopi ad episcopum quia est eadẽ et iurisdiclio & consuetudo aliter disponens nõ valeret. in. c. cum terra. nume. 1. de elec. fo. 130.
- 1 Appellatio interposita sine iusta causa non valet. in. cap. ij. nu. 14. de pos. stu. prela. fo. 107.  
Appellantes an et quando possunt desistere ab appellatione in causa electionis. ibidem. nu. 14.
- 6 Appellatione interposita potest aliqui attentari id quod poterat attentari illa non interposita. in. c. pastoralis. nu. 3. de iure patro. fo. 198.
- 2 Appellari potest ab interlocutoria habente vñ diffinitivẽ etiam de iure ciuili. in. c. significantibus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 101.
- 5 A promissione iurata de parendo &c. non appellatur quando mandatum non excedit debitam formam iuramenti. alias secus. in. c. questioni. nu. 2. & 5. de appel. fo. 100.  
Appellans ab excoicatione potest absolui a iudice a quo appellauit si est ordinarius si delegatus non. licet non renuntiet. ibi. nu. 6.  
Appellari nõ d3 ab executore. in. c. cum in iure. nu. 4. de offi. dele. fo. 96.
- 5 Appellari non potest a correctione superiorum vt prelatorum & similium nisi exceßerint modum in corrigẽdo. in. c. cum speciali. §. porro. nu. 3. de appel. fo. 130.
- 4 Appellandum an & quando sit a processu executorum ad beneficia. in. c. si. nu. 12. de presump. fo. 126.
- 3 Appellans ad papam & postea comparendo coram inferiore an videatur renuntiasse appellationi maxime querendocõpositionem cum parte appellata. in. c. cum venissent. nu. 8. & 9. de eo qui mit. in pos. fo. 214.  
Appellari potest ad papam a quolibet iudice omisso medio regulariter. ibi. nu. 13.
- 1 Appellatio restituit quem in terminis in quibus erat post litem contestatam in primo iudicio. in. c. ad audientiam. nu. 9. de rescrip. fo. 79.
- 5 Appellari non potest a sententia lata in realibus. in. c. cum aliquibus. nu. 12. de re iudi. fo. 54.
- 5 Post appellationem reuocantur illa tantum que fuerunt innouata in preiudicium appellantis. in. c. solitudinem. nu. 2. de appel. fo. 122.  
Appellationi renuntiat si appellans postea cõparuerit coram iudice a quo vel corã alio iudice ad quẽ nõ fuit appellatu qui est superior iudice a quo nisi ptestetur qd non intendit appellationi renuntiare. sed quid si non fecerit hanc protestationem. ibi. nu. 4. & 6.  
Appellationi an & quando censeatur quis renuntiare ex eo qd post illatum grauamen pars grauata aliquid fecit coram iudice puta produendo testes. & similia. ibi. nu. 10.  
Appellari non potest a iudice qui non condemnauit in expensis si non fuerint petite. in. c. quia nonnulli. nu. 16. de rescrip. fo. 90.  
Appellari non potest a iudice qui non facit qd potuit ex officio suo facere. ibidem.  
Appellatio videtur facta nomine meo si quis me presente & non contradicente appellauit. in. c. ex parte decani. nu. 9. de rescrip. fo. 82.  
Appellationem prosequitur ille qui arripuit iter ad principem in termino dato ad prosequendum. in. c. cum causa. nu. 1. de iudi. fo. 54.  
Post appellationem deuoluitur tota causa ad iudicem ad quem vt possit sententiam reformare etiam ex noua causa idẽm quando fuit actum de nullitate. ibi. nu. 8.  
Appellationi an deferatur per prefixionem termini. in. ca. cum causa. nu. 2. de re iudi. fo. 54.
- 5 Appellans iterum intra tempus decendũ an censeatur a prima appellatione recedere. in. c. tua nobis. nu. 10. de appel. fo. 134.  
Appellans viua voce saluo beneficio appellandi in scriptis que postea intra. x. dies appellat in scriptis an cõputabitur tempus a prima appellatione an a secunda. ibi. nu. 12.
- 5 Appellari potest omisso medio ad papam. nisi appelletur a subdelegato legati pape quo casu ad ipsum subdelegantem appellatur. in. c. dilecti filij. el. ij. nu. 11. de appel. fo. 135.  
Appellatur ad delegatum pape omisso medijs in eius legatione. ibi. dem. nu. 12. & 19.



## Super Lectu. Banormitani.

- Appellatur ab episcopo ad archiepiscopum nisi archiepiscopus litiget coram episcopo cum subdito ipsius episcopi. ibi. nu. 1. 3.
- 6 Appellare non potest sine causa minor pars ab illo qd fuit ordinatum a maiori parte capituli. in. c. j. nu. 2. 7. 6. de his que. si. a ma. par. c. fo. 70.
- 5 Appellans an debeat probare in causa appellationis an vero appellatus. in. c. per tuas. nu. 6. de appel. fo. 125.
- 5 Appellatio an iustificetur hoc qd non admisit iudex a quo exceptio nem et an semper oblatio probationis iustificet appellationem. in. c. interposita. nu. 2. 4. 5. 7. de appel. fo. 137.
- ¶ Consensus doctor excel. Adde qd appellatio ab interlocutoria non debet iustificari nec potest ex nouiter probandis. tex. est in cle. appellati. de app. Limita primo. d. cle. habere locum qm profertur contra presentem non contra absentem fm. Bart. in. l. ait pretor. vers. quid tn. de mino. Limita scdo habere locum qd appellatur ab interlocutoria directe secus si in directe vt qm in appellatione interposita a diffinitiva discutitur de grauamine antecedenti. ita dixit Bald. esse casum. in. l. generaliter. §. j. vers. non audeat. C. de re. cred. et Inno. in. c. qd ad consultationem. de regul. iur. bene facit. c. si. de app. lib. vi. Limita tertio habere locum nisi iniquitas sententie interlocutorie delegatur per allegationes iuris et non facti tunc enim non est necesse declarare causas in appella. fm. Bart. in. l. minoribus. C. de his quib. vt indig. Limita quarto habere locum nisi esset talis interlocutoria que haberet vim diffinitive fm. Bald. in. l. per hac. C. de temp. appel. in vlti. colu. Limita quinto nisi esset talis causa que de nouo emergeret ex facto aduersarij quia tunc ipsam possum proponere licet primo non proposuerim fm. Bald. in. d. l. per banc. Limita sexto fm. Bald. in. l. hi qui ad ciuilia. C. de appel. quando precedit cause cognitio et tunc habet locum: secus vbi non precedit sed sequitur exemplum si aliquis esset nominatus ad officia publica et appellasset vel nuntiatione noui operis que sit per pretorem que venit iustificanda ex nouis actis postea probandis. ff. de noui ope. nu. l. de pupillo. §. meminisse. idem dicit in precepto facto a iudice euz cause cognitione: quia potest iustificari etiam dictis postea probandis secundum euz quia magis accedit diffinitive qm interlocutorie. Limitat septimo Barto. duobus modis. d. cle. appellanti. in. l. eius. in vlti. col. ff. de app. reci. videas eas ibi per eum et volui has limitationes intrinsecus proornatu. d. cle. appellanti. quia docto. ibi omnes has non ponunt sed posuit do. Petr. de ancha. in. c. ex parte. el. j. de priuileg. tene menti.
- 5 Appellatio non suspendit id quod concernit animam in. c. ad bec. el. v. nu. 1. de appel. fo. 170.
- Appellatio regulariter suspendit sententiam latam etiam si sit talis que trabat secum executionem. ibi. nu. 2. 7. 5.
- 5 Appellans ante sententiam debet exprimere causam rationabilem et eadem probare etiam si sit notoria. in. c. vt debitus. nume. 1. de appellatio. folio. 126.
- 5 Appellatio non annullat actum de futuro omnino accessorium ad preteritum. in. c. vt nostrum. nu. 4. de appel. fo. 124.
- 5 Appellationi potest renuntiari et ad iudicem a quo reuertit ex consensu vtriusque partis non autem vnus. in. ca. accepta. nume. 2. de appellatio. folio. 105.
- Appellatus potest prosequi appellationem inuito appellante a diffinitiva: secus ab interlocutoria. ibi. nu. 4.
- 3 Appellatur ab archiepiscopo ad patriarcham vel eo deficiente ad papam. in. c. exposuit nobis. nu. 4. 7. 16. de dila. fo. 136.
- 5 Appellare potest de iure canonico etiam ante sententiam, sed non de iure civili regulariter. in. c. super. nu. 1. de appel. fo. 95.
- Et vide in nu. 3. vbi ponuntur casus excepti.
- Appellari potest de iure canonico quando pars sentit se grauata. ibi. dem. nu. 2.
- Appellans potest quis a datione torture anteqm detur. ibi. nu. 3.
- Appellans temere de iure canonico non punitur: de iure civili sic. ibi. dem. nu. 5.
- In appellatione interlocutoria debet inesse causa et legitima in appellatione diffinitiva secus. ibi. 8.
- Appellatio et recusatio non semper iudicantur a pari nisi in quibusdam casibus expressis. de quibus ibi. nu. 9.
- Appellatione remota siue ex forma iuris communis siue rescripti an censetur remota recusatio. ibi. nu. 10. fo. 96.
- 5 Appellatio si est deuoluta in curiam est ibi prosequenda nec sufficit appellanti vel appelleo mittere procuratorem vt petat dari iudices paribus. in. c. nicolao. nu. 2. 7. 5. de appel. fo. 133.
- Appellatio dicitur deuoluta in curiam quando est acceptata a parte et approbata a iudice. ibi. nu. 5. 7. 6.
- Appellatus potest psequi appellationem appellatore non prosequente qui condemnabitur in expensis ipsi appellato. ibi. nu. 4.
- Appellatio an et quando sit tractanda in curia. ibi. nu. 6.
- Appellationis causa si in curia dubitatur an ibi sit decidenda vel non procurator partis missus ad impetrandum literas vt decidatur in partibus censetur habere mandatum ad defendendum quod est in partibus decidenda. ibi. nu. 9.
- 1 Appellans si non prosequitur appellationem intra tempus potest iudex

- aliquo casu ipse prosequi. in. c. ex parte. nu. 7. de rescrip. fo. 45.
- 5 Appellare licitum est a grauamine licet iudex non intenderet grauare. in. c. cum causam. nu. 5. de appel. fo. 131.
- Causa expressa in appellatione a grauamine illa tantum debet probari et non alia. ibi. nu. 14.
- Appellans a certo grauamine subiiciendo et ab omni alio grauamine vel appellans ab omnibus grauaminibus et non obtinebit quia debet specialiter exprimere. ibi. nu. 15.
- Et pluribus causis copulatiuis expressis in appellatione sufficit vnam probare. ibi. nu. 16.
- 1 Appellatio non appellatur ab imperatore ad papam nisi ratione peccati. c. j. nu. 7. de consi. fo. 15.
- 3 Appellari an debeat immediate ad proximum superiorem et sic gradatim. in. c. licet ex suscepto. nu. 9. de fo. compe. fo. 71.
- Appellari potest ad papam omisso medio in spiritualibus secus in temporalibus. ibi. 13. 7. 16. fo. 72.
- 3 Appellans frustratorie remittitur ad eum a quo appellauit quod intellige si non fuit delatum appellationi. in. c. litere tue. nu. 15. de dila. fo. 136.
- 5 Non appellans propter metum habetur pro appellante si metus est iustus etiam quod sua culpa prouenerit. in. capitu. fina. numero. 1. de appellatio. fo. 139.
- Appellare non valens propter metum debet protestari ad declarandum animum ipsius: videlicet quod omisit appellare per metum non autem per negligentiam. ibi. nu. 2.
- Appellans in presentia bonorum viro rum forte quia non potest habere copiam iudicis sufficit qd appellet coram bono viro in presentia tamen testium nec sufficeret notarius cum testibus. ibi. nu. 3.
- Appellandi pratica coram bonis viris. ibi. nu. 5.
- 5 Appellatio ab vno articulo tunc deuoluit totam causam ad iudicem ad quem quando appellans vult alias eo tacete secus et iudice a quo procedente ad vltiora. in. c. super eo. nu. 9. de appel. fo. 94.
- Appellatio ante grauamen non admittitur. ibi. nu. 11.
- Appellans non debet statim emissa appellatione recedere, sed debet expectare an iudex admittat vel non. ibi. nu. 12.
- 4 Appellatio an extinguat iudicatum an suspendat. in. c. venientes. nu. 6. de iur. iuran. fo. 142.
- 2 Appellari an possit a delegato pape ad papam. in. c. ij. nume. 3. de offic. lega. fo. 106.
- 6 Appellare non potest ille cuius non interest. in. c. ex ore sedentis. nu. 6. de his que. si. a maio. par. capitu. fo. 72.
- 5 Appellari potest a sententia per vtranque partem. in. c. significauerunt. nu. 7. de excep. fo. 16.
- Appellari an possit a sententia iudicis quando fuit omissum condemnare victum in expensis. ibi.
- Appellare non potest pars que habuit sententiam pro se. ibidem.
- 3 Appellare videtur ipso facto qui cum esset grauatus arripuit iter ad papam. in. c. cum olim. nu. 6. de do. et contu. fo. 105.
- 2 Appellari potest ad legatum in sua prouincia omisso medio quemadmodum et ad papam. in. c. j. nu. 7. de offi. lega. fo. 105.
- 3 Appellans a iudice qui misit inhibitoriam an possit petere ab eodem vt mittat aliam inhibitoriam vigore appellationis facte. in. c. tuam. nu. 13. de ordi. cog. fo. 149.
- 3 Appellatio non tollitur per confessionem factam a procuratore, sed per confessionem principalis se remittit in. c. primo. numero. 33. vt lite non contestata. fo. 108.
- 5 Appellari potest a precepto seu monitione extraiudiciali. in. ca. peruenit. nu. 4. de appel. fo. 104.
- In appellatione ab interlocutoria habente vim diffinitive an sit opus inferre causam. ibi. nu. 7.
- Appellatio ab interlocutoria quare requirit cause expressionem. ibidem. nume. 9.
- Appellatur de iure civili ab interlocutoria quando post ipsam non expectatur alia diffinitiva. ibi. nu. 11.
- 6 Appellatur de capitulo ad episcopum licet episcopus interuenerit in capitulo tanquam canonicus sed si interuenerit tanquam prelatus non appellatur ad eum. in. c. postulastis. nu. 11. de concess. preben. fo. 63.
- 3 Appellatio contra penam a lege statutam non valet. in. c. fin. nu. 8. de iura. calum. fo. 131.
- Appellatio friuola non amittitur. ibi.
- Appellatio ab interlocutoria non valet licet causa subsit si non allegatur expresse ibidem.
- 2 Appellari non potest de vicario generali episcopi ad episcopum quia faciunt idem consistorium sed bene de vicario speciali. in. c. relatum. nu. 8. de offic. delega. fo. 82.
- 3 Appellatio in causa recontentionis non impedit executionem in causa conuentionis nec econtra. in. c. cum dilectus. nume. 13. de cau. poss. et proprie. fo. 162.
- 3 Appellatio non habet locum quando possessor priuatur possessione, quia actor docuit de proprietate. in. c. j. numero. 7. de causa possessio. et proprie. fo. 153.



# Repertorium singularium materialium

- 3 Appellatio que est manifeste contra ius non est regulariter admittenda nisi exprimat aliquam rationabilem causam. in. c. consilium. numero. 1. de appel. fo. 104.  
Appellari non possit dispositione statuti. ibi. nu. 4.  
Appellare potest tertius a sententia pro suo interesse. in. c. cum super. nu. 13. et 14. de re iudi. fo. 67.  
Appellantes si sint plures ab eadem sententia et unus obtineat quia de iure suo docuit et alij non victoria illius non prodest. ibi. nu. 4. et 10.  
Appellatio quam facit tertius pro interesse suo dicitur iudicialis. ibi. numero. 15.
- 2 Appellationi renuntians nullam appellationem potest interponere. in. c. pastoralis. §. cum autem. nu. 5. de offi. deleg. fo. 94.  
5 Appellans debet exprimere coram iudice ad quem quod propter tale gravamen appellavit. in. c. dilecto. nu. 1. de appel. fo. 131.  
Appellari a futuro gravamine non potest. ibi. nu. 2. fo. 132.  
Appellatio potest iustificari ex confessione appellati. ibi. nu. 4.  
Appellans a sententia nulla non obtinebit probando simpliciter nullitatem nisi iustificet appellationem probando eam legitime interpositam: poterit tamen prosequi nullitatem coram iudice suo. ibi. nu. 6.  
Appellans an possit simul prosequi nullitatem sententie et eius iniustitiam. ibi. nu. 7.  
Appellans secunda vel tertia vice an censeatur a priori appellatione recedere. ibi. nu. 12. fo. 136.  
Appellans viva voce salvo beneficio appellandi in scriptis an currat tempus a die appellationis viva voce in scriptis. ibi. nu. 13.
- 5 Appellans habet annum et ex causa biennium ad prosequendam et finendam appellationem siue iudicalem siue extrajudicalem. in. c. cum sit romana. nu. 1. de appel. fo. 89.  
Biennium datur ad prosequendam et finendam appellationem ex causa que oportet quod aut probetur aut sit notoria alias datur. ibi. nu. 2.  
Appellatio efficitur deserta non solum per lapsum termini iuris sed hominis quo casu prima sententia remanet firma. ibi. nu. 4. et 18.  
Appellatione pendente in causa criminali sententia non debet mandari executioni etiam si imminet pena ultimi supplicij. ibi. nu. 6.  
Appellans an aliquo respectu habeat triennium ad appellationem prosequendam et finendam. ibi. nu. 9.  
Appellare potest pars animis longa vel brevis dilatione lata per iudicem. in. d. c. cum sit romana. nu. 15. de appel. fo. 90.  
Appellare potest pars in commissis iudicis arbitrio si iudex male arbitrat. ibi. dem.  
Appellans extrajudicialiter auditur deserta appellatione per viam que rele. ibi. nu. 19. et 22. fo. 91.  
Appellatio extrajudicialis an et quo casu debeat continere causam. ibi. nu. 20.  
Appellatus extrajudicialiter an teneat comparere si non citetur. ibi. nu. 23. et 26.  
Appellatio est interdicta in facto notorio. ibi. nu. 27.
- 3 Reiectus a iudice propter friuolam appellationem ad cautelam est iterum citandus. in. c. §. nu. 2. ut lite non contest. fo. 109.  
Appellatio debet continere causam gravaminis nec prodest si appellans refert se ad acta in quibus constat de gravamine. ibi. nu. 12.  
5 Appellatus debet citari coram iudice ad quem si appellatio non fuit admissa a iudice a quo vel approbata a parte alias secus intellige quod non debet citari quando fuit approbata parte secus si fuit admissa a iudice. in. c. sepe contingit. nu. 1. 6. 9. et 12. de appel. fo. 112.  
Appellatio si est deserta tam per appellatum quam appellantem iudex ad quem non potest amplius se impedire secus si per appellantem tantum appellato volente prosequi. ibi. nu. 10. fo. 113.  
Appellatus si impetravit literas in termino et velit appellationem prosequi potest etiam appellans dicere ego volo prosequi nisi appellatus velit renuntiare illis literis et appellationem non prosequi. ibi. nu. 11.  
Appellatio si precessit suam etiam excommunicationis si postea deserat non confirmat ipsam sententiam secus si appellatio sequatur suam. ibi. nu. 14.  
Inter appellationem non suspenditur sententia censuræ sed sententia de positionis sic. ibi. nu. 15.  
Appellatio suspendit sententiam suspensionis quando est lata in penam alicuius. ibi. nu. 16.  
Appellatio si malitiose non admittatur vel approbetur a iudice vel parte nihilominus huius vigore suum tamen oportet quod appellatus citetur. ibi. nu. 20.  
A condemnatione expensarum non potest appellari quia pars non appellavit ab illa pronuntia super qua vel ob quam fit talis condemnatio expensarum nisi iudex excederet modum in taxando. ibi. nu. 25. fo. 114.
- 5 Appellatur omisso medio quod medium est inhabile puta qui est in excommunicatione vel heresi. in. d. c. dilecti filij. el. §. nu. 15. de appel. fo. 135.  
Appellari non potest vicario episcopi ad ipsum episcopum licet consuetudo sit in contrarium que non valet nisi vicarius cognoscat tanquam delegatus episcopi quo casu appellatur ad ipsum episcopum. ibi. nu. 16. et 18.  
Appellatus a sententia lata per capitulum et episcopum ad ipsum episcopum quod episcopus fuit ibi non tanquam prelatum sed tanquam canonicum secus si fuisset tanquam episcopus. ibi. nu. 17.
- 5 Appellatio non est admittenda ubique sententia est notorie iniusta. in. c. ad nostram. nu. 8. de appel. fo. 88.  
In appellatione a diffinitiva non est necesse exprimere causam. ibi. nu. 9.
- Appellatus si non prosequitur appellationem in termino sibi dato censetur prime sententie acquiescere. in. c. personas. nu. 1. de appel. fo. 91.  
Appellans habet annum ad prosequendam vel finendam appellationem et ex causa biennium. ibi. nu. 2. et 7.  
Appellatio censetur deserta non solum per lapsum termini iuris sed etiam hominis. nu. 3. et 4.  
Appellatio an sit deserta per lapsum termini hominis a deo ut remaneat firma sententia diffinitiva a qua fuit appellatum. ibi. nu. 4.  
Appellans qui in termino comparuit coram iudice a quo forte cum inhibitorijs non potest astringi regulariter ad prosequendam appellationem nisi in termino iuris. ibi. nu. 10.  
Appellatio ex falsa causa interposita non astringit iudicem a quo quiu possit ad ulteriora procedere. in. c. super eo. nu. 1. et 2. de appel. fo. 94.  
Appellatio super vno articulo quo casu faciat supersederi in tota causa. ibi. nu. 2. 3. 4. et 6.  
Appellatione verificata annullantur omnia attentata per iudicem a quo post ipsam appellationem. ibi. nu. 5.  
Appellatio a tortura deuoluit totam causam ad iudicem ad quem. ibi. dem. numero. 7.  
Appellatio ab una causa penitus separata ab alia etiam si sit causa reu conventionis non deuoluit aliam ad iudicem ad quem. ibi. nu. 8.
- 5 Appellatio non operatur suspensionem iudicis nisi respectu illius cause se appellatum fuit. in. c. proposuit. nu. 2. de appel. fo. 131.  
Appellari potest a iudice excedente modum in arbitrando penam. ibi. nu. 7.
- 3 Appellari potest a sententia arbitri iuris secus a sententia arbitri compromissarii. i. electi a partibus. in. c. §. nu. 34. de nu. pe. fo. 102.
- 2 Appellans an censeatur renuntiasse appellationi si litigare non desinit coram iudice a quo in illa causa et quando. in. c. gratum. nu. 6. et 7. de offi. deleg. fo. 82.
- 5 Appellari potest coram honestis personis si non potest haberi copia iudicis a quo. in. c. quod ad consultationem. nu. 3. de re iudi. fo. 63.  
In appellationibus tam ab interlocutoria quam a diffinitiva an sit necessitas causam exprimere remissive. ibi. nu. 11.  
Iudex si non appellauerit a datio termini nimis brevis an sibi pindicet. Appellans an appellatus habeat probare iniustitiam vel iustitiam cause. ibi. nu. 18. fo. 66.
- Appellatur a iudice non admittente legitimas exceptiones. ibi. nu. 25.  
In appellatione ab interlocutoria est exprimenda causa. ibi. nu. 30.
- 3 Appellare an sit licitum a sententia lata super possessorio quando spectatur sententia super proprietate. in. c. cum ad sedem. num. 30. de restitutio. spolia. fo. 188.  
Appellari an et quo casu possit amissione ex primo vel secundo decreto. ibi. nu. 32.
- 6 Appellari potest a gravamine etiam illato in minimis causis de iure canonico sed de iure civili secus. in. c. de appellationibus. nu. 1. 2. 3. et 6. de appella. fo. 94.  
Appellari an possit a prestatione alimentorum vel quando iudex insit rem exhiberi remissive. ibi. nu. 4.  
Appellari potest ab his que consistunt in arbitrio iudicis. in. c. nos inter. nu. 3. de purga. cano. fo. 162.  
Appellatio et querela idem sunt largo modo sed stricto modo secus. in. c. §. nu. 6. de procu. fo. 140.  
Appellari potest a permissione iurata quando permittens ex hoc gravaretur alias secus. in. c. ad hec. el. §. nu. 1. et 3. de app. fo. 100.  
Appellari an possit a sententia lata vigore iuramenti iudicialis. in. c. iuramentum. nu. 11. de iurciur. fo. 167.  
Appellatio non tueretur appellante ut possit facere propter quod appellatur. in. c. ex literis. nu. 4. de matri. contrac. contra inter. eccl. fo. 38.  
Appellare non potest pars si iudex non facit id quod potest facere. in. c. exceptionem. nu. 8. de excep. fo. 17.  
Appellatio si fuerit sublata vel per statutum vel ex conventionem partis vel quocumque citra tamen rescriptum an operetur quod etiam tollatur quod non possint attentata reuocari per viam querelæ in cap. pastoralis. nu. 12. de app. fo. 120.  
Appellatio que dicatur illa que dicitur expresse a iure approbata. ibi. dem. nu. 14.  
Appellare potest utraque pars ab eadem sententia si utraque est gravata alias secus. in. c. si duobus. nu. 1. et 20. de appel. fo. 91.  
Si ab eadem sententia ambo appellant unus ad maiorem et alter ad minorem que appellatio preualeat. ibi. nu. 2.  
Appellari an possit ad papam de iniustitia facta per quemlibet iudicem secularem et per impetratorem. ibi. nu. 5.  
Appellatur de iure canonico ante sententiam a quocumque gravamine et omisso medio secus de iure civili. ibi. nu. 6.  
Appellari de seculari ad ecclesiasticum de consuetudine quinimo valet consuetudo vel laicus conveniatur coram ecclesiastico. ibi. nu. 8.
- 4 Appellari potest in iudicio possessorio et super diffinitiva quam super interlocutoria. in. c. significauerunt. nu. 3. de testi. fo. 68.  
Appellatio an teneat sub ista forma peto quantam productionem testium et si eam denegaveris ex nunc appello. ibi. nu. 10.



## Super Lectu. Panormitani.

- Appellandi facultati non censetur renuntiare grauatus acceptando dilationem datam ad aliquid probandum pendente grauamine. ibidem. numero. 12.
- 3 Appellatio si est remota in causa conuentionis intelligit etiam remota in causa reconuentionis. in. c. prudentiam. nu. 1. 7. 2. de nu. peti. fo. 102.
- Appell. licet fuerit remota tamen aliquo casu iudex ex officio recipiet eam ibi. nume. 11.
- 1 Appellans in vno articulo suspendit totam causam. in. c. cum nobis. nu. 7. de. elec. fo. 135.
- 5 De appellationibus interpositis ad archiepiscopum iure metropolitico potest eius vicarius cognoscere quia est idem tribunal. in. c. dilecti filij. el. h. nu. 1. de appel. fo. 135.
- Appellari an possit a sententia delegati ab episcopo ad eius vicarium. ibi. nume. 3.
- Appellari non potest secundum vtrumque ius omisso medio regulariter ibi. nume. 6.
- Appellari potest omisso medio si prius non opponat vel si ita est consuetudo potest tamen pars opponere etiam post decem dies quo casu sententia remanebit rata. ibi. nu. 7. 8. 9.
- Appellatur a subdelegato ad primum delegantem nisi primus delegas fuerit papa quo casu ad ipsum non appellatur ibi. nu. 11.
- 5 Appellari non potest in his que relinquuntur conscientie iudicis tamen iniuste grauatus poterit recurrere ad principem. in. c. pastoralis. nume. 13. de appel. fo. 120.
- ¶ Anto. Corsetus. Si aliquid committitur conscientie iudicis non poterit ad eo appellari. no. glo. in. c. statutum. §. assessorem. de rescrip. lib. vi. que glo. limitatur per glo. in. cle. i. de iure patro. vbi superior ex officio poterit reducere illud ad bonam equitatem. ita concludit. Abb. in. d. c. super his. de accu. nu. 16. ibi. item si committitur. fo. 8. Ego adduco Ludo. romana. in repeti. rubri. de arbi. vbi dicit quod quando aliquid committitur conscientie alicuius non poterit ulterius appellari nec refragari secundum gloss. in. d. §. assessorem. quam tamen limita nisi ex magna causa preiudicium inferretur: vt eleganter dicit Bald. in. l. i. C. de reb. credi. 7 iure iuran. qui ita reducit ad concordiam illas gloss. ¶ Det. de ancha. in. d. §. assessorem. dicit quod contrarium tenet gloss. in dicta cle. i. 7 illum gloss. sequitur 7 tenet 7 dicit esse veriorum per iura 7 motiua. de quibus vt ibi per eum Joan. de imo. in. d. cle. i. in verbo honoramus. refert. ¶ Det. de ancha. in. d. §. assessorem. deinde refert do. Anto. de but. dicere gloss. non sibi aduersari. sed glo. dicte clemen. i. limitare gloss. dicit. §. assessorem. quia glo. in. d. §. assessorem. debet intelligi quod per viam iustitie 7 de iuris rigore puta appellationis vel simile non potest questio refragari. tamen si petit implorare misericorditer officium iudicis superioris vt erronea conscientia non noceat parti tunc bene potest. vt in gloss. dicte clemen. i. vel fm eum dic quod gloss. in clemen. i. loquitur quando lex dicit quod fieri debeat 7 aggrauat conscientiam. sed gloss. d. §. assessorem. procedit quando reliquit conscientie. refert 7 sequitur Semi. in dicto. §. assessorem. faciat fm eum quod no. in. c. h. §. si de iura. calum. li. vi. vbi dicit ibi do. quod sepe numero in. q. facti allegata fuit sibi gloss. in. d. §. assessorem. sed in practica secutus fuit gloss. d. cle. i. 7 adduco ibi eundem Domi. c. i. in. l. iij. colum. de re iud. lib. vi. vbi dicit quod quando aliquid relinquitur conscientie alicuius tunc potest sequi conscientiam suam prout vult. quia conscientia non potest inquiri nisi a deo. 7 alleg. gloss. in. d. §. assessorem. vt licet tunc non posset appellari poterit tamen adiri superior qui inquireret an bene vel male fuit arbitratus. vt no. gloss. scdm eum in. d. cle. i. 7 hic vide Joan. de imo. in. l. si inter stipulantem. §. si stichum. ff. de verb. obli. 7 ibi Ange. sequitur gloss. d. §. assessorem. et vide eundem Jo. de imo. in c. canonum statuta. de cōsti. 7 in. l. si sic. ff. de leg. i. vbi dicit illas glo. non esse cōtrarias. Bald. in. d. l. i. C. de reb. credi. 7 iure iuran. concordat illa gl. prout. s. dicit. que concordia nunq. mihi placuit. nam actus ita inficitur pro paruis sicut pro magnis qm dolus interfuit. vt in. l. eleganter. ff. de dolo. preterea ita appellatur pro paruis sicut pro magnis. c. de appellationibus. de app. do. Card. in. d. cle. i. sequit illam glo. domi. Abb. ibidem in suis apost. dicit illas glo. non esse contrarias sed gloss. d. clemen. i. addit ad glo. in. d. §. assessorem. do. meus dominus Barba. plene discutit istum passum. in. c. ne innitaris. de constit. Bald. in. l. hac lege. C. de senten. ex pericu. re. dicit quod si committitur conscientie alicuius iudicis non potest appellari. tamen superior poterit errata corrigere si sibi videtur per gloss. sing. in. d. cle. i. 7 iudicio meo opinio eorum qui dicunt illas glo. esse contrarias mihi videtur verior. 7 est magis communis. nam glo. in. d. l. i. dicit quod per no. in. §. assessorem. 7 per litteram et text. d. cle. i. videtur quod de eo quod committitur conscientie alicuius non possit questio referri. nec appellatio d. 3. admitteri. 7 sic ambe glo. idem sentiunt. 7 in hoc concordant. deinde in versu. ibi fateor tamen addit quod superior debet emendare quod male factum esset. 7 hec est pura veritas 7 practica. sequere gl. in. d. cle. i. faciat quod voluit Bald. in. l. si. C. de pe. iud. qui ma. iudi. 7 in. l. nemo. C. de sen. 7 interlo. om. iudi. 7 in. l. iustitia. ff. de iusti. 7 iur. 7 in. l. certum. C. unde cog.
- 2 Appellationi non potest renuntiare ante datum laudum secus ante datam sententiam. in. c. cum dilectus. nu. 15. de arbi. fo. 172.
- Appellatio an possit tolli per statutum. ibi. nu. 16.
- Appellari an possit a sententia arbitri. ibi. nu. 17.
- Appellari an possit in casibus a iure prohibitis ex consensu partium. ibi. nume. 18.
- Appellatio que interponitur a sententia arbitri debet fieri ad iudicem illius qui tulit laudum sine arbitrium. ibi. nu. 20. fo. 170.
- 5 Appellatio potest tolli p principē in. c. dilecti filij. nu. 14. de excep. fo. 14.
- 3 Appellatio est de minori ad maiorem iudicem prouocatio. in cap. ceterum. nu. 23. de iudi. fo. 20.
- 4 Appellans an coget appellentem vt edat sententiam quam asserit iniuste quam vel iniustam. in. c. §. perpetuus. nu. 3. de fide instru. fo. 109.
- 5 Appellatio ad papam interposita sine expressione cause valet in causis maioribus in. c. vt debitus. nu. 9. de appel. fo. 126.
- 5 Contra sententiam criminalem dantur decem dies ad appellandam. in. c. h. nu. 3. de re iudi. fo. 50.
- Appellatio a sententia in criminalibus quibus casibus non amittat. ibi.
- 5 Appellari potest ad papam a iudice seculari qm locus est etiam subiectus pape in temporalibus. in. c. tua nobis. nu. 2. de appel. fo. 134.
- Appellare licet millies a diuersis grauaminibus etiam in eadem causa. ibi. nume. 7.
- Appellare licet tertio ab eadem sententia tum vt videtur infinitas tum propter presumptionem iniustitie ex parte appellantis quod procedit etiam in sententia que non transit in rem iudicatam. ibidem.
- Appellans 7 appellatus si omnes obtinuerunt qz snia fuit confirmata 7 infirmata pro quo ipsa sententia mandabitur executioni. ibi. nu. 8.
- Appellans proferendo verbum appello pluries sine interuallo censetur semel tantum appellare 7 erit vnica appellatio. ibi. nu. 9.
- 7 Appellatur a delegato ad delegatum. in. c. ad abolendam. numero. 16. de here. fo. 101.
- 5 Appellans temere condemnatur in expensis. in. c. vt debitus. numer. 33. de appel. fo. 129.
- 5 Appellari potest a sententia nulla non quod per hoc suspēdatur quia nulla est. sed vt deuoluatur ad superiorem. in rub. nu. 5. de appel. fo. 86.
- Appellatio quo ad eius formam. i. quo ad modum procedendi super ea est de iure positio: quo ad effectum vero vel substantiam est de iure naturalis. ibi. nu. 6.
- Appellari non potest a snia illius qui non recognoscit superiorem nisi sit notorie iniusta quo recurritur ad papam an autem succurratur per denuntiationem euangelicam. remissine. ibi. nu. 9.
- Appellatur ad potestatem loci a sententia lata per rectorem alicuius collegij secularis si vero collegium est ecclesiasticum appellatur ad episcopum. ibi. nume. 11.
- A sententia epi vel alterius ecclesiastici iudicantis tanquam secularis appellatur ad secularem superiorem non autem ad superiorem ecclesiasticum. ibi. nu. 13. fo. 89.
- 3 Appellans a sententia nulla non videtur illam confirmare. in. c. significasti. nu. 23. de foro compe. fo. 87.
- 5 Appellatio non admittitur in notorijs. in. c. cum speciali. §. porro. num. 1. de appel. fo. 130.
- Appellare potest pars a dilationibus breuibus. ibi. nu. 2.
- In appellatione contra ius requiritur expressio cause. ibi. nu. 6. fo. 134.
- 5 Appellans extrajudicialiter ne molestetur in possessione sua si postea fuerit spoliatus restituitur in statutum in quo erat tempore appellatio nis emisse. in. c. bone memorie. nu. 1. de ap. fo. 118.
- Appellare potest quis pluries super eodem articulo vel grauamine. ibi. numero. 4. 7. 23.
- Appellatio extrajudicialis ex probabilibus causis facta a deo deuoluit causam ad superiorem vt omnia postea contra eam attentata reuocentur. ibi. nu. 5. 7. 22.
- Appellatio non continet in se appellationem extrajudicialem in odio fis. ibi. nume. 8.
- Appellans ne quis molestetur in possessione sua 7 postea fuerit spoliatus ab ea an 7 quando reuocet attentata post ipsam appellationem. ibi. dem. nume. 22.
- 3 Appellari potest a sententia nulla. in. c. exhibita. nu. 3. de iudi. fo. 43.
- Appellatio iustificatur si appellans offert se exceptionem pbaturum. ibi. dem. nume. 4. 7. 13.
- Appellatio non presumitur ex nullitate pcessus nisi pbetur. ibi. nu. 5.
- 5 ¶ Der appellationem interpositam extra iudicium non tenetur aduersarius ire vel mittere nuntium ad iudicem ad quem. in ca. suggestum. nu. me. 1. de ap. fo. 97.
- Appellatio ad quid fuit inuenta. ibi. nu. 3.
- Appellatio regulariter debet fieri coram iudice a quo. ibi.
- Appellatio quando interponitur non requirit presentiam appellati. sed sufficit quod sibi intimetur. ibi. 7 nu. 6. 2. 7.
- Appellatio si facta sit in absentia iudicis a quo qui ad vltiora pcessit ignorans appellationem an valeat processus coram eo agitatus nisi pars appellata hoc sciuerit 7 omnino litigauerit. ibi. nu. 5. 7. 8.
- 5 Appellans non vt acquiuisit actui § se facto. in. c. f. nu. 12. de excep. fo. 2.
- 2 Appellari potest ab exceptionibus non admissis. in. c. h. cum super. nu. me. 9. de offi. deleg. fo. 87.



# Repertorium singularium materiarum

- 1 Appellationem non tenetur pars admittere siue recipere in preiudicium sui iuris. in. c. venerabili. nu. 3. de cens. fo. 205.
- 7 Appellatio ab interlocutoria requirit expressionem cause: appellatio vero a diffinitiva secus et que sit ratio differentie. in. c. significantibus. nu. 3. de no. ope. num. fo. 151.
- 4 Appellatio non suspendit obligationem pure quesitam in capi. breui sciscitatus. nu. 1. de iureiuran. fo. 139.
- 3 Appellatur ab omni grauamine de iure cano. secus de iure ciuili. in. c. venerabilis. nu. 7. de iudi. fo. 44.  
Appellatione deserta perit iurisdiclio iudicis dati. ibi. nu. 8.  
Appellari non potest a pena iuris, sed bene a iura iudicis declarantis illum incidisse in penam iuris. in. c. peruenit. el. j. nu. 6. de ap. fo. 99.  
Appellatio an impediatur denuntiationem excommunicationis. ibi. nu. 8.
- 5 Appellatio potest interponi per alia verba qua appello. puta si dixerit submitto me ptectioni talis dummodo seruentur illa que requiruntur in appellatione. in. c. ad audientiam. nu. 1. 3. 5. 7. 6. de ap. fo. 105.
- 3 Appellatio et prouocatio an idem sint. in. c. si. numero. 2. de sequestra. poss. et fruc. fo. 223.  
Appellans si succubuerit tenetur restituere ipsam rem cum fructibus perceptis a tempore litis motae. ibi. nu. 5.  
Appellatio non extinguit sententiam, sed suspendit eam non tamen ad omnes effectus. ibi. nu. 6.
- 5 Appellans si in termino sibi prefixo non prosequitur appellationem iudex a quo reassumit iurisdictionem. in. c. reprehensibilis. nu. 1. de ap. fo. 103.  
Appellans si neglexerit prosequi appellationem et ipse appellatus prosequatur condemnatur in expensis ipsi prosequenti et quis iudex facit istam condemnationem. ibi. nu. 10. et 14.  
Appellari non potest contra statuta ecclesiastica nec a pena imponenda secundum aliquam regulam vel statuta. ibi. nu. 9.  
Appellans ubi intra terminum facere fide de pntatione alius iudex a quo mandabit executioni suam qua tulit credens appellationem esse desertam. ibi. nu. 11.  
Appellans qui impetraverit iudicem in termino non se pntauit an nibilo minus possit coram iudice impetratis appellationem prosequi. ibi. nu. 15.  
Appellatione deserta potest iudex a quo executioni mandare sententiam suam absque alia citatione. ibi. nu. 14.
- 7 Appellans ab excommunicatione debet exprimere causam grauaminis. in. c. sacro. nu. 5. de sen. excom. fo. 194.  
Appellatio ab excommunicatione ad quid prodest. ibi. nu. 8.
- 3 Appellatio a subrogato in locum recusati coram quo ventilabitur. in. c. si quis contra. nu. 20. de fo. compe. fo. 52.  
Appellatio a delegato dabit ad appellantem. ibi. nu. 21.  
Appellari quo casu licet tertio. ibi. nu. 22.  
Appellatio facta delegato episcopo potest coram eius vicario ventilari. ibi. nume. 5.  
Appellari non potest a sententia vicarii ad eius episcopum. ibi. nu. 26. 31.
- 5 Appellatione deserta ex negligentia partis iudex aliquo casu potest ex suo officio inquirere de meritis propter que fuerat appellatum et hoc quod iudicis officium exuberat, secus si cerneret merum commodum priuatum. in. c. constitutus. nu. 1. 2. 3. de ap. fo. 114.
- 4 Appellatur ad papam a superiore non recognoscente superiorem. in. c. j. nu. 6. de proba. fo. 2.
- 2 Appellari quo casu non possit ad papam omisso medio. in. c. cum te confulente. nu. 1. de offi. deleg. fo. 81.
- 7 Appellari an possit statim viua voce ab interlocutoria. in. c. ad dissoluenendum. nu. 2. de despon. impub. fo. 15.
- 7 Appellare non possunt manifesti criminosi quoniam appellatio est friuola. in. c. quam perniciosum. nu. 2. de vsu. fo. 127.
- 5 Appellatio friuola non admittitur. c. inter monasterium. nu. 15. de re iudi. fo. 74.
- 1 Appellatio iudicialis suspendit iurisdictionem iudicis, sed appellatio extrajudicialis non parit istum effectum. i. c. quod propter. §. illud. nu. 4. de elec. f. 163.
- 3 Appellatione pendente vel intra tempus datum ad appellandum nullum nouatur etiam si talis sit sententia que trahat secum executionem in c. laudabilem. nu. 6. de lite pendente. fo. 217.
- C**orsetus. Adde quod appellatione pendente nihil debet innouari ut in rubro et nigro. ff. nil no. appella. pendente. c. appellatione. §. q. vi. c. non solu. de app. lib. vi. Limita primo hanc regulam non habere locum quando appellans est persona suspecta vel fructus dilapidat siue res sit mobilis siue immobilis fructus sequestrant. l. ab executione. C. quo. appel. non rescin. istud voluit gl. in. d. c. appellatione. et voluit Bal. in. c. i. §. sancimus. in. fi. quo tempore mi inuest. pete. de dilapidare et in Bal. ibi. si sumit in suos vius quertendo maxime p digaliter viuendo. et refert Arch. vi. q. ii. c. que res. Limita secundo predictam regulam non habere locum quando appellatio est expressa iuri iura. ut no. in. c. pastoralis. in. noua. de off. dele. ita refert Bal. in. d. c. i. §. sancimus. Limita tertio nisi appellatio esset friuola. ut in. c. cum appellationibus friuolis. de app. lib. vi. Limita quarto regulam esse veram quo ad pressecus quo ad tertium. ista est gl. celebris. in. l. creditor. in. prin. in verbo pone. ff. ma. qua alleg. Bal. in. l. si quis filio. ff. de iniusto rup. testa. facit text. et quod voluit ibi domi. in. c. romana. §. in alium de appel. lib. vi. et text. sing. in. c. super eo. ff. de offi. deleg. fm do. Anto. in. c. ut debi-

tus de appel. et vide que plene dicit. d. meus do. Barba. in. d. c. super eo hoc voluit ibidem domi. de san. geni. expresse in. c. non solu. sup. gl. fi. co. tit. et lib. licet non alleget gl. in. d. l. creditor. Limita quinto singulariter fm Jmo. in. c. dilecte in Christo. qua ibi refert Abb. nu. 2. fol. 9. de excep. eam procedere respectu iudicis et non respectu partis. et sic intelligit quod habetur in auth. ut nulli iud. in. c. sup. hoc. et limita ut ibi per Bal. Limita sexto regulam esse veram in eadem causa secus in diuersa. istud dicit. do. Abb. in. c. q. frustra. de vsu. nu. 5. fo. 62. et Laure. de rodul. in. tra. cta. de vsu. q. celi. et idem dicit in litis pendente fm Bal. in. d. c. i. §. sancimus. ubi refert Jmo. in. c. bone. de appel. et in. d. c. pastoralis.  
Appellans spolians aduersarium suum possessione videtur appellatio non renuntiasse. in. c. ex parte. nu. 6. de rescri. fo. 52.  
Appellans an possit appellationi sue renuntiare inuito appellato. ibi. numero. 7.  
Appellans qui post lapsum biennii vult prosequi appellationem facit locum appellanti qui alius non posset prosequi habet tamen alia remedia dictus appellatus. ibi. nu. 8.  
Appellatio minus legitima non impedit libertatem conferendi beneficia. in. c. relatum. nu. 3. de concess. preben. fo. 57.
- 3 Appellans frustratorie ab aliquo grauamine non est ulterius citandus nisi ex benignitate. in. c. prout. nu. 7. de do. et contu. fo. 198.
- 1 Appellatio extrajudicialis an releuet appellantem. in. c. considerata. mus. nu. 4. de elec. fo. 129.
- 5 Appellationis vim habet iter arripere ad principem si seruantur ea que seruari debent in appellatione. in. c. dilecti filii. el. j. nu. 1. 5. et 6. de appellatio. fol. 119.  
Ad substantiam appellationis non est necesse exprimere verbum appello. sed sufficit equipollens. ibi. nu. 7.  
Appellatio extrajudicialis non potest fieri nisi ad illum superiorem qui potest adiri per viam querele. ibi. nu. 7.
- 7 Appellatio ab excoicatione operatur effectum sive suspensionum et alium iurisdictionis deuolutiuum. in. c. per tuas. nu. 2. de sen. excom. fo. 192.  
Appellatio notoria iniusta non deuoluit causam ad iudicem ad quem. ibi. nu. 6. et 10. fo. 192.
- 5 Appellari potest a grauamine verbali quod in futurum posset preiudicare. in. c. cum cessante. nu. 5. et 8. de appel. fo. 129.
- 5 Appellatio restituit appellantem ad eum statum in quo causa fuit post litem contestatam. secus ante. in. c. pastoralis. nu. 30. de excep. fo. 6.
- 2 Appellari non potest a sententia pape sed bene potest quis contra eam restitui et supplicari. in. c. cum ex literis. nu. 2. de resti. in integ. fol. 159. et nume. 17. fo. 160.  
Appellari licet non possit a tribus sententiis conformibus potest tamen principi supplicari ut debeat iterum causa examinari. ibi. nu. 5. fo. 156.
- 2 Appellari an possit a sententia arbitratorum. in. c. suspicionis. nu. 7. de offi. deleg. fo. 101.
- 7 Appellari an possit tertio in causa matrimoniali. in. ca. fraternitatis. nu. 21. de frigi. et malef. fo. 36.
- 7 Appellare potest pars in commissis arbitrio iudicis si iudex inique arbitretur. in. c. super bis. nu. 16. de accu. fo. 65.  
Appellari non potest a pena legis. sed an inciderit in penam vel non super hoc sit pronuntiatum bene potest appellari. ibi. nu. 17.
- 7 Appellanti in causa matrimoniali interdici debet quod cum alia non contrahat lite pendente et si contraxerit separatur. in. cap. tua fraternitas. nu. 1. de sponsa. duo. fo. 17.
- 7 Appellatione pendente potest iudex a quo interdicare matrimonium contrahendum. in. c. tua fraternitas. nu. 2. de spon. duo. fo. 17.
- 3 Appellatio omnia rescindit usque ad publicationem testium. in. c. pastoralis. nu. 34. de cau. pos. et proprie. fo. 161.
- 1 Appellari non potest a pena legis vel statuti. in. c. ex lris. nu. 9. de qsti. fo. 39.
- 5 Appellatio interposita in absentia iudicis an valeat. in. c. cum parati. nu. 16. de appel. fo. 99.
- 5 Appellatur a sententia episcopi ad patriarcham. in. c. cum ex officio. nu. 18. de prescrip. fo. 37.
- 7 Appellatio a sententia excommunicationis non admittitur quando notorium est incidisse in excommunicationem alias secus. in. c. parochianos. nu. 2. de sen. excom. fo. 181.
- 4 Appellatio non suspendit censuram sed bene presumptionem ipsius respectu iustitie et processus. in. c. qm. nu. 25. de proba. fo. 30.
- 5 Appellatio legitima eximit appellantem quo ad illam causam a iurisdictione iudicis a quo. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 2. de appel. fo. 121.  
Appellatio non suspendit iurisdictionem iudicis a quo circa futura que dependent a preteritis. ibi.  
Appellatio suspendit finem licet trahat secum executionem. ibi. nu. 9.
- 3 Appellans a subrogato in locum recusati coram quo ventilabitur. in. repe. c. si quis contra clericum. nu. 26. de fo. compe. fo. 55.  
Appellatio a delegato vadit ad delegantem. ibi. nu. 27.  
Appellari quo casu licet tertio. ibi. nu. 28.  
Appellatio facta a delegato episcopi an possit coram eius vicario ventilari. ibi. nu. 30.  
Appellari non potest a sententia vicarii ad eius episcopum. ibi. nu. 13.



## Super Lectu. Banormitani.

Appellans non videtur adhuc condemnatus. ibid.

A sententia ultimi supplicij an appelletur et ad quem effectus. ibi. n. 10.

Appellatio legitima suspendit etiam sententiam interlocutoriam. ibi. nu. 11.

Appellatione pendente non presumitur pro sententia etiam quod sit sententia excommunicationis. ibi. nu. 13.

Appellatio friuola non suspendit iurisdictionem iudicis. ibi. n. 14.

5 Appellare non licet ab eo quod motu proprio princeps concedit. in. c. accedentes. nu. 9. de prescrip. fo. 30.

3 Appellationi quis potest renuntiare. in. c. si. n. 12. de fer. fo. 141.

5 Appellatio recusatio et relatio extinguunt quicquid post ipsas fuit attentatum. in. rub. nu. 1. de app. fo. 85.

5 Appellatio interposita omisso medio valet stante de hoc consuetudine vel non stante si non fuerit obiectum. ibi. nu. 2.

Appellatio quos effectus pariat et an suspendat vel extinguat. ibi. n. 4.

Appellatio quid sit tam iudicialis quam extrajudicialis. ibi. nu. 3.

5 Appellatus non debet citari quando fuit datus terminus ad prosequendum. in. c. interposita. §. sane. nu. 3. de ap. fo. 118.

Appellans non debet citari per appellatum qui vult prosequi appellationem in ultimo mense termini sed satis est quod requiratur in curia ibi.

4 Appellatio an iustificet ob reiectam probationem vel exceptionem adeo ut non requiratur amplius probatio exceptionis. in. c. ex parte. n. 9. de test. f. 42.

Appellatione iustificata vel non per quos iudices venit examinanda. ibi. nu. 10. fol. 41.

5 Appellans temere de iure canonico an puniatur et quid de iure civili. in. c. h. nu. 1. de app. fo. 86.

Appellans presumitur calumiose appellasse eo ipso quod succubuit. ibi. n. 3. fo. 87.

In appellationibus debet inesse causa vera iusta et expressa. ibi. n. 7.

Appellatio generalis puta appello ad iudicem competentem valet de iure civili sed de iure canonico non. ibi. nu. 8.

Appellari potest omisso medio de iure canonico. ibi. nu. 9.

Ad subdelegato non appellatur nisi ad delegatum. ibi. nu. 10.

Appellatio alternative imposita puta appello ad talem vel ad talem: et in quo casu valeat. ibi. nu. 11.

1 Appellatio non potest tolli per aliquem nisi per papam. in. c. j. nu. 1. de rescrip. fo. 43.

5 Licet a principio grauatus non appellauerit tamen si illud grauamen reiteratur semper poterit appellare. in. c. ex parte tua. n. 4. de ap. fo. 116.

Appellans ab aliquo grauamine puta quod non est citatus ad locum non tutum vel ab alio simili an possit incontinenti hoc facere vel prius probationem et postea appellare. ibi. nu. 6.

Appellare licitum est parti asserenti percuratorem aduersarium non habere mandatum si talis sua exceptio non admittitur. in. c. significauit. n. 1. c. ti. fo. 110.

Appellans ex pluribus causis copulatiue deductis non grauatur onere probationis omnes nisi una veniat ut qualitas ad reliquam. ibi. n. 5.

5 In appellatione a diffinitiva non requiritur expressio cause et si fuit una expressa potest alia probari: secus in utroque casu in diffinitiva. in. c. vt de bitus. nu. 2. de ap. fo. 136.

Appellari semper potest de iure canonico: secus de iure civili. ibi. nu. 3.

Appellans friuole condemnatur in expensis per iudicem ad quem. ibi. n. 6.

Appellatio friuola non dat iurisdictionem super principali sed super incidenti ibidem.

Appellatio ad quemcumque superiorem debet portari in scriptis. ibi. n. 31. f. 127.

Casus in quo appellatio a iure recipitur. in. c. vt de bitus. nu. 16. c. ti.

An sufficiat in appellatione ab interlocutoria exprimere unam causam in specie et aliam in genere. remissive. ibi. nu. 38. fol. 128.

An teneat appellatio dicendo simpliciter appello et non dixit ad quem. ibi. nu. 39.

Appellari potest de iure canonico ad papam vel ad eius legatum omisso medio. ibi.

6 Appellans iniuste si petit se remitti ad iudicem a quo et petit grauamen reuocari non condemnatur in expensis: secus si iniuste appellauerit vel friuole. in. c. dilectus filius. nu. 7. de preb. fo. 47.

5 Appellatione friuola apparente iudex a quo reassumit iurisdictionem etiam respectu executionis sententie late. in. c. cu in ecclesia. nu. 3. de ap. fo. 108.

In appellatione a diffinitiva non requiritur expressio cause sed in appellatione ab interlocutoria sic. ibi. nu. 6.

Appellatio ab interlocutoria an sit ferenda in scriptis. ibi. nu. 7.

7 Appellatur ab archiepiscopo ad patriarcham quando archiepiscopus est subditus patriarche. in. c. antiqua. nu. 5. de pri. fo. 158.

An appellatur ab episcopis ad patriarcham. ibi. nu. 7.

5 Appellationi non videtur delatum ex eo quod iudex a quo prefixit terminum. in. c. oblate. nu. 2. de ap. fo. 125.

Appellatio si fuit benigne recepta et hoc constat in actis censetur eidem fuisse delatum. ibi. nu. 3.

Appellans potest literas impetrare licet ipse in aliquo non appellauerit et debet facere mentionem de appellatione aduersus partis. ibi. nu. 4.

Appellans vel appellatus quibus non fuit terminus statutus an possint quandoque intra terminum iuris prosequi appellationem: et quando requiritur partis citatio. ibi. nu. 5. et 10.

Appellatus an et quando possit prosequi appellationem appellante negligente. ibi. nu. 10.

gente. ibi. nu. 10.

Appellans si habet probationes remotis partibus potest petere dilationes que sunt concedende. ibi. nu. 11.

5 Appellans non censetur renuntiare appellationi adeundo iudicem a quo super innouatione post appellationem factam. in. c. cum teneamur. nu. 2. de ap. fo. 98.

2 Appellari an possit a correctione superioris. in. c. licet. nu. 1. et num. 4. de off. ord. fo. 118.

5 Appellari potest a sententia nulla. in. c. dilecto. nu. 8. de ap. fo. 132.

Succumbens in appellatione an possit postea agere de nullitate. ibi. nu. me. 9. fol. 136.

Appellari potest tacite vel expresse si exceptiones non admittuntur. ibi. dem. nu. 11.

Appellare semel vel pluries an censetur dicens pluries appello: appello. ibi. nu. 12.

5 Appellatio si sit deserta non impedit quin possit iterum appellare pars si grauatur. in. c. de directe. nu. 1. 2. 4. 6. de app. fo. 108.

Der appellationem legitimam eximitur appellans a iurisdictione iudicis a quo ad illam causam tantum. ibi. nu. 3.

Appellans si deserat appellationem vel ei renuntiet et quo casu debeat a iudice a quo amplius citari. ibi. nu. 7.

Appellare non licet tertio super eodem articulo siue a diffinitiva siue ab interlocutoria secus a diuersis articulis licet in eadem causa ubi quotiescunque potest appellari. ibi. nu. 8. et 9.

4 Appellari non potest ad equitatem a sententia iudicis reducens arbitrium. in. c. quinta uallis. nu. 40. de iure iur. fo. 110.

5 Appellari suspendit iurisdictionem iudicis quo ad illam causam tantum et non quo ad aliam penitus separatam etiam respectu eiusdem persone. in. c. ad hec. el. j. nu. 1. de ap. fo. 90.

5 Appellatio suspendit effectum actoris usque ad litem contestatam. in. c. exceptionem. nu. 8. de exce. fo. 17.

3 Appellari potest a iudice decernente torturam. in. c. j. n. 2. de confes. f. 224.

5 Appellatio non suspendit iurisdictionem iudicis a quo nisi in causa in qua fuit interposita: unde in alijs potest procedere. in. c. preterea. nu. 1. de ap. fo. 101.

Appellatio fouens aliquam iniustitiam siue iniquitatem non est admitenda. ibi. nu. 2.

5 Appellans si succubuerit releuatur a condemnatione expensarum si uia opinio doctorum erat pro ipso. in. c. j. n. 11. de re iud. fo. 48.

5 Appellatio an iustificetur ex hoc quod non admisit iudex a quo exceptionem sed an oporteat quod probet illam exceptionem esse veram. in. c. interposita. nu. 2. 4. 5. 7. de ap. fol. 138.

2 In causa appellationis quis probabit appellans an appellatus. An. in. c. in presentia. nu. 15. de renun. fo. 27.

5 Appellare in aliquo casu possunt partes si consentiunt relationibus et consultationibus que mittunt ad principem. in. c. intimasti. nu. 5. de ap. fo. 136.

Appellari potest a sententia lata sine consilio sapientis in quem partes consenserunt. ibi. nu. 6.

4 Appellatur ad papam si iudex a quo superiorem in temporalibus non recognoscit. in. c. cum Joannes. nu. 11. de si. instr. fo. 108.

Appellans a diffinitiva potest aliam causam ab illa quam expressit coram iudice a quo prosequi: secus si appellauit ab interlocutoria. ibi. nu. 12.

3 Illa que consistunt in facto non suspenduntur per appellationem sed oppositum est contrario facto. in. c. dilectis. nu. 2. de ap. fo. 124.

7 Appellare quis potest pro se et adherentibus suis. in. c. olim. nu. 2. de accu. fo. 74.

5 Appellatione pendente nil est innouandum quomodo ista regula intelligatur tam in persona iudicis a quo quam in persona partis. in. c. dilecte. nu. 4. de exce. fo. 11.

5 Appellans a sententia abbatis exempti ad quem debet appellare. in. c. ex ore. nu. 7. de pri. fol. 90.

5 Ex pluribus causis copulatiue deductis in appellatione sufficit unam probare. in. c. significante. nu. 5. de ap. fo. 137.

2 Appellatio si tollitur aliquo casu non tollitur supplicatio. in. c. ex literis. nu. 4. et 9. de rest. in integ. fo. 158.

7 Appellans an possit renuntiare appellationi sue et redire ad superiores a quo appellauit. remissive. in. c. si. nu. 6. de cri. fal. fol. 134.

2 Appellari an debeat a subdelegato ad delegatum. in. c. super questionem. §. porro. nu. 3. 4. et 5. et in §. si vero. ad si. de off. deleg. fo. 92.

4 Appellans faciens actum coram iudice a quo videtur sue appellationi renuntiasse. in. c. cum venissent. nu. 1. de testi. fo. 57.

6 Appellatio si non est interposita potest succumbens habere regressum contra iudicem qui male iudicauit. in. c. pastoralis. nu. 8. de iure patrona. fo. 196.

Non appellatur regulariter ab interlocutoria de iure civili. in. c. qualiter et quando. nu. 3. de re iud. fo. 42.

Appellari potest de iure canonico ab omni grauamine. ibi.

Appellatio frustratoria ipso iure non tenet et que dicatur appellatio frustratoria. ibi. nu. 5.

5 Der appellationem legitime interpositam tota causa deuoluitur ad iudicem ad quem in. c. dilectus. nu. 1. de ap. fo. 123.



# Repertorium singularium materiarum

- Appellare** non potest vnus pro alio in civilibus regulariter nisi eius in  
terfuit. ibi. nu. 6.
- Appellans** et **appellatus** si habet iudices diuersos superiores ad quem  
appellabit tam in appellatione extraiudiciali q̄ iudiciali. ibi. nu. 7. et 9.
- Appellatus** si non detulerit appellationi aduersarij et ipse in alio articu  
lo licet eadem causa appellauerit talis appellatio defendit appellantem  
etiam respectu aduersarij. ibi. nu. 11. fo. 127.
- Appellatio** minus legitima non suspendit iurisdictionem iudicis nisi  
ei detulerit. ibi. nu. 34.
- 5 **Appellatio** vnus prodest alteri si communi iure iuuetur et sit eadē cau  
sa defensionis. in. c. vna sententia. nu. 1. 2. et seq. de app. fo. 139.
- Si vnus ex pluribus condemnatis appellet alijs scientibus et tacentib⁹  
si ipse non prosequitur appellationem possunt reliqui prosequi. ibi. nu. 5.
- 5 **In** appellatione a diffinitina regulariter non exprimitur causa. in. c. con  
fult. el. j. nu. 4. de ap. fo. 97.
- Appellatur** tunc demum in notorijs si in appellatione inseratur causale  
gittima offuscante notorium. ibi.
- Appellatio** tunc demum requirit expressionem cause si sumus in casib⁹  
in quibus non liceat appellari. ibi.
- 6 **Appellatio** que contra iuris dispositionem non est admittenda. in. c. re  
latum. nu. 3. de cle. non res. fol. 18.
- 1 **Appellatio** interposita ab illo cuius non interest non valet. in. c. cum in  
ter. R. nu. 3. de ele. fo. 133.
- 3 **Apices** iuris non considerantur vbi vertitur fauor ecclesie vel  
anime. in. c. veritatis. nu. 23. de do. et contu. fo. 207.
- 7 **Apostata** quibus modis quis dicatur. in. c. j. nu. 2. de apost.  
fol. 105.
- Apostata** dicitur ille irregularis qui etiam retento habitu et tonsura egres  
sus est religionem nec viuit sub regula alicuius. ibi.
- Apostata** quapena puniatur. ibi. nu. 3.
- 7 **Apostata** an perdat priuilegium clericale. in. ca. contingit. el. j. nu. 3. de  
sen. excom. fo. 194.
- 2 **Apostata** non dicitur ille monachus qui de vno monasterio transit in  
aliud nec incurrit irregularitatem: et quando. Ant. in. c. ex parte. nu. 1. et 3.  
de tem. ord. fo. 38.
- 6 **Apostata** accipies uxorem an possit puniri tanq̄ hereticus. in. c. de ho  
mine. nu. 6. de cele. miss. fo. 211.
- 7 **Apostata** dicitur etiam ille irregularis qui deposito habitu sue religio  
nis efficitur clericus secularis. in. c. si. nu. 1. de apo. fol. 106.
- 7 **Apostata** an perdat ipso facto priuilegia clericalia. in. c. in audientia. nu.  
3. de sen. excom. fo. 186.
- 6 **Apostata** potest aliquo respectu dici religiosus qui de vna religione  
transit in aliam. in. c. Joan. nu. 8. de regu. fo. 157.
- Apostata** an efficiatur ille qui de vna religione transit in aliam latiorē.  
in. c. sane. nu. 6. de regu. fo. 161.
- 6 **Apostata** dicitur quilibet religiosus non obediens superiori. in. ca. cum  
ad monasterium. nu. 8. de sta. mona. fo. 181.
- 7 **Apostolorum** uxores caste et sorores cū eis viuebāt. in  
c. consultationi. n. 3. de fri. et male. fol. 35.
- 5 **Apostolorum** dicta preferenda sunt legibus civilibus etiam in decisio  
nibus causarum. in. c. super illa. nu. 4. de secun. nup.
- 5 **Apostoli** qui sint tam dimissori⁹ refutatori⁹ q̄ reuerentiales. in. c. bone  
memorie. nu. 9. de ap. fo. 121.
- 4 **Approbans** vnum ad aliquod officium non potest illum  
reprobare ad aliud vbi requiritur eadē idone  
neitas personarum. in. c. presentium. nu. 7. de testi. fo. 65.
- 5 **Approbatus** ad vnum officium non possum eundem reprobare respec  
tu eiusdem officij vel diuersi vbi consimiles persone admittuntur nisi  
ex noua causa superueniente. in. c. cum venerabilis. nu. 55. 56. de exc. 12.
- Approbatus** in iudicem potest reprobari in testem. ibi.
- 1 **Approbatus** ad vnam dignitatem an videatur approbatus ad alia vbi  
requiritur eadem idoneitas. in. c. scriptum. nu. 16. de elect. fol. 161.
- 7 **Arrha** an possit interuenire in matrimonio contrahendo et qd  
secundum leges et quid secundum canones iudicat. in. c.  
gemma. nu. 7. de spon. fo. 11.
- Arrhe** si quis velit a contractu resilire an restituentur duplicate vel etiā  
quadruplicate. et an recipiens eas sibi lucre faciat. ibi. nu. 8. fo. 11.
- 2 **Arbitri** non possunt delegare vices suas in. c. cum a nobis. nu.  
1. de ar. fo. 174.
- 2 **Arbiter** siue iudex an possit esse testis super gestis coram se. in. c. j. nu. 11.  
de ar. fo. 164.
- 5 **Arbitri** q cognoscunt super cā suspicionis ipsius iudicis nō possunt su  
per causa principali cognoscere. in. c. secundo requiris. nu. 14. de ap. f. 111.
- Arbiter** quis sit et qd arbitrator. in. c. quinquaginta. n. 7. de iure iur. f. 145.
- Arbiter** pcedit seruato iuris ordine. arbitrator pcedit iuris ordine non  
seruato coram quo pcedit lite nō conte. nec snia dat in scriptis. ibi. n. 9.
- Arbiter** non iurat nec partes: arbitrator vero sic et arbitrium iurati pa  
rit officium iudicis. ibi. nu. 11.
- Arbiter** nō potest pcedere dieb⁹ feriatis. arbitrator sic. ibi. n. 22. f. 147.
- Arbiter** et arbitrator an si semel pronuntiauerit possunt mutare senten  
tias suas. ibi. nu. 23.
- Arbiter** vel arbitrator an cogantur laudare. ibi. nu. 24.
- Arbiter** non potest sententiam ferre in ecclesia: arbitrator sic. ibi. nu. 25.
- Arbiter** seu arbitrator an possint extendere manū extra compromissum.  
ibi. nu. 26.
- Arbitrium** si continet manifestam lectionem et enormem potest per supe  
riorem retractari. ibi. nu. 29. fo. 148.
- Que est ratio q̄ sententia arbitri non reducitur ad arbitrium boni viri s⁹  
arbitratoris sic. ibidem. in. d. §. quinquaginta. n. 30. eo. ti. fo. eo.
- Arbiter** an arbitrator sit is in quem est cōpromissum vt possit procede  
re de iure et de facto sed in pronuntiando de iure tantū. ibi. nu. 43. fo. 150.
- Arbiter** assumptus modo predicto si ferat sententiam iniustam an va  
leat talis sententia. ibi. nu. 44.
- 1 **Arbiter** an possit interpretari sententiam postq̄ tulit. in. c. j. num. 23. de  
postu. prela. fo. 108.
- 1 **Arbiter** non acquirit partib⁹ niscū cessione. in. proe. Greg. nu. 23. fo. 8.
- 5 **Arbiter** siue arbitrator et similes quo casu teneantur parti ad interesse  
respectu inique sententie quam tulerunt. in. rub. n. 15. de ap. fo. 86.
- 3 **Arbitri** nō possunt cognoscere sup aliqua re ex consensu partiu cui⁹ rei  
cognitio spectat ad maiores iudices. in. c. j. n. 29. de mu. pe. fo. 98.
- 3 **Arbitri** electi in cā suspicionis iudicis nōt dare partib⁹ terminū ad ipsam  
pbandā et pnt cogi p ipm iudicē cām expedire intra quē si nō expediūt  
pōt iudex iurisdictionē reassumere. in. c. suspicionis. n. 1. de off. del. f. 101.
- Arbitri** electi super recusatione iudicis possunt testes citare ipsos exa  
minare et punire et partem in expensis condemnare. ibi. nu. 2.
- Arbitri** tā voluntarij q̄ iuris si non cōcordāt cōpellunt eligere tertiu et  
quid in arbitratoribus. vide in. c. suspicionis. nu. 4. 6. et 11. fo. 101.
- Arbitri** eligentes tertium an debeant iudicare prout illi tertio videbi  
tur. ibi.
- Arbitri** iuris cogunt acceptare. arbitri voluntarij sec⁹. ibi. nu. 8. fo. eo.
- Arbitri** ius habent iurisdictionem. ibi.
- Arbitri** electi super suspicionē iudicis an habeant potestatem ordinariā  
vel delegatam. ibi. nu. 9.
- Arbitri** qui dederunt contrarias sententias an cogantur eligere tertiu et  
si eligant an possit vnam ex illis sententijs approbare. ibi. nu. 11.
- 2 **Arbitri** non eliguntur in causa criminali. in. c. conquerente. nu. 12. de res  
fri. spo. fo. 173.
- 3 **Arbitri** quando sint eligendi in causa recusationis et coram quo propo  
ni et probari debeat recusatio. in. repe. c. si quis contra clericum. nu. 21. de  
fo. compe. fo. 55.
- Arbitri** iuris regulariter non eliguntur ex necessitate nisi in casib⁹ a iu  
re expressis. idem in casibus similibus expressis. ibi. nu. 25.
- 5 **Arbitri** iudicis regulariter non eliguntur nisi in casibus a iure expressis:  
in. c. cum speciali. nu. 3. de appel. fo. 129.
- 3 **Arbitri** possunt cognoscere nulla iuris solennitate seruata. in. c. j. nu. 11.  
de libel. obla. fo. 94.
- 3 **Arbiter** semel recusatus non potest vltius compelli ad pronuntiandū  
in. c. causam que. el. j. nu. 2. de iudi. fo. 42.
- 3 **Arbitri** iuris non eliguntur in ordinarijs iudicijs sed tantū in casibus  
a iure expressis. in. c. verum. nu. 15. de fo. compe. fo. 63.
- 7 **Arbiter** siue iudex delegatus an aliquando possint corrigere eorum sen  
tentias etiam qd sint nulle. in. c. qualiter et quando. nu. 6. de accu. fo. 65.
- 2 **Arbitri** in procedendo seruant ordinem iudicium sicut iudices. in. c.  
cum dilectus. nu. 4. de ar. fo. 171.
- Arbitri** possunt procedere diebus feriatis quando dubitatur ne com  
promissum expiret. ibi. nu. 5. fo. 172.
- Arbitri** non possunt cognoscere de alia re que fit in cōpromisso expressa  
nisi super pecunia vel adherentibus et conneris. ibi. nu. 8. 10. et 11.
- Arbiter** potest condemnare contumacem in expensis non tamen potest  
ipsum mulctare nisi sit sibi data potestas a partibus. ibi. nu. 12.
- Arbiter** an possit procedere parte absente et contumace. ibi. nu. 12.
- 2 **Arbitri** non dicuntur habere iurisdictionem. in. c. pastoralis. §. item. nu.  
5. de offi. delega. fo. 93.
- 2 **Arbiter** seu arbitrator non coguntur acceptare si sunt minores. rrv. an  
nis. in. c. cum vicesimum. nu. 5. de leg. fo. 104.
- 5 **Arbitri** in quos est compromissum vt pronuntiet de iure tantū si iniuste  
pronuntiauerint reddūt laudū nullū. in. c. causaz. nu. 10. de re iudi. fo. 63.
- 5 **Arbitri** siue arbitratores dicuntur habere potestatem pro parte et non  
insolidum. in. c. si. nu. 7. de re iudi. fo. 84.
- Arbitri** iuris an habeant delegatam vel ordinariam iurisdictionem: et  
an si discordent teneantur eligere tertium. ibi. nu. 21.
- Arbitri** iuris vel assumpti de consensu partium non possunt alijs com  
mittere vices suas. ibi. nu. 22.
- Arbitri** non possunt cognoscere causas que impediuntur per viam iu  
risdictionis sed habent tantum modocertam notionem. in. c. cum restitu  
tionis. nu. 4. de resti. in integ. fo. 164.
- Arbitri** in quibus casibus nō possint assumi et partib⁹ cōsentientib⁹. ibi.
- Arbitri** pnt cognoscere non solū de expensis in cōpromisso sed etiā de eo  
qd oritur ex compromisso seu incidit in causa compromissi. ibi. nu. 5.
- Arbitri** an possint incidenter cōcedere restitutionē in integrū. ibi. nu. 6.
- Arbiter



## Super Lectu. Banormitani.

- 1 Arbitrator seu amabilis compositor inter se differunt. in. c. cau-  
sam que. nu. 3. de ele. fo. 128.
- 3 Arbitrator tenetur seruare ferias in honorem dei: arbitrator vero secus qz  
dicitur mediator pacis. in. c. fi. nu. 10. de fer. fo. 141.
- 1 Arbitrator potest pronuntiare per partes si negotia sint separata nisi acti  
qz pronuntiet super omnibus. in. c. quoniam autem. nu. 6. de refer. fo. 55.
- 5 Arbitrator potest esse prelatus vel clericus in iuribus ecclesie. in. c. cu olim.  
nu. 3. de preser. fo. 41.
- 5 Arbitri qui habent cognoscere de suspitione iudicis debent eligi qz no  
sint de loco iudicis nec multum remoti z sufficit vnus. in. c. secundo req-  
ris. nu. 7. z. 12. de app. fo. 110.
- 2 Arbitri non possunt eligi in causis criminalibus criminaliter intentas  
tis: secus civiliter. in. c. irrefragabili. §. ceterum. nu. 3. de off. or. fo. 119.
- 2 Arbitrator siue arbitrator tenet ad interesse parti quam dolo vel lata cul-  
pa in laudo grauauit. in. c. pastoralis. §. qz vero. n. 6. de offi. deleg. fo. 94.
- 1 Arbitri electi re non integra. i. postqz ceperunt sup causa cognoscere no  
possunt a partibus reuocari. in. c. in causis. nu. 1. z. nu. 12. de ele. fo. 150.
- 1 Arbitri non solum possunt eligi a partibus sed ab alio cui partes man-  
dauerant vt eligerent. ibid. nu. 2.
- 2 Arbitrator vel arbitrator potest quis esse in causa familiaris sui. in. c. cau-  
sam que. nu. 4. de off. dele. fol. 81.
- Arbitri non possunt se extendere seu iudicare nisi super bis super quib-  
us fuit compromissum. in. c. nisi essent. nu. 5. de preb. fo. 32.
- Arbitri possunt p bono pacis tollere vni z dare alteri. ibi. nu. 6. z. nu. 7.
- 2 Arbitri plures si sint electi vnus iporum moriatur expirat iurisdictio  
quo ad omnes. in. c. vno delegatorum. nu. 1. de off. dele. fo. 104.
- Arbitri z indices delegati no habent iurisditionem in solidu. ibi. nu. 2.
- Arbitri dicunt habere officiu qz est notandum pro statutis. ibi. nu. 3.
- 6 Arbitri puta tres electi in aliqua qone non pnt duo sine tertio absente  
vel mortuo ferre sententia etia si ille. tertius ante mortem vel absentiam di-  
risset iudiciu suu z alios audiuisse. in. c. raynaldus. nu. 3. de test. fol. 127.
- 1 Arbitrator quando habet iudicare secundum sensum suum quomodo in-  
terpretabitur iste sensus. in. c. i. nu. 13. de const. fol. 16.
- 2 **Arbitria** non per omnia redacta sunt ad instar iudicioru li-  
cet in aliquibus sic. in. c. cum dilectus. nu. 2. z. 4. de  
arb. fo. 168. z. nu. 21. fo. 170.
- 2 Arbitrio iudicis quando aliquid relinquatur semper debet arbitrari se-  
cundum equitatem. in. c. fi. nu. 9. de transac. fo. 134.
- 6 Arbitrium z omne id quod habet in se vitium simonie est ipso iure nul-  
lum. in. c. exhibita. nu. 3. de reru permu. fo. 92.
- 5 **Arbitratores** z similes psonae qz interuenerunt inter par-  
tes ad discordias sedandas tenent si ali-  
quid dolo vel culpa fecerint. in. c. qz iudicante. nu. 10. de preser. fo. 27.
- 5 Arbitratores discordantes non compelluntur eligere tertium. in. c. fin.  
nu. 8. de re iud. fo. 84.
- 6 Arbitrator siue amabilis compositor potest condemnare in re non pe-  
tita nisi sit res prozua separata. in. c. constitutus. nu. 25. de rel. do. fo. 185.
- 2 Arbitratores possunt procedere diebus feriatis etiam in honorem dei.  
in. c. cum dilectus. nu. 5. de arb. fo. 172.
- 4 Arbitrator an possit mandatum reuocare. in. c. quinta uallis. nu. 3. de iu-  
re iud. fo. 145.
- Arbitrator an possit assumi super lite decidenda. ibid. nu. 8. fo. 146.
- Arbitrator quis potest esse in facto proprio: arbitrator vero non. ibi. nu. 10.
- Arbitrator an possit vt suspectus recusari. ibi. nu. 12.
- Ex arbitramento an nascatur actio. ibi. nu. 15. fo. 146.
- Arbitramentum an emolegetur. ibi. nu. 16.
- Arbitratoris snia quo iure reducatur ad arbitrium boni viri. ibi. nu. 17.
- Arbitrator potest de bonis vnus alteri tradere: arbitrator vero secus. ibi.  
dem nu. 28. fo. 148.
- Arbitratoris snie pmisses stare sub pena vel iuramento no incurrit pe-  
na nec puniti si petit qz reducat ad arbitriu boni viri. ibi. nu. 31. fo. 148.
- Arbitrator intra quatu tps dz arbitramentu expli. are. ibi. n. 37. f. 149.
- Arbitrator potest procedere ad sententiam absentibus partibus. arbi-  
trator vero non. ibid. nu. 45. fo. 158.
- 5 Arbitramentum si petatur corrigi vel reduci ad arbitrium boni viri po-  
terit ille bonus vir pronuntiare ipsum nullum si reperiet nullum licet hoc  
non sit petitum. in. c. dilecto. nu. 8. de app. fo. 132.
- 6 **Archidiaconus** debet eligi aliquis de capitulo va-  
let tamen consuetudo in cotrarium.  
c. tua nuper. nu. 3. de his que fi. a prela. fo. 69.
- 7 Archidiaconus non potest regulariter excommunicare. in. c. j. nu. 4. de  
eo qui fur. ord. rece. fo. 143.
- 2 Archidiaconus regulariter non habet curam animarum z non potest  
excommunicare. in. c. cum in cunctis. §. inferiora. nu. 4. de ele. fo. 124.
- 2 Archidiaconus an dicatur habere curam in ecclesia. Anto. in. c. cum sa-  
tis. nu. 2. de off. arch. fo. 66.
- Archidiaconus an possit excoicare. Anto. in. c. archidia. nu. 1. eo. tit. fo. e.
- Archidiaconus instituitur in quolibet beneficio si collatio spectet ad e-  
piscopum. Anto. in. c. ad hec. nu. 2. eo. ti. fo. 65.
- Archidiaconus in qb est vicarius epi de iure. Anto. in. c. fi. n. 7. eo. ti. fo. 66.
- 1 Archidiaconus debet esse maior. xvij. annorum. in. c. fi. nu. 10. de postul.  
prela. fo. 117.
- 2 Archidiaconus est primus post episcopum z est de iure eius vicarius:  
z quod sit eius officium. Anto. in. c. j. nu. 1. de off. arch. fo. 75.
- Et vide. in. c. seq. z in. c. ad hec. eo. ti.
- 6 Archidiaconus de iure non potest excommunicare. in. c. odoardus. nu.  
6. de solu. fo. 100.
- 5 Ad archidiaconatum potest quis assumi licet sit in minoribus. in. c. cu  
olim. nu. 11. de re iud. fo. 59.
- 7 Archidiaconus non habet iurisditionem aliquam de iure communi.  
sed de consuetudine secus. in. c. licet. nu. 1. de pe. fo. 169.
- Archidiaconus qui de iure speciali habet aliquam iurisditionem po-  
test exercere sententiam censurę ibid. nu. 3.
- 7 Archidiaconus fundat quasi officium suum z consistit in consuetudinib-  
us. in. c. ad hec. nu. 4. de excess. prela. fo. 144.
- 5 **Archiepiscopus** non potest quis nuncupari anteqz  
pallium acceperit. in. c. inter mona-  
stium. nu. 25. de re iud. fol. 76.
- 3 Archiepiscopus potest facere ante se crucem portari in sua prouincia.  
sed non extra nisi ex privilegio. in. c. j. nu. 2. vt li. pen. fo. 216.
- 3 Archieps non succedit suffraganeo recusato vt suspectus idem si suffra-  
ganeus est negligens. in. c. si quis contra. nu. 7. de fo. comp. fol. 51.
- 7 Archieps no pot aliquid attetare in dioecesi suffraganeoz nisi quatenus  
reperiatur in iure expressum. in. c. sicut venire. nu. 4. de excess. pla. fo. 145.
- 6 Archiepiscopus quando facit concilium prouinciale debet admittere  
capitula cathedralium ecclesiarum non vt iudicent sed vt assideant. in. c.  
fi. nu. 1. z. 4. de his que fiunt a prela. fo. 70.
- 6 Archiepiscopus non potest puniri per concilium prouinciale: qz ipse  
est caput concilii. z idem in papa per concilium generale quia ipse est ca-  
put. in. c. grave nimis. nu. 8. de preb. fo. 37.
- 6 Archieps dicitur ordinarius epi. in. c. nullus. nu. 2. de iurepa. fo. 194.
- Archiepiscopus an succedat epo in iurisdictione negligente vel officiu  
suum exercere nolente. ibid. nu. 3.
- 5 Archiepiscopus potest se impedire in factis notorijs inter subditos suf-  
fraganei. in. c. sollicitudinem. nu. 3. de app. fo. 122.
- Archiepiscopus non cognoscit inter subditos suffraganei nisi per viam  
appellationis ibid. nu. 6.
- 3 Archiepiscopus cogit suffraganeum ad administrandum iustitiam. in  
c. j. nu. 5. de fo. comp. fol. 48.
- 6 Archieps pot aliquid casu exercere iurisdictione in dioecesi sui suffraganei  
qz ipse est negligens. in. c. ex frequentibus. nu. 4. z. nu. 10. de inst. fo. 52.
- Archiepiscopus regulariter non habet iurisdictionem in subditos suf-  
fraganeorum suorum nisi in notorijs criminibus vel nisi sit legatus to-  
tus prouincie vel nisi suffraganeus sit negligens vel nisi in concernentib-  
us totam prouinciam. ibi. nu. 10.
- 6 Archiepiscopus non dat visitatorem ecclesie episcopali vacanti nisi p-  
pter negligentiam capituli. in. c. j. nu. 7. ne sed. vacan. fo. 64.
- 5 Archiepiscopus non se intromittit in subditos sui suffraganei nisi per  
viam appellationis. in. c. cum in ecclesia. nu. 2. de ap. fo. 108.
- 5 Archieps non potest ecclesiam suo suffraganeo subiectam exempta fa-  
cere nisi cu solennitatibus. de quibus in. c. cum inter. nu. 14. de re iud. f. 61.
- 2 Archiepiscopus quibus diebus vtitur pallio de iure. in. c. ad honorem.  
nu. 5. de aut. z vsu pal. fo. 8.
- 3 Archiepiscopus potest acquirere ius patriarchatus in prouincia alte-  
rius archiepiscopi. in. c. exposuit nobis. nu. 4. de dila. fo. 136.
- 5 Archieps efficit iudex subditoz suffraganei p appellationem. s. qz ap-  
pellatur ab ipso epo non autem ab alio. in. c. dilectis. n. 8. de app. fol. 123.
- 2 Archieps qui cessit archiepiscopatu an possit eligi aut postulari ad epatum.  
Anto. in. c. ad supplicationem. nu. 9. de renun. fo. 28.
- 9 Archiepiscopus habet ordinariam potestatem in suffraganeos quando  
agitur civiliter. in. c. non potest. nu. 8. de re iud. fol. 50.
- 2 Archiepiscopus an habeat potestatem in subditos suffraganei data ne-  
gligentia ipsius. in. c. grane. nu. 9. de off. ord. fo. 123.
- 5 Archieps an possit punire suum suffraganeum qui simoniace obtinuit  
aliquam gratiam. in. c. decetero. nu. 14. de re iud. fo. 51.
- 3 Archieps non habet iurisdictionem in personas neqz in res existentes  
in dioecesi sui suffraganei. in. c. sane. nu. 6. de fo. comp. fo. 50.
- 2 Archieps debet consecrare adiunctis sibi duobus epis. Anto. de bu. in  
c. inter corporalia. nu. 10. de transla. prela. fol. 13.
- 2 Archieps non potest vti pallio extra prouinciam. in. c. ex tuarum. nu. 1. de  
aut. z vsu pal. fo. 8. Et non potest induci per consuetudinem. ibi. nu. 2.
- Archieps potest vti infula extra prouincia celebrando missam. ibid. nu. 7.
- Archieps si est translatus ad aliquam ecclesiam portat secum pallium  
sibi concessum pro prima ecclesia. ibi. nu. 9.
- Quando requiritur indulgentia quando archiepiscopus celebrat vel ordinat  
extra prouinciam. ibid. nu. 10.
- Quis sit ille qui habet consentire vt archiepiscopus vtatur pallio extra pro-  
uinciam. ibid. nu. 12.
- 6 Archieps bz iurisdictione p tota prouincia et in subditos suffraganeoz  
in facto cōcernente tota prouincia. in. c. pniciosus. nu. 1. de cele. miss. fo. 212.



# Repertorium singularium in materiarum

- 5 Archieps supplet negligentiam eporum in notorijs maleficijs. ibid.
- 5 Archieps potest visitare etiam dioceces suorum suffraganeorum et audire confessiones et absolutiones facere. in. c. cum ex officio. nu. 2. de prescri. fo. 36.
- Archiepiscopus habet aliquo casu iurisdictionem in subditos suffraganeorum. ibid. et nu. 2.
- Archieps potest visitare monasteria et alia loca pia sue provincie. ibi. n. 3.
- Archiepiscopus an iure possit excommunicare subditos suffraganei de negantes sibi aut procuraciones aut hospitalitatem. ibi. nu. 11.
- Archiepiscopus concurrat cum suffraganeo siue negligente siue non in visitatione dioecesis et presertur archiepiscopus. ibi. nu. 16. fo. 38.
- 7 Archiepiscopus est ordinarius episcoporum qui sunt in eius diocesi. in. c. antiqua. nu. 3. de pri. fo. 158.
- 2 Archieps potest committere causam subdito sui suffraganei non tamen potest ipsum cogere ad accipiendum. in. c. pastoralis. nu. 1. 3. de off. ord. fo. 117.
- Archieps habet iurisdictionem in episcopos citra depositionem. ibi. nu. 2.
- Archiepiscopus quam iurisdictionem habeat in subditos suffraganeorum suorum. ibi. nu. 8. et 11.
- Archieps an succedat in omnibus in quibus episcopus est negligens. ibid. nu. 10. et 12.
- 2 Archiepiscopus potest sine pallio celebrare in certis diebus. in. c. si. nu. 1. de transla. epi. fo. 9.
- Archiepiscopus quando celebrat pro defunctis non potest celebrare cum pallio nisi ex privilegio. ibi. nu. 2.
- Archiepiscopus extra suam provinciam an possit celebrare in pontificalibus cum licentia parochiani vel diocesani. ibi. nu. 4.
- Archiepiscopus vel episcopus si voluerint ordinare clericos extra provinciam de quorum licentia possunt ordinare. ibi. nu. 5.
- Archiepiscopus an utatur pallio quando celebrat pro defunctis. ibid. nu. 6.
- 1 Archiepiscopus vel episcopus an possit constituere novam dignitatem in ecclesia sua sine licentia pape. in. c. cum olim. nu. 2. 3. et 6. de consue. fo. 97.
- 7 Archieps est iudex suorum suffraganeorum in non requiritur de depositionem vel quando non agitur ad depositionem. in. c. si quis episcopus. nu. 3. de accu. fo. 56.
- Archieps cum suis suffraganeis potest cognoscere de crimine quod exposcit depositionem sed non potest diffinire quod hoc spectat ad solum papam. ibi.
- 6 Archiepiscopus habet iurisdictionem in concernentibus facta provincie. in. c. ea noscitur. nu. 2. de his que fiunt a prela. fo. 68.
- 2 Archieps non potest uti pallio extra ecclesias. in. c. si. nu. 5. de aut. et usu pal. f. 7.
- Ab archiepiscopis processiones debent fieri cum indumentis archiepiscopali. ibi. n. 6.
- Archieps potest uti pallio in ecclesia sue provincie licet exempta. ibid. nu. 7.
- Archiepiscopus potest uti pallio in ecclesijs sue provincie. ibi. nu. 8.
- Archiepiscopus debet cum pallio sepeliri. in. c. si. nu. 1. eo ti.
- Archiepiscopus potest archiepiscopus invitare ad celebrandum non tamen potest ei pallium commodare. ibi. nu. 3.
- Archieps translatus ad alium archiepiscopatum de sepeliri cum ambobus palliis et pallium non remanet in ecclesia ad quam fuit promotus. ibi. n. 7. fo. 8.
- 5 Archiepiscopus aliquando litigat coram suo suffraganeo. in. c. dilecti si lib. el. nu. 13. de app. fol. 135.
- 2 Archieps vocatur electus si adhuc non sit consecratus aut non habuit pallium. Anto. in. c. post translationem. nu. 2. de renun. fo. 30.
- 3 Archiepiscopus an succedat in omnibus in quibus episcopus est negligens. in. rep. c. si quis contra clericum. nu. 40. de fo. comp. fo. 57.
- 2 Archiepiscopus siue episcopus ante consecrationem potest exercere ea que sunt iurisdictionis sed non ea que sunt ordinis. et ponitur quam iurisdictionem habet. Ant. de bu. in. c. si. nu. 5. de transla. prela. fo. 18.
- Archiepiscopus an possit ad episcopatum transferri et sic descendere ad minorem dignitatem. et idem in episcopo. ibi. nu. 7.
- 3 Archiepiscopus non habet iurisdictionem in subditos suffraganei nisi suffraganeus sit negligens. in. c. quanto. nu. 6. de off. ord. fo. 114.
- 2 Archieps an habeat iurisdictionem in subditos suffraganei publice delinquentes. in. c. ad extirpandas. nu. 3. de si. prescri. fo. 53.
- 7 Archiepiscopus quam et quando habet iurisdictionem in subditos suffraganeorum suorum. in. c. nostro. n. 1. et 3. de peni. et remiss. fo. 177.
- 6 Archiepiscopus an presumatur scire vacationem beneficii existentis in diocesi sui suffraganei. in. c. ex parte astensis. nu. 13. de concess. preb. fo. 61.
- Archiepiscopus non habet iurisdictionem in diocesi sui suffraganei nisi in casibus expressis et ideo eius negligentiam non supplet. ibi. nu. 16.
- Archieps confert quando suus suffraganeus non vult conferre. ibi. nu. 17. f. 64.
- 2 Archiepiscopus quibus casibus possit se intrinsecus circa subditos suffraganeorum. Ant. in. c. si. nu. 7. de eta. et qual. fo. 42.
- 3 Archiepiscopus est iudex subditorum sui suffraganei in causa appellationis. in. c. ex parte. nu. 13. de rest. spo. fo. 184.
- 3 Archiepiscopus non est iudex subditorum suorum suffraganeorum in c. conquerente. nu. 12. de rest. spo. fo. 173.
- 2 Archiepiscopus potest uti pallio in omnibus ecclesijs sue provincie. in. c. cum sis. nu. 1. de transla. epi. fol. 9.
- Et uti quando celebrat missam in diebus solennibus. ibid. nu. 2.
- Archieps qui de consentire si vult celebrare cum pallio extra provinciam. ibi.
- 7 Archiepiscopus an possit de criminibus abiectis contra electum in episcopum cognoscere. in. c. super his. num. 19. de accu. fo. 65.
- 6 Archiepiscopus potest visitare provinciam et procuraciones recipere etiam episcopo non negligente. in. c. cum nuper. nu. 1. de cen. fo. 205.
- 7 Archiepiscopus non potest deponere subditos sui suffraganei nisi crimina sint notoria vel archiepiscopus etiam iure legationis fungatur. in. c. dilectus filius. el. si. nu. 3. de simo. fo. 85.
- 7 Archiepiscopus est ordinarius episcoporum sue provincie poterit eos interdicere et excommunicare quinimo hoc poterit facere etiam eius vicarius. in. c. postulastis. nu. 11. de cler. excom. fo. 141.
- 3 Archiepiscopus potest eligi in iudicem a subditis suffraganei licet suffraganeus ignoret. in. c. significasti. nu. 12. de fo. compe. fo. 86.
- 2 Archiepiscopus ante pallij traditionem non vocatur archiepiscopus. Anto. in. c. nisi specialis. nu. 2. de aut. et usu pal. fo. 21.
- 1 Archiepiscopus habet potestatem confirmandi electionem suffraganei sui. in. c. cum dilecti. nu. 3. de elec. fo. 152.
- 2 Archiepiscopus utitur pallio in sua ecclesia et in ecclesijs sue provincie certis temporibus. in. c. ad honorem. nu. 3. de aut. et usu pal. fo. 8.
- 1 Archiepiscopus non habet iurisdictionem in subditos suffraganei per appellationem. in. c. ab excommunicato. nu. 13. de rescr. fol. 88.
- 6 Archiepiscopus licet possit suos suffraganeos excommunicare tamen non potest eos deponere nec privare quia nullus citra papam potest hoc facere. in. c. ex tue devotionis. nu. 8. et 9. de cle. non res. fo. 20.
- 1 Archiepiscopus habet iurisdictionem ordinariam in suffraganeis id est episcopis provincie. c. suffraganeis. nu. 1. de elec. fol. 130.
- 1 Archiepiscopus debet eligi a canonicis cathedralis ecclesie et non a suffraganeis nisi ex consuetudine simul admittantur. in. c. bone memorie. el. si. nu. 3. de postu. prela. fo. 113.
- 5 Archiepiscopus cognoscit inter subditos sui suffraganei quando est etiam recusatus a partibus. in. c. cum speciali. nu. 5. de app. fo. 129.
- 7 Archiepiscopus debet esse in qualibet provincia cum decem episcopis. in. c. sicut olim. nu. 1. de accu. fo. 74.
- Archieps presumunt scire vacantes beneficiorum que sunt in provincia ex eo quod debent tenere in provincia personas que sibi hoc referant. ibi. n. 2.
- Archiepiscopus potest visitare totam provinciam etiam non apparente negligentia suffraganeorum. ibid. num. 4.
- 7 Archiepiscopus byter cathedralis ecclesie aliquo respectu censetur vicarius episcopi. in. c. omnis utriusque. nu. 12. de pe. et remiss. fo. 176.
- 2 **Ardua** que dicantur. Anto. in. c. ad hec. in prin. nu. 1. de off. ar. ibid. fo. 66.
- 7 Ardua explicare non debet papa sine consilio cardinalium. in. c. per venerabilem. nu. 20. qui si. sint leg. fo. 43.
- Corsetus. Ex quo infero do. meus in. d. c. edoceri. in. x. co. quod multo fortius inferior prelatus non potest explicare ardua sine consensu sui capituli. ut in. c. novit. et in. c. qto. de his que fiunt a prela. si papa non potest ea explicare sine consensu cardinalium. et alibi retulit Bal. quod cum ambasciatores perusini proposuissent vrbano certa negotia referre respondisse vrbano quod illud erat consistoriale tanquam arduum et credo ipsum hoc dixisse. in. d. l. cum multa. et vide glo. ff. de off. p. q. que dicit quod metropolitani in consilio suo provinciali potest edere canones in parvis negotijs. sed in arduis non potest. faciat singulare dictum Spe. in. ti. de leg. §. nunc ostendendum. ver. xxiij. quo refert Abb. in. c. quanto. de iureiuran. et in. c. venerabilem. de elec. quod quando dubitatur de periurio clarissimorum regum tunc tanquam res sit ardua eius interpretatio spectat ad romanum pontificem. et ita procedit tex. in. d. c. venerabilem. aut agitur de dubio periurio personarum inferiorum et interpretatio spectat ad episcopum. et ita procedat quod no. in. c. quanto. prealleg. et habetur Exodi. xviij. c. quod ardua et maiora referebantur summo sacerdoti. et facit. ca. ad hoc. de off. archi. vbi archidiaconus refert ardua et maiora ad episcopatum. et pulchre dicit Bar. in. c. cum omnes. de consi. quod quando venduntur res magne ecclesie absentes quod not. pro intellectu glo. in. c. presentius. de testi. lib. vi. et idem Bald. in. l. si. C. de here. instit. dicit magnas et arduas causas committi debere magnis advocatis facit ad hoc gloss. in. l. quod si nolit. §. quod si mancipium. ff. de edil. edi. et idem Bald. in. l. parentes. C. de testi. dicit quod causa civilis et ardua equiparatur criminali. et idem voluit in. c. ad nostram. de proba. et no. Barto. in. l. admonendi. ff. de iureiuran. et ideo frater non admittitur pro fratre ad alterius impugnationem in causa civili ardua. quod dictum est stupendum an mulier possit testificari in causa civili ardua sicut non potest in causa testamentaria et criminali. vide Jaco. de are. in. l. qui testamento. §. mulier. ff. de testa. et Bald. in. l. i. C. manda. ad si. dicit quod salarium procuratoris non potest excedere summam centum florenorum. ut dicit ibi gl. Bald. dicit ibi hoc esse verum nisi causa esset ardua: puta quia ageretur de vita hominis. quia tunc nullum est taratum salarii a iure. ideo dicit quod advocati episcoporum et abbatum quando agitur de eis privandis a dignitatibus possunt recipere magnum salarium. allegat in argumen. l. si pater. ff. de dona. per quam. l. hoc tenebat ibi Ray. de folli. bene facit gl. ibi que equiparat honorem vite. Inno. in. d. c. edoceri. dicit quod inter ardua connumeratur creare officialem seu procuratorem generalem. et docto. concludunt ibi hoc esse verum quando queritur de statu et libertate monasterij facit quod voluit Bald. in. l. ex hoc iure. ff. de iust. et iure. vbi quesitum an civitas possit eligere perpetuam potestatem id est donec vixerit seu alium officialem. allegat Hosti. in. c. si. de iudic. vide ibi Abb. in. §. col. ibi: vltimo littera facit in argu.



## Super Lectu. Panormitani.

### Argumentum

de maiestate vel paritate rationis habet locum in gratijs fauorabilibus secus in odiosis. in. c. ad aures. nu. 8. de refer. fo. 50.

In gratiosis et dispensationibus non arguitur ex paritate vel maiestate rationis. ibi. nu. 7.

3 Argumentum de pacto ad statutum an valeat. in. c. si diligenti. n. 3. de fo. 2p. f. 72.

1 Argumentum a sufficienti partium enumeratione tollitur quando partes non sunt sufficienter enumeratae. in. c. venerabilem. nu. 8. de ele. fol. 155.

1 Argumentum a simili vtrū tollatur si assignatur aliqua dissimilitudo et quis habet probare dissimilitudinem. in. c. translato. nu. 3. de const. f. 20.

6 Argumentum ab etymologia semper procedit negative affirmatiue non nisi diffinitue non contradicat in. c. cum secundum. nu. 5. de preb. fo. 27.

7 Argumentum ab absurdo validum est in iure. in. c. noua. nu. 2. de peni. et remiss. fol. 156.

7 Argumentum a contrario sensu non sumitur quando contrarium est in iure decisum. in. c. a nobis. el. ij. nu. 4. de sen. excom. fo. 187.

7 Argumentum ab etymologia vocabuli validum est nisi contradicat diffinitioni. in. c. quis. nu. 2. de ver. sig. fol. 198.

2 Argumentum licita est de spūali in finonio ad carnale. in. c. quanto. n. 1. de transla. epi. fo. 5. Et de carnali ad spirituale. in. c. licet. nu. 1. eo. ti. fo. 6.

6 Argumentum a contrario sensu an habeat locum in statutis et in contrariis in. c. cum apostolica. nu. 8. de his que sunt prela. fo. 68.

Argumentum a contrario sensu non habet locum in statuto quo cauetur ut debeat plane intelligi et nil subauditur. ibid.

7 Argumentum a confusione duarum legum validum est in iure. in. c. si. nu. 1. de iud. fo. 99.

2 Argumentum a minori validum est in iure. in. c. iter tpalia. n. 3. de trasl. epis. f. 2.

7 Argumentum a simili destruitur probatur aliqua dissimilitudine in eo in quo vult fieri simile. in. c. licet bel. nu. 11. de simo. fol. 77.

7 Argumentum potest fieri a maiori in dispensationis materia. in. c. per venerabilem. nu. 6. qui si. sint leg. fol. 43.

3 Argumentum a contrario sensu non sumitur ex verbis narratiuis. in. c. si. nu. 6. de eo qui mit. in poss. fo. 215.

3 Argumentum ab etymologia vocabuli an et quando valeat. in. c. j. nu. 36. de iud. fo. 7.

Argumentum nominibus verbalibus an et quando valeat. ibi. nu. 37.

6 Argumentum de clericis antiqui testamenti ad clericos hodiernos valet ubi est eadem ratio. al. secus. in. c. nouum genus. nu. 2. de deci. f. 143.

3 Argumentum de consuetudine ad legem validum est in. c. clerici. n. 4. de iur. f. 24.

6 Argumentum a sufficienti partium enumeratione validum est in iure. in. c. cum dilectus. nu. 6. de iurepa. fo. 197.

6 Argumentum a contrario sensu non valet quando surgit absurditas. in. c. de terris. nu. 6. de dec. fo. 146.

2 Argumentum de matrimonio carnali ad spirituale valet. Anto. in. c. licet. nu. 1. de transla. prela. fo. 20.

Argumentum etiam a maiori etiam in exorbitantibus non procedit. ibid. nu. 4.

6 Argumentum non valet de permissis expressis ad non permissos etiam minores in materia dispensationis et sic in materia exorbitanti. in. c. Joānes. nu. 8. de cle. coniug. fo. 16.

2 Argumentum a maiori non procedit in exorbitantibus. in. c. si. nu. 9. de transla. epi. fo. 6.

6 Argumentum de personis ad locum validum est in iure. in. c. cum ecclesia. nu. 3. de immu. eccl. et cemi. fo. 226.

6 Argumentum de mandato iurisd. ad mandatum procuratorium validum est in iure. in. c. sed nec. nu. 5. ne cle. vel mona. fo. 238.

2 Argumentum a minori validum est in iure. Anto. de bu. in. c. inter corporalia. nu. 5. de transla. prela. fo. 18.

Argumentum de similibus ad similia valet quando est omnimoda similitudo. alias non. ibi. nu. 18. fo. 18.

5 Argumentum a simili procedit licet non in omnibus detur similitudo. in. c. constitutus. nu. 5. de app. fo. 114.

6 Argumentum a simili procedit etiam in cōcernētibz animā dūmodo detur omnimoda similitudo. in. c. maiores. §. verū. n. 1. de baptis. fol. 214.

7 Argumentum arguentiū sufficit qd replicet quo ad substantiam nec requiritur replicatio de verbo ad verbum. in. c. abbate. n. 20. de ver. sig. fol. 203.

1 Argumentatio nominis ppter nō cōcludit nisi aliqua r psumptiue secus appellatiue nisi obstat cōis vsus loquendi. in. proe. Greg. n. 78. 10. fo. 6.

5 Argumentum ab absurdo validum est in iure. in. c. cū inter. n. 7. de exc. fo. 7.

1 Argumentum ab ordine validum est in iure. in. ca. sedes apostolica. nu. 5. de scrip. fo. 57.

Corse. Adde ter. in. l. gñaliter. in ver. ordinē lre sequendū. ff. de fideicō. lib. 2. in. l. quoties. de vsufr. et licet ordo scripture sit seruandus. ut in. d. l. quoties. illud est verū ubi nō cōstat de mēte disponentis. secus ubi cōstat. l. cū pater. §. fidei tue cōmitto. ff. de leg. ij. ita dixit Ang. in prima const. ffox. in. ij. co. 7. no. qd ille ordo est rōnabilis qui incipit a priori nō aut a posteriori. ita voluit idē Ang. ibidē in. §. itaqz in pculdubio. qd dicit facere ad. q. de tabellione q scribit in pocollo actū die. ij. talis mēsis an intelligamus de die scōda mēse intrante an de die secūda mēse exeunte et dic q intelligitur de scōda mēse intrate ppter ordinē qz aliter cōnumeratio esset prepostera. ar. lre. d. §. itaqz. et vide de ordine lre. in. c. causam que. de

refer. et in. l. nec ordo. ff. de so. et ter. in. c. mandato. de preb. li. vi. et gl. in. c. si plures. de off. deleg. co. lib. 7. glo. in cle. vnica. et ibi doct. super ver. regum. circa medium. de baptis.

6 Argumentum de diebus feriatis ad locum sacratum validum est in iure. in. c. cum ecclesia. nu. 6. de immu. eccl. et cemi. fo. 226.

3 Argumentum ab ordine rubricarum validum est in iure. in. rub. nu. 1. de iuramen. calum. fo. 122.

5 Argumentum a contrario sensu fortissimum est in iure. in. ca. oblate. nu. 8. de appel. fo. 125.

7 Argumentum ab absurdo validum est in iure. in. c. ex ore. n. 2. de priu. fo. 157.

3 Argumentum a contrario sensu non valet quando contrarium est expsū sum in iure. in. c. significasti. nu. 24. de fo. comp. fo. 87.

2 Argumentum a nomine appellatiue procedit secus a nomine proprio. in. c. nisi specialis. nu. 2. de auf. et vsu pal. fo. 8.

6 Argumentum a contrario sensu regulariter fieri potest. in. c. cum virū. nu. 5. de regu. fo. 159.

1 Argumentum de pacto ad statutum non valet negative. in. c. sacrosancta. nu. 3. de ele. fo. 173.

2 Argumentum de toto ad partem validum est. in. ca. pastoralis. §. item. nu. 6. de offi. deleg. fo. 93.

6 Argumentum a communiter accidentibus validum est. in. ca. j. nu. 4. de cle. non resid. fo. 17.

1 Argumentum a simili tollitur quando non assignatur aliqua dissimilitudo. in. proe. Grego. nu. 16. fol. 4.

7 Argumentum ab ordine scripture validum est in ca. nimis praua. nu. 1. de excess. prelat. fo. 149.

1 Argumentum a communiter accidentibus valet etiam in malo presumendo. in. c. osius episcopus. nu. 7. de ele. fo. 118.

2 Argumentum ab absurdo validum est in iure. in. c. solite. nu. 2. de maio. et obed. fo. 125.

Argumentum de maiori ad minus validum est in iure. in. c. cum in cunctis. nu. 5. de ele. fo. 119.

6 Argumentum per locum a spirituali validum est in iure. in. c. inter alia. nu. 21. de immu. eccl. et cemi. fo. 228.

7 Argumentum ex legibus quomodo sit sumendum. in. c. forus est. nu. 2. de ver. sig. fo. 198.

4 Argumentum est validum a simili data a similitudine in eo ad qd cōfer tur. in. c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 1. de iureiu. fo. 152.

1 Argumentum a simili valet et sufficit dare vnum simile. in. c. inter ceteras. nu. 3. de rescrip. fo. 46.

1 Argumentum ab etymologia et ab illusione vocabuli valet nisi in quibus casibus. in. proe. Grego. nu. 13. fo. 7.

5 Argumentum ab absurdo validum est in iure. in. c. iniustum. nu. 2. de rerum permut. fol. 89.

1 Argumentum a contrario sensu an et quando procedat. in. c. publicato. nu. 6. de elec. fo. 183.

**Arripiens** iter ad papā sine aliqua fraude eximit interim a iurisdictione cuiuscunqz iudicis ut contra ipsum interim non procedatur. in. c. m. minimus. nu. 1. et 3. de app. fo. 97.

1 Arripere iter ad principem habet vim qd talis arripiens videtur accepisse protectionem principis. in. c. in causis. nu. 4. de ele. fol. 150.

1 Arripere iter ad principem et impetrans literas habet locum appellatiōnis et videtur eum prosequi. in. c. ex parte. nu. 10. de refer. fo. 53.

5 Arripiens iter ad principem censetur prosequi appellationem. in. c. ad bec. el. ij. nu. 4. de app. fo. 100.

**Armorum** dilatio est prohibita. in. c. ij. nu. 1. de vi. et ho. clerico. fo. 3.

Corse. Limita primo qd ex iusta causa permittitur armorū delatio. hoc sentit gl. in. d. c. cleri. et ideo dixit ibi Hosti. qd occurrente necessitate potest magister officiorum dare licentiam deferendi arma. ut. l. fin. C. de fabricen. li. xj. alias si quis sine auctoritate principis ingerit bellum teneat liulia maiestatis. ut in aut. de armis. in prin. col. vj. Limita secundo nisi esset cultellus paruus ad incidendum panem et alia necessaria ad victum et ungulas vel falcitiam. ut dicit Abb. in. d. c. clerici. nu. 7. per ea que not. glo. in. d. aut. de ar. in prin. vide Jo. de ana. in. c. latoz. de homi. in prin. dicit statutum prohibens arma portari nō habere locum in cultellis paruis. Limita tertio nisi essent arma defensiva et non offensibilia. ut in. c. dilecto. de sen. excom. li. vl. Limita quarto nisi arma essent ligata. ut in. c. j. §. si quis. de pac. fir. in vfi. seu. Et que veniant appellatione armorum. vide. j. in ver. nomine.

7 **Ascendentium** persone quot sunt tot gradus faciunt dempto itipite. in. c. si. nu. 3. de consan. et affi. fo. 34.

7 **Ascriptitiis** matrimonium potest contrahere et si contraxerit cum ignorante an teneat. in. c. propositus. nu. 5. de coniu. seruo. fo. 25.

3 **Assassini** sciuntur per frustra. in. c. at si clerici. nu. 4. de iud. fo. 5.

7 **Assertio** bonorum virorum inducit probabile dubiū in. c. vni. co. nu. 1. de cle. per lal. promo. 143.



# Repertorium singularium materiarum

- 2 **Assessor** alicuius delegati an debeat eligi de consensu partium. in. c. super questionum. §. verum. nu. 5. de off. dele. fo. 88.
- 3 **Assessores** quod officium habeant. in. c. 5. nu. 13. de iud. fol. 9.
- 7 **Assessor** non potest torquere nisi in presentia sui ordinarii. ibi.
- 7 **Astrologia** non est scientia prohibita a iure in. c. ex tuarū tenore. nu. 6. de sorti. fo. 134.
- Astrologi** non peccat qñ aliqd predicunt prout indicat motus superiores nisi credant q tales motus non solū inclinent sed necessitent. et idē est in alijs marie rusticis q fm cursuz stellarū seminat vñ aliud faciūt. ibi. n. 7.
- 4 **Attestationes** minus valide pñt partes ratas habere. in. c. constitutus. nu. 5. de attesta. fo. 62.
- 4 **Attestationes** et confessio facte coram arbitro faciunt fidem coram iudice. secus si coram arbitratore. in. c. quinquaginta. nu. 19. de iureiur. f. 147.
- 4 **Attestationibus** publicatis potest actor ad corroborandam probationem suam testes producere. in. c. cum clamor. nu. 2. de test. fo. 85.
- An** indistincte liceat publicatis attestationibus cum proceditur per inquisitionem testes de nouo producere vel aliquos repetere. ibi. nu. 3.
- 5 **Attestationes** et probationes inter alios acte alijs non preiudicant put sententia. in. c. quis. nu. 4. de re iud. fol. 83.
- 4 **Attestationes** recepte fm formam. c. significauit. de test. an valeant si is qui produxit agat contra alios. in. d. c. significauit. nu. 9. fo. 77.
- 4 **Attestationibus** publicatis an et quando testes sint recipiendi. in. c. ex tenore. nu. 7. de test. fo. 67.
- 4 **Attestationes** nullas partes possunt ratificare licet non possunt ratificare acta nulla que sunt de substantia iudicij. in. c. cum causam. el. ij. nu. 20. de testi. fo. 71.
- 4 **Attestationibus** publicatis non potest opponi contra personas testium. in. c. presentium. nu. 2. de test. fo. 62.
- 2 **Attestationes** publicatas nō pñt pars aduersa infringere si ante publicationem in scio iudice ipsas perlegit. in. c. cum olim. n. 3. de off. del. f. 97.
- 4 **Attestationes** productas partes possunt communi consensu approbare in alia causa et ad alium effectum. in. c. veniens. nu. 2. de test. fo. 72.
- Attestationes** facte in iudicio summario non faciunt fidem in plenario. ibi. nu. 12. fo. 71.
- Utrum** quid attestationes quo ad substantiam probationis et ad modū procedendi plenarie recepte faciant fidem in plenario vel alio iudicio. ibi. n. 13.
- Publicatio** facta de attestationibus productis in iudicio summario non impedit productionem testium in iudicio plenario. ibi. nu. 15.
- Attestationes** facte in vno iudicio faciunt fidem ad reprobandū in alio iudicio secundum dictum primo contrarium. ibi. nu. 16.
- 5 **Attentata** pendente appellatione iudiciali vel extraiudiciali. an sint ipso iure irrita vel veniant irritanda. in. c. consuluit. nu. 8. de app. fo. 98.
- 5 **Attentata** contra appellationem legitime interpositam reuocantur ante omnia si non solum fuerit appellatum a iudice sed etiam ab aduersario extraiudicialiter. in. c. dilectis. nu. 13. et 41. de app. fol. 124.
- 5 **Attentari** via quando agitur satis est q probetur possessio tempore appellationis. in. c. bone memorie. nu. 19. de app. fo. 119.
- 5 **Attentata** post appellationem reuocantur per remediū attēti nisi causa esset commissā app. remota. in. c. vt debitus. nu. 17. de app. fol. 127.
- 2 **Attentata** post appellationem an retractentur siue appellatio sit extraiudicialis siue non. in. c. dilecti. nu. 4. de maio. et obe. fo. 128.
- 2 **Attentata** post appellationem legitimam ab interlocutoria sunt ipso iure nulla. in. c. super questionum. §. si. nu. 4. de off. deleg. fo. 92.
- 5 **Attentanti** remedio quando agitur etiam in beneficialibus nō oportet iustificare possessionem. in. c. bone memorie. nu. 21. de app. fo. 119.
- 5 **Attentata** post et contra appellationem extraiudicialem sunt ipso iure nulla. in. c. ad audientiam. nu. 4. de app. fo. 106.
- 5 **Attentata** post appellationem quando causa erat commissā app. remota non sunt nulla licet possint reuocari per viam querele. in. c. pastoralis. nu. 11. et 15. de appel. fo. 120.
- 7 **Attentata** post nūtrationē noui operis sunt irritāda secus post appellationē extraiudicialem et q sit rō differētie. in. c. n. 9. de no. ope. nūtr. f. 150.
- 4 **Articuli** quando admittuntur pars non est citanda sed quādo producuntur sic. in. c. ij. n. 15. de test. fo. 36.
- 5 **Articuli** non sunt admittendi quando veniunt contra decisionem alicuius textus. in. c. cum liceat. nu. 14. de prescrip. fo. 30.
- 4 **Articuli** noui non dependentes antiqui contrarij directe et indirecte et quid si articulus in. c. fraternitatis. nu. 8. de test. fo. 52.
- Qualitates** que de necessitate facti non includuntur in articulis licet possent includi non videntur deducte. ibi. nu. 10.
- 5 **Articulans** non fatetur. in. c. cum venerabilis. nu. 58. de excep. fo. 12.
- 2 **Articuli** fidei super cessatione doli vel metus debēt fieri affirmatiue nō negatiue fm formam traditā. in. c. super hoc. de renū. ibi. nu. 28. fo. 13.
- 4 **Articulus** receptionis testium an sit delegabilis in criminali vel in ciuili causa. in. c. si qui testium. nu. 1. de testi. fo. 43.
- Articulus** fidei quid sit et eius diffinitio et quot sint. in. rub. nu. 2. de sum. tri. et fi. catho.
- 7 **Artifices** experti in aliqua arte quibus iudex iniungit vt debeant aliquid estimare an cogunt siue possint cō-

- pellī deponere fm conscientia. in. c. cū dilectus. n. 1. de pur. ca. fo. 163.
- 2 **Artifices** possunt conueniri non solum sub eorum rectore sed etiam sub maiore iudice loci. in. c. cum ab ecclesiarum. n. 8. de off. ord. fo. 212.
- 6 **Auaritia** dicitur quedam idololatria et mater omnium malorum. in. c. auaritie. nu. 3. de preb. fo. 24.
- 4 **Authoritates** iuris diuini pñt allegari in decisionibus causarū. in. c. in omni. nu. 1. de testi. fol. 37.
- 6 **Authoritates** sanctorū patrū valent multū in decisionibus causarū is non fuerint romani pontifices. in. c. cum sint. n. 2. de deci. fol. 148.
- Authoritas** consuetudinis non est leuis sed magna. in. c. cum consuetudinis. nu. 2. de consue. fo. 97.
- 2 **Authoritas** tutoris per metum adbibita non validat actum. in. c. ij. nu. 14. quod me. cau. fo. 149.
- 6 **Authoritates** scōrū pñt adduci ad declarationē causarū et an dicta scōrū pferat dictis sumorū pñtificū remissive in. c. ratificari. n. 1. de sep. fo. 136.
- 6 **Authoritas** alicuius santi coadiuuata auctoritate iuris diuini preualet auctoritati summi pontificis. in. c. tua. n. 6. de deci. fo. 151.
- 1 **Authoritas** iudiciaria facit presumere omnia solenniter acta. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 6. de elec. fol. 141.
- 2 **Authoritates** sacre scripture possunt allegari ad decisionem causarum. in. c. ij. nu. 4. de off. deleg. fo. 72.
- 7 **Authoritates** auctorū damnatorū possunt allegari tanq̃ rationabiles sed non tanq̃ authorizabiles. in. c. fraternitatis. nu. 6. de her. fo. 100.
- 6 **Authoritates** sanctorum possunt licite allegari in defectum canonū. c. cum apostolica. nu. 4. de his que fiunt a prela. fol. 68.
- 2 **Authoritas** illa. quos deus coniunxit homo nō separet quō intelligat. in. c. inter corporalia. nu. 6. de translat. epi. fo. 3. Et in. c. licet. nu. 2. eo. tit.
- 1 **Authoritas** superioris intelligit excepta in iuramentis q est verū qñ pstatur sup re subiecta ipsi superiori. in. c. constitutus. n. 8. de rescri. fo. 61.
- 7 **Authoritates** noui et veteris testamenti possunt allegari in decisionibus causarum. in. c. qualiter et quando. el. ij. nu. 2. de accu. fo. 72.
- Authoritas** alicuius sancti fulcita auctoritate noui vel veteris testamenti preferit constitutioni papali etiam in decisionibus causarū. alias secus si non concurreret auctoritas noui vel veteris testamenti. ibi.
- 7 **Auxiliator** siue prestans opem tenetur ad damnum vel ad interesse sicut principalis nisi agatur criminaliter. in. c. si culpa. nu. 2. de inu. fol. 168.
- 1 **Auxiliantes** debent pati eam penam quam principales patiuntur. in. c. ij. nu. 27. de postu. prela. fo. 109.
- 7 **Auxilium** legis non debet quis inuocare si in legem committit. in. ca. qz frustra. nu. 2. de vsu. fo. 128.
- 1 **Auxiliū** dei in omni tpe inchoādo inuocādū est in proe. Greg. n. 1. fo. 2.
- 7 **Auxiliari** et consulere et fauere sunt diuersa. et statutum loquēs in vno nō verificatur in alio. in. c. si aduersus. nu. 2. de be. fo. 102.
- C** Sequitur de litera B.
- 7 **B** **Anna** et edicta que homines efficiunt et super qbus fiant. in. c. si. nu. 4. qui ma. accu. poss. fo. 46.
- 3 **Bannitus** tenetur constituere procuratorem. in. c. intellectus. nu. 5. de iud. fo. 23.
- 3 **Bannitus** an dicatur vagabundus. in. c. si. nu. 14. de fo. comp. fo. 90.
- 6 **Bannitum** occidens non gaudet privilegio statuti quando ipse dolose procurauit damnum. in. c. postulasti. nu. 7. de concess. preb. fol. 63.
- 7 **Bannito** communicare non dicitur ille qui procurat vt inducat ipsum ad satisfactionem. in. c. cum voluntatis. nu. 4. de sen. excom. fo. 196.
- 5 **Bannitus** potest alium bannitum impune occidere stante statuto q bannitus posset impune occidi. in. c. dilecti filij. nu. 10. de excep. fo. 14.
- Bannitus** ex forma statuti non potest nec agere nec excipere nec vnus bannitus potest agere nec excipere contra alium bannitum. ibi. nu. 11.
- 6 **Bannitus** si potest impune offendi filius potest offendere patrem bannitum. in. c. ij. nu. 9. de conuer. infide. fo. 172.
- 1 **Bannimēta** sufficit q fiat in principalioribus locis ciuitatis et nō requirit q in omni tpe fiat ad hoc vt ligēt. in. c. cognoscētes. nu. 11. de cōsti. fo. 19.
- 6 **Bannitus** cum publicatione bonorum si restituatur an recuperet bona legitime in aliorum alienata. in. c. ij. nu. 1. de parochijs. fo. 171.
- 2 **Baptismus** etiā datus a pagano imprimit characteres. Ant. in. c. cōsultatōi. nu. 4. de tēp. or. f. 40.
- 7 **Baptizatus** et filij baptizantis seu leuatis sunt adinnicem fratres spirituales. in. c. ij. nu. 4. de cognat. spiri. fo. 26.
- Baptizans** seu leuans pñt habere mñi. cū forore leuati seu baptizati. ibi.
- 1 **Baptisma** tollit pctā et eorū penā. Cōfessio et corpus xpi tollunt peccata non penam. in. c. ij. vna vero. nu. 3. de summa trin. et fi. catho. fo. 13.
- 7 **Baptisma** abluit crimina etiam quo ad penam. et an sit verum in foro fori. in. c. gaudemus. nu. 16. de diuor. fo. 49.
- 7 **Baptizandi** se voluntatem habens pro Baptizato habetur. in. c. cu3 in eccle. nu. 5. de simo. fo. 78.
- Baptismus** etiam collatus a laico tenet. ibidem.
- 6 **Baptismus** est adeo substantiale sacramentum q sine eo nemo potest saluari. in. rubri. nu. 1. de baptis. fo. 213.
- 1 **Baptismus** non est articulus fidei. sed sacramentum. in. rubri. nu. 3. de summa trin. et fide catho. fo. 11.



# Super Lectu. Panormitani.

- 6 Baptizari non possunt dormientes et furiosi nisi ante dormitionem et furorē volebant baptizari in. c. maiores. §. item queritur. nu. 1. 6. 7. de baptis. fol. 214.  
Baptizari nemo potest per vim. ibi. nu. 3.
- 6 Baptismus an tollat irregularitatem et alia ut bigamiam. in. c. gaudeamus. nu. 16. de diuor. fo. 47.
- 6 Baptismus reiteratur si dubitatur de eius omissione. in. c. de quibus. nu. 1. 2. de baptis. fol. 214.  
Baptismus quibus casibus reiteratur. ibi. nu. 3. fol. 225.
- 6 Baptismus consistit in verbo et in elemēto aque nō in alio liquore: et vnum sine alio nō sufficit. in. c. non vt apponeres. n. 1. 2. 4. de baptis. f. 215.  
Baptizari nemo pōt in aqua rosata: qz non est elemētū sed in aqua trāsformata sic: puta in lirinio vel aqua lutosā vel sulphurea. ibi. nu. 4.  
Baptismus quare debet consistere in aqua. ibi.  
Baptismus est ianua omnium sacramentorum et nobilius ceteris sacramentis. in. c. cum contingat. nu. 6. de dec. fo. 152.
- 7 Baptismus reiterans qua pena puniatur in. c. ex literarum. nume. 2. de apost. fo. 105.  
Baptisma reiteratum non imprimit in baptizatum nouum charactere. ibidem nu. 3. fo. 105.
- 6 Baptizari an quis possit post mortem. in. c. a nobis. el. h. nu. 8. de sentē. excom. fo. 172.
- 6 Baptizans nemo potest seipsum etiam instante necessitatis articulo tamē si statim mortuus fuisset saluus fuisset propter fidem quam habuit. in. c. debitum. nu. 1. de baptis. fo. 215.  
Baptizans debet esse maior baptizato. xviij. annis. ibi. nu. 3.  
Baptizari nemo potest ex sua immersione in fontem l3 alius dicat ego baptizo te. sed requiritur qz ab alio immergatur. ibi. nu. 5.
- 6 Baptizans si peccat in latinitate non vitiat baptismum. in. c. si. nu. 4. de baptis. fo. 215.  
Baptismus verus confertur etiam qz baptizans et baptizatus credant baptismum esse truffam vel prodesse corpori et non anime. ibi. nu. 5.  
Baptismus non vitiat falsa latinitas. ibi. nu. 4.
- 6 Baptismus non imprimitur per solam asperersionem aque nisi dicatur baptizo te in nomine patris et c. licet omittatur salis impositio et quedā alia solennia. in. c. j. nu. 1. 2. de baptis. fo. 213.  
Baptizare nemo potest nisi sit sacerdos si quis autem citra sacerdotem baptizauerit siue masculus siue femina tenet baptismum et non debet reiterari licet grauiter peccent. ibi. nu. 3.  
Baptizandus non requiritur qz ter immergatur in aqua. sed est seruanda consuetudo loci. ibi. nu. 4.  
Baptismus non potest fieri in alio liquore qz in aqua. ibi. nu. 5. fo. 214.  
In baptismo multum considerantur consuetudines prouinciarū circa eius solennitates. ibi. nu. 6.
- 5 **Bartolus** omnium iudicio cunctos scribentes in equitate et veritate processit in. c. cum nobis. nu. 2. ver. qd ergo. de prescri. fo. 33.
- 6 **Corse.** Adde eundem Ab. in. c. non minus. nu. 18. ver. hāc eandē sniam. de immu. eccl. fo. 236. vbi dixit qz Bart. fuit iuris ciuilis illuminator. l3 Bal. imprudenter loquat. in. c. j. de suc. seu. in. v. co. vbi dixit qz Bar. fuit subtilis homo et doctor summus tamen tenebat opiniones multum placentes laicis et fecit hoc opinionibus suis multum de honore: vide Bal. in. l. scripture. C. de fide instru. et Ang. confi. xij.
- 4 **Bastardi** an veniant sub statuto puniente illos de familia vel domo. in. c. in presentia. nu. 32. de prob. fol. 14.
- 4 Bastardus dicitur esse de consanguinitate patris quo ad impotentiam contrahendi matrimonium. in. c. per tuas. de prob. nu. 3. fo. 26.
- 1 Bastardus licet aliquis sit tamen potest in prelaturam postulari si non reperitur alius per quem ecclesie bene consulatur. in. c. bone memorie. el. j. nu. 15. de postu. prela. fo. 112.
- 4 **Bellum** in dubio an presumatur iustum vel iniustum. in. c. sicut. et infra. nu. 13. de iureiu. fo. 161.  
Vocati ad bellum iustum vel iniustum an agere possint contra vocantē ad damna et expensas. ibi. nu. 16.  
Ad bellum vocans an possit agere vi bonorum raptorum contra illos qui spoliauerunt vocatos. ibi. nu. 18. fo. 162.  
An vasalli seu milites vocati teneantur ire ad bellum. ibi. nu. 19.
- 6 Bellum licitum est causa qz aliquis excusetur ab aliqua prestatione. in. c. commissum. nu. 6. de dec. fo. 144.
- 4 Bellum propriū sumptum quid sit et bona mobilia statim efficiuntur capientium sed postea assignantur duci belli vt ea distribuatur. immobilia vero publicantur. in. c. sicut. et infra. nu. 8. de iureiu. fo. 161.
- 4 Bellum mouens iuste contra non subditos vt puta pro defensione sua vel rerum suarum potest percutere et interficere cum moderamine inculpate tutele. ibi. nu. 10.
- 7 In bello iusto licitum est parare insidias inimicis. in. c. vnico. nu. 1. de sagitta. fo. 115.
- 7 **Benedictio** qz in aliqbz locis dare consuevit de solēnitate et nō de substantia. i. c. consuetudine. n. 2. de despo. f. 13.
- 2 Benedictio quem effectum habeat in personam abbatis. Ant. in. c. j. n.

2. de sup. neg. prela. fol. 34.
- 7 Benedictus secundas nuptias an ab alio qz a papa absolui possit. in. c. j. nu. 5. de secun. nup. fo. 54.
- 7 Benedici non debent coniuges si alter eorum fuit benedictus. in. c. vir autem. nu. 1. de secun. nup. fol. 54.  
Benedictus trahit ad se non benedictū sed hoc indistincte non sequit qz vinum mistum sanguini domini non efficitur sanguis. ibi. nu. 3.  
Benedictio iterari non debet et iteratur si alter coniugum fuit alias benedictus. ibi. nu. 6.
- 7 Benedictio nuptialis non est sacramentū sed rei sacre signum. in. c. j. n. 6. de secun. nup. fo. 54.
- 2 Benedictio abbatialis non datur nisi diebus dominicis et festis. Ant. in. c. cum contingat. nu. 3. de eta. et quali. fol. 47.  
Benedictio abbatis non potest fieri anteqz sit sacerdos. ibi. nu. 4.
- 2 **Beneficia** plura clericus habere non potest in duabus ecclesijs nisi dispensatiue vel de consuetudine in beneficijs non requirētibz residentiam vel in vno curato et alio. in. c. euz non ignores. nu. 3. de preb.
- 7 Beneficium collatum in aliquem ob seruicia tēporalia recepta est simoniacum. in. c. cum essent. nu. 4. de simo. fo. 79.
- 5 Beneficia si duo permittant et vnus non habet ius in beneficio non potest ille alius propria auctoritate redire ad beneficium suum cum tenuerit renuntiatio. in. c. cum venerabilis. nu. 23. de excep. fo. 10.
- 6 Beneficium viuētis non potest conferri alceri per inferiorem a papa et ipse non consuevit facere. in. c. j. nu. 2. de concess. preb. fol. 54.  
Beneficiū nō est auferendum alicui sine magna et manifesta causa. ibi.
- 1 Beneficium impetratum surreptitiū nō tenetur sine peccato. in. c. ad audientiam. nu. 11. de rescrip. fo. 79.
- 6 Beneficiū nō hñ p derelicto l3 qz se absentauerit p decēniū nisi fuerit i titulatus in alio beneficio. in. c. ex parte. el. j. nu. 2. 7. 9. de cle. nō resi. fo. 19.
- 6 **Corse.** Et ibidē Ab. in gl. j. ibi quantuncunqz tpe dicit p illā gl. qz p absentia quātuncunqz longā nō perdit qz ipso facto beneficiū suū. tñ glo. in. c. non opz. el. h. de consec. di. v. dicit qz si tāto tpe qz fuit absens vt nesciat an sit mortuus vel viuus definit habere liberā administrationē. sed illa gl. fm do. Ab. in. d. c. ex parte. vbi. s. iure non pbatur. nec recipit. a doct. in. c. ex tue. nu. 13. de cle. non resi. imo vñ ibi tex. in oppositū d3 enim citari primo apud ecclesiā suā si nescitur vbi sit. et dicit tunc quedam gl. illā et eam esse limitandā prout dicit. in. c. contingit. de do. et contu. Sed iudicio meo posset saluari gl. d. c. nō oportet. qñ beneficiatus esset vagabundus et tādiu abesset: vt dubitaret an viueret an vero mortuus esset qz tūc beneficiū eius poterit alteri cōferri quia periculosa est longa beneficiū vacatio. per id quod legitur. et nō. in. c. qm frequēter. §. porro. vt li. non contestat. et in. c. ne pro defectu. de ele. et in. c. h. de concess. preb. cum simili.
- 7 Beneficio vel officio priuatus ad suum delictū potest illud ex noua confessione reacquirere. in. c. ad aures. nu. 3. de pe. fo. 171.
- 6 Beneficia et dignitates non possunt nec diuidi nec permutari sine superioris auctoritate. in. c. maioribus. nu. 1. 2. 3. de preb. fo. 25.
- 6 Beneficia licet latissime interpretentur tamen est verū quando concernunt preiudicium solius concedentis et non alterius. itē qñ deueniant a dispositione iuris communis. in. c. cum dilecti. nu. 5. de dona. fo. 106.
- 6 Beneficium vnum an recipiat diuisionem et si sunt duo recepti ad illud an valeat talis receptio. in. c. dilecto. nu. 1. 2. 1. de preb. fo. 33.  
Beneficiū cōferēdi ptatē hñs pōt licite cōferre suis consanguineis. ibi. n. 2.  
Beneficiū duobus eadē die datū nec apparet de prioritāte alicui facit qz super eo supersedeatur donec adeat conferēs. c. h. de offi. deleg. fol. 73.
- 9 Beneficiorū curatorū pluriū collatio nō d3 fieri vni qz nō valet residere si secus fiat collatio non valet et conferens priuatur potestate conferēdi pro illa vice. in. c. quia nonnulli. nu. 1. et nu. 8. de cleri. non resi. fo. 18.  
Beneficia plura possunt esse penes vnum clericum si vnum beneficium non sufficeret per se et requiritur dispensatio ibi. nu. 2.  
Beneficium curatum habēs debet seruire per se et non per vicarium et quid si non est curatum. ibi. nu. 3. 6. 7.  
Beneficia plura curata hodie non retinentur cum conscientia et quid de non curatis. ibi. nu. 4. 7. 5.
- 6 Beneficiū potest conferri absenti qñ superior habet notas eius qualitates. in. c. ea nescitur. nu. 3. de his que fi. a prela. fo. 68.
- 6 Beneficia plura habens ex dispensatione potest vni per alterum seruire. in. c. quia nonnulli. n. 9. de cleri. non resi. fo. 18.
- 5 Beneficium vacaturū nō potest promitti alicui sed bene potest reservari pro certa persona ex qua reservatione non queritur aliquod ius persone. in. c. cū dilectus. nu. 2. 7. 10. de iure pat. fo. 196.  
Beneficium non potest reservari collationi pape per legatum sine specialī mandato. ibi. nu. 9.  
Beneficia plura an quis possit possidere in diuersis ecclesijs. in. c. cū ecclesiastice. nu. 2. 7. 8. de excep. fo. 4.  
Beneficiatus pluribus beneficijs vtrum possit opponere et quo nomine contra aliquem querentem plura beneficia. ibi. nu. 5.  
Beneficia plura habere an sit peccatum. ibi. nu. 12.
- 6 Beneficium vel ecclesia quibus modis habetur pro delictis. in. c. qualiter nu. 5. de cle. non resi. fo. 20.



## Repertorium singularium materialium

- 3 Beneficium adiudicatur illi qui pbat conferentē fuisse in potestate cōfe  
rendi tēpore collationis et succumbens potest agere de proprietate cōfe  
rēdi cū ipso collatore. in. c. cum olim. nu. 1. de cau. poss. et prop. fol. 162.
- 3 Beneficij priuatio non fit ex omni pctō mortali. in. c. ij. n. 11. de iu. fol. 4.
- 6 Beneficia debent pure renuntiari. in. c. inter cetera. numer. 4. de preben.  
fo. 28.  
Beneficia vacatura nullus citra papam potest conferre. ibi. nu. 6.  
Beneficium vacaturum alicui collatum a papa ideo sibi debetur vt si  
postea conferatur alteri sit nulla collatio. ibi. nu. 7.
- 3 Beneficium non vacans non potest cōferri certe persone sed alicui col  
legio sic. in. c. cum venissent. nu. 10. de rest. spo. fo. 174.  
Beneficium vel ecclesia si est concessum vel concessa alicui in titulum po  
test cui est facta concessio ingredi possessionem et administrare propria  
authoritate. ibi. nu. 15.
- 1 Beneficium si fuit datum secundo impetratori anteq̃ primus impetra  
tor presens literas suas quid erit agendum. in. c. abbatem. nu. 3. de re  
scrip. fo. 87.
- 7 Beneficium illius qui deponitur in curia an dicatur vacare in curia. in  
c. ad petitionem. nu. 4. de accu. fo. 70.
- 1 Beneficium impetratum ab illo qui licet non sit clericus tamen vadit in  
habitu clericali non potest per ipsum obtineri in. c. cum adeo. nu. 1. de re  
scrip. fo. 58.
- 6 Beneficium primum tunc vacat per adeptionē secundā qñ ad secundum  
beneficiatus est pene translatus. in. c. i. nu. 5. et 7. de cle. coniug. fol. 14.
- 6 Beneficium potest retineri ex diuersis titulis et vnum titulum acceptan  
do alteri non renuntiat. confirmatio vero ex pluribus titulis non potest  
fieri. in. c. post electionem. nu. 4. de concess. preben. fol. 59.
- C**orfe. Et vide bonā cautela per cū. et do. Car. dicit ibi q̃ qui est in pos  
sessione beneficij potest se defendere ex duabus collationib⁹ et dicit se ali  
bi non legisse in contrarium facit tex. in. c. cum olim. de re iud. vbi ille qui  
obtinet beneficium a papa et postea ab ordinario videtur facere inclusio  
nem pape. dñs meus Barb. ibi dicit. q̃ text. d. c. post electionem limita  
tur et restringitur non habere locum quando prima collatio fuit obtēta  
a papa. et dicit hoc menti tenendum: quia nullus in. c. post electionem te  
rigit: vel dic quia collatio facta per inferiorem ad confirmationem colla  
tionis nulle facte per papam non valet. et sic dictum. c. cum olim. intelli  
gitur quando collatio facta per papam nō valebat quia collatio inferio  
ris facta in consequentiam confirmationis nullius non valet: q̃ si nō te  
net principale. nec accessorium. vñ do nouū intellectū. q̃ d. c. post electio  
nem procedit qñ quis consequitur varios titulos habiles seu proceden  
tes ex capitibus habilibus et de per se. secus si ex capituli inabilibus. et  
secunda collatio facta per inferiorem veniat accessorie ad concessionem pa  
pe que erat nullius momenti quia tunc dicitur venire potius ad elusio  
nem q̃ ad confirmationem. et ita recte intuenti videtur sentire ille tex. et vi  
dentur sentire hoc do. Ant. et do. Jo. de imo. ibi.
- 7 Beneficium si efficiatur censuale per collusionem fraudulenter factā cle  
rico priuatur ipso beneficio. in. c. audiuius. nu. 1. de collu. dete. fo. 135.  
Beneficium potest vacare tāto tempore q̃ eius collatio pertinet ad pa  
pam. in. c. cum accessissent. nu. 1. de const. fo. 26.
- 6 Beneficiatus si permittat se super alio beneficio intitulari priuatur pri  
mo beneficio aliquando ipso iure aliquando per sententiam. in. c. ex par  
te. nu. 8. de cle. non resi. fol. 20.
- 6 Beneficia que requirunt residentiam. in. c. extirpande. §. qui vero. n. 8. de  
preben. fo. 38.
- 2 Beneficium quod potest vocare per renuntiationem potest cōferri cer  
te persone: et ratio est quia cessat votum captande mortis. in. c. ex parte.  
el. i. nu. 2. de off. deleg. fo. 77.
- 7 Beneficium simoniace acquisitum in manibus cuius debet consignari  
vel cedi. in. c. de regularibus. nu. 1. de simo. fol. 83.  
Beneficium si fuit renuntiatum in manibus episcopi an possit episcop⁹  
absq̃ alia sententia illud alteri conferre et renuntiantem possessione pri  
uare. in. c. accepta. nu. 5. et 7. de rest. spo. fo. 167.  
Beneficium curatum si fuit datum alicui petenti alia beneficia perdit il  
la ipso iure non autem eorum possessionem sine cause cognitione. ibidē  
numero. 6.
- 6 Beneficium in commendam habentes non dicuntur habere beneficiuz  
suum. in. c. cum olim. nu. 3. de rerum permu. fo. 90.
- 6 Beneficium curatum non datur existenti in sacris si est ante tempus p  
motus. in. c. illorum. nu. 3. de preb. fo. 31.
- 6 Beneficio cessionis bonorum non potest renuntiari etiam per iuramen  
tum. in. c. lato. nu. 2. de pigno. fo. 63.
- 2 Beneficium licet sit indiuiduum quo ad titulu⁹ tñ eius fructus possunt  
inter duos diuidi. Ant. in. c. proposuit. nu. 2. et 6. de si. presb. fo. 13.
- 3 Beneficium habitum per simoniam non retinetur cum conscientia etiā  
si peregerit penitentiam. in. c. cum super. nu. 8. de confess. fo. 225.
- 2 Beneficium vni ex consanguineis collatū potest eo mortuo alteri cōsan  
guineo conferri. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 7. de si. presb. fo. 53.
- 6 Beneficia duo curata si simul et semel vni conferuntur datur sibi electio  
quod velit acceptare. in. c. de multa. nu. 1. de preben. fo. 36.  
Beneficij retentio potest fieri propter expensas quas ibi feci vel quas fe  
ci circa clericum defunctum. ibi. nu. 4.
- Beneficium curatum quod sit vel ecclesia curata. ibi. nu. 24. fo. 29.
- Beneficium quod fuerit sponte vel coacte renunciatum an admittatur  
huiusmodi probatio simul. in. c. super hoc. nu. 51. de renun. fo. 16.
- Beneficia promoti et translati in episcopum vacant ipso iure. in. c. cum  
in cunctis. §. cum vero. nu. 3. de ele. fo. 125.
- Beneficia promoti in curia an vacent in curia vel extra. ibi. nu. 4.
- Beneficia priora an vacent si electus de facto administrat anteq̃ sit cō  
firmatus. ibi. nu. 10.
- 2 Beneficium primum an vacet statim q̃ quis adeptus est secundum. in  
c. admonet. nu. 11. de renun. fol. 11.
- 6 Beneficium licet sit vacans tantum de facto puta quia alius de facto pos  
sidet non potest conferri anteq̃ remoueat talis possessor a possesse.  
in. c. cum nostris. nu. 8. et 19. de concess. preb. fol. 58.
- 6 Beneficium vacans siue de iure siue de facto an et quo casu posset cōfer  
ri et a quo. in. c. cum nostris. nu. 8. de concess. preb. fo. 58.  
Beneficium collatum alteri anteq̃ ille acceptet nō pōt alteri cōferri. ibi.  
Beneficium vacans de iure si de facto retinetur an possit alteri conferri  
non vocato possessore vel quomodo et non facta mentione de tali retētio  
ne facti. ibi. nu. 19.
- Beneficium vni debitum licet alteri sit collatum poterit primo confer  
ri non facta mentione de secunda collatione quia videtur facta in fraudē.  
ibi. nu. 20.
- 6 Beneficia ad sedem apostolicam deuoluta potest conferre cardinalis le  
gatus in loco vbi vacant. beneficia vero que vacant in curia solus papa  
conferat. in. c. venerabilis. nu. 2. de preb. fo. 48.
- Beneficia quando dicantur vacare in curia. remissive. ibi.
- 7 Beneficium indultum ratione minoris etatis non extinguitur licet mi  
nor peruenierit ad maiorem etatem. in. c. si. n. 12. de sen. ex com. fo. 197.
- 1 Beneficia plura curata non est licitū habere. in. c. condum. el. ij. nu. 1. et 5. et 7.  
et 12. et 14. et 23. et 26. et 34. et 35. et 36. de ele. fo. 176.
- 6 Beneficia vacantia possunt conferri licet ille cui erant pmissa anteq̃ va  
carent appellauerit. in. c. relatum. nu. 1. de concess. preb. fo. 59.  
Beneficij vacaturi promissio non conualidatur data eius vacatione q̃  
promissio ab initio fuit nulla. ibi. nu. 2.
- 2 Beneficium censetur habitum pro derelicto per desertionem longo tē  
pore factam. Ant. in. c. i. nu. 1. de off. vica. fo. 70.  
Beneficia pura non potest quis habere propter impossibilitatem vtro  
biq̃ seruendi. Ant. in. c. ij. nu. 1. et 2. et 3. et 4. et 5. et 6. et 7. et 8. et 9. et 10. et 11. et 12. et 13. et 14. et 15. et 16. et 17. et 18. et 19. et 20. et 21. et 22. et 23. et 24. et 25. et 26. et 27. et 28. et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34. et 35. et 36. et 37. et 38. et 39. et 40. et 41. et 42. et 43. et 44. et 45. et 46. et 47. et 48. et 49. et 50. et 51. et 52. et 53. et 54. et 55. et 56. et 57. et 58. et 59. et 60. et 61. et 62. et 63. et 64. et 65. et 66. et 67. et 68. et 69. et 70. et 71. et 72. et 73. et 74. et 75. et 76. et 77. et 78. et 79. et 80. et 81. et 82. et 83. et 84. et 85. et 86. et 87. et 88. et 89. et 90. et 91. et 92. et 93. et 94. et 95. et 96. et 97. et 98. et 99. et 100. et 101. et 102. et 103. et 104. et 105. et 106. et 107. et 108. et 109. et 110. et 111. et 112. et 113. et 114. et 115. et 116. et 117. et 118. et 119. et 120. et 121. et 122. et 123. et 124. et 125. et 126. et 127. et 128. et 129. et 130. et 131. et 132. et 133. et 134. et 135. et 136. et 137. et 138. et 139. et 140. et 141. et 142. et 143. et 144. et 145. et 146. et 147. et 148. et 149. et 150. et 151. et 152. et 153. et 154. et 155. et 156. et 157. et 158. et 159. et 160. et 161. et 162. et 163. et 164. et 165. et 166. et 167. et 168. et 169. et 170. et 171. et 172. et 173. et 174. et 175. et 176. et 177. et 178. et 179. et 180. et 181. et 182. et 183. et 184. et 185. et 186. et 187. et 188. et 189. et 190. et 191. et 192. et 193. et 194. et 195. et 196. et 197. et 198. et 199. et 200. et 201. et 202. et 203. et 204. et 205. et 206. et 207. et 208. et 209. et 210. et 211. et 212. et 213. et 214. et 215. et 216. et 217. et 218. et 219. et 220. et 221. et 222. et 223. et 224. et 225. et 226. et 227. et 228. et 229. et 230. et 231. et 232. et 233. et 234. et 235. et 236. et 237. et 238. et 239. et 240. et 241. et 242. et 243. et 244. et 245. et 246. et 247. et 248. et 249. et 250. et 251. et 252. et 253. et 254. et 255. et 256. et 257. et 258. et 259. et 260. et 261. et 262. et 263. et 264. et 265. et 266. et 267. et 268. et 269. et 270. et 271. et 272. et 273. et 274. et 275. et 276. et 277. et 278. et 279. et 280. et 281. et 282. et 283. et 284. et 285. et 286. et 287. et 288. et 289. et 290. et 291. et 292. et 293. et 294. et 295. et 296. et 297. et 298. et 299. et 300. et 301. et 302. et 303. et 304. et 305. et 306. et 307. et 308. et 309. et 310. et 311. et 312. et 313. et 314. et 315. et 316. et 317. et 318. et 319. et 320. et 321. et 322. et 323. et 324. et 325. et 326. et 327. et 328. et 329. et 330. et 331. et 332. et 333. et 334. et 335. et 336. et 337. et 338. et 339. et 340. et 341. et 342. et 343. et 344. et 345. et 346. et 347. et 348. et 349. et 350. et 351. et 352. et 353. et 354. et 355. et 356. et 357. et 358. et 359. et 360. et 361. et 362. et 363. et 364. et 365. et 366. et 367. et 368. et 369. et 370. et 371. et 372. et 373. et 374. et 375. et 376. et 377. et 378. et 379. et 380. et 381. et 382. et 383. et 384. et 385. et 386. et 387. et 388. et 389. et 390. et 391. et 392. et 393. et 394. et 395. et 396. et 397. et 398. et 399. et 400. et 401. et 402. et 403. et 404. et 405. et 406. et 407. et 408. et 409. et 410. et 411. et 412. et 413. et 414. et 415. et 416. et 417. et 418. et 419. et 420. et 421. et 422. et 423. et 424. et 425. et 426. et 427. et 428. et 429. et 430. et 431. et 432. et 433. et 434. et 435. et 436. et 437. et 438. et 439. et 440. et 441. et 442. et 443. et 444. et 445. et 446. et 447. et 448. et 449. et 450. et 451. et 452. et 453. et 454. et 455. et 456. et 457. et 458. et 459. et 460. et 461. et 462. et 463. et 464. et 465. et 466. et 467. et 468. et 469. et 470. et 471. et 472. et 473. et 474. et 475. et 476. et 477. et 478. et 479. et 480. et 481. et 482. et 483. et 484. et 485. et 486. et 487. et 488. et 489. et 490. et 491. et 492. et 493. et 494. et 495. et 496. et 497. et 498. et 499. et 500. et 501. et 502. et 503. et 504. et 505. et 506. et 507. et 508. et 509. et 510. et 511. et 512. et 513. et 514. et 515. et 516. et 517. et 518. et 519. et 520. et 521. et 522. et 523. et 524. et 525. et 526. et 527. et 528. et 529. et 530. et 531. et 532. et 533. et 534. et 535. et 536. et 537. et 538. et 539. et 540. et 541. et 542. et 543. et 544. et 545. et 546. et 547. et 548. et 549. et 550. et 551. et 552. et 553. et 554. et 555. et 556. et 557. et 558. et 559. et 560. et 561. et 562. et 563. et 564. et 565. et 566. et 567. et 568. et 569. et 570. et 571. et 572. et 573. et 574. et 575. et 576. et 577. et 578. et 579. et 580. et 581. et 582. et 583. et 584. et 585. et 586. et 587. et 588. et 589. et 590. et 591. et 592. et 593. et 594. et 595. et 596. et 597. et 598. et 599. et 600. et 601. et 602. et 603. et 604. et 605. et 606. et 607. et 608. et 609. et 610. et 611. et 612. et 613. et 614. et 615. et 616. et 617. et 618. et 619. et 620. et 621. et 622. et 623. et 624. et 625. et 626. et 627. et 628. et 629. et 630. et 631. et 632. et 633. et 634. et 635. et 636. et 637. et 638. et 639. et 640. et 641. et 642. et 643. et 644. et 645. et 646. et 647. et 648. et 649. et 650. et 651. et 652. et 653. et 654. et 655. et 656. et 657. et 658. et 659. et 660. et 661. et 662. et 663. et 664. et 665. et 666. et 667. et 668. et 669. et 670. et 671. et 672. et 673. et 674. et 675. et 676. et 677. et 678. et 679. et 680. et 681. et 682. et 683. et 684. et 685. et 686. et 687. et 688. et 689. et 690. et 691. et 692. et 693. et 694. et 695. et 696. et 697. et 698. et 699. et 700. et 701. et 702. et 703. et 704. et 705. et 706. et 707. et 708. et 709. et 710. et 711. et 712. et 713. et 714. et 715. et 716. et 717. et 718. et 719. et 720. et 721. et 722. et 723. et 724. et 725. et 726. et 727. et 728. et 729. et 730. et 731. et 732. et 733. et 734. et 735. et 736. et 737. et 738. et 739. et 740. et 741. et 742. et 743. et 744. et 745. et 746. et 747. et 748. et 749. et 750. et 751. et 752. et 753. et 754. et 755. et 756. et 757. et 758. et 759. et 760. et 761. et 762. et 763. et 764. et 765. et 766. et 767. et 768. et 769. et 770. et 771. et 772. et 773. et 774. et 775. et 776. et 777. et 778. et 779. et 780. et 781. et 782. et 783. et 784. et 785. et 786. et 787. et 788. et 789. et 790. et 791. et 792. et 793. et 794. et 795. et 796. et 797. et 798. et 799. et 800. et 801. et 802. et 803. et 804. et 805. et 806. et 807. et 808. et 809. et 810. et 811. et 812. et 813. et 814. et 815. et 816. et 817. et 818. et 819. et 820. et 821. et 822. et 823. et 824. et 825. et 826. et 827. et 828. et 829. et 830. et 831. et 832. et 833. et 834. et 835. et 836. et 837. et 838. et 839. et 840. et 841. et 842. et 843. et 844. et 845. et 846. et 847. et 848. et 849. et 850. et 851. et 852. et 853. et 854. et 855. et 856. et 857. et 858. et 859. et 860. et 861. et 862. et 863. et 864. et 865. et 866. et 867. et 868. et 869. et 870. et 871. et 872. et 873. et 874. et 875. et 876. et 877. et 878. et 879. et 880. et 881. et 882. et 883. et 884. et 885. et 886. et 887. et 888. et 889. et 890. et 891. et 892. et 893. et 894. et 895. et 896. et 897. et 898. et 899. et 900. et 901. et 902. et 903. et 904. et 905. et 906. et 907. et 908. et 909. et 910. et 911. et 912. et 913. et 914. et 915. et 916. et 917. et 918. et 919. et 920. et 921. et 922. et 923. et 924. et 925. et 926. et 927. et 928. et 929. et 930. et 931. et 932. et 933. et 934. et 935. et 936. et 937. et 938. et 939. et 940. et 941. et 942. et 943. et 944. et 945. et 946. et 947. et 948. et 949. et 950. et 951. et 952. et 953. et 954. et 955. et 956. et 957. et 958. et 959. et 960. et 961. et 962. et 963. et 964. et 965. et 966. et 967. et 968. et 969. et 970. et 971. et 972. et 973. et 974. et 975. et 976. et 977. et 978. et 979. et 980. et 981. et 982. et 983. et 984. et 985. et 986. et 987. et 988. et 989. et 990. et 991. et 992. et 993. et 994. et 995. et 996. et 997. et 998. et 999. et 1000.



## Super Lectu. Panormitani.

- extirpandas. nu. 8. 9. 01. de fil. presby. fo. 55.
- 7 Beneficiū collatū indigno nō pōt alteri cōferri donec fuerit super indi-  
gnitate illi? iudicatū r qñ. in. c. iter dilectos. n. 5. 8. 9. de excels. pla. f. 147.
- 7 Beneficiū si litigatur inter duos r vnus propter suum delictum fue-  
rit illo priuatus an per hoc alter litigans possit illud beneficiū absq̃  
alia licentia tenere. in. c. si. nu. 5. de cri. fal. fo. 134.
- 2 Beneficia plura an sit licitū retinere. Anto. in. c. queris. nu. 7. de etate r  
quali. fol. 44.
- 6 Beneficiū cum administratione qui dicantur habere r qui sine. in. c.  
requisiuit. nu. 4. de test. fo. 123.
- Corse. Adde Do. de sanc. ge. in. c. pñti. in. vi. col. in ver. ad fm qui dica-  
tur r c. de of. 02. li. vi. vbi alle. glos. in ver. in ipsos. in. c. tue. de cle. non refi.  
volentē qd oēs prelati dicunt habere administrationē r Inno. idē vide-  
tur sentire de quocūq̃ habēte curā animarū r administrationē sacramē-  
torū: tales em dicunt administrationē habere. s. potestate intīgendi pe-  
nitētiās. ita no. Inno. in. d. c. requisisti. in glo. fi. r facit qd ipse not. in. c.  
cū inter. de ver. sig. idē Inno. dicit de canonico habente suā prebendam  
distinctā vt talis dicat habere administrationē: vt ipse no. in. c. ex literis.  
de pb. in glo. i. r q. r ad idē no. in. c. trāsmisam. de elec. in glo. magna. r p  
suo dicto videt ter. r q. i. c. si. in cto. s. precedēti. qui text. loquit in cano-  
nicis fm intellectū B. a. ibi positus: sed ter. in. d. c. requisisti. s. si. probat  
qd etiā alij nō habētes aliquā dignitatē dicuntur habere administratio-  
nē. Conclusio est qd quicūq̃ hz beneficiū quātūcūq̃ simplex in titulū  
cui sit assignata certa dos talis dicitur habere beneficiū cum admini-  
stratione cum tunc dicatur habere administrationem illius dotis.  
Beneficiū in quo quis erat minus canonice intrusus si impetretur a  
papa non facta mentione de tali intrusione talis impetratio est surrepti-  
tia. in. c. cum iam dudum. nu. 3. de preben. fo. 30.  
Intrusus dicitur ille qui sine legitimo titulo licet sit elect⁹ administrat  
vel titulo legitimo fuit priuatus r tamen ministrat. fo. 30.
- 6 Beneficiū si est collatū alicui pōt eius possessio peti nō obstatē eius adiu-  
ratione vel renūtiatione. in. c. post electionē. nu. 1. de cōces. preben. fo. 59.  
Beneficiū vel dignitas non vacans non potest alteri conferri. ibi.  
Beneficiū pōt retineri ex diuersis titulis r vnū titulum acceptando alteri  
nō renūtiat: confirmatio vero ex pluribus titulis non pōt fieri. ibi. nu. 4.
- 6 Beneficia plura clericus tenere non potest quando vnū de per se est suf-  
ficiens etiā cum dispensatione quo ad deum nisi hoc vertat in euiden-  
tem vtilitatem beneficiorum: quia clericus sit homo multum industrios-  
sus. in. c. conquerente. nu. 2. de cle. non refi. fo. 19.
- Beneficiū nō pōt cōstitui de fructibus vnus ecclesie nisi hoc fiat ex auto-  
ritate superioris r ex iusta causa: tunc dō remanere primo rectori tm ex  
quo possit honeste viuere r cōsecutus tale beneficiū nō pōt illo priuas-  
ri. licet postea ex redditibus prius rector nō possit sustentari r remo-  
to illo qui consecutus est totum beneficiū reintegratur. ibi. nu. 5. r. 6.
- 3 Beneficiū potest contineri etiā impuberi qui tamen nō vocatur ad  
actus capitulares tanq̃ carens discretionē. in. c. ex parte. num. 17. de res-  
sti. spo. fo. 184.
- 6 Beneficiū curatum obtinens tenetur facere se promouere ad sacerdo-  
tium intra annum nisi se absentet causa studiij r cum dispensatione epi-  
scopi dummodo relinquat ibi vicariū: in simplicibus vero beneficijs nō  
relinquitur. in. c. tue fraternitatis. nu. 6. de cle. non refi. fo. 21.
- 6 Beneficiū an r quomodo confertur in inuitum. in. c. clericis. nu. 3. de  
vi. r bone. cleri. fo. 4.
- 6 Beneficiū potest conferri absenti r ille absens potest per alium inue-  
stiri an autem conferentes possunt retrocedere etiā si interuenit per-  
sona media. in. c. accedens. nu. 1. 2. r. 3. de preben. fo. 33.  
Beneficiatus an possit se inuestire de bñficio suo per laicum. ibi. nu. 6.
- 6 Beneficia etiā simplicia de iure scripto requirunt residentiam persona-  
rum. in. c. extirpāde in repe. s. qui vero nu. 46. r nu. 30. de preben. fo. 43.
- 6 Beneficiū potius est conferendum clericis loci vbi est quā extraneis  
data inter eos pari idoneitate. in. c. ad decorē. nu. 4. de institu. fo. 53.
- 6 Beneficia plura r plures dignitates quibus casibus possunt esse apud  
vnum in. c. extirpāde in repe. s. qui vero nu. 27. de preben. fo. 42.
- 6 Beneficiū vacans per receptionem secundi potest impetrari etiā ta-  
cito qd alius de facto possidet ipsum: qz talis possessio est euidenter in-  
iusta. in. c. literas. nu. 1. r nu. 5. de concess. preben. fo. 61.
- 6 Beneficia vacatura nullo modo possunt conferri ab inferiore a papa p  
pter votum captandē mortis. in. c. relatum. nu. 6. de preben. fo. 25.
- 6 Beneficiū vacaturum nullo modo potest hodie conferri saltem de iu-  
re canonico. in. c. accedens. nu. 1. r. 3. de concess. preben. fo. 63.
- 6 Beneficia plura simplicia etiā residentia de iure speciali non requiren-  
tia nō possunt de iure esse penes vnū. in. c. extirpāde in repe. s. qui vero.  
nu. 46. r nu. 36. ver. aut queritur. r nune. 34. de preben. fo. 44. r seq.  
Beneficia duo curata nō possunt esse penes vnum etiā stante de hoc  
consuetudine r etiā quod vnum per se non sit sufficiens. ibi. nu. 36.  
Beneficiū curatū vel gratia de eo obtinēdo an vacet per adēptionē scōi  
simplicis requirentis tm residētiā r si vacat an vacet ex tacita renūtiā-  
tione vel qñ. ibi. nu. 47. r nu. 49. r. 52. r an ipso facto. nu. 52. fo. 46.  
Beneficiū simplex vacat per adēptionē alterius simplicis ipso facto. ibi.  
Beneficia plura tenens etiā simplicia an peccet mortaliter. in. c. dudū.

- el. ij. nu. 36. de elec. fo. 172.
- 6 Beneficiatus non vacantiā non debent concedi vel conferri r quando. in. c.  
nulla ecclesiastica. nu. 13. r. 9. de concess. preben. fo. 55.  
Beneficia vacantiā debēt cōferri intra sex menses quibus elapsis deuolut  
tur de. epō ad capitulū r demum ad proximū superiorem. ibi. nu. 7.  
Beneficiū vacās lz alicui promittatur poterit alteri conferri. ibi. nu. 2.
- 6 **Beneficiatus** debet contribuere in reparationē eccle-  
sie pro rata beneficij deductis redditib⁹  
necessarijs ad eius victum. in. c. i. nu. 1. r. 2. de eccle. edifi. fo. 219.
- 2 Beneficiatus a laico quomodo punitur. in. c. quod in dubijs. nu. 10. de  
renun. fo. 28.
- 6 Beneficiatus electus in canonicū a capitulo an capitulum videatur re-  
nuntiasse iuri residentie an ille electus habeat primum beneficiū renū-  
tiare. in. c. cum non ignores. nu. 8. de preben. fo. 28.
- 6 Beneficiatus nō potest resignare beneficiū sine licentia episcopi vel  
consensu patroni. in. c. significatum. nu. 6. r. 7. de preben. fo. 26.
- 2 Beneficiatus cui fuit mandatum provideri de alio beneficio incompa-  
tibili an debeat primum renuntiare an autem primo statuendum con-  
ferri. c. veniens. nu. 14. de renun. fo. 33.
- 1 Beneficiū ad idē potest impetrari alius titulus ad cautclam nō tamē  
qd ex vtroq̃ titulo quis habeat. in. c. in nostra. nu. 6. de rescript. fo. 78.
- 3 Beneficiatus si non recipit ordines quos beneficiā requirunt priuatur  
beneficijs. in. c. i. nu. 13. 5. 6. de eta. r quali. fo. 42.
- 2 Beneficiatus non dicitur ille qui habet canonicatum sine prebenda. in  
c. in nostra. nu. 1. de rescript. fo. 81.
- 2 Beneficiatus non habens duas ecclesias incōpatibiles tenetur alteram  
dimittere r qñ Anto. in. c. eam te. nu. 1. 3. 4. 9. 10. de eta. r quali. fo. 43.
- 1 Beneficiatus nō faciens se promoueri ad ordines an sit ipso iure priua-  
tus bñficio. in. c. cū in cunctis. s. inferiora. nu. 2. 9. r. 10. de ele. fo. 126. r se.
- 3 Beneficiatus debet defendere collationem sui beneficij fuisse legitime  
factam qñ agitur contra eū. in. c. cōquerente. nu. 13. de rescript. fo. 133.
- 7 Beneficiatus licet toleratur in beneficio de recenti non per hoc est indu-  
ctus consensus superioris quando. s. habet presumptionem iuris contra  
se. in. c. licet beli. nu. 24. de simo. fo. 87.
- 2 Beneficiatus non faciens se promoueri ad sacros ordines an r qñ sit pri-  
uandus beneficijs. Anto. in. c. queris. nu. 3. 6. de eta. r qualita. fo. 44.
- 9 Beneficiati sunt inhabiles ad alia beneficia obtinēda: quia nō possunt  
vtrōq̃ residere etiā si vnum per se non sit sufficiens. in. c. super inor-  
dinata. nu. 1. r. 2. de preben. fo. 48.
- 6 **Beneplacitum** finitur morte. in. c. si. nune. 6. de preca-  
rijs. fo. 78.
- 2 **Bigamus** quare nō potest promoueri ad sacros ordines.  
Anto. in rub. nu. 1. de biga. fo. 62.  
Bigamus ordinatus non recipit ordinum executionē. in. c. ij. nu. 1. r nu.  
5. eo. ti. fo. 60.  
Bigamus est irregularis de iure diuino. ibi. nu. 3.  
Bigamus an possit dispensare per papam. ibi. nu. 6.  
Bigamus quibus modis quis dicatur r quare ita dicatur. ibi. nu. 8.  
Bigamia an inducatur ex secundo matrimonio de facto contracto r in  
ualido. Anto. in. c. nuper. nu. 4. eo. ti.  
Bigamus non est qui contraxit cum virgine vidua. in. c. debitum. nu. 1.  
r nu. 3. eo. ti. fo. 60.  
Bigamus an dicatur ille qui duxit vxoem prius a se corruptam. ibi.  
dem. nu. 2.
- 6 Bigamus ex dispensatione pape ex causa facta potest promoueri ad sa-  
cros ordines. in. c. proposuisti. nu. 6. de concess. preben. fo. 56.
- 7 Bigamus dicitur inon tantum vir sed vxor que ad secundas nuptias  
transit. in. c. vir autem. nu. 2. de secun. nup. fo. 54.
- 5 Bigamus non dicitur ille qui non cognouit vxoem r aliam accepit. in  
c. verum. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 165.
- 2 Bigamus non est habens plures concubinas. Anto. in. c. qz circa. num.  
1. de biga. fo. 62.
- 7 Bigamia oritur ex matrimonio nullo. in. c. cum in apostolica. nu. 5. de  
de sponsa. fo. 8.
- 6 Bigamus. i. ille qui habuit duas vxores r ille qui habuit vnā non vir-  
ginem quare non potest ad clericatum promoueri. in. c. sane. el. s. nune.  
ro. 5. de cleri. coniug. fo. 14.
- 7 **Bisextus** quando venit duo dies computantur in vno. in  
c. quesuit. nu. 24. de verbo. signi. fo. 199.
- Blasphemans** qua pena puniatur. in. c. statuim⁹. nu.  
3. 5. 11. de maled. fo. 139.
- Blasphemans calore iracundie an puniatur ita acriter sicut alij. ibidē.  
numero. 6.  
Blasphemia est crimen quod potest cognosci in vtroq̃ foro. ibi. nu. 9.
- 7 Blasphemia an r quando possit r debeat ab episcopo loci absolui. in. c.  
fi nu. 1. de maledi. fo. 124.
- Corse. Adde qd blasphemare deū dicit ille qui iurat p mēbra dei r pōt  
puniri pena. c. si. de maledi. fm Jo. de ana. ibi r si statutū certa pena puni-  
at blasphemantē deū eadē pena puniat iurās p mēbra dei r an indis-  
tincte sit blasphemus iurans per mēbra dei r an blasphemia sit verbū



# Repertorium singularium materiarum

- iniuriosum et quis possit accusare blasphemantem et quis teneat accusare blasphemantem, vide Jo. de ana. de oibus istis. in. d. c. fi. de maledi. in. xij. colu. et in. xiiij. et xv. col. ubi plene de materia. et qd si qs eraderet imaginem dei beate virginis et alicuius sancti vel destrueret vel proijceret in terram seu aliquem locum ubi talis imago esset picta in contemptum dei siue divini nominis: dic qd contra talem cuiuscumque conditionis vel preeminentie vel gradus existere debet esse ultio dura et severa pena. ita dicit Ange. in sua. q. que incipit in resurgenti delictorum palatio. in. ix. col. alle. no. in. c. fi. canonici. de offi. or. lib. vi. et ibi gl. refert Jo. de ana. in. d. c. fi. in. xvij. col. et ibi dicit per tex. in. l. unica. C. nemini licere signum. ubi habetur quod signum sancte crucis non debet sculpi vel pingi in loco ut possit pedibus conculcari et contra faciens graviter punitur: qz pena mortis. ut dicit ibi gl. et per illum text. clamat ibi Sali. contra istos religiosos mendicantes qui permittunt super lapidibus sepulchrorum sculpi signum crucis.
- Bona fides** non sufficit ad usufruendum quando lex prohibet usufruptionem. in. c. cum. ex officio. num. 4. de prescrip. fo. 36.
- In bona fide** dicuntur illi qui non habent scientiam rei aliene. in. c. fi. nu. 3. de prescrip. fo. 44.
- Bona fides** requiritur de iure canonico omni tempore in prescrip. ibi. nu. 4.
- Bona fidei** possessor rectissime quisque dicitur quando possidere se ignorat alienum. ibi. nu. 4. fo. 46.
- Bona fides** an requiratur in prescriptione iurium. in. c. si diligenti. num. 12. de prescrip. fo. 39.
- In bona fide** dicitur ille qui habet notitiam rei aliene. ibi. nu. 13.
- Bona fides** presumitur in quatuor casibus et ignorantia presumitur nisi si probetur contrarium. ibi. nu. 14.
- Bona fides** an et quo casu presumatur tam in prescriptione rerum corporalium quam iurium. ibi. nu. 15. 18.
- Bona fides** presumitur post. xxx. annos retro semper fuisse penes illum qui non fuit molestatus per dictum tempus. ibi. nu. 17.
- Bona fides** in prescribente libertatem indistincte presumitur licet possit probari contrarium. ibi. nu. 21.
- Bona fidei** possessor etiam in beneficialibus facit fructus suos alias secus. in. c. in literis. nu. 29. de resti. spo. fo. 170.
- Bona fides** in dubio presumitur. in. c. sanctorum. nu. 3. de prescrip. fo. 23.
- Bona fides** non presumitur quando quis facit actum contra ius. in. c. peruenit. nu. 9. de emp. et vendi. fo. 83.
- Bona fides** non presumitur nisi probetur puta ex aliquo iusto titulo. in. c. cum ecclesia. nu. 31. et 33. de cau. pos. et pro. fo. 155.
- Bona fidei** possessor cui ius resistit non facit fructus suos secus ius assinit etiam in beneficialibus. in. c. dilecto. nu. 12. de preben. fo. 34.
- Bona** que subiacent restitutioni non possunt per se dari monasterio. in. c. in presentia. nu. 31. de proba. fo. 16.
- Bona** ingredientis religionem minorum veniunt ad succedentes ab intestato. ibi. nu. 62. fo. 19.
- Bona** professorum in genere generalissimo sunt sub dispositione episcopi. ibi. nu. 64. fo. 20.
- Bona** professorum in genere subalterno sunt totius ordinis. ibi. nu. 65.
- Bona** professorum specie applicatur illi monasterio quod est ingressus nisi aliter subiaceat. ibi. nu. 66.
- Bona** morientis intra annum approbationis an acquirantur monasterio. ibi. nu. 68.
- Bona** collata legene alienari possint transeunt in monasterium. ibi. nume. 73.
- Bona** delegata post ingressum melius capit monasterium quam monachus. ibi. nu. 76. fo. 21.
- Bona** collata monasterio reuocato ingressu an reuocentur a monasterio. ibi. nu. 79.
- Quis** potest ecclesie seculari omnia bona dedicare et potest condere testamentum. ibi. nu. 80.
- Bona** alicuius si fuerint confiscata simpliciter non censentur confiscata bona acquirenda. in. c. ad liberandam. nu. 4. de iude. fo. 99.
- Bona** ecclesie sunt deputata ad usum prelati capituli ad reparationem fabrice et ad alimoniam pauperum. in. c. i. nu. 16. de do. et contu. fo. 194.
- Bona** clericorum gaudent privilegiis quibus et ecclesia. in. c. cum sit generale. nu. 4. de fo. compe. fo. 65.
- Bona** quo dicantur cōia inter prelatum et capitulum et quo diuisa et quis potest facere istam diuisionem. in. c. doceri. nu. 3. de rescript. fo. 64.
- Bona** patrimonialia clericorum non gaudent illis privilegiis quibus gaudet bona ecclesiastica: fallit tamen in casibus a iure expressis. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 2. et 21. de consi. fo. 20. et 32.
- Bona** patrimonialia clericorum gaudent privilegio rerum ecclesiarum. in. c. constitutus. nu. 2. de resti. in integ. fol. 162.
- Bona** ecclesie data in emphyteosim vel in feudum presumuntur ab initio ad hoc destinata: et ideo nil novi facit prelatum qui iterum illa bona reuersa ad ecclesiam concedit in feudum vel emphyteosim. in. c. ut super. nu. 1. de re. eccle. alie. fo. 76.
- Bona** prelatorum tutorum conductorum vectigalium sunt tacite hypothecata pro mala ipsorum administratione. scilicet ecclesie minoribus et si

- co. in. c. ex literis. s. nu. 11. de pigno. fo. 96.
- Bona** clericorum an gaudeant privilegiis ecclesiarum. ibi. nu. 12.
- Bona** hereticorum confiscantur et applicantur confisco domini ciuitatis ubi morantur. in. c. vergentis. nu. 1. de here. fo. 101.
- Bona** hereticorum publicantur post eorum mortem nisi tunc appareat ipsos in vita fuisse hereticos. ibi. nu. 3. fo. 102.
- Bona** patrimonialia clericorum decedentium ab intestato sine consanguineis veniunt ad ecclesiam cui clericus seruiebat tempore mortis sed si non habet ecclesiam veniunt ad episcopum qui disponet secundum deum. in. c. i. nu. 1. 2. 3. et 4. de succes. ab intesta. fo. 130. et seq.
- Bona** ecclesiarum dicuntur patrimonium christi. in. c. cum super. nu. 20. de cau. pos. et pro. fo. 158.
- Bona** quesita per clericos censentur in dubio quesita intuitu beneficiorum que post eius mortem veniunt distribuenda inter ecclesias secundum quod ecclesie respondebant de fructibus. in. c. relatum. el. ij. nume. 10. 11. de testa. fo. 121.
- Bona** relicta ecclesie cathedrali diuiduntur in quatuor partes: una debetur episcopo: alia canonicis et alijs: alia pauperibus: alia fabrice. in. c. requisisti. nu. 28. de testa. fo. 123.
- Bona** ecclesie in contractu inito nomine ecclesie possunt generaliter obligari pro eius obseruatione. in. c. ij. nu. 3. de precat. fo. 78.
- Bona** ecclesiastica dicuntur esse de patrimonio dei. in. c. cum secundus. nu. 4. de preben. fo. 28.
- Bona** que seruando seruari non possunt: possunt per solum prelatum. in. c. nulli. nu. 8. de reb. eccle. alie. fo. 75.
- Bona** mobilia que seruari possunt equiparantur immobilibus quo ad solennitatem alienationis. ibi.
- Bona** concessa alicui ecclesie ab ingresso possunt repeti ipso recedente ab ecclesia. in. c. ex transmissa. nu. 4. et nu. 7. de renun. fo. 11.
- Bona** publicatio simpliciter facta intelligitur tamen de presentibus. in. c. cum aliquibus. nu. 4. de re iudi. fo. 33.
- Bona** collata monasterio an reuocentur vitio ingressu. in. c. causam. nu. 4. de proba. fo. 32.
- Bona** clerici delinquentis an applicentur fisco ecclesie romane an fisco prelati sui. in. c. qz diuersitatem. nu. 14. de conces. preben. fo. 58.
- Bona** clericorum decedentium ab intestato sine ecclesia vel consanguineis veniunt ad prelatum eorum. ibi.
- Bona** mobilia que seruari possunt equiparantur bonis immobilibus quo ad solennitatem alienationis. in. c. tua nuper. nume. 7. de his que fi. a prela. 69.
- Bona** que dicantur esse de mensa episcopi vel capituli. in. c. ut super. nu. 9. 12. 13. de reb. eccle. alie. fo. 76.
- Bona** ecclesiarum principaliter sunt destinata ad honestum usum clericorum et quod superest in alios pios usus committi debet. in. c. cum ab omni. nu. 6. de vi. et ho. cleri. fo. 5.
- Bona** omnia vel eorum maior pars equiparantur in casu odioso. in. c. ij. nu. 1. quod metus cau. fo. 150.
- Bona** patrimonialia clericorum an sint privilegiata. in. c. i. nu. 3. de consuetu. fo. 92.
- Bona** patrimonialia clericorum sunt obligata pro mala administratione super bonis ecclesie. in. c. episcopus. nu. 3. de preben. fo. 24.

## Bonus

- Bonus** licet quilibet presumatur in singulari tamen in populo collecto secus etiam respectu singularium personarum nam aliqui presumuntur corrupte et quod aliquis sit bonus ad quem spectat probare. in. c. osius eps. nu. 3. et in seq. c. nu. 7. de elec. fo. 112.
- Bonus** an quis presumatur in dubio. Anto. in. c. unico. nu. 7. de scrui. in or. fa. fo. 40.
- Bonus** quilibet presumitur. in. c. i. nu. 3. de purga. cano. fo. 161.
- Bonus** an quis presumitur. in. c. cum in iure. nu. 2. de offi. deleg. fo. 96.
- Bonus** vir est iudex. in. c. quinquaginta. nu. 38. de iure iur. fo. 149.
- Bonum** pacis est quicquid causa inductiva ad matrimonium contrahendum nec peccant contrahentes. in. c. ubi non. nu. 4. de despo. impu. fo. 13.
- Bonum** est evitandum si ex illo potest descendere malum non tamen ex omni bono potest venire malum. in. c. cum ab omni. nu. 2. de vi. et ho. cleri. fo. 5.
- Bonum** non voluntarium non est remunerabile. in. c. clericis. num. 1. de vi. et bone. cleri. fo. 4.
- Brachium** seculare potest ecclesiam inuocare contra subditos rebelles et contra. in. c. i. nu. 5. 10. et 14. de offi. ordi. fo. 10. et seq.
- Brachium** seculare an teneatur iudex secularis dare omnino iudici ecclesiastico. ibi. nu. 11. fo. 107.
- Brachium** seculare an teneatur laicus tradere quando subditus episcopi non de facto sed de iure sibi resistit. ibi. nu. 13. fo. 108.
- Brachium** si dandum est primo venienti ad talem locum dabitur si nemo venerit nisi unus. in. c. ioseph. nu. 4. de verbo. sig. fo. 197.



**Alix** non debet esse lignus nec vitreus nec de auriscalco. aut ere et quare: sed propter paupertatem potest tolerari quod sit de stagno. vel de plubo. in. c. fi. nu. 6. de cele. mis. fo. 113.

**Calor** iracundie non excusat. que ab iniuria. in. c. dilecti filij



## Super Lectu. Manormitani.

filij. nu. 8. de excep. fo. 14.

- 6 Calore iracundie est donatio votu pfectio vel qd simile facta sint no obli-  
gat apud deu nisi data pferatia. in. c. dudum. nu. 8. de puer. 2. iug. fo. 171.  
Corse. adde qd siua calore iracundie plata no dz statim executioni mada-  
ri. ter. est in. l. si pcedicari. C. de pe. 7. in. c. cu apud. xi. q. ii. gl. 7. doc. in. c. ius-  
gentium. de re iudi. C. de pfectio facta calore iracundie no v3. glo. est sing. fm  
oēs. in. c. ex literis. de diuor. Itē votu factum calore iracundie no t3 nec  
obligat. gl. est singu. 7. ibi doc. in. d. c. dudum. Itē iuramentu prestituz cas-  
lore iracundie no est obligatoriu. facit ter. singu. fm legistas. in. l. ij. C. ad  
le. iul. maie. 7. fm canonistas. in. c. sicut. el. i. de iureiu. Itē 3ctus celebra-  
tus calore iracundie no v3. l. ij. de diuor. l. licitatio. in. pn. ff. de publi. fallit  
nisi fiat 3ctus ad pias causas: casus est sing. xvij. qd. iij. sunt q opes. 7. hoc  
adde ad Bart. in. l. quicquid colore. ff. de regu. iur. qui alleg. ter. q. ij. si  
quis iratus. q. nibil facit Item delictu ppetratu calore iracundie mitius  
punitur q si de libertate fieret. vt in. l. i. C. si qs impe. male. vbi ex perso-  
nis dicta pensant. 7. facit ter. in. l. famosi. ff. ad le. iul. maie. que dicit q lu-  
bricu lingue no est trabendu ad culpa. fm magnu intellige: pterea parcen-  
dum est calore iracundie comotis: q tuc oia putat licita. xi. q. ij. illa pre-  
positoru. 7. comotio ire vitu excludit calunie. xv. q. i. c. inebriauerut. facit  
ter. sing. in. l. oedictu. s. q. p vinuz. ff. de remil. 7. adde ter. xiij. q. ij. si qs  
irascit. 7. primi motus no sunt in ptate nostra: vt dicit glo. in. l. si qs non  
dicam rapere. C. de epis. 7. cle. 7. quicquid calore iracundie factu est pro in-  
fecto habetur. d. l. quicquid calore. 7. que oia. no. pro ornatu illius. l.

1 **Calumniā** nunq pot opponi accusanti si probat p vnu te-  
stem. in. c. cum dilecti. nu. 7. de elec. fo. 153.

7 Calunior quibus modis 7 quot potest puniri 7 intra qm tempus  
in. c. i. nu. 4. de calumniator. fo. 68.

Calunior si non potest puniri similitudine supplicij puniatur alio  
modo. ibi. nu. 5. fo. 18.

7 Caluniosus dz accusator vel denunciator coipso q no probat regulari-  
ter: fallit tn in multis casibus vt hic: iudex tn si viderit etiā in illis calum-  
niatore puniet ipsam ex officio. in. c. cum dilectus. nu. 5. de calum. fo. 78.  
Quod aliquis sit calunior no est presumptio iuris 7 de iure. 7 ideo  
debet sibi statui terminus ad probandum innocentiam suam. ibi. nu. 6.

5 **Camera** camerarij pape vel alterius cardinalis vel episcopi  
dicitur locus non suspectus. in. c. ad audientias. nu.  
de prescrip. fo. 31.

2 **Campana** in qbus actibz est necessaria 7 ad qd fuit inuen-  
ta. Anto. in. c. i. nu. 2. de offi. custo. fo. 70.

7 Campana si est in aliquo loco presumit publicus si aut esset campanella  
que priuate sonaret est secus. in. c. parentibus. num. 1. 2. de priui. fo. 153.

7 Campana pulsatio est prohibita in loco interdicto. in. c. quod in te. nu.  
4. de peni. 7. remis. fo. 176.

4 **Cancellatio** non tollit dispositionem fauorabilem quan-  
do non est facta consulto. in. c. ex literis. nu.  
1. de fide instru. fo. 99.

6 **Canonizare** quid sit 7 quomodo fiat in. c. i. nu. 5. de re. 7  
vene. sanc. fo. 217.

7 **Canonem** no pot tollere inferior a papa cōdēdo statutum  
cōtrarium sed bene pot adiuuare per appositio-  
nem noue pe. in. c. a nobis. nu. 2. de sen. excom. fo. 184.

3 Canones vbi deficiunt succedunt leges. in. c. ij. nu. 14. de iura. cal. fo. 126.

3 Canones an leges vel statuta civilia in decisionibus causarum seruen-  
tur in locis temporalis iurisdictionis ecclesie. in. c. quod clericis. nu. 45.  
de foro compe. fo. 30.

7 Canones dicuntur leges. in. c. 7. si necesse. nu. 11. de do. inter viroz 7 vxor  
rem. fol. 51.

6 **Canonica** portio que debetur episcopis de decimis potest  
prescribi. in. c. quoniam. nu. 3. de deci. fo. 147.

6 Canonica portio debet ecclesie parochiali 7 epo nisi ecclesia sit exēpta  
de bonis illius qui sic 7 sua in infirmitate ex qua mortuus est obtulit mo-  
nasterio secus si in vita. in. c. de his. nu. 1. 4. 8. de sepul. fo. 134.

Quod relinquitur ecclesie parochiali a parochiano qui alibi eligit sepul-  
turam computatur in canonicam portionem debitam ipsi ecclesie paro-  
chiali. ibi. nu. 2.

Canonica portio non debetur nec episcopo nec ecclesie parochiali de re-  
lictis seu oblatis in vita illius qui obtulit. ibi. nu. 3.

Canonica portio de relictis ecclesie sepulture debet ecclesie vbi defun-  
ctus in vita accipiebat sacramenta 7 audiebat diuina vel recepit baptis-  
matis sacramentum etiam quod essent plures ecclesie inter quas diuis-  
ditur ipsa canonica portio. ibi. nu. 5. 7. 6.

Itē in alia ecclesia citra parochiale indebite fuerint sumpta sacra. quo-  
casu oia debentur ecclesie parochiali ibi. 7 in. c. cu liberu. in. ij. no. eo. tit.  
Canonica portio que debetur epo vel ecclesie parochiali an sit petenda  
heredi grauato dare an ab ecclesia legatari. ibi. nu. 9. fo. 135.

6 Canonica portio que debet presbytero parochiano: qd suus parochia-  
nus elegit sepulturam in alio loco debetur de relictis factis tm illi loco 7  
non reliquis in. c. i. nu. 6. de sepul. fo. 33.

Canonica portio debet psbytero parochiali de relictis factis in loco se-  
pulture sue reliquerit. titulo legati vel institutionis secus si donauerit

inter viuos ibi. nu. 7. 7 in. c. seq. nu. 5.

Canonica portio que debet epis de decimis 7 mortuarijs prescribitur  
spatio. xl. annorum si interim cathedralis ecclesia non vacauerit. in. c. de  
quarta. nu. 1. 7. 3. de prescrip. fo. 24.

6 Canonica portio debet ecclesie parochiali de relictis factis ecclesie  
sepulture etiā oblatis pro alijs sacris. i. c. relatu n. 2. 3. 7. 5. de sepul. f. 134.  
Canonica portio debet epo de illa canonica portio que acquirit eccle-  
sie parochia de relictis factis in loco sepulture. ibi. nu. 4.

Canonica portio no debet epo de relictis factis pauperibz nisi sint ele-  
cti pauperes certi loci q tuc intuitu loci censet factu relictu. ibi. nu. 8.

6 Canonica portio debet epo de relictis factis ecclesie: sed fallit in multis  
casibus. in. d. c. de his. nu. 1. 7. 2. de testa. fo. 180.

Canonica portio debet epis no solu de relictis factis ecclesijs sed oibz  
locis pjs. 7. que dicantur loca pia remissive. ibi. nu. 3.

Canonica portio debet aliq ecclesie parochiali. f. qn parochianus. eli-  
git sibi sepulturā in alia ecclesia 7 ibi aliqd reliquit 7 de isto relicto debet  
portio ecclesie parochiali 7 epo. ibi. nu. 4.

Canonica portio debet ecclesie parochiali de relictis factis fratribus mi-  
noribus predicatoribus 7 ordinis eremitarum. ibi. nu. 5.

Canonica portio debet epo etiā de mortuarijs 7 de portione canonica  
quam habuit parochianus de relictis factis ecclesie sepulture. ibi.

6 Canonica portio non debet epo delegato pauperibz nisi sit facta exps-  
sio loci vbi sint pauperes puta talis hospitalis. in. c. dudum. num. 4. de  
conuer. coniug. fo. 171.

6 Canonica portio debet ecclesie cathedrali de relictis factis ab eius paro-  
chiano ecclesie sepulture. in. c. cu super. nu. 1. de sepul. fo. 136.

Canonica portio que debetur ecclesie parochiali no intelligit de ecclesia  
in cuius parochia decessit sed vbi viuens sumebat pabulum salutis et  
alia diuina. ibi. nu. 5.

Canonica portio an debeat ecclesie parochiali de relictis factis ecclesie  
sepulture si aliquo casu supervenienti no potuit parochianus in illa ec-  
clesia sepeliri. ibi. nu. 6.

Canonica portio est relinquenda ab ipso parochiano sue ecclesie paro-  
chiali si vero non relinquat debet ipsa portio de relictis factis in loco se-  
pulture. ibi. nu. 7.

Canonica portio debetur epo de canonica portione debita ecclesie pa-  
rochiali. ibi. nu. 8.

Canonica portio pot bis detrabi ex eisdē relictis puta quando ecclesia  
sepulture 7 parochis sunt diuersis. ibi.

Canonica portio debetur ecclesie parochiali etiaz qd parochianus ele-  
gerit sepulturā in ecclesia cathedrali. ibi. nu. 9.

Canonica portio debetur de relictis quocunq titulo legati vel institu-  
tionis. ibi. nu. 10.

6 Canonica portio debita episcopis est prescriptibilis. in. c. i. nu. 8. de sta-  
mona. fo. 179.

6 Canonica portio debetur ecclesie parochiali de oibus relictis 7 oblatio-  
nibus 7 alijs que portant cuz funere vt cercis 7 similibus. in. c. in nostra.  
nu. 2. de sepul. fo. 137.

Canonica portio debet ecclesie parochiali de oibz relictis factis alteri  
ecclesie intuitu sepulture cuius intuitu censent oia relictia. ibi. nu. 5.

6 Canonica portio que debetur ecclesie parochiali quanta sit statur cōsue-  
tudinē. in. c. certificari. nu. 1. de sepul. fo. 136.

Canonica portio q ex eo de relictis pot deberi 7 epo ecclesie parochiali  
a quo prius accipeda an ab epo vel ecclesia parochiali. ibi. nu. 11.

6 Canonica portio debet ecclesie cathedrali de relictis factis epo nisi tes-  
tator pbibeat. in. c. requisisti. nu. 2. 5. 6. de testa. fo. 122. 7 seq.

Canonica portio que debet epo non pot per testatore prohiberi nisi ei  
aliquid relinquat. ibi. 7. c. supra priori. nu. 21. fo. 123.

Canonica portio debet epis de oibus relictis factis pjs locis. ibi. n. 9.

Canonica portio quod debetur hodie 7 olim debebat ad quantā quātita-  
tem ascendit 7 in quibus rebus debeat. ibi. nu. 15. 16. 17. 7. 19.

Canonica portio non debetur epo de donationibus inter viuos. factis  
ecclesijs. ibi. nu. 17.

Canonica portio que debet epis ex mortuarijs vel alijs relictis per consue-  
tudinē tolli potest. ibi. nu. 18.

Canonica portio que debet ecclesie cathedrali de bonis relictis epo et  
contra ad quam quantitatem ascendit. ibi. nu. 28.

7 **Canonicatus** plures quis pot habere in diuersis eccle-  
sijs de iure speciali: de quo tn remissive.

in. c. iacobus. nu. 1. de simo. fo. 91.

6 Canonicus qui vadit ad seruiendu cum hac intentione vt recipiat por-  
tiones quotidianas committit simoniam mentaliter. in. c. significatum.  
nu. 8. de preben. fo. 27.

Canonicus no tenentur ad pstationē pcuratoru debitaru legati sedis  
apostolice vel ad alia similia onera qn eis est assignata aliqua prebenda  
pro eorum sustentatione tm. in. c. accedentes. nu. 5. de prescrip. fo. 29.

4 Canonicus bz simpliciter usufructu pbedat. in. c. ex lris. nu. 2. de pba. f. 6.

Canonicus cui assignatur fundus vel vnde viuat ex cōsuetudine vel sta-  
tuto est legitimus administrator alias non. ibi. nu. 4.

Canonicus cui assignatur fundus vt inde viuat contra aliū canonicum  
c ij



# Repertorium singularium materiarum

- potest agere. ibi. nu. 5.
- 6 Canonici nō possunt obligare nec locare ultra tps vite ipsorum predia beneficiorum suorum. in. c. nouum genus. nu. 6. de deci. fo. 144.
- Canonici de iure non faciunt fructus beneficij suos sed statut consuetus diu. ibi. nu. 8.
- Canonici an teneantur soluere decimas de fructibus prebende eorum. ibi.
- 6 Canonici plures an pnt recipi sine pbēda in eadē ecclia 7 si nō pnt recipi caset receptio oim an aliquozū. in. c. dilectus filius. n. 9. de pbē. fo. 30.
- 6 Canonici non potest quis esse in ecclia cathedrali. ante. xiiij. an. in. c. super inordinata. nu. 4. 6. 7. 12. de preben. fo. 48.
- 6 Canonici debent esse ad minus subdiaconi in. c. extirpāde. in. repe. §. qui vero. nu. 8. de preben. fo. 40.
- 6 Canonicozū numerus a quo d3statui tam in ecclia curata q̄ non. in. c. ij. nu. 2. de insti. fo. 51.
- 6 Canonici priuilegiati super certo numero si aliquē postea supernumerarium acceperunt nō pnt uti numeri receptione contra papā volentē etiā supernumerarium ponere. in. c. pro illorum. nu. 1. de preben. fo. 32.
- Canonici promotus ante legitimā etatē h3 vocē in capitulo. ibi. nu. 3.
- Canonici q nō est in sacris repellit a caplo. i. nō pōt esse in caplo. ibi.
- 6 Canonici siue collegiati dicuntur maiores vel minimi respectu sciētie vel dignitatis vel tps receptionis. in. c. ij. nu. 2. de his q̄ fi. a ma. par. c. fo. 71.
- 6 Canonici existētes in sacris non habent vocē in capitulo. in. c. extirpāde. §. qui vero. nu. 3. de preben. fo. 39.
- 7 Canonici sunt obligati clerici vt vniuersis nō vt singulis in. c. cum clerici. nu. 2. de ver. signi. fo. 200.
- 3 Canonici nō admissus ad eligēdum videtur priuatus possessione eligendi. in. c. olim inter. nu. 15. de resti. spo. fo. 190.
- 3 Canonici recusant in testē cā canonici sui. c. cū venissent. n. 10. de iur. f. 31.
- 6 Canonici nō possunt alterare statutū ecclie sine epō sed ep̄s cū maiori parte capituli potest. in. c. qm̄. nu. 8. de vi. 7 ho. cleri. fo. 5.
- 6 Canonici nō tenentur recipere aliū in canonicū supernumerarium etiam qd facultates suppetant nisi tantuz excreuerint q̄ comode possent oēs viuere. in. c. ex parte astensis. nu. 3. de concess. preben. fo. 61.
- Canonici an possint agere pro iuribus ecclie sue sine mādato vel eam defendere. ibi. nu. 8.
- Canonici si negligunt eligere alios canonicos quia suppetunt facultates ecclie ep̄s statuet eis terminum ad eligendum. ibi. nu. 15. fo. 62.
- 6 Canonici recepto caplo d3 p ipm sibi prouideri q̄ cito facultas ecclie obtulerit. in. c. cum super qōne. nu. 4. 6. 7. de concess. preben. fo. 61.
- Canonici pōt aliquis cōstitui sine prebēda ad tps si nō est in alia ecclia canonicus in perpetuum quando alibi est canonicus. ibi. nu. 3.
- Canonici receptus auctoritate capituli non habet ius afficiēs prebendam vacaturam. ibi. nu. 7.
- 7 Canonicozū numerus an possit per ipsum ep̄m minui vel augeri. in. c. fi. nu. 2. de ver. signi. fo. 206.
- 6 Canonici non potest in perpetuum locare predium sui beneficij. in. c. ad audientiam. nu. 12. de reb. ecclie. alie. fo. 79.
- 3 Alesia non petitur a canonicis volentibus agere contra ep̄m. in. c. cum olim. nu. 7. de cau. pos. 7 pro. fo. 163.
- 6 Canonicozū numerus pōt in aliqua ecclia augmentari p eos ad quos spectat electio nisi statutū nō augendi numerum sit iurātū vel nisi papa cōfirmasset numerū adiecta clausula decernētes irritum 7 inane. in. c. dilecto. nu. 10. 7. 14. de preben. fo. 34.
- Canonici si recipiūt aliquē in canonicū ultra numerū iuratum receptio tenet 7 ipsi sunt perituri nisi receptus dederit materiā vt recipientes veniant contra iuramentum quo casu receptio nulla. ibi. nu. 18. 7. 20.
- 6 Canonici receptus sine prebēda nō h3 aliqd ius ad prebēdā vacaturā adeo q̄ poterit alteri cōferri sed d3 ipsi canonico a recipiente prouideri. in. c. inter cetera. nu. 6. de preben. fo. 29.
- 1 Canonico relicto nō acquiritur ecclie. in. c. ex literis. nu. 8. de proba. fo. 6.
- 1 Canonicozū certus numerus si fuerit statutus 7 cōfirmatus a papa intelligitur nisi facultates ecclie excreuant: nā tūc poterit numerus augeri. in. c. com. m. nu. 14. 18. 2. 27. de consti. fo. 27.
- Canonici recipiendus intelligitur cum prebēda. in. c. mandatū ap̄stolicum. nu. 2. de rescrip. fo. 79.
- 1 Canonici p surreptionē receptus ab alijs canonicis q̄ eredeant surreptionē nō obstat tūc poterit ab ip̄is. i. c. ad audientiam. nu. 13. de resc. fo. 79.
- 1 Canonici habent vocē in caplo ex sola possessione canonicatū: l3 aliter nō appareat de proprietate. in. c. in genesi. nu. 5. de elec. fo. 179.
- 6 Canonici duo efficiuntur si recipiunt ad vnū canonicatū etiā si superest numerus secus si ad vnā prebēdā. in. c. maioribus. nu. 3. de preb. fol. 25.
- 3 Canonici qui gerit vices duarū personarum v3 canonici 7 alteri dignitatis an habeat duas voces in capitulo 7 duas distributiones. in. c. cum olim. nu. 2. 7. 6. de re iudi. fo. 60.
- Canonici pōt dare p procuratōrē vocē suā. in. c. cui vult. ibi. nu. 9. fo. 61.
- 1 Canonici an possint esse archidiaconi in eadē ecclia: an habeat duas voces. in. c. eam te. nu. 6. de rescrip. fo. 49.
- 1 Canonici soli cum epō faciunt caplin nō autem alijs beneficiati licet sint perpetui. in. c. i. nu. 11. de elec. fo. 118.
- 1 Canonici tantū faciunt capitulū nō alijs existentes in ecclia: l3 positi in aliqua dignitate. in. c. scriptum. nu. 4. de elec. fo. 160.
- 1 Canonici non possunt tollere statuta honorabilia ecclie. in. c. ex parte. nu. 1. de consti. fo. 40.
- 1 Canonici sunt tot instituendi in ecclia quot comode possint viuere ex redditibus. in. c. cum. m. nu. 1. de consti. fo. 26.
- 1 Canonici recepti q spōte aliqd dat alijs canonicis non cōmittit simoniam: licet ibi sit statutū q̄ aliqd det. in. c. cum. m. nu. 26. de consti. fo. 29.
- 6 Canonici receptus ultra numerum que iura habeat in capitulo et an habeat portiones. ibi. nu. 29.
- 1 Canonici possunt statuere super qualitate 7 quantitate distributionuz. in. c. i. nu. 2. de cle. egro. fo. 50.
- Canonici nō possunt sine epō aliquid statuere regulariter. in. c. cu3 oēs. nu. 4. de consti. fo. 21.
- 1 Et quid de ecclie inferioribus. ibi.
- Canonici potest esse quis sine prebēda. in. c. cum. m. nu. 18. 16. 7. 31. de constitu. fo. 28. 7 seq.
- Canonici quis non potest fieri cum isto pacto vt non possit petere prebendam. ibi. nu. 17. 7. 24.
- 7 Canonicozū numerus solet minui si facultates ecclie sunt adeo diminute vt canonici nō possint comode viuere. in. c. fi. nu. 2. de ver. signi. fol. 206.
- 3 Canonici pōt cogi vt faciat residētā in ecclia vbi h3 pbēdā. p̄ tñ clericus a tali coactione aliquo casu appellare. in. c. puenit. n. 16. 10. de ap. fo. 104.
- Canonici de iure cōtineat psonaliter residere vbi h3 prebendam an aut valeat consuetudo vt possit per alium seruire. remissive. ibi. nu. 2.
- 6 Canonici sciēter eligentes in canonicū aliquē habentem cōsimile beneficium in alia ecclia videntur ei remittere residentiam quo ad canonicatū sed non quo ad prebēdā si quā h3 secus si nō habet ipm fore beneficia tum. in. c. extirpāde. in. repe. in. §. qui vero. nu. 51. de preben. fo. 46.
- 9 Canonici receptus sine titulo d3 sibi q̄ citius fieri potest prouideri de prebēda interim habebit quotidianas portiones. in. c. dilectus filius. nu. 3. 4. 5. 6. 7. 8. de preben. fo. 30.
- 9 Canonici debet esse subdiaconus alias non habet voces in capitu. c. ij. nu. 5. de insti. fo. 52.
- 6 Canonici seruientes epō suo p̄cipiūt fructus l3 absentes nō obstat cōstitutio in p̄trariū 7 qd de inferioribz nō canonicis an gaudeat hoc p̄uilegio si sunt in seruitio ep̄i. in. c. ad audientiam. nu. 1. 7. nu. 8. de cle. nō refi. f. 27.
- 6 Canonici an possint habere eccliam parochialem. in. c. cum capella. nu. 4. de priu. fo. 141.
- 7 Canonici si occidat prelatū suum vel alium canonicū priuatur oibus beneficijs. in. c. in quibusdam. nu. 6. de pe. fo. 172.
- 6 **Capitulū** intra quātū tps d3 dīcere alienatiōi fetē sine eius cōsensu. in. c. ea noscūt. nu. 8. de his q̄ fi. a p̄la. fo. 68.
- 6 Capitulū dicit vbi est maior pars canonicorū l3 aliqui cōtradiciūt. idem dic de collegio. in. c. ex parte astensis. nu. 3. de concess. preben. fo. 61.
- 3 Capitulum an sede vacante exerceat iura spectantia ad prelatū solū vel prelatum 7 capitulum. in. c. i. nu. 4. de prescrip. fo. 21.
- 6 Capitulum non potest citare prelatū nec aliquē ex canonicis sine licētia superioris. in. c. ex parte. nu. 5. de cle. nō refi. fo. 19.
- 2 Capitulus pōt obuiare cōtradicare 7 appellare qñ ex facto ep̄i pōt p̄caudicari ecclie. in. c. dilecti. nu. 1. 7. 3. de maio. 7 obe. fo. 138.
- 6 Caplin succedit sede vacante in iurisdictionibz l3 nō in iuribz ep̄alibus etiam ea defendendo. in. c. i. nu. 4. 7. in. c. seq. nu. 3. 4. ne sede vac. fo. 64.
- 6 Capitulum vel collegiū consistit in maiori parte ipsorum. in. c. postulatio. nu. 14. de concess. preben. fo. 63.
- 6 Capitulum an possit cōferre beneficia excluso epō qui per negligentiaz intra tps statutū noluit conferre 7 an illud tps sit vtile vel continuum. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 3. 7. nu. 8. 7 nu. 11. de concess. preben. fo. 55.
- 6 Caplin nō succedit qñ p̄latus est suspēsus collatiōe bñficiorū vel a toto officio ppter eius delictū. in. c. graue nimis. n. 6. 0. 7. 12. de pbē. fo. 38.
- 3 Capituli cōsensus vel cōsiliū in quibus casibz requiratur siue tacite siue expresse. in. c. i. nu. 3. de his que fiunt a p̄la. fo. 65.
- 3 Capituli cōsensus an requiratur in confirmationibus electionum. in. c. qua fronte. nu. 14. de appella. fo. 102.
- 9 Capitulū alicui ecclie cathedralis si non reperiatur tūc eius loco succedunt alijs honesti clerici q̄ habēt interuenire in alienationibus rerū dicte ecclie. in. c. i. nu. 7. de his que fi. a p̄la. fo. 67.
- Capituli taciturnitas habetur p cōsensu in alienatione ad tps que sit de re ecclesiastica. in. c. ij. nu. 1. 3. 6. de his que fi. a p̄la. fo. 68.
- 6 Capitulum 7 singuli canonici nō iudicantur a pari nam plus est capitulum q̄ singuli canonici. in. c. cum nō liceat. nu. 2. de prescrip. fo. 34.
- 3 Capitulū pōt agere contra prelatum absq̄ eo q̄ sibi detur actor. in. c. si significauit. nu. 8. de appel. fo. 117.
- Capitulum equiparatur minori quo ad restitutionem in integrum. ibi.
- 3 Capitulum nullā h3 iurisdictionē in clericos etiā sibi seruientes nisi prescripserit. in. c. cum contingat. nu. 4. 7. 12. de fo. compe. fo. 66.
- 2 Capitulū sede vacante an 7 quibus casibus habeat administrationem. in. c. ij. nu. 12. de resti. in. integ. fo. 156.
- 6 Capitulum videtur consentire collationi beneficij si fuit facta eo presente 7 non contradicente 7 sic tacens videtur consentire. in. c. ij. num. 6. de his que fi. a p̄la. fo. 66.



## Super Lectu. Manormitani.

- 1 Capitulum succedit sede vacante sed non in iurisdictione feudali nec in collatione beneficiorum nec in his que habet episcopus iure accidentali. in. c. verum. nu. 8. 9. 10. 11. de foro compe. fo. 63.
- Capitulum sede vacante quo casu potest cognoscere an sua sit iurisdictione. ibi. nu. 12.
- 6 Capitulum non potest sede vacante in bonis pertinentibus ad ipsum capitulum duntaxat. in. c. si. nu. 4. ne sede vac. fo. 65.
- Capitulum non potest agere in bonis distinctis sine consensu episcopi si causa est gravis. ibi.
- 6 Capitulum potest statuere qd pensio vnius ecclesie exuberantis soluat. tur alicui canonico indigenti. et episcopus debet ad hoc consentire. in. c. ex. posuisti. nu. 8. de preben. fo. 47.
- 5 Capitulum succedit sede vacante. in. c. bone memorie. nu. 12. de app. fol. 118.
- Sede vacante si collatio pertinet ad prelatum potest capitulum ecclesiam alicui commendare donec ei provideatur de rectore. ibi. nu. 13.
- 2 Capitulum potest conferre dignitates que sunt supra capitulum vt archidiaconatum. Anto. in. c. licet magister. nu. 1. de sup. negli. prela. fo. 35.
- 6 Capitulum non potest statuere sine consensu epi nisi statutum concernat facta ipsius capituli tantum. in. c. i. nu. 14. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 70.
- 3 Capitulum non succedit episcopo in his que episcopus habebat iure singulari. in. c. at si clerici. §. de adulteris. nu. 6. de iudi. fo. 17.
- 6 Capitulum non confert beneficia spectantia ad collationem solius prelati sede vacante etiam magno tempore nisi beneficia sint deuoluta ad episcopum per negligentiam vel delictum inferioris quo casu confert capitulum. in. c. illa deuotionis. nu. 1. 2. ne sede vac. fo. 65.
- Capitulum beneficia que non potest conferre sede vacante. potest illa commendare donec aliter fuerit prouisum. ibi. nu. 4.
- Capitulum potest sede vacante conferre beneficia quorum collatio spectabat ad ipsum et episcopum simul. ibi.
- Capitulum sede vacante an possit recipere resignationem beneficiorum spectantium tantum ad collationem episcopi. ibi. nu. 5.
- Capitulum sede vacante potest presentatum instituere et electum confirmare. ibi. nu. 6.
- Capitulum succedit sede vacante illis que sunt iurisdictionis necessarie. ibi. nu. 3. 4.
- Capitulum potest absolueret excommunicatum ab epo mortuo. ibi. num. 7.
- Capitulum in quibus succedat mortuo episcopo remissive. ibi.
- 7 Capitulum habet potestatem sede vacante electum confirmare non autem conferre beneficia de ratione diuersitatis. remissive in. c. sicut tuis. nu. 5. de simo. fo. 88.
- 7 Capitulum an possit agere pro rebus suis absq. auctoritate episcopi. in. c. ex parte. el. §. nu. 2. de verbo. sig. fo. 205.
- 7 Ex delicto commissio per totum capitulum an puniantur singuli. in. c. dilectus filius. el. §. nu. 9. de simo. fo. 83.
- Illi de capitulo an presumantur scire que facta sunt in capitulo. ibi.
- 4 Capitulum sede vacante vel quando prescripserit potest cognoscere super causa matrimoniali in. c. preterea. nu. 1. 2. de testi. cog. fo. 92.
- 1 Capitulum succedit in administratione mortuo prelato nisi eius administratio esset suspecta. nam tunc datur administrator. in. c. cum dilecta. nu. 3. de rescript. fo. 66.
- 1 Capitulum sine epo non potest inducere nouas consuetudines neclantis quas immutare. in. c. cum consuetudinis. nu. 1. 3. 4. de consue. fo. 101.
- 1 Capitulum non habet aliquam iurisdictionem sed episcopus qui tamen ipsam explicare cum consensu capituli. in. c. ex parte decani. nu. 2. de rescript. fo. 81.
- 1 Capitulum non succedit prelato in his que habet prelatus ratione consuetudinis vel iuris specialis. in. c. scriptum. nu. 12. de elec. fo. 160.
- 1 Capitulum potest canonicos absentes requirere ad eligendum. Sed an valeat consuetudo quod debeant expectare absentes. in. c. cum inter vniuersas. nu. 3. 4. 7. 8. de elec. fo. 134.
- 2 Capitulum sede vacante in quibus succedat. vide plenissime. in. c. cum olim. nu. 2. de maio. 7 obe. fo. 129.
- Corse. Tu adde qd capitulum sede vacante. ideo non potest conferre beneficia spectantia ad collationem epi. qd collatio non est pprie de iurisdictione episcopali confirmare aut electos vel instituere presentatos sunt pprie episcopalis iurisdictionis. et ideo bene transeunt. in. c. sede vacante. de maio. 7 obe. c. cum olim de insti. c. i. lib. vi. in collatione tamen beneficij deuoluti ad episcopum per negligentiam inferioris succedit capitulum. se vac. et est ratio. quia per hanc deuolutionem non attribuitur episcopo aliqua noua iurisdictione sed ex antiqua et generali hoc ei spectat si autem per deuolutionem attribuitur aliqua iurisdictione de nouo vt in feudo tunc non succedit capitulum. vt in. c. verum de fo. compe. et sic concludit Do. de san. Semi. in. c. qd. de elect. lib. vi. ibi Jo. an. indistincte teneat qd omnia beneficia deuoluta possit capitulum sede vacante conferre per no. in. c. si de beneficio. glo. ante tepe. de preben. et quod no. Anno. i. c. cum in cunctis. de elec. in fi.
- 1 Capitulum non succedit in ius episcopi quo ad collationem beneficiorum. in. c. eam te. nu. 9. de rescript. fo. 48.
- 5 Capitulum litigando cum suo prelato non tenetur constituere actorem seu syndicum. in. c. dilecti filij. el. §. nu. 3. de appel. fo. 119.
- 5 Capitulum succedit sede vacante in potestate compellendi creditores. in. c. iohannes. nu. 2. de testa. fo. 129.
- Capitulum potest confirmare electiones factas sede vacante sed non potest conferre beneficia. ibi.

- test conferre beneficia. ibi.
- 1 Capitulum non succedit in administratione honorum pertinentium ad episcopum ipso mortuo sed monasterium sic mortuo abbate. in. c. cum dilectus. nu. 9. de consue. fo. 90.
- 1 Capitulum vt collegium congregare ad quem spectat. in. c. cum nobis. nu. 9. de ele. fo. 136.
- 6 Capitulum non habet iurisdictionem in singulares canonicos nisi prescripserit. in. c. §. nu. 3. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 71.
- Capitulum debet congregari ab antiquiore canonico. ibi.
- 6 Capitulum quod succedit in bonis canonici defuncti que ipse acquisiuerat intuitu ecclesie potest illa vel inter canonicos distribuere vel in bonis communibus retinere. in. c. relatum. el. §. nu. 6. de testa. fo. 21.
- 2 Capitulum potest transferre potestatem eligendi prelatum vnicanonico. in. c. post transla. nu. 3. de renua. fo. 30.
- 1 Capitulum non debet occupare bona prelature prelato mortuo et quis debet ea custodire. in. c. preterite. nu. 2. 7. 8. de elec. fo. 168.
- 6 Capitulum quod habet conferre beneficia ex negligentia epi an conferre quando eps incipit esse in mora an post lapsum sex mensium. in. c. quia diuer sitatem. nu. 10. de concess. preben. fo. 57.
- 6 Capitulum non potest recipere aliquem in monachum vocante monasterio. in. c. ad apostolicam. nu. 12. de regu. fo. 62.
- 2 Capitulum quando litigat cum prelato non requiritur qd habeat curatorem. in. c. cum super. nu. 5. de offi. deleg. fo. 87.
- 9 Capitulum sede vacante non potest alienare: potest tamen facere ea que sunt iurisdictionis in. c. fraternitati. nu. 6. de cle. non resi. fo. 19.
- 1 Capitulum potest tps sibi datum ad eligendum restringere et an possit inuito aliquo de capitulo. in. c. ecclesia vestra. el. §. nu. 2. de elec. fo. 181.
- 1 Capitulum potest litigare cum prelato sine qd sibi datur curator in. c. edoceri. nu. 13. de rescript. fo. 65.
- 1 Capitulum non potest cognoscere inter maiorem partem ipsius qui litigat cum singulari persona ipsius et qd habeat iurisdictionem in singulos. in. c. in gene. nu. 2. de elec. fo. 179.
- 2 Capitulum sede vacante an succedat tam inferiori ecclesie qm cathedrali. in. c. his que. nu. 2. de maio. 7 obe. fo. 124.
- Capitulum sede vacante in quibus succedat. ibi. nu. 3. fo. 25.
- 2 Capitulum sede vacante an possit conferre beneficia. in. c. cum vos. nu. 2. de offi. ordi. fo. 112.
- 7 Capitulum sede vacante cognoscit super heresi. in. c. ad abolendam. nu. 4. de here. fo. 101.
- Capitulum sede vacante vel per mortem vel per absentiam vel per negligentiam in quibus succedat. ibi. nu. 10.
- Capitulum non succedit sede vacante in his que habebat eps iure specialia. ibi. nu. 17. 101.
- 2 Capitulum sede vacante habet ea que sunt iurisdictionis non tamen omnia. Anto. de but. in. c. i. nu. 5. de transla. fo. 17.
- 6 Capitulum licet non possit suum prelatum citare tamen potest ipsum reuocare vt resideat in ecclesia non tamen posset alium eligere sine consensu superioris. in. c. qualiter. nu. 1. 2. 3. de cle. non resi. fo. 20.
- 2 Capitulum sede vacante succedit in potestate confirmandi electiones factas in. c. cum olim. nu. 1. de maio. 7 obe. fo. 129.
- Capitulum sede vacante in quibus succedat. ibi. nu. 2.
- 3 **Capellanus** potest dici rector parochie qui capelle deseruit. in. c. i. nu. 2. de secun. nup. fo. 54.
- 6 Capella que est in ecclesia cathedrali habet infra se parochiam decime pertinent ad ipsam non autem ad ecclesiam cathedralem. in. c. cum contingat. nu. 8. de decimis. fo. 152.
- Capelle et capellani istorum dominorum non subsunt iurisdictioni lepi. in. c. cum capella. nu. 3. de priu. fo. 141.
- 6 Capelle possunt annecti et vniui prebendis ecclesie cathedralis quod prebende sunt tenues reseruata tamen debita portione capellanis in. c. ex. posuisti. nu. 1. 7. 4. de preben. fo. 47.
- Sed si capella non sufficeret vtriusque talis unio non fit. ibi. nu. 7. 7. 8.
- Capella si annectitur prebende vel contra quis habet curam animarum vel aliarum rerum ille qui erat rector capelle vel canonicus qui habet prebendam. ibi. nu. 10.
- 7 **Captiuus** et incarceratus matrimonium contrahere potest modo vis non inferatur et quid de alijs contractibus. in. c. dñs. nu. 3. de secun. nup. fo. 54.
- 7 Captiuus apud hostes l3 seruus efficiat et oia bona pdat non tamen uxorem perdit nec matrimonium dissoluit. in. c. in presentia. nu. 2. de sponsa. fol. 8.
- 6 Captiuus a commissione pene detentio in carceribus excusat. in. c. significante. nu. 5. de pigno. fo. 95.
- 3 Captiuus ob suspicionem fuge non potest allegare incompetentiam iudicis. in. c. cum non ab homine. nu. 16. de iudi. fo. 26.
- 6 Captiuus in territorio alieno potest per rectores ipsius territorij repeti. in. c. inter alia. nu. 27. de immu. eccle. 7 cemi. fo. 228.
- 2 **Carceratus** quando vult aliquem contractum facere non sufficit qd relaxetur a vinculis et custodiatur sibi per familiam. in. c. accedens. nu. 2. de procu. fo. 144.
- Carcerati an possint testari vel aliquem contractum facere. ibi. num. 3.



# Repertorium singularium materiarum

- 7 Carcer ubi detrudunt aliqui non dicitur esse ita durus quod verisimile sit quod vi carceris aliquis ibi moriatur. in. c. novimus. nu. 4. de ver. signi. fo. 204.
- 7 Carceratus frangens carcerem de iure civili puniatur pena capitis etiam si fuerit innocens et mitius puniatur si sine fractione per incuriam custodis cepit fugam. in. c. a nobis. nu. 3. de apost. fo. 106.
- 7 Carcer. Adde quod custos carceris negligens dicitur subire illud supplicium quod fugiens esset subiturus: ut no. in. l. pe. de cust. reo. et dicitur tamen ibi Bald. quod licet contra fugientem et effractorum carceris inducatur quidam ficta confessio tamen contra custodem carceris dicitur aliter probari. l. non est dubium. ff. de custo. reo. et specialem in custode carceris ut ratione culpe teneatur ad penam capitalem. et idem dicitur ibi Bald. in custode castri vel arcis et si quis incarcerando non innititur publica auctoritate incidit in penam privati carceris que est capitalis. l. i. C. de pri. car. et punitur ultimo supplicio tamquam violator imperialis maiestatis quia videtur usurpare merum imperium. ideo est reus lese maiestatis et ille dicitur habere privatam carcerem sicut But. ubi dicit Bald. quod hoc locum deputatum ad tenendum quoscunque homines. non enim locum habet illam eo qui tantum unum hominem aliquantulum tenet incarceratum. Alii tamen intelligunt illam. l. indistincte de quolibet qui retinet aliquem incarceratum per viginti horas vel etiam minus sine causa. per. l. capite quinto. ff. de adul. Alii dicunt quod illa. l. capite. non loquitur in materia privati carceris: quia ibi detentio fiebat ad probandum: sed. d. l. i. loquitur quando sit detentio ad carcerem exercendum: ut ibi per Bald. qui dicit quod multo fortius tenetur ille qui torquet detentum quia plus est torquere quam detinere. l. i. C. de custo. reo. quod dicitur esse notandum contra tyrannos: et queritur ibi an banitus qui potest impugne offendi possit in privato carcere teneri et torqueri. et de his omnibus vide Joannem de ana. in. c. a nobis. de apost. in. h. et col.
- 7 Carcer etiam arctus est pena ecclesiastica inductus tam ad custodiam quam ad penam. in. c. a nobis. nu. 2. de apost. fo. 106.
- 7 Carceratus frangens carceres de iure civili puniatur pena capitis etiam si fuerit innocens. ibi. nu. 3.
- 2 Carceratus si quid facit presumit metu facere. in. c. h. nu. 19. quod metu. ca. fo. 151.
- 6 Carceratus si cum licentia iudicis decessit de palatio ut iret ad missam cum iuramento de revertendo si non revertatur an possit inde extrahi. in. c. inter alia. nu. 3. de immu. eccle. et ceteris. fo. 229.
- 7 Carcerare faciens clericum ei minuire cibum et potum non enadit penam irregularitatis si talis clericus moriatur. in. c. ad audiendum. nu. 4. de cri. fal. fo. 132.
- 6 Carcerari an et quando possit liber homo pro debito vel crimine tam a privato quam auctoritate iudicis. in. c. lator. nu. 3. de pri. fo. 93.
- 2 Carcerandus iniuriatur si non admittitur ad fidei iussorem in. c. legebas. tur. nu. 1. de maio. et obe. fo. 125.
- 7 Carceratus non dicitur corporaliter ledi. in. c. nuper. nu. 3. de senten. ex. com. folio. 188.
- 7 Carcerari potest clericus non solum si de crimine agatur criminaliter sed si de eo agatur civiliter. in. c. i. nu. 7. de despon. fol. 80.
- 7 Carcerari potest clericus debitor alicuius si est suspectus de fuga vel recuset satisfacere. ibi.
- 7 Carcerari non debet clericus qui non est soluendo neque excommunicari neque compelli ad cedendum bonis ibi.
- 7 Incarcerati acta et matrimonium an et quando teneant. in. c. cum locus. nu. 8. et 9. de spon. fo. 7.
- 7 Carceratos clericos si prelati faciat mori in carceribus propter extenuationem victus incurrit irregularitatem. in. c. novimus. nu. 4. de verb. signi. fo. 204.
- 6 Carcerari non dicitur clericus pro debito. in. c. odoardus. nu. 3. de sol. fo. 101.
- 7 Carcerari debet aliquis pro gravissimis delictis non pro levis nisi esset timor fuge. in. c. ut fame. nu. 2. de sen. ex. com. fo. 191.
- 7 Carcer est inuentus etiam ad penam de iure canonico. ibi. nu. 3.
- 6 **Cardinales** transferunt in papam id quod non habent. in. c. cura pastoralis. nu. 7. de iurepa. fo. 193.
- 6 Cardinalis qui alias non convincitur nisi a legibus testibus si sint testes lapidabilis vite sufficiunt duo. in. repe. c. cum esset. nu. 16. de testa. fo. 117.
- 3 Cardinales sunt in quasi possessione ut papa ardua non explicet sine eorum consilio. in. c. literas. nu. 13. de testi. fo. 182.
- 5 Cardinales in titulis eorum habent iurisdictionem quasi episcopalem alias nullam habent iurisdictionem in. c. cum te. nu. 12. de re iudi. fo. 78.
- 7 Cardinales sede vacante nil possunt excedere de spectantibus ad papam. ibi. nu. 13.
- 5 Cardinalis si fuit deputatus iudex non potest recusari. in. c. novit ille qui. nu. 4. de appel. fo. 111.
- 5 Cardinali etiam legato creditur in preiudicium partium de iure communi nisi sit consuetudo in contrarium. in. c. constitutus. nu. 12. de appel. fo. 115.
- 1 Cardinales utrum debeant eligi vel postulari in aliquem episcopatum. in. c. si. nu. 8. de postu. prela. fo. 116.
- 1 Cardinales omnes si mortui sunt ad quem spectat electio pape. in. c. licet. de vitanda. nu. 5. de elec. fo. 124.
- 7 Cardinales duo si reperiuntur tempore mortis pape possunt unum ex ipsis eligere in papam ibi.
- 1 Cardinalis vel episcopus an debeant eligi an postulari ad aliam dignitatem. in. c. bone memorie. el. i. nu. 5. de postu. prela. fo. 111.
- 7 Cardinalis non potest esse episcopus. ibi. nu. 6.
- 7 Cardinales an sint de iure divino vel positivo an sine eis possint ardua negotia explicari per papam. in. c. per venerabilem. num. 19. qui filii sint legi. fol. 43.
- 2 Cardinali asserenti se legatum an ei credatur. in. c. quod translationem. nu. 10. de offi. leg. fo. 107.
- 6 Cardinales dicuntur fratres pape et canonici fratres episcopi. in. c. novit. nu. 3. de his que fi. a prela. fo. 67.
- 6 Cardinales habent ius episcopale in titulis suis et intra totas parochias tituli. in. c. dilectus. nu. 12. de capel. mona. fo. 188.
- 4 Cardinales si ante creationem summi pontificis aliquid statuant et iurant si unus eorum sit effectus papa non tenetur illud servare si est contra dignitatem pontificalem. in. c. sicut de nostris. nu. 1. de iure iur. fo. 154.
- 4 Cardinalibus an sit credendum vel eorum sigillis vel prelati aliis. in. c. quod super. nu. 5. de fi. instru. fo. 104.
- 6 Cardinalis deponitur qui non residens in suo titulo monitus noluit residere. in. c. ex gestis. nu. 1. de cle. non resi. fo. 17.
- 7 Cardinales sunt in quasi possessione ut papa non explicet ardua sine eorum consilio. ibi. nu. 9.
- 7 Cardinali asserenti aliquid in preiudicium tertii non creditur. in. c. sicut nobis. nu. 5. de sen. ex. com. fo. 192.
- 7 Cardinali asserenti res sibi commissam vive vocis oraculo an credatur. ibi.
- 6 Cardinalis nullus est qui non sit diaconus. in. c. extirpande. in. repe. §. qui vero. nu. 8. de preben. fo. 41.
- 1 Cardinalis que beneficia perdat propterea quia effectus est cardinalis et que potest postea acquirere. in. c. ecclesia vestra. el. h. nu. 3. de ele. fo. 181.
- 7 Cardinales an debeant eligi vel postulari in episcopum in ecclesia. ibi. nu. mero. 15.
- 2 Cardinales habent iurisdictionem episcopalem in titulis suis. in. c. his que. nu. 1. de maio. et obe. fo. 127.
- 7 Cardinales locantes beneficia eis commendata sub certa pensione non committunt simoniam: secus si renuntiant titulo commende accepta certa pecunia. in. c. non satis. nu. 8. de simo. fo. 78.
- 4 Cardinales ex commissione pape dispensant circa votum ultra marinum pro terre sancte succursu. in. c. quod super. nu. 1. de fi. instru.
- 7 **Carnalis** copula superveniens cum sponsa que tantum excohit septimum annum an faciat matrimonium et similiter in aliis annis ante pubertatem tam in masculo quam in femina. in. c. continebatur. nu. 6. de spon. impu. fo. 14.
- 6 Carnalis copula potest esse notoria in. c. de illo. nume. 3. de eo qui cog. con. folio. 29.
- 7 Carnalis copula superveniens sponsalibus sub conditione an sponsalia faciat transire in matrimonium. in. c. i. nu. 6. de spon. du. fo. 17.
- 7 Carnalis copula etiam cum minore an faciat sponsalia in matrimonio transire. in. c. de illis. el. h. nu. 4. de despon. impu. fo. 14.
- 3 Carnalis copula an interdicitur inter virum et uxorem probato adulterio vel alio impedimento ante tamen quam feratur sententia. in. c. h. nume. 5. ut lit. pen. fo. 217.
- 7 Carnalis copula cum minore habita presumitur potentia coeundi. in. c. si. nu. 3. de eo qui cog. con. fo. 31.
- 7 Carnalis copula violenter extorta non firmat matrimonium et quod sequatur si vis fuit conditionalis. in. c. discretionem. nu. 3. de eo qui cog. con. fo. 30.
- 7 Carnalis copula non addit maius vinculum respectu essentie matrimonialis. in. c. licet. nu. 4. de spon. du. fo. 17.
- 7 Carnalis copula per vim extorta non firmat matrimonium. in. c. insuper. nu. 5. qui matri. accu. po. fo. 45.
- 7 Carnalis copula si non sit subiecta feminis commistio an faciat sponsalia transire in matrimonium. in. c. adolescens. nu. 3. de spon. fo. 12.
- 7 Carnalis copula precedens sponsalia non facit illa transire in matrimonium de presenti et ita probatio copule simpliciter non concludit matrimonium. in. c. veniens. el. h. nu. 2. de spon. fo. 7.
- 7 Carnalis copula superveniens facit transire sponsalia de futuro in matrimonium sed non iussus carnalis copule. in. c. is qui. numero. 1. de spon. sali. folio. 11.
- 5 Carnalis copula sequens purgat metum precedentem dummodo copula non sit omnino coacta. in. c. veniens. el. i. nu. 7. de spon. fo. 6.
- 7 Carnalis copula etiam inter minores consummat matrimonium sed non nixus ad copulam. in. c. a nobis. nu. 3. de spon. impu. fo. 14.
- 7 Carnalis copula non est necessaria ad essentiam matrimonii. in. c. per tuas. nu. 3. et 6. de spon. du. fo. 19.
- 7 Carnalis copula non firmat matrimonium contra errorem servilis conditionis. in. c. si. nu. 5. de coniu. servu. fo. 26.
- 7 Carnalis copula cum puella. vii. annorum dirimit matrimonium postea cum consanguinea contractum. in. c. fraternitati. nume. 1. 2. de eo qui cog. con. folio. 10.
- 7 Carnalis copula facit transire sponsalia nedum pura sed etiam conditio nalia in matrimonium. in. c. per tuas. nu. 3. de condi. apo. fo. 19.
- 7 Carnalis copula an probari debeat quod sit secuta postquam defecit conditio. ibi. nu. 5.
- 7 Carnalis copula facit transire sponsalia in matrimonium. in. c. ex literis. nu. 7. de spon. fo. 5.



## Super Lectu. Panormitani.

- 6** **Carnes** possunt de iure comedi die sabbati: licet de honestate et consuetudine aliud sit: die veneris vero secus. in c. consilium. nu. 3. et in seq. in i. no. co. ti. fo. 218.
- 6** **Carnes** non est licitum comedere in festo natiuitatis occurrente sexta feria professis et vouentibus: alijs vero sic. in c. fin. nume. 1. et 2. de obser. iei. folio. 219.
- 2** **Character** quid sit. Anto. in rubi. num. 2. de sacra. non ite. folio. 50.
- 3** **Castra** noua facere non licet ad emulationem alterius nec vetera inhabitata rehabitare sed bene ad sui patrimonij ampliationem in c. pisanis. nu. 15. de testi. spo. fo. 163.
- 2** **Castratus** a seipso an repellatur a promotione et quid si natus est cunuchus. Anto. in c. ex parte. nu. 15. 8. de corpo. vit. fo. 60. et seq.
- 1** **Castratus** presbyter vel alius ex voluntate non debet seruare virilia ut dicunt vulgares. ibi. nu. 6.
- 1** **Casus** si non reperitur decus recurritur ad similitudinem legis non autem ad similitudinem statuti vel consuetudinis. in c. translato. nu. 5. de consi. fo. 19.
- Et vide in c. cum olim. nu. 7. de consue.**
- 1** **Casus** exceptus a regula extenditur ex paritate rationis. in c. cum inter vniuersas. nu. 8. de elec. fo. 135.
- 2** **Casus** a regula exceptuatus an extendatur ad similes. in c. sacris. num. 6. quod met. cau. fo. 149.
- 1** **Casus** vel cause preterite non deciduntur secundum ius nouum. in c. dudum. el. h. nu. 22. de elec. fo. 178.
- 4** **Casus** in quibus vni creditur. in c. h. nu. 6. de proba. fo. 5.
- 6** **Casus** exceptus a iure extenditur ad consimilem ex identitate rationis ita et casus exceptus a statuto quando statutum continet materias iuris secus si disponderet contra vel preter ius. in c. ad audientiam. nu. 2. de cle. non resi. fo. 22.
- 1** **Casus** si non reperitur decus ad quod est recurrendus. in c. cum olim. nu. 5. et 7. de consue. fo. 98.
- Et vide in c. translato. nu. 5. de consi.**
- 5** **Casus** excepti a regula extenduntur ad casus consimiles. in c. si. num. 17. de re iudi. fo. 85.
- 2** **Casus** reservati pape: remissive. in c. quod translationem. nu. 8. de offic. lega. fol. 107.
- 6** **Casus** duo equiparati si sunt in multis non tamen equiparantur in cetero bitantibus in c. quod dei. nu. 2. de sta. mona. fo. 180.
- 7** **Casus** similes expressis regulantur secundum casus expressos. in c. cum sit. nu. 1. de simo. fo. 78.
- 6** **Casus** superueniens recipit declarationem secundum statutum precedentem. in c. i. nu. 9. de cle. egro. fo. 50.
- 6** **Casus** fortuiti sunt illi qui non possunt preuideri. in c. vnico. nu. 13. et nu. 15. de commo. fo. 79. et seq.
- Casus** fortuiti si aliqui fuerunt nominati dum suspiciuntur a contrahentibus et postea sequitur clausula generalis puta et de omnibus alijs. veniunt etiam alij dummodo non sint maiores expressis. ibi. nu. 18. fol. 80.
- Casus** requirentes speciale mandatum veniunt expressis aliquibus et postea secuta clausula generali. ibi.
- 6** **Casus** fortuitus imputatur illi qui dedit operam rei illicite per quam ille casus venit. in c. quia diuersitatem. nu. 13. de concess. preben. fo. 57.
- 6** **Casus** omissus habetur pro expresso ex mente statuentis. in c. sane. nu. 1. de cele. mis. fo. 212.
- 2** **Casus** in quibus papa dispensare non potest. remissive. Ant. in c. h. nu. 7. de biga. fo. 62.
- 1** **Casus** in quibus verba necessario requiruntur in c. ecclesia vestra. nu. 3. de elec. fo. 170.
- 7** **Casus** fortuitus imputatur danti operam rei illicite. in c. iohannes. nu. 2. de homi. fo. 114.
- Corse.** Qui sint casus fortuiti vide in sti. quib. mod. re con. ob. §. item is cui vbi glo. dicit quod ibi melius quam alibi numerant. Sali. in l. que fortuitis. C. de pig. actio. dicit quod casus fortuitus contingit quando facta nature quicquid facta hominis exemplum in primo casu ut tempestas maris et grandinis: nix insolita: seruos solis non consuetus: terre motus: vis ventorum: naufragium: impetus fluminis: aer corruptus unde generantur bruciet locuste vel mors que contingit ex aeris corruptione vel ex influentia mala corporum celestium: probatur hoc in l. sed et si quis. §. quod dixim. ff. si quis cau. et in l. si fistulas. §. frumeta. ff. de contrab. emp. et in l. ex conducto ff. loca. Exemplum secundum quod veniunt facta hominis propter incursum hostium predonum et latronum et vide ad predicta bo. text. in l. contractus. in ff. de reg. iur. vbi etiam tenet quod mors naturalis dicatur casus fortuitus: quod etiam tenet Bald. in l. i. in fi. C. de his qui ad li. perue. non pos. ibi etiam prosequitur plene Salic. an et quando incensum dicatur casus fortuitus et differentiam inter casum fortuitum et casum improuisum vide per text. glo. et Bal. qui dicit quod nescit alibi in l. ad l. corne. de sic. ille enim dicitur casus fortuitus quem non precedit aliqua causa descendens ab eo cui casus ille vult imputari sed casus improuisus dicitur ille vbi culpa precedit ut ibi per eum et casus fortuitus nullum hominum consilium preuideri potest. bonuster. in l. h. §. si in eo tempore. ff. de admini. re. ad ciui. perti. facit l.

- si res pupillaris. ff. de admi. tuto. et d. l. que fortuitis. et an furtum clandestinum computetur inter casus fortuitos. Vide Bald. in l. i. C. de posi. vbi dicit quod si furtum clandestinum est frequenter contingens: puta quia ostium non erat clausum vel non bene clausum hic est culpa aut est raro contingens: ut quia de nocte frangitur quedam camera seu apotheca in platea et tunc est casus fortuitus: quia tunc verisimiliter non debet precaueri. ut in l. eum qui. in. §. idem scribit. ff. de furt. Ang. in. d. l. que fortuitis. dicit quod si nulla culpa precessit: puta si viro furat viro de nocte vel si datur alicui potatio opiatitia ut dormiat et postea furetur ipso dormiente potest etiam poni exemplum secundum Ange. in mercatoribus stantibus in platea per uisum sine qui de nocte dimittunt pannos in fundico secundum morem ciuitatis: nam si forte subtrahuntur et ostium erat bene clausum istud furtum appellatur casus fortuitus: ideo tale periculum ad dominum pannorum pertinet non ad mercatores tenentes eos in fundico: quod dicit menti tenendum. istud idem tenet Sali. in l. cum duobus. in. §. damna. ff. pro socio. quod dicit notandum: quia sepe contingit in apothecis et stationibus in quibus nullus dormit: nam si adhibuit omnem diligentiam tamen furtum non imputetur ei.
- 7** **Casus** fortuitus non presumitur nisi probetur. in c. si vero. el. i. nu. 8. de senten. ex com. fo. 179.
- 5** **Casus** in quibus sententia redditur nulla licet in ea error iuris non sit expressus. in c. i. nu. 5. de re iudi. fo. 48.
- 7** **In** pari casu turpitudinis potior est conditio possidentis. in c. et si necess. se. nu. 9. de dona. inter vi. et viro. fo. 51.
- 1** **Casus** excepti a lege extenduntur ad alios casus ex identitate rationis. in c. cum omnes. nu. 7. de consue. fo. 22.
- 7** **Casus** in quo episcopus dispensat cum simoniacis in ordine et in quo simoniacus in ordine non suspenditur ab alijs ordinibus. in c. per tuas. d. iij. nu. 6. de simo. fo. 89.
- 2** **Causa** quando est in curia oportet quod mittatur procurator instructus alias procedatur ad diffinitiuam. Anto. in c. veniens. nu. 2. 3. 4. 11. et nu. 12. de renun. fo. 32. et seq.
- Causa** quando dicatur esse deuoluta in curiam. ibi. nu. 10. fo. 32.
- 5** **Causa** in dubio presumitur. in c. accedentes. nu. 7. de prescrip. fo. 29.
- 7** **Causam** non semper quis tenetur exprimere in actione personali. in c. si. nu. 4. de frigi. et male. fo. 37.
- 2** **Causa** cessante an et quando cesset effectus. Anto. in c. post translationem. nu. 17. de renun. fo. 31.
- Causa** que dicatur impulsiva et que finalis. ibi. nu. 18.
- 5** **Causa** matrimonialis in tantum est fauorabilis quod potius statur opinioni vnius doctoris dicentis pro ea quam plurium dicentium contra nisi illa sit euidenter falsa. in c. si. nu. 3. de re iudi. fo. 84.
- 7** **Cause** ecclesiastice in defectum canonice provisionis possunt per leges civiles decidi in c. i. nu. 3. de no. ope. nun. fo. 150.
- 3** **Causarum** decisiones fiunt secundum statuta loci ubi fuit contractum. in c. cum contingat. nu. 8. fo. 76.
- 2** **Cause** maiores que dicantur ad hoc ut earum cognitio spectet ad sedem apostolicam. Anto. butrig. in c. i. nume. 2. de translatione prelatorum. folio. 7.
- 3** **Causa** commissa decidi de iure intelligitur tam de iure communi quam specialiter. in c. i. nu. 5. ut lit. pen. fo. 216.
- 5** **Causa** quam committitur app. re. poterit quilibet superior adiri per viam querele qui tenetur ex debito iustitie grauamen renouare alias ab eo appellabitur. in c. pastoralis. nu. 16. et 17. de appel. fo. 120.
- 5** **Causam** seu negotium an et quando videatur superior ad se renouare. in c. ut nostrum. nu. 2. de appel. fo. 124.
- 4** **Causa** commissa ad instantiam actoris super possessione et proprietate potest iudex super alterutro procedere et actor inchoare quam vult. in c. significauerunt. nu. 1. de testi. fo. 68.
- An** super iusta causa in denegando quartam productionem testium requiratur cause cognitio. ibi. nu. 9. fo. 66.
- 3** **Causa** potest committi etiam per delegatum absque eo quod requiratur consensus partium. nu. 4. de fo. compe. fo. 48.
- 3** **Causa** ecclesiastica est tractanda secundum regulas sacras. in c. clerici. nume. 7. de iudi. fo. 24.
- 6** **Cause** magne importantie sunt per solam sedem apostolicam decidende. in c. maiores. nu. 1. et 3. de baptis. fo. 214.
- 4** **Causa** nullitatis deuoluit totam causam ad iudicem unde poterit refozmare sententiam. in c. cum iohannes. au. 18. de si. instru. fo. 109.
- 3** **Causa** quando committitur simpliciter et de plano et tollitur appellatio et omnis ordo iudiciarius. in c. cum contingat. nu. 26. de foro compe. ten. fol. 78.
- 3** **Causa** ecclesiastica non potest committi clerico et laico simul: quia laicus est capax in c. significasti. nu. 16. de fo. compe. fo. 86.
- 5** **Causa** ob quam appellatur debet esse iusta: et quod vera probetur. in c. significauit. nu. 6. fo. 117.
- 3** **Causa** si committatur cognoscenda non presumitur commissa decidenda nisi specialiter dicatur. Anto. in c. si. nu. 1. de offi. archi. fo. 67.
- 2** **Causa** matrimonialis an possit delegari alteri quam episcopo. in c. ex literis. nu. 2. 3. de testi. in integ. fo. 158.



# Repertorium singularium materiarum

- 3 Causa decidenda secundum bonam consuetudinem terre quomodo decidatur si diuersa est consuetudo actoris et reus iudicis: remissive. in. c. cum venissent. nu. 14. de eo qui mit. in. p. s. fo. 214.
- 3 Causarum matrimonialium cognitio pertinet ad solum iudicem ecclesiasticum nec laicus cognoscit etiam incidet. in. c. tuam. nu. 3. de ordi. cog. folio. 148.
- 2 Causa efficiente cessante non cessat effectus iam impressus. Anto. in. c. de bigamis. nu. 1. et 2. de biga. fo. 62.
- 3 Causa si remittitur ad vnum tribunal intelligitur remissa secundum consuetudines illius tribunalis ad quod fit remissio. in. c. licet ex suscepto. nu. 1. et 2. de fo. compe. fo. 72.
- 3 Causa appellationis ab interlocutoria debet exprimi in specie et alias in genere. in. c. vt debitus. nu. 38. de appel. fo. 128.
- 3 Causa damni infecti est summaria. in. c. i. nu. 19. de mut. peti. fo. 100.
- 3 Causa renuntiationis efficitur illius nature que est causa conuentionis. ibi. nu. 19.
- 3 Causa quedam que reddunt iudicem suspectum. in. c. postremo. nu. 4. de appel. fo. 106.
- 2 Causa cognitio non censetur adhibita in sententia quando fuit lata a iudice verisimiliter non instructo. in. c. cum ex literis. num. 6. de restitu. in integ. fo. 159.
- 3 Causa recusationis iudicis debet coram eo allegari sed probari coram arbitris: sed si causa est euidenter frustratoria iudex debet spernere et ad vltiora procedere. idem si est notorie iusta quod non debet amplius remittere cognitioni arbitrorum. in. c. cum speciali. nu. 15. de appel. fo. 130.
- 3 Causa appellationis si fuit vna allegata et alia probata non excludit appellante. in. c. postremo. nu. 7. de appel. fo. 107.
- 3 Causa si exprimat vna ex multis que sit friuola alie etiam presumuntur friuole. in. c. constitutus. el. h. nu. 13. de appel. fo. 115.
- 3 Causa commissa secundum equitatem et veritatem quomodo terminabitur. in. c. h. nu. 3. de iura. calum. fo. 115.
- Causa in re spiritualis nec principaliter nec incidenter cognoscitur a laico. ibi. nu. 8.
- 6 Causa mista cognoscitur coram ecclesiastico. ibi.
- 6 Causae criminales possunt delegari clericis de iure canonico. in. c. in archiepiscopatu. nu. 2. de rpto. fo. 57.
- 3 Causa cessante an et quando cesset effectus. in. c. cum cessante. nume. 2. de appel. fo. 128.
- 3 Causa propter quam fuit appellatum debet coram iudice ad quem iustificari. in. c. interposita. nu. 1. de appel. fo. 137.
- 1 Causa qui committitur pluribus oēs habent iurisdictionem in solidum sed omnes habent simul exercitium. in. c. sciscitatus. nu. 1. de referi. fo. 53.
- 3 Causa an et quando sit exprinenda in libello in. c. dilecti filij. num. 14. de iudi. fol. 22.
- 3 Causa appellationis vtrum possit alteri committi tam de iure canonico quam civili. in. c. ceterum. nu. 15. de iudi. fo. 19.
- 3 Causa possessionis et proprietatis debet sub eodem iudice terminari. in. c. i. nu. 1. de cau. pos. et pto. fo. 152.
- Causae habentes aliquam conformitatem terminari solent ab eodem iudice. ibi. nu. 3.
- 3 Causa que dicatur necessaria vel quasi vel probabilis. in. c. fin. num. 46. de fo. compe. fo. 92.
- 3 Causa pendens non terminatur per ius commune vel speciale puta privilegium emanatum causa pendente nisi de ea faciat mentionem. Sed an aliqua noua causa superueniens liti pendenti decidatur per iura emanata lite pendente. in. c. si. nu. 8. et 11. vt lit. pen. fo. 219.
- 3 Causae viles vel vilium personarum expeditur sine libello et scriptura et in eis creditur simplici verbo iudicis. in. c. i. nu. 17. de lib. obla. fo. 94.
- Causa vilis que dicatur relinquatur arbitrio iudicis. ibi.
- 3 Causa ecclesiastica non potest delegari clerico cum conditione vt ferat sententiam prout talis laicus iudicabit. in. c. h. nu. 13. de iudi. fo. 9.
- 4 Causa vna cessante de pluribus causis simul consideratis ad dispositio nem aliquam cessat dispositio secus si causae distributive considerantur in. c. cum nuntius. nu. 1. de testi. fo. 47.
- 4 Causae que requirunt vltra duos testes. in. c. licet. el. i. numero. 4. de testi. fo. 56.
- 3 Causae quo casu possunt delegari vltra duas dietas a prouincia. in. c. sane. nu. 3. de fo. compe. fo. 49.
- 3 Causae cognitio hodie non potest trahi extra prouinciam nisi per vnam dietam. in. c. ex parte. B. nu. 0. de fo. compe. fo. 82.
- 3 Causa an possit committi vltra duas dietas extra prouinciam. in. c. si significauerunt. nu. 2. de iudi. fo. 45.
- Causa criminalis clerici a solo episcopo cognoscitur. in. c. si diligenti. nu. 29. de fo. compe. fo. 75.
- Causa si fuit simpliciter commissa intelligitur tam de possessoria quam petitoria tamen est in optione actoris a qua incipiat. in. c. i. num. 6. de sequest. pos. et fruct. fo. 221.
- Causae que habent adiunctam conneritatem quandam debent vni iudici committi: ne causae continentia diuidatur. ibi. nu. 14.
- Causa que potest continere possessorium et petitorium si simpliciter com mittatur videtur commissa cognitio tam in possessorio quam in petitorio: alias secus nisi incidenter. ibi. nu. 5.
- 2 Causae meri et misti imperij de iure canonico subdelegantur. in. c. venerabile. nu. 13. de offi. deleg. fo. 100.
- 3 Causae cognitio si est commissa alicui non videtur ei commissa decisio nisi si specialiter committatur. in. c. cum ad sedem. nu. 2. de resti. spo. fo. 185.
- 3 Causa summaria dicitur vbicumque versat causa super qua sententia lata non infert magnus preiudicium nec totaliter decedit quin possit in alio iudicio grauamen reparari. in. c. cu3 dilecta. nu. 24. de cōfir. vti. vel inuti. fo. 142.
- 3 Causae clericorum non tractantur secundum consuetudines laicales. in. c. quod clericis. nu. 1. 6. 8. 10. 11. 17. 19. et 24. 20. et 21. de fo. compe. fol. 68.
- 6 Causa cessante an cesset effectus. in. c. suggestum. numero. 5. de decimis. folio. 146.
- 7 Causarum in decisionibus recurri potest ad nouum et vetus testamentum. in. c. per venerabilem. nu. 14. qui fil. sint legi fo. 43.
- 4 Causa consanguinitatis tunc dicitur spiritualis quando tractatur de matrimonio contrahendo vel dissoluendo. in. c. ceterum. num. 1. de testi. co3 gen. fol. 92.
- 2 Causa cessante non cessat effectus iam in esse productus. Anto. in. c. sane. nu. 2. de renun. fo. 17.
- 7 Causa an possit committi a sede apostolica monachis qui sunt in ecclesijs cathedralibus. in. c. cum olim. el. h. nu. 13. de priui. fo. 156.
- 7 Causae incidentia non semper ampliunt iurisdictionem et hoc est verum quo ad iudices seculares: quia est incapax cognoscere de spiritualibus. in. c. latoz. nu. 7. qui fil. sint legi. fo. 39.
- 3 Causa spiritualis que remittitur ad ecclesiasticum an cognoscat ordine iudiciario seruato. in. c. tuam. nu. 15. de ordi. cog. fo. 150.
- 3 Causae temporales clericorum possunt per ordinarios laicis committi. in. c. tua nobis. nu. 4. de appel. fo. 134.
- 1 Causa non potest committi appellatione remota nisi per solum papam. in. c. i. nu. 1. de rescrip. fo. 43.
- 2 Causa potest delegari vel subdelegari reseruato consilio delegantis in decidendo eam. in. c. si pro debilitate. nu. 6. 8. de offi. deleg. fo. 73.
- 7 Causa noua superueniens facit recedere a pacto et a pena liberat. in. c. i. nume. 5. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 6 Causa impulsua cessante non cessat effectus: secus cessante causa si. in. c. magne. nu. 14. de voto et vo. re. fo. 177.
- 2 Causa restitutionis in integrum potest vtroque iure delegari. in. c. causa restitutionis. nu. 2. de resti. in integ. fo. 163.
- 1 Causa quando dicatur summarie commissa. in. c. quia propter. nume. 17. de elec. fo. 164.
- 6 Causa intelligitur de propinqua non autem de remota. in. c. de cetero. nu. 3. de homi. fo. 110.
- Causa remota an et quando puniatur remissive. ibi.
- 3 Causa si est commissa vel delegata inutiliter ordinario et partes coram eo litigarunt an valeat processus. in. c. cum ex officio. num. 33. et 38. de prescrip. fol. 38.
- 7 Causa accessoria commissa videtur si principalis est commissa. in. c. de prudentia. nu. 3. de dona. inter vi. et vro. fo. 50.
- 2 Causa non que dicatur ad hoc vt quis audiatur ex tali causa ad illud quod alias fuit sibi denegatum. in. c. beneficio. nu. 4. de resti. in integ. fo. 164.
- 2 Causae matrimoniales non solent committi de stylo curie nisi solis capitulis. in. c. causam. nu. 1. de offi. deleg. fo. 80.
- 2 Causae legitime ad accusandam suspicionem iudicis. in. c. causamque. nu. 3. de offi. deleg. fo. 81.
- 7 Causa si pendet coram delegatis ordinariis debet filere. in. c. cum dilectis. nu. 1. de pur. cano. fo. 164.
- 1 Causa cessante impulsua an cesset effectus. in. c. postulasti. nume. 1. de rescrip. fol. 72.
- 3 Causarum matrimonialium cognitio potest per inferiorem prelatum prescribi. in. c. auditis. nu. 6. de prescrip. fo. 34.
- 7 Causa falsa si est expressa in sententia: sententia est nulla et quid si plures causae exprimantur. in. c. per tuas. nu. 5. et 6. qui fil. sint legi. fo. 42.
- 2 Causa dotis est fauorabilior quam causa alimentorum. in. c. peruenit. nu. 1. de arbi. fo. 169.
- 1 Causa omnis regulariter requirit plenum ordinem iudiciarium. in. c. dudum. el. h. nu. 28. de elec. fo. 178.
- 7 Causa si est commissa examini alicuius non censetur commissa eius diffinitioni: sed diffinitio debet reseruari et remitti ad delegantem. in. c. cu3 dilectus. nu. 2. de calum. fo. 76.
- 2 Causa grauis quando dicatur et quo respectu. in. c. h. num. 9. de procura. folio. 140.
- 6 Causae quando concurrunt due in eadem re vna potentior alia: illa preualet que potentior est. in. c. cum non. nu. 3. de deci. fo. 154.
- 3 Causa suspicionis est proponenda coram iudice qui allegatur suspectus sed est probanda coram illis qui de tali suspicionem habent cognoscere in. c. secundo requiris. nu. 1. de appel. fo. 110.
- Causa suspicio nis si non fuit coram iudice opposita non poterunt arbitri super ea cognoscere. ibi. nu. 6.
- 3 Causae meri et misti imperij de iure canonico delegantur: et quid de iure re ciui



## Super Lectu. Panormitani.

- re ciuili. in repeti. c. si quis contra clericum numero. 29. de foro compe-  
tenti. fo. 56.
- 1 **Causa** dotis est mixti fori. in repe. c. ecclesia sancte Marie. nu. 21. de con-  
stituti. fo. 25.
- 5 **Causa** quare appellatur ab interlocutoria est proponenda coram iudice  
a quo et est iustificanda coram iudice ad quem. in. c. vt debitus. nu. 5. 6. 7.  
8. de ap. fo. 126.
- 7 **Cause** matrimoniales vel litere indulgentiales non conceduntur per in-  
feriorem prelatum episcopo nisi competat de iure speciali. in. c. accedenti-  
bus. nu. 1. de exco. prela. fo. 147.
- 1 **Causa** prudentie si fuerit commissa alicui intelligitur commissa tanq[ua]m  
viro prudenti. in. c. ne imitatis. nu. 1. de consti. fo. 20.
- 5 **Cause** maiores de quibus vide remissive sunt deferende ad decisionem  
sedis apostolice. in. c. vt debitus. nu. 9. 7. 37. de ap. fo. 126.
- 1 **Causa** iusta iniuriandi mitigat penam quam debet incurrere iniurians.  
in. c. olim ex literis. nu. 6. de rescrip. fo. 71.
- 2 **Cause** meri imperij possunt de iure canonico delegari. in. c. quod sedes.  
nu. 4. de offic. ordi. fo. 116.
- 3 **Cause** cognitio non est semper de substantia actus. in. c. si. nume. 17. de  
ferijs. fo. 141.
- 3 **Causa** vtrum sit inferenda in snia. in. c. examinata. nu. 8. de iud. fo. 37.
- 3 **Causa** matrimonialis spectat ad ecclesiasticum siue agatur de eius sub-  
stantia siue maritus petat uxorem vel contra. in. c. ex conquestione. nu. 2.  
de resti. spo. fo. 175.
- 5 **Causa** allegata ad reprobandum iudicem vel appellandum ab eo si non  
fuit probata vel si eam pars non prosequatur potest iudex ad vltiora  
procedere. in. l. cum speciali. §. porro. nu. 1. de ap. fo. 130.
- 1 **Causa** noua superueniens inducit actum qui alias non poterat fieri. in  
c. si. nu. 10. de consue. fo. 105.
- 3 **Cause** meri et mixti imperij de iure canonico delegantur et quid sit de ius-  
re ciuili. in. c. si quis contra. nu. 34. de fo. compe. fo. 53.
- 5 **In** causa limitum terminandorum quo ordine sit procedendum. in. c. q[ua]nto  
iudicante. nu. 9. de prescrip. fo. 27.
- 3 **Cause** iuste litigandi que excusant a condemnatione expensarum. in. c. si  
nem. nu. 22. de do. et contu. fo. 201.
- Causam** iustam litigandi habes in aliqua parte iudicij et in aliqua non  
an excusetur ab expensis. ibi. nu. 23.
- 3 **Causa** simpliciter et de plano non seruat iuris ordine non potest com-  
mitti a nemine nisi a papa. in. c. venerabilis. nu. 8. de iud. fo. 44.
- 5 **Cause** minime dicuntur quando sumptus litis sunt maiores q[uam] ipsa cau-  
sa. in. c. de appellationibus. nu. 5. de ap. fo. 95.
- Cause** merita si non possunt probari in curia debent committi in partis  
bus. in. c. scriptum. nu. 1. de elec. fo. 160.
- 2 **Cause** maiores sunt referende ad papam et que sunt maiores cause. in. c.  
si. nu. 3. de transla. epi. fo. 2.
- 2 **Cause** quedam iudicis recusandi. in. c. insinuante. nu. 2. 3. 4. 6. 10. de off.  
deleg. fo. 88.
- 2 **Cause** meri et mixti imperij sunt delegabiles de iure cano. in. c. si. nume. 3.  
de offi. ordi. fo. 123.
- 1 **Cautela** est q[uod] si pars dicat in presentia iudicis p[re]stet q[uod] no[n]  
intendo consentire in vos tanq[ua]m in iudicem co[m]peten-  
tem: et hac protestatione salua dicit q[uod] valet talis protestatio: nec tollitur  
per verba subsequencia vnde iudex non potest illum condemnare vt con-  
tumace: q[uod] no[n] dicitur co[m]parere ex quo protestat q[uod] non intendit consen-  
tire vt in iudicem: et ideo sis cautus vt addas in protestatione ista ver-  
ba nisi quatenus de iure teneor. in. c. cum. 20. nu. 20. de consti. folio. 28.
- 2 **Cautela** est vt aduocati et procuratores apponant in fine libelli et articu-  
lorum q[uod] non astringunt se ad probandum nisi ea que necessario incum-  
bunt. in. c. q[ua]nto. nu. 8. de rescrip. fo. 45.
- 1 **Cautela** est cum dubitatur an aliqua debeant interesse electioni et tem-  
pus instat q[uod] commode non potest recipi probatio an de iure hoc eis co[m]pe-  
tat: debent enim admittere cum protestatione vt eorum voces valeant  
si et inq[ua]ntum appareat postmodum eos debuisse interesse. in. c. cum ana-  
nu. 2. in. vi. no. de elec. fo. 171.
- 6 **Cautela** bona est q[uod] in quolibet contractu faciat prestari iuramentum.  
in. c. cum venissent. nu. 25. de insti. fo. 54.
- 6 **Cautela** est in impetratione beneficij per alium possessi vt non dicas il-  
lud simpliciter vacare: sed de iure. in. c. cum nostris numero. 20. de con-  
ces. preben. fo. 60.
- 6 **Cautela** est q[uod] si iudex fert sniam et vult exprimere ad decorem suum co[n]-  
seruandum aliquam causam adijciat dictionem: maxime et ex pluribus  
alijs causis et. nam tunc videtur mortuus non solum ex causa expressa  
sed ex alijs tacitis. in. c. ex parte. nu. 19. de conces. preben. fo. 62.
- 6 **Cautela** est cautorum aduocatorum in libello et alijs scripturis vt nu[n]q[uam]  
dicant illum esse prelatum: sed q[uod] asserit se prelatum. in. c. ex ore. nu. 5. de  
his que fi. a ma. par. ca. fo. 72.
- 6 **Cautela** est vt contrahens cum prelato semper stipuletur de euictione  
vt saltem re euicta habeat regressum contra prelatum. in. c. ad audien-  
tiam. nu. 5. de reb. eccl. non alie. fo. 78.
- 6 **Cautela** est si quis velit emere aliquid ab ecclesia vt episcopus prius

- generaliter interponat decretum. pronuntiando ip[su]s re ecclesie pos-  
s. alienari et dari licentiam alienandi: postea vero poterit ipse episcopus  
vel alius palam emere: in hoc t[ame]n dicit esse cogitandum quo ad ipsum. in  
c. possessiones. nu. 1. de reb. eccl. non alie. fo. 77.
- 6 **Cautela** est quando quis per dilationem habitus per annum non inten-  
dit profiteri vt protestetur expresse q[uod] hoc non intendit. in. c. vt clerici. nu.  
3. de reg. fo. 156.
- 6 **Cautela** est q[uod] vbicunq[ue] notarij errauit in scriptura: ita vt oporteat rade-  
re aliquid et iterum reponere vel facere aliquam lineam in margine de-  
bet notarij ad euitandam suspicionem in si instrumenti facere mentio-  
nem qualiter ipse rasit tale verbum et. vel q[uod] facit talem lineam in mar-  
gine. in. c. cum venerabilis. nu. 8. de reli. do. fo. 186.
- 6 **Cautela** q[uod] volens ecclesiam de nouo dotare: vt expresse dicat q[uod] pro do-  
te illa bona largitur. in. c. quoniam. nu. 10. de iure pa. fo. 190.
- 7 **Cautela** est in impetranda dispensatione super affinitate vt facias men-  
tionem de publica honestate. in. c. sponsam. nu. 3. fo. 4. de spon. et in. c. 1. 13.  
debet. de consan. et affi. fo. 33.
- 7 **Cautela** est vt prius matrone faciant lauare mulierem arcem in aqua ca-  
lida et diu ibidem morari: nam per medicinas reddunt se quandoq[ue] ar-  
ctas quibus predicto modo est obuiandum ne separetur matrimoniu[m].  
in. c. fraternitatis. nu. 4. de frigi. et male. fo. 36.
- 7 **Cautela** est vt semper fiat donatio propter nuptias ipsi mulieri vt mu-  
lier possit lucrari propter adulterium mariti. in. c. si. de dona. inter vi. et  
vxo. nu. 12. fo. 53.
- Cautela** bona datur conducenti rem aliquam: vt pro obseruantie con-  
tractu recipiat obligationem omnium bonorum ipsius locatoris: nam  
tunc cum habeat ius in re locata non potest expelli per successorem etiam  
singularem. in. c. si. nume. 8. ver. et super hoc. ne prela. vi. suas. fo. 93.
- Cautela** est vt semper eligas sacerdotem et meliorem et sanctiorem: quia  
oratio porrigenda est per bene dispositum: contritum: et penitentem: na[m]  
si is qui displicet ad intercedendum mittitur: irati animus ad deterio-  
ra prouocatur. iij. q. viij. in grauib. Abb. in cle. j. de reli. et vene. san.
- Cautela** est vt habeatur specialis licentia presbytero proprio tam de sa-  
cramentis conferendis qua[m] de ipso religioso conferente: et de parochia-  
nis qui sacramenta illa sunt percepturi: vt sic specialitas referatur tam  
ad sacramenta qua[m] ad co[n]ferentem et recipientem. Abb. in cle. j. de priu.
- 7 **Cautela** pro sponso qui vult impedire sponsam ne cum alio contrahat  
in. c. j. nu. 7. de ma. contrac. contra inter. ec. fo. 37.
- 7 **Cautela** pro parentibus qui filios susceperunt illicite ex secunda vxore  
quo ad bona in. c. veniens. nu. 5. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- Cautela** pro matre que filios peperit ex adulterio quo ad bonorum suc-  
cessionem. ibi.
- 7 **Cautela** per volentem matrimoniu[m] contrahere adoptione non obsta-  
te. in. c. vnico. nu. 2. de cognat. lig. fo. 28.
- 6 **Cautela** est si testator relinquat vxori vsumfructum bonorum suorum  
si caste vixerit vt addat et vitam vidualem seruauerit pro euitandis opi-  
doct. q[uod] intellige nisi de voluntate testatoris vel de co[m]muni vsu loquen-  
di aliud appareat. in. c. vt clericorum. nu. 5. de vita et bone. cle. fol. 7.
- 7 **Cautela** est optima ad faciendum perdere priuilegium clericale co[n]stitu-  
tis in minoribus non deferentibus habitum vt moneantur ad illud de-  
ferendu[m] vt postea si no[n] deferant perdant illud. in. c. q[ua]nto. nu. 3. de apost. f. 105.
- 5 **Cautela** ad lites breuiandas vt iudex in citatione inferat tenore libelli et  
presigat terminum ad comparendu[m] et dilatorias proponendu[m] vel ad  
respondendu[m] libello. in. c. pastoralis. nu. 2. de exco. fo. 6.
- 5 **Cautela** aduocati epi contra quem testes producuntur sunt super pres-  
criptis de iurium episcopaliu[m] vt de singulis figillatim interrogentur per  
examinatores. in. c. auditis. nu. 15. de prescrip. fo. 34.
- 5 **Cautela** est vt non prosequas appellationem in termino vadat ad iudi-  
cem a quo et de facto renuntiet appellationi et dicat se velle prosequi co[n]-  
tram eo tunc enim tenebitur eum ad actus vltiora citare. in. c. directe. nu.  
7. de appel. fo. 108.
- 6 **Cautela** ad euitanduz simonia[m] vt onera diuinoru[m] celebratozu[m] opponat  
tur rei et postmodu[m] res tradat simpliciter tunc cu[m] transibit res cum illis  
oneribus sed ad hoc possit cauillari. in. c. significatu[m]. nu. 7. de preb. fo. 26.
- 6 **Cautela** ad perpetuatione[m] statuti vt singuli iurent co[n]t[ra]ta in statuto non  
habita mentione de statuto et vt iurent q[uod] etia[m] collegialiter non co[n]traue-  
niant subsistente causa postmodu[m] co[n]cernente fauore publicu[m] possunt co[n]-  
trauenire. vide glo. no. xj. di. in bis. in. c. dilecto. num. 21. de preben. fo. 35.
- 6 **Cautela** quod quis approbet sententiam respectu articuli facientis pro-  
se et respectu alterius facientis contra appellet. nam tot videntur senten-  
tie quot sunt articuli. l. etiam. ff. de mino. ista est bona practica quam tra-  
didit Abbas in. c. raynaldus. in. vj. no. de testa. nu. 7. fo. 127.
- 2 **Cautela** est vt quis petat se restitui contra talem contractum ac etiam  
se reduci ad illum statum in quo erat tempore contractus. in. c. cum ex  
literis. nu. 19. circa medium. vers. dicit tamen. de resti. in integ. fol. 160.
- 2 **Cautela** est vt aduersus sententiam principis ipotius incedat per viam  
restitutionis quam supplicationis quod intellige quado vtrunq[ue] reme-  
diu[m] concurrat: quia subest causa petendi restitutionem. in. c. iuscita. nu.  
10. in fi. de resti. in integ. fo. 158.
- 6 **Cautela** est vt q[ui]s p[er]uret sibi plures collationes seu institutiones eiusdem



# Repertorium singularium materiarum

- beneficij ne per secundam videatur renuntiare prime et hoc est tutum quando quis dubitat de validitate prime collationis. *ter. est in. c. post electionem. de concess. preben. et in. c. q. et ibi Abb. nume. 2. de arbi. et in. c. cum olim. cl. q. nu. 17. de priu. fo. 164.*
- 7 Cautela ad hoc ut carnalis copula non faciat transire sponsalia in matrimonium. *in. c. per tuas. nu. 7. de condi. appo. fo. 20.*
- 2 Cautela quod citatus impeditus mittat excusatorem ad iudicem ad faciendum fidem de impedimento. *in. c. querelam. numero. 4. de procura. folio. 140.*
- 2 Cautela optima est si quis vult evitare infamiam quod soluat condemnationem ante sententiam et euadet sic iudicium. *in. c. at si clerici. num. 27. ad fi. de iudi. fo. 14.*
- 3 Cautela est in practica ut in vniuersalibus et generalibus iudicijs non restringas te in libello ad certam speciem sed facias conclusionem vniuersalem vel generalem. *c. q. ultra medium. post nume. 25. ante ver. quando q. vult. de libel. obla. fo. 97.*
- 4 Cautela est ad denotandum continuationem possessionis ut in articulis ponatur copula et ut articuletur et dicatur quod per quadraginta annos et per totum illud tempus possedit. *in. c. licet causam. numero. 11. de proba. fol. 21.*  
Cautela est cum timetur de variatione testium ut prius faciat extra iudicium coram testibus confiteri cum iuramento. *in. c. per tuas. num. 11. de proba. fo. 26. et in. c. dilectus. nu. 7. de capel. mona. fo. 188.*
- 4 Cautela est ut si presumptio violenta moueat iudicem ad sententiam proferendam faciat illam scribi in actis alias si appellaretur ex actis sententia non iustificaretur licet ipse iuste fuerit motus iudex tamen ad quem de hoc non constat iuste retractaret sententiam. *in. c. aucte. nu. 5. de presump. fo. 115.*  
Facit quod voluit *Bar. in. lucius. ff. de his qui no. infa.*
- 7 Cautela pro scholaribus et alijs volentibus recedere ut non detineantur. *in. c. latoz. nu. 4. qui fil. sint legi. fo. 39.*
- 2 Cautela est ut si vis liberari generaliter facias transactionem multum generalem et non parcas verbis ut puta dicatur quod partes venerunt ad transactionem compositionem et conventionem et conuenerunt et transigerunt super omnibus actionibus et super omnibus rebus cognitis et contentis et incognitis tam in hac quam in qualibet alia. *in. c. j. nume. 6. in fi. de transac. fo. 134.*
- 2 Cautela est ad evitandas opiniones ut antequam quis patiaturs describi in instrumento fieri illo potest pretendere aliquod preiudicium. *in. c. ex literis. nu. 5. vers. idem si fuit. de transac. fo. 136.*
- 1 Cautela est quod si instrumentum siue privilegium coactum manu publica habeat sigillum appensum licet perdatur sigillum vel destruat non per hoc corrumpit fides instrumenti quia sufficit auctoritas notarij. *in. tellige quando scriptura habet omnia signa publicatis ideo cautum est ut collationes beneficiorum et similia fiant per manum publicam ne destructo sigillo prelati corrumpat fides instrumenti. in. c. innotuit. nume. 15. de elec. fo. 138.*
- 2 Cautela est in libello ut pars petat expensas factas et faciendas in futurum et admittitur hec petitio incerta. *in. c. auditis. nu. 11. de procu. fo. 143.*
- 2 Cautela est ut in rebus arduis et ponderosis inferatur sigillum vniuersitatis in instrumento quia presumptio est quod vniuersitas legitime actum explicauerit nisi probetur contrarium. *in. c. vnico. nume. 9. de synodi. fol. 148.*
- 3 Cautela et practica optima excludendi deliberatorias inducias que dari solent reo ad respondendum et deliberandum super contentis in libello ut in citatione ponatur copia rescripti vel aliquid aliud ex quo certificetur reus super quo est conueniendus et qua actione. *in. c. preterea. nu. 2. de dila. fo. 134.*
- 3 Cautela est ut prebatur expresse possessio tempore spoliationis ad consequendam restitutionem de facili. *in. c. cum ecclesia. nu. 20. de cau. poss. et proprie. fo. 154.*  
Cautela et concilium ut possit relinqui filio emancipato minus legitima portione et testamentum non sit nullum. *Barto. in. l. cum ex filio. nu. me. 3. ff. de vulg. et pup.*  
Cautela quod quando causa committatur consilio sapientis ut iudex qui postea iudicauit non teneatur in syndicato. *Barto. in. l. si conuenerit. nu. 4. de re iudi.*  
Cautela ut quis promittens velle posse conueniri alibi quam in loco contractus est ut dicatur promittit se soluturum per usum semis florentie etc. *Barto. in. l. si quis. nu. 2. C. de pac.*  
Cautela pro capiendos debitore in domo ut pro aliquo contemptu iudicis condemnatur quia tunc poterit in domo capi ut carceratus pro debito ibi recommendari. *Bart. in. l. si. nu. 3. ff. ad leg. iul. pecu.*  
Cautela quando tutor accusat aliquem quod dicat in accusatione talis tutor nec adiciat tutorio nomine. *Bart. in. l. si cautiones. nu. 2. C. qui accus. non pos.*  
Cautela quod qui agit causam communem promittat aduocato salaria communi nomine. *Bar. in. l. ex parte. §. respondi. nu. 3. ff. de her.*  
Cautela ut articuletur de scientia et patientia aduersarij. *Barto. in. l. si aquam. nu. 9. C. de seru. et aqua.*

Cautela ut producat instrumentum falsum interrogetur an velit ut dicto instrumento. *Bar. in. l. diuus. nu. 1. ff. ad leg. cor. de fal.*

Cautela ut inquisitus de causa ante condemnationem soluat ad hoc ut evitet infamiam. *Bar. in. l. infamem. col. si. nu. 11. ff. de pub. iudi.*

Cautela ne damnatus pro iniuria et leui sit infamis ut talis ante condemnationem soluat quia postea absoluitur. *Bar. ibi. nu. 12.*

Cautela quod quando bannitus capitur iudex vel per confessionem eius vel per probationes faciat apparere esse illum hominem et idem corpus. *Bart. in. l. inter stipulantem. §. si stichum. in fi. nu. 13. ff. de ver. ob.*

Cautela ut quando quis credit se firmiter condemnandum ex causa famosa ut soluat antequam lis contestetur et evitabit infamiam. *Barto. in. l. ictus fustium. nu. 5. ff. de his qui not. infa.*

Cautela quod semper in actis ponatur pro parte presente. *Barto. in. l. centum confessus. §. si quis absentem. nu. 1. ff. de confes.*

Cautela est ut timens ne quis cogatur contrabere quod clam protestatur quod si facit non facit voluntarie et talis cautela sit bona. *Bar. in. l. qui in aliena. §. si. in fi. nu. 6. ff. de acqui. her.*

Cautela ut in fideicommissis apponatur clausula prout sibi videbitur voluerit et placebit. *Bar. in. l. lucius titius. nu. 5. ff. de fideicom. liber.*

Cautela quod quando stat per iudicem quod appellas iudex protestetur et appellet coram honestis personis. *Bar. in. l. j. §. dies. nu. 4. ff. quando ap. fit.*

Cautela quando iudex est absens quod syndicus et bannitus compareant in termino ad tribunal et protestantur. *Bar. in. l. ex quacunque. §. si. ad fi. nu. 9. ff. si quis in ius voc. non ierit.*

Cautela ut quando quis asserit se procuratorem alicuius ut non negetur nec fateatur ipsum procuratorem. *Barto. in. l. j. ad fi. numero. 14. C. de procur.*

Cautela quod debitores qui recipiunt refutationem a tutore vel curatore vel ab alijs administratoribus ut semper faciant in refutatione inferi causam alias non teneret vide *Barto. in. l. j. numero. 2. C. de apochis publi. lib. x.*

Cautela quod si sunt protestationes ut apponatur clausula nisi et quatenus apparebit eum teneri. *Bar. in. l. cum quis. §. si quis pro reo. nu. 4. ff. de solu.*

Cautela pro instructione aduocatorum. *Barto. in. aut. qui semel. col. si. ver. quero an in alia. nu. 31. C. de proba.*

Cautela ut apponatur clausula ad hoc ut tollatur conditio indebiti. *Bar. in. l. stichus. §. idem quesiuit. nu. 5. ff. de condi. inde.*

Cautela ponenda in instrumento emptionis ut appareat precium fuisse solutum de communis pecunia. *Bar. in. l. j. nu. 3. C. pro socio.*

Cautela quod assessor in actis faciat registrari quod iudex diligenter examinavit utrum ex vulnere esset remanens cicatrix et ipso diligenter examinatio medicus hoc retulit alias non valet. *Bartol. in. l. semel. numero. 1. C. de re mili. lib. xij.*

Cautela quod pater non possit donationem causa mortis factam per filium ipso patre consentiente reuocare. *Bart. in. l. si cum filius. §. si vero pater. ad fi. nu. 5. ff. de dona.*

Cautela in contractibus in quibus requiritur quod pecunia solvatur presentia et quantitas sit magna ut pecunia appareat quando ita de facili non reperiretur. *Bart. in. l. singularia. col. si. nu. 26. ff. si cer. pet.*

Cautela ut in dilatione insolutum apponatur clausula quod si res cuius remaneat actio in pristino statu. *Bart. in. l. eleganter. numero. 4. ff. de pig. act.*

Cautela quando tortus absoluitur quia non confitetur nec constat de delicto quod iudex faciat scribere in actis quod tortura fuit habita cum modeamine. *Bar. in. l. que sine. nu. 1. ff. de questio.*

Cautela quod citatus infirmus mittat excusatorem qui infirmitatem iudici notificet. *Bar. in. l. non exigimus. §. si quis in iudicio. in fi. nu. 3. ff. si quis cau.*

Cautela quod nuncians faciat redigere in scriptis quantum sit factum de opere tempore nuntiationis. *Bar. in. l. de pupillo. §. meminisse. nu. 4. ff. de ope. no. nun.*

Cautela quod actor etiam si super mandato disputatur compareat et contumaciam rei accuset. *Bart. in. l. si finita. §. iulianus. colum. ij. ver. quid. nu. 15. ff. de dam. infec.*

Cautela quod fideiussor promittat representare reum statim et quod renuntiet beneficio de fideiussoribus. *Bart. in. l. si quis. nu. 5. ff. de custo. reo.*

Cautela quod pro vendendis rebus ciuitatis ciuitas faciat statutum. *Bar. in. l. prohibere. §. plane. nu. 2. ff. quod vi aut clam.*

Cautela quando venditur vel donatur res quod non possit alienari et si alie netur dominium reuertatur ad primum. *Bartol. in. l. si quis possessio nem. nu. 3. ff. de acqui. pos.*

Cautela ut iudex mittat pro testibus ut declarant dictum quod inter eos videtur contrarietas. *Bar. in. l. j. §. creditum. ad fi. nu. 10. ff. si cer. pet.*

Cautela ut in contractibus tam emptionis quam conductionis ponatur clausula faciens eum procuratorem in rem suam ita ut deinde etc. *Bar. in. l. j. §. ad fi. nu. 4. ff. de superfi.*

Cautela quod iudex pronuntiat citatum contumace nisi infirmitas vel absentia probetur per accusatorem. *Bar. in. l. quesitum. nu. 5. ff. de re iudi.*

Cautela quando agitur ex contractu ut probetur contractum esse factum ante iudicium. *Bar. in. l. non potest videri. nu. 1. ff. de iudi.*



## Super Lectu. Panormitani.

**Cautela** ut fiant positiones qd sint plures eiusdem nominis. Barto. in l. si rem. nu. 1. ff. de rei vendi.

**Cautela** ut pars non intret in possessionem ex primo decreto sine executione vel iudicis autoritate alter amittit ius suum. Bar. in l. finita. §. iulia nus. col. v. vers. secundo quero. nu. 21. ff. de dam. infec.

**Cautela** pro aduocato qñ suspicatur aduersarium probare de proprietate qd faciat positiones et articulos qd ipse possidet clama te respectu possessionis. Bar. in l. si de eo. §. si feruum. ad fi. nu. 4. ff. de acqui. pos.

**Cautela** per quem venditor cogitur satisfacere qd emptor faciat sibi moneri questionem. Barto. in l. i. §. stipulationum. numero. 2. ff. de preto. stipula.

**Cautela** ut in libello dicatur agit et agere intendit. Bar. in l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. col. fi. nu. 8. ff. de verbo. obli.

**Cautela** ut ille qui dat dotem minori expressam obligationem cum iuramento recipiat. Bar. in repe. l. si constante. col. xij. vers. sed pone. nu. 79. ff. solu. matri.

**Cautela** ut certificetur minor contrahens de beneficio restitutionis in integrum. Bar. in l. sciendum. col. ij. vers. et istud facit. nu. 8. ff. de verbo. obli.

**Cautela** ut res prohibita alienari alienetur. Bar. in l. sed si. §. item quoniam. nu. 2. ff. de re. eo. qui sub tute.

**Cautela** pro teste qui primo examinatus iterum examinatur ut patet si bi prius testificata exhiberi. Bar. in l. eos qui. col. fi. vers. quero. nu. 5. ff. ad leg. cor. de fal.

**Cautela** pro teste quod in secundo testimonio dicat: prout sibi videtur modo et si apparuerit aliter dixisse in alia causa ex nunc corrigit et. Bar. ibi. nu. 7.

**Cautela** quando testis dicit extra iudicium, scio hoc tantum et non plus quod scribitur eius dictum coram testibus. Bar. ibi. nu. 8.

**Cautela** relinquendi filio spurio ut scilicet contrahat societatem cum aliquo et sabinde pater instituat socium. Bar. in l. si is. in fi. nume. 6. ff. de libe. lega.

**Cautela** quando reuocatur iudex in tribunali fiat productio quedam omnium actorum celebratorum coram precedente iudice. Barto. in l. ij. col. ij. vers. tertio modo. nu. 6. C. de eden.

**Cautela** ut apponatur quando fit proclama ut inueniatur quis sit heres ut dicatur vel sit qui velit dicere se heredem vel bonorum et hereditatis possessorem. Bar. in l. controuersia. nu. 8. ff. de transac.

**Cautela** ut in conuentionibus que fiunt super testamento apponatur inspectis et cognitis verbis testamenti. Barto. in l. de his. nume. 5. ff. de transac.

**Cautela** pro rusticis ut quando recipiunt aliquam iniuriam dicant pro testor ex parte protestantis ne hoc facias et arripient iter ad ciuitatem: quia factum post talem protestationem debet reuocari. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pretori. ver. tu sustineas. col. fi. nu. 28. de ope. no. nun.

**Cautela** ut fiant articuli de bonitate et legalitate notarii in probatione vel reprobatione instrumenti. Barto. in l. in exercendis. col. fi. nu. 15. C. de fide instru.

**Cautela** ut minor non litiget cum procuratore constituto a seipso cum iuramento: quia non haberet beneficium. l. minor. ff. de minoribus. Bar. in d. l. minor. la. iij. nu. 1.

**Cautela** in protestationibus seu denuntiationibus de soluendo inferatur certum tempus. Bar. in l. emilius. nu. 2. ff. de mino.

**Cautela** ut condemnandus ex aliqua causa infamiam irrogante ut soluat ante condemnationem. Bart. in l. iurandum. §. cum res. nu. 2. ff. de iureiuran.

**Cautela** quando minor litigat cum ecclesia ut restituatur. Bar. in l. si ex causa. §. nunc videndum. nu. 2. ff. de mino.

**Cautela** ut fideiussor in maleficiis teneatur etiam ad augmentationem pene. Bar. in l. i. nu. 5. ff. de in lit. iuran.

**Cautela** quando in libello dicitur peto pronuntiari bene appellatum et reuocari attentata caueat appellator ne contestetur lis super libello. Bar. in l. i. nu. 5. ff. nil noua. appel. pen.

**Cautela** ut articuletur de titulo quesito ante litem contestatam. Bart. in l. matrem. nu. 7. C. de proba.

**Cautela** pro iudice ut in syndicato doceat se filium familias. Bar. in l. si filius. iudex. nu. 2. de iudi.

**Cautela** quod vulgariter scribantur verba testis deponentis in vulgari quando non possunt redigi in latinum. Bart. in l. si quis filabus. nu. 5. ff. de testa. tut.

**Cautela** qd notarius scribat in testamento causam quando testator apponit conditionem inhumanam vel fatuam. Bar. in l. quidam in suo. nu. 2. ff. de condi. insti.

**Cautela** ut aduocatus partis contra quam testis aliquid falso dixerit interroget partem. Bar. in l. si falsos. nu. 3. et de fal.

**Cautela** qd quando accusatur de falso dicatur scienter et dolose. Bart. in l. nec exemplum. nu. 1. C. eo.

**Cautela** ut assessores quando capiunt aliquem bannitum faciant ipsum confiteri quod est idem homo qui fuit bannitus et. Barto. in l. demonst ratio. in. vj. q. numero. 13. ff. de condi. et demon.

**Cautela** ut iudex faciat scribi notario sicut quolibet die et hora congrua sedet ne teneatur in syndicato. Barto. in l. ij. numero. 1. C. de statu. et imagi.

**Cautela** pro iudice qñ procurator comparet qd dicat qd vult qd compareat dñs ad respondendum: qd melius instructus vel legalior et est communis practica. Bar. in l. ij. §. defendi. nu. 3. ff. qui. ex cau. in pos. ea.

**Cautela** qd in commissione vel relatione executionis ponatur incipiendo primo a minus damno. Bar. in l. a diuo pio. §. in venditione. nu. mero. 8. ff. de re iudi.

**Cautela** qd quando fertur sententia contra contumacem in sententia inseratur visis citationibus de eo factis et visa contumacia. Bar. in l. multum. nu. 4. ff. de condi. et demon.

**Cautela** ut iudex teneatur condemnare victum victori in expensis. Bar. in l. properandum. §. si naut. nu. 5. C. de iudi. fo. 108.

**Cautela** ut arbiter procuret partes componere. Barto. in l. si quis iudex. §. recepit. nu. 6. ff. de arbi.

**Cautela** ut statuatur tempus ad adeundum. Barto. in l. scriptus. nu. 1. ff. de reli. et sum. fune.

**Cautela** quod quando appellatur a denegatione secunde dilationis causa grauius exprimitur et qd etiam deducatur quando petitur secunda dilatio. Bart. in l. ij. col. pe. vers. tertio principaliter. nu. 23. ff. de appel.

**Cautela** quod bannito capto producat bannum et qd bannitus confiteatur qd est ille talis qui reperitur bannitus et condemnatus pro tali crimine et tali tempore: qd postea potest executio fieri. Bart. in l. diuus. col. ij. vers. ulterius. nu. 5. ff. de custo. reo.

**Cautela** quod prestito iuramento pars statim petat testes examinari. Bart. in l. damni. §. sabini. ad fi. nu. 9. ff. de dam. infec.

**Cautela** quod infirmus citatus mittat ad iudicem et petat qd terminus prozegetur. Bar. in l. quesitum. nu. 2. ff. de re iudi.

**Cautela** qd qñ quis dubitat codenari in actione famosa qd litiget p procuratorem. Barto. in l. furti. §. si quis alieno. nu. 3. ff. de bis qui not. in fa.

**Cautela** est ut iudex faciat redigi in actis causam suspicionis propter quam fides dictis testium non adhibuit. Bar. in l. testium. §. j. nu. 1. ff. de test.

**Cautela** ut conductor non expellatur de locatione etiam si bona vendatur. Bar. in l. qui fundum. nu. 1. ff. de loca.

**Cautela** ut colonus cogatur stare in locatione. Barto. in d. l. qui fundum. nu. 3. ff. loca.

**Cautela** ut in actu qui fit cum procuratore dicas litigo sub hac exceptio ne salvo si ipsuz apparebit post pcuratorem quia nolo habere ratum. Bar. in l. inter quos. §. alieno. nu. 4. ff. de dam. infec.

**Cautela** ut testes qui inuiti deponere non tenentur quando producuntur facias scribi in actis quod volentes deponunt. Bar. in aut. presbyteros. nu. 3. C. de episco. et cleri.

**Cautela** ut prohibitio contrahendi habeat impedire translationem dñi: est qd promittat pena vel interesse si fiat contra et pro tali pena et interesse obligetur illa res que prohibetur alienari: tunc enim propter ius pignoris quod prohibens habet in re impeditur translatio domini: ut tradit Barto. in l. qui absenti. §. j. ff. de acqui. pos. et in l. si creditor. §. si ff. de distrac. pig. que refert et sequitur Paul. de cast. in l. si. ad fi. vers. querunt tamen doc C. de re. alie. non alie. Alex. in d. §. j. in col. vers. unde Bart. post Old. et idem Alex. consil. lix. incip. viso themate. col. j. vers. quod secundum dubium. in. v. volu. do. Jason. in l. qui rome. §. coheredes. in primo not. ff. de verbo. obli.

**Cautela** ut mulier secundo nubes et filios habens euitet penas iuris: est qd faciat filios consentire tali matrimonio: qd hoc modo mutabit oēs penas: nam pena que imponit matri transeunti ad secunda vota non habet locum qñ transit de voluntate filiorum: ut no. per glo. in aut. de non eligen. secun. nub. circa medium. in ver. copulens. quapro singulari no. ibi Ange. in prin. in verbo et predicta vera. vbi dicit qd mater scdo nubes punitur penis inductis in fauore filiorum qñ nubit filio inuito secus si eo volente: qd tunc tales penas sustinet per gl. ibi. Et hoc sequit Lud. ro. in consilio cccix. incip. ex thema. vers. quarto. idem probat. in. ij. col. ratione de qua ibi per eum refert similiter et sequitur do. Paul. de cast. in consil. cccv. incip. queritur an diuisio. in. ij. col. ver. et pro fundamento. lib. ij. subiungens qd consensus etiam tacitus filiorum sufficit et pbatur ex eo quod not. Bal. in aut. ex testamento. colum. pe. vers. sed statim quero. C. de secun. nupt. **Cautela** ut missus in possessionem ex primo decreto non possit eici: est qd faciat assignari reo terminum intra quem docere debeat de iure suo quia si non docet in termino non audietur postea secundum Ange. in l. a quo. ff. de dam. infec. quem refert et sequitur Paul. de cast. ibi. vers. itez per hanc legem. et similiter refert et sequitur Alexan. in l. si finita. §. iulia nus. col. xviij. ver. item iuxta predicta. eo. tit. j.

**Cautela** si apparet quem esse procuratorem et subitatur de reuocatione mandati: est qd prestetur satisfactio de rato sub conditione qd si appareat mandatum esse reuocatum teneat promissio de rato et non aliter. Bart. in l. pretor ait. ver. venio ad. q. ff. de dam. infec. et ibi Alex. in. j. no. Et cui debeat esse dubium an iudici an parti. vide Bald. in l. j. in. ij. col. vers. secundo quero quando. C. de procu.

**Cautela** est qd opponens exceptionem contra executionem sententie offerat se incōtinenti probaturum: alias non impedit scdm Bar. in l. si. in fi. C. si ex



# Repertorium singularium materialium

sal.instr.quē refert ⁊ sequitur Alex.in consi.cxxxvj.incip.viſis.proceſſu  
ſibus.in.ij.col.ver.hodie tamen.in.ij.vol.

*Cautela est qñ spofalia vel matrimoniu sunt contracta per impuberẽs etiam proximo pubertati & mulier nõ vult ratificare: quia debet statim pubes effecta recedere a marito vel contradicere. ¶ Depo. Mediolan. in c. continebatur. in. ij. not. de depõ. impu.*

*Gautela ad enervandū effectū fame est: vt capitulez ⁊ offeratur probas  
tio q̄ veritas est in contrarium: nam cum veritas preualeat opinioni. c.  
veritate. ⁊ per totum. viij. dist. preualebit ista oblatio probationis vt fa  
ma non operetur suū effectum: vt per eundē p̄p̄o. Medio. in. c. tua.  
in. ij. colum. ver. ⁊ sic habetis de spon.*

*Tutela ad exculationem tutorum qñ faciunt aliquem actum dubium: est quod faciant de consilio attinentium: & tunc si male succedat non tenebitur pupillo de culpa: nam ratione consilij coniunctorum pupilli psumitur abesse dolus & culpa tutoris fm Bald. in. l. polla. C. de his qui bus vt indig. quem refert & sequitur Alex. ibi ad fi. & idem voluit p Pau. de ca. ibi in col. fi. ver. interdum est talis.*

**C**autela si aliquis est iussus a testatore ad reddendū rationē ad certum tempus sub pena ⁊ ad soluendū reliqua que restant si ratiōes sunt intri cate prout plerūq; contingit in mercatorū rationibus ita q; non potest de facili reuideri intra tēpus quod restat, est qđ facias q; soluat aliquid in quo putat se esse p certo debitorē ⁊ pro residuo in quo apparebit de bitor dare cautiones: nā tūc euitabit penā fm *Ang. in. l. si se nō obtulit. §. ait pretor. ff. de re iudi. quem refert ⁊ sequit̃* *Idi. corneus. confi. cclxij. incip. pro euidētia. col. si. vers. ⁊ si dicatur. in. iij. volu.* Et ideo si aliquis est condemnatus per iudicem ad reddēdum rationem intra mēsem sub pena quo casu intelligat condēnatus vt soluat reliquū pecunie qđ crit penes eum fm *Ang. in. l. aduersus. C. de vsur. ⁊ in. d. §. ait pretor. ⁊ ibi. Imo. ⁊ Moder. ⁊ p do. Bas. in. l. i. in primo no. ff. qui satis. cogan. igitur cautela est q; cōdēnatus cōpareat intra mēsem ⁊ dicat creditorū calcula ta ratione assero me debitorem in vno denario: ecce istū denarium: si li quebit me plus debere ecce exhibeo actualiter fideiussores pro residuo isto modo euitabit condemnatus penam vt supra dixi.*

**L**autela q̄ obligatus ad rē vendendam ad id perpetuo nō teneatur: est q̄ interpelletur ille cui venditio fieri debet q̄ emat ⁊ si fuit in mora per duos menses habebit liberā potestatem vēdendi cui vult casus est. in l. qui rome. §. coheredes. ff. de ver. ob. fin. Lud. ro. in consi. clxxxj. incip. in casu proposito. in fi.

*Tutela vt volens se excusare a tutela vel cura: faciat qđ intra obserua-  
tionē tēporū de quibus habet in. l. scire op. 3. ff. de excu. tuto. i. insti. de ex-  
cu. tut. §. qui excusare. iudex det curatozē huic liti pupilli vel adulti quo  
defendente causam pupilli vel adulti feratur snia: a'ls snia excusationis  
tanqđ lata contra pupillū vel adultum indefensum esset ipso iure nulla:  
vt docet Mateſi in no. cxxxvj. incip. nota practicam.*

*Cautela vt agens commodati ex commodata leui vel leuissima culpa  
dicas in libello te commodasse ad requisitionē ipsius ⁊ hoc etiaꝫ habes  
probare: alis nō tenetur nisi de dolo ⁊ lata culpa, ad hoc em̃ vt commoda-  
tarius teneat de leui ⁊ leuissima culpa est necesse vt comodatū fiat ad res  
requisitionē ipsius: vt tradit Sali. in. l. si vt certo. §. interdū. ff. comodati.  
Cautela est ne permittas procedi contra criminofum tanq̃ notorie cri-  
minofum nisi prius discussa notorietate: q̃ si procedatur ⁊ pronūtiatur  
contra eum tanq̃ notoriū criminofum non poterit appellare: vt est tex.  
in. c. cū sit romana. fm̃ ¶ Depo. Mediol. libi. in. §. col. in pe. no. de appel-  
l. ⁊ in. l. constitutiones. fm̃ vnum intellectum. ff. eo.*

**C**aute la pro cōtrahētib⁹ vt in cōcessiōnib⁹ nō faciāt scribi q̄ ad censum  
fit concessio sed in emphiteosim si velint illos nō soluendo iure suo pri-  
uari; nam in contractu censuali licet census nō fuerit solutus quis iure  
suo nō priuatur; vt tradit ¶ An. in. c. constitutus. col. si. ver. secūdo no.  
¶ Ing. de rel. do. quem refert ⁊ sequitur do. ¶ Obi Decius in consi. clxiij.  
inci. non fuisset. in. j. col. ver. similiter in contractu. lib. j.

*Caute la si venditor velit evitare periculum: est qd faciat rem mensurari vel qd rei vendite tradat possessionem fm Aug. ⁊ Pau. de ca. in l. h. C. de peric. ⁊ commo. rei v. quos refert do. Hbi. Decius in consi. clxxix. incip. viso eleganti. in. h. col. ver. quibus tamen non ob. lib. j.*

Tutela est si aduocatus velit impugnare pactum gratuitū factus a tu-  
tore vel curatore vt dicat q̄ debitum erat liquidum: vt tradit Ang. in. l.  
contra iuris §. i. ff. de pac. quē refert ⁊ sequit̄ do. ¶ Ibi. Decius. in cōsil.  
ccccv. inci. non patitur. col. fi. ver. sed his lib. §. Et vide ¶ Sumor. in con-  
fi. xxxi. incip. duo sunt. ver. venio (gitur. lib. i. vbi dicit cōm conclusionē  
esse q̄ licet debitum liquidū pupilli remitti nō possit in tutore: secus ta-  
men est a debito non liquido.

*Tautela vt respondens positioni impertinenti nō sibi preiudicat: est q̄  
si iudex te arctauerit ad respondendū positioni impertinenti tu proteste  
ris q̄ licet respōdeas positioni hoc facis propter iussu iudicis: tñ non  
intendis quatenus sint impertinētes illis respondiisse vel per responsio  
nem illā tibi preiudicari. ita Semi. in prefatio. vi. et in c. h. super gloss. in  
verborum rationabili. de cōfess. lib. vi. quē refert et sequit̄ Grego. Medio. in  
c. sollicitudinem. col. xxvi. ver. et ideo per hoc membrum. de appel.*

**C**autela vt cesset allegatio metus reuerentialis est quod ex aduerso allegatur presentia amicorū vel consanguineorū ⁊ probet eorū interuētus

"Pau. de ca. post. Bar. et alios. in l. translatione. ver. et dicit Bart. C. de  
transac. Adde qd idem facit presentia iudicis qd amicorum vel consa-  
guineorum fm Bar. in l. frater a fratre. in xij. col. versicu. tertio. quero  
quid de contractu emptionis. ff. de condi. inde.

Caute la pro clerico declināte iurisdictionē potestatis vt emitte penā si  
tuti puniētis declinant: est q̄ clericus nō declinet sed pro suo interesse  
compareat superior cum reuocans ratione sui interesse. argu. c. si iudex.  
de sen. excō. li. vi. sicut decimus in seruo. l. scrus. ff. de pub. iud. 7 in dñō  
feudi respectu vassalli. c. ex trāmissa. de fo. compe. ita Bart. in l. pe. § ad  
crimē. in. iij. col. ver. itē op. d. l. lucius. ff. de pub. iud. quem sequitur s̄ da  
noz. in. c. si diligenti. in. fi. de fo. cōpe. dicens hoc esse notandum: refert 7 se  
quitur s̄ eli. in repe. c. ecclesia sancte marie. col. xxi. ver. 7 retentis predi  
ctis. in. iij. q. de consti. vbi etiam aggregat alias quatuor cautelas quas  
(vt breuitati elaborem) non refero.

*Caute* qñ iudex est in calculo ferende finie: est q̃ aduersarius faciat alte  
ram partē si reperitur in palatio moneri per iudicē q̃ tali die ⁊ hora con  
pareat ad audiendā finiam: q̃ si nō cōpareat habebitur pro vero contu  
mace ⁊ non poterit appellare. ¶ Pau. de ca. in. l. n̄. verfi. fit ergo cantus. C.  
quō ⁊ qñ iud. Et idem dicas si nuntius in presentia iudicis citat presen  
tem partem: q̃ presentia iudicis ⁊ partis facit vt illa citatio habeat vim  
monitionis facta a iudice: vt dicit Bald. in. d. l. n̄. in. j. col. ver. quarto qđ  
hic iudex. arg. l. si procuratori presen. ff. de obl.

*Caute est q̄ emptor stipuletur de euictione tam proprietatis q̄ possessionis et de sumptibus utriusq̄ litis et que ex hoc resultabit utilitas. Bal.in.l.j.ad fi. C. de peric. et com. rei ven.*

*Laute la qñ aliquid datur insolutum: est q apponat pactum q si cōtin-  
gat rē cūnci q a prima obligatione nō discedatur ⁊ que utilitas resulta-  
re potest. Bar. in l. si quis aliam. in j. col. ver. alij dicunt. ff. de solu.*

*Gautela ut valeat donatio vel promissio facta absenti nullo pro eo reci-  
piente: puta si dicerem in presentia testium ego dono vel promitto titio  
centum si titius nō esset presens nec aliquis pro eo reciperet nō valeret  
donatio vel promissio que requirunt consensum duorum: ideo facias q̃  
notarius recipiat nomine absentis: alias etiam si absens hoc sciens po-  
stea ratificare non valeret quia careret fundamento. ¶ Dau. de ca. in l. i. §.  
pactum, ver. no. ex ter. ff. de pac.*

*Quintela est q actor cōtinuet processuz cōtra heredē vel faciat dari cura  
tōrē hereditati iacenti ⁊ cōtinuet cū illo ⁊ illū faciat citari: qz si cōtinuat  
cum defuncto nihil valet cōtinuatio nec pdesset ignorantia de morte de  
functi: vt tradit ꝑ Pau. de ca. in. l. pe. ff. quesi. sine ap. rescin. Adde cun  
dem ꝑ Pau. de ca. in. l. in summa. §. si. ff. de re iudi.*

*Caute la vt procurator substituens possit eam gerere: est qđ in mandato ponant ista verba qđ possit substituere ⁊ etiā cum substitutis remaneat pcurator idē forsan si dō in mādato qđ possit substituere semel ⁊ pluries vt tradit Bar. in. l. qđ si forte. §. quid ergo. ver. vltius not. ff. de solu.*

*Gautela vt accusatus pro delicto pro quo in defectu pene pecuniarie cor-  
poralis imponit non carceret: est q̄ soluat pecuniā fisco sub cōditione si  
condemnabitur. Bar. in l. i. ver. quero quid si venit. ff. de cust. rco.*

*Caute* q̄ si rei existētis prope flumē aliquis allegaret prescriptionē di-  
cens se tanto tempore prescripissc: est qđ tu ex aduerso alleges munda-  
tionem fluminis ⁊ sic dicetur interrupta prescriptio: vt per *J* Pau. de ca.  
post bar. ⁊ alios in. liij. §. labeo. ff. de acqui. pos. Et de qua mundatione  
ne intelligatur vide *Alex.* ibi.

*Cautela q̄ qñ mercatores vidēt tēpestatē si non dubitant periclitari nō debēt dicere magistro quid acturus sit: q̄ si dicunt q̄ faciat tale quid putat q̄ nouem exarmet vel aliquid aliud quod sibi resultat in dānum poterit ab alijs repetere tanq̄ de voluntate vel mandato ipsorum fecerit.*  
*¶ Pau. de ca. in l. si laborante. §. si conseruatis. versi. no. cautelam. ff. ad le. rho. de iac.*

*Caute la qñ ad impugnādū pactum opponis de insinuatione non facta  
est q̄ facias articulū q̄ debitum nō erat liquidū vel q̄ nō fuit factum ex  
mera liberalitate ⁊ que ex hoc resultabit utilitas. ¶ Dan. de ca. in l. contra  
iuris. §. si filiūssa. ver. item no. quod omne pactum. ff. de pac.*

Cautela qñ eris addocatus vel pcurator rei quē actor fecit conueniri co-  
rā iudice incōpetenti credēs q̄ esset iuder cōpetēs rei: est cū compares  
pro reo nō debes opponere exceptionē iudicis incompetētis: q̄ hoc mo-  
do instrueres actorē vt cōueniat te corā iudice cōpetētī vñ nihil oppo-  
nas super incōpetētia iudicis s̄z patiaris q̄ fiat p̄cessus ⁊ postea oppo-  
nas q̄ irritabis totū p̄cessum ⁊ finiam: q̄ sola sciētia rei non facit illū iu-  
dicē cōpetentē: vt dicūt Bal. ⁊ Nau. de ca. in. l. si per errores. ff. de iur.  
om. iudi. Dicūt tamē q̄ licet ista cautela sit honorabilis tamen in foro  
penitentie est abstinendum: q̄ docet damnare animaz sicut ⁊ alibi dicit  
Ly. in. l. vnica. C. vt que desunt aduo. vbi dissuadet tales cautelas ⁊ re-  
prehendit illos ita malitiose procedentes. dicēs q̄ reportant glorias in  
hoc mūdo sed in alio penā eternam: vt ita refert Nau. de ca. in. l. edita.  
col. ij. ver. ideo dicit Spe. C. de eden. vbi in simili dicit esse cautelam q̄  
qñ actor producit libellum obscurum vel incertum vel alternatiuum nō  
debet reus petere vt libellus declaref sed d̄z simpliciter opponere q̄ li-  
bellus non procedit: q̄ male conceptus est: ita magistraliter Spe. in ti.  
de libel. concep. §. si. ver. cautus tamen sis.

Cautela alia ad irritandum p̄cessum qua vtunt malitiosi procuratores  
Dum res



## Super Lectu. Panormitani.

dam respondent libello: in fine responsionis sue caute dicunt et petit iurari de calumnia et postea non curant petere ut sic processus reddatur nullus si actor non iurauit: quod iuramentum calumnie bone potest tunc remitti: ut in c. i. de iura. cal. in. vi. sed si petitum sit et non sit prestatum totus processus redditur usque retro nullus. l. ij. §. sed quod veremur. C. de iura. cal. de quo vide per do. Jas. in. l. i. iurandum. et ad pecunias. §. qui iurandum. in primo not. ff. de iur. iur. Et adde quod nec valet consuetudo quod aduocatis et procuratoribus non deferatur tale iuramentum cum illi magis nouerint calumniari quam simplices partes ut dicit Lud. ro. sing. cccxviii. inci. tu babes. alleg. glo. in. l. ab anastasio. C. manda. ubi dicitur quod aduocati omnia mala nouerunt. Et an aliqua ratione possit introduci consuetudo que tollat istud iuramentum calum. vide Panor. in. c. ceterum. col. fi. ver. si. vlti. et glo. de iura. calum.

**Cautela** ut donatio causa mortis non possit reuocari: est ut facias quod notarius in instrumento apponat illa verba que notarii semper solent apponere. scilicet quod dictus donator promissit dictam donationem et predicta omnia rata et firma habere nullo unquam tempore contravenire et quod per alia verba donatio causa mortis que de natura sua est reuocabilis efficitur irrevocabilis: nam quando in donatione causa mortis est facta promissio de ea non reuocanda: tunc assumit naturam donationis inter vivos et donatio inter vivos appellatur et multo fortius quam ultra dicta verba etiam interuenisset iuramentum. do. Jason. in. l. non ois. in. ij. no. ff. si cer. pet. **Cautela** alia est ut facias quod per notarium in instrumento donationis causa mortis fiat mentio heredi donatorum: videlicet talis persona donauit tale reus titio et heredibus suis: nam isto casu quando in donatione causa mortis est facta mentio heredi donatorum talis donatio censetur donatio inter vivos: et ratio est: quia donatio inter vivos bene transmittitur ad heredes secus autem in donatione causa mortis: quia illa non transmittitur si contingat donatarii mori ante ipsum donatorem unde cum in ipsa donatione sit facta mentio heredi donatio in dubio censetur donatio inter vivos: ita singl. tenet Bal. in. l. ij. col. pe. ver. si. quid em si iste filius. C. de iure dot. quem refert et sequitur do. Jason. in. l. non omnis. col. ij. ver. secundo in fero. do. Tho. Ferrarius cautel. xxx. et his duabus cautelis poteris illa querere donantem causa mortis ut non possit ipsam donationem reuocare. Caueas tamen talibus remedijs et similibus abutendo animam tuam illaqueare et apud inferos sepelire ut alibi admonet idem doc. Tho. fer. **Cautela** quando datur exemplum alicuius instrumenti in iudicio ut plenius probet: est quod notarius dicat hoc est exemplum cuiusdam instrumenti producti per tale cuius copia datur de voluntate dicte partis. et de mandato iudicis. Barto. in. aut. si quis in aliquo in prima oppo. C. de eden. **Cautus** sis tu qui practicas palatius quando opponitur exceptio que est proprie actionis exclusio debes in actis replicare nec iudex posset supplere quamuis ex actis sibi liqueret: secus quando non est proprie exceptio actionis exclusio: ita dicit Ange. in. l. ij. per illum text. C. de iudic. quem refert et sequitur Pau. de cast. ibi in col. fi. ver. si. item. do. Ange. et similiter do. Jason. ibi in fi.

**Cautela** est si debes alicui centum quod soluendo. x. dicas pro residuo: quia si creditor tuus accipiat pro residuo illa dictio residuo probat quod totum fuerat solutum unde si creditor querat te ad alia non agita est presumptio pro te quod illa solueris: ita dicit Pau. de ca. in. l. ij. ver. si. qro. C. de here. insti. p. glof. no. in. l. si ex pluribus in prin. in. gl. in verbo reliquum. ff. de solu. Et ideo creditor recipiens solutionem debet esse cautus quod non apponat in instrumento vel in libro nec etiam quod pro residuo recipit sicut Pau. de cast. ibi. quem refert et sequitur do. Jason. in. d. l. ij. in. l. col. ver. item ad istum text. et Bar. ceppo. in cautel. cxxi. dicit ista cautela esse perpetuo menti tenenda: quod est de pane lucrando. Caue tamen ne ea et similibus vtaris ad malum ne sit de pena eterna lucranda: ut alibi etiam admonet idem Cepol.

**Cautela** ut emens rem hereditariam ab herede non possit conueniri a creditoribus hereditarijs vel legatarijs: est ut faciat apponi ista verba in instrumento emptionis quod talis heres ut heres cum beneficio inuentarij satisfaciendo creditoribus et legatarijs vendidit sibi talem rem hereditariam et rebus et pecunijs ipsi heredi presentibus creditoribus et legatarijs et immediate recipientibus dictam pecuniam ab herede: et ita scribatur in instrumento emptionis siue solutionis pecunie facte per emptorem et tunc erit securus. ut tradit Pau. de cast. in. l. si. §. licentia creditoribus. ad fi. C. de iure deli.

**Cautela** quando agitur de estimanda aliqua re eo quod venditor dicat se deceptum vel tra dimidia iusti pretij: est quod consideres personam venditoris si erat implicita debitis vel si dedit fideiussorem vel non ut ex hoc possit concludi quod talis res existens hominis sit implicita debitis non reperisset emptorem tate quantitate idem in similibus qualitatibus rerum que habent augere et diminuerere pretium non emens re ab implicito et inuoluto multis debitis quod non potest stare fideiussorem de evictione non videtur vendidisse infra dimidia iusti pretij. l. ij. si non esset implicitus debitis secus esset: quod quilibet carius emeret a securo venditore quam ab eo qui non est securus. Et ideo sis cautus si venditor dicat se deceptum ultra dimidia iusti pretij tu emptor e contra capitula bis quod ipse erat implicitus multis debitis et non dedit nec poterat dare fideiussorem de evictione et propterea res multo minoris pretij esset: ita docet Bart. in. l. i. §. si heres. ver. si. et ideo sub nu. 3. ff. ad trebel. **Cautela** ut inuictor rei aliene euitet suspicionem furti est quod faciat precor-

nizari et intimari rei inuentionem et quicquid expedit recuperat a domino. Panor. in. c. dudum. el. ij. col. vi. ver. consulitur. post. nu. 18. de elec. fo. 171.

3 **Cautio** que datur a reo reuertente intra annum prout dicitur. c. si. in. §. in alijs. ut lite non contest. debet esse sufficiens nec sufficit iuratoria nisi in subfidium. ibi. nu. 18. fo. 118.

6 **Cautio** iuratoria recipitur quando alia haberi non potest. in. c. ex parte. nu. 4. de ver. sig. fo. 187.

6 **Cautio** iuratoria potest et debet recipi si alia non reperitur. in. c. ex publico. nu. 11. de conuer. conti. fo. 167.

3 **Cautio** quando requiritur a iure in aliquo casu an intelligatur de sufficienti: puta cum fideiussore an requiratur iuratoria. in. c. pisanis. nu. 10. de resti. spo. fo. 192.

4 **Cautio** pactum nudum confessio et stipulatio sine causa non valent: fallit in libertate et quando est facta in ultima voluntate in iudicio vel in pia causa. in. c. si cautio. nu. 2. de si. instru. fo. 110.

3 **Cautio** que est prestanda intra annum ab illo qui est passus missionem si non potest per impotentiam prestari non est sibi imputandum dummodo prestet quam potest puta iuratoria. in. c. i. n. 14. de eo qui mittit. i. pol. f. 213.

**Cautio** que prestatur amissionem passo an sit prestanda iudici vel parti et in casu in quo prestatur iudici est citanda pars missa. ibi. nu. 15.

4 **Cautio** sufficiens potest peti ab eo qui est suspectus de penitentia non per agendas. in. c. literas. nu. 4. de presump. fo. 122.

6 **Cautio** que prestatur ab usufructuario qualis esse debet maxime de rebus mobilibus que usu veterascunt ut sunt segetes. in. c. cum constet. nu. 2. de pig. fo. 96.

3 **Cautio** per quam viciatur sequestrum debet continere de iudicio fisci et de re non alienanda et restituenda in casu succumbentie in. c. dilectus. nu. 25. de seque. pos. et fru. fo. 213.

3 **Cautio** iuratoria non prestatur quando non est concludendum de persona. in. c. ad reprimendam. nu. 4. de off. or. fo. 114.

3 **Cautio** de non offendendo an possit peti ab offendente prius. in. c. i. num. 8. ut lite non contest. fo. 109.

7 **Cautio** de non offendendo potest peti ab illo qui semel offendit. in. c. grauem. nu. 3. de senten. excom. fo. 103.

1 **Cecus** vtrum possit deponere de auditu si habet notas voces contrabentium. in. c. ex literis. nu. 5. de consue. fo. 93.

4 **Cecus** an possit esse testis in re preceptibili auditu et quod si non est cecus et audiuit contrabentes sed eos non vidit. in. c. cum cam. el. i. nu. 9. de testi. fol. 70.

6 **Cecus** an possit testari. in rub. nu. 8. de testa. fo. 110.

**Cecus** adde nunquid cecus possit esse iudex: dicit quod sic. ff. de iudi. l. cecus. a postulando aut repellit. ff. de postu. l. i. §. casum. et quod possit esse iudex intelligit sicut gl. et docet. in. d. l. cecus. quod erat iudex antequam efficere cecus alias non posset et an cecus possit esse testis. Spe. in tit. de teste. in. §. i. ver. si nunc quod cecus dicit quod videtur quod non: quia non potest visu cognoscere: l. 3. auditu sic credit tamen quod potest cum non sit prohibitus. ff. de testi. l. i. et sequit ibi Jo. and. in addi. allegat quod non in aut. de here. et sal. in. §. si vero absunt. in glo. not. testimonium et adduco. d. Abb. et oes canonistas. in. c. preterea. de testi. ubi Abb. nu. 9. dicit quod cecus seu ille qui fuit retro cortina vel teneat parietem habet voces phetium notas potest deponere super factu seu vbi placet a tertio. ut est gl. no. ij. q. ix. testes. et in l. in summa. in. §. idem labeo. ff. de aqua. plu. arc. et idem ibi Bar. et p. l. i. in l. testi. C. de testi. et p. cano. in. c. ij. de presue. l. 3. alij dicunt ut Ange. in. l. si non spali. C. de testi. quod tales non faciunt plenam probationem: quod potuerunt decipi in voce. et Spe. in pal. loco dicit esse verum maxime de his qui vidit prius quam fieret cecus: nam factus cecus retinet dignitatem ut in. d. l. cecus. et ibi gl. et ff. de sta. ho. l. q. furere. et verum est si prius voces phetium notas habuit. et ista est condicio optima. nec ob. quod dicit Ange. quod in voce decipi potest. nam et visus decipit quicquid: quia oculus sepe fallit. rrv. q. d. i. nec aliqua. et in. c. cum testimonium. de pba. Itē l. yn. in. d. l. testi. dicit quod quis vor mutari possit. tamen attēdi dicit quod cōiter accidit p id quod not. in. l. non epistolis. et in. l. necq. natales. C. de pba. et in. c. i. de cle. no. resi. et vide pulchre p. Sali. in. d. l. testi. in. viij. col. in ver. quero sexto an cecus admittatur ad testimonium in his qui principaliter requirunt auditum. alle. glof. in. d. §. si vero absunt. dicit quod in alijs casibus preterquam visus admittitur: quod prohibitus non reperit p. d. l. i. §. fallit in istis inuictarijs: ut i. d. §. si vero absunt. Addit Jac. de are. quod in causa testamentaria non dicitur admitti: quia phetis pos sunt ex voce cognoscere. ar. ff. ad fille. l. i. §. eodem tecto. tamen testator non sic facilius quod vor ipsius propter infirmitatem est alterata. Alij distinguunt aut testificant de facto gesto antequam esset cecus et potest ut in. d. l. q. furere. aut de facto postea gesto. et tunc aut asserit personam de qua testificatur se bene habere notam vocem: et tunc admittitur arg. d. §. eodem tecto. Fallit in casibus predictis aut hoc non asserit: et tunc non admittatur. Aduerte ubi Jac. de are. eum repellit in causa testamentaria: fortius vero admitti quam in contractibus: quia in contractibus regulariter unus testis probat semiplene. et ideo unicum testem cecum repelleret quod facilius potest decipi: et si huius alium cōtestem non cecum non vult Sali. quod ita facilius debeatur probare sicut in testamentis si ex septem vult sit cecus: quia propter autoritatem tanti numeri testium sibi cōtestem non potest sic facilius esse deceptus sicut quando habet unicum cōtestem tamen. ar. ff. de edē. l. si quis ex argētaris. §. i. cogitandum tamen relinquit. et alle. Spec. in prealleg. loco. in. ix. col. i. et quod cecus et mutus dummodo audiant possint testificari simpliciter tenet gl. ij. q. ix. in c. testes. ratio Salic. mihi placet in testa



# Repertorium singularium materiarum

- mento: tum qd hoc nō reperit prohibitiū cū edictū de testib⁹ sit probibi-  
toriu: vt in. d. l. i. tum etiā qd ille qui potest testari potest testificari: vt in  
l. is cui bonis. ff. de testa. 2 in. §. testes. in si. eo. tit. sed lego habeo quod se-  
cus pōt testari: vt in. d. l. hac cōsultissima. ergo 2 testificari. nec obit. illud  
qd dicebat Jac. de are. qd propter infirmitatem alteratur vox. 2 sic pos-  
set decipi: qd respōdeo qd ista presumptio tollit 2 cessat per alios testes  
vt dixit Sali. 2 facit pulchre quod voluit Ange. in consi. suo primo qd  
licet coniunctus non sit idoneus testis pro coniuncto: vt. l. eos. C. de tes-  
ti. tamen si h3 aliuz contestem admittit 2 per consequens Sali. non des-  
buit relinquere hoc cogitanduz: facit etiā in simili qd voluit Bald. in. l.  
imperator. ff. de sta. ho. 2 in. c. i. q. mo. seu. amit. 2 ter. si. fm Dy. 2 Bart.  
ibi. in. l. is q. duos. de lib. le. 2 qd voluit Bar. in l. precipimus. §. eo. obser-  
uando. C. de ap. vbi alle. ter. singularem in. l. si cōmunem. ff. quemad. ser.  
amit. 2 qd voluit gl. sing. in. l. si. C. de mu. 2 ho. li. r. 2 quod voluit De. de  
ancha. in. c. vnico. de iure pa. li. vi. cum si. 2 an ceci 2 alio morbo laboran-  
tes excusentur a muneribus personalibus. dic qd sic: vt. l. h. C. qui. mor. se  
excu. lib. r. 2 Abb. in. c. licet. de cens. nu. 3. ver. in glo. si. fo. 136. Et an 2 qd  
cecus possit habere officia vel eligi ad potestariam vide do. Abb. confi.  
rlyij. per totum. 2 in eo. consi. in. h. no. an cecus possit succedere patri ba-  
roni vel habenti iurisdictionem.
- 6 Cecus 2 pauper non tenentur ad collectas: intellige personales. in. c. li-  
cet. nu. 1. 2. 4. de cens. fo. 199.
- 4 Cecus 2 ille qui fuit retro cortinam si habet voces contrabentiu: notas  
potest disponere de contractu. in. c. preterea. nu. 6. fo. 59.
- 7 **Celebrans** coram excoicato manifesto nō incurrit irregu-  
laritatem sed suspensionē per annum. in. c. cum  
2 plantare. nu. 1. de priui. fo. 152.
- 7 **Census** si fuerit per multa tpa an per hoc probetur subiectio.  
in. c. accepimus. nu. 1. de priui. fo. 153.
- 6 Census si soluatur an per talem solutionē arguatur subiectio. in. c. ois.  
nu. 3. de cens. fo. 199.
- 6 Census nou⁹ nō pōt nec de nouo iponi nec imposit⁹ augeri in ecclesijs  
per ipsum prelatum ad vtilitatem suam sed ad vtilitatē alterius ecclesie  
pōt ex causa rationabili. in. c. phibemus. nu. 1. 2. 2. de cens. fo. 200.
- Census non augetur auctis facultatibus. ibi. nu. 3.
- 6 Census pōt imponi ab episcopo ecclesie inferiori ex iusta causa. in. c. cu:  
venerabilis. nu. 2. de cens. fo. 204.
- 6 Census non debetur nisi causa debendi exprimatur. in. c. peruenit. nu. 1.  
de cens. fo. 199.
- 6 Census 2 tributa debent solui ex moneta antiqua que vigeat tempore  
impositionis. in. c. olim causam. nu. 1. 2. 4. de cens. fo. 204.
- 6 Casus vel tributi solutio non probat necessario subiectionem. in. c. quā-  
to. nu. 2. de cens. fo. 202.
- 6 Census non potest imponi etiā qd iam fuerit impositus sed legitima  
prescriptione sublatus. in. c. significauit. nu. 6. de cens. fo. 202.
- 5 Census si non soluitur res non cadit in commissum sed semper potest  
compelli censuarius ad soluendum secus in emphiteota. in. c. constitus-  
tus. nu. 21. de rel. do. fo. 186.
- 3 Census si fuerit prestitus aliquo tempore respectu certe rei non per hoc  
illa res presumitur nec erit subdita. in. c. in cām. nu. 2. 2. 4. de cau. pos. et  
proprie. fo. 64.
- 5 Census an debeatur alicui ratione consuetudinis. in. c. ad audiētiam. nu.  
2. de prescrip. fo. 31.
- 2 Censualis contractus est transferre dominium vtile 2 directum 2 dñō  
antiquo nil reservatur nisi solutio census. in. c. j. nu. 7. de resti. in integ.  
folio. 154.
- Census si non fuerit solutus non per hoc res censualis reuertitur ad pri-  
mum dominum. ibi.
- 7 **Censura** ecclesiastica est excoicatio suspensio 2 interdictus nō  
autem dispositionem continet vel degradationem.  
in. c. querenti. nu. 1. 2. 7. 5. de ver. sig. fo. 200.
- 2 Censure sententias non includit seueritas siue animaduersio ecclesiasti-  
ca. in. c. preterea. nu. 2. de offi. deleg. fo. 74.
- Censura ecclesiastica comprehendit sententias excoicationis interdicti et  
suspensionis. ibi.
- 6 Censura ecclesiastica proprie cōcernit aīam 2 est excoicatio: districtio ve-  
ro concernit penā temporālē. in. c. nūcios. nu. 2. de decimis. fo. 145.
- 2 Censura ecclesiastica est excommunicatio sed seueritas ecclesiastica est  
alia pena. in. c. cum clerici. nu. 4. de pactis fo. 133.
- 1 **Certus** an 2 quando debeat certiorari. in. c. ecclesia vestra. el. h.  
nu. 9. de elec. fo. 181.
- 2 **Cedens** bonis potest re integra reuocare cessionem 2 ipsum  
penitere. Anto. in. c. quidam. nu. 1. de renun. fo. 32.
- 6 Cedere bonis clericus non tenetur debet bene soluere debita sua dedus-  
cto ne egeat. Odoardus nu. 8. de sol. fo. 101.
- 7 Cessio bonorum non debet fieri non liquidato prius debito. in. c. Odo-  
ardus. nu. 7. de solu. fo. 101.
- Cedenti bonis non sunt auferendi panni de dorso. ibi. nu. 8.
- 7 Cessio bonorum admittitur in delictis si non habet vnde soluat. in. c. re-  
ferente. nu. 5. de delict. pue. fo. 137.
- 3 Cessio bonorum non fit nisi per consentientem debitum vel condemnatiū.  
in. c. olim. el. h. nu. 7. de resti. spo. fo. 188.
- Cedere bonis potest etiam filiusfamilias qui nil habet in bonis. ibi.
- 3 Cessio actionum quibuscunq; personis facta an 2 quando teneat siue fa-  
cta inter vivos siue in vltima voluntate. in. c. ex parte. nu. 3. de alie. nu.  
iud. cau. fac. fo. 166.
- Cessio actionum quando est facta in aliquem an possit agere cessionar-  
ius an cedens 2 cessionario restituere. ibi. nu. 3. 5.
- Cessio actionum an 2 qd presumatur simulata. ibi. nu. 7. 2. 10. folio. 193.
- Cessio actionum facta clerico per laicum an valeat. ibi. nu. 10.
- 4 Cessatio sola biennij solutionis census vel pensionis an 2 quo casu suf-  
ficiat ad priuandum clericum de beneficio. in. c. querelam. nu. 2. de iure  
iuran. fo. 135.
- Christina** quid significat 2 quare fit in fronte. in. c. quāto. nu.  
5. de consue. fo. 95.
- 7 Pro christmate non debent erigi pecunie ab ecclesijs etiam si de hoc sit  
consuetudo. in. c. ea que. nu. 1. de simo. fo. 80.
- 7 Christina potest concedi tempore quo ciuitas est interdicta quemadmo-  
dum potest 2 baptisma concedi. in. c. responso. nu. 1. de sen. excō. folio. 193.
- 2 Christmatio 2 confirmatio in fronte conferuntur per solos episcopos.  
Ant. in. c. vnico. §. per frontis. nu. 2. de sacra vnc. fo. 50.
- 7 **Christiani** prohibentur habitare cū iudeis in loco aliquo.  
in. c. i. nu. 1. de iude. 2 sarra. fo. 95.
- 7 Christianus commiscens se cum iudea ignorāter an excusetur. in. c. in nō  
nullis. nu. 3. de iude. fo. 86.
- 7 **Charitatis** opera profunt ad peccatorum remissionem. in  
c. inter opera. nu. 3. de de spon. fo. 8.
- 6 Charitas ordinata incipit a seipso. in. c. de his. nume. 2. de ecclē. edifi. fo.  
lio. 220.
- 6 Charitas est fons proprius cui non communicat alienus. in. c. licet. nu.  
8. de reg. fo. 162.
- Chirurgia** est prohibita clericis propter periculum erro-  
ris qd ei inest 2 an incurrat irregularitatem in  
c. sententiam. nu. 21. 2. 23. ne cle. vel mona. fo. 242.
- 7 Chirurgo nō imputatur mors si obseruauerit omnia. de quibus in. c.  
tuā nos. in prin. nu. 2. in. d. c. tua nos. §. ad vltimum. numero. 3. de bomi.  
fo. 113.
- 4 Christiano an sit peccatum iurare per alienos deos 2 an tale iuramen-  
tum sit seruandum. in. c. 2 si christus. nu. 13. de iure iur. fo. 154.
- Christianus non peccat recipiendo iuramentum ab infidelibus scdm  
dum religionem eorum. ibi. nu. 14.
- 6 **Cimiterium** si est pollutū an sit polluta ecclesia: remissio  
ue. in. c. consuluisti. nu. 2. de consec. ecclē. vel  
alta. fo. 207.
- 6 Cimiterium gaudet illa immunitate qua gaudet ecclesia. in. c. cum ecclē-  
fia. nu. 2. de immu. ecclē. 2 cimi. fo. 126.
- Cimiterium censetur interdictum interdicta ecclesia. ibi.
- 6 Cimiterium gaudet immunitate ecclesiastica. in. c. immunitatem. nu. 4.  
de immu. ecc. fo. 235.
- 7 **Circumstantie** aggrauant delictum vnde delictum so-  
lenni die commissum augmentatur. in  
c. j. nu. 2. quicquid. vel vo. fo. 20.
- Cisterciensi** ordini multa sunt interdicta. in. c. recolentes.  
in primo no. de sta. mo. fo. 180.
- 7 Cistercienses abbates 2 monachi an subiciantur episcopis locorum.  
in. c. ne dei in primo no. de simo. fo. 90.
- 5 **Citari** debet pars etiam vbi vertit questio iuris. in. c. sepe contin-  
git. nu. 7. de ap. fo. 112.
- 3 Citatio est quedam species defensionis ideo non potest tolli. in. c. dile-  
cti filij. nu. 6. de iud. fo. 21.
- 7 Citatio ad diffinitiuam an censeatur facta quo ad totam causam. in. c.  
cum olim. el. h. nu. 12. de priui. fo. 156.
- 1 Citatus vt presentet se conspectui iudicis potest per procuratores com-  
parere. in. c. postulationem. nu. 3. de postu. prela. fo. 115.
- 3 Citatio an debeat fieri personaliter vel domi quando reus non inueni-  
tur. in. c. si. nu. 21. vt lite non conte. fo. 114.
- 2 Citatio est iurisdictionis. in. c. super questionum. §. verum. nu. 1. de offi.  
deleg. fo. 90.
- 1 Citari non debet pars quando est presens in iudicio. in. c. ecclesia sancte  
marie. nu. 8. de consti. fo. 31.
- Citatio non requiritur in notorijs. ibi.
- 6 Citatio vel monitio vbiq; requirit trina in materia odiosa nunq; sus-  
ficiat vna peremptoria. in. c. sacerdotibus. nu. 7. ne cle. vel mo. fo. 243.
- 4 Citatio vna an requiratur anduplex an triplex ad hoc vt iudex possit  
mulctare. in. c. h. nu. 3. de testi. cog. fo. 90.
- Citatus ad certum tempus hora diei non expressa debet tali hora com-  
parere vt possit explere officium suum. ibi. nu. 4.
- Citatus certo die ad faciendā electionem de mane comparere. ibi. nu. 5.
- 1 Citatus prestas corā iudice nolle cōsentire in eū tanq; in iudice: dicens  
nō esse iudicē nec per ea que dicit vel facit intēdit recedere a sua presta-  
tione



## Super Lectu. Panormitani.

- tionem an talis protestatio teneat, in. c. humana, nu. 9. de elec. fo. 172.
- 3 Citatio verbalis non potest fieri sine auctoritate iudicis: realis vero sic quando periculum est in mora ut capere debitorem fugitium, in. c. propo-  
sui, nu. 4. de fo. compe. fo. 87.
  - 7 Citatus si comparet nec confiteatur nec condemnatur in expensis prime  
citationis rescire, in. c. si quis episcopus, nu. 4. de accu. fo. 56.
  - 2 Citationem non potest committere iudex existens extra territorium, in  
c. si, nu. 12. de offi. leg. fo. 110.
  - 2 Citari potest subditus extra territorium existens et an sit necesse requi-  
rere iudicem illius territorij, in. c. j. nu. 2. qui matri. accusa. pos. fo. 4. 3.
  - 7 Civitas si est interdicta non censetur interdicte singule persone adeo  
quod clerici illius civitatis poterunt celebrare divina in alio loco, in. c. tan-  
ta, nu. 3. de excels. prela. fo. 49.
  - 4 Citari potest subditus ubique existens per suum ordinarium, in. c. memi-  
nimus, nu. 5. de appel. fo. 94.
  - Citari potest quis extra territorium citantis, ibi.
  - 7 Citatus punitur tanquam contumax si non comparet licet postea appareat  
quod non fuit legitime citatus, in. c. veniens, nu. 6. 7. 9. de accu. fo. 62.
  - 2 Citatus ad locum suspectum tam propter inimicitias particulares quam  
propter inimicitias sue patrie non tenetur comparere et potest per hoc  
iudicem datus recusare, in. c. cum R. canonicus, nu. 1. de offi. deleg. fo. 98.
  - 7 Citatio ad diem feriata an valeat, in. c. veniens, nu. 5. de accusa. fo. 62.
  - 7 Citatio impune potest sperni ubi notorium est ipsam non posse fieri, in  
c. j. nu. 10. de no. ope. nun. fo. 10.
  - 2 Pro citato habetur ille qui se occultat ut non possit citari, in. c. inter qua-  
tuor, nu. 2. de maio. 7 obe. fo. 126.
  - 1 Citatus qui tarde arripuit iter non excusatur ex impedimento postea in-  
terveniente, in. c. cum in veteri, nu. 8. de elec. fo. 174.
  - 2 Citatio per edictum debet fieri ubicunque nescitur quis sit citandus, in  
c. gratum, nu. 4. de offi. deleg. fo. 82.
  - 5 Citari an debeat pars quam adversarius impetrat literas vel iustitie vel  
gratie in preiudicium ipsius adulteri, in. c. cum olim, nu. 16. de re iud. fo. 60.
  - Citari et consentire debet quis quando detrahi potest iuri sibi iam de iu-  
re gentium quesito, ibi.
  - Citatio non potest tolli etiam per papam, ibi, nu. 22. 7. 25.
  - Citatio est de iure divino, ibi, nu. 26. fo. 62.
  - 7 Citatio per edictum generalis vel specialis quando fiat, in. c. si. nume. 3.  
qui matri. accu. fo. 46.
  - 4 Citari an debeat pars in absolute a iuramento, in. c. j. nume. 10. de iu-  
reiuran. fo. 127.
  - 2 Citatio non requiritur in notorijs, Ant. debu. i. c. qto. nu. 4. de trasla. fo. 19.
  - 1 In notorijs in quibus nulla potest absenti competere defensio potest  
devenire ad sententiam sine citatione: alias secus, in. c. ecclesia sancte  
marie, nu. 12. de consti. fo. 34.
  - 2 Citatus ab uno ex delegatis non constituto, impedimento alterius an  
teneatur comparere, in. c. prudentiam, nu. 6. de offi. dele. fo. 8. 7. nu. 16. 7  
nu. 17. fo. 84.
  - Citatio nulla et temeraria non arctat citatum, ibi, nu. 16.
  - Citatio prima facie iniusta non arctat citatum nisi iudex iustificaverit  
citationem, ibi, nu. 18.
  - 7 Citatio inquisitum possit fieri ante inscriptionem, in. c. licet in beato, nu.  
2. de accu. fo. 61.
  - Citatus a iudice si ille moreretur et venit alter debet iterum citari: alias  
non comparens non est contumax, ibi, nu. 8.
  - Citatio facta alicui sub nomine dignitatis illo remoto an liget alium qui  
in eadem dignitate successit, ibi.
  - 7 Citatio per edictum fit quando non reperiuntur certe persone que des-  
bent citari, in. c. cum olim, nu. 3. de privi. fo. 154.
  - 5 Citatus non tenetur comparere quando citatus non habet iurisdictionem  
in eum, in. c. si duobus, nu. 9. de appel. fo. 92.
  - 2 Citatio debet continere personam citantem et personam que commit-  
tit et personam ad cuius instantiam fit, Anto. in. c. cum bone, nu. 1. de eta.  
7 quali. fo. 46.
  - 1 Citans aliquam super eodem et coram diversis iudicibus an perdit cau-  
sam, in. c. ex tenore, nu. 7. de rescrip. fo. 59.
  - 6 Citatio contra legem est nulla licet aliquo iure speciali possit habere effe-  
ctum, in. c. j. nu. 7. de cle. non resi. fo. 17.
  - 2 Citatio est principium et fundamentum iurisdictionis contentiose, in. c.  
relatum, nu. 6. de offi. deleg. fo. 81.
  - 1 Citatio facta ad locum equiuocum non est nulla sed arctat citatum ut  
compareat in loco consueto, in. c. q. nonnulli, nu. 6. de rescrip. fo. 90.
  - 3 Citatio non valet nisi fiat auctoritate iudicis et ad instantiam partis, in  
c. j. nu. 4. 7. 33. de iudi. fo. 5.
  - Corse, Aldde Barb. in. l. si finita, §. iul. ff. de da. infe. 7 in. l. ad perceptorum,  
ff. de iud. facit optime, c. ex parte, in. vbo auctoritate iudicis citatus, de re-  
scri. 7 in. l. cum clis. 7. l. oes. C. de epi. 7 cle. 7. c. pposuisti, de fo. compe. 7 in. l.  
neminem, C. de exhi. re. per q. iura apparet q. q. non pot. citare aliu auctori-  
tate propria fallit fm Barb. in. d. l. neminem, i. casu, l. ait ptoz. §. si debitor,  
ff. de his que in frau. cre. 7 in. casu, l. nullus, C. de iude. 7 in. l. si q. i. fuitute,  
ff. de fur. 7. c. cum sit romana, de ap. 7. facit quod no. gl. j. de iure gentium. ubi

- in defectum iustitie pot. q. propria auctoritate sibi ius facere: ut ibi no. idē  
Inno. in. c. olim. el. j. de resi. spo. 7 no. Abb. in. c. j. de iud. alias citatio est  
nulla si non fiat ad partis petitionem: q. ordo est datus a iure fm bar. vbi  
8. Et quid si in actis appareat citationem descriptam et commissionem et relas-  
tionem an presumat ad petitionem partis emanasse, do. Ant. de but. in. d.  
c. j. de iudi. dicit quod sic ar. l. sciendum, ff. de ver. ob. insti. de fideius. §. si insti.  
de inuti. sti. §. si ita scriptum et ar. eius quod voluit Host. 7 Jo. an. in. c. j. de li.  
conte. 7 fuit dictum Guil. de suza. in l. ad perceptorum, ff. de iudi. Ro. tenuit  
Prius. in. d. l. sciendum, nihilominus tene opi. Ant. quā sequit do. meus do.  
Barb. in. d. c. j. de iudi. in. vñ. 7. viñ. col. ibidem p. cu. plene. Quid si non ap-  
pareat in actis quod iudex commiserit citationem et reperit quod petita fuit cita-  
tio a iudice et facta est citatio: s. de commissione iudicis non appareat an pre-  
sumat quod iudex illam commisit, Guido de suza. in. d. l. perceptorum, 7. q. sic 13  
Bar. in. d. l. sciendum, tenuerit Prius. 7. d. And. in. c. j. s. p. certo non bñ loquū-  
tur: 7 sustinendo dictum Guid. dicit quod commissio iudicis facta presumit ex eo  
quod semper inesse mādātū nūtio a iudice ut citet: vñ Inno. in. c. qm contra-  
de prob. dicit quod nūtiū sine iudicis mādato requirunt et citat: ergo si reperi-  
tur in actis quod nūtiū citavit vñ quod de mādato iudicis fecerit cauti? tñ es-  
set quod in actis opponeret. q. de mandato iudicis fecerit: ita dicit Ange.  
in. l. neminem, C. de exhi. re. tenendo illud dictum Inno. vñ veritas quod presu-  
matur pro iudicis commissione, 7 adduco Ja. bu. hanc partē tenere, in. d.  
l. neminem, facile em. habitus ex extremis presumunt media. glo. in. c. vo-  
luntus, xvi. q. iiij. ergo si habent illa extrema quod pars petit adversariū  
citari in iudicio et nūtiū citavit et retulit quod presumitur medium, s. con-  
missio: 7 hanc partem tenet do. meus Barb. in. d. c. j. de iudi. in. vñ. col. i.
  - 1 Citatus si moriatur est citandus eius heres, in. c. ex parte, num. 2. de ar-  
bi. fo. 176.
  - 2 Citatio non potest proponi per edictum nisi quando incertum est quis  
debet citari, in. c. j. nu. 9. de po. stu. prela. fo. 107.
  - 4 Citatio una sufficit in actibus extrajudicialibus, in. c. ego, numero. 4. de  
iureiuran. fo. 130.
  - 1 Citatio peremptoria quomodo fiat, in. c. causam que, nu. 4. de rescrip.  
fol. 60.
  - 2 Citatio non potest tolli per principem, in. c. inter quatuor, num. 1. de ma-  
iori 7 obe. fo. 126.
  - Citari non debet preses, ibi, nu. 2.
  - 6 Citandi sunt omnes qui sua putaverint interesse saltem per edictum in  
restitutione in integrum vel similibus casibus qui possunt concernere  
plures, in. c. quamvis, nu. 35. de re iudi. fo. 84.
  - 1 Citatum se non fuisse non potest quis probare, in. c. bone memorie, el. j.  
nu. 8. 9. 7. 17. de elec. fo. 141.
  - Citatum aliquem fuisse debet probari per asserentem citationem, ibi, nu. 17.
  - 6 Citatio peremptoria unica non sufficit quotiescunque et ubicunque agitur  
ad penam imponendam nisi hec fiat per statutum, in. c. ex literis, num. 5.  
de vi. 7 bone, cle. fo. 9.
  - Citatio trina quotiescunque requiritur a lege ad perdendum aliquod privi-  
legium non potest fieri per unicum peremptorium vel per citationem ge-  
neralem sed speculiter debet fieri nisi statutum aliter disponatur, ibi.
  - Citatio generalis nunquam h3 locū quā certū est q. sunt citandi vel monendi, ibi.
  - 2 Citatus, impeditus tenetur mittere ad iudicem ad faciendam fidem de  
impedimento, in. c. ij. nu. 4. de procu. fo. 140.
  - Citatio an requiratur in sententia interlocutoria reuocanda, ibi, num. 11.
  - 2 Citatio trina an requiratur ad testes recipiendos ad depositiones publi-  
candas et ad sniam proferendam, in. c. cōsuluit, nu. 1. de offi. deleg. fo. 88.
  - Citatio nona non requiritur quando iudex scienter prorogat horam in  
citatione prefixam, ibi, nu. 4. 8. 7. 5.
  - Citatus ad certam diem debet comparere hora solita ad ius reddens  
dum, ibi, nu. 5. 7. 10.
  - Citatus siue citari faciens si non compareat et citatus compareat quo-  
modo punitur, ibi, nu. 7.
  - Citatio una vel plures in quibus actibus requiratur, ibi, nu. 11.
  - Citatus an debeat expectare citantem vsq. ad noctem, ibi, nu. 14.
  - Citatio iniusta et temeraria non arctat citatum, ibi.
  - 2 Citatus ab uno ex iudicibus datis non tenetur comparere, in. c. cum cau-  
sa, nu. 3. de offi. deleg. fo. 86.
  - Citatio non requiritur quando pars est in presentia, ibi.
  - Citatio siue requisitio una vel plures quā requiratur, vide ibi pulchre, nu. 8.
  - Citatus quando notorium est quod non debet comparere non est repu-  
tandus ut contumax, in. c. cum ordinem, nu. 5. de rescrip. fo. 48.
  - 5 Citatio sine termino valet et citatus debet comparere quam citius pote-  
rit, in. c. cum parati, nu. 6. de appel. fo. 99.
  - Citat? si ex impedimento non pparet i termino d3 ppare q3 citi? poterit, ibi.
  - Citat? si est in legatione vel alia expeditioe andicat legitime impeditus  
adeo quod debeat poti? parere illi a quo h3 legitatione q3 citadi, ibi, nu. 7.
  - 6 Citatio trina quotiescunque requiritur contra absentem vel ut aliquis in-  
currat penam: tunc non requiritur peremptorium, in. c. ex tue deuotio-  
nis, nu. 4. de cle. non resi. fo. 20.
  - Citatus qui dicit nolo venire vel qui facit ne ad eum perveniat citatio  
non est ulterius citandus quod constat de sua contumacia, ibi, nu. 12.
  - Citatio una sufficit pro istis extrajudicialibus, in. c. cum nobis, nu. 10.



# Repertorium singularium materiarum

- de elec. fo. 136.  
 Citatus ad aliquem actum an debeat venire de mane an de sero vel qua  
 hora ibi. nu. 11.
- 6 Citatio que potest esse iusta et iniusta presumetur iniusta nisi sit facta vel  
 commissa a iudice circumspetto et honesto. in. c. nisi essent. nume. 3. de pre  
 ben. fo. 31.
- 6 Citatus aduobus iudicibus debet maiori obedire. in. c. extirpande. in  
 repe. §. qui vero. nu. 6. de preben. fo. 41.
- 5 Citatio an requiratur in notorijs. in. c. cum sit romana. nume. 31. et 32. de  
 appel. fo. 91.  
 Citatio nulla potest fieri etiam per nuntios deputatos sine speciali com  
 missione iudicis. ibi. nu. 23. fo. 90.  
 Citatio potest fieri etiam per partem ex mandato iudicis non creditur tamen  
 parti asserenti id facere ex iudicis mandato. ibi. nu. 24. et 25. fo. 90.
- 3 Citatio trina causatur ex unica monitione iudicis facta in presentem. in  
 c. i. nu. 5. de mut. pet. fo. 99.
- 3 Citatio debet primo fieri in persona si est possibile alias sit domi. in. c.  
 causam. nu. 5. de dolo et contu. fo. 195.  
 Quando dicatur quis non posse personaliter reperiri ad effectum citan  
 di. ibi. nu. 6.  
 Citatio facta ad ecclesiam vel apothecam non valet si citatus habebat  
 domum habitationis tempore citationis. ibi. nu. 13.
- 3 Citatus peremptorie si quis est et est contumax proceditur in causa sed  
 quo ad condemnationem expensarum sufficit una citatio cum contuma  
 cia. in. c. si. §. porro. nu. 3. ut lite non contesta. fo. 115.
- 3 Citatus si est contumax ante lit. contesta. tunc actor mittitur in posses  
 sione custodiae si causa est huiusmodi alias reus excommunicatur. in. c.  
 tue fraternitatis. nu. 12. ut lite non contesta. fo. 110.
- 3 Citatio fit ad ecclesiam citandi qui non reperitur. in. c. si. nu. 1. de do. et 2. tu. f. 211.  
 Citatio peremptoria potest fieri cum unica citatione. ibi. nu. 3.  
 Citatio ad totam causam solet tunc fieri quando pars est de longinquo. ibi. nu. 4.
- 3 Citatio unica potest habere vim trine citationis si habet competentia  
 intervalla. in. c. i. nu. 5. de dila. fo. 132.  
 Citatio peremptoria debet continere tantum tempus quantum habet  
 tres citationes simplices. ibi. nu. 9.
- 3 Citans si non habet iurisdictionem citatus non tenetur comparere nec va  
 lebit processus contra non comparentem. in. c. si. nu. 16. de dila. fo. 134.  
 Citatus si non compareat an et quando valeat processus contra eum factus. ibi.
- 4 Citari debet pars aduersa ad videndum iurare testes in casibus in quibus  
 mittitur ad domum testium. in. c. si qui testium. nu. 2. de testi. fol. 43.
- 3 Citatio quando fit de longinquo potest fieri ad totam causam ut citas  
 tus veniat instructus. c. exposuit nobis. nu. 3. et 6. de dila. fol. 126.  
 Citatio peremptoria an et quo casu debet mitti per prima vice. ibi. nu. 9. et 10.  
 Citationi peremptorie si non est obeditum potest iudex procedere ad vl  
 teriora sine alia citatione. ibi.  
 Citatio facta semel ad omnes et singulos actus quomodo procedat. ibi.  
 nume. 11.  
 Citatus ut compareat personaliter non potest per alium comparere. ibi. nu. 12. fol. 137.
- 3 Citatus coram uno iudice tenetur causam coram eo persequi licet muta  
 uerit forum. c. proposuisti. nu. 1. de foro compe. fo. 87.  
 Citatio facta ad petitionem partis perpetuat iurisdictionem iudicis dum  
 modo citatio sit legitima alias secus et sufficit una citatio. ibi. nu. 3. et 6. 9.  
 Citatio debet committi ad utilitatem partis quando proceditur ad uti  
 litatem priuatam. alias secus ibi.  
 Citatus in uno loco et spreuerit si postea citatur in alio non poterit op  
 ponere. de l. ubi ceptum ff. de iudi. nu. 12.
- 5 Citatio cum tenore libelli debet continere terminum ut reus veniat ad rñdēdū  
 libello ad dilatorias proponendum. in. c. pastoralis. nu. 25. de exce. fo. 6.
- 3 Citari an debeat appellans si elapso termino ad appellationem presen  
 tandam non presentauit appellationem. in. c. cum causa. numero. 9. de re  
 iudi. fol. 55.  
 Citari non debet appellans ab interlocutoria si iudex a quo tanquam frivolu  
 lam non admisit. ibi. nu. 10.
- 3 Citandi forma occultant se. in. c. si. §. porro. nu. 6. ut lite non cōte. fo. 115.
- 5 Citatio non arctat citatus quando iudex potuit scire quod competeat sibi exceptio  
 legitima non comparendi. in. c. cum speciali. nume. 14. de appella. fo. 130.
- 2 Citatus comparens et sine licentia recedens est contumax. in. c. constitu  
 tis. nu. 2. de procura. fo. 145.
- 5 Citatus ad locum non tutum semper non potest appellare licet in pri  
 ma vel secunda citatione non appellauerit. in. c. ex parte tua. nume. 3. et 8.  
 de appel. fo. 116.  
 Citatus allegans locum non tutum debet hoc probare nisi notorie talis  
 locus non sit tutus. ibi. nu. 7.
- 2 Citatio committenda per delegatum principis potest fieri per quem  
 cūq; sibi placuerit in. c. pastoralis. §. item. nu. 3. de offi. deleg. fo. 92.  
 Citare non est iurisdictionis ibi. nu. 5.
- 5 Citare non potest iudex quem per nuntium priuatim sine literis dandi  
 sibi aliquod signum. in. c. significauit. nu. 7. de appel. fo. 117.
- 5 Citatus potest per procuratorem comparere nisi citatio sit personalis.  
 in. c. cum causam. nu. 3. de iura. calum. fo. 128.
- Citatio iudicis plus operatur quam nuntius nam monitio iudicis habet  
 vim peremptoriam. ibi. nu. 24. et 28.
- 3 Citatio est de iure diuino. in. c. i. nu. 5. de cau. pos. et proprie. fo. 152.
- 3 Per solam citationem quis dicitur trahi ad alienum iudicium. in. c. si.  
 nu. 2. de libel. obla. fo. 95.
- 5 Citatus non tenetur parere quotiescūq; notorium est quod sibi competit  
 declinatoria fori nec tenet processus contra eum factus. in. c. olim. et infra.  
 nu. 3. et 4. de excep. fo. 13.
- 5 Citatus in loco ubi est pestis habet iustam causam non comparendi. in  
 transmissa. nu. 7. de prescrip. fo. 28.
- 3 Citatus ut veniat ad certum terminum tenetur comparere in termino  
 vel post terminum quam citius potest si in primo termino fuit impedi  
 tus. in. c. cum dilecti. nu. 1. et 7. 12. 18. de do. et contu. fo. 201.  
 Citatio una peremptoria potest fieri in causis de longinquo pro prima  
 vice. ibi. nu. 5.  
 Citatio peremptoria potest fieri absque diuisione trium terminorum. ibi.  
 Citatio potest fieri per priuatam personam dummodo ad illum actum habet  
 bilitatem. item per proprium aduersarium ex mandato iudicis. ibi. nu. 6.  
 Citatus ad totam causam vel non ad totam si non compareat in termino an  
 debeat iterum citari quando actus expeditur extra illum terminum. ibi. nu. 18.  
 Citatio impossibilis puta brevis facta ad certum terminum non arctatur  
 citatus comparere etiam post terminum. ibi. nu. 20.
- 4 Citatio iudicis non valet nisi fiat ad petitionem partis. in. c. licet. nu. 16.  
 de proba. fo. 22.
- 2 Citatio que debet fieri a iudice quo casu potest per ipsum alteri committi.  
 in. c. si. nu. 7. de do. et contu. fo. 211.  
 Citatus semel siue peremptorie siue non si non compareat an et quo casu  
 habeatur pro contumace adeo ut possit condemnari in expensis exco  
 municari vel missionem pati. nu. 8.  
 Citatus si dixerit se nolle viuere siue in iudicio siue extra non est ulterius  
 citandus: tunc si seipsum abscondat vel impedit ne citatio veniat ad ipsum. ibi.  
 Citatus si dixerit iudici nolo comparere coram vobis tanquam coram iudice et  
 protestor et potest iudex ipsum tanquam contumacem condemnare. ibi.  
 Citatus extra iudicium si dixerit quod non vult comparere et in termino non  
 comparet potest absque alia citatione condemnari ibi.
- 7 Citatio siue monitio unica non sufficit per tribus quando ius requirit tertiam moni  
 tionem ad penam incurrendam. in. c. contingit lo. §. nu. 4. de sen. excō. folio. 194.
- 5 Citatio potest fieri per familiarē iudicis si constat iudicē hoc sibi iniunxisse  
 puta ostendēdō litteras iudicis. in. c. cum sit romana. nu. 29. de app. fo. 90.
- 4 Citatio una comiter sufficit in meritis cause. in. c. si. nu. 3. de testi. fo. 35.  
 Citari an semper debeat pars ad videndum iurare testes. ibi. nu. 6.  
 Citari debet pars ad videndum publicationem testium quando proce  
 ditur per inquisitionem. ibi. nu. 8.
- 3 Citatio facta die feriata pro non die feriata tamen in honorem dei quam  
 hominum quam in repentinis an valeat. in. c. si. nu. 20. de ferijs fol. 141.  
 Citatio facta die non feriata pro die feriata an valeat. ibi. nu. 21.
- 5 Citatus impeditus si non comparet in termino debet comparere quam  
 citius poterit in. c. ex ratione. nu. 10. de appel. fo. 93.  
 Citatio an requiratur in executione sententie siue super adiudicatis siue  
 super non adiudicatis exequatur maxime quando appellauit et appella  
 tionem prosecutus non est forte impeditus. ibi. nu. 13. et 14.  
 Citatio requiritur in notorijs ubique absenti potest competere aliqua  
 defensio. ibi. nu. 15.  
 Citari semper debet aliquis licet habeat contra se presumptionem iuris  
 quod sibi nulla competat defensio. ibi. nu. 16.  
 Citatio non requiritur in notorijs quando ex presumptione iuris et iure  
 absenti non competit defensio. ibi.
- 2 Citatio non requiritur quando pars est presens in iudicio. in. c. i. nu. 7. de  
 lib. obla. fo. 93.
- 5 Citari an debeat presens etiam ad audiendam sententiam. in. c. tenor. n.  
 12. de re iud. fo. 57.
- 3 Per citationem quis trahitur ad iudicium quod not. pro statutis. in. c.  
 pastoralis. nu. 4. de cau. pos. et proprie. fo. 168.  
 Citatus ad unam causam et presens non oportet quod ulterius citetur ad al  
 iam notoriam causam que tunc habet moueri. ibi. nu. 6.  
 Citatio non requiritur quando quis est presens in iudicio. ibi.
- 3 Citatio debet fieri auctoritate iudicis et parte petente et si alterum isto  
 rum deficit non valet. in. c. i. nu. 1. et 33. de iudi. fo. 3.
- Citatio descripta in actis presumitur facta cum omni sollemnitate. ibi.  
 Citatus dicens nolo comparere habetur adeo pro manifesto contumace  
 ut non sit ulterius citandus. ibi. nu. 29.  
 Citatio vtrius et quo casu requiratur in condēnatione expensarum. ibi. nu. 31. fo. 6.
- 1 Citatus non debet comparere si citans non habet iurisdictionem contra  
 eum. in. c. super literis. nu. 9. de rescrip. fo. 64.
- 6 Citatus non specificata die debet comparere quam citius poterit. idem  
 si dies fuit prefixa et in ea non potuit comparere. in. c. extirpande. in repe.  
 §. qui vero. nu. 21. de preben. fo. 42.
- 3 Citatio posita in edibus domus ad hoc ut valeat debet poni hora con  
 grua et debet stare tanto tempore ut veniat in notitiam alius. in. c. fina.  
 nu. 2. de eo qui mittitur in pos. fo. 114.



## Super Lectu. Banormitani.

**Citatio** fienda domi in qua domo debet fieri et qualiter et quos effectus producat. ibi. nu. 12.

Per citationem domi factam contra absentem non malitiose non potest procedi ad diffinitivam nec ad venditionem bonorum fiendam ex secundo decr. nisi talis venditio prodest et non noceat nec ad excommunicationem in quibus requiritur vera contumacia. ibi. nu. 14.

Citatio domi facta non valet nisi in casibus a iure expressis. ibi. nu. 12.

3 Citatus non tenetur comparere si citans non exprimat potestatem ordinariam vel delegatam. in. c. cum ex officio. nu. 32. de prescr. fo. 38.

7 Citatio vel sententia an requiratur in facto, notorio, remissive. in. c. cum dilectus. nu. 9. de purga. cano. fo. 164.

1 Citatio minus legitima non arctat citatum. in. c. bone memorie. el. q. nu. 7. 2. 4. de ele. fo. 157.

Citatio non requiritur quando notorie constat quod nulla competit defensio. in. c. vestra. nu. 18. de coha. cle. 7. nu. fo. 13.

3 Citatio non requiritur in notorijs. in. c. accepta. n. 2. de resti. spo. fo. 167. Citare est iurisdictionis. ibi. nu. 8.

Citatio facta per iudicem verbaliter parte non peten. est nulla. in. c. put. nu. 19. de do. 2. contu. fo. 299.

Citatio realis debet fieri post contumaciam non ante. ibi. nu. 21.

5 Citandi forme que observantur in notorijs remissive. in. c. reprehensibilis. nu. 12. de app. fo. 103.

1 Citandus qui se absentavit ex malitia habetur pro citato. in. c. ecclesie vestra. el. q. nu. 8. de elec. fo. 181.

3 Citatio in causa criminali potest fieri vel committi a iudice ex officio suo secus in causa civili quia non potest nisi ad instantiam partis veritatis. nu. 5. de do. 2. contu. fo. 206.

1 Citatio non requiritur in causa notoria. in. c. venerabile. n. 10. de ele. f. 155.

6 **Civitas** vel castrum si vniantur alicui regno vel loco an debeant regi statutis loci vni vel loci cui vniuntur. in. c. q2 mor nasterium. nu. 5. de reli. domi. fo. 184.

2 Civitas hodie habet illud regimen quod olim habebat quelibet puericia. c. quod sedes. nu. 5. de off. ord. fo. 116.

7 Civitas de iure communi potest esse sine episcopatu licet consuetudo aliter observet in italia alibi secus. in. c. j. nu. 1. de pri. fo. 151.

Civitas potest constitui etiam sine principis licentia. ibi. nu. 2.

4 Civitas recognoscens superiorem non potest aliquid statuere in preiudicium preeminentie superioris. in. c. venientes. nu. 1. de iure. fo. 141.

2 Civitatem habitantes dicuntur de populo illius civitatis. in. c. quonia. nu. 1. de off. ord. fo. 120.

6 Civitas si est interdicta non erit interdictus populus illius civitatis et ideo poterit alibi audire divina secus si interdicatur populus. in. c. in la teranen. nu. 7. de preb. fo. 47.

5 Civitas quelibet hodie habet vim unius provincie et habetur pro vna provincia. in. c. de quarta. nu. 30. de prescr. fo. 24.

7 Civitas potest subici interdicto propter delictum particularium personarum que de facili corrigi non possunt. in. c. petitis. n. 1. de pri. fo. 157.

6 Civitas potest destrui a ratro submitti propter delictum civium et propter hoc potest privari civitas dignitate epatus. in. c. fi. n. 12. de do. fo. 108.

2 Civitas potest esse sine episcopo. in. c. j. nu. 1. de off. ord. fo. 110.

1 Civitas ad hoc ut dicatur commississe delictum oportet quod fecerit congruato consilio. in. c. in genesi. nu. 4. 7. de ele. fo. 179.

1 Civitas si facit statutum contra suam consuetudinem tollitur consuetudo licet de ea non faciat mentionem. in. c. fi. nu. 25. de consue. fo. 106.

7 Civitas si est interdicta omnino possunt in ea divina celebrari per illos qui non dederunt causam interdicto dummodo celebrent ianuis clausis ut in. c. quod nonnullis. nu. 1. de pri. fo. 159.

Civitas si est interdicta respectu loci homines ipsius poterunt alibi audire divina: secus si sit interdicta ratione personarum. ibi. nu. 2.

7 Civitas si sit supposita interdicto an aliquo casu clerici ipsi vel alij possint in loco sacro sepeliri vel eucharistiam accipere vel alia similia facere c. quod in te. nu. 1. 2. 3. 9. 7. 10. de pe. 7. remiss. fo. 175.

Civitas si sit interdicta an et quo possunt ibi celebrari divina. ibi. nu. 5.

5 Civitates non recognoscentes superiorem habent tantam potestatem in se quantam habet imperator in universo. in. c. cum te. n. 16. de re iud. f. 9.

2 Civitas lesa restituitur in integrum sicut minor et respublica. in. ca. j. nu. 14. de rest. in integ. fo. 155.

3 Civitas quo casu possit statuere. in. c. quod clericis. nu. 45. de fo. compe ten. fo. 70.

Civitas potest facere statutum sine superioris auctoritate. in. c. nostra. nu. 2. de iure in. fo. 152.

6 Civis non excusatur a custodia muros civitatis tempore quo necessitas marina vigeat. in. c. pervenit. nu. 1. de immu. ecc. 7. cent. fo. 222.

7 Civitas vel ecclesia si a superiore destruat perdet omnia iura et privilegia adeo quod civis non appellabuntur amplius civis illius civitatis vel canonici illius ecclesie, secus si sit destructa ab aliquo tyranno. in. ca. cum ex infuncto. nu. 5. de no. ope. nun. fo. 151.

7 **Clamare** non tenetur ille qui proficit aliquam rem in locum solitum per quem persone non solent transire. in. c. ex literis. el. q. nu. 1. de homi. fo. 111.

7 **Claudefine** contrahentes an presumantur coniuges. in. c. lato. nu. 6. qui si. sint leg. fo. 39.

1 **Clauium** traditio ita demum transfert possessionem rerum si fiat apud illum locum ubi sunt res. in. c. ex literis. nu. 12. de consue. fo. 94.

1 **Clausula** si reperitur idoneus et verificatur facta generali inquisitione absque quod examinentur vel iurentur testes. in. c. j. nu. 35. de postu. prelat. fo. 107. 2. 109.

Et unde in. c. cum a nobis. in. 7. no. 2. seq. de elec.

2 Clausula appellatione re. quomodo intelligatur. in. c. licet. nu. 2. de offi. ordi. fo. 118.

6 Clausula amoto quolibet illegitimo detentore quid importet. c. cum nostris. nu. 31. de concess. preb. fo. 59.

1 Clausula relata ad diversos potest operari diversos effectus. in. c. ab excommunicato. nu. 3. de rescr. fo. 87.

2 Clausula rato manente pacto an habeat locum in compromissis. in. c. p tuas. nu. 18. de arb. fo. 176.

1 Clausula ex certa scientia idem importat quod de plenitudine potestatis. in. c. ad bec sumus. nu. 7. de rescrip. fo. 61.

1 Clausula si ita est an et quando referatur ad precedentia. in. c. olim ex literis. nu. 3. 7. 13. de rescr. fo. 71.

6 Clausula onerosa posita post plures donationes an respiciat tantum proximam donationem. in. c. cum dilecti. nu. 1. 2. 6. de dona. fo. 105.

Clausula etiam onerosa in fine posita respicit omnia precedentia nisi ipse haberent suas determinatas clausulas excepto in beneficialibus in quibus respicit tantum casum proximum. ibi. nu. 7. fol. 110.

5 Clausula appellatione remota posita in vno articulo ex pluribus in eodem rescripto delegatis concernit omnes articulos. in. c. secundo requisitis. nu. 1. 4. 7. 10. de app. fo. 110.

Clausula app. remota inducta fuit ne per frustratorias appellationes irrita violetur. ibi. nu. 3.

Clausula posita in vna dispositione concernit totam illam dispositionem quando subest ratio. ibi. nu. 4. 7. 10.

Clausula posita in vno articulo non refertur ad alios habentes speciales clausulas. ibi. nu. 11.

3 Clausula renocetis in irritum quicquid fuit immutatum in tali causa et non refertur ad legitime in iuridice agitata. in. c. audita. nume. 5. de resti. spo. fo. 167.

Intellige ut in nu. 13. 7. 16.

Clausula si impetrans sit idoneus semper subintelligit in literis ad beneficia. in. c. cum a deo. nu. 7. de rescrip. fo. 60.

1 Clausula si preces veritate nitantur semper subintelligitur in rescriptis etiam quod non sit posita. in. c. ex parte. nu. 1. 3. 7. 9. de rescrip. fo. 44. 7. seq.

6 Clausula appella. remota importat quod a sententia lata non possit appellari nisi ex causa in iure expressa vel ex notorio gravamine. in. c. inter ceteras. nu. 2. 3. 7. 4. de re iud. fo. 56.

Clausula appel. remota operatur quod iurisdicatio indicis a quo non suspendatur per appellationem non autem quod iudex ad quem non possit de iniquitate sententie cognoscere. ibi. nu. 5.

7 Clausula compescendo contradictores per censuram ecclesiasticam a quibus poni possit et quid operetur. in. c. querenti. nu. 4. 7. 6. de ver. significa. folio. 200.

2 Clausula si ambo non poteritis et intelligitur de impedimento personali. in. c. coram. nu. 4. de offi. deleg. fo. 98.

2 Clausula solita apponi habetur pro opposita et sic speciale mandatum non requiritur in his que de sui natura includunt in generali: licet alias requirerent speciale. in. c. quod translationem. nu. 3. de offi. deleg. fo. 107.

Clausula appel. remo. vel simpliciter et de plano non potest poni per legatum etiam de latere. ibi. nu. 8.

6 Clausula codicilaris non sustinet testamentum sed operatur quod legatadebeantur ab intestato. in. c. raynaldus. nu. 24. de testa. fo. 128.

3 Clausula quod possit gerere omnia que ipsemet presens facere possit habet vim specialis mandati. in. c. intelleximus. nu. 11. de iud. fo. 23.

2 Clausula quod si ambo et operatur etiam si unus ex delegatis fuit recusatus. in. c. cum super. nu. 1. 7. nu. 6. de offi. deleg. fo. 87.

3 Clausula vocatis vocandis quid importat. in. c. exhibita. nu. 6. de iudi. folio. 43.

5 Clausula non obstante an deroget alicui constitutioni speciali. in. c. ut de bitus. nu. 26. de appel. fo. 127.

3 Clausula appositae in procuratorio vix facio te procuratorem salvis exceptionibus meis quid importet. in. c. exposuit nobis. nu. 13. de dila. f. 137.

6 Clausula generalis in odiosis non comprehendit maiora expressis sed in favorabilibus sic. in. c. unico. nu. 18. circa si. de commodato. fo. 80.

3 Clausula appellatione remota an aliquid operetur. in. c. prudentiam. nu. 11. de mut. peti. fo. 103.

6 Clausula etiam odiosa in fine posita respicit precedentia etiam extranea. in. c. extirpande. in repe. q. qui vero. nu. 28. de preben. fo. 42.

6 Clausula rato manente pacto solum operatur respectu servantis contra etum. in. c. potuit. nu. 11. de locato. fo. 88.

2 Clausula appel. re. non excluditur quin aliqui possit appellari. in. c. pasto



# Repertorium singularium materiarum

- ralis. §. cum autem. nu. 1. de off. deleg. fo. 94.
- 5 Clausula appellatione remota operat hodie sicut olim nec contra eam reperitur aliquid innouatum. in. c. vt debitus. n. 13. de app. fo. 126.
- Clausula app. re. quot effectus operetur. ibi. nu. 14.
- 2 Clausula promittens habere ratum posita in procuratorio an operetur speciale mandatum. in. c. contingit. nu. 3. de transa. fo. 135.
- 2 Clausula qd si nō omnes aut duo re. verificatur in vno alterius vices gerente. in. c. licet vndiq. n. 1. de off. deleg. fo. 95.
- Clausula vos vel alter vestrum re. verificat in vno tantū. ibi. n. 2.
- 3 Clausula app. remota non tollit facultatem appellandi ex notorio grauiamine et a casibus in iure expressis. in. c. ex conquestione. nu. 5. de resti. spo. fo. 175.
- 2 Clausula alte vel basse posita in compromissis operat vt respectu lesionis non possit peti reductio ad arbitrium boni viri. in. c. si. n. 4. de maio. et obed. fo. 131.
- 2 Clausula suppletes omnem defectum quid operetur et alius circa papam non potest supplere defectum in contractibus vel iudicijs. in. c. j. n. 5. de transa. fo. 134.
- C**orfe. Ego dico idē esse in regib⁹ et principibus in regnis suis non recognoscentibus superiores. cū sint monarche et gaudent eisdem priuilegijs in regnis et principatibus suis quibus papa et imperator in vniuerso per id quod voluit Bal. in. c. cū venissent. de eo qui mit. in pos. et Bar. in. l. infamem. ff. de pub. iud. et Abb. in. c. que in ecclesiarum. de const. nu. 1. fo. 201. et Inn. in. c. cum p. tabellio. de fide instr.
- 2 Clausula qd si non omnes re. operatur quod tunc vnus potest sine alio quando certum est qd alter est impeditus alias secus. in. c. prudentiam. nu. 1. et nu. 2. de off. dele. fo. 83.
- Clausula omnes aut duo re. denotat qd alij possunt cognoscere l3 nō cōstet de impedimento consortum. ibi. nu. 3.
- Clausula si omnes nequiveritis interesse tu frater episcopo procedes. qd importet. ibid.
- 2 Clausula in pace dimittas quid importat. Anto. in. c. veniens. nu. 14. de si. pres. by. fo. 51.
- 5 Clausula ex certa sententia qd importet. in. c. ea q. nu. 3. de re iudic. fo. 51.
- Clausula ex certa scientia idem importat qd clausula ex plenitudine potestatis ibi. nu. 8. fo. 52.
- 3 Clausula peto mihi de predictis iustitiam fieri re. quid importet. in. c. j. nu. 52. de ord. cog. fol. 148.
- 6 Clausula p̄dictores quiescēdo re. dat iurisdictionē iudici non solū inter partes sed etiā inter extraneos p̄dicentes de facto et quāto tpe doret talis iurisdictione et qd cōprehēdat. in. c. pro illo. n. 9. et n. 10. de preb. fo. 32.
- 1 Clausula conscientiam tuam grauamus an importet qd causa sit indelegabilis. in. c. cum in veteri. n. 4. de ele. fo. 174.
- 6 Clausula in fine posita non refertur ad proximiora si ex tali relatione resultaret absurditas. in. c. j. postulasti. n. 7. de iurepa. fo. 198.
- 5 Clausula supplētes de plenitudine potestatis omnē defectū faciat de inualido validū. in. c. j. n. 7. de confir. vti. vel inu. fo. 143.
- Clausula si non omnes poteritis includit voluntatem. in. c. prudentiam. §. ad hēcimus. n. 1. et n. 4. de off. deleg. fo. 82.
- 2 Clausula appellatione remota non operat citra tertios p suo iure comparantes. in. c. super eo. n. 4. de off. deleg. fo. 80.
- 3 Clausula decidās sine debito non dat formam sed instructionē et snia lata contra debitū finē non est nulla. in. c. cū ad sedē. n. 3. de resti. spo. f. 189.
- 1 Clausula omnis que posset mouere principem ad non facile rescribendū est ponenda in supplicatione. in. c. ad aures. n. 4. de rescrip. fo. 49.
- 2 Clausula conscientia suā oneramus nō inducit electionē industrie personalis adeo qd causa est delegabilis. in. c. si. §. is aut. n. 7. de off. dele. f. 205.
- 5 Clausula appellatione remota posita vel alia clausula in medio literarū an referat ad precedentia et ad sequentia. in. c. inquisitioni. nu. 1. 3. 4. et 5. de app. fo. 138.
- Clausula app. remo. operat hodie effectū suū sicut et olim. ibi. nu. 2.
- 4 Clausula seruato iuris ordine procedas vel non seruato qd importet. in. c. quinquauallis. n. 4. 2. de iureiur. fo. 150.
- C**orfe. Doc. excel. Aluerte qd Inn. quem refert Abb. in. c. quinquauallis. dicit qd innuit qd cōpromittit in eū tāq̄ in arbitriū illa verba qd possit pcedere seruato ordine iudiciario. alia vero verba qd possit pcedere non seruato ordine iuris innuit qd tanq̄ in arbitratorē. id ē in eū si processit seruato ordine iuris stabit dicto suo et iniquo qv processisse vt arbitrer. Si vero pcessit iuris ordine non seruato. tūc non valebit dictū suū nisi sit equū vel ad equitatem redactū qd processisse vt arbitrator. d. Abb. ibi dicit qd salua eius reuerētia nō sequit hoc dictū: qd possit eligere alterā viā tūc in nō eligēdo procedere vt vtraq̄ auctoritate. p id qd no. Inn. noc. in. c. cū ex officio. de preferi. et adducit alia: de qbus vt ibi per eū mihi vt qd Inn. recte loquat. pcedit enī dictū ei⁹ qd apparet qd pcessit seruato ordine iudiciario vel nō seruato ordine iudiciario: qd si pcessit ordine iuris seruato erit arbitrer. si vero non seruato iuris ordine pcessit erit arbitrator. et ad hoc adduco eūdem Abb. in. d. c. cum ex officio. vbi dicit qd inspicienda sunt acta cause an processerit vt ordinarius. vel vt deleg. nam si processit vt ordinarius non valet iudicium: vt in simili not. Bart. in. l. vna. C. qui pro sua iuris. si vero vt delegatus valebit. si vero sumus in dubio valebit. ar. l. quoties. ff. de reb. du. c. abbate. de ver. signi. cū si. cū ergo iste habeat commissionem et in eū fuit compromissum vt possit procedere vt arbitrer et arbitrator inspicienda erūt acta cause. et si processit seruato ordine iuris erit arbitrer: qd arbitria redacta sunt ad instar iudiciorū. l. j. ff. de arb. si vero non seruauit ordinē iuris erit arbitrator. et ita procedant dicta Inn. Aut sumus in dubio et tūc pcedat doctrina Abb. et sic mihi videtur qd Inn. in hoc non sit reprehensione dignus.
- 5 Clausula appellatione re. non excludit quin citatus possit appellare si locus non esset tutus tam sibi q̄ illis quos ducit secum vt procuratores et similes. in. c. ex parte tua. nu. 1. 2. et 5. de app. fol. 16.
- 2 Clausula prout tibi videbitur vel ad velle suū et similes important arbitrium iustum. Ant. in. c. cum de tua. j. nu. 3. de corpo. viti. fo. 60.
- 2 Clausula petens sibi ius et iustitiam fieri quid importet. in. c. j. nu. 2. de off. deleg. fo. 72.
- 2 Clausula appellatione remota non refragatur quin papa possit amittere re appellationem cui debet parere qd primo commisit causam appellatione remota. in. c. pastoralis. §. preterea. nu. 1. 3. et 4. de off. deleg. fo. 93.
- Clausula app. re. non licet impedire executionem sententie nisi superior ex certa scientia admiserit appellationem. ibi. nu. 2.
- 2 Clausula liberam habens facultatem non habilitat inhabilem. Ant. in. c. ex parte. el. §. nu. 1. de corpo. viti. fo. 91.
- Clausula qd si non omnes re. quid importet. in. c. sciscitatus. nu. 1. de rescrip. fol. 53.
- 3 Clausula qd procedat simpliciter et pure quid significet et non tollit ordinem iudiciarium. in. c. dilecti filij. nu. 4. de iu. fol. 21.
- Clausula non obstante iuris sollemnitate importat qd sollemnitates iuris civilis tantum sint sublata. ibi. nu. 6.
- Clausula prout voluerit quid significat. ibi. nu. 8.
- Clausula non se astringens quid importat. ibi. nu. 16.
- 1 Clausula in fine posita an et quando concernat precedentia. in. c. causam que. nu. 5. de rescrip. fo. 10.
- 6 Clausula si ita est semper subintelligitur in confirmatione facta per papam. in. c. dudum. nu. 8. de dec. fo. 153.
- 6 Clausula etiam odiosa in fine posita concernit omnia precedentia etiam diuersa. in. c. extirpande. §. qui vero. nu. 11. de preb. fo. 40.
- 1 Clausula omnis que posset mouere principem ad concedendum nō rescriptum est necessario exponere ipsi principi alias esset surreptitiū principum. in. c. ceterum. nu. 3. de rescrip. fo. 45.
- 7 Clausula vt tibi visum fuerit importat arbitrium boni viri. in. c. significauit. nu. 4. de peni. et remiss. fo. 172.
- 5 Clausula app. remota an extendat ad omnem appellationem vel ad frivolum tantum. in. c. super. nu. 10. de app. fo. 96.
- 6 Clausula posita in rescripto ad beneficia vtz seu quocunq̄ modo vacet vel per alterius cuiuscunq̄ persone operat multū in materia beneficiarum. in. c. ex parte astensis. nu. 13. de concess. preb. fo. 61.
- 6 Clausula app. remota non excludit quin index possit remoueri ex legitima causa. in. c. nouit ille qui. nu. 3. de app. fo. 112.
- 4 Clausula saluo iure addendi et diminuendi est necessaria in libello. in. c. interdilectos. nu. 10. de fid. instr. fo. 103.
- 4 Clausula moneas et inducas nō designat precisam compulsionem. in. c. j. in. j. no. de test. cog. fo. 90. et in. c. j. n. 2. et 4. de spon. fol. 3.
- C**orfe. doc. excellentissimus. Contrariū tenuit idē Abb. in. c. cum infirmitas. in. j. no. de pe. et remiss. Frid. de se. consi. iij. et seq. Barb. in. c. ex presentia. de pig. et in. c. nā concupiscentiam. de consti. vide Abb. in. c. ex tue. de simo. nu. 5. et in. c. tua nos. el. §. de iureiur. Jo. And. Arch. et Do. post Jo. de deo. Egid. et alios. et ibi etiam per Jo. de lig. in. c. cū si pauper. de prebend. lib. vi. et diuina fauente gratia hanc concordiam concepi aut lex cas non seu alia dispositio vti istis verbis apponēdo postea verbū cōpello seu simile verbū et tūc per talia verba non designatur precisa cōpulsio. et ita procedant. c. j. de testib. cog. et alia iura que vltra hec verba apponunt verbū compello seu simile. aut apponuntur ista verba in lege et postea per verba sequentia innuitur compulsio. et tunc dic qd talia verba intelliguntur cū effectu et sapiūt quasi quandam compulsionē et ita procedat text. d. c. cū infirmitas. et quod voluit ibi do. Abb. aut ista verba apponuntur simpliciter nec sequentia aliud inducant et tunc in dubio attenda eorum propria natura importat precisam compulsionē per iura et motina que adducit Domi. post alios. in. d. c. si pauper. nam a propria significatiōe verborū non est prima facie recedendū. l. nō aliter. ff. de lega. iij. c. et in his. et in. c. si de verb. fig. nisi materia subiecta aliud suaderet. vt in. d. iuribus notatur. Preterea vbi talia verba apponerent in commissione seu delegatione causarū daret alicui iurisdictione et delegas apponeret hec verba absurdū esset dicere qd talia verba non importarent coercionem ex quo iurisdictione sine coercionem esset delusoria per ea que habent. in. c. preterea. et in. c. ex literis. de off. deleg. facit. l. §. ff. de iur. om. iud. et in. l. ad legatum. et l. ad rem mobilem. ff. de procu.
- Clausula appellatione remota non potest poni per inferiorem a papa etiam per legatum delatere. in. c. super questionū. n. 3. de off. deleg. fo. 90.
- Clausula qd si non omnes quid importet. in. c. quoniam. nu. 5. et 6. de off. deleg. fo. 78.
- Clausula si ad mandatū nostrum alium non recepistis quid importet et quid



## Super Lectu. Banormitani.

- quid differat a si ad mandatū pape re. in. c. in literis. n. 6. de rescri. fo. 87.
- 1 Clausula solita apponi in aliquo instrumento si fuerit casu omīssa habeatur pro appōita. in. c. cum m. nu. 5. de const. fo. 26.
  - Clausula et quidam alij res alie posita in rescripto comprehendit personas vel res inferiores vel equales expressis. in. c. sedes apostolica. nu. 1. 6. 7. 9. de rescri. fo. 57.
  - Clausula et quidam alij comprehendit tantum quatuor. ibi. nu. 3.
  - 3 Clausula salvo iure addendi vel diminuendi quid importet. in. ca. 5. nu. 28. de lib. obla. fo. 97.
  - 5 Clausula appellatione remota tollit omnem appellationem que a iure expresse non indulgetur. in. c. pastoralis. nu. 2. 7. 3. de app. fo. 119.
  - Clausula quantuncūq; odiosa posita in rescripto debet aliquid operari. ibi. nu. 2.
  - Clausula appellatione remota potest apponi a papa vel ab imperatore et aliquando a iudice inferiore et omnibus qui de iure vel de facto non recognoscunt superiorem. ibi. nu. 4. 7. 5.
  - Clausula app. remota etiam operatur effectus multos. ibi. nu. 8.
  - Clausula appellationis operatur hunc effectum q; per appellationē interpositam non suspenditur iurisdictio iudicis a quo nisi forte iudex ad quem inhibuerit. ibi. nu. 9. 13. 7. 16. fo. 120.
  - Clausula app. remota non tollit quin notorie grauatus possit appellare. ibi. nu. 14.
  - 2 Clausula q; si non omnes re. non excludit quin fiat inquisitio et quādo. in. c. cum causam. nu. 2. de offi. deleg. fo. 87.
  - 2 Clausula prouideas in aliqua ecclesiarum talis diocesis an comprehendat ecclesias ciuitatis. Ant. in. c. accepimus. n. 3. de eta. et qual. fo. 48.
  - Clausula vt liberum sit: importat vt quis non teneatur requirere cōsensum alterum. in. c. si pro debilitate. nu. 5. de offi. deleg. fo. 17.
  - 1 Clausula rato manente pacto non operat respectu conuenientis sed obseruantis. in. c. cū inter. r. nu. 12. de ele. fo. 133.
  - 5 Clausula app. re. non tollit q; anteq; q; citet non possit aliquo respectu iurisdictio iudicis suspendi. in. c. meminimus. n. 2. de app. fol. 94.
  - 1 Clausula in fine posita non respicit precedentia quando ex tali relatione sequeretur absurdum. in. c. ecclesia vestra. cl. 5. n. 5. de ele. fo. 181.
  - 1 Clausula omnis qui posset mouere principem ad non rescriptum est necessaria exponere ipsi principi alias esset surreptitium rescriptum. in. c. ceterum. nu. 3. de rescri. fo. 45.
  - 1 Clausula et quidam alij non semper comprehendit pares vel minores. in. c. rodolphus. nu. 2. 7. 10. de rescri. fo. 83. et seq.
  - 2 Clausula consueta in literis apponi habetur pro appōita. Ant. in. c. accepimus. nu. 2. de eta. et qual. fo. 47.
- ¶** Cor. doc. excellē. De clausula toties quoties opus fuerit: vide Ange. et ibi Mod. in. l. si finita. in prin. ff. de dam. infec. et Ange. in. l. oratione. de ferijs. et in. l. 5. exhibendi. ff. de custod. reo. Specu. in. ti. de arb. 5. sequitur. verfi. sed pone quod actū est q; possit pronuntiare quoties voluerit. Bal. in. l. si duo. 5. semel. ff. de arb. sentit. Et in. l. cum antea. C. eo. Bal. in. l. i. C. de his que p. no. in. r. iij. co. vbi allegat gl. in. l. cum questio. C. de leg. et ibi Sali. et Alex. Sed pro certo illa gl. exponit verbum sepius et non verbum toties. sed pōt dici q; allegauit in simili. facit q; voluit Bald. in. c. sua. de app. et vide Ang. in terminis. in. l. quod si nolit. ff. de edil. edic. et Roma. in. repe. rub. de arb. in. xvij. co. et Bar. in. d. l. si duo. 5. semel. ff. de arb. et quod voluit Spec. in. ti. de pign. 5. i. ver. sed cum pignus pignori. et conclude q; verificatur in duabus vicibus. et vide do. Lar. et do. Barba. in. c. 5. de const. et vide omnino Jo. de imo. et Mod. in. d. l. si finita. in prin. vbi tenuerūt contra Ang. stat difficultas quid dicendum et iudicio meo non potest dari in hoc certa regula sed attendi debet materia subiecta. arg. in. l. si vno. ff. loc. et ad hoc adduco. do. Lar. in. d. c. 5. vbi dixit q; ista dicitur quoties. quandoq; importat idem quod frequenter seu multoties quandoq; importat idem q; semper et omni casu. l. sicut in annos. ff. qui. mo. vsu. am. it. aliquando vsq; ad tertiam vicem exclusiue. vt in. c. omnes episcopi. 5. q. vi. vbi dicitur appellari posse toties quoties opus fuerit. et ibi vide bo. gl. et tamen quis non habet potestatem appellandi tertia vice. C. ne lic. ter. prouoc. c. sua. de app. concludit q; importat plus et minus fm naturam eius cui adicitur et optime loquitur. nam clausula ex prece dentibus et sequentibus regulatur. c. secundo requiris. de app. l. talis scriptura. ff. de leg. i. in dubio tamen statum cum communi opinione q; talis clausula verificatur in bino actu propter infinitatem euitandam.
- 5 Clausula appellatione remota posita in commissione cause non tollit qn iudex possit ex aliqua iusta causa recusari. in. ca. postremo. nu. 1. de appel. fol. 106.
- 7 **Clerici** si decesserit ab intestato sine heredibus vel ecclesia eius bona applicabuntur episcopo loci. in. c. excommunicamus. cl. i. nu. 1. de here. fo. 102.
- 7 Clericus percussus clericum a quo absoluitur. in. c. cum illorum. nu. 6. de sen. excom. fo. 189.
- 2 Clericus non cogitur satisfacere creditoribus nisi deducto ne egeat. in. c. veniens. nu. 4. de transa. fo. 137.
- 7 Clericus hodie non deponitur sicut olim ex fornicatione et simplici peccato mortali. in. c. non debet. nu. 2. de consan. et affi. fo. 33.
- 7 Clericus raptor vel particeps in rapina irreuerabiliter deponitur et

- beneficio priuatur. in. c. super eo. nu. 2. de rapt. fo. 119.
- 6 Clerici etiam in minoribus constituti non debent habere officia temporalia siue secularia. an autem aliter facientes degradentur vel deponant aut suspendantur. in. c. vt clerici. nu. 2. 7. 9. de vi. et bo. cl. fo. 8.
  - Clerici indigētes possunt esse negotiatores alicuius honeste negotiationis. als secus. ibi. nu. 3.
  - Clerici an possint esse tutores. ibi.
  - Clericis interdicitur omnis ludus preter ludum schacorum. ibi. nu. 4. et numero. 11.
  - Clerici an et quo casu possint portare annulos. ibi. nu. 7.
  - Clericus publice aleator ipso facto priuatur a promotione sed non a beneficio nisi precedat monitio. ibi. nu. 11.
  - Clericus debet ire indutus fm consuetudinem loci non tamen debet ire cum vestibus laceratis propter humilitatem quia dignitas clericalis vilesceret. ibi. nu. 11.
  - 4 Clericus qui se obligauit stare mandato epi si eps preceperit q; renūtiat beneficio et quod non appellet potest appellare et non est opus vt petat relaxationem a iuramento. in. c. veniens. nu. 5. de iureiu. fo. 139.
  - 6 Clericus monitus non rediens priuatur beneficio nisi iustam causam absentie alleget. in. c. si. nu. 1. de cle. res. fol. 23.
  - Clericus absens ad hoc vt excusetur debet cum licentia episcopi abesse que sit ex causa concessa q; in sua ecclesia seruiat per alium. ibi. nu. 2.
  - 2 Clericus peregrinus quomodo probabitur ordinatus. Ant. in. c. i. nu. 3. de cler. pereg. fo. 64.
  - 7 Clericus qui est in seruitio episcopi vel pape reputatur pro residente. in. c. olim. nu. 4. de ver. sig. fo. 200.
  - 6 Clerici habentes proprium non debent ab ecclesia subueniri. in. c. inter alia. nu. 18. de immu. eccl. et cemi. fo. 129.
  - Clericus pauper debet sibi manibus querere victum. ibi.
  - 7 Clerici in quibus criminibus sint tradendi curie seculari etiam non expectata incorrigibilitate. in. c. ad abolendam. nu. 11. de here. fo. 101.
  - 6 Clerici seculares an indistincte prohibeantur beneficiati in monasterijs. in. c. ea que. nu. 10. de sta. mona. fo. 183.
  - Clericus si traditur iudici seculari nō tenetur iudex stare processui facto per ecclesiasticum iudicem nisi in casu heresis. ibi. nu. 14.
  - 7 Clericus vigore vehementis infamie potest suspendi a suo beneficio. in. c. accedens. nu. 11. de accu. fol. 71.
  - Clericus agens pro iuribus sui beneficii non potest aliqua exceptione repelli quia toleratur in suo beneficio. ibi. nu. 13.
  - Clericus an teneatur ostendere titulum sui beneficii. remissive. ibi. n. 14.
  - Clericus qui consecutus est plenum ius in beneficio et petit possessionem quam nunq; habuit an possit aliqua exceptione repelli. ibi. numero. 15.
  - 6 Clerici tenentes beneficia sine legitimo titulo possunt ipso facto excommunicari. in. c. ex frequentibus. nu. 5. de insti. fo. 52.
  - Clericus habens beneficium sine legitimo titulo iusto errore deductus non tenetur ad rationē fructuū secus vbi ignorātia fuit crassa. ibi. nu. 11.
  - 7 Clericus habēs tenue beneficium debet sibi ipsi imputare qui tale accepit unde debet ex aliqua laudabili industria victum sibi querere. in. c. suam nobis. nu. 10. de simo. 84.
  - 6 Clerici negotiatores et tertio moniti non se abstinentes non debent gaudere priuilegio clericali adeo quod subiacent quo ad eorum bona status laicorum non autem quo ad concernentia ordinem clericalem. in. c. ex literis. numero. 1. et nu. 7. 7. 9. de vita et hone. cleri. fo. 9.
  - Clerici possunt ad eorum commodum vti statutis laicorum et an quod in ducunt pro ipsis teneantur contra ipsos recipere. ibi. nu. 2. et nu. 6.
  - Clerici non debent soluere pedagia siue gabellas de facultatibus ipsorum et eorum patrimonio licet statuta sint in contrarium. ibi. et nume. 4.
  - Clerici cōiugati nō gaudēt priuilegio clericali in facultatibus. ibi. nu. 8.
  - Clericus negotiator de bonis ecclesie non perdit priuilegia quo ad bona ecclesie. secus si negotiator de bonis proprijs. ibi. nu. 1. nu. 9. et nu. 10.
  - Clericus an gaudet priuilegio in bonis proprijs patrimonio et quid in bonis ecclesiasticis. ibi. nu. 11.
  - Clericus habens bona communia cū laico an teneat ad onera. ibi. nu. 13.
  - 6 Clericus si ignoratur vbi sit: est citandus in ecclesia sua tribus edictis et si intra sex menses non redierit priuatur ecclesia sua nec sufficeret vnum peremptorium. in. c. tu denotionis. nu. 1. 2. 4. et 5. de cleri. non resi. fo. 20.
  - Clericus iniuste absens debet personaliter citari si potest fieri alias sufficit in valuis ecclesie sue. ibi. nu. 3.
  - Clericus non residens potest suspendi et excommunicari et spoliari ad litem bitum superioris. ibi. nu. 6.
  - 6 Clericus vel prelati non residens et vocatus non rediens potest ipso facto beneficio spoliari. in. c. qualiter. nu. 3. de cle. non resi. fo. 20.
  - Clericus non residens licet reuersus potest puniri. ibi. nu. 4.
  - 6 Clerici nō possunt redditus ecclesiarū suarū debitos quibuscūq; rectoribus nec diuidere nec diminuere. in. c. auaritie. nu. 1. 2. et 4. de preb. fo. 26.
  - 6 Clerici moniti vt dimittant concubinas et non se corrigentes suspenduntur et deponuntur et est in optione iudicis. in. c. sicut ad extirpandam. et nu. 1. et 2. de coha. cle. et mulie. fo. 11.
  - Clericus notorie concubinaris an ipso iure sit suspensus nulla monitione preambula et an celebrando efficiatur irregularis. ibi. nu. 3.



# Repertorium singularium materiarum

- Clericus debet residere in beneficio vel prebenda nisi aliud dicat consuetudo. in. c. inter quatuor. nu. 1. 2. 7. 4. de cle. non resi. fo. 20.
- Clericus monitus non residens potest vel per sententiam vel ipso facto privari suo beneficio ad libitum iudicis. ibi. nu. 2.
- Clericus se abscondendo debet requirere licentiam prelati nisi sit aliqua necessitas que subito occurreret vel nisi aliud dicat consuetudo. ibi. n. 4.
- Clericus suspensus ob aliquod crimen si interim presumpserit celebrare re priuatur beneficijs et perpetuo deponitur. in. c. vt clericorum. nu. 1. 7. 9. de vita et bone. cle.
- 6 Clerici non possunt facere statuta super arduis sine consensu epi in negotijs vero tangentibus ipsos clericos possunt. in. c. h. nu. 2. de inst. fo. 51.
- 5 Clericus habens sub eodem tecto dispensatiue canonicatum et capellaniam illa hora qua celebrat vt capellanus priuatur distributionib<sup>9</sup> quas debet habere vt canonicus. in. c. cum olim. nu. 3. de re iud. fo. 59.
- Clerici habentes dignitates in aliqua ecclesia citra canonicatum non habent vocem in. c. de iure communi. ibi. nu. 8.
- 6 Clericus non potest aliquid temporale vel aliud promittere laicis pro decimis habendis et si promiserit promissio est nulla. in. c. i. nu. 2. de ce. f. 199.
- Clerici de bonis patrimonialibus non debent soluere gabellas et alia onera prout laici. onera vero et annexa rei vel perpetua sic. ibi. nu. 9. fo. 209.
- 4 Clerici possunt vt in eorum fauorem lege vel consuetudine laicorum si est fauorabilis. in. c. ad nostram. nu. 1. de proba. fo. 32.
- Clericus potest se purgare per duos laicos etiam si contra eum probatum est per duos clericos. ibi. nu. 4.
- 6 Clericus convictus de periurio priuatur beneficio si principaliter fuit actum ad transgressionem iuramenti alias secus licet in consequentiam detegatur periurium. in. c. peruenit. nu. 4. 7. 13. de fidei iuss. fo. 97.
- 4 Clerici contra laicos non admittuntur in testes in causa in qua venit imponenda pena sanguinis. in. c. decetero. nu. 1. de test. fo. 48.
- 6 Clerici non obligantur soluere pedagia vel vectigalia etiam licite imposita. in. c. in nouamus. nu. 4. de cens. fo. 201.
- 6 Clericus qui ex natura beneficii non tenetur residere non potest per hoc vagari alibi priuabitur licet habuerit licentiam vagandi vel ita sit consuetudo. in. c. ex tue. nu. 1. 4. de cle. non resi. fo. 21.
- C**orise. doc. excellē. Ego addo in simili aliqua perpetuo memoratu digna quo ad electi vagationis et primo celebrem tex. in. l. q. nisi. §. ex prouincis. ff. de ope. lib. vbi libertas non tenet insequi patroni vagabundum ad prestandas operas. et ibi Ric. de neap. inducit ad vasallum qui tenet seruire domino sed si incipit vagare per mundum non tenet. et vide q. voluit idē Ric. de neapo. in. l. item illa. ff. de const. pe. vbi dicit q. debitor non tenetur inuenire creditorem vagabundum et soluere ei debitum et alibi secus: vt ibi plene no. et vide Spe. in. ti. de loca. §. nunc aliqua. vers. cl. iij. vbi dicit q. si emphyteuta cepit vagari per mundum priuatur emphyteusi. que refert Bal. in. aut. si quas ruinas. C. de sa. san. ecc. et vide q. voluit tex. in. l. libera peculij administratio. ff. de pe. vbi si dominus concessit liberam administrationem peculij seruo qui incepit vagari intelligitur finita eius administratio. quia habetur pro mortuo. facit gloss. in. c. non oportet. de conse. dist. v. et adduco gloss. in. c. cum tu. de vsu. quam reputauit ibi sing. do. mens do. And. Bar. q. licet vsurarius teneatur prestare vsuras illi a quo extorsit. illud est verum si nouit vbi habitat. secus si ignorat vbi sit creditor. puta quia vagaret per mundum quia tunc non tenet inquirendo vagari. et adduco gloss. in. l. vnaqueq. xiij. q. ij. que dicit q. vxor non tenet sequi virum vagabundum. quam gl. fecit singulare Jo. de imo. in. rub. ff. fo. ma. licet per errorem allegerit gl. in. c. ebron. eadem causa et q. Ego allego aliam. in. c. de illis. de spon. et in. c. si quis necessitate inuitabili. xxiiij. q. ij. et in. c. i. de coniug. les. pro. et in. c. i. qui ma. acc. non poss. quas omnes gl. limita nisi scienter mulier duxisset in virum aliquem. histrionem qui solet vagari quo casu tenetur sequi virum. ita dicit gl. in. d. c. vnaqueq. et in. d. c. si quis. et vide q. voluit Bar. in. l. menia. §. vxorem. ff. de an. leg. et scribentes. in. dicta rub. et Jo. de imo. in. l. si cum dotem. §. si maritus. ff. sol. ma.
- 6 Clericus coniugatus potest alere de redditibus beneficii sui vxorem et consanguineos pauperes et filios illegitimos. in. ca. coniugatus. nu. 6. de conuer. coniug. fo. 166.
- 6 Clericus secularis licet habeat patrimonium in quo succedit eius filius legitimus potest etiam licite tenere ecclesiam. in. c. ex presentium. num. 2. de pigno. fo. 93.
- 6 Clericus generalis procurator laicorum est deponendus vel excommunicandus nec potest esse officialis alicuius principis. in. c. sed nec. nu. 1. 2. §. 7. C. ne cler. vel mona. fo. 237. et seq.
- Clericus an possit saltem vnum negotium laici procurare ibi. nu. 4.
- Clericus potest esse delegatus principis secularis ad vnam causam. ibi. nu. 5.
- Clerici nec prelati possunt esse vicegerentes principum secularium nec possunt sub eorum cura aliquam ciuitatem temporalem habere. ibi. n. 7.
- Clerici possunt esse consiliarij principis secularis. ibi.
- 6 Clericus vel alius administrator alicuius ecclesie non facit suos neque redditus neq. oblationes neq. data preteruoti. in. c. inquirendum. n. 2. de pe. leg. fo. 109.
- 7 Clericus etiam in sacris constitutus licite potest verberari causa discipline. in. c. vniuersitatis. nu. 4. de sen. excom. fo. 186.
- Clerici non possunt etiam de mandato iudicis ecclesiastici per laicos queri licet communiter contrarium seruetur. ibi. nu. 6. 9. et 11.
- Clericus non potest capi et detruhi in carcerem per laicum sine metu excommunicationis nisi cum licentia sui iudicis. ibi. et nu. 11.
- 6 Clericus intrudens se in beneficium viuientis vel facti se in illo institui aliquo titulo imperpetuum est inhabilis ad illud habendum si fuerit sciens vel in supina ignorantia. in. c. post electionem. n. 21. de concess. sb. fo. 19.
- Clerico habenti vnum beneficium si fuit alterum consimile collatum et fecit signum crucis collationi de primo suo beneficio alteri per superiores facte sibi non preiudicauit anteq. haberet possessionem secundi. ibidem.
- 6 Clericus vagans potest priuari beneficio etiam simplici. in. c. extirpan. de. in. rep. §. qui vero. nu. 32. de preb. fo. 43.
- Clericus absens causa studiorum potest percipere fructus etiam beneficii curati quia dicitur saltem seruire ecclesie vniuersali. ibi. nu. 33. fo. 44.
- Clericus an possit retinere plura beneficia et qualia cum dispensatione episcopi. ibi. nu. 28.
- Clericus non potest esse pluralis in beneficijs siue simplicibus siue curatis iure speciali cessante. ibi. nu. 4. 6. 30. 35. et 36.
- Clericus habens beneficium simplex de consuetudine potest in absentia percipere fructus etiam nullo vicario vel substituto relicto nisi ex absentia graue preiudicium inferatur ecclesie vel sit vagabundus. ibi. et nu. 31. vers. sed aduertendum. et seq.
- 6 Clerici et ecclesie an sint regulariter immunes ab oib<sup>9</sup> collectis et impositionibus laicorum. in. c. non minus. n. 3. et 4. de immu. ecc. et cimi. f. 224.
- Clerici non possunt honores inter laicos habere et non habent vocem in consilio laicorum. ibi. nu. 14.
- Clerici vel monachi non tenentur subire tutelam vel curam minorum possunt tamen si volunt agnoscere legitimam. ibi. nu. 15.
- Clerici tenentur ad onera que conuertuntur in vtilitatem communem clericorum et laicorum et ad hoc soluendum sunt cogendi coram suo iudice secundum vnam opinionem que improbat. ibi. n. 18.
- 3 Clerici debent conueniri coram iudice ecclesiastico et consuetudo aliter disponens non valeret. in. c. clerici. nu. 15. et 6. de iud. fo. 24.
- 5 Clericus potest donec satisfecerit de delicto teneri in vinculis per suum superiorem et si opus est potest torqueri. in. c. delictis. n. 2. de app. fo. 123.
- 4 Clericus potest remittere debitum ecclesie quando illud concernit vtilitatem remittentis. in. c. veniens ad nos. n. 5. de test. fo. 45.
- 7 Clerici possunt esse iudices delegati laicorum. in. ca. in archiepiscopatu. nu. 3. de rap. fo. 119.
- 3 Clericus quando teneatur prestare iuramentum calum. in. c. imperato. rum. nu. 2. de iura. calum. fol. 129.
- Clerici iurant de calumnia in eorum causis licet consuetudo sit contraria. in. c. ceterum. nu. 1. de iur. calum. fo. 127.
- 5 Clericus siue alius prelati si citetur a duobus superioribus vno ecclesiastico et alio temporali cui debet potius parere. in. c. cum parari. nu. 8. de app. fo. 99.
- 3 Clericus an possit coram iudice seculari reconueniri. in. c. i. nu. 7. de iura. calum. fo. 123.
- Clericus si in aliquo actu non habuit licentiam superioris quam requirere debebat tamen ille non vitatur. ibi. nu. 17.
- Clericus vel religiosus si fuerint testes in causa sine superioris licentia: an illud dictum valeat. ibi.
- Clericus q<sup>9</sup> casibus potest iurare sine licentia superioris. ibi. n. 18. et 21.
- Clericus an potest esse procurator sine licentia sui prelati. ibi.
- Clericus qui iurat de calumnia debet habere specialem licentiam. ibi. nu. 20.
- Clericus iurando an debeat iurare tactis euangelijs. ibi. nu. 21.
- 6 Clerici an et quo casu possint compelli ad custodiam ciuitatis eorum tempore guerre. in. c. peruenit. n. 3. et 6. de immu. ecc. et cimi. fo. 222. et seq.
- Clerici tenentur ad tallias collectas et angarias tpe alicuius magne guerre vbi non valet consuetudo vt clerici teneantur ad predicta qui etiam constitutione imperiali non tenentur ad eas. ibi. n. 4. 8. 12. et 14.
- Clerici non tenentur ad manuales pugnas aliquo modo etiam pro recuperatione terre sancte. ibi. nu. 5.
- Clerici non efficiuntur irregulares si necessitate urgente pugnant vna cum alijs dum tamen actualiter ipsi non occidunt licet vulnere. ibi. nu. 7.
- 2 Clerici de iure diuino sunt exempti a potestate imperatoris. in. c. ij. nu. 1. de maio. et obed. fo. 125.
- Clericus non tenetur in aliquo obedire laicis nisi sint feudatarij ipsorum. numero. 3.
- 3 Clerici seculares in alieno territorio stantes subijciuntur iurisdictioni episcopi et non laicorum. in. c. quod clericis. n. 3. de fo. compe. fo. 67.
- Clericus agens contra laicum an seruet consuetudines fori secularis. ibi. dem. nu. 6. 8. 10. et 11.
- Clericus delinquendo non sortitur forumulare. ibi. nu. 23.
- Clericus qui aliquid pro se allegat debet illud idem contra se adductus recipere. ibi. nu. 36.
- 1 Clericus si est inuasor rerum aliarum potest in eum fieri manuum intentio sine metu excommunicationis. in. c. olim. cl. i. n. 5. 19. et 20. de rest. spo. f. 179.
- Clericis est etiam licita defensio rerum suarum etiam contra alios religiosos sine metu excommunicationis nisi excederit modum. ibi. nu. 12.
- 3 Clericus succedens laico quenuit coram iudice ecclesiastico in alijs secus quia successor



## Super Lectu. Banormitani.

- successor convenitur ubi poterat conveniri. in. c. q. v. n. 12. de iudi. fo. 29.
- 4 Clericus inductus in testem pro ecclesia sua ita debet contra ecclesiam testificari sicut pro ecclesia. in. c. cum nuntius. n. 2. de test. fo. 47.
- Clericus an possit cogi testificari in causa secularium et coram quo iudice debet testificari. ibid. nu. 3.
- 7 Clericus perentens alium clericum est excommunicatus. in. c. cum pro causa. nu. 2. de sen. excom. fo. 186.
- 6 Clericus non debet legere nec dictare sententiam continenter penam sanguinis nec etiam interesse possunt. alii incurrunt irregularitatem etiam quod sententia non sit mandata executioni. in. c. sententiam. n. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 11. ne cler. vel mo. fo. 141.
- Clerici associantes illum qui habet mortem ad ipsum confortandum non incurrunt irregularitatem. ibid. nu. 7.
- Clerici assistentes sententie sanguinis sunt irregulares siue sint in sacris siue non. ibid. nu. 3.
- Clericus puta prelatus habens iurisdictionem temporalem non potest sententiam sanguinis dictare sed debet alteri demandare. ibi. nu. 10.
- Clericus an efficiatur irregularis ex eo quod scribit simpliciter quod aliquis capiatur qui postea sententiam sanguinis passus est. in. d. c. sententiam. nu. 16. ne cler. vel mona.
- Clericus scribens vel recipiens dicta testium in causa criminali an efficiatur irregularis. ibi. nu. 13.
- Clericus incurrit irregularitatem legendo literas ex permisso principis ad quem litere fuerunt misse ut capi faceret aliquem ut mandaret mori qui lectis literis captus et mortuus fuit. ibi. nu. 14.
- Clericus aduocatus in causa criminali incurrit irregularitatem. ibi. nu. 15.
- Clericus non debet fieri capitaneus belli siue bellum sit iustum siue non. ibid. nu. 16.
- Clerici an possint interesse bello iusto et hostari ad bellandum sine metu irregularitatis. ibid. nu. 18.
- Clericus non incurrit irregularitatem vulnerando quem ad suam defensionem ubi ponitur quid ad defensionem rerum. ibid. nu. 17. 7. 19. fo. 242.
- Clericus an efficiatur irregularis ex eo quod ministravit et preparavit arma et ob id in consequentiam secutum est homicidium. ibi. nu. 18.
- Clerici non possunt esse physici nisi non sint in sacris vel non beneficiati. ibid. nu. 22.
- 3 Clericus depositus non statim est effectus de iudicio seculari nisi aliud superveniat. in. c. at si clerici. §. de adulterio. nu. 2. de iud. fo. 16.
- 3 Clericus non potest prorogare iurisdictionem sine consensu superioris nisi contrahendo. in. c. dilecti filii. nu. 4. de fo. comp. fo. 84.
- 7 Clericus ordinatus si promiserat ordinatori quod per tot annos non quereseret ab eo prouideri an valeat talis promissio etiam iurata tam respectu ipsius quam ordinatoris. in. c. si quis. nu. 4. de simo. fo. 91.
- 7 Clericus pro sua necessaria defensione potest assumere arma et non perdit privilegium canonis. si quis suadente. in. c. ppeditimus. n. 2. de sen. exc. fo. 185.
- Clericus dicitur se immiscere enormitantibus quando facit seditionem in populo. ibid. nu. 3.
- Clericus immiscens se enormitantibus an perdat privilegium fori et privilegium canonis. si quis suadente. ibid. nu. 56.
- Clerici buffones vel aliam artem ignominiosam exercetes si illam exercent per annum perdunt omne privilegium clericale. ibi. n. 7. fol. 185.
- Clericus delinquendo potest prorogare iurisdictionem sui iudicis quam alii non posset sine eius licentia. ibi. nu. 10.
- 6 Clericus venditor tenetur defendere rem venditam laico in foro seculari. in. c. si. nu. 8. de emp. et vend. fol. 85.
- 3 Clerici non possunt prorogare iurisdictionem sine consensu superioris. in. c. ceterum. nu. 11. de iud. fo. 19.
- 6 Clericus vel canonicus habens prebendam requirere residendum non potest habere ecclesiam parochialem alii secus. in. c. exposuisti. n. 2. de preb. f. 47.
- Clericus licet habeat evidentem prerogativam persone tamen non potest habere plura beneficia etiam annuaria nisi dispensatiue. ibi. nu. 5.
- 6 Clerici in minoribus constituti contrahentes matrimonium priuantur beneficiis et recuperant si qua bona dederint ecclesie. in. c. quod a te. nu. 1. 2. 7. 4. de cler. coniug. fo. 14.
- 6 Clerici non tenentur subuenire necessitatibus vel utilitatibus civitatum etiam ubi laici non sufficiunt nisi prius romano pontifice consulto.
- Imo clerici sponte soluentes nil agunt sine licentia pape. in. c. adversus. nu. 1. 4. 7. 6. de immu. ecc. fo. 229.
- 6 Clericus ebriosus monitus non desistens suspenditur a beneficio nisi egerit penitentiam. in. c. a crapula. nu. 1. 2. 3. de vi. et ho. cle. fo. 7.
- 6 Clericus habens beneficia an quod statim efficitur monachus etiam intra annum probationis perdat beneficia. in. c. consulti. n. 6. 7. 3. de reg. fo. 163.
- 6 Clerici non possunt mutare statum ecclesie sine licentia episcopi. in. c. ad audientiam. el. q. nu. 3. de eccle. edifi. fo. 222.
- 2 Clericus sine facto suo exulans non debet privari beneficio nec eius redditibus. in. c. q. nu. 3. de arb. fo. 167.
- 6 Clericus qui habet sufficiens patrimonium et beneficium potest vivere de redditibus beneficii et patrimonium conservare suis heredibus. in. c. episcopus. nu. 2. de preb. fo. 24.
- Clericus gaudet in bonis patrimonialibus privilegio clericali sed nullas habeat ecclesiam. ibid.
- 3 Clerici in bonis patrimonialibus gaudent privilegio ecclesiastico. in. c. si clericus. nu. 3. de fo. compe. fo. 60.
- 6 Clerici absentes licet privilegiati possunt compelli ad redeundum si ecclesia patitur detrimentum et cogunt quod interea fructus beneficiorum suorum dantur illis qui pro eis scrutant. in. c. cum ad hoc. n. 1. de cle. non resid. fo. 22.
- Clerici debent residere in beneficiis nisi ex licentia episcopi cum iusta causa vel ex indulgentia pape etiam causa non subsistente. ibid. nu. 4. fo. 23.
- Clerici unius ecclesie citra canonicos non faciunt collegium vel capitulum. ibid. nu. 10. 7. 11.
- 6 Clericus absens qui vel quia studet in iure vel theologia vel ex alio privilegio recipit fructus beneficii sui si non participat de quotidianis distributionibus. in. c. licet vobis. nu. 1. 4. 5. 6. 7. 8. de preb. fo. 46.
- Clerici etiam habentes dignitates possunt se absentare ex causa studii. ibid. nu. 2.
- Clericus absens causa studii an teneatur relinquere vicarium loco sui siue sit beneficii curatum siue simplex siue capella siue collegiatum. ibi. n. 9.
- 6 Clericus non eximitur a patria potestate nisi in spiritualibus vel nisi sit episcopus. in. rub. nu. 2. de pe. c. cle. fo. 108.
- Clericus non facit fructus beneficii suos. ibi. nu. 3.
- 6 Clericus si instituit aliquem heredem a quo bona tanquam ab indigno auferuntur illa applicantur fisco ecclesie respectu relinquentis qui fuit clericus. in. c. sancto. nu. 1. de success. ab intest. fo. 131.
- 6 Clericus existens in peccato mortali sed occulte est suspensus quo ad se et graviter peccat celebrando. in. c. vestra. nu. 4. de coha. cle. et nu. fo. 12.
- Clericus concubinaris an dicatur suspensus ab officio vel a beneficio et an celebrando incurrat irregularitatem. ibi. nu. 7. 2. 8.
- 6 Clerici non debent compelli cum iuramento ad dimittendas concubinas sed nolentes dimittere excoherent. in. c. clericos. n. 1. de coha. cler. et nu. fo. 10.
- 6 Clerici tenentur alere pauperes de fructibus qui eis superabundant. in. c. de his. nu. 2. de ecc. edifi. fo. 221.
- Clerici expedientes aliquid de patrimonialibus pro reparatione ecclesie possunt repetere nisi dederint animo donandi. ibi. n. 5.
- 6 Clerici si sint negotiatores vel procuratores laicorum non est eis ab ecclesia subueniendum. in. c. sacerdotibus. n. 1. 7. 6. ne cle. vel mona. fo. 236.
- Clericus nullo casu potest esse procurator laicorum si hoc faciat ex cupiditate secus ex claritate vel quod redundare possit in utilitatem ecclesie. ibid. nu. 2. 7. 4.
- Clericus si negotia laicorum exercet valet iudicium si non excipiat. ibi. dem nu. 3.
- 6 Clerici negotiantes non gaudent privilegio ecclesiastico in bonis patrimonialibus. in. c. recolentes. nu. 1. de sta. mona. fo. 180.
- 6 Clericus exercens iudicium sanguinis ab officio et beneficio deponitur. in. c. clericis. nu. 1. 7. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.
- Clericus non potest tenere vices alicuius principis secularis licet non infligat penas mortis vel membri secus si talis iurisdiclio sit annuaria sue dignitati quo casu in sanguinem et in membri mutilationem non potest se intramittere. ibidem nu. 5.
- Clericus in sacris constitutus debet et ille qui habet ordines minores. ibi. nu. 7.
- Clerici vel prelati possunt esse consilarii principis. ibi. nu. 10.
- Clericus an possit de causa criminali cognoscere vice episcopi. ibi. nu. 11.
- 3 Clericum offendere licitum est etiam pro rebus recuperandis. in. c. cum non ab homine. nu. 18. de iudi. fo. 29.
- 6 Clericus beneficiatus vel in sacris constitutus licet non sit beneficiatus est obligatus ad dicendum officium. in. c. j. nu. 4. de celebra. missa. fo. 208.
- Clerici in minoribus constituti beneficiati absentes ex probabili causa et per alium servientes sunt obligati dicere officium domini. ibi. nu. 3.
- Clerici tenentur ex precepto dicere officium beate virginis. ibi. nu. 6. fo. 209.
- Clerici in minoribus non beneficiati tenentur dicere officium licet consuetudo contrarium observet que non dicentes excusat. nu. 7.
- Clericus non dicens officium sine causa rationabili tenetur ad restitutionem fructuum beneficii in foro anime. ibi. nu. 8.
- Clericus non residens in beneficio suo si ille priuatur an teneatur ad restitutionem fructuum. ibidem.
- Clericus qui non dixit officium per plura tempora potest compelli ad penam per sacerdotem non solum ad reddenda officia pretermissa sed et ad interesse. ibi. nu. 9.
- Clericus infirmus excusatur ab officio dicendo nisi esset leviter infirmus ibidem. nume. 10.
- 6 Clericus verberans alium clericum potest absolui a suo episcopo. in. c. qm. nu. 1. 7. 3. de vita et bone. cle. fo. 5.
- 6 Clericus petens sibi prouideri de beneficio vigore cuiusdam mandati pape non debet obtinere si ille clericus impetravit litteras non faciendo mentionem alterius beneficii quod habebat siue fuerit tenue siue ab alio occupatum alias litere sapienter surreptionem. in. c. cum teneamur. nu. 1. de preben. fo. 24.
- Clericus habens duas ecclesias debet unam eligere et alteram dimittere an autem priuatur una ipso iure. in. c. referente. nu. 13. eo. tit. fo. 25.
- 6 Clericus secularis potest institui in ecclesia regulari ratione curie exercens de sed non ut faciat unum collegium. in. c. j. nu. 4. de capel. mona. fo. 187.
- 6 Clericus propter adulterium deponitur laicus vero decapitatur et idem per sodomiam concubinaris vero priuatur beneficiis. in. c. ut clericorum. nu. 8. de vita et bone. cler. fo. 7.



# Repertorium singularium materiarum

- 6 Clerici prohibentur portare arma offendibilia. in. c. ij. nu. 1. de vi. 7 bon. cler. fo. 3.
- Clericus qui non potest aliter mortem vitare potest suum aggressorem impune occidere 7 non incurret irregularitatem etiam si tunc cesset in actu celebrandi. ibid. nu. 2.
- Clericus pro defensione rerum suarum, vel pro defensione proximi an 7 quando possit impune aliquem offendere. ibi. nu. 3.
- Clericus secularis portans arma non est ipso facto excommunicatus s3 religiosus si etiam tenens intra septa monasterij. ibi. nu. 8.
- 6 Clerici non stipendiati non coguntur in ecclesijs servire. in. c. propria au thoritate. nu. 3. de inst. fol. 52.
- 6 Clericus si fuerit ordinatus ad sacros ordines per epm sine titulo alicuius beneficij debet sustentari 7 sibi provideri in omnibus necessarijs a dicto epo vel eius successore donec sibi de beneficio provideatur nisi ad preces alterius fuerit ordinatus tunc enim presentator debet sibi providere. in. c. cum secundum. nu. 1. 6. 9. 7. 15. de preb. fo. 28.
- Clericus si luxuriose 7 inhoneste dissipaverit fructus beneficij sui tenet de suo patrimonio reficere. ibi. nu. 2.
- Clericus pauper licite locat operas suas spirituales nec committit simoniam: quia non principaliter vendit sed quia vult vivere. ibi. nu. 3.
- Clericus sine titulo ordinatus debet sustentari prius ab heredibus ordinantis quam etus successore. ibi. nu. 11.
- 4 Clerici possunt ferre arma in bello iusto de licentia pape. in. c. ego. 7 n. 8. de iureiur. fo. 129.
- 6 Clerici qui sine canonica institutione habent beneficia a laicis sine consensu episcopi debent illa relaxare sub pena excommunicationis. in. c. reslatum. nu. 1. 7. 2. de iure patro. fo. 195.
- 6 Clericus fideiubens sine licentia prelati 7 maioris partis capituli non obligat ecclesiam. in. c. quod quibusdam. nu. 1. de fideiuss. fo. 99.
- 6 Clericus licet infirmus percipit fructus sui beneficij q3 intellige si ante infirmitatem residebat, al3 secus. in. c. i. nu. 1. 6. 7. de cle. ego. fo. 49.
- Clericus nec miles seculi non tenentur cedere bonis nec possunt conveniri ultra quam facere possit. ibi. nu. 4.
- 3 Clericus etiam cum iuramento non potest declinare forum ecclesiasticum, sed an possit tacite. in. c. si diligenti. nu. 1. 7. 25. de fo. comp. fo. 73.
- Clericus in temporalibus 7 spiritualibus est conveniendus coram ecclesiastico. ibi. nu. 2.
- Clericus coniugatus an gaudeat privilegio fori. ibid. nu. 6.
- Clericus an possit in laicu compromittere sine licentia epi. ibid. nu. 16.
- Clericus quomodo cogatur in ius litigare coram iudice non suo. ibid. nu. 17. 7. 23.
- Clerici seculares stantes in ciuitate propria an gaudeant privilegio vt habeant tres iudices an episcopum tantum 7 quid de scholaribus clericis alienis. ibi. nu. 25.
- 3 Clerici possunt esse delegati causarum laicorum. in. c. ij. n. 8. de iud. fo. 8.
- Clerici coniugati l3 possunt tenere beneficia ex dispensatione tamen no possunt esse commissarij in causa criminali clericorum. ibi. nu. 12. 7. 15.
- 3 Clericus recognoscit laicum in superiore ratione feudi. in. c. verum. n. 2. 7. 13. de fo. comp. fo. 63.
- Clericus adductus in testem si contra eum fuerit oppositum de crimine poterit a laico cognosci. ibi. nu. 18. 20. 7. 21.
- 6 Clericus qui compellitur restituere beneficium ratione nullitatis tituli que3 habebat an teneatur restituere fructus quos percepit. in. c. dilecto. nu. 1. de preb. fo. 34.
- 6 Clericus simoniacus vel notorie fornicator an sit suspensus ipso iure an veniat suspendendus per sententiam. in. c. tua nobis. nu. 16. de dec. fo. 151.
- Clericus citatus a laico non tenetur comparere. in. c. ij. nu. 16. de dilatio. fo. 134.
- 6 Clericus debet residere per se in beneficio etiam simplici. in. c. super inordinata. nu. 5. de preb. fo. 38.
- 3 Clericus agens possessorio recuperande agit nomine proprio secus si ageret ad restitutionem aliarum rerum ecclesie. in. c. in lictis. nu. 3. de rest. spo. fo. 169.
- 6 Clericus aduocando contra ecclesiam in qua habet beneficium priuatur beneficio. in. c. si. nu. 10. de dona. fo. 108.
- 6 Clericus non valens dicere officium propter infirmitatem non tenetur illud reassumere. in. c. ex parte. nu. 2. de obser. ieiun. fo. 218.
- 6 Consuetudo laicorum inhonesta non est a clericis imitanda. in. c. cu ab omni. nu. 3. de vi. 7 hone. cle. fo. 5.
- Consuetudo valet in foro seculari q3 iudex possit pro labore accipere certam partem litis. ibid. nu. 4.
- 2 Clerici vnius diocesis possunt spectare ad episcopum alterius diocesis. c. graue. nu. 2. de offi. or. fo. 120.
- 6 Clerici ignobiles vel non eminentis scientie non repelluntur a beneficijs licet ad ea obtinenda tales admitti non fuerit consuetum. in. c. venerabilis. nu. 1. de preb. fo. 48.
- 6 Clericus an equiparetur usurario an usufructuario. in repe. c. cum esses. nu. 21. de testa. fo. 117.
- Clericus citra necessaria ad victu 7 vestitu sua alia acquirit ecclesie. ibid.
- Clericus vel eps an faciat sua illa q3 acquirit post promotione ad clericatum vel beneficia adeo q3 de illis testari possit. ibi. n. 24. fo. 118.
- Clericus an possit suis creditoribus satisfacere de fructibus sui beneficij. ibi. nu. 27.
- Clericus non potest conueniri nisi in quantum facere potest. ibi. n. 28. f. 119.
- Clericus suspensus a beneficio ppter crimine o3 oino habere moderatam sustentationem ne mendicet in opprobrium dignitatis clericalis. ibi.
- 6 Clerici non debent ad diuina admittere excommunicatos si tamen admiserint non efficiunt irregulares. in. c. in lateranensi. nu. 2. de preb. fo. 46.
- 6 Clerici committentes simoniam de rigore iuris debent deponi. in. c. cum clericis. nu. 1. de cens. fo. 201.
- 7 Clericus infamatus poterit suspendi donec se legitime purgauerit. in. c. si quis. nu. 3. de purga cano. fo. 61.
- 6 Clericus prebendatus si in eadem vel alia ecclesia prebendam alteram receperit vacat prima. in. c. literas. nu. 1. 7. 4. de concess. preb. fol. 60.
- Clericus potest habere duas prebendas in diuersis ecclesijs ex generali consuetudine: in vna ecclesia vero non potest. ibi. nu. 2.
- Clericus potest habere aliquo casu duo beneficia curata puta quando vnum est connexum dignitati sed non sic potest habere duas prebendas intellige in eadem ecclesia. ibi.
- 6 Clerici quoru numerus no est determinatus in ecclesia debent tot institui quot possunt de redditibus ecclesie sustentari. in. c. i. nu. 1. 7. 2. de inst. fo. 51.
- 6 Clericus constitutus in sacris qui de facto contraxit matrimonium facta penitentia potest ab episcopo restitui etiam ad beneficia: si vero occulte contrahit non indiget indulgentia facta penitentia. in. c. sane. cl. ij. nu. 1. 7. 4. de cle. coniu. fo. 15.
- Clericus in sacris contrahens matrimonium ipso facto est suspensus no illa suspensione que inducit irregularitatem celebrando sed tanq3 notorie criminofus. ibi. nu. 2.
- Clericus in sacris magis peccat contrahendo matrimonium q3 comittendo adulterium. ibi. nu. 3.
- Clericus contrahens nuptias vel tenens concubinas debet carere officio 7 beneficio. ibi. nu.
- 6 Clericus infirmus debet habere fructus beneficiorum 7 distributiones quotidianas si dum erat sanus solitus seruire vel habere, al3 secus. in. c. ad audientiam. nu. 5. de cler. non resi. fo. 22.
- Quot debent esse clerici vel canonici q3 ex iusta causa absunt quo ad hoc vt percipiant fructus suorum beneficiorum. ibi. nu. 6.
- 6 Clericus si quid acquirit ex industria sua non acquirit ecclesie. in. c. i. nu. 5. de pec. cle. fo. 108.
- 6 Clericus an possit testari de fructibus beneficij sui. in repe. c. cum esses. nu. 21. de testa. fo. 117.
- Clericus an faciat fructus beneficij suos 7 in vita 7 post morte. ibi. n. 8.
- 6 Clericus q3 potest viuere de patrimonio suo potest promoueri ad sacros ordines l3 nullu habeat beneficiu potest tamen petere beneficium 7 eps posset ei providere tamen non compellitur etiam si patrimoniu dicti clerici casinate perierit. in. c. tuis. nu. 1. 2. 3. 4. 7. 5. de preb. fo. 33.
- Clericus tenet soluere decimas de patrimonio suo l3 in eo fuerit institutus quando fuit promotus non habens aliud beneficium. ibid. nu. 6.
- Clericus tenetur dicere officium ratione sui ordinis licet nullum habeat beneficium. ibid. nu. 6.
- Clericus an habeat plura domicilia propter plura beneficia que sunt in diuersis locis vel propter ordinationem vel propter alia. in. c. postulasti. nu. 4. de fo. compe. fo. 81.
- Clericus habens plura beneficia residentiam requirentia potest per alium seruire 7 residere. ibi.
- Clerici ratione delicti non subijciuntur iudici seculari. ibi. nu. 17.
- 3 Clericus non gaudet privilegio ecclesiastico in bonis patrimonialibus nisi in casibus expressis. in. c. venerabilis. n. 11. de iud. fo. 45.
- 6 Clericus ex delatione armoru si tertio fuerit monitus perdit privilegia clericorum. in. c. ij. nu. 9. de vi. 7 hone. cle. fo. 3.
- Clericus usurarius no incotineti deponit s3 pcedit vt hic d3. ibi. nu. 10.
- 3 Clericus emens rem de pecunia ecclesie 7 facit scribi instrumentu in persona amici an sit in fraude. in. c. cu sit generale. n. 8. de fo. comp. fo. 65.
- Clericus vel ecclesia conuenit rem in foro rei quando agit actione que nullo iure speciali innatur. ibid. nu. 12.
- Clericus vel ecclesia pro violentia eis illata semper agunt coram ecclesiastico. ibid. nu. 13.
- 3 Clericus no potest iudicari a laico etiam q3 laicus sit rex vel imperator. in. c. cum non ab homine. nu. 1. de iudi. fo. 26.
- Clericus etiam prime tonsure gaudet privilegio fori. ibi. nu. 2.
- Clericus etiam prime tonsure potest deponi. ibid. nu. 3.
- Clericus irregularis no pdit privilegiu fori nisi sit degradatus. ibi. nu. 5.
- Clericus quo casu est trahendus curie seculari. ibi. n. 6. 7. 28.
- Clericus traditus curie seculari potest puniri pena que placebit iudici seculari, ecclesia vero non habet aliud facere. ibid. nu. 9.
- Clericus quando dicatur esse legitime deprehensus in delicto. ibi. n. 10.
- Clericus suspectus de fuga potest capi sine metu excommunicationis. ibid. nu. 11. 12. 7. 17.
- Clericus vadens de nocte potest capi a familia potestatis: item in die ex iusta causa. ibid. nu. 15.



## Super Lectu. Panormitani.

- Clericus deprehensus an possit puniri ab eo qd sit aliter conuictus. in. d. c. cum non ab homine. nu. 17.
- Clericus homicida non punitur sanguine sed detruditur in carcere toto tempore vite sue. ibi. nu. 25. fo. 27.
- Clericus tertio monitus non desistens ab enormitatibus perdit privilegium clericale. ibi. nu. 27.
- 3 Clericus conuentus non tenetur regulariter prestare cautionem de iudicio nisi nisi propter eius contumaciam sit deuentus ad possessionem rerum suarum etiam si possidet mobilia. in. c. si. in alijs. n. 2. vt li. non conte. fo. 117.
- Clericus nominatus in iudicio seculari a laico an possit declinare foruz. ibi. nu. 28.
- 3 Clericus nullus quantuncumq; minimus est subiectus imperatori. in. c. nouit ille. nu. 8. de iud. fo. 32.
- 3 Clericus vtrum possit in causa reconuentionis litigare coram iudice laico. in. c. qualiter et quando. nu. 4. de iud. fo. 42.
- Clerici non possunt etiam volentes conueniri coram iudice seculari etiam consentiente episcopo super nulla causa etiam reali. ibi. nu. 6. et 8.
- Clericus ratione tributis soluendi ex suis possessionibus non potest conueniri coram iudice seculari de iu. cano. sed secus de iure ciui. ibi. nu. 9.
- 3 Clerici an mitius puniantur qd laici. in. c. si. nu. 9. de do. et contu. fo. 196.
- 3 Clerici depositi non sunt tradendi curie seculari. in. c. at si clerici. nu. 2. de iud. fo. 9.
- 3 Clericus spoliatus iure decimandi competente alteri parochie non restituitur: nisi doceat de aliquo titulo saltem colorato. in. c. ex parte. nu. 19. de rest. spo. fo. 184.
- 2 Clericus an et quando possit esse procurator tam in iudicio ecclesiastico qd seculari. in. c. in nostra. nu. 1. de procu. fo. 141.
- 2 Clericus non tenetur prestare cautionem de iudicio nisi fuerit semel contumax. in. c. prout. nu. 4. de do. et contu. fo. 198.
- 6 Clerici non tenentur ad hospitandum etiam in domibus suis personas publicas etiam quod consuetudo sit in contrarium. in. c. j. n. 1. et 4. de im. mu. eccle. fo. 221.
- 7 Clericus cuiuscumq; ordinis potest degradari et irregularis pronuntiari. in. c. si quis de gradu. nu. 2. de purga. cano. fo. 161.
- 5 Clericus non gaudet in bonis patrimonialibus privilegio ecclesiarum nisi in casibus in iure expressis. in. c. si diligenti. nu. 36. de prescri. fo. 40.
- 6 Clerici concubinarij moniti non se corrigentes suspenduntur et deponuntur. in. c. si autem. nu. 1. de coha. cle. et mu. fo. 11.
- Clericus constitutus in minoribus potest licite matrimonium contrahere. ibi. nu. 2.
- 7 Clericus vsurarius deponitur ab officio ecclesiastico. in. c. j. nu. 4. de vsuris. fo. 123.
- 7 Clericus an licite possit preces porrigere superiori pro institutione sua. in. c. proposuit. nu. 2. de cle. excom. fo. 141.
- 3 Clerici contemnentes se promoueri amittunt beneficia non ipso iure sed per sententiam. in. c. accepta. nu. 5. de rest. spo. fo. 167.
- 7 Clericus deponens falsum deponitur et detruditur in monasterio. in. c. j. nu. 10. de crimi. fal. fo. 131.
- 4 Clericus nunquid per superuenientiam dignitatis possit cogi sententia re super compromisso. in. c. presentata. nu. 12. de testi. fo. 84.
- 7 Clericus medicus si intuitu pietatis exercuerit artem suam ex qua secus est mors non imputatur ei quo ad peccatum et dispensationem sed quo ad irregularitatem sic quia non erat exercitium suum. in. c. tua nos. §. ad vltimum. nu. 3. de homi. fo. 113.
- 3 Clericus qui de delicto publice gloriatur potest puniri absq; alia accusatione. in. c. cum super. nu. 15. de confess. fo. 226.
- 7 Clericus qui de suo crimine publice gloriatur debet ab officio et beneficio suspendi. in. c. quam sit graue. nu. 1. de excess. prela. fo. 145.
- 7 Clerici studentes in iure ciuili an debeant percipere fructus beneficij in absentia. in. c. si. nu. 6. de mag. fol. 95.
- 7 Clericus an licite possit operas suas spirituales locare siue sit diues vel non. in. c. quoniam. el. §. ne prela. vi. suas. fo. 92.
- 7 Clericus doctor qui alios absens docet semper in eius absentia percipit fructus beneficiorum suorum. si autem est scholaris percipit fructus quinquenni tantum postea oportet qd seruat. in. c. si. nu. 4. de mag. fol. 94.
- 7 Clericus criminiosus an poterit excipere contra electum seu confirmatum qui est futurus suus prelatus. in. c. super his. nu. 10. de accu. fo. 64.
- Clericus deprehensus in adulterio vel alio crimine an et quando ab extraneo possit capi. in. c. si vero. el. §. nu. 6. de sen. excom. fo. 179.
- Clericus asserens se verberatum si verberans dicat se non putasse illum clericum vel casu fortuito fecisse cui istorum incumbat onus probandi. ibi. n. 8.
- Clericum licitum est etiam interficere sine metu excommunicationis per defensionem persone vel rei proprie vel proximorum. ibi. nu. 11.
- 7 Clericus nutriendus comam non perdit privilegium canonis. si quis suadente. in. c. si vero. el. §. nu. 2. de sen. excom. fo. 179.
- 7 Clericus si reperiatur amplecti mulierem an presumatur facere causa dilectionis. in. c. estote. nu. 5. de reg. iu. fo. 206.
- 2 Clericus verbaliter depositus potest per solum episcopum restitui secus si est actualiter degradatus quia tunc solus papa restituit. in. c. ex transmissa. nu. 11. de renunc. fo. 11.
- 3 Clerici sunt conueniendi coram suo ordinario non coram illis quibus ipsi seruiunt nisi aliud privilegium sit in contrarium. in. c. cum contingat. nu. 1. de fo. compet. fo. 76.
- 7 Clerici an possint licite propria autoritate recedere a prelato notorie criminoso. in. c. per tuas. el. §. nu. 11. de simo. fo. 89.
- 7 Clericus deponitur si dederit causam bello vel ipse personaliter pugnaverit et quando. in. c. quod in dubijs. nu. 1. et 3. de pe. fo. 169. et seq.
- Clericus incitatus aliquem ad bellum iustum nondeponit nisi ipse non de persona liter pugnare etiam contra sarracenos nisi ad suam necessariam defensionem quo casu et si commiserit homicidium non incurrit irregularitatem. ibi. n. 2. fo. 170.
- Clericus degradatur verbaliter propter enormia crimina et detruditur in arcto monasterio inter que connumeratur latrocinium: furtum vero est tantum depositione dignum. in. c. tue discretionis. n. 1. de pe. fo. 170.
- Clericus degradatus actualiter non est ulterius sub protectione ecclesiastica secus si degradatur verbaliter: puta deponatur. ibi. n. 2.
- Clericus ob que crimina suspēdatur, deponatur, degradatur, et in stricto loco detrudatur. ibi. nu. 4.
- Clericus depositus et ad perpetuum carcerem damnatus an possit testari. ibi. nu. 6.
- Clericus semel intrusus an possit amplius ordinari. ibi. nu. 7.
- Et vide in si. in. c. ad aures. nu. 3.
- 7 Clericus qui deposito habitu et tonsura immiscuit se enormitatibus si reperiatur delinquens non potest se defendere ex eo quod sit clericus. in. c. ex parte. nu. 1. de pri. fo. 159.
- Clericus incedens in habitu et tonsura et sit in loco forensi probabit se clericum ex suo iuramento. ibi. nu. 2. fo. 160.
- Clericus non presumitur ex eo qd quis vadit in habitu et tonsura. ibi. et numero. 4.
- Clericus non incedens cum habitu et tonsura si deliquerit potest capi per iudicem secularē nec tenet dimittere ex sola reassumptione tonsure. ibi. nu. 3.
- 5 Clericus depositus non perdit characterem impressum in anima etiam post mortem. in. c. non potest. nu. 1. de re iud. fo. 50.
- Clericus depositus si de facto celebret an cōficiat corpus christi. ibi.
- 3 Clericus litigans coram iudice seculari an si fuerit grauatus poterit papam adire per viam querele vel appellationis in. c. significauerunt. nu. 11. de iud. fo. 46.
- 3 Clericus citatur vel domi vel in sua ecclesia. in. c. si. §. porro. nu. 6. vt lite non contestata. fo. 115.
- Clericus absens citatus propter aliquam causam intra quantum tempus debet comparere. ibi. nu. 8.
- Clericus vagabundus priuatur beneficio licet illud beneficium non requirat residentiam. ibi. nu. 9.
- Clericus qui est absens ex aliqua iusta causa a beneficio requirente residentiam debet in eo relinquere vicarium. ibi. nu. 10.
- Clericus qui habuit certum terminum ad redendum vtrum finito termino sit ulterius monendus vt reuertatur ad effectum. de quo ibidem. nu. 10.
- 3 Clericus non potest prorogare iurisdictionem sine licentia sui superioris et quis sit iste superior et que requirantur in tali prorogatione. in. c. significasti. nu. 1. et 6. et 17. de foro compe. fo. 85.
- Clericus qui coram alio iudice ecclesiastico litigat sine licentia epi non per hoc debet perdere causam. ibi. nu. 19. fo. 87.
- Clericus non potest consentire in laicum iudicem etiam cum cōsensu epi scopi. ibi. nu. 25.
- Clericus non potest priuari beneficio suo nisi ex causis: de quibus. in. c. conquerente. nu. 2. de resti. spo. fo. 172.
- 3 Clericus quibus casibus possit verberari sine timore excommunicationis. in. c. cum non ab homine. nu. 11. de iudi. fo. 26.
- 3 Clericus vtrum possit in causa reconuentionis coram iudice laico conueniri. in. c. at si clerici. nu. 19. de iudi. fo. 13.
- Clerici committentes atrocissima delicta vt parricidium et similia puniuntur per iudicem secularem vt laici. ibi. nu. 41.
- Clericus assassinus potest impune offendi. ibi. nu. 41.
- 7 Clericus deprehensus in heresi volens redire ad fidem an sit deponendus et in carcere detrudendus in. c. excommunicamus. el. §. nu. 2. de here. fo. 103.
- 3 Clericus in causa reconuentionis an poterit conueniri coram laico. in. c. j. nu. 4. 20. 21. 23. 28. et 38. de mu. peti. fo. 99. et seq.
- 7 Clericus deprehensus per officialem laici sine habitu et tonsura non liberatur per censuram ecclesiasticam. in. c. j. nu. 1. de aposto. fo. 105.
- Clericus qui sine habitu et tonsura immiscet se enormitatibus perdit privilegium. in. c. si quis suadente diabolo. ibi. nu. 6.
- Clericus occultus non incedens nec in habitu nec in tonsura deprehensus in maleficio si allegat se clericum potest petere se remitti ad iudicem ecclesiasticum et est audiendus. ibi. nu. 6.
- Clericus sine habitu et tonsura etiam in enormi crimine deprehensus non perdit privilegium fori. ibi. nu. 5.
- Clericus in minoribus constitutus postea effectus laicus puta qui accipit uxorem vel effectus est miles an et quando perdat privilegium clericale. ibi. nu. 7. et 8.
- 6 Clerici non possunt conuenire vt pro officio diuino datur eis pretium quod esset simonia sed in recompensationem damnozum possum aliquid petere. ibi.



# Repertorium singularium materiarum

- tere quia ibi moram traxerunt. in. c. abolende. nu. 9. de sepul. fo. 139.
- 3 Clerici sunt conueniendi coram eorum episcopo et non possunt in aliū consentire. in. c. i. nu. 1. 2. de fo. compe. fo. 48.
- Clericus remouens causam a suo episcopo et transferens in alium iudicem quomodo puniatur. ibid. nu. 3.
- 6 Clericus nascitur forum ratione originis beneficii et domicilij. in. c. nullus episcopus. nu. 4. de paro. hys fo. 142.
- 6 Clericus in minoribus si accipiat uxorem non efficitur inhabilis quominus ea mortua possit ad maiores ordines aspirare. in. c. constitutus. n. 3. de conuer. coniug. fo. 169.
- 6 Clericus depositus per episcopum ab ecclesia patronata an possit restitui inuito patrono. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 8. de renun. fol. 22.
- 6 Clericus non seruens per se vel per alium in ecclesia parochiali annexa canonie an priuetur etiam nulla monitione precedente. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 1. de preb. fo. 40.
- Clericus habens plura beneficia dispensatiua cogitur maiori deferuire. ibid. nu. 5.
- Clericus dispensatus ad duo beneficia videtur dispensatus quod non teneatur residere. ibid. nu. 9.
- Clerici absentes ex iusta causa participant de fructibus alias fructus conuertuntur in utilitatem ecclesie. ibi. nu. 9. 7. 31.
- Clericus qui potest et debet seruire per vicarium et non sruuit ipso facto est priuatus. in. c. extirpande. in rep. §. qui vero. nu. 17. fo. 41.
- Clericus non residens per se in ecclesia curata alteri non annexa causa legitima cessante ipso facto est ea priuatus sed an requiratur aliqua monitio. ibid. nu. 18. 7. 19.
- Clericus qui ex aliquo facto suo occulto est priuatus ipso iure a beneficio non retinet illud bona conscientia licet illud constet nisi sibi: quod deū nihil latet. ibid. nu. 24 fo. 42.
- Clericus absens a suo beneficio presumitur fraudulenter abesse ideo requiritur triplex citatio sed si constaret defraudare statim potest priuari. in. d. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 26.
- Clericus an possit habere duo beneficia curata vel duas dignitates in vna vel diuersis ecclesiis in eadem vel diuersis diocesis. siue curata siue simplicia siue requirant residentiam siue non. ibi. nu. 27. 30. 7. 46.
- Clericus non potest sua beneficia etiam simplicia requirentia tamen residentiam de iure communi tenere. quid autem si non requirunt residentiam ibi. nu. 30. 7. 31. fol. 43.
- Clericus beneficiatus an possit percipere fructus sui beneficii in absentia tam de beneficiis curatis quam simplicibus. ibi. nu. 31. 7. nu. 9.
- 2<sup>a</sup> Clericus in casibus in quibus potest esse aduocatus an licite erigat salaria pro aduocatione. in. c. i. nu. 3. ver. quero nunquid. de postu. fol. 138.
- De Orde.** Vide tex. no. xv. q. ij. c. i. qui videt dicere quod non. sed spote oblata potest recipere. facit quod legitur et no. in. c. dilectus. de simo. 3. Inn. dicit quod illi. c. videt derogatum per contrariam consuetudinem. istud dicit glo. in. d. c. i. et voluit Gra. in. §. in hoc autem. eadem c. 7. q. vide in simili glo. in. c. i. de treu. et pa. 7. in. c. in causis. de test. et in. c. si de preb. et in. c. multe. xv. q. fi. et in. l. rem non nouam. C. de iud. et glo. in. l. si locus. ff. quemadmo. ser. amit. Alii dicunt quod loquitur cum clericus est aduocatus in causis spiritualibus. secus si in temporalibus. et ita dicit Ab. antiquus seruasse magistrum suum Alii dicunt illud. c. loqui in religiosis. de reliq. vero aduocatis certum est quod iuste accipiunt et exigunt salariū. ut no. in. c. non sane. xij. q. v. et in. l. ff. de var. et extraord. cog. ita concludit Abb. in. d. c. i. non tamen eligat aliquam istarū opī. Mihi placet opī. Inn. et gl. in. d. c. i. Hama glo. non est recedendum ut voluit Bal. in. l. precibus. C. de impub. et alijs sub. sti. et Ly. et Bu. in. l. non moriturum. C. de contrab. et commit. stip. Sa. in. l. traditionibus. C. de pac. et in. l. h. C. de sen. que sine cer. quant. et Bart. in. quodam suo consi. dicit sequere gloss. ordinariam que preceteris melius intellexit. dicam j. in verbo gl. Secundo moueo: hac ratione ubi in aliquo casu sunt varie opī. amplectenda est illa quam consuetudo loci interpretatur cū sit optima legū interpret. c. cum dilectus. de consue. et l. si de interpretatione. ff. de leg. et minime sunt mutanda et. ff. eo. ita voluit Abb. post Jo. et alios. in. c. i. de const. in. vi. co. fo. 12. in versi. et vt babeas perfectam hanc materiam. facit quod voluit Bar. in. l. de quibus ff. de legi.
- 6 Clericus ordinatus ad maiores ordines a viro multum prouido et honesto presumitur habere ordines inferiores quia non presumitur illū ordinasse ad maiores nisi fuerit informatus de minoribus. in. c. nisi essent. nu. 3. de preb. fo. 31.
- 7 Clericus in minoribus constitutus habens beneficium si dimiserit habitum et tonsuram dicitur apostatare secus si non habeat beneficium. in. c. tue. nu. 3. de apost. fo. 105.
- Clerici in honestis vestibus vestiti licet habeant tonsuram perdunt omnem privilegium clericale si tertio moniti non desistunt. ibi.
- Clerici constituti in sacris non possunt renūciare privilegio clericali: alij vero possunt per contrarium actum. ibi. nu. 5.
- 6 Clericus non potest consanguineo diuiti aliqua donare nisi ab eo habuerit seruitia. in. c. relatum. cl. ij. nu. 8. de test. fo. 121.
- Clericus si quid acquirit ex aliquo iusto artificio. vel quod legat alios docendo acquirit sibi et non ecclesie. ibi. nu. 9.
- Clericus si habebat plures ecclesias tunc bona quesita intuitu ecclesie vel que habent deuenire in ecclesiam distribuuntur in ipsas. ibi. l. nu. 10.
- Clerico decedenti sine testamento et consanguineis succedit ecclesia. ibi.
- Clericus si quid debite acquisierit redditus veris dominis vel inter pauperes distribuitur. ibi. nu. 12.
- Clerici in sacris non possunt esse tabelliones sub pena priuationis beneficii. in. c. sicut te. nu. 1. ne cle. vel mona. fo. 239.
- Clericus non perdit privilegium clericatus vel beneficium si efficiatur tabellio. secus si accipiat uxorem corruptam vel efficiatur miles et scua exerceat. ibid. nu. 3.
- Clericus si efficiatur aduocatus vel procurator non perdit nec beneficium nec privilegium. ibid.
- Clericus per sponsalia de futuro non perdit privilegium secus per sponsalia de presenti. ibid. nu. 4.
- Clerici quare non possunt tabellionatus officium exercere. ibid. nu. 5. fo. 240.
- Clericus an et quo casu possit officium tabellionatus exercere in spiritualibus negotijs vel coram iudice ecclesiastico. ibi. nu. 6.
- Clericus non constitutus in sacris beneficiatus vel non an possit tabellionatus officium exercere. ibi. nu. 7.
- Clericus in sacris constitutus in sacris non habens beneficia non prohibetur exercere officium tabellionatus. ibid. nu. 8.
- Clericus habens beneficia et in sacris non potest beneficia dimittere et officium tabellionatus accipere. ibi.
- Clericus si post prohibitionem sibi factam conficiat instrumenta an valeant. ibid. nu. 9.
- Clericus non potest tabellionatus officium exercere etiam stante consuetudine in contrarium. ibi. nu. 18. fo. 252.
- 6 Clerico non residenti non omnis habens potestatem conferendi habet potestatem imponendi penam: sed ille tantum in cuius mambus potest beneficium renuntiari. in. c. relatum. nu. 4. de cle. non resi. fo. 18.
- Clericus vel laicus transferens se ad alienam diocesim ut accipiat sacros ordines vel ut sibi conferatur beneficium non est admittendus sine litteris sui episcopi nisi vero similiter noti cuius mores non oporteat approbati. in. c. fraternitati. nu. 1. 3. 7. 4. eo. ti. fo. 60.
- 6 Clericus debet sustentari de fructibus beneficii non obstante aliqua consuetudine in contrarium. in. c. extirpande. nu. 1. de preb. fo. 38.
- Clerici de iure diuino debent esse literati. ibi. nu. 3.
- Clericus debet alere se de fructibus beneficii et etiam alere famulos si qualitas persone patitur ipsum habere famulos et debet plus habere quia forte est aliqua delicata persona. ibi. nu. 4. fo. 39.
- Clericus non residens in ecclesia parochiali vel non ponens vicarium quoniam est annexa prebende priuatur ea. in. d. c. extirpande. §. qui vero. nu. 1. et in repe. in. iij. co. ver. opp. et vide in ver. his expeditis. eo. ti.
- Clericus habens ecclesiam curatam debet in ea seruire per se et non per alium nisi ex iusta causa ad modicum tempus velit seruire per vicarium sed an isto casu requiratur licentia episcopi. ibi. nu. 2.
- Clericus habens prebendam et ecclesiam parochialem illi annexam debet seruire in ecclesia maiori ratione prebende. ibi. nu. 5.
- Clericus habens dispensatiue plura beneficia debet seruire magis digno: et alteri per vicarium. ibid.
- Clericus non deseruiens ecclesie per se vel per alium an ex consuetudine possit percipere fructus. ibi. nu. 8. 9. 7. 11.
- 6 Clericus familiaris pape debet recipere fructus sui beneficii licet sit constitutus in contrarium et quando. in. c. cum dilectus. nu. 1. 2. 7. 3. de cle. non resi. fo. 32.
- Clerici seruientes legato in prouincia sua an gaudeant beneficio ut possint licite absentes recipere fructus suorum beneficiorum. ibi. nu. 6.
- 6 Clerici non canonici stantes in seruitio episcopi an gaudent illo privilegio quod quo ad perceptionem fructuum beneficiorum habeantur pro presentibus et quando. in. c. cum dilectus. nu. 7. et in. c. ad audientiam. nu. 8. de cle. non resi. fo. 2.
- 6 Clerici de diocesi suffraganei seruientes archiepiscopo non habentur presentibus quo ad perceptionem fructuum beneficiorum. in. d. c. cum dilectus. nu. 9. de cle. non resi. fo. 22.
- 6 Clerici an et quo casu possunt licite negotiari. in. c. secundum. nu. 1. ne cler. vel mona. fo. 238.
- 6 Clericus non deferens tonsuram peccat mortaliter et quid importet clerica et corona et alia huiusmodi. remissiue. in. c. si quis ex clericis. nu. 1. de vi. et hone. cleri. fo. 4.
- 6 Clerici in minoribus perdunt beneficia si contrahunt matrimonium si vero illa habuerint post matrimonium contractum non auferuntur ab illo qui contulit sed a superiore. in. c. diuersis fallacis. nu. 1. de cle. coniug. fo. 15.
- Clerici beneficiati qui non dixerunt officium an teneantur ad restitutionem fructuum. ibid. nu. 2.
- 6 Clericus non potest compelli iurare facere continuam residentiam in ecclesia nisi sit statutum vel consuetudo. c. ex parte. n. 2. de cler. non resi. fo. 21.
- 6 Clericus absens si vult post sequitur percipere fructus debet abesse ex iusta causa et cum licentia prelati. et vnum istorum non sufficeret nec sufficit quod licentia petatur nisi detur. in. c. relatum. nu. 1. 7. 3. de cle. non resi. fo. 18.
- Clericus absens ex causa studij dicitur abesse ex iusta causa debet tamen per



## Super Lectu. Banormitani.

- per alium seruire. ibi. nu. 2.  
 Clericus potest petere licentiam se ex iusta causa absentandi non solum ab epō: sed ab omni alio prelato intellige dummodo talis prelatus sit suus superior. ibi. nu. 4.  
 Clericus qui nō potest habere licentiam a prelato se ex iusta cā absentā di potest adire superiorem prelātū: si periculū esset in mora absentandī potest sine licentia se absentare. ibi. nu. 6.  
 Clericus absentans beneficium eo animo vt illud teneat donec habuerit pinguius vel non habuerit anīmū ibi residendi non est bene promotus tñ dum de hoc agit penitentiam non cogit dimittere ibi. nu. 7.  
 6 Clericus non potest dimittere beneficium ad libitū suum quia semel se obligauit. in. c. ex tue deuotionis. nu. 6. de cle. non res. fo. 20.  
 Clericus qui se absentauit potest repeti ab epō suo. ibi.  
 Clericus vel prelatus non residens tunc demum citatur trina citatione et cum expectatione sex mensium qñ ignoratur vbi sit vel adeo longe distat qd commode personaliter citari non potest: alis sufficeret simplex requisitio. ibi. nu. 10.  
 Clericus qñ labest presumitur fraudulentē abesse et est in magna culpa et idem est in marito. ibi. nu. 11.  
 Clericus beneficiatus absens si scitur vbi sit et personaliter citari debet semel et prefigi terminus quo transacto potest vel spoliari beneficio: vel excommunicari: si vero nescitur vbi sit debet trina citatione citari cū expectatione sex mensium intra quos si nō reuertitur priuatur. ibi. nu. 33.  
 Clericus depositus et postea restitutus p verba generali ad statū suum non recuperabit beneficium suum alteri collatū. ibi. nu. 15.  
 Clericus depositus an possit papa vel ab epō restitui. ibi. nu. 16.  
 2 Clericus vni epō subiectus non pōt per alium epm ordinari sine licentia: et si ordinatur interdicitur sibi executio. Anto. in. c. quod translatio. nu. 1. de tempo. ordi. fo. 37.  
 Clerici ordinati ab alieno epō sine licentia an sint ipso iure suspensi. ibi. numero. 2.  
 3 Clerici tenentur obedire capitulo siue sede vacante: siue nō. in. c. cū nō liceat. nu. 2. de prescrip. fo. 29.  
 Clerici vel prelati notorie fornicatores vel simoniaci sunt ipso iure suspensi a beneficio. ibi. nu. 4. fo. 31.  
 6 Clericus excommunicatus gaudet privilegio clericorum circa manus iniunctionem et privilegiū fori. in. c. ecclesie. nu. 8. de immu. eccle. fo. 234.  
 6 Clericus non tenetur de bonis proprijs aliquid relinquere ecclesie cui seruit l3 habeatur loco mris. in. c. cū dilectus nu. 21. de suc. ab inte. fo. 133.  
 4 Clericus cuius pater administravit bñficiū vel qui detinet concubinam iuste priuatur bñficio. in. c. ex parte. nu. 1. de testi. fo. 41.  
 Clericus an et quando possit accusari per laicum patronū vel parochianum vel simpliciter laicum. ibi. nu. 5.  
 4 Clericus simplex tunc iurat obedire qñ est suspectus de inobedientia. in. c. nullus. nu. 2. de iureiur. fo. 130.  
 6 Clericus habēs bñficiū curatū si alium acceperit primo priuatur quod debet conferri per habentem potestatem conferēdi intra sex menses: alias collatio deuoluet ad alium: et si utrūq; velit retinere utroq; priuabit: nisi fuerit aliqua sublimis persona que dispēsatue potest retinere plura bñficia compatibilia. in. c. de multa. nu. 1. de preben. fo. 36.  
 Clericus habens beneficium non curatum si acquirat postea curatū nō vacat primum ipso facto. ibi. nu. 2. et. 10.  
 Clericus non potest nec in eadem nec in pluribus ecclesijs diuersa beneficia tenere. ibi. nu. 4.  
 Clericus dispensatus habere plura bñficia intelligitur in diuersis ecclesijs et non vna. ibi.  
 Clerici seculares possunt se absentare dispensatiue a beneficio etiam curato per septennium nec tenent interim promoueri. in. d. c. de multa. nu. 6.  
 Clericus si acceperit secundum beneficium calore iracundie non vacat. primum si incontinenti penituit. ibi. nu. 13. fo. 37.  
 Clericus promotus ad secundum beneficium non priuatur primo qd collator primi beneficii nō vult habere ratā collationem secundi. ibi. nu. 15.  
 Clericus non potest nec tacite nec expresse renuntiare beneficio sine auctoritate superioris. ibi.  
 Clericus per adeptionem secundi beneficii non priuatur primo donec non habuerit liberam et vacuam possessionem secundi. ibi. nu. 19.  
 Clericus delinquēs vel debitor non tenetur satisfacere de fructibus beneficii sui. ibi. nu. 17.  
 Clericus non facit fructus beneficii suos de iure communi adeo qd nō debeat capitales fructus pro eius debito: sed an valeat consuetudo in contrarium. ibi.  
 4 Clericus iurans exire vnum districtum nisi satisfacto suo creditore an teneatur parere mandato superioris eum renocantis. in. c. venientes. nu. 3. de iureiuran. fo. 142.  
 6 Clericus coniugatus non cogitur deferre tonsuram nisi sit beneficiatus. in. c. iohannes. nu. 1. de cle. coniug. fo. 16.  
 Clericus per contractum matrimonij non desinit esse clericus. ibidem. numero. 2.  
 Clericus coniugatus si aliquo casu gaudeat privilegio clericali nō gaudet nisi in duobus: v3 quo ad forum in criminalibus: et quo ad. c. quis suadente diabolo. et tunc fert tonsuram. ibi. nu. 3. et. 6.  
 Clericum non incedendo in habitu et tonsura non perdit privilegium clericale nisi post trinam monitionem. ibi. nu. 4.  
 Clericus coniugatus an possit compelli ad portandū tonsurā. ibi. nu. 6.  
 Clericus coniugatus an possit obtinere beneficium ecclesiasticū. ibi. nu. 7.  
 7 Clericus falsificans sigillū principis deponit et aliquo signo in facie eius posito mittit in exilium. in. c. ad audientia. nu. 1. et. 2. de crimi. fal. fo. 132.  
 7 Clericos castri rati spadone an adoptare possint. in. c. vnico. numero. 4. de cognat. leg. fo. 28.  
 7 Clericus seipsum vulnerans vel percutiens incidit in excommunicatio nem. in. c. contingit. nu. 6. de sent. excom. fo. 191.  
 Clericus patiens se percuti est etiam excoicandus. ibi. nu. 7.  
 Clericus coniugatus vel bigamus vel incorrigibilis vel tertio monitus vel excommunicatus vel hereticus vel depositus an gaudeat privilegio canonis. si quis suadente diabolo. ibi. nu. 12. fo. 191.  
 1 Clericus pauper impetrans beneficium non dicitur ambitiosus. in. c. per inquisitionem. nu. 5. de elec. fo. 146.  
 7 Clericus deponit non solum per homicidium voluntariū sed casuale dummodo culpa sua precesserit. in. c. presbyteri. nu. 2. de homi. fo. 109.  
 7 Clericus non potest alium interficere etiam pro saluandis rebus sacris sed aliter defendere potest etiam vulnerando. in. c. significasti. cl. ij. nu. 2. de homici. fo. 111.  
 7 Clerici non possunt accusare laicos criminaliter siue veniat imponenda pena sanguinis siue non: si vero prosequitur iniuriam suam vel ecclesie sue potest etiam qd veniat imponenda pena sanguinis: sed debet pro testari qd non intendit qd pena sanguinis imponatur. in. c. cum. qd. mans conella. nu. 8. et. 10. de accusa. fo. 59.  
 Clerici an et quando possint clericos accusare. ibi. nu. 11.  
 Clerici duo si dicant Titum commississe tale delictū tali die: et duo laici asserant illum dicto die fuisse cum eis: et ideo non potuisse tale delictum committere statuer laici. ibi. nu. 3.  
 3 Clericus an possit se obligare ad soluendum censum alicui sine epō. in. c. de cetero. nu. 2. de transac. fo. 131.  
 2 Clericus nullo modo subiacet laico nisi ratione feudi habiti ab eo. in. c. solite. nu. 3. de maio. et obe. fo. 122. Et nu. 8. fo. 126.  
 Clerici sunt exempti a iurisdictione laicorū de iure diuino. ibi. nu. 4.  
 2 Clericus an possit compromittere sine consensu epī. in. c. dilecti filij. nu. 8. de arbi. fo. 169.  
 2 Clericus an possit assumi ad aliam dignitatem sine licentia superioris: maxime si erat alias beneficiatus. Ant. in. c. quod in dubijs. nume. 9. de renutia. fo. 26.  
 2 Clericus in minoribus tñ constitutus pōt dispēsatue ad regimē parochialis ecclesie pmoueri dummodo intra breue tēpus possit in presbyterum ordinari. Anto. in. c. preterea. nu. 1. et. 2. de eta. et quali. fo. 44.  
 4 Clerici tñ prestant iuramentum laicis qñ ab eis habent feudum. in. c. nisi mris. nu. 1. de iureiur. fo. 162.  
 2 Clericus ordinatus probat ex literis ordinatorijs de alijs modis probationis. Ant. in. c. ij. nu. 1. et. 4. de cle. pere. fo. 63. et vide in. c. seq.  
 6 Clericus habens in patronatus ex patrimonio suo non dicit illud in patronatus ecclesiasticum. in. c. cum dilectus. nu. 4. de iure pa. fo. 197.  
 Clericus equiparatur laico in patrimonialibus. ibi. nu. 5.  
 Clericus possidens bñficiū mala fide tenetur illud restituere cum fructibus in medio tempore perceptis: secus si bona fide. ibi. nu. 7.  
 7 Clericus in curia pape vel in foro ecclesiastico potest esse procurator laici: in curia vero seculari non nisi ad vñū negotiū tantū. in. c. cū essent. nu. 2. de simo. fo. 79.  
 7 Clericus criminofus non est suspensus a collatione sacramentorū in. c. si. nu. 8. de cle. excom. fo. 142.  
 7 Clericus si non est ordinatus ministras sacramēta pertinet ad ordinatum deponitur adeo quod nunq; ordinabitur et tenetur pena falsi. in. c. ij. nu. 1. de cleri. nō ordi. mini. fo. 142.  
 7 Clericus trahere potest laicum. in. c. per venerabilem. nume. 2. qui si. sine legi. folio. 42.  
 Clericus potest esse procurator laici in iudicio ecclesiastico et quo ad nō nulla in foro seculari. ibi.  
 Clericorum in minorib; cōstitutorū filij et beneficiatorū an adulterini dicantur et an matri succedant. ibi. nu. 33. fo. 44.  
 6 Clerici sunt magis obligati ad subueniendum indigentibus qñ laici. in. c. i. nu. 3. de fidei iuss. fo. 97.  
 Clericus licet non possit procurare vel aduocare generaliter et pro omnibus potest tamē vñū negotium exercere. ibi. nu. 4.  
 3 Clerici etiam coniugati gaudent beneficio fori. in. c. nullus. nu. 2. et. 7. de foro compe. fo. 49.  
 Clerici coniugati olim qui fuerunt promoti ad sacros ordines possunt alere olim eorum vxores de fructibus beneficii que gaudent privilegio fori ibidem. nu. 9.  
 Clericus an possit per iudicem secularē condemnari ex consensu episcopi. ibi. nu. 12.  
 4 Clericus priuatur bñficio si exercet officium aduocationis vel procurationis contra ecclesiā: secus si testificat. in. c. veniens. num. 17. de testi. fo. 71.



# Repertorium singularium materiarum

- 7 Clericus immiscens se enormitatibus ipso iure perdit privilegium canonicum: si quis suadente. in. c. cum non ab homine. nu. 6. de sent. excom. fol. 182.
- 6 Clerici non debent advocare nisi pro miserabilibus personis et gratis. in. c. i. nu. 5. de cleri. vel mona. fo. 235.  
Clerici possunt exercere aliquas operas manuales ex causa: emere autem ut cariori precio vendat non licet. ibi. nu. 6.  
Clerici constituti in sacris siue nunc: an indistincte prohibeant negotia secularia exercere. nu. 12.
- 5 Clerici possunt licite exercere aliquod artificium conveniens tamen dignitati clericali in. c. quia nos. nu. 3. de testa. fo. 114.  
Clericus si est doctor et legat licite acquirit sibi lucrum talis lecture. ibi.
- 2 Clerici extranei non possunt institui ab alieno episcopo etiam si de hoc sit consuetudo. Anto. in. c. fi. nu. 3. de cleri. pere. fo. 64.
- 2 Clerici in sacris constituti vel aliter beneficiati an possint advocare pro eis vel eorum ecclesiis: vel pro miserabilibus personis. in. c. i. nume. 13. et 4. de postu. fo. 138. Et vide in. c. fi.
- 7 Clerici an possint negotiari. ibi. nu. 4.
- 7 Clericis non est licitum aliquem occidere per defensionem rerum suarum: sed aliter defendere circa mortem sic. in. c. suscepimus. nu. 1. et 3. de homi. fo. 110.
- 7 Clerici unius ecclesie possunt vigore consuetudinis prestare obsequium et reverentiam inferiori prelo citra episcopum. in. c. ad hec. nu. 2. de excess. pla. f. 144.
- 6 Clericus si amplectitur mulierem an in dubio presumatur causa benedicens. in. c. i. nu. 7. de cleri. non res. fo. 17.
- 6 Clericus in casu in quo potest fideiubere tenetur satisfacere de patrimonio suo: vel de redditibus beneficii deputatis ad usum suum: de alijs non. in. c. clericus. nu. 2. de fideiuf. fo. 97.  
Clericus et generaliter non posset pro laicis fideiubere tamen potest pro laico multum indigenti. ibi. nu. 3. et 4.
- 6 Clerici beneficii sui equiparantur usurarijs. in. c. cum olim. nu. 6. de rerum permuta. fo. 91.
- 7 Clericus existens in peccato mortali an mereatur dum dicit horas canonicas. in. c. quod quidam. nu. 3. de peni. et remis. fo. 173.
- 6 Clerici debent se abstinere ne intervant in iudicijs. in rubr. nu. 1. de vita et bone. cleri. fo. 2.
- 7 Clericus vel episcopus si aliquid dederit consanguineis de fructibus beneficiorum possunt taliter data repeti nisi sint data per viam elemosynae. in. c. cum olim. nu. 8. de privileg. fo. 155.  
Clericus dubitans super validitate sui tituli potest a superiore alium titulum impetrare non tamen potest ex utroque agere ibi. nu. 17. fo. 156.
- 7 Clericus an sortitur domicilium in loco ubi habet beneficium. in. c. ex ore. nu. 5. de privi. fo. 157.
- 6 Clerici et alij religiosi audientes scientias prohibitas sunt excommunicati nec promoveantur sine licentia pape in. c. super specula. nu. 2. ne clerici. vel mona. fo. 242.  
Clerici audientes scientias prohibitas an sint excommunicati non expectatis duobus mensibus: vide de alijs religiosi. ibi. nu. 8. et 12.  
Clerici vel religiosi studentes in scientijs prohibitis excommunicati: an debeant absolvi ab episcopo proprio: an ab episcopo loci ubi student. ibi. nu. 11.
- 6 Clericus delinquens non perdit privilegium fori nisi precedente trina monitione et scripta. in. c. sacerdotibus. nu. 6. ne cle. vel mona. fo. 236.
- 6 Clerici uxorati non gaudent privilegio clericali in rebus suis. puta circa solutionem gabelle et similia: etiam quod vadant in habitu et tonsura. in. c. ex parte. nu. 1. et 2. de cleri. coniu. fo. 17.  
Clericus depositus verbaliter si est corrigibilis gaudet privilegio clericali: secus si est incorrigibilis: depositus vero actualiter ipso facto perdit omnia privilegia. ibi. nu. 3.  
Clericus in minoribus si efficiatur miles et exerceat militiam ipso facto perdit omnia privilegia clericorum: aliter secus. in. c. fi. nu. 1. eo. ti. fo. eodem.
- 9 Clericus in minoribus causative cogitur portare tonsuram scilicet si vult gaudere privilegio clericali: precise vero non cogit. ibi. nu. 2.
- 9 Clericus quomodo possit obligare fructus beneficii sui tam pro sustentatione ecclesie et persone sue quam pro alijs debitis per se contractis. in. c. pervenit. nu. 12. de fideiuf. fo. 98.
- 9 Clerici non possunt etiam ex consuetudine dimittere in morte consanguineis suis omnia bona mobilia acquisita intuitu ecclesie. in. c. cum in officijs. nu. 6. de testa. fo. 116.
- 6 Clericus concubinarium non est vitandus in officijs nisi crimen sit notorium. in. c. questum. nu. 1. de coha. cle. et mulie. fo. 13.  
Clericus suspensus propter notoriam fornicationem erecta penitentia an debeat aliter cum eo dispensare ut licite possit se immiscere circa divinum. ibidem. nu. 2.  
Clericus notorie criminis in alijs criminibus citra fornicationem non est suspensus quo ad quandiu non fuerit ab ecclesia precipis. ibi. nu. 3.  
Clerici notorie fornicarii sunt vitandi etiam quod nulla monitio interveniat. ibi. nu. 4.
- 7 Clericus suspensus ab officio an censeatur suspensus a beneficio. in. c. in ter. nu. 2. de purg. cano. fo. 162.
- 6 Clericus qui scienter facit se institui in beneficium viventis est deponendus et quas penas alias patitur sub quibus solus papa dispensat. in. c. i. nu. 1. et 3. de concess. preben. fo. 54.
- Clericus tertio monitus non desistens cum mulieribus confabulari excommunicatur. in. c. q. nu. 1. de coha. cleri. et mulie. fo. 10.
- 6 Clericus absens causa studij tunc demum potest fructus sui beneficii recipere: si est in studio bono: secus si in loco ubi est studium minus utile de studio cuius facultatis loquatur. in. c. tue fraternitatis. nu. 1. 4. et 5. de cle. non res. fo. 21.
- 2 Clericus licite se absentat causa studij dum tamen habere licentiam a suo episcopo. in. c. dilectus. nu. 1. de procu. fo. 145.
- 7 Clericus deflorans virginem debet cogi ad dotandum ipsam. in. c. peruenit. nu. 4. de adul. et stupro. fo. 116.
- 7 Clericus an et quando possit cogi ad ostendendum titulum sui beneficii episcopo asserenti eius collationem pertinere ad se. in. c. licet heli. nu. 22. de simo. fo. 87.  
Clericus qui longo tempore tenuit aliquod beneficium vel plura incompassibilia non potest tamen ostendere titulum vel dispensationem quod forte ex longo tempore amisit an possit probare per iuramentum. ibi. nu. 23.
- 7 Clericus qui sine culpa sua non potest residere in beneficio metu tyranni non est sibi imputandum adeo quod tamen in eo non residens non debet eo privari. in. c. tanta. nu. 1. de excess. prela. fo. 149.  
Clericus homicida vel irregularis non est ipso facto privatus beneficio: sed privandus si homicidium vel irregularitas fuit post collationem. ibidem. nu. 2.  
Clericus si celebraverit in loco interdicto vel si ipse sit interdictus et celebraverit incurrit irregularitatem a qua per solum papam dispensabitur. ibi. nu. 4.
- 1 Clericus sponte litigans coram iudice non suo nil agit. in. c. ad nostram. nu. 5. de consue. fo. 94.
- 6 Clerici ubicunque erigunt solutionem temporalem semper est fienda interpretatio contra ipsos. in. c. i. nu. 7. de deci. fo. 143.
- 5 Clerici unius nationis tamen non debent institui in una ecclesia sed vndeunque sint dumtaxat sint alii idonei. in. c. ad decorum. nu. 1. de insti. fo. 52.
- 7 Clericum in vinculis detinens est excommunicatus siue publicis siue privatis. in. c. nuper. nu. 1. et 2. de sent. excom. fo. 188.
- 5 Clericus depositus etiam emendatus non recuperat primum statutum sibi tamen providetur de aliquibus temporalibus per ecclesiam ne mendicet. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 16. de appel. fo. 121.
- 5 Clericus potest suspendi ab officijs divinis propter delictum. in. c. reprehensibilis. nu. 5. de appel. fo. 103.  
Clerici beneficiati non habentes aliquid in patrimonio an dicantur habere proprium. ibi. nu. 16.  
Clerici an faciant suos fructus beneficiorum suorum. ibi. nu. 17. et 18.  
Clericus litigans si condemnetur in expensis an solvet illas de redditibus sui beneficii an de suo patrimonio. ibi. nu. 20.  
Clericus quod dimisit habitum et tonsuram non perdit privilegium clericale nisi post trinam monitionem que debet fieri per ipsam diocesam. in. c. contingit. el. §. nu. 1. et 5. de sent. exco. fo. 194.  
Clerici quomodo debeant cognosci a laicis. ibi. nu. 2.
- 7 Clericus licite potest portare cultellum aptum ad incidendum panem. et non aliter. in. c. latoz. nu. 3. de homi. fo. 110.
- 6 Clericus potest subvenire de rebus ecclesie suis consanguineis si sunt pauperes: alias secus: item et filijs ipsius clerici etiam ex prohibito coitu natis id est post sacerdotium et sacros ordines. in. c. i. nu. 4. de coha. cle. et mu. fo. 10.
- 6 Clericus bona acquisita intuitu ecclesie cuius ipse non habebat administrationem transmittit in capitulum et ei cedunt: si vero clericus habebat administrationem: puta quia rector unius ecclesie tunc talia bona cedunt successoribus qui habet dispensare prout de alijs bonis ecclesie. in. c. relatu. el. §. nu. 5. de testa. fo. 120.
- 6 Clerici extranei non debent convenire ut pro officio divino detur eis pretium sed poterunt convenire ut aliquid habeant pro labore et in recompensationem damnorum que sustinent quia ibi moram traxerunt. in. c. abolende. nu. 6. et 7. de sepul. fo. 139.
- Corse. doct. excellen. Et adde quod debent prius officia impediri et post modum dum fieri compulsi ad observandum consuetudinem ut aliquid detur pro mortuarijs. ut in. c. ad apostolicam. de simo. concor. l. privilegia. C. de sac. san. ecl. et ibi. Bar. quod si civitas solita est dare certum quid ecclesie non poterit per statutum illud tolli. no. Abb. in. d. c. abolende. in. fi. de sepul. adde. Dñs de sancto Semi. in. c. i. in. vñ. col. ver. ulterius opponit. de constit. lib. vi. Lud. roma. in. aut. similiter. C. ad le. falc. in. §. char. in. ver. novitius. et in sing. suo. cccclij. inci. pone populus. Jo. an. in. addi. Spe. in. ti. de instr. edi. §. nunc vero aliqua. et quis contra Bar. teneat. Et. et Jun. in. l. non amplius. in. prin. ff. de leg. i. Raph. et Nau. de ca. in. d. l. privilegia. et Salic. in. aut. casta. in. v. col. de sacrosan. eccle. quia conditor statuti potest illud revocare: ut in. §. ex his tamen puto Bar. melius loquitur: quia talis lex vel statutum favens non subito videtur transire in privilegium vel statutum. ut sing. voluit Jun. in. c. novit. de iudi. quem sequitur Bald. in. l. qui se patris. in. x. colum. C. unde libe. et in. l. si cum mihi. ff. de dolo. Card. in. res. peti. c. perperimus. in. prin. de sent. excom. Archidia. in. c. quicumque. et q. §. Bart. in. l. ambitiosa. ff. de decre. ab ordi. facien. cum simi. sicut ergo contractus non revocantur etiam gesti per principem. c. cum materia. de proba. ita nec statutum habens vim contractus. et ita sustineas dictum Bart. esse verum quod vno casu posset procedere opinio contraria. scilicet propter ingratitudinem ecclesie propter singulare dictum Jo. de imo. in. c. cum. Ad. de consti. ubi hoc expresse voluit ita limitando Juno. in. d. c. novit.



## Super Lectu. Banormitani.

- nonit pro hoc facit qd Jo. and. 7 Inno. in. d. c. nouit. arguunt a simili in donatione que reuocari potest propter ingratitudinem. c. si. de dona. sed tamen hoc non affirmo propter notabile dictum Spec. in titu. de dona. §. i. verfi. quid si aliquis baro. cum quo concordat Card. in cle. i. in penul. charta. de iureiu. 7 Abb. in. d. c. si. in fi. volentes qd ecclesia non possit puniri propter ingratitudinem prelati: quia ipsa peccare non potest. c. ar. rept. 7. c. hec est fides. xliij. q. i. vnde delictu prelati in questis non nocet ecclesie reg. c. delictu. de reg. iur. lib. vi. pro hoc est bon' text. in. c. ad apostolicu. de simo. 7 vide JDet. de anch. 2. si. xlvij. inci. q. talia asserunt. vbi per text. d. ad apostolicu consuluunt non posse reprehendi parochianos presbyteros recipientes oblationes pro certis sacramentis etia si eorum ecclesie sint plene dotate. 7 aduerte qd illud quod probat. i. d. c. ad apostolicu. qd vbi exactio no est licita valet consuetudo vt recipiatur sponte datum procedit solum in pia causa: fm Abb. in. c. cum ab omni. in. iij. col. de vita 7 bone. cle. qui per hoc infert non valere consuetudinem: quia ordinarius aliquid capiat a sponte dantibus ppter suas vltra salarium. adde etiam Archi. in. c. si quis. xli. dist. vbi per text. d. c. ad apostolicu. excusat consuetudines disciplinarum aliquid dadi in receptioe sua. de quo. in. c. iacobus. de simo. 7 vide Frid. de se. 2. si. cli. inci. reuerendissime pater. vbi in proposito consuluunt qd etia ipsi clerici tenerent ad obseruandas consuetudines prescriptas. puta ad dadi singulis annis cadelas de cera alba: vbi per eu. 7 ad introducendum ista consuetudine sufficiunt decem anni quia est preterius non contra. 7 ideo succedit glos. iij. inc. fin. de consue. lib. vi. quam no. Abb. in. c. sua de simo. 7 adduco J Pau. de lea. in. c. in literis. in. r. col. ver. modo querit. de resti. spo. vbi per text. d. c. ad apostolicu. dicit singulariter limitari no. in. c. peruenit. de censu. 7. l. si certis annis. per Ang. C. de pac. 7 in l. cum in rem. verso. ff. de vsur. quia illa non procedunt in prestatione que fit in pia causam 7 ad hoc ponderat. d. c. ad apostolicu. 7 vide Abb. in. d. c. suam. adde J Det. de anch. co. cecij. inci. magnifice domine. in. j. dubio. 7 Jo. de imo. in. c. statuimus de translatione. 7 vide Anto. de but. consi. lxxij. inci. viso puncto. 7 consi. in ordine penul. vbi dicit qd sacerdos parochianus potest aliquid moderatum recipere cum corpus adducitur ad monasterium propter sociandū ipsum ad sepulchrum: maxime si ex consuetudine licitum est pro labore. arg. d. c. ad apostolicu. 7 alleg. Frid. consi. iij.
- 4 Clericus abiurans claustrum nunquid sibi preiudicet. in. c. sicut ex literis. nu. 3. de iureiu. fo. 137.
- 7 Clericus incorrigibilis potest licite per prelatum incarcerari. in. c. vt fame. nu. 1. 7. 2. de sent. excom. fo. 191.
- Clericus non potest capi de commissione illius qui non habet iurisdictionem in eum in criminalibus licet in ciuilibus sic 7 capiens no excusatur. ibidem. nu. 5.
- Clericus suspectus de fuga potest capi per quencunq sine metu excommunicationis tam in causa ciuili quam in criminali. ibi. nu. 6. 7. 9.
- Clericus non potest torquere per laicum etiam ex consensu prelati sui. ibidem. nu. 8.
- Clericus etiam incorrigibilis nisi sit depositus vel traditus curie seculari non potest per laicum distringi ibi. nu. 9.
- 5 Clerici non possunt esse tabernarij vel similes sed bene possunt habere lus vt similia non exerceantur nisi in locis eorum. in. c. significante. numero 2. de appel. fo. 140.
- 6 Clerici indigni possunt promoueri siue assumi ad beneficia qm non reperiuntur digni domino non sit tanta indignitas que inducat peccatu quo casu si papa rescriberet pro eis non eis esset obediendum. in. c. grane nimis. nu. 2. de preben. fo. 32.
- Clericus inonestus 7 illiteratus non promouetur 7 aliquando promotus efficitur. ibi. nu. 3.
- 7 Clericus degradatus incontinenti perdit priuilegium clericale 7 statim efficitur de curia seculari. in. c. nouimus. nu. 2. de verb. sig. fo. 204.
- Clericus quando traditur curie seculari puta quia degradatus debet ecclesia expresse pbibere ne puniat ipsu pena sanguinis. ibi. nu. 3. 7. 8. 7. 9.
- 7 Clerici possunt 7 debet subuenire consanguineis suis pauperibus etiam de bonis ecclesie non tñ ipsos ditado. in. c. in eos. nu. 2. de hereti. fo. 100.
- 6 Clericus non potest habere plures dignitates nec in vna: nec in diuersis ecclesijs quia hoc omnia iura prohibent 7 consuetudo in contrarium non valeret. in. c. ad bec. nu. 1. de preben. fo. 27.
- Hec dispensatio pape nisi ex legitima causa. ibi. nu. 2. 7. 3.
- 6 Clericus habens plures dignitates cogitur vnam dimittere. in. c. preterea. nu. 1. eo. tit. fo. 27.
- 5 Clericus non faciens residentiam in suo beneficio sufficit qd extraiudicialiter moneatur 7 postea potest de facto spoliari beneficio. in. c. peruenit. nu. 3. de appel. fo. 107.
- 6 Clericus non debet compelli ad celebrandum missam vnus sancti in toto anno: quia per hoc dimitteret missas in ferijs consuetis. in. c. significatum. nu. 3. de preben. fo. 26.
- Clericus non debet institui in aliquo beneficio cum hoc qd quotidie celebraret quia non semper potest se reperire dispositum ad celebrandum: sed si fuerit taliter institutus recipit determinationem vt celebret: quam to frequentius salua honestate sua. ibi. nu. 4.
- Clericus institutus in beneficio vt semp in eo faciat residentia potest hoc no

- obstante ingredi religionem 7 se ppter necessaria absentare. ibi. nu. 5.
- 6 Clericus si est prouisus in ecclesia non numerata debet sibi puideri de vacanti beneficio vel prebenda: vel proxime vacaturo. in. c. ex parte astensis. nu. 18. de concess. preben. fo. 62.
- 2 Clericus tenetur magis exercere actum humanitatis 7 charitatis qm laicus. in. c. peruenit. nu. 1. de arbi. fo. 169.
- Clericus an compellatur satisfacere suis creditoribus de bonis ecclesie. ibi. dem numero. 2.
- 6 Clericus qui accepit vxorem per verba de futuro non perdit ipso facto beneficia si per verba de presenti. in. c. j. nu. 5. de cleri. coning. fo. 14.
- Clericus qui accepit sponsam verba de presenti si ante carnalem copulam ingrediat monasteriu sponsa adhuc no recuperat bnificia. ibi. nu. 6.
- Clericus constitutus in sacris cotrahens matrimonium ipso facto perdit beneficia. ibi. nu. 7.
- 6 Clericus seruienti episcopo recipit fructus beneficij ac si resideret: distributiones vero quotidianas non recipit: 7 idem est si seruiunt alijs prelati. in. c. de cetero. nu. 1. 7. 3. de cle. non. resi. fo. 19.
- 6 Clericus non residens in beneficio 7 citatus non reuertens in termino priuatur beneficio nisi habuerit iustam causam non reuertendi et idem est in alio prelato. in. c. ex parte. nu. 1. de cleri. non. resi. fo. eo. Et in. c. qualiter. 7. in. c. inter quatuor. in prin. eo. tit. fo. 20.
- Clericus non residens in beneficio si citatus vel requisitus no reuertit potest de facto spoliari illo beneficio. ibi. in. d. c. ex parte. nu. 4. 7. 7.
- 7 Clerici etia religiosi clandestino matrimonio interuenientes suspēduntur 7 qm grauius puniunt. in. c. cum inbibito. nu. 1. de clande. despō. fol. 17.
- 1 Clericus falsificans literas inferioru iudicu debet priuari beneficio et pati alias penas. in. c. olim ex literis. nu. 2. de rescrip. 68.
- Clericus falsificans literas pape traditur curie seculari. ibidem.
- 6 Clericus non debet obtinere plures ecclesias nisi cu dispensatione pcedente ex legitima causa propter tenuitate bnificioru vel dignitate personarum: alio no valeret dispensatio. in. c. q. in tantum. nu. 1. 2. 7. 3. de preben. fo. 24.
- Clericus sortit fori ratione residentie qua facit in suo bnificio. ibi. nu. 5.
- 7 Clerici an 7 qm teneant prestare iuramentum obedientie prelati. in. c. cum clerici. nu. 1. de verbo. sig. fo. 200.
- Clericus an magis astringatur epō an capitulo. ibi. nu. 3.
- Clericus subiectus duobus prelati contraria iubentibus cui habet primo obedire. ibidem.
- 6 Clericus in quocunq ordine constitutus committēs sacrilegiu detruditur ad agēdu ppetua penitētia. in. c. monasteria. nu. 6. de vi. 7 bone. cle. fo. 5.
- 6 Clericus presentandus debet se personaliter exhibere nisi sit multu notus illi cui debet fieri presentatio. in. c. ea noscitur. num. 3. de bis que fiunt. a prela. fo. 68.
- 9 Clericus non residens in beneficio etiam modice estimationis debet illo priuari nisi aliud dicet consuetudo 7 tūc debet deservire per vicarium. in. c. conquerēte. nu. 1. 3. 7. 7. de cle. no. resi. fo. 19.
- 6 Clericus siue habens administrationē: siue no: siue sit simpliciter beneficiatus vt canonicus. an faciat fructus suos adeo vt possit de illis testari siue donare. in. c. si quis. nu. 5. de pecu. cle. fo. 109.
- Clericus si emit equum de redditibus ecclesie no faciat suu: sed est ipso ecclesie. ibidem.
- Clericus si expendit de redditibus ecclesie voluptuose tenetur de suo satisfacere. ibidem.
- Clericus an equiparetur usufructuario vel vsurario. ibi.
- 2 Clericus electus ad aliud beneficium non tenetur ad hanc electionem acceptandam requirere consensum sui prelati. in. c. admonet. nu. 9. 7. 13. de renun. fo. 11.
- Clericus potest subijci torture vigore confessionis facte coram iudice seculari vt persistat in ea. in. c. per inquisitionem. nu. 13. de elec. fo. 46.
- 2 Clericus an agat pro ecclesia sine mandato. in. c. coram. nu. 6. de officio deleg. fo. 95.
- 4 Clericus iudex potest excōicare laicum impediētem productionem testium coram se fiendam. in. c. tam literis. nu. 1. de testi. fo. 65.
- 7 Clerici heretici degradantur 7 curie seculari traduntur puniendi. in. c. ad abolendam. nu. 1. de heret. fo. 101.
- 7 Clericus potest agere contra laicum sine metu irregularitatis ciuilitatis 13 possit presumere qd poterat puniri in sanguine diuino modo protestet quod non intēdit ad vindictā sanguinis. in. c. postulasti. nu. 3. de homi. fo. 113.
- Clericus impetrans beneficium qd prius habuerat a laico hoc non expresso non gaudet rescripto tanq surreptitio. in. c. pterea. num. 2. de iure patro. fo. 190.
- 7 Clericus aleator excluditur a beneficio obtinendo no autem ab obtento nisi sit incorrigibilis: vsurarius vero 7 ab obtento 7 obtinendo excluditur. in. c. inter dilectos. nu. 6. de exco. prela. fo. 147.
- 1 Clericus qui ex priuilegio potest studere in iure ciuili an possit in eo doctorari 7 ipsum legere. in proe. Grego. nu. 7. fo. 3.
- 6 Clericus non potest emitte votum peregrinationis sine consensu epī. in. c. scripture. nu. 9. de voto 7 voti redem. fo. 175.
- 6 Clerici non sunt obligati ad aliquid quod in canonibus non inuenitur. in. c. nouum genus. nu. 1. de deci. fo. 143.
- Clerici suscipientes sacramenta a psbytero parochiali tenent ad oblatio



# Repertorium singularium materiarum

- nes et ad que tenentur laici. ibi. nu. 3.
- 3 Clericus conjugatus portans habitum et tonsuram in criminalibus indistincte gaudet privilegio: in civilibus vero tunc si fuerit proventus. in. c. propositi. nu. 13. de fo. compe. fo. 88.
- 3 Clerici conuenti in curia romana non possunt excipere quod ibi non sunt sortiti forum nulla ratione. in. c. si. nu. 1. et 4. de fo. compe. fo. 88.
- Clericus delinquens in alieno territorio an perdat privilegium fori: et quod de alijs privilegiatis. ibi. nu. 11.
- Clericus habens beneficia in diuersis territorijs concurreribus contrarijs mandatis eodem tempore debet obedire cui primo se obligauit. ibidem. nu. 22.
- 7 Clericus debet viuere de fructibus sui beneficij l3 habeat unde possit viuere quia diues. in. c. j. nu. 3. de magi. fo. 93.
- 4 Clericus etiam pugnando contra Saracenos et aliquem ex ipsis interficit non euitat irregularitatem. in. c. petiti. nu. 1. et 2. de homici. fo. 102.
- Clericus percutiens aliquem vel duas auxilia in bello iusto non incurrit irregularitatem excepto quod non occiderit. secus in bello iniusto in quo qualitercunque prestat opem incurrit irregularitatem. ibi.
- 7 Clericus in sacris ducens uxorem d3 compelli illam abiurare. in. c. ex literarum. nu. 3. qui cleri. vel vouen. fo. 21.
- Clericus in sacris habens matrimonium perdit executionem omnium ordinum nec de facili secum dispensatur. ibi. nu. 4.
- 1 Clericus heres institutus si non facit inuentarium tenet ultra vires hereditarias. in. repeti. c. ecclesia sancte Marie. nu. 8. de constit. fo. 35.
- Clericus delinquendo non sortitur forum seculare. ibi. numero. 4. fol. 38.
- Auf. hoc amplius. C. de fideic. tit. de his qui. vt indi. et similes ligant clericos. ibidem.
- Clericus qui aliquid pro se allegat d3 illud idem contra se adductum recipere. ibi. nu. 51. fo. 38.
- Clericus agens in foro ciuili an ligetur statutis laicorum. ibidem. nu. 24. 25. 26. et 42. fo. 36. et 38.
- Clericus non gaudet in bonis patrimonialibus privilegio ecclesiarum nisi in casibus a iure expressis. ibi. nu. 3. 2. 26. fo. 36.
- 6 Clericus non petita licentia ab episcopo potest religionem intrare nisi ecclesia propter hoc grauiter ledere quod posset petere restitutionem in integrum sicut si esset laicus in temporalibus. in. c. licet. nu. 12. et 14. de regu. fo. 162.
- 6 Clericus ordinatus asserens se habere sufficiens prebendam si nullam an sit sibi interdicta executio sue ordinationis. in. c. h. nu. 3. de preb. fo. 24.
- 1 Clericus quod non debet fieri sub spe habendi beneficia quod committit simoniam saltem mentaliter licet per hoc non perderet beneficia nisi ab initio precesserit pactum de adipiscendo officium abbatis vel beneficia. in. c. cum ad nostram. nu. 3. de elec. fo. 158.
- 7 Clerici adinuicem se percutientes incidunt in excommunicationem. in. c. j. nu. 3. et 6. de sent. excom. fo. 178.
- Deturpas vestes clerici an incidat in excommunicationem. ibi. nu. 4.
- 7 Clericus vel monachus an in seruitutem redigi possint: et dic quod aliud in clericis: aliud in monacho. in. c. cum sit proprium. nu. 7. de condi. appo. fo. 18.
- 7 Clericus tenet facere plenam fidem de titulo sui beneficij de recenti habito quod non potest considerari consensus prelati tacite vel expressus vel etiam patris. in. c. licet. nu. 24. de simo. fo. 87.
- 1 Clerici non soluunt collectam etiam de bonis patrimonialibus nec valeret collectio aliter disponens. in. c. massana. nu. 6. de elec. fo. 180.
- 7 Clericus tertio monitus non desistens ab enormitatibus habet per egratam: et quod in. c. in audientia. nu. 4. et 8. de sen. excom. fo. 186.
- 1 Clerici non debent priuari beneficijs nisi propter graua delicta. in. c. dilectus. filius. nu. 3. de rescrip. fo. 71.
- 6 Clericus an possit licite sine dispensatione obtinere plures prebendas vel plura beneficia simplicia et casu quo non potest: an episcopus possit dispensare. in. c. cum iamdudum. nu. 6. et 9. de preben. fo. 19.
- 6 Clerici in fructibus beneficiorum suorum comparantur usurarijs non autem usufructuarijs qui possunt ad libitum disponere de fructibus. in. c. cum constet. nu. 5. de pigno. fo. 96.
- Clerici an possint donare fructus beneficiorum suorum. ibi. nu. 6.
- 6 Clericus nutriendus comam potest a superiore inuitus tondere. in. c. clericis. nu. 1. de vita et bone. cleri. fo. 4.
- 6 Clericus conuentus ex maleficio erigit non habita ratione ne egeat: et idem credo in alijs privilegiatis vt in milite et ceteris. in. c. odoardus. nu. 10. de solu. fo. 101.
- 5 Clerici habentes iurisdictionem vt sunt prelati an possint committere causam criminalem sine metu irregularitatis. in. c. in archiepato. nu. 6. de rapt. fo. 56.
- 5 Clerici gaudent in multis privilegio ecclesiastico in rebus patrimonialibus. in. c. j. nu. 2. de cleri. pere. fo. 139.
- Clerici an possint peregrinari sine licentia suorum prelatorum siue ob deuotionem siue ad prosequendam appellationem. ibi. nu. 9.
- 1 Clerici an possint peregrinari de patrimonio suo. in. c. postulasti. nu. 5. de rescrip. fo. 73.
- 1 Clericus non potest puniri de falsa a iudice seculari si coram eo falsum testimonium fecerit. in. c. ec. lesia sancte Marie. nu. 2. de consti. fo. 30.
- Clericus nullo casu potest conueniri coram iudice seculari. ibi. nu. 22.
- Clericus potest trahere laicum in forum suum. ibi.
- Clericus vtrum probatur quis ex eo quod dicitur in rescripto talis clericus et. in. c. nonnulli. in. §. sunt et alij. nu. 9. de rescrip. fo. 73.
- 7 Clericus in sacris matrimonium non potest contrahere quod habet consensum non tamen legitimum. in. c. dilectus. nu. 2. de spon. fo. 9.
- 7 Clerici an possint torqueri. in. c. cum in contemplatione. nu. 6. de reg. iu. fo. 207.
- 6 Clericus non pressus neque in sacris constitutus potest uxorem ducere: sed iterum tondetur si vult gaudere privilegio clericali. in. c. clericus. el. h. nu. 1. 4. et 5. de vi. et bone. cleri. fo. 4.
- 6 Clerici coniugati an gaudeant privilegijs aliorum clericorum et an veniant appellatione laicorum. in. c. j. nu. 6. de vi. et bone. cleri. fo. 2.
- 5 Clericus qui habuit secundam ecclesiam curatam licet prima quam habebat vacet ipso iure tamen non debet spoliari prima nisi citetur. in. c. ex ratione. nu. 16. de appel. fo. 94.
- Clerici habentes ecclesias non possunt istas dimittere et ad alias transire sine licentia superioris. in. c. si. nu. 6. de postu. prela. fo. 116.
- 1 Clericus hereticus vel excommunicatus: an possit fidelibus administrare sacramenta. in. c. quanto. nu. 13. de consue. fo. 93.
- 2 Clericus illegitime promotus potest per ordinarium beneficio spoliari. Anto. in. c. presentium. nu. 1. de si. presby. fo. 52.
- 2 Clericus concubiniarius est suspensus quo ad alios si est notorius unde peccant audientes ab eo diuina. Ant. in. c. quod circa. nu. 3. de biga. fo. 63.
- 7 Clericus blasphemans quomodo puniatur. in. c. statutus. nume. 8. de maledi. fo. 139.
- 6 **Coadiutor** debet viuere de facultatibus ecclesie: sed quod si facultates non sufficiunt ipsi vel rectori. in. c. de rectoribus. nu. 5. de cle. egro. fo. 50.
- Coadiutor non dicitur proprie prelati. ibi. nu. 6.
- 7 Coadiutor an sit dandus prelato suspecto de dilapidatione. in. c. licet. nu. 8. de simo. fo. 86.
- 6 Coadiutor non potest dari suffraganeo per metropolitanum sed solum per papam. in. c. pe. nu. 3. de cle. egro. fo. 50.
- Coadiutor quid sit: et qualis esse debeat: et unde dicatur: et cuius etatis esse debeat. in. c. si. nu. 1. eo. tit. fo. eo.
- Coadiutor non potest esse laicus in spiritualibus nisi ex permissione papae. ibi. numero. 2.
- Coadiutor potest esse religiosus illi officio cui potest principaliter preesse. ibi. numero. 4.
- Coadiutoris officium expirat mortuo naturaliter vel ciuilitur illo cui in officio coadiuuabat. ibi.
- Coadiutor datur episcopo et superioribus a solo papa: alijs vero ab alijs superioribus. ibi. nu. 5.
- 2 Coadiutor debet dari prelato suspecto de dilapidatione. in. c. venerabili. nu. 4. de offi. deleg. fo. 100.
- Coadiutor non datur per alium quam per papam. ibidem.
- 7 **Cognatio** seu propinquitas oritur per adoptionem nedum inter adoptantem et adoptatum sed etiam inter adoptatum et filios adoptantis. in. c. vnico. nu. 2. de cog. leg. fo. 28.
- Cognatio legalis non durat nisi durante adoptione. ibidem.
- 7 Cognatio spiritualis descendit de patre in filium sed non ascendit de filio in patrem: ideo filius non potest ducere in uxorem filiam spirituale patris sed pater potest ducere filiam spirituale filij. in. c. j. nu. 4. de cog. spiri. fo. 26.
- 7 Cognatio spiritualis an extendatur ad filios illegitimos. in. c. martinus. nu. 6. de cog. spiri. fo. 27.
- 7 Cognatio spiritualis oritur inter patrem baptizati et leuantem seu tenentem baptizatum impediens et dirimens matrimonium. in. c. veniens. nu. 1. de cog. spiri. fo. 27.
- Cognatio oritur inter compatrem et comatrem impediens et dirimens matrimonium. ibidem.
- Cognatio spiritualis an possit per procuratorem contrahi. ibi. nume. 4.
- Cognatio legalis an possit per procuratorem contrahi. ibidem.
- 7 Cognatio spiritualis oritur iter baptizatum et filios baptizantis impediens et dirimens matrimonium. in. c. ex literis. nu. 1. de cog. spiri. fo. 28.
- Cognatio spiritualis etiam oritur et extendit ad filios illegitimos. ibi. nu. 5.
- Cognatio spiritualis solum oritur ex sacramento baptismatis et confirmationis. ibi. numero. 9.
- 7 Cognatio spiritualis oritur inter baptizatum et filios leuantis etiam an teganitos impediens et dirimens matrimonium. in. c. tua nos. numer. 2. de cog. spiri. fo. 28.
- 7 Cognatio legalis an impediat et dirimat matrimonium. in. c. vnico. nu. 4. de cog. leg. fo. 28.
- Cognatio collateralium est apta impedire et dirimere durante adoptione ne ea soluta non impedit nec dirimit. ibi. nu. 5.
- 1 **Coertio** maior dicitur quam tormentat persona maior vero consistit in rebus in. c. pastoralis. nume. 9. de offi. deleg. fo. 93.
- 7 **Cohabitatio** triennalis non est necessaria ubi statim probari potest impedimentum. in. c. laudabilis. numero. 2. de frigi. et male. fo. 35.
- 4 Cohabitatio sola sufficit de iure ciuili ad probationem matrimonij. in. illud quoque. numero. 14. de presump. folio. 120.

Cohabitatio



## Super Lectu. Panormitani.

- 7 Cohabitatio per longum tempus cum alijs adminiculis facit presumptionem pro matrimonio. in. c. consultationi. nu. 5. de sponsa. fo. 10.
- 7 Cohabitatio triennalis an sit indicenda propter impotentiam. in. c. j. nu. mero. 6. de frigi. et malef. fo. 34.
- 7 Cohabitatio spontanea usque ad etatem legitimam supplet defectum etatis et purgat vitium metus procedentis. in. c. ad id quod. nu. 2. et 4. de sponsa. fo. 8.
- Cohabitatio per quantum tempus sit necessaria ad hoc ut metum excludat. ibidem. nu. 3.
- 7 Cohabitatio triennalis requiritur in maleficiato: quia accidentale impedit metum est: nisi alias clare possit probari. in. c. fi. nu. 9. de frigi. et malef. fo. 37.
- Triennium quo ad cohabitationem quando incipitur currere. ibi. nu. 12.
- 7 Cohabitatione triennali facta si coniuges consummare non potuerunt impediuntur presumunt. in. c. fraternitatis. nu. 15. de frigi. et malef. fo. 36.
- 7 Cohabitatio scienter facta cum secunda vxore mortua prima tacite inducit consensum. in. c. veniens. nu. 3. de eo qui du. in matrimo. fo. 24.
- 6 **Coitus** vxoris et mariti an semper fiat sine peccato et sit licitus. in. c. ut clericorum. nu. 3. de vita et honesta cleri. fo. 7.
- 8 Coitus omnis est prohibitus preter vxoriam. in. rub. nu. 1. de adulterio. et stupro. fo. 104.
- 6 **Collecta** an imponatur secundum quantitatem patrimonij an pro capite. in. c. fi. nu. 7. de his que fi. a. ma. par. ca. fo. 72.
- 6 Collecte seu tributa et exactiones regulatiter de nouo imponi non debent maxime locis p[ro]p[ri]is et asserenti quod possint erigi incumbit onus probandi: possunt tamen imponi per solum imperatorem. in. c. peruenit. nu. 10. et 11. et 13. de immu. eccl. et cemi. fo. 123.
- Collecte et tributa possunt imponi a dominis temporalibus citra imperatorem suis subditis. ibi. nu. 15. et 16.
- Collecta an et quo casu potest imponi per ipsam ciuitatem. ibi. nu. 22.
- 6 Collectantes ciuitatem pro oneribus publicis non debent consequi aliquam utilitatem imo puniuntur si plus erigunt. in. c. quia plerique. nu. 3. de immu. eccl. fo. 231.
- 3 Collecte non possunt imponi rebus ecclesie que sitis seu acquirendi. in. c. quod clericis. nu. 4. de fo. compe. fo. 69.
- Collectores si grauant ecclesias ad soluendum debent priuari eorum officio: et idem si circa alios excedunt debitum finem. in. c. ea que. nume. 1. et 2. de censu. folio. 205.
- 6 **Collatio** beneficij vacantis si non fiat intra tempus statutum transit de capitulo ad eius prelatum nisi talis collatio pertineret ad capitulum et prelatum simul ut prelatum non ut canonicum et de ratione diuersitatis. in. c. postulatistis. nu. 1. et 4. et 10. de concess. preben. folio. 63.
- Collatio beneficiorum potest competere soli capitulo vel solo prelato vel utriusque simul vel inferiori prelato. ibi. nu. 2.
- Collatio beneficiorum potest dici donatio aliquo respectu. ibi. nu. 3.
- Collatio beneficiorum propter negligentiam non conferretur non deuoluitur ad superiorem quam superior procurauit ipsam negligentiam. ibi. nu. 10. et 15.
- 6 Collatio beneficij si sit facta occulte est suspecta: tamen si est legitime facta valet. in. c. unico. nu. 17. et 18. ut eccl. benef. sine dimi. cōf. fo. 72.
- Collatio palam facta inducit presumptionem pro idoneitate persone et asserenti contrarium incumbit onus probandi. ibi. nu. 8.
- Collatio beneficij si non fiat intra tempus prefixum potest immediate fieri ab illo ad quem sit deuolutio. ibi. nu. 9.
- Collatio beneficiorum non debet fieri per prelatum ex ratione consanguinitatis vel amicitie: nam est simonia si cessante amicitia vel consanguinitate non esset facta. ibi. nu. 13. et 19.
- Conferens beneficium non debet facere pactum de lucrando parte fructuum dicti beneficij quia committeret simoniam. ibi. nu. 14.
- 1 Collatio siue renuntiatio beneficij simoniace facta non tenet. in. c. cu3 inter. R. nu. 14. de elec. fo. 133.
- 7 Collatio beneficij clandestina tenet: suspitione tamen non caret. in. c. j. nu. 2. de clande. despon. fo. 16.
- 2 Conferendi particularia beneficia potestas de iure communi spectat ad episcopum et capitulum communiter et si ad alterum tantum illud est de consuetudine. Anto. in. c. fi. nu. 1. de sup. negli. prela. fo. 35.
- 2 Collatio beneficiorum in ecclesia non patronata spectat ad episcopum et capitulum. in. c. admonet. nu. 2. de renun. fo. 11.
- 7 Collatio beneficij facta alicui homicide est ipso iure nulla. in. c. accedens. nu. 3. de accu. fo. 71.
- 6 Collatio beneficiorum ex negligentia illorum qui habent conferre deuoluitur ad papam. in. c. cum nostris. nu. 2. de concess. preben. fo. 58.
- Collatio beneficiorum deuoluitur de superiore in superiorem ex eorum negligentia et unusquisque habet sex menses. ibidem.
- Collatio beneficij facta persone quocumque respectu inhabili an deuoluatur talis collatio in superiorem. ibi. nu. 22.
- Collatio beneficij facta homicide non valet. ibi.
- 6 Collatio beneficiorum non potest reuocare collationem si committatur ingratitude in eius personam. in. c. fi. nu. 9. de dona. fo. 107.
- 5 Collatio beneficiorum et ius excommunicandi potest per papam concedi laicis. in. c. causam. nu. 3. de prescrip. fo. 26.
- 2 Collatio beneficiorum exceptorum non pertinet ad episcopum loci: sed ad papam negligente collatore exempto. in. c. graue. nu. 6. et 7. de offi. ordi. fo. 123.
- 2 Collatio beneficiorum potest ex privilegio spectare ad principes seculares. Anto. in. c. ad supplicationem. nu. 4. de renun. fo. 28.
- 7 Conferens scienter excommunicato beneficium suspenditur a beneficiorum collatione etiam quod non fuerit monitus. in. c. postulatistis. nu. 1. et 3. et 6. de cleri. excommu. fo. 141.
- 6 Collatio beneficiorum deuoluitur ad solum papam quando episcopus non potuit conferre quia est suspensus nisi talis collatio esset communis episcopo et capitulo quo casu capitulum confert. in. c. quia diuersitatem. nume. 4. de concess. preben. fo. 57.
- 5 Collatio beneficij facta alicui inutiliter an confirmetur per superuenientiam potestatis conferendi. in. c. cum ex officio. nu. 35. de prescrip. fo. 38.
- 3 Conferens beneficium quod aliquis renuntiavit vel quo est priuatus an possit auferre renuntianti vel priuato illius possessionem vel cum citare ut compareat ad dicendum quare non debeat possessione priuari. in. c. accepta. nu. 7. et 8. de resti. spo. fo. 167.
- 6 Collatio beneficiorum simoniaca non valet. in. c. cum vniuersorum. nu. 5. de re. permu. fo. 91.
- Collatio beneficiorum vel electio ad quem spectat si fuerit per alios admissa. in. c. bone memorie. el. j. nu. 23. de elec. fo. 142.
- 6 Conferendi potestatem habens non potest alteri concedere potestatem conferendi primum beneficium quod vacabit. secus si beneficium vacet. in. c. constitutus. nu. 1. de concess. preben. fo. 62.
- 1 Collatio facta notorio infami etiam infamia facti non tenet. c. super eo. nu. 5. de elec. fo. 130.
- 3 Collatio dignitatum inferiorum non spectat de iure communi ad solum episcopum. in. c. cum olim. nu. 2. de cau. pos. et proprie. fo. 163.
- Collatio beneficij si est alicui molesta potest ille prosequi ius suum sine conferentis requisitione. ibi. nu. 3. et 12.
- Collatio beneficiorum pertinet ad possessorem iuris conferendi non ad proprietarium dummodo sit possessor in bona fide: alias non valeret collatio. ibi. nu. 4.
- Conferens beneficia ad hoc ut quasi acquirat possessionem iuris conferendi: oportet quod ille cui est facta collatio habuerit effectum collationis. et idem est in electoribus. ibi. nu. 5.
- Collatio clandestina non caret presumptione. ibi. nu. 17.
- 6 Conferendi presentandi vel distribuendi auctoritate habens non potest sibi proferre vel seipsum presentare vel sibi distribuere sed bene potest inter filios suos. in. c. fi. nu. 4. et 5. de insti. fo. 54.
- 6 Collatio beneficij facta absente capitulo an censeatur confirmata ab eo si non contraxerit intra certum tempus. in. c. j. nu. 9. de his que fiunt a prelato. fo. 66.
- 1 Conferens beneficium scienter indigno est priuatus collatione. in. c. dudum. el. j. nu. 11. de elec. fo. 140.
- 5 Collatio beneficij facta per excommunicatum toleratum valet. in. c. ad probandum. nu. 3. et 15. et 16. de re iudi. fo. 80.
- 6 Conferre beneficia est proprie donare. in. c. relatum. nu. 4. et in. c. inter cetera. nu. 3. et 8. de preben. fo. 25.
- 1 Collatio beneficiorum ad quem spectat si per aliquos sit amissa vel per negligentiam vel delictum. in. c. cum in cunctis. §. clericisane. nu. 5. de elec. fo. 127.
- Collatio beneficij facta indigno est ipso iure nulla. ibi. nu. 6.
- 2 Conferendi particularia beneficia in ecclesia collegiata potestas spectat ad collegium ecclesie. in. c. cum inter. nu. 4. de renu. fo. 10.
- 1 Collatio beneficij facta elapso semestri est nulla nisi cum ea misericorditer agatur. Anto. in. c. literas. nu. 1. de sup. negli. prela. fo. 34.
- 2 Collatio beneficij simoniace facta non valet. in. c. cum clerici. nu. 2. de pactis folio. 130.
- 5 Conferens beneficia indignis suspenditur a collatione beneficiorum et a papa vel patriarcha absolui potest. in. c. gravis. nume. 1. de prebendis. folio. 37.
- Collatio facta indigno an sit ipso iure nulla et conferens priuatur potestate conferendi. ibi. nu. 11.
- Collatio beneficiorum vel dignitatum ad quem spectat de iure communi. in. c. cum ecclesia. nu. 8. de elec. fo. 152.
- Collatio beneficiorum facta preter ius tenet licet conferens peccet. in. c. ad decorem. nu. 2. de insti. fo. 52.
- Collatio alicuius certi beneficij non debet semper fieri hominibus certe cognationis ne illud beneficium videatur eisdem debitum. ibi. nu. 3.
- 6 Collatio facta per inferiorem est nulla si potestas conferendi est deuoluta ad superiorem. Anto. in. c. magister. nu. 2. de sup. negli. prela. fo. 34.
- 4 Agitata coram conferente vel eligente an noceat ei cui facta est collatio. in. c. constitutus. nu. 4. de resti. fo. 62.
- 6 Collator beneficiorum si non conferret beneficium vacans intra sex menses priuatur ipso iure: secus est in illo qui habet instituere presentatum vel electum confirmare. in. c. extirpande. in reperi. §. qui vero. num. 23. de preben. fo. 42.
- 2 Collatio beneficiorum potest competere abbati. in. c. dilecta. nu. 5. de maiori et obe. fo. 128.
- 5 Collatio beneficiorum debet esse pura et ab ea abesse omnis surreptio. in. c. cum bertoldus. nu. 29. de re iudi. fo. 71.



# Repertorium singularium materiarum

- 4 Collatio an teneat si clausula apposta in rescripto non verificat. in. c. fi. nu. 16. de presump. fo. 124.  
Conferens beneficium scienter indigno an collatio teneat. ibi. nu. 17.
- 7 Collatio beneficiorum non potest fieri per laicum: nec per ipsum acquiritur etiam ex consuetudine de cuius initio non sit memoria nisi ex speciali privilegio pape ut habent principes et reges mundi. in. c. de hoc. nume. 10. de sumo. fo. 79.
- 7 Collatio beneficij facta excoicato etiam minori excoicatione non valet. in. c. fi. nu. 3. de cleri. excom. fo. 142.
- 7 Conferens beneficium sibi ipsi perdit ius conferendi illud et collatio spectat ad superiorem. in. c. ad aures. nu. 4. de excess. prela. fo. 144.
- 7 Collatio beneficij facta clerico aleatori an sit nulla. in. c. inter dilectos. nu. 1. 6. 7. de excess. prela. fo. 147. et seq.
- 1 Collatio beneficij facta per papam si reddat nulla vel quia surreptitia vel indigna facta an reuertat ad papam vel ad ordinariū loci. ibi. nu. 10. f. 148.
- 1 Collatio beneficij facta precibus alicuius valet si preces sint iuste: alias secus. in. c. cum. 20. nu. 3. de consti. fo. 26.
- 6 Collatio beneficij vacantis causa permutationis si fiat alteri quā permutare volenti. est ipso iure nulla. in. c. inter cetera. nu. 2. de preb. fo. 29.
- 6 Collatio beneficij vacantis si non sit facta intra sex menses non transit in superiorem si collator fuit legitime impeditus: quod tempus currit a die notitie vacationis. in. c. quia diuersitatem. nu. 1. 7. 8. et in. c. ex parte. nu. 13. de concess. preben. fo. 57.
- 6 Collatio beneficij facta per non habentem potestatem conferendi non prebet iustam causam possidendi: et sic non est opus ut de ea fiat mentio in literis ad beneficia. in. c. illa deuotionis. nu. 2. ne sede vacat. fo. 64.
- 6 Collatio ecclesie si non sit intra debitū tempus episcopus punitur. in. c. cum venerabilis. nu. 3. de reli. domi. fo. 186.
- 6 Conferens beneficia videtur donare et habet illū cui contulit naturaliter obligatum. in. c. post electionē. nu. 2. de concess. preben. fo. 59.  
Collatio inualida propter formam non seruata facit transire ius conferendi in proximum superiorem: quod videtur collator esse in negligentia: ibi. dem. numero. 3.
- Collatio facta alteri de vno beneficio presente et non contradicente vero domino: an sibi preiudicet maxime ipse alium acceptanto. ibi. nu. 7.
- Collatio beneficij facta contra inhibitionem pape: an et quo casu valeat in. c. constitutus. nu. 4. de concess. preben. fo. 62.
- 2 Collatio beneficiorum in ecclesia collegiata spectat ad collegium ipsius ecclesie. Anto. in. c. ij. nu. 2. de renun. fo. 22.
- 5 Collatio beneficij facta ex certa scientia licet excludat surreptionem tamen non includit dispensationem: videlicet quod papa velit cum eo dispensare. in. cum ecclesiastice. nu. 6. de excep. fo. 4.
- 7 Collatio beneficij facta excommunicato non tenet. in. c. postulatio. nu. 1. de elec. excom. fo. 141.
- 6 Collator beneficiorum non potest sibi ipsi conferre etiam si transferat ius conferendi quo ad illud beneficium in alium nisi transferat omnimodā potestatem quo casu potest ab illo recipere. in. c. fi. nu. 9. de insti. fo. 54.
- 3 Collatio beneficij facta ab eo qui reputabatur superior tradit iustam causam possidendi. in. c. literis. nu. 19. de resti. spo. fo. 171.
- 5 Collatio beneficij facta excoicato qui putabatur absolutus non valet. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 15. de appel. fo. 121.
- 6 Collatio beneficiorum non deuoluitur ad superiorem etiam ad papam si non fuit facta per alium quia ignorauit. in. c. ex parte assensu. nu. 13. de concess. preben. fo. 91.
- 6 Collatio beneficiorum non potest pertinere ad laicum ratione prescriptionis: quia prescriptio non currit sine possessione et spiritualia non possident per laicum: sed ex privilegio posset bene laicus conferre. in. c. dilecti filii. nu. 6. de preben. fo. 48.
- 6 Collatio beneficij facta per collatorem non valet si papa ante sibi rescriptum prout alteri conferret et ad hoc misit executores. in. c. proposuit. nam. 1. 2. 7. de concess. preben. fo. 56.
- 6 Conferendi potestatem habens debet conferre illis qui soliti sunt ad alia beneficia promoueri. in. c. possessiones. nu. 5. de re. eccle. alie. fo. 77.
- 2 Collatio facta inhabili propter etatem an sit ipso iure nulla. in. c. ij. nu. 4. 5. 6. 7. 9. de eta. et quali. fo. 42.
- 1 Conferendi prebendas potestas non deuoluitur in superiorem propter negligentiam si ibi non est diuinus certus numerus prebendarum. in. c. cum ecclesia. nu. 7. de elec. fo. 151.
- 5 Collatio beneficij facta post appellationem legitime vel ex probabili causa interposita est ipso iure nulla. in. c. ij. nu. 1. de appel. fo. 86.
- 5 Collatio beneficij facta per papam contra prouinciam quam tulerat dicitur surreptitia si de prouincia non fiat mentio. in. c. cum olim. nu. 1. 7. 12. de re iudi. fo. 59.
- Collatio facta in preiudiciū collationis quam conferens sibi reseruauit est nulla si de ea mentionem non fecit. ibi. nu. 14. fo. 61.
- Collatio beneficij si facta fuerit per superiorem et petitur confirmari per inferiorem ille talem confirmationem petens tanquam ingratus cadit a tali beneficio nisi fiat ad cautelam. ibi. nu. 18.
- 1 **Collegia** duo quod conueniunt ad aliquid explicandum non requiruntur maior pars personarum sed maior pars vtriusque collegij. in. c. pastoralis. nu. 7. de rescrip. fo. 56.
- 5 Collegium cardinalium vtrum possit aliquem fame restituere. in. c. cum te. nu. 12. de re iudi. fo. 78.
- 7 Collegium quomodo constituatur in aliqua ecclesia. in. c. dilecta. num. 1. de excess. prela. fo. 148.  
Collegia quibus casibus sint permissa. ibi. nu. 5.
- 1 Collegij si est congregatum et postea aliqui discesserunt vtrum remanentes possint explere ea que occurrunt. in. c. cum nobis. nu. 10. de elec. fo. 136.
- 3 Collegiati in aliqua arte si illam non exercent non gaudent eius privilegio. in. c. ij. nu. 40. de iudi. fo. 7.
- 2 Collegium non habet aliquam iurisdictionē singularem de collegio nisi aliud habeat consuetudo. in. c. cum eam. nu. 7. de offi. deleg. fo. 87.
- 5 Collegium dicitur ecclesiasticum si in eo pro maiori parte sint clerici. in. rub. nu. 12. de appel. fo. 86.
- 1 Collegium siue vniuersitas consistit in duabus partibus vocatorum. et quod sit a maiori parte illarum duarum partium valet. in. c. ecclesia vestra. nu. 6. de elec. fo. 170.
- 1 Collegium an consistat in his qui sunt congregati licet pauciores si alij nolunt venire. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 9. 7. 16. de postu. prela. fo. 113.
- 6 Collegia plura si aliquo casu faciunt vnam vniuersitatē vel vnum corpus statur maiori parti respectu illius vniuersitatis et non respectu vniuersusque collegij de per se. in. c. in singulis. nu. 2. de statu mona. fo. 182.
- 1 Collegia inferiora nil possunt statuere circa statutum ecclesie sine consensu episcopi. in. c. edoceri. nu. 4. 7. 14. de rescrip. fo. 65.
- 2 Collegia possunt facere artifices inter se et eligere rectorem qui habet ordinariam iurisdictionem in ipsos in ciuilibus. in. c. cum ab ecclesiarum. nu. 7. de offi. ordi. fo. 112.
- 1 Collegium vel ius ipsius vtrum sit extinctum si sunt mortui vel absentes omnes de collegio. in. c. gratum. nu. 12. de postu. prela. fo. 110.
- 1 Collegium vel representans collegium debet citari et non singuli de collegio. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 18. de elec. fo. 142.
- 6 Collegium licitum faciunt illi qui tenent hospitalitatem in aliquo hospitali priuato et possunt eligere aliquem in rectorem singulos actus collegij exercere. in. c. inter dilectos. nu. 10. de dona. fo. 106.
- 9 Collegiatus existens in collegio vel concilio tenetur contradicere his que aguntur ibi si nolunt consentire: alias habebitur pro consentiente: et quo ad peccatum et quo ad penam si aliqua ibi male agerentur. in. c. ij. nu. 9. de his que fi. a prela. fo. 66.  
Collegium consistit in duabus partiū omnium nisi sit statutus certus numerus ut inter sit. in. c. prudentiam. nu. 8. de offi. deleg. fo. 84.  
Collegiatus quis non potest esse in duobus collegijs quando exercitiū vnius impedit exercitiū alterius: alias secus. in. c. preterea. nu. 4. de prebendis. fo. 27.  
Collegium ad sui essentiam non requirit rectorem: sed omnis potestas rectoris est penes collegium cuius vices possunt dari vni ex collegiatis. in. c. cum non ignores. nu. 6. eo. tit. fo. 28.  
Collegium si est dissolutum quid est sciendum de bonis suis. in. c. recolentes. nu. 3. de sta. mona. fo. 180.  
Collegium siue vniuersitas an possit disponere de re particulari vnius: item an possit aliquem eximere de bāno. in. c. cum oēs. nu. 6. de consti. fo. 21.
- 5 Collegiati non possunt committere votum suum alicui nisi sit de collegio quando alij opponunt quia interest collegij ne eius secreta pateant forissecus: alias si alij non opponunt potest votum extraneo committi. in. c. constitutus. nu. 7. de appel. fo. 114.
- 1 Collegium fit ex duabus vel tribus personis. in. c. ij. nu. 5. de elec. fo. 118.
- 1 Collegium reseruatur in vno si alij sunt mortui. ibi. nu. 6.  
Collegium ad hoc ut valeat non requiritur presentia prelati. ibidem.
- 1 Collegia plura si conueniunt ad aliquid faciendum an computentur voces per capita vel per collegia. in. c. scriptum. nu. 6. de elec. fo. 160.
- 1 Collegium presumitur ecclesiasticum quod sunt plures clerici vel pares: secus si sunt plures laici. in. c. ex literis. nu. 4. de consti. fo. 39.
- 7 **Colligens** vvas alienas vel fructus tenetur ad estimationem nisi excusaretur ob nimiam paupertatem. in. c. si leserit. nu. 1. de iniur. fo. 166.
- 6 **Colonus** vel dominus quod dicantur colere agrum sumptibus suis: et quod dicatur colonus partiaris. in. c. ex parte. nu. 2. de deci. fo. 146.
- 6 Colonus qui colit agrum pro certa quota fructuum debet illos dare domino non deducto semine: nec expensis agriculture: et tenetur de proprio agrum seminare: nisi contrarium pactum interuenit. in. c. tua nobis. nu. 3. de decimis. fo. 150.  
Colonus an et quando teneatur soluere decimam de fructibus ex predio conducto recollectis. ibi. nu. 15.
- 2 **Columba** septem habet proprietates. in. c. vnico. §. per frontis. nu. 6. de sa. vnc. fo. 50.
- 4 **Comes** et tempus an quis possit esse. in. c. inter dilectos. nu. 5. de fi. de instru. fo. 102.
- 1 **Comendatarius** id est qui habet in comendam aliquam ecclesiam debet de fructibus prouidere illi ecclesie circa cultum diuinum et superabundantes tenere pro sustentaculo. in. c. querelam. nu. 1. de elec. fo. 143.



## Super Lectu. Panormitani.

6 **Comendatarij** id est illi qui habent in commendam aliquam ecclesiam debent tantum lucrificare fructus superfluos: et conservare ecclesiam in statu suo ut in ea seruiat numerus consuetus clericorum: et similia in c. de monachis. nu. 3. et 8. de de preben. fo. 26.

7 **Commodum** quis sentire non debet unde pena sustinetur re habeat. in c. et si necesse. numero. 5. de do na. inter vi. et vro. fo. 51.

6 **Commodatum** conditur ad certum usum vel tempus: et ante finitum usum vel tempus non reuocatur: precarium vero ad libitum: et de ratione diuersitatis. in c. fi. nu. 10. de precarijs. fo. 78.

6 **Commodatum** non fit ad incertum generalem et indefinitum usum. in c. fi. nu. 12. de preca. fo. 79.

**Commodatarius** tenetur etiam de leuissima culpa qui vero habet precatum tenetur tantum de lata culpa: et de ratione diuersitatis. ibi. nu. 14.

7 **Commodatarius** si remisit rem commodatam non idoneum qui rem illam asportauit tenetur secus si elegerit nuntium fidum. i. c. dura sepe. nu. 3. de cri. fal. fo. 132.

6 **Commodatarius** tenetur etiam de leuissima culpa quando commodatum est gratia sui tantum: de casu vero non tenetur regulariter nisi in casibus. in c. v. nico. nu. 1. de commo. fo. 79.

**Commodatarius** si non potuit uti re commodata intra tempus prefixum non sua culpa non poterit commodantem cogere ad iterum commodandum. ibi. nu. 7.

**Commodatum** si fiat ad certum et speciale usum habet in se tacite tempus annexum. ibi. nu. 9.

**Commodatum** quod fit gratia commodantis tamen vel utriusque quo fiat. ibi. nu. 14.

**Commodatum** perdatur quando remittitur puta famulus per quem remittebatur aufugit cuius periculo perdatur. ibi. nu. 17.

**Commodatum** perditum apud commodatarium si eodem modo non erat peritum apud commodantem cuius periculo pereat. ibi. nu. 20.

6 **Comunia** sunt omnia tunc charitatis et licitum est tunc impune furari ob necessitatem. in c. i. nu. 6. de emp. et vend. fo. 82.

3 **Communitas** que promittit refarcire damna in bello amisit an poterit tale statutum reuocare. in c. nouit ille. nu. 24. de iudi. fo. 33.

2 **Commissio** facta delegat ut ecclesiam ordinet quid importet. in c. super eo. nu. 1. de offi. dele. fo. 81.

3 **Commissio** facta super decisione cause intelligitur etiam super cognitione eiusdem cause. in c. venerabilis. nu. 2. de iudi. fo. 43.

1 **Commissarius** pape an possit esse simplex religiosus. in c. cum in veteri. nu. 2. de elec. fo. 174.

1 **Commissarius** quicquid facit videtur factum a committentibus. in c. in causis. nu. 6. de elec. fo. 150.

6 **Commissarius** alicuius ministerij an possit in eius executione exercere censuram. in c. cum nostris. nu. 10. de concess. preben. fo. 55.

4 **Commissio** officij an censetur realis vel personalis: sic an censetur electa persona an dignitas. in c. mandata celestia. nu. 1. de presump. fo. 117.

2 **Commissio** facta alicui sub nomine proprio et dignitatis censetur personalis. in c. licet vndique. nu. 7. de offi. deleg. fo. 96.

6 **Commissio** vel delegatio cause si est facta alicui sub nomine dignitatis residenti in aliquo loco ille commissarius vel delegatus potest de causa cognoscere in illo residente. in c. exhibita. nu. 2. de re. permu. fo. 61.

**Commissio** cause facta alicui sub nomine dignitatis non expresso loco ubi residet debet commissarius in loco ubi habet dictam dignitatem cognoscere. ibidem.

3 **Cominatio** iudicis de procedendo at ulterius habet vim preceptorij. in c. fi. nu. 45. ut lit. non conte. fo. 121.

7 **Communis** usus loquendi habet etiam locum in interpretatione scripture sacre. in c. ioseph. num. 3. de verb. sig. fo. 197.

6 **Communis** usus loquendi attenditur etiam in interpretatione diuine scripture. in c. maiores. nu. 4. de baptis. fo. 214.

2 **Communis** usus loquendi debet attendi in interpretatione verborum iuris. in c. inter corporalia. nu. 17. de transla. epi. fo. 4.

7 **Communis** usus loquendi prefertur proprie significationi verborum. in c. nam et rex. nu. 2. de verb. sig. fo. 197.

3 **Communis** usus loquendi habet locum etiam in statutis principum et in verbis legis. in c. capellanus. nu. 1. de ferijs. fo. 139.

2 **Communis** usus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. in c. h. nu. 1. de arbi. fo. 167.

3 **Comis** usus loquendi semper prefertur communi significationi verborum vnde decumque talis significatus descendat. in c. i. nu. 37. de iudi. fo. 7.

7 **Comunis** usus loquendi prefertur proprie significationi. in c. quamuis. nu. 3. de verb. sig. fo. 168.

2 **Comunis** usus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. Ant. de but. in c. inter corporalia. nu. 19. de transla. prela. fo. 18.

4 **Comparatio** literarum sola an operetur quod epistole credatur. in c. h. nu. 8. de fide instru. fo. 97.

3 **Comis** usus loquendi habet locum etiam in penalibus. in c. ex tenore. nu. 9. de fo. compe. fo. 72.

1 **Communis** usus loquendi semper primo attenditur in interpretatione

cuiuslibet dispositionis. in c. nonnulli. nu. 5. de rescript. fo. 73.

1 **Communis** usus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. in c. ne pro defectu. nu. 3. de elec. fo. 162.

1 **Communis** usus loquendi profertur proprio significationi vocabuli et statuta intelliguntur secundum eodem usum loquendi. in proe. Grego. nu. 8. fo. 3.

2 **Compromissum** factum in incertam personam in arbitrium eligendam non valet. in c. innotuit. nu. 3. et 4. et 8. de arbi. fo. 172.

**Compromissum** potest fieri super causa delegata a papa in fauorem partium. secus si in fauorem publicum: et in casu quo potest fieri non per hoc expirat iurisdictio delegata. ibi. nu. 2. et 5.

**Compromissum** secundum tollit primum. ibi. nu. 6.

6 **Compromissum** de rebus ecclesiasticis potest fieri in clericos non autem in laicos. in c. cum apostolica. nu. 2. de his que fi. a prela. fo. 68.

2 **Compromissum** factum in feminam tanquam in arbitram non firmatur iuramento. in c. dilecti filij. nu. 2. de arbi. fo. 169.

**Compromissi** pena si fuerit soluta an omnino possit agi ut stetur laudo. ibi. nu. 17. fo. 167.

2 **Compromissum** expirat morte vnius compromittentium ante laudum datum: secus post: nec transit in heredes nisi fuerit dictum. in c. compromissum. nu. 1. de arbi. fo. 174. et nu. 6. fo. 178.

Et vide in nu. 4. ubi ponitur ratio quare non transit in heredem. fo. eo.

**Compromissum** factum in arbitratorem vel amicabilem compositorem an expirat morte vnius compromittentis. ibi. nu. 8.

**Compromissum** factum per prelatum de rebus ecclesie an expirat morte prelati compromittentis. ibi. nu. 10.

2 **Compromissum** potest firmari datione obsidum vel pignorum. in c. exposita. nu. 1. de arbi. fo. 176.

**Compromissum** de puris et liquidis non potest fieri in arbitrum: secus in arbitratorem. ibi. nu. 3.

**Compromissum** factum cum clausula ut intelligatur lis et questio super omni et toto quod fuerit laudum non extenditur ad pura et liquida. ibi. nu. 4.

2 **Compromissum** simplex et laudum inde sequutum parit actionem de iure canonico. in c. per tuas. nu. 8. de arbi. fo. 175.

**Compromissum** si est factum cum stipulatione an pars non acquiescens teneatur ad interesse secundum utrumque ius laudo aliter non emologato: ibidem. numero. 10.

**Compromissum** iuratum an ad quid pariat executionem si non sit laudum inde sequutum emologatum. ibi. nu. 11.

**Compromissum** si continet penam sine iuramento: tunc pars si vult soluere penam non compellitur stare laudo. ibi. nu. 15. fo. 172.

2 **Compromissum** non potest fieri nisi partibus consentientibus nisi in casibus in iure expressis vel ipsis consimilibus: et arbitri postquam ceperint cognoscere possunt compelli ad prosequendum: alias secus. in c. j. nu. 1. de arbi. fo. 173.

1 **Compromissum** quod fit ab aliqua vniuersitate in aliquem debet fieri nemine discrepante quinimo debent omnes expresse consentire: et quare. in c. in causis. nu. 3. de elec. fo. 150.

**Compromissum** factum de aliquo eligendo ab vniuersitate non potest vnus de vniuersitate non reuocare. ibi. nu. 16.

2 **Compromissum** an et quando possit fieri tam super matrimonio carnali quam spiritali. in c. ex parte. nu. 1. de arbi. fo. 176.

**Compromissum** expirat morte alterius compromittentis quodcumque ante sententiam moriatur. ibi. nu. 2.

6 **Compromissum** quod fit in aliquem de eligendo debent omnes de collegio approbare et in ipsum consentire. in c. constitutum. nu. 6. de appel. fo. 114.

2 **Compromissum** potest fieri de rebus que sunt in loco ubi compromittens non potest tute morari. in c. h. nu. 4. de arbi. fo. 167.

**Compromissum** potest fieri super re spiritali. ibi. nu. 5. et 6.

**Compromissum** dolo factum an sit ipso iure nullum. ibi. nu. 7.

**Compromissum** iuramento vallatum an producat actionem. ibi. nu. 8.

6 **Compromissum** factum in iudicem tanquam amicabilem compositorem potest iudex in eodem facto procedere tanquam iudex et tanquam arbitrator. in c. nisi essent. nu. 4. de preben. fo. 31.

2 **Compromissum** factum ab aliqua vniuersitate requirit consensum omnium vniuersimiter prestitum. Ant. in c. post translationem. nu. 4. de renu. fol. 30.

4 **Compromissum** si est tanquam in arbitrum et in arbitratorem: an sit arbiter an arbitrator. in c. quintanallis. nu. 42. de iure iur. fo. 150.

4 **Compromissum** factum a prelato super iura prelature transit in successorem: licet de eo non sit facta mentio. in c. presentata. nu. 1. de testi. fo. 83.

**Compromissum** soluitur per mortem et per longeuam arbitri absentiam. ibidem. nu. 2.

4 **Compromissum** an possit fieri de causa criminali. in c. literas. nu. 7. de presump. fo. 122.

Per compromissum simpliciter factum non expirat iurisdictio delegata super illa re. ibi. nu. 11.

**Compromissum** expirat si itur ad iudicem ordinariam vel delegatum. ibi. nu. 12.

4 **Compromitti** non potest quando agitur criminaliter de crimine: secus si agatur civiliter. in c. veniens. nu. 2. de iure iur. fo. 138.



# Repertorium singularium materiarum

1 **Cōpromissarij** debent determinare in illo loco ubi fuit factū cōpromissum. in. c. quapropter. §. saltem. nu. 4. de elec. fo. 164.

1 **Compromittentes** non possunt soluta pena recedere a persona electa. in. c. causam que. nu. 9. de elec. fo. 128.

2 **Cōpromittere** non possunt qui non possunt alienare. in. c. cum tempor. re. nu. 3. de arbi. fo. 171.

Compromissum super iuribus que alienari non possunt an sit nullum si nulla est secuta per laudum alienatio. ibi. nu. 4.

Compromissum an fieri possit per iudicem ordinarium. ibi. nu. 5.

2 **Compromittens** non tenet ad penam compromissi in eo qd non pendet ab eius potestate. in. c. significantibus. nu. 4. de offic. deleg. fo. 101.

1 **Compromittentes** tenent electionem factam a compromissarijs acceptare nisi ex iusta causa. in. c. cum dilecti. nu. 1. de elec. fo. 152.

Compromissarij si non oēs sed maior pars consentiat quicquid agunt valet ibidem. nu. 2.

3 **Compromitti** non potest res ecclesiastica in laicum. in. c. verum. nu. 16. de foro compe. fo. 63.

4 **Compromitti** potest in feminam tanq̃ in arbitratricem non tanq̃ arbitram. in. c. quinquaginta. nu. 2. de iure iur. fo. 144.

2 **Compromissum** factum in arbitrum soluitur morte vnus ex compromittentibus. sed si cōpromissum sit factū in arbitratricem. ibi. nu. 18. fo. 146.

5 **Cōpaternitas** impedit et dirimit n̄m̄oniu post h̄ctum in. c. consanguinei. nu. 1. de re iud. fo. 58.

7 **Compaternitas** per catechismū cōtracta impedit matrimoniu p̄trabē dum. sed nō dirimit p̄tractū. in. c. cōtracto. nu. 1. 7. 5. de cog. spiri. fo. 127.

7 **Compaternitas** an possit per procuratorem cōtrahi. in. c. martinus. numero. 3. de cogna. spiri. fo. 27.

Compaternitas siue actus spiritualis communicatur per coniugē coniugi. ibi. nu. 4. 7. 6.

Compaternitas contracta per virum extenditur ad eius vxorem iam cognitam. ibidem. nu. 6.

Compates an efficiantur illi duo vel plures qui simul aliquem tenent in baptismo. dic q̃ non. 7 tales possunt contrahere. ibi. nu. 8.

7 **Compaternitas** contrahit inter patrem baptizati et vxorem leuantis prius ab eo cognitam cōtrahitur compaternitas efficax ad matrimoniu dirimendum. in. c. martinus. nu. 1. de cogna. spiri. fo. 27.

7 **Compaternitas** scienter vel ignorāter inter cōiuges superueniēs matrimoniu non dissoluit. in. c. si vir vel mulier. nu. 1. de cogna. spiri. fo. 26.

7 **Compaternitas** pot̄ dupliciter esse inter aliquos vt si ego tenui filium tuum in baptismo tu licite potes tenere filiū meum. et per vtrūq̃ istorū compaternitas contrahitur. in. c. super eo. nu. 2. de cogna. spiri. fo. 26.

7 **Compates** debent interuenire plures in catechismo baptismo in confirmatione et omnes debent puerum tenere sed si fiat contrarium non vitatur actus et cognatio spiritualis oritur inter omnes. in. c. cōtracto. nu. 5. de cogna. spiri. fo. 27.

1 **Cōpensatio** non admittitur in deposito. in. c. significasti. nu. 11. de elec. fo. 122.

6 **Compensatio** non admittitur in deposito. in. c. bona fides. nu. 1. 6. 7. 10. de deposito. fo. 81.

In compensationibus quantū tps dat ad liquidandū debitū. ibi. nu. 10.

Compensatio fit ipso iure ad evitandum penam debentis soluere vel vsuras. ibi. nu. 11.

Compensatio admittitur in omnibus rebus que in suo genere recipiunt functionē. id est q̃ vna ex toto fungitur vice alterius. ibi. nu. 12.

Compensatio de specie ad quantitatem non fit. ibidem.

Compensatio est debiti et crediti inter se contributio. ibidem.

Compensatio habet locum in commodato. ibidem.

Compensatio indirecta an habeat locum ubi directa locum habere nō potest. ibidem.

Compensatio indirecta est retinere rem debitoris pro debito donec fuerit sibi satisfactum intellige rem que peruenit ad manus creditoris. ibi.

2 **Compensatio** non admittitur in deposito. et quare. in. c. q̃. nu. 22. de ordi. di. cogni. fo. 148.

6 **Compensatio** non admittitur in decimis et tributis. in. c. tua nobis. numero. 10. de deci. fo. 151.

1 **Compensatio** lucri et dāni an consideretur in eodem contractu vel diuersis. et quomodo. in. c. nihil. nu. 1. de elec. fo. 166.

6 **Compensatio** diuersarum specierum non admittitur. in. c. mulier que. nu. 5. de conuer. coniu. fo. 172.

5 **Compensare** est agere. in. c. cum inter. nu. 23. de excep. fo. 8.

Compensare non potest qui non potest agere. ibidem.

Compensare est soluere adeo q̃ qui iurat soluere compēsat. non est per iurus. ibi. nu. 24.

4 **Compensatio** ubi ex parte actoris debitum est liquidum per confessio nem rei. licet debitum non sit liquidum. in. c. cum iohannes. nu. 2. de fide instru. fo. 107.

3 **Compensatio** non opponitur a depositario contra deponentem. in. c. si. nu. 14. de mutuis peti. fo. 106.

2 **Compositio** quando fit super decimis vel quolibet alia ecclesiastica alienatio quid requiratur. in. c. sta-

tuimus. nu. 3. de transac. fo. 134.

6 **Compositio** in spiritualibus licita est maxime superioris autoritate. in. c. dilectus filius. nume. 2. de preben. fo. 30. Et vide in. c. nisi esset. in. v. not. eo. titu. fo. 31.

6 **Compositio** super decimis non tollitur per priuilegium sequens nisi de compositione faciat mentionem. in. c. ex multiplici. nu. 1. de deci. fo. 144.

Compositio super decimis in futurum soluendis valet etiam citra superioris autoritatem que tamen non excludit vitam componentium vel transigentium. ibi. nu. 2.

6 **Compositio** super decimis tā preteritis q̃ futuris potest fieri inter clericos etiam sine autoritate superioris que tamē cōpositio non se extendit nisi in vita ipsorum a laicis vero potest fieri dicta cōpositio sup decimis preteritis sine autoritate superioris. super futuris vero non nisi superueniat superioris autoritas. in. c. cum homines. nu. 4. de deci. fo. 245.

6 **Compositio** de decimis non soluendis inter ecclesias adinimicem valet. in. c. dilecti filij. nu. 5. de deci. fo. 145.

1 **Concilium** debet adiuvare cum solennitate alis nil ageret. in. c. bone memorie. el. h. num. 10. de elec. fo. 158.

7 **Concilium** generale habet illam potestatem quam habet a papa. in. c. super quibusdam. nu. 3. de verb. sig. fo. 203.

6 **Concilia** vel parlamenta fieri in ecclesia est prohibitum nisi respiciant actum pietatis. in. c. cū in ecclesia. nu. 10. de immu. eccle. 7 cemi. fo. 227.

2 **Concilium** prouinciale potest congregari per legatum et per archiepiscopum. in. c. quod translationem. nu. 7. de offi. leg. fo. 107.

6 **Concilio** interesse seu comparere quando aliquis ex aliqua necessitate non potest personaliter potest comparere per procuratorem. in. c. si. nu. 3. de bis que fi. a prela. fo. 70.

6 **Concilium** an possit appellari siue accusari suspectū si sint suspecti prefidentes concilio. in. c. in singulis. nu. 6. de statu mona. fo. 182.

4 **Concilium** cetus et conuentus idē importat. in. j. nu. 5. de testi. fo. 35.

7 **Concilium** iurisdictionem habet in causis decidendis. in. c. j. nume. 4. de sponsa. fo. 2.

Conciliij constitutio sub nomine concilij editur. et non pape tantum. secus tamen quandoque fit. ibi. nu. 5.

Concilium generale recusare non potest quando papa tali concilio preest. quid in prouinciali vel alio inferiori. in. repeti. c. si quis contra clericos. nu. 20. de fo. compe. fo. 56.

6 **Concilium** generale habet iurisdictionem non autem solus papa. in. c. consensus. nu. 1. de re. eccle. alie. fo. 74.

6 **Concessio** prima in spiritualibus valet non secunda. licet in secunda fuerit tradita possessio. secus in prophanis. in. c. suggestum. nu. 1. de iure patro. fo. 195.

2 **Concessio** vel p̄scriptio vni ex prohibitis non extenditur ad alia probibita si sint eiusdem nature. in. c. quod translationē. nu. 5. de offi. leg. fo. 107.

6 **Concessio** si fuit facta alicui de eo quod maius est censetur facta etiam de eo quod minus est. in. c. ex parte. nu. 2. de deci. fo. 151.

3 **Concessio** etiam penalis super vno ex equiparatis extenditur ad alium. in. c. prudentiam. nu. 10. de mu. peti. fo. 103.

7 **Concessum** simpliciter concessum videtur sine temporis p̄finitione. in. c. si. nu. 2. de secun. nup. fo. 55.

7 **Concesso** vno censentur concessa omnia per que deuenitur ad illum. in. c. cum infirmitas. nu. 4. de peni. et remis. fo. 177.

7 **Comedere** licet sagimen illis diebus quibus licitum est comedere oua. in. c. consuluit. nu. 2. de iude. fo. 96.

6 **Concessum** propter necessitatem durat quatenus necessitas postulat. in. c. deus qui. nu. 2. de vita et bone. cle. fo. 6.

4 **Concessio** ubi non valet ibi non valet confirmatio instrumenti falsi etiā si princeps vtatur his verbis sup̄plentes de plenitudine potestatis. in. c. inter dilectos. nu. 8. de fide instrumen. fo. 102.

6 **Concessio** solius episcopi tribuit iustam causam proscribendi q̃ p̄scribens putabat capitulum consensisse. secus si putabat solam concessio nem episcopi sufficere. in. c. dudum. nu. 14. de deci. fo. 153.

6 **Concessio** an in dubio presumatur realis vel personalis. remissive. in. c. cum venissent. nu. 13. de instit. fo. 53.

7 **Concedens** aliquam rem intendens illam dare integraliter et non solum ius quod habet non valet concessio etiam respectu sui iuris. in. c. quod autem. nu. 10. de iure patro. fo. 191.

2 **Concessa** sub nomine proprio transeunt in successore quādo materia est nature vt transeat ad successorem. Anto. de but. in. c. quanto. num. 2. de transla. prela. fo. 19.

7 **Concessio** facta ad mandatum principis presumit metu facta. et ideo potest reuocari. in. c. cum olim. el. h. nu. 5. de priui. fo. 155.

7 **Concessionis** tres sunt species alia in hereditate seu libera dispositione alia in feudum. alia in vsumfructum. in. c. nuper a nobis. num. 2. de dona. inter vi. et vxor. fo. 51.

5 **Concesso** vno censentur alia concessa. sine quibus illud nō potest commodari. in. si. nu. 5. de excep. fo. 20.

6 **Concedens** aliquod ius in re censetur dñs illius rei maxime ad suum in commodum. in. c. cum olim. nu. 8. de cens. fo. 204.

4 **Concessio** generalis totius prouincie facta ab imperatore vni non preiudicat



## Super Lectu. Panormitani.

dicat habenti castrum in illa provincia ex confessione imperatoris vel pre  
scriptione in. c. nimis. nu. 2. de iureiur. fo. 162.

6 Concesso consequenti censetur concessum suū necessariū antecedens in  
c. cum liberum. nu. 4. de sepul. fo. 135.

6 **Concubinatus** ex quibus coniecturis pbeť in. c. tua  
nos. num. 7. de coha. cle. 7 mu. fol. 13.

7 Concubinā vel allā mulierem admittere quis non potest etiā si vxorem  
habeat leprosam 7 excoicari pōt. in. c. j. nu. 6. de coniu. lepro. fo. 24.

3 Concubinatus est crimē mere ecclesiasticum in. c. cum sit generale. nu. 25.  
de foro cope. fo. 67.

7 Concubina clerici pōt excommunicari in. c. si concubine. nu. 1. 7 3. de sen.  
excom. fo. 196.

6 Concubinatus est prohibitus hodie de iure etiam civili in. c. cum ve  
nissent. nu. 26. in fi. de institu. fo. 54.

6 Concubina clerici pōt per iudicem ecclesiasticum puniri in. c. j. nu. 4. de  
coha. cle. 7 mu. fo. 10.

7 Concubinatus de iure canonico est oīno dānatus 7 magis phibetur q̄  
simplex fornicatio in. c. tanta. nu. 14. qui fil. sint legi. fo. 40.

6 Concubinarius post longā continentia potest promoueri in ep̄m in. c.  
sane. nu. 3. de conuer. coniu. fol. 166.

6 Concubinatus pōt tolerari ad tps etiā in clericis vt euitetur maius ma  
lum in. c. vt clericorum. nu. 4. de vi. 7 ho. cleri fo. 7.

Concubine clericorū pnt puniri per iudicem ecclesiasticū ibidem. nu. 7.

7 Concubina an efficiatur cōmater parentibus baptizati in. c. martinus.  
nu. 7. de cogna. spi. fo. 27.

5 **Conclusio** seu renuntiatio in causa nō dicif de substantia iu  
dicij in. c. cum. i. 7 a. nu. 12. de re iudic. fo. 77.

3 Conclusio libelli facta super vna ex rebus narratis extendit ad aliā virtu  
te clausule petens instituiam 7c. in. c. j. nu. 52. de ord. cog. fo. 148.

3 Post conclusionē in causa nō pōt opponi nec allegari nec in iure nec in  
facto in. c. j. nu. 15. de ord. cog. fo. 145.

3 Conclusum in cā est qñ nec in iure nec in facto amplius est dicendū in  
c. pastoralis. nu. 7. de cau. pos. 7 pro. fo. 158.

4 Conclusio 7 publicatio attestacionum non sunt de substantia vt aliter  
sententia nō valeat in. c. cū dilectus. nu. 1. de fide instru. fo. 106.

5 Regulariter post cōclusionē in cā nō admittūtur aliquę pbationes aut  
allegationes nisi ex magna eqtate in. c. exceptionē. nu. 20. de excep. fo. 9.

4 Conclusio in causa excludit instrumentalē pbationem in. c. licet. nu. 14.  
de proba. fo. 22.

2 Post conclusionē in causa nil potest objci siue consistat in facto siue in  
iure in. c. auditis. nu. 4. de procu. fo. 143.

4 Conclusum in causa qñ dicitur in. c. cum dilectus. nu. 8. de fide instru. fo  
lio. 105.

5 Post conclusionē in cā non admittunt nec pbationes nec allegationes  
consistens aut in facto aut in iure in. c. pastoralis. nu. 11. de excep. fo. 5.

5 **Concordia** non dicitur interuenire si vnus dissentit in. c.  
licet de vitanda. nu. 3. de elec. fo. 123.

5 Concorditer dicitur fieri quod fit nemine discrepante in. c. in causis. nu.  
8. de elec. fo. 143. 7 in. c. non potest. nu. 19. de re iudi. fo. 50.

Corse. Vide glo. in. c. cupientes. sup verbo cōcorditer. de elec. li. vi. 7 in  
c. quorū dā. in ver. discordia. eo. tit. 7 lib. 7 cle. ne romani. in vbo cōcordi  
ter. eo. tit. 7 ibi per Jo. de imo. quē allegat Abb. in. c. nō pōt. de re iudi. 7  
Jo. an. in regula in toto. de reg. iur. in mercu. in causis. nu. 1. 7 Jo. an. de  
imol. in. d. c. nō pōt. tenet hanc partē. 7 per Abb. in causa olim in fi. de  
re iud. 7 in. c. bone memorie. el. j. de postu. prela. nu. 2. 7 in. c. in singulis.  
nu. 3. de sta. mo. 7 in. c. j. in nu. 3. ver. secundo nō iuncto tex. 7c. de maio. et  
obe. Contrarium videt sensisse glo. in. d. c. non potest. 7 in. d. c. j. vbi id di  
citur esse factum concorditer qđ est factum a maiori parte. 7 gloss. d. c.  
j. sequitur do. Ant. inducens ad statutum pro quibus glo. potest allega  
gari ter. in. d. c. ad petitionem. in verbo concorditer. de accu. c. cū nobis.  
olim. in verbo concorditer celebrare. 7 ibi Abb. nu. 2. de elec. c. cū venis  
sent. in verbo concorditer factum. de in integ. restitu. c. cum inter vnuer  
sas. ibi. concorditer assumatis. de elec. c. cū ecclesia futrina. de causa pos.  
7 proprie. 7 ter. iuncta glo. in. d. c. in singulis. 7 do. Card. in. d. c. non pos  
test sequitur illam glos. intelligens cā quādo aliquid venit explicandum  
a pluribus tanquā a collegio: nō tāquā a singulis quia requiritur tūc qđ  
oēs cōsentiant nemine discrepante. allegat. l. fabinus. cōmu. diui. 7 regu.  
quod omnes. de reg. iur. in. vi. Bal. in. d. c. non potest. distinguit aut est  
iure cautū qđ oēs 7 singuli concorditer aliquid faciant. 7 tunc non suffi  
cit fieri a maiori parte aut est prouisum a iure qđ in tali actu tales requi  
rantur cōcordes 7 nō est verbum omnes: 7 tunc quod fit a maiori parte  
intelligitur factū ab omnibus. dicit facere ad. q. Jscrussū sunt quatuor  
cōsules nō habentes singuli singulas iurisdictiones: sed vnā tantū com  
pletive. vnde si per eos dicatur aliquid debere fieri concorditer: 7 illud  
verbum referatur ad personas id intelligitur factum concorditer quod  
fit a maiori parte. si vero referatur ad collegium tunc dicitur vere factum  
quia collegium vere dicitur concors cum est collegium substantialiter 7  
formaliter: sed in maiori parte consistit collegium ergo 7c. 7 dicit quod  
vbi pro forma requiritur numerus debet esse numerus verus 7 non fictus.  
Item dic quod faciētes maiorem partem debēt simul pnunciare: vnus

hodie: alter cras: 7 bec distinctio Bal. fuit originaliter glo. in. c. vbi perfo  
culum. in. s. j. dē quoq. vbi. singulis. de elec. in. vi. sentit em̄ qđ illud dicif  
cōcorditer factū qđ est factū a maiori pre capituli qñ similiter disponi  
tur aliquid fieri concorditer: 7 si ad hūc qđ oēs 7 singuli cōcorditer hoc  
faciant requirit qđ hoc fiat nemine discrepante. 7 hoc pbat ibi text. 7 illā  
glo. Jo. de imo. in. d. c. j. de maio. 7 obe. dicit nō esse alibi. 7 qđ inspectat ve  
ritate factū a maiori partenon dicit factū cōcorditer 7 inspecta fictiōe iu  
ris 7 eādē gl. allegauit. Jtē Jmo. in. d. c. cum olim. in fi. vbi subdit qđ pro  
pter formā mandati dati a papa requirit oīm 7 cordia maxime qñ in lite  
ris plena omnium cōcordia interueniet. d. meus Barb. pro opi. Abb. 7  
Jmo. alleg. casum in simili valde singu. in authē. de defen. ciui. in. s. fi. in  
verbo nullo reluctate. 7 d. c. in causis. 7 sequit p̄fatā distinctionem Bald.  
Ego vero distinguere in hoc nō qđ aut materia subiecta patif: sen requit  
qđ oēs interueniant nemine discrepante: 7 tūc ex quo verbū cōcorditer de  
sui natura oēs includit: 7 tūc intelligit nemine discrepante: 7 ita pcedant  
glo. in. cle. ne romani. 7 in. d. c. cupientes 7 opi. Abb. 7 Jmo. 7 simpliciter  
pferat aut ad hūc verbum oēs 7 singuli. 7 tūc act? dicit fieri nemine dis  
crepante. 7 ita pcedat glo. in. d. c. vbi periculū. super verbo singuli. faciat  
qđ legi. 7 not. in. c. vt circa. de electi. li. vi. in verbo oia 7 singu. 7 qđ voluit  
Bar. in consi. suo. cl. j. inci. p̄cessum fuit in fi. 7 Bal. in. l. si cui. s. a filio. ff.  
de leg. j. 7 Barb. in. c. vnico. in. xvij. col. de plus petit. aut materia subie  
cta non patitur nec requirit cōsensum oīm. 7 tūc factū a maiori parte di  
citur cōcorditer factū. 7 ita pcedat glo. in. d. c. j. 7 in. d. c. non pōt. 7 hoc si  
ue pferat simplr: siue cū adiuncto. p ter. iuncta gl. i. d. c. cū olim. in vbo ple  
na oīm cōcordia. vñ tunc verba improprianť 7 intelligunt fm iuris dis  
positionē fm Abb. ibi 7 hanc distinctionem puto verissimā 7 vide do.  
Abb. in. c. l. 3. nu. 3. de elec. vbi an concurrentibus duab? partibus collegij  
dicat intercedere plena cōcordia: 7 an possit dici cōcordia si vn? solus dis  
crepat: 7 de concordia nota qđ iudex nil aliud velle dicit nisi vt partes ad  
cōcordiā reducat. l. j. s. post operis. ff. de noui ope. nu. Abb. in. c. pasto  
ralis. nu. 13. de rescrip. 7 vide qđ nō in. c. j. de mutuis peti. 7 in verbo cō  
cordia vel iudicio termineris. in. c. querelā. de simo. 7 in. c. si de pba. 7 i. c.  
cām qđ de testi. 7 qđ not. in. c. fin. de trāfac. 7 in. l. equissimum. ff. de vsufu.

2 Concorditer dicitur id fieri qđ fit nemine discrepante 7 aliqui dicat illud  
quod fit a maiori parte in. c. j. nu. 5. de maio. 7 obe. fol. 124.

1 Concorditer dicitur fieri 7 illi qui contempserunt venire contradicant.  
in. c. cum nobis. nu. 4. de elec. fo. 135.

4 **Condēnatus** ad mortē iuridice 7 fugiens carceres pec  
cat mortali. i. c. j. nu. 3. de testi. cog. fo. 90.

2 Condēnatus ad mortē statim dicitur traditū ultimo supplicio non expectatis  
decē diebus datis ad appellandū 7 hoc de consuetudine 7 secus fit de iu  
re in. c. querenti. nu. 4. de offi. dele. fo. 89.

1 Condēnatus noīe alicuius collegij transmittit cōdēnationē in successo  
rem in illo collegio in. c. querelā. nu. 8. de elec. fo. 143.

6 Condēnatus iniuste non tenet soluere cōdēnationē in foro anime in. c.  
qđ pleriq. nu. 19. de immu. eccle. fo. 135.

7 Condēnatus si appellauit remanet in statu in quo erat ante latam sen  
tentia in. c. si confisterit. nu. 5. de accusa. fo. 60.

5 Condēnatus pro modica iniuria an efficiat infamis in. c. cum te. nu. 6. et  
8. de re iudi. fol. 78.

2 Condēnatio expensarū non facta nec reservata taxatione non valet in. c.  
constitutus. nu. 8. de procu. fo. 146.

2 Condēnatio expensarū nō fit nisi pro tpe quo victus habuit instā causam  
litigandi in. c. auditis. nu. 10. de procu. fol. 144.

4 Condēnatus qs non est p presumptionē minarū de homicidio de quo  
nescitur a quo actum sit in. c. litera. nu. 3. de presum. fo. 122.

Condēnatio de crimine quātūcūq. graui pōt fieri p presumptionē que  
oritur ex deficientia in probatione vel purgatione. nu. 5.

5 Condēnatus si ante executionē sentētie reperiat innocēs nō potest sine  
licētia principis relaxari in. c. suborta. nu. 1. de re iudi. fo. 75.

7 Condēnari potest qs ex violētissima p̄sumptione etiā ex grauissimo cri  
mine in. c. excoicamus. el. j. nu. 6. de bere. fo. 103.

2 Condēnatus siue punitus per vnum iudicem an possit per aliū condēna  
ri aut puniri in. c. de causis. nu. 15. de offi. de. fo. 74.

2 Condēnatus capitaliter nō pōt etiā ad pias causas testari in. c. acce  
dens. nu. 3. de procu. fo. 141.

5 Condēnatus petens inducias ad soluendū vel aliū terminū ad parēdū  
snie an censeat sniam approbasse 7 appellationi renuntiasse in. c. qđ ad  
consultationem. nu. 13. de re iudi. fo. 64.

5 Condēnati q habēt dilationē ad soluendū possunt pēdēte tali dilatione  
cauere de soluendo adueniente termino nisi possideant immobilia in. c.  
qđ ad monasterium. nu. 22. de re iudi. fo. 65.

7 Condēnatus ciuilitate de aliquo crimine poterit postea per inquisitionē  
ex officio cōdēnnari criminaliter 7 snia lata in prima cā pariet p̄iudiciū  
in secunda in. c. qualiter 7 qñ. el. j. nu. 24. de accusa. fo. 74.

5 Condēnatio expensarū etiā respectu vnus articuli pōt reservari in sine  
causē in. c. sepe contingit. nu. 25. 7 26. de appel. fo. 114.

Condēnatio expensarū post diffinituā non pōt fieri nisi p totā illā diē  
sed post interlocutoriā pōt reservari vsq. ad finē causē ibi. nu. 26.

4 Condēnatio de iure ciuili repellit testē a testimonio ferēdo de iure cano



# Repertorium singularium materiarum

- nico sufficit qd possit convinci. in. c. super eo. el. j. nu. 3. de testi. fo. 48.
- 2 **Condemnatio** expensarum scienda contra contumacem non requirit novam citationem. in. c. h. nu. 2. de procu. fo. 140.
- 3 **Condemnatio** aliqui sit maior vel minor qd sit petitio. in. c. cu ecclesia. nu. 40. de cau. pos. et proprie. fo. 155.
- 5 **Condenatus** si aliquis fuit de homicidio iniuste et postea appareat verus homicida potest non obstante qd fuerit primus indebite punitus et iste decapitari et idem in alijs delictis. in. c. quis. nu. 6. de re iudi. fo. 82.
- 6 **Condictio** omnis est personalis in. c. tua nobis. num. 11. de deci. fo. 151.
- 3 **Condictio** ex lege an sit actio vel officium iudicis. in. c. sepe. nu. 11. de resti. tu. spo. fo. 191.
- 7 **Conditio** turpis in tractu mrimonij apposta non vitiat mrimonium sed conditio ipsa fragilis. i. c. i. nu. 1. de cond. appo. f. 18.
- Conditio** an possit apponi in contractu mrimonij et qualis vitiet mrimonium. ibi. nu. 2.
- 7 **Conditio** qd aliquid detur ex causa dotium vel donationis an sit honesta vel turpis. in. c. de illis. nu. 3. de condi. appo. fo. 18.
- Conditio** in sponsalibus posita tollit per carnalem copulam superveniens tem et consensum de presenti. ibi. nu. 4. et 5.
- 4 **Conditio** impediens mrimonium carnale vel spirituale adhibet. in. c. in presentia. nu. 42. de proba. fo. 17.
- 7 **Conditio** apponi potest resolutive libertatis in manumissione servit. in. c. cum sit proprium. nu. 2. de condi. appo. fo. 18.
- Conditio** acceptatio quid operetur. ibi. nu. 6.
- 6 **Conditio** suspendit actum adeo qd interim non potest peti. modus vero non suspendit sed qualificat adeo qd relictum potest peti pposita cautione de modo adimplendo. in. c. raynaldus. nu. 19. de testa. fo. 128.
- 7 **Conditio** siue modus appositus in donatione facta ecclesie an presumat qd sit causa finalis contractus et qd operetur si est tanqam causa finalis vel non. in. c. verum. nu. 2. de condi. appo. fo. 19.
- Conditio** apponi potest in donatione facta ecclesie qd res donata non possit alienari. ibi. nu. 4.
- 7 **Conditio** deficiente sponsalia ex toto evanescent adeo qd copula sequens nihil operatur. in. c. per tuas. nu. 4. et 5. de condi. appo. fo. 19.
- 4 **Conditio** si sine filiis et in persona qd sine pacto non potest habere naturales non intelligitur de naturalibus. in. c. in presentia. nu. 15. de proba. fo. 14.
- Conditio** si sine filiis decessit ex suo corpore in persona illius qui habere non potest sine pacto rescitur. ibi. nu. 16.
- 7 **Conditio** hec si pater consentiat in mrimonio apposto honesta vis detur. in. c. super eo. nu. 1. de condi. appo. fo. 19.
- Conditio** non improbat potest apponi in mrimonio. ibi. nu. 4.
- 7 **Conditio** turpis vel impossibilis in actu mrimonij apposta hinc p non adiecta nisi sit substantia mrimonij. in. c. si. nu. 1. et 3. de cond. appo. fo. 20.
- Conditio** apposta contra substantiam mrimonij vitiat mrimonium et non vitatur ipsa siue sit suspensiva vel resolutive. ibi. nu. 2. et 6.
- Conditio** turpis vel impossibilis regulariter vitiat contractum et non vitatur. secus est in mrimonio. ibi. nu. 3.
- Conditio** contra substantiam actus vitiat ipsum actum cuiuscumque qualitas existat. in. d. c. si. nu. 4. de condi. appo. fo. 20.
- Conditio** turpi vel honeste ad hoc ut mrimonium vitiet an sit necesse qd ambo coniuges consentiant. ibi. nu. 6.
- Conditio** in pessione religionis qd religiosus possit habere proprium vel phere mrimonium an valeat et talis remaneat monachus. ibi. nu. 7.
- Conditio** qd clericus ordinandus in sacris possit contrahere mrimonium non valet et ordinandus remanet in sacris. ibi.
- Conditio** qd monachus habeat proprium est substantiam religionis. ibi.
- Conditio** in consecratione ecclesie apponi an possit. ibi. nu. 8.
- 6 **Conductor** non tenetur soluere maiorem pensionem siue mercedem ppter ubertatem fructuum. in. c. ppter. nu. 5. et nu. 20. de locato. fo. 87.
- Conductor** potest ex causa et ante tempus finitum domum conductam dimittere. ibi. nu. 7.
- Conductor** ad modicum tempus si expellat nullum habet interdictum quia ipse nullam habet possessionem. ibi. nu. 11. fo. 91.
- 4 **Conductor** an et qui possit opponere de dominio locatori. in. c. inter dilectos. nu. 6. de fide iustu. fo. 102.
- 6 **Conductor** minuit et auget pensionem sicut quod fructus minuuntur vel augentur. in. c. qto. nu. 6. de censu. fo. 200.
- 6 **Conductor** pditionis est interdicta religionis qui habent propria ex quibus possunt vivere. aliter secus. in. c. dilecti filij. nu. 3. de deci. fo. 145.
- 6 **Conductor** ea ratione qua non tenet ad pensionem si patitur magnam damnum eadem ratione debet augere pensionem si consequitur magnam commodum. in. c. pro hibemus. nu. 4. de censu. fo. 201.
- 6 **Conductor** ppter pestem superveniens potest dimittere domum. in. c. propter. nu. 8. de loca. fo. 87.
- 7 **Conse.** Adde quod no. Bar. in. l. i. ff. de bo. pos. ex testa. mili. et Bal. in. l. si. C. de test. et Eng. in. l. si vacat. l. i. et in auth. de no alie. in. §. qd vo. et Sal. in. l. cum mribus. C. qd pe. tu. glo. i. c. ad supplicationem. de renu. et ibi. d. Alu. to. de bu. et gl. i. c. si vo. de iure in. ter. iuncta gl. i. c. deis filius. xxiij. di. putat tan domus Barba. in. d. c. ppter. in. iij. col. qd inquilin? non potest dimitte

re domum hoc casu. quia non reperit privilegium? in hoc ergo re. quia non sequitur hoc habet locum in locatore. ergo et in conduttore. per id quod voluit glo. in. c. i. de loca. ergo tenet quod hoc casu licite potest dimittere domum? quia tempore pestis locum non dicitur tunc. per id quod voluit Bar. in. d. l. de etate. et ter. iuncta glo. in. c. cōmunis filij. et gl. in. d. c. ad supplicationem. ita tenet Bald. in. c. ex pte. el. i. in. si. de app. et ibi. p. de. p. bil. per usum. dicit ita esse tenendum indistincte licet Abb. in. c. cum dilecti. de dolo. ver. ex hoc dicto dixerit esse in consideratione ne qualitas collectionis personarum. Sed certe nullus de se exponere tanto periculo. ut dicit Bald. in. d. c. ex parte. in. si. cum sit iusta causa timoris propter quam potest quis licite recedere a loco et dimittere domum conductam? et de his fieri remissio mercedis pro illo tempore quo duravit pestis. ut in. l. habitatores. §. i. et ibi. not. ff. loca. et minor pro certo quod nec abbas nec dñs meus viderint Bal. in. d. c. ex parte. in terminis hanc questionem decidit qui ea refert ibi per usum. in. ix. col. in. ver. ultimo queritur. et in quantum dicit do. meus quod in hoc non reperit privilegium. ego dico quod de hoc est text. quasi rotundus decidens hunc casum in. d. l. habitatores. nam ibi dicitur quod si quis timoris causa recesserit de loco si iusta fuerit causa cur periculum deberet timere quis periculum vere non fuisset. non debet soluere mercedem. cum ergo nulli dubium quod pestis est iusta causa timoris mortis ergo non debetur merces et ista practica esset observanda per illum text. contra dominum meum Barba. et Abb.

- 6 **Conducentes** domum pro certa quantitate omnes tenentur pro rata et non in solidum. in. c. constitutus. nu. 9. de relig. do. fo. 188.

**Confessio** facta in uno iudicio facit fidem in alio iudicio. in. c. per inquisitionem. nu. 12. de elec. fo. 146.

**Confessio** procuratoris in uno iudicio non preiudicat domino in alio. ibi. **Confessio** defuncti non nocet suo heredi si non habuit effectum contra defunctum et confessio filij non preiudicat patri. ibi.

**Confessus** in uno iudicio utrum possit interpretari confessionem suam in alio iudicio. ibi. nu. 12.

**Confessio** spontanea mitius punitur quam convincta. ibi. nu. 14.

**Confessus** mitius punitur in. c. si. nu. 4. de cele. mis. fo. 211.

**Confessio** facta calore iracundie non preiudicat in. c. statuimus. num. 6. de maledi. fo. 124.

- 7 **Confessio** facta in tortura non preiudicat nisi fuerit ratificata extra locum torture. in. c. cum in contemplatione. nu. 7. de reg. iur. fo. 207.

- 3 **Confessio** clerici facta coram iudice seculari non est sufficiens ut sit ab episcopo condemnandus. in. c. at si clerici. nu. 1. et 2. 9. 13. 18. de iudi. fo. 11.

**Confessus** non dicitur convictus et statuta facientia mentionem de convictis non habent locum in confessionibus. ibi. nu. 3. et 4.

**Confessio** et alia acta facta coram iudice incompetenti sunt nullae non suffiunt ad aliquem condemnandum. ibi. nu. 5.

**Confessio** non redditur nulla ex defectu lit. contestata. secus alia facta. ibi.

**Confessio** facta super processu invalido plene preiudicat quando est facta coram iudice suo. ibi. nu. 6.

**Confessio** facta coram iudice sedente pro tribunali inducit plenam probationem secus si iudex non sedeat pro tribunali. ibi. nu. 6. et 17.

**Confessio** operatur ut quis mitius puniatur si est facta sponte secus si coactetur timore probationis que potest contra ipsum fieri. ibi. nu. 8.

**Confessus** vel convictus fide non dicitur proprie confessus vel convictus adeo quod non cadit in statuta facientia mentionem de confessis. in. d. c. at si clerici. nu. 11. eo. titu.

**Confessus** non coram suo iudice utrum debeat purgare illam confessionem coram suo iudice et quid operetur confessio facta non coram suo iudice. ibi. nu. 14. 30. fo. 12.

**Confessio** facta coram non suo iudice vel confessio extrajudicialis an sit indicium ad torturam. ibi. nu. 16.

**Confessio** facta calore iracundie nunquam est sufficiens indicium ad torturam. ibi. nu. 16.

**Confessus** in uno iudicio non cogitur repetere in alio si agitur civiliter. secus si criminaliter. ibi.

**Confessus** non habetur pro condemnato in criminalibus sed requiritur sententia. ibi. nu. 15.

**Confessio** ad sui utilitatem non requirit validitatem iudicij. ibi. nu. 17. fo. 13.

**Confessio** inducta per contumaciam de ficta confessio. ibi. nu. 28. fo. 14.

**Confessio** facta in uno iudicio parit preiudicium in alio. ibi. numero 14. et 30.

- 3 **Confessio** procuratoris siue administratoris an noccat domino. in. c. i. nu. 29. ut lit. non cont. fo. 108.

**Confessio** procuratoris potest per dominum renocari. ibi. nu. 31.

**Confessio** principalis in una causa facit preiudicium in alia secus in confessione procuratoris. ibi. nu. 22.

**Confessio** advocati preiudicat clientulo nisi illam reuocet. in. c. cum causam. nu. 2. de appel. fo. 131.

**Confessio** advocati potest reuocari per clientem etiam non probato errore sed confessio propria vel procuratoris non potest reuocari nisi probato errore. ibi.

**Confessio** erronea que preiudicat non solum circa merita cause sed circa processum potest reuocari. ibi. nu. 3. et 6.

**Confessio** advocati potest reuocari intra tres dies per clientem suum. quia si confessio preiudicat ad merita cause sed si preiudicat ad processum quod inducit



## Super Vectu. p̄ anormitani.

- rit litis contestationem oportet q̄ reuocet anteq̄ faciat aliquem actum qui soleat fieri post litem contestatam. ibi. nu. 7.
- Confessionem erroneam tam propriam q̄ aduocati an ⁊ quando quis possit reuocare docto vel non docto de errore vel vsq̄ ad quod tempus. ibi. nu. 8.
- 3 Confessio vel cōtumacia p̄lati ⁊ capituli an noceat ecclesie: remissive. in c. j. nu. 28. de do. ⁊ contu. fo. 195.
- 5 Confessio inquisiti potest acceptari quatenus facit contra se ⁊ non aliter nisi probetur. in c. auditis. nu. 32. de prescrip. fo. 36.
- Confessio inquisiti qualificata licet acceptet inquantū est cōtra se tamē non operatur quod quis capitaliter puniatur. ibi.
- 6 Confessio aduocati nocet parti si eam non reuocauerit. in c. olim cām. nu. 2. de cens. fo. 204.
- 2 Confessio penitentialis pōt fieri corā laico tēpore necessitatis. in c. pastoralis. §. preterea. nu. 3. de offi. ordi. fo. 118.
- 5 Confessio nō preiudicat confitēti nisi respectu interrogantis. in c. q̄uis. nu. 23. de re iudi. fo. 83.
- 3 Confessio dicitur facta in iudicio etiam q̄ in eo non sit lis contestata. in rub. nu. 2. de iudi. fo. 2.
- 7 Confessio mariti ⁊ prime vxoris nō nocet secūde nisi de primo matrimonio aliter constiterit. in c. veniens. nu. 4. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 7 Confessio coniugū quare matrimonio nō noceat q̄q̄ tamē nocet. in c. super eo. nu. 2. 5. de eo qui cog. confan. fo. 29.
- 7 Confessio ambozū coniugum cum septima propinquozū manu an sufficiat allegato impedimento siue cohabitatione triēh. in c. si. nu. 4. de frigi. ⁊ male. fo. 37.
- Confessio coniugum non est multum necessaria. ibi. nu. 11.
- 1 Confessus vtrum habeat quadrimestre tempus ad soluendum. in c. dudum. el. j. nu. 25. de elec. fo. 178.
- 6 Confitens ppter tormēta illud qd nō est verū ⁊ propter hoc condemnatur ad mortem decedit sine peccato mortali nisi in extremis reuocet illā confessionem. in c. ex parte. nu. 2. de sepul. fo. 138.
- 3 Confessio facta in iudicio an valeat licet processus sit nullus. in c. p̄fās. nu. 9. de resti. spo. fo. 192.
- Confessio ad sui vtilitatem non requirit substantiam iudicij. ibi.
- 7 Confessio inducit infamiam q̄ est tale delictum de quo condemnatus efficeretur infamis. in c. super bis. nu. 4. de penis. fo. 170.
- 7 Confessio verecunda multum proficit in remissionem peccatorum. in c. j. nu. 1. de his qui fil. occi. fo. 106.
- 7 Confitenti creditur de omnibus que dicit in foro anime. in c. significat. si. el. j. nu. 7. de homici. fo. 112.
- 2 Confessio facta absente parte an ⁊ q̄ preiudicat. Ant. in c. veniens. nu. 8. de renun. fo. 33.
- 1 Confessio facta in processu qui nō est validus in eo qd lis non est cōtestata valet. in c. dudum. el. j. nu. 11. de elec. fo. 177.
- 1 Confessio an ⁊ q̄ possit pro parte acceptari ⁊ pro parte non. in c. bone memorie. nu. 29. de postu. p̄cla. fo. 11.
- 7 Confessio coniugum an ⁊ q̄ preiudicat matrimonio carnali siue spiritali. in c. cum causa. nu. 6. de rapto. fo. 120.
- 6 Confessio presbyteri contentiose facta preiudicat ecclesie non habenti capitulum alias requiritur confessio capituli. in c. dilectus. nu. 4. ⁊ 18. de capel. mona. fo. 188.
- Confessio facta in vno iudicio facit fidem in alio int̄ easdem personas. ibidem. numero. 5. ⁊ 13.
- Confessio facta super processu nullo valet. ibidem. nu. 14.
- 4 Confessio facta in sumario iudicio facit fidem in plenario. ibi. nu. 15.
- 4 Confessio de filiatione directe facta in iudicio vel nominato presente cōstituit nominatum in quasi possessione filiationis. in c. per tuas. nume. 7. de proba. fo. 26.
- Confessio prima cum solennitatibus excludit confitentē ad dicendū cōtrarium. ibi. nu. 19.
- 4 Confessioni sue iurate in causa matrimoniali: an quis contravenire possit. in c. mulieri. nu. 10. de iureiur. fo. 165.
- 1 Confessio an possit mutari per confitentem ⁊ quid de libello. in c. nosti. nu. 5. de elec. fo. 129.
- 1 Confessio prelati quo casu noceat ecclesie. in c. dudū. el. j. nu. 32. de elec. folio. 178.
- 7 Confessio penitentialis facta laico in causa necessitatis valet propter si gnum contritionis non quod laicus habet auctoritatem absolendi. in c. a nobis. el. j. nu. 10. de sen. excom. fo. 187.
- 4 Confessio simplex sine causa an valeat ⁊ an in probatione debiti requiratur scriptura ⁊ quid veniat appellatione cautionis. in c. si cautio. nu. 1. de fide instr. fo. 10.
- Confitēs se super mutuo si probat confessionē non obtinebit. ibi. nu. 4.
- Confessio procuratoris de recepto non preiudicat domino qui constituit ipsum ad recipiendum. ibidem. nu. 5.
- Confessio facta absente parte etiam de iure canonico non obligat confitentem tam in civili quam in criminali. ibidem. numero. 6.
- Confessio absente parte facit semiplenam probationem. ibidem. nu. 7.
- Confessus q̄ quis bis fuit non habet exceptionem non numerate pecunie vel dotis. ibi. nu. 13.
- 2 Confessus in ciuilibus nunq̄ condemnatur sed in criminalibus. sic. in c. querenti. nu. 5. de offi. deleg. fo. 89.
- 5 Confiteri videtur non negans. in c. j. nu. 2. de postu. p̄cla. fol. 107.
- 5 Confitens vnum videtur confiteri omne id qd sequit̄ ex illo. in c. cū venerabilis. nu. 25. de excep. fo. 10.
- 3 Confessio aduersarij confitens titulum spoliati in re spoliata an per hāc confessionem obtinebit spoliatus de bñficio agēs interdicto recuperāde in c. in literis. nu. 25. de resti. spo. fo. 171.
- 7 Confessio socij criminis non est sufficiens causa ad causandā infamiam in c. significasti. nu. 7. de adul. ⁊ stu. fo. 117.
- 5 Confessio prelati afferentis rem per ecclesiam possessam esse alienā que tñ est in bona fide an preiudicat. in c. si. nu. 43. de prescri. fol. 47.
- 6 Confessio vel cōstitutio generalis an sit potētior q̄ specialis vel ecōuer. fo. in c. tua. nu. 9. de decimis. fo. 149.
- 4 Confessio facta coram arbitro pōt renocari etiā per sniam latā: secus coram arbitratore. in c. quinquallis. nu. 20. de iureiur. fo. 147.
- 3 Confessio de credulitate p̄iudicat cōfitēti sicut de veritate. in c. j. nu. 27. de lit. contest. fo. 105.
- 7 Confessio emanata precedente iuramento de dicendo plenam ⁊ meram veritatem non recepit aliquas excusationes ex post facto sed secus est si precesserit iuramentum de respondendo ad interrogata. in c. cū dilecti. nu. 3. de accu. fo. 66.
- Confessio iurata etiam cum iuramēto calumnie recipit excusationem ⁊ declarationem. ibi. nu. 4. ⁊ 13.
- Confessio iurata q̄ potest retorqueri ad bonū ⁊ ad malū ex quo tñ pma fronte sonat in malū interpretatur in malā partē nisi confitens se excuset: secus si prima fronte non sonat in malum ibi. nu. 5. ⁊ 10.
- Ex confessione alicuius capitur qd est cōtra eum nō autem qd p eo pōt elici. ibi. nu. 6.
- 7 Confessioni cōiugum super impotētia coeundi non statur sed requiritur alia probatio quo ad separationem. in c. j. nu. 5. de frigi. ⁊ male. fo. 34.
- 4 Confessio de credulitate eque preiudicat sicut confessio de veritate. in c. ex literis. nu. 11. de iureiur. fo. 163.
- 3 Confessus in iure se cōmississe simoniā deponit ab officio ⁊ bñficio ⁊ q̄. in c. cum super. nu. 1. ⁊ 7. ⁊ 8. de confes. fo. 125.
- Confessus incidenter crimen suum potest puniri ⁊ cōtra ipsum pcessus formari. ibi. nu. 12.
- Confessio facta coram iudice incōpetenti vel extra iudiciū an preiudicat confitenti vel non. remissive. ibi. nu. 5.
- Confessio incidēt facta licet nō sit pro tūc p̄nibilis tñ est sufficiens vt ex ea inchoetur nouus processus. ibi. nu. 12.
- Confessio facta in vna instantia facit fidem in alia super eadē causa licet diuersimode intentur: secus per p̄bationes quia nō faciunt fidem. ibi.
- 7 Confessio extraiudicialis de crimine nō p̄bat crimen sed est sufficiens indicium ad torturam. in c. quā sit graue. nu. 2. de exces. p̄cla. fo. 145.
- 3 Confessiones audiēdi potestas ⁊ ea que sunt cure nō potest p̄scribi. in c. cum contingunt. nu. 16. de foro. compe. 77.
- 2 Confessio sine causa ad obligādum nō valet: secus ad liberādū. in c. super hoc. nu. 3. de renun. fo. 12.
- 7 Confiteri nemo pōt alij q̄ p̄prio sacerdoti q̄ nō est suus iudex ⁊ si cōfiteatur non potest ab eo nec absolui nec ligari in c. qd autē. nu. 3. de peni. ⁊ remis. fo. 173.
- Confiteri quis nō potest peccata sua alieno sacerdoti licet in eius parochia peccauerit. ibi. nu. 5.
- 7 Confitenti creditur in foro penitētiā. in c. cum illorū. nu. 15. de sent. excom. fo. 190.
- 4 Confessio facta in vno iudicio ratioe publice vtilitatis facit fidē in alio. in c. causam. el. j. nu. 5. de testi. fo. 46.
- 7 Confessio extraiudicialis est indicij ad torturam an autē plene p̄bet crimen: remissive. in c. si quis de gradu. nu. 3. de purga. cano. fo. 161.
- 7 Confiteri potest quis in casu necessitatis illi qui nō sit sacerdos tñ nō potest ab ipso absolui sed deus dimittet sibi peccatum propter cōtritionē. in c. fures. nu. 4. de furtis. fo. 121.
- 7 Confessus habet p̄cōdemnato in causa ciuili nec est necesse contra eum ferre sniam sed secus est in causa criminali vbi in confesum fertur snia. in c. cum olim. nu. 5. de rerum permu. fo. 91.
- 3 Confessio erronea non preiudicat confitenti si de errore doceatur ante finitum negotium. in c. si. nu. 1. ⁊ 20. de confes. fo. 226.
- Confessio procuratoris vel aduocati in iudicio facta an noceat domino. ibidem. nu. 3.
- Confessio economi preiudicat ecclesie que tamē restituitur vel docet de erronea confessione. ibi. nu. 4.
- Confessio infantis etiam cum auctoritate tutoris nil valet. ibi. nu. 6.
- Confessio impuberis tutorem nō habētis valet in casibus in quibus habet legitimā personam standi in iudicio alis secus. sed si habet tutorem valet facta cū sua auctoritate: alis secus. sed si est lesus restituitur. ibidem. numero. 7.
- Confessio adulti non habētis curatorem facta sup aliquo p̄ctu extra tñ iudicium valet s̄ si ledit restituit: facta vero in iudicio in casibus in quib⁹



# Repertorium singularium materiarum

- potest esse sine curatore valet: in alijs non. in. d. c. si. nu. 8. de cōfess. fo. 227.
- Confessio facta cū auctoritate curatoris indistincte valet sed ab ea restituitur minor si est lesus. ibi. nu. 9.
- Confessio adulti facta sine curatore quem habet an et quo casu valeat. ibidem.
- Confessio minoris facta in tormentis et postea ratificata valet etiam sine auctoritate curatoris. ibi.
- Confessio tutoris curatoris vel alterius administratoris an noceat pupillo adulto et similibus. ibi. nu. 10.
- Confessio dicitur facta metu et non valet qñ est facta in tormentis vel apud ea vel in carcere vel propter terrorem armorum tñ quilibet terror faciet confessionem factam metu. in. d. c. si. nu. 11. de cōfess.
- Confessio facta colore iracundie non valet nec preiudicat. ibi.
- Confessio facta in tormentis vel metu qñ dicatur perseverata ad hoc vt preiudicet. ibi. nu. 12.
- Confessio facta in fauorem consistentis non valet et quando. ibi. nu. 12.
- Confessio quo casu possit pro parte acceptari et pro parte non. ibidem.
- Confessio in iudicio facta an valeat sine causa et an sit opus q aliter probetur. ibi. nu. 14.
- Confessio tam iudicialis q extrajudicialis tñ dependens ex suo facto proprio q alieno siue facta in libello siue non an omni casu ad sui valorem requiratur presentiam partis etiam si de iure canonico. ibi. nu. 15. et 16.
- Confessio facta in libello: positionibus; testamento et exceptionibus an preiudicet. ibi.
- Confessio non dicitur facta in iudicio nisi iudex ad hoc sedeat pro tribunali. ibi. nu. 17.
- Confessus tam in civili q in criminali an et qñ sit cōdemnandus vel sit et danda collatio ad soluendum siue ante siue post lit. contest. confiteatur. ibi. nu. 18. fo. 228.
- Confessio non infamat etiā si essemus in casibus in quibus condemnatio infamaret. ibi. nu. 19.
- Confessio erronea siue iuris siue facti siue tacita siue expressa an et quando possit reuocari siue scienter fiat siue non siue ppria siue procuratoris. ibi. nu. 20. 23.
- 6 Consistenti sacerdoti oia creduntur q in pessione dicit qz solum agit de preiudicio anime sue. in. c. raynaldus. nu. 14. de test. folio. 127.
- 7 Confessio penitentialis multū pficit ex eo quod pñtens verecundat qz verecundia est maxima pars penitentie. in. c. i. nu. 5. de tpto. fo. 118.
- Confessio penitentialis deberet fieri coram proprio sacerdote ad hoc vt esset magis verecunda. ibi.
- 7 Confessio facta calore iracundie non valet nisi data pñuerantia. in. c. cū olim. el. h. nu. 14. de pñu. fo. 156.
- Confessio extorta p metum an valeat etiā data pñuerantia. ibi.
- 5 Confessio facta calore iracundie non valet nisi data pñuerantia. in. c. cū parati. nu. 13. de app. fo. 99.
- 3 Consistenti crimen proprium non creditur ptra eos quos dicit fuisse criminis participes et hoc regulariter. in. c. i. nu. 1. de cōfess. fo. 225.
- Et vide ibi. nu. 5. et 6. vbi ponuntur quidam casus fallentie.
- Confessio socij criminis non est sufficiens indicij ad torturā nisi sit coad iuuata alijs presumptionibus. ibi. nu. 2. 6. 7.
- Consistens ppium delictum non debet interrogari de alijs criminosis. ibidem. nu. 4. et 8.
- 3 Confessus mitius pñit q conuictus. Anto. in. d. c. dilectus. nu. 8. de tē po. ordi. fo. 40.
- 7 Confessio facta in iudicio in quo de crimine agit civiliter non preiudicat si de eodem crimine agitur postea criminaliter pñt tñ bene compelli confessus vt pñueret in pessione et q interpretetur illam. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 35. de accu. fo. 74.
- 3 Confessio facta in libello valet et prodest aduersario l3 tpe dati libelli nō fuerit pñens. in. c. i. nu. 8. de lit. contest. fo. 104.
- 7 Consistenti credit in foro penitentiali sed non in foro iudiciali. in. c. sicut nobis. nu. 4. de sen. ex com. fo. 192.
- 6 Confessio dicit fieri in presentia partis etiam q pars ibi accidentaliter reperiatur. in. c. cū dilectus. nu. 5. de success. ab intest. fo. 131.
- Confessio etiam declaratoria actus preteriti requirit pñtiam partis. ibi.
- Confessio preiudicat consistenti in quantum facit ptra se. ibi. nu. 12.
- Confessio facta parte absente inducit semiplenā pbatōnē. ibi. nu. 16.
- Confessio incidenter facta ad interrogationē alterius non pñudicat consistenti tñ inducit aliquam presumptionem. ibi. nu. 17.
- Confessio facta propter aliud etiā in pñtia partis non plene probat. ibi.
- Confessio facta in testamēto puta de male ablatis ob q in dicto testamēto fuerunt relicta aliqua in recōpēsationem an pñudicat testatori cōuale scenti. vt vigore pñcte pñtionis possit cogi ad restituendū. ibi. nu. 19.
- Confessio partis dicētis in testamēto se esse debitōrē plurimū nō preiudicat quominus filio non debeatur legitima. ibi.
- Confessio facta in ultima voluntate preiudicat si est iurata vel a parte vel a notario. ibi.
- 5 Confessio prelati nō nocet ecclesie nisi pñumptio sit contra ecclesiā. in. c. si diligenti. nu. 4. de pñscrip. fo. 19.
- 4 Confessio facta corā arbitro facit fidem corā iudice. in. c. presentata. nu. 8. de testi. fo. 83.
- 2 Confessio pcuratoris generalis nocet ipsi dño. in. c. dilectus. numc. 2. de procur. fo. 145.
- 1 Confessio potest pro parte acceptari et pro parte non. in. c. i. nu. 7. de pñtu. prela. fo. 107.
- 7 Confessio pñgum p se et ptra se an sufficiat. in. c. attestaciones. nu. 8. de despon. impub. fo. 15.
- 6 Consistēs peccata sua et aliqua retinens de quibz nō vult pñteri nō pñt p confessionis absolui. in. c. maiores. §. sed ad huc. nu. 1. de batif. fo. 214.
- 2 Confessio mulieris facta pñcedētibz flagellis est nulla. in. c. causam. nu. 2. de offi. deleg. fo. 81.
- Confessio facta in processu inualido valet. ibi. nu. 4.
- 3 Ille qui habet pro confesso nō est statim cōdemnandus sed dicitur pñtiari q habitus est pro confesso. in. c. cum causam numero. 26. de iura. calum. fo. 129.
- Contrarium sentit Abbas. in. c. seq. ibi. nu. 11.
- Confessio causata in cōtumacia non transit ad heredes nec eis pñudicat si principalis non fuit condemnatus. ibidem. in. c. seq. nu. 11.
- 4 Confessione partiū statuit si acta substantialia sunt deperdita vel si dubitatur an interuenerint. in. c. si. nu. 2. de proba. fo. 34.
- 3 Confessio proprij delicti grauat vt confessus non possit pñmoueri. in. c. h. name. 43. 44. de ordi. cog. fo. 147.
- 5 Confessio penitentialis debet esse integra nec sufficit q vni sacerdoti qz confiteatur certa peccata et quedam alteri et ponitur hic ratio sed eidem sacerdoti confiteri diuersis horis interpellatis forte secus. in. c. omnis vtriusq. nu. 1. de peni. et remis. fo. 108.
- Consistens non debet detegere aliena peccata nisi non possit dicere sua sine detectione aliorum sñ exemplum positum. in. d. c. omnis vtriusq. ibi. nu. 2.
- 7 Confessus coram vno iudice pñt repeti ab alio iudice sup eodem crimine in. c. ex parte. nu. 1. de ver. sig. fo. 201.
- Confessio preterito erroris non potest reuocari post diffinitū: sed bene post preceptum iudicis factum de soluendo nisi preceptum esset factum cause cognitione. ibi. nu. 7. fo. 202.
- Confessio non facit notoriū siue rem manifestā qñ contra ipsam aliquid opponitur. ibi. nu. 8.
- 1 Confessio criminis an et quando valeat. in. c. olim ex literis. numero. 8. de rescrip. fo. 71.
- Confessio extrajudicialis de crimine an sit sufficiens vt quis possit condemnari vel poni ad torturam. ibi. nu. 8.
- Confessio facta parte absente an preiudicet in criminalibus. ibi. nu. 10.
- Confessio sine causa extrajus facta an valet. in. c. si cautio. nu. 2. de fide instr. fo. 111.
- Confessio facta coram arbitro an habeat vim confessionis iudicialis. in. c. compromissum. nu. 7. de arbi. fo. 179.
- 5 Confessio procuratoris nocet domino et quod ecclesia sit dominum modo sit constitutus a prelato et capitulo. alias non preiudicabit. in. c. suborita. nu. 1. de re iudi. fo. 75.
- Confessio solius prelati non nocet ecclesie. ibi.
- 6 Confessio in iurē reprobatā vel non admissa potest per confesum contra eam veniri. in. c. cum super questione. nu. 10. de cōfess. preben. fo. 60.
- 7 Confessio extrajudicialis facit indicium ad torturam et aliquando ad penam et est sufficiens ad priuandum quem beneficij suis gloriāns se commisisse tale crimen pñitur pro delicto gloriātionis. in. c. de hoc. nu. 7. de sumo. fo. 79.
- Confessus in iudicio timore future probationis non dicitur sponte confessus et ideo non gaudet beneficio consistentium. ibi. nu. 8.
- Confessio spontanea dicitur illa que fuit facta non precedente aliquo sti mulo sed sponte accessit ad iudicium et confessus est crimen. ibi.
- Confessus per viam inquisitionis acius pñitur q conuictus. ibi.
- 3 Confessio ficta per contumaciam non plus operatur quam vera confessio. in. c. i. nu. 2. de iudi. fo. 6.
- 7 Confessione solius vxoris separatur matrimonium quo ad thori: secus vbi agitur de substantia vinculi. in. c. ex literis. nu. 2. de diuor. fo. 47.
- Confessio facta calore iracundie an et quando preiudicet. ibi. nu. 10.
- Confessio propria an possit reuocari. ibi.
- 5 Confessio cedentis an noceat cessionario remissine. in. c. quamvis. nu. 32. de re iudi. fo. 84.
- 2 Confessio penitentialis debet esse integra nec potest per partes fieri. in. c. ex parte. nu. 4. de offi. ordi. fo. 113.
- 7 Confessio viri mulieris de mñimonio clādestino nō preiudicat mñimonio publice contracto. in. c. quod nobis. nu. 6. de clandest. despon. fo. 16.
- 5 Confessio ineliberate et festinanter emanata preiudicat consistenti data perseverantia. in. c. cum venerabilis. nu. 12. de excep. fo. 9.
- Confessio facta calore iracundie non preiudicat. ibi.
- Confessio emanata non habita mentione instrumenti si illud instrumentum reprobetur remanet confessio nisi preterito instrumenti reprobati reuocetur. ibi. nu. 34. fo. 11.
- Confessio emanata vigore instrumenti non solennis valet et non tollitur etiam instrumento apparente non solenni. ibi. nu. 35.



## Super Lectu. Panormitani.

- 7 Confessio facta vel sacerdoti vel iudici nemine audiente potest negari per contententem. in. c. ex tue. nu. 2. de sumo. fol. 82.
- 4 Confessio non est probatio sed probationis releuatio. in rub. num. 3. de proba. fo. 2.
- 3 Confessio prelati an noceat ecclesie. in. c. fi. nu. 21. de iura. cal. fo. 131.
- 4 Confitens falsum contra seipsum metu tormetorum peccat mortaliter. in. c. j. nu. 3. de test. cog. fo. 90.
- 7 Confessus mitius punitur quam conuictus nisi talis confessio sit facta timore probationis in. c. 7. qualiter 7 quando el. h. nu. 20. de accusa. fo. 73.
- 4 Confessio de credulitate preiudicat contententi. in. c. quoties. nu. 8. de testi. fo. 39.
- 6 Contententi sacerdoti creditur omne quod dicit respiciens animam suam in. c. j. nu. 4. de solu. fo. 100.
- 2 Confessio penitentialis potest per parochialem alteri committi et etiam eius absolutio. in. c. fi. nu. 2. de offi. ordi. fo. 123.
- 3 Confessio facta in vno iudicio etiam summario nocet in alio dummodo sit facta principaliter non incidenter. in. c. h. nu. 25. 30. 43. de ordi. cog. fol. 146. 7. seq.
- Confessio facta in iudicio alio nullo valet ibi.
- Confessio incidenter emanata facit iudicium ibi. nu. 30.
- 7 Confessio spiritualis potest eligi ad libitum sine licentia presbyteri parochialis vel alterius superioris quando imminet necessitas maxima ita quod non possit haberi recursus ad superiorem. in. c. fi. nu. 1. de peniten. 7 res. mil. fo. 178.
- Confessor potest eligi ad libitum per prelatos. ibi. nu. 2.
- Confessor an possit eligi ille qui non sit suus presbyter parochialis presertim consuetudinis. ibi. nu. 4.
- 6 Confessio vnus ex coniugibus an preiudicet matrimonio. in. c. veniens. nu. 8. de conuer. coniug. fo. 170.
- Confessio monachi an preiudicet monasterio. ibi.
- Confessio licet preiudicet contententi non tamen preiudicat monasterio. ibi. de.
- 5 Confessoria est actio realis in corporalibus. in. c. veniens. nu. 30. de prescrip. fo. 44.
- 5 Confessus tam in criminalibus quam ciuilibus an possit appellari. in. c. cum speciali. s. porro. nu. 5. de appella. fo. 130.
- Confessio defuncti per tortorera certam summam preiudicat heredi adeo probata rapina 7 quantitati beres cogetur soluere absque alio ordine iudiciario ibi. nu. 7. fo. 134.
- 3 Confessus an ulterius condēnetur. in. fi. nu. 13. de iura. cal. fo. 130.
- 7 Confessio mariti de dote recepta an 7 quo casu valeat. in. c. j. nume. 7. de adul. 7 stu. fo. 115.
- 7 Confessione coniugum an bene probetur impedimentum. in. c. laudabilem. nu. 5. de fri. 7 male. fo. 35.
- 2 Confessio facta siue in foro contentioso siue penitentiali siue mixto an preiudicet contententi. Ant. in. c. queris. nu. 8. 7. 11. de eta. 7 quali. fo. 44.
- 6 Confessio incidenter facta non preiudicat contententi sed oportet quod quis confiteatur principaliter propter illud. in. c. inter dilectos. nu. 6. de do. folio. 106.
- 6 Confessio emanata cum certa qualitate potest aduersarium acceptari reiecta dicta qualitate. in. c. cum venissent. nu. 7. 7. 12. de insti. fo. 53.
- Confessio facta coram arbitro an habeat vim confessionis iudicialis. in. c. cum a nobis. nu. 2. de arbi. fo. 179.
- 7 Confessores sunt eligendi illi qui sint sanctiores ad hoc ut a deo facilius erudiantur. in. c. deus qui. de peni. 7 remi. nu. 2. fo. 174.
- 7 Contententi 7 non habenti propositum emendandi an debeat 7 ad quid iniungi penitentia. in. c. quod quidam. nu. 1. de peni. 7 remis. fo. 173.
- Confirmatio** facta per papam super aliqua re non potest per inferiorem infirmari nisi fuerit surreptitia vel facta super re litigiosa. in. c. j. nu. 1. 2. 4. 8. de confirma. vtili vel inut. fo. 140.
- Confirmatio superioris an 7 quando tribuat ius confirmatio. ibi. nu. 6.
- Confirmatio in forma communi quomodo dicatur. ibi.
- Confirmatio pape an 7 quando operetur quod res confirmata non possit amplius infirmari. ibi. nu. 8.
- Confirmatio facta alicui super aliqua re operatur tantum ut non possit infirmari res illa respectu preteritorum secus respectu eorum que de nouo possunt oriri. ibi. nu. 10.
- Et vide in. c. ad nostram. nu. 6. in fine.
- 3 Confirmatio pape facta in forma communi nil operatur. in. c. examinata. nu. 3. 7. 6. de confir. vti vel inuti. fo. 142.
- Confirmatio pape quando presumatur facta ex certa scientia. ibidem. numero 5.
- Confirmare non presumitur papa ea que sunt contra ius alio non expresso. ibi. nu. 6.
- 6 Confirmans aliquem remittitur confirmare illam finem statum in quo reperitur puta si est valida. in. c. dudum. nu. 11. 7. 13. de decimis. fo. 153.
- Confirmatio facta a papa vel ab alio an tribuat titulum 7 iustam causam prescribendi. ibi. nu. 12.
- 3 Confirmatio 7 datio non possunt fieri eodem actu. in. c. cum venissent. nu. 3. de res. spo. fo. 173.

- 5 Confirmatio alicuius rei puta legitimacionis vel possessionis non potest peti nisi primo super his moueatur. in. c. j. num. 1. de confirma. vtili vel inuti. fo. 140.
- 4 Confirmatio an presupponat confirmatum validum. in. c. inter dilectos. nu. 7. de fide instru. fo. 103.
- 5 Confirmatio sententia a qua fuit appellatum obtenta tacito de appellatione est surreptitia. in. c. bone. nu. 1. de confir. vti vel inuti. fo. 140.
- Confirmatio in forma communi quomodo fiat. ibi. nu. 4.
- 2 Confirmatus arctatur ad petendum confirmationem intra sex menses. in. c. inter corporalia. nu. 22. de transla. epi. fo. 4.
- Et que sit pena non facienti se consecrare intra dictum tempus ibi. nu. 23.
- 6 Confirmatio in forma communi vel ex certa scientia quando dicatur. in. c. quod diuersitas. m. nu. 9. de concess. preben. fo. 57.
- 3 Confirmatus in prelatura tunc habet potestatem administrandi si non dubitatur de iuribus sue confirmationis. in. c. cum olim. nume. 7. 7. 12. de dolo 7 contu. fo. 205.
- Confirmatio episcopi solemniter facta ut dicitur. in. d. c. cum olim. facit quod contra confirmatum non possit ulterius aliquid opponi nisi a sententia confirmationis fuerit appellatum: 7 quando ibi. nu. 11.
- 1 Confirmatio electi facta sine cause cognitione est ipso iure nulla. in. c. nihil. nu. 1. de elec. fo. 166.
- 1 Confirmatio potest dici electio. in. c. cum dilectus. nu. 6. 7. 15. de consue. fo. 100.
- 5 Confirmatio si non valet remanet electio in prius itatu. in. c. ad probandam. nu. 5. de re iudi. fo. 80.
- Confirmatio super electione nulla an valeat ibi.
- 5 Confirmatio electionis an 7 quando habeat vim diffinitive sententie. in. c. constitutus. el. h. nu. 14. de appel. fo. 115.
- 3 Confirmatio electi an validet electionem alias nullam. in. c. cum super. nu. 4. de cau. pos. 7 proprie. fo. 157.
- 5 Confirmatio ex certa scientia quid operetur. in. c. venerabilis. num. 1. de confirma. vti vel inuti. fo. 142.
- Confirmatio principis quando requiritur ex voluntate partis in alio quo actu intelligitur de confirmatione ex certa scientia non autem de illa facta in forma communi. ibi. nu. 3.
- 1 Confirmatio quomodo est facienda per superiorem in electo vel presertato. in. c. postquam. nu. 4. de elec. fo. 119.
- 1 Confirmatio postulationis ad quem spectet. in. c. fi. num. 10. de postula. prela. fo. 11.
- 2 Confirmatus in episcopum quo ad vinculum spiritualis matrimonij equiparatur consecrato. in. c. inter temporalia. nu. 8. de transla. epi. fo. 3.
- 2 Confirmare sumitur aliqui pro quedam confirmatione facti. in. c. j. nume. 5. de offi. lega. fo. 106.
- 4 Confirmatio pape alicuius sententie corrumpit cassata illa sententia. in. c. ex parte. nu. 4. de testi. fo. 41.
- Confinia** possunt probari per verba enuntiativa prolata in aliquo instrumento etiam confecto ad alium finem. in. c. super eo. nu. 3. de paro. fo. 142.
- In factis antiquis admittitur probatio presumptiua quia probatio necessaria 7 concludens non potest haberi. ibi.
- Confinia non prescribuntur nec res principaliter 7 indiuidue eis adherentes. ibi. nu. 4.
- 6 Confinia probantur per verba enuntiativa etiam propter aliud prolata. in. c. cum olim. nu. 14. de cens. fo. 204.
- 6 Confinium proprietates cuius sit adeo quod edificia in eis facta sub cuius protectione vel dominio sint. c. super eo. nu. 5. de paro. fo. 142.
- Confinia prouinciarum singularium an possint prescribi. ibi. nu. 7.
- 3 Confinia non possunt dari alicui rebus in ciuitate non subditi confinati. in. c. postulasti. nu. 19. de foro compe. fo. 81.
- Confiscatur** bona patrimonialia clerici ob delictum suum non autem bona sue ecclesie. in. c. quia diuersitatem. nu. 14. de concess. preben. fo. 57.
- Coniuges** possunt licite separare cohabitationem ex causa continentie. in. c. tua nos. el. h. numero 1. de iure iur. ran. fo. 151.
- Coniugibus permittitur coniugium sedimittere propter fornicationem 7 separare matrimonium propter continentiam seruandam. ibi. nu. 3.
- Coniugatus vnus non potest ingredi religionem nisi alius ingrediatur. ibi. nume. 4.
- Coniugati vouentes continentiam si alter habeatur an episcopus debeat eos reintegrare. ibi. nu. 5.
- Coniugati vouentes continentiam si se reintegrauerint proles nata est illegitima. ibi. nu. 6.
- 6 Coniugatus alterius thori violans grauius punitur quam clericus adulterans. in. c. vt clericorum. nu. 6. de vi. 7 hone. cle. fo. 7.
- Conse.** Et ibi dicit Abb. antiquum. d. Anto. d. 11. de 7. cōster doct. cum hoc dicto transire sed apud eum non est sine dubitatione quod presbyter committit adulterium spirituale 7 sacrilegium: vt no. glo. in. c. virginibus. xvij. q. 1. Sed tene eodem op. p. ratione. d. c. vt clericorum quod coniugatus potest vti matrimonio 7 clericus occidentalis. non ob. glo. in. c. virginibus. q. 1. Sed die non attēdimus rigorem antiquorum canonum ut est pulcherrimus



# Repertorium singularium materiarum

- ter. xxiij. dist. in. c. fraternitatis. in verbo etas nostri tps. censurā anti-  
quorum canonum manere non patitur.
- 7 Coniuges propter alterius crimen non separantur nisi spiritualiter for-  
nicentur, et tunc durat coniugium eis etiam separatis. in. c. ij. nu. 1. de di-  
uor. fo. 47.  
Coniuges separati propter fornicationē spirituale an absolui videantur  
a redditione debiti. ibi. nu. 4.
- 7 Coniuges possunt compelli ad redeundū et se maritali affectione tractā-  
dum per ecclesiam propter periculum adulterij. in. c. ad id quod. nu. 3. de  
sponsa. fo. 8.
- 7 Coniuges separati debent ex voto continentiam seruare. in. c. ex literis.  
nu. 6. de diuor. fo. 47.
- 7 Coniuges non tenentur iurare super aliquo impedimento: sufficit enim  
q̄ generaliter dicant non potuisse matrimonium consummare. in. c. lau-  
dabilem. nu. 4. de frigi. et male. fo. 35.
- 7 Coniuges esse quomodo p̄betur. in. c. lator. nu. 6. qui fil. sint legi. fo. 39.
- 7 Coniuges possunt compelli ad reddendum debitum. in. c. si. nu. 4. de eo  
qui cog. consang. fo. 31.
- 7 Coniuges separati an inuiti possint reintegrari. in. c. ex literis. num. 12.  
de diuor. fo. 48.  
Coniuges separati sine iudicio ecclesie etiam propter heresim redire cō-  
pelluntur. in. c. de illa. nu. 1. 2. 4. eo. titu.
- Coniuges separati propter heresim an reconcilientur si lapsus in heresim  
sit reuersus. nu. 4.
- 7 Coniugibus mortuis inquiritur de validitate matrimonij quoad legis-  
timationem filiorum et vsque ad quod tps possit. in. c. peruenit. num. 4.  
qui fil. sint legi. fo. 41.
- 7 Coniuges etiā sorores appellantur vbi carnale cōmerciū nō exercetur.  
in. c. consultationi. nu. 3. de frigi. et male. fo. 35.
- 7 Coniuges propter leprā separandi non sunt a cōiugio. leprosi matrimo-  
nium contrahere possunt et inuicem sibi debitum reddere tenentur. in. c.  
quoniam. nu. 1. de coniu. lepro. fo. 24.  
Coniuges separari non possunt excepta causa fornicationis. ibi. num. 2.
- 6 Coniuges qui ad inuicem promiserunt continentiam et ob hocambo vel  
alter profitentur religionem alter alterū petere non potest. in. c. dudum.  
nu. 1. 2. 3. de conuer. coniug. fo. 171.
- 7 Coniugatus si viuente prima contrahit matrimonij in facie ecclesie cū  
secunda hoc ignorante proles erit legitima. in. c. ex tenore. num. 1. qui fil.  
sint legi. fo. 44.
- 7 Coniuges in alio seculo non se recognoscunt pro coniugibus. in. c. sus-  
per illa. nu. 3. de secun. nup. fo. 54.
- 6 Coniugatus non promouetur ad aliquos ordines ecclesiasticos nec ad  
beneficia nec vicarius episcopi nisi vouerit castitatem et vnam tantum  
vxoem et virginem habuerit: intellige hoc de vxore. in. c. sane. el. j. nu. 1. 2.  
3. 4. de cle. coniug. fo. 14.
- 7 Coniugatus intrans religionem et renocatus ad vxorē tenet quantū in  
se est seruare continentiam. in. c. consuluit. num. 3. qui cleri. vel vo. fol. 21.
- 2 Coniugium spirituale contrahitur inter electum et per eligentes inter ec-  
clesiam. in. c. inter corporalia. nu. 9. de transla. epi. fo. 3.
- 2 **Coniuncta** persona si fuit adhibita testis in causa coniu-  
cte persone adminiculatur instrumento. in. c.  
ex literis. nu. 2. de transac. fo. 133.
- 1 Coniuncte persone non potest solui. in. c. querelam. nu. 11. de elec. fo. 144.  
Coniuncta persona agit sine mandato prestita tamen cautione. ibi.
- 2 Coniuncta persona an dicatur tam respectu sanguinis quam alio respe-  
ctu. in. c. sacerdotis. nu. 4. de posthu. fo. 139.
- 6 Coniuncta persona non agit pro coniuncta in causis in quibus requiritur  
speciale mandatum. in. c. accedens. nu. 5. de preben. fo. 34.
- 2 Coniuncta persona an dicatur clericus respectu sue ecclesie. in. c. j. nu. 8.  
de procu. fo. 139.
- 1 Coniuncta persona non admittitur regulariter in casibus requirētib⁹  
speciale mandatum. in. c. nonnulli. §. sunt et alij. nu. 2. de rescrip. fo. 75.  
Coniuncte persone que dicatur q̄ possint agere sine mādato. ibi. nu. 10.
- 1 Coniuncta persona non admittitur ad agendum pro cōiuncta in his que  
requirunt speciale mandatum. in. c. cum. 20. nu. 10. de consti. fo. 27.  
Cōiuncta persona etiā pater non posset recipere solutionem citra mā-  
datum. ibi.
- Cōiuncta persona dicit respectu sanguinis et non alio respectu. ibi. nu. 12.
- 2 Coniuncta persona tam coniunctione naturali quam spiritali an ad-  
mittatur ad agendum sine mādato. in. c. coram. nu. 5. de offi. dele. fo. 98.
- 2 Coniuncta persona an intelligatur respectu coniunctionis civilis. in. c.  
si. nu. 14. de procu. fo. 148.
- 7 Coniuncta in propinquo gradu p̄sumitur habere notitiā consanguini-  
tatis. in. c. et si necesse. nu. 7. de dona. inter vi. et vro. fo. 51.  
Coniuncti in propinquo gradu q̄q̄ excusantur a pena et an possint ex  
huiusmodi matrimonio aliquid lucri facere. ibi. nu. 9.
- 2 Coniuncta persona an admittatur pro coniuncta sine mandato in spiri-  
tualibus. in. c. cum pridem. nu. 7. de pac. fo. 133.
- 6 Coniuncta persona non dicitur proprie ecclesia. in. repe. c. cū esset. nu. 20.  
de testa. fo. 117.
- Coniuncta persona quando in aliqua dispositione ponitur intelligitur  
de coniunctione sanguinis. et non alia. ibi.
- 1 Coniuncta persona non agit p̄ coniuncta in his que requirunt speciale  
mandatum. in. c. ex parte decani. nu. 14. de rescrip. fo. 83.
- 2 Coniuncta persona dicitur illa que est coniuncta coniunctione sangui-  
nis. in. c. ij. nu. 5. de postu. fo. 138.
- 2 Coniuncta persona nō admittitur q̄ euident est experiri contra volun-  
tatem absentis. in. c. constitutis. nu. 6. de procu. fol. 145.
- 5 Coniuncta persona agens pro coniuncta non preiudicat ei nisi ratum ba-  
beat. in. c. quamuis. nu. 5. de re iudi. fo. 81.
- 1 **Connexa** habent idem iudiciū principaliter. in. c. querelā.  
nu. 9. de elec. fo. 143.
- 5 De connexis idem est iudiciū. in. c. ad presentiam. nu. 3. de app. fo. 98.
- 2 Connexum an sit eadem dispositio. in. c. p̄te rea. nu. 6. de offi. dele. fo. 75.  
et conspiratio quid sit. in. c. si. num. 1. de test. cog.  
folio. 94.
- 7 **Coniuratio** etiā dicitur matrimonij cōsummatū. in. c.  
martinus. nu. 5. de cognia. spiri. fo. 27.
- 2 **Conscientia** licet scrupulosa est sequenda. Ant. in. c. ad  
aures. nu. 5. de eta. et quali. fo. 45.
- 6 Conscientia non excusat aliquē facientē aliquē actū in sapsum sed ob ali-  
quas causas prohibitum ab ecclesia. in. c. si. nu. 4. de relig. domi. fo. 187.
- 3 In his que dependēt ex secreto cōsciētie alicuius statuer eius dicto. in. c.  
nouit ille. nu. 54. de iudi. fo. 36.
- 7 Conscientia debet esse consona iudicio rōnis et ex tenui et scrupulosa con-  
scientia quis non est laudandus sed virtuperandus potius. in. c. et si que  
stiones. nu. 2. de simo. fo. 81.
- 4 In foro conscientie tenetur quis ad emēdam damni dolo vel lata culpa  
dati secus si leui vel leuissima. c. qm̄. nu. 18. de proba. fo. 29.
- 7 Conscientia temeraria an sit aliquo casu. in. c. inquisitioni. num. 4. de sen.  
excom. fo. 193.
- 7 Contra suam conscientia erroneam non debet quis venire anteq̄ ipsam  
deponat et aliter veniens preparat sedē ad ignem eternū. in. c. per tuas. el.  
ij. nu. 3. 4. de simo. fo. 88.
- 2 Conscientia fundata super leui peccato an sit attēdēda. Ant. in. c. si. nu.  
8. de renun. fo. 28.
- 7 Conscientia probatur per iuramentum. in. c. si vero. el. ij. nu. 4. de sentē.  
excommu. fol. 179.
- 5 Conscientia debet esse informata iudicio rationis et fm̄ dictum als non  
excusaret. in. c. constitutis. el. ij. nu. 2. de appel. fo. 115.
- 6 **Consciis** sup̄ius debet cōtemnere maledicta alterius. in  
c. magne. nu. 13. de voto et vo. re. fo. 177.
- 7 **Consanguinei** mariti cum consanguineis vxores licite  
contrahunt. in. c. q̄ super. nu. 1. de con-  
sang. et affi. fo. 32.
- 7 Consanguinitas et affinitas quo ad prohibitionem matrimonij hodie  
non excedit quartum gradum. in. c. sponsam. nu. 4. de sponsa. fo. 4.
- 7 Consanguinitas quomodo probatur hodie q̄ est reducta ad quartū  
gradum. in. c. super eo. nu. 7. de eo qui cog. consan. fo. 30.
- 7 Consanguinei coniugum possunt impedire matrimonium ratione im-  
pedimenti. in. c. contracto. nu. 2. de cog. spiri. fo. 27.
- 7 Consanguinei an admittantur in testes pro consanguineis siue in cano-  
sa ciuili siue in causa criminali in qua agatur ciuilitur aut criminaliter. in  
c. cum oporteat. nu. 3. de accu. fo. 67.
- 7 Consanguinei sponsam nullus vsq̄ ad quartum gradum habere potest  
et similiter sponsus non potest ducere consanguineas sponse. in. c. ad au-  
dientiam. nu. 1. de sponsa. fo. 3.
- 4 Consanguinei preferuntur alijs testibus in consanguinitate probāda.  
in. c. quoties. nu. 9. de testi. fo. 38.  
Consanguineorum defectus ex parte patris supplebitur ex parte ma-  
tris stante statuto. c. ibi. nu. 3.
- 5 Consanguinitas et affinitas vsq̄ ad quem gradum faciat iudicem suspe-  
ctum. in. c. postremo. nu. 4. de appel. fo. 106.
- 6 Consanguinitas de facili pōt esse notoria et hec parentela ex cōi tracta-  
tu dicitur notoria presumptione iuris in. c. porro. nu. 5. de diuor. fo. 45.
- 7 Consanguineam priorī sponse etiam post sponsalia rupta cognoscens  
peccat et prinatur saltem ad tps potestate contrahendi matrimonium.  
in. c. duo pueri. nu. 5. de despon. impu. fo. 15.
- 3 Consanguineus prelati recusat in testem pro ecclesia ipsius prelati. in  
c. cum venissent. nu. 9. de iudi. fo. 31.
- 4 An in probatione consanguinitatis sufficit q̄ duo testes probēt de vno  
latere alij duo de alio latere. in. c. licet ex quadam. nu. 10. de testi. fo. 81.  
Consanguineis debemus potius subuenire q̄ extraneis. in. c. vt super.  
nu. 19. de rebus eccle. alie. fo. 76.
- 2 **Consecratus** ad certam ecclesiam licet non valuerit con-  
secratio illius ecclesie valet tamen quo ad  
generalem ecclesiam. in. c. inter corporalia. nu. 17. de transla. epi. fo. 4.  
Consecratio epi siue archiepi quomodo et quibus interuenientibus fieri  
debeat et qui habent consentire si nolunt prestare consensum. Ant. in. c.  
nec epi. nu. 1. de temp. ordi. fo. 37.



## Super Lectu. Panormitani.

- Consecrationi archiepi vel epi si aliquid opponatur ad quem erit recurrendum. ibi. nu. 3.
- 2 Consecrari quo debeant archiepi et epi et cum qua forma. Anto. in. c. si archieps. nu. 1. 3. de temp. ordi. fo. 37.
- 2 Consecratio epi quo fiat. Ant. in. c. vnico. in prin. nu. 2. de sac. vnc. fo. 49. Et vide in. 5. scire. in prin. eo. titu.
- Consecratio quo ad substantiam vinculi spiritualis nihil addit. in. c. inter corporalia. nu. 10. de transla. epi. fo. 3.
- 2 Consecratio quid addit circa vinculum matrimonij spiritualis. in. c. in inter corporalia. nu. 34. de transla. epi. fo. 5.
- 7 **Consequens** qui vult videtur tacite velle antecedens. in. c. ex parte. nu. 3. de sponsa. fo. 4.
- 5 **Consensus** consentire debetis semper presumit. in. c. veniens. nu. 23. de prescrip. fo. 43.
- 6 Consensus alterius non requiritur quando libere aliquid potest fieri. in. c. vestra. nu. 4. de locato. fo. 86.
- 7 Consentiens in foro anime mitius punitur quam agens. in. c. sicut dignum. nu. 4. de homi. fo. 108.
- Consentire delicto et auxilium prestare censetur etiam ille qui custodit vestes delinquentium. ibi. nu. 6.
- 6 Consentire quoties aliquis non vult in aliquo actu gerendo per vniuersitatem debet expresse contradicere aliter habebit per consentiente et quo ad penam et quo ad peccatum. in. c. j. nu. 13. de his que fi. a ma. par. c. fo. 91.
- 7 Consentiens cum faciente an pari pena puniatur et qui dicant consentire. in. c. quante. nu. 3. 7. 5. de sen. excom. fo. 194.
- 6 Consensus vel consilium capituli in quibus casibus requiritur dum expeditur negotia ecclesie. in. c. nouit. nu. 7. de his que fi. a prela. fo. 66.
- 7 Consensus mutui solus est ad essentiam matrimonij. in. c. licet. nu. 4. de sponsa. fo. 17.
- 7 Consensus tacitus facit conualescere matrimonium. in. c. veniens. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 6 Consensus prestitus alteri ab illo qui non credebatur potestatem ad se pertinere non facit actum inde secutum conualidare nec respectu consentientis: quia ignorabat potestatem ad se pertinere nec respectu illius cui fuit prestitus quia non habebat potestatem sed forte potest ratificari ab illo qui habet potestatem in. c. ex parte assensu. nu. 10. de concess. preben. fo. 61.
- Arg. c. j. in. fi. ne sede vac. per Abb.
- 7 Consensus contrahentium sufficit quo ad vinculum matrimonij. in. c. cum locum. nu. 3. de sponsa. fo. 6.
- Consensus quo ad matrimonium contrahendum non sufficit nisi sit cum plena libertate et securitate. ibi. nu. 4.
- 6 Consensus alicuius quotiescumque requiritur in aliquo actu sufficit quod interueniat ex post facto. in. c. cura pastoralis. nu. 2. de iure pa. fo. 130.
- Consensus presumitur ex cursu longi temporis. ibi. nu. 4.
- 7 Consensus legitimandi requiritur et an requiratur quod parentes et agnati consentiant. in. c. per venerabilem. nu. 28. 2. 29. qui fi. sint legi. fo. 44.
- 4 Consensus partis an ex facto amici vel consanguinei presumatur. in. c. cum causam. el. j. nu. 19. de testi. fo. 71.
- 1 Consensus contrahentium sufficit quod interueniat diuerso tempore vnus ab alio. in. c. cum inter canonicos. nu. 6. de elec. fo. 139.
- 1 Consensus in rebus ecclesiasticis debet preitari in eo non in singulari. et oia ista plene examinantur per Abb. in. c. cum omnes. nu. 5. de consi. fo. 21.
- 1 Consensus consanguineorum si requiritur in aliquo actu ille actus potest sine tali consensu celebrari in fauorem illorum qui habebant consensum prestare. in. c. cum in veteri. nu. 6. de elec. fo. 174.
- 7 Consensus superueniens de presenti sponsalibus de futuro sub aliqua conditione quid operetur. in. c. de illis. nu. 5. de condi. appo. fo. 18.
- 2 Consensus nullus ex ipsius perseveratione potest operari quo ad facilitatem dispensandi licet non quo ad validitatem electionis in. l. inter corporalia. nu. 28. de transla. epi. fo. 5.
- 1 Consensus aliquorum laicorum quando requiritur in electione ecclesiastica. in. c. cum terra. nu. 8. de elec. fo. 131.
- 7 Consensus solus sufficit quo ad substantiam matrimonij et ideo vera solennitas parentum vel dominorum consensus non sunt necessaria. in. c. cum apud. nu. 3. de sponsa. fo. 9.
- 6 Consensus si non prestatur ab illo qui debebat prestare suppletur per alium si ille irrationabiliter non prestabat. in. c. quanto. nu. 5. de his que fi. a prela. fo. 67.
- 2 Consensus aliquorum si requiritur in aliquo actu debet quis sequi illius consensum secus si requiritur consilium nisi consilium sapiat consensum. in. c. venerabili. nu. 10. de offi. dele. fo. 100.
- 2 Consentiens an et quando debeat puniri tanquam faciens. in. c. j. nu. 3. de offi. deleg. fo. 72.
- 6 Consensus capituli non est semper necessarius in negotijs ecclesiasticis explicandis sed in his que sunt contra inter prelatum et capitulum. in. c. cum vos. nu. 4. de his que fi. a prela. fo. 66.
- Consensus alicuius si requiritur in aliquo actu an debeat precedere vel incontinenti sequi. ibi. nu. 3.
- 5 Consensus potest preitari per illum qui fuit deputatus ab illo qui habebat prestare. in. c. non potest. nu. 12. de re iudi. fo. 50.
- 6 Consentire debent omnes presides in aliquo loco nomine alicuius actus est nullus etiam vno discrepante. in. c. in singulis. nume. 5. de sta. mona. fo. 182.
- 6 Consensus tacitus collegij sufficit in pertinentibus ad prelatum et collegium. in. c. noscitur. nu. 8. de his que fi. a prela. fo. 69.
- Consensus capituli an presumatur interuenisse in alienatione rei ecclesiastice vel in constitutione procuratoris facta per prelatum et quis habet probare consensum interuenisse. ibi. nu. 9.
- 1 Consensus propinquorum si requiritur in contractu non requiritur si contrahitur cum ipsis propinquis. in. c. cum in veteri. nu. 11. de elec. fo. 174.
- 7 Consensus solus perficit non tamen contractum matrimonij sed etiam alios contractus qui sunt de iure gentium. in. c. tuas. nu. 6. de sponsa. du. fo. 18.
- 7 Consensus solus non sufficit matrimonio quia consensus non potest haberi nisi mediantibus verbis aut signis. in. c. tua nos. nu. 10. de sponsa. fo. 10.
- 4 Consensus partium quod scriptura priuata expleatur sine iudice preiudicat eis ratione pacti vel confessionis. in. c. si. nu. 7. de fide instru. fo. 114.
- 2 Consensus alicuius qui requiritur in aliquo actu non requiritur quod ille dicat auctoritatem nostram impartimur dummodo aliter appareat de consensu. in. c. quoties. nu. 1. de pac. fo. 132.
- 7 Consensus legitimus quo ad matrimonium contrahendum requiritur. et non sufficit nudus consensus nisi sit legibus qualificatus. in. c. dilectus. nu. 2. de sponsa fo. 9.
- 6 Consensus si non prestatur sine rationabili causa habetur pro prestito. in. c. quoniam. nu. 8. de vi. et ho. cleri. fo. 5.
- Consensus superueniens postquam furiosus ad sanam mentem rediit an validet contractus. ibi. nu. 4.
- Consensus an sit de necessitate quod simul eodem tempore interueniat vel satis sit quod alterius consensus superueniat. ibi. nu. 5.
- 1 Consensus requisitus in actibus explicandis per vniuersitatem non dicitur singulariter preitari sed collegialiter. in. c. quod propter. nu. 12. de elec. fo. 163.
- 7 Consensu solo legitime debet matrimonium verba tamen vel alia signa requiruntur quo ad probationem. in. c. tue fraternitati. nu. 1. de sponsa. fo. 9.
- 3 Consensus expressus an operetur plus quam tacitus vel econtra. in. c. dilecti filij. nu. 4. de foro compe. fo. 84.
- 6 Consensus si non prestatur ab illo qui habet prestare sine iusta causa adiatur superior. in. c. auaritie. nu. 6. de preben. fo. 26.
- 6 Consensus extortus per metum non presumitur ratificatus per simplicem taciturnitatem sequentis temporis. in. c. accedes. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 170.
- 7 Consensus sufficit ad essentiam matrimonij. in. c. tuas. nu. 3. 6. de sponsa. du. fo. 18.
- 2 Consensus mutui importat neminem discrepare. in. c. scriptum. nu. 3. de elec. fo. 160.
- 2 Consensus qui requiritur ad aliquem actum si negatur iniuste a debentibus consentire iudex coget vel ipse dabit. in. c. quod dei. num. 13. de statu. mona. fo. 181.
- 3 Consensus vel arbitrium aliquorum si requiritur in aliqua re an sufficiat consensus vnus maxime si non reperitur nisi vnus. in. c. ecclesia sancte Marie. el. j. nu. 3. vt lit. pen. fo. 218.
- 5 Consentire in iudicem non censetur is qui dedit sportulas et fideiussorem de iudicio sisti. in. c. inter monasterium. nu. 6. 7. 9. de re iudi. fol. 73.
- Consentire in iudicem an et quando quis censeatur ante lit. contestata per aliquos actus coram eo factos adeo vt amplius non possit eius preiudicium declinari. ibi. nu. 7.
- 6 Consensus aliquorum quando requiritur in aliquo actu potest prestari per superiorem si illi sine iusta causa denegent consentire. in. c. nullus. nu. 1. de iure pa. fo. 124.
- 2 Consensus alicuius si requiritur in aliquo actu ille actus sine homini consensu factus an teneat. in. c. causam. nu. 6. de offi. deleg. fo. 181.
- 6 Consentiens quo casu censeatur sibi preiudicare. in. c. j. num. 4. de consi. folio. 199.
- 7 Consideratur quandoque quod decet. in. c. vnico. 2. de nato ex libe. ven. fo. 26.
- 2 **Consilium** aliquorum quando est petendum in aliqua re an sit etiam sequendum. Anto. in. c. cum de tua. numero. 2. de corpo. vti. fo. 61.
- 2 Consilium superioris si fuerit adhibitum in aliquo actu censetur in illo actu eius auctoritas adhibita. in. c. dilecti filij. nu. 9. de arbi. fo. 170.
- 2 Consilium aliquando ponitur pro consensu vel auctoritate et an sufficiat petere consilium in renuntiatione beneficij. Anto. in. c. admonet. in vlti. no. de renun. fo. 23.
- 5 Consilium licet aliquo casu quis teneatur requirere et expectare non tamen tenetur illud sequi. in. c. non potest. nu. 21. de re iudi. fol. 51.
- 7 An et quando quis teneatur ex consilio. in. c. nuper. nu. 7. de sen. exc. fo. 188.
- 2 Consilium sapientis non est sequendum in sententiando si non videtur iustum iudici etiam stante statuto vel commissione quod iudex debeat ferre sententiam secundum consilium sapientis. in. c. si pro debilitatione. nume. 8. de offi. deleg. fo. 73.
- 6 Qui habet actum gerere cum consilio alterius non tenetur sequi illius consilium. in. c. j. nu. 3. 7. 6. de capel. mo. fo. 187.
- 2 Consilium alicuius vbi requiritur aliquo actu an necessario sit requi-



# Repertorium singularium materiarum

- rendum licet requirens non astringat illud sequi de consensu. in c. cum olim. nu. 2. 4. de arbi. fo. 174.
- Consilium** an et quod sapiat consensum vel econtra. ibi. nu. 5.
- 6 **Consilium** aliquorum ubi requiritur in aliquo actu si non adhibeatur actus est nullus licet quis non obligetur tale consilium sequi. in c. ad apostolicam. nu. 12. de reg. iur. fo. 161.
- 3 **Consilium** peritorum an teneatur iudex perquirere in decidentis causis. in c. vt debitus. nu. 28. de app. fo. 127.
- 1 **Consilium** aliquorum si requiritur in aliquo actu oportet quod interueniat ante actum. in c. cum in veteri. nu. 7. de elec. fo. 174.
- Consilium** si requiritur in aliquo actu et consulentes nolunt vel differunt dare consilium potest actus sine consilio expediri nisi consulentes fuerint requisiti in extremitate temporis ibi. nu. 8. 9. 13.
- Consilium** aliquorum si requiritur in aliquo casu an in decisione casus sit omnino sequendum consilium et quid de consensu et quid si fuit iudicatum per malum consilium. ibi. nu. 12.
- Consilium** debet requiri ante scrutinium et est utile iterato requirere scrutinio publicato antequam sequatur. ibi. nu. 13. fo. 175.
- 5 **Consilium** siue propositum mutare in melius sapientem decet. in c. cum cessante. nu. 6. de appel. fo. 128.
- 6 **Consilium** alicuius si requiritur in aliqua re non potest illa res expediri consilio prius non petito nisi immineret maxima necessitas et celeritas. in c. tua nos. nu. 7. 8. de eccl. ed. fo. 221.
- 6 **Consilium** an teneatur de malo consilio siue vnus siue omnes siue insolitum in c. aduersus. nu. 20. de immu. eccl. fo. 203.
- 4 **Consilium** secretum si iurati non reuelare intelligitur de honesto. in c. ego. 11. nu. 7. de iureiur. fo. 132.
- 1 **Consilium** an sit exquirendum ab illiteratis et insipientibus. in c. ad nostram. nu. 4. de consue. fo. 94.
- 6 **Consilium** si requiritur in aliquo actu non potest fieri actus ille nisi prececedente consilio et habito responso. in c. cum vos. num. 5. de his que fi. a prela. fo. 66.
- 6 **Consilium** alicuius si requiritur de necessitate non est illud sequendum. in c. quanto. nu. 5. de his que fi. a prela. fo. 67.
- Consilium** capituli presumitur abbas vel prelatus habuisse et dicenti contrarium incumbit onus probandi. ibi. nu. 7.
- 2 **Consilium** ponitur aliquando pro consensu. in c. admonet. nu. 5. de renu. fo. 11.
- 7 **Consultor** debet vri vocabulis propriis. in c. nuper nobis. nu. 8. de dona. inter vi. et vro. fo. 52.
- 2 **Consulentes** vel auxilium prestantes et qui teneantur etiam vnus pro omnibus in foro tam penitentiali quam contentioso ad omnimodam restitutionem totius damni. in c. sicut dignum. nu. 15. de homici. fo. 49.
- 3 **Consort** litis admittit etiam post litem contestatam et sine mandato dato. in c. cum dilecti. nu. 9. de do. et contu. fo. 203.
- 1 **Consort** eiusdem litis potest agere pro consorte sine mandato omnimodo caueat de rato. et istud consortium quomodo contrabatur. in c. cum 21. nu. 9. de consti. fo. 27.
- Conspirantes** contra prelatum an prohibeantur testes contra statutum ecclesie. in c. per inquisitionem. nu. 9. de elec. fo. 146.
- 3 **Conspiratores** habentur ac si essent capitales inimici et ideo repelluntur a testimonio licet aliquo casu admittant. in c. cum 3. et 21. nu. 20. de re iudi. fo. 77.
- 4 **Conspirantes** contra episcopum vel facientes tumultum contra aliquem quia plena plectantur. in c. si. nu. 4. de resti. fo. 94.
- 4 **Conspiratio** quid sit. in c. petito vestra. n. 2. de iureiur. fo. 162.
- 2 **Consuetudo** generalis est que seruat in vna provincia. in c. ex tuarum. nu. 3. de autho. et vsu. pal. fo. 8.
- 6 **Consuetudo** iurata vel statutum per singulos de vniuersitate potest non obstante iuramento tolli ab omnibus de ipsa vniuersitate. in c. si. nu. 7. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 70.
- Consuetudo** vel constitutio capituli etiam iurata disponens quod omnes de capitulo vel saltem due partes debeant consentire et aliter actus non teneat non valet. ibi. nu. 8.
- 7 **Consuetudo** an et quando tollat ius commune vel ab eo tollatur. in c. si. nu. de coga. spiri. fo. 26.
- Consuetudo** potest inhabilitare personas habiles ad contrahendum matrimonium. ibi. nu. 3.
- 6 **Consuetudo** quod possit dispensari per episcopum super duobus beneficiis conformibus non valet. in c. extirpanda. in repe. §. qui vero. n. 4. de preb. fo. 44.
- 1 **Consuetudo** non valet vt clericus exerceat actus episcopales. in c. quanto. nu. 1. 2. de consue. fo. 95.
- Consuetudo** non facit quem capacem. ibi. nu. 2.
- 6 **Consuetudo** valet vt appelletur ad papam omisso medio ita valet circa ea que sunt accidentalia alicuius actus contra naturam et substantiam actus non valet consuetudo in c. referente. nu. 4. de preb. fo. 25.
- 3 **Consuetudo** tanti temporis de quo non sit memoria in contrarium habet vim confessionis. in c. cum nobis. nu. 4. de prescrip. fo. 33.
- 6 **Consuetudo** non inducitur ex actibus qui sunt mere facultatis. in c. ex parte astensis. nu. 7. de concess. preben. fo. 61.
- 6 **Consuetudo** non inducitur ex non vsu in his que sunt mere facultatis c. quoniam. nu. 7. de vi. et ho. cle. fo. 5.
- 3 **Consuetudo** an valeat que tollit iuramentum calumnie et an possit ipsum differre. in c. ceterum. nu. 3. 4. 9. de iur. ca. fo. 128.
- Consuetudo** etiam quod sit a. l. reprobata licet aliqua iusta causa emanauerit. ibi. nu. 9.
- 3 **Consuetudo** quod fructus non computentur in sortem vel quod missus ex primo decreto lucret fructus non valet. in c. si. §. in alijs. nu. 17. vt lite non contest. folio. 118.
- 6 **Consuetudo** quod prelati possint exercere iurisdictionalia sine consilio capituli valet in c. nouit. nu. 5. de his que fi. a prela. fo. 67.
- 4 **In probanda consuetudine** an sufficiat probare actus pro parte vt duo probent de vno actu alij de alio. in c. licet ex quadam. nu. 12. de test. f. 81.
- 6 **Consuetudo** quod laici non soluant decimas non valet. in c. ad apostolicam. nu. 3. de decimis. fo. 149.
- 6 **Consuetudo** diminuens quotam decime non valet nisi a papa approbetur. in c. in aliquibus. nu. 7. de deci. fo. 154.
- 3 **Consuetudo** vt stet probatio non plene an valeat in c. si. nu. 8. de app. pel. fo. 87.
- 6 **Consuetudo** disponens illud quod ius cōe videtur ei aliquid addere. in c. cum venissent. nu. 3. de insti. fo. 53.
- 1 **Confessio** non potest per dominum reuocari etiam in continentem nisi probet de errore et idem in confessione propria. in c. scriptum. nu. 9. de elec. fo. 160.
- 2 **Confitentib** delictum sponte ex ignorantia parcendum est secus ex malitia in c. inter corporalia. nu. 26. de transla. epi. fo. 4.
- 1 **Consuetudo** per quam prelati solet dimittere prelatum sine consensu superioris non valet. in c. cum venerabilis. nu. 1. 7. 6. de consue. fo. 98.
- Consuetudo** mala dicitur corruptela. ibi. nu. 4.
- 2 **Consuetudo** que attendenda erit in diuinis officiis et sacramentis. in c. pastoralis. nu. 9. de offic. ordi. fo. 17.
- 3 **Consuetudo** vnius loci liceat etiam clericos qui est consensu clericis et laicis. c. cum venissent. nu. 3. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
- 3 **Consuetudo** fori in preparatorijs iudicijs ubi litigat. in c. si. nu. 23. de ferijs. fo. 142.
- 1 **Consuetudo** tribuit iurisdictionem non habenti. in c. ad nostram. nu. 2. de consuetu. fo. 94.
- 7 **Consuetudo** quod matrimonia possint contrahi in gradibus prohibitis non valet. in c. quod super. nu. 2. 4. de consan. et affi. fo. 32.
- Consuetudo** non potest habilitare inhabiles lege canonica ad contrahendum matrimonium sed bene potest habiles habilitare. ibi. nu. 4.
- Consuetudo** an valeat contra ius canonicum vel diuinum. ibi.
- Consuetudo** et statutum contra bonos mores non valent. ibi.
- Consuetudo** quod matrimonium non possit contrahi in quinto gradu tenet. ibidem.
- 5 **Consuetudo** non inducitur ex actibus mere facultatis. in c. ad nostram audientiam. nu. 11. de confir. et i. vel muti. fo. 142.
- 6 **Consuetudo** cum sportule possunt peti a iudice ecclesiastico ordinario vel delegato non valet de iure canonico qui habet vnde viuatur sed de iure civili sic. in d. c. cum ab omni. nu. 10. de vi. et ho. cle. fo. 6.
- Sportule** an possint peti a iudice ecclesiastico delegato quando non habet sufficiens beneficium vnde viuatur. ibi. nu. 11.
- Sportulas** accipere iudex delegatus non potest nisi fuerit assessor. ibi. numero. 14.
- Sportulas** erigere an possit arbiter. ibi. nu. 16.
- 7 **Consuetudo** non requirit titulum. in c. super quibusdam. nu. 9. de verb. signi. fo. 203.
- 7 **Consuetudo** dat ordinariam iurisdictionem. in c. quoniam. nu. 4. ne prela. vi. su. fo. 92.
- 6 **Consuetudo** an introducatur per non vsu. in c. iohannes. numero. 9. de cle. coniug. fo. 6.
- 1 **Consuetudo** quid sit. in rub. nu. 1. de consue. fo. 91.
- 6 **Consuetudo** preualet interpretationi doctorum super intellectu alicuius legis. in c. si. nu. 8. de decimis. fo. 143.
- 6 **Consuetudo** curie romane est non delegare causas matrimoniales. in c. si. nu. 11. de consan. et affi. fo. 31.
- 7 **Consuetudo** loci quo ad paternitatem et matrimonium qui sit reservanda. in c. super eo. nu. 4. de coga. spiri. fo. 26.
- Consuetudo** an valeat habilitandi vel inhabilitandi aliquos ad matrimonium. ibi. nu. 5.
- Consuetudo** an possit tollere impedimentum publice honestatis. ibi. nu. 6.
- 7 **Confiteri** nemo potest alieno sacerdoti qui non potest iurisdictionem conscientialis prorogari nisi in casu necessitatis. in c. ois vtriusque. nu. 14. 16. de peni. et remis. fo. 179.
- Confiteri** potest quis laico. item non suo sacerdoti vel illi quem habet ex iusta causa suspectum vel alias inhabili in casu necessitatis vel qui habet sacerdotem proprium imperitum. ibi. nu. 17.
- Confessio** penitentialis quo iure sit introducta. ibi. nu. 18.
- Confiteri** an quis teneatur pluries in anno. ibi. nu. 20.
- Confessus** semel in vno si postea reincidat in peccata et habeat propositum confitendi et non confiteatur in aliquo modo illaqueatur. ibi. nu. 22.
- 4 **Confessio** facta ratione tormentorum vel renuntiatio facta ratione pietatis vel



## Super Lectu. Banormitani.

- is vel iracundie non preiudicat. in. c. afferte. nu. 2. de presump. fol. 115.
- 2 Consuetudo potest facere ne detur libellus sed non quod non detur alio qualis petitio super qua iudex formet sententiam. in. c. j. nu. 16. de li. obla. fo. 94.
- 4 Consuetudo introducens superflua remedia tanq̃ irrationalis nō valet. in. c. q̃. nu. 2. de prob. fo. 4.
- Consuetudo exigens sine causa iuramentum seu aliquid ultra plenam probationem non valet sed cum causa sic. ibid. nu. 3.
- Consuetudo facit validam probationem alias invalidam. ibid. nu. 4.
- Consuetudo valet principe etiam ignorante. nu. 5. fol. 5.
- Consuetudo rationalis derogat legi non habenti clausulam derogatoriam. ibid. nu. 6.
- Consuetudo damnata per legem ex noua causa vel ex veteri non detecta potest induci iterum. ibid. nu. 8.
- Consuetudo pactum vel lex restringens facultatem probandi ad certam speciem probationis non valet et talis consuetudo non excludit in totum aliam probationem. ibid. nu. 10. et 11.
- 1 Consuetudo vel statutum fori obseruatur in preparatorijs vbi causa vtilatur. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 19. de cons. fo. 32.
- 7 Consuetudo si extat q̃ mulier virgo benedicatur etiam si maritus alias fuerit benedictus tenet. in. c. vir autem. nu. 3. de secun. nup. fol. 54.
- 1 Consuetudo cuius temporis non extet memoria non potest reddere laicos capaces spiritualium. c. massana. nu. 4. de ele. fo. 180.
- 1 Consuetudo item statutum non valet cōtra ecclesias sed si forte ab initio valebant tunc officio iud. annullantur si veniunt contra ecclesiā, sed si grauiamen est modicum valent. in. c. j. nu. 1. de consue. fo. 91.
- Consuetudo quo ad bona patrimonialia clericorum an valeat. ibid. nu. 3.
- Consuetudo vt canonici testentur de rebus acquirendis sue prebende post eorum mortem valet. ibid. nu. 4.
- 1 Consuetudo an et quando valeat vt omni casu absentes vocentur vel nō vocentur. in. c. coram. nu. 5. de elec. fo. 157.
- 2 Consuetudo non inducitur in his que sunt mere facultatis. in. c. q̃ trāslationem. nu. 4. de off. leg. fo. 107.
- Consuetudo onerosa et contra ius non extenditur etiam ad ea que sunt eiusdem nature. ibid. nu. 5.
- Si quis iuerit ad molendinum alterius etiam per mille annos non per hoc est inducta consuetudo vt ire teneatur. ibid. nu. 4.
- 6 Consuetudo super pluralitate beneficiorū vt valeat dato q̃ de iure communi non possunt plura teneri. in. c. extirpande. in rep. §. qui vero. nu. 35. de preb. fo. 44.
- Consuetudo q̃ possint teneri pluries ecclesie parochiales non valet. idē quod possint teneri plura beneficia. simplicia siue exigant residentia siue non. ibid. nu. 39.
- 2 Consuetudo circa vnum actum contra ius extenditur ad alios actus si ibi similes. in. c. dilecti filij. nu. 5. de arb. fo. 199.
- Consuetudo potest inducere vt quis possit indicare ligna vel animalia pascere in alieno territorio. ibid. nu. 7.
- 7 Consuetudo licet praua et inbonesta excusat quem a pena temporali. in. c. cum in ecclesia. nu. 1. de simo. fo. 78.
- 2 Consuetudo q̃ clerici possint disponere de bonis acquisitis intuitu ecclesie valet. in. c. cum tibi. nu. 2. de ver. sig. fo. 187.
- Consuetudo diuturna licet minus iusta prestat probabilem causam dubitandi. in. c. cum causam. nu. 3. de elec. fo. 144.
- Consuetudo mala est radicitus extirpanda et non tollit ius. ibid. nu. 4.
- Consuetudo non potest habilitare prius inbabilem. ibid. nu. 5.
- Consuetudo potest inducere vt possessio transferatur absq̃ aliqua traditione. in. c. ex literis. nu. 3. et 16. de consue. fo. 92.
- Consuetudo romane curie non extenditur ad alios. in. ca. bone memorie el. j. nu. 12. de postu. prelat. fol. 112.
- 1 Consuetudo aliarū ciuitatum est attendenda si in propria ciuitate non est dummodo sit rationalis. in. c. cum olim. nu. 1. et 7. de consue. fo. 97.
- 7 Consuetudo si est q̃ in matrimonio contrahendo tradat̃ annulus cum certa solennitate si probat̃ annulli traditio cū illa solennitate probat̃ et matrimonium esse contractum. in. c. tue nobis. nu. 7. de despon. impu. fo. 16.
- 1 Consuetudinis rationalis transgressor punitur sicut transgressor legis. in. c. cum consuetudinis. nu. 3. de consue. fo. 101.
- 6 Consuetudo an valeat q̃ canonica portio debita episcopo vel ecclesie parochiali sit intra quartam partem vel ultra dimidiam vel q̃ nihil debeat. in. c. certificari. nu. 4. et 6. de sepul. fo. 136.
- Consuetudo ad eius essentiam non requirit titulum. prescriptio vero sic. ibid. nu. 5.
- 1 Consuetudo contra ius naturale cuius transgressio est peccatum nō valet. in. c. si. nu. 1. de consue. fo. 103.
- Consuetudo non excusat in peccatis quo ad deum. ibid. nu. 3.
- Consuetudo contra decem precepta non valet nisi ratio suadeat statutū q̃ pro homicidio ponatur pena pecuniaria an valeat. ibid. nu. 3.
- Consuetudo rationalis vel irrationalis quomodo cognoscatur. ibid. nu. 5. fo. 104.
- Consuetudo inducitur ab habente potestatem legis condende et quomodo procedit in iuris ecclesiasticis. ibid. nu. 8. fo. 105.

- Consuetudo cōtra canones valet sed statutū nō et que est ratio. ib. n. 6.
- Consuetudo inducitur ex scientia non per errorem. ibid. nu. 12.
- Consuetudo inducitur etiam ignorante illo qui habet potestatem iura condere. ibid. nu. 13.
- Consuetudo inducitur illorum que possunt alias prescribi. ibid. in. d. c. si. nu. 15. de consue. fo. 160.
- Consuetudo ad hoc vt valeat non requiritur q̃ sit obtenta in contradictorio iudicio. ibid. nu. 16.
- Consuetudo ex quot vicibus introducitur. ibid. nu. 17.
- Consuetudo ad hoc vt sit valida an requiratur q̃ ea vtatur maior pars populi. ibid. num. 18.
- Consuetudo vtrum tollatur per vnicū actum. ibid. nu. 19.
- Consuetudo si habet id quod habet lex an sublata lege sit sublata consuetudo. ibid. nu. 21.
- Consuetudo contra legem diuinam vel naturalem non valet et quid cōtra leges. ibid. nu. 22.
- Consuetudo semel reprobat̃ an possit amplius induci. ibid. nu. 24.
- Consuetudo an tollatur per legem sequentem. ibid.
- Requisita ad consuetudinem inducendam. ibid. num. 7.
- 1 Consuetudo in dubio et in vno casu an intelligatur de prescripta. in. c. cum mana. nu. 4. de ele. fo. 171.
- 6 Consuetudo imitatur ius quia succedit vbi deficit ius. item interpretat̃ ius et derogat iuri. in. c. de vxore. nu. 3. de sepul. fo. 135.
- Consuetudo per quam tolluntur substantialia actus non valet. in. c. cum terra. nu. 1. de elec. fo. 131.
- Consuetudo multam non potest inducere. ibid. nu. 2.
- 1 Consuetudo q̃ abbas vnus monasterij eligatur de alio monasterio valet. in. c. cum dilectus. nu. 1. de consue. fo. 99.
- Consuetudo tribuit intellectum legi cui est standum licet non sit bonus. ibid. nu. 7.
- 6 Consuetudo q̃ clericus absens causa studij etiā non petita venia lucratur fructus sui beneficij valet nisi ex hoc sequatur magnum incommodum ecclesie. in. c. tue fraternitatis. n. 4. de cle. non resi. fo. 21.
- Consuetudo vt introducatur quantum tempus requiratur tam de iure canonico quam civili. in. c. si. n. 11. de consue. fo. 105.
- De similibus ad similia proceditur in consuetudinem aliquando secus. ibid. num. 12.
- 6 Consuetudo in maleficijs inducitur ex duabus vicibus. in. ca. monasteria. nu. 5. de vi. et ho. cle. fo. 5.
- 1 Consuetudo q̃ credatur libris mercatorum in magna quantitate an valeat. in. c. bone memorie. el. j. nu. 20. de postu. prelat. fol. 115.
- 7 Consuetudo de lucranda dote et donatione propter nuptias valet. in. ca. donatio. nu. 5. et 12. de dona. inter vi. et vxor. fo. 53.
- 2 Consuetudo vt quis possit ad libitum eligere confessorem cui confiteat̃ non valet. in. c. conquerente. nu. 5. de off. ord. fo. 121.
- 2 Consuetudo alicuius loci quomodo probetur. Anto. in. c. si. nu. 5. et 8. de off. arch. fo. 168.
- Consuetudo vnus loci an et quando extendatur ad alia loca: et que requiruntur in tali extensione et circa que fiat: vide plene in materia extensionis consuetudinis circa spiritualia. Anto. de But. in. d. c. si. numer. 9. eodem tit. fo. eod.
- 3 Consuetudo trāsferit possessionem in alium citra aliquem actum corporalem. in. c. cum venissent. nu. 14. de resi. spo. fo. 174.
- Consuetudo onerosa non extenditur de loco ad locum neq̃ de persona in personam. in. c. cum inter vniuersas. nu. 5. de elec. fo. 134.
- Consuetudo inferens preiudiciū ecclesie non valet etiam iurata. ibid. numero 9.
- 1 Consuetudo per quam quis inducitur ad peccandum vel ad sua bona dissipandum non valet. in. ca. ex parte. nu. 3. de consue. fo. 102.
- Consuetudo talis q̃ canonici absentes percipiant fructus beneficij valet. in. c. cum omnes. nu. 1. et nu. 10. de cons. fo. 21.
- 1 Consuetudo non valet per quam vitiatur sententia ecclesiastice censure. in. c. cum inter. nu. 2. de consue. fo. 97.
- Consuetudo valet in interpretatione indulgentiarum legis priuilegij et statuti. in. c. q̃ dilecto. nu. 3. et 7. de consan. et affi. fo. 32.
- Consuetudo potest inhabilitare habiles ad matrimonium. ibid. nu. 4.
- Consuetudinis omisio siue defectus non vitiatur matrimonium. in. c. j. n. 3. de spon. fo. 2.
- Consuetudo leges et statuta an possint aliquid disponere circa matrimonium et aliquam penam imponere. ibid. n. 7.
- Consuetudo si est diuersa in loco viri et mulieris. que sit seruanda. ibid. numero 10.
- Consuetudo et statutū circa dotes que sit seruanda: an loci viri et vxoris. ibid. nu. 11.
- 6 Consuetudo vel statutum disponens id quod ius commune an censeat̃ sublara si tollatur ius commune. in. c. cum esles. nu. 2. de testa. fo. 4.
- Consuetudo generalis ecclesie obligat sicut preceptum. ibid. n. 6.
- Consuetudo iam in esse deducta non tollitur si contra. cam bis vel semel aliquid intentetur. c. auditis. nu. 11. de presc. fo. 34.
- 2 Confessio potest pro parte acceptari et pro parte non quando habet



# Repertorium singularium materiarum

- diuersas partes. in. c. preterea. el. ij. nu. 1. de transac. fo. 137.  
 Confessio illorum de capitulo preiudicat ecclesie. ibi. nu. 2.  
 3 Consuetudo inducit ex usu nec ad eam inducendam requiritur causa vel  
 titulus quia loco ipsorum est usus. in. c. cum ecclesia. nu. 45. de cau. poss. 7  
 prop. fo. 156.  
 Consuetudo inducta ad instar prescriptionis puta contra certam perso-  
 nam requirit necessario titulum. ibi.  
 6 Consuetudo romane ecclesie non est de necessitate obseruanda in alijs re-  
 gionibus. in. c. consilium. nu. 1. de obser. seu. fo. 218.  
 7 Consuetudo circa nuptialem benedictionem. in. c. consultationi. nu. 2. de  
 spon. fo. 10.  
 1 Consuetudo potest tribuere plenum ius electo circa confirmationem q  
 recipit limitationem. in. c. nihil. nu. 10. de ele. fo. 167.  
 7 Consuetudo in penis seruanda est. in. c. i. nu. 5. de secun. nup. fo. 54.  
 1 Consuetudo vt beneficiatus pluribus beneficijs possit disponere de fru-  
 ctibus ad libitum sue voluntatis non valet. in. c. dudum. el. ij. num. 36. de  
 elec. fo. 178.  
 6 Consuetudo disponens id quod ius commune quid operetur. in. repe. c.  
 cum esset. nu. 1. de test. fo. 114.  
 Consuetudo contra vniuersum statum ecclesie 7 contra legem diuinam  
 non valet. ibi. nu. 2.  
 Consuetudo exigens superfluas probationes non valet: exigens vero vt  
 minus sufficienti probationi adhibeatur fides valet. ibi. nu. 3.  
 1 Consuetum q est apponi habetur pro appposito. in. ca. cum 23. nu. 5. de  
 const. fo. 26.  
 Consuetudo q appelletur ad parem vel ad minorem vel de vicario ad  
 episcopum an valeat. in. c. exposuit nobis. nu. 5. de dila. fo. 25.  
 7 Consuetudo romane ecclesie in quibus casibus sit ab omnibus seruanda.  
 in. c. si. de reg. iur. fo. 208.  
 1 Consuetudo etiam cuius temporis non extet memoria non potest red-  
 dere laicum capacem iuris spiritualis. in. c. sacrosancta. nu. 2. de ele. f. 173.  
 5 Consuetudo laicorum rationalis vel statutum an astringat ecclesias.  
 in. c. cum causa. nu. 3. de re iud. fo. 54.  
 7 Constitutio non valet vt quando res non potest aliter apparere accus-  
 sans 7 accusatus pugnent 7 qui succumbit habeatur pro convicto. in. c.  
 henricus. nu. 1. de cle. pug. in. duell. fo. 115.  
 6 Consuetudo q quis possit per alium seruire beneficijs curatis vel no an  
 7 quo casu valeat. in. c. quia nonnulli. nu. 7. de cle. resi. fo. 18.  
 6 Consuetudo non valet q quis possit seruire beneficio curato per substi-  
 tutum neq q possit ad longum tempus aliquem substituere. in. c. extir-  
 pande. in. repe. s. qui vero. nu. 46. 7 nu. 12. ver. ex predictis. 7 nu. 2. de pr.  
 bend. fo. 45.  
 6 Consuetudo q ignobiles non admittuntur in canonicos no valet quia  
 apud deum non est acceptio personarum. in. ca. venerabilis. nu. 4. 7. 6. de  
 preben. fo. 48.  
 Consuetudo rationalis valet contra canones: statutum vero non. ibi.  
 6 Consuetudo patrie potest dare potestatem consiendi instrumenta ali-  
 cui que valeant 7 teneant. in. c. sicut te. nu. 15. ne cler. vel mona. fo. 340.  
 9 Consuetudo non inducitur per actus mere facultatis in. ca. abbate. nu.  
 19. de verb. sig. fo. 186.  
 Consuetudo non requiritur quod sit obtenta in contradictorio iudicio.  
 ibi. nu. 13.  
 8 Consuetudo delinquendi aggrauat delictum licet in se esset minus pu-  
 nibile. in. c. i. nu. 1. de cle. percu. fo. 123.  
 5 Consuetudo si est rationalis tollit ius publicum etiam q non inter-  
 ueniat consensus pape. in. c. cum ex officio. nu. 13. de prescri. fo. 37.  
 Illud q debetur ratione consuetudinis potest contraria consuetudine  
 tolli licet si aliter deberetur non posset tolli consuetudine. ibi. nu. 17.  
 6 Consuetudo q a vicario episcopo appelletur ad episcopum non valet  
 quia censetur eadem persona 7 appellatio requirit maiorem persona-  
 rum. in. c. si. nu. 4. de preca. fo. 78.  
 6 Consuetudo semel reprobata an possit iterum indici. in. c. lateranensi. n.  
 1. de preb. fo. 46.  
 6 Consuetudo non valet q decime non debeantur. in. c. si. nu. 5. de paroch.  
 fo. 142.  
 Consuetudo in fauorem ecclesie inducitur per actus qui sunt mere volu-  
 tatis etiam per laicos. in. c. ad apostolicam. nu. 4. de simo. fol. 81.  
 1 Consuetudo q electio ecclesiastica non confirmetur per superiorem no  
 valet. in. c. postq. nu. 3. de elec. fo. 119.  
 2 Consuetudo q delinquens non remittatur ad locum vbi deliquit quo  
 casu valet. in. c. si. nu. 23. de fo. compe. fo. 85.  
 6 Consuetudo q clericus possit testari de bonis ecclesie no valet nisi quo  
 ad mobilia 7 modica in. c. cum in officijs. nu. 5. de test. fo. 114.  
 Consuetudo q clericus possit testari de fructibus percipiendis anno se-  
 quenti post eius mortem valet quia preiudicat successori in beneficio no  
 autem ecclesie. ibi.  
 4 Consuetudo potest dare alicui potestatem tabellionatus 7 iudex ex con-  
 suetudine potest scribere acta cause. in. c. cum dilectus. num. 2. de fide in-  
 stru. fo. 102.  
 Consuetudo valet vt credatur instrumento sine testium subscriptione.  
 ibi. nu. 6. fo. 105.  
 3 Consuetudo laicorum non ligat clericos. in. c. quod clericis. nu. 2. de o.  
 compe. fol. 68.  
 Consuetudo 7 iura fori an seruentur in reconuentionibus vbi sit recon-  
 uentio an prioris fori. ibi. nu. 14.  
 3 Consuetudo inducitur ex tribus actibus. in. ca. cum ecclesiam. nu. 4. de  
 cau. poss. 7 prop. fo. 155.  
 6 Consuetudo valet q in simplicibus beneficijs non sit opus residere. in  
 c. cum iam dudum. nu. 8. de preb. fo. 29.  
 6 Consuetudo non inducitur ex facto minoris partis ciuitatis in. c. ex par-  
 te. nu. 7. de censu. fo. 203.  
 6 Consuetudo an possit minuere vel agere solemnitates requisitas in alie-  
 natione rerum ecclesie. in. c. nulli. nu. 6. de reb. eccl. alie. fo. 74.  
 6 Consuetudo vt electores eligant vnum certum non valet. papa vero po-  
 test hoc facere vt eligatur vnus certus. in. c. ex ore sedentis. nu. 3. de his  
 que fi. a ma. par. ca. fol. 72.  
 3 Consuetudo fori seruatur in iudiciorum preparatorijs vbicausa agitur.  
 in. c. venerabilis. nu. 12. de iud. fo. 44.  
 7 Consuetudo vnius loci necessario non est seruanda in alio loco nisi red-  
 eatur ad ius commune. in. c. cum inibitio. num. 2. de clandest. desponsa.  
 fo. 17.  
 1 Consuetudo generalis an debeat extendi ad loca particularia. in. c. cum  
 ecclesia. nu. 6. de elec. fo. 151.  
 Consuetudo prefertur iuri communi etiam in prouisione beneficiorum.  
 ibi. nu. 10.  
 Consuetudo loci an valeat super dotis restitutione quando maritus ver-  
 git ad inopiam. in. ca. per vestras. nu. 13. de dona. inter vi. 7 vxor. fo. 50.  
 4 Consuetudo impediens productionem testium fiendam per reum. in. c.  
 series. nu. 6. de testi. fol. 59.  
 6 Consuetudo tolerans simoniam vel inducens est nulla. in. c. non satis. n.  
 5. de simo. fol. 78.  
 7 Consuetudo non valet q vxor non teneatur sequi virum. in. ca. i. nu. 3. de  
 coniug. lepro. fo. 24.  
 7 Consuetudo non inducitur per actus qui sunt mere facultatis nisi fauo-  
 re ecclesie. in. c. suam nobis. nu. 5. 7. 8. de simo. fol. 84.  
 Consuetudo inducit si omnes de vniuersitate aliquid faciebant 7 vnus  
 faceret qui postea tali obseruatione desistens fuit ab alijs redargutus ne  
 faceret qui postea obseruauit aliorum mores nam hoc casu apparet de  
 consensu populi volentis consuetudinem inducere. ibi. nu. 6.  
 Consuetudo qua quis astringitur ad aliquid dandum in casu licito in-  
 ducitur spatio. r. annorum 7 tribuit actionem volenti vigore dicte cosue-  
 tudinis aliquid petere. ibi. nu. 9.  
 Consuetudinem inducit continuata prestatio ad aliquo tps. de quo in. c.  
 suam nobis. de simo. priori. relata ad certam obligationem. ibi. nu. 7.  
 2 Consuetudo de licitis facit illicita. Ant. in. c. de eo. nu. 2. de tempo. ordi.  
 folio. 36.  
 Consuetudo q in beneficijs simplicibus quis no cogat residere quo ca-  
 su valeat. in. c. extripande. in. repeti. s. si vero. nu. 3. de preben. fo. 43.  
 3 Consuetudo non inducitur per non usum. in. c. cum sit generale. nu. 15. de  
 foro compe. folio. 66.  
 2 Consuetudo aliquando tolerat ea que sunt contra ius. Ant. in. c. sane. nu.  
 1. de tempo. ordi. fo. 35.  
 3 Consuetudo potest ampliare 7 interpretari ius diuinum. in. c. quoniam.  
 nu. 1. de ferijs. fo. 138.  
 Consuetudo romane ecclesie non est necessario seruanda nisi quo ad ar-  
 ticulos fidei nisi mandet quod debeat seruari. ibi. nu. 6.  
 3 Consuetudo q liceat mercari diebus festis non excusat a peccato. in. c. i.  
 nu. 5. de ferijs. fo. 138.  
 4 Consuetudo non est simoniaca hoc dictans 7 quare aliud in statuto. 7 al-  
 liud in consuetudine. in. c. cum. 23. nu. 25. de consti. fo. 28.  
 Consuetudo generalis attenditur 7 allegatur ad decisionem cause ver-  
 tentis in loco particulari. in. c. in genesi. nu. 9. de elec. fo. 79.  
 3 Consuetudo transfert possessionem. in. c. cum super. nu. 17. de cau. pos. 7  
 7 proprie. fo. 157.  
 3 Consuetudo loci attenditur vbi litigatur in preparatorijs iudiciorum.  
 in. c. licet ex suscepto. nu. 14. de fo. compe. fo. 65.  
 5 Consuetudo contra substantialia appellationis non valet puta qd non  
 appelletur ad superiorem sed ad equalem vel inferiorem. in. rubri. nu. 2.  
 de appella. fo. 86.  
 3 Consuetudo dat iurisdictionem etiam prinato. in. c. cum contingat. nu. 5.  
 7. 9. de fo. compe. fo. 76.  
 4 **Constitutionis** alicuius transgressores non incurrunt  
 penam si finis ad quem tendit consti-  
 tutio non violatur. in. c. quoniam. nu. 6. de proba. fo. 27.  
 4 Constitutio episcopi si est q aliqua res non possit vendi sine licentia: si  
 at alienatio q presumatur licentia episcopi. in. c. nonne bene. num. 2. de  
 presump. fo. 116.  
 2 Constitutio declaratoria trahitur ad preterita. Ant. in. c. nimis. nu. 1. de  
 fil. presby. fo. 57.  
 7 Constitutio sequens de episcopis non extenditur ad alios clericos nisi  
 per



## Super Lectu. Panormitani.

- per extensionem legislatoris. in. c. in eos. nu. 1. de here. fo. 100.
- 6 Constitutio siue regula alicuius religionis an et quando obliget transgre-  
dientem ad peccatum mortale. in. c. clerici. nu. 1. de vi. et bone. cle. fo. 8.
- 6 Constitutio non ligat actus ante factos licet habeant tractus successi-  
uos. in. c. cum apostolica. nu. 11. de his que fiunt a prela. fo. 69.
- 6 Constitutio penalis ligat non solum venientem contraverba ipsius sed  
etiam contra mentem. in. c. ad nostram. nu. 2. de empt. et vend. fo. 84.
- 7 Constitutio et statutum non trabuntur ad preterita. in. c. non debet. nu.  
14. de consang. et affi. fo. 34.
- 7 Constitutio penalis an debeat extendi. in. c. ex tenore. nu. 6. qui filij sunt  
leg. fo. 44.
- 6 Constitutio pape non extenditur ad illos qui habent contrariam consue-  
tudinem. in. c. j. nu. 7. de baptis. fo. 214.
- 7 Constitutio antiqui iuris declaratoria apponendo nouam penam respe-  
ctu pene non extenditur ad preterita sed ad futura tantum. in. c. j. num. 2.  
ne prela. vi. suas. fo. 92.
- 9 Constitutio penalis non extenditur ad casum non habentem omnimo-  
dam rationem. in. c. deus qui. nu. 4. de vi. et bone. cle. fol. 6.
- 6 Constitutio iuris antiqui declaratoria extenditur ad preterita. in. c. aqua.  
nu. 7. de conse. eccle. vel alta. fo. 208.
- 6 Constitutio dudum certo modo intellecta non debet de nouo aliter in-  
telligi. in. c. dilectus filius. nu. 4. de concess. preb. fo. 62.
- 5 Constitutio antiqui iuris declaratoria extenditur ad preterita. in. c. pa-  
storalis. §. verum. nu. 4. de app. fo. 20.
- Constitutio penalis concernens exercitium persone vel bona non exten-  
ditur extra territorium. ibi. nu. 20. fo. 125.
- 7 Constitutio antiqui iuris declaratoria addens penam dicitur noua respe-  
ctu pene adeo quod non trahitur ad preterita. in. c. qm. nu. 3. de simo. fo. 89.
- 6 Constitutio edita in consilio generali attendat sub nomine pape an  
sub nomine ipsius concilij. in. c. consensus. nu. 1. de reb. eccl. alie. fo. 74.
- 3 Constitutio specialiter loquens derogat generali. in. c. j. nu. 7. de iur. cal. fo. 23.
- 5 Constitutio generalis non extenditur ad ea ad que specialiter est prouis-  
um. in. c. vt debitus. nu. 13. et 25. de app. fo. 126. et seq.
- 6 Constitutio penalis edita in fauorem vnius non ligat contra facientem  
cum consensu illius in cuius fauorem est edita. in. c. j. nu. 7. de loc. fo. 86.
- 6 Constitutiones laicorum collatantes ecclesias sunt ipso iure nulle nec  
ullo tempore conualescunt etiam facte propter necessitatem laicorum. in.  
c. aduersus. nu. 2. et 7. de immu. eccl. fo. 229.
- 7 Constitutio odiosa debet in dubio intelligi vt sint potius ferende sente-  
tie quam late. in. c. ex diligenti. nu. 6. de simo. fol. 81.
- Constitutio quibus modis sumat et vnde dicat. in. rub. n. 1. de consti. fo. 14.
- Constitutio si est lata contra certam personam licet per verba genera-  
lia potest ab illa appellari per illam personam lesam contra quam est lata. ibi. n. 2.
- 7 Constitutio pape ligat incotinenti quod est publicata in curia romana nec  
requiritur quod publicetur alibi. in. c. nouerit. nu. 3. de sen. excom. fo. 95.
- 1 Constitutio que continet consilium et non preceptum et quando liget ho-  
mines contravenientes ad peccatum. in. c. j. n. 4. de consti. fo. 15.
- 6 Constitutio imperatoris contra ius naturale emanata sine causa in nul-  
lo foro est seruanda. in. c. quia plerique. nu. 37. de immu. eccl. fo. 234.
- 1 Constitutione sublata vel cassata an et quando cassentur effectus per prius  
editi. in. c. que in ecclesiarum. nu. 3. de consti. fo. 23.
- 1 Constitutio noua an et quando reguletur secundum c. quia nonnulli. nu.  
12. de rescrip. fo. 90.
- 3 Constitutio laicorum generalis licet non tendat contra libertatem eccle-  
siasticam tamen non extenditur ad ecclesias siue earum bona. in. c. eccle-  
sia sancte marie. el. j. nu. 3. vt li. pend. fo. 217.
- 7 Constitutio non continens iniquitatem et facta ab habente potestatem  
an sit obseruanda in foro anime. in. c. tua nos. nu. 12. de vsu. fo. 127.
- 1 Constitutio penalis vbi est eadem ratio et omnimoda similitudo exten-  
ditur. in. proe. greg. nu. 14. fo. 7.
- 6 Constitutio odiosa prouidens contra episcopum non extenditur ad  
alios sacerdotes. in. ca. referente. nu. 3. de preb. fo. 25.
- 6 Constitutio, lex, siue statutum potest in eodem facto etiam inseparabili  
aliquem ligare vel aliquem non. in. c. extirpade. in. repe. §. qui vero. nu. 57.  
de preb. fo. 46.
- 6 Constitutio vel statutum ex identitate rationis extenditur sed non pena  
ipsorum quia pena non debet excedere casum proprium. in. c. j. num. 14.  
de loc. fo. 86.
- 7 Constitutio secunda non tollit primam nisi in ea expresse caveatur vel  
sit penitus contraria prime: idem dic in statutis. in. c. ex parte. el. ij. nu. 1.  
de ver. signi. fo. 205.
- Constitutio secunda continens idem quod prima non tollit eam sed ope-  
ratur nouam formam agendi. ibi. nu. 5.
- 1 Constitutio siue edictum ligat dummodo solenniter id est publice pro-  
mulgetur. in. ca. j. nu. 9. de postu. prela. fo. 107.
- Constitutio siue lex siue statutum solenniter edita vel edictum ligant li-  
cet non promulgetur. ibi. nu. 10.
- Constitutio ligat scientem non expectato cursu duorum mensium. ibi.  
nu. 11. fo. 103.
- 1 Constitutio canonis ligat omnem creaturam. in. c. canonum. nume. 2. de  
consti. fol. 15.
- 7 Constitutio an ad preterita trabatur. in. c. tuas. numer. 4. de spons. duo.  
folio 18.
- 4 **Consumptio** et ratio in quibus locis inducant suspicio-  
nem. in. c. inter dilectos. nu. 12. de fid. instru.  
fo. 103.
- 3 **Contractus** an sit vsurarius cuius iudicis est cognitio se-  
cularis an ecclesiastici. in. c. cum sit genera-  
le. nu. 37. de fo. compe. fo. 66.
- 6 Contractus factus sine certa solennitate alias requisita valet si fuerit iu-  
ratus in. c. ad apostolicam. nu. 2. de reg. fo. 161.
- 6 Contractus factus metu valet licet possit rescindi. in. c. cum dilecti. nu. 6.  
de emp. et vend. fol. 83.
- Contractus si est nullus ratione doli tamen deceptus potest stare illi con-  
tractui si vult. ad petitionem autem dolosi si non rescinditur nisi contra-  
ctus sit a iure prohibitus. ibi. nu. 8.
- 9 Contractus emptionis presumitur vsurarius si fuit appositum pactum  
de reuendendo soluta maiori quantitate quam fuerit empti licet fructus me-  
dijs temporis computentur in sortem. in. c. illo vos. nu. 1. de pig. fo. 93.
- Contractus resolutio potest conferri in voluntatem vnius ex contrahen-  
tibus. substantialia vero contractus non possunt conferri in voluntatem  
partium. ibi. nu. 2.
- Contractum simulatum allegare potest heres defuncti licet defunctus  
tempore vite sue tacuerit. ibi. nu. 3.
- Contractum simulatum facilius presumitur contra vsurarium quam contra  
alium. ibi. nu. 5.
- Contractus vsurarius quando presumatur ex eo quod emptor rem per se  
emptam statim locauit venditori constituta certa pensione. ibi. nu. 5.
- 6 Contractus facti in ecclesia valent quando expediuntur per iudicem se-  
cularem per viam voluntarie iurisdictionis. secus si contentiose. in. c. cum  
ecclesia. nu. 6. de immu. eccl. et cen. fo. 226.
- Contractus et gesta spectantia ad voluntariam iurisdictionem possunt  
fieri diebus feriatis. ibi.
- 6 Contractus sensualis transfert vtrumque dominium in accipientem. secus  
emphyteoticus. in. c. constitutus. nu. 20. de reli. domi. fol. 186.
- Contractus qui ex verbis potest trahi ad diuersas species contractus il-  
lius specie creditur esse que conuenit nature ipsius. ibi. nu. 22.
- 5 Contrahere si quis impediatur ob aliquod obstaculum et tamen contra-  
rerit contractus valebit remoto obstaculo in. c. cum ex officio. nu. 36. de  
prefer. fo. 38.
- 5 Contractus possunt fieri in ecclesia licet contrahentes peccent. in. c. qua  
fronte. nu. 2. de appel. fo. 101.
- 4 Contractus de iure civili nullus an per iuramentum validetur. in. c. cum  
contingat. nu. 8. de iure iur. fo. 156.
- Contractus an statim rescindatur petita absolutione a iuramento vali-  
dante contractum nullum. ibi. nu. 9. fo. 157.
- 3 Contractus quo ad solennitates regulatur secundum statuta loci vbi  
celebratur licet alibi sit destinata solutio nam tunc ibi videtur contrariis  
se quo ad exactionem sed quid si in alio loco est consecutum instrumentum.  
in. c. si. nu. 30. et 31. de fo. compe. fo. 91.
- 5 Contractus initus ecclesie potest firmari ex pene appositione. in. c. ij. nu.  
3. et 5. de precar. fo. 78.
- Contractus si non tenet an valeat appositio pene. ibi. nu. 4.
- 3 Contrahens cum aliquo in loco domicilij et postea illud mutat coram quo  
iudice potest conueniri. in. c. proposuisti. nu. 8. de fo. compe. fo. 87.
- Contrahens cum aliquo constituto in dignitate ea cessante coram quo  
iudice conueniet an coram illo qui erat tpe dignitatis an coram alio. ibi.
- 6 Contractus censetur initus finem consuetudinem loci et quod habet consuetu-  
do videtur appositum in contractu. in. c. j. nu. 2. de precar. fo. 78.
- 7 Contractus dicitur purus vbi conditio aliqua non est expressa sed tacite  
aliqua conditio intelligitur. in. c. preterea. nu. 1. de spons. fo. 2.
- 4 Contradicere quis sibi dicatur: quis variare. et quis vacillare. in. ca. pre-  
terea. nu. 13. de testi. cog. fo. 93.
- 5 In bone fidei contractibus non veniunt ea de quibus cogitatum non fuit  
nisi comprehendantur ex natura actionis. in. c. cum venerabilis. nu. 20.  
et 21. de excep. fol. 10.
- 7 Contractus matrimonij secundum viuentem prima vxore non impedit ma-  
trimonium cum eadem mortua prima si eam non cognouit viuentem pri-  
ma. in. c. j. num. 4. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 6 Contractus emphyteoticus et censualis in quibus differant. in. c. consti-  
tutus. nu. 20. de relig. domib. fol. 186.
- 6 Contrahere vel confiteri quis potest in testamento suo. in. ca. cum dile-  
ctus. nu. 4. de success. ab intest. fo. 131.
- 3 Contractus facti de nocte valent. in. c. quoniam. nu. 4. de fer. fo. 158.
- 6 Contractus initus per capitulum de rebus ecclesie vel episcopatus sede  
vacante non valeat. in. c. j. num. 8. ne sede vacan. fo. 64.
- 3 Contractus factus ab ecclesia pastore est nullus nisi sit actus  
in eius fauorem. in. c. causam que. el. j. num. 11. de iud. fo. 25.
- 7 Contractus qui consensu contrahuntur contrario consensu dissoluantur  
nisi illi contractus transfuerint in sacramenta spiritualia vt matrimonium



# Repertorium singularium materiarum

- et similia. in. c. j. nu. 2. de reg. iu. fo. 206.
- 8 Contractus simulatus non firmatur iuramento. in. c. ad nostram. nu. 5. de emp. et ven. fo. 84.
- 3 Contractus innominati non habent locum in spiritualibus. in. c. cum in ter. R. nu. 13. de elec. fo. 133.
- 6 Contractus inuitus cum ecclesia non potest per partem que cum ea contractat retractari sed ipsa ecclesia potest approbare vel improbare quia de eius favore agitur. in. c. diuersis. nu. 5. de cle. confug. fo. 15.
- 4 Contrahens non potest allegare debitorem suspectum propter paupertatem precedentem contractum. in. c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 6. de iureiu. fo. 152.
- 3 Contractus inuitus sub nomine dignitatis non alteratur per interuentum successoris. in. c. h. nu. 57. de ord. cog. fo. 148.
- 6 Contrahens cum ecclesia vel ei mutans habet obligatam ecclesiam si probauerit verum esse in eius utilitatem ita quod verisimiliter fecisset de proprio si potuisset alias secus puta quando est expensum in pompas vel picturas. in. c. quod quibusdam. nu. 9. de fideiuss. fo. 98.
- 7 Contrahens successiue cum duobus per verba de presenti tenetur adherere prime. si autem primo contraxit per verbum de futuro et secundo per verba de presenti debet adherere secunde. in. c. j. nu. 1. de spon. du. fo. 17.
- 3 Contractus facti ab excommunicato etiam in eius fauorem valent licet aliqui teneant. in. c. veritatis. nu. 35. de do. et contu. fo. 28.
- 6 Contrahens cum ecclesia ad hoc ut possit agere contra eam non habet probare pecuniam versam in utilitatem ecclesie nisi in mutuo in casu in quo pro eius restitutione oporteret distrabere immobilia ecclesie. in. c. j. nu. 9. de deposi. fo. 81.
- 1 Contractus innominati habent duplicem modum agendi ex parte obseruantis vel agere ut pars obseruet vel repetere quod dedit. in. c. cum inter. R. nu. 11. de elec. fo. 133.
- 7 Contractus iuratus contra votum non tenet. in. c. rursus. nu. 3. qui cleri. vel vo. fo. 21.
- 6 Contractus nullus potest de nouo peti annullari quatenus de facto processit et sustinetur libellus quo petitur talis alienatio. in. c. si quis. nu. 5. de reb. ecc. alie. fo. 75.
- 7 Contractus inuitus cum excommunicato. in. c. si vere. nu. 8. de sen. excom. f. 190.
- Contractus prohibitus sub certa pena si fiat valet sed pena committitur. ibid.
- Contemptus** si postea consentit non auget numerum. in. c. ecclesia vestra. el. h. nu. 10. de cle. fo. 181.
- 1 Contemptus non potest allegari per alium quam per ipsum contemptum. in. c. in genesi. nu. 10. de ele. fo. 180.
- Contemptus si postea consentit an et quo augeat numerum. ibi. nu. 11.
- 1 Contemptus unus facit quod cassetur electio ab omnibus facta non tamen est ipso iure nulla. in. c. bone memorie. el. h. nu. 1. 4. 8. de ele. fol. 156.
- Contemptus unus plus operatur quam contradictio plurium. ibi. n. 7.
- Contradictio** non obstat quando contradicens non habet iustam causam. in. c. si. n. 5. de fer. fo. 141.
- 6 Contradicens actibus qui geruntur in vniuersitate quibus casibus testatur appellare et quos effectus operetur talis appellatio. in. ca. j. nu. 13. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 71.
- 2 Contradictio vel protestatio nullitatis non habet impedire iudicium nisi sequatur appellatio. in. c. cum olim abbas. nu. 3. de off. deleg. fo. 97.
- 4 Contradicens alicui contractui celebrando a capitulo auditur postea a superiore sine appellatione et litis contestatione. in. c. cum olim. num. 10. de rest. fo. 67.
- 6 Contrarius sensus dicitur subanditus et extraneus non autem expressus. in. c. cum apostolica. nu. 8. de his que fiunt a prelat. fo. 68.
- Contritio** peccatoris potest esse tanta quod absolueret absque penitentia exteriori. in. c. deus qui. nu. 2. de penit. et remis. fo. 174.
- 7 Contritio confitentis posset esse adeo magna ut ille qui confitetur posset mereri absolutionem citra aliam penitentiam sacerdotis. in. ca. j. nu. 1. de his qui fi. occi. fo. 106.
- Contumax** non mulctatur incontinenti sed debet in ipsa multa imponenda de nouo citari. in. c. veniens. nu. 10. de accu. fo. 62.
- 3 Contumacia actoris est maior quam contumacia rei. in. c. causam. nu. 15. de do. et contu. fol. 197.
- 2 Contumax probat per iuramentum legitimam causam contumacie. in. c. ex literis. nu. 5. 8. 14. de rest. in. integ. fo. 158.
- 5 Contra contumacem quomodo proceditur remissiue. in. c. per tuas. nu. 4. de app. fo. 125.
- 5 Contumax non condemnatur in expensis ex contumacia quando fuit processum contra absentem. in. c. nicolao. nu. 8. de app. fo. 133.
- 5 Contumacia procuratoris ante litem contestatam nocet domino quod ipse debet reficere expensas post litem vero contestatam nocet ipsi. in. c. sepe contingit. nu. 2. de app. fo. 112.
- Contumax vel in citatione hominis vel in citatione iuris potest se excusare ex aliqua legitima causa. ibid. nu. 4.
- 7 Contumax an puniatur habens legitimam causam non comparendi. in. c. veniens. nu. 26. de accu. fo. 63.
- 1 Contumax in vno iudicio citatus in alio non potest opponere pendens tiam litis. in. c. ex tenore. nu. 8. de rescr. fo. 59.
- 3 Contumax non appellat sed per viam querelle sibi subuenitur allegans doctum granamen. in. c. dilectus. nu. 5. de sequest. poss. et fru. fo. 222.
- 3 Contumax si antequam iudex procedat ad vltiora sponte venit ad iudicium debet tamen de preterita contumacia mulctari. in. c. j. nu. 6. de dolo et contumacia. fo. 194.
- 3 Contumax habetur pro confitente vel negante prout est et cadit in preiudicium suum. in. c. j. nu. 5. ut li. non contest. fo. 106.
- ¶ Per contumaciam procuratoris non excommunicatur domus nisi sciens ipsam pergauerit. ibi. nu. 10. 19. 21. fo. 107.
- Contumacia procuratoris in his que sunt parui preiudicii preiudicat domino secus in his que sunt magni preiudicii. ibi. nu. 18. et nu. 24.
- Contumacia procuratoris non impedit quin dominus possit appellari nisi dominus sciuerit et non pergauerit. ibid. nu. 21. et 25.
- Contumax verus et studiose non appellat. ibid. nu. 26.
- 3 Contumax potest excommunicari non tamen priuari beneficio. in. c. j. nu. 1. et nu. 10. de ind. fo. 3.
- Contumacia est peccatum mortale et an pro omni contumacia quis excommunicetur. ibid. nu. 10.
- Contumacia non sufficit ad condemnationem nisi fuerit in ea perseueratum. ibi. nu. 2. 7.
- Contumacia non facit quod haberi pro confesso adeo ut quis perdat ius suum in civilibus meris secus in criminalibus. ibid.
- Contumacia manifesta non requirit aliam citationem secus si non est manifesta. ibid. nu. 28.
- Contumax notorius an debeat citari ad audiendam condemnationem. ibid. nu. 30.
- 3 Contumax condemnatur in expensis a die prime citationis factis. in. c. cum dilecti. nu. 1. de do. et contu. fo. 202.
- Contumax non potest purgare moram quin veniat condemnandus in expensis. ibid. nu. 15. fo. 203.
- Contumax an condemnatur in expensis a die citationis emisse vel a die preteriti termini ad comparandum. ibi. nu. 22. fo. 204.
- 3 Contumacia vel negligentia prelati nocet ecclesie que tamen habet recursum contra eius heredem. in. c. j. nu. 3. de sequest. poss. et fruct. fo. 220.
- 3 Contumax non excommunicatur quando contra eum fuit actum reali quod tunc actor mittitur in possessionem rei petite secus quando fuit actum personalis. in. c. tue fraternitatis. nu. 1. ut li. non contesta. fo. 110.
- Contumax conuentus personali an excommunicetur vel diffinitue condemnabitur. ibidem. numero. 4.
- Contumax an sit condemnandus in expensis non expectata diffinitio in fine cause. in. c. finem. nu. 12. 33. et 35. de dolo et contu. fo. 200. et seq.
- Contumax citandus non est in condemnatione expensarum ratione contumacie sue ibi. nu. 17.
- Contumax in vno articulo est citandus in alio. ibi.
- Contumax potest condemnari in expensis et in omnibus damnis que sustinuit presens ratione contumacie. ibi. nu. 19.
- Contumax licet in causa obtineat et non probans exceptionem etiam obtineat adhuc non euitabit condemnationem expensarum ratione contumacie vel exceptionis non probate. ibi. nu. 26.
- 3 Contumacie quot sunt species et quis dicatur verus vel fictus contumax. in. c. h. nu. 8. de do. et contu. fo. 195.
- Contumax potest mulctari ab illo qui non est iudex cui contumax non obediuit. ibi. nu. 16. fo. 196.
- 3 Contumacia omnis est digna excommunicatione. in. c. h. numero. 4. ut lit. non contest. fo. 109.
- 3 Contumax excommunicatur. in. c. si. nu. 6. de foro compe. fo. 46.
- 2 Contumax est ille qui misit procuratorem sine mandato licet procurator petat inducias ad ostendendum procuratorium. in. c. constitutis. nu. 3. de procu. fo. 43.
- Contumax condemnatur in expensis absque alia citatione. ibid. nume. 3.
- 7 Contumacie pena potest esse ut interdicator colonis ne respondeant dominis de fructibus vel ne colant agros contumacis. in. c. grauem. nu. 2. de senten. excom. fo. 196.
- 7 Contumacia vnus non potest mulctari supra tres vices: quoniam scilicet est commissa circa eandem rem secus si circa plures. in. c. j. nu. 2. de penis. fo. 168.
- 3 Contumax si non apparet in termino an condemnatur in expensis quando si comparuisset omnino iudices fuissent impediti siue sit reus siue actor contumax. in. c. si. nu. 5. de dolo et contu. fo. 211.
- 3 Contumacia potest puniri per alium iudicem de mandato iudicis prius. Anto. in. c. cum bone. nu. 2. de eta. et quali. fo. 45.
- 3 Contumax excommunicatus si ultra annum steterit in excommunicatione perdit rem de qua agitur. in. c. contingit. nu. 7. de do. et contu. fo. 210.
- 1 Contumax in vno articulo cause debet tamen in alijs articulis eiusdem cause citari. in. c. ecclesia vestra. el. h. nu. 8. de elec. fo. 170.
- 3 Contumax notorie potest mulctari absque alia citatione. in. c. si. nu. 12. de iura. calum. fo. 113.
- Contumax in non parendo vel in non veniendo qui alias habetur pro confesso



## Super Vectu. Banormitani.

confessio an appellet. ibid. nu. 17.

Contumacia est delictum in. c. si diligenti. nu. 32. de fo. comp. fo. 769.

3 Contumax potest excommunicari pro debito civili etiam si fuerit clericus. in. c. odoardus. nu. 2. de solu. fo. 100.

7 Contumax reputatur ille qui cum sit personaliter citatus mittit procuratorem. c. veniens. nu. 7. de accu. fo. 62.

2 Contumax non dicitur consentire in iudicem alienum a quo fuit citatus. in. c. p. r. g. nu. 21. de off. deleg. fo. 104.

2 Contumacia omnis est excommunicatione digna. in. ca. sane quia. nu. 5. de off. delega. fo. 77.

3 Contumax quomodo probat. in. c. si. p. orro. n. 3. vt li. non cont. f. 140.

3 Contumax ad respondendum libello an habeatur pro confesso. in. c. cu causam. nu. 27. de iura. calum. fo. 130.

2 Contumax in vno articulo citandus est ad alios articulos nisi fuerit citatus a principio ad totam causam. in. c. auditis. nu. 6. de procur. fo. 143.

Contumax non condemnatur in expensis quando eius contumacia. nō est impeditiva processus. ibid. nu. 9.

7 Contumax in prima citatione et in alijs non debet expensas prime citationis reficere. in. c. si quis episcopus. nu. 5. de accu. fo. 56.

3 Contumacia vnica non sufficit ad interponendum decretum sed requiritur trina citatio cū contumacia. in. c. si. nu. 11. de eo q. mit. in poss. fo. 215.

3 Contumacia vnus in eadem causa potest pluries puniri. in. c. veritatis. nu. 4. de do. et contu. fo. 206.

Contumax potest propter inobedientiam excommunicari. ibi. nu. 8.

Contumax potest dici presens quo ad suum preiudicium. ibid. nu. 12.

Contumax vel absens quomodo punitur tam in civilibus q. in criminalibus tam de iure civili q. de canonico. tam ante q. post li. cont. ibi. n. 19.

Contumax tam in civilibus q. in criminalibus de iure canonico excommunicatur. ibi. nu. 2. fo. 207.

3 Contumax etiam dicitur qui venit et sine licentia discessit. in. c. prout. nu. 2. de do. et contu. fo. 198.

Contumax semel potest compelli prestare cautionem iuratoriam de pariendo iuri. ibid. nu. 3.

Contumax si postea comparet siue sit actor siue reus quam cautionem prestabit de iudicio fisci.

Contumax in civilibus siue sit actor siue reus siue ante li. conte. siue post siue in reali siue in personali quo ordine et quibus modis condemnabitur. ibid. nu. 18.

2 Contumax dicitur etiam ille qui venit et non stetit. in. ca. consuluit. nu. 8. de off. delega. fo. 88.

Contumacia an possit remitti p. iudicē in p. iudiciū partis. ibi. nu. 9. fo. 8.

5 Contumacia tanto maior est quanto ex minori delicto insurgit q. ex hoc censetur quis magis iudicem contemnere. in. c. cū te. nu. 7. de re iu. fo. 78.

5 Contumax si appareat nō potest suas exceptiones opponere nisi illo tēpore quo potuisset opponere si fuisset presens. in. ca. si duobus. nu. 12. de app. fo. 92.

5 Contumax non habetur pro confesso simpliciter de iure communi. in. c. veritatis. nu. 29. de do. et contu. fo. 207.

3 Contumax habetur pro presente. in. c. h. nu. 18. de disla. fo. 134.

2 Contumax condemnatur in expensis non expectata secunda et tertia citatione. in. c. h. nu. 8. de procu. fo. 140.

3 **Conuentus** coram iudice incompetenti nullam cautionē prestabit de respondendo coram iudice competententi. in. c. prout. nu. 19. de do. et contu. fo. 198.

3 Conuentus coram papa quia inuenitur vbi est papa habet ius reuocandi domum ex causa. sed an teneatur satisfacere. in. c. fin. nu. 45. 49. de foro compe. fo. 92.

5 Conuentus interdicto vti possidetis potest reconueniri interdicto vnde vi. ante li. conte. non autem post secundum vnam opi. in. c. veniens. nu. 3. et 26. de prescrip. fo. 42.

5 Conuentus rei vendicatione et absolutus an censeatur absolutus quia nō possidet an quia nihil fuit probatum cōtra ipsum. in. c. aduersario. nu. 11. de excep. fo. 20.

4 Conuentus totus an possit subtrahi pro vtilitate monasterij. in. c. ex re scripto. nu. 4. de iure iu. fo. 134.

1 Conuentus an possit agere sine prelato sede vacante. in. c. edoceri. nu. 11. de rescrip. fo. 65.

1 Conuentus nunq. potest agere sine consensu prelati. in. ca. edoceri. nu. 7. de rescrip. fo. 65.

2 Conueniri potest ille cuius culpa facte sunt expense pro recuperatione earum. in. c. i. nu. 1. de transla. epi. fo. 3.

3 Conueniri immediate possunt coram papa illi qui sunt de terris spectatibus ad ecclesiam. in. c. cum causam. nu. 29. de iur. calum. fol. 130.

7 Conueniri dicitur ille qui etiam extraiudicialiter interpellatur. licet secundum communē vsum loquendi aliud sit quia in similibus attenditur in. c. si quis episcopus. nu. 1. de accu. fol. 56.

2 Conuerfi quis potest in foro domicilij de contractu et de delicto alibi gestis. in. c. cum contingat. nu. 7. de fo. compe. fo. 73.

7 **Conuerfi** siue oblato ad aliquam religionem non crimantur a iurisdictione ordinaria nisi hoc habeant ex priuilegio vel sint plene oblato. in. c. quidam. nu. 1. de priu. fo. 161.

6 Conuerfi non interueniunt in actibus spiritualibus vbi sunt clerici. in alijs vero sic. in. c. h. nu. 7. de inst. fo. 51.

7 Conuerfi gaudent priuilegio religiosorum. in. c. de monialibus. nu. 3. de sen. excom. fol. 190.

7 Conuerfi ad aliquam religionem si non sunt omnino conuerfi non gaudent ecclesiastico priuilegio et remanent subiecti statutis ciuitatum et terrarum. in. c. tuarum. nu. 4. de pri. fo. 154.

7 Conuerfi si non sunt nec monachi nec pure laici. in. c. illa prepositorum. nu. 2. de accu. fol. 56.

6 Conuerfi oblato alicui monasterio debent sepeliri apud monasteriū vbi sunt oblato nec debet solui portio ecclesie parochiali si sunt plene oblato. puta quia dederunt se et sua: alias canonica portio debetur ecclesie parochiali. in. c. in nostra. nu. 3. de sepul. fo. 137.

4 Conuerfi monasterij non sunt de capitulo et possunt testificari pro monasterio. in. c. si christus. nu. 4. de iure iu. fo. 153.

6 Conuerfi alicui monasterio non dicuntur monachi et nō promouentur ad ordines sacros. in. c. non est. nu. 2. de reg. fo. 158.

5 Conuerfi non possunt transire ad alia monasteria etiam strictioris vite quamq. petant licentiam a suo superiore. ibid. nu. 3.

1 Conuersus non potest petere vt recipiatur. in monachum. in. c. cum causam. nu. 8. de elec. fo. 147.

2 Conuerfi alicuius religionis an habeant vocem in capitulo. in. c. cū olim. nu. 8. de arb. fo. 174.

2 Conuerfi alicuius religionis an habeant vocem in capitulo. in. c. i. nu. 9. de procu. fo. 140.

7 Conuerfi alicuius ecclesie gaudent priuilegio canonis si quis suadente. in. c. ex tenore. nu. 2. de sen. excom. fol. 182.

4 Conuerfi oblato seu donati qui dicantur. in. c. tuis questionibus. nu. 1. de test. fo. 74.

7 Conuerfi alicui religioni qui proprie dicantur. in. c. non dubium. num. 4. de sen. excom. fo. 180.

Conuerfi alicui religioni an gaudeant beneficio canonis. si quis suadente diabolo. ibid.

3 Conuerfi ecclesiarum gaudent priuilegio fori. in. c. nullus. num. 8. de fo. compe. fo. 49.

7 Conuersantes cum amicis et consanguineis inimicorum sunt suspecti. in. c. cum oporteat. nu. 1. de accu. fo. 67.

7 Conuersatio et cohabitatio virorum et mulierum est valde periculosa et ideo vitanda. in. c. veniens. nu. 1. de eo qui cog. con. fo. 31.

6 **Conuictus** per viam inquisitionis de simonia non in ordine commissi priuatur beneficio vel loco simoniaci acquisito. in. c. dilectus filius. el. h. nu. 2. de simo. fo. 25.

4 **Copia** capitulorum et interrogatoriorum an sit danda parti aduersi. in. c. per tuas. nu. 2. de testi. fo. 82.

1 Copia rescripti debet exhiberi cum nomine pape. in. ca. eam te. nu. 15. de rescrip. fo. 49.

4 Copia partis necessarie instrumēti sufficit dare. in. c. i. n. 30. de pb. fo. 4.

7 Copia iudiciorum ad torturam est danda reo petenti. cum in contemplatone. nu. 3. de regu. iur. fo. 297.

6 Copula relationum vel consultationum quas mittit iudex ad superiorem est danda parti publicata vel aliter de authentica et quando sit danda talis copia. in. c. intimasti. nu. 1. et 2. de app. fo. 136.

4 Copia excommunicationis facte in curia episcopali debet dari ei cuius nihil interest. in. c. i. nu. 23. et 24. de prob. fo. 3.

4 **Copula** appositae temporaria quo probatur possessio denotat continuationem possessionis vsq. ad tempus prefinitum secus vbi copula non apponitur. in. c. licet. nu. 11. de proba. fo. 21.

6 Copulatiua posita inter duo quorum vnum sequitur ad aliud resoluitur in expostitiuam. in. c. monasteria. num. 4. de vi. et bone. cle. fo. 4.

1 Copulatiua an et quando ponatur pro disunctiua et contra. in. c. ex parte. nu. 6. de rescrip. fo. 45.

6 Copulatiua inter eque principalia resoluitur ad alternatiuam. in. c. h. n. 10. de vi. et bone. cle. fo. 3.

7 Copulatiua copulat rem copulatam principaliter et non accessorie. secus dictio cum. in. c. querelam. nu. 5. 6. de simo. fo. 80.

2 **Corporis** promouendi difformitas an sit scandalosa relinq. tur arbitrio promouentis. Ant. in. c. cum de tua. nu. 1. de corpo. viti. fo. 61.

2 Corpore vitiatus quo casu dispensatur per papam et quo casu per epm. Ant. in. c. significauit. nu. 2. de corpo. vit. fol. 61.

1 Corpus virginis gloriosissime fuit assumptum in celum secundum verā catholicam et approbatam opinionem. in. c. ne innitatis. nu. 2. de consi. fol. 20.

¶ Corse. doctor excellentissimus. vide Bal. in dicto. c. ne innitatis. de consi. tito. ibi no. quod dicta Bal. vero ibi querit an hereticum sit credere qd corpus beate marie virginis non fuit assumptum in celum. olim non fuit hereticum propter varias sanctorum patrum opin. sūm Innocent. hodie vero est proprie heresis q. solennissimum festum sit de assumptione beate Marie virginis cuius corpus et anima pie creditur in paradysum ad



# Repertorium singularium materiarum

- pedes Iesuchristi. et ex dictis Iun. dicit ibi. Sal. se concludere qd non est hereticus ille qui credit in quo multos sanctos patres habet confes-  
 licet non omnes: qd dicit esse menti tenendum ad excusationem doct. facit  
 ad hoc quod voluit Sof. et Jo. an. in. c. capellanus. de fer. et qd voluit glo.  
 in. c. j. de postu. prela. lib. vi. Ego sequor hanc communem opin. ex quo p  
 ecclesiam hoc comprobata est. nam festum assumptionis est celebrius  
 festum alijs festiuitatibus virginis. ter. est iuncta glo. in. c. alma. de sent.  
 excom. li. vi. in verbo assumptionis. vbi tempore interdicti campane pul-  
 satur in tanta solemnitate. Item habet vigiliam in precepto quam non  
 habent alie festiuitatis eiusdem. in. c. j. de obser. ieiun. et licet ex his non re-  
 cte sequatur conclusio tamen considerata tanta celebratione et approba-  
 tione ecclesie. ita tenendum est. et pertinaciter asserere contrarium esset he-  
 reticum. ar. eius qd voluit De. de Anch. in cle. j. de vsu. et Sal. in. l. cun-  
 ctos populos. C. de sum. tri. et fi. catbo. et qd legitur et no. in cle. j. in verbo.  
 pertinaciter. de sum. tri. et fi. catbo. et ter. iuncta glo. Bal. in. l. j. in verb.  
 pertinaciter. C. vbi quis decur. vel coar. conue.
- 2 Corporis maceratio facit sublimationem spiritus. in. c. j. nu. 4. de renun.  
 folio. 10.
- 2 Corpore vitatus an et quando impediatur promoueri ad ordines. An.  
 in. c. fi. nu. 1. de corpo. vi. fo. 62.
- 7 Corpus christi an debeat sumi in die paschatis resurrectionis an in die  
 iouis sancti. in. c. omnis vtriusq. nu. 13. de pen. et remiss. fo. 176.
- 6 **Correlatiua** duo non possunt esse in eadem persona. in. c.  
 postulat. nu. 12. de concess. preb. fo. 63.
- 1 Correlatiua quando vniuersim se habent dispositio circa vnum ex cor-  
 relatiuis extenditur ad reliquum etiam in materia penali. in proe. grego.  
 nu. 20. fo. 7.
- 8 Corse. Adde eundem Ab. in. c. j. de lo. nu. 9. et Bar. in. l. fi. ff. de accep. et  
 in. l. fi. C. de ind. vid. tol. et in. l. j. C. de cupress. lib. vi. et glo. et doc. in cle. vni-  
 ca de constan. et affi. et Do. de sancto ge. in. c. j. de te. ord. lib. vi. et Abb. in. c.  
 qd clerici de iur. pa. in. c. fi. de iud. et in. c. cum contingat. de iureiur. in. viij.  
 co. et in. l. non tñ. ff. de re iur. per Raph. et Are. Sed quid si statutum dicat  
 de quolibet contractu venditoris soluat gabella an comprehendat emptionem  
 venditionem adeo qd vterq. teneat. s. venditor et emptor. Dic qd solus vendi-  
 tor et casus est in. l. debet. in. fi. ff. de edi. edi. Adde Bal. in rub. C. de re. cre.  
 et sequitur Ro. in no. suis. in litera B. Adde Bald. in. l. j. C. de commu.  
 ser. ma. adde glo. et ibi Sal. in rub. C. de reb. cred. vbi dat vnam regulam  
 qd semper in correlatiuis lex loquens de vno trahitur ad reliquum et ibi  
 inducit ad statutum loquens de debito an comprehendat creditum et di-  
 cit qd sic: qd non potest esse contractus debiti quin sit crediti: qd hec sunt  
 correlatiua. et ponit prefatam. q. qua dixi. S. si statuto caveatur vt de quo  
 libet contractu debiti solvatur gabella et no dicit per quem vtriusq. per  
 debitorem vel creditorem arguit pro et contra. tñ cōcludit qd ille tenet ad  
 onus rei ad quem ipsius rei emolumentum spectat. ff. de vsufru. l. hacte-  
 nus. et l. si quid. §. j. et ff. de mune. et hol. reser. §. si item qd ille debeat onus  
 subire qui habet commodum. C. de furt. l. manifestissimi. ff. de reg. iur. sm  
 naturam regu. qui sentit. cod. tit. lib. vi. ex quibus inferit qd si contractus  
 est feneratorius soluere tenetur creditor. si simplicis mutui soluere tenetur  
 debitor. et pro illa diuersitate accedat. l. si quis nec causam. cum ibi no. ff.  
 si cer. pe. si esset promissio causa donationis: tñ tenetur soluere creditor.  
 et vide Jo. de ana. in. c. fi. in. j. co. de iud. et in. c. super eo. de vsu. in. j. col.
- 3 **Correctio** alicuius delinquentis est fienda sub peccato mor-  
 tali quando ex tali correctione presumitur delin-  
 quentem emendari. in. c. nouit ille. nu. 35. de iud. fo. 34.
- 2 **Creditor** potest conuenire debitorem non solum vt soluat s3  
 etiam ad lucrum cessans et ad damnum emergēs. in  
 c. p. et g. nu. 2. de off. deleg. fo. 102.
- 5 Creditor litigans super domino pignoris agendo hypothecaria infert  
 preiudicium domino scienti quia censetur dedisse licentiam litigandi su-  
 per domino. in. c. cum super. nu. 16. de re iud. fo. 68.
- 5 Creditor non potest agere hypothecaria si fundus hypothecatus fuit  
 venditus ipso citato et non comparente. in. c. quis. n. 26. de re iud. fo. 86.
- 5 Creditor potest agere hypothecaria etiam inuito debitore. in. c. quis. n.  
 8. de re iud. fo. 82.
- 5 Creditores omnes cēsentur cepisse possessionem si vnus ipsorum ipsaz  
 ingressus est. in. c. cum aliquibus. nu. 11. de re iud. fo. 55.
- 3 Creditor non agit hypothecaria aduersus tertium possessorem nisi excus-  
 so principali debitore. in. c. fi. §. in alijs. nu. 12. vt li. non contest. fo. 117.
- Creditor an possit prescribere ius offerendi contra debitorem. ibid. nu-  
 mero. 44.
- Creditor an possit propria autoritate capere possessionem bonorum de-  
 bitoris vigore pacti inter eos conuenti. in. c. decetero. nu. 13. de re iudica.  
 fol. 54.
- 3 Creditor qui habet pignus litigando super eius proprietate preiudicat  
 domino a quo a principio intelligitur habuisse ius litigandi. in cap. cum  
 olim. nu. 13. de cau. poss. et prop. fo. 173.
- 5 Creditor non potest repetere debitorem suum ab alio detentum. in. c. di-  
 lectis. nu. 4. de app. fo. 123.
- 3 Creditor soluto debito tenetur restituere instrumentum debiti. in. c. ecc-  
 lesia sancte marie. el. j. nu. 5. vt lit. pend. fo. 28.
- 6 Creditor qui mutuauit pecuniam rectori alicuius ecclesie ad hoc vt pos-  
 sit istam pecuniam repetere ab ecclesia an sit necesse ipsam probare fuisse  
 versam in vtilitatem ipsius ecclesie. in. c. qd quibusdam. nu. 4. de fideiuss. fo.  
 99.
- 7 Credere facilius qm tendit in preiudiciū alterius est vituperandū alias  
 secus qd est signum bone simplicitatis. in. c. l3. bel. nu. 6. de simo. fol. 86.
- 7 Creditor vnicuiq. pro se et contra se in foro conscientie qd solum ibi agif  
 de eius preiudicio. in. c. tua nos. nu. 5. de spon. fo. 10.
- Crimen** probatum per exceptionem incidenter an veniat pu-  
 niendum et an impediatur ad promotionem. in. c. h. nu.  
 28. 29. et seq. et nu. 44. de ord. cog. fo. 146.
- 5 Crimen falsi solet puniri ex sola presumptione. in. c. porrecta. nu. 3. de co-  
 fir. vti. vel inu. fo. 142.
- 6 Crimen non est committendum etiam propter bonum spirituale qd in-  
 de potest sequi. in. c. j. nu. 5. de conuer. infi. fo. 172.
- 7 Crimen heresis est mere ecclesiasticum et ideo seculares non habent sup  
 eo intromittere nisi quo ad pene executionem. in. c. excommunicamus. el.  
 j. nu. 1. de here. fo. 103.
- 3 Crimen probatum per viam exceptionis an infamet saltem infamia fa-  
 cti. in. c. h. nu. 36. et 37. de ord. fo. 147.
- 7 Crimen heresis est maius crimine simonie. in. c. licet bel. nu. 21. de simo.  
 fol. 86.
- 2 Crimen fornicationis est dignum depositione. in cap. existente in sacris.  
 Ant. in. c. a multis. nu. 2. de eta. et qual. fo. 45.
- 2 Crimen punitum in vno foro an possit puniri in alio foro vel punitum  
 ciuilitate an possit puniri criminaliter. in. c. tue. nu. 5. de procu. fo. 142.
- 3 Crimen incidenter confessatum vel probatum in iudicio an et quo casu  
 sit punibile. in. c. cum super. nu. 6. 13. 14. de confes. fo. 326.
- 8 Crimen occultum etiam afficit criminofum. in. ca. cum non ab homine.  
 nu. 5. de sen. excom. fo. 167.
- 7 Crimen per exceptionem probatum non est causa aliquem puniendi ex  
 illa pbatione. s3 non punitur vel priuatur beneficio qd iam habuit sed  
 illo qd vult consequi priuabitur. in. c. super his. nu. 2. et 14. fo. 64. de acc.
- 6 Crimen incidenter probatum an possit puniri. in. c. peruenit. nu. 14. de  
 fideiuss. fo. 98.
- 5 Crimen incidenter confessatum an sit punibile. in. c. j. n. 6. de except. fo. 3.
- Crimen quando dicatur contingere causam. ibid. nu. 17.
- 3 Crimen falsi potest et per iudicem ecclesiasticum et secularem puniri. in  
 c. cum sit generale. nu. 24. de fo. compe. fo. 67.
- Crimina que sint ecclesiastica et que sint secularia. ibi. nu. 30.
- 6 Crimen confessatum per viam exceptionis an possit aliquo modo pu-  
 niri. in. c. cum super questione. nu. 8. de concess. preben. fo. 60.
- 7 Crimen simonie equiparatur crimini lese maiestatis. in. c. ex diligenti.  
 nu. 6. de simo. fo. 81.
- 7 Crimen fateri non censetur dans pecuniam ne accusetur. in. c. j. nu. 9. de  
 collu. dete. fo. 135.
- 2 Crimen an possit probari per instrumentum. in. c. cu3 in ecclesijs. nume.  
 2. de maio. et obe. fo. 127.
- 2 Crimen metu commissum an sit punibile. in. c. sacris. nu. 2. qd met. cau.  
 fo. 148. et nu. 5. fo. 152.
- 6 Crimen quod transiit in notorium neq. teste neq. accusatore. in. c. tua  
 nos. nu. 1. et nu. 3. de coha. cle. et nu. fo. 13.
- 3 Crimina que dicantur. in. c. at si clerici. §. de adulterio. nu. 5. et 7. de iudi.  
 folio. 16.
- 2 Crimina enormia impediunt executionem ordinis etiam peracta peniten-  
 tia nisi fuerit dispensatum. Ant. in. c. j. nu. 1. de corpo. viti. fo. 60.
- 3 Crimina per que quis potest suspendi deponi et degradari que sunt. in  
 c. at si clerici. nu. 33. de iudi. fo. 14.
- Crimen falsi non requirit ad eius acerbam punitionem incorrigibilita-  
 tem. ibidem.
- 3 Crimina depositione digna que sunt et que impediunt promotionem etiā  
 peracta penitentia de qualitate criminum tam illorum que sunt occulta  
 aut manifesta aut notoria. in. c. ex literarum. nu. 1. 2. 3. 4. de temp. or. f. 16.
- 3 Crimina per que clericus est deponendus. in. c. cum non ab homine. nu.  
 4. de iudi. fo. 26.
- 2 Crimina que impediunt executionem ordinis etiam post peractam pe-  
 nitentiam. Ant. in. c. nisi. nu. 7. de renun. fo. 28.
- 7 Crimina digna depositione an impediunt qd clericus non administret  
 ordines suos peracta penitentia. in. c. inquisitionis. nu. 3. de accu. fo. 68.
- 3 Criminis conficius vtrum teneatur si non reuelauit maleficium commit-  
 tendum tam de iure ciuili quam cano. in. c. j. nu. 9. de resti. spo. fo. 165.
- 1 Criminofus vtrum possit eligi in prelatum. in. c. dudum. el. j. nu. 24. de  
 elec. fo. 78.
- 2 Criminofus cuius delicta non possunt probari non potest puniri. in. c.  
 sacerdos. nu. 2. §. 7. de offi. ordi. fo. 111.
- 2 Criminofus potest esse iudex et non testis que sit ratio differentie. in. c.  
 cum et canonicus. nu. 6. de offi. deleg. fo. 99.
- 2 Criminofus ante vel post promotionem ad beneficia an iocogatur illa re-  
 laxare ad tempus vel perpetuo. Ant. in. c. queris. nu. 4. 5. 8. et nu. 10. de  
 eta. et quali. fo. 44.



## Super Lectu. Banormitani.

- 3 Criminosus non repellitur ab agendo regulariter nomine criminis. in. c. fi. nu. 13. de or. cog. fol. 151.
- 7 Criminosi si ad aliquem actum vocentur contra regulas iuris communis non venit meretrix nisi de ea fiat specialis mentio. in. c. tanta. nu. 3. de fimo. fol. 77.
- 7 Criminosus non auditur petens sibi restitui dignitatem ecclesiasticam si de eius crimine notorie constat. in. c. ad petitionem. nu. 5. de accu. f. 70.
- 3 Criminosus non debet opponere in alium id in quo ipse versatur. in. ca. cum. ecclesiastice. nu. 9. de excep. fo. 4.
- 2 Criminosus ob unicum delictum si alias est virtute peditus omnino est diligendus. in. c. nisi specialis. nu. 3. de off. deleg. fo. 107.
- 7 Criminosus an possit alium criminosum accusare. in. c. j. num. 6. de accu. folio. 55.
- 6 Criminosus cum quo est dispensatus potest testificari in omni causa et queli bet accusare: si vero non est dispensatus non. in. c. cu. te. n. 14. de re iud. f. 79.
- 4 Criminosus et infamis admittitur ad excipiendum et exceptionem pdu cendum sed ipse non potest probare. in. c. tam literis. nu. 7. de test. fo. 65.
- 2 Criminosus notorie non potest ad episcopum assumi. Anton. in. c. post transla. nu. 10. de renun. fol. 30.
- Crime notorium impedit quod promoueri etiam peracta penitentia. ibi. nu. 11.
- 4 Crimen emendatus de crimine non remanet omnino integer. in. c. testis monium. nu. 1. de test. fo. 86.
- Quis dicatur emendatus de crimine. ibi. nu. 2.
- An criminosus repellatur ab officio iudicandi. ibi. nu. 4.
- Quid si aliquis erat criminosus tempore depositionis et non tempore iuramenti vel econverso an admittatur in testem. ibi. nu. 5. fo. 87.
- Conuictus in crimine et etiam emendatus repellitur a testimonio in causa criminali. ibi. nu. 8.
- Crimen confessus in vno iudicio repellitur in alio a testimonio ferendo. ibi. nu. 11. fol. 88.
- Qui potest convinci de crimine obiecto per exceptionem et emendatus repellitur a testimonio in criminalibus. ibi. nu. 12.
- 4 Criminosi et infames an et quando admittantur ad denuntiandum aliorum crimina. in. c. in omni. nu. 5. de test. fo. 38.
- 6 **Culpa** leuissima venit in omni contractu qui celebratur gratia vnus tantum secus si celebratur gratia vtriusque vel com modantis tantum. in. c. vnico. nu. 4. 12. de commo. fo. 79.
- Culpa in genere et quilibet eius species et dolus quid sint. ibi. nu. 13.
- 7 Culpa lata non equiparatur dolo in penalibus. in. ca. questum. nu. 2. de peni. et remiss. fo. 173.
- 7 Culpa leuissima est quam diligentissimus homo sciuisset precavere. in. c. si culpa. nu. 1. de iniur. fol. 168.
- 6 **Cumulatio** diuersarum actionum vna prius intentata an fieri possit. in. c. in tantum. n. 7. de collu. de. f. 121.
- 3 Cumulatio an et quando potest fieri in vno vel diuersis libellis. in. c. q. n. 30. de lib. obla. fo. 97.
- Cumulatio quando permittitur an erit idem libellus et eadem conclusio et eadem instantia. ibi. nu. 31.
- 3 Cumulatio duarum actionum ad diuersa tendentium et contra eundem permittitur in iure. in. c. cum dilectus. nu. 2. de cau. poss. et prop. fo. 161.
- 3 **Eurator** datus adolescenti inuito ne incurrat damnum alias secus. in. c. imperatorum. nu. 8. de iura. calum. fo. 27.
- 7 Eurator de iure canonico non tenetur animam suam pro pupillo. in. c. p. vestras. nu. 17. de dona. inter vi. et vro. fo. 53.
- 5 Eurator datus alicui tanquam prodigo item minori qui non sit nec prodig us vel minor an teneat. in. c. j. nu. 30. de re iud. fo. 49.
- 7 Euria romana si aliquid obseruat debemus etiam nos obseruare nisi apud nos sit statutum contrarium. in. c. j. nu. 5. de fimo. fo. 76.
- Eustodia** ecclesie vacantis ad quem spectat de iure communis in. c. bone memorie. nu. 11. de app.
- 6 Eustodia beneficii vacantis pertinet ad illum qui habet ius illud conse rendi vel instituendi in. c. cum venissent. nu. 11. de inst. fol. 53.
- 2 Eustodi recipienti pretium de custodia leuissima culpa imputatur. An to. in. c. ea que. nu. 2. de off. arch. fo. 66.
- Eustodiam committens alicui tenetur de fraude et offensa illius cui com misit. ibi. nu. 2.
- 7 Custos alicuius rei qui ipsam minus caute relinquit adeo quod fuit furto subtra cta an teneat de mala custodia. remissive. in. c. ex literis. n. 7. de fur. f. 122.
- 7 Custodia ecclesie vacantis spectat ad illum ad quem spectat eius collatio. in. c. ad aures. nu. 3. de excess. prela. fo. 144.

De litera D.



**Damnum** commissum non ex proposito vel lata culpa non est in foro anime reficiendum damnum passo. in. c. j. nu. 11. de const.

Damnificans ecclesiam non solum tenetur ipsi ecclesie damnum resarcire sed etiam eidem de iniuria satisfacere. in. c. conquesti. nu. 1. de sen. excom. fo. 123.

Damnum datum emendare quod non processit ex dolo vel lata culpa non tenetur in foro conscientie. in. c. dilecti filij. nu. 12. de arb. fo. 170.

- 6 Damnum graue potest dici quis pati in donis suis licet non contingat in tota substantia vel maiori parte. in. c. apostolice. num. 6. et in. c. seq. th. j. no. de dona. fo. 107.
- 7 Damnum si sensero culpa alicuius tam in re quam in persona tenetur mihi ille satisfacere. in. c. si quis. nu. 1. de iniur. fo. 166.
- 6 Damnum quod quis habet culpa sua quo casu sibi imputatur. in. c. q. diuersitatem. nu. 13. de concess. preb. fo. 57.
- 7 Damni dati emendationem non tenetur quis remittere et iniurie satisfactio nem. in. c. j. nu. 3. 4. 7. de maled. fo. 138.
- 7 Damnum datum proueniens etiam ex leuissima culpa debet refici in foro anime secus pena que in foro anime non debet. in. c. si culpa. nu. 1. de iniur. fo. 168.
- Damnum dare censet ille qui obtinuit obuiare damno et non obuiavit. ibi. nu. 4.
- 7 Damnum datum vel pena an debeat solui de iure canonico. in. c. si egres sus. nu. 1. ff. de iniur. fo. 167.
- 7 Damna si sunt remissa non censentur remisse expense. in. c. in nostra. nu. 13. et nu. 7. de iniur. fo. 167. et seq.
- 6 Damnum datum non ex proposito sed ex negligentia non est resarcien dum in foro anime. in. c. j. nu. 3. de cust. eucha. fo. 219.
- Data** rescripti est attendenda dum queritur de validitate vel sur reptione rescripti. in. c. eam te. nu. 5. de rescr. fo. 48.
- 2 Data in literis ad beneficia attenditur si secunde non faciunt mentio nem de primis. in. c. ex parte. el. j. nu. 3. de off. deleg. fo. 77.
- 4 **Debitor** poterit comparere iuramento non obstante emanato edicto et qui nouerit veritatem compareat ad testimonium proferendum. in. c. ad nostram. el. j. nu. 12. de iureiur. fo. 144.
- 7 Debitor hereticorum sunt iure liberati. in. c. si. n. 1. de be. fo. 104.
- 3 Debitor postquam soluit debitum potest compellere creditorem ut reddat instrumentum quia est inutile penes eum. et posset esse sibi nocuum. in. c. q. nu. 11. vt li. non contest. fo. 109.
- 7 Debitor non tenetur soluere excommunicato creditori adueniente die solutionis. in. c. inter alia. nu. 6. de sen. excom. fo. 189.
- 4 Debitor agens ad relaxationem pignorum quasi sit satisfactum sorti ex fructibus pignorum habet probare quantitatem sortis et fructuum. in. c. ex literis. nu. 1. de iureiur. fo. 163.
- 6 Debitor necessarius si legat creditori videtur legasse animo compensan di. secus si est debitor voluntarius. in. c. officij. nu. 4. de test. fo. 121.
- 4 Debitor repetens vsuras ad probandum quod creditor ipsas receperit an sufficiat probare quod creditor sit vsurarius et quod tanto tempore durauerit obligatio. in. c. ex literis. nu. 9. de iureiur. fo. 103.
- 3 Debitor agens super proprietate rei pignorate et succubuerit an noceat creditori et contra. in. c. quis. nu. 9. et 10. de re iud. fo. 82.
- 2 Debitor an possit conueniri in loco domicilij de contractibus alibi ge stis. in. c. excommunicatis. nu. 6. de offi. leg. fo. 100.
- 4 Debitor an teneat soluere id quod valebat moneta tpe contractus que moneta fuit reprobata vel deteriorata. in. c. quanto. n. 12. de iureiur. f. 141.
- 4 Debitoribus quibus in. c. ad nostram. el. j. de iureiur. ex violentia illata an cadant a iure eorum. in. c. ad nostram. j. nu. 4. de iureiur. fo. 132.
- Debitoribus soluentes non habenti administrationem an liberent. in. ca. qualiter. nu. 6. de elec. fo. 134.
- 6 Debitor si habet unde soluat non potest carcerari sed debet fieri executio in bonis suis. in. c. latoz. nu. 1. de pigno. fol. 93.
- Debitor suspectus de fuga potest capi etiam quod non venerit dies solutio nis ut caueat creditori. in. c. latoz. nu. 4. de pigno. fo. 97.
- 3 Debitor quantitatis vtrum teneatur ad rationem de iure cano. et quo modo probabuntur damna. in. c. dilecti filij. nu. 6. 11. 12. de fo. comp. 84.
- 3 Debitor fugitiuus potest capi nulla precedente solennitate alias requi sita. c. j. nu. 33. de iud. fo. 7.
- 5 Debitor siue alteri obligatus volens intrare religionem an sit per illos de religione recipiendus. Ant. in. c. vnico. nu. 8. de oblig. ad ratio. fo. 57.
- 5 Debitor an prescribet tam in foro quam poli contra suum creditorem negligentem petere si ipse debitor ignoret se debere vel sciat. in. c. fin. nu. 9. 13. 14. 15. 18. 21. 23. 2. 30. de prescrip. fo. 44.
- Debitor an et quando teneatur ire ad domum creditoris offerendo des bitum vel econtra. remissive. ibi. nu. 14. fo. 46.
- Debitor quando prescribit contra debitorem an et quo casu tollat obli gatio naturalis. ibi. nu. 25.
- 9 Debitoris impotentia qui non potest soluere non impedit qui iudex de beat ipsum condemnare sed impedit executionem condemnationis. in. c. odoardus. nu. 7. de solu. fo. 101.
- 6 Debitor qui non est soluendo si excommunicatur liberatur ab excommu nicatione cum cautione de satisfaciendo cum peruenerit ad pinguiorem fortunam. in. c. odoardus. nu. 1. 2. 10. de solut. fo. 10.
- Debitor qui non est soluendo an et quo casu possit lvi in corpus. ibi. n. 5.
- 6 Debitor licet remiserit pecuniam sibi debitam creditori suo non liberat si dicta pecunia perdat casu fortuito. in. c. vnico. nu. 8. de commod. fo. 76.
- 3 Debitor tantum naturaliter non tenetur in foro anime. in. c. nouit ille. nu. 33. et 49. de iud. fo. 34.
- Debitor constituitur in mora per interpellationem extraiudicalem etiam quod vocatus in iudicio tunc confiteatur debitum quia omnino de bet reficere expensas sed secus esset si non esset primo interpellatus nisi



# Repertorium singularium materiarum

- 3 Dies interpellauerit. ibi. nu. 62. fo. 37.
- 3 Debitor fugitiuus potest capi die feriato etiam in honorem dei. in. c. si significauerunt. nu. 22. de iud. fo. 47.
- 6 Debitor non fraudat creditores si potuit et noluit acquirere. in. c. ex tras missa. nu. 2. de deci. fo. 148.
- Debitor excommunicari potest ad petitionem creditoris si non soluat debitum. in. c. ad aures. nu. 2. de simo. fo. 74.
- 5 Debitor vnus tunc luit in corpore quando respectu sui id quod venit soluendum est pena sed respectu creditoris est interesse. in. c. reprebensibilis. nu. 15. de app. fo. 106.
- 3 Debitor non potest se obligare q̄ solutio non possit probari nisi per instrumentum. in. c. si diligenti. nu. 8. de fo. comp. fo. 73.
- 6 Debitores meos mihi soluere impediens est mihi obligatus et possum contra ipsum agere. in. c. dudum. nu. 2. 7. 17. de dec. fo. 153.
- Debitor nō debet incontinenti detrudi in carceribus sed agitur primo contra eum vt satisfaciatur de bonis. in. c. peruenit. nu. 3. de fideiuss. fo. 97.
- 6 Debitor qui proprie dicatur. in. c. parochianos. nu. 3. de dec. fo. 147.
- 1 Debitor an teneatur ire ad domum creditoris pro debito soluendo an econtra. in. c. significante. nu. 9. de pig. fo. 97. et in rep. c. ecclesia sancte marie. nu. 36. de const. fo. 37.
- 4 Debitum an augeatur ex solutione alteri facta. in. c. eam te. nu. 6. de iurei. fo. 44.
- Debitum alterius recipiens an teneatur furti. ibi. nu. 7.
- Debitor an possit soluere creditori creditoris ita vt sequatur liberatio. ibi. nu. 8.
- 6 Debitum naturale tantum vel ciuile tantum vel naturale et ciuile quid sint. in. c. is qui. nu. 4. 5. 7. 8. de fo. fo. 102.
- Debitum ex testamento non solenni dicitur debitum naturaliter. ibi. n. 6.
- Debitum naturale tantum si soluatur ex probabili errore facti potest tamen indebitum repeti. ibi. nu. 12.
- Debitum ciuilitate tantum soluens quocumq; errore soluat potest repetere. ibi. nu. 14.
- Debitum naturaliter et ciuilitate soluens sed per exceptionem indebitum an et quo casu possint repetere. ibi. nu. 16.
- Debitor ciuilitate tantum post biennium an habeat aliquod remedium. ibi. nu. 18.
- 3 Debitum si vigore statutum non potest probari nisi per testes non habet locum in clericis etiam litigantibus in foro seculari. in. c. quod clericis. nu. 12. 13. 32. de foro comp. fol. 68.
- 3 Debitum cuius preterito petitur sequestum potest probari per instrumentum vel per testes vel summarie in casibus in quibus dubitatur de celeri consumptione. in. c. dilectus. nu. 28. de sequest. poss. et fru. fo. 223.
- 6 Debitum tantum naturaliter est soluendum in foro conscientie. in. c. qz pleriq; nu. 9. 15. de immu. ecc. fo. 230.
- 5 Debitum vigore sententie an prescribatur adeo qz contra prescribentem non possit intentari denuntiatio in foro ecclesiastico. in. c. si. nu. 30. de prescrip. fo. 46.
- Decanus** nō dicitur de capitulo nisi sit canonicus vel nisi sit consuetudo. in. c. cum vniuersas. n. 2. de elec. f. 134.
- 4 Decanus et capitulum an possit agere pro singulis beneficiis in ecclesia. in. c. cum olim. nu. 6. de testi. fo. 66.
- 7 Decedens et non satisfaciens de re subtracta siue qz non potest siue qz non vult an careat ecclesiastica sepultura. in. c. super eo. nu. 6. de rap. fo. 119.
- 4 Deceptus ultra dimidiam iusti pretij si iurat an petendo absolutionem audiat. in. c. cum contingat. nu. 2. 3. de iurei. fol. 156.
- 4 Deceptio inter contrahentes an sit permissa de iure poli. in. c. cum causam. el. h. nu. 4. de testi. fo. 77.
- Deceptus ultra dimidiam iusti pretij potest venire contra etiam si in tali venditione interuenerit decretum iudicis. in. c. cum causa. nu. 6. de em. et vend. fo. 88.
- Deceptus ultra dimidiam iusti pretij potest agere remedio. d. c. cum causa. de emp. et vend. vsq; ad. xx. annos. ibi. nu. 9.
- 9 Deceptis et non decipientibus iura subueniunt. in. c. cum vniuersorum. nu. 3. de rerum permut. fol. 91.
- Decimas** si quis non soluerit poterit per excoicationē compelli ad soluendum. in. c. peruenit. n. 1. de dec. fo. 145.
- Decime sunt soluende de omni redditu et lucro personali. ibi. n. 2.
- Decimas soluere qui differt quia ab eo non petuntur peccat. ibi. n. 3.
- Decime personales nō debent ante lapsum anni. prediales vero postq̄ bladium est reportatum ad domum. ibi.
- Decime debent ferri vsq; ad domum ecclesie sumptibus illius qui dat ipsas. ibi.
- Decime an debeantur de lana lacte et fetibus pecudum remissive. ibi.
- 6 Decime debentur illi qui eas prescripsit excepto de fructibus p̄dij quos ecclesia que prescripsit non decimauit. in. c. cum in tua. nu. 2. 3. 4. 8. de decimis. fol. 153.
- Decime fructuum eiusdem predij possunt deberi duabus ecclesiis. ibi. nu. 6. 7.
- 6 Decime non soluuntur a religiosis de hortis quos ad eorum usum habent. in. c. ex parte. nu. 3. de dec. fo. 146.

- Decime sunt soluende a colonis prediorum exemptorum: quando. f. sunt exempta ratione personarum secus si ratione ipsorum prediorum. ibi. nu. 4.
- 8 Decime prescribuntur. xl. an. c. accedentibus. n. 2. de pri. fo. 141.
- 6 Decime que cū titulo detinentur a laicis nō possunt per ipsos in alium laicum transferri aliquo titulo. in. c. prohibemus. n. 1. 2. 3. de dec. fo. 148.
- Decime possunt detineri in feudum sine peccato non tamen sine antinarrum periculo. ibi. nu. 2.
- Decime personales debentur ecclesie parochiali de predialibus vero an soluuntur ecclesie parochiali vel prediali statum consuetudini. in. c. ad apostolicam. nu. 1. 7. 3. de dec. fo. 150.
- Decime aliquando soluuntur in duabus ecclesiis in quibus quis partiter audit diuina et percipit sacramenta. ibi. nu. 4.
- 4 Decime licet sint de iure diuino tamen papa potest concedere priuilegium de eis non persoluendis. in. c. si de terra. nu. 3. de pri. fo. 137.
- 9 Decimarum prouentus potest locari per personas ecclesiasticas si conditio ecclesie sit melior non obstante statuto diocesani aliter disponente. in. c. vestra. nu. 1. 3. 4. de loc. fo. 86.
- 6 Decime que ex priuilegio non soluuntur ex predijs proprijs laboribus cultinatis soluuntur si illa predia alijs dantur cultiuanda. in. c. licet. nu. 1. de dec. fo. 146.
- 6 Decime sunt integre soluende alias non ita soluens peccat mortaliter et potest excommunicari. in. c. cum aliquibus. n. 4. de dec. fo. 154.
- Decime sunt debite ex precepto vtriusq; testamenti. ibi. n. 5.
- Decime prediales sunt soluende a possessore predij licet ipse habuerit pactum a vendente vel alias tradente ne teneretur potest tamen ipse habere regressum contra talem promittentem. ibi. nu. 6.
- Decima tam personalis q̄ predialis est de iure diuino et vtraq; est soluenda et asserens contrarium est quasi hereticus tamen in tali prestatōe decimarum multum operatur consuetudo loci. ibi. nu. 9.
- 6 Decime que prestabantur de rebus incultis debent adhuc prestari de eis dem si sunt effecte culte et laboratiue. in. c. commissum. nu. 1. 7. 2. de dec. fo. 144.
- Decime debent solui de fructibus siue de venditis siue donatis et de p̄fionibus domorum. ibi. nu. 3. 7. 5.
- Decime an debeantur ex fructibus combustis vel vineis incisis. ibi. n. 4.
- Decime an sint ecclesie vel ei debeantur et qua actione. ibi.
- Decime non debentur si fructus non sunt reollecti propter guerras et citas. ibi. nu. 5.
- 6 Decimas soluere an teneatur pauper de re sibi donata. in. c. cum bonis. nu. 5. de dec. fo. 145.
- 5 Decime possunt deberi religiosis intra parochiam vel diocesim vel ex prescriptione vel ex priuilegio. in. c. veniens. nu. 2. de prescri. fo. 42.
- Super decimis non soluendis an reges possint condere priuilegia. ibi. nu. 9.
- 7 Decime debentur a iudeis et excommunicatis. in. c. cum voluntate. nu. 7. de sen. excom. fo. 196.
- 6 Decime si fuerint prescripte in aliqua parochia non comprehenduntur decime noualium. in. c. cum contingat. nu. 5. 7. 9. de decimis. fo. 152.
- Decime nō possunt prescribi a laico sed ab ecclesia ecclesie sic qz nō refert que ecclesia habeat. ibi. nu. 3.
- Decime ad quem pertineant de iure communi. ibi. nu. 6.
- Decime personales pertinent ad ecclesiam parochialem et ad baptismalem si hoc habet consuetudo. ibi.
- Decime prediales aliquando pertinent ad episcopum aliquando ad parochianum loci in quo sunt predia. ibi. nu. 7.
- Decimarum quarta que debetur episcopo est prescriptibilis. ibi.
- Decime debentur iure parochiali. ibi. nu. 8.
- 6 Decime soluuntur ante censum et tributa si vero primo detrabunt census et tributa illa sunt decimanda. in. c. cum non. nu. 1. 7. 4. de dec. fo. 154.
- Decime an et quando sint soluende vel a domino vel a colono aut ab vtroq; ibi. nu. 5. 7. 6.
- Decima an sit soluenda in parochia vbi res fuit seminata an vbi postea fuit plantata. ibi. nu. 7.
- 6 Decime possunt prescribi a religiosis etiam parochiam non habentibus dummodo habeant titulum. in. c. super. nu. 5. eo. tit. fo. 155.
- 3 Decime dicuntur esse quid spirituale dum agitur de iure decimandi secus si de fructibus. in. c. h. de iur. calum. fo. 125.
- 7 Decretum primū reuocat si passus missionem affert cautionem iudicis vel eius defectum personis idoneis. in. c. dilecto. nu. 3. de ver. signi. fo. 204.
- 6 Decimas soluere debent negotiatores de lucro pecuniarum deductis tamen expensis decime vero fructuum terre vel reddituum molendinorum et aliarum rerum debentur absq; eo quod deducantur expensis. in. c. pastoralis. nu. 1. 2. 6. 7. de dec. fo. 151.
- Decime reales trāscunt in quenlibet possessorem ipsarum rerum. ibi. n. 3.
- Decime preterite vel tributa que non fuerint soluta debent solui ab illo qui emit predium ex quo decime vel tributa debebantur quia censentur emisse cum illo onere et quia illud predium erat pro hoc obligatum potest tamen rector ecclesie agere vel contra emptorem vel venditorem. ibi. numero 5.
- Decime non soluuntur de consuetudine ab hereditibus institutis vel legatarijs



## Super Lectu. Panormitani.

- gataris nec donataris. secus ubi non esset consuetudo ibi. nu. 8.
- 6 Decime vel oblationes ecclesiastice non pnt cōcedi laicis nec potest eps concedere dño domus ubi est pictura alicuius sancti vt de illis oblationibus disponat ad libitum. in. c. q̄uis. nu. 1. 2. de deci. fo. 148.
- 6 Decime prediales sunt soluende expensis non deductis in. c. non est. nu. 1. de deci. fo. 149.
- Decime soluuntur de omnibus et fructibus et rebus quos vel quas fidelis homo acquirit ibi. nu. 3.
- Decime an soluuntur de rebus immobilibus puta si donatur domino vel quid simile. remissive. ibi.
- Decime solui debent etiam a militibus de stipendio quod eis datur dñ militant in bello iusto alias secus. ibi. nu. 4.
- Decime debentur de omni lucro personali. ibi.
- Decime non debentur de lucris iniuste questitis. ibi.
- Decime sunt soluende de animalibus captis in venatione aucupatione et piscatione. ibi. nu. 5.
- Decime animalium captorum an sint soluende ecclesie parochiali an vero prediali et sic an tales decime sint personales. ibi.
- Decime animalium domesticorum sunt soluende ubi pascuntur. ibi.
- 6 Decime soluuntur de redditibus molendini ad ventum. in. c. ex transmissa. nu. 1. eo. titu. fo. 149.
- Decime sunt soluende de rebus acquisitis non autem de illis quas quis potuisset acquirere si voluisset. ibi. nu. 8.
- 6 Decime nō sunt soluende religiosi non habentibus iura parochialia. in. c. suggestum. nu. 2. de deci. fo. 146.
- 6 Decime fructuum statim solui debent non deductis expensis factis in recolligendo. in. c. cum homines. nu. 1. 2. 3. de deci. fo. 145.
- Decime debent solui citra aliquam monitionem. ibi. nu. 3. 7.
- Decime non possunt nec possideri nec prescribi. ibi.
- Decime debent solui ab illo qui tantum recolligit quantum sufficit et si bi et familie sue debet tamen ecclesia sibi remittere. nu. 5.
- Decime preterite an sint soluende ab eo qui propter talem solutionem oportet quod vendat omnia bona. ibi.
- Decima debetur ex omni lucro licite acquisito. ibi.
- Decime non solute a venditore alicuius fundi debent solui ab emptore eiusdem fundi quia decime censentur eius onus reale. ibi. nu. 6.
- 6 Decime sunt debite de iure diuino. in. c. parochianos. nu. 1. 2. 3. de decimis. fol. 147.
- Decimas nō soluentes vigore consuetudinis nō excusant a peccato. ibi.
- Decimandi ius laicus habere non potest iure hereditario et nullus citra papam potest ius decimandi ad longum tempus laico concedere. in. c. ad bec. nu. 1. 2. 3. eo. titu. fo. eo.
- Decime dicunt qd spirituale et non possunt a laicis possideri. ibi. nu. 3.
- Decimandi ius non potest concedi laico etiā ad modicum tēpus cum sit quid spirituale: fructus vero decimarum possunt concedi. ibi. nu. 4.
- 6 Decime soluuntur de omnibus fructibus predialibus. in. cap. ex parte. nu. 1. 2. 3. de deci. fo. 14.
- Decime sunt soluende sub precepto oēs integre sine diminutione. ibi.
- Quid autem si non petuntur integre. remissive. ibi.
- Decime sunt portande vsq ad horreum ecclesie a debetibus ipsas soluere. ibi. nume. 5.
- 6 Decime male detinentur a laicis licet habeant in feudum ab ecclesia tñ non incurrunt pēnā. in. c. cū apostolica. nu. 3. de his que fi. a prela. fo. 68.
- Decime non possunt hodie dari in feudum laicis. ibi. nu. 11.
- 6 Decima an et quando sit soluenda de illicite questitis. in. c. ex transmissa. nu. 3. 4. de deci. fo. 148.
- 6 Decime personales debentur in loco domicilij s3 prediales in loco ubi predia manent. in. c. si. nu. 5. de parochijs. fo. 142.
- 6 Decime debentur clericis et ecclesijs siue sint pauperes siue diuites. in rub. nu. 1. de deci. fo. 147.
- 6 Decime illorum qui non sunt sub certa parochia spectant ad ep̄m. in. c. quoniam. nu. 2. de deci. fo. 147.
- Decime illius loci qui est intra duas parochias et ignoratur sub qua parochia illarū sit debent diuidi inter ipsas non aut debent ep̄o. ibi. nu. 5.
- 6 Decime debet solui licet super nō solutione ipsarū fuerit sub quacunque forma promulgata imperialis constitutio. in. c. tua. nu. 1. de deci. fol. 149.
- Decime si fuerint alicui in feudum date nō comprehendit decimas no ualium nisi sint cōcesse clericis: q̄ tunc comprehendit futuras. ibi. nu. 7.
- Decime si quis theologus vel alius dixerit non esse debitas incurrit peccatum. ibi. nu. 5.
- 6 Decime sunt soluende a locatore et conductore eiusdem predij nisi ostendant se exemptos et sic ecclesia petens decimas habet mentionem fundatam et asserens se exemptum debet probare. in. c. a nobis tua. nume. 1. 2. 3. de deci. fo. 149.
- 6 Decime reales debent solui ab illis penes quos reperitur res. in. c. de ter. ris. nu. 3. de deci. fo. 147.
- Decime personales an sint de iure diuino vel positio. ibi. nu. 6.
- 6 Decime debent solui integraliter alias non dicuntur solui. in. c. i. nu. 1. de decimis. fo. 143.
- Decime preteriti temporis si exhauriant totum patrimonium laici an

- debeantur ecclesie cum tanto prejudicio laici. ibi.
- Decime debentur ex omni fructu qui ex terra prouenit. ibi. nu. 2.
- Decimarum quarta pars debetur hodie episcopo. ibi. nu. 3.
- Decime primitiarum an sint sub precepto. ibi. nu. 8.
- 7 Decime si remittantur indefinite censentur remisse et preterite et future. in. c. quia circa. nu. 1. de priu. fo. 158.
- 6 Decime ex dispensatione pape an non soluuntur. remissive. in. c. proposit. nu. 11. de concessio. preben. fo. 56.
- 7 Decime debentur non facta deductione seminis et sumptuum et debent solui ecclesie non autem pauperibus etiam qd clerici ducant malam vel pessimam vitam. in. c. tua nobis. nu. 1. de deci. fo. 150.
- Decimas seruauit sibi deus in signum vniuersalis dominij et eas voluit tradi sacerdotibus pro cultu quem faciunt ipsi deo. ibi. nu. 4.
- Decime non sunt principaliter debite pauperibus. sed clericis qui debent dare superfluum quod eis superest pauperibus. ibi.
- Decime etiam anteq tradantur dicuntur in domino ecclesie adeo quod poterit ipsas vendicare. ibi. nu. 5. 7. 11. 12.
- Decima est soluenda de cunctis prouenientibus. ibi. nu. 6.
- Ad decimas soluendas compelluntur laici appellatione remota quando allegarent consuetudinem vel prescriptionem sed si allegarent exemptionem pape tunc secus. ibi. nu. 8. 9.
- Decime non possunt prescribi a laicis sed ab ecclesia ecclesie sic: quia nō refert penes quam ecclesiam sint. ibi. nu. 10. fo. 151.
- Decime qua actione petantur. ibi. nu. 11.
- Decime quomodo soluantur a dño et colono de fructibus collectis in predio anteq deducatur portio domini vel quomodo. ibi. nu. 14.
- Decime an sint soluende clerico notorie simoniaci vel fornicatori. ibi. numero. 16.
- 6 Decimarum fructus possunt concedi laico ex causa in tempus sue vite cum autoritate tamen superioris. in. c. q̄uis. nu. 4. de deci. fo. 148.
- Decime sunt de iure diuino quia deus ipsas sibi seruauit in signum vniuersalis dominij. in. c. exhibitā. nu. 4. de re. permu. fo. 91.
- 5 Decime non debentur ep̄o sed decimarum quarta: decime vero debentur ecclesie parochiali. in. c. de quarta. nu. 2. de prescrip. fo. 24.
- 6 Decime sunt soluende de fructu ap̄um puta de melle et cera. in. c. nuntius. nu. 1. de deci. fo. 145.
- 3 Decime possunt remitti laicis per papam. in. c. cum venissent. nume. 8. de indi. fo. 30.
- 2 Decime licet debeantur de iure diuino tñ potest fieri super his compositio vt minus vel certo modo soluuntur et hoc fieri debet cum ep̄i autoritate. in. c. statuimus. nu. 1. 2. de transac. fo. 131. et nu. 1. 7. fo. 132.
- 6 Decime an sint soluende a clericis vel episcopis vel abbatibus siue de bonis patrimonialibus siue de questitis per ipsos. in. c. nouum genus. nume. 4. de decimis. fo. 143.
- 6 Decimas non soluens ex permissione pape non est tutus quo ad decum: item nec possidens vel detinens plura beneficia incompatibilia. in. c. a nobis tua. nu. 5. de deci. fo. 150.
- 2 Decima est soluenda de pensionibus domorum per ipsum locatorem in c. pleriq. nu. 1. de pac. fo. 133.
- 6 Decimas non soluere priuilegiatus intelligit de p̄dij proprijs: secus de his que ab alio conduct. in. c. dilecti filij. nu. 1. de deci. fo. 145.
- 5 Decime et omnes obventiones spirituales que sunt intra ecclesiam parochialem cedunt presbytero parochiano etiam si fiant alicui imagini vel capelle existenti intra parochiam. in. c. pastoralis. num. 2. de his que fiunt a prela. fo. 69.
- 1 Decima debetur nihil soluto ipsis qui debent decimas et quod consuetudo sit in contrarium. in. c. i. nu. 2. de consue. fo. 92.
- 3 Decime prediales debentur de iure cōmuni ecclesie parochiali ubi sita sunt ipsa predia quarum decimarum quarta debetur episcopo. in. c. fin. nu. 2. vt lit. pen. fo. 219.
- 6 Decime an debeantur ecclesie plebis an capellis positis intra plebanatum. in. c. ad audientiam. nu. 14. de ecclesi. edifi. fo. 220.
- 6 Decime que debentur a persona ecclesiastica possunt ex cō uentione nō integraliter solui et sine peccato. in. c. ex multiplici. nu. 4. de deci. fo. 146.
- 6 Decime possunt remitti. in. c. h. nu. 2. de his que fi. a prela. fo. 66.
- Quarta portio decimarum que soluuntur ecclesie parochiali debetur ep̄i scopo loci. in. c. cum olim. nu. 4. 7. 5. de censi. fo. 204.
- 6 Decime an sint soluende in parochia ubi sunt predia an vero ubi quis audit et percipit diuina statut consuetudini et quid si non extet consuetudo. in. c. cum sint. nu. 1. 5. 7. 6. de deci. fo. 150.
- 5 **Declarare** non est aliquid de nouo adducere vel facere. in c. pastoralis. nu. 3. de excep. fo. 6.
- Declarans aliquam rem nihil de nouo inducit. in. c. ex parte. nume. 4. de consue. fo. 102.
- Corse. Vide Jo. an. in proc. decre. in ver. declaramus. et adduco Do. in c. i. de sum. tri. lib. vi. ubi dicit datus fuit terminus ad producendum articulos in causa quod poterunt articuli declarari post terminum cum ex declaratione nouum quid fieri nō dicatur. alle. Old. in cōf. clxy. et dicit illum tex. esse optimum ad hoc qd ille qui declarat nō dicitur nouum facere. et vide Bal. in. j. consi. C. in. 5. quibus. qd licet statuari nō possunt



# Repertorium singularium materiarum

- addere ad antiqua statuta possunt tñ declarare illa & glo. xxxij. dist. c. fi. quis viduam. & ibi Boni. quod qui non pōt articulare pōt antiquos articulos declarare. & Bald. in. l. i. §. huius studij. ff. de iusti. & iur. qd si fuit datus terminus alicui ad articulandum & facit articulos generales quod poterit illos post terminum declarare. facit qd no. Bar. in rub. de reru3 permuta. statuto inquit cautur quod de quolibet cōtractu solvatur gabel la. quod non debet solui de declaratione contratus. & vide eundez. in. l. i. post prin. C. de test. manu. & in. l. cum in testamēto. in fi. C. de manu. test. & Jo. de imo. in. d. l. heredes palam. & vide Bal. in. l. fin. C. de testi. in versi. iterato iurare. vt est ibi gl. & ff. de dam. in fec. l. si quis mihi bona. §. si qs stipulatus. quia in primo iuramento nō est cogitatus de ista noua dispo sitione. Item quia in alia instantia & coram alio iudice. Item quia fides testis non est in eodē statu nec eadē qualitas eius. ff. ad carb. lib. ij. §. due cause. tñ secus dicit esse in testibus qui in eadem causa recipiuntur ad declarationem eius qd deposuerūt qz declarare nō est de nouo testifica ri sed demonstrare. d. l. heredes palā. §. sed si notā. alias. §. si vero. faciat qd volunt scribentes. in. l. i. §. si quis simpliciter. ff. de verb. obliga. et do. Anto. in. c. iudei. de iude. et Bald. in. l. si vt proponis. la. ij. de nupt. et Abb. in. c. consuluit. de iud. & Abb. in. c. pastora. in fi. de excep. vbi alleg. Archi. rñ. q. ij. in summa. qd licet post terminum pars nō possit excipe re poterit tñ exceptio prius positam delegare. quia qui declarat & d. l. heredes palā. & c. cū dilectus. de arcu. & Jano in. c. per inquisitionem. de elect. & confessio pōt declarari & non periri. vt in. d. c. cum dilecti. & vide Bal. in contrario. in. c. ea que de re iudi. qd inferior nō potest de senten tia confirmata per superiorem iudicare. idēz nec declarare sed dic qd illo casu interpretatio seu declaratio legis operatur quod ipsa lex. l. ita fidei. ff. de iur. ff. & eius est interpretari cuius est condere. l. fi. C. de legi. c. inter alia de sen. excom. & c. cum venissent. cū ibi not. de iudi. & vide do. meum Bar. in repe. rub. de fide instru. in. l. vij. col.
- 2 Declarare vel exponere non est aliquid de nouo dicere. in. c. super ques tionum. nu. 2. de offi. deleg. fo. 90.
- 2 **Decretum** episcopi non requiritur in alienationibus re rum ecclesie. sed sufficit eius consensus. in. c. sta tuimus. nu. 4. de transac. fo. 134.
- 2 Decretum secundum potest interponi etiam non expectato anno a tem pore primi. c. consultationibus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 76.
- Decretum secundum cōceditur absq; alia litis contestatione. ibi. nu. 7.
- Decretum secundum reuocatur quando iudex videt qd causa propter quam fuit interpositum erat nulla. ibi.
- Decretum iudicis vbi interuenit inducit presumptionē iuris qd oīa sint legitime facta non aut inducit presumptionē iuris & de iure vt nō possit probari contrarium. in. c. constitutus. nu. 8. de resi. in integ. fo. 163.
- 1 Decretum siue scriptura verum sint de substantia electionis siue postula tionis. in. c. innotuit. nu. 6. de elec. fo. 137.
- 8 Decretum secundum interponitur etiam quod mittendus ex primo nō fuerit missus & hoc in personalibus. in realibus vero non requiritur qz post annum efficitur incommutabilis possessor. in. c. j. nume. 8. de dolo & contu. fo. 194.
- 3 Decretum iudicis super alienatione rerum minoris extenditur ad rem sitam extra territorium. in. c. postulasti. nu. 8. de fo. compe. fo. 80.
- 3 Decretum primum etiam interponitur contra legitime absentes si non defendatur. in. c. contingit. nu. 6. de do. & contu. fo. 209.
- ¶ Per secundum decretum aliquando adiudicatur dominium: aliquan do possessio cum fructibus: aliquando releuatur actor ab onere pban di. ibi. nume. 10.
- Decretum non est approbatum nisi quo ad dicta sanctorum & pontifi cum que ibi sunt inserta. in. c. ex parte. nu. 9. de rescrip. fo. 45.
- 3 Decretum positum ex falsa causa nō tenet. in. c. j. nu. 20. de re iudi. fo. 49.
- Decretum iudicis an prebeat iustam causam possidendi. ibi.
- 3 Decretum primum vel secundum quando interponitur que forma seruari debeat. in. c. j. nu. 9. de eo qui mit. in pos. fo. 212.
- Decretum primum & secundum dicūtur sententie interlocutorie & pos sunt reuocari quando constitierint indebite. ibi. nu. 10.
- Decreti primi & secundi diffinitio que sit. ibi. nu. 11.
- 3 Decretum secundum non requiritur quando quis est missus in posses sionem ex reali in. c. fi. §. in alijs. nu. 16. vt lite non contest. fo. 118.
- Decretum secundum interponitur post annum nec auditur reus vlti rius transacto anno. ibi. nu. 3 & 40.
- Decretum secundum non debet interponi nisi iudici constet de debito. ibi. nu. 39.
- Decretum secundum quando interponitur & qñ. ibi. nu. 41. & 46.
- 3 Decretum secundum non debet interponi nisi sit presens pars contra quam petitur. in. c. j. nu. 3. de eo qui mit. in pos. fo. 212.
- Decretum scōm quo casu potest interponi dum agitur reali. ibi. nu. 6.
- 1 Decretum an faciat plenam fidem de contentis in eo. in. c. innotuit. nu. 14. de elec. fo. 138.
- 3 Decretum secundum non interponitur contra absentem causa reipub. vel non latitante succurritur actori vt detur curator bonis qui suscipiat iudicium. in. c. fi. nu. 10. de eo qui mit. in pos. fo. 215.
- Decretum secundum non interponitur contra non in alitiose absentem et obligatum personali secus si ratione vitij realis quo casu peruenitur ad secundum decretum etiam si malitiose non absit. ibi. nu. 15.
- 2 **Dedicationes** ecclesiaru3 possunt fieri omni tpe. Ant. in. c. ij. nu. 2. nu. 5. de tempo. ordi. fo. 36.
- 2 **Defectus** scientie an & qñ sit cā sufficiens ad admittendū re nuntiationem alicuius. in. c. j. nu. 9. de renun. fo. 10.
- 3 Defensiones non sunt aufere de etiam diabolo si litigaret. in. c. cum co tingat. nu. 27. de foro compe. fo. 78.
- 6 Defensio orphanorū viduaru3 & aliarū miserabiliū personarū pertinet ad iudicem ecclesiasticum. in repe. c. cum esses. nu. 33. de testi. fo. 123.
- 6 Defensio pmissa de iure & de facto intelligitur de facto si moueat ques tio in iudicio secus extra iudicium. in. c. fi. num. 7. de emp. & ven. fo. 87.
- 3 Defendere socium ab iniuria sibi inferenda licitum est: aliter si non de fenderetur presumeretur occultus socius. in illo crimine. in. c. cum non ab homine. nu. 13. 14. 16. de iudi. fo. 26.
- 3 Defensio inculpate tutelae quomodo fiat. in. c. olim. el. j. nu. 15. 16. & 17. de resi. spo. fo. 180.
- 5 Defendere potest quis aliquem inuitum. in. c. cum super. nu. 29. de re iu di. folio. 68.
- 7 Defendens se si excessit modū in defendendo venit puniendus. in. c. si gnificauit. nu. 5. de peni. & remis. fo. 173.
- 7 Defensio debet fieri cum moderamine inculpate tutelae & quid est dictu3 cum moderamine inculpate tutelae. in. c. significasti. el. ij. nume. 5. de bo mi. folio. 112.
- Defensio rerum suarum vel persone an & quando & quomodo sit pera missa tam clericis q̄ laicis. ibi. nu. 9.
- 6 Defunctus extra ciuitatem potest in ciuitatem reportari. in. c. in nostra. nu. 10. de sepul. fo. 137.
- 7 **Degradatus** clericus in effectu desinit esse clericus. in c. cum sit ppiu. nu. 7. de cōdi. app. fol. 18.
- 7 Degradatio pro quibus delictis possit fieri. in. c. nouimus. numero. 3. de verb. signi. fo. 204.
- 6 Degradantur etiam clerici delinquentes etiam in minoribus ordinib3 constituti. in. c. clericus. el. ij. nu. 2. de vi. & hone. cle. fo. 4.
- Degradatio actualis eximit clericū a ptate iudicis ecclesiastici. ibi.
- 7 Degradatio autem verbalis que est depositio secus. in. c. ad audientia3. nu. 2. de crimi. fo. 132.
- 7 Degradatio & priuatio beneficij & officij an sint idēz. in. c. inquisitionis. nu. 6. de accu. fo. 68.
- 3 Degradatus quibus casibus est tradendus curie seculari. in. c. at si clea rici. nu. 37. de iudi. fo. 15.
- 7 Degradatio potest fieri non solum ab ordine sacerdotali. sed ab omni bus ordinibus. in. c. si quis presbyter. nu. 1. de cle. excom. fo. 139.
- Degradatio presbyteri vel inferiorum clericorum coram quot episco pis fieri potest. ibi. nu. 5.
- 3 Defendere & pascere aliquem quis tenetur sub precepto. in. c. nouit ille. nu. 37. de iudi. fo. 35.
- 7 Degradatus matrimonium contrahere non potest licet perdat omne priuilegium clerici. in. c. j. nu. 11. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 3 Degradatus si celebrat conficit verum corpus Christi quia character imprimitur anime. ibi.
- 5 Degradatus & depositus potest per papam restitui & constat quod ex hoc est effectus infamis. in. c. cum te. nu. 10. de re iudi. fo. 78.
- Delegatus** an possit compellere legatum ad exequendam sententiam ipsius delegati. in. c. ij. nu. 6. de offi. leg. folio. 103.
- Delegatus in causa sibi commissa an sit maior legato. ibi.
- Delegatus debet cognoscere causam sibi delegatam eo modo quo de beat cognoscere delegans. in. c. cum in veteri. nu. 3. de elec. fo. 174.
- 4 Delegatus datus ad causam instruendam pōt citare ad audiendam vo luntatem in remissione cause. in. c. cum olim. nu. 1. de testi. fo. 66.
- 3 Delegatus potest citare licet non sit facta fides de eius delegatione dū modo in citatione sit inserta copia sui rescripti. in. c. ij. nume. 4. & 5. de di la. folio. 133.
- Delegato an credatur absq; eo qd ostendat copiā sue delegationis. ibi.
- 2 Delegatus infirmus potest subdelegare vices suas. in cap. venerabili. nu. 5. de offi. deleg. fo. 100.
- Delegatus quod non potest subdelegare. ibi. nu. 12. fo. 98.
- 1 Delegatus remittens causam ad delegantem potest prefigere terminū partibus in quo debeant comparere coram delegante. in. c. dudum. el. j. nu. 1. de elec. fo. 139.
- 2 Delegatus potest citare: contumacem punire: & singula ad causam spe ctantia facere. in. c. preterea. nu. 1. 3. & 4. de offi. deleg. fo. 74.
- Delegatus an possit officiales infideles punire et testes delinquentes coram eo. ibi. nu. 4.
- 2 Delegatus habet potestatem etiam cognoscendi in tertios comparen tes pro iure suo. in. c. super eo. nu. 3. de offi. deleg. fo. 80.
- 2 Delegatus pape in causa sibi commissa est maior omnibus citra papaz et in causa illa debet honorari tanquam papa. in. c. significasti. nume. 1. el. ij. de



# Super Lectu. Panormitani.

2.5. de offi. deleg. fo. 75.

Delegatus potest mandare ordinario loci ut suam sententiam erequatur licet possit ipse etiam suam sententiam erequi et hoc procedit in delegato principis. ibi. nu. 2. 3. 4. 6.

Et quid in delegato inferioris remissive. ibi. nu. 4.

2 Delegari potest alteri solutio ab excommunicatione. in. c. fin. nume. 1. de offi. ordi. fo. 12.

Corsetus. Adde quod delegatus potest absolutionem committere dummodo ipse habeat iurisdictionem puta quia fuit delegatus in causa qua tulit excommunicationem: secus autem ubi sibi fuisse delegata nuda duntaxat potestas absolventi et sic loquitur. c. si de offi. deleg. ita no. Abb. in. c. si. de offi. ordi. nu. 1. 2. 3. in si. et ibi est glo. singularis quia archidiaconus bononiensis ex privilegio absoluit excommunicatos in studio bononiensi commorantes delinquentes ibidem propter violentam iniectionem manuum et dicit ibi do. Abb. illam glo. esse sing. et se nescire alibi quod nudum ministerium competens alicui ex privilegio est delegabile per privilegiatum licet ergo privilegium non excedat personam privilegiati. ut in. c. sane. de privileg. 2. vii. q. 1. quia frater. et in regula privilegium. de regu. iur. lib. vi. tam cum per commissionem non committatur alterum preiudicium cum commissarius gerat vices delegantis ita quod ipse delegatus videtur facere ut regula qui per alium. de reg. iur. lib. vi. non dicitur ille prohiberi quominus possit subdelegare. et hanc opi. sequitur Joan. and. et dicit eaz in practica servari. Ego existens vicarius archidiaconi bononiensis. hoc anno. 1300. cccc. lxxviii. practicaui glo. quia absolui quendam scholarem propter manuum violentam iniectionem in clericum tanquam vicarius et commissarius ipsius archidiaconi.

5 Delegatus ad universitatem causarum dicitur quasi ordinarius. in. cu3 bertoldus. nu. 20. de re iudi. fo. 70.

Delegatus legati cardinalis potest subdelegare. ibi. nu. 22.

Delegatus regulariter non subdelegat quia non habet iurisdictionem propriam sed alienam. ibi. nu. 23.

Delegatus inferioris a principe potest subdelegare cum potestate subdelegandi. ibi. nu. 24.

Delegatus principis subdelegatus an possit dare potestatem subdelegandi. ibi. nu. 25.

A delegato legati an appelletur ad papam. ibi. nu. 40. fo. 73.

2 Delegatus pape potest in casu singulari committere causam appellatione remota. in. c. pastoralis. §. cum autem. nu. 1. 2. 3. de deleg. fo. 95.

2 Delegatus pape licet sit maior quocumque in causa sibi commissa tamen tenetur superiori suo citra causam illam obedire. ibi. nu. 2.

2 Delegatus pape si delegat totam causam non remanet iudex: secus si delegat partem. in. c. super questionum. §. porro. nu. 1. 2. in. §. quem vero. nu. me. 3. de offi. deleg. fo. 91.

Delegatus an possit dare potestatem subdelegandi. ibi. nu. 2.

Delegatus pape potest subdelegare reservata sibi executione. ibi. nu. 3.

Delegatus pape et eius subdelegatus non potest recusari sine legitima causa licet secus sit de iure civili. in. d. c. super questionum. §. quem vero. nu. 1. eo. ti. fo. eo.

Delegatus non potest subdelegare appellatione re licet ipse fuerit delegatus cum dicta clausula. in. d. c. super questionum. §. si vero. nume. 1. et 3. eo. titu. fo. eodem.

Unus ex duobus delegatis a papa si fuerit subdelegatus a suo collega erit in eadem causa delegatus vel subdelegatus resultabit effectus. de quo ibi. nume. 4.

Delegatus principis non potest dare potestatem suo subdelegato subdelegandi. ibi. nu. 6. fo. 92.

Delegatus pape potest subdelegare partes cause irrequisitis partibus in. d. c. super questionum. §. si. nu. 1. eo. tit.

2 Delegatio facta dignitati non expresso nomine proprio transiit in successorem nec requiritur nova presentatio rescripti siue commissionis etiam re integra. in. c. qm. nu. 1. 3. 4. 7. 8. de offi. deleg. fo. 78.

Delegatus cui est commissa causa sub nomine dignitatis si remota illa dignitate transeat ad aliam an ipse cognoscat causam vel successor et idem si talis delegatus moriatur. ibi. nu. 9. 10. 14. fo. 79.

Delegatio facta alicui expresso duplici nomine appellativo et nomine proprio an sit realis an personalis. ibi. nu. 12.

Delegatio si est facta alicui sub duplici nomine dignitatis et illo mortuo duo succedant ad illas dignitates illi duo succedant etiam in causa. ibi. nu. 13.

3 Delegatus principis potest subdelegare. in. c. sane. nu. 2. de fo. co. fo. 49.

7 Delegatio admittit iurisdictionem ordinariam. in. c. cum dilectus. num. 7. de purga. cano. fo. 164.

5 Delegatus ad causam decidendam intra certum tempus post illud tempus non potest absolvere si reum intra dictum tempus excommunicavit propter contumaciam. in. c. quod ad consultationem. nu. 34. de re iudi. fo. 65.

6 Delegatus est maior legato respectu cause sibi commissae. in. c. pro illorum. nu. 15. de preben. fo. 32.

1 Delegati iudices et ecclesiastici non debent erigere decimam vel aliam partem litis etiam si consuetudo sit in contrarium. in. c. cum ab omni. nu. 1. 2. 9. de vi. et hone. cleri. fo. 5.

Delegati qui pronuntiauerunt ut arbitri possunt pronuntiare ut dele-

gati. in. c. literas. nu. 13. de presump. fo. 123.

3 Delegate due potestates diverse possunt esse in eadem persona. in. ca. cum ex officio. nu. 24. de prescrip. fo. 37.

5 Delegatus unus asserens se delegatum alterius reddit processum coram eo agitatum nullum. in. c. cum ex officio. nu. 30. de prescrip. fo. 38.

7 Delegatio non extenditur ultra casum expressum. in. c. si. nu. 5. de verbo. signi. fol. 206.

2 Delegatus non dicitur perpetuare iurisdictionem per solam subdelegationem. in. c. licet vndique. nu. 4. de offi. deleg. fo. 56.

2 Delegatus pape potest usque ad annum integrum suam sententiam erequi qui annus erit continuus. in. c. querenti. nu. 1. 3. 7. de offi. deleg. fol. 90.

Delegatus dicitur habere iurisdictionem. ibi. nu. 2.

Delegatus an habeat iurisdictionem super noviter attentatis. ibi. nu. 6.

Delegatus inferioris an possit suam sententiam erequi. ibi. nu. 8.

2 Delegatus potest per partem contumacez punire. in. c. de causis. nume. 3. de offi. deleg. fo. 74.

Delegatus principis est de maioribus iudicibus. ibi. nu. 13.

3 Delegatus non iudicat iure proprio sed iure delegantis. in. c. delegasti. nu. 35. de fo. compe. fo. 87.

4 Delegatio facta per consulem ante ingressum provincie non valet sed convalidatur tempore ingressus proconsole in voluntate durante. in. c. postcessionem. nu. 12. de proba. fo. 12.

2 Delegatus an cognoscat ultra comprehensa in rescripto et quando. in. c. cum olim Abb. nu. 3. 7. 11. de offi. deleg. fo. 97.

Delegatus ad cognoscendum in una diocesi non potest cognoscere extra illam nisi ex consensu partium expresso. ibi. nu. 3.

2 Delegatus principis potest subdelegare ea que sunt meri et misti imperii. in. c. quod sedes. nu. 6. de offi. ordi. fo. 16.

2 Delegare potest quicumque ordinarius. in. c. si. nu. 3. de offi. deleg. fol. 109.

Delegatus etiam a principe habet iurisdictionem. ibi. nu. 4.

2 Delegatus pape potest quicumque coniunctim vel divisim causam subdelegare in. c. super questionum. nu. 1. de offi. deleg. fo. 90. et nu. 14. fo. 91.

Delegatus pape non potest subdelegare causam appel. re. licet sibi fuerit facta delegatio appel. re. ibi. nu. 3.

Delegatus inferioris potest subdelegare aliquem articulum saltem non iurisdictionalem. ibi. nu. 4. fo. 59.

2 Delegatus si subdelegat causam an remaneat privata persona adeo quod non possit reassumere iurisdictionem etiam volente subdelegato. in. c. si significasti. nu. 7. de offi. deleg. fo. 75.

Et vide in. c. in literis. eo. tit.

Delegatus pape an possit pro executione sue sententie innocere brachium seculare. ibi. nu. 8.

Delegatus pape an possit manu militari suam suam erequi. ibi. nu. 9.

Delegatus pape non potest habere officiales armatos pro executione sue sententie. ibi. nu. 10.

Delegatus principis potest non solum totam causam committere sed parte citatione vel similia. in. c. pastoralis. §. item cum totum. nu. 1. de offi. deleg. fo. 93.

Delegatus pape potest compellere omnes officiales necessarios in causa expedienda. ibi. nu. 4.

Delegatus inferioris potest alteri committere actum non iurisdictionalem et si noluerit acceptare potest ipsum punire. ibi. nu. 5.

2 Delegatio expirat morte delegantis re integra etiam quod delegatus ignoret mortem delegantis. in. c. relatum. nu. 17. 210. fo. 79. et 80.

2 Delegato si cui sub certa forma vel simpliciter fuit certa causa commissa debet admittere legitimas exceptiones parti competentes. in. cap. ex parte. el. ij. nu. 1. de offi. deleg. fo. 78.

3 Delegatus sed apost. est ordinarius in loco. in. c. si quis contra. num. 4. de fo. compe. fo. 51. et in repe. nu. eo. fo. 54.

Delegatus dicitur executor et contra sed non in statutis. ibi. nu. 5.

Delegatus ad unum articulum cause an cognoscat de appellatione facta ab illo articulo. ibi. nu. 24.

Delegatus etiam ab inferiore a principe potest mittere in possessionem ex primo et secundo decreto. ibi. nu. 28. et 32.

3 Delegare non potest ille cui est commissum certum ministerium sine iurisdictione qui est magnum et grave: secus si est parvus quod relinquatur arbitrio iudicis. in. c. si. nu. 7. de do. et contu. fo. 211.

Delegatus principis potest subdelegare quia non est deputatus ad nudum ministerium. ibi.

Delegatus inferioris a principe non subdelegatus sed bene committit unum articulum cause. ibi.

1 Delegatus potest imperare ordinario in causa sibi a papa commissa. in. c. cum contingat. nu. 1. de rescrip. fo. 69.

3 Cognitio si est demandata alicui an possit super illa etiam pronuntiare. in. c. cum super. nu. 13. de cau. pos. et proprie. fo. 158.

2 Delegatio cause potest fieri inferiori quod sint partes litigantes in. c. cum causa. nu. 2. de offi. deleg. fo. 87.

3 Delegari que possunt a papa et que ab episcopo. in. c. ij. numero. 5. de iudic. folio. 8.

Delegatus si non bene cognoscit appellatur ad delegantem. ibi.

3 Delegatus licet sit alterius dioecesis potest cognoscere de causis loci ubi f. ij



# Repertorium singularium materiarum

- moratur. in. c. significauerunt. nu. 3. de iudi. fo. 46.  
**Delegatus** in matrimoniali cā si diuortij suam ferat pronūtiare debet  
 dotem restituere. in. c. de prudentia. nu. 1. de dona. inter vi. & vro. fo. 48.  
**Delegatus** in causa diuortij lata sententia super matrimonio nō est fun-  
 ctus officio si non pronuntiavit super dote. ibi. nu. 4.  
**Delegatus** principis potest causam subdelegare siue sit solus siue ha-  
 beat collegas. in. c. quis. nu. 1. de offi. deleg. fo. 75.  
**Delegatus** si est negligens ordinarius non potest se intromittere nisi  
 ex negligentia delegati partes perseuerarēt in peccato. in. c. significauit.  
 nu. 2. & 5. de offi. ordi. fo. 112.  
 Et vide in. c. seq. eo. tit.  
 5 **Delegabilia** omnia sunt de iure canonico. in. c. de cetero. nu. 1. de re iudi-  
 ca. folio. 52.  
 2 **Delegatus** quis sit. in rub. nu. 1. de offi. deleg. fo. 72.  
**Delegatus** pape non solum habet iurisdictionem in partes sed etiam in  
 illos qui eius iurisdictionem impediunt. in. c. i. nu. 1. eo. tit. fo. 7.  
**Delegatus** an habeat iurisdictionem in personas quomodocumq; de-  
 linquentes in causis coram eo vertentibus. ibi. nu. 6. fo. eo.  
 2 **Delegatus** principis potest per se suam sententiam mandare executio-  
 ni. in. c. in literis. nu. 1. de offi. deleg. fo. 7.  
 1 **Delegatus** pape potest excommunicare licet in literis hoc non dicatur  
 in. c. abbatem. nu. 5. de rescrip. fo. 87.  
 3 **Delegatus** delinquens in causa sibi commissā an possit puniri per or-  
 dinarium. in. c. si. nu. 12. de foro compe. fo. 88.  
 3 **Delegatus** non solet causam delegatam de honestate reuocare siue les-  
 gitima causa videlicet quando delegatus est negligens. in. c. cū causam.  
 nu. 2. de iura. calum. fo. 128.  
 3 **Delegatus** pape ad nudum ministerium puta ad excommunicandum  
 vel ad absolvendum vel ad dispensandum an possit subdelegare. in. c. si.  
 ceterum. nu. 1. 2. 3. & 6. de offi. deleg. fo. 105.  
**Delegati** ad nudum ministerium an habeant aliquam iurisdictionem  
 coercendi. ibi. nu. 5.  
**Delegatio** nudī ministerij facta sub nomine dignitatis an trāseat in suc-  
 cessorē. ibi. nu. 7.  
 7 **Delegatus** ad vniuersitatem causarum potest sententiam suam corrige-  
 re si errauit in iudicando secus si est delegatus ad vnam causam. in. c. qua-  
 liter & quando. nu. 2. de accu. fo. 65.  
**Delegatus** ad vniuersitatem censetur quasi ordinarius. ibi. nu. 3.  
 6 **Delegatus** quantūcumq; beneficiatus licite petit expensas cū proficiscit-  
 tur tam pro victualibus q̄ pro vecturis non computato qd̄ expendisset  
 domi siue sit delegatus principis siue inferioris sū distinctionem posi-  
 tam. in. c. cum ab omni. nu. 3. de vita & hone. cle. fo. 6.  
 2 **Delegatio** cause non presumitur nisi probetur. in. c. cum in iure. num. 1.  
 de offi. deleg. fo. 96.  
**Delegatus** in causa sibi commissā est maior ordinario. ibi. nu. 3.  
 4 **Delegata** iurdictio extinguitur morte iudicis delegantis. in. c. cum ve-  
 nisset. nu. 2. de testi. fo. 57.  
 6 **Delegatus** pape deputatus in certo loco potest ex vrgentissima causa  
 vnum articulum cause extra locum subdelegare. in. c. constitutus. nume.  
 6. de fidei. fo. 98.  
 3 **Delegati** ad vniuersitatem causarum censentur ordinarij & habent iur-  
 isdictionem vnusquisq; in solidum. licet Abb. teneat contrarium. in. c.  
 si. nu. 18. de re iudi. fo. 85.  
 1 **Delegatus** pape potest quem conuenire vbi posset ipse papa qui est or-  
 dinarius omnium. in. c. dilectus filius. nu. 4. de rescrip. fo. 76.  
 3 **Delegatus** potest peti a reo super actione mouenda per actorem si ha-  
 bet ordinarium verisimiliter suspectum. in. c. conquerere. num. 5. & 10. de  
 testi. spo. fo. 172.  
 2 **Delegatus** pape semper potest subdelegare etiam si sit datus cum clau-  
 sula preelectionis quia non censetur eligere industriam persone. in. c. fin.  
 nu. 1. 2. & 4. de offi. deleg. fo. 104. & nu. 7. fo. 105.  
**Delegatus** pape etiam si sit ille tertius datus ex voluntate partium po-  
 test causam subdelegare etiam inuitis partibus non tamen potest sub-  
 delegare consocio electo ab vna parte. ibi. nu. 5.  
**Unus** ex pluribus delegatis potest subdelegatum compellere ad accep-  
 tandum nisi velit subdelegare collegam. ibi. nu. 6.  
 2 **Delegatus** pape an possit absolvere incidenter excoicatum coram eo li-  
 tigantem. in. c. prudentiam. §. sexta. nu. 4. de offi. deleg. fo. 86.  
 2 **Delegatus** potest precipere ordinario vt exequatur suam id est delega-  
 ti sententiam quam exequi debet licet sciat iniustam. in. c. pastoralis. §.  
 quia vero. nu. 1. & 4. de offi. deleg.  
 1 **Delegatio** eorū que sunt iurisdictionis episcopalis potest fieri ab ep̄o:  
 secus eorum que sunt ordinis. in. c. quanto. nu. 7. de consue. fo. 95.  
**Delegatus** post prohibitionem sibi factam nil potest agere. ibi. nu. 10.  
 3 **Delegatus** specialis pape in illa causa est maior legato generali. in repet.  
 c. si quis contra clericum. nu. 22. de foro compe. fo. 55.  
**Delegans** vnum articulum cause an cognoscat de appellatione facta ab  
 illo articulo. ibi. nu. 29.  
**Delegatus** etiam ab inferiore a principe potest mittere in possessionem  
 ex primo & secundo decreto. ibi. nu. 33.  
**Delegatus** de iure ciuili siue cā recusat. sec⁹ de iure canonico. ibi. nu. 24.  
 2 **Delegatus** principis potest alteri subdelegare & potest subdelegatum  
 compellere ad acceptandum quando ex necessitate subdelegat. in cap. si  
 pro debilitate. nu. 1. de offi. deleg. fo. 73.  
**Delegatus** principis non potest cuicumq; causas subdelegare. sed tan-  
 tum quibusdam personis. de quibus remissive. ibi. nu. 2.  
**Delegatus** principis quas causas non possit subdelegare. ibi. nu. 4.  
 2 **Unus** ex iudicibus delegatis quo casu potest sine collega cognoscere.  
 in. c. cum super. nu. 10. de offi. deleg. fo. 87.  
 2 **Delegatus** potest subdelegare vni vel pluribus. in. c. cum te consulente  
 nu. 2. de offi. deleg. fo. 82.  
**Unus** ex delegatis an possit causam pluribus subdelegare. ibi. nu. 3.  
 2 **Aliquis** ex delegatis non possunt soli in causa procedere etiam parte vo-  
 lente. in. c. prudentiam. nu. 20. de offi. deleg. fo. 84.  
**Delegatus** qui habet proficisci extra suum domicilium an habeat expē-  
 sas. ibi. nu. 23.  
 2 **Delegatus** principis etiam proprio motu datus potest ex iusta causa re-  
 cusari. in. c. cum olim. nu. 6. de offi. deleg. fo. 97.  
**Delegatus** non tenetur admittere collegam subdelegati si in rescripto  
 est clausula quod siambo &c. in. c. coram. nu. 3. eo. ti. fo. 98.  
**Delegatus** nō tenetur admittere sibi collegam impetratum per literas  
 surreptitias. ibi.  
**Delegatus** an & quando possit subdelegare siue sit vnus aut plures siue  
 dat simul siue diuisim. vide plene. ibi. nu. 14. fo. 96.  
 2 **Delegatus** pape potest subdelegatum cogere ad acceptandam subde-  
 legationem etiam constitutum in dignitate. in. c. pastoralis. nume. 1. & 4.  
 de offi. deleg. fo. 92.  
**Delegatus** principis dicitur omnis ille qui non recognoscit superiores.  
 ibi. nume. 2.  
**Delegatus** principis censetur ordinarius. ibi. nu. 3.  
**Delegatus** pape potest subdelegare etiā causa nō subsistente. ibi. nu. 6.  
**Delegatus** pape quando dicatur subdelegare malitiose. ibi. nu. 7.  
**Delegatus** pape potest subdelegare cuicumq; vult prout poterat ipse pa-  
 pa. ibi. & nu. 10. fo. 93.  
 2 **Delegatus** potest ferre sententiam vltima die termini sibi prefiri & quid  
 in ordinario. in. c. consuluit. nu. 3. & 13. de offi. deleg. fo. 88.  
 5 **Delegatus** principis potest alteri subdelegare vices suas qui non po-  
 terit in alium subdelegare ad vitandam infinitatem. in. c. cum causam.  
 nu. 4. de appel. fo. 131.  
**Delegatus** inferioris an possit subdelegare. ibi.  
**Delegatus** inferioris a principe ad vniuersitatem causarum potest sub-  
 delegare. ibi. nu. 12. fo. 135.  
**Delegati** ad vniuersitatem causarum possunt vnus sine alio causam in-  
 choare & finire. ibi. nu. 13.  
**Delegatus** cognoscit non solum de eo quod venit accessorie ad causas  
 sed etiam de eo quod venit accessorie ad accessorium. in. c. prudentiam.  
 §. si vero. nu. 2. & 4. de offi. deleg. fo. 86.  
**Delegatus** specialis pape in illa causa est maior legato generali. in. c. si.  
 nu. 10. de consue. fo. 105.  
**Delegatus** pape in causa sibi commissā est maior quocumq; ordinario  
 licet extra illā cām sit minor. in. c. sane qz. nu. 1. 3. & 8. de offi. deleg. fo. 77.  
**Delegatus** fungit vicibus delegatis & h3 iurisdictionē ab eo. ibi. nu. 2.  
**Delegatus** potest remoueri ex noua causa etiam post lit. contest. in. c. in  
 finuante. nu. 1. & 10. de offi. deleg. fo. 88. & seq.  
**Delegatus** potest precise cogi a delegante superiore ad acceptandum.  
 c. prudentiam. §. ad huc. nu. 5. de offi. deleg. fo. 85.  
**Delegatio** facta sub nomine dignitatis delegantis non extinguitur per  
 mortem ipsius. in. c. irrefragabili. §. ceterum. nu. 2. de offi. ordi. fo. 119.  
**Delictum** prelati nocet ecclesie quo ad condemnationem ex  
 pensarum: secus delictum tutoris. in. c. nicolao.  
 nu. 3. de appel. fo. 133.  
**Delictum** vnus an noceat alteri. in. c. §. nume. 4. & 9. de his que sunt a  
 maio. par. ca. fo. 71.  
**Delictum** non debet iudicari nec seuerius nec mitius q̄ eius qualitas  
 exposcat. ibi. nu. 5.  
**Delictum** quando est punibile in vtroq; foro an pena imposta ab vno  
 iudice impediatur aliam imponendam ab alio iudice alterius fori. in ca. sta-  
 tuimus. nu. 4. de maledi. fo. 123.  
 3 **Delictum** vnus hominis an debeat pluries puniri. in ca. at si clerici. nu.  
 me. 12. & 23. de iudi. fo. 11.  
**Delictum** facit quod quis fortietur forum in loco vbi delinquit: idem  
 est in contractu. ibi. nu. 22.  
 3 **Delictum** prelati cum capitulo an noceat ecclesie. in. c. §. numero. 11. de  
 ordi. cogni. fo. 144.  
 7 **Delictum** si fuit punitum in foro contentioso potest tamē puniri in fo-  
 ro penitentiali & contra. in. c. accepimus. nu. 2. de purg. cano. fo. 165.  
 7 **Delictum** commissum calore iracundie non excusat. in. c. i. nu. 2. de his  
 qui si. occi. fo. 106.  
**Delictum** commissum tempore furoris non est punibile. ibi.  
 7 **Delictum** si est notorium potest puniri absq; alia condemnatione. in. c.  
 super



# Super Lectu. Panormitani.

- super his. nu. 3. de penis. fo. 170.
- 6 Delictum mariti non nocet vxori in dote sua. in. c. ex literis. nume. 2. de pigno. fo. 94.
- 6 Delictum prelati an noceat ecclesie. in. c. cu scdm. nu. 11. de prebe. fol. 28.
- 7 Delictum commissum ratione officij alienatur si delinquens excessit modum. in. c. si vero. el. j. nu. 2. de sen. excom. fo. 179.
- 3 Delictum si fuit pronuntiatum fuisse commissum ipso iure est imposita pena. in. c. veritatis. nu. 14. de do. & contu. fo. 206.
- Item imposita pena iudex videtur pronuntiare super delicto. ibi.
- 6 Delictum non probatur per suspicionem precedentem et admonitionem spiritam licet per hoc inducatur magna presumptio. in. c. h. nume. 3. de coha. cler. & mu. fo. 10.
- 6 Delictum omnium occultum ligatur per constitutionem ecclesie militatis. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 21. de preben. fo. 42.
- 6 Delictum regulariter presumitur grauius ex maiestate pene. in. c. sane. nu. 3. de cler. coniug. fo. 15.
- 7 Delictum fuit commissum non tñ capitulariter puniuntur tantum maiores de capitulo. in. c. dilectus filius. el. h. nu. 9. de simo. fo. 85.
- 2 Delictum commissum inter homines communiter viuentes est minus punibile. in. c. ex tenore. nu. 3. de sen. excom. fo. 121.
- 6 Delictum prelati & capituli an noceat remissive. in. c. si. nume. 12. de donatio. fo. 108.
- 7 Delictum mentale etiam in foro conscientie mitius punitur q̃ actuale. in. c. sicut dignum. nu. 3. de homi. fo. 108.
- Delictum si fuerit pluries ab vno perpetratum cuz eo an teneatur pro vno vel pluribus delictis. ibi. nu. 9.
- 3 Delictu p̃batur per duos testes etiam contra papas. sed an sit veru qñ venit imponenda pena mortis. in. c. at si clerici. nu. 3. de iudi. fo. 110.
- Delictum an probetur per scripturam. ibi.
- 6 Delictu non est punibile eo casu quo si puniretur etiam innocens puniretur & damnum pateretur. in. c. sacris. nu. 4. de sepul. fo. 139.
- 3 Delictum prelati an noceat ecclesie. in. c. si. nu. 21. de iura. calum. fo. 131.
- 7 Delictum siue negligentia prelati an noceat ecclesie. in. c. abbate. nu. 19. de verbo. signi. fo. 203.
- 2 Delicto qui potest obuiare & non obuiat an peccet. in. c. j. nu. 5. de offic. delega. fo. 72.
- 6 Delictu commissum in ecclesia est grauius q̃ commissum in alio loco. in. c. immunitatem. nu. 3. de immu. eccle. fo. 235.
- Delictum commissum in ecclesia per laicum puniuntur per iudicem secularum. ibi. nu. 5.
- Delictum vnum potest puniri varijs penis quando ex eo resultant diuerse species delicti. ibi. nu. 6.
- Delictum vbi censetur commissum an in loco mandati an in loco executionis. ibi. nu. 12.
- 6 Delictum commissum in ecclesia an debeat puniri per iudicem secularē vel ecclesiasticum. in. c. inter alia. numero. 29. de immu. eccle. et cemite. folio. 229.
- 7 Delictum toties puniuntur quoties iteratur. in. c. j. nu. 1. de penis. fo. 168.
- Delictum vnum pluries perpetratum eodem instanti vel tēpore an pro pluribus puniatur stante statuto qd delinquens puniatur. ibi. nu. 3.
- 5 De delicto vnius hominis non est sepius querendum. in. c. quis. nume. 21. de re iudi. fo. 83.
- 7 Delictu inceptu habet pro consummato & an hoc indistincte sit verum in foro fori & in foro poli. in. c. adolefcens. nu. 2. & 3. de spon. fo. 12.
- 7 Delictum etiam occultum afficit delinquentem. in. c. porro. nume. 2. de sen. excom. fo. 181.
- 6 Delictum aliquod procurans vel affectans ex quo ipse potest consequi aliquod lucrum priuatur omni eius commodo. in. c. postulasti. nu. 7. de concess. preben. fo. 63.
- 6 Delictum vnius an & quando noceat alijs. in. c. ex parte. num. 9. de feud. folio. 92.
- 4 Delictum seu impedimentum habens causam successiuam commissum a consanguineo seu amico presumitur quod fiat ex voluntate amici vel consanguinei : secus si delictum sit momentaneum. in. c. constitutis. el. j. nu. 3. de testi. fo. 80.
- 7 Delictum factum cum lapide vel sagitta dicitur proprie factum cuz manibus. in. c. mulieres. nu. 9. de sen. excom. fo. 180.
- 7 Delictum commissum in episcopum vel abbatem semper dicitur enoz me. in. c. cum illorum. nu. 5. de sen. excom. fo. 189.
- Delictum valli non debet preiudicare domino. in. c. excommunicamus. el. i. nu. 3. de here. fo. 103.
- 3 Delictum notorium dicitur esse illud cuius populus est testis. in. cap. cu non ab homine. nu. 20. de iudi. fo. 27.
- 3 Delictum non presumitur in rebus modici preiudicij. in. c. cum ecclesia. nu. 51. de cau. pos. & proprie. fo. 156.
- 6 Delictum prelati & capituli nocet ecclesie. in. c. quod quibusdam. num. 6. de fideius. fo. 99.
- 5 Delictum prelati communicato consilio cum capitulo nocet ecclesie presertim in iudicio. in. c. reprehensibilis. nu. 21. de appel. fo. 103.
- 5 Delictum qd potest esse punibile & non punibile sim exceptione rei p̃sue

- mitur potius non punibile. in. c. auditis. nu. 30. de prescrip. fo. 35.
- 7 Delicta que cōcernūt vindictam publicam nō tolluntur mutua cōpensatione secus si concernunt interesse partis. in. c. j. nu. 1. de iniur. fo. 166.
- 7 Delicta quedam sunt que impediunt matrimonium cōtrahendum : sed non dirimunt iam contractum. in. c. j. nu. 7. de dinor. fo. 46.
- 7 Delicta plura quandoq; oriuntur ex eodem facto & ambo puniēda. in. c. transmissis. nu. 4. de eo qui cog. con. fo. 29.
- Delicta q̃stucunq; parua sunt puniēda. in. c. cuz te. nu. 7. de reg. fol. 78.
- Delicta paria mutua compensatione tolluntur quando agitur ciuilit̃er secus si criminaliter. ibi. nu. 25. fo. 79.
- 6 Delicta reiterata grauius puniuntur maxime precedente monitione. in. c. graue nimis. nu. 5. de preben. fo. 38.
- 7 Delicta siue crimina que dicantur leuia & grauissima in. c. tue discretiōis. nu. 3. de penis. fo. 170.
- 4 Delicta duo que habent se vt species separate qñ ex vno facto insurgūt de vtroq; potest puniri. in. c. literis. nu. 2. de presump. fo. 121.
- 2 Delicta quantumcunq; occulta ligantur ex constitutione vel excommunicatione. in. c. si sacerdos. nu. 13. de offi. ordi. fo. 111.
- 3 **Delinquens** non potest puniri nisi in loco vbi sortitur forum. in. c. si. nu. 3. de fo. compe. fo. 88.
- Delinquens citari an possit loco delicti existentis in alieno territorio. ibi. nume. 6. & 7.
- Delinquens an possit puniri vbi reperitur. ibi. nu. 13.
- Delinquens an sit remittendus ad locum vbi deliquit & an debeat p̃cedere cause cognitio. ibi. nu. 15. & 18. & 20.
- Et quid est vagabundus. vide in nu. 21.
- Delinquens in consensibus sortitur forum vtrubiq; ibi. nu. 26.
- 2 Delinquens efficitur sapiens in pena. in. cap. nisi specialis. nu. 5. de offic. dele. fo. 106.
- 1 Delinquens aliquando pro eodem delicto patitur duplicem penam. in. c. cum in cunctis. §. clerici sane. nu. 2. de elec. fo. 127.
- 6 Delinquens pretextu officij tenetur satisfaccere etiam finito officio si cōmoditas peruenit ad eum vel ad alium si non potest eum inducere ad satisfaciendum sed quid si operatur vt satisfacciat. sed nō potest. in. c. aduersus. nu. 9. & 14. & 18. de immu. eccle. fo. 234.
- 3 Delinquens in territorio vbi habet bona licet non domiciliu an possit puniri per dñm illius territorij. in. c. postulasti. nu. 12. de fo. compe. fo. 81.
- 6 Delinquens non potest puniri dupliciter de eodem delicto : sed bene punitur in foro anime & in foro iudiciali. in. c. h. nu. 2. de emp. & ven. fo. 82.
- 7 Delinquens potest cogi vt caueat ne in futurum consimile delictum cōmittat. in. c. grauem. nu. 3. de sen. excom. fol. 196.
- 7 Delinquens debet satisfaccere illi reipublice vbi deliquit. in. ca. nuper. nu. 12. de sen. excom. fol. 188.
- 3 Delinquens in alterius parochia seu territorio quo ad foruz penitentie illi non subijcitur etiam si delictum cadit in notorium. in. c. cum contingat. nu. 55. ver. h. conclu. de foro compe. fo. 80.
- 7 Delinquens vel peccans in aliena parochia non tenetur in loco vbi deliquit illud peccatum confiteri. in. c. j. nu. 4. de rapto. fo. 118.
- 2 Delinquens extra dioecesim a quo indice d̃z puniri & que statuta seruātur in puniendo ipsum. in. c. cum contingat. nu. 7. & 8. de fo. cōpe. fol. 76.
- 7 Delinquens si ex eodem delicto ledit plures personas debet omnibus satisfaccere. in. c. j. nu. 2. de cri. fal. fo. 131.
- 6 Delinquens an magis puniatur si deliquit clam vel palam. in. c. de homine. nu. 5. de cele. mis. fo. 211.
- 4 Delinquens cum pulchra magis excusatur quam cum deformi. in. ca. cu quidam. nu. 2. de iurciur. fo. 136.
- Denuntiatio** de qua. in. c. significauit. de testi. an personaliter an domi sit fienda. in. d. c. significauit. nu. 8. fo. 74.
- 7 Si denuntiatione repellitur publicus concubinaris conspirator & excommunicatus. in. c. cum dilectus. nu. 17. 4. de accu. fo. 68.
- 5 Denuntiatio sola excommunicationis an probat quem esse excommunicatum. in. c. dilectus. nu. 16. de appel. fo. 124.
- Denuntiatio canonica quos effectus operetur. in. c. qualiter & quando. el. h. nu. 33. de accu. fo. 15.
- Denuntiatio euangelica non potest per iuramentum remitti. in. c. tuas. nu. 6. de vsur. fo. 114.
- 5 Denuntiatio euangelica potest semper intentari vbi subest obligatio naturalis. in. c. si. nu. 22. de prescrip. fo. 45.
- Denuntiatio in foro ecclesiastico non potest intentari quando denegatur actio de iure ciuili ob magnam equitatem. ibi. nu. 26.
- Denuntiatio in foro ecclesiastico tunc demum habet locum qñ obseruantia iuris ciuilis induceret peccatum. ibi. nu. 27.
- 3 Denuntiatio euangelica vtrum debeat fieri illi qui habuit pro se sententiam iniustam & ista denuntiatio fundat se tantum super peccato. in. ca. nouit ille. nu. 20. & 32. de iudi. fo. 33.
- Denuntiatio euangelica quid sit & vnde p̃cedat & an sit de p̃cepto vel de consilio & que sit eius forma & vñ dicat. ibi. nu. 34. 44. 47. fo. 34. & seq.
- Denuntiatio euangelica potest fieri per omnes personas etiaz infames secus per criminosas. ibi. nu. 39. 45. & 57.



# Repertorium singularium materiarum

- Denuntiatio** enagelica an habeat locum pro peccatis manifestis et non manifestis. ibi. nume. 41.  
**Denuntiatio** enagelica an requirat presentiam unius testis adeo quod sufficiat. ibi. nu. 43. 44. 46.  
**Denuntiatio** iudicialis que sit et quid differat ab enagelica et quare dicitur iudicialis. ibi. nu. 48. 55. 7. 58.  
**Denuntiatus** si negat que sunt partes iudicis. ibi. nu. 53.  
**Denuntiatio canonica** quid sit et unde dicatur et quis tenetur ad eam ob seruandam. ibi. 50.  
**Denuntiatio regularis** quid sit et unde dicatur. ibi. nu. 61.  
5 **Denuntiatio** excoicationis necessario non probat denuntiatum esse excommunicatum. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 5. de appel. fo. 124.  
**Denuntiare** aliquem fore excoicatum an quilibet iudex possit. ibi. nu. 23.  
7 **Denuntiatione** vel dicto unius honesti viri qui defert consanguinitatem et de fama vel scandalo docet impedire matrimonium contrahendum. in. c. cum in tua. nu. 1. de spon. fo. 10.  
4 **Denuntiatus** vel inquisitus de alio crimine an possit esse testis. in. c. non debet. nu. 6. de testi. fo. 89.  
4 **Denuntiatores** constituere qui possunt. in. c. pterea. nu. 6. de testi. co. fo. 92.  
**Denuntiatoribus** an plene credatur. ibi. nu. 7.  
**Denuntiator** an admittatur in testem in causa quam denuntiavit. ibi. numero. 8.  
**Denuntiator** non potest denuntiare illas personas contra quas non potest esse testis vel illa non potest accusare. ibi. nu. 9. fo. 93.  
**Denuntiator** an compellatur coram alio iudice deponere vel denuntiare. ibi. nu. 10.  
7 **Denuntiator** et accusator qui agitur ad impediendum vel dirimendum matrimonium possunt esse testes. in. c. i. nu. 6. de consan. et affi. fo. 31.  
7 **Denuntians** aliquod crimen puniatur si deficiat in probando. in. c. euz dilectus. nu. 3. de calum. fo. 76.  
**Denuntiator** siue agat ad penam siue ad denuntiationem et non probeat est puniendus de calumnia. ibi. nu. 8.  
7 **Denuntiator** criminis non se inscribit prout facit accusator. in. c. super his. nu. 1. de accu. fo. 64.  
7 **Denuntias** an admittat ad probandum ius sibi esse edificandi nisi reducat omnia in statum pristinum. in. c. cum ex iniuncto. nu. 2. de no. ope. num. fo. 150.  
7 **Denuntiare** impedimentum tenetur unusquisque sciens illud. in. c. tua nos. nu. 3. de cog. spiri. fo. 28.  
7 **Denuntiantes** calumniose etiam puniuntur. in. c. cum inhibito. nu. 1. de clandestini. de spon. fo. 16.  
7 **Denuntiator** admittitur in impedimento matrimonii etiam post terminum prefixum. ibi. nu. 4.  
**Denuntiator** in impedimento matrimonii quilibet esse potest non criminofus. ibi.  
**Denuntiar** an certus debeat et qui. in. c. si. nu. 9. de emp. et ven. fo. 85.  
4 **Denuntians** an et quando admittatur in testem. in. c. omni. numero. 4. de testi. fo. 37.  
4 **Depositar** non potest opponere compensationem sed deponens sic in. c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 9. de iureiur. fo. 152.  
6 **Depositar** qui teneatur restituere res depositas deperditas siue dolo siue culpa siue casu. in. c. bona fides. nu. 1. 2. 3. 7. 4. de depo. fo. 8.  
**Depositar** non presumitur in dolo si non valens seruare omnes res seruauit suas etiam viliores et destituit depositas pretiosiores. ibi. nu. 2.  
**Depositar** regulariter non tenetur de culpa nisi sponte obtulerit se deposito vel aliquid receperit pro eo. ibi. nu. 3.  
**Depositum** et alij contractus pendentes ex voluntate unius possunt quoad documentum dissolui. ibi. nu. 5. et nu. 1.  
**Depositar** quo casu debet habere tantam vel maiorem dignitatem in rebus depositis quam in suis. ibi. nu. 7.  
**Depositar** vel comodatar asserentes res depositas et commodatas amisisse an et quo casu habent probare quod perdidit. ibi. nu. 8.  
**Depositar** vel comodatar allegantes et probantes amissionem rei ex aduerso allegatur dolo vel culpa quis habet probare. ibi. nu. 9.  
6 **Depositar** si vititur deposito contra voluntatem domini vel denegat illud restituere est infamis et committit furtum. in. c. i. nu. 2. de de depo. fo. 80.  
7 **Deponens** pecuniam apud unum banchum vel capitale sit semper saluum et vt lucrum cõter diuidat non est vsurarius. in. c. nauiganti. nu. 12. de vsur. fol. 131.  
7 **Depositio** apud mercatores pro lucro acquirendo quomodo fiat. in. c. per vestras. nu. 7. de dona. inter vir. et vxor. fo. 52.  
2 **Deponens** apud aliquem facit sigillatim si re habuerit dissigillatim statuit iuramento suo de pditione aliquarum rerum. in. c. si. nu. 7. qd me. ca. fo. 154.  
3 **Deportatus** non admittit potestatem eligendi. in. c. post cessionem. nu. 19. de proba. fo. 13.  
**Deportati** quando possunt esse in iudicio actiue et passiuè. in. c. intelleximus. nu. 15. de iudi. fo. 24.  
7 **Depositus** clericus vel irregularis matrimonium contrahere non potest. in. c. i. nu. 6. qui cle. vel vo. fo. 20.  
**Deponit** clericus propter homicidium et non actualiter degradat. ibi. n. 11. f. 21.  
**Depositum** potest appellari degradatio licet non sit actualis. ibi.  
7 **Deponitur** tanquam simoniacus ille qui pecunia accepta cecit aliquem de ecclesia sua se in ea intrudendo. in. c. qui alium. nu. 1. de simo. fo. 77.  
7 **Depositio** vel excommunicatio iniuste prolata an liget. in. c. i. nu. 4. de cle. excom. fo. 178.  
7 **Depositus** etiam per homicidium dispensatur per episcopum quo ad beneficia: quo ad requirit dispensatio pape. c. super eo. nu. 3. de rap. fo. 119.  
4 **Deponi** quis potest a beneficio et ab ordine propter periurium. in. cap. querelam. nu. 2. de iureiur. fo. 125.  
3 **Depositio** episcoporum vel aliorum est perpetua non temporalis. in. c. veritatis. nu. 13. de do. et contu. fo. 206.  
7 **Depositus** a beneficio quia deficit in purgatione simonie an possit per dispensationem episcopi ad illud vel aliud admitti. in. c. insinuatim. nu. 7. de simo. fo. 80.  
3 **Deprehensio** in aliquo crimine an inducat notorietatem vel infamiam et an sit sufficiens ad torturam. in. c. cum non ab homine. nu. 19. de iudi. fo. 27.  
7 **Desponsans** duas per verba de presenti primam desponsatam habet in vxorem etiam si prius secundam cognouerit et non valet consuetudo in contrarium. in. c. tuas. nu. 1. de sponsa. duo. fo. 18.  
7 **Desponsata** alterius in vxorem ducens et cognoscens nunquam in vxorem eam habere poterit. in. c. accepisti. nu. 1. de spon. duo. fo. 17.  
7 **Desponsatio** quid sit et differt a matrimonio. in. c. accessit. nu. 2. de desponsa. impub. fo. 13.  
6 **Deputatus** ponere aliquem in possessionem vel conferre alicui beneficium cum non tenetur compellere contradictores nisi hoc fuerit sibi mandatum in. c. pro illorum. nu. 11. de preben. fo. 32.  
7 **Desponsata** inuita et postea sponte cognita non auditur contra matrimonium. in. c. insuper. nu. 1. qui matri. accu. pos. fo. 45.  
7 **Detrusio** in monasterium an debeat fieri ad tempus an in perpetuum. in. c. tue discretionis. nu. 7. de penis. fo. 170.  
**Deuotio** magis crescit in senectute quam in iuuentute ceteris paribus. in. c. i. nu. 7. de renun. fo. 10.  
7 **Deus** proles est in matrimonio. in. cap. per venerabilem. nu. 35. qui fil. sint legi. fo. 44.  
**Deus** mutat aliqua et an incommutabilis sit. in. c. non debet. num. 5. de consan. et affi. fo. 33.  
3 **Dies** quando incipiat quo ad diuersas dispositiones. in. ca. qm. nu. 3. de fer. fo. 138.  
6 **Dies** interpellat pro homine quo ad moram contrahendas qui dies imponitur ad aliquid faciendum. in. c. potuit. nu. 5. de loca. fo. 88.  
5 **Dies** presentationis rescripti an computetur in termino. in. cap. super. nu. 11. de appel. fo. 96.  
1 **Dieta** non computatur a domicilio rei, sed a sua diecesi. in. cap. nonnulli. nu. 2. et 6. de rescrip. fo. 73.  
3 **Dieta** an computetur a loco commissi delicti vel contractus. in. c. dilecti filij. nu. 8. de fo. compe. fo. 84.  
1 **Dieta** computatio a quo loco debet fieri tam in actione reali quam personalis. in. c. dilectus filius. nu. 3. et 6. de rescrip. fo. 7.  
3 **Dieta** computatio a quo loco fit in commissione cause extra prouincias. in. c. ex parte. B. nu. 9. de foro compe. fo. 82.  
5 **Dieta** ultra quam prohibetur quis trahi connumeratur a fine diocesis: non autem a loco habitationis. in. c. olim. et infra. nu. 2. de excep. fo. 13.  
**Dieta** an sit consideranda per aquam an per terram dato quod vna istarum viarum sit breuior vel longior alia. ibi. nu. 5.  
**Dieta** an consideretur vsque ad locum ubi causa est commissa vel ad locum ad quem se iudices conferunt. ibi. nu. 6.  
5 **Dictiones** omnino nullo modo si ponantur in aliqua dispositione operantur quod in illo casu non admittitur dispensatio. in. c. non magno. nu. 5. ne cle. vel mona. fo. 237.  
2 **Dictiones** nullus nulla res denotant omnimodam exclusionem. in. c. graue. nu. 8. de offi. ordi. fo. 123.  
3 **Dictiones** incerte non operantur in his in quibus aliquid est determinate probandum. in. c. litere tue. nu. 14. de dila. fo. 136.  
7 **Dictio** iuxta et secundum equipollentiam. in. c. abbate. nu. 20. de verb. sig. fo. 203.  
2 **Dictio** intra quid denotet. Ant. in. c. i. nu. 1. de auto. et vsu pal. fo. 20.  
6 **Dictio** quondam et dictio olim possunt notare et presens et futurum tempus in. c. cum contra. nu. 3. de pig. fo. 95.  
2 **Dictio** duntaxat facit actum conditionalem. Ant. in. c. licet. nu. 5. et 6. de transla. prela. fo. 19.  
4 **Dictio** maxime amen et kyrie eleison. in. c. et si Christus. nu. 9. de iureiur. ran. folio. 154.  
6 **Dictio** maxime potest exponi pro tantum. in. c. charissimus. num. 8. de conuer. coniug. fo. 169.  
7 **Dictio** presertim quomodo sumat. in. c. cum voluntatis. nu. 6. de sen. excõ. fo. 106.  
6 **Dictio** quasi de sui natura importat improprietatem ubi vero resularet absurditas inducit similitudinem et est expressiua veritatis. in. c. parochianos. nu. 2. de deci. fo. 147.  
2 **Dictio** vsque posita iuxta tempus facit quod pars que tenetur aliquid facere possit ante aduentum temporis facere: sed si fuerit tale dictum tali tempore



# Super Lectu. Panormitani.

- tempore quia ante non potest facere. in. c. si. nu. 22. de fer. fo. 142.
- 7 Dictio omnino vel nullo modo excludit omnem gratiam et dispensationem. in. c. qualiter et quando. el. ij. nu. 18. de accu. fo. 73.
- 1 Dictio quodammodo est improprietatis. in. c. dudum. el. ij. nu. 19. de elec. folio. 177.
- 2 Dictio is quandoque respicit consequentia. in. c. ij. ver. et not. de offi. cus. fo. folio. 70.
- 6 Dictio etiam includit. in. c. unico. nu. 3. de commo. fo. 79.
- 1 Dictio pene fere quasi et diminuit parum de signo vel re cui additur. in. c. dudum. el. ij. nu. 9. de elec. fo. 140.
- 2 Dictio semper denotat tempus: dictio ubique denotat locum. Ant. in. c. ad honorem. nu. 1. de auto. et usu pal. fol. 20.
- 2 Dictio preter stat inclusue. Ant. in. c. ij. nu. 2. de offi. vica. fo. 71.
- 3 Dictio fatiata non excludit casus similes in materia fauorabili et pia. in. c. cum dilecta. nu. 8. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.
- Dictio quasi de sui natura non est expressiua veritatis licet aliquando sic propter subiectam materiam. ibi. nu. 10.
- 1 Dictio sicut non semper denotat omnimodam similitudinem. in. cap. dā. namus. nu. 1. de sum. tri. et si. catho. fo. 14.
- Dictio maxime quid importet. ibi. nu. 2.
- 7 Dictio vix quid significat. in. c. contracto. nu. 3. de cog. spi. fo. 27.
- 7 Dictio tanquam quandoque ponit veritatem non autem denotat similitudinem seu proprietatem. in. c. ex parte. nu. 2. de spon. fo. 4.
- 3 Dictio omnimoda quid importet. in. cap. conquestus. nume. 4. de foro. competen. fo. 83.
- 2 Dictio continue importat factum continuum. licet habuerit modicum intervallum. in. c. cum causam. nu. 2. de elec. fo. 147.
- 1 Dictio nisi quandoque facit positionem secundum habitum quandoque secundum actum. in. c. ex parte. nu. 2. de elec. fo. 5.
- Dictio quasi denotat improprietatem. in. c. significauerunt. numero. 5. de iudi. fol. 46.
- 6 Dictio faus importat dominium quando profertur in materia ubi cadit dominium alias importat iurisdictionem. in. c. pro illorum. num. 12. 7. et 8. de preben. fo. 32.
- 7 Dictio pleno iure importat omnimodam exceptionem. in. c. cum et planare. nu. 5. de priuileg. fo. 152.
- 4 Dictio incontinenti quid importet. in. c. preterea. nu. 12. de testi. cog. fo. 93.
- 7 Dictio antequam non semper implicat. in. c. quod et. nu. 1. de verb. sig. fo. 197.
- Dictiones negantes actum certo tempore non ponunt actum alio tempore. ibi. nu. 2.
- 6 Dictio aliqua denotat certam moderationem. quod non omnia. in. c. reclamation. el. ij. nu. 8. de testa. fo. 120.
- 5 Dictiones presertim et maxime important idem esse in casu contrario. in. c. directe. nu. 5. de appel. fo. 108.
- 6 Dictio oblationes comprehendit omnes redditus cuiusque qualitatis. in. c. ad audientiam. nu. 15. et 14. de eccle. edifi. fo. 220.
- 7 Dictio moderatio continet et denotat diminutionem non augmentam. in. c. si. nu. 1. de versig. fo. 205.
- 6 Dictio diu quando sumatur. in. c. cum pro quo. nu. 5. de fideius. fo. 100.
- 5 Dictio sicut aliquando stat causaliter et aliquando conditionaliter. in. c. venerabilis. nu. 4. de confir. vti. vel inuti. fo. 143.
- 7 Dictio vnius creditur ubi agitur de peccato vitando. in. cap. preterea. nu. 4. de sponsa. fo. 6.
- 6 Dictio plus refertur ad modicam quantitatem. in. c. perniciosus. nume. 2. de cele. mis. fo. 212.
- 7 Dictio quis de suo proprio significato aduersat precedentibus in iure et facto licet aliqui ponat ampliativum. in. c. porro. nu. 2. de priuileg. fo. 153.
- 3 Dictiones quasi tanquam denotant improprietatem sunt tamen aliquando expressiue veritatis. in. c. si. in alijs. nu. 29. vt lite non contest. fo. 119.
- 1 Dictio ex denotat causam immediatam. in. c. qualiter. nu. 5. de elec. fo. 134.
- 7 Dictio donec non semper implicat quando sequeretur aliquid absonum. in. c. ioseph. nu. 2. de ver. sig. fo. 197.
- 2 Dictio assidue exponitur: id est horis et temporibus congruis. Ant. in. c. i. nu. 2. de offi. archiepiscopi. fo. 67.
- Dictio collecta quid denotet. ibi. nu. 1.
- 5 Dictio nulla est vniuersalis negatiua excludens omne sub ea contentum aliquando secus. in. c. si. nu. 15. et 35. de prescrip. fo. 45.
- 5 Dictio aliquando stat inclusiue aliquando stat exclusiue. in. cap. super. nu. 13. de appel. fo. 96.
- Corse. Adde Ty. Bal. et alios. in. l. a caligato. C. de nup. et vide elegantissimum consilium Old. in ordine quadragesimum nonum ubi luculenter loquitur. Et adduco glo. in cle. sicut. in ver. a die. de app. et ibi do. Abb. in apost. dicit quod dictio a. coniuncta numero dierum excludit illam diem cui adiungit simile not. in. c. statutum de preben. lib. vi. et proprie denotat exclusionem seu separationem. vide plene de hoc per Mod. l. i. in. liij. colum. ff. si quis cau. et vide Spe. et ibi Jo. an. in addi. in tit. de cita. in. §. viso. ver. pe. et quod no. ff. de act. emp. l. ij. in si. cum si.
- Dictio secus quid importet. in. c. i. nu. 2. de vi. et bone. cle.
- 5 Dictio etiam est implicatiua in. c. cum sit romana. nu. 19. de appel. fo. 91.
- 4 Dictio preter an ponatur inclusiue vel exclusiue. in. c. literas. num. 10. de

- presump. fo. 123.
- 7 Dictio frustra quid importet. in. c. quia frustra. nu. 6. de usu. fo. 128.
- 4 Dictio quasi denotat causam imperfectam. in. c. ad nostram. el. ij. nu. 2. de iureiur. fo. 141.
- 2 Dictio ex denotat causam immediatam: sed dictio ob denotat causam mediatam. in. c. auditis. nu. 3. de procu. fo. 143.
- 5 Dictio concorditer posita vel prolata in materia iuris et in negotio per vniuersitatem explicando verificatur dummodo pars sufficiens consentiat nisi aliud de voluntate principis appareat. in. c. cum olim. nume. 29. de re iudi. fo. 60.
- 4 Dictio suus quandoque denotat iurisdictionem. in. c. nullus. nu. 1. de iure iuran. fol. 130.
- 6 Dictio si quis vel si qua non comprehendit vniuersitatem vel collegium in odiosis in fauorabilibus sic. in. c. nouit. numero. 2. de his que fiunt a prela. fo. 67.
- 7 Dictio diutius quid significat. in. c. i. nu. 7. de conu. lepro. fol. 24.
- 7 Dictio presertim quid importet. in. c. discretionem. nu. 9. de eo qui cog. consan. fol. 30.
- 6 Dictiones incontinenti statim mor et similes ubi non habent determinationem temporis a iure communi recipiunt intervallum arbitrium iudicis. in. c. an sit deferendum. nu. 8. de appel. fo. 111.
- 6 Dictio infra quando iungitur certo tempore denotat imperfectionem. in. c. cum virum. nu. 2. de regu. fo. 159.
- 7 Dictio propter eos et pro eis differunt. in. c. potestis. numero. 2. de priuileg. leg. folio. 157.
- 7 Dictio lis quando ponitur in aliqua dispositione potest verificari non solum in contentione iudiciali sed etiam extraiudiciali. in. c. sepe contingit. nu. 5. de appel. fo. 113.
- 7 Dictio sicut denotat omnimodam similitudinem et aliqui alios effectus fin ea ad que referuntur. in. c. inquisitionis. nu. 8. de accu. fo. 69.
- 5 Dictio libere denotat quod non exigatur alterius de consensu. in. c. cum cessante. nu. 7. de appel. fo. 129.
- 6 Dictiones iste difficile vix de sui natura importat difficultatem licet aliquando possint importare possibilitatem. in. c. cum sint. numero. 9. de deci. fol. 148.
- 1 Dictio quasi est aliquando veritatis expressiua et aliquando non. in. c. i. nu. 5. de postu. prela. fo. 107.
- 3 Dictio quasi importat improprietatem. in. c. cum ecclesia. nume. 36. de cau. pos. et proprie. fo. 155.
- 2 Dictio maxime quomodo sumatur. Ant. in. c. ad abolendum. nume. 1. de si. presby. fo. 119.
- 6 Dictio alius non semper facit positionem precedentis qualitatis. in. c. accedens. nu. 6. de preben. fo. 34.
- 2 Dictio presertim includit. in. c. tum ex literis. numero. 7. de restitu. in integ. folio. 159.
- 1 Dictio seu quomodo ponatur. in. c. bone memorie. el. ij. nume. 17. de pos. stu. prela. fo. 114.
- 3 Dictio vsque ponitur exclusiue vt enitetur absurditas. in. c. cum dilecti. nu. 4. de dolo. et conu. fo. 203.
- 6 Dictio preter ex sui natura includit. in. c. cum ab omni. nume. 5. de vita et honesta. cleri. fo. 5.
- 2 Dictio semper denotat tempus: dictio ubi locum. in. c. ad honorem. nu. 4. de auto. et usu pal. fo. 8.
- 2 Dictio quasi est diminutiua. in. c. gratum. nu. 9. de offi. dele. fo. 83.
- 1 Dictio violententer verificatur tam in significatione actiua quam in significatione passiua. in. c. dudum. el. ij. nu. 37. de elec. fo. 178.
- Corse. Et ideo si testes deponunt quod titulus cognouit semproniam violententer et non probant quod titulus intulerit violentiam mulieri quia illud verbum violententer potest verificari actiue et passiue: et probatio est interpretanda contra probantem. in. c. in presentia. de proba. hoc voluit Bar. in. l. ij. ff. de duo. reis. et idem voluit Bar. in. l. filius. la. ij. ff. de test. ubi idem voluit: et idem in l. si vxor. §. si quis vxorem. in si. ff. de adul. hac parte tenet Abb. in. d. c. dudum. de elec. ubi supra. sed reperio do. meum Barb. in. c. quia. de iudi. di. centem quod contra Bart. facit ibi text. et. c. vt fame. in verbo violententer. de sen. excu. et. c. cum pridem. in verbo violententer. de pac. et. c. presens. xx. q. ij. ubi illud verbum capitur in significatione actiua. et licet capi possit in significatione passiua: nihilominus attendi debet natura subiecta et illud quod est verisimile. de presump. c. quia verisimile. l. non est verisimile. ff. quod metus causa. nam illud quod non est verisimile est quedam falsitatis imago: vt voluit Bald. in. l. i. §. als. in. l. si fugitiui. C. de seru. fug. facit l. si ita quis. vers. quod nemo sanus diceret. ff. de evic. licet cum mulier possit inferre vim masculo vt eam cognoscat carnaliter. vt voluit glo. singuias in. l. i. C. de rap. virg. nihilominus istud non est verisimile nisi probeatur quia dictum testis debet intelligi secundum communem modum loquendi. vt voluit Immo. in. c. cum clamor. de testi. et Bar. in. l. stipulatio. ista. §. bi quoque. ff. de ver. obl. et iste videtur esse communis modus loquendi et maxime intelligenti: et per ter. preallegatos. ergo Bar. non bene loquitur et iudicio suo non debet iudex repetere testes vt declarat illud verbum violententer vt dixit Ang. in. d. l. ij. et non bene quia satis recepit declarationem secundum eam a cui vsu loquendi et etiam ad dispositionem iuris per preallegatos



# Repertorium singularium materiarum

- tos ter. sed iudicio meo non est recedendū ab opi. Bar. quia vbi verbus est equiuocum et testes simpliciter deponunt interpretatio fit cōtra pro ducentem testes. text. est qui non potest cauillari. c. in presentia. de pba. secundo. In dubio debemus capere viam vt excludatur delictum. ita dicit Bart. in l. non solum. §. sed vt probari. de noui ope. nuntia et Jnn. in. c. dudū §. de elec. facit. l. merito. ff. pro socio. et c. dudum. de presump. non ob. de communi vsu loquendi quia illud est verum nisi agatur ad effectum pene imponende quia tunc benigniorem partem sequi debemus vt pena euitetur per predicta iura.
- ¶ Dictio vniuersalis si impossibile sit stare in sua vniuersitate resoluitur in particularem in interpretatione dispositionum. in. c. nemo. numero. 5. de simo. fo. 80.
- 1 Dictio preter an stet inclusive vel exclusive. in. c. dudum. el. §. nume. 16. de electio. fo. 177.
- 2 Dictio de plano non tollit omnem solennitatem ordinis iudiciarij. in. c. nouit ille. nu. 31. et 56. de iudi. fo. 34.
- 7 Dictio nunc nō semper denotat tempus instans. in. c. §. numero. 1. de verbo. signi. fo. 197.
- 2 Dictio imo stat correctiue aut declaratiue. Anto. de but. in. c. inter corporalia. nu. 18. de transla. prela. fo. 18.
- 2 Dictio aliqua verificatur etiam in re minima. in. c. pastoralis. num. 9. de offi. deleg. fol. 93.
- 2 Dictio alius alia aliud quid significet. et in. c. officij. nume. 2. de peniten. et remis. fo. 113.
- 6 Dictiones meus tuus suus denotant dominium licet large sumendo denotent ius quod quis habet in re. in. c. §. numero. 6. de his que fiunt a maio. par. capi. fo. 71.
- 7 Dictio exactus quid significat. in. c. fina. numero. 5. de eo qui cogno. consang. fol. 31.
- 3 Dictio vniuersim inuit qd actus sit factus nemine discrepante. in. c. cū ecclesia. nu. 2. de cau. pos. et proprie. fo. 154.
- 1 Dictio in capitur multipliciter. in. c. ad nostram. nu. 4. de consue. fo. 94.
- 3 Dictio maxime exponitur aliquando pro tantum. in. c. si. §. porro. nu. 7. vt lite non contest. fo. 115.
- 2 Dictio infra denotat intrinsecitatem eius cui apponitur. in. c. §. nume. 2. de auto. et vsu pal. fo. 7.
- 3 Dictio diu verificatur in tempore vltra sex menses. in. c. cum in ecclesia. nu. 50. de cau. pos. et proprie. fo. 156.
- 2 Dictio quasi est aliquando expressiua veritatis quando dicendo aliud resultaret absurditas et idem de huiusmodi dictionibus. in. c. prout. nu. 6. de dona. et contu. fo. 198.
- 3 Dictio sicut aliquando non denotat omnimodam similitudinem. in. c. nouit ille. nu. 5. de iudi. fo. 32.
- 1 Dictio rite denotat solennitatem recte vero causam. in. c. §. vna vero. nu. 1. de sum. tri. et fide catho. fo. 13.
- 7 Dictio pauci in quo verificatur. in. c. latores. nu. 5. de ele. exco. fo. 140.
- 3 Dictio imo venit correctiue ad precedentia. in. c. §. numero. 9. vt lite nō contesta. fo. 109.
- Dictio forte non semper stat dubitatiue. ibi. nu. 23.
- 3 Dictio presertim quomodo sumatur. in. c. licet ex suscepto. nu. 11. de foro compe. fo. 71.
- 2 Dictio vsqz stat aliquando inclusive et aliquando exclusive tantuz. in. c. §. nu. 6. de ordi. ab epi. fo. 41.
- 1 Dictiones iste meum et tuum an importent dominium. in. c. §. nu. 26. et nu. 30. de postu. prela. fo. 109.
- 7 Dictio proprie refertur ad honestatem. in. c. primo. numero. 2. de na. ex libe. ven. fo. 26.
- 1 Dictiones iste mor statim illico: quantum tempus demonstrent. in. c. qz propter. nu. 17. de elec. fo. 164.
- 2 Dictio reali qz stat abundanter aliquando denotat instantiam quādam cum sollicitudine. in. c. super hoc. nu. 5. de renun. fo. 12. et nu. 37.
- 3 Dictio vicissim quid importet. in. c. §. nu. 6. de mu. peti. fo. 99.
- Dictio incontinēti quid importet. ibi. nu. 15.
- 1 Dictio alius quas res includat. in. c. sedes apostolica. numero. 13. de rescript. fol. 59.
- 1 Dictio continuo importat vt non fiat temporis intervallum. in. c. ceterum. nu. 4. de rescript. fo. 45.
- 7 Dictiones olim dudum et quondam possunt significare tempus preteritum presens et futurum. in. c. §. nu. 3. de cler. excom. fo. 139.
- 7 Dictio per denotat perfectionem et augmentum rei cui additur. in. c. si constiterit. nu. 13. de accu. fo. 69.
- 1 Dictiones vniuersim et concorditer important quod nullus discrepauerit. in. c. bone memorie. el. §. nu. 2. de postu. prela. fo. 113.
- 1 Dictio nulla excludit omnes actus quibus adheret. in. c. cu3 ad nostrā. nu. 1. de elec. fo. 158.
- 6 Dictio cum copulat accessorie et copulat principaliter quod facit ad multa licet aliquando illa dictio cum non copulat accessorie. in. c. cum marthe. nu. 3. de celeb. mis. fol. 210.
- 3 Dictio et vltra quid importat. in. c. litere tue. nu. 10. de dila. fo. 135.
- 4 Dictio necessitas comprehendit de larga significatione. vtilitatem. in. c. et si Christus. nu. 1. de iureiur. fo. 153.
- 3 Dictiones olim quondam dudum significant tria tempora. in. c. ex parte b. nu. 2. de foro compe. fo. 82.
- 3 Dictio maxime denotat idem in casu contrario. in. c. cum contingat. nu. 6. de foro compe. fol. 76.
- 1 Dictio imo est correctiua. in. c. innotuit. nu. 5. de elect. fo. 137.
- 2 Dictio imo quid denotat. in. c. inter corporalia. numero. 13. de translatio. episco. fol. 4.
- 6 Dictio pene et dictio quasi significant diminutionem. in. c. vestra. nu. 12. de coha. cleri. et mulie. fo. 13.
- 2 Dictio vniuersim importat quod actus fiat nemine discrepante. in. c. licet. nu. 1. de offi. deleg. fo. 107.
- 6 Dictio forte ponitur dubitatiue et affirmatiue. in. c. ex parte. nume. 3. de celeb. mis. fo. 209.
- 6 Dictio alius alia et. facit positionem eiusdem qualitatis cum precedentibus. in. c. sacris. nu. 2. de sepul. fo. 139.
- 7 Dictio prorsus vel penitus importat actum fieri ipso iure etiam si fuerit iuncta cum verbo futuri temporis. in. c. in quibusdam. nume. 7. de pen. nis. folio. 172.
- 5 Dictio presertim ponitur pro tantum. in. c. §. nu. 15. de excep. fo. 2.
- 5 Dictio tunc denotat extremitatē tēpis. in. c. sup. nu. 11. de app. fo. 96.
- Dictio a. quandoqz exclusiua et quandoqz inclusiua. ibi. nu. 13.
- 3 Dictio sicut non semper denotat similitudinem. in. c. quia. v. nume. 6. de iudi. folio. 29.
- 7 Dictio presertim si stat comparatiue stat proprie si stat taxatiue stat improprie nisi addantur alia adminicula. in. cap. per tuas. el. §. numero. 6. de simo. fo. 87.
- 6 Dictio in aliquando stat augmentatiue aliquando priuatiue. in. c. §. nu. 1. de fideiur. fo. 97.
- 3 Dictio presertim sumit diuersimode. in. c. §. nu. 34. de ord. cog. fol. 147.
- 2 Dictio item est continuatiua et geminatiua precedentium. in. c. pastoralis. §. item. nu. 2. de offi. deleg. fo. 92.
- 2 Dictio infra quid importet. in. c. §. nu. 3. de ele. coniug. fo. 13.
- 6 Dictio tanqz et quasi regulariter non sunt expressiue veritatis. in. c. solite. nu. 5. de maio. et obe. fo. 25.
- 6 Dictio ex eo denotat causam immediatam: dictio ob id denotat causam mediatam et remotam. in. c. exhibita. nu. 3. de rerum permu. fo. 91.
- 7 Dictio libere importat actum non dependere a voluntate alterius. in. c. nostro. nu. 2. de pen. et remis. fo. 178.
- 3 Dictio infra circa vel circiter adiuncta tempori denotat imperfectionem temporis. in. c. ex parte. nu. 3. de rescript. fo. 83.
- 7 Dictio vel exponitur aliquando pro et. in. c. qualiter et quando. el. §. nu. 30. de accusa. fo. 74.
- 7 Dictio et cetera abbreviate scripta comprehendit aliqua vltra precedentia. in. c. estote. nu. 4. de reg. iur. fo. 206.
- 7 Dictiones circa plus et vltra quid et quantum importent. in. c. tue. nobis. nu. 3. de despon. impub. fo. 16.
- 6 Dictio presertim potest exponi pro maxime et pro tantum. in. c. preterea. nu. 4. de cens. fo. 201.
- Dictio precise idem importat quod absolute et sine cause cognitione. in. c. §. nu. 5. de rescript. fo. 45.
- ¶ Corset. Adde Bal. in. d. c. §. in si. vbi induxit illum tex. ad q. statutū disponit quod reformationes debeant precise seruari quō debeat intelligi verbum precise. dicit posse argui ex illo text. quod intelligitur sine cause discussione. sed hoc est falsum sū eum per illum text. nam hec dictio precise non excludit legitimas defensiones. vt in. l. stipulatus sum. ff. de verbo. obli. allegat Jac. de arc. ibi et dictio precise recipit determinationem legalem. l. ita pudor. C. de adult. et intelligitur verbum precise. i. ad literam. prout iacet: et si opus est etiam manu militari. Item et remedio carceris. l. sacrilegij. §. fin. ff. ad. l. iul. pecu. l. qui restituere. ff. de rei vendi. et qd not. in. l. sed et be. §. preter. ff. de procura. et adduco eundem Bal. in. c. cū. 20. de consuet. vbi dicit qd verba precisa pape recipiunt tacitā conditionem et interpretationem alleg. d. l. si stipulatus et idē Bal. in. l. oēs populi. in vltima charta. ff. de iusti. et iure. dicit qd male statutum recipit determinationem laudabilem. alle. d. l. si stipulatus sum. et verbum precise sū deriuarent. Item exponitur precise. i. necessario. allegat. l. sed et be. §. preter. ff. de procura. et adduco eundem Bal. in rub. de consuet. qd vbi in statuto apponitur verbum precise debet ad vnguem seruari. allegat notata in cle. ne romani. de elec. et tñ valet dicere precise quantum omnimode et indistincte. allegat text. in. l. semper. in. §. demonstrat. ff. de iure in iur. reuera text. ibi vtitur verbo absque. et gl. ibi dicit vel precise et adduco eundem Bal. in. l. causam. C. de execu. rei iud. in. §. col. qd virtus horum verborum videlicet qd statutum sit psum hoc est qd adeo sit stricti iuris. s. formatū vt nullo modo possit ab eo recedi allegat no. in. l. placuit. C. de iudi. et adduco eundem Bal. in. l. executione. C. de proba. in vlti. col. statutū disponit qd accusatus teneatur rñdere precise accusationi: reservatis tñ exceptionibus sibi iste opponit exceptiones iudicis incompetētis an talis exceptio admittatur ad cōtestationem litis impediendā. rñdet qd sic per gl. in. l. j. de leque. pos. et frue. facit qd voluit Bal. in. l. commissorie. C. de pac. inter emp.



# Super Lectu. Panormitani.

emp. & ven. ubi dicit statutu disponit qd iudex seruet forma statuti prout facit ad litera qd intelligit saluo semp intellectu: qd lra occidit: spiritus aut viuificat. idē Bal. in l. i. C. de pa. qui si. distra. dicit gñale statutum disponit qd statuta debeant seruari ad lfm: qd tunc non fit extensio: qd lite ra dicit que oculis nō que solo intellectu percipitur. & sic Bal. circa hūc passum reperitur varius. dñs meus do. Barba. in d. c. h. considerat in quātum Bal. colligit ex illo tex. qd si statutu dicat qd reformationes de beat seruari pñse qd talia verba recipiunt determinationē legalē iudicio suo ipse non pōt hoc colligere ex illo text. & mouet hac ratione. potētiōr est pñsio facta p viā statuti q̄ pñsio facta per viam rescripti. mirabi le fuit dictum Anno. in c. quāto. de cōsuetu. retulit Bal. in l. i. ff. de cons titu. principū. Idē voluit Sali. in l. i. C. q̄ sit long. cōsue. & l. i. C. si con tra ius vel vti. pub. in l. i. C. de ser. reipu. ma. modo posito qd ita sit quod istud verbū precise appositū in rescripto cōcesso ad instātiā impetrā tis recipiat interpretationē iuris vt intelligat si preces veritate nitantur non tñ idē erit in cōstitutione gñali que est preceptū virozū pñdētū. l. i. de legi. & ex ista causa & generali disponitur. iij. dist. erit autem lex. & ideo fin eum nō valet ista argumētatio de illo tex. loquente de rescripto im petrato ad impōrtunitatem supplicantis. vt in l. i. C. de pet. bono. subla. lib. x. ad cōstitutionem generalē. & per cōsequens Bal. non bene loqui tur fm eū. quoniam ter. d. c. h. pbat qd idē est dicere pñse qd sine cause co gnitione vt apparet ex illo text. in verbo non credimus ita pñse. & ita fir māt doc. oēs ibi & etiā facit tex. in d. c. h. christianos. si ergo hoc militat in rescripto vt excludat cause cognitio nonne multo fortius idem erit in cōstitutione precise intelligēda. fatetur tñ qd si resultaret iniquitas aut qd aliq̄s efficeret locupletior cū aliena iactura qd tunc reciperet interpre tationē legalē argu. notatorū. in l. i. C. de condi. inser. & in l. conuentus lam. C. de epi. & cle. & quod nō. in l. ista pudor. C. de adulte. & ita residet in hoc passu. Ego dicere qd l3 quelibet dispositio recipiat interpretationē a iure cōi vt in rescripto. p. c. causam que. de rescri. & l. falso. C. de diuer. rescri. & idem in statuto. vt in c. cū dilectus. de cōsue. & in l. i. si serui nostri. C. de nora. & idem in priuilegio. l. si quando. C. de inoff. te. ecclesia nostra. de elec. & idē in indulgentia. vt in c. dilectio. de ver. sig. tñ hoc est verus in dubio. sed ubi in aliqua dispositione verbū pñse apponit debet proprie intelligi fm naturam suā. i. absolute & sine cognitione. nam a propria si gnificatione vocabuli non est recedendū. l. ille aut ille. §. cum in verbis & l. non aliter. ff. de lega. iij. & c. si. de verbo. sign. & hoc fm rationē recti ser monis nisi materia subiecta aliud requireret. arg. l. si vno. ff. loca. Sed sal ua ratione recti sermonis & maxime in statutis verba proprie accipien da sunt. l. iij. §. hec verba. ff. de neg. gest. l. i. §. si is qui nauē. ff. de exerci. l. quicquid astringende. §. de verbo. oblig. c. in nostra. de in iur. cum si. Et adduco ego Ange. de hoc verbo precise. in consi. suo. l. iij. ubi dicit quod verbum precise est remotiuum omnis obstaculi: sicut dicitur in obliga tionibus dandi per respectū obligationis faciende in quibus regulari ter non tenetur quis ad factū precise. vt in l. stipulationes non diuidun tur coniuncta. l. ubi autē non apparet. in §. si. de verbo. obl. & ff. de re ius di. si quis ab alio. in fi. in vlti. glo.

- 2 Dictio est stat aliquando priuatiue. in c. i. nu. 8. de renun. fo. 10.
- 5 Dictio presertim denotat idem in casu contrario. in c. veniens. nu. 20. de prescrip. fo. 43.
- 5 Dictio tñ: est taxatiua. in c. cū ecclesia. nu. 9. de cā pos. & pprie. foli. 154.
- 7 Dictio frustra: denotat quādam annihilationē & nullitatem actus. in c. veniens. nu. 24. de accu. fo. 63.
- 7 Dictio quasi de natura sui diminuit licet aliqñ sit veritatis expressiua. in c. quesuit. nu. 1. de ver. sig. fo. 199.
- 1 Dictio maxime quomodo ponatur. in c. auditis. nu. 9. de elec. foli. 149.
- 2 Dictio: ponitur priuatiue. Anto. in c. i. nu. 1. de renun. fo. 21.
- 2 Dictio sepius. notat iterationem. Anto. in c. mandamus. nu. 1. de offi. archi. fo. 66.
- 1 Dictiones seu: siue: nōn semper inducunt alternatiuam sed aliqñ copu latiua. in c. inter ceteras. nu. 4. de rescrip. fo. 46.
- 4 **Dictum** extraiudiciale & primū pēpōderat scōo iudiciali et cū iuramento. in ca. per tuas. nu. 5. de proba. fo. 26.
- 3 Dictum alicuius magni vel religiosi viri inducit presumptionem. in c. cā licet ipse non iurauerit: in testem vero non admittitur sine iuramento. in c. cum olim. nu. 5. de do. & contuma. fo. 205.
- 1 Dictum generale debet generaliter intelligi ubi est eadem ratio: secus ubi diuersa. in c. ad nostram. cl. iij. nu. 1. de iure iur. fo. 143.
- 1 Dictum vnius inducit iustam causam credulitatis. in c. cum contingat. nu. 5. de rescrip. fo. 69.
- 1 Dicta sapientum possunt adduci in decisionibus causarum. in c. cū om nes. nu. 3. de constitu. fo. 21.
- 4 Dicta sanctorum an sint necessario obseruanda. in c. ne innitatis. nu. 2. de constitu. fo. 20.
- 1 Dicta pontificum si discordant cum dictis sanctorum quibus potius est standum ibi. nu. 7.

- 6 **Differentia** que sit inter mores & ritus. in ca. si. nume. 1. de baptis. fo. 215.
- 5 Differentia nō est inter publicū exēdicatū & occultū nisi in his que gerunt ratione publici officij. in c. pastoralis §. verum. nu. 15. de appel. foli. 121.

- 2 Differentia inter iuramentum & fidei prestationem. in c. ad aures. nume 3. quod metus cau. fo. 151.
- 2 Differentia q̄ sit inter syndicū & pcuratorē. in rub. nu. 1. de syndi. fo. 148.
- 5 Differentia inter appellationem extraiudiciale & iudiciale. in c. bone memorie. nu. 8. de appel. fo. 118.
- 7 Differentia an sit inter filium puberem vel impuberem quo ad spōsalia per patrem contrabenda. in c. i. nu. 3. de despon. impub. fo. 12.
- 6 Differentia non est inter exēdicatū publicū vel occultū in his que non geruntur ratione publici officij. in c. ad probandū. nu. 13. de iudi. fol. 30.
- 6 Differentia est an alicui provideatur in ecclesia vel de ecclesia. in c. si. nu me. 2. de preben. fo. 49.
- 4 Differentia inter c. significauit. de testi. & ca. qñ frequenter. vt lit. non contesta. in d. c. significauit. nu. 3. fo. 76.
- 9 Differentia lata est inter consiliū & consensum. in c. qua fronte. nu. 14. de appella. fo. 102.
- 7 Differentia que sit inter excommunicationem minorem & maiorem et quare. in c. si. nu. 2. de cle. excom. fo. 142.
- 3 Differentia inter excommunicationem & anathema. in c. cū non ab ho mine. nu. 23. de iudi. fo. 27.
- 6 Differentia nulla est in materia presumptionum inter ius canonicū & ciuile nisi quod de iure canonico non procedit prescriptio cum nulla fide. in c. peruenit. nu. 3. de empt. & ven. fo. 83.
- 7 Differentia que sit inter manifestum & notorium. in c. cum olim. num. 1. de ver. sig. fo. 220.
- 5 Differentia inter interdictum vnde vi & viam attentati. in cap. bone meo morie. nu. 17. de appel. fo. 119.
- 9 Differentia que sit inter causam & occasionem. in c. vnico. num. 10. vt ec cle. benefi. si. di. con. fo. 73.
- 3 Differentia inter dispositionem & suspensionem. in c. at si clerici. num. 7. de iudi. fol. 11.
- 2 Differentia an sit inter transactionem & amicabilem compositionem. in c. si quando. nu. 3. de offi. deleg. fo. 79.
- 2 Differentia inter rebellem & inobediētem inter quatuor. nume. 3. de ma tori. & obedi. fo. 146.
- 6 Differentia que sit inter controuersiam. rixam. & litem. in c. i. nume. 4. ne cle. vel mona. fo. 235.
- 2 Differentia inter anathema & excommunicationem. in c. cum ecclesia rum. nu. 5. de offi. ordi. fo. 112.
- 5 Differentia inter priuilegia & confirmationes. in ca. cum inter. nu. 20. de re iudi. fo. 61.
- 7 Differentia que sit inter interdictum & excommunicationem. in ca. dilec tus. nu. 3. de excels. prela. fo. 147.
- 1 Differentia inter epistolam decretalem decretum et constitutionem. in proe. Grego. nu. 5. fo. 3.
- 7 Differentia que sit inter maiorem & minorem. in c. si quem. nu. 2. de sen ten. excom. fo. 196.
- 2 Differentia inter presens & presentaliter. in c. tue. nu. 1. de procu. fo. 142.
- 7 Differentie plures maris & femine ponuntur in loco de quo remissius. in c. noua. nu. 3. de peni. & remis. fo. 175.
- 2 Differentia an sit inter rebelles & contumaces. in c. sane quia. num. 4. de offic. deleg. fo. 77.
- 5 Differentia inter excommunicationem maiorem & minorem. in c. a no bis. nu. 5. de excep. fo. 3.
- 1 Differentia que sit inter consuetudinem & prescriptionē. in c. si. nu. 20. de consue. fo. 106.
- 1 Differentia que sit inter mandatum & preceptum. in c. eam te. nume. 4. de rescrip. fo. 48.
- 6 Differentia que sit inter pignus & hypothecā. in c. nulli. nu. 12. de rebus ecclie. non alle. fo. 75.
- 2 Differentia inter priuilegium & beneficiū. in c. inter corporalia. nu. 36. de transla. epi. fo. 5.
- 3 Differentia inter causam obligationem & actionem. in c. dilecti filij. nu. 13. de iudi. fo. 22.
- 6 Differentia que sit inter manifestū. & notoriū. & rumorē. & indicij: & vis de diffinitiones istorum. in c. vestra. nu. 12. de cōba. cle. & mu. fo. 12.
- 2 Differentia inter nolle & non velle. in c. prudentiam §. sexta. nu. 5. de ofi. si. leg. fo. 85.
- 2 Differentia que sit inter laudum & sententiam. in c. cum dilectus. nu. 3. in c. de arbi. fo. 171.
- 5 Differentia que sit inter appellationem iudicalem & extraiudicalem. cum J. & A. nu. 19. de re iudi. fo. 76.
- 5 Differentia est magna inter cessationem a diuinis & sententiam interdī cti. in c. dilectis. nu. 18. de app. fo. 125.
- 11 Differentia que sit inter proficere et sufficere: nam multa proficiunt que non sufficiunt. in c. i. nu. 8. de postbu. prela. fo. 107.
- 1 Differentia an sit inter expēsas & damna. in c. quia nonnulli. nume. 7. de rescriptis. fo. 86.
- 1 Differentia que sit inter consensum & consiliū. in c. cum vos. nume. 4. de his que fiunt a prela. fo. 66.
- 2 Differentia inter amicabilem compositionem & transactionem. in c. si



# Repertorium singularium materiarum

- tulmus. nu. 5. de transact. fo. 135.  
Et vide in c. super eo. nu. 2. eo. ti.
- 1 **Differentia** que fit inter rescriptum privilegium et beneficium in rubric. nu. 2. de rescrip. fo. 43.
  - 1 **Differentia** inter clericos et laicos circa scientiam articulo rum. in rubri. nu. 6. de sum. tri. et fide catbo. fo. 11.
  - 2 **Differentia** inter fictionem et presumptionem. Anto. in. c. literas. nu. 4. de tempo. ordi. fo. 39.
  - 4 **Differentia** est inter iuramentum et simplicem loquelam inualidam: scilicet si loquela est valida. in. c. debitorum. nu. 3. de iur. iuran. fo. 131.
  - 6 **Differentia** que fit inter stare et sedere. in. c. j. nu. 3. de vi. et hone. cleri. f. 2.
  - 4 **Differentia** inter positiones et interrogationes. in. c. quoniam. nu. 15. de probatio. fo. 28.
  - 6 **Differentia** que fit inter consensum et concilium. in. c. j. nu. 5. de his que fiunt a prelato. fo. 65.
  - 9 **Differentia** que fit inter commodum vivere et sine penuria vivere. in cap. j. nu. 4. de insti. fo. 51.
  - 2 **Differentia** inter appellationem iudicalem et extraiudicalem. in. c. dilecti. nu. 4. de maio. et obe. fo. 128.  
**Differentia** an sit in aliquo inter sententiam et rem iudicatam. in rub. nu. me. 1. de re iudi. fo. 47.  
**Differentia** an sit inter syndicum et actorem. in. c. j. nu. 1. de syndi. fo. 145.
  - 7 **Differentia** que fit inter homagium et fidelitatem. in. c. ex diligenti. num. 1. de fimo. fo. 8.
  - 1 **Differentia** inter obreptionem et surreptionem. in. c. cum dilecta. nu. 7. de rescrip. fo. 66.
  - 3 **Difficultas** permittit id quod alias est prohibitum. in ca. si significasti. nu. 11. de foro compe. fo. 85.
  - 7 **Digitus** an sit membrum vel pars membri. in. c. j. nu. 10. qui cleri. vel vo. fo. 20.  
**Digitus** incidens alicui an fiat irregularis. ibid.  
**Digitus** non est membrum sed pars membri. in. c. significasti. nu. 10. de elec. f. 116.
  - 1 **Dignitate** acceptare nolens peccat si non reperit alius idos neus. in. c. venerabilem. nu. 14. de elec. fo. 155.  
**Dignitas** que solet auferri per electionem non debet semper dari illis quorum antecessores habuerunt illam dignitatem. ibi. nu. 15.
  - 2 **Dignitates** que habent annexum ordinem presbyteratus. Anto. in. c. j. nu. 2. de eta. et quali. fo. 42.
  - 7 **Dignitas** et potentia aduersarii an sufficiat ad probandum metum. in. c. infinuante. nu. 3. qui cle. vel vo. fo. 22.
  - 6 **Dignitates** ecclesiastice non vadunt per viam consanguinitatis. in. c. j. nu. 1. et 3. de preben. fo. 23.
  - 7 **Dignitas** que tribuitur persone potest conferri in mortuus sed non illa que consignatur vel tribuitur scientie. in ca. a nobis. el. h. nu. 8. num. 11. et 12. de sen. excom. fo. 187.
  - 4 **Dignitas** delinquentis an aggravet delictum: et quis magis puniatur maior in dignitate vel minor. in. c. cum quidam. nu. 1. de iur. iur. fo. 135.
  - 6 **Dignitas** personat et officium quod fit. in. c. de multa. nu. 21. de preben. fo. 38.  
**Dignitates** plures non possunt esse penes unum quoniam unaqueque de per se requirit exercitium servicie. ibi. nu. 22.
  - 7 **Dignitas** quantumcumque excellens vilescit quoniam sunt in numero persone illam habentes. in. c. j. nu. 4. de priui. fo. 151.
  - 7 **Dignitate** quam non habet si quis sibi ascribit ita puniatur quoniam nunquam poterit consequi dictam dignitatem. in. c. ex literis. nu. 1. de cle. non ordi. mini. fo. 143.
  - 1 **Dignitas** non debet generare superbiam sed humilitatem. in proemio Gregorij. nu. 2. fo. 6.
  - 1 **Dignitas** non moritur. in. c. significasti. nu. 4. de rescrip. fo. 84.
  - 2 **Dignus** quis non presumitur ad aliquam dignitatem nisi probetur. in. c. unico. nu. 6. et nu. 8. de seru. in or. fa. fo. 40.
  - 7 **Dilapidatio** que fit in nobis ex quibus coniecturis apparereat. in. c. licet beli. nu. 9. de fimo. fo. 86.
  - 3 **Dilationes** dilatorie non dantur reo: eo quod actor declaravit libellum ambiguum si per expressa potuit reus deliberare. in. c. litere tue. numero. 1. de dila. fol. 135.
  - 4 **Dilationes** improbe petentes non sunt admittendi: vel eis iuramentum est deferendum. in. c. nullus dubitat. nu. 3. de presump. fo. 116.
  - 4 **Dilationes** quoniam incipiunt currere. in. c. intra tertiam. nu. 6. de testi. fo. 89.  
**Is** qui habuit dilationem trium mensium pro testibus in eadem provincia existentibus an habeat aliam dilationem sex vel novem mensium pro testibus in longinquo existentibus. ibi. nu. 7.  
**Dilationi** quarte an sit locus in exceptionibus probandis. ibi. nu. 9.
  - 5 **Dilationes** sunt minuende maxime quoniam causa est commissa brevi tempore terminanda. in. c. super. nu. 16. et 18. de appel. fo. 97.  
**In** summarijs etiam causis non sunt dande tam breves dilationes intra quas partes non possint docere ius sum. ibi. nu. 19.
  - 5 **Dilationes** date an possint renovari sine cause cognitione vel quoniam. in. c. si significante. nu. 7. de app. fo. 136.
  - 3 **Dilatio** data ex partium consensu non potest altera parte inuita renovari. in. c. si significante. nu. 4. et 7. de app. fo. eo.  
**Dilationem** vel termino pendente potest index statuere alium terminum vel

- dilationem ad alium actum successive explicandum eidem parti vel alteri quia non tendit in preiudicium prime dilationis. ibi. nu. 9.
- 3 **Dilationes** dilatorie non dantur quoniam reus habuit copiam rescripti. sed an in causa criminali. in. c. h. nu. 6. de dila. fo. 33. et seq.
  - Dilatio** solet dari reo pro amicis consulendis. ibi. nu. 11. fo. 13. et 14.
  - Dilationis** quo casu dantur ad consulendum advocatum. ibi. nu. 17.
  - Dilationes** deliberatorie non dantur actori in principio cause. ibi. nu. 13.
  - Dilationes** an sint dande iudice sedente pro tribunali. ibi. nu. 14.
  - Dilationes** date sine cause cognitione an valeant. ibi.
  - 3 **Dilationes** non sunt abbreviande quoniam agitur de rebus ecclesiasticis: scilicet si de prophanis. in. c. j. nu. 4. de dila. fo. 132.  
**Dilatio** quid sit et quotuplex sit. nu. 15. fo. 133.  
**Dilatio** an possit dari a iudice parti non petenti. ibi. nu. 16.
  - 4 **Dilatio** probatoria dicitur peremptoria. in. c. licet. nu. 4. de proba. fo. 22.
  - 2 **Dilationes** iuris possunt abbreviari quoniam causa est commissa decidi intra breuem terminum. in. c. de causis. nu. 6. de offi. deleg. fo. 74.
  - 7 **Dilationes** possunt et debent abbreviari cum cause cognitione. in ca. quod ad consultationem. nu. 17. de re iudi. fo. 64.
  - 4 **Dilatio** debet dari brevis et causa cognita super reprobatione facienda et reprobatio est causa. in. c. licet dilectus. nu. 4. de testi. fo. 82.
  - 3 **Dilationes** dantur reo licet habuerit terminum peremptorium intra quem ob publicam utilitatem non potuit interesse. in. c. exposuit nobis. nu. 1. et 2. de dila. fo. 136.  
**Dilationes** sunt dande ad consulendos eos qui sunt informati et quos causa tangit. ibi. nu. 7.
  - 7 **Diocesis** dicitur parochia episcoporum. in. c. parochianos. nu. 1. de sen. excom. fo. 181.
  - 2 **Diocesis** tota de iure et regulariter spectat ad episcopum ipsius. in. c. graue. nu. 2. de offi. ordi. fo. 123.
  - 6 **Diocesis** appellatur parochia episcopi. in. c. apostolice. nu. 7. de do. fo. 107.
  - 6 **Diocesis** est parochia episcopi. in. c. quoniam. nu. 2. de deci. fo. 147.
  - 1 **Directe** qui non potest aliquid facere non potest etiam indirecte. in. c. dudum. el. h. nu. 17. de elec. fo. 177.
  - 2 **Discipulus** debet tueri et defendere opinionem magistri sui. in. c. omnes. nu. 2. de maio. et obe. folio. 125.
  - 7 **Disparitas** diuitiarum et nobilitas excludit parentes et propinquos a testimonio in matrimoniali causa. in. c. videtur. nu. 6. qui matri. accu. pos. fo. 45.  
**Disparitas** qualis esse debet satis remittitur arbitrio iudicis. ibi.  
**Discretio** solet peruenire post annos pubertatis. in. ca. cum virum. nu. 2. de regu. fo. 159.
  - 7 **Dissimulatio** inducit consensum. in. c. quoniam. nu. 1. ne prelati vices suas. fo. 92.
  - 7 **Disiunctiva** quoniam capitur et idez operatur quod copulativa. in. c. ex literis. nu. 7. de spon. fo. 4.
  - Dispensatus** in minori dignitate non videtur dispensatus ad maiorem. in. c. cum vintoniensis. nu. 8. de electio. fo. 145.
  - 2 **Dispensatio** an aliquo casu late interpretatur. in. c. literas. nu. 7. de fil. presby. fo. 56.
  - 7 **Dispensare** potest cum homicida circa habentem beneficium curatum per papam non curatum vero per episcopum. in. c. henricus. nu. 3. 4. et 7. de de cle. pug. in duel. fo. 115.
  - 6 **Dispensatus** a papa super pluralitate beneficiorum causa cognita est tutus apud deum: alias secus. in. c. extirpande. in repet. §. quivero. nu. 43. de prebendis. fo. 44.
  - 7 **Desponsari** dicitur tam in matrimonio de presenti quam in matrimonio de futuro. in. c. veniens. el. h. nu. 4. de sponsa. fo. 7.  
**Desponsatio** et sponsus quid significant. ibi.
  - 6 **Dispensatus** ut possit promoueri ad dignitates an possit promoueri ad episcopatum. in. c. dilectus filius. nu. 1. de concess. preben. fo. 62.  
**Dispensatio** est quid odiosum. ibi.  
**Dispensatus** ut possit esse episcopus non poterit promoueri ad archiepiscopatum et sic de maioribus. ibidem.
  - 2 **Dispensatus** ad sacros ordines non intelligitur dispensatus ad beneficium curatum. Anto. in. c. literas. nu. 6. de fil. presby. fo. 56.
- Corse.** Istud idem voluerunt Jo. mo. Archi. Jo. and. et de anch. Domi. de sancto Gemi. in. c. j. de fil. presby. lib. vi. idem voluit Domi. in. c. h. eo. tit. et lib. et in. c. licet canon. in prin. de elec. lib. vi. Old. confi. c. xv. in ci. puncta brevia. in. iij. col. do. Compo. in. c. cum in cunctis. §. inferiora. de elec. Spe. in ti. de leg. §. si. in ver. quid sit dispensatum. Fel. in. c. postulat. in. xvij. co. de rescrip. et vide gl. in cle. generalis. de eta. et quali. et domi. Albb. in. c. pro illorum. de preben. vbi tenet hanc partem glossa. et Albb. in. cle. vt hi qui. de eta. et quali. Contrarium videtur sentire Jo. cal. in. c. j. de fil. presby. allegas Inno. in. c. si. eo. ti. sed dicas dictum eorum pcedere in beneficio simplici. nec obstat. acceptimus. de eta. et quali. vbi approbat ad ordinem videtur approbatus ad beneficium ordinis consecutus quoniam per modum. Anto. ibi: illud est verum in minori vel simili: sed in maiori vel separato non: et consilium seu requisitus ut consulerem nolui: quoniam consilium optime est ut non videatur dispensatus per rationes alleg. in preallegatis locis.

Dispensare



## Super Lectu. Panormitani.

- 6 Dispensare et authorizare nemo potest sibi ipsi et cum seipso. in. c. magne. nu. 2. de voto et vo. re. fo. 17.
- 6 Dispensatio sine iusta et legitima causa est potius quedam dissipatio et iurium vulneratio. et ideo non valet. in. c. q. in tantum. nu. 3. de preben. fo. 24.
- Dispensatio facta super una re intelligitur facta super omni consecutiuo et dependenti ex illa re. ibi. nu. 4.
- Dispensatio facta cum minori ut possit habere ecclesiam curatam videtur dispensatum ut non teneatur se promoueri facere intra annum. ibidem.
- Dispensatus ut habeat plura beneficia curata ut dispensatum ut ad libitum suum possit ex illis interpellatum per se vel per alium servire. ibi.
- 6 Dispensatus ad pluralitatem beneficiorum non est tutus quo ad deum nisi sit in eadem utilitatem ecclesie vel propter prerogativam literarum vel meritorum. in. c. de multa. nu. 20. de preben. fo. 38.
- 7 Dispensatio si in aliquo casu requiritur nec dicitur per quam potest fieri ab episcopo. in. c. postulatis. nu. 8. de cle. excom. fo. 141.
- Dispensari quis non potest per illum a quo habuit causam ut mereretur dispensari. ibi. fo. 9.
- 6 Dispensatus a papa contra ius divinum sine causa non est tutus apud deum. in. c. non est. nu. 7. de voto et vo. re. fo. 175.
- Dispensatus a papa super pluralitate beneficiorum non est tutus apud deum. ibi. nu. 8.
- Dispensatus a papa in his que sunt de iure positivo sine causa: an sit tutus apud deum. ibi.
- 7 Dispensatio non presumitur nisi probetur. in. c. fraternitatis. nu. 2. de schismati. fo. 104.
- Dispensatus vel legitimatus ab aliquo dicente se habere auctoritates debet non solum ostendere ipsam dispensationem: sed etiam copiam authenticam potestatis sibi concessae ad ita dispensandum vel legitimandum. ibidem.
- Dispensare censetur princeps cum inhabili illum promouendo ad dignitatem. ibi. nu. 4.
- Dispensatio quid sit. ibi. nu. 4.
- Dispensatio non potest fieri sine cause cognitione licet aliquando. sic. ibidem.
- Dispensatus an et quando possit de crimine super quo fuit dispensatus accusari. ibi. nu. 6.
- Dispensatus in foro anime potest accusari super illo crimine in foro contentioso. ibidem.
- Dispensatio circa schismaticos quibus cassibus sit reservata pape. ibi. nu. 7.
- 6 Dispensandi potestas concessa inferiori prelato circa papam intelligitur cum causa hoc facere: alias non existente dispensatio non valet vel retractatur. in. c. ad monasterium. nu. 17. de statu mona. fo. 172.
- Dispensatio contra ius non potest fieri ab inferiore episcopo nisi in casibus expressis. ibi. nu. 19.
- 6 Dispensatio non potest fieri ab aliquo prelato contra episcopum nisi in casibus a iure expressis. in. c. i. nu. 7. de vo. et voti re. fo. 174.
- 3 Dispensatio respectu dispensationis dicitur favorabilis. in. c. at si clerici. §. de adulterio. nu. 6. de iudi. fo. 16.
- Dispensatio concessa in uno casu an extendatur ad alium casum. ibi. de. nu. 8. et 22.
- Dispensatio facta sine cause cognitione ab inferiore a principe est nulla. ibi. nu. 12.
- Dispensandi potestas an transeat in caplin episcopo mortuo. ibi. nu. 16. et 17.
- Dispensatus ab episcopo eo quod commisit aliquod crimen an videatur dispensatus ad beneficia acquirenda. ibi. nu. 21.
- 3 Dispensatio gradus non inducitur ex eo quod papa mandat uxorem restitui marito quando uxor opponebat consanguinitatem. in. c. literas. nu. 24. de resti. spo. fo. 182.
- 9 Dispensatio debet fieri ob publicam causam et non ob privatam: nam tunc diceretur dissipatio. in. c. de multa. nu. 8. de preben. fo. 37.
- Dispensatio quid sit. ibidem.
- 5 Dispensationem cogitur iudex concedere si subest causa legitima concedendi. in. c. pastoralis. nu. 17. de ap. fo. 120.
- 7 Dispensatio in matrimonio circa cognitionem spirituales nunquam reperitur quod ab ecclesia romana fuerit obtenta: secus in cognitione carnali. in. c. accepimus. nu. 5. de purga. cano. fo. 165.
- Dispensatio facta ab episcopo sine causa rationabili non valet. in. c. dudum. el. §. nu. 38. de elect. fo. 179.
- 2 Dispensatio an in dubio presumatur ex eo quod scienter fuit actum inhabili ad aliquid actum. Anto. in. c. veniens. nu. 7. de si. presby. fo. 53.
- Dispensatio non presumitur nisi exprimat verbum dispensatio: secundum opinionem Hostien.
- 7 Dispensatio si non concedatur per illum qui habet facultatem dispensandi an ipse peccet. in. c. henricus. nu. 3. de cle. pug. in. duell. fo. 115.
- Dispensatio concessa episcopis circa beneficia intelligitur de simplicibus quia dispensationis verba debent stricte intelligi. nu. 5.
- Dispensatio quando reperitur simpliciter concessa siue permissa intelligitur concessa episcopo quia de papa non erat dubium. ibi. nu. 6.
- Dispensatio super etate in dignitatibus ecclesiasticis est reservata papa licet aliquo casu possit esse episcopo. in. c. cum dilecti. nu. 9. de elec. fo. 153.
- Dispensare contra constitutionem concilii solus papa potest. ibi. nu. 0.
- 7 Dispensatio fit quandoque contra votum continentie. in. c. veniens. nu. 4.

- qui clerici vel vo. fo. 21.
- Dispensatio contra votum castitatis ex quibus causis fiat. ibi. nu. 6.
- 1 Dispensatio que processit motu proprio large interpretatur: secus illa que venit ad postulationem partis et quare. in. c. cum in cunctis. §. cum vero. nu. 7. de elect. fo. 126.
- Dispensatio est odiosa nisi veniat motu proprio. ibi. nu. 8.
- Dispensatio ad unum extenditur ad consecutiva ad illud. ibi. nu. 9.
- 7 Dispensatio super matrimonio dispensatur super legitimitate filiorum etiam quo ad hereditatem. in. c. referente. nu. 4. qui filii sint legi. fo. 41.
- 7 Dispensatio facta de contrahendo matrimonio in aliquo gradu intelligitur quod uterque contrahentium toto gradu distet in stipite. in. c. quod dilectio. nu. 1. de consanguini. et affi. fo. 32.
- Dispensatio late vel stricte an sit interpretanda. ibi. nu. 7.
- 6 Dispensatus ut possit promoueri ad maiorem dignitatem poterit promoueri ad minorem. in. c. ex parte. nu. 2. de deci. fo. 151.
- 7 Dispensatio fit ex pluribus causis. in. c. i. nu. 4. qui cle. vel vo. fo. 20.
- Dispensatio non imponitur nisi post penitentiam. ibi. nu. 5.
- 1 Dispensatio est stricti iuris. in. c. dudum. el. §. nu. 15. de elec. fo. 177.
- 6 Quod per dispensationem fieri potest posse non dicitur. in. c. quod deci. nu. 8. de sta. mona. fo. 181.
- 6 Dispensatio respectu illorum quibus conceditur intelligitur stricte: sed respectu illius a quo emanat interpretatur large. in. c. mandato. numero 3. de simo. fo. 32.
- 6 Dispensatio matrimonialis ex falsa causa non valet nisi postea confirmetur. c. quia circa. nu. 1. et 5. de consan. et affi. fo. 37.
- Dispensatio matrimonialis ex quibus causis concedatur. ibi. nu. 2.
- Dispensatio est nulla ipso facto non solum per surreptionem in exprimendo sed etiam in verum tacendo. ibi. nu. 5.
- 2 Dispensatio sine causa contra iuramentum an absoluat iurantem quo ad deum. in. c. cum inter. nu. 9. de renun. fo. 16.
- 7 Dispensationem quicquid inducit multiplicitas proliis siue filiorum. in. c. cum haberet. nu. 6. de eo qui dur. in. ma. fo. 23.
- 1 Dispensatio pape contra ius divinum non facit tutum dispensatum coram deo. in. c. significasti. nu. 6. de elect. fo. 122.
- 7 In dispensatione facienda an sit metio de affinitate et publica honestate ubi simul concurrunt. in. c. non debet. nu. 12. de consanguini. et affi. fo. 34.
- 2 Dispensari quomodo facilius possit in maiori dignitate quam in minori. in. c. si. nu. 14. de transla. epi. fo. 6.
- 6 Dispensatio dicitur odiosa et stricti iuris quod deueniat dispositione iuris. in. c. cum dilecti. nu. 6. de dona. fo. 105.
- 5 Dispensatio facta per episcopum alicui scholari per suam fauore studij non potest sine causa reuocari. in. c. significante. nu. 8. de appel. fo. 137.
- 1 Dispensatio non potest fieri sine cause cognitione nisi a principe. in. c. innotuit. nu. 8. de elect. fo. 137.
- Dispensatio superueniens an habebat confirmare actum nullum. ibi. nu. 11.
- Dispensatio non est concessa nulla contra papam nisi specialiter a iure concedatur. ibidem.
- 2 Dispensatio non potest in non subiectum exerceri. in. c. ad extirpandas. nu. 7. de fil. presby. fo. 55.
- 7 Dispensatio si specificiter non reservatur pape censetur permissa episcopo in. c. quibusdam. nu. 5. de penis. fo. 172.
- 2 Dispensatio impetranda debet omnia clare narrare. in. c. sponsa. numero 2. de sponsa. fo. 4.
- 6 Dispensatio facta a principe sine cause cognitione valet. facta ab inferiore a principe non. in. c. diuersis. nu. 3. de cle. coniuga. fo. 16.
- 2 Dispensatio contra ius non est extendenda etiam ad connexa si non potest in principali concessa aliquid operari. in. c. §. numero. 10. 12. et 13. de eta. et qualita. fo. 42.
- Dispensatus ad etatem an per omnia habeatur pro maiore. ibi. numero 10. 12. et 13.
- 7 Dispensatio cum illegitimis non fit nisi ex causa. in. c. per venerabilem. nu. 4. qui filii sint legi. fo. 43.
- Dispensatur etiam cum adulterinis.
- 7 Dispensatio non conceditur abbati vel inferiori prelato nisi in casibus a iure expressis. in. c. §. nu. 2. de eo qui fur. ordi. rece. fo. 143.
- Corse. Et ratio est quod grauiores sunt reservata episcopis ut in. c. i. de offi. archid. et in. c. ad bec. et in. c. si. eo. titu. et in. c. i. de priui. secundum Host. Inno. et Pet. de anch. in. c. §. nu. 2. de eo qui fur. ordi. rece. et ibi do. Abb. dicit quod est condicio optima quod abbas seu alius prelatus inferior non dispensat nisi in casibus a iure expressis. et vide plene per do. Abb. in. c. at si clerici. in. §. de adulteris. nu. 1. de iudi. et quod non. in. c. cum ex eo. de elec. lib. vi. et dicit ibi Abb. hoc dictum perpetuo menti tenendum: quia singulare.
- 6 Dispensatio imminente necessitate est debita. in. c. consilium. numero 4. de obserua. ieiun. fo. 218.
- 1 **Dispositio** c. quanto. de transla. prela. loquitur in episcopo qui transiit se de facto ad alium episcopatum. in. c. cum in cunctis. §. cum vero. nu. 11. de elec. fo. 126.
- 3 Dispositio. l. si ff. de rei ven. habet locum etiam in eo qui negat se suo nomine possidere et conuincatur de mendacio. in. c. §. in alijs. nu. 49. ut lite non contestata. fo. 121.



# Repertorium singularium materialium

- 2 Dispositio. c. i. de consti. lib. vi. loquitur qñ lex ex toto tolleretur statum vel consuetudinem. c. constitutus. nu. 9. de testi. in integ. fo. 163.
- 7 Dispositio. c. omnipotens. supra eo. loquitur qñ pendeat accusatio seu denuntiatio actualiter. in. c. meminimus. nu. 9. de accu. fo. 61.
- 6 Dispositio. c. quia propter. de elec. solum habet locum in ecclesijs catbedralibus et regularibus collegiatis. in. c. unico. nu. 18. in fin. vt eccle. bene si. sine di. fo. 71.
- 4 Dispositio. l. in contractibus. C. de non nu. pecu. an habeat locum in ecclesia. in. c. si cautio. nu. 3. de fide instru. fo. 12.
- 7 Dispositio. c. licet de spon. duo. an ad precedentia matrimonia trabatur. ibi. nu. 6. fo. 17.
- 3 Dispositio. l. si. C. de tempo. appel. loquitur in restrictione termini et non in prorogatione. in. c. ex ratione. nu. 8. de appel. fo. 84.
- 6 Dispositio. c. j. de locato. an habeat locum in omnibus studijs. ibi. nume. 10. fol. 86.
- 6 Dispositio. §. nunc videndum. in. l. si certo. ff. commo. loquitur qñ recipiens expresse promissit se prestaturum estimationem. in. c. unico. nume. 24. de commo. fo. 80.
- 1 Dispositio. c. ecclesia vestra. de elec. an habeat locum in omnibus electionibus. vel in alijs negotijs explicandis per vniuersitatē vt ad illorū validitatem non sufficiat maior pars comparatione aliarum partium: sed requiratur maior pars totius vniuersitatis seu capituli. ibidem. numero 4. folio. 170.
- 7 Dispositio. c. ad falsarios. de crimine falsi. habet locum si litere papales gratiose reperiantur false. si vero sunt litere de iustitia procedit. c. accedens. eo. ti. ibi. in. d. c. accedens. nu. 5. fo. 135.
- 1 Dispositio. c. pastoralis. de rescrip. habet locum vbi cūq; contingit dubitatio tam super facto q̃ super iure. ibi. nu. 5. fo. 55.
- 7 Dispositio. c. si. qui fil. sint legi. loquitur qñ suberat impedimentum lege canonica tantum. ibi. nu. 5. fo. 45.
- 5 Dispositio. c. si quis eps. vi. q. loquitur in epis provincie cognoscentibus ordinario iure et non delegato. in. ca. non potest. numero. 14. de re iudica. folio. 50.
- Dispositio. c. pia. de excep. lib. vi. habet locum in iudicio agitato coram ordinario. in. c. dilectus filius. nu. 9. de rescrip. fo. 72.
- 2 Dispositio legis si. C. in quibus causis resti. in integ. non est neces. non habet locum in prescriptionibus iudicialibus. in. c. beneficio. nu. 3. de re scriptio. in integ. fo. 164.
- 7 Dispositio. c. quod directio hodie remanet si hodie papa dispēsaret vt distantes a tertio et quarto gradu possint contrahere adinuicem. in. d. c. q̃ dilectio. nu. 8. de consanguini. et affini. fo. 32.
- 4 Dispositio. c. sicut nobis. de testi. habet locum siue sententia sit talis que transeat in rem iudicatam siue non. ibi. nu. 8. ti. eo. fo. 44.
- 4 Dispositio. c. licet dilectus. de testi. non solum habet locum circa personas testium sed etiam circa dicta. ibi. nu. 2. fo. 80.
- 4 Dispositio. c. si. de testi. an habeat locum in inquisito denunciato. ibi. in. d. c. si. nu. 7. fo. 89.
- 6 Dispositio legis bene a zenone. C. de quadri. prescri. qñ habeat locum. in. c. h. nu. 6. de reb. eccle. non alie. fo. 74.
- Corsetus. Adde q̃ dicta lex bene a zenone: que vult q̃ non habeatur regressus p̃ cōmentū a principe. vel ad habentē cām a fisco nō habet locum nisi in impatore nō aut in inferiore a principe s̃m Bal. in. c. ad aplice. de re iud. lib. vi. limita nisi princeps in territorio suo regalia et iura fiscalia a papa vel ab impatore habeat vel nō recognoscat superiorem vel posse diffet regalia et iura singularia fiscalia per tñ tempus cuius initij memoria non extaret. c. super quibusdam. §. preterea. de verb. sig. l. hoc iure. §. ductus aque. ff. de aqua quoti. et esti. faciunt not. per Barto. in. l. ij. C. de inferiori principe non recognoscente superiorem sicut de imperatore s̃m Bar. in. l. infamē. ff. de pub. iud. et in. l. hostes. ff. de cap. et Bal. in. ca. cum venissent. de eo qui mit. in pos. Inno. in. c. cum. p. tabellio. de fide instru. et Abb. in. c. que in ecclesiarij. de constitu. Secūdo nō habet locum dicta. l. bene a zenone qñ princeps non possedit rem alienatam s̃m Bar. in. l. si. C. si contra ius vel vti. pub. Tertio non h̃z locū. d. l. bene a zenone. qñ princeps esset in mala fide: vt q̃ scit rem esse alienam. glo. no. in. l. i. C. de ven. re. si. l. i. et in. l. ij. C. de cō. re. alie. Abb. in. c. h. de reb. eccle. nō alie. Quarto modo habet locū. d. l. bene a zenone. nisi constet q̃ princeps velit vti plenitudine potestatis s̃m Bald. in. proe. decre. refert tamē do. meus in. c. h. de reb. eccle. non alie. in. ciuitate Mantue se consuluisse quod. d. l. bene a zenone. procedit in absoluta potestate imperatoris. et alleg. Ange. formaliter hoc dicentem. in. d. l. bene a zenone. et Bal. in. l. multum. C. de cō. re. alt. dixit tamen do. meus Barba. in. d. consilio q̃ papa de plenitudine potestatis potest vti privilegio illius legis. et olim fecit hoc Grege rius contra quosdam ciues ¶ Perusinos. ita refert Ange. in. l. omnes. C. de quadri. prescrip. et in. l. item si verberatū. ff. de rei ven. Quinto nō habet locum dicta. l. bene a zenone. quando veditur res nomine creditoris secundum Bal. in. d. proe. decre. et vide Gyn. in. l. si. C. si aduer. si. Sexto non habet locum. d. l. in rebus ecclesiasticis secundum Archi. xij. q. fin. c. conuenior. Septimo non habet locū in rebus ecclesie alienatis a principe vel fisco glo. xij. q. 6. h. c. quicunq; militum. et in. c. h. de reb. eccle. non alie. et ibi Abb. nu. 7. et vide glo. xvi. q. ij. c. placuit. quam alleg. Joan. de

- imol. in. d. c. h. Octauo non habet locum in minore q̃ minor potest petere restitutionē in integ. l. i. C. si aduer. si. s̃m. Ange. in. repe. l. i. C. de fide instru. et tur. ba. si. lib. x. Nononon habet locū qñ princeps alienat ante traditionem s̃m Bal. in. c. j. §. si. de no. for. fidei. voluit hoc Marti. laus dñi. in. trac. suo. de principib. in. ij. co. voluit Bal. in. l. si. C. de iure emp. vbi tex. dixit q̃ si emphiteota alienat rem emphiteoticam incōsulto domino et nō tradidit possessionē qd nō cadit a iure suo. voluit idem Bal. in. c. i. in. §. aut si bellario. qui. mo. seu. amit. refert do. meus. Barba. in. c. epi. de reb. eccle. non alie. dicit tñ do. Abb. in. d. c. h. vbi. §. quod speciale est in principe si habet rē cōem cum priuato possit tunc de illa in totum disponere et satisfacere priuato de estimatione: ergo secus vbi non datur illa commoditas alleg. glo. in. d. l. ij. et in. d. l. i. quas dicit esse no. pro intel lectu. d. l. bene a zenone.
- 5 Dispositio. c. si. de prescrip. an se extendat ad prescriptiones precedētes. ibi. nu. 3. 6. fo. 46.
- 4 Dispositio. c. decet. de immu. eccl. li. vi. habet locū in arbitrio. in. c. quin tauallis. nu. 35. de iure iuran. fo. 147.
- 4 Dispositio. c. verum. de iure iuran. an habeat locum in omni coactione. ibi. nu. 3. fo. 138.
- 2 Dispositio. c. volētes. de offi. legat. an habeat locū in legato non rōnedi gnitatis sue: sed ratione persone: vel econtra. ibi. nu. 5. fo. 109.
- 7 Dispositio. c. j. habet locum etiam si sit separatio facta quo ad thorum et mutua misernitatem. in. d. c. j. nu. 2. de bon. inter vi. et vxo. fo. 49.
- 1 Dispositio. l. qd meo. ff. de acqui. pos. loquit qñ ille qui tradidit verbo et oculo erat in possessione. in. c. ex literis. nu. 10. de consue. fo. 47.
- 4 Dispositio. c. dilecto. de testi. habet locum etiam si pars habet duos testes. ibi. nu. 4. fo. 75.
- Dispositio. d. c. dilecto. habet locum etiam in causa criminali. ibi. nu. 5.
- Dispositio. d. c. dilecto. habet locum etiam in vno iudice et in persona im petrantis. ibi. nu. 14.
- 7 Dispositio specialis non dicitur superflua ex eo qd continuatur sub generali quia per eam plus tenetur. in. c. si aduersus. nu. 1. de here. fo. 102.
- 5 Dispositio nō solum extenditur ex identitate rationis. sed etiam casus exceptus. in. c. cum dilecta. nu. 6. de confir. vti. vel inuti. fo. 41.
- 2 Dispositio an cēseatur realis ex eo q̃ est facta expresse nomine dignitatis tñ vel an cēseatur personalis ex eo q̃ est facta expresse nomine proprio vel expresse tam nomine dignitatis q̃ nomine proprio. in. c. qm. nu. 8. et nu. 16. de offi. leg. fo. 79.
- 1 Dispositio penalis debet large interpretari si aliter nō haberet effectū. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 3. de postu. prela. fo. 111.
- 6 Dispositio penalis debet excedere proprium casum. in. c. nō magno. nu. 10. ne cleri. vel mona. fo. 237.
- In penalibus non est recedendum a verbis dispositionis maxime quando pena imponitur ipso iure. ibi. nu. 10.
- 7 Dispositio debet intelligi cū aliquali improprietate pro vitanda absurditate vel dilatione aliarum regularum. in. c. j. nu. 5. de clandest. despon. folio. 16.
- 3 Dispositio generalis non extenditur ad ea que speciali nota sunt digna. in. c. verum. nu. 22. de foro compe. fo. 64.
- 5 Dispositio penalis extenditur ad limites rationis expresse. in. c. j. nu. 15. de re iudi. fo. 48.
- 6 Dispositio generalis limitatur per specialem. in. c. immunitatem. nu. 7. de immu. eccl. fo. 235.
- 2 Dispositio penalis loquens de vero extēditur ad fictū. An. in. c. literas. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 39.
- 2 Dispositio an sit realis vel personalis magis attenditur subiecta materia quam expressio verborum. in. c. quanto. nu. 3. de transla. epi. fo. 5.
- 7 Dispositio verbalis ab ordine dicitur degradatō: et in ea requiritur numerus eporum: non autem in actuali. in. c. qualiter et quando. el. ij. nu. 10. de accusa. fo. 72.
- 6 Dispositio concernens vniuersos extenditur ad singulos. in. c. interdicti mus. nu. 2. de decimis. fo. 155.
- 6 Dispositio odiosa super quasi contractu nō extenditur ad pñrum cōtra ctum nec econtra. in. c. cum ecclesia. nu. 7. de immu. eccl. et cemi. fo. 226.
- 7 Dispositio concernens tempus guerre videtur cōcernere tēps treuge. in. c. significauit. nu. 1. de iude. fo. 97.
- Dispositio loquens personaliter cōcernens actum persone comprehen dit nedum facientem sed etiam mandantem. ibi. nu. 2.
- 1 Dispositio penalis extenditur ex identitate rationis vt seruetur dispositio non quo ad penam. in. c. quia nonnulli. nu. 10. de rescrip. fo. 89.
- 2 Dispositio non variatur vbi remanet eadem cā in substantia licet aliq̃ accidens varietur. in. c. inter corporalia. nu. 12. de transla. epi. fo. 4.
- 2 Dispositio vbi non est reseruata quando videatur cōcessa inferioribus. Ant. in. c. h. nu. 10. de biga. fo. 62.
- 6 Disposita in monachis et abbatibus censent disposita in monialibus et abbatissis sed non econtra. in. c. ea que. nu. 5. et 6. de statu monachorum. fo. 183.
- 6 Dispositum in casu vero non extenditur ad casum fictum in penalibus etiam si ista duo aliquando reperiantur parificata. in. c. Joan. nu. 5. de cleri. coniuga. fo. 19.



# Super Lectu. Panormitani.

- 7 Distributiones** quotidiane non dantur residentibus: sed interessentibus dotalis. in. c. olim. nu. 6. de ver. signi. fo. 200.
- 4 Districtus** quid sit in. c. licet. nu. 1. de proba. fo. 22.
- 3 Dives** abundans si non subuenit pauperi indigenti peccat. in. c. sepe. nu. 20. de resti. spo. fo. 192.
- 3 Dives** quis in dubio non presumitur nisi semel diuitie fuerint probate. Anto. in. c. unico. nu. 8. de scri. in or. fa. fo. 41.
- 7 Dives** debet gratis succurrere proximo pauperi in suis necessitatibus. in. c. nauiganti. nu. 4. de vsur. fo. 130.
- 5 Diuitie** an et quando possunt possideri sine peccato. in. c. constitutis. el. ij. nu. 12. de appel. fo. 115.
- 6 Diuisio** que est fienda inter fratres de hereditate paterna an debeat fieri per maiorem natu vel quomodo. in. c. j. nu. 4. de parochijs. fo. 141.
- 6 Diuisio** presumitur facta inter fratres si possederunt bona pro diuiso per decem annos. in. c. peruenit. nu. 4. de censu. fo. 200.
- 3 Diuisio** inter fratres presumitur facta si possederint pro diuiso spatio. et anno. in. c. in causa. nu. 6. de cau. pos. et proprie. fo. 164.
- 2 Diuina** et futura precauere an et quando quis teneatur. in. c. j. nu. 1. de fer. non ordi. fo. 57.
- 7 Diuortium** non est concessum inter virum et uxorem etiam quod vnus ipsorum communem filium inter fecerit. in. c. intelleximus. nu. 1. de his qui fil. occi. fo. 106.
- 2 Diuturnitas** tps pbet cam in facilius dispensando. Anto. in. c. ex tua. nu. 2. et 3. de fil. pby. fo. 54.
- 7 Diuturnitas** in peccato non minuit sed augmentat peccatum et an penam minuat. in. c. cum haberet. nu. 4. de eo qui dur. in ma. fo. 23.
- 7 Doctorem** se afferens cum non sit tenetur pena falsi. in. c. j. nu. de cle. non ordi. mini. fo. 143.
- 7 Doctorari** non potest quis post mortem. in. c. a nobis. el. ij. nu. 8. de sensu. excom. fo. 187.
- 3 Doctores** in legibus preferuntur medicis propter nobilium subiectus. in. c. ceterum. nu. 6. de iura. calum. fo. 128.
- 2 Doctor** an possit allegari suspectus iudex in causa sui scholaris. in. c. cum R. canonicus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 99.
- 6 Doctores** vel scholares conducentes domos alios doctoribus vel scholaribus locatas ante finitum tempus eorum: et sine eorum consensu sunt excommunicati. in. c. j. et nu. 1. et 10. de loca. fo. 86.
- 2 Doctor** qui consulendo per ignorantiam lesit tertium tenetur in foro anime. in. c. ad aures. nu. 3. de eta. et quali. fo. 46.
- 7 Doctor** tam in legibus quam in medicina quas partes debeat habere. ibi. nu. 4. et 9.
- 7 Doctor** conductus ad legendum quas qualitates debeat habere. in. c. j. nu. 4. de magi. fo. 93.
- 7 Doctor** post promotionem factus inutilis debet degradari a doctoratu. ibi. n. 5.
- 1 Doctores** vel scholares possunt aliquem ex causa priuare collegio. in. c. ex literis. nu. 3. de constit. fo. 39.
- 7 Doctor** potest ferre testimonium de vita et peritia scholaris. in. c. nemo. nu. 3. de fimo. fo. 80.
- 7 Doctores** promouentes scholarem sunt idonei testes: vna cum alijs qui habent scholarem examinare. ibidem.
- 4 Doctor** qui promissit legere sub certo salario: si sibi non soluitur salarium potest non legere: et si non legit an illo tempore debeat habere salarium. in. c. peruenit. el. ij. nu. 4. de iureiur. fo. 129.
- 4 Doctores** non minus septem requiruntur in approbatione scholaris: etiam in loco ubi tot doctores non reperiunt. in. c. pposuisti. nu. 8. de pba. f. 8.
- 7 Doctores** presentantes possunt computari in numero qui requiruntur ad doctorandum scholarem. ibi. nu. 9.
- 7 Doctores** examinantes et presentantes scholarum debent iurare. ibi. nu. 12.
- 7 Sex** requiruntur ad magistreriam dignitatem. ibi. nu. 14.
- 7 Doctoratus** est dignitas. ibi. nu. 15.
- 7 Doctor** vel aduocatus cuius imperitia causa est perdita tenetur ad interesse. in. c. si culpa. nu. 3. de iurur. fo. 168.
- 1 Doctores** et scholares faciunt vniuersitatem. in. proe. Grego. nu. 4. fo. 6.
- 6 Doctor** committit vsuram mutuando pecuniam scholari ut intret secum. alias non intraturo quando scilicet ex hac illi doctori augmentatur salarium. in. c. j. nu. 2. de deposito. fo. 80.
- 6 Doctoratus** a papa precedit alijs: licet ante doctoratos. in. c. postulas. nu. 9. de concess. preben. fo. 63.
- 7 Doctor** si dederit consilium per impetiam ex quo secuta est iniuria tenetur parti contra quam lata est sententia ad interesse. in. c. tua nos. nu. 3. de homici. fo. 112.
- 2 Doctor** qui dedit in alium consilium ex imperitia: an teneatur parti lese. in. c. pastoralis. §. quia vero. nu. 7. de offi. delega. fo. 95.
- 4 Doctor** et pbr est egregia persona in. c. si qui testiu. nu. 5. de testi. fo. 44.
- 1 Doctor** qui promissit legere scholaribus an possit alium eque idoneum substituere quod recipit distinctionem. in. c. j. nu. 2. de sum. tri. et fi. ca. fo. 1.
- 1 Doctor** debet in suis dictis esse brevis et non superfluous et idem in aduocato. in. proe. Grego. nu. 4. fo. 3.
- 7 Doctor** mutans pecuniam scholari ut intret secum committit vsuras si de

- hoc doctor sperat aliquid lucrari. in. c. nauiganti. nu. 17. de vsur. fo. 131.
- 6 Doctorari** quis potest in ecclesia. in. c. cum ecclesia. nu. 9. de immu. eccle. et cemi. fo. 227.
- 3 Doctores** qui preferant an iur. cano. an iur. ciu. an medicine vel theologie aut Atrius. iur. in. c. clerici. nu. 3. de iudi. fo. 24.
- 7 Doctoratus** a doctoribus corruptis non gaudet privilegio doctorum. ibidem.
- 7 Doctor** qui prefertur iunior an senior. ibidem.
- 7 Doctoratus** an sit dignitas. ibi. 1.
- 7 Doctoratus** est dignitas quando doctor legit. in. c. quanto. nume. 1. de magist. fo. 94.
- 7 Doctor** prefertur militi. ibi. nu. 2.
- 1 Doctor** receptus in collegio ultra numerum quam vocem habeat in collegio. in. c. cum. nu. 3. de constit. fo. 30.
- 6 Doctoratus** est dignitas. in. c. clerici. nu. 7. de vi. et bone. cle. fo. 8.
- 5 Doctorum** dicta licet non necessitent ad decisionem cause tamen faciunt magnam presumptionem. in. c. sicut nobis. nu. 8. de iudi. fo. 65.
- 7 Doctor** etiam cuiuscunque facultatis semel approbatus reprobari potest in. c. de illis. el. j. nu. 8. de spon. impub. fo. 14.
- 6 Doctor** si post gradum doctoratus reperitur insufficiens potest reprobari et gradu doctoratus priuari. in. c. cum scdm. nu. 1. de preben. fo. 28.
- 1 Doctor** an possit legere per substitutum. in. c. cum dilecta. nume. 10. de rescrip. fo. 67.
- 2 Doctor** an possit aduocare vel consulere contra ciuitatem a qua est salariatus. in. c. cum sacerdotis. nu. 3. de postu. fo. 139.
- 3 Doctor** impeditus legere non potest tempore sequenti remittere. in. c. si significauerunt. nu. 8. de iudi. fo. 46.
- 4 Doctores** siue magistri conducti ad legendum an et quando possint petere salarium siue a pauperibus siue diuitibus siue de publico salarietur siue no. in. c. quia nonnullis. nu. 5. de magist. fo. 94.
- 9 Doctor** an possit per alium eque idoneum legere et consequi salarium. in. c. certipande. in. repeti. §. qui vero. nu. 3. de preben. fo. 40.
- 6 Doctores** possunt interpretari legem dubiam et ipsorum interpretationi statuitur si aperte non conuincitur de errore. in. c. j. nu. 6. de deci. fo. 143.
- 5 Dolus** debet probari ab illo qui ipsius allegat. in. c. aduersario. nu. 8. de excep. fo. 19.
- 6 Dolus** probatur ex coniecturis. ibi.
- 6 Dolus** dans causam contractui bone fidei annullat ipsum ipso iure: sed non ita in contractibus stricti iuris. in. c. cum dilecti. nume. 6. de empt. et vendi. fo. 83.
- 7 Dolus** inducens aliquem ad actum spirituale actus non annullatur licet dolus interuenerit. ibi. nu. 7.
- 3 Dolus** probatur ex indicijs. in. c. pastoralis. numero. 9. de cau. possesi. et propria. fo. 153.
- 2 Dolus** non excusat nisi caderet in constantem adeo quod non succurritur dolum passio. in. c. cum dilectus. nume. 4. quod metus caus. fol. 149. et nume. 12. fo. 153.
- 6 Dolus** an equiparetur culpe. ibi. nu. 14.
- 6 Dolus** non potest probari nisi per preiuras. in. c. vni. nu. 13. de 2 modato. f. 79.
- 7 Doli** capar admittitur ad denuntiandum. in. c. si. nu. 7. qui matri. accusare possunt. fo. 46.
- 6 Dolus** reperitur bonus et malus. in. c. in nostra. nu. 7. de sepul. fo. 157.
- 6 Dolus** non potest probari nisi ex presumptionibus et coniecturis. in. c. bona fides. nu. 2. de deposito. fo. 81.
- 7 Dolus** non presumitur nisi probetur et probatur per coniecturas. in. c. quante. nu. 8. de senten. excom. fo. 194.
- 3 Dolus** futurus non potest remitti. in. c. §. nu. 16. de resti. spo. fo. 66.
- 1 Dolus** non presumitur sed bene probatur ex coniecturis. in. c. si autem. nu. 4. de prescri. fo. 50.
- 1 Dolus** plus punitur per negligentiam. in. c. nihil. nu. 3. de elec. fo. 169.
- 1 Dolus** non presumitur nisi probetur. nu. 5.
- 1 Dolus** presumitur ex coniecturis. ibidem.
- 3 Domiciliu** vtru contrahat ratione more vel habitationis quam quis facit in alieno territorio. adeo quod possit conueniri de contractibus alibi gestis. in. c. quod clericis. nume. 4. et nu. 5. de fo. compe. fo. 68.
- 3 Domicilium** originis retinetur etiam quod ibi non habetur. in. c. accedens. el. ij. nu. 6. ut lit. non contest. fo. 111.
- 3 Domicilium** quis sortitur ratione rei contractus et delicti. in. c. j. num. 6. de foro compe. fo. 48.
- Et vide** in. c. sane.
- 6 Domicilium** non constituitur nisi cum animo ibi habitandi perpetuo. in. c. in nostra. nu. 11. de sepul. fo. 138.
- 6 Domiciliu** potest trans ferri per laicum de vno epatu in alium non habita licentia a suo episcopo cuius iurisdictione liberatur sed subicitur iurisdictioni episcopi domicilij. in. c. si. nu. 1. et 2. et 4. et 6. de parochijs. fo. 142.
- 7 Domiciliu** si fuerit mutatu per aliquem adhuc retinet ille iura loci originis nec extimitur a iurisdictione naturalis domini et remanet subiectus quoad onera personalia. adeo quod si a loco originis extrahatur ad aliquod officium tenetur illud subire. ibi. nu. 6.



# Repertorium singularium materialium

- Domiciliū** censetur quis in alio loco cōstituere immediate qñ vedit bo-  
na in loco ubi prius habitabat et eme possessiones in loco ubi vult vel  
incipit habitare et sic ex conti-cturis apparet. ibi nu. 8.
- 6 **Domiciliū** quis mutando erunt se a iuribus spālibus in quib⁹ priori  
ecclesie erat obligatus. in. c. ad apostolice. nu. 2. de decimis. fol. 148.
- 3 **Domiciliū** vtrum quis sortitur ex assidua cōuersatione in aliquo lo-  
co vel si habet maiorem partem bonorum vel ex alijs. de quibus. in. c. ex  
parte. B. nu. 8. de foro compe. fo. 82.
- Domiciliū** quis sortitur ratione rei site in alio loco respectu illius rei  
idem ratione contractus. ibi. nu. 9.
- 1 **Domiciliū** quis non sortitur ratione domus quam possidet in aliquo  
loco. in. c. dilectus filius. nu. 3. de rescrip. fo. 76.
- 1 **Domiciliū** quis sortitur ratione beneficii. in. d. c. dilectus filius. nume.  
1. de rescrip. fo. eo.
- 2 **Dominū** rei non statim perditur per sniam latā contra alia  
quem. in. c. quanto. nu. 14. de transla. episc. fo. 6.
- 2 **Dominū** positum in libello intelligitur de directo siue utili: secus in  
alijs dispositionibus. in. c. ceterum. nu. 18. 19. 20. de iudi. fo. 20.
- 6 **Dominū** utile vel directum an acquiratur per prescriptionem. ibi. nu. 20.
- 6 **Dominū** rerum ecclesiasticarum est penes deum. in. c. cu effes  
nu. 29. de testa. fo. 18.
- 6 **Dominū** non transfertur in emptores nisi venditor constituit se eius  
nomine possidere quo casu per constitutum transfertur dominū. in. c.  
fi. nu. 8. de precarijs. fo. 78.
- 3 **Dominū** rerum ecclesiasticarum quo casu dicitur esse penes episco-  
pum. in. c. olim el. i. nu. 1. de resti. spo. fo. 103.
- 3 **Dñm** utile qd habet ecclesia in re quā tenet in emphyteosim non per-  
ditur per non solutionem canonis. in. ca. j. nu. 18. de do. 7. contu. fol. 195.
- 3 **Dñm** semel probatū presumit semper fuisse cōtinuatū. idē est de pos-  
sessione. in. c. cum ecclesia. nu. 19. 20. de cau. pos. 7. proprie. fo. 154.
- 3 **Dñm** nō probat per famā. in. c. cū ad sedē. nu. 20. de resti. spo. fo. 187.
- 6 **Dñm** fideicommissi vniuersalis an transeat in fideicommissarium cu  
tra aliquam restitutionem. in. c. raynaldus. nu. 26. de testa. fo. 123.
- 2 **Dñm** quomodo probetur. in. c. super hoc. nu. 25. de renun. fo. 13.
- 2 **Dñm** transfertur absqz traditione in societate omnium bonorum in  
legato. secus in legato rerum incorporaliū. in. c. inter corporalia. nu. 29.  
de translat. episc. fo. 5.
- 6 **Dñm** transit in ecclesiam ex titulo solo sed possessio non nisi corpora  
liter accipiatur. in. c. pastoralis. nu. 4. de priusleg. fo. 93.
- 5 **Dominū** potest transferri in alium citra aliam traditionem si consue-  
tudo hoc dictauerit. in. c. cum causa. nu. 16. de re iudi. fo. 56.
- 1 **Dominū** transfertur absqz traditione si res erat penes contrahentē.  
in. c. ex literis. nu. 13. de consue. fo. 94.
- 6 **Dñm** nō difficillimum est pbare in. c. epī. nu. 1. de re. eccle. non alie. fo. 74.
- 5 **Dominū** directum per vsucapionem acquiratur per prescriptionem  
vero dicte ut in rub. nu. 4. de prescrip. fo. 20.
- Dñm** an acquirat utile vel directum vel vtrumqz ex prescriptione. ibi.
- 1 **Dñm** nō acquirat sine traditione vel vsucapione intelligitur circa tē-  
poralia: secus tñ est in spiritualibus. in. c. cum D. nu. 31. de consti. fo. 30.
- 6 **Dñm** probatur ex eo qd quis pbat se percepisse fructus tanto tpe qd  
sufficit ad prescribendum. in. c. cum contingat. nu. 2. de decimis. fol. 52.
- 5 **Dñm** rei an perdat per sententiam latam super illa re. in. c. cum ali  
quibus. nu. 13. de re iudi. fo. 54.
- 3 **Dñm** rei si petatur non sufficit allegare possessionem. in. c. in causa. nu.  
1. 2. 3. de cau. pos. 7. proprie. fo. 164.
- Dominus** an excommunicetur per contumaciam procura-  
toris. in. c. j. nu. 34. ut lit. non contest. fo. 108.
- 4 **Dñs** cōstituēs dotē vel donationē propter nuptias seruo vel ancille vi-  
detur conferre libertatē. in. c. illud quoqz. nu. 11. de presump. fo. 120.
- 2 **Dñs** semel semper presumitur dñs nisi probetur contrarium. in. c. pre-  
terea el. ij. nu. 2. de transla. fo. 135.
- 2 **Dñs** illius loci si vult locum subdicere alterius dominio possunt homi-  
nes illius loci contradicere. in. c. dilecti. nu. 1. de maio. 7. obe. fo. 128.
- 6 **Dñs** in dubio presumitur ille qui possidet. in. c. j. nume. 2. 7. 4. de religio  
sis domibus. fo. 183.
- 7 **Dñs** consentiens alienationi de re sua sibi preiudicat. in. c. nuper a no-  
bis. nu. 7. de do. inter vi. 7. vro. fo. 51.
- 3 **Dñs** an cogatur iurare de calumnia si ad hoc dedit procuratorem. in. c.  
ceterum. nu. 2. de iura. calum. fo. 127.
- 1 **Dominis** quibus denegetur accessus rei sue licitum est frangere ostia.  
in. c. cum vintoniensis. nu. 14. de elect. fo. 145.
- 2 **Dñs** qui ex facto 7 dolo procuratoris sentit dānū pōt primo lagere con-  
tra pcuratorē: qui si extiterit nō soluēdo restituēt in integrū: secus si pro-  
curator fuit negligens. in. ca. ij. nume. 7. 7. 19. de resti. in integ. fo. 156.
- 1 **Dñs** rei sue quis priuatur propter utilitatem publicam. in. c. cognosces  
tes. nu. 5. de consti. fo. 17.
- 3 **Dñs** tenetur de violentia illata a suis hominibus: idem ecclesia a suis  
clericis. in. c. j. nu. 3. 6. de resti. spo. fo. 175.
- Dñs** an 7 quibus casibus tenetur ex delicto sue familie ibi. nu. 6.
- 3 **Dñs** vel alius eius loco si per subditos nō fuerit admissus censetur sua

- possessione spoliatus. in. c. significauerunt. nu. 4. de iudi. fo. 45.
- 2 **Dominus** r. i. 7 ille qui pretendit habere aliquod ius consuetudine vel  
prescriptione acquisitum si simul concurrant ad vsum illius rei que for-  
te ambobus non sufficit est preferendus verus dominus. in. c. dilecti si-  
ly. nu. 7. de arbi. fo. 169.
- 4 **Dominus** pro hominibus suis potest agere qñs tales homines sint  
liberi. in. c. licet. nu. 13. de proba. fo. 22.
- Dominus** nō potest agere pro furto commissio subditis suis. ibi. nu. 14.
- 5 **Dominus** an possit agere pro iniuria furto vel turbatione illatis subdi-  
tis vel colonis. in. c. dilectus. nu. 5. de appel. fo. 123.
- 3 **Dominus** nō habet iurisdictionem in illos qui ibi seruiunt. in. c. cum  
contingat. nu. 3. 7. 20. de foro compe. fo. 76.
- 1 **Dominus** si ratificauit gesta per falsum procuratorem non potest vltē-  
rius contradicere. in. c. ex parte decani. nu. 8. de rescrip. fo. 81.
- 3 **Dominus** an quis presumatur nunc ex eo quia probatur olim dominus  
tam si negat se dñm qñ si asserat tam in prophanis qñ in beneficiis. in. c. cum ad ledem. nu. 187.
- Domus** si data est in pignus ipsa habitauerit creditor: qñ  
7 qualem pensionem computabit in sortem. in. c. cu  
contra. nu. 10. 2. c. seq. in vlti. no. de pig. fo. 96.
- 3 **Dñs** feudi habet iurisdictionem ordinariam in vasallos. in. c. verus. nu.  
5. de foro compe. fo. 63.
- 3 **Dñs** feudi habet iurisdictionē ordinariā in clericos nisi agat criminali-  
ter: nam tunc absolueret 7 condemnare pertinet ad prelatum. ibi. nu. 17.
- 6 **Domus** cōis si ppter vnius delictū venit in parte delinquentis destrue-  
da an innocēs habeat aliquod remedium si eius pars propter demoliti-  
onem alterius venit damnificata. in. c. sacris. nu. 4. de sepul. fo. 139.
- 6 **Donator** an 7 qñ tenetur de euictione r. nullius. in. ca. inter cetera. nu. 8.  
de preben. fo. 29.
- 3 **Donatio** an acquiratur possessio per solutionem pensionis rei dona-  
te. in. c. cum venissent. nu. 1. 2. 11. de resti. spo. fo. 173. 7 seq.
- 6 **Donans** aliqua bona alicui collegio vel monasterio si inde postea exue-  
rit an 7 quo casu recuperet bona illa donata. in. c. qd a te. nu. 4. de cleri.  
conuga. fo. 14.
- 5 **Donare** prohibitum non censetur prohibitum donare animo remunerā-  
di. in. c. per tuas. nu. 6. de dona. fo. 104.
- In** donationibus fit latissima interpretatio. in. c. cum dilecti. nu. 1. eo. ti.
- 4 **Donatio** alicuius rei multo tempore facta inducit in ecclesiam obliga-  
tionem in futurum. in. c. veniens ad nos. nu. 2. de testi. fo. 45.
- 6 **Donator** an 7 quo casu teneatur de euictione. in. c. fi. nume. 10. de empt. 7  
venditio. fo. 85.
- 5 **Donatur** recte aliquid famulo vel alteri nuntio portanti signū vel sigil-  
lum alicuius: 7 ille qui vigore talis signi aliquid dat excusatur intelligere  
in his que sunt levis preiudici vel nisi talis persona verisimiliter signū  
subtraheret. in. c. significauit. nu. 7. de appel. fo. 117.
- 7 **Donatio** facta ecclesie sub modo de aliqua re: res donata statim efficit  
eccle. sic nec reuocatur modo non seruato nisi in contractu fuerit expre-  
sum. in. c. verum. nu. 1. de condi. appo. fo. 19.
- Donator** potest in donatione quam facit ecclesie conditionem seu mo-  
dum apponere etiam contractus resolutionem. ibi. nu. 2.
- Donator** laicus an donationem factam ecclesie propria auctoritate pos-  
sit reuocare. ibidem.
- Donatio** facta ecclesie an possit reuocari propter conditionem non ser-  
uatam per prelatum. ibi. nu. 3.
- 4 **Donatio** constantini facta ecclesie valet. in. c. inter dilectos. nu. 11. de fide  
instru. fo. 103.
- 6 **Donatio** inofficiosa reuocatur tñ respectu legitime: sed testamentum re-  
uocatur in totum. in. c. raynaldus. nu. 22. de testa. fo. 126.
- 7 **Donatio** remuneratoria inter virum 7 vxoem valet etiam non expe-  
ctata morte alterius coniugum quia non est simplex donatio. in. c. cu in  
ecclesie. nu. 4. de simo. fo. 78.
- 4 **Donatio** omnium bonorum presentium 7 futuro: facta ecclesie va-  
let. in. c. in presentia. nu. 2. de proba. fo. 14.
- 6 **Donatio** causa mortis in qua est positum pactū de non reuocando tras-  
it in vim donationis inter viuos. in. c. fi. nu. 4. de preca. fo. 78.
- 6 **Donatio** facta solo prelato de rebus ecclesie an valuerit. attēditur quā-  
titas rei 7 loci consuetudo. in. c. ceterum. nu. 1. de dona. fo. 104.
- Donatio** facta per prelatum alicui suo amico vel consanguineo valet si  
est consuetudo quod possit facere. ibi. nu. 3.
- 5 **Donatio** facta per epm de bonis ecclesie cum consensu capituli valet in  
c. cum inter. nu. 19. de re iudi. fo. 61.
- 6 **Donatio** centesime vel quinquagesime quā fecit ep̄s potest per successō-  
rem reuocari si ex ea resultabat ecclesie detrimentum. in. c. apostolice. nu.  
1. de dona. fo. 106.
- Donationes** plures facte vni quāqz qñlibet nō excedit summā 7 sic nō re-  
quirit infirmationem oēs vero simul coacervate excedunt summā atten-  
detur ista cumulatō 7 requirunt infirmationem. ibi. nu. 5. fo. 107.
- Donationes** plures facte vni quāqz oēs de per se non indigent infir-  
matione: sed omnes simul sic an defalcantur omnes vel vna ad hoc vt re-  
ducantur ad summam iustam. ibi. nu. 10.



## Super Lectu. Panormitani.

- 7 Donatio facta mulieri seu spōse ante hētū matrimoniū valet dummodo non conferat in tempus matrimoniū. in. c. i. nu. 7. de adul. et stu. fo. 116.
- Donatio et remuneratoria nō est prohibita inter virū et vxorē. ibi. nu. 8.
- 6 Donatio omnium bonorum facta ecclesie potest continere etiam bona futura. in. c. cum dilectus. nu. 2. de suc. ab intesta. fo. 131.
- 6 Donatio propter nuptias soluto matrimonio reuertitur ad heredes viri: sicut dos reuertitur ad heredes mulieris. in. c. peruenit. nu. 6. de emp. et ven. fo. 83.
- In donatione propter nuptias non agit mulier nisi soluto matrimonio vel viro vergente ad inopiam. ibi. nu. 9. et 5.
- Donatio propter nuptias ad quid fuit inuenta et in quanta quantitate contineatur. ibi.
- 7 Donatio inter coniuges facta an et qñ valeat. in. c. donatio. nu. 1. et 2. de dona. inter vi. et vxor. fo. 25.
- Donatio confirmatur morte donatoris etiam facta constante matrimonio. ibi. nu. 3. et 7.
- Donatio facta cōstante matrimonio tribus casibus reuocatur. ibi. nu. 4.
- Donatio inter coniuges an indistincte annulletur. ibi. nu. 7. et 8.
- Donatio pura dicitur que nulla ratione cogente sit sed sola libertas est causa donationis. ibi. et nu. 3.
- Donatio propter nuptias an confirmetur iuramento. ibi. nu. 9.
- Donatio propter nuptias facta a marito quid operetur. ibi. nu. 12.
- Donatio sine insinuatione facta alias non valebat nisi vsq; ad trecentos aureos hodie vero valet vsq; ad quingentos. sed non vltra. ibi. in. d. c. donatio. nu. 13. de dona. inter vi. et vxor.
- Donatio facta concubine an teneat. ibi. nu. 14. fo. 54.
- Donatio facta vxori vbi non est verum matrimonium vel vbi est putatiuum matrimonium an teneat. ibi.
- Donatio facta vxori de pecunia pro reficiendis edibus dotalibus tenet. ibi. nu. 15.
- Donatio facta filio per patrem an teneat et quid si filius est emancipatus. ibi. nu. 16.
- Donatio facta filio scholari pro libris et sumptibus necessariis nunquā in legitima cōputari debeat et an scholaris mores possit de eis testari. ibi.
- 6 Donatio reuocatur per ingratitudinē ab ipso donatore non autem ab eius herede si donator tacuit vel si in persona heredis sit commissā ingratitudo. in. c. propter. nu. 1. et 4. de dona. fo. 107.
- Et ratio est quare heres nō reuocat qñ in defectum fuit facta ingratitudo. ibi. nu. 6. et 7. et 8. fo. 108.
- Donatio facta in magna quantitate reuocatur si donatarius negligit alere donatorem inopem: secus in parua licet de alimentacione nil dicatur in contractu donationis. ibi. nu. 2.
- Donatio an et qñ reuocetur per superuenientiam filiorum siue sit facta extraneis siue ad pias causas. ibi. nu. 5.
- Donatio non reuocatur ipso facto per ingratitudinem sed venit reuocanda idem si est inofficiosa secus per superuenientiam filiorum. ibi.
- Donatio inofficiosa non potest reuocari per heredē illius qui poterat agere de officiosa donatione: licet per ipsum fuerit premissa querela scilicet si per superuenientiam liberorum reuocaretur. ibi. nu. 6.
- Donatio quo casu possit reuocari ab herede donatarij si donatarius extitit ingratus contra quem dum vinebat non fuit actum. ibi. nu. 7.
- Donatio quo casu possit reuocari ab herede donatoris si contra donatorem fuit commissā ingratitudo contra quem donator non egit. ibi.
- Donatio reuocatur si donatarius carnali cognoscit vxorē donantis. ibi. dē.
- Donatio remuneratoria non reuocatur propter ingratitudinem: neque alia donatio que non sit simplex. ibi. nu. 11.
- Donatio facta alicui monasterio vel ecclesie non reuocatur per ingratitudinem quam committunt abbas vel prelati cum capitulo: sed persone repelluntur a monasterio vel capitulo. ibi. nu. 12.
- 6 Donatio votū cōfessio vel quid simile facta calore iracundie nō obligat apud deū nisi data perseverantia. in. c. dudū. nu. 8. de conuer. coniu. fo. 171.
- 6 Donatio remuneratoria non videtur pura donatio. in. c. per tñas. nu. 6. de dona. fo. 107.
- 6 Donatio facta a clerico seu concubine non valet sicut nec facta a milite seculari. in. c. i. nu. 4. de cleri. egro. fo. 49.
- 6 Donatio omnium bonorum presentium et futurorum an valeat: et an firmetur iuramento. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 1. de concess. preben. fo. 55.
- 4 Donatio facta per episcopum de bonis sue mensē capitulo an valeat et an preiudicet successori. in. c. sicut nostris. nu. 4. de iure iuran. fo. 154.
- 4 Donatio facta per Constantinum an valeat. in. c. intellecto. nu. 6. de iur. re iuran. fo. 173.
- 4 Donatio facta vltra legitimū modum sine insinuatione non firmatur iuramento. in. c. cum contingat. nu. 17. de iure iur. fo. 158.
- 6 Donatio interpretatur secundum qualitatem donantis et donatarij. in. c. pastoralis. nu. 8. de dona. fo. 106.
- 6 Donatio vltra quingentos aureos facta pio loco nō requirit insinuationem idem si esset facta in redemptione captiuorum. in. c. relatum. cl. i. nu. 4. de testa. fo. 119.
- 2 Donatio siue venditio facta in fraudem filiorum reuocatur vsq; ad legitimam. in. c. de bis. nu. 7. de sepul. fo. 139.
- 7 Donatio an presumatur per ista verba: tolle hanc pecuniam. in. c. et si questiones. nu. 3. de simo. fo. 81.
- 6 Donatio non potest fieri persone vel ecclesie que non est: legatum vero secus. in. c. ad audientiam. cl. h. nu. 5. de eccle. edifi. fo. 224.
- 8 Donatio facta ecclesie per constantinum est in pluribus locis approbata. in. c. per venerabilem. nu. 7. qui fil. sint legi. fo. 43.
- Donatio facta ecclesie sub conditione qua nō seruata liceat donatori re propria auctoritate accipere an vitietur conditio. in. c. verum. num. 26. et 29. de foro. compe. fo. 64.
- 4 Donatio facta a sponso sponse et collata in tempus matrimoniū valet si sponsus est inferior. in. c. super eo. cl. h. nu. 4. de testi. fo. 55.
- 6 Donatio quid sit. in. rub. nu. 1. de dona. fo. 103.
- Donatio rei illicite non valet. ibi.
- Donatio rei facta illi cui civiliter tñ erat debita et donatio. ibi. num. 2.
- Donatio rei facta illi cui naturaliter tñ erat debita non dicitur proprie donatio: nec requirit insinuationem. ibidem.
- Donatio causa remunerationis facta non dicitur proprie donatio nec requiritur qd insinuetur. ibi. nu. 3.
- Donatio inter virum et vxorem facta non valet nisi precesserit inter eos aliqua obligatio naturalis. ibi. nu. 4.
- Donare est actus notabilitatis. in. c. i. nu. 2. eo. ti. fo. 104.
- 7 Donatio facta ecclesie presumitur in dubio facta pro remedio anime: nam omnis donatio facta ecclesie dicitur causa pia. in. c. iniustum. nu. 1. de rerum permu. fo. 89.
- 6 Donatio facta ab excommunicato an teneat. in. c. aduersus. nu. 13. de immu. eccle. fo. 229.
- 6 Donatio facta prelato inconsulto capitulo non valet in damnum ecclesie. in. c. fraternitatem. nu. 1. de dona. fo. 103.
- Donatio facta de rebus ecclesie ad hoc vt teneat requiruntur copulatiue duo. primo vt fiat in casu licito. secundo quod fiat cum debita solemnitate. ibi. num. 5.
- Donatio rei ecclesie que est valida potest retractari per ecclesias per restitutionem in integrum si sentit se enormiter lesam. ibi.
- 6 Donatio facta a non domino est ipso iure nulla. in. c. quod autem. nu. 6. de iure patro. fo. 191.
- 6 Donatio facta ex socijs occasione societatis cadit ipsi soli et non communiter. in. c. postulasti. nu. 5. de concess. preben. fo. 63.
- 6 Donatio rei communis valet facta presente et non cōtradiciente illo qui habet in re illam partem. in. c. si. nu. 9. de his que si. a prela. fo. 66.
- 6 **Dos** que ex dispositione statuti lucrat per virū mortua vxore: an intelligatur de morte civili. in. c. cū sis. nu. 6. de quer. coniu. fo. 171.
- 3 Dos constante matrimonio reperitur qñ agitur ad separationē thori propter adulterium commissum per maritū: et tunc vxor lucratur donatione: non propter nup. in. c. i. nu. 2. et 6. vt lite non contest. fo. 106.
- 7 Dotis restitutio an facienda sit seruo vel dño. in. c. proposuit. num. 7. de coniug. seruo. fo. 25.
- 7 Dos non potest esse vbi non est matrimonium. in. c. et si necesse. nu. 4. de dona. inter virum et vxor. fo. 51.
- Dotis repetitio super matrimonio nullo modo valet. ibi.
- Dotēs an perdere debeant et donationes propter nuptias contrahentes matrimonium contra iuris dispositionem. ibi. nu. 7.
- 7 Dos fuit instituta propter onera matrimonialia supportanda. in. c. per vestras. nu. 4. de de do. inter vir. et vxor. fo. 52.
- Dos et donatio propter nuptias hodie subiūctur oneribus matrimonij. ibi. nu. 12.
- Dos qñ maritus vergit ad inopiam non assignatur vxori: sed marito pro cautione vxoris: sed in hoc varia est opi. ibi. nu. 13.
- Dotis repetitio potest pertinere ad iudicem ecclesiasticum. in. c. ex tenore. nu. 6. de foro. compe. fo. 72.
- Dos data a marito ipsi vxori ex eo qd ipsam ante euirginauerat soluto matrimonio reuertitur ad vxorem. in. c. i. nu. 3. de adul. et stu. fo. 104.
- Dos qñ constituitur ex eo quia aliquis euirginauit puellam constituitur maior quam exposita qualitas sua. ibi. nu. 4.
- 7 Dotium causa est accessoria matrimoniū. in. c. proidentia. num. 2. de dona. inter vi. et vxor. fo. 50.
- Dotium repetitio qua actione vel cōditione petatur et intra qd tempus debet restitui. ibi. nu. 5. et 6.
- 7 Dotium constitutio per statutum facta valet. in. c. i. nu. 8. de sponsa. f. 2.
- 7 Dos et donatio propter nuptias soluto matrimonio an sit restituenda. in. c. dona. nu. 1. de dona. inter vi. et vxor. fo. 53.
- Dos soluto matrimonio non indistincte redit ad mulierem. ibi. nu. 10.
- Dos an soluto matrimonio siue vxore mortua sit restituenda illi qui eā dotaui et distinguendum est quia aliud in patre et aliud in extraneo dotante. ibidem.
- 6 Dos ecclesie que dicatur sufficiens. in. c. vt quisq. num. 2. de vita et bone. clericorum. fo. 3.
- 7 Dos est restituenda matrimonio licite separato etiā si fiat quo ad thori. et alia dñz integre restitui. in. c. i. nu. 1. et 2. et 3. de dona. inter vi. et vxor. fol. 49.
- 7 Dos constituta ex pecunia feneratitia: an debeat restitui creditoribus vsurarijs. in. c. cum tu. nu. 13. de vsur. fo. 125.



# Repertorium singularium materiarum

- 1 **Dotis** questio est utriusque fori: est locus preventionis. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 16. de consti. fo. 32. et in repe. nu. 21. fol. 15.
- 3 **Dos** restituitur si nullum interuenerit matrimonium vel si de facto interuenit sed non de iure. in. c. ex parte. nu. 10. de resti. spo. fo. 283.
- 2 **Dotis** promissio metu facta est ipso iure nulla. in. c. q. nu. 9. quod metus causa. fo. 150.
- 7 **Dotes** viduarum ecclesiam tenentur defendere. in. c. nuper a nobis. nu. 3 de dona inter vi. et vxor. fo. 51.
- 7 **Dotium** causa fauorabilis est. in. c. i. nu. 6. de spon. impu. fo. 13.
- 7 **Dotalium** quid sit. in. c. plerumque. nu. 3. de dona. inter. vi. et vxor. fo. 34.

## **Dubitans**

- de morte coniugis nisi certificet hunc non debet si sciat primam viuere dimittat secundam. in. c. dñs. nu. 1. 4. 5. de secu. nup. fo. 54.
- 1 **Dubium** magnum si resultat ex rescripto pape est recurrendum ad papam. in. c. i. nu. 18. de postu. prela. fo. 108.

## **In istis**

- duellis qui incunt ob aliquas differentias si vnus moriatur non per hoc creditur quod ille fuerit in culpa super dictis differentijs. in. c. significantibus. nu. 2. 4. de purga. vulga. fo. 151.
- 7 Si aliquis in duello perdit non habet presumptionem contra se videlicet quod presumitur conuictus de crimine super quo ipsi adinuicem contendunt. in. c. i. nu. 3. de cle. pug. in. duell. fo. 114.

## **Duo**

- vbi purificantur data potestas exercitij in vno presumitur in alio in. c. fraternitatis. nu. 8. de frig. et malef. fo. 36.
- 6 **Duo** qui sunt a iure equiparati quicquid postea adijciunt in vno etiam si esset pena intelligitur adiectum in alio. in. c. de multa. nu. 18. de preben. fol. 37.
  - ¶ **Consuetus.** Adde Lap. in cle. statutum. de elect. vbi voluit hoc super verbo consuetudine. quod not. Lar. vbi dicit esse singulariter notandum quod id quod venit per modum addendi sit pars illius cui addit. l. sed si manente. ff. de p. ca. In contrarium facit tex. iuncta gl. in cle. h. in. c. i. in verbo sanctioni. de vita et hone. cler. vbi sanctio illa est penalis et papa facit additionem illi sanctioni. et tñ gl. ibi dicit quod illa additio non erit sanctorum: quasi vellet quod cum sanctio sit penalis additio non erit penalis adeo quod pena apposta in sanctione non videtur habere locum in additione. Concordia illa glo. esse veras nisi statuens apponat aliquod verbum in additione quod esset repetitum omnem existentium in statuto per tex. dicti. c. de multa. in verbo hoc idem in personalibus. et ibi do. Ant. facit quod legi. et no. in. l. titia. §. i. ff. de verb. obli. Et vide omnino in ver. statutum.
  - 1 **Duo** contraria possunt esse simul vera consideratis diuersis finibus. in. c. fi. nu. 6. de consue. fo. 105.

### De litera E.

## **Ebrietas**

- assidua semper est peccatum mortale. in. c. i. nu. 2. de reli. et ve. san. fo. 217.
- Ebrietas sola non est causa sufficiens ad priuandum sacerdotem sua ecclesia. in. c. si constiterit. nu. 3. de accu. fo. 55.
- Ebrietas rara est veniale et non mortale. ibi.
- 4 **Ebrius** delinquens qualiter puniatur. in. c. sicut nobis. nu. 5. de test. fo. 44.
  - 6 **Ebrietas** non est peccatum mortale nisi quis assidue inebrietur. in. c. craspula. nu. 2. de vita et hone. cler. fo. 7.

## **Ecclesia**

- restituatur aduersus suam propter necessariam probationem omittam persone vero ecclesiastice non. in. c. dudum inter monasterium. nu. 13. de re iudi. fo. 75.
- 6 Ecclesie possunt prescribi iure proprietatis cum titulo alias secus. in. c. dudum. nu. 4. de decimis. fo. 153.
  - 6 Ecclesia debet iterum reconsecrari quod fuit consecrata per notorie excommunicatum. in. c. consuluisti. nu. 5. de conse. eccle. vel alta. fo. 207.
  - 7 Ecclesia nullam penam habet maiorem excommunicatione. in. c. mulieres. nu. 12. de senten. excom. fo. 181.
  - 6 Ecclesia an possit esse patrona suspensius. remissius. in. c. significasti. nu. me. 2. de iure patro. fol. 195.
  - 6 Ecclesia polluitur si in ea sepeliatur excommunicatus. in. cap. consuluisti. nu. 1. de conse. eccle. vel alta. fo. 207.
  - 3 Ecclesie vacantis custodia pertinet ad illum qui habet ius instituendi in ea. in. c. cum vos. nu. 8. de offi. ordi. fo. 113.
- Ecclesia vacans debet regi per economum donec sibi prouideatur per patronum vel collatorem intra tempus eis datum. ibi. nu. 9.
- 7 Ecclesia debet reconciliari si in ea fuit semen emissum et conus perpetratus et hoc verum quod est publicum: si vero occultum non requiritur reconciliatio que potius sit ad terrorem quia ecclesia cum sit sancta non polluitur. in. c. significasti. nu. 2. de adul. et iu. fo. 116.
  - 6 Ecclesia potest de nouo edificari intra parochiam alterius ecclesie quod antiqua ecclesia habet parochiam valde amplam et populus non potest de facili conuenire ad illam: et illa ecclesia noua habebit obuentiones spirituales ex illa antiqua. in. c. nouum genus. nu. 7. de decimis. fo. 144.
  - 6 Ecclesia non debet vendere rem plusquam valeat communiter nisi emens scienter plus dederit. in. c. i. nu. de emp. et ven. fo. 82.
  - 6 Ecclesia vendens non debet recipere ultra verum pretium et oblatum. in. c. quia plerumque. nu. 19. de immu. eccle. fo. 233.

- 4 Ecclesia detrahit falcidiam de legato ecclesie. in. ca. in presentia. nu. 37. de proba. fo. 16.
  - 6 Ecclesia si non habet tot facultates quod canonici possint commode viuere non tenentur ipsi canonici etiam ad preces pape alium recipere etiam si vnus nollet. secus si facultates suppetunt. in. c. ex parte astensis. nu. 4. de conce. preben. fo. 63.
  - 6 Ecclesia vnius diocesis si est vnita ecclesie alterius diocesis ex consensu pape nihil preiudicatur episcopo ecclesie vnite. in. c. quia monasterium. nu. 1. de religio. domi. fo. 184.
- Ecclesia vnita si colluctatur an colluctetur vbi est an in loco vbi est vnita. ibi. nu. 5.
- Ecclesia vnita si alienatur quis episcopus prestabit auctoritatem an episcopus loci vbi est sita an vbi est ecclesia cui est vnita. ibi. nu. 6.
- Ecclesia vnita debet conseruari in statu suo. ibi. nu. 8.
- 3 Ecclesia quando restituatur in integrum ex male gestis per procuratorem et an in tali restitutione requiratur libellus. in. c. i. nu. 35. vt lite non contesta. fo. 108.
  - 6 Ecclesia ligatur legibus civilibus loquentibus de euictione. in. c. fi. nu. 4. de emp. et ven. fo. 85.
  - 6 Ecclesia et cetera loca pia restituntur si se reperiant lesa. in. c. nulli. nu. 4. de rebz eccle. non alie. fo. 75.
- Ecclesia non tenetur de euictione. in. c. si quis. nu. 12. eo. ti. fo. 78.
- Ecclesia non lucratur cum aliena iactura ibi. nu. 13.
- In ecclesia polluta sanguinis effusione non debent celebrari diuina. in. c. tuarum. nu. 2. de priui. fo. 154.
- Ecclesia quomodo potest pollui et quomodo debet reconciliari. ibi.
- 7 Ecclesia non iudicat de occulto matrimonio approbat tñ illud si publicatur. in. c. quod nobis. nu. 1. de clande. despon. fo. 16.
  - 9 Ecclesia quod aliquid vendit non debet recipere pretium oblatum ultra valorem. in. c. per tuas. nu. 5. de dona. fo. 105.
  - 6 Ecclesia non habens populum non habet ius sepeliendi. potest tñ sibi concedi ab omni prelato habente ius episcopale cum consensu tñ capituli. in. c. certificari. nu. 89. de sepul. fo. 136.
  - 9 Ecclesie bona sunt deputata vñbus clericorum et pauperum: proprietates autem est ipsius dei. in. c. non minus. nu. 6. de immu. eccle. et cemi. fo. 224.
- Ecclesia an et ad que onera teneatur. ibi. nu. 11.
- Ecclesia tenetur ad refectionem vie vel putei vicinalis et pontium et murorum ciuitatis. ibi. nu. 16. et 18.
- 4 Ecclesia ratione pacis fracte habet iurisdictionem in laicos. in. c. sicut. et infra. nu. 1. de iure iuram. fo. 160.
  - 6 Ecclesia dicitur ad aliquem pertinere pleno iure quod episcopus nullus ius episcopale ibi exercet: et ideo presentatio institutio et destitutio pertinent ad illum qui eam habet pleno iure. in. c. in lateranensi. nume. 4. de preben. dis. fo. 47.
  - 5 Ecclesia vna potest cum pluribus permutari sine iure proprietatis vel tituli dummodo ille plures ecclesie tenerentur de iure communi: secus si cum dispensatione: quia dispensatio non transit in tertium. in. c. cum venerabilis. nu. 4. de excep. fo. 9.
- Ecclesia quando est collegiata electio spectat ad collegium. non autem ad episcopum nisi consuetudo aliter disponat. ibi. nu. 45. fo. 12.
- Ecclesia quod est sita in parochia alterius: an episcopus vel rector parochie in ea presentabit. ibi. nu. 46.
- Ecclesia si aliquid allegat pro se non tenetur illud contra se acceptare. ibi. nu. 53.
- Ecclesia an possit agere pro iniuria illata clerico. in. c. contingit. nu. 9. de sen. excom. fo. 126.
- 2 Ecclesia parochialis potest conferri in titulum non sacerdoti: sed non in commendam. in. c. fi. nu. 13. de transla. epis. fo. 6.
  - 6 Ecclesia quod dicatur subiecta alteri ecclesie pleno iure et prescriptione. in. c. communiter. nu. 16. de re iudi. fo. 61.
  - 6 Ecclesia parochialis vnita prebende vel alteri dignitati potest per vñtatem neri ratione coneritatis. in. c. extirpande. §. qui vero. nu. 4. de preben. fo. 39.
  - 7 Ecclesia non dat licentiam transeundi ad secunda vota nisi certa sit de morte viri. in. c. in presentia. nu. 6. de sponsa. fo. 8.
  - 6 Ecclesia quo ad spiritualia presumitur subesse episcopo in cuius diocesi est sita: secus in temporalibus nisi contrarium de vtroque appareat. in. c. cum venerabilis. nu. 1. de religio. domi. fo. 189.
  - 6 Ecclesia censetur habere quoddam ius in predio ex quo debetur decima. in. c. in aliquibus. nu. 3. de deci. fo. 154.
  - 6 Ecclesia sita intra parochiam alterius ecclesie an presumatur sibi subiecta. in. c. dilectus. nu. 11. de capel. mona. fo. 188.
  - 6 Ecclesia parochialis que sit vt sciatur cui parochie debeatur canonica portio: et sic an sit illa in qua quis habet domicilium vel habitationem. in. c. in nostra. nu. 10. de sepul. fo. 137.
  - 7 Ecclesia interpretatur ius diuinum. in. c. qñto. nu. 5. de diuor. fo. 48.
- Ecclesia exempta non potest renuntiare priuilegio libertatis. in. c. cum tempore. nu. 2. et 7. de arbi. fo. 171.
- 6 Ecclesia si fuerit contemplatione alicuius consecrata debet per eundem dotari et eodem modo debet dotari per illum qui fundauit et debet dotari ita congrua vt collegiati possint commode viuere. in. c. cum sicut. nu. 1.



## Super Lectu. Banormitani.

- nu. 1. 2. 3. 4. 5. de conse. ecc. vel alta. fol. 207.  
Ecclesias vel capellas fundantes possunt per iudicem ecclesiasticum ipsas dotare et ista obligatio transit in heredem nec debet agi contra tales fundantes multum seueretur: quia talis obligatio venit ex mera liberalitate. ibid. nu. 3. 4.
- 6 Ecclesia etiam non consecrata in qua diuina officia celebrantur gaudet immunitate ecclesiastica: quid si in dicta ecclesia non celebrantur diuina an gaudeat immunitate. in. c. eccle. nu. 1. 7. 5. de immu. ecc. fo. 234.
- 2 Ecclesia dicitur lesa quando timet damnum etiam de futuro: puta quia locauit rem alicui potenti. in. c. peruenit. nu. 3. de arb. fo. 165.
- 6 Ecclesia non potest edificari intra parochiam alterius ecclesie sine magna causa. in. c. tua nos. nu. 2. de ecc. edifi. fo. 221.
- 2 Ecclesia vna quando dicatur ab alia dependere. in. c. eam te. nu. 11. de eta. et quali. fol. 43.  
Ecclesia maior si euincatur an censeantur euicte omnes ab ea dependentes et annere. ibid. nu. 12.  
Ecclesia maior si non soluit iura episcopalia an ab ea dependentes ecclesie possint pignoriari. ibi. nu. 13.
- 6 Ecclesia patronata non potest sine consensu patroni per aliquem occupari. in. c. ex insinuatione. nu. 1. de iurepa. fo. 194.
- 2 Ecclesia dicitur viduata dupliciter. in. c. inter corporalia. nu. 15. de transi. episc. fo. 4.
- 6 Ecclesia quomodo et qualiter cognoscatur collegiata. in. c. nobis. nu. 8. de iurepa. fo. 196.  
Ecclesia collegiata habet ius sibi eligendi prelatum. ibi.
- 1 Ecclesie non cathedralis debet in literis nominata sub nomine illius sancti sub cuius vocabulo est. alia littere sunt surreptitiae: alie vero sic. in. c. sacrosancta. nu. 1. de ele. fo. 173.
- 7 Ecclesia feudataria recognoscit vigore temporalium aliquem dominum temporalem in superiore: alia si non sit feudataria et possideat temporalia secus. in. c. veniens. nu. 4. de accu. fo. 62.
- 6 Ecclesia non debet de nouo fundari cum preiudicio antiquarum. in. ca. cum contingat. nu. 8. de dec. fo. 152.
- 6 Ecclesia vna potest prescribere decimas debitas alteri cum titulo vel per tantum tempus de cuius initio non esset memoria. in. c. cum in tua. nu. 2. eo. ti. fo. 153.
- 6 Ecclesia non potest fieri censualis et facta non tenet per simplicem constitutionem rectoris sine consensu diocesani quo casu requiritur rationalis. in. c. preterea. nu. 1. 2. 3. de cen. fo. 201.
- 7 Ecclesie edificate in parochia aliena sine licentia episcopi veniunt distrui de sed cedunt commodum episcopi. in. c. cum olim. el. h. nu. 9. de pri. fo. 155.
- 4 Ecclesiam defendere qui iurauit an teneatur defendere sine requisitione. in. c. breui sciscitatus. nu. 5. de iureiu. fo. 140.  
Ecclesiam defendere promittens an teneatur si ecclesia ei fidem non seruauit. ibi. nu. 6.  
Ecclesiam defendere promittens si ecclesia vel prelati sibi auferat salariam an teneatur defendere. ibi. nu. 7.  
Ecclesiam iuuare promittens an teneatur. contra conscientiam. ibid. nu. 8.
- 7 Ecclesia presumitur concessa alicui in perpetuum non autem ad tempus et dicenti contrarium incumbit onus probandi. in. c. si constitit. n. 2. de accu. f. 60.  
Ecclesia potest concedi alicui ad tempus titulo commendae vel seruiendi etiam ab inferiore a papa: in titulum vero non conceditur nisi a solo papa. ibi.  
Ecclesia quando est data in commendam alicui ad certum tempus, tunc ante illud non potest ex causa reuocari: secus si est data simpliciter in commendam: quia tunc potest ad libitum reuocari. ibi. nu. 12.
- 5 Ecclesia restituitur aduersus prescriptionem sicut minor. in. c. j. nu. 9. de prescrip. fo. 21.
- 2 Ecclesie versio in utilitatem ecclesie non presumitur nisi probetur. in. c. super hoc. nu. 18. 7. 22. de renun. fo. 13.
- 6 Ecclesia dirupta cuius expensis debeat refici. in. c. j. nu. 3. de ecc. edifi. f. 219.
- 6 Ecclesia tenet de suis fructibus superabundantibus subuenire laicis indigentibus et alteri ecclesie indigenti. in. c. j. n. 5. de reb. eccl. non alie. fo. 73.  
Ecclesia recognoscit principes seculares in temporalibus et ratione feudi. in. c. j. nu. 2. eo. ti.  
Ecclesia non solum debet subuenire clericis indigentibus sed etiam laicis. ibi. nu. 3.
- 6 Ecclesia secularis quinq; modis potest spectare ad religiosos et quo iure potest pertinere talis ecclesia ipsis religious. in. c. de monachis. nu. 5. 7. 10. de preb. fo. 27.
- 1 Ecclesia diues non alteri ecclesie supplere. in. c. cum. m. n. 28. de const. fo. 29.
- 6 Ecclesie ratione potest agere ad decimas reuendicatione. in. c. ex parte. nu. 6. de dec. fol. 149.
- 5 Ecclesia vna prescribit contra aliam etiam iura specialia. in. ca. ad aures. nu. 2. de prescrip. fo. 26.
- 2 Ecclesia lesa dolo procuratoris habet duplex remedium vnum procuratoris aliud restit. contra aduersarium. in. c. h. nu. 9. 7. 20. de restit. in integ. fo. 156.  
Ecclesia si damnificatur an sit in eius electione agere contra illum qui damnificauit an contra illum qui habeat res suas. ibi. nu. 20.
- 5 Ecclesia quando est collegiata electio spectat ad collegium confirmatio vero ad superiorem. in. c. significauerunt. nu. 3. de excep. fo. 16.
- 7 Ecclesie inferiores circa sacramenta debent se conformare maioribus ratione metropolitane ecclesie. in. c. tuas. nu. 2. de spon. duo. fo. 18.
- 6 Ecclesia potest prescribere aliam ecclesiam ut sub sit sibi. in. c. pastoralis. nu. 1. de iurepa. fo. 93.  
Ecclesia sine beneficium non possunt prescribi quo ad titulum sine canonica institutione. ibid.  
Ecclesie regimen non est committendum incognito nec salua conscientia incognitus eligitur. in. c. j. nu. 3. de renun. fo. 10.
- 5 Ecclesia secularis etiam collegiata potest esse pleno iure subiecta monasterio. in. c. cum inter. nu. 2. de re iud. fo. 60.  
Ecclesia quomodo dicatur pleno iure remissive. ibi. nu. 3. 12. 7. 16.
- 7 Ecclesia non potest errare et hereticum esset dicere quod ecclesia erret. in. c. rursus. nu. 6. qui cle. vel vouen. fo. 22.  
Ecclesia non debet vocare suo pastore ultra tres menses et non eligentes intra istud tempus pastorem puniunt. in. c. ne pro defectu. nu. 1. 7. 3. de ele. fo. 161.
- 6 Ecclesia dicitur propria domus orationis. in. c. cum ecclesia. nu. 1. de immu. eccle. 7. cemi. fo. 226.  
Ecclesia potest tempore necessitatis ad defensionem rerum et personarum incastellari contra hostes. ibi. nu. 3.
- 9 Ecclesia in quibus casibus potest esse pene exempta a iurisdictione episcopi. in. c. cum venerabilis. n. 46. de cen. fo. 205.  
Ecclesia collegiata debet sibi prouidere de prelato et nullus alius citra papam potest hoc facere. in. c. j. nu. 1. 7. 2. de ele. fo. 118.  
Ecclesia quomodo cognoscatur quod sit collegiata. ibid. nu. 3.
- 1 Ecclesia regitur non solum a iure canonico, sed etiam a consuetudine. in. c. cum consuetudinis. nu. 3. de consue. fol. 101.
- 1 Ecclesia et minor sicut equiparantur. in. c. ex literis. nu. 11. de pig. fo. 95.
- 6 Ecclesia parochialis requirit residendum nec in ea regulariter per alium deservitur. in. c. extirpande. in repe. 5. qui vero. nu. 2. 7. 4. 6. de preben. fo. 41.
- 1 Ecclesia subiecta episcopo debet in omnibus actibus consensum episcopi habere. in. c. causam que. nu. 7. de elec. fo. 128.
- 6 Ecclesia patronata ecclesiastica potest conferri a legato etiam non vocato patrono ecclesiastico, secus si laicus est patronus. in. ca. cum propter. nu. 6. 7. in. c. seq. nu. 3. de iurepa. fo. 197.
- 6 Ecclesia quilibet particularis tenetur dare episcopo suo singulis annis duos aureos. in. c. pastoralis. nu. 7. de dona. fo. 105.  
Ecclesia non patitur ut quis veniat contra proprium iuramentum. in. c. mulieri. nu. 4. de iureiu. fo. 155.
- 4 Ecclesia vacante an et que bona possint alienari siue vacet episcopatus siue alia inferior ecclesia. in. c. j. nu. 7. ne sede va. fo. 65.  
Ecclesia vel pauperes si instituuntur non tenentur ultra vires hereditarias. in. repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 18. de consti. fo. 35.
- 6 Ecclesia potest dici collegiata etiam quod in ea non sit prelati. in. c. cum non ignores. nu. 5. de preben. fo. 28.
- 6 Ecclesia ratione feudi subiacet domino laico et temporalis. in. c. j. nu. 9. de censu. fo. 199.
- 3 Ecclesia si vacat non vacat eius possessiones et ipsas tunc ingrediens et inuasiore et tanquam inuasiore expellit. in. c. cum super. nu. 19. de cau. pos. et pro. fo. 158.
- 2 Ecclesia presumitur subiecta episcopo ex eo quia dat ei aliquid episcopale. in. c. causa. nu. 5. de cau. pos. et pro. fo. 164.
- 4 Ecclesia potest agere triplici via contra illum qui eam edificauit et remissit ius patronatus. in. c. significauit. nu. 5. de testi. fo. 79.
- 2 Ecclesia non vacans non potest alteri promitti etiam si consentiat rector ipsius. in. c. accepimus. nu. 1. de pactis. fo. 133.
- 6 Ecclesie ordinamenta non potest ille cuius non interest impedire. in. c. ex ore sedentis. nu. 1. de his que fi. et ma. par. ca. fo. 72.
- 6 Ecclesia cathedralis potest habere parochiam et iura parochialia pertinent ad capitulum et non ad episcopum. in. c. cum super. nu. 3. 7. 4. de spul. fo. 136.
- 6 Ecclesia non tenet ex deposito facto clerico ipsius ecclesie nisi in eius ecclesie utilitatem conuersum fuerit. in. c. j. nu. 1. 7. 4. de deposito. fo. 80.  
Ecclesia tenetur ex deposito apud eam facto. ibi. nu. 3.  
Ecclesia quando teneatur de deposito et quando censeatur factum depositum apud eam. ibi. nu. 10. fo. 84.  
Ecclesia quando teneatur ex delicto prelati vel capituli remissive. ibid.
- 6 Ecclesia secularis potest conferri et reparari ad statum regularem sine preiudicio clericorum: sed non est contra nisi in defectum regularium. in. c. ad audientiam. el. h. nu. 1. 2. 7. 6. de eccle. edifi. fo. 220.
- 7 Ecclesia si concedatur in proprios vsus aliquibus religious illi non poterunt eius possessionem accipere sine licentia episcopi nisi aliter dicatur in concessione que intelligitur facta mortuo rectore qui in ista ecclesia permanet. in. c. pastoralis. nu. 1. 2. 5. de priuileg. fo. 157.  
Ecclesia potest concedi alicui loco religioso in proprietatem et in titulum. ibi. nu. 3.  
Ecclesia quando conceditur aliquibus religious in proprios vsus cui censeatur concessum. ibi. nu. 7.  
Ecclesia concessa alicui proprios vsus non eximitur a iurisdictione episcopali. ibi. nu. 8.  
Ecclesia si concedat alicui pleno iure quid intelligat concessum. ibi. nu. 9.  
Et vide in. c. quoniam. in. j. no. eo. ti.  
Ecclesia contra ecclesiam an restituatur. in. c. j. nu. 38. ut lite non contestata. fo. 105.



# Repertorium singularium materiarum

- Ecclesia est obligata creditoribus in quantum est meliorata: licet plus fuerit expensum. in. c. quod quibusdam. nu. 9. de fideiuss. fo. 99.
- 6 Ecclesia an teneatur soluere collectas seu alia onera pro possessionibus ei collatis pro quibus anteq̃ ad ecclesiam peruenissent soluebantur talia onera. in. c. ex literis. nu. 12. de vi. 7 ho. cler. fo. 9.
- 5 Ecclesia prescribit rem priuati per spatium. xxx. annorum cum bona sit de 7 sine titulo cum titulo vero per spatium. x. annorum. in. c. sanctorum. nu. 1. 7. 5. de prescript. fo. 23.
- 6 Ecclesia parochialis que dicatur 7 quis dicatur parochianus. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 10. 7. 11. de preb. fo. 40.
- 3 Ecclesiam aliquam fundans siue dotans nō per hoc dicit dominus. in. c. examinata. nu. 6. de iud. fo. 39.
- 6 Ecclesia interdicta gaudet immunitate ecclesiastica. in. ca. ecclesie. nu. 8. de immu. eccle. fo. 234.
- Ecclesia vsq̃ ad quantum circuitum circūcirca gaudeat immunitate ecclesiastica. ibi. nu. 10.
- 8 Ecclesia vniuersalis non potest errare. in. c. i. n. 14. de iud. fo. 4.
- Ecclesia parochialis siue baptismalis potest pertinere ad ius monachorum. in. c. ex transmissa. nu. 2. de prescript. fo. 28.
- 6 Ecclesia potest inire mutuum 7 pro eo pignus capere etiam cessante vtilitate ecclesie dummodo insit necessitas illius qui erigit mutuum. in. c. i. nu. 2. de feud. fo. 91.
- 6 Ecclesia debet rñdere ep̃o in cuius diocesi est de procuratoribus quarum decimarū 7 alijs episcopaliibus. in. c. olim. n. 1. 7. 3. de cens. fo. 203.
- Ecclesia q̃ sit in diocesi incumbit onus probandi episcopo. ibi. nu. 2.
- 6 Ecclesie possunt consecrari tam diebus festis q̃ non festis. in. c. tua. nu. 1. de conse. ecc. vel al. fol. 206.
- 6 Ecclesie vni si datus fuerit fundus vt ipsa aleret datem in vita sua. licet ille fundus casualiter periret adhuc ecclesia tenetur ad alendum. in. c. ex hibita. nu. 5. de rerum permu. fo. 81.
- 3 Ecclesia restituitur in integrū coram iudice ecclesiastico sed qd si petire ductionem ad bonū virū in. c. cū sit generale. nu. 10. 7. 11. de fo. cōp. f. 65.
- Ecclesia non potest punire illum qui commisit delictū in ea. secus est si aliquis rapuit bona ecclesie. ibi. nu. 27.
- Ecclesia potest se impedire vbiq̃ non reperitur alius iudex. ibi. n. 29.
- 6 Ecclesia potest edificari intra parochiam ex causa puta quando aliqui sunt nimis distantes ab ecclesia parochiali. in. ca. ad audientiam. nu. 1. de eccle. edifi. fol. 220.
- Ecclesia parochialis non debet construi intra parochiam alterius ecclesie sine causa. ibi. nu. 2. 7. 3.
- Ecclesiam fundans potest precise compelli ad eam dotandam. ibi. nu. 5.
- Ecclesia potest ex magna necessitate construi sine dote. ibi. nu. 7.
- Ecclesia etiam sita intra parochiam alterius non presumit subiecta nisi ecclesie cathedrali 7 afferenti contrarium incūbit onus probandi. ibi. n. 8.
- Ecclesiam dotās ex redditibus beneficij sui acquirit ius patronatus illi beneficio 7 non consanguineis suis. ibi. nu. 12.
- 2 Ecclesia q̃cūq̃ restituitur aduersus necessariam probationē omisam etiam contra aliam ecclesiam in. c. auditis. nu. 16. 18. de rest. in int. fo. 157.
- Ecclesia 7 minor 7 ciuitas equiparantur 7 etiam imperiū. ibi. nu. 10. 11. 13.
- Ecclesia restituitur in integrum aduersus prescriptionem contra eam factam. ibi. nu. 12.
- Ecclesia restituitur aduersus lucrum cessans. ibi. nu. 15.
- Ecclesia restituitur aduersus delictum prelati in iudicijs. ibi.
- Ecclesia si restituitur aduersus priuatum an priuatus restituatur aduersus ecclesiam. nu. 17. fo. 158.
- 6 Ecclesia que secundum q̃ fuit refici nō dicit eadē ecclesia. 7 ideo opus est q̃ iterū reconsecratur. in. c. p̃oposui. nu. 8. de cōse. ec. vel al. fo. 206.
- Ecclesia polluta vel execrata an altare sit pollutū vel execratū. ibi. n. 10.
- Ecclesia vel altare quibus modis reconsecratur vel recōciliatur. ibi. n. 9.
- Ecclesie cathedralis neq̃ inferiores non possunt statuere neq̃ ardua explicare sine consensu episcopi in concernentibus statum ecclesie 7 hoc ppter communionem quam habent adinuicem. in. c. vt requisiti. nu. 10. 7. nu. 11. de test. fo. 122.
- 6 Ecclesia si vult vti priuilegio legali debet vti cum moderationibus inductis ab ipsa lege: 7 sint damnose ecclesie. in. c. is qui. n. 20. de fo. fo. 103.
- 6 Ecclesia in qua sunt commissa homicidia aut vulnera non recōsecratur iterum sed reconciliatur potius ob terrorem q̃ ob necessitatem. in. c. p̃oposui. nu. 1. 7. 5. de conse. ecc. vel al. fo. 206.
- Ecclesia polluitur per homicidium sine sanguine perpetratum: puta p suspensionem 7 huiusmodi. ibi. nu. 2.
- Ecclesia an polluitur per homicidium ad defensam factum vt per homicidium alicuius sancti hominis. remissive. ibi.
- Ecclesia non polluitur propter rixam in ea factam sine sanguine 7 homicidio. ibi. nu. 4.
- Ecclesia quando presumatur consecrata vel non. ibi. nu. 6.
- Ecclesia recōsecratur q̃ superficies parietum est combusta: q̃ in tali superficie consecratur ecclesia idem si parietes corruant. ibi. nu. 7. 7. 8.
- 3 Ecclesia an 7 q̃ teneat ex facto plati. in. c. cū deputati. n. 23. de iud. fo. 42.
- 3 Ecclesiastica persona potest agere pro iniuria sibi illata. in. c. i. n. 2. de lit. contestata. fo. 103.
- 3 Ecclesia potest inducere legem in quantum facit pro se 7 in quantum facit contra se non acceptare. in. c. nouit ille. nu. 28. de iud. fo. 34.
- 3 Peccator non semper punitur. in. c. nouit ille. nu. 29. de iud. fo. 34.
- 6 Ecclesia restituitur si reperit se enormiter lesam propter alienationem quam etiam cum solennitate fecit debet tamen restituere pretium si qua sunt facta melioramenta. in. c. ad nostram. nu. 1. 7. 4. de re. ec. nō alie. f. 77.
- Ecclesia restituitur in integrum in foro suo aduersus laicum velybiciq̃ vtitur aliquo priuilegio. ibi. nu. 2. 7. 6.
- 6 Ecclesia non vacans non potest concedi in beneficium sed in proprietatem sic puta si conceditur alicui monasterio sine preiudicio tamen rectoris qui eam tenet dū vivit. in. c. consultationibus. n. 1. 7. 2. de don. fo. 104.
- Ecclesia non vacans pōt vniri cū alia etiam rectore non vocato. ibi. n. 2.
- Ecclesia non vacans vel beneficium quare non potest concedi in titulū sed in proprietatem sic. ibi. nu. 3.
- 3 Ecclesia dicitur quid vniuersale tamen successor in ecclesia non dicitur vniuersalis. in. c. quia v. nu. 9. 7. 10. de iud. fo. 29.
- 6 Ecclesia restituitur in integrum si est lesa ex alienatione vel donatione recte 7 recte facta. sed si esset nulla tunc non restituitur quia ipso iure annullatur. in. c. apostolice. nu. 13. de dona. fol. 106.
- 6 Ecclesia polluta non potest per simplicem sacerdotem reconciliari nisi ex commissione pape. in. c. aqua. nu. 1. 7. 8. de conse. ec. vel al. fo. 110.
- 6 Ecclesia an 7 per quos possit granari pretextu procuracionis fiende. in. c. quia pleriq̃. nu. 1. de immu. ecc. fo. 230.
- Ecclesia si fuit integraliter exacta per episcopum ex aliqua re vtili habet postea regressum contra alias ecclesias. ibi.
- 6 Ecclesia collegiata si habet presentandi ius prelatus presentabit cū consensu saltē maioris partis capli. in. c. ea noscitur. n. 1. de his q̃ fi. a pla. fo. 68.
- Ecclesia etiā nō cōsecrata si polluat adhuc est recōcilianda sed nō requirit illā solennitatem quā si esset cōsecrata. i. c. fi. n. 1. 7. 6. de cōse. ecc. vel al. f. 201.
- Ecclesia polluitur per immisionem seminis. ibi. nu. 4.
- Ecclesia occulte polluta non requiritur q̃ vltius reconcilietur. ibi. n. 5.
- 6 Ecclesia potest subiecta etiam quo ad episcopalia inferioribus prelatibus episcopo. c. procuraciones. nu. 2. de cen. fo. 207.
- Ecclesia q̃ pōt impedire ep̃o visitatī debet alie cōtribuire. ibi. n. 4. 7. 7.
- 6 Ecclesia vocatur post consecrationem. basilica vero ante. in. rubri. nu. 2. de conse. ec. vel al. fol. 208.
- 3 Ecclesia quando constituit syndicum an acquiratur licentia superioris. in. c. imperatorum. nu. 7. de iura. cal. fo. 123.
- 4 Ecclesia collegiata nō potest cōpelli vt recipiat aliquē in fratre si facultates ecclesie non sunt sufficientes. in. c. dudum. n. 3. de presum. f. 122.
- Ecclesia patronata si eius ius patronatus remanet libera. in. c. quia clerici. nu. 8. de inrepat. fo. 191.
- 6 Ecclesia debet respondere episcopo in cuius diocesi est sita nisi contrarium appareat. in. c. constitutus. nu. 1. 2. de rel. do. fo. 185.
- Ecclesia si habet aliquid in emphyteosim si cessauerit a solutione canonis per biennium vel triennium cadit a iure suo. ibi. nu. 18.
- 7 Ecclesia si cōcedatur pleno iure vel vtroq̃ iure idem importat. in. c. quoniam. nu. 3. de pri. fo. 158.
- 1 Ecclesia plebanatus an possit tenere capellam positam in suo plebanatu non ponendo ibi rectorem. in. c. ex parte. nu. 1. de recri. fo. 52.
- 3 Ecclesia pōt priuari feudo ppter feloniam plati 7 priuari dum vivit platus postea reconsolidatur cum ecclesia. in. c. i. n. 13. de do. 7 contu. fo. 194.
- 3 Ecclesia cathedralis quando vacat non debet contra eam aliquid prius diciale intentari. in. c. verum. nu. 3. 7. 7. de fo. compe. fo. 63.
- Ecclesia non priuatur feudo propter delictum q̃ commisit clericus nisi in vita clerici. ibi. nu. 19.
- Ecclesia vsq̃ ad q̃ spatium gaudeat immunitate sua. in. c. inter alia. nu. 30. de immu. ecc. 7 cemi. fo. 230.
- 6 Ecclesia vna quando vnitur cum alia debent interuenire solennitates requisite in alijs alienationibus. nam ista dicitur alienatio 7 in perpetuū. in. c. tua nuper. nu. 4. de his que fi. a prela. fo. 69.
- Ecclesia restituitur si est enormiter lesa aduersus alienationem quam fecit etiam cum solennitatibus requisitis 7 in casu licito. ibi. nu. 8.
- 6 Ecclesia non reconsecratur si fuerit tectum parietibus saluis 7 integris remanentibus. in. c. ligneis. nu. 1. de conse. eccl. vel al. fo. 207.
- 7 Edicta publicationis in quibus 7 quot loca debeant proponi. in. c. cum inibitio. nu. 7. de clandest. despon. fo. 17.
- 7 Edicta 7 bannimenta que fiunt in ciuitate afficiunt existentes in diocesi. in. c. fi. nu. 2. 7. 4. qui ma. accu. poss. fo. 46.
- 4 Edictio quo iure petatur. in. c. i. nu. 2. 7. 5. de proba. fo. 3.
- Edictio statutorum qualiter fiat. ibi. n. 34. fo. 4.
- 7 Edictum vbi est premissa materia dicitur prohibitorium 7 non premissorium 7 dicitur edictum ad instar edicti pretoris alijs tamen oppositum dicunt. in. c. cum apud. nu. 2. de spon. fo. 9.
- 7 Edictū alicuius noua constructione prohibita an videatur prohibita reformatio. in. c. consuluit. nu. 1. 7. seq. de iud. fo. 96.
- Corse. Adde Bald. in. l. si vt proponis. el. 5. C. de nup. vbi dicit statuto canet q̃ non possit fieri forti. i. cū aliqd incōsulto romano pōtifice quod dam fortiticiū fuit destructū tempore guerre superuenit filius 7 refecit illud castrum. dicit Bald. q̃ non potest incōsulto papa 7 hoc modo intelligas



## Super Lectu. Banormitani.

- tellegas scribentes. in. l. i. §. si qd simpliciter. ff. de ver. ob. q. si actus est an  
nihilatus et reficitur non soluetur nova gabella. q. d. intelligi qm in totu non  
est annihilatus: facit gl. xvij. q. h. de monachis. et qd no. Hosti. i. summa  
et. de eccl. edifi. in fi. et gl. et doc. in cle. si. de reser. in contrariu facit qd not.  
Ang. in aut. de no alie. in. §. hoc itaq. ad fi. colla. h. ubi dicit q. si domus  
emphyteotica cõburit vel aliquo casu fortuito destruit q. non dicat in  
totu destructa ppter solu q. remanet. et ideo periculũ spectat ad emphy  
teotã et tenet illam reficere et solvere pro solo illud q. tenebat solvere pro  
toto edificio. ex quodicto videtur posse dici fm Jo. de ana. in. d. c. consu  
luit. q. si synagoga cõburatur possit refici propter aream que remanet et  
non dicatur de nouo refici quod dictum Ang. non credo verũ per id qd  
no. Bar. et alij in. l. i. C. de iu. emph. et per no. per doc. in. c. potuit. de loca.  
6 **Edificare prohibitus non censetur prohibitus edificium reintegrare. c.**  
per tuas. nu. 3. de dona. fo. 104.  
2 **Effectus appellatiõis extrajudicialis. in. c. dilecti. n. 4. de ma. et obe. f. 128.**  
1 **Egrotus** licet non possit euadere tamen non debet de eius di  
gnitate vel bonis aliquid fieri anteq. actualiter mo  
riatur et sepeliatur. in. c. bone memorie. el. h. nu. 2. 12. de ele. fo. 157.  
6 **Egrotus etiam in maxima infirmitate cõstitutus põt cõtrahere matri  
monium tam carnale q. spirituale. in. c. sicut nobis. n. 2. de reg. f. 162.**  
3 **Egritudo et captiuitas excusat quem a contumacia vera. in. c. fin. §. por  
ro. nu. 4. vt li non contesta. fo. 114.**  
2 **Electus** non est ambitiosus si cõsensit electioni de se facte vel  
prosequitur electionem suam canonice factam in iu  
dicio. in. c. h. nu. 2. de resti. in integ. fo. 156.  
Electio in ecclesijs collegiatis pertinet ad capitulum sed cõfirmatio ad  
episcopum. ibi. nu. 3.  
Electio facta lite pendente non retractatur sed differtur eius executio.  
ibi. nu. 9. et 21.  
Electus non adhuc confirmatus potest renuntiare electioni sue in mani  
bus eligentium sine superioris licentia. ibi. nu. 11.  
Electio est fructus iuris eligendi etiã an cõfirmatione. ibi. nu. 21. et 22. f. 157.  
Electio siue p̄sentatio facta ante litem motã sup iure eligendi vel p̄sen  
tandi confirmat. etiam post lite motã: q. attendit initiũ habile. ibi. n. 22.  
3 **Electus etiam q. non petat cõfirmationem vel cõsecratione possunt  
contra eum obijci crimina. et tanquam indignum repellere. in. c. cum dile  
cti. nu. 10. de do. et contu. fo. 203.**  
6 **Electus acquirit ius per electionem. per cõfirmationem vero exerci  
tium. in. c. nobis. nu. 4. de iure pa. fo. 196.**  
7 **Electus simoniace in prelatum est deponendus. in. c. de hoc. n. 2. de simo.  
folio. 79.**  
2 **Electus an possit renuntiare sue electioni sine cõsensu sui superioris etiã  
ad sui p̄iudicium siue electio sit confirmata sine non. in. c. ad aures. nu.  
7. quod me. cau. fo. 151.**  
7 **Electus et confirmatus in archiep̄m vel episcopũ ante cõsecratione dõ  
electus nõ autem ep̄s vel archiep̄s. in. c. meminimus. n. 1. de accu. fo. 60.**  
2 **Electi possunt eligere prelatum qui sit de extra capitulum. Anto. in. c.  
post translationem. nu. 5. de renun. fo. 30.**  
Eligi vel postulari quis debeat. ibi. nu. 6. et nu. 8. et 15. fo. 30.  
Eligentes indignum non priuantur potestate eligendi quando est vitium  
de facili dispensabile. ibi. nu. 13.  
7 **Electus si fuerit repulsus ob crimen contra ipsum probatum efficitur  
inhabilis ad alias dignitates consequendas non autem priuatus conse  
crutis sed si talis poterit se purgare non repellitur a dignitate consequẽ  
da. in. c. super bis. nu. 14. et 15. de accu. fo. 64. et seq.**  
5 **Electus an et quando et cuius manibus possit renuntiare iuri suo. in. c. cõ  
stitutus. nu. 13. et 14. de app. fo. 115.**  
Electio secunda an et quando valeat prima non cassata. ibi. nu. 15.  
2 **Electus in episcopum licet confirmatus non dicitur episcopus ante con  
secrationem idem in archiepiscopo. in. c. i. nu. 4. de transla. epl. fo. 2.**  
Electos in archiepiscopos papa confirmat durante suspicione patriar  
che. ibi. nu. 12. fol. 3.  
Electus in archiepiscopum per cõfirmationem recipit episcopalia mi  
nistrandi. ibi. nu. 5. fo. 2.  
Electus et confirmatus in archiepiscopum et nondum consecratum an  
possit confirmare episcopos. beneficia conferre iurisdictionalia exercere  
et de criminibus cognoscere. ibi. nu. 2. et 9.  
An potest ea que sunt ordinis committere alteri habenti potestatem exer  
cendi ea que sunt ordinis. ibi. nu. 10. fo. 3.  
6 **Electus quo casu computabit vocẽ suam inter alias. in. ca. per nostras.  
nu. 5. de iure pa. fo. 197.**  
6 **Electus in abbatem debet per episcopum confirmari. in. ca. abbate. nu.  
3. de ver. sig. fo. 186.**  
Electio de necessitate restricta ad certam personam est nulla. secus si ad  
incertam de certis. ibi. nu. 4.  
Electio quando est facienda de certo grenio intelligitur si et in quantum  
ibi reperitur persona idonea. ibi. nu. 8.  
6 **Electus licet non sollemniter non tenetur in foro conscientie renuntiare:  
quia electio habuit fundamentum naturale. licet sollemnitates iuris possi  
tini defecerint. in. c. quia pleriq. nu. 31. de immu. ecc. fo. 233.**  
1 **Electus ante cõfirmationem non potest administrare etiam q. consue  
tudo sit in contrarium. in. c. qualiter. nu. 3. de elec. fo. 134.**  
Dilectio nulla propter defectum scientie electi non confirmatur ex scien  
tia supervenienti. ibi. nu. 2.  
Electus administrans ante cõfirmationem an perdat ipso facto ius q.  
habet per electionem. ibi. nu. 4.  
Electus administrans ante cõfirmationem si contulit alteri beneficia  
sua an cassata electione irritetur collatio beneficiorum. ibi. nu. 7.  
Electus et cassatus quare ante cõfirmationem administravit an possit  
denuo eligi vel in illam vel aliam ecclesiam. ibi. nu. 8.  
7 **Electus ad aliquã dignitatẽ indistincte potest repelli exceptioe criminis  
q. adhuc nõ h̄z ius in re idẽ est in electo et confirmat petentẽ cõsecratio  
nem: q. d. eũ põt opponi exceptio nisi illa fuerit opposita et discussa tpe  
electionis nõ tamen fuerit admissa. in. c. accedens. n. 9. 10. de accu. fol. 71.**  
Electus connumerat inter eligentes. in. c. cũ in iure. n. 1. et 6. de ele. fo. 153.  
1 **Eligendi potestatem habentes iure alieno non possunt in alios cõpro  
mittere secus si iure proprio. ibi. nu. 2. fo. 154.**  
Electus requiritur q. sit confirmatus. licet aliquando non. ibi. nu. 3.  
Eligendi potestatem habentes possunt vnum ex ipsis eligere. ibi. nu. 4.  
Electi ad distribuendũ inter pauperes xpi pnt seipsos eligere. ibi. nu. 4.  
Electio dõ fieri a maiori et a saniori parte capituli alias nõ valet. ibi. nu. 5.  
Eligentes scienter indignum an sint priuati potestate eligendi. ibi. nu. 7.  
Eligendi potestas deuoluitur in socios licet numero pauciores. ibi.  
7 **Electus si pecuniam dedit sue electioni dissentientibus vt consentirent  
simoniacus est. in. c. mattheus. nu. 1. de simo. fo. 83.**  
1 **Eligi nõ potest illegitimus in prelatum sed postulari sic. in. c. innotuit:  
nu. 1. de ele. fo. 137.**  
Electores pnt impugnare eorũ electionem in cã superveniente. ibi. n. 12.  
Electus non potest inuitus conformari. ibi. nu. 13.  
Electio criminosa occulti nõ est ipso iure nulla sed annullada. ibi. nu. 20.  
1 **Electi in vna ecclesia et propter aliquid remoti an possunt iterum eligi.  
in. c. consideramus. nu. 3. de ele. fo. 129.**  
Electus illegitime gerens se pro prelato non potest ad aliam dignitatẽ  
promoueri sine dispensatione pape. ibi.  
3 **Electus et cõfirmat dõ cõseq. possessione nõ obstat appellatiõe vel ele  
ctione de alio extrajudiciali facta. in. c. cõstitutus. el. h. n. 6. de ap. fo. 115.**  
Electores qui eligunt idoneum an vulnerent conscientiam eorum si pos  
sunt idoneiorem eligere. ibi. nu. 7.  
7 **Contra electum in ep̄m vel ad aliam dignitatem qui admittentur ad ex  
cipiendum de crimine ipsius. in. c. super bis. nu. 21. de accu. fo. 65.**  
6 **Electus vel presentatus ab illo qui est in quasi possessione presentandi  
vel eligendi tenet: licet postmodum reperitur presentatus non habere  
illius iuris proprietatem dummodo esset in bona fide: alias secus. in. c.  
dilectus. nu. 4. de reli. do. fo. 187.**  
Electio vnius actionis an et quo casu excludat alias remissive. ibi. nu. 8.  
Electus ab vniuersitate h̄z iurisdictione ab ea. in. c. h. nu. 17. de iudi. fol. 9.  
Electus et cassatus ppter defectu tẽporalẽ potest defectu cessante iterũ  
eligí: secus si fuit cassatus propter crimen. in. l. officij. nu. 3. de elec. fo. 159.  
6 **Electus in platũ alicuius ecclesie imediate subiecte papa dõ imediate post  
cõsensum electioni prestitũ ire ad papã ad psequendam electionem alias  
priuat ipso facto. in. c. extirpade. in repe. §. quivero. nu. 20. de p̄bẽ. fo. 42.**  
3 **Electus et cõfirmatus et post spoliatus nõ restituitur si electio fuit nulla.  
in. c. cum super. nu. 5. de cau. pos. et proprie. fo. 157.**  
Electio inualida operat q. non possit fieri alia ipsa non cassata. ibi. nu. 9.  
Electus inualide an possit vti fructibus beneficij. ibi. nu. 7.  
6 **Electio duo ad vnam dignitatem si cõpromittant possunt arbitri vnius  
electionem confirmare et alteri de prouentibus dicte dignitatis prouide  
re ad quos prouentus nõ tenebitur successor in dignitate neq. ipse con  
firmatus si remoueat a dignitate vel ex ea non percipiat fructus. in. c.  
nisi essent. nu. 1. 2. 10. de preben. fo. 31.**  
1 **Electus et non cõfirmatus non põt conferre beneficia et alios actus ep̄i  
scopales facere et idem est in alijs electis. in. c. nosti. nu. 1. de elec. fo. 129.**  
6 **Electus cassatur si vnũ ex pluribus oppositis cõtra eũ probatur qd tñ  
supprimat eius cassationem. in. c. cum iam dudũ. nu. 1. de preben. foli. 29.**  
Electio alicuius ad dignitatem ecclesiasticam ex quot et quibus causis  
possit cassari. nu. 2. fo. 30.  
1 **Electus debet presentari patrono et consentiat vel vt possit opponere  
si habet iustam causam opponendi. in. c. sacrosan. nu. 6. de elec. foli. 173.**  
Electio alicuius prelati quare non debet fieri ad preces laicorũ qui sint  
potentes. ibi. nu. 7.  
1 **Electus et confirmatus si reperitur indignus adhuc potest cassari. in. c.  
nihil. nu. 2. de elec. fo. 166.**  
Electi quo casu possunt ante cõfirmationem administrare in tempora  
libus et spiritualibus aliquid de postulatis. ibi. nu. 4. et 7.  
Electus cõmissus examini vnius ab illo q. habebat examinari et cõmissa  
rius minus bñ examinavit an teneat qui cõmissit examẽ. ibi. nu. 5. fo. 167.  
Electus et cassatus non propter vitium persone potest ad aliam prela  
turam eligi. in. c. super eo. nu. 1. 4. 5. de elec. fo. 130.  
3 **Electus in episcopum non potest appellari episcopus ante cõsecratio  
nem. in. c. quanto. nu. 4. de offi. or. fo. 114.**



# Repertorium singularium materialium

- Electus tatum ad episcopatum an ad alium episcopatum debeat eligi vel postulari.** in. c. si. nu. 7. de postu. prela. fo. 21.
- Electus in episcopum potest ab initio non acceptare sed si semel est episcopus non habet ulterius voluntatem.** ibi. nu. 11. fol. 117.
- 1 **Electus acquirit plenum ius et potest facere se confirmari.** in. c. postulationem. nu. 4. de postu. prela. fo. 115.
- Electi ad aliquam dignitatem an illam consequantur si electores recesserunt a tali electione.** ibi. nu. 5.
- 6 **Electus ad unam dignitatem vel ecclesiam cogit dimittere aliam quam habebat alius non recipit.** in. c. cum non ignores. n. 1. 2. 4. de preben. fo. 27.
- 6 **Electus et consecratus non dicitur episcopus.** in. c. tua nuper. nu. 2. de his que si. ap. prela. fo. 69.
- Electus solus non potest disponere de rebus ecclesie etiam consentiente capitulo.** ibi.
- 2 **Electa si est industria persone facit quod causa non possit subdelegari.** in. c. si pro debilitate. nu. 4. de off. deleg. fo. 73.
- 7 **Electus promittens dantibus vocem sue electioni beneficium committit simoniam.** in. c. cum essent. nu. 5. de simo. fo. 79.
- 7 **Electus in abbatem debet confirmari per episcopum cui subest ipsum monasterium.** in. c. sicut tuis. nu. 3. de simo. fo. 88.
- 1 **Electio debet necessario confirmari si per superiorem reperitur idoneus.** in. c. post. nu. 1. 4. 5. 8. de ele. fo. 116.
- Electus non dicitur habere plenum ius ante confirmationem.** ibi. nu. 2.
- Electio facta a secularibus an requirat confirmationem superioris.** ibi.
- 2 **Electus ante confirmationem an possit cedere iudicio.** in. c. inter corporalia. nu. 33. de transla. epi. fo. 5.
- 3 **Electus non notatur ambitione si suam electionem querit confirmare et defendere.** in. c. exhibita. nu. 1. de iud. fo. 42.
- 4 **Electus confirmatus sed nondum consecratus potest dici prelatus sed non episcopus.** in. c. tam literis. nu. 2. de test. fo. 65.
- 1 **Eligentes suspensum non sunt privati potestate eligendi licet electio sit nulla.** in. c. cum inter. nu. 15. de ele. fo. 134.
- 1 **Eligentes scienter indignum sunt privati potestate eligendi ipso iure alios casus.** in. c. gratum. nu. 2. 10. 14. 16. de postu. prela. fo. 106. 1 sequ.
- 1 **Eligentes debent eligere personam notam non ignotus non potest eligi nisi super idoneitate recipiant testes.** in. c. bone memorie. el. q. 1. nu. 5. de postu. prela. fo. 114.
- Eligi debet potius in loco qui peregit vitam suam ibi quam alius extraneus.** ibi. nu. 16.
- 1 **Eligentes vel postulantes indignum sunt ipso iure privati potestate alium eligendi pro prima vice.** in. c. i. nu. 31. de postu. prela. fo. 109.
- Quod quomodo intelligatur pro prima.** vide in. c. cum vintoniensis. n. 1. 2. 31. de ele. ad fi.
- 6 **Eligentes absente in potestate vel conferentes beneficium absenti non possunt ante eius acceptationem a tali electione retrocedere qui habent tale officium nomine alieno: secus si nomine proprio.** in. c. accedens. n. 3. de preb. f. 34.
- 3 **Eligentes contra formam eis datam priuantur potestate iterum eligendi.** in. c. si. nu. 24. de iura. cal. fo. 131.
- 5 **Eligens indignum priuatur ipso facto potestate eligendi et talis potestas de uoluntate ad superiorem.** in. c. significauerunt. nu. 5. de excep. fo. 16.
- 6 **Eligentes vel presentantes idoneum an sint tuti in conscientia non eligendo vel presentando idoneum.** in. c. quoniam. nu. 12. de iurepa. fo. 190.
- 1 **Eligens scienter indignum suspenditur a beneficiis per triennium.** in. c. per inquisitionem. nu. 1. de ele. fo. 146.
- 3 **Eligentes possunt ab electione recedere ante presentationem electionis factam quoniam si elegerunt iure proprio alius secus.** in. c. ex conquestione. nu. 12. de rest. spo. fo. 176.
- Eligentes non possunt in preiudicium electi validitatem illius electionis compromittere.** in. c. cum inter et canonicos. nu. 3. 7. de ele. fo. 139.
- Electus potest dissentire ante confirmationem sine consensu superioris postea vero non.** ibi. nu. 4. 7. 11.
- 1 **Eligentes scienter indignum priuantur per una vice potestate eligendi et suspenduntur per triennium a beneficiis que habent in illa ecclesia ubi faciunt malam electionem.** in. c. cum in cunctis. q. clericis sane. nu. 1. de ele. fo. 127.
- Eligentes indignum priuantur an habeat locum in omnibus electionibus.** ibi. nu. 4.
- 1 **Eligentes scienter indignum sunt privati potestate eligendi.** in. c. cum vintoniensis. nu. 1. 6. 11. de ele. fol. 144.
- Eligentes non possunt comprimere in aliquem ius eligendi si vnus dissensit.** ibi. nu. 4.
- Electio facta a priuandis an valeat.** ibi. nu. 13. fol. 145.
- 1 **Eligentes sufficit quod sint in quasi possessione eligendi licet nullum aliud ius habeant.** in. c. querelam. nu. 5. de ele. fo. 143.
- 1 **Eligendi mandatum habens intelligitur de idoneo et quare.** in. c. causam que. nu. 4. de ele. fol. 124.
- Electio prelati non potest committi laico.** ibi. nu. 5.
- Electores an et quando possunt variare.** ibi. nu. 10.
- Et vide in eo. c. cum in terra. in fi.**
- 6 **Electores possunt vnum ex seipsis eligere.** in. c. consuluit. n. 4. de iurep. f. 104.
- 1 **Electores non possunt ius eligendi alium compromittere vel aliquem extraneum admittere nisi oes nemine discrepante consentiant.** l. scriptum. n. 3. de ele. fo. 160.
- Electio et postulatio si simul concurrunt que prefertur.** ibi. nu. 7.
- 1 **Electores non possunt admittere procuratorem absentis non iurant legitimum absentiam nisi omnes consentiant.** in. c. q. ppter. q. illud. n. 4. de ele. f. 165.
- 1 **Electores habent etiam officium post electionem factam in ea defendenda.** in. c. dudum. el. q. nu. 4. de ele. fol. 176.
- 1 **Electores imperij si eligunt indignum scienter electio denoluitur ad papam.** in. c. venerabilem. nu. 20. de ele. fo. 156.
- 1 **Electores si compromittunt ius eligendi in alterum debet oes nemine discrepante consentire.** in. c. quia propter. q. vel saltem. nu. 36. de ele. fo. 154.
- Electores si maior pars eorum eligit scienter indignum an potestas eligendi remaneat penes minorem partem etiam quod sit in vno.** ibi. nu. 5.
- 6 **Electores postquam elegerunt non possunt ulterius variare.** in. c. cum autem. nu. 3. de iurepat. fo. 196.
- 1 **Electus rex sollicitans pro sua electione facit se indignum ad illam dignitatem.** in. c. per inquisitionem. nu. 5. de ele. fo. 146.
- 6 **Electores transferunt in electum id quod non habent.** in. c. cura pastora. lis. nu. 8. de iurepa. fo. 193.
- 1 **Electores an debeant eligere prelatum de gremio ecclesie.** in. c. ne pro defectu. nu. 7. de ele. fo. 162.
- 1 **Electores non possunt variare publicato scrutinio.** in. c. publicato. nu. 1. 4. 5. 7. 8. de ele. fol. 182. 2 sequ.
- Electio facta de officiali absente an possit retractari.** ibi. nu. 3.
- 6 **Electores si non eligunt intra tempus statutum eo quare contenditur de potestate eligendi non priuantur iure quod habent ad eligendum.** in. c. quoniam. nu. 6. de iurepa. fo. 190.
- 1 **Electionis ius non dicitur scriptum nisi pbeat quod interuenerit pluries electio ni facte de aliquo prelato et vocem dederit.** in. c. cum ana. n. 3. de elec. f. 171.
- 5 **Habens duas voces circa electionem alicuius non potest illas dividere: videlicet dare unam vni et aliam alteri.** in. c. cum olim. n. 10. de re in. f. 59.
- In electionibus debent vocari etiam absentes et sufficit concordia maioris partis erigentium in collegio.** ibi. nu. 8.
- 5 **Electio facta de excoicato est ipso iure nulla si vero excoicatio venit post electionem talis electio potest cassari.** in. c. dilecti filij. n. 3. de excep. fo. 13.
- 1 **Electio ut valeat an requirantur omnes de capitulo presentes.** in. c. ecclesia vestra. el. q. nu. 14. de ele. fo. 81.
- 7 **Electio secundo loco facta lite pendente super prima an valeat.** in. c. cum in apostolica. nu. 4. de spon. fol. 8.
- 7 **Electio pape mortuo alio pertinet ad cardinales.** si papa est depositus ad quem spectet electio dubitatur. in. c. ad petitionem. nu. 4. de acc. f. 70.
- Electio prelati inferioris siue alter sit mortuus vel priuatus semper spectat ad eundem.** ibi.
- 1 **Electio facta post appellationem extraiudicialem an sit ipso iure nulla.** in. c. cum nobis. nu. 1. 2. 7. 8. de elec. fo. 135. 2 sequ.
- 1 **Electio debet fieri a maiori et saniori parte capituli et habet locum in omnibus dispositionibus capitularibus vel vniuersitate seculari.** in. c. ecclesia vestra. el. q. nu. 1. 7. 11. 13. de elec. fo. 81.
- 1 **Electio facienda de aliquo superiore potest compromitti etiam in penitus extraneum.** in. c. causam que. nu. 1. 2. de ele. fol. 128.
- 1 **Electio facta a minore parte capituli non potest confirmari vel ratificari.** in. c. auditis. nu. 1. 5. 7. 6. de elec. fo. 149.
- Electio non potest dici facta communiter si omnes de capitulo singulariter prestant consensum.** ibi. nu. 8.
- 6 **Electio clandestine facta an sit nulla.** in. c. venio. nu. 18. vt ccl. benef. si. di. con. fo. 73.
- 1 **Electiones due quando emanauerunt que dicatur potior et validior.** in. c. auditis. nu. 9. de elec. fo. 149.
- 1 **Electio canonicorum de consuetudine potest pertinere ad solum capitulum.** in. c. cum ecclesia. nu. 1. 2. de ele. fo. 151.
- 1 **Electio siue postulatio facta in loco interdicto an valeat.** in. c. i. nu. 33. de postu. prela. fo. 107.
- 1 **Electio clandestina an sit ipso iure nulla.** in. c. quia propter. q. electioes. nu. 2. de elec. fo. 165.
- Electio clandestina an vitietur.** ibi.
- 1 **Electio que per vim est restricta ad certum hominem non valet secus si ad vnum ex certis.** in. c. cum terra. nu. 3. de elec. fo. 151.
- Electio non facta in loco consueto valet dummodo aliud non deficiat.** ibi. nu. 5.
- 1 **Electio alicuius cassata propter contemptum potest iterum fieri de illo met et ab eisdem.** in. c. bone memorie. el. q. nu. 9. 7. 5. de elec. fo. 157.
- Electio quesita per ambitionem an retractatur.** ibi. nu. 13.
- 7 **Electio clandestina non valet.** in. c. i. nu. 2. de clandest. despon. fo. 16.
- 2 **Electio facta per habiles si vnus erat inhabilis an sit nulla.** in. c. si. nu. 6. de procu. fo. 147.
- 6 **Electio duorum ad unam prebendam non valet intellige quoniam prebenda est annexa canonicatu: alius secus.** in. c. tue fraternitatis. n. 1. 7. 3. de preb. f. 31.
- Electio et collatio ad beneficia debet esse pura.** ibi. nu. 2.
- 1 **Electio ipso iure nulla aliquando confirmatur per superiorem.** in. c. quia diligentia. nu. 4. de ele. fo. 122.
- 1 **Electio facta ab illis qui veniebant priuandi etiam contradicente illa parte ad quam potestas eligendi erat peruentura valet.** in. c. quia propter. q. nisi.



# Super Lectu. Panormitani.

- nisi. nu. 5. de elec. fo. 165.
- 1 Electio prelati spectat ad collegium illius ecclesie ubi prelatus eligitur. in. c. cum dilectus. nu. 3. de consue. fo. 96.
  - Electus et non consecratus potest exercere ea que sunt iurisdictionis episcopalium. nu. 17.
  - 6 Electio si non sit facta ab habentibus potestatem eligendi intra sex menses transit potestas eligendi ad proximum superiorem. in. c. cum nostris. nu. 3. de concess. preb. fol. 58.
  - 6 Electio et confirmatio potest fieri aliquo casu unico actu. in. ca. dilectus filius. nu. 3. de concess. preb. fo. 62.
  - 7 Electio prelatorum vel aliorum similium ut iudicum est prohibita fieri per sortem inter laicos tamen huiusmodi electio non prohibetur. in. c. si. nu. 13. de sorti. fol. 134.
  - Electores non possunt unum ex eis eligere. ibi. nu. 4.
  - Electio facta per sortem est nulla. ibi. nu. 5.
  - 3 Electio facta per procuratorem an debeat approbari per dominum. in. c. cum olim. nu. 8. de cau. poss. et prop. fo. 63.
  - 3 Electio est actoris quando aliquis potest conveniri in duobus locis. in. c. dilecti filij. nu. 10. de fo. comp. fo. 84.
  - 1 Electio pape lz nulla potest convalidari si supvenit consensus cardinalium qui ascendit ad perfectum numerum. in. c. lz de vitada. nu. 8. de ele. fo. 123.
  - Electio pape vtriusque potest per aliquam exceptionem elidi. ibi. nu. 10. fol. 124.
  - Electus per metum ipso iure nullum habet iurisdictionem. ibi. nu. 12.
  - Electus an computet vocem suam in numero eligentium. ibi. nu. 13.
  - 3 Electio episcopi pertinet de iure communi ad canonicos cathedralis ecclesie. in. c. cum ecclesia. nu. 5. de cau. poss. et prop. fo. 154.
  - Electio facta exclusis vel non vocatis illis ad quos etiam pertinet non est nulla ipso iure est sed annullanda. ibi. nu. 12.
  - Eligentes non possunt admittere forinsecos ad eligendum sine certis solemnitatibus. ibi. nu. 43. fo. 156.
  - 1 Electio facta a minori parte de digno prefertur electioni facte a maiori parte de indigno. in. c. dudum. el. i. nu. 10. de elec. fo. 140.
  - Eligentes indignum sunt privati ipso facto potestate eligendi pro prima vice. ibi. nu. 11.
  - Electus ad aliquam dignitatem ecclesiasticam an tempore electionis requiritur quod sit in sacris. ibi. nu. 12.
  - 6 Electio prelati non potest fieri per sortem. in. c. i. nu. 6. ne sed. va. fo. 64.
  - 1 Electio prelatorum debet fieri secundum formam. in. c. qz propter. de ele. que ante substantia. in. d. c. quia propter. nu. 1. et 12. fo. 162.
  - Eligere qui non possunt. ibi. nu. 3.
  - 5 Electio facta de indigno transire potestatem eligendi in superiorem. in. c. monachi. nu. 10. de sta. mona. fo. 179.
  - 3 Electio facta per metum quo casu est ipso iure nulla adeo gesta per ita electum sunt nulla. in. c. olim inter. nu. 10. de rest. spo. fol. 190.
  - 6 Electio. presentatio. institutio. collatio. inuestitura quid sint et ad quos pertineant. in. c. autoritate. nu. 5. de inst. fo. 53.
  - 3 Electio qualis est validior an facta absente proprietate. eligendi et non possessione an absente possessione non proprietate. in. c. cum ecclesia. nu. 53. de cau. poss. et prop. fo. 156.
  - Admissus ad electionem a toto capitulo vel maiori parte acquirit possessionem iuris eligendi. secus a minori parte apud quam erat ius eligendi pro illa vice. quia non potest preiudicare alijs in futurum. in. c. cum ecclesia. nu. 35. de cau. poss. et prop. fol. 156.
  - 6 Electio facta de aliquo contemptis aliquibus confirmatur si intra certum tempus contempti non contradicunt. in. c. h. n. 8. de his que si. a prel. f. 66.
  - 1 Electio simoniaca est nulla et non potest electus per simoniam etiam ignorante amplius eligi pro illa vice. in. c. si alicuius. nu. 1. 2. 3. de ele. fo. 183.
  - 1 Electio quid sit. in. rub. nu. 2. de postu. prela. fo. 107.
  - Electores id est qui habent potestatem eligendi non possunt eligere illum qui per sola postulationem potest esse prelatum alio electio esset nulla. ibi. nu. 3.
  - 1 Electioni interesse nemo inuitus compellitur nisi multum interfit ecclesie. in. c. quia propter. nu. 4. de elec. fo. 163.
  - 1 Electio episcopi in quo loco fieri debeat et alio loco facta non teneat. in. c. quid sicut. nu. 2. de elec. fo. 148.
  - Electionem possunt cassare contempti etiam post confirmationem et consecrationem. ibi. nu. 3. et 15.
  - Electio nulla non potest per subuenientes confirmari. ibi. nu. 9.
  - 1 Electio facta per metum est ipso iure nulla. in. c. bone memorie. el. i. nu. 11. de elec. fo. 141.
  - 1 Electio consentiens de se facte per abusum secularis potestatis efficitur intelligibilis in alia dignitate et electio est nulla. in. c. qz qz. nu. 13. de ele. fol. 165.
  - Electus ad dignitatem ecclesiasticam a laico et eandem obtinens a superiore ecclesiastico adhuc iniuste illam tenet et excommunicatus est excommunicatione minori. ibi. nu. 2. 7. 8. fo. 166.
  - Electio facta per metum est ipso iure nulla. ibi. nu. 5. et 6.
  - 2 Electio attentata post mortem coelecti est ipso iure nulla. in. c. parte. nu. 3. de arb. fo. 176.
  - 1 Si vocantur ad electionem non vocandi valet electio facta eis non expectatis. in. c. cum inter universas. nu. 11. de elec. fo. 135.
  - Electio siue postulatio an possit fieri de illis qui sunt de aliena provincia.

- Anto. in. c. si. nu. 5. de elec. pereg. fo. 65.
- 2 Electio prelati facta per metum an teneat. in. c. h. nu. 13. qd me. cau. fo. 147.
  - 1 Electioni consentiens de eod. si deinde incidit in ambitionem. in. c. cum post. nu. 2. 3. 5. de elec. fo. 169.
  - 1 Electio siue postulatio facta contempto et non vocato illo qui debebat intervenire venit irritanda. in. c. bone memorie. el. h. nu. 5. 6. 25. 26. 27. de postu. prela. fo. 113.
  - Et habet locum in omnibus actibus capitularibus sicut in Panorm. in. c. cum inter. el. h. in ver. quo ad tertiam. de elec.
  - 2 Eligi non potest licite allegatus alteri ecclesie matrimonialiter. sed debet postulari et eligentes sunt privandi seu suspendendi potestate eligendi. in. c. quanto. nu. 8. de transla. epi. fo. 6.
  - 1 Eligendi et confirmandi autoritate habens vtrum possit se unico actu expedire. l. eligere et confirmare simul. in. c. causam que. n. 6. de elec. fo. 128.
  - 2 Eligendi liberam potestatem habens non potest indignum eligere. in. c. cum olim. nu. 13. de arb. fo. 174.
  - 6 Eligi non debet in prelaturam existens in peccato mortali sed electus non deicitur. in. c. per tuas. nu. 6. de voto et vo. re. fo. 178.
  - Eligendi potestatem habens una cum alijs potest etiam non impeditus constituere procuratorem de consensu aliorum qui possunt obviare vtrumque ex ipsis faciat procuratorem. in. c. scriptum. nu. 11. de elec. fo. 190.
  - 2 Eligi an debeat sanctior et melior. Anto. in. c. h. in prima oppo. de offic. custo. fol. 70.
  - 6 Eligi quis non potest in episcopum nisi saltem sit subdiaconus. in. c. ex tirpande. s. qui vero. nu. 3. de preb. fo. 29.
  - 7 Eligenda est pars tutior in dubijs et precipue ubi periculum anime versatur. in. c. iuvenis. nu. 1. de spon. fo. 3.
  - 7 Eligi an possit in prelaturam constitutus in peccato mortali. in. c. si. nu. 6. de ele. excom. fo. 142.
  - 1 Eligendi prelaturam potestatem habentes possunt unum ex eis eligere etiam quod sint duo. in. c. i. nu. 6. de elec. fo. 118.
  - 2 Eligi vel postulari qui debeant. in. c. admonet. nu. 2. de renun. fo. 11.
  - 5 Eligendus in prelaturam an et quando sit potius doctus diues an potius et quando electio facta de aliquo istorum cassatur tanquam non expectans ecclesie. in. c. constitutus. el. h. nu. 10. et 11. de app. fo. 115.
  - 1 Eligendi potestatem habentes si intra tempus prescriptum non eligunt transmittunt potestatem eligendi in superiorem etiam si sunt discordantes in eligendo. in. c. cum ecclesia. nu. 12. de elec. fo. 152.
  - 3 Eligi an possint non constituti in sacris ad beneficia sonantia dignitate que sint sine cura et que dispensatio requiratur. Anto. in. c. preterea. nu. 7. de eta. et quali. fo. 44.
  - 2 Eligi vel postulari quando quis debeat. Ant. in. c. licet. nu. 13. de trans. prela. fo. 19.
  - 1 Eligendi potestatem habens non potest seipsum eligere. in. c. gratum. nu. 11. de postu. prela. fo. 110.
  - Et vide in. c. i. nu. 6. de elec.
  - 7 **Eleemosyna** non debet recipi a publico peccato ne recipiens videatur ipsum favere in peccato. in. c. super eo. nu. 1. de rapt. fo. 119.
  - 6 Eleemosyna non debet fieri de male acquisitis restitutioni subiectis in. c. innovamus. nu. 2. de cens. fo. 200.
  - 6 Eleemosyne consistentium in peccato que sunt ecclesie sunt recipiende nisi si crimen sit notorium. in. c. ex transmissa. nu. 4. de decimis. fo. 149.
  - 6 Eleemosynas potest facere clericus constitutus in infirmitate de bonis ecclesie et de eisdem potest remunerare beneficia accepta tam a consanguineis quam ab extraneis. in. c. cum in officijs. nu. 6. de testa. fo. 114.
  - 6 Eleemosyna quando sit danda sub precepto peccati. in. c. auaritie. nu. 3. de preben. fo. 25.
  - 6 Eleemosyna legata vel alia relictas facta uni ecclesie potest per aliam ecclesiam repeti. in. qua verisimiliter fuissent facta. in. c. cum liberum. nu. 1. de sepul. fo. 135.
  - 7 Eleemosyna de rebz alienis non licite fit. in. c. si qz. nu. 4. de furtis. fo. 121.
  - 6 Eleemosyna an possit fieri per existentem in peccato mortali et an ei pro sit ad aliquam facere eleemosynas. in. rub. nu. 11. de testa. fo. 110.
  - 6 Eleemosynam facere potest clericus de bonis ecclesie dum tamen non immoderatam faciat et hoc siue sit sanus siue in infirmitate constitutus. in. c. ad hec. nu. 1. et 4. de testa. fo. 114.
  - 6 Eleemosyna non potest fieri de restitutioni subiectis. in. c. quia plerique. nu. 10. de immu. eccl. fo. 230.
  - 6 Eleemosynam facere compellunt tam clerici quam laici facultates habentes ubi subest maxima necessitas. in. c. i. nu. 9. de emp. et vend. fo. 82.
  - Eleemosyna est de precepto tempore necessitatis. ibi.
  - 7 Eleemosyna debet dari concedens non minus recipienti quam danti adeo quod potius est peccatum dando pauperi cibos delicatos. in. c. si et questiones. nu. 7. de sumo. fo. 81.
  - 7 Eleemosyna data ad populum potius demeretur quam meretur. in. c. i. nu. 4. de collu. dete. fo. 135.
  - 6 Eleemosyna est in precepto etiam laicis quando est tanta necessitas pauperis quod fame moreretur. in. c. de monachis. nu. 4. de preben. fo. 36.
  - 2 Eleemosyne facte alicui imagini situate intra aliquam parochiam cedunt lucro illius parochie. in. c. nimis. nu. 3. de exco. prela. fo. 87.



# Repertorium singularium materiarum

- 4 Eleemosyna an sit in precepto. in. c. si vero. nu. 6. de iureiur. fo. 133.
- 6 Eleemosyna siue decima an et quando sint soluende de illicite questis intellige de decima personali: predialis vero semper solvatur. in. cap. ex transmissa. nu. 3. 7. 4. de dec. fo. 149.
- 2 Eleemosyna in casu necessitatis an possit recipi ab excommunicato. in. c. cum voluntate. nu. 5. 7. de sen. excom. fo. 134.
- Emptio** presumitur facta ex pecunia illius cuius nomen cantat instrumentum. in. c. presbyter. nu. 3. de pec. cle. fo. 108.
- 6 Emptio alicui rei cuius immobilis integre an sit licita ut eadem res integra maiori pretio vendat. remissive. in. c. pastoralis. n. 4. 7. 6. de dec. f. 152.
- 6 Emptio alicuius rei ut carius illa vendatur est prohibita tam laicis quam clericis. in. c. i. nu. 6. 9. 10. ne cle. vel mona. fo. 235.
- 6 Emptio facta de bonis ecclesie dicitur acquisita per ecclesiam. in. c. relationum. el. q. nu. 3. de testa. fo. 120.
- 4 Emendatus quod quis sit quomodo probetur et cui incumbit onus probandi emendationem et sacerdoti creditur. in. c. testimonium. nu. 14. de test. fo. 88.
- Emendatus per dispensationem an repellatur a testificando. ibi. nu. 15.
- Emens rem ecclesie a prelato prescribit si credat intervenisse consensum capituli secus si credat prelatus posse solum vendere. in. c. apostolice. n. 12. de dona. fo. 112.
- 3 Emens in fraudem creditorum item contra interdicta legum ita res rei publicae sine solennitate item emens per metum: puta quia compellit quem sibi vendere tenetur fructus restituere perceptos et qui percipi potuissent quia reputatur possessor malefidei licet habeat titulum. in. c. gravis. nu. 8. 7. 17. de rest. spo. fol. 177.
- 5 Emens a prodigo aut luxurioso an possit prescribere. in. c. si diligenti. n. 26. de prescri. fo. 39.
- 6 Emens rem minus iusto pretio quam valeat ignorante venditore turpiter acquirit. in. c. i. nu. 2. ne cle. vel mo. fo. 235.
- 6 Emens rem ecclesie vel alio modo accipiens ultra modos a iure approbatos nullum ius sibi acquirit. in. c. episcopi. n. 1. de rebus eccle. alie. f. 74.
- 3 Emens vel alio titulo accipiens et ipse alienans rem litigiosam qua pena puniatur etiam si esset ecclesia. in. c. ecclesia sancte marie. el. q. nu. 10. 7. 11. ut pe. pen. fol. 218.
- 7 Emens vel vendens rem plus vel minus iusto pretio non est usurarius si huiusmodi res poterat plus vel minus valere mutato tempore secus si est certum quod nec plus nec minus valeat. in. c. naviganti. n. 1. 6. 7. de usu. f. 130.
- Emens rem minus quam valeat scienter et venditore ignorante non caret peccato. ibi. nu. 19.
- 6 Emens bona confiscata propter aliquam solennitatem non servat an emat cum bona conscientia: remissive in. c. quod plerique. n. 40. de immu. eccl. f. 234.
- 5 Emens bona fide rem alienam si antequam prescribere finiat sciat rem fuisse alienam quod remedium habebit. in. c. si. n. 45. de prescri. fo. 47.
- 6 Emens vel vendens rem ultra vel intra dimidiam iusti pretii quo casu teneatur in foro anime quid autem si postea superuenit notitia maioris vel minoris pretii. in. c. quia plerique. nu. 28. de immu. eccl. fo. 233.
- 6 Emens fructus futuros non tenetur ad pretium si fructus non nascuntur. in. c. propter. nu. 13. de loc. fo. 87.
- 5 Emens rem ecclesie non servata solennitate potest conveniri ad ipsam restituendam in foro ecclesiastico. in. c. cum causa. nu. 5. de re iud. fo. 55.
- Emens res ecclesiasticas sine debitis solennitatibus non potest pretium repetere nec fructus lucrari. ibi. nu. 17. fo. 57.
- 6 Emens indebite res ecclesiasticas tenentur res restituere cum fructibus si repetantur et perdunt omnes meliorationes quas fecerunt. in. c. si quis. nu. 1. 6. 13. de reb. ecc. alie. fo. 75.
- Emens rem ecclesie vel possidens si est in bona fide habet beneficium: cedendarum contra vendentem. ibi. nu. 11. 13.
- 7 Emere rem an et quo casu liceat ut carius vendatur. in. ca. naviganti. nu. 18. de usu. fo. 131.
- 7 Emere vel vendere alicui soli adeo quod alteri non liceat non est licitum. in. c. super quibusdam. nu. 8. de ver. sig. fo. 203.
- 6 Emptor potest emere res incertas ut fructus nascituros et similia. in. ca. preterea. nu. 9. de iurepa. fo. 196.
- 6 Emptor decepto ultra dimidiam rei non dico pretii quomodo subuenitur. in. c. perpetuus. nu. 4. de dona. fo. 193.
- 6 Emptor non cogitur stare locationi facte per venditorem. in. c. querimoniam. nu. 7. de iurepa. fo. 192.
- 6 Emptor cum pacto de retrouendendo interveniente iusto pretio lucratur fructus donec retrouendat tam de iure canonico quam civili. in. c. ad nostram. nu. 8. de empt. et vend. fo. 84.
- Emens ultra dimidiam iusti pretii vel habet supplere residuum vel re restituere recepto pretio. in. c. cum causa. nu. 1. eo. tit.
- 6 Emptor molestatus in re empti debet denuntiare iudicii venditori antequam iudicium finiatur alio non aget de euictione et non sufficit simplex denuntiatio. sed ut veniat ad se defendendum. in. c. si. nu. 2. 7. 3. de em. et ven. fo. 85.
- Emphyteota** ecclesie non potest vendere melioramentum ta que fecit in re nisi servata solennitate. de qua in. c. potuit. et contrarietatem vel non soluens canonem priuatur iure nisi celeriter moram purgauerit etiam interpellatus. in. d. c. potuit. nu. 1. 6. 12. de loc. fo. 83.

**Corset. doctor excellentissimus.** Utrum emphyteota vadens vagando per mundum si ignorat ubi sit. et an vnus vel mortuus sit nullis relictis filiis aut nepotibus dimisit procuratorem ut solueret pensionem ecclesie. modo ecclesia noluit accipere censum a procuratore propter dubium mortis: procurator autem vult stare in possessione donec certificatus sit de morte an ecclesia possit rem vendicare sibi. et arguam ad partes. Et primo ad partem affirmatiuam et vbi quod sic. ar. ter. in. l. si ita pater. et in. l. si filius. ff. de ri. nupt. vbi in. d. l. si pater. dicitur quod si pater absit et ignoraretur ubi sit. et an si terminus eluxerit quod liberi vtriusque seruis poterunt matrimonium et nuptias legitimas contrahere si apertissime pater fuit ignoratus ubi degit. et in. d. l. si filius. dicitur quod si pater est apud hostes vel ante triennium captiuitatis vel absentie filius duxit uxorem vel alia nubat. matrimonium recte huiusmodi omnimodo certus sit patrem non repudiaturum conditionem eius cum quo seu qua matrimonium contrahit. sic ergo in simili si emphyteota vagatur et ignorat ubi sit et an sit. ecclesia poterit rem emphyteoticam sibi vendicare. ar. illorum iurum. Secundo confirmat ex hoc per ter. in. aut. de nupt. q. sed etiam in ver. si vero. co. iij. vbi si incertum sit vtrum alter coniunx superstit vel ne expectandum est quinquennium quo elapso conuolabit ad secundas nuptias sine periculo. Tertio adduco ter. ad hoc no. in. l. cum dñi horreorum. ff. loca. vbi dñi horreorum poterunt aperire eorum horrea et ea que sunt ibi describere si conductores eorum diu apparuerunt nec eius temporis pensionem exoluerint et sic vbi ibi ter. p. hacopi. Quarto adduco gl. q. reputat fin. in. c. non opus. el. q. de conse. di. v. q. dixit quod si clericus tadium absit dubitetur quod an viuatur an mortuus sit designat habere liberam administrationem. all. ter. in. st. de v. su. q. qd. aut. el. q. ver. si qd. loci vacantis possessionem propter absentiam aut negligentiam dñi aut quod sine successore decessit sine vi nanciscatur sine mala fide non possedit sed bona licite rem vsucapit. et illam gl. faciunt singulariter doc. et ibi Ab. in. c. ex tue. de cle. non ref. et rō est: quod presumitur mortuus. Quinto adduco ter. in. l. libera peculij administratio. ff. de pec. vbi dicitur quod ille qui vagatur et nescitur an viuatur vel mortuus sit perdit liberam peculij administrationem ad hoc faciat text. in. l. q. nisi. q. ex provincia. ff. de ope. li. ut libertus non tenetur insequi patronum vagabundum ad prestandum operas. et ibi Thico. de neapo. inducit ad vasallum qui tenet seruire dñi sed si incipit vagare per mundum non tenetur. et adduco quod voluit idem Thico. de nea. in. l. ite illa. ff. de const. pe. vbi dicitur quod debitor non tenetur inuenire creditorem vagabundum et soluere ei debitum. et alis secus ut ibi plene no. et adduco gl. cum ter. de usu. quam gl. reputauit ibi sing. do. meus do. An. q. 13. usurarius teneatur prestare usuras illa quo extorsit illud est verum si nouit per mundum: tunc quod non tenet inquirendo vagari et adduco glo. in. c. vnaqueque. xij. q. ij. que dixit quod vxor non tenetur sequi virum vagabundum. quam gl. facit fin. do. Jo. de imo. in. rub. ff. so. ma. l. 3. per errorem allegauerit gl. in. c. ebron. ea. cā. q. qstone. sed solco allegare gl. aliam in. c. de illis. de spon. et in. c. si quis inuitabili necessitate. xxxij. q. ij. in. c. i. de coniung. lepro. et in. c. i. qui ma. accu. poss. que omnes glossas limitant nisi scienter mulier duxisset in virum aliquem bisfrionem qui solet vagari quo casu tenebitur sequi virum. Ita dixit glossa in. d. c. vnaqueque. et in. d. c. si quis. facit quod voluit Bar. in. l. Merua. q. vxorem. ff. de annu. leg. et scribentes in. d. rub. l. 30. de imo. in. l. si cum dotem. q. si maritus. ff. solu. ma. Sexto faciat quia coipso quod quis longo tempore absit presumitur quod pro delicto absit: tempus enim inducit oblivionem: ut. ff. de damno in fec. l. si finita. q. non autem. et no. Bar. in. l. de eo. q. si forte. ff. de acquir. poss. et glossa in. st. de vsucap. q. quod autem. el. q. in verbo propter absentiam. hanc partem approbat Specu. in. titu. de loca. q. nunc aliqua versu. c. l. ij. et Bal. in. aut. qui rem. in. fi. C. de sac. san. ecc. quia in dubio iudicandum est pro favore ecclesie: quia maxima et summa est ratio que facit pro religione. l. sunt persone. in. fi. ff. de relig. et sumpt. fune. licet dicat ibi Bal. recurrendum esse in hoc ad coniecturas. Et iudicio meo videtur probari eius theorica. in. d. l. si ita pater. in. versu postquam apertissime pater fuerit ignoratur ubi degit. hanc etiam opi. secutus est dominus meus in. d. ca. cum tu. et in. repe. rub. C. qui admit. ab bo. poss. co. l. xvi. et do. Jason medio lanensis in. repe. l. q. in. ver. xxxij. quero. in. xxxvj. co. C. de in. emphyteo. et hoc dicit procedere in dubio per. d. l. sunt persone. alias putat verius quod cum ecclesia fundet se ex morte si cessarent coniecture mortis alio non apparente quod ecclesia non possunt rem vendicare ab illo procuratore qui soluit pro absente: in priuato tamen putat hoc expeditum et quo ad partem affirmatiuam. Capiō partem negatiuam et primo adduco text. in. l. nec nos. C. de capti. et postu. reuersis. vbi ille qui nititur. et fundat se super morte alicuius debet cam probare saltem per famam. alis presumitur in dubio viuere. l. si quidem. et ibi no. C. sol. mat. et in. l. q. dubitetur. ff. quemadmodum. testa. ape. cum ergo ecclesia fundat se super morte. ergo cam probare debet per iura preallegata et vbi cumque tractatur de commodo seu de hereditate alicuius sufficit probare mortem per famam vel quod consanguinei fecerunt luctum. presertim cum tractatur de morte in longinquo loco secuta: ut plene per glossa. et Barto. in. d. l. secunda. q. si dubitetur. et per Bar. in. l. quoties. C. de naufrag. lib. xi. et per glossa in. c. quoniam frequenter. q. si vero. in. ver. si autem. in. versu. presumitur. ut lite non contestata. et in. l. et si de suo. et ibi no. ff. de acquir. hered. et not. cano. et maxime Anton. de Bu. in. c. in presentia. de sponsa. et per Bartolum. in. tractatu de test. circa tertiam chartam. per glossa. et Bartol. in. d. l. si quidem. et Alex. de Imo. conf. xxj. incipi. vilo processu cause vertentis. in. iij. vol. et Barto. in. l. quod



## Super Lectu. Panormitani.

in. l. quod prefens. C. de murileg. libro. xi. maxime cum agatur de magno  
preiudicio fm Ang. in. d. l. quoties. **S**ecundo presumptio iuris est li  
quida probatio. gloss. singularis in. l. si tutor. C. de peri. tuto. z ibi Bald.  
z Jo. de Imo. z no. doc. in. c. cum olim essemus. de privileg. z Ant. de  
But. in. c. vestra. de coha. cle. z mulierum. in repetitione. facit quod legi-  
tur z notatur in. l. licet imperator. ff. de legat. j. cum simi. sed presumptio  
iuris est quod homo presumitur vivere per centum annos: vt in. l. fin. C.  
de sacrosan. ecc. z alibi per centum z viginti. vt in. aut. de mona. in prin. er  
go cum presumptio sit pro emphyteota non poterit ecclesia rem sibi vē  
dicare. **T**ertio priuare quem re sua est pena. ita dicit Joā. and. z doc.  
sequuntur in. c. fi. de elec. lib. vi. z per do. meum do. And. in. cap. ij. de con  
stitu. z censura ecclesiastica non curat de penis civilibus sed de mera resti  
tutione. ita dicit Bal. in. c. sicut. el. ij. de iureiuran. alleg. gloss. in. c. frater  
nitas. xij. q. ij. z Abb. in. c. raynaldus. de testa. z in. cap. j. de constitu. z in  
c. si egressus. de iniurijs. z in. c. quia plerunq. de immu. eccle. z in. c. audi  
uimus. de fimo. z in. rub. de app. in. fin. z in. c. tua. de vsu. in. fin. Bal. in. ex  
tractis gloss. decreti. do. Anto. in. d. c. quia pleriq. z in. c. j. de dolo z con  
tuma. z in. c. fi. de presc. Pe. de Ancha. in. d. c. j. de const. Bal. in. l. si nō.  
dum. C. de fur. Ludo. Rom. in. repe. Rub. ff. de arb. in. finalibus verbis.  
**P**reterea vbi pena est imposita a lege vel canone illam imponere non  
debemus. gloss. est singu. in. c. fi. de iurepa. fm Abbatem ibi. sed similis  
est gloss. ij. xv. q. octaua. z est bo. ter. in. l. at si quis. in. ver. labeo ait. el. ij. in  
verbo diuus. ibi penam tamen in eum statutam non esse. ff. de religiosis  
z sump. fune. facit ter. in. aut. de non eligen. secundo nubentes. in. versic.  
non est lex tale quid dicens. z. l. si seruum. versic. non dicit pretor. ff. de ac  
quir. hered. **Q**uarto ecclesia non debet locupletari cum aliena iactura:  
ra: quinimo necetiam laicus. c. calumniam. de penis. regula locupletari.  
de regu. iur. lib. vi. z. l. nam bec natura. ff. de condit. in. deb. cum similibus.  
sed si ecclesia vendicaret sibi rem z iste viueret locupletaretur cum alie  
na iactura: ergo zc. nā ecclesia debet esse cultrix iustitie vt est bonus text.  
in. c. j. de natu. feud. **Q**uinto vbi cūq. procurator soluit nomine em  
phyteote prodest emphyteote maxime ad hoc constitutus: vt legitur et  
notatur in. l. si procurator. ff. de condit. in. deb. z est quasi omnium senten  
tia: z maxime Ludo. Roma. in. const. c. ij. incip. viso questionis proposi  
te themate ceterisq. deductis zc. z etiam negotiorum gestorum. vt in. l.  
soluendo. ff. de nego. gesto. quinimo in fortioribus terminis vbi tracta  
tur de consecratione iuris realis vt est emphyteosis non refert quomo  
do solvatur aut a quo solvatur aut cuius nomine dummodo solutum  
fuerit: vt in. l. arboribus. §. quid tamen. ff. de usufruc. qui rectius probas  
tur. ff. quemadmodum ser. amit. l. qui fundum. Item de hoc est casus qua  
si in terminis z singula. in. l. forma. §. si cum ego. ff. de censibus. clare de  
terminans q. solutio census aut canonis facta per ius non habentē no  
mine suo ius habentē quin ad cōseruationem emphyteosis aut fundi cō  
suarum: hoc aperte decidit And. de epis. Suli. de cug. z Bald. eos refe  
rens. in. l. solennibus. C. de rei vend. idem firmat Specu. in. titu. de loca.  
§. nunc aliqua. ver. lxxij. z Ludo. Ro. in. prealleg. suo conf. z sic non ob  
stat. l. si pene. §. i. ff. de condit. in. deb. z. l. que vtiliter. ad finem. ff. de nego.  
gesto. vbi indebiti solutio per alium nomine suo facta creditori iure des  
benti soluere prodesse nō potest. cum ergo in casu nostro procurator sol  
uerit nomine emphyteote poterit pro consecratione cuius iuris realis  
rem emphyteoticam retinere: z per consequens ecclesia non poterit ven  
dicare. **S**exto adduco ter. attenta sui ratione. in. cap. quoniam frequē  
ter. §. si vero. versic. si autem. vt lite non contesta. vbi si coniunx absit tās  
diu debet expectari donec de ipsius obitu verisimiliter presumatur: quia  
cum sine culpa absens. z forsan aliqua iusta causa: puta captiuitate egri  
tudine vel alio iusto impedimento detinetur ei preiudicare non debet  
cum ergo in casu nostro iste emphyteota aliquo iusto impedimento des  
tineri possit nec propria voluntate. z sic non malitiose vult morari in as  
lienis partibus ergo ei preiudicare non debet nisi verisimiles presump  
tiones extant contra eum vt senectus si est in acie vel est alia verisimis  
lis presumptio de morte per famam. **S**eptimo z ultimo validum est  
argumentum a sufficienti partium enumeratione. c. venerabilem. de elec.  
c. quoniam contra. de proba. inst. de actio. §. actionum. l. patre furioso. ff.  
de his qui sunt sui vel alien. iuris. sed ego habeo ter. in. quibus priuatur  
re emphyteotica: vt in. l. ij. z. l. ij. C. de iure emphy. z cap. potuit. de locat.  
Item habeo casus in quibus quis priuatur re conducta. ledem. C. loca.  
cap. propter sterilitatem. eodem titulo. ergo ex quo iste casus reperitur  
ponere nos debemus. argu. l. si seruum in. versic. non dicit pretor. ff. de ac  
quir. hered. cum vulga. huius. itaq. dubio ad vtranq. partem discus  
so respondere conabor ad argumentum deducto pro z contra: vt dispu  
tans defendi z tutari possit. **E**t primo ad text. d. l. si pater. z ad text. d. l. si  
filius. dico quia illa iura loquuntur in diuersa materia z ex diuersis non  
infertur. l. Papinianus exuli. ff. de mino. cum vulgar. imo sunt correcte  
per textum in. auth. bodie. C. de repud. z lex abrogata seu correcte allega  
ri non debet ter. iuncta gloss. in. c. nouit. de iud. z ter. in. auth. de nau. vsu.  
in. princip. in. versic. constitutionem precedentem in totum esse inutilem.  
quem ter. allegauit Nico. de Meapo. in. prelud. feudorum. z in. l. j. de  
coniungen. cum emanc. lib. gloss. z doc. in. c. j. de const. Archid. in. c. qui  
cūq. xi. q. j. doc. post gloss. in. l. j. C. de lat. liberta. tollen. imo producens  
scilicet statutum correctum incidit in penam falsi fm Bald. C. de insti.

codi. confir. **E**t tertio dicere possumus: quia ibi non agitur de magno  
preiudicio tertij: nec obstat si dicatur q. imo agitur de preiudicio par  
tis: per. l. paulus. alias eum qui. ff. de sta. bo. vbi consensus patris requi  
ritur necessitate: quia respondeo q. parum z quasi nullum est preiudiciū  
z cōsensu requiritur de iure canonico. z de honestate: vt sunt due glos. in  
iure pontificio solitarie in. c. sufficiat. xxvj. q. ij. z in. c. si. xxxij. q. ij. non ob  
stat ter. in. auth. de nup. §. sed etiam. in. versic. si autem. nec obstat. ter. in. l. cū  
domini horreorum. ff. loca. quia fm Rapha. Fulgo. in. d. auth. qui rem  
illa. l. nihil facit: quia ibi loquitur quando non tantum erat absentia. sed  
etiam cessatio solutionis. **E**terum si esset qui pro absente solueret vt in  
terminis nostris nequaquā loqueretur. l. illa. **P**reterea prout dicit **P**au  
lus de Cast. in. d. l. domini. duo requiruntur vt fieri possit quod ibi dicit  
tur q. steterit absens per biennium z quod per biennium soluere cessau  
erit nec videtur sufficere quod steterit absens minori tempore: licet cessa  
uerit per biennium. z hoc quando conduxerat ad maius tempus. alis ces  
saret practica illius. l. in contrarium facit: q. si considerant ibi ambo fru  
stratorie consideraret absentia: q. sola cessatio solutionis sufficeret: p. l.  
quero. §. inter locatorem. ff. lo. sed dic verum esse hoc quo ad expulsionē  
conductoris: quo vero ad practicam illius. l. illa duo simul requiruntur.  
**P**reterea dici potest in contrarium: amice sola cessatio solutionis non  
facit illam practicam introduci: q. datur remediū. d. l. quero. §. inter lo  
catorem. ff. lo. sed sola absentia biennij: nam cum ibi agat de interesse z p  
iudicio dñi per solam absentiam biennij iuriconsultus prouidit duo vt  
aperiant horrea z ea que ibi sunt describerent. eodem modo in casu no  
stro cum agat de pñdicio ecclesie non habet aliam emphyteotam data  
absentia poterit reuendicare dictam rem emphyteoticam per rationem  
illius. l. sed tene primam solutionem Fulg. z **P**au. de ca. nec obstat gl. in  
c. oportet. q. loquitur in casu beneficii a iure determinato: vt in. d. c. qm  
frequenter. §. si vero. z in. c. ex tue. de cle. non ref. z q. agitur de magno p  
iudicio ecclesie. quia ecclesia nō debet esse destituta ministris: vt in. c. pe.  
eo. ti. z sic vertitur periculum anime non solum beneficiati. sed aliorum:  
z vbi maius periculum vertitur zc. vbi periculum. de ele. li. vi. nec obstat. c.  
quod autem. quia loquitur in rebus prophanis mobilibus que p̄scribun  
tur z vsucipiuntur triennio: secus in rebus ecclesie. ca. de quarta. de pres  
scrip. aut. quas actiones. C. de sac. sanc. ecc. cum si. nec obstat. d. l. libera pe  
culij administratio. quia ibi agebatur de magno preiudicio domini quia  
propter absentiam serui ne res sue pereant z iacturam patiantur iuris  
consultus voluit. prouidere indemnitati sue: expedit enim ne quis re sua  
male vtatur. instituta de his qui sunt sui vel alien. iuris. §. sed etiam. **P**re  
terea in illo casu nemo erat qui administraret in casu nostro erat procu  
rator loco emphyteote: qui faciebat incumbentia ei ergo alia ratio refor  
mat pactum. l. interpositas. C. de transac. z he responsiones sufficiant  
quo ad argumenta istius partis affirmatiue. **Q**uo vero ad argumen  
ta partis negatiue: z primo q. ille qui fundat se super morte zc. per dis  
ctam. l. nec nos. cum alijs similibus: quia illud verum vbi agitur de ma  
gno preiudicio vel maximo: secus si de leuissimo seu minimo preiudicio:  
quia tunc leuissime probationes sufficiunt secundum doctores in. prealle  
gatis locis. z do. Machanum de azoguidis. in. l. cum quedam. §. quod  
dicitur. ff. de acqui. here. sequitur Bald. in. l. quoties. C. de naufrag. li. xj.  
vnde quia ecclesia est fauorabilis z multa specialia sunt introducta in fa  
uorem ecclesie: vt no. docto. in. c. j. vt lit. non contest. z ter. in. c. sunt qui  
opes. xvij. q. iij. c. si. de testa. do. Ant. z Abb. in. c. j. de proba. Abb. in. c.  
in presentia. de proba. Lud. ro. post Bar. in. l. stipulatio hoc modo con  
cepta. de verb. ob. poterit vendicare rem emphyteoticam: z deinde com  
perto errore potius restituere q. in dubio stare in periculo. argu. instit.  
de vsuca. in. principi. preterea dicta iura habent locum nisi aliud reperia  
tur de iure expressum: sed ego habeo ter. in. d. l. libera. pro opinio. Spe.  
ergo zc. z ad hoc adduco dominum meum in. repe. rub. C. qui admit. in  
lvi. col. **T**ertio dico hoc pcedere nisi doc. z magistri aliter interpre  
tarentur casum dubium: quia tunc est standum eorum interpretationi.  
iste est bonus text. in. c. j. in. versic. arbitrio magistrorum. de deci. z hoc ve  
rum nisi conuincatur de errore. pro hoc facit quod habetur in. l. vnica.  
C. de profes. qui in vrb. constan. li. x. quia magistrorum opi. est probabi  
lis z non necessaria secundum doc. in. l. j. z ibi Barto. ff. de leg. z in. c. ca  
pitulum. de postu. prela. cum ergo in dubio ita interpretentur commu  
niter doc. ergo zc. **N**ec. ob. secundo q. presumptio iuris est liquida pro  
batio zc. z q. homo presumitur vivere per cētum annos. c. quia licet istud  
fuerum eliditur a dispositione iuris que vult quod in dubijs debemus  
fauere pie cause. c. ex literis. de proba. c. si. de re iudica. facit quod vlnit  
Bal. in. l. proxime. §. si. ff. de his que in testa. delen. **E**t secundo dico  
illam legem non procedere in actu preiudiciali ecclesie que est fauorabi  
lis z summa est ratio zc. l. sunt persone. zc. **E**t tertio dico illud verum  
nisi in certis casibus ius presumat aliud: vt in. d. l. libera. z vna presump  
tio eliditur alia validiori presumptione. cap. literas. de presum. c. ac  
cedens. de cri. fal. l. diuus. ff. de in. integ. resti. Item in. d. l. si. non dicitur  
quod presumitur sed quod longissimum vite hominis tempus sunt an  
ni centum. z ibi Barto. nec obstat. tertio q. priuare quem est pena zc. quia  
actus agentium non operantur ultra intentionem eorum: vt legi. z no.  
in. l. non omnes. ff. si cet. pe. cum ergo ecclesia non intendat priuare: sed  
propter dubium mortis reassumere ad se rem emphyteoticam: ergo zc.



# Repertorium singularium materiarum

nec ob. q. ecclesia non debeat locupletari cum aliena iactura q. hoc casu nō locupletatur attentata et cōsiderata eius mēte: imo quoties error ap-  
parebit ecclesia reddet rē emphyteoticā ipsi emphyteote et sancti? est res  
ecclesie illibatas seruari q. in dubio periculi ei subijci: nec ob. quod pro-  
curator soluerit noīe emphyteote et ille q. dimittet aliquem loco sui non  
dicit delinquere s. m. Pau. de ca. in. l. cū dñi horreorū. ff. lo. faciunt ea que  
leg. et no. in. c. si. de eo qui mit. in poss. cā rei ser. et q. voluit Bal. in rub. C.  
qui admit et si quis incepit vagari et nescitur ubi possunt amici cōparere  
et petere decerni bo. poss. et facit q. voluit Bal. per illum tex. in. l. cum sci-  
mus. C. de agr. et cens. lib. xi. et Ang. cons. clxxix. incip. statuto civitatis et.  
text. in. l. i. ff. de procu. quia respondet dicta procedere ad hoc vt non cas-  
data iure suo propter solutionem non factam a domino. sed eius procu-  
ratorem. et licet non dicatur delinquere hoc verum est a prin. licet data lō-  
ga absentia seu diutina presumitur delinquere: vel hoc procedit favore  
ecclesie ppter dubiū mortis. nec ob. q. voluntas non presumit mutata. l.  
cum qui. ff. de prob. c. maiores. de hap. q. tractu temporis presumit aug-  
men. c. ad id quod. de spon. cum si. ¶ Pro parte negativa facit q. eccle-  
sia debet facere id quod decet. c. magne. de vo. l. semper. ff. de rit. nup. glo.  
in. l. semper. ff. de reg. iur. gl. r. q. h. c. hoc ius porrectum. cum si. Item non  
debet inbiare commodis alienis. c. suam. de pe. c. ex parte. de cens. Item  
debet facere id quod est in vulgi opi. ne iudicetur et rigida et aspera ne pre-  
sumant aliquod finistrum per id q. legitur et no. in. c. quid sit fugitiuus.  
et ibi Bar. de edi. edi. et per id quod no. in. c. tua. de iureiur. nam aliquando  
id q. est illicitum iudicat licitū ecclesia preterea generalis equitas q. est  
q. quis non locupletet cū aliena iactura preponderat culpe et dolo par-  
tis aduersæ: ita dicit Id. de Anch. et Jo. de Imo. ibi per illum tex. in. c.  
ad aures. de reb. ecc. non alie. facit etiam tex. sing. in. l. si. ff. de fun. dot. s. m.  
Bal. in. l. si. ff. de contrab. emp. ¶ Pro parte affir-  
mativa facit tex. in. l. i. §. illud. iuncta. l. sed et si certum. §. i. ff. ad fil. vbi pa-  
ria sunt q. cōstet dominum occisum et q. dubitetur ubi sit ipse ad hoc vt  
torqueantur servi. facit tex. etiam in. l. fundi. ff. de contrab. emp. vbi pa-  
ria sunt aliquid non esse et non apparere. Et his omnibus cōsideratis  
puta in hoc casu recurrendum esse ad coniecturas: quibus non extant  
bus dico de equitate theoriam Spec. in dubio procedere: de iuris vero  
rigore contrariam partem. puto de iure veriorē. ¶ Claus deo et glorio-  
se virgini et toti curie celesti triumphamen.

- 6 Emphyteoticum ius non potest alienari in potentiores. in. c. potuit. n. 10. de loca. fo. 88.
- 6 Emphyteota tenetur soluere integrum canonem. licet patiatuŕ damnuŕ in re emphyteotica nisi tota res pereat. quo casu cessabit a solutione canonis. ibi. nu. 16.  
Emphyteota non liberatur a solutione canonis propter sterilitatem li-  
cet maximum. ibi. nu. 17.
- 6 Emphyteota non potest renantiare rei emphyteotice domino con-  
tradiciente in e. iudicatum. nu. 1. de immu. eccle. et cemi. fo. 224.
- 6 Emphyteosis dicitur perpetua etiam data ad annos. xxx. in. c. nulli. nu. 4. de reb. ecc. alien. fo. 74.
- 4 In emphyteosi data alicui et filijs suis veniunt naturales ex tacita men-  
te contrahentis. in. c. in presentia. nu. 24. de prob. fol. 15.  
Emphyteosis legari potest etiam irrequisito domino. ibi. n. 27.  
Emphyteosis concessio simpliciter facta intelligitur vsq. ad tertiam ge-  
nerationem. ibi. nu. 28.  
Emphyteosis ecclesie extenditur in perpetuum vbi alienatio valeret.  
ibi. nu. 29. fo. 16.  
Emphyteosis trāsit in ecclesiā p. ingressum nisi dñs reuocet. ib. n. 70. f. 19.
- 6 Emphyteota pro canone soluendo debet ire ad domū domini si vterq. est  
eiusdem fori alis secus. in. c. significante. nu. 10. de pig. fo. 69.
- 6 Emphyteota an teneat illo tpe soluere pēsonem l3 fundus emphyteo-  
te carius non possit coli propter guerram. in. c. potuit. de lo. fo. 91.
- ¶ Corſe. doc. excellentissimus. Et cōs. opi. legistarū. in. l. i. C. de iur. emph.  
et q. non teneatur rationibus. de quibus per Abba. in. d. c. potuit. cons-  
trarium in. q. facti consuliuit do. Fran. zabarellus cardinalis ¶ Padue. et  
idem collegium totum paduanum principaliter motum. per. l. i. in fin. C.  
de iure emphy. requiritur enim vt substantia ipsius rei penitus ledatur  
quod non contingit quando non potest coli propter timorem hostium:  
nam reperiet eo tempore emptorem. et sic in cognitionem domini debet  
soluere canonem maxime cum guerra sit temporalis: et hanc opin. putat  
veriorē Abb. in. d. c. potuit. in fin. hoc intelligens nisi fundus ex toto  
esset captus ab hostibus: nec esset spes de recuperatione. et hoc casu pu-  
tat procedere opinionem contrariā q. fuit Jacobi de aret. quem sequitur  
Ex. Bar. Bal. Ang. et Sal. in. d. l. i. ¶ De de Anch. in. d. c. potuit. et Joā.  
And. in add. Spec. in ti. de loca. §. nunc aliqua. ver. xxvj. et sequitur do.  
Ant. in. c. potuit. nisi modico tempore guerra durasset: q. tunc nō fieret  
remissio. sed reperio Jo. de Imo. in. d. c. potuit. dicere se vidisse de facto  
istā. q. et cōsuliuisse s. m. opi. Ja. de Are. et sequaciū. et dicit q. limitatio dñi  
An. non pbatur lege q. pro illo modico tpe nihil potuit p. cipere. Nec  
ob. d. l. i. q. satis dicitur interim perire tota res ex quo propter vim ho-  
stiu nihil pōt cōsequi. Nec ob. s. m. eū si dicat q. ppter sterilitatē nō sit re-  
missio pēsonis. q. ideo est illud q. interim h3 patiētiā vtēdi re emphy-  
teotica. l3 ppter sterilitatē fructus nō recipiant secus est in casu guerre:

- et istam dicit fore communē opi. et ita cōsuliuisse do. meum do. Bar. in. d.  
c. potuit. adducit Albe de rosa. dicentem q. pro parte rei emphyteotice  
diminuta tenetur emphyteota ad integrum canonē et non sit sibi remis-  
sio pēsonis. ita etiā et si res emphyteotica esset deperdita p. parte tēpor-  
is p. qua durat guerra. ita dicit se in arduis causis cōsuliuisse et obtinuisse  
se facit pro eo q. in simili dicitur de colono partiariorum: quia censetur dñs  
vna cum socio suo: q. non remittitur solutio debita dñs: licet secus sit in  
colono simplici. tex. est in. l. merces. §. si vis maior. ff. loca. ergo ita est p. dis-  
cendum in emphyteota. Secundo facit dictum Spe. in. d. §. nūc aliqua.  
ver. cxxxij. et ideo concludit dñs meus q. si quantitas illius canonis est  
ita magna q. si res locaretur de anno in annum non mereretur maiores  
pensionēs tunc procedat cōs. opinio: et ideo dicit Bald. in. d. l. i. q. si cen-  
sus est magnus debet fieri remissio propter guerram. et ibi Bar. dicit q. dō  
proprie non est contractus emphyteoticus q. datur tanta pensio quan-  
ta daretur pro locatione: si vel modica esset pensio in contractu emphy-  
teotico vt communiter fieri videmus tunc non fit remissio mercedis ar.  
d. l. si merces. §. vis maior. et l. ex conducto. §. i. et l. i. vno. ff. loca. et ita pro-  
cedat consilium Alb. domini Card. collegij paduani. et do. Abb. sic. fa-  
cit quod voluit Bar. in. l. interdum. §. i. ff. de acqui. poss. et ibi per Med.  
et ita residet do. meus. in. d. ca. potuit. in. xxvij. et xv. columnis. mihi vide-  
tur q. opinio Jaco. de are. et sequacium. et etiam Joā. de Imo. sit verior.  
nam interim q. propter guerram fundus non potest coli et cultivari sa-  
tis grauatur emphyteota ex quo in totum occupatur fundus ab hostib3  
et nihil potest percipere: vnde pro illo tempore quo durat guerra dicitur  
res tota perire et hoc per iura allegata per cos. et ad hoc adduco Id. de  
Anchar. cons. lxxxvj. vbi dicit q. ementes pasagium possunt consequi  
remissionem mercedis si superuenit guerra imo fortius diceret si esset ti-  
mor guerre: quia forte occuparetur fundus ab hostibus vt non posset  
ibi tutus haberi accessus: vt dicit Id. de Ancha. in prealleg. consilio et  
adducit ad illud Seneca in trage. prior est bello timor ipse belli: ideo di-  
cimus q. terror armorum operatur eundem effectum que operant ipsa  
arma. l. i. §. idem Labeo. ff. de vi et vi armat. Item subito q. appellatur a  
grauamine comminato. l. si quis prouocatione. C. de app. gl. iuncto text.  
c. ad nostram. in. c. cum cessante. eod. ti. et adduco text. in. l. nouissime. §. si  
quis compulsus. ff. quod sal. au. vnde idem operatur terror tormenti q. dō  
ipsum tormentum: facit bonus tex. in. c. i. in verb. timentes grauari. de di-  
latio. quem ad hoc ponderauit domi. meus Bar. ibi. q. timor grauami-  
nis idem operatur quod ipsum grauamen: facit quod voluit Domin. in  
c. i. de re iudic. lib. vi. vbi dicit q. idem operatur premium quo ad penam  
incurrendam et expectatio premij. et vide Abb. in. ca. personas. de app. l.  
vbi potest appellari a grauamine comminato vel preparato. et facit tex.  
in. l. cum pater. C. de cessio. bono. et tex. in. l. quemadmodum. C. de inoffic.  
testa. et text. et ibi Ang. facit quod voluit Bald. in. c. i. §. si quis iniuria. de  
pa. iur. fir. in vfi. seu. et Ex. in. l. i. C. vnde vi. post Id. ibi et Bar. in. l. §. ff.  
de nora. et Abb. in. ca. sacris. q. metus causa ex quibus inferitur q. idem  
operatur mortis metus sicut mors ipsa: et in hoc casu satis bene proce-  
dit opinio Abb. in. c. potuit. vbi priori.  
Emphyteosis si est reuerſa per mortem vassalli debet potius concedi be-  
redi ipsius vassalli q. extraneo. in. c. bone memorie. cl. h. nu. 28. de postul.  
prela. fo. 115.
- 6 Emphyteota si non soluit canonem intra biennium nō cadit a iure suo  
si ille cui debebat fieri solutio erat debitor emphyteote. in. c. bona fides.  
nu. 11. de depo. fo. 81.
- 6 Emphyteotice rei reuocatio de generatione in generationem vel de tē-  
pore in tempus fit: ne lōginitate temporis aliquis dicat rem esse pro-  
prium. in. c. i. nu. 5. de preca. fo. 78.
- 6 Emphyteota potest exponere ius suum venale sine consensu domini nō  
tamen potest vendere. in. c. potuit. nu. 3. de loca. fol. 88.  
Emphyteota potest ius quod habet in re alteri donare vel legare. ibid.  
numero 8.  
Emphyteota priuati non potest ius quod habet in re alienare ecclesiā  
tanq. in potentiorē sed si alienauerit ecclesia non consequentur tantū  
pretium illius iuris. ibid. nu. 10.  
Emphyteota vendens irrequisito domino vel cessans a solutione cano-  
nis an possit propria auctoritate expelli a domino. ibid. nu. 13.  
Emphyteota non soluens canonem vel alienans irrequisito domino p-  
dit omnes meliorationes quas fecit. ibi.  
Dominus rei in emphyteosim date si recipit pretium ab emphyteota  
qui cessauit soluere debito tempore an censetur ipsum in re integrare.  
ibid. nu. 14.
- 2 **Episcopus** a propria sede expulsus si fuit ad aliam electus  
non potest ad illam propria auctoritate trāſire.  
Ant. de Bu. in. c. i. nu. 4. de transla. prela. fo. 17.  
Episcopus electus licet non possit consecrare potest tamen alteri episco-  
po hoc demandare. ibid. nu. 6.
- 2 Episcoporum cessio translatio et depositio sunt de reseruatis sedi apo-  
stolice. in. c. inter corporalia. nu. 7. de transla. epi. fo. 1.
- 6 Episcopi auctoritas vbi interuenit non presumitur collusio. in. c. cum cle-  
rici. nu. 2. de cen. fo. 200.
- 5 Eps cū capitulo dñt explicare negotia ecclesie nec vnus sine alio. in. c. cū  
non



## Super Lectu. Panormitani.

non liceat. nu. 2. de prescrip. fo. 30.

- 6 Episcopus promotus non perdit ipso facto beneficia priora sed post consecrationem vel post lapsum tempus prescriptum ad consecrandum. in c. de multa. nu. 12. de preben. fo. 37.
- 5 Epi an possint aliquē fame restituere. in. c. cū te. nu. 14. de re iur. fo. 79.  
Epi dispensant avotis iuramentis et fidelitatibus huiusmodi. ibi.  
Eps non dispensat cū patiēte defectū in natalibus quo ad ordines. ibi.
- 6 Episcopus potest compellere canonicos ad subdiaconatum. in. c. extirpāde. § qui vero. nu. 39.  
Episcopus potest ex beneficio pingui cōstituere duo ex causa. ibi. nu. 7.
- 6 Episcopus potest conferre beneficium filio suo legitimo vel nepoti alio habili et digno. in. c. qz clerici. nu. 6. de iure pa. fo. 191.
- 2 Episcopus qui petiit et obtinuit licentiam de cedendo an possit re intergra ab ea recedere. Ant. in. c. quidam. nu. 2. de renun. fo. 31.
- 5 Epi plures pōt pēse vni epatui vel ecclie. in. c. fi. nu. 12. de re iudi. fo. 84.
- Episcopi in concilio sunt tanq̃ vniversitas et non vt singuli resultate effectus. de quo hic. ibi. nu. 13.
- 2 Eps non potest deponi per alium q̃ per papam sed cognoscere an sit deponendus potest spectare ad archiepiscopum vel legatum. in. c. j. nu. 5. de offi. leg. fo. 106. Et vide in. c. seq. nu. 3 in fi. eo. ti. fo. eo.
- 6 Episcopi non debent consecrare ecclesiam extra suam dioecesim sine licentia proprii episcopi si consecrauerint consecratio tenet sed ipsi veniūt puniendi. in. c. tua. nu. 3. de conse. ecclie. vel al. fo. 206.
- 2 Eps vel alius platus absolvens subditos ab obedientia nō per hoc censetur renuntiare prelature et quare. Ant. in. c. lecte. nu. 4. § 6. de renun. f. 32.
- 2 Episcopus an et quando possit extra suam dioecesim celebrare. Ant. in. c. fi. nu. 1. de auto. et vsu pal. fo. 21.
- 1 Episcopus priuatur propter omnimodum defectum scientie et quid de alijs prelatis. Ant. in. c. fi. nu. 1. § 4. de eta. et quali. fo. 48.
- Episcopus si priuatur remanet habitus officij et character. ibi. nu. 3.
- 6 Episcopus loci potest introumittere ne excommunicati vel vsuarij sepe hātur etiam in loco a sua iurisdictione exempto dummodo locus ille sit in sua diocesi. in. c. sacris. nu. 7. de sepul. fo. 139.
- 6 Episcopus nō debet regulares absolueret: qz hoc pertinet ad eorum superiores. in. c. quoniam. nu. 5. de vi. et hone. cle. fo. 5.
- 7 Episcopus an possit dispensare cū clerico in sacris q̃ matrimoniū contrahit an in clerico percutiēte aliū clericū. in. c. j. nu. 7. qui cle. vel vo. fo. 20.
- 2 Episcopus si non habet temporalem iurisdictionem non potest habere officiales armatos. in. c. significasti. nu. 10. de offi. deleg. fo. 75.
- 6 Episcopus omni die aut audire aut dicere missam debet. in. c. j. num. 8. de vi. et hone. cle. fo. 3.
- 7 Eps spectat matrimoniales causas decidere et ideo nullus alius prelatus de eis se introumittere habet. in. c. j. nu. 12. de consan. et affi. fo. 31.
- 6 Episcopus cui ex negligentia patroni non presentantis est delata potestas conferendi habet sex menses ad conferendum. in. c. transmissa. nu. 7. de iure patro. fo. 199.
- 6 Eps nil dicit de relictis monasterijs. in. c. j. nu. 1. et 4. de sta. mona. fo. 179.
- 3 Eps pōt concedere possessionem ecclesie pro oratorijs et hospitalibus construendis. in. c. olim. el. j. nu. 2. de re iudi. fo. 179.
- 1 Episcopus qui renuntiavit episcopatu an debeat eligi vel postulari. in. c. fi. nu. 7. de postu. prela. fo. 116.  
Episcopus non potest dispensare super defectu etatis. ibi. nu. 10. fo. 117.  
Eps potest dispensare super omnibus casibus a iure expressis: licet non sint expressi in persona episcoporum sed generaliter. ibi.  
Episcopatus translatus an vacent a tēpore translationis facte per papam an a tempore acceptationis facte per ep̃m in translatum. ibi. nu. 13.
- 1 Eps pōt fieri solo verbo pape citra aliquas literas non tñ pōt ille se gerere pro ep̃o nisi ostēdat per literas. in. c. in nostra. nu. 11. de rescrip. fo. 81.
- 7 Episcopus non ligatur constitutione quam fecit. in. c. vniversitatis. nu. 13. de senten. excom. fo. 186.
- 1 Episcopus an possit libere vicarium remouere. in. c. edoceri. nu. 10. de rescrip. fo. 65.
- 1 Episcopus sine capitulo nec econuerso non habet potestatem in iurisdictionibus nisi prescripserit. in. c. cum inter. nu. 1. de consue. fo. 96.  
Episcopatus vtrum possit contra exemptos ferre sententiam. ibi. nu. 3.
- 6 Episcopus non potest statuere in preiudicium ecclesiarum inferiorum aliqua causa non vigente. in. c. vestra. nu. 2. de locato. fo. 86.  
Eps potest statuere in diocesi sua nisi tangat iura aliorū in quorū preiudiciū statuere non potest nisi eis cōsentiant tacite vel expresse. ibi. nu. 6.
- 1 Eps nō pōt eligi si est psona illiterata. in. c. cōgregato. nu. 2. de ele. f. 175.
- 6 Episcopus q̃ h̃z de iure speciali pōt sine cōsilio vel cōsensu capituli explicare vel exercere. in. c. cū apostolica. nu. 14. de bis que fi. a prela. fo. 69.
- 6 Eps non pōt cōcedere sine cōsensu capituli ecclesiā vacāte alteri ecclesie etiam habenti ius patronatus in ea. in. c. tua nuper. nu. 1. eo. ti. fo. eod.
- 6 Episcopus potest agere et cōueniri respectu ecclesie inferioris: qz habeat rectorem. in. c. cum dilectus. nu. 10. de succes. ab intesta. fo. 31.
- 6 Episcopus an possit emere rem ecclesie ipso autore. in. c. vnico. nu. 20. circa fi. vt ecclie. bene. fi. di. con. fo. 73.
- 2 Eps dimittēs primā ecclesiā sine licentia et transiēs ad aliā sine licentia vtraqz ecclesia priuatur. in. c. quanto. nu. 12. et nu. 2. de transla. epi. fo. 6.

- Eps transiens ad secundā ecclesiā an sit priuatus ipso iure. ibi. nu. 13.
- 1 Eps nō dicit ille qui h̃z sit electus et confirmatus nō tñ cōsecratus et appellacione epi nō venit electus et confirmatus. in. c. eā te. nu. 2. de rescri. fo. 48.
- 1 Episcopus vel capitulum an et qñ possit minuere vel de nouo inducere dignitates in ecclesia. in. c. cū accessissent. nu. 4. de consti. fo. 25.  
Episcopus non potest dispensare contra constitutionem beneficij sine licentia patroni nisi cum causa. ibi. nu. 5.  
Item non potest vnire beneficium sine consensu patroni. ibi.  
Eps dicit in mora petendi consecrationem si nō petit post tres mēses a die cōfirmatiōis. in. c. cū in cūctis. § cū vero. n. 1. et 5. de elec. fo. 125. et seq.
- Episcopus electus et confirmatus pōt exercere ea que sunt iurisdictionis: sed non ea que sunt ordinis ep̃alis ante consecrationē. ibi. nu. 2. et 6.
- 1 Episcopus adhuc consecratus habet ea que sunt iurisdictionis nō autē ea que sunt ordinis ep̃alis. in. c. transmissam. nu. 1. de elec. fo. 132.
- Episcopus vtrum possit exercere suam plenariam iurisdictionē si non acceperit possessionem episcopatus. ibi. nu. 3.
- Episcopus ante consecrationem non potest clericum deponere sed bene potest ipsum priuare beneficijs. ibi. nu. 4.
- Episcopus et capitulum si volunt aliquid facere contra priuilegia ecclesie potest vnus solus cōtradecere. in. c. veniens. nu. 21. de prescrip. fo. 43.
- Episcopus nō potest dispensare citra defectum etatis. in. c. cum in cunctis. § inferiora. nu. 7. de elec. fo. 127.
- Episcopus conferendo beneficium scienter habili non pro hoc videtur ipsum habilitate secus in principe. ibi. nu. 8.
- Eps oportet qd sit subdiaconus tēpore quo eligitur in ep̃m. ibi. nu. 11.
- Episcopus cū capitulo habet maiore auctoritatem in sua diocesi respectu alienationum rei ecclesiastice q̃ habeat legatus solus etiam cum ep̃o scopo sine capitulo. in. c. fi. nu. 8. de confr. vti. vel inuti. fo. 143.
- Episcopus debet priuari de episcopatu suo ex eo quod populus de hoc scandalizatur sed debet ei papa prouidere de bono cambio. ibi. nu. 13.
- 6 Episcopi iurant non alienare vllō modo res ecclesie romano pontifice inconsulto quod iuramentum extenditur etiam ad licitam alienationem: et non potest cum consensu legati de latere contra tale iuramentum venire. in. c. tua nos. nu. 1. et 10. de ecclie. edi. fo. 221.
- Episcopus fundans aliquam ecclesiam de nouo tenetur illam dotare dummodo ex hoc ecclesia sua nimum non grauetur. ibi. nu. 14.
- 7 Episcopus debet tractare sacerdotes non vt vasallos sed vt fratres. in. c. 1. nu. 1. de exco. prela. fo. 144.
- Eps an possit excoicare et alia exercere iurisdictionalia sine consensu capituli et an possit predicta prescribere contra capitulum. ibi. nu. 2.
- Episcopus per ademptionem episcopalis dignitatis perdit oia beneficia que ante habebat. in. c. ecclesia vestra. el. §. nu. 3. de elec. fo. 81.
- 6 Epi cōpellunt venire ad cōcilia puincialia capla vero ecclesiarū cathedralium inuitant nō autē cōpellunt. in. c. fi. n. 2. de bis q̃ fi. a prela. fo. 70.
- 6 Eps pōt aliquos ex suis canonicis compellere ad sibi deseruiendū vel associandum. in. c. ad audientiam. nu. 3. de cle. non resi. fo. 22.
- Eps cum maiori parte canonicorū vel solus an possit statuere vt canonici faciant residentiā in ecclesia tollendo cōsuetudinē cōtrariā. ibi. n. 4.
- 7 Episcopus aliquibus casibus dispensat q̃ incestuosus possit matrimonium contrahere. in. c. i. nu. 4. de eo qui cog. con. fo. 29.
- 2 Episcopus in diocesi sua est maior quocunque principe seculari illius dioecesis. in. c. omnes. nu. 1. de maio. et obe. fo. 125.  
Et vide in. c. solite. nu. 7. eo. ti.
- 7 Episcopus potest mittere suos clericos in exilium ne veniant in eius dioecesim: nam pena exiliū est approbata a iure canonico. in. c. ad audientiam. nu. 3. de cri. fal. fo. 132.
- 7 Episcopus si ordinauerit aliquem qui non habet vnde posset viuere tenetur ad prouidendum sibi. in. c. per tuas. el. §. nu. 5. de simo. fo. 89.
- Eps pōt facere oia que sibi papa specialiter nō reseruauit. ibi. nu. 6.
- 2 Eps delinquens extra suam dioecesim potest per inferiorem puniri. in. c. cum inferior. nu. 1. de maio. et obe. fo. 129.
- 7 Eps habet iurisdictionem in laicos ad ipsos cogendū obseruare laudabilem consuetudinem ecclesie et ad cognoscendum an talis consuetudo sit laudabilis vel non. in. c. ad apostolicā. nu. 3. de simo. fo. 90.
- 7 Episcopus dispensare an possit super facultate petendi debitum. in. c. transmissa. nu. 6. de eo qui cog. con. fo. 29.  
Episcopus an possit excommunicare religiosos regulares. in. c. nimis praua. nu. 4. de exco. prela. fo. 149.
- 6 Episcopus potest esse iudex in causa ecclesie sue vbi non venit commodum sibi applicandum. in. c. venerabili. nu. 4. de censu. fo. 205.  
In expensis que reficiuntur episcopo visitanti cōputantur ea que ipse potuisset expendere domi et idem in similibus. ibi. nu. 2.
- 7 Eps loci ex suo mero officio potest propter adulterium excommunicare adulterum et adulteram. in. c. intelleximus. nu. 1. de adul. et stu. fo. 117.
- 6 Episcopus an possit ex redditibus ecclesie patronate cōstituere prebendas sine consensu patroni. in. c. suggestum. nu. 5. de iure pa. fo. 195.
- 6 Episcopus instituendo secundo presentatum a patrono an sit puniendus. in. c. cum autem. nu. 10. de iure pa. fo. 196.
- 2 Episcopus quare dispensat in criminibus et nō super defectu. Ant. in. c. nimis. nu. 4. de si. pres. by. fo. 57.



# Repertorium singularium materiarum

- Episcopus** qui renuntiavit episcopatu retinet ea que sunt ordinis. Ant. in. c. i. nu. 1. 2. 3. 6. de ordi. ab epi. fo. 41.
- Episcopus** in dubio renuntians episcopatu an censeatur renuntiasse loco tantum an ordini et loco. ibi. nu. 8.
- 2 **Episcopus** non potest aliquid statuere contra conones. in. c. qd super bis. nu. 1. de maio. 7 obe. fo. 127.
- 7 **Episcopus** an possit dispensare in voto continentie. in. c. veniens. nu. 6. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 2 **Episcopus** cum visitat debet predicare populis et ad eum principaliter pertinet officium predicandi. in. c. inter cetera. nu. 1. de offic. ordi. fo. 120.
- Epi** visitantes per alios an possint aliquid erigere a visitatis. ibi. nu. 2.
- Episcopus** mittens legatum ad aliqua loca dicit ipse illi providere de expensis nisi expensa sit gravis et mittat pro communi negotio. ibi. nu. 3.
- Episcopus** non potest erigere alia iura epalia nisi illa que sunt in iure expressa nisi necessitas aliud suadeat. in. c. conquerente. nu. 1. eo. ti. fo. 118.
- Episcopus** que iura episcopalia habeat in sua diocesi. ibi. nu. 2.
- 6 **Episcopi** duo in solidum possunt esse in eadem diocesi ex aliqua maxima causa alias secus. in. c. i. nu. 2. 3. de parochijs. fo. 141.
- 2 **Episcopus** qui propria auctoritate de sua ecclesia se transfert ad aliam carebit utraque. Ant. de but. in. c. quanto. nu. 1. 7. de transla. fo. 18.
- Episcopus** qui propria auctoritate se transfert ad aliam ecclesiam non est priuatus prima ipso iure. ibi. nu. 6. fo. 19.
- 2 **Episcopus** an et quando possit dispensare super minori etate ad beneficia. Ant. in. c. preterea. nu. 4. 6. de eta. et quali. fo. 43.
- 7 **Episcopus** vel alius prelatus cui interdicitur ingressus ecclesie non per hoc perdit iurisdictionem. in. c. sacro. nu. 10. de sen. excom. fo. 195.
- 7 **Episcopus** si dicatur vel petatur maritus alicuius fauebitur in dubio matrimonio spirituali. in. c. cum causa. nu. 6. de raptu. fo. 120.
- 2 **Episcopus** potest qd fieri habet filios. Ant. in. c. ad bec. nu. 2. de fil. p. b. f. 55.
- 2 **Episcopus** potest alteri committere ea que sunt consecrationis seu ordinis et potest compellere subditum ad acceptandum sed alium non et potest predicta committere pro libito voluntatis. in. c. qd sedes. nu. 1. 2. 3. de offic. ordi. fo. 116.
- 7 **Episcopus** an possit dispensare cum incestuoso ut contrahat. in. c. veniens. nu. 3. de eo qui cog. con. fo. 29.
- 6 **Episcopus** concurrat cum quolibet alio prelato in correctione subditorum et est locus preuentioni. in. c. si. nu. 1. de capel. mona. fo. 195.
- 4 **Episcopus** ex officio potest procedere contra hereticos et multa ponuntur ad intelligentiam capituli. in. c. literas. nu. 6. de presum. fo. 122.
- 6 **Episcopus** non potest recipere clericos alienos quo ad ordines his dandos sed qui ad beneficia sic et postquam eis dedit beneficia poterit eos ordinare quia incipiunt esse sui subditi. in. c. cum iam dudum. nu. 7. de preben. fo. 30.
- 2 **Episcopus** solus debet deferre annullum inferiores prelati non nisi ex priuilegio. in. c. si. nu. 5. de transla. epi. fo. 6.
- 7 **Episcopus** non potest dispensare nisi a casibus a iure expressis. in. c. de simoniis. nu. 7. de simo. fo. 82.
- 2 **Episcopus** potest ordinare clericos suos si clerici consentiant et si consentiat dioecesanus loci. in. c. ex tunc. nu. 11. de auto. et vsu pal. fo. 9.
- 1 **Episcopus** conferens beneficium indigno priuatur potestate conferendi per prima vice si scienter fecerit. in. c. cunctis. §. clerici sane. nu. 4. de elec. fo. 127.
- 6 **Episcopus** instituens aliquem sine presentatione patroni institutio est nulla. c. ex insinuatione. nu. 3. de iure patro. fo. 193.
- 7 **Episcopus** transferens se de vno episcopatu ad alium sine licentia pape debet utroque carere. in. c. illud. nu. 11. de cle. excom. fo. 141.
- 2 **Episcopus** promouens aliquem ad ordines qui non habebat beneficium compellitur ipsi de beneficio providere. Ant. in. c. vel non est. nu. 4. fo. 38.
- Episcopus** an possit super omnibus dispensare que non reperiuntur expresse prohibita. Ant. in. c. dilectus. nu. 5. 7. 6. eo. ti. fo. eo.
- Episcopus** super quibus possit dispensare. ibi. nu. 6.
- 6 **Episcopus** qui reputatur et non est non potest conferre ordines et si contulerit non valent. in. c. ad apostolicam. nu. 1. de presby. non bap. fo. 222.
- 3 **Episcopus** loci delicti potest sententiarum contra clericum delinquentem et inia mandabitur executioni ab episcopo loci. in. c. postulasti. nu. 1. 7. de fo. cope. fo. 80.
- 5 **Episcopi** quot requirantur siue agatur civiliter siue criminaliter in depositione episcoporum sacerdotum diaconorum et aliorum religiosorum. in. c. non potest. nu. 4. 7. 11. de re iudi. fo. 50.
- In depositione episcoporum dum agitur criminaliter requiruntur ad minus duodecim episcopi ultra metropolitanum qui habent tantum recognoscere diffinitio vero spectat ad papam. ibi. nu. 5.
- Episcopus** per solum papam remouetur ab episcopatu et non per alium. ibi. nu. 7.
- Episcopus** potest excommunicari sine alia pena minor puniri per metropolitanum. ibi. nu. 8.
- In depositione episcoporum electi et confirmati nondum consecrati requiruntur sex episcopi. ibi. nu. 9.
- Episcopi** vel alij qui requiruntur in depositione episcoporum et aliorum a quibus eligendi sunt. ibi. nu. 3.
- 5 **Deputati** ad depositionem episcoporum vel aliarum sufficit quod pro parte maiori consentiant. in. d. c. non potest. nu. 14. 7. 15. de senten. et re iudi. fo. 51.
- Episcopi** vel alij electi ad deponendum aliquem an sint omnes iudices. ibi. nu. 1. 7. 8. 7. 20.
- Episcopi** qui deputantur ad aliquem deponendum debent ire ad locum iudicij suis sumptibus. ibi. nu. 19.
- 5 **Episcopus** de iure cōi est superior in omnibus spiritualibus exercendis infra diocesim. in. c. cum olim. nu. 1. de prescri. fo. 41.
- Episcopus** solus dicitur dioecesanus in tota diocesi. ibi. nu. 2.
- 7 **Episcopus** non potest vendere suam iurisdictionem episcopalem. in. c. i. n. ne pre. vi. su. fo. 92.
- Et vide in. c. seq. eo. ti.
- 6 **Episcopus** si non instituit presentatum intra sex menses non per hoc priuatur potestate instituendi. in. c. pastoralis. nu. 6. de iure patro. fo. 198.
- 7 **Episcopus** etiam hereticus non potest deponi ab alio quam a papa. in. c. excommunicatus. nu. 13. de here. fo. 103.
- 6 **Episcopus** non debet promouere aliquem qui non habet unde viuatur et sic ordinare aliquem sine titulo. in. c. §. nu. 1. de preben. fo. 24.
- 6 **Episcopus** qui tolerauit subditum in beneficio suo non potest ipsum compellere ad ostendendum titulum beneficii sui potest tamen episcopus assumere omnes probandi contra titulum. in. c. dilecto. nu. 8. 7. 13. de preben. fo. 35.
- 6 **Episcopus** consequitur canonicam portionem de relictis factis ecclesijs particularibus sibi subiectis. in. c. apostolice. nu. 2. de dona. fo. 110.
- Episcopus** potest in sua terra diocesi construere monasterium et illud dotare vel aliam quam aliam ecclesiam licet exemptam a sua iurisdictione magnificare de quadam parte sui redditus. ibi. nu. 3. 7. 7. vbi hoc declaratur. 7. nu. 8.
- Episcopus** in vita an possit aliquid donare de rebus ecclesie et an de illis testari possit. ibi. nu. 9.
- 2 **Episcopus** tenetur sibi vicarium constituere. in. c. qm. nu. 3. de offic. ordi. fo. 120.
- Episcopi** duo an possint esse in eadem diocesi et oino pares ex dispensatione pape. ibi. nu. 4.
- 2 **Episcopus** concurrat in iurisdictione cum omnibus prelati inferioribus sue dioecesis et est locus preuentioni et forte hoc non preedit in prelati regularibus ut inferitur ex sequentibus. in. c. cum ab ecclesiariis. nu. 9. de offic. ordi. fo. 112.
- 7 **Episcopus** potest quis fieri ante collationem ordinis presbyteralis. in. c. vnico. nu. 5. de cle. per sal. promo. fo. 143.
- 1 **Episcopus** in die consecrationis non potest ordines conferre sed papa sic. in. c. quod sicut. §. super eo. nu. 4. de elec. fo. 149.
- 1 **Episcopus** potest creare nouum delictum et imponere maiorem penam quam imponat ius commune. in. c. cum dilectus. nu. 10. de consue. fo. 100.
- Episcopus** non potest ius vnius ecclesie alteri tribuere. ibi. nu. 14.
- 5 **Episcopus** potest ad se reuocare causas vertentes coram eius vicario. in. c. ut nostrum. nu. 2. de appel. fo. 124.
- 1 **Episcopus** an transfertur ad alium episcopatum nisi primum episcopatum renuntiet. in. c. scriptum. nu. 8. de elec. fo. 160.
- Episcopatus** non habet maiorem dignitatem supra se sed habet maius officium. in. c. licet de vitanda. nu. 6. de cle. fo. 123.
- 7 **Episcopus** qui simoniace emit episcopatum non potest valide clericos ordinare et ab eo ordinati non habent executionem. in. c. per tuas. el. §. nu. 8. de simo. fo. 88.
- 6 **Episcopus** non potest suum episcopatum renuere et alium acceptare sine licentia pape alias priuabitur utroque non ipso facto sed per sententiam etiam si fuerit electus vel postulatus ab ecclesia vacante et idem in alijs clericis. in. c. i. nu. 1. 7. 2. de cle. non resi. fo. 17.
- Episcopus** non potest priuari suo episcopatu nisi a solo papa. ibi. nu. 6.
- 1 **Episcopus** nondum consecratus potest concedere indulgentias. in. c. suffraganeis. nu. 3. de elec. fo. 130.
- 3 **Episcopus** iurat de calumnia si per ipsum litigat prepositis sed non tactis evangelijs sed si per alium iurat per illi. in. c. si. nu. 13. de iur. calu. fo. 130.
- Episcopus** potest in causa pecuniaria per se litigare et idem alie persone illustres licet de honestate non. ibi. nu. 4.
- Episcopi** et alij religiosi an teneantur iurare tactis scripturis an supra pectus eorum. nu. 6.
- 6 **Episcopus** vel alius prelatus non potest ad libitum disponere de rebus ad eius ecclesiam pertinentibus. in. c. cum venerabilis. nu. 6. de exce. f. 9.
- Episcopus** vel aliter prelatus potest prescribere ut habeat aliquas ecclesias sibi temporaliter subiectas. ibi.
- Episcopus** potest dici dominus reddituum ecclesie quo ad administrationem non quo ad hoc ut possit fructus in suos vsus conuerty. ibi. nu. 4. 3. fo. 11.
- 6 **Episcopus** potest facere censuales ecclesias ex iusta causa alias secus. in. c. cum clericis. nu. 2. de censu. fo. 201.
- 2 **Episcopus** qui propter crimine renuntiavit episcopatu non potest ad illum amplius assumi. Ant. in. c. post translationem. nu. 1. de renun. fo. 29.
- Episcopus** siue papa an dispenset contra cōciliū aut decretū. ibi. nu. 7. fo. 30.
- Episcopus** qui transiit ad monachatum quibus casibus possit ad episcopatum reassumi. ibi. nu. 9. 12. 7. 15.
- 7 **Episcopus** non potest sine licentia pape se de vno episcopatu ad alium transferre nec sufficit quod petat licentiam nisi obtineat. i. c. illud. nu. 2. 7. 11. de cle. exc. fo. 140.
- Episcopus** non potest deferere episcopatum et transire ad vitam solitariam vel heremiticam. Ant. in. c. nisi. in prin. nu. 1. de renun. fo. 27.
- Episcopus** vel alius prelatus aut clericus quibus casibus habent legitimam causam cedendi episcopatu aut alteri prelature. ibi. nu. 3.
- Episcopus** an possit absque licentia superioris cedere episcopatu quantum illam non retinet cum bona conscientia. ibi. nu. 5. 7. 6.
- Episcopus** infirmus an debeat cedere episcopatu an antea debeat sibi dari coadiutor. in. d. c. nisi. §. alia vero. nu. 9. eo. ti. fo. 28.
- Episcopus** an teneat cedere episcopatu propter defectum scientie. in. d. c. nisi. §. pro



## Super Lectu. Panormitani.

- pro defectu. nu. 10. eo. ti. fo. eo.
- Ep̃s si patiatur persecutionē aut in bonis aut in persona an debeat fugere vel resistere et quomodo. in. d. c. nisi. §. ppter. nu. 11. fo. eo.
- Episcopus non potest transire ad monachatum sine licentia superioris sed alij prelati in. d. c. nisi. §. verum. nu. 21. fo. 30.
- 6 Episcopus si struxerit ecclesiam in diocesi aliena acquirit tantum ius presentandi. in. c. preterea. nu. 1. de iure patro. fo. 190.
- 6 Episcopus an possit deferere episcopatum et transire ad aliquam religionem: qz vita actiua fructuosior contemplatiua sed ista est tutior. in. c. licet. n. 6. r. 13. de reg. fo. 162.
- 7 Episcopus an possit dispensare cum homicida voluntaria in minoribus ordinibus. in. c. henricus. nu. 7. de cle. pug. in duel. fo. 115.
- 7 Ep̃s non pōt remittere iniuriā cōpetētē ecclē. qz clericus fuit percussus nā videt alienare bona ecclē. in. c. cōtingit. nu. 11. de sen. excō. fo. 121.
- Ep̃s solus potest repudiare hereditatem vel legatum ecclesie. ibi.
- 6 Ep̃s siue p̃byter parochialis non exercētēs sp̃alia per se vel p̃ alios nō pōt petere decimas et alia t̃palia. in. c. si. nu. 3. de parochijs. fo. 142.
- 6 Episcopus p̃est omnibus locis p̃hs que ipse debet ordinare ad vsum destinatum non autem vt disponat de redditibus ad libitum. in. c. de renodochijs. nu. 1. 2. r. 3. de reli. domi. fo. 134.
- 6 Episcopus non potest corrigere clericos sine consensu capituli de iure: licet secus sit de consuetudine. in. c. Joannes. nu. 4. de regu. fol. 157.
- 6 Episcopus potest se transferre cum licentia pape tantum ad alium episcopatum. in. c. ex tue deuotionis. n. 8. de cle. non resi. fo. 20.
- 6 Ep̃s acceptans aliā dignitatē nō priuatur ep̃atu ipso facto et collatio se cunde dignitatis tenet. c. cū nostris. nu. 4. r. 7. de concess. preben. fo. 58.
- Ep̃s non potest deferri nec renuntiari sine expressa licentia pape. ibi.
- Episcopus quo casu potest habere aliam dignitatem vna cum ep̃atu ex dispensatione pape vel alterius. ibi. nu. 7.
- Episcopus potest ex officio suo exigere quo iure teneat duo beneficia in compassibilia et habeat in aliquo beneficio titulum. ibi. nu. 24.
- 6 Episcopus non potest deponi nisi a solo papa: suspendi vero potest a concilio prouinciali. in. c. p̃raue nimis. nu. 4. de preben. fo. 38.
- 6 Episcopus si non potest exercere episcopale officiū propter morbum incurabilem datur sibi coadiutor. in. c. p̃e. nu. 1. r. 2. de cle. egro. fo. 50.
- Episcopus electus confirmatus et nōdum consecratus an possit ex toto remoueri per morbum superuenientem. ibi. nu. 4.
- 6 Episcopus nō pōt nec ordinare nec iudicare parochianū alterius sine ipsius licentia. in. c. nullus ep̃s. n. 1. 2. r. 3. de parochijs. fo. 142.
- Ep̃s originis vel beneficij pōt promouere quem ad sacros ordines sine licentia propriij episcopi. ep̃s vero domicilij t̃m non potest. ibi. nu. 4.
- 6 Episcopus an possit esse canonicus in illa ecclesia in qua ipse est ep̃s. in. c. postulasti. nu. 12. de concess. preben. fo. 63.
- Episcopus quando habet aliquid expedire cum consensu vel consilio capituli debet habere maiorem partē capituli alias nihil agit. ibi. nu. 14.
- 6 Episcopus non potest votum in totum tollere sed potest ipsum commutare. in. c. proposuit. nu. 12. de concess. preben. fo. 56.
- 6 Episcopi an sint magis honorandi et digniores q̃ cardinales. in. c. cum apostolus. nu. 1. de cens. fo. 200.
- 6 Episcopus an debeat examinare clericum sibi per literas commendatitias presentatum. in. c. in lateranensi. nu. 6. de preben. fo. 47.
- 6 Ep̃s nō pōt dispensare q̃ quis habeat duas prebendas vel duos canonicatus in eadem ecclesia. in. c. literas. nu. 3. de concess. preben. fo. 61.
- Ep̃s an possit dispensare sup̃ plurib⁹ curatis vel plurib⁹ simplicib⁹ vt vno simplici et alio curato siue in vna siue in diuersis ecclesijs. ibi. nu. 6.
- 6 Ep̃s non pōt delegare ea que sunt ordinis illi qui nō est ep̃s et nō habet similem ordinē. in. c. a qua. nu. 2. 5. r. 8. de consec. ecclē. vel alta. fo. 207.
- Ep̃s pōt cōmittere potestatem excōdicandi alijs: licet nō sint ep̃i. ibi. nu. 3.
- Episcopus potest delegare quicquid habet quod sit meri imperij. ibi.
- Episcopatus est ordo et non dignitas. ibi. nu. 6.
- 6 Episcopus ordinando aliquem clericum ad preces alterius episcopi nō debet vel tenetur illum examinare qz p̃sumit examinatum a presentate. in. c. cum secundum. nu. 7. r. nu. 13. de preben. fo. 28.
- Episcopus tenetur prouidere indigentibus et maxime clericis. ibi. nu. 10.
- 6 Ep̃s disp̃sat in plurib⁹ simplicib⁹ vel in vno simplici et alio curato nisi ppter vtilitatē et necessitatē ecclesie quo casu pōt in duobus curatis dispensare nisi sint in eadē ecclesia. in. c. de multa. nu. 19. de preben. fo. 58.
- 2 Episcopus solus potest dare ordinem sed non potest deponere. in. c. inter temporalia. nu. 1. de transla. epi. fo. 3.
- Ep̃i non possunt a metropolitanis deponi sine licentia pape. ibi. nu. 2.
- 6 Ep̃s non pōt parochiales ecclesias vel earum obuentiones etiam cum consensu patroni conferre alicui monasterio sine consensu pape vel capituli sui. in. c. pastoralis. nu. 1. de his que sunt a prela. fo. 69.
- Episcopus potest cum consensu capituli imponere pensionem ecclesie abundantī ad sustentationem ecclesie indigentis. ibi. nu. 3.
- Episcopus an possit dare alicui ecclesie quinquagesimam vel centesimam sine consensu sui capituli. nu. 4. r. 6.
- Episcopus quando vult de nouo constituere aliquam ecclesiam vel reformare in nouam regulam debet habere consensum capituli. ibi.
- Episcopus eccliam cōstructā cū consensu capituli potest illam dotare
- sine eius consensu. ibi.
- 7 Episcopus licet possit de iure in aliquibus casibus dispensare non tñ indistincte potest. in. c. per venerabilem. nu. 6. qui fil. sint legit. fo. 43.
- Episcopi sunt loco apostolorum. ibi. nu. 20.
- Episcopatum diuisio est de iure positio. ibi.
- Ep̃alia iura an possint p̃scribi per prelatū inferiorē. ibi. nu. 37. fo. 44.
- 6 Ep̃s pōt aliquo casu dispensare circa pluralitatē b̃nficiorū curatorum. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 38. r. 40. de preben. fo. 45.
- Episcopus potest dispensare super duobus simplicibus beneficijs viformibus vel super vno curato et alio simplici in eadem ecclesia et quid in diuersis. ibi. nu. 41. r. nu. 42. fo. 46.
- Episcopus potest dispensare super duobus curatis si hoc faciat principaliter ob bonum publicum. ibi. nu. 26. r. 29. 38. 40. r. seq.
- 3 Episcopus pōt dispensare super crimine adulterij et minoribus adulterio commissis a clerico. in. c. at si clerici. §. adulterijs. nu. 1. de iud. fol. 16.
- Et in quibus alijs possit dispensare. ibi. nu. 4.
- Et an inferioribus ab episcopo liceat. ibi. nu. 13.
- Episcopus non potest dispensare contra suam constitutionem iurata vel que transiit in contractum. ibi. nu. 10.
- Episcopus non potest seipsum absolvere a iuramento et autorizare non potest quis sibi. ibi.
- Episcopus an disp̃set cum clerico adultero autē depositionem vel post. ibi. nu. 14.
- Ep̃s non potest quem restituere fame nisi indirecte. ibi. nu. 15.
- Episcopus an possit dispensare sine consensu capituli. ibi. nu. 16.
- Ep̃s nō pōt facere sine caplo illa q̃ eo mortuo trāseunt in capitulū. ibi.
- Ep̃s non tenetur sequi sed requirere concilium capituli. ibi.
- Episcopus an possit dispensare inuito aduersario illius cum quo vult dispensari. ibi. nu. 28.
- Episcopus vtrum teneatur dispensare. ibi. nu. 20.
- 6 Episcopus potest cum consensu capituli sui concedere infra pertinentia ad dignitatem suam et ista concessio non potest per successorem retractari. in. c. cum venissent. nu. 4. de insti. fo. 53.
- 6 Ep̃s qui de consensu capituli concessit ecclesiam alicui loco pio ex qua ipse ep̃s percipiebat certos fructus censetur illos donasse sed quid si ipse nil percipiebat. in. c. pastoralis. n. 1. r. nu. 8. de dona. fo. 105.
- Episcopus si concessit alicui monasterio ecclesiam de consensu patroni censetur patronus donasse ius patronatus. ibi.
- Episcopus de iure communi nullam portionem percipit de ecclesijs in inferioribus sed de iure singulari percipit. ibi. nu. 4.
- Ep̃s nō pōt trāsserre ius qd̃ habet in aliqua ecclesia inferiori in locum p̃iū sine consensu capituli: qz sapit quandā speciē alienationis. ibi. nu. 5.
- 2 Episcopus an possit dispensare super minori etate vt promoueat ad beneficium simplex vel ad aliquid puta dignitatem. An. in. c. ij. n. 3. 5. 9. 12. r. 11. de eta. et quali. fo. 42.
- 7 Episcopus non potest vnam ecclesiā alteri subiectam a seruitio illius liberare. in. c. ad hec. n. 1. r. 3. de exce. p̃la. fo. 144.
- 6 Ep̃i qui aliqd̃ erigunt cōtra formā cōstitutiōis dū sunt in visitatione debent restituere illud duplicatum. in. c. procuratiōes. nu. 1. de cens. fo. 205.
- Episcopus dum visitat non debet cessante causa vltra vnam diem morari in ecclesia. ibi. nu. 3.
- Episcopus visitans diocesim quas expensas pōt erigere. ibi. nu. 4.
- Episcopus pōt erigere expensas quas facit ratione visitationis: licet ipse habeat redditus sui episcopatus. ibi. nu. 5.
- 6 Ep̃s nullam cām audire d̃z sine suo capitulo vbi solēntas iudicij requirit al̃s secus. in. c. extirpāde in repe. §. qui vero. n. 25. de preben. fo. 42.
- 3 Episcopo dicenti clericum suum esse criminolum non creditur nisi alias legitime constet. in. c. cōquerente. nu. 2. r. 12. de resti. spo. fo. 172.
- 6 Ep̃s in tangentibus totum clerum oportet q̃ habeat consensum totius cleri et non sufficit consensus capituli tantum. in. c. non minus. nu. 5. de immu. ecclē. r. cemi. fo. 224.
- 3 Episcopus potest dispensare cum clericis super crimine adulterij ab ipsis commissio. in. c. vt si clerici. nu. 2. de iudi. fo. 1.
- Ep̃s electus et confirmatus non potest procedere super degradatione. ibi. nu. 20.
- 3 Ep̃s per confirmationem licet sit non sit cōsecratus acquirit ea que sunt iurisdictionis. in. c. verum. n. 14. de fo. compe. fo. 63.
- 7 Ep̃s prestans cām directe vel indirecte homicidio p̃uat ab officio sacerdotali et ab administratione ep̃atus. in. c. ex l̃ris. nu. 1. de exce. p̃la. fo. 147.
- Ep̃s vel alter prelatus habens iurisdictionem temporalem non debet prestare presentiam suam quando fit iustitia corporalis ex eo: quia videtur prestare opem: et ideo incurreret irregularitatem. ibi. nu. 2.
- Ep̃s potest quis fieri etiam ante acceptatum ordinem p̃byteralem. ibi. nu. 4.
- 4 Ep̃s vel alius prelatus pōt alicui honeste persone sigillum suū committere. in. c. ij. nu. 17. de fide instru. fo. 99.
- 6 Ep̃s d̃z habere portionem de relictis factis ecclesie etiā q̃ aliquid fuerit ip̃i ep̃o relictum nisi ip̃i ip̃i reliquantur vt nō capiat portionē de relictis ecclesie vel nisi ecclesie sint exemptę. in. c. officiū. nu. 1. 2. r. 6. de testa. fo. 121.
- An autem debeat habere de relictis factis hospitali non constructo au



# Repertorium singularium materiarum

- toritate episcopi. ibi. nu. 7.  
Episcopus nullam portionem debet habere de bonis testatoris nisi de relictis sacris ecclesijs. ibi. nu. 7.
- 4 Episcopus an compellatur ferre testimonium et an solius episcopi testis monium sufficiat. in. c. cum nuntius. nu. 5. de testi. fo. 48.
- 3 Eps nō pōt deponi ab aliquo nisi a papa sed cognitio depositionis potest ab alio fieri. in. c. cum super. n. 11. de cau. pos. et pro. fo. 157.
- 6 Eps non potest recipere aliquid de ecclesijs sibi subiectis nisi quo ad iura episcopalia. in. c. de monachis. nu. 7. de preben. fo. 27.  
Episcopus an quomodo et quo iure potest concedere ecclesiam seculari rem religiosam vel monachis. ibi. nu. 15.
- 3 Episcoporum depositio est reservata soli pape et non alteri etiam legato de latere. in. c. i. n. 18. de iudi. fo. 5.
- 2 Episcopus quot et quas personas debet secum ducere dum visitat monasteria vide per totum in. c. vt iuxta. nu. 2. de offi. ordi. fo. 122.
- 3 Episcopus si recusatur suspectus a reo potest causam alteri non suspecto delegare et eius sententiam executioni mandare. in. c. si quis contra. nu. 1. 10. 11. 12. 13. de fo. compe. fo. 54. et in repe. fo. 54.
- 6 Episcopus efficitur executor testamenti negligentibus testamentarijs executoribus intra tempus illud crequi non autem episcopus succedit in locum illius qui non declarat intra tempus illud quod testator mandavit declarandum. in. c. nos quidem. nu. 1. 8. 11. de testa. fo. 111.  
Vide tamen quod ponit idem Abb. in. c. si heredes. nu. 1. eo. ti.
- 6 Epi clerici et alij prelati habent tantum administrationem rerum ecclesiasticarum et fructuum ipsarum adeo quod non possunt de ipsis disponere pro libito voluntatis sed tamen moderate. in. repe. c. cum esset. nu. 23. de testi. fo. 117.  
Eps an possit indistincte compellere executores testamentorum ad executionem officij per eos susceptum tam in legatis pñs qñ nō. ibi. nu. 32. fo. 125.
- 1 Eps debet habere completum trigessimum annum et debet esse natus ex legitimo matrimonio tamen ex legitima causa potest circa hoc dispensari. in. c. cum in cunctis. nu. 1. 2. de elec. fo. 125.
- 1 Episcopus an possit dispensare super simonia. in. c. si alius. nu. 4. 5. 7. 6. de elec. fo. 84.  
Eps nō pōt dispensare nisi super his casibus qui a iure exprimuntur. ibi.
- 6 Eps an possit vnire vnā ecclesiam cuius collatio pertinet ad inferiorem prelatum alteri ecclesie. in. c. consultationibus. n. 4. de dona. fo. 104.  
Eps pōt vnire ecclesiam sibi subiectam et eius collatio per eius negligentiam sit deuoluta ad papam nam alio iure est deuoluta et alio iure venit. ibi.
- 6 Episcopus vel alius prelatus conferens alicui beneficium quod conferre non poterat illo extincto debet sibi de alio providere. in. c. inter cetera. nu. 1. 3. 4. 9. de preben. fo. 29.
- 7 Episcopo asserenti aliquem criminisum an credatur. in. c. qualiter et quādo. el. h. nu. 30. de accu. fo. 74.
- 5 Episcopus an possit concedere quod in ecclesia interdicta celebretur. in. c. ad hoc. el. v. nu. 4. de appel. fo. 107.  
Episcopus non potest suspendere interdictum quando persona ob suum delictum est interdicta secus si ob delictum alterius. ibi. nu. 6.
- 6 Eps non pōt corrigere subditum sine cōsilio capituli. valet tamen consuetudo in contrarium. in. c. quanto. n. 6. de his que sunt a prela. fo. 67.
- 6 Eps debet subuenire de fructibus sui epatus clericis non habentibus unde possint vivere. in. c. expofuisti. n. 7. de preben. fo. 47.
- 3 Eps pōt facere statuta cum clero sine consensu populi in his que spectant ad iurisdictionem suam in alijs secus. in. c. si n. 5. de rescrip. fo. 141.
- 6 Episcopus an possit deputare fructus beneficij vacantis in quo quis habetius patronatus in necessarios vsus irrequisito patrono. in. c. vnico. nu. 20. vt eccle. benefi. sine di. con. fo. 73.  
Episcopus an possit vnire mense sue vel capitulo suo vel alijs prebendis aliquam ecclesiam ibi.
- 5 Episcopus potest adhibere vicarium remouere et ab eo aliquam causam aduocare. in. c. dilecti filij. el. h. n. 3. de appel. fo. 134.  
Episcopus conuenit subditos suos coram arbitris iuris a quibus appellatur ad papam. ibi. n. 14.  
Eps potest delegare causam suo vicario quo casu pōt ad ipsum appellari sed si malitiose hoc facit eps excoicabitur per superiorem. ibi. n. 18.
- 6 Episcopus non potest dispensare circa ea que papa statuit. in. c. si. nu. 3. de relig. domi. fo. 87.
- 6 Eps an possit aliquē ecclesiam erimere a iurisdictione sua et qñ iura possit remittere in ecclesia sibi subiecta. in. c. constitutus. n. 10. de reli. do. fol. 185.  
Episcopus vel alius prelatus circa papam quo casu possit concedere vni ecclesie aliquod ius in preiudicium alterius. ibi. nu. 11.  
Episcopus vel alius prelatus non potest inuictus transferri sine causa rationabili. ibi. nu. 14.
- 6 Episcopus habet intentionem fundatam de iure communi in omnibus pñs locis. in. c. qñ monasterium. nu. 5. de relig. do. fo. 184.
- 7 Episcopus potest adiungere dispositionem canonis qui dum simpliciter loquatur ipse potest imponere penam contrafacienti. in. c. fin. nu. 2. de eo qui furti. ordi. rece. fo. 143.
- 6 Episcopus non potest ecclesiam patronatam alteri conferre sine presentatione patroni et aliter institutus non obtinet ipso iure. fallit in. c. illud pretereundum. nu. 2. 7. 8. de iure patro. fo. 192.
- Episcopus non potest presentare aliquem sine consensu patroni nisi patronus sit negligens vel prefetauerit indignum. ibi. nu. 18.
- 6 Episcopus non potest emittere votum peregrinationis sine consensu capituli vel pape quando peregrinatio esset longa. in. c. magne. nu. 9. 10. 2. 15. de voto et vo. re. fo. 176.  
Episcopus non potest se absentare ab ecclesia sua saltem diebus dominicis et solennibus quibus debet interesse officijs diuinis. ibi. nu. 11.
- 6 Episcopi non possunt consecrari nisi die dominico et idem in abbatibus benedicendis. in. c. cum sis. nu. 2. de conse. eccle. vel alta. fo. 207.
- 3 Episcopus ex euidenti et necessaria causa potest statuere contra ius commune. in. rep. c. si quis contra clericum. nu. 23. de fo. 55.  
Eps ex causa potest diminuire penitentiam iniunctam a papa. ibi.  
Episcopus ordinarius totius diocesis. ibi. nu. 41.
- 3 Episcopus non potest prorogare sine licentia pape. in. c. significasti. nu. 9. de fo. compe. fo. 85.  
Episcopus nullam iurisdictionem habet in exemptos a se. ibi. nu. 11.  
Episcopus non potest prorogare iurisdictionem in laicos respectu clericorum nec in ecclesiasticum inuito clerico sed inuito eo potest tam laico qñ ecclesiastico causas clericorum delegare qñ. ibi. nu. 25.  
Episcopus non potest clericum inuitum cogere vt accipiat ab alio sacros ordines licet possit alium episcopum in hoc delegare. ibi.
- 3 Episcopus potest donare ecclesiam alicui loco religioso non in titulum sed in proprios vsus non potest tamen rectorem illius ecclesie spoliare. in. c. cum venissent. nu. 2. 8. 9. de rescrip. spo. fo. 173. et seq.  
Episcopus an et quando potest constituere ecclesiam et nouo censualem. ibi. nu. 9.
- 6 Episcopus non potest sine causa facere ecclesiam censualem: cum causa vero secus. in. c. significasti. nu. 1. 7. 3. de censu. fo. 202.
- 6 Episcopus an possit dare capitulo rem destinatam mense ipsius capituli vel econtra. in. c. possessiones. nu. 3. de reb. ecc. non alie. fo. 77.
- 6 Episcopus si consecraverit ecclesiam indotatam potest cogi de redditibus sue ecclesie vel patrimonij sui illam dotare. in. c. cum sicut. nu. 4. de conse. eccle. vel alta. fo. 207.
- 2 Eps non debet appellari eps ante cōsecrationē et idem in archiepiscopo ante pallij receptionē. in. c. nisi specialis. nu. 7. de au. et vsu pal. fo. 8.
- 7 Eps concurret cum omnibus curatis in administrandis sacramentis hominibus diocesis. in. c. nos inter. n. 1. de purga. cano. fo. 161.
- 1 Episcopus potest eligi aliquis licet non sit presbyter dummodo tempore debito efficiatur presbyter. in. c. j. nu. 4. de elec. fo. 118.
- 7 Episcopus an possit dispensare quod iudeus habeat nutrices christianas. in. c. ad hoc. nu. 3. de iude. fo. 96.
- 6 Episcopus potest deputare fructus beneficij vacantis in aliquem laudabilem vsus ecclesie pro iusta et necessaria causa. in. c. vnico. nu. 15. 20. vt eccle. benefi. si. di. con. fo. 73.
- 6 Episcopus potest iura debita sibi ex aliqua ecclesia minuire ex causa et consensu capituli. in. c. cum venerabilis. nu. 1. de censu. fo. 204.  
Episcopus potest remittere ecclesie inferiori iura que super ea habet cum consensu capituli et ex causa: exceptis octo de quibus ibi. nu. 3.  
Eps tenetur saltem semel in anno visitare suā diocesim et quomodo debeat se habere tam circa clerum qñ circa populum. remissive. ibi. nu. 6.
- 6 Eps pōt instituere rectorem sine presentatione patroni qui presentatus per patronum non potest esse sine scandalo et qui tempus datū patronis ad presentandum est lapsum. in. c. quoniam. nu. 5. de iure patro. fo. 190.
- 6 Episcopus an et quo casu succedat in executione legatorum ad nō pias causas negligentibus executore testamentario et herede. in. c. si heredes. nu. 7. de testa. fo. 113.
- 7 Episcopus an possit dispensare cum clerico in sacris qui matrimonium contraxit. in. c. ex literarum. nu. 7. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 6 Episcopus dispensat circa omne votū regulariter. in. c. ex multa. nu. 10. de voto et vo. re. fo. 178.
- 7 Episcopus vel alius prelatus an possit vti insignijs dignitatis sue extra locum sibi subiectum. in. c. antiqua. nu. 9. de priui. fo. 158.
- 3 Episcopus de iure communi non potest tenere officiales armatos. in. c. cum non ab homine. nu. 8. de iud. fo. 26.
- 7 Epi nō possunt exercere iurisdictionalia sine capitulo de iure sed secus est si ipsi prescripserunt. in. c. qualiter et qñ. el. h. nu. 6. de accu. fo. 72.
- 1 Episcopus de iure communi habet collationem beneficiorum in diocesi sua. in. c. abbatem. nu. 1. de rescrip. fo. 87.
- 6 Episcopus habet plenam potestatem in ecclesijs sibi subiectis. in. c. j. nu. 2. de rebus. eccle. alie. fo. 73.  
Eps si edificauit aliquā nouā ecclesiam potest illam donare de superabundantibus fructibus alterius dummodo precedant solennitates. ibi. nu. 5.
- 6 Epi vel clerici quicquid acquirunt ex eorum industria acquirunt sibi et non ecclesijs eorum. in. c. cum in officijs. nu. 3. de testa. fo. 113.
- 6 Eps potest tenere matrem vel aliam non suspectam in domo licet honestius esset vt non teneret. in. c. j. nu. 2. de coha. cle. et mu. fo. 10.
- 6 Episcopus potest quis fieri licet habuerit vxorem vel concubinam et cōsecrabitur. in. c. vidua. nu. 4. de reg. fo. 57.
- 2 Eps electus et cōfirmatus pōt per solā papā transferri. Ant. de bu. in c. inter corporalia. nu. 1. de transla. prela. fo. 17. 2. nu. 15. fo. 18.



## Super Rectu. Banormitani.

- Ep̃s vel archiep̃scopus nō potest deponi ab inferiore a papa. ibi. nu. 5.**  
**Ep̃scopus solus potest suspendere et suspensum restituere non autem deponere vel contra depositionem dispensare. ibi. nu. 9.**  
**Ep̃scopus potest puniri ab archiep̃scopo non tamē deponi. ibi. n. 11.**  
**Ep̃scopus potest esse quis nullatenensis. i. sine aliqua administratiōe. ibi. nu. 16. fo. 18.**
- 7 **Ep̃s fundat intentionem suā de iure cōi sup institutione et destitutione beneficiorū in sua dioceſi et vendicans hoc dē pbare ista de aliquo iure speciali sibi competere. in. c. cum ex iniuncto. n. 2. de hereti. fo. 102.**
- 2 **Ep̃scopus an possit cognoscere causas subditorū prelati ipsi ep̃scopo subiecti. in. c. postoralis. nu. 6. de offi. ordi. fo. 117.**
- 6 **Ep̃s potest dispensare q̃ clericus absens causa studij lucratur fructus etiam de beneficio curato etiam q̃ non sit promotus. in. c. tue fraternitatis. nu. 5. de cle. non resi. fo. 21.**
- 6 **Ep̃s nō pōt delegare vicario suo resignationem nec collationē certi beneficii vacaturi. in. c. constitutus. nu. 5. de concess. preben. fo. 63.**  
**Ep̃i vel clerici et similes qui p̃nt de bonis eccl̃ie aliqua donare non possunt de ipsis in testamento disponere. in. c. ad bec. nu. 3. de testa. fo. 116.**
- 7 **Ep̃scopus pōt dispensare sup crimine adulterij de quo constat per viam inquisitionis et super omni crimine quod non impediāt ordinis erectionem vel beneficii retentionem etiam post paratam penitentiam in c. qualiter et quando. el. ij. nu. 19. de accu. fo. 73.**
- 3 **Ep̃s iurat de cal. sine licentia pape sed quid de alijs clericis. in. c. l. num. 16. de iura. calum. fo. 123.**
- 4 **Ep̃scopo soli non creditur in foro ecclesiastico: secus in seculari. in. c. nu. per nobis. nu. 3. de testi. fo. 84.**
- 6 **Ep̃scopus non dispensat contra ius nisi in casibus a iure expressis. in. c. Joannes nu. 7. de cle. coniung. fo. 16.**
- 6 **Ep̃scopus potest pro servitijs eccl̃ie impensis alicui concedere ad vitam possessionem eccl̃ie. in. c. si quis. nu. 3. de pecu. cle. fo. 111.**  
**Ep̃scopus proprius quis dicatur. in. c. i. nu. 6. de fo. compe. fo. 49.**
- 7 **Ep̃scopus quibus casibus possit dare ordinariam iurisdictionem. in. c. quoniam. nu. 3. ne prela. vi. su. fo. 92.**
- 6 **Ep̃scopus si non instituit primo presentatum an et quo casu incumbat in penam. in. c. pastoralis. nu. 9. de iure pa. fo. 202.**
- 2 **Ep̃scopus an possit promoueri ad inferius beneficium si renuntiavit ep̃scopatu. Anto. in. c. ad suplicationem. nu. 6. 9. de renun. fo. 27.**  
**Ad ep̃scopatum an quis possit inuictus promoueri ibi. nu. 8.**  
**Ep̃s nullius ep̃atus vel dioceſis quod privilegium habet. ibi. 10.**
- 6 **Ep̃s ordinās aliquē sine titulo et sic non habentē vñ vivere dē provide re de suo donec cōsequat aliquē titulum in. c. ep̃s. nu. 1. de preben. fo. 24.**
- 3 **Ep̃s potest agere et respōdere pro eccl̃ijs sibi subiectis an debeat pre ferri alijs administratoribus eccl̃ie in agendo. in. c. cum deputati. nu. 12. 14. 15. et 21. de iudi. fo. 40.**  
**Ep̃scopus non alienat bona eccl̃ie vacante nisi primo ei det specialem rectorem. ibi. nu. 16.**
- 6 **Ep̃scopus quando venit ad eccl̃iam reconciliandam cuius expensis debet venire. in. c. proposuisti. nu. 11. de consecra. eccl̃e. vel alta. fo. 211.**
- 3 **Ep̃scopus qui possidet vel quasi causa custodie iura ep̃scopalia puta vngere penitentiam dare et similes actus facere habet istorum actuum exercitium. in. c. contingit. nu. 12. de do. et contu. fo. 210.**
- 3 **Ep̃scopus quomodo habet punire clericum de crimine quod non constat nisi ipsi ep̃scopo. in. c. conquerente. nu. 12. de testi. spo. fo. 173.**
- 6 **Ep̃scopus si instituit aliquem sine presentatione in casu permissio debet oīno institutus presentare habēt ius patronatus qui dē contenta ri institutione facta ab ep̃o. in. c. si vero. nu. 4. de iure patro. fo. 196.**
- 1 **Ep̃scopus non potest renuntiare ep̃scopatu sine licentia pape. in. c. si. nu. 11. de postu. prela. fo. 117.**
- 6 **Ep̃s cum capitulo potest constituere eccl̃iam collegiatam et q̃ clerici seculares viuāt in cōi. c. qm̃. nu. 2. et nu. 6. de vi. et hone. cle. fo. 5.**
- 6 **Ep̃s potest testari de rebus patrimonialibus sed de rebus eccl̃ie vel intuitu eccl̃ie questis non potest. in. c. i. nu. 1. de testa. fo. 112.**  
**Et an habens filios possit promoueri in ep̃scopum. ibi. nu. 2.**
- 3 **Ep̃scopus potest habere prebendam in eccl̃ia de iure speciali. in. c. cū olim. nu. 7. de re iudi. fo. 59.**  
**Ep̃scopus quis potest eligi licet non sit nisi diaconus. ibi. nu. 12.**
- 6 **Ep̃scopus non potest explicare ardua sine consensu capituli in alijs ve ro sufficit consilium. in. c. ij. nu. 3. de institu. fo. 52.**
- 7 **Ep̃s pōt cū sortilegijs dispēfare. i. c. ex tuarū tenore. nu. 5. de sortile. f. 13.**
- 3 **Ep̃s sine capitulo nec cōtra non pōt agere in negotijs ordinis etiam qd bona sint inter ipsos diuisa. in. c. causam que. el. ij. nu. 5. de iudi. fo. 25.**
- 3 **Ep̃scopus si non cōstituit eorum in eccl̃ia sua supplet archiep̃o. in. c. imperatorum. nu. 8. de iura. calū. fo. 126.**
- 6 **Ep̃s pōt cōpellere canonicos ad distribuēdos supfluos redditus ad ne cessariam fabricam eccl̃ie. in. c. si. nu. 7. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 73.**
- 7 **Ep̃s dispēsat cū simoniaco ignorāter ad aliud beneficiū cōsequēdū non aut ad aliud q̃ simoniace habebat. i. c. ex insinuatione. nu. 5. de simo. f. 83.**
- 6 **Ep̃s an possit concedere eccl̃ias religiosas vt possint conuerrere fructus in suos vsus proprios. in. c. pastoralis. nu. 6. de priui. fo. 142.**
- 5 **Ep̃s et quilibet administrator nō solū dē esse idoneus s; vtilis in. c. con**
- stitutis. el. ij. nu. 2. de appella. fo. 115.
- 6 **Ep̃s h3 totā iurisdictionē quā explicare dē q̃cūq̃ cū consilio q̃cūq̃ cū cō sensu capituli in. c. ij. nu. 3. de his que fi. a ma. par. capi. fo. 71.**
- 3 **Ep̃scopus non debet soluere debita de redditibus ep̃scopatus sui et an ad ea teneatur successor. in. c. cū olim. el. ij. n. 4. 5. de testi. spo. f. 118. et seq.**
- 3 **Ep̃scopus vel prelati excommunicatus minori non perdit ea que sunt iurisdictionis. in. c. duobus. nu. 1. de senten. excom. fo. 130.**
- 1 **Ep̃scopi et alij prelati prouisi per papam videntur electi et confirmati eodē instanti. in. c. nostri. nu. 4. de elec. fo. 129.**
- 3 **Ep̃scopus potest celebrare in aliena dioceſi etiam in pōtifficalibus. in. c. i. nu. 7. vt lit. pēden. fo. 216.**
- 7 **Ep̃s non pōt aliquā eccl̃iam a sua iurisdictione in totū erimere et cū cō sensu canonicorū. in. c. cum olim. el. ij. nu. 4. de priui. fo. 155.**
- 7 **Ep̃s nō debet appellari dñs nisi de hoc fuerit sibi preſtitum iuramen tum a vassallis suis. in. c. grauem. nu. 1. de excess. prela. fo. 148.**
- 6 **Ep̃s tenet subuenire pauperibus. in. c. i. nu. 8. de cle. egro. fo. 49.**
- 7 **Ep̃s an possit restituere quē fame. in. c. ex diligenti. nu. 7. de simo. fo. 81.**
- 6 **Ep̃scopus debet esse presbyter. in. c. scientes. nu. 2. de cens. fo. 199.**
- 6 **Ep̃scopus cum capitulo an possit deputare fructus beneficiorum vas cantium pro fabrica eccl̃ie. in. c. i. nu. 6. de eccl̃e. edifi. fo. 219.**
- 2 **Ep̃scopus depositus per solum papam dispensatur. Anto. in. c. ij. nu. 9. de biga. fo. 62.**
- 5 **Ep̃scopus potest eccl̃iam a se abdicare et a iurisdictione sua ipsaz exis mere cum solennitatibus. de quibus in. c. cum inter. de re iudi. exceptis quibusdam casibus vide ibi. nu. 13. fo. 61.**
- 4 **Ep̃scopi non seruantes vel seruare facientes sacros canones an incidāt in periurium. in. c. ego. nu. 3. de iureiu. fo. 130.**  
**Ep̃scopi tenentur visitare limina apostolorum singulis annis et quid veniat nomine liminum. ibi. nu. 6.**
- 5 **Ep̃s licet non possit esse procurator tamen admittitur aliquando in cā alicuius magni domini. in. c. cum. i. et a. nu. 30. de re iud. fo. 77.**
- 1 **Ep̃scopus an et que potest facere siue statuere sine capitulo. in. c. cum cō suetudinis. nu. 6. de consue. fo. 101.**  
**Ep̃scopus si prescripsit iurisdictionum contra. c. quod non soleat res quirere eius consensum poterit sine eo statuere et quare. ibi. nu. 6.**
- 6 **Ep̃scopus potest priuari ep̃scopatu propter aliquod scandalum imo minens licet non proueniat ex defectu suo debet tamen ipse de bono cā bio suppleri. in. c. questum. nu. 8. de re. permu. fo. 90.**
- 6 **Ep̃scopus habet iurisdictionem inter laicos vbi vertitur pia causa. in. c. i. nu. 5. et 9. de emp. et vendi. fo. 82.**  
**Ep̃scopus habet in aliquibus casibus iurisdictionem in laicos maris me negligente iudice seculari et notorij. ibi. nu. 9.**
- 1 **Ep̃scopus qui est in aliquo collegio non tanq̃ ep̃s sed tanq̃ vnus de collegio non debet alios precedere. in. c. auditis. nu. 4. de elec. fo. 149.**
- 2 **Ep̃i p̃sunt principib⁹ tpalibus. in. c. solite. nu. 7. de maio. et obe. fo. 126.**
- 6 **Ep̃scopus non potest esse in minor. xxx. annorum. in. c. super inordinata. nu. 11. de preben. fo. 48.**
- 7 **Ep̃scopus et capitulum faciunt magnam coniunctionem inter eos. in. c. cum clerici. nu. 2. de ver. signi. fo. 200.**
- 1 **Ep̃s per literas instituit non tenetur providere habenti perpetuam vicariam nec etiam per illas literas. in. c. postulasti. nu. 6. de rescri. fo. 73.**
- 7 **Ep̃s an possit dispensare cum illo qui cum non esset ordinatus adminis trauit diuina. in. c. ex literis. nu. 3. de cle. non ordi. mini. fo. 143.**
- 6 **Ep̃s non potest emittere votum peregrinationis seu religionis sine li centia sui superioris. in. c. scripture. nu. 9. de voto et vo. re. fo. 175.**
- 6 **Ep̃s potest esse quis duarum eccl̃iarū cathedraliū ex permissu pape eas vniendo vel non. in. c. i. nu. 1. ne sed. vac. fo. 64.**
- 8 **Ep̃scopus solus an possit ad tempus alienare vel concedere aliquam eccl̃iam in titulū vel concedere temporaliter fructus eccl̃ie. in. c. lūa nuper. nu. 5. de his que fi. a prela. fo. 69.**
- 2 **Ep̃s a propria sede expulsi non potest cedere suo ep̃scopatu et trans ire alium sine auctoritate pape. c. i. nu. 8. de transla. epi. fo. 2.**
- 5 **Ep̃scopus potest se impedire etiam vt exequantur relicta ad non pias causas. in. c. tua nobis. nu. 8. de testa. 127.**
- 2 **Ep̃scopus depositus qui ad hoc appellauit exercet pendente appell. omnia iura ep̃alia et idem in alijs. in. c. ij. nu. 6. vt lit. pen. fo. 217.**
- 6 **Ep̃scopus an possit dispensare in pluribus curatis beneficijs propter vtilitatem eccl̃ie. in. c. extirpande. in repet. §. quivero. nu. 29. et 38. et 49. et seq. de preben. fo. 43.**
- 4 **Ep̃scopus non potest statuere quod ab interlocutoria non appelletur. in. c. venientes. nu. 4. de iureiu. fo. 142.**
- 1 **Ep̃scopatum non potest quis cogi ad accipiendum vel acceptandum. in. c. innotuit. nu. 13. de elec. fo. 138.**
- 3 **Ep̃scopus non potest statuere contra ius et sic non potest inbibere ap pel. ab interlocutoria nec prefigere terminum instantie. in. c. venerabilis. nu. 8. de iudi. fo. 44.**
- 5 **Ep̃atus an et quo casu potest diuidi per papam vel eccl̃ia parochialis vcz parochia per ep̃m. in. c. ad audientia. nu. 16. de eccl̃e. edifi. fo. 220.**
- 6 **Ep̃scopatum nemo potest petere ratione ambitionis vitande. in. c. per nostras. nu. 2. de iure pa. fo. 197.**



# Repertorium singularium materiarum

- 6 Episcopatus vagantes intra quod tempus debeant conferri. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 4. de concess. preben. fo. 55.  
Et vide in. c. cum nostris. nu. 3. in. c. dilectus. nu. 1.
- 7 Episcopatum vno vel subiectio pertinet ad solum papam citra alios quorum consensum. in. c. sicut venire. nu. 1. 2. de excess. prela. fo. 145.  
Episcopus potest vniere beneficia posita in sua dioecesi etiam qd eorum collatio sit deuoluta ad papam propter eius negligentiam. ibi. nu. 6.  
Eps an possit vniere certū beneficiū qd papa sibi reseruauit. ibi. nu. 7.
- 2 Episcopatus licet aliqui habent maiores redditus sunt tamen parisi dignitatis. in. c. si. nu. 16. de trans. epi. fo. 7.  
Episcopus cui data fuit indulgentia transeundū de vna ecclesia ad alia debet postulari non eligi. ibi. nu. 18.
- 7 Ea que sunt ordinis episcopalis non possunt nec consuetudine nec prescriptione acquiri: illa vero que sunt aut dignitatis aut iurisdictionis bene possunt acquiri. in. c. accedentibus. nu. 2. 3. de excess. prela. fo. 147.  
Episcopus electus et confirmatus non tamen consecratus an possit concedere indulgentias maxime si non sit sacerdos. ibi. nu. 4.
- 4 Epistola confessata vel cum sigillo scribentis facit fidem. in. c. h. num. 8. de fide instru. fo. 79.
- 6 Epistola non debet cantari nisi per subdiaconum etiam in necessitate. in. c. quisq. nu. 3. de vi. et hone. cle. fo. 4.
- 7 **Qualitas** est seruanda in iudicando data personarū equalitate: alias secus. in. c. p. tinas. el. j. n. 8. de simo. f. 87.
- 2 Equitas est iustitia dulcore mīe temperata. in. c. si. nu. 6. de transac. fo. 134.  
Equitas in casu dubio vel pari semper est preferenda rigori. ibi. nu. 9.
- 6 Equitas est iustitia dulcore misericordie temperata. in. c. magne. nu. 3. de voto et vo. re. 177.
- 1 **Equiuocatio** nois tam actoris q̄ rei an vitiet rescriptū. in. c. q̄ nonnulli. nu. 2. de rescrip. fo. 89.
- 1 Equalitas victus et vestit? dz esse inter pares clericos si vero aliqui sint digniores talis qualitas nō seruaf. in. c. cū oēs. nu. 9. de consti. fol. 22.
- 7 **Equus** alicuius vel aliud animal si preter voluntatem domini aliquod damnum fecerit non tenetur eius dominus ad aliquid. in. c. dilectus. nu. 2. de homi. fo. 111.
- 5 Equus si probetur mortuus et non probetur talis equus talis pilaminis et. non releuat probantem. in. c. auditis. nu. 25. de prescrip. fo. 35.
- 7 Equus alicuius si equitante domino furibundus aliquod damnum alicui intulerit etiam mortem dominus nō tenetur: quare presumitur ignorasse vitium equi. in. c. significasti. el. j. nu. 1. de homi. fo. 111.
- 5 **Error** iuris impedit prescriptionem: error facti non. in. c. cum nō liceat. nu. 8. 7. 9. de prescrip. fo. 30.
- 3 Error nō dz prejudicare veritati in. c. examinata. nu. 20. de iudi. fo. 36.
- 1 Error in expressione beneficii an habeat vitare rescriptum si cōstat de corpore. in. c. significante. nu. 5. de rescrip. fo. 83.
- 2 Error cōis an faciat ius. in. c. gratum. nu. 11. de offic. deleg. fo. 83.
- 2 Error et qñ habeat actū impedire. i. c. p. 7. g. nu. 22. de offi. dele. fo. 104.
- 5 Error iuris lz noceat ad prescribendum tamen nō nocet in acquisitione fructuum sed in prescriptione fructuum sic: et de ratione. in. c. diligenti. nu. 24. 7. 25. de prescrip. fo. 39.  
Error iuris non presumitur sed debet probari per allegantem. ibi.  
Errans in iure an presumatur in mala fide. ibi. nu. 31. fo. 41.
- 7 Error iuris et probabilis non excusat. in. c. fraternitatis. nu. 10. de frigi. et male. fo. 36.
- 7 Error iuris an tollat bonā fidē. in. c. referēte. nu. 5. qui fil. sint legi. f. 40.
- 6 Error communis absq̄ possessione iuris non facit ius. in. c. consultatio nibus. nu. 3. de iure patro. fo. 195.  
Error communis facit ius et excusat quando quis facit actum auctoritate publica quam egerit secus si priuata. ibi. nu. 6.
- 3 Error in confessione que petitur renouari qñ probatur siue sit confessio propria siue procuratoris. in. c. si. nu. 21. 7. 23. de confes. fo. 229.
- 1 Error iuris indubitabilis impedit prescriptionem. in. c. cum dilectus. nu. 12. de consuetu. fo. 99.
- 1 Error communis an faciat ius tam in ordinario q̄ delegato. in. c. cum dila. nu. 10. de prescrip. fo. 66.
- 6 Error cōis non facit valere ea que sunt ordinis sed ea que sunt iurisdictionis. in. c. ad apostolicā. nu. 1. de prescrip. non bap. fo. 216.
- 6 Errans in iure nō prescribit. in. c. h. nu. 10. de his que si. a prela. fo. 66.
- 1 Error communis facit ius quando interuenit etiā auctoritas superioris per quā causatur cōmunis error. in. c. nihil. nu. 11. de elec. fo. 167.
- 3 Error iuris nullo casu causat prescriptionem sed bene aliquo casu acquisitionem fructuum. in. c. grauis. nu. 17. de resti. spo. fo. 178.
- 2 Error cōis in his que gerunt nō excusat. in. c. si. nu. 12. de pecu. fo. 147.
- 5 Error iuris ipedit p̄scriptionē lz nō error facti. i. c. d. q̄rta. n. 12. d. p̄sc. f. 22.
- 6 Error iuris excusat minores feminas milites et similes personas. in. c. is qui. nu. 12. de solutio. fo. 102.
- 7 Error iuris an et qñ excuset. in. c. perlatum. nu. 4. qui fil. sint legi. fo. 41.
- 7 Error conditionis seruilis impedit matrimonium. in. c. proposuit. nu. 2. de coniug. seruo. fo. 25.  
Error quadruplex est conditionis persone fortune et qualitatis: et quis eorum matrimonium impediāt. ibi. nu. 5.

Error extrinsecus matrimonium impedire non videtur: et in dubio iudicatur pro matrimonio. ibi.

- 6 Error iuris vel facti quo casu excuset euentem vel alio modo possidentē a perceptione fructuum. in. c. ad nostrā. nu. 9. de reb. ecclē. alic. fo. 77.
- 6 Error iuris impedit prescriptionem: error facti non. in. c. significauit. nu. 5. de censu. fo. 202.
- 6 Errans in iure non potest prescribere: licet habeat putatum et coloratum titulum. in. c. apostolice. nu. 11. de do. fo. 107.  
Error iuris dubitabilis puta quando dubitatur probabiliter de intellectu iuris non impedit prescriptionem. ibi.  
Error facti non impedit prescriptionem licet ius resistet. ibi. nu. 12.
- 7 Errare p̄sumitur aliquis quando non resistit aliorum errori cum possit. in. c. qui alios. nu. 1. de here. fo. 99.
- 2 Error cōis nō facit ius q̄ ad intrusum. in. c. h. nu. 4. de resti. in. inte. fo. 135.
- 6 Error iuris impedit prescriptionē. in. c. dudū. nu. 6. de decimis. fol. 193.
- 6 **Estimatio** equi dati ad vecturam quem effectum operetur. in. c. unico. nu. 23. de commodato. fo. 80.  
Estimatio in casu in quo facit emptionem quid operetur. ibi.
- 2 Estimatio rei an debeat vel possit peti si res ipsa extat vel non. in. c. fin. nu. 4. quod metus cau. fo. 153.
- 7 **Etas** que requiratur in ingressu religionis et an pueniat ex discretionē. in. c. attestaciones. nu. 10. de despon. impu. folio. 15.
- 2 Etas habilis ad beneficia curata attenditur tempore impetrationis: secus ad prebendas. Ant. in. rub. nu. 2. de eta. et quali. fo. 42.
- 7 Etas. xvij. an. hoc est plena pubertas requiritur in adoptante. in. c. vni. co. nu. 4. de cognat. lega. fo. 28.
- 7 Etas nostri temporis nō patit rigorē antiquorū iurū cū nobis defectu rint merita et virtutes corporales. in. c. nō dz. nu. 2. de cōsan. et affi. fo. 33.
- 7 Etas et discretio sine scientia requiruntur in matrimonio. in. c. ex literis. nu. 1. de desponsa. fo. 4.
- 7 Etas. xij. annorum in femina. et. xij. in masculo est apta ad matrimonium. in. c. insuper. nu. 3. qui ma. accu. fo. 45.
- 7 Etas apta requiritur in matrimonio: contrahendo et non simpliciter coeundi potestas. in. c. de illis. el. j. nu. 2. de despon. impu. fo. 14.
- 7 Etate superueniente legitima conualidant spōsalia cū minore septēto contracta si tacitus superuenit consensus: et idem est intelligendum in matri. contracto per minores. in. c. literas. nu. 4. de despon. impu. fo. 13.
- 7 Etas superueniens cum alijs adminiculis validat sponsalia. in. c. duo pueri. nu. 2. de despon. impu. fo. 15.
- 6 Etas dz p̄bati ab illo qui fundat se in ea. in. c. nullus. n. 5. de regu. fo. 156.
- 1 Etas habilis requiritur tempore collationis aliter collocatio est ipso in re nulla sed an requiratur in beneficijs non curatis. in. c. cum in cunctis. §. inferiores. nu. 13. de elec. fo. 126.
- 7 Etas certa vbi requiritur respectu discretionis perueniri non potest. in. c. iuuenis. nu. 5. de sponsa. fo. 3.
- 2 Etas que requiratur ad quēcunq̄ beneficia. Ant. in. c. preterea. nu. 5. de eta. et quali. fo. 43.
- 7 Etatem supplet potentia coeundi. in. c. continebatur. nu. 2. de desponsa. impu. fo. 13.  
Etate. xj. annorum puella et qñq̄ in decennio concipere potest. ibi. nu. 3.
- 7 Etate nouem annorum quidam nutricem pregnantem reddidit. in. c. pueres. nu. 3. de despon. impu. fo. 13.  
Etate habilis sed impotens ad coeundum matrimonium licet contrahit q̄uis nonnulli contrarium dicant. ibi. nu. 4.  
Etas decem et octo annorum est habilis ad coitum. ibi.  
Etas que requiritur in dignitatibus quanta esse debeat. in. c. cū in cunctis. nu. 6. de elec. fo. 125.
- 7 Etas septennij habilis est ad contrahendum sponsalia de futuro: lz alii qui tenent contrarium. in. c. gemina. nu. 6. de sponsa. fo. 11.
- 7 Etatis defectus per paucos dies an matrimonium vitiet et an illud per superuenientia etatis legitime validetur. in. c. tue nobis. nu. 5. de despon. impu. fo. 16.
- 6 Etas. xij. annorū diciť perfecta respectu m̄rimonij cōtrahēdi quo vero ad alia non nisi. xvj. annū attigerit. in. c. j. nu. 2. de despon. impu. fo. 12.
- 7 Etas perueniri non pōt. in. c. accessit. nu. de despon. impu. fo. 33.
- 7 Etas ad matrimonium non tantum secundum canones: sed etiam secundum leges attenditur. in. c. vbi nō. nu. 2. de despon. impu. fo. 13.
- 7 Etas septē annorū quo ad spōsalia cōis est masculo et femine sed respectu m̄rimonij differētia est. in. c. vbi non. nu. 5. de despon. impu. fo. 13.  
Etas quatuordecim annorum requiritur in masculo: duodecim vero in femina. ibi.
- 6 **Eucharistia** est maius sacramentum q̄ reperiri possit. in. rub. nu. 1. de baptis. fo. 213.
- 7 Eucharistiam conficit sacerdos etiam celebrans ante digestionem. in. c. si constiterit. nu. 4. de accu. fo. 60.
- 7 Eucharistia potest cōfici tempore interdicte ciuitatis pro infirmis. in. c. permittimus. nu. 1. de sen. excom. fo. 196.
- 6 Eucharistia sumēs dz stare ieiunus post sumptionē per aliquas horas ne cibis naturalis misceat sacris. in. c. ex parte. nu. 5. de cele. mis. fo. 210.  
Eucharistia de substantia non debet sumi ieiune sed ob reuerentiam tamē



## Super Lectu. Panormitani.

men sacerdos contrafaciendo potest priuari beneficio. ibi. nu. 6.

Corpus christi est in vtroque sacramento integraliter: scz tam in hostia

q̄ in calice ubi sit vinum cōsecratum. in. c. cū marthe. nu. 4. eo. ti. fo. 221.

Sanguis christi qui presentatur ver vinum consecratum euāescit si in

eo apponatur magna quantitas vini vel alterius liquoris. ibi. nu. 5.

Eucharistia sola quare datur communicantibus: sacerdotibus vero ce

lebrantibus datur etiam sanguis christi. ibi. nu. 6.

Corpus christi quomodo contingit q̄ eodem momento possit esse in in

finitis hostiis. ibi. nu. 8.

Sanguis christi vtrum efficiatur per appositionem solius aque vel so

lius vini. ibi. nu. 10. fo. 222.

1 Eucharistiam non potest conficere nisi sacerdos etiam ex permissu pa

pe. in. c. j. §. vna vero. nu. 1. de sum. tri. 7. fi. catbo. fo. 13.

6 Eucharistia conficitur etiam in pane fermentato: licet ita cōficiens gra

niter peccet. in. c. fi. nu. 5. de cle. mis. fo. 213.

6 Ad substantiam eucharistie sunt tm̄ illa verba hoc est enim 7c. alie vero

orationes sunt de solemnitate. in. c. de homine. nu. 2. de cele. mi. fo. 211.

3 **Euidenter** dicitur fieri q̄ fit per verisimiles coniecturas. in

c. fi. §. porro. nu. 12. vt lite contest. fo. 115.

2 Euidenter dicitur constare id quod elicitur ex verisimilibus coniecturis.

in. c. super questionum. nu. 7. de offi. deleg. fo. 90.

7 Euidens dicitur illud q̄ semp̄ apparet. in. c. euidencia. nu. 2. de accu. fo. 58.

an habeat locum in sententia arbitri. in. c. cū dilectus.

nu. 3. de arbi. fo. 168.

5 **Euitio** De euitio nō agitur anteq̄ reuincatur: licet sciatur q̄ est aliena. in.

c. fi. nu. 45. de prescrip. fo. 47.

6 Euitio non potest illeg agendo potest exceptione repelli. in. c. j. nu. 2.

de test. fo. 110.

2 **Examinatus** semel an debeat iterum examinari. An. in

c. accepimus. n. 6. de eta. 7. quali. fo. 47.

2 Examinatio de qua fit mentio in litera fit extra iudicium sine citatione

alicuius. in. c. fi. nu. 17. de trans. epis. fo. 7.

2 Examen q̄n requiritur an aliquis sit idoneus non est citanda pars. An.

in. c. licet. n. 14. de transla. fo. 19.

3 Exceptio dilatoria licet non opponatur nisi ante lit. contesta. tamen 7

post potest opponi si reo protestetur q̄ contestando litem non intende

bat a dilatorijs recedere. in. c. ex questione. nu. 6. de resti. spo. fo. 175.

2 Exceptiones dilatorie que vt potest presumi malitiose opponuntur non

sunt admittende: secus si sint peremptorie nisi sit maxima presumptio

quod malitiose opponatur. in. c. suscitata. n. 3. de resti. in. te. fo. 160.

Exceptiones contra sententiam vel instrumenta si excluduntur 7 statu

to si incontinenti offeruntur probari debent admitti. ibi. nu. 7. folio. 158.

5 Exceptiones que erant opponende in prima instantia ante litem conte

statā nō possunt opponi in cā appellatiōis. in. c. p. tuas. n. 1. de ap. f. 125.

2 Exceptio tua non interest repellit quem ab actione. in. rub. nu. 1. q̄ me

tus cau. fo. 148.

3 Exceptio que dicatur emergens 7 que incidens. in. c. j. n. 12. de ordi.

cog. fo. 143.

5 Exceptio contra testes an possit opponi in causa appellationis si in pri

ma non fuit apposta. c. cum. i. 7. a. nu. 13. 7. 19. de re iud. fo. 76.

Exceptio contra personam testatorum debet tangere negotium p̄ncip

pale saltem per obliquum. ibi. nu. 18. fo. 79.

4 Exceptio peremptoria debet opponi in vim dilatorie contra rescriptum

gratiosum. in. c. fi. nu. 4. de presum. fo. 123.

6 Exceptio macedoniani non potest opponi quando fuit mutuum filio

ex causa necessaria in qua patris pietas verisimiliter non recusasset. in

c. q̄ pleriq̄. nu. 26. de immu. eccle. fo. 233.

5 Exceptiones censetur iudex non admittere procedendo ad vltiora. in

c. ex parte. nu. 2. de appel. fo. 134.

3 Exceptio dilatoria p̄prij debet ante litem contestari. in. c. fin. nu. 5. de

foro compe. fo. 88.

5 Exceptio excōicationis non impedit appellante quominus possit suam

appellationem p̄sequi. in. c. significauerunt. nu. 1. de excep. fo. 16.

Exceptio excōicationis potest in qualibet parte litis opponi etiā post

sententiam ad executionem differendam. ibi. nu. 17. fo. 17.

6 Excipiens nō videt fateri. in. c. cū sup q̄one. nu. 8. de cōces. p̄ben. fo. 60.

2 Exceptio transactionis dicitur exceptio litis finite 7 potest semper op

poni in. c. j. nu. 3. de transac. fo. 134.

2 Exceptio excōicationis repellit actorem a limine iudicij tam coram ordi

nario quā delegato quid aut a reductione ad arbitrium boni viri. in. c.

prudenciam. §. sexta. nu. 1. de offi. dele. fo. 85. Et vide in apostil.

Exceptio excōicationis dicitur p̄bare p̄ excipiente intra octo die. ibi. nu. 2.

Exceptio excommunicationis si fuit apposta coram delegato quid ha

bet facere delegatus. ibi. nu. 3.

Exceptio opposita 7 nondum probata an habeat super sedere processu.

ibi. nu. 6. fo. 63.

Exceptiones dilatorie dum opponuntur non debet lis super eis conte

stari iurari de calumnia 7 libellus offerri. ibi. nu. 7.

5 Exceptio illegitimationis cognoscitur coram ecclesiastico 7 dum ipse

cognoscit petitio here. solet. in. c. tuam. nu. 1. de ordi. cog. fo. 148.

Exceptio peremptoria si ex sui natura examinatur coram alio q̄ iudice

p̄ncipalis cause operatur effectum dilatorium. ibi. nu. 4.

5 Exceptio tu es excōicatus cognoscitur coram ecclesiastico. ibi. nu. 9.

3 Exceptio litis pendente si non opponatur non vitiat plures processus

coram pluribus super eadem causa agitados. in. c. cum. ex officij. n. 24.

de prescri. fo. 37.

3 Que exceptiones opponuntur contra agentem interdicto quod viant

clam in. c. item cum quis. n. 5. de resti. spo. fo. 171.

Exceptio criminis an quando repellat agentem possessorio recuperan

de tam in beneficialibus q̄ prophanis vel agentem petitorio maxime si

incontinenti potest probari. ibi. nu. 9. 7. 11.

3 Exceptio consanguinitatis opposita merito petenti restitutionem vro

ris sue quo casu sibi obstat. in. c. litera. nu. 1. de resti. spo. fo. 181.

Exceptio defectus proprietatis non obstat agenti possessorio recuperā

de etiam si incontinenti offertur probatura nisi imminet peccatum ses

cus in possessorio adipiscende. ibi. nu. 5. 15. 7. 18.

5 Exceptio excommunicationis pōt in qualibet p̄ arte litis opponi etiam

post sniam ad executionē differēdā. in. c. significauerūt. n. 17. de exce. f. 17.

2 Exceptio dilatoria licet non proponatur nisi ante litem contest. tamen

si oriatur post lit. contest. potest tunc opponi vel si post li. conte. veniat.

ad notitiam in. c. insinuante. nu. 8. de offi. deleg. fo. 89.

5 Excipiens non videtur fateri ea que in exceptione includuntur. in. c. cum

venerabilis. nu. 1. de exce. fo. 9.

Exceptio falsi potest per sententiam opponi. ibi.

Ex rei exceptione non fundatur intentio actoris nec declaratur dubia

probatio eius. ibi. nu. 58. fo. 12.

2 Exceptiones in spiritualibus non possunt concedi per p̄ncipes secu

lares. in. c. auditis. nu. 9. de resti. 7. integ. fo. 157.

3 Exceptio dilatoria proponitur post lit. contest. quando de nouo perue

nit ad notitiam vel de nouo est orta. in. c. j. nu. 54. de ordi. cog. fol. 148.

Exceptio dilatoria non probatur semiplene. ibi. nu. 55.

Exceptio dilatoria si non fuerit probata intra. xv. dies excipiens cōdē

natur in expensis. ibi.

Exceptio spoliationis non datur cōtra heredes nisi ad eos peruenierit

vel dolo fecerint: vel nisi lis fuisset contestata cum defuncto. ibi. nu. 57.

Exceptio spoliationis an possit opponi in p̄petuū. in. d. c. j. nu. 56. e. tit.

2 Excipere videtur ille qui opponit factum ex quo causatur exceptio. in. c.

super hoc. nu. 7. de renun. fo. 13.

4 Exceptio peremptoria vel exceptio opposita contra personas testium

potest produci 7 probari etiam post publicatas attestaciones. in. c. de tes

tibus. nu. 5. de testi. fo. 61.

6 Exceptio ineptitudinis libelli quo casu potest opponi post sententiā.

in. c. cum dilecti. nu. 3. de emp. 7. vendi. fo. 85.

7 Exceptio firmat regulam in cōtrariū. in. c. quoniam. nu. 2. de cōi. lep. f. 24.

5 Exceptiones q̄n opponuntur in curia an remittantur ad partes pro illa

rum probatione. in. c. i. nu. 9. de appel. fo. 78.

Exceptio tu non es clericus a quo debet probari. in. c. si diligenti. nu. 28.

de fo. compe. fo. 75.

6 Exceptio facta in aliquibus casibus non firmat regulam in nō exceptis

etiam quod illi casus sint exceptuati per dictionem taxatiuam. in. c. inter

alia. nu. 15. de immu. eccle. fo. 228.

5 Exceptiones modici p̄iudicij possunt ex leni presumptione per iudicē

repelli si vero sunt magni p̄iudicij debent repelli sine vebementi p̄es

umptione. in. c. interposita. nu. 2. de appel. fo. 136.

Exceptiones 7 earum probationes si non sint admisse per iudicem p̄es

bent legitimam causam appellandi. ibi. nu. 3. 7. 4.

7 Exceptio peremptoria probari potest etiam post publicationem attesta

tionum. in. c. ex literis. nu. 5. de cogna. sp̄ri. fo. 28.

2 Exceptio legitima infringit actionē si non repellatur p̄ legitimam repli

cationem. in. c. super hoc. nu. 13. de renun. fo. 13.

1 Exceptio competens post litē conte. opponi potest lite conte. in. c. cum.

m. nu. 11. de consti. fo. 27.

4 Exceptionis renuntiatio non numerate pecunie non valet si fiat inconti

nenti. in. c. si cautio. nu. 8. de fi. instru. fo. 112.

Exceptio non numerate pecunie durat perpetuo ecclesie in casibus in

quib⁹ necesse est probare q̄ pecunia sit versa in vtilitatē eccle. ibi. n. 9.

Exceptio non numerate pecunie tunc habet locum quando interuenit

scriptura: secus si non interuenit. ibi. nu. 11.

Exceptio doli elapso biennio in obligatione literarum opponi potest.

in. d. c. si cautio. nu. 10. eo. ti.

5 Exceptiones miste possunt opponi post terminum elapsu ad oppo

nendas dilatorias. in. c. pastoralis. nu. 10. de excep. fo. 5.

Exceptio dilatoria orta post litem contestatam 7 post terminum datū

a iudice potest opponi. ibi. nu. 21. fo. 6.

Exceptio dilatoria orta post terminum datum a iudice vel veniens ad

notitiam partis post litis contestatio. nunquid indistincte admittatur.

ibi. nu. 22. 2. 23.

Exceptio dilatoria non opposita in causa p̄ncipali non potest oppo

ni in causa appellationis. ibi. nu. 29.

Exceptio dilatoria q̄ post lapsu terminū nō pōt opponi pōt tñ prius



# Repertorium singularium materiarum

- opposita declarari. ibi. nu. 31.
- 2 Exceptio non verisimilis an sit admittenda. in. c. supra hoc. nu. 2. de re. nu. fo. 13. r. 31.
- 5 Exceptio aliqua non admittitur contra ordinarium donec toleratur in officio. in. c. de priore. nu. 5. de appel. fo. 105.
- 2 Exceptiones ex se concludentes non tñ admittende de facto fuerint per iudicem admisse debet iudex sin illas pronuntiare alias excipiens habet iustā cām appellandi. in. c. cū cōtingat. nu. 8. de offic. deleg. fo. 99.
- Exceptio iniustitie nō d3 opponi contra suam que transiit in rē iud. tñ si fuit de facto opposita impedit executionem sententie. ibi. nu. 9.
- 4 Exceptio tua non interest: est dilatoria. in. c. ex parte. n. 6. de testi. fo. 41.
- 7 Exceptio criminis an habeat obstare prosequenti ius proprium. in. c. q2 frustra. nu. 7. de vsur. fo. 128.
- Contra vsurarium non possunt excipere conuenti ab eo q non restitue rit vsura. ibi. nu. 8.
- Exceptio quam vnus vsurarius opponit cōtra aliū est dilatoria r ante litem contestatam opponenda r intra octo dies probanda. ibi. nu. 9.
- 2 Exceptio falsi procur. r oīs exceptio que reddit iudicium retro nullum pōt opponi quicūq etia post suam. in. c. in nra. n. 4. r. 7. de pcur. fo. 141.
- Exceptio dilatoria opponitur aliquando etiam post sententiā. ibidem.
- Exceptio tu non potes esse procurator an possit opponi post lit. conte. ibi. nu. 7. r. 9.
- Exceptio que nō potest opponi in prima instantia post lit. contest. non potest opponi in causa appel. ibi. nu. 8.
- 1 Exceptio contra aliquam rem opposita debent prius examinari anq illa res mandetur executioni. in. c. venerabilem. n. 27. de elec. fo. 156.
- 2 Exceptiones propositę censentur refutare si iudex ad ulteriora procedat. in. c. cum super. n. 9. de offic. dele. fo. 87.
- 7 Exceptiones dilatorie possunt discuti post li. contest. si iudex ea referuauit. in. c. ad dissoluendum. n. 4. de despon. impu. fo. 15.
- 4 Exceptio contra personas testium non est dilatoria nec peremptoria in. c. presentium. n. 1. de testi. fo. 62.
- 1 Exceptio intentionis dicitur illa que non excludit ipsam actionem qua re an excipitur q agitur. in. c. dudum. el. q. n. 2. r. nu. 29. de elec. fo. 176.
- 5 Exceptio spoliationis excludit appellantes: secus exceptio attentati. in. c. an sit deferendum. nu. 7. de appel. fo. 111.
- 5 Exceptio tu non fecisti residentiā in bñficio nō pōt opponi nisi ab illo a quo petunt fructus dicti bñficii. in. c. cōquerete. n. 4. de cle. non res. fo. 19.
- 6 Exceptio excommunicationis non nocet quin excommunicatus possit prosequi appellationem. in. c. dilecte. n. 1. de excep. fo. 15.
- Excōicatio lata in collegiū vel vniuersitatem an afficiat oēs. ibi. n. 2.
- Exceptio de illegitimatione persone est dilatoria r idem in exceptione tua non interest: ideo debent proponi ante lit. contest. alias secus nisi post venerit in notitiam. in. c. i. nu. 2. de accu. fo. 1.
- 2 Exceptio non verisimilis non est admittenda per iudicem sine cause ex pressionē. in. c. super hoc. n. 20. de renun. fo. 13. r. n. 31. 32. 36. fo. 14.
- Exceptio litis finite per iururandum obstat siue iururandū fuerit iudiciale siue non. ibi. nu. 54.
- 6 Exceptio concludens intentū excipientis non vitiat per verba inepta. in. c. constitutus. n. 32. de religio. domi. fo. 186.
- 5 Exceptio recusationis iudicis an possit opponi quandoq antelitē c5. te. maxime q2 fuit legitimū super alijs r peruentū ad aliquos actus. in. c. inter monasterium. nu. 5. de re iudi. fo. 73.
- Exceptio falsi procuratoris an debeat opponi primo q exceptio declinatoria iudicij. ibi. nu. 7.
- Exceptio per quā negatur iurisdicctio potest semper opponi: licet fuerint alie ante ipsam opposite. ibi. nu. 12.
- Exceptio peremptoria non opposita in primo iudicio potest opponi causa appellationis nisi fuerit dolose omissa in primo iudicio quod probatur ex coniecturis. de quibus. ibi. nu. 14.
- 5 Exceptio alicuius rei non debet opponi ab illo qui in eadem re laborat. in. c. cum ecclesiastice. n. 3. 4. 9. de excep. fo. 4.
- Exceptio tu habes vel queris plura beneficia an possit obijci per illū qui etiam habet plura beneficia. ibi. n. 5. 10. 11.
- Exceptio nō d3 opponi ab illo q posset eadē exceptione repellī. ibi. n. 9.
- Exceptio famosa vel de iure comuni notoria admittitur contra illum. cui de beneficio est prouisum. ibi. nu. 15.
- 3 Exceptio generaliter proposita que pōt obstare r non obstare: non debet reijci statim s3 iudex d3 instare vt pars excipiens declaret r quatenus concludit admittere alios secus. in. c. q. n. 2. de resti. spo. f. 165. r seq.
- Exceptio renuntiationis tam in beneficialibus quā in propbanis an r quando obstat agenti possessorio recuperande. ibi. nu. 17.
- Exceptio non verisimilis an opponatur contra agentem possessorio recuperande vel etiam petitorio. ibi. n. 12. r. 13.
- 3 Exceptio notorie proprietatis an obstat agenti possessorio recuperande. in. c. in literis. nu. 7. 10. 27. de resti. spo. fo. 169.
- Et quando obstat debet de ea incontinenti fieri fides ibi nu. 30.
- Exceptio defectus proprietatis an obstat agenti possessorio recuperande vel de retinende vel adipiscende tam in beneficialibus q nō. ibi. n. 27.
- Exceptio criminis cum infamia obstat in beneficialibus. ibi.
- Exceptio domini an possit opponi a non spoliante contra agentem possessorio recuperande. ibi. 33.
- Exceptio spoliationis non potest opponi contra tertium agentem. ibi.
- 7 Exceptio peremptoria potest opponi ante lit. contest. quando notoriū est ipsam competere. in. c. i. nu. 11. de no. ope. nu. fo. 150.
- 8 Exceptio contra petentem beneficium an r quando admittatur. in. c. accedens. nu. 8. de accu. fo. 64.
- 1 Exceptio an r qñ sit tēporalis r ppetua. in. c. si a sit. de rescrip. fo. 50.
- 5 Exceptiones quando producantur non requiritur q lis contestetur. in. c. per tuas. nu. 5. de appel. fo. 125.
- 5 Exceptionis diffinitio. in. rub. nu. 1. de cexcep. fo. 2.
- Exceptio actionis que sit. ibi.
- Exceptio intentionis que sit. ibi.
- 7 Excipiens de crimine r non probans pñitur extraordinarie. in. c. super his. nu. 1. r. 22. de accu. fo. 64. r. seq.
- Exceptio intentionis vel facti que sit. ibi. nu. 5.
- 5 Exceptio spoliationis obstat petenti vel imploranti officium iudici contra tertium. in. c. nouit ille qui. nu. 9. de appel. fo. 112.
- Exceptio nullitatis que incontinenti potest probari obstat executioni sententie. ibi. nu. 18.
- 4 Excipiens de falsitate audif perpetuo. in. c. licet. nu. 27. de proba. fol. 24.
- 1 Exceptionem aptam si pars omiserit opponere potest iudex ex officio actum irritare saltem ante q sententia transeat in rem iudicatam. in. c. cū dilecta. nu. 9. de rescrip. fo. 66.
- 4 Exceptio falsitatis cum corruptione potest opponi post publicas attestationes ad sententiam. in. c. licet. nu. 5. de proba. fo. 22.
- 3 Exceptio excommunicationis non potest opponi ultra duas vices in eadem instantia in. c. pastoralis. nu. 21. de cau. pos. r pro. fo. 159.
- Exceptio delicti non admittit contra vendicantē beneficium nisi sit tale delictum quod inducat priuationem beneficii ipso facto. ibi. nu. 29.
- 6 Exceptionum alia temporalis alia ppetua alia odiosa alia fauorabilis. r de plurib9 speciebus vide in discursu. in. c. ex his q. n. 4. de solutio. f. 102.
- Exceptio velleiani est fauorabilis. Exceptio macedoniani est odiosa: r vtraq est perpetua. ibi. nu. 9.
- Exceptio non numerate pecunie non competit ecclesie nec eius personis post lapsum biennij. ibi. nu. 19.
- Exceptio adulterij an sit perēptoria vel dilatoria. in. c. si. nu. 9. de adul. r stu. fo. 56.
- 5 Exceptio rei iudicate non competit reo absoluto: q2 non possidebat si post sententiam inceperit possidere. in. c. aduersario. num. 1. r. 3. de excep. fo. 19. intellige vt in nu. 10. fo. 20.
- Exceptio rei iudicate obstat si sit finis agendi: id est licet modus agendi sit diuersus. ibi. nu. 33.
- Exceptio rei iudicate obstat tantum in prosecutis: licet petitio fuerit generalis. ibi. nu. 14.
- 3 Exceptio spoliationis est dilatoria r opponitur ante lit. contest. an autem post litem conte. aliquo casu opponatur r debet probari intra xv. dies. in. c. q. nu. 2. 6. r. 53. de ordi. cog. fo. 144.
- Exceptio spoliationis an habeat locum contra non spoliatores: videlicet contra eum qui successit in re spoliata. ibi. nu. 12.
- Exceptio excōicationis pōt opponi post cōclusionē in causa. ibi. nu. 16.
- Exceptio spoliationis non admittitur quando factum est notoriū vel in obligatione iurata sed a fideiussore sic. ibi. nu. 19. fo. 145.
- Et in quibus casibus excep. talis non obstat. ibi. nu. 23.
- Exceptio spoliationis non admittitur in deposito. ibi. nu. 22.
- Exceptio spoliationis admittitur in cause matrimoniali vel spirituali. in. d. c. q. nu. 24. eo. ti.
- Exceptio rei iudicate in exceptionibus non admissis non obstat volenti super eadem re agere: secus econuerso. ibi. nu. 26. r. 27.
- Exceptio rei iudicate in causa criminaliter intentata non obstat in eadem causa ciuilitate intentanda. ibi. nu. 30. fo. 146.
- Excipiens de crimine an scribat se ad penam talionis crimine non probato. ibi. nu. 25.
- Exceptio que nocuit alicui in vno iudicio an noceat in alio iudicio. ibi. nu. 30. r. 42.
- Exceptio criminis pbata in vno iudicio nō repellit i alio. ibi. n. 29. r. 42.
- 1 Excipiens d3 probare exceptiones suas. in. c. cū nobis. nu. 5. de elec. fo. 135.
- 2 Exceptiones q suam vel instā si excludunt a statuto si quis incontinenti vellet eas probare d3 admitti. in. c. suscitata. nu. 7. de resti. in integ. fo. 161.
- Corse. Limita istud dictū dñi Abb. esse verū nisi esset presumptio cōtra eū q calūniōse exciperet: l3 offerat se probaturū incōtinēti: istud voluit gl. quam ad hoc nescio alibi. in. d. c. suscitata. que gl. limitat dictū. c. literas. r istud dictū sentit do. Abb. in. d. c. sup eo. vbi Bal. singulariter dixit per illū tex. iuncta gl. q a summaria cognitione pōt q repellī vbi p sup ponit quis calūniari: qd dictū dicit menti tenendū: putat tñ do. Abb. in. d. c. sup eo. illud dictū gl. r Bal. pcedere vbi opponēs offerre se pbaturū incōtinēti r psumptio est de malitia: q2 per talē obligationē nō purgatur presumptio malitie: qd dictū ita limitatū perpetuo tene menti.
- 3 Exceptio declinatoria opponitur ante litem contest. in. c. fin. §. in alijs. nu. 4. vt lite non contest. fo. 118.



## Super Lectu. Panormitani.

- 4 Exceptio que reddit dubiam petitionem actoris si potest intervenire delictum eam excludit. in. c. in presentia. nu. 6. de proba. fo. 14.
- Exceptio reddens petitionem actoris equiuocam eam tollit. ibi. nu. 8.
- 5 Exceptiones si non admittuntur censentur reprobate. in. c. suborta. nu. me. 9. de re iudi. fo. 75.
- 3 Exceptio peremptoria opposita a reo post fundatam intentionem actoris si non est probata condénatur reus in expensis vel alio modo ad arbitrium iudicis ipso non existente soluendo: et idem in exceptione dilatoria. in. c. finem. nu. 1. et 19. de do. et contu. fo. 199. et seq.
- Exceptio peremptoria quo casu potest opponi post publicatas attestaciones. ibi. nu. 3.
- Excipiens si non probat an cōdemnetur in expensis: et an statim vel expectata diffinitiva. nu. 6. et 11. fo. 200.
- Exceptio quasi peremptoria est quā opponit cōtra testes. ibi. n. 11. f. 201.
- 3 Exceptio excōcationis an possit opponi contra actorem in quacunque parte litis: et si malitiose reus distulerit opponere condénatur in expensis: et an indistincte hoc casu reus condénabitur in expensis. in. c. excōptionem. nu. 1. 5. 22. 23. et 24. de excep. fo. 18.
- Exceptio excommunicationis est dilatoria. ibi. nu. 2.
- Exceptiones dilatorie regulariter opponuntur ante litem contestatam. ibi.
- Exceptionum quot sint species. ibi. nu. 9.
- 5 Exceptio spoliationis an retractet executionem sententie. in. c. nonit ille. nu. 8. de appel. fo. 112.
- 2 Exceptiones minus legitimas non tenet admittere iudex siue sit ordinarius siue delegatus. in. c. ex parte. el. h. nu. 2. de offi. dele. fo. 77.
- Exceptiones sublate per rescriptum principis an cōprehendant omnes exceptiones tam dilatorias quā peremptorias. ibi. nu. 5.
- Exceptiones si per statutum non possint opponi cōtra instrumentū publicum poterit opponi illa quod non sit publicum idem si contra sententiam. secus si statutum tollat defensiones. ibi. nu. 6. fo. 76.
- 3 Exceptio peremptoria potest opponi ante lit. contestatam. quā est notoria. in. c. ex parte B. nu. 13. de fo. compe. fo. 83.
- 3 Exceptiones inhabilitantes personam ad agendum possunt opponi etiam post rem iudicatam. in. c. si. nu. 16. de iura. calum. fo. 130.
- 5 Exceptio non requirens altiorē indaginem impedit actum qui de sui natura erigit celeritatem: secus si requirit altiorē indaginem. in. c. cū dilecta. nu. 22. de confirma. vti. vel inuti. fo. 141.
- Exceptio dicitur requirere altiorē indaginem: que licet ab initio videatur facilis tamen propter dispensationem vel aliam rem requirit longum tractatum. ibi.
- 5 Exceptio contra personas vel dicta testium vsq; ad quantum tempus potest opponi. in. c. si. nu. 3. 7. et 10. de excep. fo. 2.
- Exceptio contra testes non est peremptoria. ibi.
- Exceptio peremptoria vel habēs naturam peremptorie potest opponi vsq; ad sententiam. ibi.
- Exceptio contra personas testium an et quo casu possit opponi in causa appellationis. ibi. nu. 8.
- Exceptio que potest opponi in primo iudicio ante sententiam et litis cōtestata. potest opponi in causa appellationis. ibi.
- Exceptio omnis que malitiose non fuit opposita in prima instantia vel tempore congruo non potest ulterius opponi. ibi. nu. 9.
- Exceptio contra personas testium an possit opponi post sententiam in casibus in quibus sententia non transit in rem iudicatam. ibi. nu. 10.
- 5 Exceptio peremptoria non opposita in causa principali non potest opponi in causa appellationis nisi malitiose fuerint pretermisse: dilatorie vero secus. in. c. exceptionem. nu. 17. de excep. fo. 18.
- Exceptiones que possunt opponi post litem contestatam possunt opponi in causa appellationis. ibi. nu. 18.
- Exceptiones peremptorie concernentes exactionem sententie possunt opponi post sententiam. ibi.
- Exceptiones anormale peremptorie sunt ille que possunt opponi vel ante litē cōtestatam vel post sententiam cōtra naturā peremptoriarum. ibi. nu. 19.
- Exceptiones anormale dilatorie sunt ille que in qualibet parte iudicij possunt opponi contra naturam dilatarum. ibi.
- Exceptio falsi procuratoris reddit iudiciū retro nullum et potest quandoque opponi. ibi.
- Exceptio excommunicationis probata vt detecta an processum prius validus remaneat nullus vel sententia tam respectu iudicis actoris aut rei siue in causa principali vel appellationis: siue coram ordinario vel delegato. ibi. nu. 21. 23. et 56. fo. 19.
- Exceptio excōcationis si malitiose non fuit proposita per reum in tempore congruo in quibus expensis condénabitur. ibi. nu. 25.
- 5 Exceptiones dilatorie cōcernentes ipsam iudiciū non possunt opponi post litem contestatam vel post terminum datum ad opponendum ex ratione nisi de nouo superueniant vel ad notitiam deducantur. in. c. exceptio nem. nu. 10. de excep. fo. 18.
- Exceptio declinatoria ipsius iudicis est opponenda non solum ante litem contestatam sed etiam anteq; alie dilatorie opponantur quia videtur alias primo proponendo consentire iudicij: si vero omnes simul opposuerint censetur primo declinatoria proposuisse. ibi. nu. 11.
- Exceptiones dilatorie concernentes negotium principale possunt opponi ante et post lit. contestatam. vsq; ad tempus. ibi. nu. 12. et 13.
- Exceptio dilatoria concernens negotiū principale nota vel non nota iudici si non sit opposita per partem quid est agendum. ibi. nu. 14.
- Exceptionum peremptoriarū alique non possunt opponi nisi post litē contestatam. alique ante et post. de quibus vide exempla. ibi. nu. 15.
- 5 Exceptio excōcationis nō eliditur si contra excipientem replicat quod ipse sit per participationē excōcatus. in. c. a nobis. nu. 1. de excep. fo. 3.
- Exceptio quā potest opponi agentian possit opponi per excipientē. ibi. nu. 17.
- Exceptio peremptoria quo casu sit probanda per excipientem. ibi. nu. 20.
- 1 Exceptio omnis que potest opponi post lit. contestatam. potest opponi in appellatione. in. c. ad audientiam. nu. 9. de rescri. fo. 79.
- Exceptio non opposita per ignorantiam potest iterum opponi. ibi.
- 5 Exceptiones dilatorie an et quā possunt opponi post elapsum terminū datum a iudice. in. c. pastoralis. nu. 1. et 4. de excep. fo. 4.
- Exceptiones dilatorie possunt opponi vsq; ad litis contestatam. de iure. ibi. numero. 2. et 5.
- Exceptiones peremptorie possunt de iure opponi vsq; ad cōclusionem in causa: sed quid si ad eas opponendas fuit statutus per iudicem terminus an eo elapso poterunt opponi. ibi. nu. 6. et 9. fo. 5.
- Utrū stet iuramento partis dicētis quod post terminū puenit ad notitiā suā exceptio peremptoria vel dilatoria quā vult opponere. ibi. nu. 6. et 8.
- Exceptiones peremptorie possunt opponi vsq; ad cōclusionem in causa: nec op; p̄gi terminus ad ipsas pponēdas sine causę cognitiōe. ibi. n. 9.
- Exceptiones misse possunt opponi post lit. contestatam. indistincte. ibi. nu. 10.
- Exceptio dilatoria orta post cōclusionem in causa non potest amplius opponi. in. d. c. pastoralis. nu. 11. cō. titu. fo. 5.
- Exceptio excommunicationis potest dilatorie opponi etiam post terminum. ibi. nu. 12.
- Exceptio tu non eras iudex an possit opponi elapso termino quē talis iudex dederat ad probandum et nil fuit probatum. ibi. nu. 14.
- Exceptio dilatoria quando post terminum opponitur que forma spectatur. ibi. nu. 17.
- Exceptiones dilatorie vtrum indistincte nō opponantur post terminū. ibi. nu. 18.
- Exceptiones contrarie an possunt vno et eodē tpe opponi. ibi. nu. 19.
- 3 Exceptio consanguinitatis nō admittit mulieri agēti possessorio ad restitutionem mariti sui: secus si ageret petitorio. i. c. si. nu. 3. de or. co. fo. 124.
- Exceptio peremptoria potest opponi a reo post fundatam intentionē actoris sic post testes productos. ibi. nu. 4. et 8.
- Exceptio peremptoria elidit intentionem actoris. ibi. nu. 5.
- Exceptio dilatoria an soleat proponi ante lit. contestatam. ibi. nu. 6.
- Exceptio peremptoria non opponitur regulariter ante litem contestatam nisi sit notoria vel litis finite et similes. ibi. nu. 8.
- Exceptio peremptoria an opponatur post publicatas attestaciones vel post sententiam. ibi. nu. 9. fo. 143.
- Exceptio peremptoria quo casu debet ex iussu iudicis proponi post litem contestatam. ibi. nu. 9.
- 3 Exceptio dilatoria non potest opponi post litem contestatam. in. c. finem. nu. 7. de ordi. cog. fo. 151.
- Excipiens de spoliatione et obtinens contra agentem petitorio si postea agat directe de spoliatione an teneatur respondere super dicta petitione petitoria. ibi. nu. 18.
- Exceptio spoliationis an opponat; agētem vti possidetis. ibi. nu. 19.
- 3 Excipiens si electū vel formā electiōis h3 hoc p̄bare et isto casu electus non cōfirmat nisi p̄bet se idoneū in. c. cum super. nu. 20. de cōf. fo. 226.
- Exceptiones dilatorie proponuntur ante litem contestatam. in. c. mandato. nu. 4. de procu. fo. 146.
- 5 Exceptio non admittitur et ob id fuit appellatum debet coram iudice appellationis declarari vera. in. c. olim. et j. nu. 1. de excep. fo. 12.
- 5 Exceptio spoliationis si remediū attentati nō obstat quia talis reuocatio fit ex mero iudicis officio. in. c. bone memorie. n. 20. de ap. fo. 119.
- 7 Exceptio tu nō debes audiri est dilatoria et ante litē cōtestatā pponenda et intra octo dies probanda. in. c. qz frustra. nu. 6. de vsur. fo. 128.
- ¶ Dicitur. Et adde Bart. in. l. oēs. C. de fun. patrimo. li. xi. quod ista exceptio introducta per statutū quod pars nō debeat audiri impedit litis ingressum et an valeat lex seu statutū denegans alicui audientiam ppter suam delictū: vide Host. in. c. pastoralis. de iudi. et Ange. cōf. cxxx. in. l. si nō special. C. de testa. et in. l. j. C. de bo. vacā. li. x. Bar. in. in. l. si cū mulier. ff. solu. mat. et ibi per Micho. de neapo. et And. Barb. in. l. iubeat. §. sane. C. de sa. crofan. eccl. et in repe. d. l. si cum mulier. et in questione inci. statuto cautetur. et in. l. j. C. de pat. pote. et in. l. peremptorias. C. sen. rescin. nō pos. et in. l. plane. ff. de peti. here. et Ang. in. l. venditioni. C. de vsuca. pro emp. plane per Bar. in. c. si. de ord. cog. et in. c. qz frustra. de vsu. et in cle. in rubr. de exce. et in c. pastoralis. et Romana. in. §. si. xx. in ordine meo. vbi concludit oēs quod valet lex seu statutū denegans alicui audientiam: vt p̄bat. in. d. c. sic frustra. et in. d. l. venditiōi. et dixi plene in notabilibus meis in dictiōe nullatenus: secus si statutū denegaret iustitiā quia tūc non valeret: vt singul. dicit Immo in. c. h. in ecclesiarij. de consi. refert Ang. in. d. consil. cxxx. et vide Joan. de ana. in. c. qz frustra. an possit actori vel reo audientia de



# Repertorium singularium materiarum

- negari ex quo defensio nulli aufertur: si statutu vel ius denegat alicui audientia talis non poterit agere possessorio recuperande: qd no. ppter statuta denegantia banitis audientiam: vide Jo. de ana. in. c. ad abolens da. de here. r. ibi enumerat casus in qb<sup>9</sup> denegat audientia alicui in iure.
- 3 Exceptio spoliationis non obstat actori directe non agenti contra spoliatum. in. c. cum ecclesia. nu. 16. de cau. pos. r. proprie. fo. 154.
- 3 Exceptio facultatis potest opponi post sententiam si alias non opposuit r. non succubuit. in. c. si. nu. 25. de iur. calum. fo. 32.
- 4 Exceptiones dilatorias excludit actus factus post litis contest. in. c. fraternitatis. nu. 6. de test. fo. 52.
- Excipiens de excommunicatione si succubuit potest postea probare de publica excommunicatione. ibi. nu. 9.
- 5 Exceptiones censentur reprobate si iudex precesserit ad ulteriores. in. c. dilecto. nu. 11. de appel. fo. 132.
- 5 Exceptiones calumnie possunt per iudicem non admitti. in. c. de cetero. nu. 10. de re iudi. fo. 53.
- 2 Excipiens no tenet dicere cam sue exceptiois iudice cogente tenetur exprimere cam. in. c. super hoc. nu. 3. r. 9. de renun. fo. 12. r. nu. 16. r. 19. fo. 13.
- 5 Exceptio criminis an tollatur per replicationem eiusdem criminis: et sic an paria delicta mutua compensatione tollantur. in. cap. dilecti filij. nu. 7. r. 17. de excep. fo. 13.
- Si tu excipis qd gabella non est soluta de contractu in quo me fundo r. ego excipio qd nec tu solvisti tua exceptio non tollitur per meam replicationem. ibi. nu. 8. fo. 14.
- 3 Exceptio legitima si non admittatur per iudicem potest appellari. in. c. si. nu. 4. de lib. obla. fo. 98.
- Exceptio que incontinenti potest probari per eum non impedit quin adhuc libellus admittatur. ibi. nu. 8.
- Exceptio peremptoria non admittit ante lit. r. test. etia si incotineti offeratur probatio nisi sit notoria r. constet per instrumentu. ibi. nu. 9. r. 10.
- 6 Exceptio adiurationis anteq<sup>9</sup> probetur non obstat agenti interdicto vel possidetis. in. c. cum venissent. nu. 19. de insti. fo. 54.
- 1 Exceptio excommunicationis est admittenda qn obicitur tamen onus probandi eam incumbit opponenti. in. c. nihil. nu. 14. de elec. fo. 158.
- 5 Exceptiones contrarias si quis opposuerit videtur illas disjunctive opposuisse. in. c. auditis. nu. 26. de prescrip. fo. 35.
- Exceptio peremptoria quo casu potest opponi post fundata intentione actoris r. post publicatas attestaciones. i. c. accepta. n. 3. de rest. spo. fo. 167.
- 5 Exceptio macedoniani: r. velleiani: r. similes habent locum in vtroq<sup>9</sup> fo. 10. in. c. si. nu. 26. de prescrip. fo. 45.
- 5 Exceptio falsi aliquando potest opponi ante lit. contesta. tantum: aliqui post sententiam. in. c. super eo. nu. 10. de appel. fo. 95.
- 2 Exceptiones dilatorie non possunt opponi in causa appellationis. in. c. coram. nu. 7. de resti. in integ. fo. 162.
- 6 Exceptio si evidenter elidit ius actoris potest iudex no audire actorem tanq<sup>9</sup> notorie iniustitia fouere. in. c. inter dilectos. nu. 7. de dona. fo. 10.
- 5 Exceptio quolibet maxime declinatoria potest dici defensio. in. c. cu in ter. nu. 4. r. 6. de excep. fo. 7.
- Exceptio copetens reo principali copetit etia ei<sup>9</sup> fideiusso. ibi. nu. 26.
- 2 Exceptio ordinatoria potest opponi post lit. contest. quando est noviter orta. Anto. in. c. i. nu. 5. de obi. ad ratioci. fo. 59.
- 3 Exceptio tu non potes possidere rem quam petis est exceptio litis finite que potest opponi ad merita cause r. ad processum. in. c. ex parte. num. 29. de resti. spo. fo. 185.
- 6 Exceptio non firmat regulam in casibus qui aliquo iure non possunt esse sub regula. in. c. in nostra. nu. 1. de sepul. fo. 137.
- 6 Exceptio rei iudicate est exceptio litis finite r. impedit litis ingressum. in. c. sicut nobis. nu. 3. de re iudi. fo. 67.
- 6 Excipiens potest de vna exceptione ad aliam etiam contrariam transire. in. c. cum dilectus. nu. 9. de reli. domi. fo. 187.
- Exceptiones contrarie possunt disjunctive proponi. ibi.
- 3 Exceptio rei iudicate an obstat illi qui succubuit in rei vendi. volenti agere ex noua causa: r. quid in personalib<sup>9</sup>. in. c. h. nu. 14. de lib. obla. fo. 95.
- Exceptio que non tollit sententiam, sed modificat executionem potest opponi post sententiam. ibi. nu. 26.
- 3 Exceptiones possunt opponi a reo anteq<sup>9</sup> conveniatur. in. c. si quis contra. nu. 2. de fo. compe. fo. 51. r. in repe. fo. 53.
- Executor non potest ut suspectus recusari. ibi. nu. 1.
- Executio sententie late a delegato an fiat ab ipso vel ab ordinario. ibi. nu. 27. 29. r. 32.
- Executio sententie est meri r. mixti imperij. ibi. nu. 30.
- 7 **Excommunicatio** est iurisdictionis episcopalis r. non ordinis. in. c. canonica. nu. 3. de sen. excom. fo. 195.
- 2 Excommunicari an possit non subditus ratione iurisdictionis prorogate. in. c. i. d. r. h. nu. 3. r. 6. de offi. deleg. fo. 102.
- Excommunicatio quare non fertur in universitate. ibi. nu. 4.
- Excommunicari an possit quis sine precedenti monitione etiam ex suo consensu. nu. 7. fo. 103.
- Excommunicatio pro futuris culpis an possit ferri. ibi. nu. 10.
- Excommunicatio locata contra non solventes censum non ligat illos qui per importantiam non solvunt. ibi. nu. 11.
- 5 Excommunicationem nullam an reddat iniustitia notoria. in. c. odoratus. nu. 9. de solu. fo. 101.
- Excoicatio no dz ferri gtra debitorē notorie existentē non soluendo. ibi.
- 5 Excommunicatio lata per errorem cause vel facti an teneat. in. c. inter ceteras. nu. 9. de re iudi. fo. 56.
- 1 Excoimunicatio potest aliquando fieri a laicis. in. c. ecclesia sancte Marie. nu. 5. de consti. fo. 30.
- 3 Excommunicatio an incurrat per expellentes religiosos de re ipso: rum expellentium excedendo vel non excedendo modum. in. c. olim. cl. i. nu. 5. 19. r. 22. de resti. spo. fo. 179. r. seq.
- Excoicatio requirit dolū siue ignoratiā crassam r. supinam. ibi. nu. 20.
- 3 Excoicatio lata ab epō in homines vnius loci non probat possessionem epi in dicto loco licet aliquibus diebus fuerit observata. in. c. olim inter. nu. 1. 2. 6. 12. r. 17. de resti. spo. fo. 189.
- Excommunicatio an inducat iustum metum qui cadit in constantem virum. ibi. nu. 10. r. 11. fo. 190.
- Excommunicatio est maior pena q<sup>9</sup> sit in ecclesia. ibi.
- 7 Excoicatio semper fertur propter cotumaciam in aliquid non faciendo. in. c. fraternitati. nu. 1. de cle. excom. fo. 141.
- 6 Excoicationē an incurrat ille qui participat cu excoicato mortuo puta ipsum sepeliendo. in. c. consuli. nu. 3. de conse. eccle. vel alta. fo. 10.
- Excommunicatus sacerdos recte conficit eucharistiam veram que non indiget alia consecratione. ibi. nu. 6.
- 6 Excoimunicatio an irrogetur ipso iure per ista verba videtur ab oibus tanq<sup>9</sup> excoicatus. in. c. super specula. nu. 1. ne de. vel mo. fo. 246.
- Excommunicatus potest esse procurator. ibi. nu. 18. fo. 255.
- 7 Excoicatio no fulminat per ista verba statuo sub pena excoicationis: et si proferatur per papam. in. c. sepe dura. nu. 1. de cri. fal. fo. 132.
- Excoicatio potest pro eodem facto frequenter innovari. ibi. nu. 4.
- Excoicatio incurrit ipso facto p ista verba excoicatioi subiaceat. ibi. n. 3.
- 6 Excommunicatio lata a delegato pape vltra contenta in delegatione est ipso iure. in. c. si. nu. 5. de preben. fo. 49.
- Excommunicatio lata a delegato contra intentionem delegantis an sit ipso iure nulla. ibi.
- Excoimunicatio lata sine cause cognitione tenet licet sit iniusta. ibi.
- 7 Excoicatio fertur ipso iure per hec verba noscant se excommunicatos ni subiaccere. c. excommunicationi. nu. 1. de rap. fo. 119.
- 6 Excommunicatio nunq<sup>9</sup> fertur nisi pro crimine mortali in rempubl. c. cum esses. nu. 7. de testa. fo. 116.
- 3 Excommunicatio an inducatur per ista verba videlicet nullus communicet cum tali. in. c. i. nu. 34. de iud. fo. 7.
- Excommunicatio iam lata non suspenditur per appellationem. in. c. ad hec. el. v. nu. 1. de appel. fo. 110.
- Excoicatio r. interdictu in quibus conueniat r. in quib<sup>9</sup> differat. ibi. nu. 3.
- 7 Excoicatio non impedit monachatu. in. c. venies. nu. 4. de simo. fo. 82.
- Excoicatio no profert per ista verba a coione habeant alieni: r. quid imponent ista verba. in. c. si diligenti. nu. 5. 21. r. 22. de fo. compe. fo. 73.
- Excoicatio superveniens non impedit quin cum tali excoicato particeps in contractu cum eo inito qui non potest sine communione explicare. in. c. si vere. nu. 1. r. 3. de sen. excom. fo. 190.
- Al debitor excoicato licite exigitur. ibi. nu. 2. r. 4.
- Excoicatum an teneamur vitare cum damno nostro. ibi. nu. 7. r. 10.
- Excoicatus an possit sibi acquirere spualia vel alteri coferre. ibi. nu. 9.
- Cum excoicatis debemus vitare coione voluntaria. ibi. nu. 10.
- Excommunicatum debemus vitare quo ad sua commoda. ibi.
- Excoicatio pbata per viam exceptionis an faciat qd ille evitetur tanq<sup>9</sup> excommunicatus. in. c. h. nu. 38. de ord. cog. fo. 147.
- Excommunicatio non probatur ex eo qd quis petit absolutionem ab excommunicatione. ibi. nu. 39.
- Excommunicatus in vno loco reputatur excoimunicatus in omnibus locis r. apud omnes. ibi. nu. 40.
- Excommunicatio probata per viam exceptionis an sit causa privationis beneficij vel alterius iuris. ibi. nu. 41.
- 7 Excoicatio facta vel fulminata a non habente autoritate non requirit aliquā absolutionē sed tm relaxationē. in. c. olim. nu. 4. de accu. fo. 74.
- Excoicatus nō pōt ferre testimoniū ppter periculū coionis. ibi. nu. 6.
- 7 Excommunicatio non debet ferre non premissa monitione tm lata tenet. in. c. apostolice. nu. 5. de cle. excom. fo. 142.
- Excoicatus pō absolui i morte qn apparēt signa coitritionis. ibi. nu. 8.
- Excoicatus non potest allegare pbabilem causam ignoratiē si scit per famam se esse excommunicatum. ibi. nu. 9.
- 7 Excoicatio no notat excoicatu infamia perpetua sed eo absoluto tollitur infamia. in. c. proposuit. nu. 3. de cle. excom. fo. 141.
- Excoicatus an psumat absolutus eo qd coicat cu superiore. ibi. nu. 5.
- 5 Excoicatio tenet lata post appellationem qn causa est comissa appellatione remota. in. c. pastoralis. nu. 9. de appel. fo. 120.
- 2 Excommunicatio vel alia sententia lata in exemplum est ipso iure nulla. in. c. graue. nu. 3. de offi. ordi. fo. 123.



## Super Lectu. Banormitani.

- Excommunicatus non potest absolui nisi ab habente iurisdictionem in ipsum. ibi. nu. 14.
- 7 Participas scienter cum excommunicato in diuinis officiis excommunicatus est et per solū papam absoluitur. in. c. significauit. nu. 1. de sen. excom. fo. 184.
- Excommunicatio maior et minor priuat a sacramentis. ibi. nu. 2.
- Excommunicatio per participationem hodie non incurritur nisi canonica monitione premissa. ibi. nu. 3.
- 5 Excommunicatio lata contra debitorem si non soluerit intra mensem et creditor prorogauerit ad alium mensem intra quem non fuit sibi satisfactum: an dicta excommunicatio liget. in. c. preterea. el. ij. nu. 4. de app. fo. 109.
- Excommunicatio lata hoc modo: excommunico te ex nunc si intra talem terminum hoc feceris: suspenditur per appellationem. ibi. nu. 11. fo. 113.
- Excommunicatio potest ferri in absentem hoc modo si non satisfeceris intra mensem cognoscas te esse excommunicatum. ibi. nu. 12.
- Excommunicatio magis regulatur a mente proferentis quam a conceptione verborum. ibi. nu. 13.
- Excommunicatio lata hoc modo: excommunico te si hoc facies: an liget post factum: vel quando vult facere. ibi. nu. 15.
- 7 Excommunicatio durat etiam post mortem excommunicati adeo quod associans cadaver vel aliter participando cum eo incurrit excommunicationem minorem. in. c. ad hec. nu. 2. de priuil. fo. 152.
- Excommunicatus qui fuit in sacro sepultus debet dehumari nisi steterit per eum quominus in vita absolueretur. ibi. nu. 3.
- 1 Excommunicatio vnius excommunicatarum an vitiet gestum ab omnibus. in. c. in causis. nu. 17. de elec. fo. 151.
- 7 Excommunicatio lata contra subditū quia non paret contra priuilegiū sibi concessum non valet. in. c. cū ad quorūdam. nu. 1. et 2. de excess. prela. fo. 145.
- 7 Excommunicatio quos effectus pariat siue iusta siue iniusta. in. cap. ita quorūdam. nu. 3. de iude. et sarrace. fo. 96.
- Excommunicatio quo ad ecclesiā triumphantē parū aut nihil operatur. ibi. nu. 4.
- Excommunicatio euidenter nulla non est timenda. ibi.
- 7 Excommunicatio inducitur ipso iure per ista verba talis subiaceat excommunicationi. in. c. quia in omnibus. nu. 9. de vfur. fo. 124.
- 3 Excommunicatio non suspendit per appellationem subsequentē sed deuoluitur ad superiorem et tollitur eius presumptio. in. rub. nu. 5. de appel. fo. 86.
- 7 Excommunicatio etiam si feratur ad tempus requiritur absolutio: secus in interdictione in suspensione. in. c. non est. nu. 7. de spon. fo. 6.
- 6 Excommunicatio est maior pena ecclesiastica cuius iudeus non est capax. in. c. postulat. nu. 5. de iud. fo. 97.
- 3 Excommunicatio est pena contumacie non delicti. in. c. cum non ab homine. nu. 25. de iud. fo. 27.
- 6 Excommunicatio ipso facto incurritur per ista verba noueris te excommunicationi subiaccere. in. c. non minus. nu. 9. de immu. eccl. et cemi. fo. 227.
- 7 Infriciens manus violentas in clericum turbantem diuina officia non incurrit excommunicationem. in. c. veniens. nu. 1. de sen. excom. fo. 18.
- 6 Excommunicatio lata quod debitor soluat creditori intra tantū tēps non ligat non soluentē si cosentiente creditore non soluit. in. c. i. nu. 7. de loca. fo. 86.
- 6 Excommunicatio potest ferri sub conditione. in. c. percuratōes. nu. 8. de cēsi. fo. 205.
- 5 Excommunicatio siue suspensio non debent ferri nisi prius monitione premissa. in. c. reprehensibilis. nu. 1. et 2. et 3. et 4. de appel. fo. 103.
- Excommunicatio non fertur ab homine nisi per contumaciam in non parendo in iudicio. nu. 2.
- Excommunicatio potest ferri ab homine nulla monitione premissa quā ius fulminat ipsam ipso facto propter aliquod delictum. ibi. nu. 6. et 7.
- Excommunicatus a iure potest pro eodē delicto ab homine pronuntari excommunicatus citra aliā contumaciā: hoc quod homo est merus minister iuris. ibi. nu. 8.
- Excommunicatio lata sine monitione an teneat. ibi. nu. 13.
- 4 Excommunicatio conditionalis quāuis non debeat fieri facta tamen tenet. in. c. significauerunt. nu. 1. de testi. fo. 68.
- 6 Excommunicatio non fertur nisi pro peccato mortali. in. c. in aliquibus. nu. 4. de deci. fo. 154.
- 7 Ab excommunicatione maiori nullus citra episcopum absoluit regulariter. in. c. nuper. nu. 6. de sen. excom. fo. 188.
- Corse. An monachus possit absolui a suo abbate: et si non potest an possit absolui ab episcopo monachus exēptus excommunicatus a canone: puta quod porta vit arina intra septa monasterij: dicas quod non potest absolui ab abbate per regulā que h3 quod inferiores plati ab episcopo non possunt absolvere a nisi cas non tamen in casibus a iure expressis: per c. nup. de sen. excom. facit expresse de. i. de priuil. vbi tradit regulā quod religiosi etiā exēpti: vt colligitur ex gl. q. inci. qui etiā suū monachū. vt no. ibi in glo. etiam absolvere non possunt excommunicatos a canone nisi in casibus permissis a iure: et sic regula traditur negative: et exceptio affirmative: si tū dictus abbas h3 episcopalem vel quasi iurisdictionē in parochia sua et in mēbris sibi subiectis ex cōsuetudine vel priuilegio vltra illā iurisdictionē quam h3 de iure cōi in monachos suos que non est episcopalis sed propria et ordinaria: in illo casu talis potest ab abbate absolui: per c. abbate. de priuile. lib. vi. et per id quod not. in. c. i. de reb. eccl. non alie. in. c. ita cōcludit. Gride. de sen. cōsi. riiij. inci. monachus perusinus. et 3. in ver. abbas an possit absolvere.
- 7 Excommunicationis sententia potest ferri sine aliqua citatione licet ita sit iniusta. in. c. j. nu. 3. et 4. de excess. prela. fo. 79.

- Excommunicatio nunquam fertur in penam. ibi. nu. 4.
- Excommunicatio non fertur per ista verba: precipio sub pena excommunicationis in facientes, sed est quedā monitio. in. c. clericis. nu. 4. ne cle. vel mona. fol. 238.
- Excommunicatio potius est medicina quam pena. ibi. nu. 8.
- Excommunicatio ipso iure infertur per ista verba talis subiaccet excommunicationi. ibi. nu. 14. fo. 247.
- 3 Excommunicatio minor potest etiam ferri ab homine, sed non est in usu. in. c. si diligenti. nu. 22. de fo. compe. fo. 74.
- 1 Excommunicatio potest ferri per priuatam personam ex priuilegio ei concessio. in. c. ex parte decani. nu. 1. de rescrip. fo. 81.
- 1 Excommunicatio dicenti se absolutum non creditur nisi probet per aliquas legitimas probationes. in. c. ad audientiam. nu. 1. de rescri. fo. 52.
- 2 Excommunicatio iniusta non ligat apud deum. in. c. cum dilectus. nu. 6. quod met. cau. fo. 52.
- 1 Excommunicatio licet lata sine causa rationabili tenet. in. c. ab excommunicato. nu. 1. de rescrip. fo. 87.
- 1 Excommunicatio potest impetrare rescriptum sub iniustitia excommunicationis. ibi. nu. 2.
- Excommunicatio quando teneat et quando sit nulla. ibi. nu. 3.
- Excommunicatio an reddatur nulla propter notoriā iniustitiā. ibi. nu. 10. fo. 88.
- Excommunicatio iniusta licet quo ad homines tamen non quo ad deum. ibi. nu. 11.
- Excommunicatus iniuste si contendat ligatur apud deum ex contemptu. ibi.
- Excommunicatus appellans an debeat absolui a iudice ad quem an debeat fieri remissio ad iudicem a quo. ibi. nu. 14.
- Excommunicatus an possit inuitus vel non petens absolui. ibi. nu. 20.
- 1 Excommunicatio lata post appellationem extraiudicialem est nulla in. c. considerauimus. nu. 1. de elec. fo. 129.
- 6 Excommunicationis sententia est iniusta an teneat. in. c. cum apostolus. nu. 4. de censi. fo. 200.
- 7 Concubans cum femina excommunicata: an incidat in excommunicationem. in. c. si concubine. nu. 3. de sen. excom. fo. 196.
- 7 Excommunicatus propter delationem mercium prohibitarum ad infideles a quo possit absolui. in. c. quod olim. nu. 3. de iude. fo. 97.
- 1 Excommunicatio impedit promotionem etiam ad secularem dignitatem. c. venerabilem. nu. 11. de elec. fo. 156.
- 3 Excommunicatio non potest ferri per simplicem sacerdotem nisi habeat aliquam iurisdictionem in. c. cum contingat. nu. 30. de fo. compe. fo. 79.
- Excommunicatio est maior pena que possit reperiri in ecclesia dei. ibi. nu. 31.
- 1 Excommunicatio minor non semper est peccatum mortale. in. c. dudum. el. ij. nu. 24. de elec. fo. 177.
- 7 Excommunicatio lata in illos qui appellauerunt an liget. in. c. ex parte. nu. 4. de priuil. fo. 156.
- 5 Excommunicatio debet ferri cum causae cognitione tamen lata sine tenet. in. c. ad audientiam. nu. 8. de appel. fo. 106.
- 5 Excommunicationis sententia non suspenditur per appellationem. in. c. consanguinei. nu. 9. de re iudi. fo. 58.
- 7 Excommunicatio an inferatur ipso iure per ista verba: precipio sub pena excommunicationis: et illi precepto fuerit suentum. in. c. vnico. nu. 3. de sagit. fo. 115.
- 6 Excommunicatio lata post appellationem etiam extraiudicialem non ligat nec tenet. in. c. cum dilectus. nu. 2. de reli. domi. fo. 187.
- Excommunicatio lata contra exemptum est ipso iure nulla. ibi. nu. 3.
- Excommunicatio lata ab habente bona fide possessionem tantum excommunicandi et non proprietatem: an valeat. ibi. nu. 6.
- 3 Excommunicatio est iurisdictionis ecclesiastice et non reperitur maior pena in ecclesia. in. c. cum sit generale. nu. 9. de foro compe. fo. 65.
- Excommunicatio debet ferri a iudice. ibi.
- 7 Excommunicatio lata ab homine non prouenit nisi ratione contumacie a iure vero prouenit ratione delicti in. rub. nu. 1. de sen. excom. fo. 178.
- Excommunicatio non debet proprie nec nisi diffinitiuā nec interlocutoria. ibi. nu. 2.
- Excommunicationis diffinitio. ibi. nu. 3.
- Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori. ibi.
- Excommunicatio vnde dicatur. ibi. nu. 4.
- Excommunicatio tam iusta quam iniusta quid operetur. ibi.
- 6 Excommunicatio non est ferenda nisi premissa monitione. in. c. peruenit. nu. 3. de deci. fo. 145.
- 7 Excommunicatio nunquam fertur in penam: sed depositio sic. in. c. si quis presbyter. nu. 2. de cle. excom. fo. 139.
- Excommunicatio peccat ecclesiā ingrediēdo et alios non vitādo. ibi. nu. 9. fo. 40.
- 2 Excommunicatio iniusta non ligat excommunicatum. in. c. cum in iure. nu. 3. de offi. deleg. fo. 96.
- 3 Excommunicatio iniusta non est nulla. in. c. si. nu. 17. de fer. fo. 141.
- 1 Excommunicatio missa ab vno iudice alteri vt non procedat super causa quod casu ligat. in. c. cum contingat. nu. 8. de rescri. fo. 70.
- Excommunicatio potest ferri in incertam personam ratione furti et similibus. in. c. sacerdos. nu. 4. de offi. ordi. fo. 111.
- 6 Excommunicatio lata in aliquem sub nomine dignitatis non transit in successorem nisi in eodem delicto reperiatur culpabilis. in. c. aduersus. nu. 10. et 17. de immu. eccl. fo. 230.
- 7 Excommunicatio in multis casibus potest post mortem fulminari remissive. in. c. si quis. nu. 3. de bere. fo. 100.
- 5 Excommunicatio lata post appellationem iudicialem vel extraiudicialem



# Repertorium singularium materiarum

- est ipso iure nulla. in. c. dilecti filij. el. i. nu. 2. de appel. fo. 119.
- 9 Excoicatio infertur per ista verba ipso iure: vtz talis vitetur ab omni-  
bus tanq̃ excoicatus. in. c. nō magno. nu. 4. ne clē. vel mona. fo. 237.  
Excoicatio quomodo intelligitur qd̃ non trāsit in tertiam personam. in.  
c. cum causam. nu. 11. de appel. fo. 131.  
Excommunicatio communicās incurrit minorem tantum per quam so-  
lum priuatur a perceptione sacramentorum. ibi.  
Excommunicationem nullam incurrit participans cum illo qui partici-  
pauit cum excommunicato. ibi.
- 7 Excoicatio canonis incurritur per solam manuum iniectionē absq̃ vio-  
lentia. in. c. contingit. nu. 3. de sen. excom. fo. 191.  
Participās in crimine cum excoicato an sit tūc excoicatus. ibi. nu. 7.
- 7 Excoicatio videt̃ q̃tēni si intra terminū assignatū vel intra annum non  
fuit facta restitutio vel ei paritū. in. c. postulasti. nu. 4. de homi. fo. 113.  
Excommunicatus si steterit in excommunicatione vltra annum presu-  
mitur hereticus. ibi.
- 1 Excommunicatio per quas personas potest fieri. in. c. cum in cunctis. §.  
inferiora. nu. 5. de elec. fo. 126.  
Excommunicatio facta cum maiori solēitate nō plus ligat quo ad deū  
q̃ alia sed fit ad terrorem. ibi. nu. 6.
- 7 Excommunicatio an probari debeat qd̃ sit emanata post appellationē.  
in. c. per tuas. nu. 5. de condi. appo. fo. 19.  
Excommunicatio non incurritur si aliquis participat ignoranter cū ex-  
communicato. in. c. a nobis. nu. 2. de excep. fo. 3.  
Cum excoicatis nō est participandū etiam in bonis operibus. ibi. nu. 3.  
Excommunicatus non potest neq̃ agere neq̃ accusare etiam suā iniuriā  
prosequendo. ibi. nu. 4.  
Excommunicatus minori non repellitur a limine iudicij. sed tantum a  
participatione sacramentorum. ibi. nu. 5.  
Excommunicationem minorem incurrit quis etiam ex participatione  
coacta nisi fuisset quedam coactio precisa. ibi. nu. 6.  
Excoicatio est reseruata omnis exceptio et defensio. in. d. c. a nobis.  
nu. 7. 2. 11. de excep.
- Excoicatus minori excommunicato de quo casu repellatur a limi-  
ne iudicij. ibi. nu. 9.  
Excoicatus an admittat̃ ad replicā dū sicut ad excipiendū. ibi. nu. 12.  
Excommunicationem maiorem incurrit participans cum excommuni-  
cato a papa. ibi. nu. 13.
- 7 Excoicatio non fertur ab hōe nisi pro contumacia: a iure aut fertur aliq̃  
ob delictum nulla premissa monitione. in. c. i. nu. 2. de rap. fo. 118.  
Excommunicatus in vno loco est vbi. p̃ vitandus. ibi. nu. 3.
- 3 Excommunicatis cōmunicantes non semper peccant. in. c. veritatis. nu.  
39. de do. 2. contra. fo. 308.
- 2 Excommunicatus an possit aliū excommunicare. Anto. in. c. cū cleris-  
cis. nu. 4. de ordi. ad epi. fo. 42.
- 3 Excommunicatus an possit impetrare rescriptum super nullitate senten-  
tie a qua non appellauit tacito de excommunicatione. in. c. quod ad con-  
sultationem. nu. 35. de re iudi. fo. 65.  
Excoicatus cōtra executores sentētie potest legitimas exceptiones oppo-  
nere vt̃ euitet grauamen vel facti. ibi. nu. 25.
- 7 Excommunicatus vno loco est etiam excommunicatus in omni alio lo-  
co. in. c. cum 7 plantare. nu. 1. de priui. fo. 152.  
Excommunicatio siue interdictum non fertur per ista verba subiaceant  
excommunicationi vel interdicto. ibi.
- 6 Excommunicatus toleratus non est vitandus in diuinis: sed in occulto  
sic vt̃ erubescat. in. c. tanta. nu. 4. de simo. fo. 69.
- 3 Excommunicatus non liberatur ex sola satisfactione. sed requirit̃ abso-  
lutio secus est in suspensio. in. c. i. nu. 6. 2. 23. de iudi. fo. 3.  
Excommunicatus non priuatur beneficijs: sed eorū redditibus: et an sta-  
tim vel per sententiam. ibi. nu. 8. 9. 7. 24.
- 3 Excommunicatus an 7 quādo admittatur ad defensionem sue ecclesie.  
in. c. exhibita. nu. 6. de iudi. fo. 42.
- 4 Excommunicati non admittuntur ad testimonium licet excommunicatio  
sit nulla nisi absoluti. in. c. veniens. nu. 5. de testi. fo. 72.  
Excommunicatus inductus in testem an 7 quādo debeat absolui ad cau-  
telam. ibi. nu. 18. fo. 73.  
Excommunicatus propter contumaciam si steterit in excommunicatione  
vltra annum an perdat causam. ibi.
- 4 Excommunicatus an possit esse arbiter 7 quis dicatur notorie excommu-  
nicatus. in. c. quinquauallis. nu. 27. de iureiur. fo. 147.
- 3 Excommunicato nō interdicuntur ea que sunt sibi in commodo. in. c. cum  
causam. nu. 9. de iura. calum. fo. 128.
- 3 Excommunicatus non desinit esse excommunicatus nisi fuerit absolutus.  
in. c. dilectis. nu. 10. de appel. fo. 123.  
Excommunicatus iniuste non est vitandus. ibi. nu. 15. 7. 16. fo. 127.  
Excoicatio non plus ligat q̃ ipsum peccatum propter qd̃ fulminatur  
quo ad ecclesiam triumphantem: sed militantem sic. ibi. nu. 33.
- 7 Excoicat̃ est vitandus ante denūtiationē q̃ certū est ipm̃ esse excoicatū  
secus si sciā sol̃. in. c. cū nō ab hōe. nu. 13. 4. 7. de sen. excō. fo. 182.
- 3 Excoicatus non pōt petere executionem sine: 7 si petat obstat sibi excoi-  
ptio spoliatiōis. in. c. nouit ille qui. nu. 9. de appel. fo. 112.
- 3 Excoicatus an possit esse in iudicio: 7 quomodo. c. intelleximus. nu.  
1. 7. 9. 7. 12. de iudi. fo. 22.  
Excoicatus p̃cipat de oib̃ illis que p̃nt esse sibi incōmodo. ibi. nu. 4.  
Excoicatus maiori excoicatione phibet̃ a cōione hōim regulariter: excoi-  
municatione minori phibet̃ a p̃ceptione sacramentorū tantū. ibi.  
Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori. ibi.  
Excoicat̃ pōt constituere p̃curatorē si vult nō tñ necessitatur. ibi. nu. 5.  
Excoicatus nō perdit remedia quibus pōt se defendere si vult. ibi.
- 3 Excommunicatus potest appellare 7 appellationem prosequi. in. ca. in-  
telleximus. nu. 5. de iudi. fo. 23.  
Excommunicatus non prohibetur participare cum patre: filio: 7 alijs  
similibus personis. ibi. nu. 6.  
Excoicatus spoliatus nō audiet̃ p̃tēs restitutionē regulariter. ibi. nu. 8.  
Excoicatus an possit petere absolutionē per procuratorē. ibi. nu. 10.  
Excommunicatus potest cōstituere procuratorem in omnibus casibus  
in quibus potest per se stare in iudicio. ibi.  
Excoicatus si fuit de facto admissus an valeat iudiciū. ibi. nu. 13.
- 3 Excoicat̃ pōt cōparere per p̃curatorē. i. c. pastoralis. nu. 7. de ind. fo. 37.
- 9 Excoicatus d̃ traditus Satane. in. c. si quis. nu. 3. de reb. eccl. alie. fo. 77.  
Excoicatio parū vel nihil operatur quo ad ecclesiam triumphantem. ibi.
- 6 Excoicatus est absoluedus si illam nō curādo efficeretur deterior: 7 inco-  
rigibilis. in. c. clericos. nu. 5. de cōba. cle. 2. nu. fo. 11.
- 5 Excommunicatus potest stare in iudicio semper ad sui defensionē in. c.  
significauerūt. nu. 4. de excep. fo. 16.  
Excommunicatus iuste volēs litigare super iniustitia excommunicationis  
non auditur nisi petita solutione. ibi. nu. 14. fo. 17.  
Excoicatus non debet in sui fauorem reportare sententiam. ibi.  
Excommunicatus auditur dicēdo sententiam nullam. ibi. nu. 20.  
Excoicatus an possit petere qd̃ laudū reducat̃ ad arbitriū boni  
viri vel retractari sniam que non trāsiit in rem iudicatā. ibi. nu. 21.  
Excommunicatus an audiat̃ petens se restitui aduersus sententiam a  
qua non appellauit. ibi. nu. 22.
- 6 Excommunicatus a concilio provinciali potest absolui ab ep̃o suo. in. c.  
grauē nimis. nu. 13. de preben. fo. 39.  
Excommunicatus ex constitutione alicuius episcopi alieni potest a suo  
episcopo absolui. secus si esset excommunicatus ab homine quia nō pos-  
set absolui nisi ab illo vel superiore ipsius. ibi. nu. 14.
- 6 Excoicatus non est participans cum aliquo qui in actu participationis  
incurrit excommunicationem. in. c. i. nu. 14. de loca. fo. 86.
- 3 Excommunicatus pro re dubia non absoluitur nisi p̃stet cautionem  
super illa re. in. c. pisanis. nu. 3. de testi. spo. fo. 192.  
Excoicatus vel absoluens contra certam formam sibi datam facit excoi-  
municationem vel absolutionem nullam. ibi. nu. 4.
- 7 Excommunicatus priuatur communione aliorum actiue 7 passiue. in. c.  
illud. nu. 6. de cle. excom. fo. 140.  
Excoicatus priuatur etiam communione excommunicati. ibi. nu. 7.  
Excoicatus si ingerat se celebrationi diuinorum quomodocūq̃ gravis  
sine peccat̃ 7 irregularitātē incurrit secundum aliquos. ibi. nu. 8.  
Excommunicatio a quocūq̃ ferenda debet ferri: premissa monitione li-  
cet aliter lata liget etiam. ibi. nu. 9.
- 7 Excoicatus nō potest salua conscientia retinere beneficium qd̃ acquisi-  
uit tempore excoicationis. in. c. postulatio. nu. 2. de cle. excom. fo. 141.  
Excommunicatus occultus 7 manifestus non differunt in his que con-  
cernunt suam vtilitatem: secus si aliquid fecerint ratione officij quia in-  
ter vtrūq̃ est differentia. ibi. nu. 4.  
Excommunicatis an sint auferenda beneficia que ante excommunica-  
tionem habuerunt. ibi. nu. 7.  
Excoicatio iniusta si cōtēnatur ligat etiam quo ad deum. ibi. nu. 12.
- 7 Excommunicatus pro manifesta offensa non absoluitur ante satisfactio-  
nem nisi sit in articulo mortis quo casu sufficit promissio de satisfaciēdo.  
in. c. in literis. nu. 5. de rap. fo. 120.
- 7 Excoicandus debet citari ad dicendum causam quare nō debeat excom-  
municari. in. c. parochianos. nu. 2. de sen. excom. fo. 181.
- 7 Excoicatus ois est suspēsus vñ absolutus ab excoicatione cēset absolu-  
tus a suspēsiōe nisi fuerit citra excoicationē etiam suspēsus q̃ vtrāq̃  
de per se requirit̃ absolutionē. in. c. dura sepe. nu. 9. de cri. fal. fo. 132.
- 7 Excommunicatus in vno loco est excommunicatus in omni loco vbi re-  
peritur. in. c. qd̃ nonnulli. nu. 2. de priui. fo. 159.
- 5 Excoicatus publice q̃s dicat̃ ad effectū q̃ participās cū eo peccat vel q̃  
ipm̃ possit iudex a iudicio repellere. in. c. exceptionē. nu. 27. de excep. fo. 19.  
Excoicatus ingerendo se communioni hōim magis peccat. ibi. nu. 28.
- 2 Excommunicatus in vno loco est excommunicatus per totum orbem.  
in. c. ad reprimendam. nu. 2. de offi. ordi. fo. 115.  
Excoicatus ab ep̃o an 7 qñ possit per archiep̃m absolui. ibi. nu. 3.
- 6 Excoicatus clericus si p̃tinaciter steterit in excoicatione remouet̃ ab admi-  
nistratiōe b̃nificij 7 in totā ab eo excluditur 7 priuat̃ suspēdij tñ: sc̃s ab  
administratiōe. in. c. ex tūc deuotionis. nu. 7. de cle. nō res. fo. 20.
- 7 Excoicatus nō ligat sibi nō subditos. i. c. a nobis. nu. 1. de sen. exc. f. 184.  
Excoicatio fertur ipso iure per ista verba excommunicatus sit. ibi. nu. 3.  
Excoi.



## Super Lectu. Banormitani.

- Excoꝛcatus non solet ferri pro futuris culpis tñ lata tenet. ibi. nu. 8.
- 7 Excoꝛcatus si interueniat in actibus vniuersitatis nō vitiant gesta respec-  
tu alioꝝ nisi fuerit scēter admissus. i. c. nobis fuit. nu. 2. de simo. fo. 83.
- 4 Excommunicatus repellitur ab officijs et beneficijs. in. c. post cessionem.  
nu. 2. de proba. fo. 11.
- Excoꝛcatus obligat et obligat sed exercitiū non habet. ibi. nu. 11. fo. 13.
- Excommunicatio sine tempore constitutionis siue assumptionis siue  
vtrōq; impedit validitatem procuratoris. ibi. nu. 14.
- Excoꝛcatus non potest esse procurator etiā pro cōsorte. ibi. nu. 20. fo. 13.
- 4 Excoꝛcatus notorie in vna pꝛouincia si in alia gerat officium publicum  
gesta cum eo sunt valida. in. c. ad nostram. el. iij. nu. 6. de iureiurā. fo. 143.
- 7 Excommunicatus a iure poterit excommunicari ab homine. in. c. accu-  
satum. nu. 5. de simo. fo. 77.
- 3 Excoꝛcatus sub cōditione qua pendente mutat domiciliū ad huc est li-  
gatus. in. c. proposuisti. nu. 10. de foro compe. fo. 87.
- 3 Excommunicare an et a quibus potest prescribi. in. c. cum cōtingat. nu.  
16. de foro compe. fo. 77.
- Excommunicatio est meri imperij. ibi. nu. 17.
- 7 Excommunicati largo modo appellantur heretici. in. c. firmissime. nu. 2.  
de here. fo. 100.
- 3 Excoꝛcatus nō sepelitur in sacro nisi petierit absolui vel nisi post partē  
fuerit resolutus. in. c. literas. nu. 20. de resti. spo. fo. 182.
- Excommunicatio potest etiam fulminari in mortuum. ibi.
- Excommunicatio iniusta quo ad deum non ligat. ibi. nu. 22.
- 5 Excommunicatus non est ipso facto ille qui fecit aliquid cōtra cōstitu-  
tionem que precipit aliquid nō fieri sub pena excommunicationis: sed ve-  
nit excommunicandus. in. c. i. nu. 11. de loca. fo. 89.
- 7 Excommunicatus semel an semper presumitur excoꝛcatus. in. c. pro-  
posuit. nu. 4. de cler. excom. fo. 141.
- Iuste communicatur excommunicato qui ab omnibus habebatur pro  
absoluto. ibi. nu. 5.
- 1 Excommunicatis licite cōmunicatur propter necessitatem. in. c. quanto.  
nu. 14. de consue. fo. 96.
- 7 Excoꝛcatus an et qñ possit absolui absq; eo qđ satisfecerit parti ideo qđ  
possit absolui pñta tñ cautiōe. i. c. ex parte. nu. 2. 7. 6. de ver. sig. fo. 2.
- Excoꝛcatio fert propter cōtinuaciā et pctm inobediētie. ibi. nu. 3.
- Excoꝛcari non debet quis nisi pmissis legitimis citationibus. ibi. nu. 5.
- 7 Excoꝛcatus per canonē si qđ suadete: pōt in articulo mortis a quocunq;  
absolui dummodo si recōualuerit vadat ad sedem apostolicā pro absolu-  
tione. in. c. ea noscitur. nu. 2. de sen. excom. fo. 182.
- 1 Excommunicato communicans incidit in eandem excommunicationē.  
in. c. i. nu. 27. de postu. prela. fo. 107.
- 2 Excoꝛcatus an quis presumatur per denūtiationem publice factā vel qđ  
ista est publica fama. in. c. prudentiam. §. sexta. nu. 10. de offi. deleg. fo. 86.
- 2 Excoꝛcatus qñ absoluitur debet prestare iuramentum de parendo māda-  
tis ecclesie. in. c. prudentiam. §. si vero. nu. 1. de offi. deleg. fo. 86.
- Excommunicatus ab homine non potest absolui nisi ab illo vel ab eius  
superiore. ibi. nu. 5.
- 3 Excommunicans aliquem iniuste an teneatur ad interesse. in. c. i. nu. 34.  
vt lit. non contest. fo. 108.
- 1 Excommunicati vel alias inhabiles eligendo an reddant electionē ipso  
iure nullam. in. c. massana. nu. 3. de elec. fo. 180.
- 7 Excoꝛcatus est permittens doloꝛe clericum percuti cum poterat probi-  
bere et non prohibuit. in. c. quante. nu. 1. 6. 7. de sen. excom. fo. 194.
- 3 Excommunicati in aliquibus sunt similes infidelibus: et in aliquibus  
sunt deteriores conditionis. in. c. nouit ille. nu. 5. de iudi. fo. 32.
- 5 Excoꝛcatus pōt prosequi appellationē l3 in rescripto ad hoc impetrato  
non fuerit facta mentio de excoꝛcatione. in. c. si. nu. 1. de excep. fo. 20.
- Excoꝛcatus potest appellare ab omni grauamine illato. ibi. nu. 2. 7. 7.
- Excommunicatus in se defendendo potest personaliter comparere et nō  
per procuratorem. ibi. nu. 2.
- Excoꝛcatus dum litigat super validitate vel inualiditate sue excommu-  
nicationis non auditur nisi primo petat absolutionem. ibi. nu. 6.
- 2 Excoꝛicare an possit qlibet sacerdos. in. c. sacerdos. nu. 8. de offi. oz. fo. 111.
- Excommunicare potest aliquis ratione consuetudinis. ibi. nu. 9.
- Excoꝛcatio est meri imperij nec d3 ferri sine cause cognitione. ibi. nu. 10.
- Excoꝛcatio nō debet fulminari nisi precesserit trina monitio. ibi. nu. 11.
- Excommunicas si intēdit vnum ex duobus excommunicare et nescitur  
quis sit. quis eozum erit excommunicatus. ibi. nu. 14. fo. 109.
- 5 Excommunicatus potest iterum excoꝛcari. sed quid operabitur secunda  
excommunicatio. remissive. in. c. tua nobis. nu. 11. de appel. fo. 133.
- 7 Cum excoꝛcatis non est participādum nisi sint actualiter absoluti: nec  
sufficit qđ sint contriti. in. c. qđ in dubijs. nu. 2. de sen. excom. fo. 189.
- ¶ Participans cum excommunicato an incurrat maiorem vel minorem  
excommunicationem. ibi. nu. 3. 7. 4.
- Excommunicare aliquem cum suis participantibus quis possit. ibi.
- 7 Cum excommunicatis licite participant familiares et domestici. in. c. in-  
ter alia. nu. 1. 3. 5. 7. 6. eo. titu.
- Excommunicatus non auditur petens restitutionem licet spoliatus pec-  
cet non restituendo. ibi. nu. 5.
- 7 Excommunicatus a delegato an possit absolui ab eo. in. c. ad bec. nu. 3.  
de sen. excom. fo. 182.
- Excommunicatus pro iniuria manifesta non absoluitur nisi primo satis-  
faciat. ibi. nu. 4.
- 2 Excommunicatus non potest necesse procurator nec procuratorem. con-  
stitui licet postea absoluator. in. c. si. nu. 1. de procu. fo. 147.
- 5 Excoꝛcatus non interrūpit prescriptionē cōtra se currentē per actus ci-  
uiles: sed naturales sic. in. c. cum inter. nu. 13. de excep. fo. 7.
- Excoꝛcatus cōtra quem est facta missio in possessionem ex cōtinuaciā au-  
ditur postea petens possessionem sibi restitui. ibi. nu. 14.
- Excoꝛcatus pōt indistincte appellare et appellationē iudiciālē prosequi  
in casibus in quibus posset non excoꝛcatus idem facere. ibi. nu. 25.
- Excommunicatus appellando si non fecerit mentionem de excommuni-  
catione non reddit literas nullas. ibi.
- Excommunicatus appellatus an possit aduersario non prosequente ap-  
pellationem interpositam prosequi. ibi. nu. 16.
- Excommunicatus an possit appellare extraiudicialiter et ipsam prose-  
qui. in. c. cum inter. nu. 17. eo. titu.
- Excoꝛcatus an possit appellationem extraiudiciālē prosequi si post ap-  
pellationem fuit excommunicatus. ibi. nu. 18.
- Excommunicatus absolutus an poterit appellare non obstāte qđ tem-  
pora sint decursa. ibi. nu. 19. fo. 8.
- Excommunicato non valenti ius suum prosequi an currant tēpora. ibi.
- Excommunicato quo casu possit deferri iuramentum. ibi. nu. 20.
- Excoꝛcatus contentus non potest petere debitū compensari. ibi. nu. 23.
- Excommunicatus licet per aduersarium non repellatur ab agēdo pote-  
rit tamen a iudice ex suo officio repelli. ibi.
- Excoꝛcatus si aliquid ab eo petitur vigore alicuius cōtractus poterit a  
petente sibi dari id ad quod tenetur ex eo contractu. ibi. nu. 35.
- Excommunicatus si cōuenitur ab emptore vt tradat sibi rem emptam  
ipse poterit petere vt pretium det. ibi.
- Excommunicatus contentus si non potest compensare poterit eius fide-  
iussor hoc facere si ipse conueniat. ibi. nu. 26.
- Excommunicatus repellitur a petendo propter cōmunionis periculum  
vt rubore suffusus citius ad communionem redeat. ibi.
- Excommunicatus habens exceptionem non auditur implorans officiū  
iudicis vt vigore dicte exceptionis imponat silentium actori: nondum  
contra eum agentī. ibi. nu. 27. fo. 9.
- Excommunicatus non potest summariam prosequi. ibi. nu. 27.
- 7 Excommunicatus si steterit excommunicatione per biennium an sit sus-  
pectus de heresi. in. c. grauem. nu. 3. 7. 7. de penis. fo. 172.
- Excoꝛcati qui perseverat in excoꝛcatione possunt priuari per iudicē ec-  
clesiasticū bonis suis et possunt prohiberi eozum debitores ne eis soluat  
imo ibi possunt a tali debito liberari. ibi. nu. 5. 7. 8.
- 5 Excoꝛcatus l3 appellauerit nihilomin⁹ pōt denūtiari et beneficij redditib;  
bus spoliari. in. c. pastoralis. §. verū. nu. 1. 9. 7. 17. de app. fo. 120. 2. seq.
- Excoꝛcatus etiam non denuntiatus est vitandus ab illis qui sciunt ip-  
sum excommunicatum. ibi. nu. 3.
- Excommunicatio quare non suspēditur per appellationē. ibi. nu. 7.
- Excommunicatio lata post appellationem an sit in suspensio in euentum  
appellationis. ibi. nu. 14. fo. 121.
- Excommunicato non debet prouideri de necessitatibus nec ei fieri elec-  
mosyna nisi fame periret. ibi. nu. 16.
- Excommunicatis interdicitur potestas administrandi etiam in tempo-  
ralibus. ibi. nu. 18. fo. 125.
- Excoꝛcati non equiparantur in omnibus nec deportatis: nec relegatis:  
sed est potius quedam species de per se. ibi. nu. 19.
- Excoꝛcatus in vno loco censetur excoꝛcatus in omnibus locis. ibi.
- Excoꝛcatus priuatus fructibus sui beneficij non recuperabit illos si fue-  
rit absolutus. sed conuertentur in vtilitatem ecclesie. ibi. nu. 22.
- 7 Excoꝛcatus ab epō appellās ad archiep̃m an et qñ debeat ad excoꝛcantē  
remitti pro absolutiōe. in. c. per tuas. nu. 1. 5. 8. 7. 10. de sen. excom. fo. 192.
- Excoꝛcatus dicēs excommunicationem nullam auditur etiā ante absolu-  
tionem. si vero dicat iniustam non auditur nisi primo absoluator et tunc  
poterit agere de iniustitia. ibi. nu. 3. 4. 7. 7. de sen. excom.
- Excommunicatus iniuste si est negligens petēdo absolutionem ligatur  
ex contemptu quo ad deum. ibi. nu. 4.
- Excoꝛcatus an et qñ possit appellare ab excoꝛcatione. ibi. nu. 7. 7. 3.
- Excommunicatio an et qñ sit ipso iure nulla. ibi. nu. 11. fo. 192.
- Excommunicato asserenti se excommunicatum post appellationem an  
ei credatur. ibi. nu. 13. fo. 193.
- 2 Excommunicatus iniuste conquerens de hoc debet absolui ante proba-  
tionem iustitie. in. c. cum contingat. nu. 1. de offi. deleg. fo. 99.
- Excoꝛcatus nulliter conquerens de hoc non absoluitur ante proba-  
tionem nullitatis. ibi. nu. 2.
- Excoꝛcatus auditur docendo excoꝛcationē iniustam vel nullā. ibi. nu. 3.
- Excommunicatio etiam iniusta ligat quo ad ecclesiam militantem: secus  
si est nulla. ibi. nu. 4.
- 4 Excoꝛcatus potest appellare et omnē aliam defensionē facere: reconueni-  
re autem non potest. in. c. cum inter. nu. 14. 7. 11. de excep. fo. 6.



# Repertorium singularium materiarum

- Excoꝛcatus coꝛuentus potest per procuratorem rñdere. ibi. nu. 2. fo. 7.  
 Excoꝛcatus in casu in quo potest esse in iudicio an possit petere sen-  
 tentiam pro se ferri. ibi. nu. 19.  
 Excoꝛcatus coꝛuentus nō potest coꝛpellere actorem ad agendum  
 si actor oblato libello negligit prosequi. ibi.  
 Excoꝛcatus an tanq̃ reus possit indistincte esse in iudicio. ibi. nu. 12.  
 Excoꝛcatus pōt esse in iudicio tanq̃ actor si reus est fugitiuus vel  
 res est tempore peritura: sed in hoc vltimo aliqui contra. ibi. nu. 13.  
 2 Excoꝛcari potest non obediens iudici seculari. in. c. q̃. nu. 4. de ma-  
 io. 7. obed. fo. 125.  
 2 Excoꝛcatus ab homine nō absoluitur nisi ab epo vel eius successore: ex-  
 communicatus vero a iure potest a quocūq̃ absolui regulariter. in. c. pa-  
 storalis. §. preterea. nu. 1. de offi. ordi. fo. 118.  
 Excoꝛcatus pōt a quocūq̃ absolui in articulo mortis. ibi. nu. 2.  
 3 Excoꝛcatus quando absoluitur iurare debet de parēdo mādati  
 ecclesie vel iudicis. in. c. ad hec. el. q̃. nu. 2. de appel. fo. 100.  
 7 Excoꝛcari potest homo mortuus 7 operabitur qđ non sepeliet in sacro:  
 vel sepultus dehumabitur. in. c. mulieres. nu. 7. de sen. excom. fo. 180.  
 Participas cum excoꝛcato etiam mortuo incidit in excoꝛcationem. ibi.  
 6 Excoꝛcatus absoluitur prestita cautione de satisfaciendo: licet cre-  
 ditores vel alij instant qđ nō soluatur: 7 de ratione. in. ca. qua fronte. nu.  
 12. 7. 5. de appel. fo. 121.  
 Excoꝛcatus qñ absoluitur debet pars citari si ad eius instātiā  
 fuit excoꝛcatus: alias secus: tamen si de facto fuit absolutus sine ci-  
 tatione partis absolutio tenet. ibi. nu. 6. fo. 102.  
 Et vide in nu. 7. vbi in hoc distinguitur.  
 Excoꝛcatio nunq̃ fertur ab homine nisi propter coꝛtumaciam: id  
 est aliter corrigi non potest. ibi.  
 Excoꝛcatio potest ferri sine alia monitione qñ precessit contumacia. ibi.  
 Excoꝛcatus non debet absolui nisi prius prestita iuratoria cautio  
 ne de parendo mandatis ecclesie: 7 hoc regulariter. ibi. nu. 17.  
 6 Excoꝛcatus debet repelli a limine ecclesie quacūq̃ causa intret.  
 in. c. cum ecclesia. nu. 5. de immu. eccle. 7 cemi. fo. 226.  
 6 Excoꝛcatus non est ipso facto ille qui transgreditur id qđ erat sibi māda-  
 tum sub pena excoꝛcationis. in. c. relatum. nu. 5. de iure pa. fo. 199.  
 7 Excoꝛcatus per participationem scienter nō solet absolui nisi a pri-  
 mo excoꝛcatore si vero ignoranter absoluitur etiam per alium 7 qñ. in. c.  
 nuper. nu. 1. de sen. excom. fo. 188.  
 Excoꝛcatus a lege potest a quocūq̃ absolui nisi coꝛdator legis re-  
 seruauerit sibi absolutionem. ibi. nu. 5.  
 Participare cum excoꝛcato dicitur ille qui dat auxiliū consiliū  
 vel fauorem. ibi. nu. 4. 8. 7. 9.  
 7 Excoꝛcatus d3 absolui etiam si satisfecerit rei pro qua erat excoꝛca-  
 tus. in. c. ad aures. nu. 3. de simo. fo. 83.  
 3 Excoꝛcatus coꝛcans etiā in iudicio nō cuitat pctm̃ mortale si excoꝛcatus  
 est actor si autē sit reus. remissive. in. c. exceptionē. nu. 3. de excep. fo. 18.  
 2 Excoꝛcatus communicas quam excoꝛcationē incurrit. in. c. sacris.  
 nu. 3. quod met. cau. fo. 148. 7 nu. 8. fo. 152.  
 Communicas cum excoꝛcato propter metum vel necessitatem an  
 incurrat excoꝛcommunicationem. ibi. nu. 4. 7. 6.  
 3 Excoꝛcari an possit subditus absens. in. c. cum sit romana. nu. 8. 7  
 28. de appel. fo. 90.  
 Excoꝛcatio an 7 quo casu feratur 3 non citatum. ibi. nu. 28. 7. 39. fol. 93.  
 Excoꝛcatio nunq̃ fertur ab homine nisi ratione coꝛtumacie. ibi. nu. 33.  
 2 Excoꝛcatus in vno loco est excoꝛcatus per totum mūdum.  
 in. c. i. nu. 2. de treug. 7 pac. fo. 131.  
 3 Coꝛcantes cum excoꝛcato incurrunt minore nisi eps dixerit si quis  
 participauerit sit excoꝛcatus nam tunc participans incurrit maiorem. in  
 c. peruenit. el. i. nu. 4. de app. fo. 96.  
 7 Excoꝛcatus ob manus iniectionē in clericos a solo papa absolui-  
 tur nisi in articulo mortis. in. c. nō dubium. nu. 1. de sen. excom. fo. 180.  
 3 Excoꝛcatus in causa criminali post lapsum annū habetur pro con-  
 nicto 7 contra eū feretur sententia diffinitiva secus in civilibus. in. c. veri-  
 tatis. nu. 21. de do. 7 contu. fo. 207.  
 Excoꝛcatus nō pōt eē arbiter neq̃ iudex: pōt tñ testari. ibi. nu. 32. f. 209.  
 Excoꝛcatus qui cōi reputatōe habet p nō excoꝛcato qcquid agit. valet  
 tam ratione publici officij si qđ habet q̃ priuati nisi ille qui cū eo coꝛtra-  
 hit sciat quo casu non valet in eius fauorem vel si non credētes ipsum ex-  
 coꝛcatum erat in crassa ignorantia. ibi. nu. 33. 42. 43. 7. 45.  
 Excoꝛcatus est suspēsus ab administratione rerū ecclesie 7 quocūq̃ of-  
 ficio publico 7 cōi. hinc est qđ non potest esse tutor: arbiter: 7 pcurator: 7  
 similes: 7 si quid ratione istorum officiorū facit est nullum. ibi. nu. 34.  
 Excoꝛcatus pōt emere: vēdere: locare: 7 alios coꝛtractus noīe proprio fa-  
 cere 7 procuratorem constituere ad negotia etiā si non ignoretur ipsum  
 fuisse excoꝛcatum 7 potest ingredi religionē 7 coꝛtrahētes cum eo an pec-  
 cent. in. d. c. veritatis. nu. 35. 7. 39. eo. ti. fo. 209.  
 Excoꝛcato licite potest dari elemosyna. ibi. nu. 40.  
 Excoꝛcatus vtrum possit agere pro iniuria sibi illata. ibi. nu. 41.  
 Excoꝛcatus mittēs aliquem in possessionem rerū spiritualiū non  
 facit actum nullum. ibi. nu. 42. fo. 110.  
 Excoꝛcatus potest agere omnia que sunt meri facti. ibi.  
 Excoꝛcatus an possit conferre: confirmare: sententiare ordines:  
 vel chrisma dare. ibi.  
 Excoꝛcatio quo ad deū nullū vel minimū vinculū inducit quosdā tamē  
 effectus operatur 7 respectu dei 7 ecclesie militantis. ibi. nu. 44.  
 Excoꝛcatus si in vno loco reputatur excoꝛcatus: 7 in alio nō:  
 quomodo valebunt per ipsum gesta. ibi. nu. 46.  
 Excoꝛcatus siue publicus: siue secretus non potest eligere neq̃ re-  
 scriptum impetrare. in. d. c. veritatis. nu. 4. 7. eo. ti. fo. 210.  
 3 Excoꝛcatus potest iterū excoꝛcari. in. c. nullus. nu. 3. de fo. compe. fo. 48.  
 1 Excoꝛcatus pōt iterū excoꝛcari. in. c. caplm̃ sancte. nu. 1. de rescri. fol. 78.  
 9 Excoꝛcatus a statuto pape vel inferioris a papa potest absolui a pprio  
 epo si statuens non reseruauit sibi absolutionē: excoꝛcatus vero ab ho-  
 mine non potest absolui nisi ab excoꝛicante vel eius superiore. in. c.  
 ex frequentibus. nu. 6. 7. 12. de insti. fo. 52.  
 1 Excoꝛcatus non potest impetrare literas vtj admittatur ad agendum  
 qñ erit absolutus. in. c. dilectus filius. nu. 8. de rescrip. fo. 73.  
 1 Excoꝛcatus potest absolui etiā a non sacerdote dūmodo habeat  
 iurisdictionem. in. c. transmissam. nu. 2. de elec. fo. 132.  
 Excoꝛcatus inuitus potest absolui: sed non quo ad peccatum. ibi.  
 Excoꝛcatus est meri imperij. ibi. nu. 4.  
 1 Excoꝛcatus si aliqua gerit an teneat. in. c. nihil. nu. 13. de elec. fo. 168.  
 6 Excoꝛcatus si est aliquis cū suis fautoribus oportet illos declarare an-  
 teq̃ sint excoꝛcati. in. c. in lateranensi. nu. 7. de preben. fo. 47.  
 6 Excoꝛcatus occulte si conferat beneficium scientinon valet collatio. in. c.  
 dilectus. nu. 11. de preben. fo. 36.  
 7 Excoꝛcari nemo potest nisi coꝛpetenti monitione premissa 7 causa ratio-  
 nabili 7 manifesta. in. c. sacro. nu. 1. 2. 7. 4. de sen. excom. fo. 194.  
 Excoꝛcatus non fertur bodie sine scriptura. ibi. nu. 3.  
 Excoꝛicare non pōt platus aliquem ex cā ipi soli prelato nota. ibi. nu. 4.  
 Excoꝛcatus non solum potest coꝛqueri per viam appellatiōis: sed  
 etiam per viam querele. ibi. nu. 6. fo. 195.  
 Excoꝛcatus est pena grauissima. ibi. nu. 7.  
 Excoꝛcatus an teneat non premissa monitione. ibi. nu. 9.  
 Excoꝛcatus an sit remittēdus pro absolutione ad excoꝛcatorem. ibi. nu. 11.  
 Excoꝛcatus si iniusta non requiritur aliqua absolutio. sed reuoca-  
 tio tantum. ibi. nu. 12.  
 Excoꝛcator potest cognoscere de iustitia vel iniustitia excoꝛmu-  
 nicationis etiam parte absente. ibi. nu. 14.  
 1 Participans cum excoꝛcato incurrit excoꝛcommunicationem etiam  
 qđ sit participans eps vel in alia dignitate constitutus. in. c. cum deside-  
 res. nu. 2. de sen. excom. fo. 183.  
 Excoꝛcatus licet satisfecerit damnum passo adhuc indiget abso-  
 lutione. ibi. nu. 5.  
 Habitus pro excoꝛcato per solam famam est vitandus. ibi. nu. 6.  
 7 Excoꝛcatus si recipiat ordines sacros quō puniatur. in. c. cum fla-  
 lorum. nu. 1. 7. 2. de sen. excom. fo. 189.  
 Excoꝛcatus ob enormem iniuriam factam clerico episcopus nō  
 absoluit. ibi. nu. 9. fo. 190.  
 2 Excoꝛcari possunt etiam prelati inferiores episcopis. in. c. cū ab  
 ecclesia. nu. 3. de offi. ordi. fo. 112.  
 7 Excoꝛcatus vel suspēsus ab vno non potest nisi per illū vel eius  
 superiorem absolui. in. c. tuarum. nu. 3. de priui. fo. 154.  
 Excoꝛcatus semper presumitur iusta nisi probetur contrarium. ibi. nu. 11.  
 7 Excoꝛcatus ante legis reuocationē indiget absolutione etiam post leges  
 reuocatas. in. c. non debet. nu. 14. de consan. 7 affi. fo. 34.  
 1 Excoꝛcatus minori excoꝛcommunicatione celebrando efficitur in-  
 gularis. in. c. quisquis. nu. 7. fo. 166.  
 5 Excoꝛcatus repellitur tam a petitione iudiciali q̃ extraiudiciali.  
 in. c. cum parati. nu. 1. de appel. fo. 99.  
 Excoꝛcationē alterius pōt etiam tertius denuntiare 7 excipere. ibi. nu. 3.  
 Excoꝛcatus fulminata post appellationem etiam extraiudicialē  
 non valet. ibi. nu. 14. 7. 15.  
 7 Excoꝛicare an quis bodie indistincte aliquem cum omnibus fautoribus  
 7 participibus suis possit. in. c. sacris. nu. 1. de sen. excom. fo. 192.  
 Excoꝛcatus non presumitur absolutus nisi probetur. in. c. sicut no-  
 bis. nu. 1. 7. 2. eo. ti.  
 7 Excoꝛcatus pluribus excoꝛcationibus siue ab vno vel a pluribus prela-  
 tis op3 qđ ab oibus absoluitur. in. c. officij. nu. 1. de sen. excom. fo. 193.  
 Excoꝛcatus lata ab homine non fertur nisi per contumaciam. ibi. nu. 2.  
 Excoꝛcatus pluribus excoꝛcationibus quō potest vna vice ab omnib⁹  
 absolui siue sit ab vno siue pluribus prelatis excoꝛcatus. ibi. nu. 5.  
 Excoꝛcatus ab vno prelato non potest ab alio absolui nisi com-  
 miserit vices suas alteri. ibi.  
 Vide. in. c. sacro. in. v. nota.  
 7 Forū q̃s pōt habere in plurib⁹ locis. in. c. officij. nu. 3. de sen. excom. fo. 193.  
 1 Excoꝛcatus minori excoꝛcatione potest esse in numero eligentium nō ta-  
 men potest eligi. in. c. illa quotidiana. nu. 1. 4. 6. 7. 8. de elec. fo. 159.  
 Excoꝛcatus si interuenerunt in aliquo actu an ille actus ruat vel sal-  
 tem respectu habiliū remaneat firmus. ibi. nu. 7.



## Super Rectu. Manormitani.

- Excommunicatio quō cognoscatur an sit maior vel minor. ibi. nu. 9.
- 7 Excommunicatus minor si celebret non efficitur irregularis licet peccet et potest eligere et ea que sunt iurisdictionis exercere et sacramenta conferre non tñ potest eligi. in. c. si. nu. 1. de cle. excom. fo. 142.
- Excoīcatus excoīcatus de maiori celebrando diuina efficit irregularis adeo quod amplius sine dispensatione celebrare non potest. ibi. nu. 2. fo. 142.
- 7 Excommunicatus matrimonium contrahere potest et matrimonium tenet. in. c. significasti. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- Excoīcatus professionē emittere potest et character imprimatur ordinato. Excommunicati contractus tenet. ibi. nu. 4.
- Excommunicatus compelli potest ad petendum absolutionem. ibi. nu. 7.
- Excommunicatus compelli potest ad satisfaciendum de causa pro qua fuit excommunicatus inuocato etiam brachio seculari. ibi.
- Excommunicatus absolui potest intuitus. ibi.
- 6 Excommunicare potest quis pro manifestis excessibus puta pro homicidio et similibus. in. c. parochiano. nu. 1. de sepul. fo. 139.
- Excoīcatus tā ab hōie q̄ iure pōt in articulo mortis absolui a quolibet presbytero etiam qñ absolutio sit referuanda pape. ibi. nu. 2.
- Excommunicatus potest absolui in articulo mortis licet non satisfaciat sed caueat de satisfaciendo itē absoluitur etiā citra articulum mortis qñ satisfactio eligit longum tractum. ibi. nu. 3.
- 7 Excommunicatus an presumatur absolutus ex eo quod papa participat cum eo. in. c. cum olim. nu. 7. de priui. fo. 154.
- 7 Excoīcati sunt ipso iure illi q recipiūt aliqd ex eo qd proponūt aliqd ne gotiū pro alijs apud sedē apostolicam. in. c. cū essent. nu. 3. de simo. fo. 71.
- 7 Excoīcat⁹ salutatus per papā nō p hoc est absolut⁹ nisi ex plecturis ap pareat papā aliud voluisse. in. c. si aliqui. nu. 1. 3. 4. de sen. exco. fo. 193.
- Cum excoīcato debemus etiam cū literis participare. ibi. nu. 2.
- 7 Excommunicator participas in crimine cum excoīcato incidit in eandē excommunicationem. in. c. nuper. nu. 10. de sen. excom. fo. 182.
- Excommunicari potest subditus extra territorium excoīcantis. ibi.
- 1 Excommunicatus etiam occultus eligens facit qd electio sit nulla. in. c. humana. nu. 13. de elec. fo. 172.
- 7 Participas excoīcato per metum incidit etiā in excoīcationem l3 metus attenuet culpam. in. c. referente. nu. 4. de deli. pue. fo. 137.
- 5 Excommunicatus appellat iudicialiter. sed extrajudicialiter non. in. c. an sit deferendum. nu. 7. de appel. fo. 111.
- 6 Excommunicatus ratione officij remanet excommunicatus etiam de posito officio. in. c. aduersus. nu. 8. de immu. eccle. fo. 229.
- 1 Excommunicatus vt contumax si non reperitur contumax an sit excom municatus. in. c. bone memorie. el. i. nu. 20. de elec. fo. 142.
- 1 Excommunicatus iniuste potest petere vt ante omnia restituatur ad priuilegiū communionem. in. c. querelam. nu. 13. de elec. fo. 144.
- 6 Excommunicatus an possit conferre beneficium vel ordinari ad sacros ordines. in. c. pro illorum. nu. 16. de preben. fo. 33.
- 5 Excommunicatus an appellabit extrajudicialiter. in. c. bone memorie. nu. 10. de appel. fo. 118.
- 7 Excoīcato cōicans in crimine et post latam sententiam incurrit maiores excommunicationem. in. c. si concubine. nu. 2. de sen. excom. fo. 196.
- 1 Excommunicatus obligatur monasterio ex professione sua. in. c. officij. nu. 6. de elec. fo. 159.
- 5 Excoīcatus qui appellauit pōt interim celebrare diuina si apparet eum legitime appellasse. in. c. ad presentiam. nu. 1. 2. de appel. fo. 97. et seq.
- Excommunicatio post appellationem lata est nulla. ibi. nu. 2.
- Excommunicatio nulla an et quo tempore est vitanda. ibi.
- Excommunicatus si acquirit ius patronatus non acquirit eius exercitium. id est ius presentandi. in. c. nobis. nu. 3. de iure pat. fo. 196.
- 7 Excommunicari potest vnus pro eodem facto et alter non. in. c. vniuersi tatis. nu. 13. de sen. excom. fo. 186.
- 1 Excommunicatus occultus an que facit recte facit. in. c. venerabilem. nu. 21. de elec. fo. 156.
- 3 Excoīcatus et periuus pñt pro defensione ecclesie ipsorum recipere oppo nere illa crimina quibus ipse tenent. in. c. dilecti filij. nu. 1. de excep. fo. 13.
- Excoīcati possunt electionem de indigno factam incusare. ibi.
- Excoīcati et periuuri non sunt ipso iure priuati beneficio. ibi. nu. 2.
- Excoīcatus et periuus an admittuntur tanq̄ rei voluntarij. ibi. nume. 6.
- 5 Excommunicatus appellans ab excommunicatione. adeundo iudicem a quo super absolutione an censeatur appellationi renuntiasse. in. c. que stioni. nu. 5. de appel. fo. 100.
- Excoīcatus pro manifesta causa non absoluitur nisi prius integre satisfaciatur si possibile est aut prestet cautionem de satisfaciendo. ibi. nu. 9.
- Excommunicatus iterum pro eodem delicto a quo primo fuerat absolutus non debet absolui nisi iterum caueat. ibi. nu. 10.
- 7 Excoīcatus potest absolui post mortem si in eo apparent signa contritionis et eius heres teneatur ad satisfaciendum ante tñ q̄ absoluitur nō est cum eo communicandum et quō fiat talis absolutio. in. c. a nobis. el. i. nu. 1. de sen. excom. fo. 187.
- Excommunicari an possit mortuus. ibi. nu. 8. 11. 12.
- An sit aliquo casu pro excommunicato orandum. ibi. nu. 6.
- 7 Ecclesia vniuersalis nunq̄ fallitur et particularis vero aliqui sic. in. ca. a

- nobis. el. i. nu. 2. de sen. excom. fo. 187.
- 7 Excommunicati vel interdicti licite possunt intrare ecclesias ad audien das predicationes. in. c. responso. nu. 2. de sen. excom. fo. 193.
- Cum excoīcato licite participamus ad eius correctionem. ibi. nu. 3.
- Excommunicari possunt simul et semel omnes ciues vnus ciuitatis dñi modo sint capaces excommunicationis. ibi. nu. 4.
- 6 Excoīcommunicati nō debent intrare ecclesiam tēpore quo celebratur secus forte si non celebratur. in. c. i. nu. 9. de vi. et hone. cle. fo. 3.
- 6 Excoīcommunicatus an possit absolui ab inferiore episcopo. in. c. qñuis. nu. 3. de sen. excom. fo. 181.
- Excoīcatio in dubio intelligitur de maiori. in. c. si quem. nu. 1. co. ti.
- Excommunicatio dicitur potius medicina q̄ pena. ibi. nu. 3.
- 6 Excoīcatus si fuerit sepultus in sacro debet ei⁹ ossa exhumari et proijci si discernitur ab alijs alijs secus. in. c. sacris. nu. 1. de sepul. fo. 144.
- Excommunicati et similes debent sepeliri in tanta distantia extra ecclesiam qd voces clericorum cantantium non exaudiantur. ibi. nu. 3.
- 7 Excommunicatus a iure potest iterum excoīcari ab homine. in. c. grauē. nu. 5. de sen. excom. fo. 196.
- 6 Excommunicatus iniuste non absoluitur sed relaxatur. in. c. odoardus. nu. 4. de solu. fo. 101.
- 7 Excoīcati nō sunt vitadi a domesticis domus sec⁹ ab alijs privilegiatis etiā priuilegio pape facto sine cā. in. c. nulli. nu. 1. de sen. exco. fo. 181.
- Excommunicatus tenetur vitare alium excoīcommunicatum. ibi. nu. 3.
- Excommunicati non indigerent alia absolutione si papa tolleret cōstitutionem inducentem excoīcationem. ibi. nu. 4.
- 3 Excommunicatio est mixti imperij. in. repe. c. si quis contra clerum. nu. 35. de foro compe. fo. 56.
- 5 Excoīcatus potest acquirere ex fectu vel quasi tñ non potest experiri nisi post absolutionem. in. c. ad probandum. nu. 3. de re iudi. fo. 99.
- Excoīcatus potest esse in iudicio nisi repellatur.
- Excommunicatus quantumcunq̄ manifestus potest testari nisi forte contra eius testamentum excipiatur. ibi.
- Excoīcatus potest legare ad pias causas. ibi. nu. 10.
- 7 Excommunicatus etiam qd satisfecerit debet absolui. in. c. ex tuarū tenore. nu. 3. de sorti. fo. 134.
- 7 Excoīcato cōicans in tendentibus ad salutē anime non est excoīcatus l3 interponat alia verba. in. c. cum voluntate. nu. 1. 2. 4. de sent. exco. fo. 196.
- 2 Excommunicatus pluribus excoīcationibus potest vnica absolutione absolui. in. c. ex parte. nu. 5. de offi. ordi. fo. 113.
- Excommunicatio lata ex falsa causa an liget. ibi. nu. 6.
- 2 Excoīcatio non fertur propter delictum. sed propter contumaciam sur gentem ex eo. in. c. significauit. nu. 1. 2. 4. de offi. ordi. fo. 113.
- Excommunicati sunt ipso iure contrabentes matrimonium in gradu prohibito. ibi.
- 7 Excoīcatus pluribus excoīcationib⁹ si in absolutione oēs non exprimat habet pro non absoluto. in. c. cū pro causa. nu. 1. de sen. excom. fo. 186.
- Excoīcatus pluribus excoīcationibus vel causis an requirat plures absolutiones. ibi. nu. 6.
- 5 Excommunicatus qñ petit absolutionem debet dare cautionē saltē iura toriam de parendo mandatis ecclesie et de satisfaciendo. in. c. apostolice. nu. 19. de excep. fo. 5.
- 7 **Excusator** admittitur etiam sine mandato ad excusandum inquisitum qui non potest comparere quia est infirmus vel in carceribus. aut in alio impedimento inuitabili. in. c. veniens. nu. 21. de accu. fo. 63.
- Excusator nō admittit allegādo impedimentū rei qd non possit cōparere propter inimicitias vel allegādo incompetētiam iudicis. ibi.
- 2 Excoīcat⁹ non presumit absolut⁹ nisi probet literas absolutionis quas debet ad cautelam seruare. in. c. cū in iure. nu. 1. de offi. deleg. fo. 97.
- Excommunicatio lata post appellationem legitimam est nulla. in. c. cū olim abbas. nu. 1. 2. 12. co. tit. fo. 60.
- 4 Excommunicatus etiam absolutus an a testimonio repellatur. in. c. testi monium. nu. 10. de testi. fo. 87.
- 5 Ab executione snie non appellatur nisi exequendo modus excedatur. in. c. quo ad consultationem. nu. 1. 10. 2. 24. de re iudi. fo. 63.
- Executio snie facta intra tēpora data ad appellandum retractatur tam in causa ciuili q̄ in criminali. ibi. nu. 5.
- Executio snie non fit appellatione pendente. ibi. nu. 26. fo. 65.
- Executio snie si fiat ordine nō seruato puta q̄ primo incepit ab immo bilibus q̄ a mobilibus potest a tali executione appellari. ibi. nu. 27.
- Quomodo excedatur modus in exequendo. ibi. 2. nu. 24. et seq.
- Ab iniusta executione sententie ad quem appellabitur. ibi. nu. 28.
- Executio snie est mixti imperij et regulariter non delegatur. ibi. nu. 29.
- In appellatione ab executione est inferenda causa specialiter nō in iure. ibi. nu. 30. 32. 33.
- An p appellationē ab executione suspendatur executio in totū. ibi. nu. 31.
- 6 **Executor** testamenti si suscepit illud officium tenetur ipsum exequi et ad hoc potest compelli. in. ca. Joannes. nu. 1. de testa. fo. 129.
- Executor non compellitur suscipere officium exequendi etiam in legatis



## Repertorium singularium materiarum

- ad pias causas nisi verisimiliter coniecturetur vel re vel verbo illud accepisse. ibi. nu. 3.
- Executores an possint agere contra heredes ut eis tribuant unde possint exequi voluntatem defuncti. ibi. nu. 4. fo. 130.
- Executor an possit vendere bona hereditaria pro executione ultime voluntatis. ibi. nu. 6.
- Executores testamentorum a quocumque factorum possunt esse etiam clerici et in relictis ad non pias causas. ibi. nu. 7.
- 5 Executor non recusat nec ab eo appellatur nisi modum exceperit in exequendo. in. c. novit ille qui. nu. 1. de appel. fo. 111.
- Executor an et quando possit recusari. ibi. nu. 6. fo. 112.
- Executor deputatus per papam in beneficiis an et quo casu possit recusari. ibi. nu. 7.
- 6 Executio testamenti intra quantum tempus devoluitur ad episcopum executores testamentarios vel herede negligentibus. in. c. si heredes. nu. 5. de testamen. fo. 149.
- 7 Executor ad iudicia tenetur exequi suam siue iustam siue iniustam secus in executore extrajudiciali ratione differentie. in. c. universitatis. nu. 7. de sen. excom. fo. 186.
- 4 Executor ad beneficia potest assumere partes iudicis in. c. si. num. 12. de presump. fo. 124.
- Executor quo casu tenetur sumere partes iudicis. ibi. nu. 13.
- An coram executore sit lis contestanda. ibi. nu. 14. fo. 126.
- 2 Executio sine an impediatur si adversus ea petitur restitutio in integrum. in. c. suscitata. nu. 8. de resti. in integ. fo. 161.
- Executio sententie non debet fieri postquam fuit postulata restitutio adversus eam. ibi. nu. 9.
- Executio sententie non retardatur per supplicationem factam principi. ibi. nu. 10.
- 3 Executio sine an et quando cum cause cognitione fiat. in. c. significaverunt. nu. 20. de iudi. fo. 47.
- Executio facta die feriato in honorem dei tenet licet committatur peccatum. ibi. nu. 22.
- 5 Executio sine est delegabilis. in. c. de cetero. nu. 1. de re iudi. fo. 52.
- Coram illo cui est commissa executio sine potest allegari nullitas ipsius sine super qua ipse executor non cognoscet. sed remittit superiori interrim super sedetur in executione. ibi. nu. 2.
- Executor sine non potest cognoscere de fraude vel nullitate que allegatur in dicta sententia. ibi. nu. 3.
- Executor criminalium causarum si cognoscit aliquem esse iniuste condemnatum non debet ipsam sententiam exequi. ibi. nu. 5.
- Executor sine an possit resistenti violentiam inferre quo ad actum executionis explendum. ibi. nu. 6.
- Executor cui est scriptum ut det alicui possessionem remoto quolibet illicito de detore an habeat iurisdictionem. in. d. c. de cetero. num. 8. de re iudi.
- Cui est commissa executio an possit cognoscere de surreptione et falsitate rescripti ut coram eo opponatur. ibi. nu. 9.
- Executor an de exceptiones oppositas admittere. ibi. nu. 10. fo. 53.
- Executio sine an possit committi parti vincenti ut propria auctoritate possit possessionem intrare. ibi. nu. 11.
- 6 Executio testamentorum pertinet ad iudicem ecclesiasticum. in repet. c. cum esset. nu. 33. de testa. fo. 119.
- Executor testamenti si fuerit impeditus intra annum ad exequendum testamentum an sit privatus tali officio. ibi. nu. 34.
- 6 Executor datus ad faciendum providere vel ad faciendum assignare an possit per septuaginta vel assignare. in. c. pro illorum. nu. 13. de preben. fo. 33.
- 6 Executor qui habet distribuere inter pauperes poterit eligere suos con sanguineos. in. c. j. nu. 5. de cobabi. cle. et mul. fo. 10.
- 3 Executio sine petitur sine libello. in. c. j. nu. 18. de fo. compe. fo. 94.
- 3 Executio testamenti quo casu potest pertinere ad ecclesiasticum. in. c. ex tenore. nu. 7. de fo. compe. fo. 72.
- 3 Executio sine non impeditur per illam qui dicit sua interesse nisi de suo interesse summarie doceat. in. c. si. nu. 20. de fo. compe. fo. 90.
- 3 Executio sine quando per appellationem super sedet sit sequestratio illarum rerum mobilium in quas debet fieri executio secus si appellatur a snia quia tunc non fit sequestratio. in. c. dilectus. nu. 8. de seque. pos. et fru. fo. 223.
- 3 Executio sine facta intra tempus ad appellandum retractatur ac si esset facta post appellationem. in. c. tua. nu. 13. de ord. cog. fo. 150.
- 3 Executor ad ceterendum an et quando possit procedere ad collationem faciendam parte non citata tam in proprietate quam in possessione. in. c. conquerente. nu. 9. de resti. spo. fo. 173.
- 1 Executor datus ad beneficium potest contradicentes excoicare licet in literis nil dicatur de excoicatione. in. c. abbatem. nu. 4. de rescrip. fo. 87.
- 5 Executor ad beneficia si non admittit exceptiones legitimas licite ab eo appellatur siue assumpserit partes iudicis siue non. in. c. dilecto. nu. 3. de appel. fo. 135.
- 2 Executor ad eligendum si elegerit indignum potest ordinarius loci tale electionem non admittere. Ant. in. c. eam te. nu. 2. de eta. et quali. fo. 43.
- 5 Executio sine potest ferri sine alia citatione quando appellans in termino dato ad appellandum non appellavit. in. c. cum causa. nu. 14. de re iudi. fo. 55.
- 6 Executor datus ad beneficia ut compellat ordinarius ut conferat non poterit ipse providere ordinario nolente conferre. i. c. cum nris. nu. 9. de coel. pbe. f. 8.
- 7 Executio ut mittat aliquem in possessionem non poterit excoicare contradicentes. ibi. nu. 10.
- 6 Executio contra doctores non potest fieri in eorum salariis et idem contra milites. in. c. pervenit. nu. 11. de fideius. fo. 101.
- 7 Executor merus sniarum potest admittere exceptionem nullitatis oppositam contra suam ne mandetur executioni. in. c. super eo. nu. 2. de cri. fal. fo. 132.
- 6 Executor datus ad beneficia potest primum vacaturum sibi reservare et collatori ordinario interdiceret ne conferat. in. c. si. nu. 9. de preben. fo. 49.
- 3 Executio sine an differat quando tertius se opponit forte petendo interesse in re super qua debebat fieri executio. in. c. pisanis. nu. 14. de resti. spo. fo. 193.
- 5 Executio sine an differatur si tertius summarie docet de iure suo. in. c. cum super. nu. 7. et 31. de re iudi. fo. 67.
- 6 Executio sine non potest fieri super stipendiis nec clericorum nec militum secularium. in. c. i. nu. 4. de cle. egro. fo. 49.
- 3 Executio sine latea delegato an fiat ab ipso vel ab ordinario. in repet. c. si quis contra clericum. nu. 32. 34. 36. 37. et 39. fo. 56.
- Executio sententie est mixta imperij. ibi. nu. 38.
- 6 Executors testamentorum possunt compelli ab episcopo ad exequendas pias voluntates testatorum etiam quando testator hoc probaverit. in. c. tua nobis. nu. 1. et 5. de testa. fo. 126.
- Executores testamentorum possunt esse tam laici quam clerici exceptis fratribus minoribus. ibi. nu. 2.
- Executores testamentorum an episcopi debent distribuere male ablata testatoris. ibi. nu. 3.
- Executores testamentorum non possunt commutare usum destinatum per testatorem etiam in meliorem usum etiam ex consensu episcopi. ibi. nu. 4.
- 6 Executor testamenti non debet ille qui habet declarare id quando testator mandavit ab eo declarandum. in. c. nos quidem. nu. 12. de testa. fo. 111.
- 6 Executor testamenti si non potuit exequi testamentum intra annum nihilominus devolvit preteritis ad episcopum. in. c. q. diversitatem. nu. 3. de coel. pbe. fo. 57.
- 2 Executor testamenti si non exequitur intra tempus datum a testatore non potest ulterius exequi. Ant. in. c. literas. nu. 3. de sup. negli. prela. fo. 35.
- 2 Executio laudi non potest fieri per ipsam arbitrium. sed per iudicem ipsius rei. in. c. per tuas. nu. 1. de arbi. fo. 175.
- 6 Executor datus ad dandum alicui canonicatum non potest ei conferre vel providere de prebenda vacatura. in. c. proposuit. nu. 3. et 8. de concess. preben. fo. 56.
- 2 Executors testamentarii si sint plures datian uno nolente interesse vel mortuo possit alter exequi. in. c. prudentiam. nu. 15. de offi. deleg. fol. 85.
- Executores testamenti quod faciunt videtur mandatum ab ipso testatore. in. c. in causis. nu. 6. de elec. fo. 150.
- 2 Executors alicuius ultime voluntatis possunt unus ab alio erigere quod debeat. in. c. non iniuste. nu. 9. de procu. fo. 146.
- 3 Executorum quot sint species tam ad beneficia quam ad alias res et qualem iurisdictionem habeant tales executores. in. c. pastoralis. §. quia vero. nu. 3. de offi. deleg. fo. 97.
- 7 Executioni resistentes excommunicari possunt etiam per delegatum. in. c. veniens. el. j. nu. 7. de spon. fo. 6.
- 2 Executor merus an possit punire impediendum eius officium. in. c. ex literis. nu. 4. de offi. deleg. fo. 95.
- 2 Executor siue deputatus ad nudum ministerium an possit tanquam suspectus recusari. in. c. super questionum. nu. 5. de offi. delega. fo. 87. et in. §. verum. in. iij. nota. fo. 91.
- Executor qui proprie dicatur. ibi. nu. 10.
- 5 Executio sententie an et quo casu possit fieri statim post datam sententiam vel post aliquod tempus. in. c. h. nu. 1. de re iudi. fo. 49.
- 4 **Exemplis** principum recte iudicare possumus. in. c. asserte. nu. 1. de presump. fo. 115.
- 6 Exemplatum si contineat plusquam originale presumitur falsum. in. c. cum marte. nu. 1. de cele. mis. fo. 210.
- 7 Exempla non arctant regulam. in. c. inquisitionis. nu. 5. de accu. fo. 68.
- 9 Exempla sanctorum possunt allegari et in ipsa iudicari potest. in. c. verum. nu. 4. de conuer. coniug. fo. 166.
- 4 Exemplatio instrumenti vel privilegij qualiter facienda est. in. c. albertus. nu. 5. de testi. fo. 78.
- 4 Exemplis principum recte iudicare possumus. in. c. asserte. nu. 1. de presump. fo. 115.
- ¶ Corse. Et sic limita. l. nemo. C. de sen. que dicit legibus non exemplis iudicandum: vide ad hoc gloss. no. in. c. si. xx. dist. Et exemplis veteris testamenti licite iudicamus: maxime si sint divina: ut in. c. qualiter et quando. el. h. de accu. et h. q. j. deus opus. ut no. Abb. in. d. c. asserte. Adde quo ad primum dictum Bal. in. d. l. nemo. quod in dubio sequenda sunt exempla virorum magne auctoritatis et ibi dicit gloss. quod ex consiliis virorum prudentium et ex consulationibus principum nascitur consuetudo. quod procedit quando talia sunt deducta in notitiam populi et subdit ibi Bal. quod licet francigene non utantur legibus tamen utuntur rationibus legum. et vide do. Ant. et Jo. de imo. in. c. cum inter vos. de re iudi. ubi dixerunt quod licet exemplis non sit iudicandum in quantum inter alios est iudicatum: tamen bene videtur posse iudicari exemplis in quantum inter eosdem est iudicatum: sed in diversa instantia. quo vero ad secundum



## Super Lectu. Banormitani.

- Emendat Jo. de ana. et do. men. Bar. in. c. qualiter. et Inn. in. c. ne innitatur. de const. et intellige si dicta veteris testamenti sunt approbata per novum. h. his ita. vi. di. et Jo. and. in. c. certificari. de sepul. et p. doc. in. c. cam que. de ele. et vide glo. sing. in aut. ut iud. sine quoquo suffra. in. g. quanta. in verfi. sacri eloqui. quam magnificunt doc. in. l. i. ff. si cer. pe. probatur in. c. tua. de dec. et in. c. in omni negotio. et in. c. licet uniuersis. de test. et in. c. nouit. de iud. et in. c. licet beli. de fimo. et in. c. cum esses. et in. ca. relatum. de testa. cum simil.
- 4 Exemplatio quid sit. in. c. fi. nu. 1. de fid. instru. fol. 113.  
Exemplatio instrumenti coram quo iudice possit fieri. ibi. n. 2.  
Exempla solenniter rescripta eandem habent fidem quam habent originalia. ibi. nu. 5.  
Partes cum auctoritate iudicis possunt facere quod vna scriptura priuata exemplatur. ibi. nu. 6.  
Exemplatio preiudicat presentibus vel contumaciter absentibus. ibi. n. 8.  
Exemplatio coram quo iudice est petenda. ibi. nu. 9.
- 6 **Exemptio** ecclesie an prescribatur. in. c. dilectus. nu. 8. de capel. monac. fo. 188.
- 7 Exemptio concessa alicui monasterio non censet concessa capellis exemptis ipsi monasterio. in contrarium facit tex. in. c. ex ore. nu. 1. 4. de pri. fo. 156.  
Et vide. in. c. quoniam. in co. ti.  
Exemptus si deliquit in loco exempto a quo puniatur. ibi. nu. 5.
- 7 Exemptio siue immunitas non presumitur nisi probetur quare de iure communi quilibet est subiectus. in. c. accepimus. nu. 4. de priui. fo. 153.
- 7 Exemptio siue immunitas per que verba concedatur. remissive. in. c. accepimus. nu. 2. de pri. fo. 153.
- 3 Exemptus ab episcopo suo an possit ab eo absolui et sue iurisdictioni submitti sine licentia pape. in. c. significasti. nu. 10. de fo. comp. fol. 86.
- 3 Exemptus litigans licet non opponat non valet processus nam nec ex parte potest renuntiare exemptionis priuilegio. in. c. fi. n. 35. de fo. compe. f. 91.
- 9 Exemptus ipso facto eripitur a iurisdictione superioris. in. ca. cum dilectus. nu. 3. de rel. domi. fo. 187.
- 2 Exemptio non presumitur nisi probetur. in. c. nu. 13. de off. ord. fo. 111.
- 2 Exemptus nemo de a iurisdictione pape. in. c. graue. n. 1. de offi. ord. fo. 23.
- Exemptus non possit etiam si vellet submittere se alterius iurisdictioni sine licentia pape. ibi. nu. 3.
- Exempti sunt sub iurisdictione delegati pape. ibi. nu. 5.
- 3 Exemptus non potest renuntiare priuilegio exemptionis sue. in. ca. j. nu. 19. de re iud. fo. 49.
- 7 Exemptus si committit delictum ex loco exempto in locum exemptum puniatur per ordinarium loci exempti. in. c. patentibus. n. 5. de pri. fo. 153.  
Et vide. in. c. seq. nu. 8. co. ti.
- 7 Exempti ratione loci si delinquant vel alio modo se obligant in loco non exempto per quem possunt puniri. in. ca. tuarum. nu. 8. de pri. fo. 154.  
Exempti ratione persone ut sunt familiares pape si in aliquo loco delinquant vel se obligant non possunt conueniri nisi coram papa excepto quod in loco non contraxerint domicilium. ibi.
- 7 Exemptus siue priuilegiatus ratione certe rei vel loci non dicitur exemptus respectu alterius loci vel rei. in. c. cum capella. n. 1. 2. 9. de pri. fo. 156.
- 1 Exemptus non efficit illius fori ubi deligit. in. c. cum inter. n. 3. de consue. fo. 96.
- 6 **Exercitium** vnus iuris seu articuli contenti sub vniuerso inducit ad possessionem iuris vniuersalis. in. c. j. nu. 3. et 5. de rel. domi. fo. 183.
- 6 Expectatio calumniosa quando presumatur. in. c. post electionem. nu. 13. de concess. preb. fo. 61.
- 1 **Expendens** pro me aliquid sumoniac non repetit etiam si sibi mandassem et quare. in. c. bone memorie. el. h. nu. 14. de postu. preb. fo. 114.
- 6 Expense indebite facte in lite non debent resciri. in. c. odoardus. nu. 4. de solu. fo. 101.
- 5 Expense quando excedunt valorem rei super qua sunt fiende non debent fieri licet aliquis ratione officij sit talem rem obligatus facere. in. c. de appellationibus. nu. 5. de app. fo. 95.
- 3 Expense facte in lite vel extra quomodo probantur. in. c. dilecti filij. nu. 11. de fo. compe. fo. 84.
- 2 Expensarum taratio quando fit per iudicem debet iuramentum postea prestari parti et non ante. in. c. fi. nu. 3. quod me. cau. fol. 153.
- 7 Expensarum condemnatio potest fieri tam in principio sententie quam in fine. in. c. cum olim. el. h. nu. 2. de pri. fo. 155.
- 3 Expense que restituunt propter contumaciam an statim debeant restitui vel expectato aliquo tempore. in. c. fi. in alij. n. 19. et li. non conte. f. 118.
- 3 Expensarum condemnatio non potest fieri per iudicem post sententiam nisi eodem die. in. c. j. nu. 22. de seque. poss. et fru. fo. 221.
- Expensarum condemnatio valet premisso prius iuramento et taratione. ibi. nu. 29.
- 3 Expensarum condemnatione non est pena sed potius interesse partis. in. c. j. nu. 23. et li. non conte. fo. 107.
- 7 Expensarum condemnatio quomodo fit quando fertur sententia in fauorem absentis et contumacis. in. c. calumniam. nu. 3. de pe. fo. 169.
- 7 Expense et damna an idem sint. in. c. in nostra. nu. 7. de in iu. fo. 168.
- 7 Expense siue damna quo casu remittantur iuramento damnum passu. in. c. sacro. nu. 16. de sen. excom. fo. 195.
- 1 Expense que fiunt in negotio electionis debent restitui postea ab ea electo. in. c. ut preterite. nu. 13. 7. de ele. fol. 168.
- Expense que fiunt in funeralibus prelatorum an fiant de bonis prelatorum vel de patrimonio defuncti. ibi. nu. 6.
- 3 Expensarum condemnatio non fit post sententiam nisi principaliter petantur. in. c. j. nu. 10. de plus pet. fo. 152.
- 3 Expensarum condemnatio an debeat fieri si non precedat taratio iudicis et iuramentum partis. in. c. cum venissent. n. 7. de eo qui mit. in poss. f. 214.
- 3 Expensarum condemnatio euatur propter legitimam causam non eo parendi. in. c. j. nu. 14. de dila. fo. 133.
- 2 Expense tantum facte in aliqua repetuntur licet res sint plus meliores te quam sint expense si autem plus sunt expense quam melioramentum attendatur illa melioratio et fructus percepti extenuant expensas factas. in. ca. j. nu. 4. de rest. spo. in integ. fo. 154.
- 2 Expensas quas quis facit principaliter pro negotijs suis licet in consequentiam pro alienis non potest repetere. in. c. cum pro causa. nu. 2. de procur. fo. 142.
- 2 Expensarum taratio a quo debeat fieri et qualiter fiat. in. c. j. nu. 26. de sequest. poss. et fru. fo. 222.
- 3 Expensarum condemnatio tam respectu contumacie quam victorie quam exceptionis non probate an fieri possit etiam post latam diffinitiuam. in. c. finem. nu. 35. de bo. et contu. fo. 202.
- Expense facte quomodo probantur. ibi. nu. 36.
- 3 Expensarum condemnatio fit etiam in causa criminali. in. c. cum dilecti. nu. 17. de do. et contu. fo. 203.
- 3 Expensarum condemnatio indistincte fit propter contumaciam non comparantis etiam quod iustam causam habuerit litigandi. in. c. finem. n. 14. de do. et contu. fo. 200.
- Expensarum condemnatio an fiat indistincte ratione contumacie siue procedatur siue non contra ipsum contumacem. ibi. nu. 18.
- Causa absolutionis ab expensis an debeat poni in sententia. ibi. nu. 22. folio. 202.
- Expensarum condemnatio habet etiam locum dum agitur criminaliter. ibi. nu. 24.
- Expensarum condemnatio quomodo fiat si in parte quis obtineat et in parte non tam in prima causa quam in causa appellationis. ibi. nu. 27.
- Condemnatus in expensis quas expensas tenetur restituere. ibi. nu. 28.
- Condemnatus in expensis quando teneatur reficere illas expensas quas fecisset aduersarius si non habuisset aduocatum gratis vel si non ligasset per se an teneatur prestare expensas cibariorum. ibi. nu. 28. 29. 30. et 31.
- Quo iure vel actione petuntur tam expense facte ante vel post litem contestatam quam etiam expense contumacie. ibi. nu. 32.
- 6 **Expressio** nominis proprii vtriusque dignitatis an et quando censet facta contemplatione persone vel dignitatis. in. c. requisisti. nu. 8. 24. et 25. de test. fo. 122.
- 1 Expressio specialis obtentorum requiritur in rescripto. in. c. in nostra. n. 4. de rescrip. fo. 80.
- 2 Expressio nominis non facit dispositionem personalem in materia dignitatem concernente. Anto. de But. in. c. j. nu. 1. de transla. prela. fo. 16.
- 2 Expressio aliquarum rerum cum clausula generali an comprehendat maiores expressis. Anto. in. c. fi. nu. 2. de off. arch. fo. 67.
- 1 Expressio eorum que tacite insunt quando aliquid operetur. in. c. significasti. nu. 6. de elect. fo. 122.
- 7 **Corse.** Adde quod ubi requiritur expressa mentio verba vniversalia illum casum non includunt ad hoc tex. in. c. h. de preb. li. vi. ter. et ibi Bem. in. c. quia periculosum. de sen. excom. co. lib. Adde Bar. in. l. i. ff. si quis in ius vo. non ierit. et Bar. in. l. i. in. h. co. ff. de vulg. et pup. ubi dicit quod expressum dicitur tribus modis. Primo modo expressum id est illud quod in genere dicitur. ut in. l. i. in. fi. C. quod cum eo. et ibi no. Secundo modo dicitur expressum quod specialiter exprimitur. ut. ff. ad leg. Cor. de sal. l. i. §. in ter filium. et in. d. l. i. C. quod cum eo. fm. aliam expositionem. Tertio modo illud dicitur expressum quod singulariter et per proprium nomen exprimitur. ut in. l. quod in rerum. §. fi. de leg. i. et ibi gl. parua. et vide gl. in. l. negotium. in verbo. specialiter. C. de neg. ge. et in. l. i. in. ver. specialiter. C. eo. et vide do. Bem. in. c. dudum. de preb. li. vi. dicit ar. illius tex. quod ubi requiritur specialis mentio non sufficit generalis et adduco Joau. de ana. in. c. qualiter et quando. el. j. in. ver. ultimo nota. de accu. quod illud quod vitiat omisum non vitiat inutiliter expressum quia expressa nocent que omissa non nocent. l. nonnunquam. ff. de colla. bono. als. ff. de cond. et demon. et facit. l. expressa. ff. de regu. iu.
- 3 Expressio verborum in commissione que insunt ex natura rei non inducit nouam formam. in. c. exhibita. nu. 8. de iudi. fo. 42.
- 6 Extensio in penalibus fit ex identitate rationis. in. c. fi. nu. 5. de cler. non resid. fo. 25.
- 6 **Extensio** est licita ex identitate rationis etiam in iure singulari. in. c. Raynutius. nu. 15. de test. fol. 125.
- 3 Extensio ex maiestate vel identitate rationis non fit in penalibus. in. c. at si clerici. nu. 40. de iud. fo. 15.



# Repertorium singularium materiarum

- 6 Extensio in penalibus non fit ubi non est eadem ratio. in. c. extirpande. in rep. §. qui vero. nu. 48. de preb. fol. 45.
- 6 Extensio in penalibus aliquando fit ad casum non habentem per omnia identitatem rationis. in. c. dilectus. nu. 6. de preb. fo. 36.
- 1 Extensio de casu ad casum non debet fieri nisi militet omnimoda ratio. in. c. coram. nu. 4. de ele. fo. 157.
- 1 Extensio non dicitur id quod deprehenditur ex tacita et conjecturata mente alicuius quod est notandum pro statutis. in. c. super questionum. num. 7. de off. deleg. fo. 90.
- 7 Extensio de vno casu ad alium non fit in exorbitantibus. in. c. tua. nu. 4. de sen. excom. fo. 184.
- 1 Extensio quomodo et quando fiat in penalibus. in. c. j. nu. 31. de postulat. prela. fo. 109.
- 6 Extensio fit de casu ad casum ex identitate rationis in favorabilibus. in. c. j. nu. 15. de his que fi. a ma. par. cap. fol. 71.
- 1 **Extranei** non vocati venientes ad aliquod collegium possunt per vim repelli. in. c. cum vintoni. n. 14. de ele. fo. 14.
- 1 Extranei possunt admitti ad eligendum nisi alij voluit. in. c. cum vintoni. nu. 3. de ele. fo. 144.
- 7 Extranei quo ad dotandum mulierem intelligit quilibet qui non habet mulierem in potestate. in. c. donatio. n. 10. de do. inter vi. et vro. fol. 53.
- 4 Exterminatores quibus penis subiacent. in. c. ex literis. nu. 13. de pba. fo. 8.
- 4 Extraneus quando dicitur iure communi dissolutus. in. c. pastoralis. nu. 3. de fid. instru. fo. 105.
- 1 Exules si non possunt esse in civitate propter partialitatem non possunt contra eos et eorum prejudicium aliquid ordinari et possunt interpellare stantes in civitate ut constituent eis locum tutum in expediendis negotiis civitatis. in. c. bone memorie. el. j. nu. 1. et nu. 10. de elec. fo. 141.

## De litera S.

- 7 **Factum** legitime non retractatur licet casus post eveniat a quo inchoari non potuit. in. c. significavit. nu. 6. de eo qui du. in ma. fol. 23.
- 7 Factum ipsum magis consideratur quam iuris effectus. in. c. ad audientiam. nu. 6. de spon. fo. 3.
- 5 Facta extrajudicialia non transeunt in rem iudicatam. in. c. cum sit ro. n. 19. de app. fo. 91.
- 2 Facto suo contravenire an quis possit. Anto. in. c. veniens. nu. 10. de fil. presby. fo. 53.
- 5 Factum aliquid esse ex certa scientia principis quomodo probetur et cui incumbat onus probandi. in. c. porrecta. n. 5. de confir. vti. vel inu. f. 142.
- 2 Facta non presumuntur nisi probentur. in. c. cum in iure. n. 2. de off. del. f. 96.
- 5 Factum quando est punibile certo loco vel tempore debet exprimi locus et tempus alias dubia probatio non relevaret. in. c. auditis. nu. 26. de prescrip. fo. 35.
- 7 Factum ipsum magis consideratur quam iuris effectus. in. c. iuuenis. nu. 3. de spon. fol. 3.
- 6 Facto proprio an quis contravenire possit. in. c. diversis. num. 6. de cler. coniug. fo. 15.
- 6 Facto proprio quo casu quis autorizare potest. in. c. unico. n. 20. vt eccl. bene. fi. di. conse. fol. 71.
- 3 Facta ad que quis tenetur ex obligatione iuris. in. c. literas. nu. 29. de re. sti. spo. fo. 183.
- Item obligationes iudiciales non recipiunt obligationem ad interesse sed debent precise adimpleri. ibi.
- 2 Factum a papa dicitur factum a deo. in. c. inter corporalia. n. 5. de trasl. epi. fo. 3. Et in. c. quanto. nu. 4. eo. tit. fo. 6.
- 6 Factum siue consuetum aliquid fieri in etate vel tempore si reperitur factum illud presumitur in illa etate loco vel tempore et alleganti contrarium incumbit onus probandi. in. c. cum virum. nu. 4. de reg. fo. 159.
- 1 Facto proprio contravenire licitum est quando illud factum non tenuit ex defectu potestatis. in. c. nosti. nu. 3. et 5. de elec. fo. 129.
- ¶ **Corse.** Et an qs possit venire ad factum proprium. vide gl. in. c. cum laici. de su. repa. et ibi Jo. an. et Jo. cal. in. c. si qs presbyter de re. ec. non alic. et ibi per Imo. et per unde. in. c. diversis fallacis. de cle. coniu. et ibi Abb. in. fi. et per eundem. in. d. c. cum laici. in. c. si. de iur. pa. et per Abb. in. c. cum sup. de concess. preb. et Bar. in. l. post mortem. ff. de adop. et in. l. qui ea mente. ff. de fur. et per Cy. in. l. si qs non dicat rapere. C. de epi. et cle. ubi tractat an sit locus penitentie in delictis et aliquid per Abb. in. c. j. de eo q. mit. in pos. et lz quis regulariter non possit venire ad factum suum. Fallit primo ubi vertit periculum aie et si constituit ecclesia fuisse deceptam. vt no. in. c. consanguinei. et in. c. la. tor. et in. c. tenor. de re. iud. Secundo fallit in iudice q. iudicavit a cuius infra est appellatum q. postea si successit appellati poterit dictam appellationem persequi et venire contra sententiam a se lata. voluit Jo. And. in add. Spec. in. ti. de sen. prola. §. qui. ver. qd si procurator. referit do. Anto. et Imo. in. c. j. de re. iud. Ego adduco gl. et ibi Arch. in. §. item si contra patrem. q. v. et qd no. in. l. i. ff. de exc. rei iud. Tertio fallit in eo qui tanquam arbiter tulit sententiam quoniam si illa causa est sibi delegata poterit iudicare contra id quod indicavit tanquam arbiter. Ita dicit Arch. in. d. §. item si contra. que refert et sequitur Bald. in. l. creditoribus. C. de se. pign. dato manumisso.
- 7 Factum legitime retractari non debet licet casus sequatur a quo non po-

tuit inchoari. in. c. discretionem. nu. 11. de eo qui cog. con. fol. 30.

- 5 Factum non presumitur aliquid ex certa scientia nisi hoc exprimatur. in. c. cum inter. nu. 8. de excep. fo. 7.
- 2 Factores ecclesiarum coram quo iudice conveniuntur. in. c. nullus. nu. 6. de fo. comp. fo. 48.
- 5 Facto aliquid explicare plus est quam verbo. in. c. dilecti filij. el. j. num. 4. de app. fo. 119.
- 6 Facto proprio autorizare nemo potest. in. c. possessiones. nu. 3. de reb. ec. cle. alie. fo. 77.
- 2 Factum quod episcopus sit transmissus ad aliam ecclesiam non potest esse connotorium. in. c. quanto. nu. 6. de transla. epi. fo. 6.
- 2 Facere an quis possit illud quod tendit in commodum suum et nocet alteri. in. c. specialis. nu. 8. de au. et usu pal. fol. 8.
- 6 Facto proprio quod viribus non consistit licitum est contravenire. in. c. transmissis. nu. 3. de iurepa. fo. 198.
- 5 Facilitas que consideratur in vno casu presumitur in alio simili nisi probetur contrarium. in. c. constitutus. nu. 4. de app. fo. 114.
- 5 **Falsitas** potest allegari usque ad viginti annos. in. c. cum venerabilis. nu. 42. de excep. fo. 11.
- 4 Falsitas potest accusari post sententiam et regulariter probatur indirecte nisi super falsitate sit mota lis in prima instantia nam tunc requiritur appellatio. in. c. licet. nu. 21. de prob. fo. 23.
- 2 Falsum non presumitur committi a magno viro. An. in. c. si. nu. 2. de cle. pereg. fo. 65.
- 7 Falsum non committit quis si utatur instrumento falso in iudicio nisi ipse falsaverit instrumentum vel scienter ipso utatur nam presumit ignorantia si deficiat ab eius usu. in. c. inter dilectos. nu. 4. de excep. plat. f. 147.
- 7 Falsum narrare peius est quam verum tacere. in. c. quia circa. num. 5. de consan. et affi. fo. 33.
- Falsa causa expressa qualis esse debet ad implendum rescriptum vel legatum. ibi. nu. 6.
- 7 Falsum committit testis non solum si dicit mendacium sed etiam si veritatem occultat si super ea fuit interrogatus vel iuravit dicere veritatem in tota causa. in. c. i. nu. 1. 3. 4. de cri. fal. fo. 131.
- 7 Falsantes literas papales per se vel per alium sunt excommunicati si vero sint clerici degradantur vel curie seculari traduntur etiam non expectata incorrigibilitate. in. c. ad falsarios. nu. 1. et 2. de cri. fal. fo. 133.
- Falsis literis utentes laici excommunicantur clerici deponuntur et beneficiis privantur et quando. ibi. nu. 6. et 10.
- Falsans literas apostolicas efficitur de foro ecclesiastico. ibi. nu. 4.
- Falsarius an incurrat penas de quibus. in. d. c. falsarios. siue cum eo agatur civiliter siue criminaliter. ibi. nu. 8.
- Falsantes literas et scripta principum puniuntur ultimo supplicio. ibi. numero. 9.
- 7 Falsitas an presumitur commissa per officialem pape an per impetran-tem. in. c. si. nu. 4. de cri. fal. fo. 133.
- 7 Falsitas literarum apostolicarum ex quot et quibus signis apparere potest. in. c. licet. nu. 1. de cri. fal. fo. 132.
- Et vide in. c. seq. eo. tit.
- False presumuntur literae papales si in eis eps vocatur filius vel inferior fratre vel si vni scribitur in plurali. in. c. quam graui. nu. 1. 2. 3. 4. eo. ti.
- False presumuntur literae apostolice quando emanant preter vel contra solitum stylum curie. ibi. nu. 2.
- 6 Falsitatis presumptionem presentia presbyteri in aliquo actu tollit. in. repe. c. cum esses. nu. 12. de testa. fo. 116.
- 1 Falsificans literas principis etiam iniustas debet puniri. in. c. olim ex literis. nu. 6. de rescrip. fo. 71.
- 4 Falsa latinitas si resultat ex appositione vnius literae loco alterius non vitiat rescriptum. in. c. ex parte. nu. 3. de fide instru. fo. 110.
- 3 Falsa latinitas non vitiat quam potest per figuram saluari. i. c. i. nu. 13. de ind. f. 4.
- 1 Falsa latinitas vitiat rescriptum pape nisi possit aliquo modo vel per figuram saluari vel nisi surgat ex modico defectu. in. c. ob audientiam. nu. 2. de rescrip. fo. 51.
- Falsa latinitas non vitiat instrumenta notariorum et an vitiet literas aliorum principum. ibi. nu. 3.
- 6 **Falcidia** debetur ex hereditate exhausta legatis vel occasione ne pene inflige per testatorem. in. c. raynaldus. nn. 12. et 1. de testa. fo. 127.
- Falcidia detrahatur contra voluntatem testatoris tacitam sed non expressam. ibi. nu. 16.
- Falcidia et trebellianica non detrahuntur de relictis ad pias causas. ibi. numero. 18.
- 6 Falcidia tunc detrahatur de legatis ad pias causas quam est instituta ecclesia heres. in. c. cum causam. nu. 2. de preben. fo. 48.
- 4 Falcidia potest detrahere ecclesia instituta heres de legatis alij ecclesie vel ad pias causas. in. c. in presentia. nu. 36. de proba. fo. 17.
- ¶ **Corse.** Doct. excel. vide doc. et Raph. cu. in. l. i. §. ad municipium. ff. ad. l. fal. et Alb. de ros. in. l. i. §. quis ad declinandum. C. de epi. et cle. et Ludo. ro. in. repe. aut. similiter. in. lxxvj. et lxxvj. col. et per. d. meum. Barb. in. d. c. in presentia. et in. c. si. de or. cog. et per Abb. in. c. cum pro causa. nu. 3. de sen. excom.



## Super Lectu. Anormitani.

- excom. et in. c. cu. causam. nu. 2. de preb. et d. c. si. de or. cog. et in. c. ad aures. de preser. et consuluit super hoc quidam solenis doc. Fran. de albergo. facit quod not. in. c. si pater. de testa. lib. vi. et ista. q. publice Bononie disputauit dum essem scholaris. cois. opi. est quod ecclesia poterit hoc casu detrahere falsitatem secundum D. Ang. Raph. et Abb. in. d. c. in presentia. vbi. s. et Saly. in aut. qui res. de sa. san. ec. et duru. esset in practica obtinere contra authoritates doctoru. predictoru. secundum do. Ale. in. d. s. ad municipiu. et in. l. marcellus. s. res que. ff. ad treb. sed opi. quod non detrahatur falsitas in puncto iuris magis sibi placet per ter. in. l. si. ff. ex q. cau. maio. et p. no. et p. Bar. in aut. quas actiones. C. de sa. san. ecc. et cum ista opi. transiit Lud. in. d. aut. si mulier et do. meus Barb. in. d. c. in presentia. vbi dicit in finitibus vicibus se consuluisse contra Fran. et Abb. in iudicando tunc et consulendo ad herens cois. opi. doctorum propter rationes eorum vigentes et satis militantes.
- 6 Falsitas an debeatur heredi in foro anime. in. c. quia plerique. nu. 15. et 17. de immu. eccl. fo. 232.
- 7 **Fama** quid operetur in probanda filiatione. in. c. transmissa. nu. 10. qui si. sint leg. fo. 38.
- 4 Fama an et quando facit plenam vel semiplenam probationem et quando nil probet. in. c. veniens ad nos. nu. 8. de test. fol. 45.
- 4 Fama in minus se habet quam notoriu. in. c. ex literis. nu. 2. de iureiu. fo. 163.
- Fama etiam diuulgatissima non facit plenam probationem. ibid. nu. 3.
- 7 Fama quid sit. in. c. super eo. nu. 3. de eo qui cog. con. fo. 29.
- 7 Fama vicinie pro filiatione non attenditur alio nec apparente vbi dictu. parentum est in contrariu. in. c. transmissa. nu. 3. 8. 10. qui si. sint leg. fo. 38.
- 6 Fama causata a fidedignis prestat iustam causam credulitatis et bone fidei et sic prescribendi. in. c. cura pastoralis. nu. 6. de iurepa. fol. 163.
- 7 Fama probatur per duos testes se ita audiuisse apud bonos et graues viros. idem in infamia. in. c. inquisitionis. s. quesiuisti. nu. 4. de accu. fo. 69.
- Fama non potest habere originem a duobus tantum. ibi.
- 7 Fama posita per aliquibus casibus faciat aliqualem probationem tamen quando est causa quod inquiratur contra aliquem tunc nil probat quia non potest tenere locum accusatoris et testis. in. c. qualiter et quando. el. g. nu. 27. de accu. fol. 73.
- 4 Fama vel cogitatio an probent matrimonium carnale vel spirituale. in. c. illud quod. nu. 7. de presump. fo. 119.
- Fama cum actis proportionalibus an probet matrimonium. ibi. nu. 8.
- 1 Fama sola sufficit ad sciendum edictum esse promulgatum. in. c. i. nu. 17. de postu. fo. 108.
- Fama facit plenam probationem vbi agitur de modico preiudicio. ibi.
- 7 Fama non semper semiplenam facit probationem. in. c. quod nobis. n. 5. de clande. despon. fo. 16.
- 4 Fama et notorium totius vicinie probatur per testes. in. c. tertio loco. nu. 2. de presump. fo. 121.
- 5 Fama prestat iustam causam credendi. in. c. de quarta. nu. 10. de prescri. folio. 23.
- 5 Fama sola non sufficit ad aliquem condemnandum nisi cum vno teste vel alijs adminiculis. in. c. i. nu. 8. de app. fol. 87.
- 7 Fama in concernentibus fauorem anime inducit plenam probationem. in. c. cum desyderes. nu. 6. de sen. excom. fol. 183.
- 3 Fama non est ita potens quod auferat legitimam exceptionem. in. ca. h. nu. 15. de rest. spo. fo. 166.
- Fama sua quod negligit est crudelis. in. c. magne. nu. 13. de vo. et vo. re. fo. 173.
- 7 Fama probat impedimentum et quandoque facit plenam probationem sed non vbi agitur de maximo preiudicio. in. c. super eo. num. 4. 7. de con. sang. et affi. fo. 31. et seq.
- 1 Fama inducit iustam credulitatem. in. c. cu. contingat. n. 4. de reser. f. 69.
- 5 Famam restituere non possunt prelati inferiores episcopo. in. ca. cum te. nu. 16. de re iud. fo. 79.
- 4 Fama cum adminiculis que faciant semiplenam probationem in factis antiquis probat. in. c. inter dilectos. nu. 6. de si. instru. fo. 102.
- 7 Fama si solum est nota iudici et que et qualis matrimonium impedit contrahendum. in. c. cum in tua. nu. 6. de spon. fo. 10.
- Fama probatur etiam per duos testes. ibi. nu. 8.
- 7 Fama habet se ad bonum et malum et differt a clamore. in. ca. qualiter et quando. el. g. nu. 5. de accu. fo. 72.
- 4 Fama tota vicinie non probat copulam carnalem. in. c. preterea. nu. 3. de test. fo. 59.
- 4 Fama publica excusat accusatorem a calumnia. in. c. iuramentum. n. 17. de iureiu. fo. 168.
- 7 Fama per se non sufficit ad dirimendum matrimonium nisi cum alijs concurrat adminiculis. in. c. super eo. nu. 6. de eo qui cog. con. fol. 30.
- 7 Fama maiorem fidem facit quam unus testis de auditu et alijs sine iuramento. in. c. i. nu. 3. de con. et affi. fo. 31.
- 5 Fame restituere hodie non potest senatus romanus quia apud eum nulla iurisdiclio remansit. in. c. cum te. nu. 18. de re iud. fo. 81.
- Fame restituere non possunt inferiores principes nisi in quandam consequentiam. ibid. nu. 22.
- Fame restituere possunt principes et ciuitates superiorem non recognoscetes. in. c. cum te. nu. 9. de re iud. fol. 81.
- 7 Fama in casu de quo. in. c. illud. facit plenam probationem. in. d. c. illud

- nu. 4. de cler. excom. fo. 140.
- 2 **Familiaris** non potest aliquem conuenire coram suo patrono quod est suspectus. in. c. insinuante. n. 5. de off. del. f. 89.
- 4 Familiares repelluntur etiam ad faciendam qualemcumque presumptionem. in. c. in literis. nu. 3. de test. fo. 57.
- Familiares qui dicuntur et domestici et an indistincte admittantur in testimonium. ibi. nu. 5.
- Idem si tempore contractus non erant familiares sed tempore depositionis sic. ibi. nu. 6.
- 7 Familiares inimicorum meorum repelluntur ab accusatione mea ac si essent mihi inimici. in. c. repellantur. nu. 1. de accu. fol. 58.
- 6 Familiares cardinalium habentur pro presentibus quo ad perceptionem fructuum suorum beneficiorum. in. c. cum dilectus. nu. 8. de cle. non resi. f. 22.
- 7 Familiaris alicuius prelati si inseruit ei pro beneficio obtinendo committit simoniam. in. c. cum essent. nu. 4. 5. de simo. fo. 21.
- 7 Familiaris a primeua etate nutritus in domo alicuius non potest ipsius accusare alias secus. in. c. nulli episcoporum. nu. 6. de accu. fo. 57.
- 1 Familiaritas nimia parit contemptum inter fatuos. in. pe. grego. nu. 2. fo. 6.
- 2 Familia episcopi an gaudeat privilegio episcopi. Ant. in. c. si. nu. 5. de off. ar. fo. 68.
- 7 Famulo consueto alicuius creditur et aliquid sibi restituitur ut patrono suo reddat qui si commiserit fraudem talis tradens non tenetur. in. ca. ex literis. nu. 9. de sur. fo. 122.
- 6 Famulus per quem remittitur species vel quantitas comodata vel mutuata si cum dictis rebus discedat cuius periculo cedit. in. c. significate. n. 8. de pig. f. 96.
- Famulus missus ad recipiendum mutuum si cum quantitate sibi data discesserit periculum est mittentis. ibi.
- 3 Famuli clericorum non gaudent privilegio fori. familia episcopi sic. in. c. nullus. nu. 6. de fo. comp. fo. 48.
- 7 Famulus non tenetur obedire domino in rebus illicitis nec excusabitur de mandato. c. vniuersitatis. nu. 3. de sen. excom. fo. 185.
- 6 Famulus si infirmatur est alendus a domino et an dominus teneatur ad omnes expensas. in. c. j. nu. 7. de cle. egro. fol. 49.
- 5 **Fatalia** que sunt et que dicantur. in. c. ex ratione. nu. 8. de appel. fo. 94.
- 2 **Fauor** non debet redundare in alium quando est concessus motu proprio secus ad instantiam partis. in. c. prudentiam. nu. 7. de mu. pe. fo. 103.
- 2 **Femina** que de consuetudine vel de iure communi habet iurisdictionem potest in iurisdictione sua iudicare et sententias ferre. in. c. dilecti filii. nu. 1. 3. 4. fo. 109.
- Femina non potest esse arbitrix sed bene arbitratix et amicabile compositrix. ibi. nu. 2.
- Femina non potest vel de exercere officia virilia non propter incapacitatem sed propter honestatem consuetudo contra honestatem non valet. ibi. nu. 3.
- Femina quando dicitur habere iurisdictionem de consuetudine vel de iure communi. ibi. nu. 4. et 11.
- 7 Femina citius pubescit quam masculus et vnde hoc procedat. in. c. vbi non. nu. 5. de spon. impu. fo. 13.
- 7 Femina potest esse testis in codicillis. in. c. forus est. nu. 4. de ver. si. f. 198.
- 7 Femina ex speciali privilegio potest habere iurisdictionem contentiosam. in. c. nona. nu. 1. de peni. et remiss. fo. 174.
- Femina si de facto ordinaretur non recipit characterem. ibi.
- 6 Femina habens ius patronatus habet ius presentandi. in. c. ex literis. n. 4. de iurepa. fo. 91.
- 2 Femina coniugata et iuuenis et habens paruulum filium si ingrediatur religionem presumitur quod metu fecerit et potest reuocari licet maritus consenserit. in. c. j. nu. 3. et 11. quod me. cau. fo. 149.
- 1 Femina non succedit in feudum in dignitatem vero sic. in. c. significauit. nu. 3. de reser. fo. 85.
- Femina potest deputari executrix testamentorum. in. c. tua nobis. nu. 2. de testa. fol. 126.
- 2 Femina non potest habere iurisdictionem nisi ratione dignitatis quam habet. in. c. dilecta. nu. 1. de maio. et obed. fo. 128.
- Femina succedit in comitatibus et regnis deficientibus masculis. ibi.
- 4 Femina est capax iuris conferendi prebendas etiam sacerdotales ex privilegio. in. c. dilecto. nu. 1. de test. fo. 75.
- Femina est capax iuris presentandi. ibi. nu. 2.
- 7 Femina potest profiteri religionem masculorum et morari in domo propria. in. c. insinuante. nu. 4. qui cle. vel vo. fol. 22.
- 6 Femina succedit in ius patronatus sicut masculus. in. c. cum seculum. n. 4. de iurepat. fo. 194.
- 4 Femina potest esse arbitratix et non arbitra. in. c. Quintauallis. nu. 2. de iureiu. fo. 145.
- 3 Opus agriculture potest fieri tempore festino propter necessitatem imminentem. in. c. licet tam. nu. 9. de fer. fo. 139.
- Et vide in. c. si. nu. 14.
- 3 **Ferie** non obstant in executione sententie. in. c. significauerunt. n. 1. 16. et 20. de iud. fo. 45.
- Feris introductis in fauorem hominum potest renuntiari. secus in bonorem dei. ibi. nu. 16.



# Repertorium singularium materiarum

- Serie non obstant quando partes non tenerentur litigare. ibi. nu. 18.*  
*Serie an currant in causis ecclesiasticis. ibi. nu. 19.*  
*Serie non habent locum ubicumque periculum est in mora. ibi. nu. 24.*  
**3** *In feriis in honorem dei licitum est operari propter necessitatem alimentorum et in rebus tempore perituris. in. c. licet tam. nu. 1. de fer. fo. 139.*  
*Et vide in. c. si. nu. 14.*  
**3** *Serie unde dicatur et quibus modis sumatur. in rub. n. 1. de fe. fo. 137.*  
**3** *Serie si reperiantur diuerse in foro actoris iudicis et rei attenduntur serie in loco iudicis. in. c. si. nu. 23. de fer. fo. 142.*  
*Serie vindemiarum et messium an habeant locum et currant si non recoligitur vinum vel granum. ibi. nu. 24.*  
**3** *Serie messium an gaudeant milites et doctores et similes. in. c. si. nu. 25. de fer. fo. 142.*  
*Serie inductis in honorem dei non potest renuntiari nec processus aut sententia valebit nisi ex necessitate vel pietate alijs vero sic indistincte. in. c. si. nu. 2. 3. 7. 9. de fer. fo. 140.*  
*Serie sunt in criminalibus per tps quadragesime de iure civili. ibi. n. 7.*  
*Seriarum species que sint. ibi. nu. 8. fo. 141.*  
*Serie si veniunt in termino quo casu pars restituitur. ibi.*  
*Serie repentinis non est licitum renuntiare. ibi. nu. 11.*  
*Serie renuntiare potest adeo q non possit penitere. ibi. nu. 12.*  
*Seriarum tempore iudicium an sit indistincte interdictum. ibi. nu. 13.*  
*Seriarum tpe appellatio potest interponi no tñ pot fieri eius prosecutio. ibi.*  
*Seriarum tpe in utilitate hominu sententia potest mandari executioni. ibi.*  
*Serie non obstant in omnibus causis pñs et necessitatem vel celeritate habentibus alijs. de quibus in. d. c. si. nu. 14. eo. ti.*  
*Seriatio die in honorem dei tutor potest dari et prestari alimenta pupillis. ibi. nu. 15.*  
*Seriatio diebus in honorem dei decretum non interponitur in alienatione rerum minoris. ibi.*  
*Serie non obstant actibus extrajudicialiter factis. ibi. nu. 16.*  
*Seriatio die in honorem dei excommunicare licet. ibi. nu. 17.*  
*Seriatio tpe in honorem dei an possit fieri executio personalis. ibi. nu. 19.*  
**6** **Festivitas** *nona potest induci ad honorem dei cum consensu episcopi citra consensum pape. in. c. quoniam. nu. 2. de fer. fo. 138.*  
*Et vide in. c. si. nu. 4.*  
**6** **Feudatarius** *non potest alienare feudum irrequisito dño directo sed potest alteri dare in feudum eo irrequisito. in. c. cum apostolica. nu. 10. de his que fi. a prel. fol. 68.*  
*Feudum re ecclesiasticum quod est penes laicum potest per ipsum alienari in alienam ecclesiam irrequisita prima a qua ipse habet. ibi.*  
**3** *Feudi quo dñt terminari p dñm feudi siue laici siue ecclesiastici et si sunt plures unus non potest sine alio. in. c. veru. n. 1. 4. de fo. comp. fo. 63.*  
*Feudum concessum ecclesie potest a domino feudi propria auctoritate tolli non seruata conditione secus fructus feudi. ibi.*  
**4** *Feudum non transit in monasterium si seruitium est incertum alias semper transit in. c. presentia. nu. 69. de prob. fo. 19.*  
*Feudum receptum pro se et filijs non transit in monasterium. ibi. nu. 71.*  
**2** *Feudum an et qñ venit in feminam. in. c. dilecti filij. n. 11. de arb. fo. 170.*  
**5** *Feudalis res potest prescribi contra dominum non tamen per vasallum. in. c. si diligenti. nu. 3. de prescri. fo. 39.*  
**3** *Feudum non potest tolli vasallo etiã per principem nisi vasallus sit culpa conuictus. in. c. j. nu. 5. de cau. poss. et prop. fo. 153.*  
**6** *Feudum si fuerit datum in pignus dño directo non computant fructus in sortem siue dominus fuerit laicus siue ecclesia. in. c. j. n. 1. 5. de feu. f. 91.*  
**3** *Feudalis causa debet cognosci et ventilari coram dño feudi qui super hoc habet ordinariam iurisdictionem. in. ca. ceterum quia. nu. 1. de iud. fo. 18.*  
*Sed qui si alius sententiauit super hoc. ibi. nu. 9.*  
*Feudatarius negas feudum spectare ad dominum quo casu cadat a feudo. ibi. nu. 21.*  
**3** *Feudum ecclesiasticum regulatur fm consuetudinem feudi laicalis non autem fm iura canonica. in. c. quod clericis. nu. 7. 2. 15. de fo. comp. f. 68.*  
**1** *Feudum si habetur per clericum a laico tunc clericus recognoscit laicum in superiorem. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 23. de const. fo. 32.*  
*Feudum non dicitur quid vniuersale quando consistit in vno predio. secus si consistit in villa vel castro. in. c. cum seculum. n. 1. de iurepa. fol. 193.*  
**2** *Feudum non potest inuito vasallo in alium transferri per ipsum dominum in feudantem. in. c. dilecti. nu. 1. de maio. et obe. fo. 128.*  
**5** *Feudum an qs possit prescribere respectu vtilis dñi q est penes vasallum directo remanente penes dñum. in. c. ad audiendi. n. 14. 2. 16. de pñs. f. 32.*  
*Feudum potest quis prescribere possidendo per triginta annos et seruitia prestando. ibi. nu. 15.*  
*Feudum si fuerit perditum et dominus recuperauerit non tenetur illud ulterius vasallo restituere. ibi. nu. 15.*  
**3** *Feudalis causa super possessione et quando agunt miserabiles persone cognoscit ecclesia alias secus. in. ca. ex parte. b. nu. 11. de fo. compe. fo. 82.*  
**7** *Feuda vel ius patronatus an veniant in confiscatione bonorum. in. c. vergentis. nu. 4. de her. fo. 102.*  
**2** *Feudum pignoratium domino non computat fructus in sortem. c. licet*

- ex suscepto. nu. 16. de fo. compe. fo. 72.*  
**7** *Feudum alienari et in dotem dari potest. in. c. nuper a nobis. nu. 6. de do. na. inter vi. et vro. fo. 51.*  
**3** *Feudi questio debet terminari per dominum a quo habetur feudum etiã q et inter clericos et domino negligente cognoscit iudex ecclesiasticus. in. c. ex transmissa. nu. 1. de fo. compe. fo. 62.*  
*Feudalis iurisdicatio non potest prorogari per vasallum sine consensu domini feudi. nu. 2. 7. 3.*  
*Feudum potest dari ab vno vasallo alteri qui recognoscit primum vasallum immediate et eo negligente cognoscit primum dominum. ibi. n. 4.*  
*Feudum proueniens ab ecclesia in laicum vel a laico in ecclesiam an dicitur ecclesiasticum vel seculare. ibi. nu. 6.*  
**3** *Feudalis questio non dicitur quando agitur possessorio super feudo. in. c. h. nu. 6. de iur. cal. fo. 135.*  
**4** *Feudum receptum pro se et filijs non transit in monasterium. in. c. in presentia. nu. 71. de prob. fo. 20.*  
**1** **Corse.** *Adde nunquid eps possit succedere in feudum. gl. et Bal. in. c. j. de benef. femine. dicit q sic et ibi dicit q cardinalis succedit in feudum et voluit Bal. in. l. nullus. C. de male. et mathe. et mouet p. l. qsqñs. et p. l. ad similitudinem. C. de epi. ricle. et an papa succedat in feudum. et vide Bal. in. aut. nisi rogati. C. ad treb. vbi dicit q sic et prestabit seruitium per substitutum et ita consuluit do. meus Bart. prout ipse refert. in. d. c. in presentia.*  
**3** *In feudator primus recognoscitur in superiorem in causa appellatiõis. in. c. verum. nu. 25. de fo. comp. fol. 64.*  
**2** *Feudum datur vasallo ante q idoneo si postea inueniatur improbus non potest illo priuari. Ant. in. c. si. nu. 9. de eta. et quali. fo. 48.*  
**6** *Feudum laici potest donari ecclesie dummodo ecclesia possit explorare honeste ad id quod laicus tenebatur. in. c. fin. nu. 7. de reb. ecc. alie. fo. 77.*  
**6** *Feudum personale reuertitur ad dominum directum mortuo vasallo vel si acceperit pro se et filijs et moriatur filijs masculis. femina vero non succedit nisi expresse dicatur. in. c. ex parte. nu. 2. de feu. fo. 92.*  
*Feudum potest dari in dotem in vita feudatarij. ibi. nu. 6.*  
*Feudum acquisitum pro se et filijs an perdat propter delictum patris etiam respectu filiorum. ibi. nu. 9.*  
*Feudum an veniat in publicatione bonorum vel remaneat penes descendentes vel consanguineos illius cuius bona sunt publicata. ibi.*  
**5** *Feudum an prescribatur eo solo q quis prestiterit seruitia domino per plura tempora. in. c. si. nu. 33. de prescri. fo. 46.*  
*Feudum q habetur in ecclesia a dño seculari dicitur feudum seculare et habet naturam feudi secularis. in. c. dilectus filius. nu. 4. 7. 5. de preben. fo. 47.*  
**7** **Fictio** *iuris est quando ius certum de aliquo facto fingit statui de oppositum. in. c. is qui. nu. 6. de sponsa. fo. 12.*  
**6** **Fideicommissarius** *decedens ante diem fideicommissi restituendi nil transmittat ad suos heredes. in. c. raynaldus. nu. 2. 2. de testa. fo. 128.*  
**6** **Fideiubere** *in casu in quo potest clericus teneat satisfacere de patrimonio suo vel de redditibus beneficij de putatis ad vsum suum. de alijs non. in. c. j. nu. 2. de fideius. fo. 97.*  
*Fideiubere si clericus generaliter non posset pro laicis tñ potest pro laico multum indigenti. ibi. nu. 3. 2. 4.*  
*Fideiussor si potest esse clericus pro laico in contractu tamen non potest esse de iudicio fisci. ibi. nu. 5.*  
**4** *Fideiussor clericus potest conueniri coram iudice seculari. in. ca. ex rescri. pro. nu. 2. de iureiur. fo. 134.*  
**6** *Fideiussor et principalis si sunt absentes quo remedio subuenitur sibi creditori. in. c. peruenit. nu. 8. de fideius. fo. 101.*  
*Fideiussor si pro debito pro quo fideiussit soluerit vsuras an respectu vsurarum habeat principalem obligatum. ibi. nu. 99.*  
**2** *Fideiussores non offendendo possunt dari officio iudicis vbi timetur scandalum. in rub. nu. 2. de treu. et pa. fo. 131.*  
**6** *Fideiubere potest clericus indistincte pro clerico. in. c. peruenit. nu. 1. de fideius. fo. 67.*  
*Fideiussor qui soluit illud pro quo fideiussit hñ regressum principalem etiam non cessat sibi actionibus de oibus damnis et interesse. ibi. n. 2.*  
*Fideiussores plures in solidum diuidunt debitum inter eos si sunt presentes et soluendo et hoc postulauerunt ante litem contest. ibi. nu. 5.*  
*Fideiussor non cogitur soluere principali debitorum indiscusso etiam qñ constiterit se principaliter debitorem nisi specialiter renuntiet beneficio. aut. presente. C. de fideius. ibi. nu. 6.*  
*Fideiussor qui soluit id pro quo fideiussit habet beneficium cedendarum actionum aliter denegare potest solutionem. ibi. nu. 7.*  
*Quis prius conueniatur an fideiussor an debitor principalis. ibi. nu. 8.*  
*Fideiussor conuenitur ante debitorem principalem si notorium sit ipsius non esse soluendo vel non posse facile conueniri quia est potens. ibi.*  
**6** *Fideiussor an teneatur si debitum est augmentatum ex mora principalis. in. c. constitutus. nu. 7. de fideius. fo. 98.*  
*Fideiussor qui fideiussit pro eo qui erat obligatus ad certum tempus an teneat pro rogato tempore principali. ibi. nu. 11.*  
**7** *Fideiussor potest repetere a principali si ipse cum non haberet de suo accepit pecunias sub vsuris. in. c. j. nu. 6. de vsur. fo. 123.*

Fideiussorem



## Super Lectu. Banormitani.

- 7 Fideiussorem idoneam prestare obligatus et illam prestare non potest iuratoriā cautionem prestabit et aliam cum poterit. in. c. per vestras. n. 5. de dona. inter vi. et vro. fo. 52.
- 6 Fideiussore tenet clericus pro laico multum indigenti. inter se vero possunt indistincte. in. c. quod quibusdam. nu. 11. de fideiuss. fo. 99.
- Fideiussor obligatus ex contractu non liberatur si debitor differat solutionem vel si creditor non petat nisi sit obligatus de iudicio fisci: nā tunc liberatur tempore. in. c. cum pro. nu. 1. eod. tit.
- Fideiussor in aliquibus casibus potest agere anteq̃ soluat pro debito re vt liberetur ab eo. ibi. nu. 2.
- Fideiussor si denuntiavit creditori vt ageret contra debitorem incipientem male vt substantia sua. an teneatur creditori ad sui petitionem agere alias q̃ liberetur fideiussor. ibi. nu. 3.
- Fideiussor qui habet proficisci in longinquas partes vel ad studium potest petere vt liberetur a debitore. ibi. nu. 4.
- Fideiussor an possit agere vt liberetur a debitore si inter ipsos superuenit inimicitia. ibid.
- 6 Fideiussor non potest interuenire in causa criminali vbi veniret imponēda pena corporalis. in rub. nu. 1. de fideiuss. fo. 96.
- Fideiussor non potest se obligare ex contractu ad penam capitalem. ibid.
- 6 Fideiussor q̃ molestat a creditorib⁹ potest p̃ ecclesiasticā distinctionē cōpellere principale vt ipm̃ absoluat. in. c. 2. institutus. nu. 1. de fideiuss. fo. 98.
- Fideiussor potest molestare principalem vt eum liberet etiam ante tempus si ipse molestatur a creditoribus. ibid. nu. 2.
- Fideiussorius contractus non liberatur tempore ante satisfactionē nisi sit de iudicio fisci. ibi. nu. 3.
- 2 Fideiussor idoneus si recusatur potest agere actione iniuriarum. in. c. lege batur. nu. 1. de maio. et obe. fo. 125.
- 4 Fideiussor si se obliget ad plus q̃ principalis tenetur. in. c. cum contingat. nu. 28. de iureiu. fo. 160.
- 7 Fidei in dilatione versat publica vtilitas. in. c. si. nu. 2. q̃ si. sint legi. f. 45.
- 7 Fidem suam frangens potest sua ecclesia priuari. in. c. querelam. nu. 3. ne prela. vi. fo. 92.
- 6 Fides non seruatur non seruanti. in. c. propter. nu. 10. de loc. fo. 89.
- 4 Fidem non seruans an efficiatur infamis et priuetur beneficio. in. c. querelam. nu. 5. de iureiu. fo. 135.
- 2 Fidem violans an priuetur beneficio sicut violans iuramentum. in. c. ad aures. nu. 4. quod me. cau. fo. 151.
- Fidem suam violans est infamis sicut est violans iuramentum. ibi. n. 6.
- 7 Fides est de re non visa et dicitur fides quare fiet vel a firmitate. in. c. j. n. 2. de spon. du. fo. 17.
- 7 Fidem dare nō dicitur alicui mulieri de ducēdo eā in vxorē post mortem vxoris et faciendo grauit̃ peccat. in. c. si. nu. 2. et 3. de eo q̃ du. in ma. fo. 24.
- 1 Fides an in dubio presumatur bona vel mala. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 21. de postu. prela. fo. 114.
- 1 Fides quid est et quō differat a spe. in rub. n. 1. de sum. tri. et si. catho. fo. 10.
- 2 Fidei p̃statio an sit p̃prie iuramentū. in. c. cōstitutus. n. 4. de trāsa. f. 135.
- 6 Fideles debent adiuvare dominum eorum etiam infidelem. in. ca. quod super. nu. 15. de vo. et vo. re. fo. 183.
- 7 **Filius** seruorum an patrem vel matrem sequantur. in. c. j. n. 5. de cōiug. seruo. fo. 25.
- 7 Filij aliquando puniuntur propter delicta parentum. s. temporaliter nō autem eternaliter. in. c. vergentis. nu. 3. de be. fo. 102.
- Filij hereticorum si sint beneficiati an propter delictum parentum priuentur beneficio. ibi. nu. 4.
- 7 Filius illegitimi si sit legitimus excludit a successione aui et aliorū ascendentū et similiter eius descendentes. in. c. latoz. n. 2. qui si. sint leg. fo. 39.
- Filius ex masculo et femina simul habitantibus natus an presumatur legitimus. ibi. nu. 6.
- 9 Filius primogenitus succedit in regno quo defuncto sine sobole succedit secundo genitus et sic deinceps. in. c. licet. n. 6. de voto et vo. re. fol. 175.
- Filius primogenitus succedit in regno et alijs dignitatibus secularibus et non secundogenitus etiam si fuerit natus viuentē aui et sic anteq̃ pater esset effectus rex. ibi. nu. 7. 8. et 9. fo. 185.
- Filius primogenitus qui succedit in regno vel alia dignitate debet consignare fratribus tantum q̃ possint commode viuere. ibi. nu. 19.
- Filius principis maior natū quis dicatur ad hoc vt succedat natus ante regnum adeptum an natus post regnum adeptum. ibi. nu. 11.
- Filius tenetur adimplere votum paternum etiam q̃ pater non mandauit quare adeundo hereditatem censetur ad hoc se obligare. ibi. n. 15.
- Filius hereticus potest a patre exheredari. in. c. Quintauallis. nu. 4. de iureiu. fo. 145.
- 2 Filius sacerdotis quo casu potest de iure retinere beneficium olim paternum. Anto. in. c. veniens. nu. 5. de si. p̃sby. fo. 50. et nu. 11. fo. 53.
- 7 Filij naturales etiam ex illicito coitu ali debent a parentibus. in. c. cum haberet. nu. 5. 7. 9. 10. de eo qui du. in ma. fo. 23.
- Filia etiā spuria ali et dotari debet a parētib⁹ etiam in testamento. ibi.
- Filij minores triennio ali debent apud matrem: maiores vero expensis patris. et quid de legitimis et spuris filijs sit. ibi. nu. 9.
- Filij in quibus casibus non debent alimentari a parentibus. ibid. nu. 10.

- Filij spurij non succedunt parentibus licet eis decernantur alimenta. ibi dem. nu. 11.
- Filij sacerdotum non possunt succedere patri vel matri. ibid.
- Filij illegitimi naturales tamen qm̃ non sunt nati ex coitu ita damnato succedunt matri etiam cum filijs legitimis nisi mater sit illustris: patri vero vel alijs coniunctis per lineam paternam non succedunt. ibi.
- Filij illegitimi naturales tamen non dicuntur agnati. ibi.
- Filij ex concubina in domo detenta cum qua poterit esse matrimonium succedunt patri ab intestato in duabus vncijs hereditatis non extantibus filijs legitimis nec coniuge. ibi. nu. 12.
- 9 Filius in dubio non presumitur heres patris. in. c. j. n. 5. de solu. fo. 100.
- 7 Filius non potest iurare de veritate se esse filium talis sed de credulitate sic. in. c. accedens. nu. 5. de purg. cano. fo. 164.
- Filiatio presumitur aut probatur ex eo q̃ quis fuit habitus et reputatus filius talis licet fama sequatur postea contraria. ibi. nu. 6.
- Filius presumit ex eo q̃ quis est natus ex vxore l3 maritus neget eum esse filium suū nisi maritus p̃baret se tpe cōceptionis fuisse absentem. ibi.
- Filius presumitur quis alicuius licet eius mater dicat ipsum natum ex alio q̃ ex marito et licet etiam probetur tempore conceptionis matrem habuisse concubitum cum alio. ibi.
- 6 Filius potest grauari restituere omnia bona paterna sed nō potest grauari super quartis sibi debitis. in. c. raynaldus. nu. 2. de test. fo. 116.
- Corse.** Adde nunquid pater possit grauare filium in bis q̃ debent sibi ex legitima sibi debita vel ex trebellianica. Bar. Bal. Sali. et alios in. l. qm̃ in prioribus. C. de inoff. testa. Bar. in 2. ff. incipit effectū tale est. Ja. poli. in consi. xxxiij. incip. factū tale est. mafius Martini de assio. in versi. ad fin. Ang. de peru. consi. cclxij. incip. super puncto primo nullum est dubium q̃ dicta filia. gl. in. l. suus quoq̃. super ver. constat. ff. de here. inst. et ibi doc. et nō in. l. si p̃r. C. de inst. et subit. sub cond. sa. et vide in. l. ex tribus. et in. l. si pater. C. de inoff. testa. et in. l. coheredi. §. cum filie. ff. de vul. et pup. Lu. Ro. 2. ff. clxxxv. inc. p̃ decisione quesitor. in p̃posito themate. Al. de Imo. in consi. lvi. incip. prospectis bis. in ver. circa secundum dubiū. in quarto suo volu. et concludit q̃ nō et intantū lex defert filio istam legitimam in bonis patris q̃ priuat patrem testadi potestate de illa portione etiam ad pias causas. ita dicit Abb. consi. lxxij. in. ij. co. q̃ legitima filiorum tanq̃ es alienum detrahit de hereditate anteq̃ soluantur legata etiam ad pias causas. ita dicit Gaspa. de cal. in. ti. de test. consi. lxxij. in preallega. d. l. qm̃ in prioribus. et ad predicta adduco Anchbar. consi. cxx. inc. domina Antonia quondam Blasij iacopelli vbi tenet hāc partem.
- 7 Filij duorū cōpatrū per quorū alterū ad cōpaternitatē deuētū est si matrimonium contrahunt separant. in. c. tua nos. nu. 1. de cognat. spir. fo. 28.
- 6 Filius rogatus restituere sub conditione detrahit duas quartas vnam nature et aliam Trebellianicam in quam computant fructus perceptos post litem contestatam. in. c. raynutius. nu. 1. de test. fo. 127.
- Filius licet aliquando denominetur a matre tamen eius vera denominatio venit a patre et ponitur causa demonstrationis. ibid. nu. 2.
- Filius grauatus restituere in diē vel sub conditione detrahit duas quartas si pure vnam. sed si filius est institutus in re certa et grauatus indistincte detrahit vnam quartam. ibi. nu. 26. et 27. fo. 32.
- Filius siue ex testamento siue ab intestato non potest partem hereditatis adire et partem relinquere etiam in legitima. ibi. nu. 28. fol. 133.
- 7 Filij geniti vel concepti ante sententiam separationis matrimonij sunt legitimi si bona fides precessit. in. c. cum inter. nu. 1. qui si. sint leg. fo. 38.
- Filij concepti habentur pro natis. vbi de fauore filiorum agitur. secus si de odio agatur. ibi. nu. 3.
- Filij concepti lite pendente super impedimento matrimonij dummodo sint concepti ante sententiam diuorij sunt legitimi. ibi. nu. 4. 6.
- Bona fides coniugij siue alterius eorū facit filios legitimos etiā si post modū tale matrimonium p̃pter aliq̃ impedimētū separatur. ibid. nu. 2.
- 7 Filij nati ex clandestino matrimonio per ecclesiam approbato sunt legitimi. in. c. quod nobis. nu. 1. et 6. qui si. sint legi. fo. 41.
- Filius presumitur heres. ibi. nu. 3.
- Filij nati ex coniugibus qui post per aliud impedimentum separantur an sint legitimi. ibi. nu. 4.
- Filij nati ex coniugibus inter quos aliq̃ impedimētū esse dicit tñ postmodum pronuntiatur nullum esse impedimentum an sint legitimi. ibi. nu. 5.
- 7 Filij comitum etiam in vita parentum dicuntur comites. in. c. tanta. nu. 10. qui si. sint leg. fo. 40.
- Filij tantum naturales dicuntur largo modo omnes nati ex illicito coitu. sed proprie dicuntur nati ex concubina in domo detenta et isti in aliquo parentibus succedunt: sed diuersa est opinio. ibid. nu. 12.
- 2 Filius sacerdotis non potest immediate promoueri ad ecclesiam paternam: nisi ex dispensatione solius pape: et an legatus posset. An. in. c. dilectus nu. 1. 2. et 3. de si. p̃sby. fo. 57.
- 7 Filius familias obligatur ex dicto sicut illi qui sunt sui iuris. in. ca. mulieres. nu. 6. de sen. excom. fo. 180.
- 7 Filij legitimantur per subsequens matrimonium etiam sine dote et dotatilibus instrumentis et preferuntur patruo in hereditate paterna. in. c. j. nu. 3. qui si. sint leg. fo. 38.
- 7 Filij illegitimi legitimantur p̃ subsequens matrimonium inter parētes. spu



# Repertorium singularium materiarum

- 78 vero non. in. c. tanta. nu. 1. qui si. sint leg. fo. 39.
- Filius nati ex illo qui ignoranter contraxit matrimonium cum coniugata sunt legitimi. ibi. nu. 8 fo. 40.
- Filius spiritualis sacerdotis dicuntur omnes de sua parochia. ibi. nu. 11.
- Filius spiritualis pape dicuntur omnes christiani. ibi.
- Filius spiritualis epi dicuntur omnes de eius ciuitate et diocesi. ibi.
- Filius illegitimus an possit aliquid legari per parentes. ibi. nu. 13.
- Filius illegitimus quandoque succedit matri. nisi sit illustris. ibi.
- Filius illegitimus non legitimitur per sequens matrimonium. ibi. nu. 14.
- Filius ex christiano et infideli an legitime per sequens matrimonium. ibi.
- 7 Filius secunde uxoris viuentis prima vel illius cui fidem dedit nati si de fi de probari non potest an cum alijs legitimis filijs succedat. in. c. veniens. nu. 5. de eo qui du. in. ma. fo. 24.
- 6 Filius matrimonio non obstante impedimento contracto duobus modis sunt legitimi. primo si dispensatur super matrimonio. secundo si matrimonium fuit ignoranter contractum. in. c. referente. nu. 5. qui si. sint leg. f. 40.
- 7 Filius clerici legitimus non potest immediate consequi ecclesiam si fuit beneficium paternum. nepos vero potest. in. c. accedens. n. 2. de accu. fo. 71.
- 7 Filius hereticorum sunt liberati a patria potestate. in. c. si. n. 3. de be. f. 104.
- 2 Filius sacerdotis etiam legitimus repellitur ab ecclesia in qua pater immediate ministravit etiam tanquam vicarius perpetuus secus si non immediate. Anto. in. c. ad extirpandas. nu. 1. 4. 5. de fi. presb. fo. 55.
- Et vide in. c. seq.
- Filius sacerdotis quare prohibetur intitulari in ecclesia paterna. ibi. n. 2.
- 7 Filius non est in potestate patris quo ad spiritualia potest etiam nonnulla alia agere sine consensu patris. in. c. non est. nu. 1. de spon. fo. 6.
- Filius potest in spiritualibus agere contra patrem et conuerso. ibi. n. 2.
- 2 Filius familias potest esse procurator etiam in iudicio si est maior nec requiritur patris consensus. in. c. non iniuste. n. 1. de procu. fo. 146.
- 2 Filius sacerdotis potest preesse illi ecclesie in qua pater sine titulo ministravit. Anto. in. c. constitutus. nu. 1. de fi. presb. fo. 54.
- Et vide in. c. ex tua. in. h. no. eo. ti.
- 7 Filius natus ex libero et ancilla liber est si consuetudo loci extat quod paratus sequatur conditionem patris et ut liber matrimonium contrahat. in. c. licet. nu. 1. de coniu. ser. fo. 25.
- 2 Filius sacerdotis quo casu potest promoueri ad ecclesiam olim patris sui. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 25 de fi. presb. fo. 54.
- 7 Filius natus ex uxore alicuius intantum presumitur filius mariti ut non credatur matri asserenti contrarium etiam si probetur adulterium vel fuerit natus in loco suspecto. in. c. officij. nu. 3. de pe. et remiss. fo. 174.
- Filius cui mater dixerit ipsum non esse filium sui mariti an debeat ei credere adeo quod restituat bona alij qui erant successuri ab intestato. ibi. nu. 4.
- 7 Filius non presumitur licet fuerit nutritus in domo. in. c. transmissa. n. 2. qui si. sint leg. fo. 38.
- Filius non semper nutriuntur in domo. ibi.
- Filiationis in possessione existens non debet excludi ab hereditate nec a iure filiationis ex sola negatione parentum. ibi. nu. 4.
- Filius non tenetur credere verbis parentum ex quo est in possessione filiationis. ibi.
- Filius potest legitimam petere parente intrante monasterium. ibi. n. 6.
- Filius de uxore natus presumitur filius mariti et de legitimo matrimonio natus. ibi. nu. 9. 10.
- Filiatio non potest probari ex parte patris et quomodo probetur. ibi. et nu. 10.
- Filius concubine que in domo tenetur presumitur filius concubinarum. ibi.
- 7 Filius duorum compatrum quorum neutrum deuentum est ad compaternitatem adinuicem matrimonium contrahere possunt consuetudo tamen contraria seruanda est. in. c. super eo. nu. 1. et 4. de cogn. spi. fo. 26.
- Filius leuantis et baptizantis nulla ratione possunt inter se matrimonium contrahere. ibi. nu. 3.
- 5 Filius nati ex matrimonio quod vir et uxor credebat fore legitimum et in rei veritate non erat. sunt legitimi si fuerunt nati vel saltem concepti ante sententiam et possunt succedere parentibus. in. c. quis. n. 29. de re iud. f. 84.
- 6 Filius potius tenetur patri quam patri adeo quod licite occidit patrem banitum. in. c. peruenit. nu. 2. de immu. eccle. et cem. fo. 222.
- 6 Filius rogatus restituere hereditatem retinet et legitimam et trebellianicam de quibus potest ad suum libitum disponere. in. c. raynaldus. nu. 1. de test. fo. 127.
- Filius potest grauari restituere omnia bona paterna sed super quartis sibi debitis grauari non potest. ibi. nu. 2.
- 6 Filius familias recipiendo mutuum est ciuilitate et naturaliter obligatus et idem in femina fideiubente tamen habent exceptiones perpetuas. in. c. is qui. nu. 9. de solut. fo. 102.
- 7 Filius illegitimus non potest contrahere matrimonium cum filia adoptata patris sui. in. c. unico. nu. 7. de cog. leg. fo. 28.
- 7 Filius non semper succedit matri in vote. in. c. donatio. nu. 10. de dona. in ter vi. et mu. fo. 53.
- 6 Filius familias obligatur voto dum tamen tale votum non preiudicat patrie potestati. in. c. scripture. nu. 7. de voto et vo. re. fo. 175.
- 6 Filius potest offerri religioni vel a patre vel a matre quando. si filius est impubes si vero pater et mater discordant potior est conditio prohibens. in. c. si quis autem. nu. 5. et 6. de reg. fo. 156.
- 6 Filius non implendo voluntatem defuncti in prestatis legatis siue ad pias causas siue non licet priuatur successione tamen priuatur sua legitima licet de hoc fuerit opus. in. c. si heredes. nu. 8. de test. fo. 113.
- 6 Filius potest petere legitimam suam a monasterio quando eius pater se et sua obtulit monasterio. in. c. cum scimus. nu. 1. et 3. de reg. fo. 160.
- Filius oblati monasterio a patre non compellitur ibi stare nisi usque ad annos discretionis. ibi. nu. 2.
- Filius episcopi etiam legitimus non potest habere etiam ab episcopo beneficium paternum. in. c. i. nu. 5. de preb. fo. 23.
- 6 Filius ex marito et uxore postquam vouerunt continentiam sunt illegitimi. in. c. charissimus. nu. 7. de conuer. coniug. fo. 168.
- 6 Filius familias an et quo casu teneatur in foro conscientie restituere pecuniam quam mutuo accepit. in. c. quod plerique. n. 26. et 18. de immu. ecc. fo. 233.
- 6 Filius legitimus licet alibi natus consequitur ciuilitatem ex origine patris. in. c. si. nu. 7. de paro. fo. 142.
- 4 Filius legitimati succedunt una cum legitimis ex alia uxore postea natis. sic nota quod legitimatio non vitatur per superuenientiam filiorum. in. c. j. nu. 11. de iureiur. fo. 126.
- 7 Filius sacerdotis non potest succedere in ecclesia paterna etiam cum dispensatione episcopi ne notetur quedam successio in ecclesia dei. in. c. ex diligenti. nu. 7. de simo. fo. 81.
- 6 Filius communes si vnus ex coniugibus infidelibus conuertitur ad fidem assignantur conuerso. in. c. ex literis. nu. 1. et 7. 8. de conuer. in fi. fo. 173.
- 7 Filius familias obligatur ex contractu et delicto. in. ca. referente. nu. 5. de delict. pue. fo. 137.
- 7 Filius ex matrimonio contracto in liberum et seruam quam putabat esse liberam an sint legitimi et ingenui. in. c. ex tenore. nu. 7. qui si. sint leg. f. 44.
- Filius sequuntur ventrem. ibi.
- Filius ex matrimonio putatiuo sunt legitimi et quo ad ordines. ibi. nu. 8.
- 7 Filius duorum compatrum per quos neutrum deuentum est ad compaternitatem licite inter se contrahunt nisi consuetudo repugnet. in. c. j. nu. 1. de cogn. spi. fo. 26.
- Filius compatris per quem ad compaternitatem deuentum fuit non potest contrahere cum filiis alterius compatris. ibi. et nu. 4.
- 7 Filius illegitimus licet ipse sit legitimus excluditur tanquam illegitimus quo ad successionem aui et aliorum ascendentium et sic successione eius descendentes. in. c. causam que. nu. 3. qui si. sint legi fo. 39.
- 7 Filius nati ante publicationem matrimonij censentur legitimi. in. ca. quod nobis. nu. 4. de clan. despon. fo. 16.
- 1 Filius in multis fert delicta patris. in. c. venerabile. nu. 12. de elec. fo. 155.
- 3 Filius qui accepit mutuum tenetur naturaliter et tamen non est obligatus in foro conscientie. in. c. nouit ille. nu. 33. de iudi. fo. 34.
- 6 Filius licet aliquando denominetur a matre tamen eius vera denominatio venit a patre et ponit causa demonstrationis. in. c. raynaldi. nu. 2. de test. fo. 124.
- ¶ Corse. Adde ad Abb. quod leg. et no. in. l. nullus. C. de decu. li. et ibi vide Bar. quod in honoribus et dignitatibus sequitur patrem et non matrem. quod non potest habere ab ipsa matre quod mater non habet. et vide gl. in. c. dicat alius quis. xxxij. q. iij. et Bal. in. l. si. C. de ser. fugi. quod filius non nobilis quamuis mater sit nobilis quod cum nobilitas sit quedam dignitas a parentibus deriuata que dicitur a potiori causa et certum est quod potior est forma quam materia cum forma sit agens et materia patiens et hoc agens sit nobilior patiente. de quo vide per doct. in. d. c. h. alibi tamen dicitur quod iesus xps denominatus est a matre quia dictus est de stirpe David. et in. c. nouit. de iudic. potest dicere quod negari non potest quin natus ex nobili muliere non dicatur nobilis et si participet aliquid de nobilitate cum eo copositum participet de materia et forma. xxxij. q. iij. c. si. et Specu. in. ti. de feu. §. qm. ver. v. Ita dicit Bald. in. d. l. si. vide gl. no. in. d. c. dicat. que ponit tres casus in quibus filius sequitur patrem et vnum in quo sequitur matrem.
- Filius naturales nati ex alia quam ex concubina nullo casu possunt patri succedere. in. c. innotuit. nu. 17. de elec. fo. 132.
- Filius naturales proprie dicuntur illi qui sunt nati ex concubina retenta loco uxoris. ibi. nu. 18.
- Filius presbyterorum sunt insuccessibiles quod non dicuntur naturales sed spurij. ibi. nu. 19.
- 7 Filius nati ex clandestino matrimonio in gradu prohibito vel contra modum ibi expressum contracto etiam per ignorantes de impedimento sunt illegitimi in. c. cum inibitio. nu. 1. et 4. de clan. despon. fo. 16.
- Filius nati ex publico matrimonio in gradu prohibito contracto si ambo parentes sciunt impedimentum matrimonij sunt illegitimi. ibi.
- 7 Filius dicitur diues si eius pater est diues et tantum habere in bonis quantum habet eius pater. in. c. j. nu. 1. de magi. fo. 93.
- 4 Filius vel nepos rogatus restituere pure non tenetur restituere si habeat postea filios. in. c. in presentia. nu. 30. de proba. fo. 16.
- 4 Filius ingressus monasterium propter ingratitudinem commissam in seculo non potest a patre exheredari. in. c. testimonium. nu. 13. de testi. fo. 88.
- 7 Filius. cuius pater est absens potest patre non expectato agere. in. ca. parochianos. nu. 3. de sen. excom. fo. 182.
- 5 Filius familias non tenetur restituere mutuum etiam in foro anime. in. c. si. nu. 29. de rescri. fo. 46.



## Super Lectu. Panormitani.

- 7 Filius ex secundis nuptiis hodie licite contrahunt cum cognatione prioris viri. in. c. non debet. nu. 1. de consan. 7 affi. fo. 33.
- 7 Filius post prohibitionem ecclesie genitum sint legitimus. in. c. per venerabilem. nu. 36. qui si. sint leg. fo. 44.
- 7 Filius liberte liberi sunt. in. c. j. nu. 4. de na. ex li. vend. fo. 26.
- 7 Filius illegitimus de adulterio natus non legitimatur per sequens matrimonium. in. c. tanta. nu. 8. qui si. sint leg. fo. 39.
- 7 Filius sacerdotis natus in sacerdotio priuatur ab ecclesia, nec succedit in ecclesia paterna etiam quod esset legitimus. in. c. inter ceteras. nu. 1. de reser. fo. 46.
- 4 Filius naturalis natus in seruitute in forma matrimonij excludit substitutionem. in. c. in presentia. nu. 13. de prob. fo. 14.
- Filius non potest relinquere pro anima sua sine consensu patris. ibi. nu. 35. fol. 18.
- Filius per ingressum monasterij perdit medietatem usufructus in aduentitijs. ibi. nu. 56.
- 4 Filius familias iurans in renuntiatione macedoniani an renuntiatio teneat. in. c. cum contingat. nu. 22. de iureiu. fo. 159.
- 7 Filius presumitur ille qui est natus in domo in qua vxor 7 maritus simul cohabitant etiam si probetur quod tempore conceptionis adulterabatur. in. c. intelleximus. nu. 7. de adul. 7 stu. fo. 117.
- 2 Filius sacerdotis non potest promoueri in ecclesia in qua eius pater ad ministravit. Ant. in. c. ad presentiam. nu. 1. de si. pres by. fo. 52.
- Et vide per totum. in. c. seq. 7 c. conquerente. 7 c. seq. eo. ti.
- 2 Filius sacerdotis non debet beneficiari in ecclesia patris. An. in. c. cum decorem. nu. 1. de si. pres b. fol. 56.
- Et vide per totum. in. c. seq. eo. ti.
- 6 Filius non querit usufructum patri in spiritualibus. in. c. consuluit. n. 3. de iurepa. fo. 164.
- 7 Filius ex sponsa de futuro legitimus est de aliquo impedimento non apparente. in. c. per tuas. nu. 4. qui si. sint leg. fo. 42.
- 3 Filius sacerdotis an possit per episcopum dispensari ut teneat ecclesias paternam. Anto. in. c. per tua. nu. 1. de si. pres b. fo. 54.
- 2 Filius episcopi legitimus potest ad ordines promoueri 7 in paterna ecclesia beneficium obtinere. Ant. in. c. ad bec. nu. 1. 7 3. de si. pres by. fo. 55.
- 2 Filia que nupsit inuito patri an possit compellere patrem ad eam dotandam. in. c. accedens. nu. 7. de procu. fo. 144.
- 7 Filia si contrahit sponsalia etiam illicito amore ducta parentibus ignorantibus tenent. in. c. veniens. el. j. nu. 3. de spon. fo. 6.
- 7 Filia inupta etate. xxv. anno si peccat in corpus suum non potest a patre exheredari: quia videtur quod pater fuerit in culpa differendo nuptias tanto tempore. in. c. ex literis. nu. 8. de duor. fol. 47.
- 7 Filia que inscio patre matrimonium contrahit an vitium ingratitudinis incurrat 7 propterea possit a patre exheredari. in. c. j. nu. 5. de despon. in pube. fo. 12.
- 7 Filia de honestate non contrahit etiam sponsalia sine patris consensu sed ad substantiam matrimonij 7 sponsalium non requiritur parentum consensus. in. c. ex parte. nu. 2. de spon. fo. 5.
- 7 Filia obligatur ex sponsalibus contractis per parentes ipsa presente 7 non contradicente. in. c. j. nu. 2. de ma. contra. contra interd. fo. 37.
- 4 Filia quam penitus luxuriasse debuit a patre alii 7 dotari. in. c. Quintas uallis. nu. 5. de iureiu. fo. 145.
- 2 Filiatio quomodo 7 ex quibus coniecturis probatur. in. c. michael. nu. 1. de si. pres b. fol. 55.
- 6 **Fiscus** reperitur etiam penes ecclesiam. in cap. quia diuersitas. tem. nu. 14. de concess. preb. fo. 57.
- Fiscus clericorum est penes episcopum 7 non penes papam. in. ca. sancto. nu. 1. de success. ab intest. fo. 131.
- 6 Fiscus 7 ecclesia equiparantur. in. c. j. nu. 5. de preca. fo. 80.
- 6 Fiscus 7 ecclesia equiparantur privilegijs alteri concessis. in. ca. potuit. nu. 8. de loca. fo. 78.
- 5 Fiscus habens rem communem cum priuato potest totam vendere et priuatus non potest venditionem reuocare sed bene partem precij repetere: rem autem priuati totam non potest vendere nec etiam imperator nisi reputet suam ratione possessionis quo causa valet venditio 7 precium sibi restituitur. in. c. quis. nu. 13. de re iud. fo. 82.
- 3 Fiscus 7 ecclesia equiparantur. in. c. venerabilis. nu. 12. de iud. fo. 45.
- 2 **Forma** quando concernit actum ad priuatam utilitatem potest per partes ei renuntiare: secus si concernat publicam utilitatem. in. c. si. is autem. nu. 5. de offi. deleg. fo. 105.
- 2 Forma certa procedendi ubi datur processus corrumpit non solum quando est attentatum contra formam. sed etiam citra vel preter formam. in. c. prudentiam. nu. 5. de off. deleg. fo. 84.
- 2 Forma data debet seruari. in. c. j. nu. 1. de au. 7 usu pal. fo. 7.
- 1 Forma quotiescunque non est seruata actus est ipso iure nullus. in. c. cum post. nu. 1. de elec. fo. 169.
- 6 Forma dat esse rei 7 eius omissio inducit nullitatem actus. in. c. nulli. n. 7. de reb. ecc. alie. fo. 57.
- 6 Forma non seruata non vitiat actum ex quo quis soli deo obligatur. in. c. porrectum. nu. 13. de regu. fo. 160.

- 1 Forma non seruata in vna parte actus vitiat totum actum. in. c. publicato. nu. 9. de elec. fo. 183.
- 1 Forma dat esse rei. in. c. si. nu. 15. de consue. fo. 106.
- 6 Forma substantialis debet seruari: alias actus est nullus etiam quod ex necessitate non possit seruari. in. c. dudum. nu. 2. de bap. fo. 115.
- 2 Forma certa ubi datur paria sunt aliquid facere contra. preter. vel citra formam. in. c. super questionum. §. verum. nu. 4. de off. del. fol. 61.
- 2 Forma si non seruatur an reddat actum nullum. in. c. cum olim. nu. 6. de arb. fo. 170.
- 1 Forma tradita ab aliquo privilegio in impetratione rescriptorum debet seruari in rescriptis aliter non valent. in. c. cum ordinem. nu. 2. de rescrip. fo. 47.
- 3 Forma vbiunque requiritur in aliquo actu fundans se super alio actu debet probare formam precessisse. in. c. nouit ille. nu. 4. de iud. fo. 32.
- 7 Forma absolutionis ab excommunicatione canonis si quis suadente. in. c. ex tenore. nu. 1. de sen. excom. fo. 182.
- 7 Forma quando dat esse rei illa non seruata inuadat actum. in. c. unico. nu. 3. de cog. leg. fo. 28.
- 7 **Fornicatio** est a iure diuino prohibita 7 est peccatum mortale. in. c. inter opera. nu. 4. de spon. fo. 9.
- 4 Fornicatio subsequens dissoluit sponsalia de futuro quibus iurata. in. ca. quemadmodum. §. illud autem. nu. 4. de iureiu. fo. 152.
- 7 Fornicatio generale nomen est 7 comprehendit omnem illicitum coitum. in. c. plerumque. nu. 2. de dona. inter vi. 7 vro. fo. 50.
- 7 Fornicarius 7 fornicaria efficiuntur vna caro. in. c. de illo. nu. 2. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- Fornicatio potest esse notoria. ibi. nu. 3.
- 3 Fornicatio an sit causa depositionis clerici. in. c. at si clerici. nu. 35. de iudic. fo. 15.
- 2 Fornicatores an possint promoueri ad ordines 7 per quos possunt dispensari. Anto. in. c. quia circa. nu. 5. de biga. fol. 64.
- 3 **Forum** non sui iudicis licet clericus secularis ratione delicti vel contractus sortiat religiosus tamen coram suo abbatate indifferenter conueniendus est nisi viarum longa distantia aliud sua deat. in. c. cum contingat. nu. 33. ver. quinta conclusio. de fo. comp. fo. 80.
- 3 Forum quis sortitur ratione rei ubi sita est. in. c. sane. nu. 1. de fo. compet. fo. 10. 7 in repe. fo. 61.
- 2 Forum non sortitur quis ratione delicti in penitentialibus. in. ca. quod autem. nu. 6. de pe. 7 remiss. fo. 112.
- 1 Forum non sortitur de proximo recessurus. in. c. cum super. nu. 8. de cau. poss. 7 prop. fo. 157.
- 1 Forum quis sortitur ratione delicti contractus vel rei. non tamen efficitur subditus illius iudicis. in. c. dilectus filius. nu. 5. de reser. fo. 77.
- Forum quot modis quis sortitur. in. c. si. nu. 2. de fo. comp. fo. 88.
- Forum ratione delicti quis sortitur 7 quis effectus sequatur ex hoc 7 quo modo proceditur. ibi. nu. 6.
- Forum quis sortitur ratione contractus largissime etiam sumpti. ibi. nu. 29.
- Forum quis sortitur ratione domicilij tam de contractibus alibi gestis quam de delictis 7 de re alibi sita. ibi. nu. 38.
- Forum quis sortitur in loco ubi est sita res que litigatur siue stabilis siue mobilis in loco permansura. ibi. nu. 43.
- 3 Forum quis sortitur ratione delicti. in. c. postulasti. nu. 2. de foro compe. fo. 80.
- 3 Forum quid sit 7 quid veniat eius appellatione. in. rubr. nu. 1. 7 2. de fo. compe. fo. 47.
- 3 Forum quis sortitur ratione rei mobilis vel immobilis alibi sita. in. c. si. §. in alijs. nu. 22. fo. 119.
- 3 Forum ubi litigatur attenditur in iudiciorum preparatorij. in. ca. quod clericis. nu. 10. de fo. comp. fo. 68.
- 7 Forum quando est masculini generis vel neutri quid significet. in. c. forum est. nu. 1. de ver. sig. fo. 198.
- 6 Forum quis sortitur ratione delicti. in. c. super specula. num. 3. ne cler. vel mona. fo. 242.
- 7 Forum quis sortitur ratione delicti vel contractus. non tamen efficitur subditus illius loci: nec venit appellatione subditorum. in. c. nuper. nu. 11. de sen. excom. fo. 188.
- 3 Forum quis sortitur ratione delicti. in. c. sane. nu. 5. de fo. compe. fol. 48.
- 3 Forum quis sortitur ratione delicti vel contractus. in. c. diligenti. n. 27. de fo. compe. fo. 75.
- 7 Forum sortitur clericus coram illo episcopo a quo suscepit ordines. in. c. ex ore. nu. 7. de pri. fo. 157.
- 7 Forum sortitur quis ratione delicti quando imponitur pena temporalis: secus si pena penitentialis. in. c. j. nu. 1. 4. 7 6. de rap. fo. 118.
- 7 **Forenses** in aliquibus locis non admittuntur ad matrimonium contrahendum nisi habeant literas testimoniales quod vtile esset si vbiq. obseruaretur. in. c. cum exhibitio. nu. 8. de cland. despon. fol. 17.
- 7 Forenses an teneant seruare consuetudinem loci. in. c. j. nu. 10. de spon. fol. 2.
- 7 **Fratres** sancti Antonij vel sancti spiritus an licite possint petere elemosynas. in. c. tuarum. nu. 1. de pri. fo. 154.



# Repertorium singularium materiarum

- 7 Fratres vel sorores sancti Francisci an si sint excoꝛcati absoluant ab eꝛꝛo vel eorum generali. in. c. de monialibus. nu. 6. de sen. excom. fo. 190.
- 6 Fratres minores non solunt decimas hortorum quos habent ad ipsorum usus. secus de illis ex quibus exponunt fructus venales. in. c. cum dicat. nu. 5. de ecc. cdi. fo. 219.
- 6 Fratres mendicantes non possunt recipere aliquem ad professionem ante annum et aliter receptus non obligatur illi religioni in specie. sed potest intrare quam vult. secus in alijs religionis non mendicantibus. in. c. ad apostolicam. nu. 5. de reg. fo. 161.
- 1 Fratres mendicantes citati coram eꝛꝛo non tenentur comparere. et sic non dicuntur contumaces. in. c. cum ordinem. nu. 6. de refer. fo. 48.
- 7 Fratres minores et predicatorum debent vivere in arctissima paupertate adeo quod nil possunt possidere. nec annui redditus eidem relinquere. in. c. nimis prava. n. 2. de excoꝛ. prela. fo. 149.
- 7 Fratres minores et predicatorum et alij omnes tenentur ire ad processiones dummodo non fiat ex leui causa. ibi. nu. 3. et 5.
- 4 Fratres predicatorum et alij qui non sunt astricti tante mendicitati possunt capere bona ingredientium et ea ad victum pendere. in. ca. in presens. tia. nu. 63. de prob. fo. 19.
- 2 Frater pro fratre. socius pro socio. scholaris pro scholari. potest testificari. in. c. cum R. canonicus. nu. 4. de off. deleg. fo. 99.
- 2 Frater etiam si sit clericus tenet dotare sororem suam et si non habeat alium de potest. ex redditibus sui beneficii. in. c. peruenit. nu. 1. de arb. fo. 169.
- 7 Frater non potest aliquem adoptare in fratrem vel sororem. in. c. unico. nu. 1. de cogn. leg. fo. 28.
- 5 Fratres mendicantes possunt transigere ad religionem sancti benedicti ex regula quam habent. sed non ex constitutionibus quas postea fecerunt quibus statuitur. in. c. ad nostram. nu. 6. de app. fo. 88.
- 4 Frater an sit idoneus testis pro et contra fratrem et an possit compelli. in. c. literas. nu. 1. et 8. de presump. fo. 122.
- 6 Fratres mendicantes possunt adire confessionem aliorum parochialium etiam sine licentia proprii presbyteri. sed alia sacramenta non possunt dare. in. c. ut dominicus. nu. 1. de paroch. fo. 141.
- 6 Fratres predicatorum de observantia non possunt transire ad monasterium monachorum. in. c. sane. nu. 5. de reg. fo. 159.
- 6 Fratres minores quibus est aliquid relictum quod tenere non possunt debent illud vendere vel mutare vel in elemosynam erogare. in. c. recolentes. nu. 4. de sta. mo. fo. 186.
- 6 Fratres minores per nulla re possunt esse in iudicio. hinc est quod eis relicta ipsi non possunt petere sed iudex etiam secularis ex officio suo potest cogere debitum exequi ad saluandum. in. c. nos quidem. nu. 5. de test. fo. 111.
- 7 Fratres conuersi sine oblato alicui monasterio an gaudeant privilegio immunitatis persone vel fori. in. c. ut privilegia. nu. 3. de priui. fo. 150.
- 7 Frater promittens alicui sibi sororem in uxorem dare obligatur ad inducendum illam ut contrahat. in. c. j. nu. 5. de matri. contract. inter eccle. folio. 37.
- 7 Fratris relictam in uxorem ducere non licet. in. c. si. nu. 1. et 2. de di. f. 40.
- 7 Fratris relicta in uxorem potest duci sine lege moysi frater sine prole decessit et si ducatur ad suscitandum semen fratris. et tunc filij dicuntur filij defuncti. ibi. nu. 3.
- 5 Fratres duo uterini et consanguinei contraxerunt matrimonium cum duabus sororibus uterinis et consanguineis. si sententia feratur contrarium de impedimento matrimonij non preiudicat alteri per rationes de quibus in. c. quis. nu. 27. de re iud. fo. 83.
- 7 Fratri carnali heretico potius subueniendum est quam extraneo catholico. in. c. si quis. nu. 2. de here. fo. 100.
- Et vide in. c. seq. eo. ti.
- 7 Fratres tertij ordinis sancti Francisci non gaudent ecclesiastico privilegio in. c. cum et plantare. nu. 4. de pri. fo. 152.
- 2 Frater potest esse testis in causa fratris. in. c. insinuante. nu. 6. de officio deleg. fo. 89.
- 6 **Fraus** a nemine debet adhiberi in contractibus maxime ab ecclesia. in. c. per tuas. nu. 5. de dona. fo. 104.
- 6 Fraus an presumatur ex eo quod clericus senex permutauit suum beneficium magnum cum vno paruo quod habebat eius nepos. in. c. j. nu. 5. de cleri. non res. fo. 17.
- 7 Fraus et dolus probantur per coniecturas. in. c. nobis fuit. nu. 4. de si mo. fo. 83.
- 7 Fraus et dolus non presumitur committi pro rebus modicis. in. ca. accedens. nu. 2. de cri. fal. fo. 133.
- 7 Fraus et dolus non debent alicui patrocinari. in. c. si vir vel mulier. nu. 5. de cogn. spi. fo. 27.
- 6 **Frequentatio** ex quot vicibus inducatur. in. c. monasteria. nu. 5. de vi. et ho. cle. fo. 5.
- 4 **Fructus** possunt peti in genere si accessorie petuntur in. c. inter dilectos. n. 7. de si. instr. fo. 102.
- 2 Fructus decimarum licet possint vendi et locari non tamen possunt in dotem concedi. in. c. peruenit. nu. 2. de arb. fo. 169.
- 6 Fructus an et quo casu dicantur deductis expensis. siue proferantur a lege. siue ab homine. in. c. pastoralis. nu. 9. de dec. fo. 152.

- Fructus si legauit testator alicuius predij alij cum viueret non tenetur heredes reficere seu colere ipsum predium. ibi.
- Fructus an possint peti vna cum ipsa re principali in eodem libello. in. c. grauis. nu. 8. de rest. spo. fo. 178.
- Fructus qui veniunt accessorie ad rem si non sint petiti non possunt amplius peti finita lite super principali. ibi. nu. 20.
- Fructus quando petuntur quo casu in libello debeat exprimi eorum quantitas et eo casu quo quantitas non exprimitur debet in processu declarari ut sententia exinde ferenda sit certa. ibi. nu. 21.
- Fructus qui debentur si extant petuntur ipsi si non extant petitur eorum estimatio si non extant petuntur alternative. si vel fructus si extant si non eorum estimatio. ibi. nu. 22.
- 6 Fructus rei pignorate computantur in sortem principalem. in. c. ad nostram. nu. 1. de emp. et vend. fo. 84.
- 6 Fructus terre respectu dei dicuntur naturales sed respectu culture hominis dicuntur industriales. in. c. cum non. nu. 2. de dec. fo. 154.
- 3 Fructus dilapidare quando quis dicatur ad effectum inducende sequestrationis. in. c. si. nu. 8. de sequest. poss. et fru. fo. 223.
- 7 Fructus rei pignorate computantur in sortem nisi creditor habeat in re pignorata directum dominium. in. c. conquestus. n. 1. et 4. et 5. de usu. fo. 126.
- 6 Fructus dicuntur deductis expensis in. c. propter. n. 13. de loc. fo. 87.
- 7 Fructus ecclesie si superexcreuerunt debent conuerti in utilitatem ecclesie donec de eis aliter fuerit dispositum. in. c. si. de ver. sig. fol. 206.
- 7 Fructus beneficii provenientes post mortem et ante collationem referuntur successori. in. c. querelam. nu. 7. ne prela. vi. suas. fol. 93.
- 6 Fructus rei pignorate deductis expensis debent computari in sortem alij esset usuram. in. c. si. nu. 1. et 2. de usu. fo. 110.
- Fructus rei pignorate computantur in sortem qui sunt consumpti si autem non sunt consumpti debet restitui vna cum pignore. ibi. nu. 3.
- Fructus percipiendi vel qui percipi potuerunt an et quando computentur in sortem. ibi. nu. 5.
- 3 Fructus industriales qui sunt. in. c. grauis. n. 3. de rest. spo. fo. 177.
- 6 Fructus rei pignorate ad hoc ut creditor cogatur computare in sortem aditur etiam a laicis iudex ecclesiasticus quia non computare fructus in sortem sapit usuram. in. c. significante. nu. 2. de pig. fo. 65.
- 9 Fructus rei cuius lis pendet an interim possint peti in. c. ex literis. nu. 6. et 9. de iurepa. fo. 191.
- Fructus alij sunt ciuiles alij naturales alij industriales. in. c. grauis. nu. 3. de rest. spo. fo. 181.
- 7 Fructus beneficiorum que sunt vacatura licite impetrant ab eꝛꝛo ad tempus pro debitis ecclesie soluendis in. c. tua nobis. nu. 1. de ver. sig. fo. 206.
- 7 Fructus quantuncumque modici et ex vilibus arboribus nati computantur in sortem. in. c. quoniam. nu. 3. de usu. fo. 123.
- 2 Fructus beneficii in quo non est facta residentia per proprium clericum quomodo distribuentur. Anto. in. c. si. nu. 1. de offi. vica. fo. 72.
- Fructus ecclesie vacantis debent conuerti in utilitatem ecclesie vel seruatur pro futuro rectore. in. c. cum vos. nu. 2. de offi. ordi. fo. 112.
- 6 Fructus beneficii vacantis possunt deputari per episcopum cum capitulo in solvendis debitis que episcopus contraxit nomine ecclesie. secus nomine suo quod ecclesia tunc non tenetur. in. c. unico. nu. 20. ut eccle. benefi. si. di. con. fo. 73.
- 4 Fructus rei pignorate non computantur in sortem qui debitor iuravit non molestare nisi prius sortem soluerit. in. c. ad nostram. el. j. nu. 2. de iureiur. fo. 132.
- 6 Fructus rei pignori date computantur in sortem non solum percepti. sed qui percipi potuissent. in. c. cum contra. 1. et 9. de pigno. fo. 95.
- 3 Fructus rerum feudalium quas habet pignori directus dominus non computantur in sortem licet secus sit in alijs rebus. in. c. at si clerici. nu. 23. de iudi. fo. 13.
- 3 Fructus decimarum possunt locari laico. in. c. j. nu. 11. de iudi. fo. 8.
- 5 Fructus quo casu possunt peti re precepta. in. c. aduersario. nu. 12. de excoꝛ. fo. 19.
- 5 Fructus perceptos ex contractu inito contra ius nunquam quis lucratur. in. c. cum causam. nu. 17. de re iudi. fo. 55.
- 6 **Fugiens** ad ecclesiam quo punietur in pena aliqua si est in ecclesia vel quo fiat contra ipsum executio. in. c. inter alia. nu. 9. de immu. eccle. et cemi. fo. 227.
- Fugiens ad ecclesiam non potest per iudicem ecclesiasticum puniri. ibi. nu. 11.
- 6 Fugiens manus iudicis ut euitet penam legitime inferendam peccat. in. c. ex parte. nu. 2. de sepul. fo. 138.
- 6 Fugiens ad ecclesiam si fuit inde violenter extractus potest ecclesia compelli re extrahentem ad restitutionem. in. c. inter alia. nu. 26. de immu. eccle. et cemi. fo. 228.
- Fugiens ad ecclesiam a quo debet alimentari. ibi. nu. 28.
- 7 Fuga qui timetur potest cuiusmodi suspectus in carceri mancipari. in. c. ut fame. nu. 2. de sen. excom. fo. 191.
- 4 Fuga sola vel contumacia an sufficiat ad condemnationem. in. c. nullus. nu. 2. de presump. fo. 114.
- ¶ Confessus adde Bart. in. l. iij. C. de assen. vbi dicitur ibi esse casum fingi in quo fuga facit quem haberi pro confesso.
- 3 Fuga inducit semiplenam probationem. in. c. si. nu. 16. de foro coꝛpe. fo. 90.
- 3 Fuga non probat delictum nisi contra officiales inculpates de aliquo delicto. in. c. veritatis. nu. 30. de do. et contu. fo. 207.



## Super Lectu. Panormitani.

Si per fugam quis potest euadere percussione non tenetur fugere sed potest impune offendere. in. c. olim. el. j. nu. 17. de resti. spo. 180.

**Fundans** se super paupertate vel diuitijs debet illas probare. in. c. bone memorie. el. j. nu. 15. de elec. fo. 142.

Fundus sterilis ecclesie potest dari in emphyteosim ut reducat ad culturam. in. c. ad aures. nu. 1. 2. de reb. eccle. alie. fo. 75.

Fundus sterilis reductus ad culturam non potest dari in emphyteosim nisi illi qui ipsum meliorauit vel eius heredibus. ibi. nu. 5.

1 Fundare an quis possit se super eo quod alias impugnauit. in. c. ex parte decani. nu. 5. de rescrip. fo. 81.

7 **Furiosus** matrimonium contrahere non potest. in. c. dilectus. nu. 1. 2. 3. de spon. fo. 9.

Furiosus non potest contrahere seu actum a consensu dependentem exercere. ibi. nu. 3. nu. 3.

6 Furiosus non presumitur sane mentis etiam in se obligando deo. in. c. sicut tenor. nu. 3. de reg. fo. 161.

6 Furiosus semel semper presumitur furiosus nisi probetur contrarium. in. c. cum dilectus. nu. 20. de suc. ab intesta. fo. 132.

Furoz quomodo probetur. ibi.

Si multi probant furem et multi sanam mentem que istarum probatio num preualet. ibi.

6 Furnum vel molendinum si quis dederit in emphyteosim cum conditione ut gratis vel dato aliquo pretio possit ibi cum sua familia coque re vel molere an aucta familia possit ista facere vel gratis vel pro eodem pretio. in. c. quanto. nu. 11. de censu. fo. 202.

3 **Furtum** committit qui reperit rem alienam et eam non restituit. in. c. sepe. nu. 7. de resti. spo. fo. 191.

3 Furtum rei proprie ab alio possidere non obligat furantem ad restitutionem licet committat peccatum. in. c. olim. el. j. nu. 23. de resti. spo. fo. 181.

7 Furtum ascendens summam quinque solidorum puniatur furca: intellige quando etiam ex tali furto rumpitur parualias secus. in. c. tua nos. §. vlt. titulum. nu. 8. de homi. fo. 113.

2 Furari licitum est in foro anime tantumdem quantum sibi furatus fuit. in. c. j. nu. 7. quod me. cau. fo. 149.

3 Furtum incontinenti in hospitio factum an presumatur factum per famuliam hospitis an per viatores. in. c. j. nu. 7. de resti. spo. fo. 165.

7 Fures possunt impune occidi si non possunt aliter capi: intellige ab illis quibus sit furtum in. c. interfecisti. nu. 1. de homi. fo. 107.

3 Fur non euitat penam si restituat rem furatam. in. c. j. num. 6. de dolo et contu. fo. 194.

1 Fur quo casu excusetur dicendo credebam dominum permissurum. in. c. dudum. el. j. nu. 18. de elec. fo. 177.

Fur non excusatur etiam si dominus diceret postea fuit factum ex consensu meo nisi concurrant alique verisimiles coniecture. ibi.

7 Furtum vnum an puniatur pro pluribus ex multiplici contrectatione. in. c. j. nu. 11. de rapto. fo. 118.

5 Furem licitum est occidere pro recuperanda re sua de iure civili: de iure vero canonico omnia licent preter cedem. in. c. j. nu. 3. de prescri. fol. 22.

2 Fures famosi tamen possunt furca suspendi alij aliter puniuntur: licet statuta aliter disponant. in. c. inter alia. nu. 31. de immu. eccle. et cemi. fo. 243.

2 Fures si sint nobiles decapitantur et non suspenduntur. in. c. pastoralis. nu. 5. de offi. deleg. fo. 93.

2 Fur presumitur furasse res que die antecedenti fuerunt vise in domo in quam fur intrauit. in. c. si. nu. 9. quod me. cau. fo. 153.

In furtis tantum puniuntur qui non indicat furem tanquam particeps quam ille qui actualiter furatur. in. c. qui cum fure. nu. 12. 2. 3. de fur. fo. 59.

Furem tenetur quis indicare alias posset excommunicari. ibi. nu. 2.

Furem indicare nemo tenetur nisi ad instantiam iudicis hoc precipiens sub pena excommunicationis. ibi. nu. 5.

3 Fur an et quo casu potest intentare actionem furti contra illum qui sibi rem furtiuam furatus est. in. c. in literis. nu. 8. de resti. spo. fo. 169.

7 Fur suspenditur pro tertio furto licet alia duo alibi commiserit que non poterant in loco tertij furti puniri. in. c. j. nu. 2. de cle. percus. fo. 137.

4 Furto recuperare rem mea licitum est mihi non per mendacium si aliter illas recuperare non possum. in. c. sicut. et infra. nu. 15. de iureiuran. fo. 161.

6 Furtum quo casu connumeretur inter casus fortuitos. in. c. unico. num. 16. de commodato. fo. 80.

7 Furans ex magna necessitate nullum incurrit peccatum: sed si necessitas non fuit multum vrgens lenem penam incurrit quia tempore necessitatis omnia sunt communia. in. c. si quis. nu. 1. 2. 2. de fur. fo. 121.

Furans tempore necessitatis debet illud restituere si quando habuerit modum. ibi. nu. 5.

Furans ob necessitatem vrgentem non puniuntur: nec in foro contentioso nec in foro anime. ibi. nu. 6.

7 Furtum non est punibile quando quis credit tollere rem suam vel quod dominus verisimiliter erat permissurus. in. rub. nu. 1. de fur. fo. 121.

7 Furta commissa in alijs territorijs aggrauant furtum postea alibi commissum: non tamen potest ex illis specialiter puniri. in. c. j. nu. 4. de penis. fol. 168.

6 Furtiua res vel alio modo indebite retenta de actualiter restitui: nec sufficit penitere de peccato. in. c. quia plerique. nu. 8. de immu. eccle. fo. 231.

7 Pro inuenienda re futura an possum perquirere domum alterius. in. c. qui cum fure. nu. 6. de fur. fo. 122.

Fur occultus potest promoueri ad sacros ordines post penam et rei furate restitutionem sine aliqua dispensatione. in. c. ex literis. nu. 1. 5. 7. 6. c. ti. fo. 122.

Furans simpliciter res ecclesie non est excommunicatus ipso iure: secus si fregit ostia et rapuit. ibi. nu. 2.

Fur conuictus non potest promoueri ad sacros ordines sine dispensatione. ibi. nu. 3.

Inueniens nummos vel alias res que verisimiliter non erant habite pro derelicto non committit furtum si habuit animum restituendi si patronus appareat qui si non reperitur debet erogare in pauperes. ibi. nu. 4.

Fur qua pena puniatur secundum vtrumque ius et quibus modis agatur contra furem. ibi. nu. 10.

Furtum quinque solidorum puniuntur morte si ex hoc sequatur fractio pacis. ibi.

2 Fur semper est in mora restituendi. Anto. in. c. nisi in prin. num. 5. de renun. fo. 27.

6 Fur non tenetur in foro anime restituere rem cum pena duplici sed satis est satisfacere de delicto. in. c. quia ingredientibus. nu. 5. de test. fo. 111.

7 Furem indicare et etiam furtum commissum potest quis compelli. in. c. dilectus. nu. 1. de excess. prela. fo. 147.

31 **Futurum** exponit pro preterito quia materia hoc requirit. in. c. ad probandum. nu. 20. de re iudi. fo. 81.

De litera G.

6 **Gabella** que non soluitur ab aliquo domino de aliqua re an sit soluenda et illa res perueniat ad alium. in. c. ex parte. nu. 5. de deci. fo. 146.

3 Gabella que venit soluenda pro contractibus debet solui ab vtraque parte. in. c. si. nu. 12. ut lit. non contest. fo. 113.

6 Gabellam fraudantes non tenentur in foro conscientie et omnibus est licitum fraudare nisi illis qui communi consilio imposuerunt. in. c. innouamus. nu. 5. de censu. fo. 201.

1 Gabellas fraudans tenetur in foro conscientie si fuerunt licite impositae. in. proc. Grego. in versu. rex pacificus. nu. 5. fo. 9.

6 Gabella non debet solui ab ecclesijs clericis nisi fuisset imposita pro oneribus ad que tenet ecclesia in. c. non minus. nu. 21. de immu. ec. et cemi. fo. 226.

6 Gabella non soluitur de bonis ecclesie que ad alium locum portantur. in. c. ex literis. nu. 10. de vi. et ho. cle. fo. 9.

1 **Generi** per speciem an et quando derogetur. in. c. j. nu. 10. de re scriptis. fo. 44.

5 Generi per speciem non derogatur quando species est de per se et non potest inferri ad genus. in. c. cum olim. nu. 4. de re iudi. fo. 59.

1 Generi per speciem an et quando derogetur. in. c. sedes apostolica. nu. 12. de rescrip. fo. 58.

6 Generalitas debet referri ad similia. in. c. ad questiones. nume. 6. de re. permuta. fo. 90.

7 Generali petitione non tenetur quis distinguere omnes casus qui possunt sub genere comprehendendi. in. c. de muliere. nu. 1. de despon. fo. 4.

1 Genetius an importet dominum. in. c. j. nu. 26. 2. 30. de postu. prela. fo. 109.

1 Genus positum post speciem restringitur ad species pares expressis. in. c. sedes apostolica. nu. 2. de rescrip. fo. 57.

5 Genus quod non potest verificari nisi in vna specie non inducit aliquam incertitudinem. in. c. j. nu. 8. et 10. de appel. fo. 87.

2 Genus quod non potest verificari nisi in vna specie erit potius species quam genus. in. c. ex parte. el. j. nu. 6. de offi. deleg. fo. 77.

1 **Gesta** a prelato non vero an teneant tam respectu fori temporalis quam penitentialis. in. c. dudum. el. j. nu. 20. de elec. fo. 77.

3 Gesta contra formam mandati sunt nulla et etiam si mandatum non fuit plene ad impletum. in. c. pisanis. nu. 5. de resti. spo. fo. 192.

1 Gesta coram aliquibus ex iudicibus delegatis non valent. in. c. olim. ex literis. nu. 12. de rescrip. fo. 71.

6 Gesta ratione consuetudinis que reputat irrationabilis sunt toleranda saltem ex misericordia. in. c. aqua. nu. 7. de conse. eccle. vel alta. fo. 208.

3 Gesta ab inualide electo tenent ratione publici officij. in. c. cum super. nu. 6. de cau. pos. et proprie. fo. 157.

6 Gesta per occulte excommunicatum non valent in fauorem scienter coram eo litigantis. in. c. dilectus. nu. 11. de preben. fo. 36.

6 Gesta per excommunicatum tolerata tenent quia facit ratione publici officij: secus facit tanquam priuatus. in. c. consultationibus. nu. 7. de iure pa. fo. 195.

6 Gesta per excommunicatum medio tempore quo appellauit et sic dum est in suspensio an valeat excommunicatio vel non an teneat. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 15. de appella. fo. 121.

1 Gesta ab illo qui se gerebat pro prelato an teneant si ille deijcitur a prelatura. in. c. nihil. nu. 11. 17. de elec. fo. 167.

5 Gesta per excommunicatum qui communi opinione non reputabatur excommunicatus sunt valida licet postea appareat excommunicatus: et ideo de alio inabili. in. c. ad probandum. nu. 2. 3. 7. 11. de re iudi. fo. 80.

Gesta per prelatum intrusum qui communi opinione reputabatur prelati an teneant. ibi. nu. 18.

7 Gesta per antecessorem legitime facta extenduntur ad successores. in. c. quia circa. nu. 2. de priuilegiis. fo. 158.



# Repertorium singularium materiarum

- 1 **Gesta** post appellationem aliquando sunt nulla: aliquando sunt annullanda. in. c. consideramus. nu. 1. de elec. fo. 129.
- Gesta** contra ius sunt ipso iure nulla: secus si ignorantia iuris. ibi. nu. 2.
- 4 **Gesta** cum procuratore excommunicato sunt nulla. in. c. post cessione. nu. 17. de proba. fo. 11.
- 6 **Gesta** in aliquo consilio et scripta manu publica semper faciunt fidem. in. c. q. nu. 2. de cle. non res. fo. 17.
- 2 **Gesta** per vicarium censentur gesta per illum cuius vicem gerit. Anto. de but. in. c. inter corporalia. nu. 7. de transla. prela. fo. 17.
- 1 **Gesta** per habentes auctoritatem valent etiam non vocatis illis qui erant inhabiles. in. c. gratum. nu. 15. de postu. prela. fo. 110.
- 1 **Gesta** a non habente auctoritatem non valet. in. c. venerabilem. nume. 26. de elec. fo. 156.
- 2 **Gesta** per fallum procuratorem non tenent in prejudicium domini: sed in prejudicium ipsius sic. in. c. 1. nu. 2. de procu. fo. 138.
- 6 **Gesta** per officiales ratione publici officii post interdicta superioris sunt nulla nisi quo ad ignorantes. in. c. sicut te. nu. 11. ne cle. vel mona. fol. 245.
- 1 **Gesta** a capitulo ad hoc ut valeant oportet quod sciatur collegialiter et in ioso collegio. in. c. genesi. nu. 4. de elec. fo. 179.
- 3 **Gesta** per excommunicatum coram ordinario valent antequam repellatur sed coram delegato dubitatur. in. c. cum inter. nu. 13. de excep. fo. 7.

**Glosse** opinio nec etiam communis que est falsa et evidenter non est sequenda. in. c. capellanus. nu. 3. de fer. fo. 132.

**Corsetus** doctor excellentissimus. Adde quod gl. ceteris opinionibus preponenda est per id quod voluit Jac. bu. in. l. j. C. qui pro sua iuris. ubi dixit iudicandum esse secundum opinionem gl. nisi consuetudo esset in contrarium ut pulchre dixit Ey. in. l. j. C. de ac. et ob. quod est iuris idolum. et Bal. in. peculio suo referens Ey. in. l. non moriturum. C. de contrahen. et commit. stipu. dixit loqui ad vocato. et dicendum idolum tuum. et Bar. in. c. in. i. Andriolus dixit sequere glo. or. que melius pre ceteris intellexit Bal. in. l. cum hereditas. C. de poss. dixit quod auctoritas glo. oēs alios antecellit. et idem Bal. in. l. si. necessitate. C. de bo. que lib. ad heredes. Odo. veritati. in. gl. et imperpetuum non errabis et Bal. in. c. j. de na. suc. seu. quod in consulendo multum sequitur glo. or. quod non potest adherere meliori ite dixit in. l. precibus. C. de impu. et in. l. j. ff. de vul. et pup. et in. aut. cessante. C. de legi. here. et in. l. q. C. de sen. que sine cer. quati. Bal. in. l. si. C. de pe. iud. qui male iud. quod non debemus recedere ab opi. sapient. et maxime glossarum: nec presumitur pro sententia iudicis qui solitus est sequi opi. insolitas. et idem Bal. in. c. contingit. de do. et consu. dixit quod Bart. somnauit in quodam passu de quo ibi quod dicit accidere doctoribus volentibus infringere opi. glossarum. et idem Bal. in. c. j. si. tu dices de pac. iur. fir. quod propter opi. doctorum non debemus recedere ab opinionibus approbatis. alleg. Joan. mo. in. c. cupientes. de elec. lib. vi. dicit etiam quod non debemus recedere a ter. et regulis. facit. quod voluit Bal. in. c. infirmitas. de consi. et in. l. observare. §. proficisci. ff. de offi. procon. et Ang. in. l. §. ff. de accu. dixit non esse tutum recedere ab opinionibus glossarum. et adduco Sal. in. l. traditionibus. C. de pac. dicentem quod ita debemus inherere opinionibus glossarum: sicut Bononienses carotio de quo dixit gl. si. esse in. l. ois diffinitio. ff. de reg. iur. sed illa glo. dicit statum esse regulam sicut bononienses et. et idem Salic. dixit in. l. q. C. de sen. que sine cer. quanti. profe. quod ille qui nescit equitare teneat se super ar. zone. ita dixit de iudice qui nescit iudicare ut sequatur opi. glossarum. et ad iud. Jo. de imo. in. c. pastoralis. in. prin. de offi. ordi. quod potius est standum opinioni glo. quam dicto. Inno. et idem Jo. in. c. cu. contingat. de iur. iur. dixit non esse tutum iudici recedere ab opi. glo. facit quod voluit Matthe. mathe. in. celebrat. trac. suo de eligē. opi. hanc partem tenuit do. meus barb. in. d. c. capellanus. de fer. et Bart. in. l. j. ff. de iust. et iur. quod auctoritas glo. omnes antecellit: et ibi vide dñm Jas. may. Bald. in. c. j. in. prin. in. ti. imperator lotbarius. in. vii. seu. Bald. in. aut. cessante. in. §. col. C. de leg. here. Jo. de imo. in. l. j. in. §. col. de vulga. et pupil. In contrarium facit glo. in. l. sed licet. ff. de offi. presi. que dixit. no. arg. contra eos qui in defectu legum probationem glossarum inducant respō. gl. procedere nisi opinionones doctorum moueantur melioribus et subtilioribus rationi. argu. opti. in. d. c. capellanus. et ibi Abb. vel quoniam loquitur sine lege: quia intantum creditur gl. et doctori in quantum mouet lege vel ratione ut est bo. ter. in. c. ego solis. x. di. et ideo pulchre dixit Bald. in. l. respublica. C. qui. ex cau. ma. in. integ. resti. quod glo. nihil allegans loquitur ex capite suo: et standum sit glo. adde Bart. in. consi. inci. testator. in. suo testamento. Pau. de ca. in. consi. lxx. inci. ad. primum videtur dictas sorores circa fi. et Jo. de imo. in. l. centurio. in. v. col. ff. de vulg. et pupil.

- 7 **Graduum** computatio quomodo fiat. in. c. quod dilectio. nu. 2. et 6. de consan. et affi. fo. 32.
- Gradus** remotior a stipite attenditur et ideo ambo in remotiori gradu esse dicuntur. ibi.
- 2 **Gradus** consanguinitatis et affinitatis prohibitus ab ecclesia non potest dispensari nisi per solū papā. in. c. quod translatione. nu. 9. de offi. lega. fo. 107.
- 7 **Gradus** secundus in linea equali prohibitus est de iure diuino: sed in linea inequali prohibetur tantum a iure canonico. in. c. gaudemus. nume. 11. de diuor. fo. 49.
- 2 **Gradus** secundus in linea equali est dispensalis per solum papam ex maxima causa. in. c. si. nu. 8. de transac. fo. 13.

- 7 **Graduum** computatio etiam in linea inequali quomodo fiat. in. c. si. nu. 3. de consan. et affi. fo. 34.
- 3 **Gradus** consanguinitatis prohibitus a lege diuina circa matrimonia. in. c. literas. nu. 16. de resti. spo. fo. 182.
- 6 **Gratia** quibus modis sumatur. in. c. unico. nu. 2. de commo. fo. 79.
- 1 **Gratia** non presumitur. in. c. in causis. nu. 12. de elec. fo. 150.
- 6 **Gratia** surreptitia non dicitur si omnia non exprimatur dum tamen sint expressa illa que si non essent expressa aut gratia non concederetur aut cum maiori difficultate. in. c. constitutus. nu. 5. de relig. do. fo. 185.
- Gratia** eadem non est indifferenter omnibus concedenda. in. c. venerabilem. nu. 8. qui fil. sint legi. fo. 42.
- 2 **Gratia** concessa alicui per principem: an expiret morte principis si ille cui est facta concessio cepit uti illa gratia in vita concedentis. Anto. in. c. ex tua. nu. 4. de si. presby. fo. 5.
- 1 **Gratia** semel concessa non potest amplius reuocari si est alterius questum. in. c. cum inter vniuersas. nu. 12. de elec. fo. 136.
- 1 **Gratia** si est iusta princeps potest compelli ad ipsam faciendam. in. c. bone memorie. el. j. nu. 13. et 14. de postu. prela. fo. 112.
- Gratia** expirat si moris concedens reintegra. in. c. lris. nu. 4. de rescri. fol. 87.
- 1 **Gratia** in dubio non est presumenda. in. c. congregato. nu. 4. de elec. fo. 175.
- 7 **Gratia** concessa per sedē apostolicā non potest probari nisi per litteras et non per testes: exceptio quoniam scriptura sit deperdita. in. c. ex diligenti. nu. 3. de simo. fo. 151.
- 1 **Gratia** a: possit probari sine literis. in. c. in nostra. nu. 11. de rescri. fo. 81.
- 1 **Gratuatur** quis dum beneficia confert. in. c. mandatum apostolicum. nu. 3. de rescrip. fo. 86.
- Collatio** beneficiorum in computatur inter fructus. ibi.
- 6 **Gratu** men impositum a superiore debet esse moderatus alias debet reduci ad debitam moderationē. in. c. preterea. nu. 7. de iurepa. fo. 195.
- 2 **Gratu** amen extrajudiciale nunquam transit in rem iudicatam. Ant. in. c. ad aures. nu. 12. de tem. ordi. fo. 37.
- 1 **Gratu** are non debet ecclesiam ille qui misit executorias sed ille qui primo misit monitiones. in. c. literis. nu. 1. de rescrip. fo. 86.
- 5 **Gratu** amen ob quod fuit appellatum discutitur coram iudice ad quem etiam parte contumace et lite non contestata etiam in prima instantia. in. c. interposita. §. sane. nu. 1. et 2. de appel. fo. 138.
- 6 **Gratu** amen quod imponitur non debet excedere cursum solutum. in. c. cum apostolus. nu. 3. de sen. fo. 200.
- 2 **Gratus** presbyter ordinatus a latino an possit accipere uxorem. Ant. in. c. quod transla. nu. 3. de tempo. ordi. fol. 38.
- 1 **Gratus** presbyteri habent uxores. in. c. licet de vitada. nu. 4. de elec. fo. 123.
- 1 **Gratus** antequam ad observationem canonum. in. c. j. nu. 8. de consi. fol. 16.
- 2 **Gratus** presbyter qui licite retinet uxorem si veniat inter latinos an cogatur dimittere uxorem. in. c. cum secundum. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 38.
- 1 **Gregorius** idem est quod vigilans et fuit pspicacissimi ingenij et eminentis scientie. in. proe. Grego. nu. 7. fol. 6.
- 3 **Guelfi** dicunt illi qui adheferunt ecclesie. Gibellini dicunt qui adheferunt imperatori tempore quo inter ecclesiam et Fridericum imperatorem fuit discordia. in. c. pisani. nu. 13. de resti. spo. fol. 193.
- 7 **Guerra** existente inter christianos et infideles non solum est exercitus deferens arma et alias merces prohibita sed etiam deferens quascunque merces. in. c. quod olim. nu. 1. de iude. fol. 97.

**De litera B.**

- 7 **Habitatus** susceptio inducit tacitam professionem. in. c. insinuante. nu. 4. qui cle. vel vo. fo. 22.
- Habitatus** susceptio sine professione impedit matrimonium. ibi. et non dirimit. ibi. in. c. 2. foluit. nu. 1. et 3. q. cle. vel vo. fo. 21.
- Habitatus** pfefforum susceptio extra religionem a non habete potestatem incorporandi religioni impedit matrimonium contrahendum si non dirimit contrahendum. ibi.
- Habitatus** probationis vel professionis an et quando matrimonium impedit et dirimat. ibi. nu. 3.
- Habitatus** probationis delatio per annum extra religionem an obliget. ibi. nu. 4.
- 7 **Habitatus** religionis susceptio an votum solemnizet. in. c. meminimus. nu. me. 4. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 6 **Habitatus** non facit monachum. in. c. porrectum. nu. 1. et 4. et 8. de regu. fo. 160.
- 6 **Habitatus** solus an sufficiat ad professionem. in. c. sicut nobis. num. 4. de regu. fo. 162.
- 7 **Habitatus** facit presumere quem esse qualis est habitus. in. c. si vero. cl. §. nu. 2. et 6. de sen. excom. fo. 179.
- 7 **Habilitatus** ad studendum in aliqua facultate an censeatur habilitatus ut possit in ea doctorari vel legere. in. c. j. nu. 2. de magi. fo. 93.
- 7 **Heres** maritus tenetur alere uxorem mariti defuncti donec restituerit dotem si non habet unde aliunde se alat: alias secus. in. c. salubriter. nu. 6. de vsur. fo. 129.
- 7 **Heres** contumax in non satisfaciendo facit prejudicium defuncto qui in vita fuit negligens in restituendo. in. c. in literis. nu. 2. et 4. de rap. fo. 120.
- Heres** an et quando teneatur ex delicto defuncti etiam ultra vires hereditarias. ibi. nu. 3.
- Heres** censetur tacite grauatus per defunctum ut restituat male ablata si defunctum in vita penituit et in forma ecclesie absolutus fuerit. ibi.
- 6 **Heres** si non conficit inuentarium non potest detrabere falcidia etiam de iure canonico



## Super Lectu. Banormitani.

- canonico. in. c. raynaldus. nu. 13. 7. 14. de testa. fo. 127.  
 Heres nō conficiēs inuentarium tenet creditoribus vltra vires hereditarias etiam de iure canonico sed non in foro penitentiali. ibi. nu. 14.  
 6 Heres qui probabiliter pōt ignorare factū defuncti potest prescribere. in. c. cura pastoralis. nu. 5. de iurepa. fo. 193.  
 6 Heres qui soluit legata integra nō pōt petere si credebatur qd non detraheretur falcidia: si vero soluit quia credebatur hereditatem sufficere 7 non sufficit pōt repetere. in. c. is qui. nu. 11. de solu. fo. 102.  
 6 Heres nō ad implens voluntatem defuncti nō solum circa legata soluēda: sed etiā circa votum exequendū 7 alia onera extrinseca mādata a defuncto perdit successionem etiam si defunctus decesserit ab intestato et qñ. in. c. licet. nu. 4. 7. 15. de voto 7 vo. re. fo. 176.  
 5 Heres an possit appellare si fuit actum contra eum ex cōfessione defuncti. in. c. cum speciali. §. porro. nu. 7. de appel. fo. 130.  
 7 Heres nō tenet vltra vires hereditarias etiā nō confecto inuentario ad restituendas vsuras defuncti. in. c. tua nos. nu. 10. de vsur. fo. 127.  
 7 Heres non confecto inuentario non tenet in foro penitentiali. ibi. nu. 11.  
 7 Heredes nō tenent de delicto defuncti nisi in vita ipse defunctus incidit in penam delicti. in. c. si. nu. 4. de here. fo. 104.  
 7 Heres non potest declarare animū defuncti. in. c. cu3 ad sedem. nu. 16. de resti. spo. fo. 187.  
 7 Heres tenetur restituere vsuras quas suus defunctus extorsit licet ad ipsum nihil peruenerit: qz conuenitur ex quasi p̄ctu defuncti conditione indebiti. in. c. michael. nu. 4. de vsu. fo. 129.  
 6 Heres pro parte in qua est institutus tenetur approbare alienationem quam fecit testator in vita sua de bonis ipsius heredis. in. c. j. nume. 3. de testa. fol. 111.  
 7 Heres vsurarij compellitur ad restituendas vsuras per easdem penas per quas poterat ipse vsurarius compelli. in. c. tua nos. nume. 4. de vsur. ris. fo. 127.  
 Heredes vsurarij tenent ad restituendas vsuras pro portionibus hereditarijs: sed si vnus effectus est nō soluendo alter tenetur in solidum. ibi. nu. 6. 7. 10.  
 3 Heres succedit in vitiū sui authoris. i. testatoris etiam qd ipse sit in bona fide. in. c. grauis. nu. 10. de resti. spo. fo. 177.  
 6 Heres a quo aliquo respectu auferitur sibi hereditas non perdit nomen heredis. in. c. raynaldus. nu. 15. de testa. fo. 127.  
 6 Heres tenetur ex delicto defuncti de iure canonico. in. c. cum secundum. nu. 11. de preben. fo. 28.  
 6 Heres q nō implet iussu testatoris pōt cogi ab ep̄o ne capiat bona sibi ab ipso testatore relicta. in. c. si heredes. nu. 1. 2. de testa. fo. 113.  
 Heres si negligit adimplere voluntatē testatoris pōt taz ecclesiasticus q̄ secularis iudex etiam circa legata ad pias causas officium suū imparti 7 est locus preuentioni inter ipsos. ibi. nu. 3.  
 Heres intra quantum tempus debeat soluere legata que si non soluerit intra illud incurrat penam 7 quam. ibi. nu. 5.  
 Heres negans legata ad pias causas 7 vsqz ad sententiam perseuerans in negatione punitur pena dupli. ibi.  
 6 Heres tenetur pro mala administratione rectoris ecclesie. in. c. ex presentium. nu. 3. 7. 8. de pigno. fo. 93.  
 6 Heres debitoris pōt allegare contractum sui autoris esse feneratoritium: licet autor suus taceret. in. c. ad nostram. nu. 6. de emp. 7 ven. fo. 86.  
 2 Heres an possit capi in casibus in quibus defunctus capi poterat. in. c. compromissum. nu. 3. de arbi. fo. 88.  
 7 Heres vsurarij siue filius siue extraneus tenetur vsuras restituere et ad hoc potest compelli quasi ex contractu inito cum defuncto. in. c. tua nos. nu. 1. 7. nu. 9. de vsur. fo. 126. 7 seq.  
 1 Heres an teneatur ex delicto defuncti 7 quid tam de iure civili quam de iure canonico. in. re. c. ecclesia sancte marie. nu. 23. de consti. fo. 36.  
 6 Heres non conficiens inuentarium non tenetur in foro conscientie vltra vires hereditarias. in. c. qz pleriqz. nu. 4. de immu. eccle. fo. 232.  
 Heres an teneatur in foro conscientie soluere legata in minus solenni testamento relicta. ibi. nu. 4. 2. fo. 234.  
 7 Heres non tenetur exonerare conscientiam defuncti nō penitentis: alias secus. in. c. a nobis. el. ij. nu. 5. 7. 13. de sen. excom. fo. 187. 7 seq.  
 3 Heres ante acceptam possessionem non potest intentare contra inuasorem rerum hereditariarum interdictum recuperade. in. c. cum super. nu. 19. de cau. pos. 7 proprie. fo. 158.  
 3 Heres tenetur de delicto defuncti indistincte de iure cano. in. c. ij. numi. 55. de ordi. cog. fo. 148.  
 5 Heres tenet exonerare cōsciētā defuncti. in. c. ij. nu. 8. de prescrip. fo. 22.  
 6 Heres etiam laicus potest compelli ad satisfaciendū pro defuncto per iudicem ecclesiasticum 7 quid de iure civili vel canonico. in. c. parochia. no. nu. 4. de sepul. fo. 140.  
 Heres non potest conueniri coram iudice ecclesiastico: vigore iuramenti prestiti ab eius auctore. ibi.  
 Heres non conficiens inuentariuz an teneatur vltra vires hereditarias ex delicto defuncti. ibi. nu. 7.  
 Heres tenetur exonerare conscientiam defuncti. in. c. cu3 sit generale. nu. me. 22. de foro compe. fo. 66.

- 6 Heres non omne votū defuncti tenetur adimplere. in. c. licet. nume. 12. de voto 7 vo. re. fo. 176.  
 2 Heredes vnus dñi habentis iurisdictionem an ipsi habebunt insolida an debeant simul cōuenire. in. c. prudentiam. nu. 12. de offi. deleg. fo. 84.  
 6 Heres an naturaliter sit obligatus ad soluēda integra legata. in. c. quia pleriqz. nu. 16. de immu. eccle. fo. 232.  
 4 Hereditas non adita per monachū transmittit in monasterium. in. c. in presentia. nu. 77. de proba. fol. 21.  
 7 Hereticus non est ille q errat in fide tñ illum credit errorem esse fidei 7 paratus est se corrigere si aliud tenet ecclesia. in. c. j. nu. 2. de here. fo. 98.  
 1 **Hereticus** si aliquis dñat nō p hoc dñant eius opera. in. c. damnamus. nu. 4. de sum. tri. 7 fi. ca. fo. 14.  
 3 Heresis crimen est mere ecclesiasticū. nec iudex laicus posset nouas penas introducere. in. c. cum sit generale. numero. 19. 7. 31. de foro competēti. folio. 66.  
 7 Heretici an sint statim tradendi curie seculari: an vero sit eorū cōuersio expectanda. in. c. excoīcamus. el. j. nu. 10. de here. fo. 103.  
 1 Hereticus presumitur qui sustinet excoīcationem multo tpe. in. c. ab excoīcommunicato. nu. 21. de rescrip. fo. 85.  
 7 Cum heretico non licite contrahimus 7 quare. in. c. si vere. nu. 3. de sen. excom. fo. 190.  
 Hereticus omnis est excommunicatus. ibi. nu. 5.  
 7 Heretici dicuntur nō solū q male sentiunt de articulis fidei sed etiā de sacramentis ecclesie. in. c. ad abolendam. nu. 2. de here. fo. 101.  
 Heresis dubia remittitur cognoscenda ad solum papaz sed qñ est clara ipsam punit ep̄s loci. ibi. nu. 3.  
 Heretici vt euitent penam qua forma seruata debeant reuerti ad fidem. ibidem. nu. 6.  
 Heresis est crimen mere ecclesiasticum sup quo non cognoscit iudex secularis nisi exequenda snia ab ecclesiastico lata. in. num. 7. 2. 12.  
 Contra suspectum de heresi quō procedatur. ibi. nu. 8.  
 Heretici puniuntur pena ignis. ibi. nu. 13.  
 2 Heresis est crimen oīno spectās ad indices ecclesiasticū adeo vt nec indirecte pōt laicus cognoscere. in. c. j. nu. 12. de offi. or. fo. 110.  
 7 Heretici vel aliq infideles etiā si sint coniuncti nō possunt heredes institui 7 si eos instituent aliqua persona religiosa erit excoīcata etiam post mortem. in. c. si quis. nu. 1. de here. fo. 100.  
 7 Hereticus presumptus si stat per annum in excoīcatione presumitur verus hereticus. in. c. insinuatum. nu. 4. de simo. fo. 80.  
 7 Hereticis seu paganis non debet aliquid reliqui in testamento. in. ca. si quis. nu. 1. 7. 2. de here. fol. 100.  
 6 **Corsetus** Adde q collegio iudeorū nō potest aliqd in testamēto relinqui: 7 per consequens collegio illicito nec singulis iudeis. glo. est in. c. ius dei. super verbo permittantur. de iude. 7 quid in alijs: vide Joā. de ana. ibidem. 7 vide glo. in. c. sane. xxiij. q. ij. 7 in. c. si quis ep̄s. de here. 7 Ang. in. l. j. c. eod. post glo. ibi que tenet quod licet non possit legari collegio iudeorum tamen vni vel singulis legari potest. 7 illam glo. sequitur ibi Butrig. 7 Barto.  
 7 Hereticus si suum errorem nō extirpauerit impossibile est q vitā eternam possit consequi etiā si fecerit omnia bona opera in hoc mundo pro nomine xp̄i. in. c. firmissime. nu. 1. de here. fo. 100.  
 Heresis 7 schisma fraternizant licet in aliquo discrepent. ibi. nu. 2.  
 Hereticus est credens posse fieri duos papas veros. ibi.  
 Heretici vnde dicantur. ibi. nu. 3.  
 6 Heresis est delictum mere recognoscendum per iudicem ecclesiasticum 7 non per secularē cui nuda executio tm̄ cōmittit. in. c. ea que. nu. 14. de statu mona. fo. 183.  
 5 Hereticus est priuatus omnibus iuribus 7 bonis 7 est excoīcatus. in. c. cum non liceat. nu. 5. de prescrip. fo. 30.  
 Tanqz hereticus punitur ille qui credit ecclesiaz non habere potestātē canones condendi. ibi. nu. 6.  
 7 Heretici omnes 7 cū eis quomodocunqz participātes sunt excoīcati. in. c. nouerit. nu. 1. de sen. excom. fo. 195.  
 7 Hereticus est ille qui credit papaz nō habere potestātē legis cōdende. in. c. j. nu. 3. de apost. fo. 105.  
 7 Heretici licite possunt omnibus eorū bonis spoliari: quia magis delinquant cum fidem aliquando cognouerint. in. c. quod super. nu. 11. de voto 7 vo. re. fo. 77.  
 1 Hereticus rediens ad fidem an recuperet que prius habebat. in. c. quia diligentia. nu. 9. de elec. fo. 123.  
 7 Heresis probatur non solū per criminosos sed per excoīcatos: simonia vero nō probatur per excoīcatos nisi in vno casu: de quo in. c. licet bel. nu. 21. de simo. fo. 86.  
 3 Hereticum est habere in terris duos vicarios christi 7 sic duos pontifices. in. c. nouit ille. nu. 12. de iud. fo. 32.  
 5 Heretici excoīcati non possunt testari. in. c. ad probādum. nu. 10. de re iudi. fo. 80.  
 Hereticus nō dicitur ille qui errat in articulis fidei ni supertinaciter suū errorem defendat. in. rub. nu. 5. 7. de sum. tri. 7 fi. catbo. fo. 11.  
 3 Hereticus qs nō psumit ex p̄sumptione facili. in. c. j. nu. 26. de iud. fol. 6.



# Repertorium singularium materiarum

**Heremita** potest nomine vniuersalis ecclesie votum continēte recipere. in. c. veniens. nume. 3. qui clerici vel vo. folio. 21.

**Heremita** non dicitur religiosus licet gaudeat privilegio ecclesiastico: et non habet superiorem heremitam. in. c. cum monasterium. numero. 2. de elec. fo. 131.

**Heremite** nō appellantur persone religioſe et non renuntiant proprio et sunt sicut locuste sine rege et dubitat an gaudeat privilegio ecclesiastico. in. c. ex parte. nu. 10. de regu. fol. 169.

**Heremite** vtrum sint persone ecclesiastice et gaudeant privilegio fori. in. c. nullus. nu. 10. de foro cōpe. fo. 49.

**Histriones** an peccent et ipsi et illi qui dant eis pecuniam. in. c. j. nu. 1. de cle. vena. fo. 137.

**Histriones** seu buffones nō possunt promoueri ad clericatū etiā peracta penitentia diuino modo exercuerint eorū artes causa questus. in. c. cū docto rem nu. 2. de vi. et hone. cle. fo. 7.

**Histriones** tenentur ad restitutionem illorū que lucrati sunt vigore talis exercitiū in. c. cum sit. nu. 5. de iude. fo. 98.

**Hypothecaria** actio cōpetēs in bonis alicuius transit cū translatione bonorū in tertiā facta etiam cum auctoritate iudicis. in. c. ex literis. nu. 3. de pig. fo. 95.

**Hypothecaria** agens excluditur si sibi auferatur debitum cuius vigore habet hypothecam. ibi. nu. 4.

**Hypocrita** si quid acquirat cōtemplatione boni christiani debet in pauperes erogare vel ecclesie restituere in. c. plerique. nume. 36. de immu. eccle. folio. 234.

**Homagium** vel fidelitas an licite preſtent. circa periculum simonie pro beneficio consequēdo. in. c. j. ex diligenti. nu. 4. de simo. fo. 22.

**Homagium** quid sit et vnde dicatur et pro quibus rebus preſtetur. in. c. si. nu. 2. de regu. iur. fo. 208.

**Homagium** preſtans siue tributum alicui censetur illū in superiorem recognoscere. in. c. veniens. nu. 3. de accu. fo. 62.

**Homicidium** computatur inter grauiora et horribiliora peccata. et idem est furtum et rapina. in. c. cum contingat. nu. 2. de fo. compe. fo. 78.

**Homicidium** necessarium non priuat spe coniugij. in. c. j. num. 1. de diuor. folio. 46.

**Homicida** pōt cum epō dispensari. in. c. ex literis. nu. 2. de cle. non ordi. mini. folio. 143.

**Homicida** occidens aliquē vt liberet se et sua nō punitur vel etiam vt liberet res eius: et hoc vltimo casu non punitur. si in foro contentioso: secus in foro anime. in. c. interfecisti. nu. 2. de homici. fo. 107.

**Homicida** dicitur nō solū ille qui interfecit: sed ille qui ligauit hominem vt facilius interficeret. in. c. suscepimus. nu. 2. de homici. fo. 110.

**Homicida** non pōt esse maritus illius mulieris cuius virū ipsius mulieris cōtemplatione interfecit: secus si sine dolo et fraude interfecerit. in. c. j. nu. 1. 4. 6. et 7. de conuer. in si. fo. 172.

**Homicidij** quo ad peccatū remittit per simplicem sacerdotem. in. c. perpendimus. nu. 4. de sen. excom. fo. 185.

**Homicida** est qui dat causam abortioni qñ scz conceptum erat viuū alias secus et de iure ciuili capite punitur. in. c. sicut. el. j. num. 1. 2. 3. et 8. de homici. fo. 113.

**Corsetus** Adde qđ mulier faciens abortiū puniū vt homicida de quo in. l. diuus. ff. de extraor. cri. vbi habet qđ mulier qđ data opera fecit abortiū danda est tpa l. exilio. et subdit ibi litera. Indignū enim videri potest impune eā maritū liberis fraudasse: pondera illam rationem: vtrum illa. l. cū fini. habeat locū in muliere non pregnantē ex marito sed ex altero. gloss. ibi dicit qđ illa. l. procedit si non erat grāuida per. xl. dies: quia post. xl. dies tenet de homicidio fm legem. Hys vel pompeiam de parvitijs: quia tunc partus erat animatus. Barto. ibi in illa. l. diuus. dicit etiam quod nō erat animatus. si fecit per pecuniam capite puniū. per. l. cicero. ff. de penis. que. l. dicit qđ grauius puniū illud quod fit per pecuniam quā sine. et sic facit fm Bart. contra assessores qui pretio accepto alij quid faciunt. et subdit in. l. diuus. quod qñ dicatur partus animatus vel non relinquendum est naturalibus. et remittit se ad notata. in. d. c. sicut. el. j. Ange. vero in. d. l. diuus. primo colligit qđ mulier studiose faciens abortiū relegatur: et qđ partus masculus citius viuificatur in ventre quā femineus. qđ masculus p. xl. dies formatur in ventre. femina post. lxxx. Et ideo post ista tpa tenet. l. pompeia. et. l. cornelia. et vult etiam allegare d. c. sicut. Adde etiam predictis qđ habet in. l. pen. C. de fidei. vbi dicitur qđ si quis necandi infantes pīculū aggressus est capitali supplicio puniū. et est ibi casus fm Bald. qđ nō est necesse qđ offensus reuocet ibi ad iniuriā et animū. et quod mulier faciens insultum causa occidendi puniū vt masculus. Butri. ibi dicit qđ illa litera pōt intelligi de infante nato et de existente in ventre: et ideo facit ad questionem statuti cauētis quod occidens hominem capite puniatur. quidam percussit pregnantem et fecit abortiū vtrum debeat capite puniri percussiens. quidā dicunt quod non: qđ aut accusatur. l. cornelia. de fidei. et illa requirit dolum: sed iste non est in dolo: ergo et aut. l. municipali. et idem quia dicit hominem: sed

iste non est homo ante qđ nascatur: vt. in. l. pe. C. de postul. here. in. l. vni. de dicitur esse in spe et non in re: et minus est esse in spe qđ in re vt in. l. minus. ff. de regu. iur. Alij distinguunt aut erat ante. xl. dies aut post et dicit vt. 3. et istud scietur si extrahatur de ventre fm philosophos. But. dicit qđ in. l. cornelia. ipse distingueret an homo esset in dolo: secus in. l. municipali. vt ibi per eū. Ange. ibi dicit qđ in quantum ibi probatur in text. et gloss. quod percussiens mulierem pregnantem capite puniū procedit si sciebat pregnantem et sic si fuit in dolo et qđ partus fuerit animatus. Sed istis duabus cessantibus nō pōt puniri pena capitis sed alia pena de quo remittit se ad notata per. l. plagij. C. de plagia. Sali. ibi credit qđ pro decisione huius dubij sit recurrēdū ad materiam illam quando quis delinquit vltra cogitatū an et qualiter puniatur: quam materiam ipse posuit in. l. qñ multa facinora. C. ad le. iul. de vi publi. et aliquid tangitur in c. sicut dignum. de homi. et subdit ibi Sali. qđ illa. l. penul. potest intelligi quando sciebat pregnantem et sic habebat animū occidendi ventrem et nō putat verum quod dicit Butrig. videlicet qđ statutum non requirit dolum: quia statuta penalia recipiunt interpretationem restrictiuā scdm ius commune. de quo remittit ad notata per se in. l. j. C. de noralijs bus. facit quod not. in. c. cum dilectus. de consue. et in. l. fin. §. in computa. tione. C. de iure deliberandi. Et sic not. qđ licet si atutum puniat factum consummatum et nō animū prout facit ius cōmune tamen debet esse factum dolo consummatum. Mibi placet opi. Angel. qđ dicta. l. diuus. pcedat in sciente pregnantem: et sic si fuit in dolo pro quo pondero text. in d. l. diuus. in ver. data opera. et sic presupponit studium et scientiam. optime facit. l. data opera. et quod ibi no. C. qui accu. non pos. et quod voluit Ange. in. l. j. C. de thesau. lib. x. in ver. studio. et aut. de nuptijs. in. §. si ve ro ab initio. et in aut. vt erac. instan. do. in. §. si. et Bald. in. l. j. C. de lati. li. ber. tol. et in. l. j. §. huius studij. ff. de insti. et iu. vbi dicit statuto cauētur qđ si quis fecit maleficium studiose puniatur quod intelligitur voluntarie cum applicatione animi. et vide glossam ordinariam. l. j. C. de his qui se se dese. cum simili. Item placet mibi illa opinio: aut corpus erat anima tum vel non animatum pro quo dico esse casum in indiuiduo. in. c. quod vero xxxij. qñ. §. et ita intelligatur statutum secundum ius commune. prout dicit Sali. que omnia perpetuo nota.

**Homicidium** casuale non imputatur ei qui non occidit nec fuit in culpa. in. c. exhibita. nu. 1. de homici. fo. 113.

**Homicidium** casuale non impedit quisquis possit promoueri. ibidem. numero. 2. et 4.

**Homicida** potest per papam dispensari vt postea promoueat ad sacros ordines licet hoc cū difficultate concedat: in minoribus autem per episcopū dispensat. in. c. sicut dignum. nu. 1. 2. de homici. fo. 109. Et in. c. seq. in vlti. nota. eo. titu.

**Homicidium** casuale non imputatur ei qui dat operam rei licite nec fuit in aliqua culpa. in. c. dilectus. nu. 1. de homici. fo. 111.

**Homicidium** casuale et sine culpa non facit quem irregularem. ibi. nu. 3.

**Homicidium** licet nō processerit ex culpa tamen quille qui fuit causa dā bat operā reillicite nō excusat. in. c. tua nos. nu. 4. de homici. fo. 112.

**Homicida** licet penitens non potest administrare sine peccato. in. c. sci. scitatus. nu. 1. 4. de rescrip. fo. 54.

**Homicida** etiam per acta penitentia prohibetur in sacris administrare. in. c. si. nu. 3. et 5. de tempo. ordi. fo. 40.

**Homicidij** coniugis non impedit matrimonium contrahi nisi hoc pro posito factum fuerit. in. c. super hoc. numero. 4. de eo qui du. in. mat. folio. 23.

**Homicida** dicitur etiam ille qui dat sortilegia sine malis vel venena ad bibē dum ad hoc ne soboles nascatur. in. c. si aliquis. nu. 1. de homici. fo. 108.

**Homicida** est ille qui dat bibendum pocula amatoria si illa que sumpſit mortua est: licet preter intentionem dantis. ibi. nu. 2.

**Homicidij** casuale non imputatur ei qui non fuit in culpa. in. c. latoz. nu. mero. 1. de homici. fo. 110.

**Homicida** pōt retinere beneficia si non priuatur nā ipse nō est priuatus ipso iure. in. c. cum nostris. nu. 22. de conces. preben. fo. 59.

**Homicida** qualificatus grauius puniū qđ simplex homicida. in. c. at si clerici. nu. 39. de iudi. fo. 15.

**Homicidium** casuale imputatur ei qui dedit causam rei illicite vel licite: dummodo diligentiam non adhibuerit. in. c. continebat. nu. 1. de homici. fo. 109.

**Homicida** casualis nō dispensatur nisi per papam si culpa precesserit casum intellige in sacris ordinibus secus in minoribus. ibi. nu. 2. et 4.

**Homicidium** casuale nō est punibile. in. c. significasti. el. j. nume. 2. de homici. folio. 111.

**Homicida** qui interfecit aliquem ob necessariam offensionem sui vel suarum rerum non comprehenditur sub statuto loquente de homicidio. in. c. si perfodiens. nu. 1. de homici. fo. 107.

**Homicidium** casuale non imputatur ei qui dedit operam rei licite: nec fuit in culpa. in. c. iohannes. nu. 1. de homici. fo. 113.

**Homicida** est ille sacerdos qui vult percutere cā discipline adeo modum excessit quod ex verberibus ille mortuus est. in. c. presbyterū. num. 1. de homici. fo. 109.

**Homicidium** et aliud delictū vel dānum datum si fuerit commissum sine dolo



## Super Lectu. Banormitani.

- dolo non sunt punibilia in foro penitentie. ibi. nu. 4.
- 7 Homicidium vel alia delicta commissa et lata culpa non puniuntur in foro contentioso. in. c. quesitum. nu. 2. de peni. et remis. fo. 173.
- 7 Homicida non tenetur de homicidio quod dolo non commisit. in. c. j. numero. 8. de iniur. fo. 166.
- 7 Homicidius casuale imputatur ei qui licet dederit operam rei licite: tamen non adhibuit diligentiam. in. c. ad audientiam. nu. 1. de homi. fo. 10.
- Homicida dispensatur in sacris per solum papam: in minoribus vero per episcopum. ibi. nu. 3. et 4.
- 7 Homicida siue aliter debilitans aliquem adeo quod tempore vite sue remanebit debilitatus tenetur ad omnia et ad quicquid ille potuisset lucrari. in. c. j. nu. 6. de iniur. fo. 166.
- 7 Homicidium causa defensionis non imputatur ad culpam etiam quando ad penitentiam imponendam. in. c. j. nu. 2. de diuor. fo. 46.
- Homicidium in vxores vel alias personas in quibus casibus priuat homicidam quod non posset contrahere matrimonium. ibi. nu. 5.
- 7 Homicide omnes censentur quando non apparet ex quo vulnere ille mortuus fuerit. in. c. significasti. el. h. nu. 13. de homici. fo. 112.
- 1 **Homines** vnius provincie presumuntur scire edictum promulgatum in vna parte illius provincie si edictum concernebat totam provinciam: secus si partem tantum. in. c. j. nu. 17. de postu. prela. fo. 104.
- 7 **Honestas** semper consideratur in matrimonijs contrahendis. in. c. ad audientiam. nu. 6. de despon. fo. 3.
- 7 Honestas in contrahendo matrimonio magis attenditur quaz rei veritas. in. c. iuuenis. nu. 2. de despon. fo. 3.
- 4 Honor quid sit. in. c. licet. nu. 1. de proba.
- 2 Honorandus est magis qui recipit potestatem a maiore quam a minore. in. c. per tuas. nu. 1. de maio. et obe. fo. 126.
- 6 Hortus censetur legatus legata domo si hortus erat contiguus: alias secus. in. c. raynutius. nu. 4. de testa. fo. 122.
- 3 **Hospitalia** a quibus recipiunt rectorem ab episcopo vel a patre no. in. c. olim. el. j. nu. 3. de resti. spo. fol. 179.
- 6 Hospitale non presumitur religiosum ex eo quod in eo interdum celebretur nisi actus celebrandi sit publicus ad quem omnes indifferenter dimittantur. in. c. si. nu. 2. de cens. fo. 206.
- 6 Hospitale non probatur esse religiosum. i. constructum auctoritate episcopi ex eo quod episcopus vnum ius episcopale in eo exercuerit. in. c. j. nu. 5. et nu. 6. de religio. domi. fo. 174.
- 3 Hospitalium rectores et alij laici deferentes ad specialem habitum non gaudent privilegio istius decre. nec alio privilegio clericali. in. c. j. numero. 22. de iura. calum. fo. 125.
- 6 Hospitalarum et conversarum alicuius monasterij non sunt persone mere laicales. in. c. dudum. nu. 3. de deci. fo. 153.
- 6 Hospitalia gaudent privilegijs concessis ecclesijs. in. c. accedentibus. nu. me. 3. de priui. fo. 156.
- 6 Hospitalia visitare qualiacumque sint an possint archiepiscopus vel episcopus. in. c. sopite. nu. 5. de cens. fo. 203.
- 6 Hospitalia presumuntur publica et auctoritate episcopi constructa si in eis est capana et publice celebrat. in. c. parentibus. nu. 1. de priui. fol. 153.
- 6 Hospitalia presumuntur religiosa in dubio quando habent capanile cum campana et ibi publice celebrat quotidie. in. c. sopite. nu. 5. de cens. fo. 292.
- 6 Hospitalia quo casu gaudeant immunitate ecclesiastica. in. c. ecclesie. numero. 7. de immu. ecclesia. fo. 234.
- 6 Hospitale potest fundari sine auctoritate episcopi et ita fundatum dicitur priuatum: et episcopus nil habet facere nisi quia habet in eo ius visitandi et videndi an omnia procedant secundum voluntatem illius qui mandauit construi. in. c. inter dilectos. nu. 2. de dona. fo. 106.
- 1 Hospitalia et alia loca religiosa gaudent privilegijs ecclesiarum. in. c. ex literis. nu. 2. de consue. fo. 92.
- 2 Hospitalium rectores non possunt renuntiare administrationi sine auctoritate episcopi. in. c. admonet. nu. 6. de renun. fo. 11.
- 3 Hospitalia habent illa privilegia que habet ecclesia. in. c. cum sit generalis. nu. 3. de foro compe. fo. 63.
- 6 Hospitale non constructum auctoritate episcopi in quo tamen habitant infirmi an dicatur locus religiosus et pius. in. c. officij. nu. 7. de testa. fo. 122.
- 3 Hospitalium rectores quo casu gaudent privilegio fori. in. c. nullus. nu. 11. de foro compe. fo. 49.
- 6 Hospitalia fundata auctoritate episcopi dicuntur religiosa et illis preest episcopus: si vero non sunt fundata tali auctoritate non dicuntur religiosa et eis non preest episcopus nisi quo ad curam. in. c. de xenodochijs. nu. me. 3. de relig. domi. fo. 184.
- Hospitalium rectores an possint esse religiosi vel clerici seculares vel laici. ibi. nu. 4.
- Hospitale dicitur religiosum quando est fundatum auctoritate episcopi. in. c. ad hec. et infra. nu. 2. eo. ti.
- Hospitale fundatum auctoritate prophanam potest redire ad prophanos vsus ante mortem fundantis: secus post mortem. ibi. nu. 4.
- Hospitale etiam cum oratorio potest fundari a laico sine pontificis auctoritate. ibi. nu. 6.

- 2 **Humilitas** contra obedientiam est potius peccatum. Anto. in. c. nisi. in prin. nu. 2. de renun. fo. 27.
- Delitera 3.
- 3 **Idoneus** specialis equiparatur procuratori. in. c. imperatorum. nu. 7. de iur. cal. folio. 127.
- 1 Idoneus quomodo quis probetur. in. c. i. num. 35. de postu. prela. fo. 108.
- Idoneus ad aliquod officium quomodo quis presumatur. in. c. postquam. nu. 5. de elec. fo. 119.
- Idoneum quem esse ad quem spectat probatio. ibi. nu. 7.
- 5 Idoneus non est ille qui aliqua exceptione submoueri potest. in. c. vt des bitus. nu. 24. de appel. fo. 127.
- 1 Idoneus requiritur: quod si quis sit tempore quo eligitur sed si postea efficiatur idoneus non releuat. in. c. dudum. el. j. nu. 8. de elec. fo. 140.
- 4 Idoneitas extrinseca an presumatur et si non presumatur cui incumbit onus probandi illam. in. c. si. nu. 6. de presum. fo. 124.
- 7 **Ignis** quem posui in agro meo si ex vi ventorum vel alio casu dederit damnum in re vicini: an ego tenear ad dicti damni estimationem. in. c. si egressus. nu. 1. de iniur. fo. 167.
- 7 **Ignorantia** iuris non excusat contrabentes. in. c. ex literis. nu. 4. de spon. fo. 4.
- 7 Ignorantia presumitur ex coniecturis. in. c. cum illorum. nu. 15. de sen. ten. excom. fo. 190.
- 2 Ignorantia an sit peccatum. Anto. in. c. nisi. 5. pro defectu. nume. 10. de renun. fo. 28.
- 7 Ignorantia in aliquo excusat. in. c. ex literis. nu. 3. de eo qui cog. con. fo. 31.
- 7 Ignorantia probatur per iuramentum. in. c. si vero. el. h. nu. 1. et nu. 14. de sen. excom. fo. 179.
- 1 Ignorantia vel dolus in dubio an presumatur. et in. c. super literis. numero. 1. et 7. de rescrip. fo. 62.
- 6 Ignorantia crassa et supina equiparatur dolo. in. c. fin. nu. 3. de celebra. missa. fo. 213.
- 7 Ignorantia iuris excusat moniales et etiam monachos qui claustra non exeunt. in. c. quoniam. nu. 4. de simo. fo. 90.
- Iuris ignorantia an excuset clericos quia et ipsi sunt milites celestis militie. ibi.
- 7 Ignorantia non cadit in factum proprium nisi sit multum antiquum et tunc non admittetur si illud factum antiquum esset notabile. in. c. cum illorum. nu. 7. de sen. excom. fo. 189.
- 7 Ignorantia quandoque presumitur de his que palam fiunt in ciuitate. in. c. si. nu. 3. qui matri. accu. pos. fo. 46.
- 7 Ignorantia in facto alieno non excusat illuz qui ex officio sibi iniuncto tenebatur perquirere. in. c. quamuis. nu. 1. de regu. in. fo. 207.
- 7 Ignorantia iuris positiui admittit in his que sunt minores: secus ignorantia iuris diuini vel naturalis. in. c. ex literarum. nu. 4. de apost. fo. 105.
- 3 Ignorantia non admittitur de facili super factis notabilium personarum. in. c. tuam. nu. 2. de ordi. cog. fo. 148.
- 7 Ignorantia alterius coniugum sufficit ad legitimationem proles etiam si extat impedimentum et oportet quod ipsa ignorantia non tantum in contractu matrimonij sed tempore conceptionis fuerit. in. c. ex tenore. nu. me. 3. qui fil. sint. legi. fol. 44.
- Ignorantia parentum an et quando filios legitimos faciat. ibi. nume. 9.
- 2 Ignorantia crassa et supina que dicatur. Anto. in. c. j. nu. 7. de ordi. ab epi. fol. 40.
- 1 Ignorantia in facto alieno non presumitur si aliquis ex officio sibi iniuncto tenetur inquirere. in. c. innotuit. nu. 9. et 21. de elec. fo. 137.
- Ignorantia potest probari per proprium iuramentum. ibi. nu. 22.
- 5 Ignorantia presumit nisi probet scientia. in. c. pastoralis. nu. 8. de excep. fo. 3.
- 5 Ignorans non habet nec bonam nec malam fidem. in. c. fin. nu. 40. de prescrip. fo. 46.
- 7 Ignorantia iuris an excuset. in. c. et si necesse. nu. 7. de dona. inter virum et vxor. fol. 51.
- 1 Ignorantia privilegiorum est probabilis: secus ignorantia iuris. in. c. eo fiderauimus. nu. 2. de elec. fo. 129.
- 6 Ignorantia iuris non excusat mulierem nisi in casibus a iure expressis. in. c. j. nu. 9. de conuer. coniug. fo. 165.
- 7 Ignorantia presumitur in facto. in. c. si. nu. 6. de coniu. ser. fo. 26.
- 2 Ignorantia an scientia in dubio presumatur. Anto. in. c. veniens. nume. 12. de fil. presby.
- 7 Ignorantia facti an iuris excuset. in. c. referente. nu. 5. qui filij sint legi. folio. 41.
- 6 Ignorantia crassa et supina non liberat quem a pena. in. c. super specula. nu. 4. ne cle. vel mona. fo. 242.
- 4 Ignorantiam allegans contra presumptionem scientie ob vicinitatem an admittatur. in. c. quosdam. nu. 3. de presump. fo. 117.
- 7 Ignorantia vel scientia presumitur ex coniecturis et probatur ipsa ignorantia per iuramentum. in. c. a nobis. nu. 10. de sen. excom. fo. 185.
- 6 Ignorantia iuris toleratur in religiosis sicut in rusticis. in. c. ex multa. nu. 5. de vo. et vo. re. fo. 177.



# Repertorium singularium materiarum

- 7 Ignorantia iuris non excusat quem a delicto licet mitius puniatur si ex proposito peccaret. in. c. per tuas. el. iij. nu. 3. de simo. fo. 89.
- 6 Ignorantiam iuris incurrere iuris peritus non presumitur. in. c. cum sis. nu. 2. de conuer. coniu. fo. 166.
- 6 Ignorantia iuris diuini vel naturalis neminem excusat. in. c. cum causa. nu. 13. de empt. et ven. fo. 85.
- 2 Ignorantia circa scientiam literalem presumitur ex eo quod probat quod aliquis non habuit libros et quod nunquam intravit scholas vel doctores audiuit. Ant. fo. in. c. si. nu. 2. de eta. et qua. fo. 48.
- 5 Ignorans an restituatur aduersus prescriptionem. in. c. vigilanti. nume. 3. de rescript. fo. 25.
- 7 Ignorantia quomodo probetur. in. d. c. de his. nu. 9. de accu. fo. 58.
- 7 Ignorantia probabilis excusat aliquem alia non: nec requiritur quod quis sit multum curiosus in sciendo diuino modo non sit nimis desidiosus. in. c. apostolice. nu. 2. de cle. excom. fo. 142.
- Ignorantia crassa et supina que fit et que discatur. ibi. nu. 3.
- Ignorantia crassa et supina et latissima culpa equiparatur scientie etiam in penis delictorum. ibi.
- Ignorantia ab errore quemodo differat. ibi. nu. 4.
- 3 Ignorantia tolerat in facto proprio de longinquo: secus in non intrinsecato: sed diuturno. in. c. litere tue. nu. 11. et 13. de dila. fo. 135 et seq.
- 1 Ignorantia non presumitur in facto proprio. in. c. ab excusato. nu. 4. et nu. 8. de rescript. fo. 87.
- 7 Ignorantia dicitur mater omnium errorum in. c. cum ex iniuncto. nu. 1. de here. fo. 102.
- 6 Ignorantia probatur per iuramentum illius qui illam allegat. in. c. quia diuersitatem. nume. 7. de concessio. preben. fo. 57. et in. c. ex parte. num. 13. eodem titu.
- Ieiunium** quid sit et quotuplex sit. in rubri. num. 1. de obser. iei. fol. 217.
- Ieiunans qua hora debet comedere: an peccet transgrediendo illas horas. ibi. nu. 2.
- Ieiunium non rumpitur per totum et collationem moderate sumptam. ibidem. nu. 3.
- Ieiunium non rumpit medicina necessaria. ibi. nu. 4.
- Ieiunans quo casu et quibus temporibus potest uti. lacticiis. ibi. num. 5.
- Ieiunium quibus temporibus debet fieri sub precepto. ibi. nu. 6.
- Ieiunare nemo compellitur sub precepto ante. xx. annos: post sic. ibi. nu. 7.
- Ieiunare an cogantur mulieres coniugate. ibi. nu. 218.
- Ieiunium ecclesie potest cum causa dispensari per episcopos sine causa vero a solo papa: ieiunium vero voluntarium etiam sine causa potest per episcopum dispensari dum tamen commutetur in melius. ibi. nu. 9.
- Ieiunium potest transferri in alium diem ex aliqua iusta causa. ibi. nu. 10.
- Ieiunium transgrediens quo casu obliget ad mortale peccatum. ibi. nu. 11.
- 6 Ieiunia iniuncta ab ecclesia non potest episcopus sine causa commutare. in. c. magne. nu. 16. de voto et vo. re. fo. 177.
- 6 Ieiunare non valens vno die an et quo casu possit et teneat alio die ieiunare. in. c. ex parte. nu. 1. de obser. iei. fo. 218.
- 7 Ieiunium improbat si ex eo timeatur infirmitas vel mors. in. c. cum infirmitas. nu. 3. de peni. et remis. fo. 177.
- Ieiunium non impedit medicina. c. ex parte. nu. 2. de cele. mis. fo. 222.
- 7 Ieiunium si est impositum alicui in pane et aqua potest adimpleri in alijs cibarijs deficiente pane. in. c. 13. nu. 1. et 2. de peni. et remis. fo. 173.
- Ieiunium siue votum an possit commutari sine superioris auctoritate. ibi. nu. 2.
- 6 Ieiunia indicta ab ecclesia non possunt mutari nec redimi sine causa extimente: ieiunia vero inducta per penitentiam possunt arbitrio imponens tamen commutari sine arbitrio eius secus. in. c. j. numero. 5. de voto. et vo. re. folio. 172.
- 7 Ieiunium impositum ut fiat tanto tempore non intelligitur quod fiat omnibus diebus illius temporis sed quibusdam a iure determinatis. idem in alijs pertinetis. in. c. accusasti. nu. 3. de accu. fo. 58.
- 6 Ieiuniorum consuetudo relaxatiua an valeat. in. c. consilium. num. 5. de obser. iei. fo. 218.
- 6 Ieiuniorum consuetudo relaxatiua quo casu valeat. in. c. fin. nu. 3. de obser. iei. fo. 219.
- Illegitimus** an et quo casu possit per episcopum dispensari ad beneficia. Ant. in. c. ad abolendam. nu. 4. de fil. presby. fo. 56.
- Et vide in. c. nimis. in prin. et in ver. quero. eo. ti.
- 2 Illegitimus non ordinatur ad ordines nisi ingrediat religionem regularem. Ant. in. c. j. nu. 1. de fil. presby. fo. 51.
- Illegitimus est irregularis: illegitimi repelluntur a dignitatibus ecclesiasticis seu a secularibus. ibi. nu. 3. et 6.
- Illegitimus promotus per ignorantiam an recipiat characterem. ibi. nu. 4.
- Illegitimus factus monachus an possit esse abbas. ibi. nu. 6.
- 6 Illegitimus qui potest ex dispensatione promoueri ad clericatum intelligitur ut promouetur ad minores. in. c. j. nume. 5. de cobabi. clerico. et mulierum. fo. 10.
- 7 Illegitimatio est ignominia licet non sit peccatum. in. c. per venerabile. nu. 3. qui si. sint legi. fo. 43.
- Illegitimi quare non possunt promoueri. ibi.
- Illegitimi ex dispensatione non solum possunt promoueri in episcopos: verum etiam in summos pontifices. ibi. nu. 5.
- Illegitimi filij incestuosi et adulterini et similes etiam dicuntur naturales licet proprie naturales dicantur ex concubina nati: et quid requiratur ut naturales omnino dicantur. ibi. nu. 31. fo. 44.
- Illegitimi nobilium filij an dicantur de domo parentum et an eorum arma siue insignia deferri possint. ibi. nu. 34.
- 2 Illegitimi quibus rationibus non possunt promoueri ad ordines. Ant. fo. in. c. presentium. nu. 2. de fil. presby. fo. 51.
- Illegitimus est regularis ad ordines et dignitates. Ant. in. c. nisi. §. per sone. nu. 14. de renun. fo. 28.
- Illegitimus promotus ad ordinem potest dispensari et dispensatio retrahitur. ibi. nu. 16.
- Illegitimorum filiorum species quot sint. ibi. nu. 20. fo. 29.
- 2 Illegitime natus quando dispensetur per episcopum siue per papam ad beneficia. Ant. in. c. nimis. nu. 2. de fil. presby. fo. 56.
- 2 Illegitimus potest quis esse et natus ex uxore legitima et de veritate. Ant. fo. in. c. literas. nu. 1. et 4. de fil. presby. fo. 55.
- Illegitimus per solum dispensatur. ibi. nu. 3.
- 2 Illegitimus habet pro legitimo in eo quod est dispensatus: in alijs remanet illegitimus. in. c. si. nu. 21. de transla. epi. fo. 7.
- 7 Illegitimatio probat probas parentes illius fuisse concubinos per maiorem partem vicinie. in. c. per tuas. nu. 2. qui si. sint legi. fo. 42.
- Immunitate** ecclesiastica an gaudeat palatium episcopi. in. c. inter alia. nu. 30. de immu. eccl. et cemi. f. 229.
- 6 Immunitate quo casu gaudeat fugiens ad ecclesiam. in. c. inter alia. nu. 23. de immu. eccl. et cemi. fo. 228.
- Immunitas onerum concessa aliquibus an oporet ut onus incumbens imminet in solidum reliquis. in. c. accedentes. nu. 8. de prescrip. fo. 29.
- 6 Immunitas ex actionibus est concessa ecclesijs clericis eorum bona a iure diuino. in. c. non minus. nu. 17. de immu. eccl. et cemi. fo. 225.
- 6 Immunitas ecclesiastica vix ut ad ea fugientes non possint puniri: non censetur concessa ipsis clericis et religiosis. in. c. cum inter alia. num. 12. de immu. eccl. et cemi. fo. 227.
- 6 Immunitate ecclesiastica gaudet fugiens ad locum ubi est corpus christi etiam quod non sit in ecclesia puta quando portatur per sacerdotem. in. c. sane. nu. 1. de cele. mis. fo. 212.
- 6 Immunitate ecclesiastica non gaudet qui deliquit in ecclesia sub specie immunitatis secus si extra ecclesiam. in. c. inter alia. nu. 17. et 18. de immu. eccl. et cemi. fo. 228.
- Immunitate ecclesiastica quare non gaudent famosi latrones et quidam alij. de quibus in d. c. inter alia. nu. 20. eo. ti.
- Immunitate ecclesiastica an gaudeat delinquens ex proposito. ibidem. et nu. 25.
- Immunitate gaudet fugiens ad ecclesiam pro debito ut inde non possit inuitus extrahi nisi propter tale debitum haberet alteri seruire vel esset pro debito tributorum et quomodo proceditur contra tales debitores. ibi. nu. 22. et 24.
- 2 Immunitas a collectis si semel soluit sibi preiudicat in futurum nisi fuerit protestatus. in. c. cum accessissent. nu. 7. de constitutionibus. fo. 26.
- Immunitas a muneribus vel honoribus an vnum acceptando sibi preiudicat in alijs. ibi. nu. 8. fo. 27.
- 6 Immunitas concessa vni per superiorem an operabitur ut totum onus imminet reliquis. in. c. peruenit. numero. 6. 17. et 18. de immu. eccl. et cemi. fo. 223.
- Immunitas concessa non valet nisi concedatur motu proprio vel nisi in privilegio ponatur non obstante tali lege. ibi. nu. 19.
- Immunitas quo casu potest concedi per civitatem vel decuriones civitatis. ibi. nu. 21.
- Immunitas in genere concessa non facta speciali mentione a quibus muneribus neminem excusat maxime ab oneribus ordinarijs. ibi. nu. 23.
- Immunitas concessa aliquibus venientibus de nouo ad habitandum in aliqua civitate non potest amplius reuocari quia transiit in speciem contractus. ibi. nu. 24.
- Immunitas concessa alieni an per ipsum censeatur reuocata si fecit actus contrarium immunitati puta soluenda. ibi. nu. 25. fo. 224.
- 6 Immunitate ecclesiasticam violans qua pena puniatur tam de iure civili quam canonico. in. c. ecclesie. nu. 11. de immu. eccl. fo. 235.
- 6 Immunitate non gaudent ecclesiastici qui preterea immunitatis an de linquunt in ecclesia etiam si non deliquerint respectu immunitatis an autem habeat locum in omni delicto commissio preterea immunitatis in ca. immunitatem. nu. 1. 8. et 9. eo. tit. fo. 235.
- Immunitate ecclesiastica violat ille qui extrahit quem ab ecclesia per partem mantelli qui erat extra ecclesiam nisi ille sponte iuerit. ibi. nu. 10.
- Immunitate ecclesiastica gaudet ille qui stans in ecclesia percutit alium alibi existentem. ibi. nu. 11.
- Immunitate ecclesiastica an gaudeat ille qui mandat delictum fieri in ecclesia ad quam postea ipse aufugit vel stans in ecclesia mandauit delictum alibi



## Super Lectu. Panormitani.

- etum alibi committit. ibi. nu. 12.
- 7 In munitate ecclesiastica non gaudent illi qui in ecclesia propria commiserunt delictus preterea habende immunitatis. in. c. j. numero. 1. de homici. fo. 107.
- 7 Immunitas concessa ecclesie censet etiam concessa claustris dicte ecclesie. in. c. cum pro causa. nu. 4. de sen. excom. fo. 186.
- 7 Immunitate violans ecclesie an incurrat excommunicationem. ibi. nu. 5.
- 7 **Impedimentum** sponsalibus conditionalibus ante conditionis eventum. in. c. de illis. nu. 2. de condi. appo. fo. 18.
- 4 Impedimentum iuris diuini ubi in matrimonio contrahendo vel distrabendo allegat et probationes rei vel actoris sunt dubie snia ferenda est pro reo. in. c. licet ex quadam. nu. 5. de testi. fo. 80.
- Impedimenta tria ponuntur matrimonij. in. c. j. nume. 3. de eo qui du. in matri. fo. 23.
- 1 Impedimentum non sufficit allegare nisi probet quod tempore impedimenti volebat agere et non potuit. in. c. plerumq. nu. 6. de rescri. fo. 68.
- 7 Impedimentum publice honestatis quod accessorie procedit ex secundo et tertio genere affinitatis bodie sublatum est secus de alijs. in. c. no debet. nu. 11. de consan. et affi. fo. 34.
- Impedimentum pub. bone. ex sponsa de futuro et de presenti oritur. ibi. dem. nu. 13.
- 5 Impedimentum an probetur per iuramentum. in. c. ex ratione. numero. 11. de appel. fo. 93.
- 7 Impedimentum pub. bo. in. an ex nullo matrimonio oriatur. in. c. cum in apostolica. nu. 5. de spon. fo. 8.
- 2 Impedimentum an probetur per simplex iuramentum. in. c. ex literis. nu. 14. de testi. fo. 158.
- 7 Impedimentum parentele obstat matrimonio quo ad carnale copulaz no aut quo ad mutua seruitia. in. c. porro. nu. 9. de diuor. fo. 47.
- 7 Impedimentum naturale irreparabile arte medicorum matrimonium impedit. in. c. ex literis. nu. 1. et 4. de frigi. et male. fo. 35.
- Impedimentum superueniens post matrimonium factum l3 nondum consummatum no soluit matrimonium. ibi. nu. 3.
- Impedimentum accidentale idem operatur quod naturale. ibi.
- 7 Impedimentum publice bone. iustitie ex sponsalibus oritur et vnde hoc procedat et quid importet quando sponsalia fuerunt contracta inter maiores vel minores septennio et inter maiorem et minorem. in. c. iuuenis. nu. 4. de spon. fo. 3.
- 7 Impedimentum matrimonij contrahendi quilibet allegare potest et vnus in hoc casu potest esse denunciator et testis. in. c. ad audientiam. nume. 1. de sponsa. fo. 3.
- Impedimentum publi. bone. iusti. orit etiam ex sponsalibus oino nullis que propter aliquod impedimentum de iure no subsistunt. ibi. nu. 2.
- Impedimentum pub. honestatis iustitie non orit ex sponsalibus conditionaliter contractis ante conditionis existentiam. ibi. nu. 4.
- 7 Impedimentum publi. bone. orit etiam ex sponsalibus cum minore septennio contractis que postmodum superueniente etate conualescunt. in. c. duo pueri. nu. 2. de despon. impube. fo. 15.
- Impedimentum publice honestatis ortum ex sponsalibus durat etiam illis dissolutis. ibi. nu. 3.
- Impedimentum publice honestatis nedum impedit matrimonium sed etiam dirimit l3 carnali copula fit consummatum. ibi. nu. 4.
- 7 Impedimentum non sufficit probare nisi probet quod fuit causa impedimenti quod probatur si ipse fuit sollicitus non tamen potuit agere. in. c. ex transmissa. nu. 6. de prescript. fo. 28.
- 7 Impedimentum etiam post multos annos allegari potest. in. c. fraternitatis. nu. 2. de frigi. et male. fo. 36.
- Impedimentum viri vel mulieris quod facto humano sine corporali periculo remoueri non potest reddit quem inhabilem ad contrahendum secus si reuocari potest. ibi. nu. 6.
- Impedimentum ubi per testes probari potest propinquorum iuramentum non est necessarium. ibi. nu. 11.
- Impedimentum quo presumatur precessisse. ibi. nu. 16.
- 2 Impedimentum si alleget licet non sit et si fuerit pronuntiatum impedimentum esse pronuntiatio valet. in. c. prudentia. nu. 22. de offic. deleg. fol. 84.
- 7 Impedimentum pub. bo. in. non oritur ex sponsalibus nullis ex defectu consensus secus ex sponsalibus veris licet illa postmodum dissoluantur. in. c. accessit. nu. 1. et 4. de spon. impu. fo. 13.
- Impedimentum pub. bo. durat vt sponsalia dissoluant. ibi. nu. 4.
- Impedimentum pub. bo. vnde fit causatum. ibi.
- 5 Impedimentum iustum inducit inopia ad appellationem prosequendam. in. c. ex ratione. nu. 5. de appel. fo. 93.
- 1 Impedimentum non sufficit allegare nisi probet quod tempore impedimenti volebat agere et non potuit. in. c. sciscitatus. nu. 4. et 5. de rescrip. fo. 53.
- Impedimentum superueniens pendente iudicio an tollat iurisdictionem. ibi. nume. 6.
- Impedimentum quod tollit iurisdictionem sublatum impedimentum an restituatur iurisdictioni. ibi. nu. 10.
- Impedimentum notorium l3 occultum ibi ubi actus celebratur an vitiet

- actum. ibi. nu. 13.
- 7 Impedimentum matrimonij pbans no sufficit ad docendum plene illegitima si matrimonium fuit in facie ecclesie factum. in. c. puenit. nu. 1. q. si sint legi. fo. 41.
- 7 Impedimentum pub. bo. iustitie non oritur ex sponsalibus factis cum minore septennio secus si cum maiore vel minore consentiente post septennium. in. c. literas. nu. 2. de spon. impu. fo. 13.
- 6 Impedimentum pub. bo. in. orit inter sponsam et consanguineos sponse impediens et dirimens matrimonium et habet locum in sponsalibus de futuro. in. c. sponsam. nu. 1. de sponsa. fo. 4.
- Impedimentum publi. bo. quandoque oritur sine affinitate et quandoque cum affinitate. ibi. nu. 2.
- Impedimentum pub. bone. extenditur ad consanguineos vsq. ad quartum gradum. ibi. nu. 4.
- 7 Impedimentum si per alterum coniugum constituitur altero negante quod agendum sit. in. c. litere. nu. 2. de frigi. et male. fo. 37.
- Impedimentum presumit precessisse si matrimonium non est consummatum et illo probato separatur matrimonium. ibi. nu. 3.
- Impedimentum causam specificans et succumbens non poterit postmodum aliud impedimentum allegare. ibi. nu. 4.
- 5 Impedimentum absentie an probet per simplex iuramentum vel quo. in. ca. cum Bertoldus. nu. 16. et 36. de re iudi. fo. 70.
- 7 Impedimentum pub. bo. solum orit ex sponsalibus cum puella post septennium an completum. in. c. fraternitati. nu. 2. de eo qui cog. co. fo. 30.
- 7 Impedimentum pub. bo. orit ex sponsalibus contractis cum maiore septennio. in. c. continebatur. nu. 1. 4. de desponsa. impu. fo. 13.
- Impedimentum pub. bo. extendit vsq. ad quartum gradum inter sponsum et consanguineos sponse et inter sponsam et consanguineos sponsum. ibi. nu. 4.
- 7 Impedimentum non probat sufficienter etiam ad matrimonium impediendum per vnum testem de auditu et alium sine iuramento. in. c. j. nu. 2. 3. de consan. et affi. fo. 31.
- 6 Impedimentum iustum pueniens post iniustam absentiam excusat. in. c. inter quatuor. nu. 3. de cle. non res. fo. 20.
- 7 Impedimentum si quis credat quod tamen non est in matrimonio contrahendo quo ad deum contrahit licet verba proferat apta ad contrahendum. in. c. cum in apostolica. nu. 6. de sponsa. fo. 8.
- 7 Impedimentum inter se scientes esse si matrimonium contrahant proles exinde secuta illegitima est. in. c. referente. nu. 1. qui fil. sint legi. fo. 41.
- Impedimentum pub. bone. impedit et dirimit matrimonium et filij exinde nati sunt legitimi. ibi. nu. 2.
- 7 Impedimentum pub. bo. non oritur ex illicito coitu sed affinitas oritur. in. c. tue fraternitatis. nu. 3. de eo qui cog. consang. fo. 31.
- 1 **Implicite** et explicite quid significet. in. rub. nu. 4. de summa tri. et si. catbo. fo. 11.
- 7 **Imperitia** equiparatur culpe. in. c. si culpa. numero. 3. de iur. fo. 168.
- 7 **Imperator** reseruata que sint. in. c. per venerabilem. nu. 10. qui fil. sint legi. fo. 43.
- Imperator et eius comites palatini an possint legitimare in terris ecclesie. ibi. nu. 23. et 26.
- Imperator non potest legitimare in spiritualibus. ibi. nu. 26.
- 1 Imperator siue rex ex quibus causis possunt deponi. in. c. venerabilem. nu. 7. de elect. fo. 156.
- 3 Imperator potest statuere in fauore ecclesiarum. in. c. si diligenti. nu. 26. de foro compe. fo. 75.
- 6 Imperator nil habet facere in bonis etiam temporalibus ipsius ecclesie. in. c. j. nu. 3. de rerum permu. fo. 89.
- 1 Imperator potest tollere actionem quod est de iure civili. sed non posset facere quin administraret iustitia ex obligatione quam non potest tollere. in. c. que in ecclesiis. nu. 13. de consi. fo. 24.
- 4 Imperator an iuste possit indicere bellum contra papam. in. c. sicut. et infra. nu. 11. de iur. iuran. fo. 161.
- 1 Imperator an liget per leges suos non obediens ei de facto. in. c. j. nu. 8. de consi. fo. 16.
- 1 Imperator non eligitur a papa sed confirmat siue approbatur: nam eius electio spectat ad certos principes alamanie. in. c. venerabilem. nume. 1. de elect. fo. 154.
- 1 Imperator astringitur canonibus in concernentibus animarum. in. c. j. nu. 6. de consi. fo. 16.
- 2 Imperator l3 sit dominus mundi tamen non posset auferre rem priuati sine causa. in. c. que in ecclesiis. nu. 11. de consi. fo. 24.
- 5 Imperator potest imperio suo subiectos fame restituere et aliter restituti citra aliam dispensationem possunt promoueri ad sacros ordines. in. c. cum te. nu. 17. de iudi. fo. 79.
- 1 Imperator electus potest tunc ante coronationem administrare. in. c. venerabilem. nu. 26. de elect. fo. 156.
- 1 Imperator obligat iure naturali et obligat ex contractu iuris cum subdito. in. c. j. nu. 7. de consi. fo. 16.
- 7 Imperator non habet facultatem interdicendi matrimonium etiam ad tempus. in. c. si. nu. 3. de secun. nup. fo. 55.
- 6 Imperator non potest statuere contra legem dei. in. c. non minus. nu. 17. de



# Repertorium singularium materiarum

- immu. eccle. 7 cemi. fo. 225.
- 4 Imperator non tenet probare oia contenta in rescripto si habet intentione fundata iuris presumptione. in. c. fi. nu. 5. de presump. fo. 123.
- 7 Imperatori oēs tenent obedire dummodo hmoi obedientia nō veniat contra libertatē ecclesiasticam vel contr iustitiā 7 suam propriā libertatem. in. c. significavit. nu. 3. de peni. 7 remis. fo. 172.
- 7 Imperator non pōt ligare papā sed bene pōt ligaria papa. in. c. j. nu. 2. de no. ope. nuntia. fo. 150.
- 3 Imperator est subiectus in spiritualibus etiā suo presbytero parochia no. in. c. novit ille. nu. 8. de iudi. fo. 32.
- 6 Imperator si donavit rem alterius ignoranter non pōt molestari post quadriennium ante fidā estimationem: donatarius vero nunq. in. c. j. nu. 6. de reb. eccle. alie. fo. 74.
- Imperator rem quā habet cōem cum prinato pōt disponere ad libituz suum 7 prinato de pretio satisfacere. ibi.
- 1 Imperator recognoscit imperium a papa. in. c. venerabilem. numer. 18. de elect. fo. 156.
- 1 Imperator etiā ante confirmationem de consuetudine administrat. in. c. nihil. nu. 10. de elec. fo. 167.
- 7 Imperator pōt filios naturales habilitare ad hereditatem p eius rescriptum 7 legem. in. c. tanta. nu. 12. qui fil. sint legit. fo. 40.
- 4 Imperator pōt cōveniri a subdito suo corā papa. in. c. j. nu. 2. de l. pba. f. 2.
- Imperator habet imperium a papa. ibi. nu. 3.
- 4 Imperator non potest aliquē privilegiare in preiudicium canonū. in. c. nuper nobis. nu. 2. de testi. fo. 82.
- 5 Imperator nō posset concedere privilegiū oimodo exemptionis: quia esset lacerare imperium. in. c. cū nō liceat. nu. 16. de prescrip. fo. 30.
- 6 Imperator nō pōt laicū suo patrimonio sine causa privare: ita nec papa clericum. in. c. cum dilectus. nu. 5. de iurepa. fol. 197.
- 2 Imperium merum 7 mixtū penes quos iudices est. in. c. quod sedes. nu. 7. de offi. ordi. fo. 113.
- 2 Imperium subest sacerdotio 7 ei obedire tenetur. in. c. solite. nume. 1. de maio. 7 obe. fo. 125.
- 1 **Impetrans** aliquid dicendo esse dignitatē cū sit officiu non cōmittit surreptionē. in. c. super literis. nu. 6. de rescript. fo. 63.
- Impetrans beneficium vacatum a renuntiatione cū sit vacatum a morte committit surreptionem. ibi.
- 5 Impetrans iudicē non potest ulterius illum accusare. in. c. inter monasterium. nu. 11. de re iudi. fo. 73.
- 1 Impetrans debet in rescripto facere mentionem de pēfione annua quā habet 7 de literis alias obtentis licet eis renūtiaverit. in. c. ad audientia. nu. 1. 7 4. de rescrip. fo. 78.
- 6 Imperator facta de beneficio in quo ipse impetrans fuit institutus vi uente primo rectore eiusdē vel qd violenter occupaverat est surreptitia si de predictis in ea non fiat mentio. in. c. j. nu. 3. de concess. preben. fo. 54.
- 1 Impetrans beneficium debet asserere se esse clericum. in. c. cum adeo. nu. 2. de rescript. fo. 59.
- 6 Impetrans beneficiū debet facere mentionem de primo obtento etiam minimo. in. c. extirpande. in re. p. 5. qui vero. nu. 28. de preben. fo. 42.
- 6 Impetrare potest literas ad beneficia pater pro filio 7 etia quilibet extraneus pro alio. in. c. ex ore sedentis. nu. 2. de his que fiunt a maio. par. c. folio. 72.
- 6 Impetrans prebendam potest convinci quod non sufficiunt redditus 7 unus potest hoc opponere etiam alijs inuitis. in. c. quoniam. numero. 4. de vi. 7 hone. cle. fo. 5.
- 2 Impetrans rescriptum ad delegatum pōt cōveniri 7 preueniri a legato tanq. ordinario nec proderit sibi rescriptū qz nō fuit presentatum ante citationem. in. c. j. nu. 4. de offi. leg. fo. 106.
- 1 Impetrans aliquod beneficiū debet facere mentionē de dignitate quā obtinet alijs nō valet rescriptum etiam q papa dixerit nō obstante q habeat aliud beneficium. in. c. ad aures. nu. 1. de rescrip. fo. 49.
- Impetrans aliquid a papa an debeat de nobilitate 7 divitijs facere mentionem. ibi. nu. 2.
- Impetrans aliquod beneficium an teneatur mentionem facere de qualitatibus beneficij impetrandi 7 illius qd habet. ibi. nu. 3. 6. 9.
- 7 Impetrans rescriptum vel offerens libellum an teneat probare cām expressam in rescripto vel libello. in. c. ex parte. nu. 8. de priui. fo. 155.
- 1 Impetrans diuersas literas an debeant facere mentionem scōe de prioribus. in. c. in nostra. nu. 5. de rescrip. fo. 80.
- 3 Impetratioe secunda facta ad eosdē an sint eligendi arbitri 7 debeat procedi fm formam. c. pastoralis. 7 cap. cum contingat. de rescript. si cui quando sit impetratio ad diuersos. in. c. audita. nume. 17. de restitu. spon. liato. fo. 168.
- 1 Impetrans dignitatem cum sit officium non cōmittit surreptionē. in. c. p. significante. nu. 6. de rescript. fo. 83.
- Impetrans beneficium vacatum per mortem committit surreptionem si fuit vacatum per renuntiationem. ibi.
- 1 Impetrare literas in causa appellationis 7 arripere iter ad principem habet vim appellationis. in. c. dilectus filius. nu. 2. de rescrip. fo. 76.

- 1 Impetrans secundas literas surreptitias 7 eis vtatur ex nullis confectetur ex primis validis non: qz videtur renuntiatum: ex secundis non: quia sunt surreptitiae. in. c. in nostra. nu. 8. de rescript. fo. 80.
- Impetrans beneficium debet facere mentionem de beneficio quo ipse fuit spoliatus. ibi. nu. 10.
- At rū sit facienda mentio in rescripto de literis que possunt annullari. ibi. nu. 9.
- 1 Impetrans in eadē ecclesia beneficiū vno recepto alter excluditur. in. c. capitulum sancte. nu. 2. de rescrip. fo. 77.
- 1 Impetrans beneficium si non facit mentionem de illo quod habet licet sit nimium committit surreptionem. in. c. si proponente. numero. 1. de rescript. fo. 84.
- 1 Impetrans per surreptionem potest etia criminaliter puniri. in. c. quia nonnulli. nu. 18. de rescript. fo. 91.
- 5 Impetrans rescriptum in vna causa appellatio. remo. vtrum appellabit in alia cā quā h3 cū tertio. in. c. prudentia. nu. 11. de mu. peti. fo. 103.
- 4 Impetrans si nō exprimit verū valorē beneficij gratia est ipso iure nulla 7 ipse tenetur probare valorē. in. c. fi. nu. 9. de proba. fo. 124.
- 6 Impetrans papa beneficiuz tenetur observare statuta 7 consuetudines ecclesie vel loci vbi impetrauit. in. c. ex parte astensis. numero. 14. de concess. preben. fo. 61.
- 6 Impetrans rescriptum ad beneficia nō tenetur facere mentionē de eui denti iusta possessione alterius in dicto beneficio. in. c. cum nostris. nume. 23. de concess. preben. fo. 59.
- 7 **Impotentia** coeundi ex quibus arguat 7 quō probatur separatio propter impotentia post longuz tempus petita. in. c. i. nu. 5. de frigi. 7 male. fo. 54.
- 7 Impotens ad copulam est impotens ad matrimonium contrahendum siue impedimentum etatis sit siue nature. in. c. quod sedem. numero. 1. de frigi. 7 male. fo. 35.
- Impotentia allegare sufficit etiā si qualitas non specificetur. ibi. nu. 3.
- Impotentia temporalis 7 perpetua an idem operentur. ibi. nu. 4.
- Impotentia coitus non oīs matrimonium impedit nisi sit talis quod arte medicorū reparari non possit 7 intellige de reparatione que sine periculo corporis fieri possit. in. c. ex literis. nu. 2. de frigi. 7 male. fo. 35.
- 1 Impotentia an includat voluntatē. in. c. sciscitatus. nu. 3. de rescri. fol. 57.
- 2 Impotentia non includit voluntatē. in. c. corā. nu. 4. de offi. dele. fol. 98.
- 7 Impotentia viri 7 mulieris an idem operetur. in. c. fraternitatis. nu. 14. de frigi. 7 male. fo. 36.
- 2 Impotuitas repellenda est. in. c. i. nu. 5. de renun. fo. 10.
- 2 **Impossibilitas** quotuplex sit 7 an 7 quando vitiet dispositionē. in. c. fina. numero. 1. de pactis. fo. 134.
- 6 Impossibile reputatur illud qd per solum principem fieri potest. in. res. peti. c. cum esses. nu. 19. de testa. fo. 117.
- 7 Improprietates sunt excusande 7 fugiende. in. c. veniens. nu. 25. de accusatio. fo. 63.
- 7 Improprietates sunt fugiende. in. c. p. tuas. el. j. nu. 13. de simonia. fo. 87.
- 1 **Impubes** non potest fieri monachus. in. c. officij. nume. 2. de elect. fo. 159.
- Impubes doli capax obligat omni voto excepto voto religionis. in. c. scripture. nu. 7. de voto 7 vo. re. fo. 175.
- 7 Impubes doli capax obligatur ex iuramento. in. c. ex literis. nume. 6. de sponsa. folio. 5.
- 6 Impubes doli capax licet obligetur ad matrimonium carnale tñ ad matrimonium spirituale nō. in. c. significatum. nu. 4. de regu. fo. 159.
- 7 Impuberes ante pubertatē separari nō debent sed post pubertatē possunt si contradicunt nisi carnalis copula interueniat vel tacitus consensus post pubertatē. in. c. a nobis. nu. 1. de despon. impub. fo. 14.
- 3 Impubes facit iudicium. in. c. cum cām. nu. 12. de iura. cal. fo. 128.
- 5 Impubes maior septennio licet sponsalia contrahere possit tamen non obligatur priusq. ad etatē peruenierit legitimā. in. c. de illis. el. j. num. 4. de despon. impub. fol. 14.
- 6 Impubes factus monachus 7 ingressus monasterium si intra annum non fuerit reuocatus a parentibus post annum amplius nō reuocatur. in. c. si. si quis aut. nu. 1. 7 2. de regu. fo. 156.
- 7 Impuberes ambo vel alter nisi pro bono pacis cōiungi non debent. in. c. vbi nō. nu. 1. 7 6. de despon. impu. fo. 13.
- 7 Impubes minor septennio adueniente etate legitima potest sine aliqua causa a sponsalibus 7 matrimonio resiliere licet mulierem sepe nixus fuerit corrumpere. in. c. attestaciones. nu. 5. de despon. impu. fo. 15.
- Impubes factus pubes si vult a sponsalibus resiliere concedenda est licentia ambobus. ibi. nu. 6.
- 7 Impubes desponsata 7 traducta si petit licentiam pubes facta alteri nubendi nō audit si vir iurat eā cognouisse nec etiam audit prima pubertati si probeat cognita. in. c. cōtinebat. nu. 1. 2. 5. de despon. impu. fol. 13.
- Impuberes licet matrimonialiter coniungi non debeant tamen si cōiunguntur 7 puella appareat cognita tenet matrimonium. ibi. nu. 2.
- 3 **Incantatores** possunt puniri in vtroq. foro. in. c. cum sit generale. nu. 26. de fo. compe. fo. 67.
- Incantatores



## Super Lectu. Banormitani.

- Incantatores an possint puniri per inquisitores heretice prauitatis. ibidem.
- 1 Incapax patiendi se eligi ad dignitatem an puniatur. in. c. sciscitatus. nu. 4. de rescri. fo. 54.
- 7 Incendiarius an sit ipso facto excommunicatus et an possit absolui ab episcopo. in. c. tua. nu. 2. de sen. excom. fo. 184.
- 7 Incestus inabilitat aliquem ad matrimonium contrahendum. in. c. j. nu. 2. de eo qui cog. con. fo. 29.
- Incestus proprie committitur cum consanguineis proprijs vel vxoris. ibidem.
- 7 Incestuosus non potest petere debitum licet erigere possit. in. c. venies. nu. 6. de eo qui cog. con. fo. 29.
- 7 Incestus proprie non committitur nisi cu affinibus vel consanguineis. in. c. veniens. nu. 4. de eo qui cog. con. fo. 29.
- 8 Incorporalia an possidentur vel quasi. in. c. j. nu. 9. de cau. pos. et pro. fo. 152.
- 3 Incorporalia iura quasi possidentur. in. c. cum ecclesia. nume. 36. de cau. pos. et pro. fo. 155.
- 3 Incorporalia non prescribuntur non data patientia illius de cuius preiudicio agitur. in. c. cum contingat. nu. 11. de fo. compe. fo. 77.
- Incorporalia proprie non possidentur quia. in. c. conquestus. nu. 5. de fo. 20 compe. fo. 83.
- 6 Incorporalia prout est iurisdictio et similia non possunt in alium transferri nisi cum conscientia et patientia possessoris. in. c. cum dilectus. nu. 7. de reli. do. fo. 187.
- 3 Incorporalia quasi possidentur tamen procederet libellus loquens de possessione licet non dicat quasi. in. c. significauerunt. numero. 5. de iudi. folio. 46.
- 6 Incorporalia vendicantur ratione iuris quod quis habet in eis. in. c. cum venerabilis. nu. 2. de reli. do. fo. 186.
- 5 Incorporalia quasi possidentur et possunt quasi possideri per alium. in. c. si diligenti. nu. 5. de prescri. fo. 39.
- 5 Indebitum si fuerit solum vigore sententie indebite late an possit repeti. in. c. suborta. nu. 10. de re iudi. fo. 75.
- 6 Indebitum si quis soluerit ad hoc ut repetat habet hoc probare. in. c. is qui. nu. 1. et 2. de solu. fo. 101.
- Indebita repetitio quo casu competat respectu obligationis antidotas. ibi. nu. 13. fo. 102.
- Indebitum soluens scienter non repeti quia videtur donare. ibidem. nu. 15.
- Indebite absolutus a iudice si absoluat an repetat. ibi. nu. 17.
- 5 Indefinita non semper equipollet vniuersali. in. c. audis. tis. nu. 16. de prescri. fo. 34.
- 7 Indefinita dispositio an equipollet vniuersali. in. c. quia circa. nu. 5. de priui. fo. 158.
- Corse. doc. excellē. Adde si in aliqua dispositione dicatur antiani vel domini serdecim hoc fecerunt: an intelligatur collegialiter vel singulariter et videtur singulariter et non collegialiter per id quod voluit Spec. in titu. de syndico. §. si. vbi voluit quod si reperiatur in aliquo instrumento quod canonici ita fecerunt quod non colligitur capitulariter. hanc partem tenuit Old. lau. consil. eccrv. vbi dicit quod in aliquo reperitur scriptum canonicos ita deposuisse quod non videtur quod capitulariter illud deposuerint. hanc partem tenuerant scribentes. in. c. quanto. de his que fi. a prela. sine consensu capituli. et adduco quod pulchre voluit Jo. an. in. c. requisiti. de testa. vbi per ea que dicta sunt dicit quod si testator ascripsit legatum canonicis quod non intelligitur quod capitulariter eis reliquerit. et ideo tale legatum non tenetur communicare ecclesie. et ibi videas Abb. et adduco eundem Abb. in. c. h. in glof. pe. de coniugio lepro. vbi refert Gaspar. Lald. ponentem vnum verbum satis not. Old. dicentis quod aut dispositio concipitur per nomina collectiua. et tunc indefinita equipollet vniuersali exemplo: si dicitur capitulum aliquid fecisse. perinde est enim ac si fuisset dictum omnes de capitulo. ad hoc. c. capitulum sancte crucis. de rescri. aut concipitur per nomina singularia ut puta canonici talis ecclesie hoc fecerunt et tunc equipollet vniuersali: imo verificatur in duobus canonicis quod pluralis locutio verificatur in duobus: ut in regula pluralis. de regu. iur. lib. vi. et in l. vbi numerus. ff. de testa. canonizata. iij. q. iij. vbi numerus quod facit ad instrumenta procuratorum: si tantum dicitur quod canonici talis ecclesie fecerunt tale procurator certe non probat quod capitulum fecerit ratione predicta pro quo vide no. in. c. vnico. de syndico. et in l. si. ff. de albo scri. in prium adducitur tex. in. c. si canonici. coniuncta doctrina Lapi. et Domi. de sancto Semi. ibi. de offi. ord. lib. vi. et c. ad decimas. de resti. spo. lib. vi. et ibi per Lap. et Domi. vbi utrobique per illos duos tex. dicunt confundi doctrinam Specu. et Old. quod vbi verbum canonicis exprimitur in aliquo actu intelligitur quod capitulariter et collegialiter interpretentur. Et adduco do. Abb. in. c. tertio loco. de proba. in verbo fratres: vbi dicit quod illi fratres seu monachi stabant collegialiter. et adduco do. meum Barba. in. c. cum omnes. in verbo canonici. de consil. et in. c. que in ecclesiis. in verbo cines triuifini. et in repe. c. cu. D. Ferrarie. de consil. et in. c. cum ecclesia sutrina. de causa possessio. et pro**

- prieta. et in capit. tertio loco. de proba. in. xliij. vbi secutus est doctrinam Lapi. et Domi. in preallegatis locis soleo pro concordia dicere quod aut sumus in actu qui solet fieri capitulariter et collegialiter: et tunc illud verbum canonici seu antiani intelligitur capitulariter et collegialiter et ita procedunt iura preallegata in dicto. c. si canonici. d. c. ad decimas. et c. cum omnes. cum alijs similibus. aut actus solet fieri singulariter et per singulos: et tunc tale verbum debet intelligi singulariter. et ita procedat doctrina Specu. et Old. Jo. an. et Abb. in preallegatis locis quod indefinita tali casu non equipollet vniuersali ex quo exprimitur per verba singularia et non collectiua ut sentit Abb. in. d. ca. h. de coniug. lepro. Item in d. mitta non equipollet vniuersali in teste. ita singulariter dixit Abb. in ca. auditis. in. v. colum. de prescri. et consiluit Aleran. de imo. consil. ccr. incipien. visis acutissimis. in primo volumi. consil. et ratio est quia testis necessario et non presumptiue deponere debet. in. c. in presens tia. de proba.
- 7 Indefinita an et quando equipollet vniuersali. in. c. quoniam. nume. 6. de consil. lepro. fo. 25.
- 1 Indefinita an et quando equipollet vniuersali. in. c. in genesi. num. 1. de elect. fol. 179.
- 7 Indefinita an equipollet vniuersali. in cap. tua nobis. nu. 5. de verbo. signi. fo. 206.
- 7 Indefinita an equipollet vniuersali. in. c. quia circa. num. 5. de priuileg. folio. 158.
- 6 Indicia possunt esse adeo vrgentia ut sufficerent ad ferendam sententiam etiam in criminalibus. in. c. vestra. num. 13. de coha. cle. et mu. fo. 12.
- 2 Indicia si non purgantur per reum habetur pro convicto. in. c. ex parte. nu. 2. et 7. de offi. ordi. fo. 113.
- 7 Indicia sufficientia ad probationem filiationis. in ca. transmissis. nu. 10. qui fil. sint legi. fo. 38.
- 4 Indictio debet poni in instrumen. in. c. inter dilectos. num. 13. de fide instru. fo. 103.
- Indictio quid sit et quando probetur falsitas per indictionem et annos domini. ibi.
- 7 Inducie breuiantur vel dilatantur secundum consuetudinem loci. in. c. dilectus. nu. 6. de procu. fo. 145.
- 3 Inducie deliberatorie quomodo dantur reo conueto et actori reconueto coram eo iudice. in. c. j. nu. 8. de mut. peti. fo. 99.
- 3 Inducta in odium alicuius non debent in eius fauorem redundare et econtra. in. c. intelleximus. nu. 3. de iudi. fo. 25.
- 3 Inducie quo casu dantur propter absentiam aduocati. in. c. j. num. 11. ut lite non contest. fo. 105.
- Inducie tam iuris quam hominis duplicantur propter petitionem et consyderantur a tempore quo petuntur non a tempore quo fuerunt date. in. c. j. nu. 13. et 14. de plus peti. fo. 152.
- 2 Indignus facies se promoueri quomodo puniatur. Anto. in. c. post translationem. nu. 19. fo. 31.
- 7 Indulgentie concessae pro recuperatione terre sancte concessae sentur concessae inquisitoribus heretice prauitatis. in. c. excommunicamus. cl. j. nu. 4. de here. fo. 103.
- 7 Indulgentie profunt non solum quo ad penas purgatorum: sed etiam quo ad penitentiam hic iniunctam adeo quod tenetur perficere penitentiam qui habuit indulgentias. in. c. cum ex eo. numero. 4. et 6. de peniten. et remis. folio. 177.
- Indulgentie usque ad quantam quantitatem possunt concedi. ibidem. numero. 3.
- Indulgentie non possunt concedi a prelato inferiore episcopo. ibi.
- Indulgentia siue ieiunium conceditur usque ad annum an ille annus sit utilis an continuus. ibi. nu. 6.
- Indulgentia concessa ultra quantitatem dierum permissum corrumpit quatenus exceditur numerus dierum. ibi. nu. 8.
- Et vide in ca. seq. co. tit.
- 2 Indulgentie concessae per non suum prelatum non profunt non subditis. in. c. quod autem. nu. 1. de peni. et remis. fo. 173.
- Indulgentie ad quid et quando profunt. ibi. nu. 8.
- 2 Indulgentie priuilegia pene que inducuntur per legatum an durent finito tempore legationis. in. c. si. nu. 9. de offi. lega. fo. 109.
- Indulgentie concessae per episcopum vnius diocesis non profunt alijs alterius diocesis licet sint in diocesi episcopi concedentis et ibi exerceant acta per que huiusmodi indulgentie sunt concessae. in. c. quod autem. nume. 4. de peniten. et remis. fo. 158.
- 7 Indulgentia concessa vere penitentibus et confessis an profit illis qui sunt confessi semel in anno et habent propositum confitendi. in capitu. omnis vtriusque. nu. 21. de peni. et remis. fo. 146.
- 6 Indulgentie usque ad quantam quantitatem possunt concedi. in cap. cum ex eo. nu. 5. de peni. et remis. fo. 177.
- Corse. Adde quod absolutio a pena culpa sic vulgariter dicta est illa plenissima peccatorum remissio que conceditur cruce signatis pro subfidio ultra marino de quo plene not. per docto. in capi. ad liberandum. de iude. vbi glof. iuncto textu in clem. h. super verbo a pena et culpa. de**



## Repertorium singularium materiarum

peni. et remis. Et nota bene eam in si. quatenus dicit quod hanc plenissimam indulgentiam seu remissionem solus papa concedit. intelligit enim quod glossa intendit excludere alios prelatos inferiores per. c. cum ex eo. in si. de peni. et remis. Non autem concilium vniuersale. nam concilium vniuersale potest tales remissiones facere cum representet totam ecclesiam per ea que not. Innocen. in. c. quod autem. eo. tit. ecclesia enim est illa que principaliter recepit ligandi et soluendi potestatem ut dicit Hiero. in. c. omnibus. et Ang. in. c. quodcumque. et Cy. in. l. loquitur. xxij. q. one. j. que representatur per sacrum concilium legitime congregatum et omnibus apostolis simul collectis fuit per Christum dictum. Quicumque ligaueritis super terram erunt ligata et in celo. et quecumque solueritis super terram erunt soluta et in celo. Matth. xviij. c. ita concludit Abb. in. in. d. clemen. ij. in aposto. suis et dicit se alibi hunc articulum plene examinasse.

2 Indulgentia an sit latissime interpretanda Anto. in. c. licet. nume. 9. de transla. prela. fo. 19.

2 Indulgentia contra ius stricte intelligenda est si late interpretatur contra concedentem dignitatem. in. c. si. nu. 7. de transla. epi. fo. 6.

Indulgentia ad tollendum impedimentum fauorabile stricte intelligitur secus ad tollendum impedimentum odiosum. ibi. nu. 19. fo. 7.

2 **Industria** persone ubi est electa non potest actus per alium explicari. in. c. fina. §. is autem. num. 1. de offi. delega. fol. 105.

Corsetus. Adde quod industria persone videtur electa per principes qui committit causam alicui cum aduerbio personaliter: quod qualificat et dat formam commissioni: idem si dicatur confidentes de industria et circumspicione tua: et in tali casu non potest commissarius causam alij committere quod intellige quando negotium non est expeditibile: per alias personas. quod sentit Inno. et Abb. in. d. c. si. nu. 6. §. is autem. licet aliter dicat ibi Abb. propter verbum personaliter: et adducit gloss. singu. in cle. j. in verbo personaliter: de vita et bone. cler. et ibi plene per dominum meum Barba. tu adde quod idem est si statuto caueatur quod principalis citatus teneatur respondere alias habeatur pro confesso quod tale statutum non habebit locum in procuratore contumace fm Barto. in. l. neque infantes. ff. de fideicom. lib. idem si dicatur proprijs manibus fm Joan. and. in. c. sicut dignum. de homi. Sequitur Domi. in. c. si quis viduam. l. distinctio. Jaco. de bel. quem sequitur Bald. in. c. j. §. vel furtum. de pace iuramen. firman. in vrbibus seu. et in. c. periculose. de peni. distinctio. j. et in. c. j. de verborum significatio. libro. vi. idem si dicatur per manus nostras: fm domi. Lardi. in clemen. j. de iureiuran. per text. ibi per manus nostras referens se in contingentia facti ita consuluisse: et vide text. in. l. probatorias. in verbo nostras. C. de diuer. offic. lib. xij. et ibi Bart. inducit illum textum ad questionem statuti loquentis de instrumento facto manu publici notarii: idem si dicatur per se. text. est in. l. per hanc. C. de erogatione mili. anno. libro. x. vbi habetur quod milites pro re publica debent recipere stipendia per se. ergo non per substitutum. et Bald. inducit ad questionem doct. legentis et salariati de publico ut non possit recipere salarium suum per substitutum: sed manu sua illud recipiat: et adduco textum in. l. seruus si heredi. ff. de statuliber. in verbo persone que demonstratur adheret: per quem textum pulchre dixit Bald. in. c. j. §. iniuria. de pace iuramen. firman. statuto cauetur licere offenso assumere vindictam de offensore quod non poterit mandare illam vindictam alij sumi per alium: quia videtur electa industria persone ipsius offensi: quo casu dicit quod poterit ipse assumere vindictam cum complicibus non autem mandare alijs: idem voluit Bald. in. l. accusationis. ff. quod metus causa. et in. l. vt vim. ff. de iusti. et iure. et in. c. ad nostram. de proba. et in. c. de cetero. de re iudi. et in. c. fina. de iuramento calum. et in. c. que in ecclesiis de constitutio: licet contrarium dixerit in. l. gracchus. C. de adulter. sed re vera loquitur in adulterio. quo casu pater potest occidere re adulterum. l. nec in ea. ff. de adult. et maritus occidere adulterum ut in dicta. l. gracchus. quo casu potest mandare filio ut occidat adulterum. illud procedit causa intolerabilis doloris quia deterius sibi reputat maritus adulterium quam occisionem filij sui ut est celebris text. in. l. condicillis. §. matre: alias instituto filio. ff. de lega. ij. de quo text. fecit festum Bald. in. l. atbletas. §. calumniator. ff. de his qui not. infra. et in. c. fina. de consue. et sic erit casus specialis in adulterio: facit quod voluit Bartol. in consi. lxxxij. incip. Factum sic se habet: vbi consuluit quod per illa verba ipsis filijs imputatur industria persone: quod. not. per. c. mulieres. cum ibi not. de senten. excom. et in. c. si quis suadente. xvij. questione. iij. et vide textum in. c. in criminali. v. q. ij. et ibi Domi. quod si mandatur actum fieri per se non poterit fieri per substitutum. facit. l. singulos. ff. de testa. in verbo proprio chirographo: vbi gloss. colligit quod non poterit scribere per alium. facit. c. fina. in verbo proprio iuramento: quod metus causa. vide domi. Anto. in. c. licet ex quadam. de testi. Archi. et Joa. andr. in. c. vt circa. de elec. lib. vi. vide Ludo. roma. in notabili. it. incip. an iuramentum. Sed quid si dicatur tuam conscientiam oneramus. vide Archidia. Joan. andr. et Domi. in. c. ij. de testa. libro. vi. et Bald. in. l. nulli. C. de episco. et cler. Abb. in. c. cum in veteri. de elec. et in. c. fina. §. is autem. de offi. delega. et ibi per dominum meum Barba. Angel. in aut. ad hec. C. de iudic. Barba. in. c. fina. de dila. Bald. in. c. j. §. notandum. in fin. in tit. de no. seu. et in quantum dicit de verbo per se: vide text. in. l. sepe

audiui cesarem. ff. de offi. presi. in verbo ipse facit quod voluit Bart. in. l. si cum miles. ff. de aliena. iudi. mu. cau. fac. Abbas in. consi. xciij. Bald. in. l. vnica. §. ne autem. C. de cadu. tollen. facit gloss. singu. in. l. i. alias. in. ij. quoties. ff. de vi et vi arma. Oldr. consi. xlij. quod voluit Bald. in. l. j. in vltima questione. ff. de rer. diui. vbi loquitur de iuramento fidelitatis quod debet prestari per vasallum in propria persona. et vide eundem Bald. in. fin. C. de condi. inser. quod vasallus tenetur ire ad domum domini ad prestandum fidelitatem domino licet aliud senferit in. d. l. vnica. §. ne autem. per ter. in. c. j. §. personam. in titu. per quos fiat inuesti. tamen primum dictum est verius secundum dominum meum in. d. c. fin. de dila. Item vbi papa in commissione tacite vel expresse eligit industriam persone non potest commissarius alium subrogare ut est bonus text. in. c. is cui. de offi. delega. libro. vi. text. et ibi Abb. in. d. c. fina. in. §. is autem. vbi §.

Item si in commissione apponatur verbum precipio. videtur electa industria persone. gl. est singu. in. l. sepe audiui. ff. de offi. presi. scdm Joan. de imo. in. cle. sepe. de verbo. signi. Item si est electa fides alicuius quia tunc videtur inhibita subrogatio. text. et Abb. in. d. §. is autem. vbi §. et not. de verbo fidem: quod ponitur ibi pro legalitate. an autem in alijs officijs possit quis per substitutum seruire: vide text. et Barto. in. l. pe. C. de agen. in rebus. lib. xij. et quomodo cognoscetur vtrum committens videatur elegisse industriam persone. Abb. in. d. §. is autem. Item videtur eligere industriam persone qui negotium commissum non est pariter expeditibile per alios. qd sentit Inno. in. d. c. is autem. et pro hoc text. in. c. is cui. de offi. deleg. lib. vi. vbi non apponitur aliquod verbum quod denotat industriam persone: sed solum ex materia subiecta. papa ibi dicit quod videtur electa industria persone: et est ille text. semper menti tenendus quod multum declarat dictum. §. is autem. qui loquitur quando fuit appositum verbum personaliter. nisi velis dicere quod ille text. loquitur quando committitur nudum ministerium sine iurisdictione. ut in. §. ceterum. ca. fina. secus aut vbi committitur negotium cum cause cognitione quia tunc quam tumcumque sit arduum non videtur tunc papa eligere industriam persone nisi exprimat expresse vel tacite fm Abb. in. d. §. is autem. Item videtur electa industria persone fm Inno. quando negotium commissum est magnum secus si paruum: quia licet tunc dicatur personaliter erequatis nihilominus potest alteri subdelegare vices suas nisi sit dictum confidentes de industria tua: et cum hoc dicto transit do. Anto. in. d. §. is autem. licet aliter velit ibi Abb. Item videtur etiam electa industria persone si nudum ministerium erequendum committitur sine iurisdictione. text. et ibi Abb. in. d. c. fin. §. ceterum. Item fallit si videtur electa industria persone in exatore tributorum qui non potest alteri delegare officium suum. vide Abb. de rosa. in. l. et quia. ff. de iurisd. om. iudi. vbi alleg. text. in. l. j. in princ. cum. l. seq. C. de cano. sacra. largi. lib. xi. et est ratio iudicio meo quia habet nudum ministerium. et sic videtur electa industria persone. argum. in. d. §. ceterum. Item videtur electa industria persone si executor alius cuius vltime voluntatis relictus est in testamento quia non potest executionem alteri committere nisi esset persona illustris: puta episcopus vel cardinalis secundum Bal. in. l. si nullus. C. de accu. lib. x. per illi text. Sed an facientes artem per substitutum gaudeant privilegio immunitatis: vide Bart. in rub. C. de nau. lib. xi. in ver. circa istam rubricam. et Ludo. ro. in nota. suis: vbi in contrarium allegat text. a nemine ponderatum in. l. fina. circa princ. ff. de excu. tuto. Item videtur electa industria persone quando in commissione dicatur secundum Bal. et do. Lardi. in. d. c. si. licet aliter velit ibi Joan. de imol. ut ibi per doct. meum Barba. et bec omnia tene menti de industria persone quia alibi non habes bec in vnum fasciculum collecta.

6 **Infamis** non potest esse tabellio nisi roget a partibus procuratorem sic est. in. c. sicut te. nu. 4. ne cle. vel mo. fo. 239.

5 Infamia facti est illa que obuenit ex communi hominum obloquutione que non potest aboleri nisi contrario facto videlicet quod contrarius dicatur. in. c. cum te. nu. 9. de re iudi. fo. 78.

Infamis est forma alicuius statuti potest restitui fame per principes et ciuitates superiorem non recognoscentes. ibi. nu. 20. fo. 81.

3 Infamis existens in possessione beneficij suspenditur donec se purgauerit. in. c. cum olim. nu. 16. de cau. pos. et pro. fo. 163.

1 Infamia vtrum nascatur per crimen probatum per exceptionem. in. c. su per eo. nu. 2. de elec. fo. 131.

Infamis infamia facti suspenditur a beneficio donec se purgauerit. ibi.

1 Infamia priuat iudicem ipso facto iurisdictione. in. c. sciscitatus. nu. 7. de rescri. fo. 53.

7 Infamare aliquem est grauissimum delictum. in. c. cum dilectus. nu. 9. de calumn. fo. 76.

7 Infamatus non solum super causa criminali sed et super defectu et inhabilitate debet priuari. in. c. accedens. nu. 1. de pur. cano. fo. 164.

Infamatus non admittitur ad purgandum quando eius infamia potest per testes probari. ibi. nu. 4.

6 Infamati infamia generante scandalum debent purgari alias bebent pro conuictis. in. c. tua nos. nu. 5. et 6. de cota. cle. et mu. fo. 13.

7 Infamatus si se non purgauerit habetur pro conuicto. in. c. accedens. nu. 14. et 15. de accu. fo. 71.

Infamatus si est in possessione beneficij et non se purgauerit non per hoc priuatur



## Super Lectu. Panormitani.

- hoc priuatur beneficio sed si tantum petebat et non se purgauerit priuatur beneficio. ibi. nu. 7.
- 7 Infamis tam infamia iuris quam facti repellitur ab accusando secundum canones: sed secundum leges tantum repellitur infamis infamia iuris. in. c. i. nu. 7. de accu. fo. 55.
- 7 Infamia orta ex non probabilibus coniecturis et ab emulis est nullius effectus. in. c. cum in iuuentute. nu. 1. de pur. cano. fo. 163.
- 3 Infamis an efficiatur damnatus per inquisitionem. in. c. h. nu. 36. de ordi. cog. fo. 147.
- 7 Infamatus de graui delicto potest incontinenti suspendi ab administratione diuinorum si delictum est enorme alias secus. in. c. ex tuarum. nu. 1. et 3. de pur. cano. fo. 162.
- Et vide. in. c. inter. eo. tit.
- Infamia semel purgata non debet amplius purgari nisi de nouo orietur. ibi. nu. 2.
- Infamia facti in crimine successiuo tollitur per contrarium factum. ibi. nu. 4.
- Infamatus si se purgauerit an postea poterit de illomet crimine accusari. ibi. nu. 5.
- 1 Infamia facti non solum priuat quem a beneficijs obtinendis sed obtentis. in. c. per inquisitionem. nu. 11. de elec. fo. 146.
- Infamia facti debet purgari contra infamatum. ibi.
- 1 Infamis an quis efficiatur propter extraiudicialem confessionem criminis. in. c. olim ex literis. nu. 9. de rescrip. fo. 71.
- Infamis an priuetur beneficijs. ibi.
- 3 Infamiam euitat damnatus per inquisitionem et mitius punitur quam damnatus per accusationem. in. rub. nu. 5. de iudi. fo. 2.
- 7 Infamia in dubio intelligitur de infamia iuris. in. c. super bis. nu. 2. de penis. fo. 170.
- Infamis efficitur quis absque alia condemnatione si delictum erat tale quod irrogabat infamia si de eo fuisset condemnatus. ibi. nu. 3.
- 7 Infamia facti tollitur per contrarium factum. in. c. ex diligenti. nu. 6. de simo. fo. 81.
- Infamia canonica que irrogatur pro peccato mortali tollitur per penitentiam. ibi.
- 7 Infamia iuris tollitur per solum principem. ibi.
- 7 Infamia an et quando debet precedere ad instantiam inquisitionis siue fiat per ordinarium siue per delegatum. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 14. de accu. fo. 73.
- 1 Infamia vtrum tollatur si infamatus fuit absolutus. in. c. quia diligenter. nu. 9. de elec. fo. 123.
- 3 Infamatus non potest esse iudex nec procurator. in. c. cum deputati. nu. 4. et 6. de iudi. fo. 40.
- 7 Infamia quomodo purgetur. in. c. si quis. nu. 4. de pur. cano. fo. 161.
- Infamis non potest petere purgationem quando delictum est probabile. in. c. si quis de gradu. nu. 1. eo. tit.
- Et vide. in. c. nos inter. in. h. no. eo. tit.
- 7 Infamia sufficiens ad inquirendum non potest causari ex dictis paucorum sed sufficiens ad denuntiandum sic. in. c. si. nu. 2. de accu. fo. 79.
- 7 Infamatus de aliquo enormi crimine licet se purgauerit tamen temporaliter ab administratione officij suspenditur. in. c. inter. nu. 1. de purg. cano. fo. 162.
- Infamatus ex eo quod ipse dedit causam infamie licet se purgauerit non tamen est sopita infamia secus si ipse non dedisset causam. ibi. nu. 3.
- Contra infamatum quomodo procedatur. ibi. nu. 4.
- 4 Infames de iure vel de facto quibus casibus admittantur ad testificandum et quibus repellantur. in. c. testimonium. nu. 6. de testi. fo. 87.
- 7 Infamia a malis orta an et quo casu debeat per taliter infamatum purgari. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 28. 30. de accu. fo. 73. et sequen.
- 3 Infamia orta ex confessione illius qui non debebat examinari quo casu est purganda per infamatum. in. c. i. nu. 10. de confes. fo. 225.
- 3 Infamia opposita agenti possessorio recuperande an inducat suspensionem ne interim obtineat et an inducat suspensionem beneficij. in. c. item cum quis. nu. 10. de resti. spo. fo. 178.
- 1 Infamia quoduplex est. in. c. dudum. el. h. nu. 5. de elec. fo. 178.
- 7 Infamia non nascitur a turpibus et vilibus personis sed a grauibz et honestis. in. c. inquisitionis. §. quesuisti. nu. 5. de accu. fo. 70.
- Infamia siue fama quomodo inducatur ex maiori parte vicinie vel vniuersitatis siue alicuius magni viri siue non. ibi. nu. 6.
- 4 Infamia nunquid ipso iure priuetur quibus titulis sui beneficij dignitatibus et honoribus. in. c. querelam. nu. 3. de iure in. fo. 135.
- 6 Infamia non semper est sufficiens indicium ad torturam. in. c. i. nu. 6. de depo. fo. 80.
- 3 Infamia que multum grauat opinionem infamati est omnino purganda vnde cum ipsa processerit. in. c. at si clerici. nu. 10. de iudi. fo. 11.
- Infamis dicet ille qui est damnatus ex crimine publico: licet sit damnatus ciuilitur. ibi. nu. 26.
- Infamis an dicatur ille qui est confessus crimen non tamen est condemnatus. ibi. nu. 27.
- Infamis infamia iuris est priuandus vel priuatur beneficijs et debet deponi in infame infamia facti aliud est. ibi. nu. 31. fo. 14.
- 7 Infamia tollit exercitium cuiuscumque dignitatis et questum et querendum et operatur quod non habet amplius exercitium ordinum. in. c. licet bel. nu. 19. de simo. fo. 86.
- Infamia vitatur si dubitans sententiam infamam inductiuam ante eius probationem soluat. ibi.
- 7 Infamia proueniens ex calumniola accusatione an sit purganda. in. c. veniens. nu. 27. de accu. fo. 63.
- 4 Infamis infamia facti non excluditur a testimonio in causa ciuili. in. c. licet. nu. 7. de proba. fo. 22.
- 7 Infamis apostate vel aliorum criminum debet se purgare. in. c. tue. nu. 1. de apo. fo. 105.
- 5 Infamia notoria punitur citra aliam probationem secus si non est notoria: nam tunc requirit probationem duorum testimonium. in. c. quia nos. nu. 1. de appel. fo. 105.
- Infamia purgatur per iuramentum infamati et aliorum de credulitate deponentium. ibi. nu. 2.
- Infamia an sit sufficiens ad suspensionem episcopi donec veritas discutiatur. remissive. ibi. nu. 4.
- 7 Infamatus de crimine simonie si non purgauerit deponitur licet contra eum non precesserit certus modus agendi prout fit in alijs criminibus. in. c. insinuat. nu. 3. de simo. fo. 80.
- Infamatus de aliquo crimine si de eo non purgatur punitur tanquam convictus. ibi. nu. 4.
- Infamia licet teneat locum accusatoris tamen facit aliqualem gradum presumptionis. ibi. nu. 5.
- 7 Infamatus de excommunicatione est vitandus donec se purgauerit. in. c. cum desideres. nu. 1. de sen. excom. fo. 183.
- Infamis est idoneus testis in causa in qua non defertur sollemnitati iuris ciuilibz etiam die feriata. in. c. dilecti filij. nu. 6. de iudi. fo. 21.
- 7 Infamatus deficiens in purgatione punitur vt convictus. in. c. cum p. nu. 1. de pur. cano. fo. 162.
- Infamatus quomodo dicatur in purgatione deficere. ibi. nu. 3.
- 7 Infamis an et quomodo admittatur ad iurandum siue ad eius commodum vel alterius. in. c. i. nu. 4. de purg. cano. fo. 161.
- 3 Infamis an possit esse procurator. in. c. imperatorum. num. 9. de iura. cal. fol. 127.
- Infamis etiam infamia facti non est capax officiorum spiritualium. ibi.
- 7 Infamatus de crimine notorio non potest se purgare sed debet condemnari. in. c. cum dilectus. nu. 1. de purg. cano. fo. 164.
- Infamatus quomodo purgatur quando nulla precessit inquisitio contra ipsum nec accusa. ibi. nu. 8.
- 5 Infamis et criminofus possunt repellere suum accusatores regulariter. in. c. a nobis. nu. 11. de except. fo. 3.
- 3 Infamatus aliquo crimine tenetur se purgare adeo quod si se non purgauerit reputatur convictus. in. c. cum super. nu. 17. de confes. fo. 226.
- 7 Infamis matrimonium contrahere potest. in. c. fin. nu. 3. de eo qui du. in matri. fol. 24.
- Infans** furiosus et infidelis sunt incapaces excommunicatio nis. in. c. ab excommunicato. nu. 9. de rescrip. fo. 88.
- 6 Infans usque ad triennium debet lactari a matre nisi sit aliqua nobilis nam tunc traditur alendus alteri expensis patris si est locuples aliter matris si est diues. in. c. ex literis. nu. 4. de conuer. in. fi. fo. 173.
- 6 Infans usque ad quod tempus dicitur. in. c. nullus. nu. 3. de reg. fo. 156.
- 6 Infantes decedentes sine baptismo priuantur visione dei: alia vero pena actualis non patiuntur. in. c. maiores. in. §. sed adhuc. nu. 2. de bap. fol. 119.
- 7 Infantia est inhabilis ad matrimonia et sponsalia contrahenda. in. ca. gemma. nu. 6. de spon. fo. 11.
- 6 **Inferior** non potest tollere legem superioris maxime in presudicijs tertij. in. c. i. nu. 2. de concef. preben. fo. 54.
- 4 Inferior an possit relaxare suspensionem vel excommunicationem factam a papa. in. c. tam literis. nu. 3. de testi. fo. 65.
- Infideles** non ligantur canonibus saltem in spiritualibus. in. c. i. nu. 5. de consti. fo. 15.
- 7 Infidelis simul et eodem tempore de iure diuina plures non potest habere vxores. in. c. gaudemus. nu. 3. 12. de diuor. fo. 49.
- Infideles ex quibus per iudicem ecclesiasticum vel seculares puniri possunt. ibi. nu. 13.
- Infidelis si dicat pluribus mulieribus ego duco vos in vxores et ille pater rideat an ille sint eius vxores vel saltim aliqua earum. ibi. nu. 18.
- 7 Infidelium filij etiam qui matrimonium contraxerunt in casu a lege canonica prohibito post baptismum sunt legitimi. in. c. gaudemus. numero. 11. de diuor. fo. 49.
- Infidelium matrimonia contracta in casibus a lege canonica prohibitis tenent. ibi. nu. 3.
- Infideles non astringuntur lege canonica sed diuina sic ibi.
- Infidelium filij ad fidem conuersi nati post repudium ex secunda vxore prima viuentis an sint legitimi et an secunda reputetur vxor. ibi. nu. 4.
- 7 Infidelis ad fidem conuersus et eius coniunx noluit sibi cohabitare vel sine peccato solui coniugium et conuersus contrahere poterit. in. c. quanto



# Repertorium singularium materiarum

- nu. 1. 2. 5. 6. 7. de diuor. fo. 48.
- 7 Infideles coniuncti in gradu prohibito a lege canonica post baptismum non separantur. in. c. de infidelibus. nu. 1. de consan. 2. affi. fo. 32.
- Infidelis non compellitur baptizari sed si fuerit baptizatus potest compelli in baptismate remanere. in. c. quidam. nu. 1. de apost. fo. 106.
- Infideles minus peccat qd non agnouerunt christum quam qui agnouerunt et dereliquerunt. ibi. nu. 2.
- 7 Infidelis vel hereticus dici non potest ille qui aliquando super fide dubitans non perseverat in illa cogitatione. in. c. i. nu. 1. de hereti. fo. 99.
- Infideles non possunt esse testes contra christianos. ibi. nu. 3.
- 6 Infideles noniter redeuntes ad fidem sunt tolerandi in moribus et ritibus eorum dummodo non sint tales quod offendatur deus. in. c. fin. nu. 2. de baptis. fo. 215.
- 7 Infidelis conuersus ad fidem potest uti matrimonio cum relicta fratris prius per ipsum contracto. in. c. fi. nu. 2. de diuor. 49.
- 7 Infideles sunt incapaces excommunicationis. in. c. relatum. nu. 1. de sen. ten. excommu. fo. 192.
- Infidelis percutiens clericum non est excoicatus sed aliter punitur. ibi.
- 6 Infideles non infesti a christianis et recognoscentes dominium ecclesie non sunt molestandi et licite retinent principatus et dominia. in. c. quod super. nu. 10. de voto et vo. re. fo. 177.
- Infideles si delinquant possunt puniri per papam qui est generalis vicarius dei in terris vel per imperatorem. ibi. nu. 12. 7. 14.
- Infideles et iudei an possint expelli a christianis. ibi. nu. 15.
- Infideles possunt vocari in auxilium a christianis in bello licito. ibi.
- 7 Infidelis conuersus ad fidem potest cohabitare cum vxore in fidei ex quo vult secum cohabitare sine peccato. in. c. quanto. nu. 2. de diuor. fo. 45.
- Infidelis qui ad fidem non vult conuerti eius coniuge conuersa relictus non est sed reliquit coniugem. ibi. nu. 6.
- 7 Infideles quo ad prohibitionem matrimonij et alia spiritualia non includuntur lege canonica: lege autem diuina sic. in. c. gaudemus. nu. 2. et 12. de diuor. fo. 49.
- Infideles delinquentes contra ius diuinum puniri possunt secus si delinquant contra ius canonicum. ibi. nu. 3. 12.
- 7 Infidelium cibus non licet vesci regulariter. in. c. quam sit. nu. 2. de iude. folio. 97.
- 1 Infideles non possunt sine causa priuari bonis suis nec a papa nec ab imperatore. in. c. que in ecclesiis. nu. 12. de consi. fo. 24.
- 6 Infideles non possunt cogi ad fidem suscipiendam. in. c. maiores. §. itez queritur. nu. 2. de baptis. fo. 215.
- 5 **Infirmitas** grauis excusat quem a contumacia secus si est levis. in. c. tenor. nu. 1. de re iudi. fo. 57.
- Infirmitas quomodo probatur. ibi. nu. 2.
- 6 Infirmitas corporis non impedit votum nec relicta dependentia ex voluntate sed infirmitas animi sic. in. c. porrectum. nu. 2. de regu. fo. 160.
- 2 Infirmitas tam sua quam suorum an sit legitima causa non comparendi in iudicio. in. c. §. nu. 1. de procu. fo. 140.
- Infirmitas quomodo probetur. ibi. nu. 5.
- 7 Infirmitas superueniens quantumcunque grauis non soluit matrimonium consummatum. in. c. i. nu. 4. de consu. lepro. fo. 24.
- 7 Infirmitas superueniens quantumcunque grauis non soluit matrimonium etiam quo ad torum et mutua seruitutem siue furor sit vel demencia etiam si clauda efficiatur mulier. in. c. qm. nu. 3. de coniug. lepro. fo. 24.
- Infirmitas non impedit matrimonium contrahendum. ibi. nu. 4.
- 2 Infirmitas non facit aliquem actum nullum dummodo non excludat mentem actum facientis. Anto. in. c. ex transmissa. nu. 2. de renun. fo. 21.
- 1 Infirmitas impediens est causa ne aliquis promoueat in prelatum. in. c. cum inter canonicos. nu. 2. de elec. fo. 139.
- 7 Infirmi non obediunt medicis non incurrunt crimen inobedientie. in. c. tua nos. §. ad vltimum. nu. 5. de homi. fo. 113.
- Infirmitas que pronenit ex defectu infirmi causat peccatum. ibi.
- 6 Infirmus in extremis constitutus presumitur sane mentis nisi contrarium probetur. in. c. dilectus. nu. 9. 7. 13. de succes. ab intesta. fo. 131.
- 7 **Ingenium** supplet tempus in bene studentibus. in. c. fin. nu. 5. de magi. fo. 95.
- 5 **Ingenuus** finititer pronuntiatus an habeatur pro ingenuo quo ad omnes. in. c. quamuis. nume. 19. de re iudi. fo. 83.
- 2 **Ingratitudinem** committunt aduocatus et procurator exercendo officium contra illum a quo fuerunt beneficiati. in. c. cum sacerdotis. nu. 2. de postu. fo. 139.
- 6 **Ingressus** religionis metu vel imperio superioris putatis an teneat. in. c. cum virum. numero. 8. de regula. fo. 150.
- 6 Ingressus religionem seductione an possit allegare seductionem ad invalidandum ingressum. in. c. ad nostrum. nu. 3. de regu. fo. 158.
- 6 Ingressus religionem per vim si intra annum non reclamauerit ultorius non auditur cum censeatur consentire. in. c. si quis autem. nume. 1. 7. 4. de regu. fo. 156.
- 7 Ingressus religionis non vitatur si fiat per excommunicatum. idem de matrimonio. in. c. cum illorum. nu. 4. de sen. excom. fo. 189.
- 4 Ingressu monasterium volens potest ut miles. in. c. in presentia. num. 49. de proba. fo. 18.
- Ascendentes et descendentes qui debent aliquid capere debent expectare mortem ingressi monasterium quod potest habere bona sed si non potest statim debent consequi. ibi. nu. 58. fo. 18.
- 7 Ingressus religionem non tollit defectus contractus cum peccato ingredientis secus sine peccato. in. c. ex tue. nu. 4. de fimo. fo. 82.
- 3 Ingressus religionis remouet omnem defectum quem habet ingrediens. in. c. cum deputati. nu. 3. 7. de iudi. fo. 40.
- 6 Ingressus religionis dolo factus tenet sed bona ingressi non acquiruntur monasterio si auiditate patrimonij fuit dolo inductus ad religionem. in. c. nostra. nu. 7. de sepul. fo. 137.
- 2 Ingressus religionis dolo factus non vitatur. in. c. cum dilectus. nu. 12. quod met. cau. fo. 153.
- 6 Ingressus religionis per dolum factus non vitatur. in. c. veniens. nu. 7. de conuer. conu. fo. 170.
- 2 **Inhabilis** censetur habitatus si eps eum scieter promouit. Ant. in. c. veniens. nu. 1. 2. 3. 6. 7. de fi. pby. fo. 51.
- Inhabilis an censetur habitatus si cum eo fuit per superiorem scieter aliquid actum. ibi. nu. 7.
- 2 Inhabiles an vitent actum per ipsos et habiles celebratum. in. c. fina. nu. 4. 7. de procu. fo. 147.
- 1 Inhabilitas vnus vtrum suppleatur per habilitatem alterius. in. c. illa quotidiana. nu. 7. de elec. fo. 159.
- 2 Inhabilis promotus ad officium non pandens suum defectum punitur. in. c. fi. nu. 13. de procu. fo. 147.
- 6 Inhabilis ad pugnandum non dicitur ille qui inhabilis est corpore sed consilio pollet. in. c. ex multa. nu. 7. de vo. et vo. re. fo. 178.
- 2 **Inhibitio** iudicis contra ius facta non inducit nullitatem actus gesti contra illam inhibitionem etiam quod pars non appellauerit. in. c. §. nu. 5. 7. 12. de resti. in integ. fo. 156.
- 3 Inhibitoria si non est missa ad aliquem iudicem qui super causaprocessit an valeat processus. in. c. tuam. nu. 11. de ordi. cog. fo. 149.
- Inhibitoria quando mittitur an requiratur cause cognitio. ibi.
- 5 **Inimicus** presumitur aliquis si alium non salutat. in. c. cu cessante. nu. 8. de appel. fo. 128.
- 5 Inimicus an possit putari ille qui resistit alicui ne faciat aliquid contra iuris ordinem adeo ut repellatur a testimonio. in. c. cum. i. 7. a. nu. 22. de re iudi. fo. 77.
- 7 Inimicus manifestus debet repelli ex iudicis officio. in. c. meminimus. nu. 4. de accu. fo. 61.
- 2 Inimicus quomodo quis probet. in. c. cum super. nu. 4. de offi. dele. fo. 87.
- 7 Inimicus presumitur ille qui vult testificari contra aliquem in causa criminali et ideo ab eius accusatione repellitur. in. c. cum. p. manconella. nu. 2. de accu. fo. 59.
- Inimicitia contracta cum vno ex attinentibus transit in alios propinquiores in gradu. ibi. nu. 3.
- 4 Inimicus non presumitur pluries in eadem causa si vnus producit contra alium. in. c. cum causam. el. §. nu. 2. de testi. fo. 77.
- 7 Inimicus censetur ille qui asserit aliquem non diligere. in. c. inquisitionis. §. tertie. nu. 6. de accu. fo. 99.
- Asserenti se inimicum alterius creditur absque eo quod nullam inimicitie causam alleget. ibi. nu. 7. 2. 10.
- 7 Inimicus presumitur quis ex eo quod non salutat illum quem solitus erat salutare. in. c. olim. nu. 6. de iniur. fo. 167.
- 7 Inimicitia causatur siue precesserit iusta vel iniusta causa. in. c. meminimus. nu. 8. de accu. fo. 61.
- Inimicitia consideratur etiam quod habuerit originem ex iusta causa. in. c. i. nu. 2. de iudi. fo. 3.
- Inimicitia capitalis solet dari propter contentionem omnium bonorum vel maioris partis. ibi. nu. 3.
- 7 Inimicitie capitales oriuntur ex accusatione. in. c. de bis. nu. 8. vel de accu. fo. 58.
- 3 Inimicitia capitalis tantum est causa recusandi iudicem. in. c. accedens. el. §. nu. 3. ut lit. non conte. fo. 111.
- Inimicitia quot modis dicatur capitalis. ibi.
- 7 Inimicitie capitales quomodo oriuntur. in. c. cum oporteat. nu. 4. de accu. fo. 67.
- Inimicitia an sit legitima causa repellendi aliquem a testimonio: relinquitur arbitrio iudicis dummodo inimicitia non sit capitalis. ibi.
- 7 Inimicitia et amicitia probatur ex coniecturis. in. c. repellantur. nu. 2. de accu. fo. 58.
- Inimicitia probatur ex hoc quod aliquis multum familiariter conuersatur cum inimicis meis. ibi.
- Inimicitia capitalis dicitur quando quis minatus est mortem vel accusat criminaliter vel quando est contentio de maiori parte bonorum. ibi. nu. 4.
- Inimicitia capitalis tantum repellit quem ab accusatione. ibi.
- Inimicitia capitalis causatur siue quis habeat iustam causam litigandi vel non. ibi. nu. 5.



## Super Lectu. Panormitani.

- Quis potest excipere contra inimicum licet inimicitia sit causata culpa ipsius excipientis nisi in hoc commiserit dolum. ibi.
- 3 Inimicitie oriuntur inter spoliante[m] et spoliatum habiles ad recusandum non solum eorum testimonium sed etiam eorum consanguineorum. in. c. item cum quis. nu. 2. de resti. spo. fo. 171.
- 7 Inimicitia non repellit testem inimicum quando coacte venit: secus si sponte. in. c. cum. p. manconella. nu. 13. de accu. fo. 59.
- 7 Inimicitia accusatur non inspecta causa unde processerit iusta vel iniusta fuerit. in. c. licet bel. nu. 15. fo. 86.
- 7 Inimicitia graues oriuntur inter denuntiatum et denuntiantem. in. c. olim. nu. 7. de accu. fo. 74.
- 7 Inimicitie dicuntur iustum impedimentum ad eundem ad aliquem locum. in. c. de cetero. nu. 1. de sen. excom. fo. 182.
- 7 Inimicitia quolibet an repellat accusantem. in. c. i. nu. 8. de accu. fo. 55.
- 7 **Iniurie** inferende proximis an quis teneatur obuiare, remissio sue. in. c. quante. nu. 8. de sen. exco. fol. 194.
- 7 **Iniuriam** aduicem dicentes potest alter alterum accusare. in. c. cum te. nu. 25. de re iudi. fo. 79.
- Iniuriosum verbum est dicere alicui tu es bastardus animo iniuriandi. ibi. nu. 27. et 28.
- 4 Iniuria fit alicui cuius verbo credi debebat si ab eo exigitur scriptura. in. c. legebatur. nu. 1. de malo. et obe. fo. 125.
- 4 Iniuriam propriam et suorum etiam criminaliter quis licite persequitur etiam de iure canonico. in. c. de cetero. nu. 8. de testi. fo. 49.
- 7 Iniuria enormis dicitur illa que est facta in loco notorio licet sanguis ex percussione non exierit. in. c. cum illorum. nu. 9. et 10. de sen. exco. fol. 19.
- Iniuria facta cum pugno in naso unde multum sanguinis exiit non dicitur atroc. ibi. nu. 10.
- Iniuria facta clerico an sit levis vel enormis relinquitur arbitrio epi ut si sit levis ipse absoluat: si vero enormis remittet ad papa[m]. ibi. nu. 10.
- 7 Iniuriam clerico inferens tenetur satisfacere nedum etiam clerico sed ecclesie. in. c. postulasti. nu. 3. de iude. fo. 97.
- Cognoscens de iniuria criminaliter potest ex officio compellere iniuriantem ad satisfaciendum l. fo. ibi. nu. 4.
- 2 Iniuria non committitur ab illo qui utitur iure suo. in. c. cum ecclesia nua. mero. 11. de elect. fo. 152.
- 3 Iniuriam tenetur quis remittere sed non eius satisfactionem. in. c. conuestus. nu. 3. de fo. compe. fo. 83.
- 5 Iniuria fit alicui etiam si et dicitur veritatem dummodo animo iniuriandi dicas. in. c. cum te. nu. 1. et nu. 26. de re iudi. fo. 78.
- 2 Iniuria enormis dicitur omnis iniuria habens in se membri mutilationem. Anto. in. c. exposuisti. nu. 2. de corpo. viti. fo. 62.
- 7 Iniuria illata clerico parit actionem iniuriarum. et sibi et ecclesie sue etiam si habeat plures nec vnus in preiudicium alterius remittit. in. c. paros chianos. nu. 4. de sen. excom. fo. 182.
- Iniurians clericum conuenitur coram iudice ecclesiastico. ibi. nu. 5.
- 7 Iniuria levis mediocris vel enormis que sit statuit arbitrio iudicis. in. c. peruenit. nu. 3. de sen. excom. fo. 183.
- 5 Iniuriam committit qui habet animum iniuriandi licet erret in persona. in. c. illud autem. nu. 9. de preferi. fo. 26.
- 7 Iniuria non est alicui inferenda ratione cause fauorabilis. in. c. nuper a nobis. nu. 3. de dona. inter vi. et vro. fo. 51.
- 7 Iniuria an fiat volenti. in. c. contingit. nu. 2. de sen. excom. fo. 191.
- 1 Iniuria debet fieri quando non conceditur successor id quod erat concessum predecessori. in. c. bone memorie. el. h. nu. 28. de postu. prela. fo. 115.
- 7 Iniuria tanto dicitur atrocior quanto coram pluribus facta est. in. c. i. nu. 2. de maledi. fo. 138.
- Iniuriatus si fuit superior an possit ipse iniuriantem punire. ibi. nu. 5.
- Iniurie satisfactione nemo tenetur remittere sed rancorem sic ibi. nu. 7.
- Iniuriatus si dixerit sacerdoti remitto iniuriam intelligit de odio non satisfactione. ibi.
- 7 Iniuria si irrogatur episcopo censetur irrogata omnibus ecclesiis sibi subiectis adeo quod possunt pro tali iniuria agere. in. c. olim. nu. 2. de iniur. fo. 167.
- Iniuria illata clerico potest per ipsum estimari et pena applicatur sibi. ibi. nu. 3.
- Iniuriarum estimatio et condemnatio quando fiat. ibi. nu. 4.
- Iniuriatus an censeatur remisisse iniuriam ex eo quod salutat iniuriantem. ibi. nu. 6.
- 7 Iniurians clericum conuenitur coram iudice ecclesiastico quia commisit sacrilegium. in. c. cum ab homine. nu. 2. de sen. excom. fo. 167.
- 7 Iniurians aliquem verbaliter an teneatur si dixerit veritatem. in. c. si culpa. nu. 5. de iniur. fo. 168.
- 2 Iniuriatus si remisit iniuriam non censetur remisisse suum interesse sed tantummodo rancorem. in. c. i. nu. 7. de iniuris. fo. 160.
- Iniuriatus non tenetur remittere iniuriam nisi ab eo petatur. ibi.
- Iniuriatus potest agere contra iniuriantem criminaliter et civiliter non tamen simul. ibi. nu. 9.
- 5 Iniuriantes se aduicem non compensant imo alter alterum accusat. c. an sit deferendum. nu. 4. de appel. fo. 111.

- 4 Iniurians licite iurat stare mandato iniuriati pro satisfactione iniurie et cum agitur de crimine criminaliter non potest compromitti. in. c. quin tauallis. nu. 1. de iureiu. fo. 147.
- 7 Iniurians tenetur iniuriato satisfacere de iniuria secundum qualitatem persone iniuriate. in. c. ea noscitur. nu. 3. de sen. excom. fo. 182.
- 4 Iniuriata pars nunquid possit ignoscere gratis parti iniurianti. in. c. veniens. nu. 1. de iureiu. fo. 138.
- 2 **Iniustitia** notoria quando dicatur. in. c. h. nu. 17. de dilatio. folio. 134.
- 2 Iniustitia continetur in se nullitatem quod facit ad multa sed non contra. in. c. cum contingat. nu. 5. de offi. deleg. fo. 69. et nu. 15. fo. 99.
- 3 Iniustitia non debet alteri fieri pretextu miserabilis persone. in. c. ex te nore. nu. 4. de fo. compe. fo. 72.
- 7 **Innocentia** accusati quod interfecerit bannitum potest per quemcumque allegari et probari. in. c. illa prepositorum. nu. 4. de accu. fo. 56.
- 7 Innocentia inquisiti potest per quemcumque allegari. in. c. veniens. numero. 22. de accu. fo. 63.
- Inobedientia** est peccatum mortale. c. ex parte. num. 3. de ver. signi. fo. 201.
- Inops** dicitur ille qui viuit ex proprio artificio. in. c. quod super. nu. 4. de vo. et vo. re. fo. 177.
- 3 Inopia opposita conuento impedit executionem sententie etiam in interdito possessorio. in. c. olim. el. h. nu. 1. de resti. spo. fo. 188.
- Inopia differt solutionem in civilibus sed non in criminalibus nam tunc succedit pena corporalis. ibi. nu. 2.
- Inopia seu paupertas an impediatur executionem sententie vel processum iudicis. ibi. nu. 6.
- Inquisitio** semper debet continere qualitatem criminis et circumferantias que sit ad penam imponendam: alias forte secus. in. c. accepimus. nu. 7. de pur. cano. fo. 150.
- 6 Inquisitio potest iterari ex noua infamia vel indicis nonis. in. c. si. num. 2. de celeb. mis. fo. 212.
- 7 Inquisitio contra prelatum non debet fieri nisi precedente infamia scandalosa aut periculosa. in. capitulo in tantum. numer. 2. et 6. de collu. dete. folio. 136.
- 7 Inquisitio non requirit vnā solam clamorosa insinuationem sed plures quod tamen remittitur arbitrio iudicis. in. c. licet bel. nu. 5. de simo. fo. 86.
- 7 Inquisitio siue generalis siue specialis dummodo non fiat ad penam imponendam sed tamen ex debito officii non requirit quod precedat infamia. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 11. de accu. fo. 72.
- 4 Inquisitio non est facienda propter infamiam a maluolis ortam nisi de fama requiratur. in. c. cum in innocentia. nu. 1. de presum. fo. 123.
- 7 Inquisitio facta ex officio et facta ad instantiam alterius differunt in malis. de quibus in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 17. de accu. fo. 73.
- Inquisitus ex officio non potest producere probationes super bona fama sed si est inquisitus ad instantiam alterius potest quia non ita presumitur contra iudicem sicut contra partem. ibi.
- 7 Inquisitio potest fieri contra suspectum que prius debet fieri super infamia que sit per veritatem criminis. in. c. si quis. nu. 1. de purg. cano. fo. 146.
- 7 Inquisitio que sit ad denuntiationem alterius puta publici officialis ut sunt syndici castrosum non requirit quod precedat infamia. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 12. de accu. fo. 72.
- 7 Inquisitio fieri non debet nisi infamia precedat. in. c. qualiter. et quando. el. h. nu. 1. de accu. fo. 72.
- 1 Inquisitio afficit mittitur pena inquisiti que accusatio accusatus. in. c. per inquisitionem. nu. 14. de elec. fo. 146.
- 6 Inquisitio generalis potest fieri aliqua fama non precedente: specialis vero id est quando fit contra certam personam non potest fieri aliqua fama non precedente. in. c. graue nimis. nu. 9. de preben. fo. 38.
- In inquisitione generali si nominetur certa persona contra quam postea specialiter inquiratur depositiones facte in inquisitione generali non facient fidem in inquisitione de speciali. ibi.
- 7 Inquisitio ad directa paucorum denuntiantium committitur. in. c. si. nu. 2. de accu. fo. 75.
- Corsetus** hoc tenuit Hostiensis in. c. inquisitionis. in. fi. de accu. Jo. an. in. d. c. fin. fo. titu. tenet contrarium. nam Hostiensis ibi dixit quod licet dicta paucorum non infament per textum in. d. c. inquisitionis. in. fin. tamen committitur inquisitio quod non placet Jo. an. and. in. d. c. si. per textum ibi qui dicit inquiratis veritatem sed op. Hostiensis magis placet Abb. quia ex quo papa non expressit quod istum haberet pro infamato commissa simpliciter inquisitio veritatis videtur tanquam preambulum et antecedens commissum negotium super infamia quod non est verissimile quod in simplici commissione papa voluerit violare regulas iuris. per hoc videtur textus cum ibi not. secundum eum in. c. cum oporteat. de ac. et ita residet Abb. in. d. c. fin. sed iudicio meo opi. Jo. an. videtur verior quia in casu. d. c. fin. non erat necesse prius inquirere de infamia prout dicebat Hostiensis quia papa ibi non dubitabat de infamia. et ad hoc pondero mihi verba ibi: fame sue prodigus et salutis. nam responsio debet congruere petitioni. ut responsum. C. de transactio. l. si defensor. §. qui interrogatus.



# Repertorium singularium materiarum

- ff. de interro. act. c. de muliere. r. spon. c. inter dilectos. §. ceteruz. de fide instru. vel possumus saluare al. ob. qd cum fuerit dictu qd erat prodigus rerum r fame. r papa mandet inquiri de veritate qd intelligatur super vtroq. Nec ob. qd fuerit dictu fame sue prodigus qz illa verba sunt narratiua que non inducunt iuris ministerium. glo. est sing. in l. vnica. C. qn non peten. partes. voluit Jo. an. in. c. dilecto. de preben. glo. in. c. abbate sane. in ver. iudicio. de re iudi. lib. vi. r in clem. dispendiosam. de iudi. r in c. auditis. de elec. cum simi.
- 7 Inquisitio generalis si fuit facta r fuit repertus aliquis culpabilis an possit puniri vigore probationu in generali inquisitione productarum. in. c. ad petitionem. nu. 2. de accu. fo. 70.
- Contra inquisitionem formatam contra aliquod collegium vel vniuersitatem possunt omnes singulariter contradicere quia singulariter omnium interest. ibi. nu. 3.
- Inquisitio an sit iudicium extraordinarium vel ordinariu. in rubri. nu. 3. de iudi. fo. 2.
- 7 Inquisitio super fama potest formari etiam nō precedentibus legitimis indicib. in. c. licet in beato. nu. 7. de accu. fo. 61.
- Inquisitus respondendo se non fecisse si postea conuincatur qd fecit potest dicere se fecisse quia licuit sibi. in. c. is qui. nu. 3. de solu. fo. 102.
- 7 Inquisiti accusati vel denunciati debent habere copiam testificatorum r nomina testium. in. c. olim. nu. 8. de accu. fo. 75.
- Inquisitiones que non tendunt ad penā possunt fieri nulla precedente infamia: secus si tendunt ad penā quia d3 precedere infamia. ibi. num. 9.
- 7 Inquisitor heretice prauitatis an habeat ordinariam vel delegatam potestatem r ab ipso ad quem appellatur. in. c. excommunicamus. nu. 13. de here. fo. 103.
- 7 Inquisitus licet absoluat qz cōtra eū nil extitit probatum oīno d3 purgari propter aliqualem infamiam. in. c. cū oporteat. nu. 2. de accu. fo. 67.
- Inquisitio si fuit commissā alicui simpliciter a papa an possit vel debeat prius inquirere de fama. ibi. nu. 7.
- Inquisitio super veritate criminis non facta prius inquisitione super fama an valeat siue sit facta per ordinarium vel delegatum siue opponatur siue non. ibi. nu. 8.
- Inquisitus contra quez est probata infamia per testes an possit probare per alios testes se esse bone fame r sic repellere inquisitionē super veritate. ibi. nu. 10.
- 3 Inquisitus miti⁹ punit⁹ qd accusat⁹. in. c. at si clerici. nu. 34. de iudi. f. 14.
- 5 Inquisitores positi ad regrendū de aliquo crimine pnt repertum culpabilem priuare officio r bñficio. in. c. cum. i. r. a. nu. 2. r. 3. de rei iudi. fo. 76.
- Inquisitores an possint dici iudices r in quibus differant a iudicibus ibi. nu. 4. r. 8.
- Inquisitores deputati sup aliquo crimine r in certo loco non possunt de alio crimine r in alio loco inquirere. ibi. nu. 7.
- Inquisitor deputatus super pluribus criminib⁹ r contra plures personas non tenetur super oibus r contra oēs simul pcedere. ibi. nu. 8.
- Inquisitores habent delegatā non aut ordinariā iurisdictionēz ibi. nu. 9.
- 7 Inquisitor heretice prauitatis an r quando possit cognoscere vtrū alis quod crimen sapiat heresim. in. c. j. nu. 4. de sorti. fo. 134.
- 7 Inquisitus accusatus vel denunciatus an possit eligi ad dignitates. in. c. omnipotens. nu. 4. de accu. fo. 57.
- 11 Inquiri de fama alicuius debet in loco vbi est conuersatus. in. c. post qd. nu. 6. de elec. fo. 119.
- 3 Inquisitus non tenetur respondere nisi fuerit citatus r crim. ina. expostita: secus in ciuilibus. in. c. j. nu. 15. de iudi. fo. 4.
- 7 Contra prelatos r alios superiores non inquiri nisi pcedēte infamia que scandalū r periculū potest asferre sed cōtra alios sufficit simplex infamia r quando. in. c. qualiter r quando. nu. 9. de accu. fo. 72.
- 7 Inquisitus quando citatur an debeat in citatione por. i tenor inquisitionis. in. c. licet. in beato. nu. 3. de accu. fo. 61.
- 5 Inquisitores heretice prauitatis dicuntur delegati ad vniuersitates causarum r fauore fidei habent iurisdictionem in solū. in. c. fin. nu. 19. de rei iudi. fol. 85.
- 4 Inquiri potest ad vtilitatem ecclesie nulla pcedēte infamia. in. c. sicut nostris. nu. 2. de iure iur. fo. 154.
- 7 Si contra prelatum infamatum de dilapidatiōe inquiratur interea interdicitur sibi omne genus alienandi except is bonis que seruando seruari non possunt. in. c. si. nu. 6. de accu. fol. 75.
- 7 Inquisitus mitius punitur de iure canonico qd accusatus nam punitur extraordinarie nisi crimen sit confessatur⁹ vel notorium quo casu punitur pena ordinaria de iure ciuili tantum. punitur inquisitus qd accusatus. in. c. qualiter r quando. el. h. nu. 20. de accu. fo. 73.
- Inquisitio proprie est illa que fit ex officio iudicis puro r mero nemine differente vel impetrante. ibi. nu. 21.
- Inquisitio non debet fieri contra aliquē ex sola infamia a maliuolis orta. ibi. nu. 29. fo. 74.
- 7 Inquiri non debet contra aliquem de veritate nisi pcedat infamia. in. c. inquisitionis. §. tertio. nu. 1. 2. 3. de accu. fo. 69.
- 7 Inquisitus si non probatur contra eum nisi per famam vel testium credulitatem non punitur sed requiruntur probationes clare. in. c. inquisitionis. §. quesuisti. nu. 1. r. 2. de accu. fo. 69.
- 4 Inquirendo non proceditur super iuribus singularium personarum nisi si sint miserabiles persone. in. c. ad nostrā. el. h. nu. 9. de iure iur. fol. 143.
- 7 Inquisitores generales possunt procedere ad inquirendum non receptis testibus super infamia dummodo de eis constet per frequentē clauorem secus si esset deputatus ad vnam causam tantum. in. c. cum dilecti. nu. 2. de accu. fo. 66.
- 7 Inquiri potest etiam contra prelatum ad denontiationem vnius. in. c. cum dilectus. nu. 1. de calum. fo. 76.
- 7 Inquisitus si pendente inquisitione efficiatur episcopus an ab inquisitione sit desistendum. in. c. per tuas. el. j. nu. 14. de simo. fo. 87.
- 7 Inquisitus mitius punitur qd accusatus. in. c. inquisitionis. nu. 1. 6. de accu. folio. 68.
- Inquisitus non incurrit infamiam sed accusatus sic quando est tale crimen qd soleat irrogare infamiam. ibi. nu. 2.
- 2 Inquisitores heretice prauitatis habent delegatam non ordinariā potestatem. in. c. causa restitutionis. nu. 1. de resti. in integ. fo. 123.
- 5 Inquisitores heretice prauitatis an possint inquirere post quinquenniu a morte heretici ad effectum confiscationis bonorum. in. c. cum nobis. nu. 8. de prescri. fo. 33.
- 2 Inquisitio generalis potest fieri nulla pcedēte infamia: specialis vero non. in. c. i. nu. 6. de offi. ordi. fo. 110.
- 4 **Inscriptionibus** monumentorum libroru r inscriptionibus columnarum an credatur. in. c. quanto. nu. 10. de iure iur. fo. 141.
- 7 Inscriptio quam faciunt accusatores nil aliud est nisi qd ipsi se obligent ad penam talionis. in. c. super bis. nu. 7. de accu. fo. 64.
- Inscriptio ad penā talionis nō est necessaria qz licet non fuerit facta nihilominus ad eam tenetur si in accusatione defecerit accusator. ibi. nu. 8.
- 7 **Insignia** an quis possit portare r ex cuius privilegio. in. c. dilecta. nu. 3. de excels. prela. fo. 148.
- Insignia aliquorum non est licitum facere siue portare. ibi. nu. 4.
- 2 Insignia denotantia iurisdictionem non possunt portari extra limites sue prouincie. in. c. j. nu. 4. de ant. r usu pal. fo. 7.
- 3 Insignia denotantia superiorem possunt ex privilegio vel consuetudine vel prescriptione portari vbisq. alias non nisi in quibusdam specialibus. vtrum autē sufficiat alterum istoru ad portanda insignia predicta. in. c. j. nu. 3. 7. 9. vt lit. pend. nihil inno. fo. 116.
- Insignia non denotantia superioritatem sed dignitatem insigniti pnt vbisq. portari. ibi. nu. 7.
- Insignia pontificalia an possint per inferiorem epō prescriptione acquiri. ibi. nu. 10.
- 5 Insignia que dantur abbatibus potius sunt ad decorem qd ad substantiam. in. c. inter monasterium. nu. 25. de rei iudi. fo. 75.
- 7 **Insinuatio** est descriptio donationis in actis publicis coram iudice r inuenta fuit ne fiat fraus. in. c. do natio. nu. 13. de do. inter vi. r vx. fo. 53.
- 4 Insinuatio quid sit. in. c. si. nu. 1. de fi. instru. fo. 113.
- 5 **Instantia** non potest per partes prorogari. in. c. ex ratione. nu. 8. de app. fo. 93.
- 3 Instantia non potest consensu partium prorogari. in. c. j. nu. 12. de lib. obla. fo. 94.
- Instantia tam iuris qd statuti si est perempta an valeant acta postea facta. in. c. de causis. nu. 10. de offi. dele. fo. 74.
- 5 Instantia si est perempta res inducitur fere ad illum statum in quo res erat prius. in. c. illud autem. nu. 20. de prescri. fo. 26.
- 4 Instantia an currat coram arbitro vel arbitratoze. in. c. quinquauallis. nu. 22. de iure iur. fo. 147.
- 2 Instantia quanto tempore perit coram iudice tanto tempore perit coram arbitro. in. c. cum dilectus. nu. 21. de arbi. fo. 173.
- 2 Instantia finita an pereant acta postea facta. in. c. significasti. num. 2. de offi. dele. fo. 76.
- 3 Instantia in quibus casibus durat minori tempore. in. c. venerabilis. nu. 13. de iudi. fo. 44.
- Instantia durat per. xx. dies tantum quando officiales syndicanur. ibi.
- In notorijs perempta instantia potest ferri adhuc snia. ibi. nu. 8.
- 3 Instantia incepta cum vno clerico super vna ecclesia non transit in successore in illa ecclesia secus si instantia esset inchoata super ecclesia quia dignitas non moritur. in. c. quia. v. nu. 9. r. 10. de iudi. fo. 29.
- Instantia non transit nisi in successores vniuersales. ibi.
- Instantia inchoata contra vnum an r quando transeat in successorem. ibi. nu. 11.
- 3 Instantia iudicij non perit lapsu triennij. in. c. venerabilis. nu. 1. 4. 7. 5. de iudi. fo. 44.
- Instantia perempta non expirat iurisdicctio delegata. ibi. nu. 3.
- Instantia qn est perempta per subterfugia partis vel ex defectu iudicis an detur restitutio vel qno succurratur illi qui non est in culpa. ibi. nu. 9.
- Instantia certi temporis non currit quando iudex est legitime impeditus. ibi. nu. 10. fo. 45.
- Instantia non perit lapsu triennij qn in foro seculari agitur causa ecclesie



## Super Lectu. Panormitani.

- 1 **Instantia** in criminalibus durat biennio. ibi. nu. 13.  
 Instantia perempta que acta pereunt. ibi. nu. 4.  
 Instantia vtrū prodegetur per cōpromissum sicut per appellationē. ibi.  
 Instantia non potest consensu parium prorogari etiam si iurauerunt.  
 ibi. 7 nu. 15.  
 Instantia finita non debet iudex sententiam ferre etiam qđ aperte non  
 opponatur. ibi. nu. 16. 7. 17.  
 Instantia currit arbitro sicut iudici. secus arbitratori. ibi. nu. 21.  
 Instantia etiam habet locum in causis summarijs. ibi. nu. 22.  
 Instantia perit quando iudex procedit per inquisitionem. ibi. nu. 23.  
 5 Instantia quare de iure canonico nō perit. in. c. super. nu. 5. de ap. fo. 87.  
 3 Instantia quando est peritura iudex ex officio potest venire ad diffini-  
 tionem. in. c. significauerunt. nu. 23. de iudi. fo. 48.  
 2 Instantia inchoata transit in heredē. in. c. ex parte. nu. 2. de arbi. fo. 176.  
 7 Instantia de iure canonico non perit per lapsum triennij. in. c. cū olim.  
 el. ij. nu. 3. de priui. fo. 153.
- 1 **Inspirati** a deo dicuntur illi omnes qui nemine discrepante  
 aliquid faciunt in bonum. in. c. quia propter. §. nisi  
 nu. 12. 7. 13. de elec. fo. 164.
- 6 **Institutio** beneficiorum spectat ad episcopos vel eorum  
 officiales adeo qđ clerici propria auctoritate vel  
 sine ipsorum licentia institui non possunt. ad alios autem non spectat nisi  
 si de iure speciali. c. ex frequentibus. nu. 1. 2. 7. 9. de insti. fo. 51.  
 Nec valeret consuetudo in contrarium. ibi. nu. 3. fo. 54.  
 5 Institutio facta per episcopum in ecclesia patronata anteqđ patronus  
 sit in mora presentandi an conualecat si patronus in termino nullum  
 presentauit. in. c. cum bertoldus. nu. 14. de re iudi. fo. 70.  
 6 Institutus in re certa non per omnia habetur loco legatarij. in. c. rayn-  
 nus. nu. 13. de testa. fo. 125.  
 6 Instituire nemo potest seipsum. in. c. si. nu. 1. de insti. fo. 54.  
 6 Institutio facta de patre 7 filijs non censetur facta ordine successiuo sed  
 qđ pater vocetur pro dimidia 7 filij collectivē vocati in alia dimidia. in  
 c. raynaldus. nu. 11. de testa. fo. 127.  
 6 Institui nemo debet ultra facultates ecclesie inuitis clericis qui isto cas-  
 u non tenentur aliquem recipere ad mandatum cuiuscunque. in. c. auctori-  
 tate. nu. 1. 7. 2. de insti. fo. 52.  
 7 Institutio vel destitutio in ecclesia non spectante ad aliquem pleno iure  
 pertinet ad episcopum 7 non ad alium nec valet consuetudo in contra-  
 rium. in. c. cum 7 plantare. nu. 2. de priui. fo. 152.  
 7 Institutio beneficiorū ad quē ptinet. ad illū ptinet ad quē 7 destitutio  
 nisi habuerit ius instituēdi ex cōsuetudine vel pscriptiōe qđ si vnū pseri-  
 pserit. nō sequit pscripti aliud. in. c. cū ex iniuncto. nu. 3. 7. 4. de here. fo. 102.  
 Institutio 7 collatio confunduntur adeo qđ non vitaretur libellus vel  
 rescriptum. in. c. post electionem. nu. 10. de concess. preben. fo. 59.  
 6 Institutio in beneficijs 7 custodia beneficiorū vacantij ptinet ad ep̄m  
 loci de iure communi. in. c. euz venissent. nu. 2. 7. nu. 10. de insti. fo. 54.  
 2 **Instructus** quoties quis tenetur 7 potuit comparere in  
 termino non auditur petens vltiorem ter-  
 minum ad instruendum. in. c. coram. nu. 3. de testi. in integ. fo. 161.
- 4 **Instrumenta** communia ratione proprietatis sunt edē  
 da. in. c. i. nu. 7. de pba. fo. 3. 7. nu. 28. f. 4.  
 Instrumenta communia ex natura negotij vt sunt scripta ab exercente  
 aliquod officium sunt edenda. ibi. nu. 8.  
 Instrumenta originalia 7 communia inter partes ratione materie que  
 in eis continetur sunt edenda. ibi. nu. 11.  
 Instrumenta non originalia sed exemplata pecunia partis nō sunt edē  
 da. ibi. nu. 12.  
 Instrumenta propria petētis debent edi 7 possunt vendicari. ibi. nu. 13.  
 Instrumenta quod debeant edi. ibi. nu. 26.  
 Instrumenta integralit er sunt edenda a persona publica ratione inter-  
 se petentis. ibi. nu. 27. fo. 4.  
 Instrumenta integraliter sunt edenda vt falsitas redarguatur circa diē  
 7 consulem secus circa contenta in instrumentis. ibi. nu. 29.  
 Instrumenti editio debet fieri sine diē 7 consule nisi editio nibll producs-  
 set sine diē 7 consule. ibi. nu. 30.  
 7 **Instrumentum** perditū 7 eius tenor probatur per testes qui illud perlegerūt si  
 deponunt de tenore 7 qđ erat sine vitio. in. c. euz olim. nu. 3. de pri. fo. 154.  
 Instrumentum quod fuerit deperditum an stet iuramento perdens  
 tis. ibi. nu. 10. fo. 55.  
 4 Instrumentum an 7 quando dicitur falsum debeat iurari de calumnia  
 vel malitia. in. c. accepimus. nu. 7. de fi. instru. fo. 101.  
 4 Instrumentum non dicitur commune ex sola ostensione facta iudici abs-  
 que productione instrumenti. in. c. imputari. nu. 1. de fide instru. fo. 110.  
 Instrumenta contraria directe vel indirecte sibi inuicem fidem dero-  
 gant. ibi. nu. 2.  
 5 Instrumenta siue privilegia possunt scribi 7 publicari tam in charta per-  
 gamen quam bombicina. in. c. cum dilecta. numero. 9. de confirma. vtili  
 vel inutili. fo. 141.
- 4 Instrumenta in quibus casibus possunt produci post conclusionem in  
 causa. in. c. cum dilectus. nu. 3. de fi. instru. fo. 104.  
 Instrumenta producere an pars possit ante cōclusionē si intra tempus  
 statutum a iudice ad producenda instrumenta non produxit. ibi. nu. 4.  
 Instrumenta in quibus adhibetur fides ex consuetudine faciunt fidem  
 in foro ecclesiastico 7 in negotijs ecclesiasticis. ibi. nu. 5.  
 Instrumentum confectum per notarium infamen an sit ipso iure nullū.  
 ibi. nu. 7. fo. 105.  
 4 Instrumentum ad hoc vt sit publicum que requirantur. in. c. i. nu. 3. de fi.  
 de instru. fo. 95.  
 Instrumentum facit fidem in fauorem alterius ex madatoribus. ibidē.  
 nu. 5 fo. 96.  
 4 Instrumentum si constat de errore an possit aliquid abradere. in. c. ex li-  
 teris. nu. 3. de fi. instru. fo. 98.  
 6 Instrumenta garantigiata non habent locum contra clericos nec eos  
 ligant. in. c. sicut te. nu. 17. ne cle. vel mona. fo. 246.  
 4 Instrumenta producta in iudicio non sunt de actis sed productio sic. in  
 c. quoniam. nu. 8. de proba. fo. 27.  
 6 Instrumenta garantigiata stante statuto de eorum executione manda-  
 tur executioni non solum circa ea que directe continentur sed que indire-  
 cte. in. c. cum olim. nu. 10. de censi. fo. 204.  
 Instrumentum vel sententia si producitur ab vno an productus tenea-  
 tur contra se recipere. ibi. nu. 11.  
 4 Instrumentum non infirmatur si post reperitur inhabilitas testium  
 7 idem in sententia. in. c. super eo. el. i. nu. 1. de testi. fo. 46.  
 2 Instrumentum publicum habet presumptionem pro se 7 contrariū al-  
 leganti incumbit probatio. in. c. vnico. nu. 9. de syndico. fo. 148.  
 Instrumenta falsificans vel acta in aliqua causa an debeat perdere illas  
 causam vel aliter puniatur. in. c. cum venerabilis. nu. 30. de excep. fo. 11.  
 Instrumentum continens factum individuum non potest pro parte ac-  
 ceptari 7 pro parte non alias secus. 7 idem in confessione. ibi. nu. 40.  
 4 Quando agitur de reprobatione instrumenti an admittantur due re-  
 probationes vel plures. in. c. licet dilectus. nu. 3. de testi. fo. 92.  
 6 Instrumentum potest loqui per verba preteriti temporis licet actus fiat  
 in presenti. item potest loqui in tertia persona 7 in prima. in. c. quod au-  
 tem. nu. 4. de iurepa. fo. 191.  
 4 Instrumentum producens censetur tacite confiteri omnia cōtenta in eo  
 in. c. cum super. nu. 7. de offi. deleg. fo. 87.  
 5 Instrumenta si penes aliquem sunt aliqua sibi inutilia sed alteri p̄iudi-  
 cialia potest cogi ad illa laceranda. in. c. cum dilecta. nu. 5. de confirma-  
 vi. vel inutili. fo. 141.  
 6 Instrumentum redditur suspectum ex rasura seu superlineari scriptura.  
 in. c. cum venerabilis. nu. 6. de reli. domi. fo. 186.  
 Instrumentum locationis non probat neqđ dominium neqđ possessio-  
 nem esse penes locantem. ibi. nu. 7.  
 4 Instrumentum an possit fieri circa consanguinitatem probandam. in. c.  
 series. nu. 2. de testi. fo. 58.  
 Instrumenta possunt produci vsqđ ad conclusionem. ibi. nu. 4.  
 4 Instrumentum solum dotis vel donationis propter nuptias an probet  
 matrimonium. in. c. illud quoqđ. nu. 7. de presump. fo. 119.  
 6 Instrumentum factum ab excommunicato an valeat. in. c. aduersus. nu.  
 13. de immu. eccle. fo. 230.  
 7 Instrumentum reprobari potest per aliud instrumentum dignius. in. c.  
 i. nu. 5. de na. ex liber. ven. fo. 26.  
 4 Infra producēs non pōt illa reprobare. in. c. p̄stitū. nu. 9. de testi. fol. 63.  
 Instrumentum si arguitur de falso an possit producens vt euitet penas  
 falsi dicere se nolle vti illo instrumento. ibi. nu. 10.  
 6 Instrumentum si vitietur potest notarius aliud conficere qđ non vitia-  
 bitur si sit factum super eodem facto licet cantet in alia persona in. c. du-  
 dum. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 171.  
 Instrumentum potest loqui in prima vel in tertia persona. ibi. nu. 6.  
 Instrumento illud cēsetur fuisse actum qđ reperitur rescriptū. ibi. nu. 7.  
 4 In instrumento publico non est necesse quod testes se subscribant. in. c.  
 cum iohannes. nu. 5. de fide instru. fo. 107.  
 4 Instrumentum exemplatum a notario sine auctoritate iudicis consensu  
 partium facit fidem. in. c. albericus. nu. 7. de testi. fol. 78.  
 6 Instrumentum impugnans perdit commodum quod potest habere ex  
 eo. in. c. cum olim. nu. 6. de censi. fo. 204. i  
 4 Instrumentum producens censetur fateri omnia contenta in eo 7 pars  
 aduersa potest ex ipso tueri si vult. ibi. nu. 7.  
 1 Instrm cōfectū a notario excōicato est nullū. in proe. Greg. nu. 17. fo. 7.  
 4 Instrumentum nō facit fidem nisi de eo qđ potuit interuenire illo quo  
 factum fuit instrumentum. in. c. quoniam. nu. 27. de proba. fo. 30.  
 An instrumenta semel producta 7 exemplata iudicio sint iterum produ-  
 cenda. ibi. nu. 36. fo. 30.  
 4 Instrumentorum vitia visibilia impediunt exemplationem: inuisibilia  
 non. in. c. si. nu. 3. de fide instru. fo. 114.  
 7 Instrumentū si in vno capitulo vel parte reprobet vel reddat falsum  
 an censetur totum falsum. in. c. fraternitatis. nu. 4. de here. fo. 100.  
 4 In instrō duo sunt descripti expresso eorum nomine et cognomine qui



# Repertorium singularium materialium

- negant se interuenisse in illo instrumento an tale instrumentum valeat. in. c. cum iohannes. nu. 16. de fi. instru. fo. 109.
- Corse. doc. excel.** Adde qd si instrumenta duo mandati reperiunt sub eo de tpe et loco et vnu est diuersum ab altero nec constat qd prius fuerit factus stabit illi in quo minor ballia continetur. alle. l. sempromius proculo. ff. de le. ij. Ita signanter dicit Bal. in. l. falsus. in. xij. col. C. de fur. qd dictu verificari potest per tex. in. l. i. §. si stipulanti. ff. de ver. ob. fm. Alex. ibi pro quo vide etiam Bal. in. d. l. scripture. C. de fi. instr. et in. l. cu. pponere. ad si. ff. de leg. ij. et in. l. imperatori. in. pe. col. ff. de sta. ho. qd intellige verum fm. Alex. in. prealle. loco ubi fit diuersitas in quantitate. secus si in qualitate mandati fm. eundem ibi. in. ij. fallit. Et ita apud forliniuz in facti contingencia consului ubi erant duo instrumenta facta ab vno et eodem notario et in qritate discordabant: dixi standu esse vtriusq; in ea parte in qua conueniebant per. d. l. sempromius proculo. et adduxi Sali. in. d. l. scripture. in. ver. nunc istam materiam concludo. ibi. aut sunt compassibiles.
- 4 Instrumenti productio postq; est conclusum in causa an releuet. in. c. quoniam. nu. 17. de proba. fo. 28.
- 5 Instrumenti dubia probatio non releuat nisi factum aliter artificetur in. c. auditis. nu. 3. de prescri. fo. 34.
- 7 Instrumentum notarij mortui exemplatum an et quando faciat fidem. c. abbate. nu. 14. de verbo. sig. fo. 203.
- Instrumentum quando exemplatur debet citari pars cuius interest. ibi.
- 4 Instrumentum an probet si tempore rogationis protobollum non fuit lectum coram partibus. in. c. cum. p. nu. 4. de fi. instru. fo. 113.
- 3 Instrumentum crediti si fuerit redditum debitori presumitur liberatus a contentis in eo vel solutione vel remissione. idem si fuit traditum vnu ex instrumentis idem continentibus et quando. in. c. ecclesia sancte Marie. el. ij. nu. 10. 13. et 16. vt lit. pen. fo. 219.
- Instrumentum emptionis aliquarum rerum si fuerit ab emptore donatum vel legatum presumitur donasse illas res vel legasse. ibi. nu. 11. et 12.
- Instrumentum crediti vel pignoris si fuerit redditum in dubio non presumitur donatio si ex alia causa potest presumi fuisse redditu. ibi. nu. 13.
- Instrumentum in quo erant nubi plures obligati si vni reddidit an sibi soli presumatur donatum an etiam alteri. ibi. nu. 14.
- Instrumentum crediti si reddidit debitori meo et ipse reddiderit mihi an presumatur in persona mea facta donatio. ibi. nu. 15.
- Instrumentum crediti si reperitur cancellatum an presumatur facta solutio. ibi. nu. 17.
- Conditiones et circumstantie personarum multum operantur circa istas presumptiones bonas vel malas. ibi.
- 2 Instrumenti tenor scriptus apud acta ita demum probat scilicet instrumentum esse talis tenoris si fuit scriptus voluntate partiu alias secus. in. c. cum in iure. nu. 6. de offi. dele. fo. 96.
- 6 Instrum non vitiat si dicat Menas filius Mariani et non fuit apposita dictio quondam: et cu Marianus sit defunctus idem si esset posita dictio quondam et pater non esset mortuus. in. c. cum contra. nu. 2. de pig. fo. 95.
- 2 Instrumentorum traditio vel donatio vel legatum an inducat traditionem vel donationem vel legatum rerum in eis contentaruz. Anto. in. c. sane. nu. 4. de renun. fo. 26.
- 1 Instrumentum transumptum sine solennitate non facit fidem. in. c. scriptum. nu. 10. de elec. fo. 161.
- Corse. doc. excel.** Adde qd respectu hore censet aliquid posterius et anterius. gl. est sing. in. l. si ex pluribus. §. si. ff. de solu. et an sit de iuris solennitate vt hora apponat in instrumentis: dic qd non est iure cautu vnde non vitabitur instrumentum de defectu hore. Ita eleganter dicit Jo. an. in addi. Spec. in. ti. de instru. ed. in. princ. in. ij. col. adduco Bal. in. l. imperator. ff. de sta. ho. et in. l. prescriptione. C. si contra ius vel vti. pub. et in. l. si. C. de edi. diui. adri. tol. et in. l. cum proponas. C. de interdi. matri. et in. c. quoniam contra. de proba. et in. c. ego. ff. de iureiu. in quibus locis reputat illam gl. sing. et in. c. ij. de confes. et in. c. licet causam. de proba. dicit idem Bal. per illam glo. qd nihilominus iudex ex officio suo potest interrogare testes de hora et ad hoc alle. tex. bo. in. l. si prius. ff. ad sille.
- 7 Instrumenta confecta a notarijs suspensis non tenent. in. c. si aduersus. nu. 3. de here. fo. 102.
- 5 Instrumenta quibus casibus habeant maiorem fidem quam testes. in. c. ad audientiam. nu. 8. de prescri. fo. 31.
- 7 Instrumentum redditur dubiu propter rasuras et propter subscriptiones plurium vna manu factas. in. c. cum olim. el. ij. numero. 18. de priuile. folio. 156.
- 5 Instrumentum an censeatur reprobatur ex eo quod contra ipsum ferasententia. in. c. suborta. de re iudi. fo. 75.
- 4 **Intellectus** ad. c. cum contra. de testi. ibi. nu. 1. fo. 93.
- 6 Intellectus implicantes contrarietatem vel repugnantiam non sunt admittendi. in. c. maiores. §. sed adhuc. nu. 3. de baptis. fo. 214.
- 6 Intellectus iurium non sunt trabendi ad gratiam. in. c. cura pastoralis. nu. 3. de iurepa. fo. 193.
- Intellectus alicuius legis vel statuti euadens dicitur ille qui extrahitur per aliquem subtiliter intelligentem licet non omnes scirent extrahere. Anto. in. c. literas. nu. 1. de tempo. ordi. fo. 38.
- 6 Intellectus impropriantes vel violantes verba dispositionum sunt minime recipiendi. in. c. ad audientiam. nu. 2. de deci. fo. 145.
- 2 Intellectus plures si iura habent debent intelligi secundum intellectuz magis dubitabilem. in. c. super questionum. §. si vero. numero. 7. de offi. deleg. fo. 89.
- 3 Intellectus verus ad. c. susceptum. de rescrip. lib. vi. in. c. significante. nu. 7. de rescrip. fo. 83.
- 7 Intellectus continens absurditatem est vitandus. in. c. ex ore. nu. 2. de priuile. fo. 157.
- 6 Intellectus capitur in odiosis minus iuri exosus et contrarius. in. c. de multa. nu. 4. de preben. fo. 36.
- 1 Intellectus iuris non debent trahi ad gratiam. in. c. eam te. nu. 11. de rescrip. fo. 48.
- 2 Intellectus ad. l. annua. §. j. ff. de an. leg. in. c. quoniam. nu. 7. versi. vnde: aduerte. de offi. dele. fo. 78.
- 7 Intellectus plures si possunt dari ad aliquem textus ille est dandus qui continet dubitationem. in. c. peruenit. nu. 1. de sen. excom. fo. 183.
- 5 Intellectus ad. §. hoc quoq; in. aut. vt spon. larg. in. c. ex ratione. nu. 6. de appel. fo. 93.
- 7 Intellectus ad. l. seruum quoq; §. publice. ff. de procura. in. c. veniens. nu. 19. de accu. fo. 93.
- 2 **Insufficiencia** alicuius est causa legitima ipsum remouendi ab officio. Anto. in. c. fina. nu. 1. de renun. fo. 33.
- 3 **Interlocutoria** an possit reuocari per iudicem non clata parte in cuius fauorem fuit lata. in. c. finem. nu. 36. de do. et contu. fo. 202.
- 5 Interlocutoria potest reuocari per illuz qui dedit tam si est ordinarius quam delegatus etiam si ab ea fuerit appellatum. in. c. cum cessante. nu. 2. et 4. de appel. fo. 128.
- Interlocutoria an transeat in rem iudicatam tam respectu partis quam respectu iudicis. ibi. nu. 9. et 17. fo. 127.
- Interlocutoria potest per iudicem qui tulit reuocari regulariter. fallit in casibus de quibus. ibi. nu. 10.
- Interlocutoria habens vim diffinitiu an possit amplius reuocari vel si per eam finiatur officium iudicis. ibi. nu. 11. et 12.
- Interlocutoria non potest amplius reuocari si fuerit ab ea bis appellatum et semper fuerit confirmata. ibi. nu. 13.
- Interlocutoria non reuocatur si est lata ex consensu partium. in. d. c. cum cessante. nu. 14. de appel. fo. 132.
- Interlocutoria non reuocatur si iudex qui tulit detulit appellatoni. ibi. numero. 15.
- Interlocutoria an reuocetur si ab ea fuit appellatum et iudici qui tulit fuit inhibitu. ibi. nu. 16.
- Interlocutoria potest per iudicem reuocari vsq; ad diffinitiuam ex officio suo sed ad petitionem partis vsq; ad. x. dies. ibi. nu. 17.
- In reuocatione interlocutorie an debeat iudex qui tulit adhibere cause cognitionem vel partis consensum. ibi. nu. 8.
- 6 Interlocutoria data ex consensu partium non potest per ipsum iudicem qui tulit amplius reuocari. in. c. significante. nu. 4. et 7. de appel. foli. 136.
- 4 **Interdicto** subici potest terra sua propter delictum domini. in. c. sicut. et infra. numero. 3. de iureiur. folio. 160.
- 6 Interdicto vti possidetis sufficit probare possessionem. vtile tamen esset probare dominium qd si vterq; probat de possessione prefertur ille qui probat etiam titulum. in. c. veniens. nu. 8. de prescrip. fo. 42.
- Interdictum recuperande et retinende si simul cumulentur vnum ab actore aliud a reo in reconuentione quomodo sententiabitur et quomodo procedetur. ibi. nu. 24. fo. 43.
- In interdicto recuperande debet probari possessio tempore contestationis et turbationis. ibi.
- Interdictum vti possidetis datur non solum contra possidere contententem sed etiam contra illum qui turbat licet possidere non contendat. ibidem. nu. 27.
- 7 Interdictum generale dicitur etiam si sit emanatum in vna villa. in. c. cu in partibus. nu. 1. de verbo. signi. fo. 200.
- 4 Interdictum vnde vi datur heredi. in. c. significauerunt. numero. 2. de testi. folio. 68.
- 1 Interdictum pape violans non potest postulari ad prelaturam. in. c. j. nu. 1. de postu. prela. fo. 107.
- 7 Interdictum iudicis vel ecclesie an et quando matrimonium impediant. in. c. j. nu. 4. de ma. contra. inter. eccle. fo. 37.
- 3 Interdictuz recuperande non datur contra illum qui non spoliavit nec mandauit nec spoliationem ratum habuit. in. c. cum ad sedem. nu. 1. de resti. spolia. fo. 185.
- Interdictum vnde vi datur contra singularem successorem succedentez in vitium. ibi. nu. 23. fo. 188.
- Interdictum possessorium vtile competit contra illum qui possidet: cuius familiam sine eius consensu spoliavit. ibi. nu. 29. fo. 189.
- 3 Interdictum vti possidetis intentatur etia ab habente mala fide: secus interdicto



## Super Lectu. Panormitani.

- interdictum de itinere &c. & de aqua quoti. & esti. in. c. cum ecclesia. nu. 26.  
 2. 3. 2. de cau. poss. & prop. fo. 155.  
 1 Interdictum unde vi licet non detur nisi ad immobilia tamen datur ad  
 mobilia venientia accessorie. in. c. querelam. nu. 15. de ele. fo. 144.  
 Interdictum unde vi aliud est directum & aliud utile. ibi.  
 3 Interdictum vti possidetis concludit vt aduersarius cesset a turbatio-  
 ne & vt satisfaciatur de damnis. in. c. conquestus. nu. 3. de fo. compe. fo. 84.  
 Interdictum unde vi vel vti possidetis non competit pro incorporalis  
 bus sed interdictum quasi unde vi vel quasi possidetis. ibi. nu. 5.  
 3 Interdictum quorum bonorum datur bonorum possessoribus. in. c. pa-  
 storalis. nu. 12. de cau. poss. & prop. fo. 158.  
 Interdictum quorum legatorum datur heredibus contra legatarium.  
 ibi. nu. 13.  
 Interdictum saluianum datur pro rebus quas intulit colonus vel ingli-  
 nus in rem conductam ne dominus perdat pensionem. ibi. nu. 14.  
 3 Interdictum retinende an detur pro omni molestia etiam iniusta. in. c. au-  
 dita. nu. 8. de rest. spo. fo. 167.  
 7 Interdictum unde vi & actio de dolo non dantur contra consilium dan-  
 tem nisi principali non existente soluendo vel si contra eum non potest  
 agi. in. c. dignum. nu. 15. de homi. fo. 109.  
 3 Interdicta siue remedia possessoria an sint perpetua vel annalia. in. c. h.  
 nu. 14. de rest. spo. fo. 166.  
 3 Interdictum unde vi transit in successorem vniuersalem. in. c. quia. v. nu.  
 7. 8. 7. 11. de iud. fo. 29.  
 3 Interdictum unde vi: directum competit pro rebus soli sed utile pro re-  
 bus incorporalibus. in. c. cum ecclesia. nu. 37. de cau. poss. & prop. fol. 154.  
 5 In interdicto unde vi licet alias debeat probari qd spoliatus possidebat  
 & quod fuerit spoliatus tamen quando intentatur a peregrinantib<sup>9</sup> suffi-  
 cit probare qd tempore itineris arrepti ille possidebat. & qd nunc reperit  
 penes alium. in. c. j. nu. 5. de ele. peregr. fol. 39.  
 4 Interdictum latum pro pecuniario debito est nullum. in. c. ex rescripto.  
 nu. 3. de iurei. fo. 134.  
 3 Interdicta unde vi & similia requirunt libellum. in. c. j. nu. 14. de lib. obl.  
 folio. 94.  
 3 Interdictum unde vi datur contra mandantem vel ratum habentem. in  
 c. ex parte. b. nu. 6. de fo. comp. fol. 82.  
 2 Interdicti potest tota dioecesis ob delictum siue contumaciam episcopi.  
 in. c. sane quia. nu. 6. 7. de off. deleg. fo. 77.  
 5 Interdicti potest citans per prelatum inferiorem episcopo consuetudine.  
 in. c. dilectus. nu. 17. de app. fo. 123.  
 6 Interdicti quo casu potest ecclesia pro delicto vnius nam regulariter no  
 potest. in. c. h. nu. 8. de his que fi. a ma. par. cap. fol. 71.  
 2 Interdicta omnia quasi sunt in rem scripta. in. c. super hoc. nu. 40. de res-  
 nun. fo. 14.  
 Interdictum unde vi est mere personale adeo qd non datur in successos  
 rem in re vitiosa etiam scienter. ibi.  
 4 Interdictum vti possidetis datur quandoq; contra possidentem & mo-  
 lestantem. in. c. licet. nu. 35. de prob. fo. 25.  
 6 Practica pronuntiandi super interdicto vti possidetis. ibi. nu. 36.  
 6 Interdicere ecclesiam non spectat ad canonicos sed ad episcopum cum  
 capitulo. in. c. h. nu. 1. 3. 7. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 71.  
 Interdictum latum contra aliquam ecclesiam ab habente potestatem  
 indicendi an debeat obseruari ab episcopo loci ibi. nu. 16.  
 7 Interdictum ecclesie ex impedimento non perpetuo dirimit matrimo-  
 nium postea contractum. in. c. ex literis. nu. 3. de ma. contra. contra inter-  
 dic. eccle. fo. 38.  
 5 Interdicto unde vi debet probari spoliatio & possessio. in. c. bone memo-  
 rie. nu. 16. de app. fo. 118.  
 7 Interdicti tempore intelliguntur excepta quatuor sacramenta que etia  
 tunc confici possunt videlicet baptisma: penitentia. cōfectio eucharistie.  
 & etiam matrimonium. dubium tamen est de nuptiarum solemnitate et  
 ordinum collatione. in. c. non est. nu. 8. de spon. fo. 6.  
 Interdictum quandoq; ponitur in persona quandoq; in loco. ibi.  
 2 Interdictum vti possidetis competit pro controuersia iudiciali. Anto.  
 in. c. h. nu. 4. de renun. fo. 21.  
 5 Interdicto quando agitur unde vi in beneficialibus oportet colorare et  
 iustificare possessionem. in. c. bone memorie. nu. 21. de app. fo. 118.  
 3 Interdictum retinende non solum datur inter duos contendentes possi-  
 dere sed si vnus possidet & alter molestet. in. c. audita. nu. 4. de restit. spol.  
 fol. 167.  
 2 Interdictum vti possidetis datur pro controuersia iudiciali. in. c. cum in-  
 ter. nu. 7. de renun. fo. 10.  
 6 **Interesse** qd variatur variato tempore quomodo estimabi-  
 tur. in. c. vnico. nu. 21. de commo. fo. 80.  
 3 Interesse quomodo probetur. in. c. dilecti filij. numero. 12. de fo. compet.  
 folio. 84.  
 3 Interesse non venit in obligationibus facti promissi in iudicio siue in fa-  
 ctis in iudicio explicandis: vt melius loquar. in. c. significasti. nu. 3. de fo.  
 compe. fo. 85.  
 6 Interesse cadit etiam super spiritualibus. in. c. accedens. nu. 4. de conces.

- prebend. fo. 63.  
 2 Interesse proueniens ex contractu debet per testes probari sed si prone  
 nit ex maleficio probatur iuramento damnum passi. in. c. j. nu. 2. de resti.  
 in integ. fo. 154.  
 6 Interesse si soluitur ab vno ceteri liberantur non autem sic in pena ad  
 qua omnes insolidū tenentur. in. c. si qs. n. 10. de reb. eccl. non alie. fo. 75.  
 2 Interesse quomodo consideretur & ad quid quando potest peti in aliis  
 qua causa. in. c. per tuas. nu. 17. de arb. fo. 176.  
 7 Interesse an possit peti si sponsalia fuerint contracta per stipulationē.  
 in. c. gemma. nu. 11. de spon. fo. 11.  
 6 **Interpretatio** longa an fiat in beneficialibus. in. ca. pro  
 illorum. nu. 8. de preb. fo. 32.  
 5 Interpretatio iudicis aliquorum iurium facit ius quo ad causam coram  
 eo vertētē sed interpretatio imperatoris facit ius quo ad omnes. in. c. cū  
 speciali. nu. 7. de app. fo. 129.  
 Interpretatio alicuius iuris dubij debet fieri per ipsum principem. ibi.  
 nu. 8. fo. 33.  
 7 Interpretatio rescriptorum vel privilegiorum vel sententie quando fit  
 an debeat citari pars cuius interest. in. c. cum olim. nu. 2. de ver. si. f. 200.  
 Interpretatio est concessa iudici quo ad vnam causam. in. c. j. nu. 2. de in-  
 ramen. calum. fo. 122.  
 7 Interpretatio in dubijs semper fieri debet que tendat in mitiorem par-  
 tem. in. c. esse. nu. 1. 3. 6. 7. de reg. iur. fo. 206.  
 6 Interpretatio statutorum vel constitutionum vel mentis testatoris de-  
 bet fieri prout apparet de mente ipsorum vt de ratione expressa vel tac-  
 ta aut fm alias dispositiones aut fm consuetudinem aut fm similia. qd  
 bus deficientibus recurritur ad interpretationem principis & sic eius q  
 fecit. in. c. ad audientiam. nu. 2. de dec. fo. 146.  
 7 Interpretatio sententie debet declarari diffinitiuē & partibus presentib<sup>9</sup>  
 quando fit iudicialiter: secus extra iudicialiter. in. c. in his. nu. 3. de verbo.  
 signifi. fo. 199.  
 Interpretatio principis super aliqua lege dubia omnes stringit secus in  
 terpretatio inferioris. in. c. si. nu. 7. de const. fol. 41.  
 1 Interpretatio largo quomodo fiat in penalibus. in. c. j. nu. 27. de postu-  
 prela. fo. 109.  
 Interpretatio an dicatur corrigere. in. c. super questionum. nu. 8. de offi.  
 deleg. fo. 91.  
 3 Interpretari rescripta & privilegia pertinet ad papam. in. c. j. nu. 9. de se-  
 quest. poss. & fru. fo. 221.  
 6 Interpretatio plena fit in contractibus: in testamentis plenior. in bene-  
 ficij plenissima. in. c. cum dilecti. nu. 4. de dona. fo. 105.  
 5 Interpretationi summorum pontificum potius statuitur super lege diuina  
 quam sanctorum patrum. in. c. tua. nu. 3. de deci. fo. 150.  
 7 Interpretari ius dubium pertinet ad principem & illa interpretatio facit  
 fidem quo ad omnes: iudex vero potest etiam sed sua interpretatio facit  
 fidem tantum quo ad causam coram se vertentem. in. c. inter alia. nu. 2. de  
 sen. excom. fo. 89.  
 6 **Intestati** proprie dicuntur illi qui cum alias possint testari  
 non testantur. in rub. nu. 1. de successi. ab intesta. fo.  
 lio. 130.  
 2 **Intitulatus** qd aliquis dicatur in aliquo beneficio. Ant.  
 in. c. constitutus. nu. 5. de si. presby. fo. 53.  
 2 **Intrusus** possessor quis dicatur. Ant. in. c. cum satis. nu. 1. de  
 offi. archi. fo. 97.  
 Intrusus in aliqua dignitate exercebit intra dignitatis exclusio vero do-  
 mino. in. c. olim inter. nu. 17. de resti. spo. fo. 190.  
 6 Intruso in aliqua dignitate reuerentia seu obedientia prestita non facit  
 illum legitime esse in dicta dignitate. in. c. ex ore sedentis. nu. 6. de his que  
 fi. a ma. par. capi. fo. 72.  
 2 Intrusus appellatur ille qui habuit dignitatem a non habente potesta-  
 tem & quicquid agit nulliter agit. in. c. h. nu. 4. de resti. in inte. fo. 155.  
 6 Intrusus in aliquod beneficium non habet potestatem absoluendi. in. c.  
 cum nostris. nu. 17. de conces. preben. fo. 38.  
 6 Intrusus in beneficio dicitur ille qui sine autoritate illius ad quem spe-  
 ctat collatio illud tenet. in. c. quia diuersitatem. nu. 2. de conces. preben. fo.  
 lio. 57.  
 7 **Interpellatio** extra iudicialis requiritur quando debi-  
 tor tenetur sine adiectione diei alias si cre-  
 ditor citauit reum non premissa dicta monitione tenebitur ei ad ex pen-  
 sas: alias secus. si est debitor cum adiectione diei nisi sint diuersi fori. in  
 in. c. licet bel. nu. 1. de simo. fo. 86.  
 3 **Interrogatio** potest fieri per iudicem ante vel post li-  
 tem contest. vt equitas iudicis suadebit.  
 in. c. cum causam. nu. 13. 7. 15. de iur. cal. fo. 128.  
 Interrogationes an fiant officio iudi. an iure actionis ibi. nu. 19. fo. 128.  
 8 **Inuentarium** si heres non conficit non tenetur in foro  
 anime ultra vires hereditarias. i. c. j. nu.  
 4. de solu. fo. 100.  
 Inuentarium si filius heres patris non conficit non tenetur satisfacere  
 creditoribus de legitima sua ibi. nu. 5.



# Repertorium singularium materiarum

- 6 Inuentarium licet non conficiant ecclesia et fiscus non tenetur ultra vires hereditarias. in. c. i. nu. 6. de solu. fo. 100.
- 6 Inuentarium fidei ecclesia beres instituta non confecit non tenetur ultra vires ut alias. in. c. i. nu. 6. de so. fol. 100.
- 5 Inuentarii confectionem potest remittere iudex ex causa puta si expedit pupillo ne secreta sui patrimonii releventur. in. c. ex parte. m. nu. 7. de app. fo. 125.
- 6 **Inuadens** rem alterius ex titulo euidenter inualido dicitur illam rem rapere. in. c. h. nu. 4. de re. eccl. aliena. fo. 74.
- 1 **Inuentor** rei aliene quo casu potest evitare suspicionem furti. in. c. dudum. el. h. nu. 18. de ele. fo. 178.
- 6 **Inuestitura** non transfert in inuestitum possessionem corporalem intellige quando inuestitura fit in absentia rei inuestite. in. c. proposuit. nu. 4. et 22. de concess. preb. fo. 56.
- 6 Inuestituram non petens a nouo domino vel renouationem cadit a iure suo. in. c. i. nu. 5. de preca. fo. 78.
- 2 Inuestitura beneficii videtur transferre quasi possessionem beneficii. in. c. cum inter. nu. 5. de renun. fo. 10.
- 6 Inuestitura quando transferatur collatio vel infirmitas vel possessio. in. c. auctoritate. nu. 9. de insti. fo. 52.
- 2 Inuestitura beneficii transfert quasi possessionem ipsius. Anto. in. c. h. nu. 3. de renun. fo. 21.
- 6 Inuestitura que fit in presentia rei habet instar traditionis et per ipsam transfertur possessio. in. c. per tuas. nu. 10. de dona. fo. 104.
- 5 Inuestitura alicuius beneficii presumitur facta in presentia iudicis. in. c. tenor. nu. 11. de re iud. fo. 57.
- 6 Inuestitura beneficii potest fieri per annuli immisionem. in. c. ex ore sedentis. nu. 4. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 72.
- 7 **Inuitus** dicitur qui voluntatem ostendit suam cum alio signo et voce. in. c. veniens. el. j. nu. 4. de spon. fo. 6.
- 1 **Inuitatus** debet vocari per inuitantem hora prandii vel vespere ad prandium si inuitatus fuerit forensis vel mulier sed alii non nisi essent graues persone. in. ca. cum inter vniuersas. nu. 13. de elec. fol. 135.
- ¶ Coset. Ego adduco do. An. de Bu. in. c. quidam. de renun. in. fi. vbi dicitur quod si aliquis inuitat aliquem ad comedendum quod debet mittere pro eo hora debita. per ter. rxiij. q. iij. displicet. fm Jo. de deo disputatam hunc passum. et subdit etiam ibi quod si ad instantiam scholaris doctor promissit secum comedere si ille postea dare licentiam non curet compellendus erit per d. c. quidam. et in quantum dicebat vxor Cal. esse mittendum per mulieribus forensibus et grauibz personis et non pro alijs. dico indistincte pro omnibus esse mittendum per ter. in. d. c. displicet. in. fi. indistincte loquentem ibi misit ad inuitatos. nam lex indistincte loquens indistincte debet intelligi. l. iij. ff. de off. prefid. l. de pretio. ff. de pub. c. si romano. rum. xix. di. c. quia circa. de pri. contra Cal. et Ab. q. intelligo nisi aliter se haberet loci consuetudo quia illa est seruanda. c. illa. xij. di. Inuitans tenet ad interesse inuitato nisi adimpleat quod est pollicitus si inuitatus prandium acceptauerit. licet Jo. an. contrarium sentit in proemio Greg. in. c. rex pacificus. super ver. per fratrem raymundum. cuius sententiam reprobat per Abb. in. d. c. cum inter vniuersas. circa fi. ibi. et facit ad q. vbi. 3.
- 6 Inuitans ab aliquo si postea repellatur potest agere contra inuitatem actione de dolo. in. c. fi. nu. 13. de preca. fo. 81.
- 7 **Irregularis** non efficitur ille qui interrogatus respondit quod pro tali delicto est pena mortis nisi tunc immineret casus et ob hoc consilium ille mortuus est nam isto casu incurritur irregularitas. in. c. i. nu. 3. de fur. fo. 121.
- 7 Irregularitatem nec peccatum incurrit presbyter interficiendo aliquem in necessariam defensionem sui corporis secus rerum suarum. in. c. interfecisti. nu. 4. de homi. fo. 107.
- 7 Irregularis efficitur clericus in sacris matrimonium contrahens ita quod ad maiores ordines non potest promoueri nec in susceptis ministrare. in. c. i. nu. 3. qui de. vel vo. fo. 20.
- Irregularis non causatur ex sanguinis effusione nisi mors sequatur. ibi. numero. 8.
- 7 Irregularitatem an incurrant illi clerici qui exercent aliqua officia in ecclesia ad que non sunt ordinati. in. c. tanta. nu. 5. de excess. prel. fo. 149.
- Irregularitatem an incurrat qui audit diuina ab irregulari vel ille qui facit irregularem celebrare. ibi. nu. 6.
- 7 Irregularitatem non incurrit quis ex eo quod agit contra aliquem ciuilitate ille vero punitur postea in sanguine. in. c. postulasti. nume. l. de homi. fo. 113.
- 7 Irregularitas incurra per clericum inducit dispositionem. in. c. lato res. nu. 2. de cle. excom. fo. 140.
- 2 Irregularitas non priuat quem ipso iure beneficio. Anton. in. ca. nisi. in. prin. nu. 4. et 6. de renun. fo. 27.
- Irregularitas an oriatur ex peccatis occultis adeo quod requirat dispensationem. in. d. c. nisi. §. persone. nu. 5. fo. 28.
- Irregularitas quare ita dicatur et quotuplex sit. et de quo iure sit introducta. ibi. nu. 17. 18. et 19.
- 5 Irregularitatem incurrit sacerdos etiam forensis si celebrat in loco interdicto. in. c. dilectus. nu. 10. de app. fo. 123.
- Irregularitatem non incurrit ille qui celebrat in ciuitate: vbi cessatur a diuinis. ibi. nu. 19.
- Irregularitatem nunquam quis incurrit nisi in casibus a iure expressis. ibi. dem nu. 20.
- Irregularitatem quis incurrit et quod bono zelo accuset aliquem qui ex hoc patitur penam corporis afflictionem. in. c. accusasti. nu. 1. de accu. f. 53.
- Irregularitas incurritur sine peccato. ibi.
- 7 Irregularis non est ille qui ad nutum potestatis dedit signa alicuius latronis qui ab ipso potestate et eius curia mortuus est. in. c. tua nos. §. ad vltimum. nu. 1. de homi. fo. 112.
- Irregularitatem quis incurrit ex sola membri debilitatione vel abscissione. ibi. nu. 7. fo. 113.
- 3 Irregularitatem incurrit prelati quando faciunt mori suos clericos in carceribus forte quia non faciunt de pictu. in. ca. cum non ab homine. nu. 31. de iud. fo. 28.
- 7 Irregularitatem non incurrit homicida mentalis. in. c. si aliquis. nu. 3. de homi. fo. 108.
- 7 Irregularitatem incurrit clericus vel alius si clamauit cum videret furem unde vicini venerunt et furem occiderunt. in. c. significasti. el. h. nu. 12. de homic. fo. 112.
- 7 Irregularis efficitur quis ob membri detractionem siue mutilationem. in. c. i. nu. 1. de cle. pug. in. du. fo. 114.
- Irregularis an efficitur quis ex sola membri debilitatione. remissive. ibi.
- Irregularis ob homicidium vel membri truncationem non dispensatur per episcopum. nu. 2.
- 7 Irregularitatem incurrit clericus siue alter ex delicto commissio etiam ex lata culpa. in. c. quesitum. nu. 2. de pe. et remiss. fo. 173.
- Irregularitas non incurritur ex delicto commissio ex sola culpa leuissima. ibi. nu. 3.
- Irregularitas inducitur ex omni graui et notorio delicto quo ad alios sed quo ad se ex omni peccato. Anto. in. c. fi. nu. 2. et nu. 4. de tempo. ordi. fo. 40.
- Irregularitas impedit susceptos ordines ministrare et prohibet a suscipiendis. ibi.
- Irregularitas an et quando proueniat tam ex peccatis magnis paruis occultis siue publicis adeo quod impediatur susceptos ministrare et prohibeat suscipiendos etiam peracta penitentia usque ad finem. ibi. nu. 5.
- Irregularitatem incurrit testes iudices et officiales prestantes aliquam opem vel adminiculam sententie continetis et sanguinem adeo quod non possent promoueri ad sacros ordines. in. c. sententiam. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 241.
- 2 Irregularitatem an inducant delicta occulta. Anto. in. c. queris. nu. 1. de eta. et qual. fo. 44.
- 7 Irregularitatem an incurrat ille qui celebrat in ecclesia interdicta siue interdicto iuris ut pollutione siue interdicto hominis. in. ca. tuarum. nu. 5. de pri. fo. 154.
- Irregularitatem an incurrat clericus celebrando si hoc fuit sibi interdictum per episcopum. ibi.
- 2 Irregularitatem an incurrat criminosus celebrando. Anto. in. c. i. nu. 4. et de cle. peregr. fo. 64.
- 6 Irregularitas semper incurritur a clerico alium offendente et quando. in. c. h. nu. 2. et 3. de vi. et hone. cle. fol. 3.
- Irregularitatem incurrit iudex siue testis in causa criminali. ibi. nu. 4.
- 2 Irregularitatem an et quando quis incurrat per homicidium vel vulnere alteri illata. Anto. in. c. i. nu. 2. de corpo. vit. fo. 60.
- 7 Irregularitatem potest incurere infans doli capax. in. c. i. num. 5. et 6. de delic. pue. fo. 136.
- Irregularitatem incurrit iudex si facit aliquem decapitari etiam iuste. ibi. nu. 6.
- Irregularitatem incurrit clericus si se defendendo vel res suas excedit modum. in. c. olim. el. j. nu. 19. de rest. spo. fo. 180.
- Irregularitatem an incurrat clericus si interfuit alicui homicidio non tamen ipse dedit causam ipsi homicidio. in. c. presentium. n. 13. de cle. percuss. f. 123.
- Irregularitatem et non peccatum incurrit quis interficiendo aliquem ad defensionem sui consanguinei. ibi. nu. 2.
- 1 Irregularitatem an incurrit aliquis si interfuit in aliquo conspectu in quo fuit commissum homicidium in quo neque verbo neque facto non prestitit opem adeo quod sine alia dispensatione poterit promoueri. in. c. fi. n. 1. co. tit.
- 6 Irregularis non est priuatus ipso iure beneficio sed venit priuandus. in. c. clericis. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 238.
- Irregularitatem non incurrit clericus ex sola debilitatione membri. ibi. nu. 3.
- Irregularitatem non incurrit prelati si suis officialis puniuit quem pena sanguinis ex generali mandato ipsius prelati. ibi. nu. 12.
- Irregularitas incurritur ex solo consilio. ibi. nu. 10.
- Irregularitatem incurrit clerici bellantes etiam in bello iusto de consensu pape. ibi. nu. 13.
- 7 Irregularitatem incurrit suspensi si administrant. in. c. si quis presbyter. nu. 4. de cle. excom. fo. 139.
- Irregularis per quem potest dispensari. ibi. nu. 11.



## Super Lectu. Panormitani.

Irregularitas incurritur ipso facto citra aliam sententiam, in. c. clerici, numero. i. eo. tit. fo. 140.

Irregularis ex eo quod suspensus celebravit an possit dispensari per episcopum, ibi. nu. 2.

- 7 Irregularitatem incurrunt prelati si permittunt mori carceratos in carceribus scilicet attenuando cibum et victum, in. c. a nobis, nu. 1, de apost. folio. 106.

**Corse.** Adde nunquid pena perpetui carceris imposita per episcopum valeat si in sententia reservavit sibi potestate minuendi dictam penam, vide Jo. de ana. in. c. qualiter et quoniam, el. h. in. s. fi. in. h. col. in ver. nuquid autem episcopus de accu. vbi alle. Gul. de eug. in aut. interdicimus. C. de epis. et cle. dicere quod sic per tex. in. l. si quis in prin. testamenti. ff. de leg. iij. Bal. ibi dicit quod contra naturam pene declarate in sententia non potest fieri reservatio quia esset implicare tria arg. no. in. l. seruus. ff. de usu et habi. fallit forte secundum Jo. de ana. in sententia episcopi quia mitius debet agi cum eo quam cum alio. ar. d. aut. interdicimus. si vero reservatio quam faciunt iudices in sententia non esset contra naturam pene, puta quia pena esset arbitratoria vel quia reservatio tendit ad aliquid declarandum non ad perimendum iam pronuntiatum vel non reservatum super substantialibus sed super accidentalibus: et tunc valet per id quod no. glo. in. l. item labeo. s. i. ff. fa. erc. facit quod plene no. maxime per Inno. in. l. i. iudex postquam. ff. de re iudi. mihi placet hec distinctio Bal. sed opinio Suli. est equior quod iudex potest alterare penam ex causis emergentibus, ut singulariter voluit Inno. in. c. i. de consti. que refert Bal. in. c. i. s. infuria. de pace iur. fir. et in. l. si severior. C. ex qui. cau. in. fa. irro. et facit etiam quia sanctitas vite dedit ei gloriam ignoscendi. ut est tex. in. l. si quis in hoc genus. C. de epis. et clerici.

- 7 Irregularis est ille qui dat causam homicidio, in. c. decetero. nu. 1, de homic. fo. 110.

Irregularitas impedit executionem ordinis etiam peracta penitentia nisi si papa dispense. in. c. veritatis. nu. 24, de do. et contu. fo. 207.

- 2 Irregularitatem non inducit homicidium casuale. Anto. in. c. ad aures. nu. 2, de etate et qualita. fo. 44.

Irregularitatem non incurrit clericus si presentiam suam exhibuit alicui homicidio, in. c. ex literis. nu. 2, de excels. prela. fo. 147.

Irregularitatem an quis incurrat per ista verba, talis meretur decapitari ob crimen quod commisit. ibi. nu. 5.

- 7 Irregularitatem incurrit aliquis ex solo consilio propter quod secutus est homicidium siue directe siue indirecte nisi forte consuleret quis rem licitam puta mori pro fide et similia, in. c. ad audientiam. numero. 5, de homicid. folio. 110.

Irregularitatem incurrit prelati qui facit clericos carceratos mori in carceribus propter extenuationem victus, in. c. novimus. nu. 4, de ver. si gnifi. fo. 204.

Irregularitas an tollatur per ingressum religionis, in. c. ex literarum. nu. 5, de apost. fo. 105.

- 7 Irregularitatem an et quo casu incurrat clericus qui cum inciperet aliquam ricam superuenerunt eius affines et interfecerunt unum, in. c. petrus. nu. 1, de homic. fo. 111.

Irregularitatem an incurrat clericus si scit aliquem tractatum et non releuat. ibidem. nu. 2.

Irregularis est ille qui vulneravit aliquem qui mortuus est licet ignoret an ex illo vulnere vel habuit animam ipsum occidendi vel lethaliter vulneravit idem si non lethaliter tamen propter illud vulnus non potuit fugere ideo ab alijs occisus, in. c. significasti. el. h. numer. 1. 6. 8. 10. 7. 11. eodem titulo. fo. 111. et seq.

Irregularitatem incurrit clericus vel alius si clamavit cum viderit furem: vicini venerunt et furem occiderunt. ibi. nu. 12.

- 2 Irregularitas non incurritur per clericum si teneat plures concubinas. Anto. in. c. quia circa. nu. 2, de biga. fo. 64.

Irregularitatem non incurrit clericus si commisit homicidium casuale sine sua culpa, in. c. latoz. nu. 4, de homic. fo. 110.

- 7 Irregularitatem incurrit clericus ex solo consensu et auxilio prestito ad homicidium licet ipse manum non iniecerit, in. c. sicut dignum. nu. 10, de homic. fo. 108.

Irregularitatem non incurrit clericus si aliquem interfecit ne interficiatur secus si ad defensionem alterius vel rerum suarum vel ubi necessitas fuit evitabilis, ibi. nu. 14, fo. 109.

- 7 **Itinerans** per predium alienum potest ibi pascere iumentum suum si hoc facit sine damno domini, in. c. si leserit. nu. 2, de iniur. fo. 166.

**Italie** civitates que non recognoscunt superiorem in temporalibus possunt exercere ea que sunt reservata imperatori, in. c. per venerabilem. nu. 10. et 26, qui si sint leg. fo. 43. et seq.

- 6 Iteratio debet fieri quotiescunque dubitatur an quid sit factum, in. c. vemens. nu. 2, de pres. y. non bap. fo. 216.

**Judei** possunt emere iura introitus alicuius provincie tamen pro eis erigendis eligitur aliquis christianus non suspectus per que ipsi iudei consequentur dicta iura: qui tamen christianus non est per ipsos iudeos eligendus, in. c. ex speciali. n. 1, de iud. fo. 99.

Judei habent filios in potestate quia sunt sub romano imperio et legi-

timas nuptias contrahunt, in. c. ex literis. nu. 3, de conuer. infid. fo. 172.

Judeus conuersus ad fidem debet habere omnia bona nisi sint quesita per usurariam prauitatem, ibi. nu. 9.

- 7 Judei debent discerni a christi- nis in qualitate habitus nedum de nocte sed etiam de die, in. c. in nonnullis. nu. 1, de iud. fo. 98.

Judei compelluntur soluere decimas de possessionibus suis et oblationes ecclesie dare, in. c. quando. nu. 1. 5, de usu. fo. 130.

Judei compelluntur restituere viuras quas extorserunt, ibi. nu. 3.

Judei ratione usurarie prauitatis sortuntur forum ecclesiasticum, ibi. n. 3.

Judei possunt acquirere rerum dominia, ibi. nu. 4.

Judei coguntur restituere viuras coactione causativa videlicet quia priuantur mercimonijs et communione fidelium, in. c. post miserabilem. nu. 1, de usu. fol. 127.

Judei et christiani licite conuersantur in mercimonijs dummodo non sit nimia familiaritas inter eos, ibi. nu. 3, fo. 128.

Judei excommunicantur indirecte inquantum priuantur communione christianorum, ibi. nu. 4.

Judei possunt compelli in utroque foro restituere, ibi. n. 6.

Judei committentes contra eorum legem in moralibus subiacent iudici ecclesiastico, ibi. nu. 7.

- 7 Judeus percussus clericum temporaliter puniatur et si de facto puniri non potest interdicitur ei christianorum commercium, in. c. postula sti. nu. 2, de iud. fo. 97.

Judeus de iure communi temporaliter non est subiectus iurisdictioni ecclesie, ibi. nu. 2.

Judei vel aliter infideles nullum officium possunt habere inter christi- nos vel dignitatem sed inter ipsos bene possunt, in. c. cum non sit. nu. 1, de iud. fo. 98.

Judeus non potest assumi ad doctoratum: quia doctoratus est dignitas, ibi. nu. 2.

- 7 Judeus non potest doctorari, in. c. quanto. nu. 1, de mag. fo. 94.

Judeus siue alius infidelis si commiserunt aliquod maleficium an per assumptionem baptismatis possit de illo ulterius puniri, in. ca. de bis. nu. 5, de accu. fo. 58.

- 6 Judei peccantes in mortalibus debent puniri per ecclesiam vel per imperatorem, in. c. quod super. nu. 13. et 14, de vo. et vo. re. fo. 197.

Judeus factus christianus est capax beneficiorum, in. c. eam te. n. 7, de rescrip. fo. 48.

- 6 Judei tenentur soluere decimas de predijs vel predia dimittere et idem de alijs infidelibus, in. c. de terris. nu. 1, et 5, de deci. fo. 147.

Et quid de decimis personalibus, ibi. nu. 6.

Judei et infideles alij possunt possidere immobilia inter christianos, ibi. dem. nu. 2.

- 7 Judei ad fidem conuersi non tenentur dimittere bona iuste acquisita ante conversionem: secus si essent acquisita ex usuraria prauitate, in. c. iudei. nu. 1, de iude. et sarra. fo. 95.

Judei conuersi ad fidem non perdunt ius succedendi inter se, ibi. nu. 2.

- 6 Judeus antequam recipiatur ad baptismum debet omnia restituere que extorsit per usurariam prauitatem: illa vero que licite quesuit non, in. c. debitum. nu. 4, de baptis. fo. 215.

Judei inuiti nec baptizandi nec sine iudicio puniendi sunt nec rebus suis spoliandi nec in festiuitatibus molestandi nec eorum cimiteria violanda sunt, in. c. sicut iudei. nu. 1, de iude. fo. 96.

Judeus fugiens ad christianos et petens baptismum non debet incontinenter baptizari, ibi. nu. 2.

Judei non compelluntur suscipere fidem christianam, ibi. nu. 3.

- 7 Judei non astringuntur legibus canonicis circa sacramenta ideo licite contrahunt matrimonia contra legem humanam, in. c. de infidelibus. nu. 2, de consan. et affi. fo. 32.

Judeorum gesta secundum legem antiquam non mutantur post baptismum, ibi. nu. 3.

Judeus potest compelli per papam ad obseruantiam legis diuine, ibi.

Judeus an possit matrimonium contrahere cum pacto quod liceat dare libellum repudij, ibi.

- 3 Judei et alij infideles appellantur proximi, in. c. novit ille. nu. 3, de iude. folio. 32.

Judei scholares non prohibentur intrare scholas cum christianis, in. c. s. nu. 1, de iude. et sarra. fo. 95.

Judeus non potest doctorari, ibi. nu. 2.

- 7 Judei an possint habere nutrices christianas extra domum, in. c. ad hec. nu. 2, de iude. fo. 96.

Judeus fugiendo ad ecclesiam an gaudeat immunitate ne possit ulterius super illo delicto corporaliter puniri, in. c. inter alia. nu. 6. et 23, de immu. eccle. et cemi. fo. 227.

- 3 **Juder** potest consensu partium causas summarie diffinire, in. c. i. nu. 15, de libel. obla. fo. 64.

Judex ex officio potest procedere contra excommunicatum, in. c. h. nu. 40, de ordi. cogni. fo. 147.

- 5 Judex ad evitandum scandalum potest se intermittere ubi non habet iurisdictionem, in. c. constitutus. nu. 9, de appel. fo. 114.



# Repertorium singularium materiarum

- Judex a quo potest se intrinittere ad faciliorem exitum appellationis ex officio tamen suo videlicet ut hoc ab eo gestum teneat: non autem quod pars teneatur sue citationi parere. ibi. nu. 11.
- Judex non debet ferre sententiam contra contumacem nisi sibi constet de meritis cause saltem unius partis si illa est contumax. in. c. dudum. el. f. nu. 4. de elec. fo. 140.
- 4 Judicis relationi creditur ubi datur potestas iudici vel arbitro ut procedat sine scriptis. in. c. quoniam. nu. 3. de proba. fo. 27.
- 7 Judex ecclesiasticus potest iure proprio exercere suam iurisdictionem etiam in laicos exercentes detestabile vitium maledicte sodomie. in. c. in archiepiscopatu. nu. 7. de rap. fo. 119.
- Judex ecclesiasticus habet iurisdictionem in laicum ut satisficiat que debet eius auctor defunctus. in. c. in literis. nu. 1. eo. ti. fo. 120.
- 7 Judex appellationis non habet iurisdictionem in causa principali nisi post iustificatam appellationem. in. c. per tuas. nu. 6. 7. 10. de sen. excō. fo. 19.
- 5 Judex a quo an possit appellanti prefigere terminum breviorum termini no iuris ad proseguendum non autem ad finiendum appellationem. in. c. cum sit romana. nu. 3. 12. 17. de appel. fo. 90.
- Judex ad quem potest ex causa restringere terminum datum ad appellationem. ibi. nu. 17.
- 1 Judex potest cognoscere an sua sit iurdictio. in. c. ex parte decani. nu. 3. de rescrip. fo. 81.
- 1 Judex non facit litem suam iudicando pro vna parte in casu multorum dubio. in. c. j. nu. 16. de consti. fo. 17.
- 3 Judex debet providere ut solemnitates sententiarum in iudiciis. in. c. causam que. el. f. nu. 13. 2. 4. de iudi. fo. 24.
- 4 Judex videns testes vacillare debet facere scribere in actis quanta fides sit eis. adhibenda. in. c. quoniam. nu. 34. de proba. fo. 31.
- 6 Judex volens clericos sub se litigare et sic impediens iurisdictionem episcopi an sit excoicatus. in. c. aduersus. nu. 15. de immu. eccle. fo. 230.
- 3 Judex si arbitrator penam arbitrio suo potest ab eius sententia appellari et potest ut suspectus recusari. in. c. cum venissent. nu. 9. de iudi. fo. 31.
- Judex cui impeditur iurdictio an ipse possit procedere et quid si est iudex delegatus. ibi. nu. 11.
- 3 Judex qui arctavit terminum sine cause expressione facit quod ad hoc possit appellari si causa exprimitur et quando. in. c. j. nu. 8. 7. 10. de dila. folio. 132.
- Judex moderando terminum iuris an presumatur facere cum causa. ibi. dem. nu. 11.
- 3 Judicem alias suum declinans ex causa vel ex privilegio debet saltem verbo cauere de rēdendo coram alio iudice suo si sit absens alias non requiritur cautio aliqua si est presens. in. c. prout. nu. 10. de do. 7. cōto. fol. 198.
- 9 Judex tam ecclesiasticus quam secularis potest compellere coniuges ad reddendum coniugale debitum. in. c. ex publico. nu. 3. de cōuer. conu. fo. 167.
- Judex ecclesiasticus iudicat de causa temporalis laicorum si venit accessorie ad causam ecclesiasticam et similiter de incidenti temporalis questione. in. c. prudentia. nu. 2. de dona. inter vi. 2. vxo. fo. 43.
- Judex secularis non iudicat de incidenti questione spiritali sed remittit ad iudicem ecclesiasticum. ibi.
- Judex ecclesiasticus est iudex competens in dotium restitutione etiam si principaliter de ea sine matrimonio agatur. varia tamen est doctorum opinio. ibi. nu. 7.
- Judex lata sententia super principali an possit se postmodum de accessorio intrinittere. ibi. nu. 8.
- 1 Judex non potest esse aliquis qui sit vel seruus vel infamis. in. c. sciscitatus. nu. 2. de rescrip. fo. 53.
- Judex non repellitur si contra eum obijciatur aliquod crimen secus est in teste. et que est ratio differentie. ibi. nu. 8.
- Judex an possit se excusare quod sit infamis. ibi. nu. 14.
- Judex illiteratus cui est commissa causa potest repelli. ibi. nu. 15.
- 5 Judex a quo non potest statuere terminum ad finiendam appellationem et si statuerit intelligitur de proseguenda. in. c. ex insinuatione. nu. 1. 2. 7. 4. de appel. fo. 117.
- Judex potest procedere parte absente quando certum est parti non competere aliud ius nisi illud quod iudex habet in manibus. ibi. nu. 6. fo. 121.
- 1 Judex etiam delegatus pape perperam procedit sine citatione. in. c. venerabilem. nu. 5. de elec. fo. 154.
- 5 Judex potest terminum a iure statutum abbreviare si sibi videbitur. in. c. pastoralis. nu. 2. de excep. fo. 4.
- Judex de cuius incompetencia est oppositum non potest se in causa intrinittere donec de sua iurisdictione sit iudicatum et interim super illa causa non est ei parendum. ibi. nu. 13.
- Judicis incompetencia potest allegari etiam post sententiam. in. c. pastoralis. nu. 6. de excep. fo. 5.
- Judex potest opponere dilatorias post lapsum terminum ex officio suo in casibus in quibus potest ex officio supplere. ibi. nu. 31. fo. 6.
- 7 Judex vnius loci patiēdo vel sustinēdo iudicē alienū pcedere nō per hoc prorogat eius iurisdictionē. in. c. ad petitionē. nu. 7. de accu. fo. 70.
- 7 Judex qui aliquē licet in ste ad mortē cōdēnavit non pōt promoueri ad sacros ordines sine dispensatione. in. c. dilectus. nu. 3. de homi. fo. 111.
- 5 Judex potest cōdēnare ad interesse vel estimationem licet non fuerit peritum a parte in obligationibus rem dari vel tradi. in. c. olim causam. numero. 5. de cens. fo. 204.
- Judei ratione humanitatis a christianis sunt fouendi. in. c. iudei. nu. 2. de testi. fo. 55.
- Judeus an possit excipere christianos non repellendo a testimonio et ab accusatione. ibi. nu. 3.
- Judeus non potest esse doctor. ibi. nu. 4.
- 7 Judex potest ex officio inuestigare innocentiam ipsius rei inquisiti. in. c. veniens. nu. 19. 2. 22. de accu. fo. 63.
- 7 Judex an ex officio possit reticere accusationem ob turpem causam factam in. c. significante. nu. 4. qui matri. accu. pos. fo. 46.
- 3 Judex ecclesiasticus potest procedere contra laicum peccatorem et per iurum. in. c. nouit ille. nu. 1. de iudi. fo. 31.
- 2 Judex secularis potest compellere partes ad pacem. ibi.
- Judex ecclesiasticus nō potest cognoscere an res super qua litigatur sit de suo foro. ibi. nu. 19.
- Judex ecclesiasticus cognoscit de pace et iuramento. ibi. nu. 49.
- Judex ecclesiasticus non solum est iudex competens in causa matrimoniali sed etiam ubi agitur de consecutiuis ad ipsum matrimonium per cōsequēs occasione pene in eo promisse et de dote. in. c. gemma. nu. 5. de spon. fo. 11.
- Judex impetratus per scriptum surreptitium cognoscet super validitate rescripti. et si inueniet surreptitium cōdēnabit impetrantem in expensis. in. c. ut debitus. nu. 6. de appel. fo. 126.
- Judex ad quem si non cōdēnabit in expensis frivole ab interlocutoria appellante iudex a quo reseruat cōdēnationem expensarum in fine litis. ibi. nu. 7.
- Judex ad quem succedit in loco iudicis a quo iustificata causa appellantis et procedet super causa principali sicut fuisset processurus iudex a quo ibi. nu. 8.
- Judex a quo non deferens appellationi vel deferens appellationi frivole venit puniendus. ibi. nu. 27. fo. 127.
- Judex potest leges interpretari quo ad causas per eum decidendas. ibi. numero. 28.
- Judex potest iudicare cōtra communem opinionem si viderit illam notorie falsam vel posse convinci pluribus rationibus. ibi. nu. 25.
- Judex a quo debet deferre appellationi quādo dubitat an causa appellandi sit legitima vel non. ibi. nu. 30.
- Judex potest allegari suspectus etiam quod suspicio pronenerit culpa illius qui allegat ipsum suspectum. ibi. nu. 32.
- Judex a quo non potest allegari suspectus per appellantem nisi possit probare iudicem fuisse sibi comminatum. ibi.
- 3 Judex ecclesiasticus nō dēz servire in clericos pena laicali nisi prius fuerit vltus pena ecclesiastica. in. c. cum nō ab hoīe. nu. 7. de iudi. fo. 26.
- Judex secularis non potest cognoscere an clericus qui dicitur depositus sit de foro suo si talis clericus obiecit de privilegio suo et si aliter non fuit declaratum per iudicem ecclesiasticum. ibi. nu. 29.
- 3 Judex an possit cōdēnare in fructibus si non sint petiti in libello. in. c. gravis. nu. 19. de resti. spo. fo. 178.
- 7 Judex ordinarius potest inquirere de fama contra aliquē simpliciter et de plano sine ordine. in. c. cum in tua. nu. 5. de spon. fo. 110.
- 5 Judex delegatus non pōt se intrinittere in causa si pars adversa ante notitiam cōmissionis miserit super dicta causa nuntium ad superiorem in. c. ad hec. el. iij. nu. 1. de appel. fo. 105.
- 2 Judex non solum debet causas decidere secundū ius sed etiam eas cōcor dare si potest. in. c. ex parte. nu. 2. de transac. fo. 134.
- Judex debet semper inclinare se in partem equiorem et habere equitatem pre oculis. ibi. nu. 4.
- Judex an possit cū bona conscientia reducere partes ad concordiam quādo iura partium sunt clara ipsi iudici. ibi. nu. 7.
- 5 Judex si nō admittat tacite vel expresse exceptiones licite ab eo appellatur. in. c. ex parte. m. nu. 2. de appel. fo. 135.
- Judex non admittendo vel respuēdo exceptiones propositas. an et quo casu possit ab ipso appellari. ibi. nu. 3. fo. 136.
- Judex ecclesiasticus pōt impedire circa delicta notoria laicorum quando iudex secularis est negligens ad puniendum. in. c. parochiano. n. 1. de sepul. fo. 139.
- Judex sententia ferre potest sine testibus de eo quod est sibi notū vel notoriū. in. c. de illo. nu. 4. de eo qui cog. con. fo. 29.
- Judex non debet impendere officium suū ad priuatam utilitatem nisi parte petente. in. c. prout. nu. 19. de do. 7. cōtu. fo. 199.
- Judex nō admittendo exceptionem legitimam gravat partes et possunt appellare. in. c. significante. nu. 2. de rescri. fo. 83.
- Judex ex quibus causis possit recusari. in. c. cum super. nu. 3. de offic. de leg. fo. 87.
- Judex potest recusari ut suspectus etiam post quā est cōclusum in causa. in. c. i. nu. 10. de mut. pe. fo. 99.
- Judex utrū possit partes ad concordiam cōferingere. ibi. nu. 26.
- Judex si timetur de violentia etiam parentum debet puellam surripere et in loco tuto ponere. in. c. cū locum. nu. 5. de spon. fo. 6.



## Super Lectu. Panormitani.

- 3 Juder datus super pprietate an possit cognoscere super causa possessio  
ria in.c. pastoralis. nu. 10. de cau. pos. 7 pro. fo. 158.
- 7 Juder an possit supplere illud quod non potest facere pars vigore for  
te alicuius statuti. in.c. nulli eporum. nu. 3. de accu. fo. 57.
- 1 Juder excōicatus minori pōt absoluerē excōmunicatum. in.c. ab excom  
municato. nu. 15. de rescrip. fo. 88.
- Juder licet nō sit sacerdos potest quē ab excommunicatione absoluerē.  
ibi. nu. 16.
- 4 Juder ex officio pōt providere quando debitorē iurant non repetere  
vltimas. in.c. ad nostram. el. ij. nu. 3. de iure iur. fo. 145.
- Juder vbiunque equitas suggerit 7 pars non potest agere potest ex of  
ficio providere parti. ibi. nu. 4.
- Juder ex officio an possit inquirere de aliquo impedimēto canonico an  
te coniuges. ibi. nu. 5.
- Juder ex officio pōt inquirere de iuribus principis. ibi. nu. 6.
- Juder regulariter ex officio non inquit de crimine cum agitur penam  
temporalem. ibi. nu. 7.
- Juder potest procedere ex officio super iuribus ecclesie 7 in actupio. ibi  
dem. nu. 8.
- 2 Juder cui fuit cōmissa causa vt eam cognoscat cū cōsilio aliquorum pos  
test dictam causam alteri delegare 7 delegatus debet cognoscere cum di  
cto cōsilio sapientis. in.c. cum in veteri. nu. 3. de elec. fo. 173.
- Corse. Adde quod voluit Bal. in. l. si puellam. C. si māci. ita fuerit alie.  
vbi dicit: testator mādauit executori qd distribuāt bona sua in pauperes  
fm cōsiliū guardiani sancti Francisci. ipse executor fuit negligens intra  
annū ad erequēdū volūtātē testatoris deuoluta est potestas ad epm per  
l. nulli. C. de epis. 7 cle. c. nos quidē. de test. 7 quod vtrōque no. tamē eps  
tenetur seruare formam quia debet erequi secundū cōsiliū guardiani:  
qz licet sit recessum a persona executoris tñ nō est recessum a forma. pro  
quo dicto do. meus dicit esse casum. in.c. dura. in ver. si. iuxta prescriptam  
formā de cri. fal. Ego adduco tex. in cle. vna. de sup. negli. prela. 7 Jo. an.  
7 Abb. in.c. publicato. de elec. nu. 5.
- 3 Juder suspectus non pōt cognoscere an sua sit iurisdicō. in.c. conques  
rente. nu. 11. de resti. spo. fo. 173.
- Juder delegatus qui habet cognoscere de causa spoliatiōis pōt cogno  
scere de causa reititutiōis quia videtur hoc sibi tacite cōmissum. ibi  
dem. nu. 14.
- 3 Juder vnus territorij non pōt mandare executioni sententiā suā in alie  
no territorio. in.c. postulasti. nu. 3. de fo. compe. fo. 80.
- Juder potest priuare delinquentem etiam in bonis sitis in alieno terri  
torio. ibi. nu. 7.
- Juder nemo potest esse in causa propria nec consuetudo aliter dicēs va  
leret. ibi. nu. 14.
- 4 Juder potest ex officio publicatis attestatiōibus testes recipere nō ad  
petitionem partis 7 si non vult repetere nō cogitur licet obscure depo  
nant. in.c. cum clamor. nu. 1. de testi. fo. 85.
- 2 Juder minor an possit iurisdictionem exercere in presentia maioris iudic  
is. in.c. volentes. nu. 4. de offi. leg. fo. 109.
- 3 Iudices deputati in certa causa possunt illam delegare. in.c. ceterū. n. 15.  
de iudi. fo. 20.
- 2 Juder potest recusari pro causa etiam modica. in.c. cū. f. canonicus. nu.  
5. de offi. deleg. fo. 99.
- 7 Juder non recusatur si ab eo non appellatur. in.c. qualiter 7 quando. el.  
ij. nu. 15. de accu. fo. 73.
- Juder ordinarius non potest repelli vel recusari per exceptionem crimi  
nis: quid autem de delegato. remissive. ibi. nu. 16.
- 6 Juder quando procedit ex presumptionibus debet multum temperare  
sententiā suā vt modice vel raro penam imponat. in.c. ij. nu. 3. de co  
ha. cle. 7 nu. fo. 10.
- 5 Juder an teneatur in syndicato si iudicauit secundū opinionē multorum  
que tamen nō est vera. in.c. ij. nu. 10. de re iudi. fo. 48.
- Juder non sequendo communem opinionē est in culpa nisi sit falsa vel  
possit probabilibus rationibus conuinci ibi.
- 5 Juder potest ex officio libellum lacerare si videt ius nō cōpetere actori  
maxime in spiritualibus in quibus regulariter iudex supplet ex officio. in  
c. cum ecclesiastice. nu. 8. de excep. fo. 4.
- 7 Juder ecclesiasticus pōt inter laicos de causa dotis iudicare. in.c. propo  
suit. nu. 4. de coniu. ser. fo. 25.
- 3 Juder ecclesiasticus pōt coercere iudicē secularē non admittentē iusti  
tiā presentibus. in.c. cum deputati. nu. 3. de iudi. fo. 40.
- Juder non debet procedere ad missionem bonorum propter contuma  
ciam vnus quando plures erunt vocandi. ibi. nu. 10. 7 8.
- 6 Juder appellatiōis quando sententiā est nulla quia fundata super nul  
lo processu habet tantum pronuciare sententiā nullā sed si sentētia licet  
nulla vel iniqua sit formata super processu valido ipse haberet formare  
suā. in.c. cū dilecti. nu. 4. de cmp. 7 ven. fo. 47.
- 4 Juder potest iterum ex officio interrogare testes obscuros: secus ad pe  
titionem partis. in.c. in presentia. nu. 3. de proba. fo. 17.
- 3 Juder potest recusari si est dominus aduerse partis. in.c. ij. nu. 6. de offic.  
iudi. fo. 124.

- Juder potest recusari suspectus ex quibusdam causis. de quibus vsque  
in finem. ibi.
- 1 Juder excōicatus non potest aliū excōmunicare. in.c. ab excōmunicato.  
nu. 7. de rescrip. fo. 88.
- Juder occulte excōicatus an possit aliquē excōicare. ibi. nu. 8.
- 2 Juder dubitans an exceptio sit admittenda vel ne qualiter debeat eam  
admittere. in.c. cum contingat. nu. 12. de offi. deleg. fo. 100.
- 2 Iudices plures vbi reperiuntur. electio est actoris coram quo velit reū  
conuenire. in.c. ij. nu. 4. de offi. leg. fo. 106.
- 7 Juder potest in arbitrarjīs imponere penam corporalem. in.c. accepi  
mus. nu. 8. de pur. cano. fo. 165.
- 5 Juder a quo extitit appellatū an possit per appellatē in alia cā recusa  
ri vt suspectus. in.c. ad bec. el. ij. n. 2. 4. 7 5. de appel. fo. 91.
- Juder de imperitiā vel negligentia tenetur ad interesse parti licet a sua  
sententia non prouocauerit ibi. nu. 6.
- Judicis suspicio an possit de vtroque iure allegari tam respectu delega  
torum qz ordinariorum tam cum expressione cause quā sine. in.c. ad bec.  
el. ij. nu. 1. 7. 4. de appel. fo. 93.
- 6 Juder pōt supplere defectū allegatiōis partis ideo pōt allegare illud  
quod non allegatur per partē 7 ex ipso causam decidere. in.c. ex parte a  
stensis. n. 11. de conces. preben. fo. 61.
- Juder secularis non debet cognoscere quoties oritur dubium super iu  
ramento. in.c. cū contingat. n. 15. de iure iur. fo. 157.
- Juder secularis lite pendente nō exercet officiū suū contra ecclesiasticas  
personas etiā in causis incidentibus. in repe. c. ecclesia sancte Marie. n.  
9. de consti. fo. 34.
- Juder pōt pcedere ad diffinitivā ex presumptione violenta. ibi. n. 12.
- Juder debet attendere ad statuta 7 consuetudines litigantiū. ibi. nu. 41.  
44. 7 52.
- 4 Judicis recusatio dāda est in scriptis. in.c. qm. n. 13. de proba. fo. 18.
- Juder dicēs in sentētia per. A. 7 B. fuit bene probatum presumitur pro  
eius sententia si non retulit se ad acta. ibi. n. 21.
- Juder debet sententiā retractare cōstituto sibi de iniustitia etiā si iniusti  
tia fuit detecta per vnū admissum de facto ad respondendum. ibi. nume  
ro. 22.
- Juder an 7 quando possit venire contra sententiā suā. in.c. nosti. n. 5.  
de elec. fo. 119.
- Judici afferenti se delegatū 7 habere commissionem an 7 quando creda  
tur. in.c. sicut nobis n. 21. de re iudi. fo. 66.
- Judicis incōpetentia non potest allegari post litem contest. vel post q  
sententia transiit in rem iudicatam. ibi.
- Juder non tenetur sequi cōsiliū sapientis nisi sit iuridicum etiam qd  
ex forma statuti teneatur requirere. ibi. nu. 17. fo. 67.
- 6 Juder ordinarius non potest regulariter petere expensas cum profici  
scitur extra domicilium occasione cause sibi delegate. in.c. cum ab omni.  
nu. 12. de vi. 7 bone. cle. fo. 6.
- 7 Juder potest procedere ex officio suo per inquisitionē si accusator vel de  
nuntiator deficiat. in.c. licet heli. nu. 7. de simo. fo. 86.
- 3 Juder non cogitur citare aliquē extra prouinciam. in.c. causam. nu. 4. de  
do. 7 contu. fo. 196.
- 5 Juder si non admisit appellatiōē non potest appellanti prefigere ter  
minum ad prosequendum. in.c. peruenit. el. ij. nu. 3. de appel. fo. 97.
- 7 Juder ecclesiasticus est iudex competens inter laicos in causa peccati.  
nedum post peccatum sed etiam ante vt peccatum euitetur. in.c. ex lite  
ris. nu. 9. de spon. fo. 5.
- 2 Juder si vnus ex iudicibus datis requiratur vt intersit 7 non comparet  
in termino presumitur nō posse vel nolle interesse. 7 ideo tota iurisdicō  
consolidatur in collegam. in.c. cum causa. nu. 5. de offi. dele. fo. 87.
- 6 Juder ecclesiasticus aditur contra laicū nolentem exhibere coniugi affe  
ctum in maritalem. in.c. charissimus. nu. 3. de contra. coniu. fo. 168.
- 5 Juder potest ex officio etiam parte non excipiente personas indignas a  
testimonio repellere. in.c. dilecti filij. nu. 12. de excep. fo. 14.
- Juder potest allegare pro vtraqz parte 7 aperire dubia processus. in.c.  
bone memorie. el. ij. nu. 7. de postu. prela. fo. 111.
- Juder an 7 quando possit ex officio suo supplere. ibi. nu. 9.
- 3 Juder potest lacerare libellum si ineptitudo sit notoria licet nō cōstet  
ex libello. in.c. si clericus. nu. 4. de fo. compe. fo. 60.
- Juder an possit cognoscere an sua sit iurisdicō. ibi. nu. 8.
- Juder procedendo super certa qualitate que si est vera licet sibi non cō  
stet valet processus. ibi. nu. 12.
- 6 Juder potest repellere exceptiones partis aduerse quando calumniose  
proponit. in.c. post electionem. nu. 13. de conces. preben. fo. 60.
- 6 Juder in notorie iniustis potest extrajudicialiter 7 de facto se intromitti  
tere. in.c. quia clerici. nu. 4. de iure pa. fo. 191.
- 7 Juder precipiendo alicui sub pena si ille contrafecerit non incidit in pe  
nam ipso iure sed venit puniendus. in.c. vnico. nu. 3. de sagit. fo. 115.
- 7 Juder in inquisitionibus non tenet locum partis quia talem locum te  
net diffamatio que est contra inquisitum. in.c. qualiter 7 quando. el. ij. nu.  
7. de accusa. fo. 72.
- Juder dz esse oibus idem 7 nemini complacere cōtra veritatē. ibi. nu. 8.



# Repertorium singularium materiarum

- 5 Iudex nō supplet officium suum ad utilitatem priuatam nisi vertatur periculum anime in.c.in literis.nu.1.de resti.spo.fo.169.
- 5 Iudex an debeat pronuntiare super replicatione videlicet an obstet vel non in.c.a nobis.nu.21.de excep.fo.3.
- Iudex procedendo ad vltiora censetur pronuntiare exceptiones non obstare.ibi.
- 2 Iudex qui male tulit sententiam siue ab ea fuerit appellatum siue non ad huc tenet in syndicato ad interesse partis.in.c.pastoralis.5. quia vero.nu.5.fo.94.
- Iudex an debeat iudicare secundum allegata et acta si repugnat conscientia sua vide plenissime.ibi.nu.7.fo.62.
- 1 Iudex secularis non debet se intrinicare inter personas ecclesiasticas etiam in causis incidentibus.in.c.ecclesia sancte Marie.nu.2.de constit.folio.30.
- 5 Si vnus ex iudicibus datus allegetur suspectus vel moriatur expirat iurisdicctio oim quia censetur talis iurisdicctio data pro parte secus si insolidum.in.c.cum inter.nu.3.de excep.fo.7.
- Iudices suspecti vtrum possint dari per papā ex certa scientia.ibi.nu.9.
- 5 Iudex non debet ad utilitatem priuatam suum officium non petitiū interponere.in.c.lapostolice.nu.1.de excep.fo.14.
- 2 Iudices plures si dantur in aliqua causa an possit vnus sine alio sententiare etiam interlocutorie.in.c.causam.nu.3.7.8.de offi.delega.fo.81.
- 4 Iudex an post litis contestationem teneatur docere de sua iurisdicctione vel an procurator de mandato.in.c.quoniam.nu.37.de proba.fo.32.
- 5 Iudex qui remittit negotium ad superiorem potest cuilibet partium dare attestaciones suas ipsi superiori deferenda et statuere vtriusque parti terminum preimpertorium ad comparandum et superiorem potest pronuntiare absque alia citatione.in.c.cum bertoldus.nu.4.de re iud.fo.69.
- Iudex an possit restituere quem etiam maiorem aduersus sententiam quam ipse iudex tulit.ibi.nu.18.
- Iudex potest procedere ad decisionem cause per iura partis presentis: si credit illa sufficere ad ipsam decisionem.ibi.nu.32.fo.73.
- Iudex ordinarius qui tulit sententiam licitam per obreptionem vel dolum malum potest eundem renocare.ibi.nu.33.
- 2 Iudex delegatus si in eadē causa fuerit electus arbiter an possit vti vtraque iurisdicctione.in.c.innotuit.nu.7.de arbi.fo.177.
- 2 Iudex an et quando possit cogere partes ad pacem vel concordiam tam in civilibus quam in criminalibus.in rub.nu.1.7.3.de treu. et pa.fo.131.
- Iudex potest cogere partes ad faciendam treugam ibi.nu.2.
- 7 Iudex contra iudicem non ita de facili presumitur sicut contra alium.in.c.qualiter et quando.el.ij.nu.31.de accu.fo.74.
- 4 Iudex potest vsque ad sententiam et post conclusionem in causa interrogare circa merita cause.c.cum iohannes.nu.8.de fi.instru.fo.107.
- 2 Iudex ecclesiasticus potest cogere partes ad treugam.in.c.j.nu.1.de treug. et pa.fo.131.
- 5 Iudex nō potest recusari sine causa rationabili.in.c.super numero.1.de appel.fo.95.
- Iudex commissarius si reperit se legatum tempore quo sibi presentatur rescriptum an tempus in rescripto contentum recurrat a die presentationis.ibi.nu.15.fo.96.
- Iudex cui est commissā causa terminanda intra breuiorem terminum termino iudicis an possit breuiare dilationes et in ipsis non seruare ius commune ad hoc vt in termino sibi prefixo possit causam terminare.ibidē. numero.16.
- Iudex non restituit quem ad suas defensiones finito officio ipsius iudicis.ibidē.
- Iudex cui fuit mandatum vt intra certum tempus causam instruat et instructam remittere mandanti potest causam remittere nō instructam quod ex defectu partium non potuit hoc facere.ibi.nu.22.
- 7 Iudex ex officio providere debet quod coniuges iuvenes non stent seorsum propter periculum adulterij.in.c.j.nu.1.de conu.lepro.fo.25.
- Iudex non compatitur quod coniunx sit cum leproso coniuge nisi peccat.ibi.nu.9.
- 5 Iudex licet possit breuiare terminos tamen non tenetur.in.c.personas.nu.3.de appel.fo.89.
- Iudex delegatus potest terminum appellanti prefigere ad prosequendam appellationem.ibi.nu.5.
- 1 Iudex delegatus an debeat dari de consensu vtriusque partis.in.c.ceterum.nu.11.de rescri.fo.46.
- 5 Iudex delegatus qui recusatur vtetur sua iurisdicctione si causa recusationis non sit legitima de qua cognoscent arbitri ad hoc eligendi: si vero fuit pronuntiata legitima remittet causam ad superiorem et an debeat alteri committere de consensu recusatoris.in.c.cum speciali nume.1.4.11. et 13.de appel.fo.129.
- Iudex non potest recusari de iure canonico nisi ex causa allegata et probata secus de iure civili.ibi.nu.2.
- Iudex potest de iure canonico in totum recusari sed de iure civili datur adiunctus.ibi.
- Iudex potest allegari suspectus ex multis causis que iure non exprimuntur que arbitrio iudicis de hoc cognoscentis relinquuntur.ibi.nu.7.
- 5 Iudex ex officio suo potest actorem repellere quando notorie constat quod nulla competit sibi actio.in.c.ad aures.nu.9.de prescrip.fo.25.
- 5 Iudex an possit eodem tempore dare diuersas dilationes ad diuersos actus.in.c.significante.nu.10.de appel.fo.136.
- 3 Iudex datus alicui non potest transire ad illum qui nō erat in rebus humanis tempore dationis iudicis puta ad eius heredem.in.c.q.v.n.5.de iudi.fo.29.
- 3 Iudex an et quando possit ferre sententiam post terminum elapsam.in.c.venerabilis.nu.17.de iudi.fo.45.
- Iudex qui tenetur aliquid facere sub certa pena incidit in eam nisi pars institerit vt illud faciat.ibi.nu.19.
- Iudex quando videt instantiam perire potest ex officio venire ad sententiam.ibi.nu.20.
- 7 Iudex ex officio potest inquirere de impedimento matrimonij si fama refert illud existere.in.c.porro.nu.1.7.4.de diuor.fo.49.
- Iudex ex officio si impedimentum est notorium potest matrimonium separare.ibi.
- 5 Iudicis suspicio semper potest allegari licet ab eius pronuntiatione posset appellari.in.c.proposuit.nu.6.de appel.fo.136.
- 2 Iudex suspectus debet recusari qui si non admiserit recusationem tunc potest ab eo appellari.in.c.super questionū.nu.12.de offi.dele.fo.88.
- Et vide in.c.f. in pe.no.fo.93.
- Iudex appellationum non potest de iure civili causas subdelegare secus de iure canonico.ibi.nu.15.
- Iudex ordinarius an possit causas subdelegare reservata sibi sententia.ibidē.nu.16.
- 5 Iudex appellationis an censetur tacite condēnare vel absolueret si pronunciauerit male vel bene sententiatum et in.c.cū causa.nu.7.de re iud.fo.55.
- Iudex a quo qui prefixit terminum ad appellationem prosequendam et aliter non detulit appellationi non potest termino pendente procedere contra appellantem ibi.nu.11.
- 7 Iudex an debeat supplere.in.c.ex literis.nu.9.de diuor.fo.47.
- 7 Iudex ecclesiasticus inter laicos non cognoscit de causa civili cognoscit tamen an quis sit de legitimo matrimonio natus.in.c.causam.nu.1. qui fil. sint legi.fo.39.
- 5 Iudex appellationis videns appellationem friuolam et iniustā debet appellantem remittere ad iudicem a quo.in.c.cū in ecclesia.nu.1.de appella.fo.111.
- 4 Iudex potest procedere ad definitiuam ex presumptione violenta non probata nec allegata.in.c.afferte.nu.3.de presum.fo.115.
- Iudex an possit ex presumptionibus infligere penā corporalem vel pecuniariam et quando agitur civiliter vel criminaliter ibi.nu.6.
- 4 Iudex an teneatur consulere superiorem.in.c.pastoralis.nu.3.de fi.instru.fo.105.
- 7 Iudex a quo potest omnia facere que tendunt in faciliorem exitum appellationis.in.c.sacro.nu.8.de sen.excō.fo.195.
- Iudex a quo potest absolueret excommunicatum licet appellauerit quando periculum est in mora.ibi.
- Iudex ad quem an et quo casu debeat citare iudicem a quo ad defendendum sententiam quam tulit.ibi.nu.15.
- 4 Iudex potest committere examinationem testium etiam in causa matrimoniali et quo nomine appellatur ille cui est commissā talis examinatio.in.c.j.de testi.cog.fo.90.
- 3 Iudex quot modis recusatur suspectus.in.c.accedens.el.ij.nu.2. vt lit. non contest.fo.111.
- Iudex potest favore vni parti dummodo non excedat modum nec reputabitur suspectus ibi.nu.8.
- Iudex loquens secrete cum vna partium dicitur suspectus.ibi.
- 5 Iudex potest in vna re ex pluribus petitis pronuciare si iudex viderit illam ciuilem et super alijs procedere.in.c.cum inter.nu.24.de re iudica.folio.62.
- 4 Iudices an possint dilationes dilatas a iure abbreviare vel prorogare.in.c.vltra tertiam nu.4.de testi.fo.89.
- 4 Iudex ecclesiasticus compellit laicum relaxare iuramentum turpiter receptum in omni materia.in.c.sicut. et infra.nu.2.de iure iu.fo.160.
- 3 Iudex in quibus casibus cognoscit et non decedit.in.c.cum super.nu.11. et 13.de cau. pos. et pro.fo.157.
- 2 Iudex proprius non potest precipere subdito ne litiget corā alieno iudice.in.c.p.7.g.n.19.de offi.de leg.fo.104.
- 7 Iudex ecclesiasticus cognoscit de legitimatione inter laicos.in.c.j.nu.2. qui fil. sint legi.fo.38.
- 2 Iudex appellationum potest de iure canonico causas subdelegare.in.c.pastoralis.nu.4.de offi.ordi.fo.117.
- 6 Iudex ecclesiasticus quando potius debeat imponere penā pecuniariam quam spirituaalem.in.c.postulasti.nu.6.de iude.fo.88.
- 5 Iudex qui tulit sententiam nullam an possit super eadem causa iterum pronuciare.in.c.j.nu.25.de re iud.fo.50.
- Iudex delegatus qui probabili errore ductus tulit aliquam sententiam potest illam renocare et super causa iterum pronuciare quod an procedat



## Super Lectu. Panormitani.

cedat. ibi. nu. 26. r. 28.

5 Iudex potest ex officio publice excommunicatum a iudicio repellere. in exceptionem. nu. 1. de excep. fo. 18.

Iudex ex officio suo potest supplere in multis casibus ut iudicare in notorij in habile a limine iudicij repellere etiam si non repellat a parte et alia similia facere. ibi. nu. 7.

Iudex potest repellere actorem quando constat sibi qd nullum ius habet. ibidem. nu. 14.

Iudex in notorij non debet pati causam decidi in iudicium. ibi. nu. 16.

Iudex tenet ex officio suo inquirere de habilitate actoris vel accusatoris etiam super hoc examinare. ibi. nu. 28.

3 Iudex an debeat perquirere ex officio super spoliacione ad utilitatem privatam. in. c. ij. nu. 4. de resti. spo. fo. 166.

7 Iudex ubi procedit ex presumptione debet multum temperare sententiam suam. intellige de presumptione hominis non iuris. in. c. accedens. nu. 1. r. 6. de accu. fo. 71.

6 Iudex impetratus per literas nullas vel iudex alias incompetens potest pronuntiare se non esse iudicem et quo ad istam pronuntiam habet iurisdictionem ordinariam et non delegatam et potest condemnare partem in expensis tamen per istam pronuntiam non desinit esse iudex adeo qd causa potest sibi committi. in. c. dilectus filius. nu. 1. r. 2. de preben. fo. 47.

7 Iudex an possit corrigere errorem suum factum in processu sue extra iudicium suum in iudicio aut in parte aut in toto an in diffinitiva aut interlocutoria. in. c. qualiter et quando. nu. 4. de accu. fo. 65.

Iudex potest interpretari sententiam quam tulit capiēdo scilicet interpretationem pro congrua verborum dispositione. ibi.

7 Iudex ex officio suo potest procedere si reo obstat aliqua dispositio statuta seu legalis. in. c. nulli. nu. 5. de accu. fo. 57.

Corse. Adde. De. de ancha. in. c. et inter. de excep. ubi alle. Old. et Jac. de are. in. l. apud labeonem. §. ite ait pector. ff. de iniur. et Bald. in rub. C. de manu. vin. et in. l. cu lege. et ibi Jo. de imo. ff. de testa. et Bald. in qua dā sua dispu. inci. statuto canes et fenerator. et Jo. de imo. in. l. de pupilo lo. §. si pcurator. ff. de no. ope. nun. oēs. in. l. §. sub lata. ff. ad tre. Bald. in. c. §. de rescri. lib. vi. ita concludit Aug. in. l. pe. et in. l. §. ff. de peti. here. Anto. in. c. cum dilectus. de consue. et in. c. bone. el. §. de postu. prela. ubi alleg. Jan. in. c. cu olim. als in. c. cum venerabilis. de consi. et in. c. cu Joas. nes remita. de si instru. et in. c. unico. de lit. conte. et facit qd voluit Do. de scdō Semi. in. c. idētatibus. §. sane. de elec. lib. vi. et Barto. in consi. suo inci. dñico de Bononia. in. l. vium videt facere qd not. Barto. in. l. nō solū. §. si. ff. de iniur. ubi tenet qd si alicui denegatur audientia vigore statuti non potest iudex ex officio procedere contra offendorem illius. do. meus Barba. viua voce in cathedra dum legeret dicebat hanc concordiam dari posse qd aut quis est prohibitus facere aliquid ex dispositioe legis et tunc iudex non poterit qd lex omnino prohibet. et ita procedat. d. l. nō solum poterit. §. si. qd voluit ibi Bart. aut quis est prohibitus facere aliquid ex facto et dispositione sua et tunc procedant alia dicta in contrarium. hanc partem tenuit domi. meus. in. d. c. nulli. et in rub. eo. tit. et vide Bal. in. l. §. si tutor vel cura. non ges. Ego intelligerem dictum dñi mei procedere qñ lex intenderet denegare precise audientiam et tollere omnimodā facultatē audiendi alias secus. Abb. tamen. in. d. c. nulli. videtur illam doctrinā Bar. non pcedere debere sed magis sibi placet opi. glos. ibi que opinio cōter ob omnibus approbatur et iudex procedit ex officio suo quando delictum est evidens et notorium. Abb. in. c. evidētia. de accu. nam tunc iudex hoc potest ex officio suo licet non iudicet de eo qd est sibi notum ut notorium. et sic intelligitur gloss. singu. in. l. §. C. qui et aduer. quos. Abb. in. d. c. evidētia. in si.

6 Iudex potest dicere causam ex ratione non allegata per partes. in. c. pervenit. nu. 6. de emp. et ven. fo. 83.

3 Iudex unus artis non potest esse iudex alterius artis penitus separate etiam cum consensu partium. in. c. significasti. nu. 16. de foro competen. folio. 86.

5 Iudex potest supplere ex officio allegando falsitatem instrumenti quādo falsitas est evidens. in. c. cum venerabilis. nu. 8. de excep. fo. 9.

5 Iudex ad et qñ possit cognoscere de exceptione opposita contra eius personam. in. c. secundo requiris. nu. 13. de appel. fo. 111.

Iudex si fuerit remotus tanq̃ suspectus quis cognoscat de causa in qua ipse a principio erat iudex. ibi. nu. 15.

5 Iudicis nomen a quo fuit appellatum non est necesse apponere in literis que impetrantur in causa appellationis. in. c. oblate. nu. 1. de ad. fo. 124.

Iudex a quo potest restringere terminum ad prosecutionem appellationis sed iudex ad quem non. ibi. nu. 6.

5 Iudex an aliquis possit esse in causa quando eius commodum saltem in consequentiam venit applicandum ipsi iudici. in. c. ad audientiam. nu. 8. et 10. de appel.

Iudex non potest cognoscere an sua sit iurisdicctio quando si esset iudex in illa causa possit consequi magnum emolumentum secus si parvum. ibi. numero. 10.

Iudex a quo potest cognoscere de iustitia appellationis ad hoc ut sciat an debeat deferre vel non ibi. nu. 11.

7 Iudex potius debet admittere et audire probationes superfluas defensas ubi agitur de periculo anime. in. c. §. nu. 5. de frigi. et male. fol. 34.

2 Iudex potest preingere terminum partibus absq̃ alia citatione. in. c. quomam. nu. 2. de offi. deleg. fo. 78.

Iudices plures si sunt dati cum clausula qd si non omnes et. potest unus sine alio facere. secus si non est apposta quia non potest etiam mortuo collega. ibi. nu. 5.

Iudex cui fuit intimatum a parte vel ab alio iudice quod non procedat quid habet facere. in. c. cum cōtingat. nu. 6. de rescrip. fo. 69.

2 Iudex electus de consensu partium non potest nisi ex nova causa recusari. in. c. super questionum. §. verum. nu. 2. de offi. deleg. fo. 91.

Iudicis inferioris manus ligantur per reuocationem alicuius negotij ad sedem apostolicam adeo ut postea nil valide coram eo attentetur. in. c. ut nostrum. nu. 1. de appel. fo. 127.

2 Iudex dicit functus officio suo postq̃ tulit sententiam et ipsam mandavit executioni. in. c. in literis. nu. 2. de offi. deleg. fo. 76.

Iudex siue ordinarius siue delegatus an dicat functus officio suo sine valida sine nullam sententiam tulerit. ibi. nu. 3.

7 Iudex si dubitatur an mulier sit cognita vel ne quid agere debet. in. c. attestaciones. nu. 8. de despon. impu. fo. 16.

5 Iudex a quo cognoscit de causa si appellans non prosecutus est in termino suam appellationem. in. c. ad bec. el. ij. nu. 4. de appel. fo. 103.

Iudex recusatus potest causam alteri committere. ibi. nu. 3.

5 Iudex a quo est appellatum si reuocavit gravamen potest super causa principali procedere nisi detulerit appellationi quo casu non potest reuocare. in. c. cum cessante. nu. 1. r. 15. de appel. fo. 128.

Iudex an possit recusari suspectus aliquo verbo qd protulit minatorie. ibi. nu. 8.

Iudex non potest accusari suspectus si granamē qd intulit postea reuocavit. ibi. nu. 19.

1 Iudices possunt interpretari iura in causis vertentibus coram ipsis. in. c. quoniam. nume. 6. de consi. fo. 41.

3 Iudex appella. potest condemnare in plus q̃ condemnauerit iudex a quo. in. c. §. nu. 39. de lib. obla. fo. 67.

5 Iudex a quo si non admisit appellationē iustam qua pena puniatur. in. c. de priore. nu. 7. de appel. fo. 105.

7 Iudex vel testis debet dicere veritatem etiā qd per hoc esset venturum aliquod scandalum. in. c. officij. nu. 6. de peni. et remis. fo. 174.

3 Iudex negligens facit litem suā dūmodo fuerit interpellatus a parte et sic iudex in omittendo non incidit in penam nisi interpelletur. in. c. cum sit generale. nu. 5. de foro cōpe. fo. 65.

Iudex cognoscit an sua sit iurisdicctio et cōstito qd non sua condemnabit actorem in expensis et mittit ad suum iudicem. ibi. nu. 14.

3 Iudex secularis in terris ecclesie recusabitur sū canones nō sū leges. in. c. licet ex suspecto. nu. 17. de foro compe. fo. 72.

1 Iudex an et quando possit cogere partes ad cōcordiam. in. c. cum inter. R. nu. 9. de elec. fo. 133.

2 Iudex qui cognoscit causam tanq̃ ipse et tanq̃ fungens personā alterius non potest in illa causa diuersas sententias facere. in. c. q̃nis. num. 2. de offi. deleg. fo. 75.

Iudices plures si sint dati in causa omnes habent iurisdictionē in solidum sed exercitium pro parte. ibi. nu. 3.

7 Iudex delicti puniet delinquentem sū statuta loci ubi est ipse iudex. in. c. §. nu. 7. de rap. fo. 118.

Iudex originis an puniet subditum alibi delinquentē sū statuta sua. ibidem. nu. 8.

Iudex originis vel domicilij cognoscit de crimine alibi cōmisso vel de contractu alibi gesto per suum subditum. ibi. nu. 9.

Iudex qui non potest cognoscere de aliquo delicto debet delinquentem ad suum iudicem dimittere. ibi. nu. 10.

Iudex an possit cogere partes ad transigendū. in. c. si quando. nu. 3. de offi. deleg. fo. 76.

Iudex cui est commissa causa appellationis in vno articulo illo finito an possit cognoscere de causa principali. in. c. ut debitus. nume. 34. de appel. fo. 127.

Iudex ad quem potest de cōsensu partium vel solus appellati cognoscere prius de negotio principali q̃ de articulo super quo fuit appellatum. ibi. nu. 3. fo. 137.

7 Iudices possunt deponere super gestis coram eis et credetur eis de posito officio sed an faciant plenam probationem et quid de inquisitoribus. in. c. cum dilecti. nu. 7. de accu. fo. 66.

4 Iudex ex officio tenetur compellere reū ad edendum actori ex magna causa puta si originalia sunt deperdita. in. c. §. nu. 21. de proba. fo. 3.

5 A iudice suspecto non potest recedi per appellationem nisi acceptaueris reculationē quam fecit de eo. in. c. nouit ille qui. nu. 3. de app. fo. 112.

Iudex an et quo casu possit cognoscere an sua sit iurisdicctio. in. c. licet. nu. 4. de regu. fo. 162.

7 Iudices possunt deponere tanq̃ testes coram alijs iudicibus de gestis coram se. in. c. inter dilectos. nu. 3. de excus. prela. fo. 146.

6 Iudices quando sunt in peccato mortali non prohibentur iudicare ex

k iij.



# Repertorium singularium materialium

- potestate officij. in rub. nu. 2. de vita et bone. cle. fo. 2.  
 Iudex qui est in peccato magis peccat alios iudicando. ibi.
- 2 Iudex ecclesiasticus potest se intrinsece in criminibus secularibus data negligentia iudicis secularis. in. c. j. nu. 7. de offi. ordi. fo. 110.  
 Iudex an debeat iudicare secundum conscientiam suam an secundum acta. ibi. numero. 8.  
 Iudex iudicans iniuste per errorem non committit peccatum. ibidem. numero. 9.
- 4 Iudex vel notarius ex licentia eis data et possint extendere instrumentum non possunt addere iuramentum vel stipulationem. in cap. clericus. numero. 4. de iureiur. fo. 166.  
 Iudex quotiescunque procedit contra absentem debet pro ipso ex officio supplere. in. c. per tuas. nu. 8. de appel. fo. 125.
- 7 Iudex debet habere pre oculis et misericordiam et severitatem simul et non unum sine alio. in. c. estote. nu. 3. de reg. iur. fo. 206.
- 5 Iudex non admittendo exceptionem partis non dicitur illam gravare nisi forte quia putabat illam falsam unde debet expectari donec probet veritas. in. c. interposita. nu. 2. de appel. fo. 136.
- 3 Iudicem non declinare promittens non potest ipsum amplius penitere. c. j. nu. 15. 16. 17. de iudi. fo. 3.  
 Iudex non debet interponere officium suum ad privatum utilitatem. ibi. numero. 4.  
 Iudex potest circa tendentia ad decisionem cause interrogare partem ante et post lit. contest. ibi. nu. 5.  
 Iudex potest mulctare contumacem etiam parte non petente. ibidem. numero. 7.  
 Iudex potest recusari si est suspectus etiam civitas potest recusari et quodcumque tribunal illius civitatis. ibi. nu. 14.  
 Iudex quoties potest quem mulctare super eadem re. ibi. nu. 32. fo. 7.
- 2 Iudex potest cogere partes ad compositionem. in. c. cum pridem. nu. 8. de pac. fo. 133.
- 4 Iudex an teneatur mittere ad examinandas egregias personas. in. c. si qui testium. nu. 4. de testi. fo. 43.
- 4 Iudex qui de per se non potest instrui de causa vel potest sed honestas non patitur debet recurrere ad iudicium petitorium. in. c. proposuisti. numero. 3. de proba. fo. 7.
- 3 Iudex debet ex officio declarare processum esse nullum quando etiam parte non petente. in. c. j. nu. 4. de lit. non contest. fo. 103.
- 2 Iudex quando possit cogere partes ad compositionem faciendam. in. c. si nu. 2. de malo. et obe. fo. 130.
- 3 Iudex recusatur ut suspectus in causa sui superioris vel ut familiaris. in. c. j. nu. 8. ut lite non contest. fo. 109.  
 Iudex non reputatur suspectus si cognoscit inter duos inter quos cadit par causa affectionis. ibi. nu. 21.
- 1 Iudex potest ferre sententiam et consilium sapientis. in. c. ad nostram. nu. 3. de consue. fo. 94.
- 3 Iudex potest iudicare in notorijs absque alia probatione. in. c. dilecti filii. nu. 3. de iudi. fo. 21.  
 Iudex non potest iudicare de eo quod constat sibi ut privato et non ut iudici. ibidem.  
 Iudex debet ex officio suo providere parti quando adversarius lucrat cum sua iactura. ibi. nu. 17.
- 7 Iudex et qualis esse debeat et precipue in matrimoniali causa. in. c. j. nu. 7. de consan. et affini. fo. 31.  
 Iudex ordinarius delegare potest. ibi. nu. 8.
- 2 Iudex potest ex officio supplere in tangentibus publicam utilitatem. Antio. in. c. tuam. nu. 2. de eta. et quali. fo. 46.
- 2 Iudex potest supplere ex officio quando in iudicio sibi constat de iure tertij funditus exclusi intentionis agentis. Antio. in. c. licet. nu. 3. de supplen. neg. prela. fo. 35.  
 Iudex potest ex officio supplere in tangentibus publicam utilitatem. ibidem.
- 5 Iudices ordinarii habent iurisdictionem insolidum. in. c. si. nu. 9. de re iudi. folio. 85.  
 Ordinarius et delegatus pape electi iudices in una causa si discordant recurritur ad papam. ibidem si unus uno modo et alter alio modo sententiauerit. ibi. nu. 14.
- 4 Iudex potest se gerere tripliciter circa recipiendos testes probatorios et reprobatórios. in. c. cum causam. el. j. nu. 1. de testi. fo. 69.  
 Iudex secundum qualitatem cause potest quandoque plures quandoque pauciores testes admittere. ibi. nu. 3.  
 Iudex omittens interrogare testes in causa scientie tenetur parti ad interesse. ibi. nu. 7.  
 Que sint circumstantie de quibus iudex interrogat ultra causam scientie. ibi. nu. 10.  
 Iudex inferior a papa an possit alteri committere examinationem testium. ibi. nu. 22. fo. 71.
- 4 Iudex potest ex officio statuere terminum et si non petatur et non statuit non tenetur in syndicato. in. c. licet. nu. 15. de proba. fo. 22.
- 7 Iudex qui tulit sententiam non potest ipsam revocare nec eius successores. et que sit ratio. in. c. significantibus. nu. 6. de pur. cano. fo. 166.
- 4 Iudicis in arbitrio est an primo admittat testes an exceptionem testium exceptis quatuor casibus. in. c. ex parte. nu. 8. de testi. fo. 40.
- 5 Iudex non incurrit excommunicationem si ex iusta causa carcerat clericum. in. c. j. nu. 7. de depo. fo. 80.
- 5 Iudex a quo si semel detulit appellationi non potest ulterius causam reassumere in se quia iurisdicatio est transfusa in superiorem. in. c. delictis. nu. 12. de appel. fo. 123.
- 2 Iudex appellationis confirmans sententiam debet appellanti in expensis condemnare et istam condemnationem potest uterque iudex exequi. in. c. postorialis. §. preterea. nu. 8. de offi. deleg. fo. 94.
- 4 Iudex quid debeat facere si mulier petat poni bana. ut in. c. si. de clano. de despon. in. c. mulieri. nu. 11. de iureiur. fo. 165.
- 7 Iudex secularis non est competens in causa separationis matrimonij. in. c. plerumque. nu. 3. de dona. inter vi. et vro. fo. 50.
- 5 Iudex a quo potest statuere terminum appellanti quando contra eum est presumptio quod calumniose appellaverit. in. c. pervenit. nu. 5. de app. pel. fol. 104.
- 6 Iudex appellationis potest de nouo condemnare quando condemnatio ad ipsum transmissa sit iuridica etiam quod non dicat male appellatum et bene sententiatum. in. c. raynutius. nu. 10. de testa. fo. 124.  
 Et in. c. raynaldus. in. x. not.  
 Iudex appellationis potest formare suam licet per partem non allegetur vel petatur. ibi.  
 Iudex potest et debet ex officio suo supplere illud quod sibi est notum etiam quod a partibus non petatur vel allegetur. ibi. nu. 11.
- 5 Iudex ordinarius vel appellationis non potest a se abdicare onus iudicandi. in. c. accepta. nu. 1. de appel. fo. 106.
- 3 Iudex potest interpretari legem seu canonem circa causam coram eo vertentem. in. c. capellanus. nu. 3. de fer. fo. 140.
- 4 Iudex ecclesiasticus et secularis est competens iudex ad compellendum coniuges ad cohabitandum. in. c. tua nos. el. §. numero. 2. de iureiuran. folio. 151.
- 3 Iudex cui est commissum ut citet aliquem in suo territorio debet hoc facere alias punitur marine si non remittit. in. c. si. nu. 8. 9. 16. de foro. compe. fo. 89.  
 Iudex qui non potest cognoscere de aliquo delicto potest tamen delinquentem remittere ligatum ad iudicem qui potest cognoscere. ibidem. numero. 17. 11.  
 Iudex puniens delinquentem in foro delicti poterit punire secundum statuta loci ubi delictum est commissum. ibi. nu. 24. 39.  
 Iudex habet omnimodam iurisdictionem in rem et personam illius qui contrahit in loco sue iurisdictionis licet non possit ipsum extra territorium citare nisi quo ad missionem bonorum in loco contractus. ibidem. numero. 36.  
 Iudex non tenetur regulariter remittere contrahentem ad iudicem loci ubi contrahit. ibi. nu. 37.
- 7 Iudex ecclesiasticus potest adiri principaliter in doctis restitutione matrimonio prius separato. in. c. significavit. numero. 2. de dona. inter virum et vxo. fo. 50.
- 5 Iudices plures delegati non censentur in dubio habere iurisdictionem insolidum sed pro parte omnibus competentem. in. c. ad probandum. nu. 4. 2. 1. de re iudi. fo. 80.
- 1 Iudex an et quando teneatur defendere sententiam quam dedit. in. c. dilectus filius. nu. 6. de rescrip. fo. 27.
- 3 Iudex an possit dari altera parte absente vel innita. in. c. j. nu. 4. de foro. compe. fo. 48.
- 4 Iudex habet necesse deferre iuramentum necessarium. in. c. iuramentum. §. sane. nu. 3. de iureiur. fo. 168.
- 5 Iudex delegatus an possit facere quem absolvi ad cautelam. in. c. ad presentiam. nu. 3. de appel. fo. 98.  
 Iudices siue auditores dati in curia an habeant ordinariam. ibi.  
 Iudices plures vel habent aliquam potestatem an possint illam exercere omnes insolidum vel debeant insimul convenire. in. c. prudentiam. nu. 6. de offi. deleg. fo. 84.
- 5 Iudex a quo non habet suspensionem iurisdictionem in his que tendunt in faciliorem exitum appellationis. in. c. questioni. nu. 7. de appel. fo. 101.
- 2 Iudex extra territorium potest cognoscere inter subditos suos ex eorum non sensu et consensu iudicis territorij. in. c. novit. nu. 4. de offi. leg. fo. 101.
- 4 Iudicis admonitio habetur pro trina citatione. in. c. §. nu. 2. de testibus. folio. 35.  
 Iudex potest facere ad instantiam partis ut testes examinentur clandestine quando timetur potentia adversarij. ibi. nu. 6.
- 5 Iudex appellationis ex quo recipit appellationem emissam ex probabilis causa potest inhibere iudici a quo ne procedat super principali. in. c. super eo. nu. 5. de appel. fo. 95.  
 Iudex potest absolvere et punire subditum delinquentem extra territorium. in. c. excommunicatis. nu. 6. de offi. leg. fo. 106.  
 Iudex habet iurisdictionem in non subditum ratione delicti commissi in suo territorio et potest ipsum aut absolvere aut condemnare. ibi. nu. 7.  
 Iudex



# Super Lectu. Panormitani.

- Judex an habeat iurisdictionem in aliquē ratione domicilij ad ea que prius fuerunt commissi. ibi.
- Judex ex officio suo potest repellere non habentē mandatū. in. c. innotuit. n. 10. de elec. fo. 137.
- Judex potest ex officio supplere ubi tangatur publica utilitas vel peccatum. Anto. in. c. conquerente. nu. 1. de si. presby. fo. 51.
- Judex ex officio non tenetur condēnare partē in expensis nisi fuerint petite. in. c. auditis. nu. 11. de procu. fo. 143.
- Judex ordinarius ita demum tenet obedire delegato si delegatus ostēdit suum mandatū in. c. cū in iure. nu. 1. de offi. deleg. fo. 96.
- Judicis incōpetentia non potest opponi post lit. contest. ibi. nu. 7.
- Judicis incōpetentia an possit opponi per cōtumacē vel absente postea cōparētem. ibi.
- Judex cui rescribitur potest cognoscere de surreptione rescripti. in. c. super literis. nu. 3. de rescriptis. fo. 62.
- Judex an possit cognoscere de sua iurisdictione si contra eū opponitur. ibi. nu. 10.
- Judex in notorijs potest procedere sine accusatione intellige in notorijs facti permanentis secus facti transeuntis usq; ad finem. in. c. euidencia. n. 1. 2. de accusa. fo. 58.
- Judex tenetur in sindicatu de peritiā etiam q; pars appellauerit et deservierit. in. c. sepe contingit. n. 17. de appella. fo. 113.
- Judex appellationis an pronuntiabit super expensis et qñ. ibi. n. 19.
- Judex a quo prefigendo terminum ad appellationem prosequendā non censetur per hoc deferre appellationi. ibi. nu. 22.
- Judex appellationis potest condēnare in expensis factis non solū in secundo iudicio sed in primo. item potest renovare condemnationem expensarum factā a primo iudice et addere et detrabere sententie prime. ibi. numero. 23.
- Judex potest ex suo officio condēnare partem in expensis factis non solū post sed etiam ante litem cōtest. ibi. nu. 24. fo. 117.
- Judex an et qñ possit p partes pronūtiare. i. pronūtiare super vno articulo et super alio super sedere. in. c. cū dilectus. n. 8. de consue. fo. 99.
- Judex habens ordinariam et delegatam an in dubio procedat tanq; ordinarius an tanq; delegatus in. c. licet. nu. 6. de offi. ordi. fo. 118.
- Judices diversi impetrati a diversis personis super pluribus rescriptis si non concordant in cā est eligendus tertius arbiter et si aliter est factū an vietiur processus. in. c. pastoralis. nu. 1. 2. 6. de rescriptis. fo. 55.
- Judex potest ex officio suo statuere terminū partibus ad pronūtiandos testes. in. c. finē. nu. 2. de do. et contu. fo. 199.
- Judex potest simul contumacem condēnare in expensis et contra eum missionem facere. ibi. nu. 6. fo. 201.
- Judex non tenetur victum condēnare in expensis nisi fuerit petitiū a parte potest tñ ex officio si vult et si iudex non cōdemnaverit pars qui hic nō petiit non poterit appellare. ibi. nu. 34. fo. 203.
- Judicis datio non valet si est mortuus ante datationem ille cōtra quem datur. in. c. significavit. nu. 5. de rescrip. fo. 85.
- Judex ecclesiasticus potest precipere spōso ne cōtra pmissionē suā ad alia vota transeat etiā si sponsalia non fuerint iurata. in. c. ex literis. nu. 2. de matr. contrac. contra inter. eccle. fo. 38.
- Judex ad quem an et quo casu possit abbreviare terminū datū a iudice a quo. in. c. personas. nu. 12. de appel. fo. 89.
- Judex appellationis pendente dilatione data a iudice a quo non est iudex. ibi.
- Judex non tenetur impendere officium suū non imploratū ad utilitatē priuatam nisi essent miserales persone. in. c. si heredes. nume. 7. de test. fo. 113.
- Judex quis est competens a relaxatione a iuramento. in. c. peruenit. el. j. nu. 3. de iureiuran. fo. 128.
- Judex non multū doctus quomodo mouetur. in. c. per tuas. n. 6. qui fil. sint legi. fo. 42.
- Judex potest iudicare super notorio licet non fuerit in actis deductū. in. c. dudum. el. j. nu. 6. de elec. fo. 140.
- Judex a quo non habet suspensam iurisdictionē quin possit favere ipsi appellationi interposite in. c. cū teneamur. n. 1. de appellatio. fo. 190.
- Ex vide late in nu. 4. 7. 5. fo. 99.
- Judex qui misit plura pcepta penalia et non fuit eis obeditū an possit erequi oēs penas et qd si ultimo pcepto fuit obeditū an petet penā aliorum bonorū in. c. tue fraternitatis. nu. 5. ut lite nō cōte. fo. 111.
- Judex potest suū officiū nobile impertiri ad utilitatē priuatam. ubi vertitur periculū animarū. in. c. tuas. n. 4. de vsur. fo. 128.
- Judex potest ex officio suo cōcedere restitutionem ecclesie vel minoribus etiā nō petentibus. in. c. cū venisset. n. 9. de institu. fo. 53.
- Judex potest ex causa interpretari legem dubiā. in. c. licet tam. nu. 3. de ferijs. fo. 138.
- Judex ecclesiasticus ubi pronūciat quē esse legitimum: potest etiā simul pronūtiare eū heredē. in. c. qd nobis. nu. 3. qui filij sint legitimi. fo. 41.
- Judex ecclesiasticus se intronit de votis restitutione maxime cū vifficultat dissolutionē illiciti matrimonij. in. c. et si necesse. nu. 6. de done. inter virum et vxor. fo. 51.
- Judex non debet seruire in omnes delinquentes simul. sed incipere a principalioribus ut alij perterriti arceantur. in. c. clericos. n. 4. de cobra. cle. et mu. fo. 11.
- Judex debet cognoscere de perēptoria exceptione ante sniam et de ea super principali pronūtiare. in. c. j. nu. 1. de ord. cog. fo. 141.
- Judex procedens super dilatoria et principali simul. vel processus erit nullus vel appellabitur. ibi. nu. 7.
- Judex an habeat pronūciare super exceptione emergente vel incidenti. ibi. nu. 11.
- Judex ordinarius an et qñ possit cōmittere vel cognoscere cām extra suā dioecesim. in. c. nōnulli. nu. 4. 7. 7. de rescrip. fo. 73.
- Judex potest indicare de eo qd est sibi notum ut notorium et extra iudicium. in. c. ad nostrā. el. ij. nu. 5. de iureiur. fo. 144.
- Judex si processit tanquā super notorio et sibi nō cōstabat an processus valeat. ibi. nu. 7.
- Judex an notorijs et summarijs possit inuitis partibus vel consentientibus procedere iuris ordine seruato an possit iuramento se astringere ad hoc. ibi. nu. 8.
- Judex debet attendere statuta et consuetudines litigantium. in. c. quod clericus. nu. 21. 27. 37. de foro compe. fo. 68.
- Judex ecclesiasticus debet esse talis ut sciat distinguere inter leprā et leprosam. in. c. per venerabilem. nu. 38. qui fil. sint legi. fo. 44.
- Judex potest cōtumacē in expensis condemnare et contra eū missionem facere vno et eodem tempore. in. c. j. numero. 17. de dolo et contumacia. fo. 196.
- Judex procedens ex presumptiōe debet multum temperare penam vel sententiam suam ut modice vel raro penam inferat. in. c. j. nume. 3. de cobra. cle. et mulie. fo. 10.
- C**orsetus. Tu adde eundem Abba. in. c. afferte. nu. 8. de presumptio. post Hosti. et Innocen. in. c. quia verisimile. de presum. hoc voluit Abb. antiquus. in. c. afferte. voluit Roma. in. l. lege cornelia. ff. ad filie. Bal. in. l. sciant cuncti. C. de probatio. et dominus meus Barba. in. rub. de probati. et in. d. c. afferte. et vide glo. in. c. inter. de purga. cano. et Specu. in. titu. de presumptio. in. §. si. ver. in summa licet aliter voluerit Host. in. d. c. inter. per tex. in. c. de hoc. de simo. Sed iudicio meo ille text. facit pro Inno. et alijs. pondero mihi dictionem tāq; que de sui natura importat similitudinem per no. in. c. cū pro causa. de senten. ex cōmu. adde ad hoc sing. dictū Bal. q; refert ibi Sali. in. l. is qui cū telo. C. de fidei. quod iudex hoc casu si vult potest temperare penam sed non necessitatur allegat text. sing. in. l. aut facta. §. euentus. ff. de penis. Limitarem tamen hoc dictum Inno. Host. Abb. antiqui et aliorum sequacium nisi presumptiones essent ingentissime et indubitate quia tunc posset puniri criminaliter. l. sciat cuncti. C. de probatio. hoc videtur sentire Abb. in. c. cōmunicamus. §. crescentes. nu. 2. de here. Jo. and. in. additio. Specu. in. tit. de probatio. §. si. ver. si. Bal. in. d. l. sciant. et Bald. in. c. j. §. furtum. de pa. iuramen. fir. et in. c. j. qui succe. tenean. ubi dicit valere statutum quod ex contumacia nō aliter probato delicto quis cōdēnetur ad mortem. alleg. Joā. an. in. c. veritatis. de dolo et contu. Specu. in. titu. de fideiur. §. j. ver. sed pone. et Ro. in. d. l. lege cornelia.
- Judex licet cōstet sibi actorē qui tamē nihil pbauit ex cōfessione rei habere iustitiam debet eum absolucere ab instantia. in. c. ex cōquestione. nu. 15. 16. de resti. spo. fo. 176.
- Judex an possit esse carens aliquo sensu corporeo. in. proemio Gre. nu. 17. fo. 4.
- Judex dicitur iudicare secundū consciētiam infirmatam iuribus partij ibi. nu. 18.
- Judex ecclesiasticus debet prestare auxiliū iudici seculari et ecōtra. in. c. at si clerici. nu. 12. de iudi. fo. 11.
- Judex habet potestatem eligendi penam pro vno delicto pro quo reperiuntur plures pene et diuerse in iure. ibi. nu. 36.
- Judex poterit super vna ex rebus petitis pronūtiare si viderit eam claram super reliqua vero maturius procedere. in. c. suborta. nume. 7. de re iudicata. fo. 75.
- Judex si viderit excipientem q; malitiose excipiat non debet talem exceptionē admittere nec de appellatiōe curare. in. c. sup. eo. n. 13. de ap. f. 95.
- Judex a quo nō est citandus in discussione appellationis. in. c. interposita. §. sane. nu. 4. de appel. fo. 138.
- Judex debet procedere secundū equitatē iure informatam nō autem debet spreta forma iuris equitatem amplecti. in. c. ex parte. el. j. nu. 3. de of. delega. fo. 77.
- Judicem propiciū in casu dubio propter doctorum veritatem bonū est habere. in. c. j. nu. 15. de consi. fo. 17.
- Judex secularis an possit priuare laicum iure patronatus ecclesie. in. c. ex parte. nu. 9. de feudis. fo. 92.
- Judicem fauorabilem habere quando prodest in. c. consuluit. nu. 2. de of. sic. deleg. fo. 88.
- Judex a quo fuit appellatum potest cōtumacem ex cōmunicare non obstante eius friuola appellatione. in. c. sollicitudinem. numero. 1. de appellatio. fo. 122.
- Judex non potest cognoscere an sua sit iurisdictione quoniā propter hoc



# Repertorium singularium materiarum

- posset iudicari suspectus. ibi. nu. 7.
- 2 Iudici iniuste aliquid facienti an possit impune resisti. in. c. cū causa. n. 4. de offi. deleg. fo. 87.
- C**orise. Adde si aliquis dat vnā alapā potestati alicuius terre propter singularem inimicitia quā habet cū eo an possit capitaliter puniri reperiō Bald. in. c. i. §. iniuria. de pace iura. fir. in vñ. seu. determinantem qd sic ppter atrocitatē facti nā pene arbitrarie extēdunt vsq; ad mortē inclu siue ppter excessum facinoris. Ista est gl. ord. insti. de iur. §. in sum. et dicit Inn. qd ppter emergētes casus licitū est legē transgredi vt ipe no. in. c. §. de cōsti.
- 5 Iudex appellatiōis pōt reformare supplere et pro parte approbare. put melius videt sniam a qua extitit appellatū. in rub. nu. 8. de appel. fo. 76. Iudex appellatiōis si nō reperiatur in loco appellat ad superiorem loci. ibi. nu. 10.
- Iudex tenetur parti in iudicatu respectu inique snie siue pars nō appellauerit siue appellauerit et succubuerit. ibi. nu. 14.
- 5 Iudex cui est data certa forma in pronūtiando si illā excedat reddit actū nullū in. c. causam. nu. 10. de re iudi. fo. 63.
- Iudex ad quē pōt se informare ex actis factis in prima instantia si in iudicio appellatiōis nil adducatur. ibi.
- 7 Iudex delegatus pōt pcedere nō seruatō tenore rescripti qñ rescriptum cōtinet monitiōē potius qd cōditiōē in. c. illud. n. 10. de cle. exc. fo. 140.
- 5 Iudex an possit delegare causam post litē cōtestatam. in. c. cū causam. n. 10. de appel. fo. 131.
- 2 Iudex ex officio suo vbiq; pōt supplere nō arctatur ad supplendū nec pōt appellari si nō suppleat. in. c. super hoc. nu. 10. de renū. fo. 13.
- 5 Iudicis recusatio est de iure naturali. in. c. cū inter. nu. 9. de exce. fo. 7.
- 3 Iudex secularis condēnās clericū sua auctoritate excoīcatur. in. c. nullus. nu. 1. de foro compe. fo. 48.
- Iudex in dubio an intelligatur de ecclesiastico vel de seculari. ibi. nu. 4.
- 5 Iudex an teneatur condēnare victū in expensis si nō fuerūt petite et si nō cōdēnauerit an ps appellare possit i. c. significauerūt. n. 9. de exce. f. 15.
- Iudex quotiescūq; pōt facere aliquid ex officio suo et nō facit nō pōt ab hoc appellari. ibi. nu. 10.
- Iudex nō tenet impartiri officiū suū ad cōmodū priuātū nisi petat. ibi.
- Iudex si omisit condemnare partē in expensis petitis tenetur resarcire de suo alias secus. ibi.
- Iudex appellatiōis pōt habere cōsideratiōē expensarū licet nō fuerint petite in primo iudicio. ibi. nu. 11.
- Iudex appellatiōis succedit in locū primi iudicis. ibi.
- Iudex appellatiōis si videt appellantē fouere iustitiā et esse excoīcatum an debeat pro appellante excoīcato pnuñtiare an expectabit ipsum ab solutum. ibi. nu. 15. fo. 17.
- 7 Iudex in concernentibus vtilitatē publicā supplet ex officio. in. c. si cōfiterit. nu. 15. de accu. fo. 60.
- Iudex ecclesiasticus pōt inbibere iudici laico ne procedat sup cā pendē te ex ea quā ipse cognoscit. in. c. tuā. nu. 5. et 11. de ordi. cog. fo. 149.
- Iudex secularis quo casu pōt cognoscere de causa spiritali incidenter et iudex ecclesiasticus de causa laicali. ibi. nu. 7. et 9.
- Iudex pōt absq; requisitiōe aliqua procedere in concernētibus preius dicitur an tunc. ibi. nu. 12.
- Iudex secularis non pōt statuere terminū iudici ecclesiastico intra quem haberet terminare questionē spiritalē quā ei remisit ipse iudex laicus ibidē. nu. 14. fo. 150.
- 1 Iudex qui stat extra territorium pōt delegare causam subdito qui stat in territorio. in. c. qñ autem. nu. 3. de rescrip. fo. 57.
- Iudex qui habet iurisdictionem habito respectu personarum non pōt ipsas citare antequam exprimentur. ibi. nu. 4.
- Iudex delegatus super pluribus causis pōt primo diffinire vnā et postea aliam. ibi. nu. 6.
- 1 Iudex non debet pronūciare super non petito. in. c. cū. inter. nu. 4. de cōfuetu. fo. 96.
- Iudex non tenetur pronūciare super exceptione peremptoria sed pōt si vult. ibi. nu. 5.
- Iudex potest supplere ex officio suo quādo defectus cōsistit in iure. ibi. dem. nu. 6.
- 4 Iudex ordinarius potest esse arbitrator et nō arbiter. in. c. quīntanallis. nu. 146.
- 7 Iudex ad quē si renocat priore sniam ex nouiter actitatis dē cām expri mere vt seruet honorū primi iudicis. in. c. cū olim. el. §. nu. 11. de pri. fo. 156.
- 5 Iudex si partes nō cōcordant in seruatiōe pñcti quid agere debeat. in. c. intimasti. nu. 3. de appel. fo. 136.
- Iudex qñ habet mittere cām ad cōsiliū sequētis nō dē facere pñctum ex se qd tunc nullū adhibet fides sed debet interuenire cōsensus partium que si nolunt cōsentire ser. ibi. nu. 3. et 4.
- 3 Iudex qui habet cognoscere sup pluribus articulis pōt si vult vnū expe dire et postea reliquos quid em si cognouit super oibus an possit per par tes sententiarē et quid si fuit vnicus articulus. remissive. in. c. §. nu. 5. de se quest. pos. et fruc. fo. 210.
- Iudex dicitur functus officio suo in sententiando qñ sententiauit super toto secus super parte. nu. 11. fo. 221.
- Iudex qui pronūciauit super proprietate non pōt amplius cognosce re super possessorio qd petitoriū absorbet causam possel. sed non cōtra. ibi. nu. 12.
- Iudex potest cognoscere de multis casibus sibi non cōmissis. remissive. ibi. nu. 13.
- Iudex vtrū possit reseruare cōdēnatiōē expensarū sicut pōt taxationē. in. d. c. §. nu. 22. et 25. de seque. pos. et fruc. fo. 221. et seq.
- Iudex pōt per sniam reseruare parti ius et facultatē petendi expēsas absq; eo qd iudex in eis cōdēnet. ibi. nu. 21. et 24. fo. 60.
- Iudex non debet dicere partibus quam sententiam habet ferre. ibidem. nu. 20. fo. 222.
- 2 Iudex delegatus non pōt esse quicūq; maior. xx. ann. maior vero. xvij. ex consensu partium. minor. xvij. datur a principe tantum dūmodo sit maior. xiiij. in. c. cū vicefimi. nu. 1. et 2. de offi. deleg. fo. 104.
- Iudex an et qñ possit dari inuitis et inuitis partibus. ibi. nu. 5.
- Iudex delegatus cuius etatis esse debeat. ibi.
- 6 Iudex a quo nō pōt esse testis corā iudice ad quem super rectitudine pro cessus. in. c. vnico. nu. 6. vt eccle. bene. si. di. con. fo. 73.
- 3 Iudex secularis negligentia an et qñ transmittat cognitiōē in iudicem ecclesiasticum. in. c. licet ex suspecto. n. 9. de foro cōpeten. fo. 71.
- 2 Iudices plures dati non pñt vnus sine alio procedere. in. c. cū causa. n. 1. ff. de offi. deleg. fo. 87.
- Iudex nō iudicialiter procedens presumitur persona priuata. ibidem. nu. mero. 4. et 5.
- Iudici iniuste aliquid facienti potest impune resisti. ibi.
- 3 Iudex potest recusari ex omni causa per quam verosimiliter presumi. tur inclinare in fauorem alterius partis. in. c. cām que. el. §. nu. 1. de iudi. fo. 42.
- Iudex delegatus pōt quicūq; renocari licet honestum sit allegare causā reuocatiōis. ibi. nu. 2.
- 5 Iudex debet sequi in sentētiando opinionem suam et non volūtatē. in rub. nu. 2. de re iudi. fo. 47.
- 5 Iudex cōmissarius deputatus vt iudicet sub cōmemoratiōe loci vbi re fidet nō potest illum locum iudicare. in. c. olim. et infra. nu. 6. de exceptio ni. fo. 13.
- Iudex appellatiōis si ad ipsum fuit appellatū circa vnum articulū an debeat vel possit se intrōmittere super tota causa. ibi. nu. 7.
- 1 Iudex quid habet facere qñ repetit casum dubium et opiniones docto rum cōtrarias. in. c. §. nu. 14. de cōstit. fo. 17.
- 6 Iudex non debet consulere vni cum graui pñiudicio alterius. in. c. quā to. numero. 10. de censi. fo. 202.
- 1 Iudex si non seruat formaz rescripti processus est ipso iure nullus. in. c. cum dilecta. numero. 4. de rescrip. fo. 66.
- 3 Iudex an et quo casu possit libellum ineptum ex quo officio rescere. in. c. examinata. nu. 21. de iudi. fo. 40.
- 7 Iudex ecclesiasticus indicat de causa tpali laicorū si venit accessorie ad cām ecclesiasticā et similiter de incidenti tpali qdōne nā accessoria causa commissā videtur si principalis est commissā. in. c. de prudentia. nu. 1. et 3. de dona. inter virum et vxor. fo. 50.
- C**orsetus doctor excellentissimus. Facit in simili tex. aureus et celebris in. l. interdū. §. qui furā. ff. de fur. vbi licet iudex maleficiorum principa liter non possit cognoscere de causa ciuili tñ accessorie et in consequētiā poterit cognoscere qd est valde singulare fm Bar. ibi. et tene menti pro limitatione. l. solemus. §. latrūculator. ff. de iudicis.
- 1 Iudex potest interpretari leges quo ad causas decidendas per eum. in. c. §. nu. 29. de postu. prela. fo. 109.
- 7 Iudex potest nuntium constituere ad citandum etiam consanguineum citadi. in. c. prelatum. nu. 3. qui filij sint legi. fo. 41.
- Iudex ecclesiasticus vbi de legitimatione cognouit potest et debet se in terponere ne is quem legitimum pronūciauit ab hereditate excludat ur. ibidem. nu. 4.
- 5 Iudex qui non potest aliquem condemnare aliquo respectu an possit pronūciare condemnandum. in. cap. non potest. nu. 6. de re iudicata. fo. 110.
- 1 Iudex potest facere sequestrari fructus rei petite si reus est contumax. in. c. olim ex literis. nu. 1. et 4. de rescrip. fo. 70.
- Iudices possunt esse testes in causa coram eis agitata si illa causa agat coram alio iudice. ibi. nu. 7.
- 6 Iudex ex officio suo potest supplere quando partes delinquant in iudi cio. ibidem. nu. 11.
- 7 Iudex ecclesiasticus quando imponit penam et publicam ignominiam. in. c. cum haberet. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 23.
- 7 Iudicis arbitrio relinquuntur illa que sunt dubia. in. c. super specula. nu. 5. de priuileg. fo. 160.
- 3 Iudex ordinarius pōt vt suspectus recusari de iure canonico et deputa bitur alius iudex. in. c. si quis contra. nu. 6. et 7. de foro competen. fo. 110.
- Iudex electus ex consensu partium nō potest recusari sine legitima cau sa. ibi. nu. 9.



## Super Lectu. Hanozmítani.

- Iudex potest suam iniuriam vindicare. ibi. nu. 11. 2. 17.
- Iudex recusatus vt suspectus an indistincte det in causa delegatū et an in tali delegatione requiratur consensus partis et an remittat causam ad superiorem. ibi. nu. 12. 13. 14. 2. 18.
- Iudex committens cām alteri an videatur suspectus. ibi. nu. 22.
- 3 Iudex condemnans aliquem propter eius contumaciam debet primo ipsam contumaciam patefacere. in. c. cum dilecti. nu. 8. de dolo et contumacia. in repeti. fo. 203.
- Iudex qui sine indicis inquisiuit cōtra aliquē si postea absoluat reum tenetur sibi in expensis. ibi. nu. 17. fo. 205.
- 2 Iudex potest allegari suspectus etiam si habeat plures collegas. in. c. causam que. nu. 1. de offi. deleg. fo. 79.
- 1 Iudex quomodo iurabit de calumniā. in. c. j. numero. 11. de iuramen. casum. fo. 123.
- 1 Iudex appellationis an debeat statim mittere inhibitoriam iudicis a quo. in. c. dilectus filius. nu. 7. de rescrip. fo. 77.
- 2 Iudex recusatus vt suspectus non potest cognoscere de cā suspicionis. in. c. suspicionis. nu. 2. de offi. leg. fo. 101.
- 1 Iudex a quo potest prefigere terminū ad appellationem prosequendā siue ex officio siue ad partis instantiam. in. c. cum speciali. §. porro. nu. 2. de appel. fo. 130.
- Iudex a quo q procedit ex officio et ab eo fuit appellatū dicitur citari per iudicem ad quē alis processus esset nullus sed an idem qm processit ad instantiam partis. ibi. nu. 8. fo. 133.
- 3 Iudex denegans iustitiam clericis qua pena venit puniendus. in. c. si diligenti. nu. 6. de foro compe. fo. 73.
- Iudex cuius iurisdicatio est prorogata poterit inquirere si illū qui prorogavit etiā super illo casu sup quo est iurisdicatio prorogata. ibi. nu. 15.
- Iudex q nō potest cognoscere super principali aliqñ cognoscit sup accessorio quod procedit in casuposito. ibi. nu. 13. 20.
- Iudex aliquis non sit dūmodo possit esse potest punire cōtumacem in suo tribunali secus si non potest esse iudex. ibi. nu. 33.
- 7 Iudex cui est commissum vt se informet et referat pōt citare partes vt se presentēt coram iudice ad quem sit remissio nisi ab eo fuerit appellatū. in. c. si. nu. 7. 2. 8. de accusa. fo. 75.
- Iudex a quo pōt statuere terminū intra quem appellans compareat ad iudicem ad quem. ibi.
- Iudex qui cognoscit sup surreptione vel obreptione pōt condēnare partem in expensis pronūtiando literas surreptitias. ibi.
- Iudex a quo licet non detulerit appellationi tñ potest statuere terminū ad appellationem. ibi. nu. 8.
- 5 Iudex ordinarius si est delegat⁹ pape pōt pcedere vtrāq̃ autoritate et tñ ab ei⁹ snia appellat ad papā. in. c. cū ex officio. nu. 18. 2. 25. de psc. f. 37.
- Iudex ordinarius et idem et delegatus potest vti in eadem causa partim ordinaria partim delegata iurisdictione. ibi.
- Iudex vel tutor qui in veritate habent officiū si ipsi ignorēt et pcedūt circa aliquem actum explicandum annullant illum. ibi. nu. 28. fo. 38.
- Iudex ordinarius et idē delegatus pcedēdo in cā simplr nō exprimendo ptatem eensef procedere eo iure quo processus validetur. ibi. nu. 31. fo. 38.
- 7 Iudex a quo licet appellationi deferat potest tamen precipere parti ne attentet id propter quod appellatur. in. c. ex literis. nu. 4. de matri. contrac. contra inter. eccl. fol. 38.
- Iudex a quo pōt attētare oīa tendētia ad faciliōrē exitum cause appellationis non tamen de iuribus appellationis cognoscendo. ibi.
- 3 Iudex an possit mittere actorē in possessionē et reū cōtumacem alia pena mulctare. in. c. si. §. in alijs. nu. 8. vt lite nō constet. fo. 117.
- Iudex ordinarius potest cōmutare penas delegatus vero nō. ibidem. numero. 34.
- Iudex potest ex causa abbreviare tps a iure statutum. ibi. nu. 43.
- 7 Iudex ecclesiasticus l3 de incidenti qōne coram seculari iudice opposita cognoscere habeat tñ de principali corā eodē seculari iudice cepta se in tromittere non potest. in. c. lator. nu. 5. qui filij sint legi. fo. 39.
- Iudex ecclesiasticus si de legitimatione principaliter qd corā ipso fuerit pposita poterit accessorie de principali cognoscere. ibi. nu. 7.
- Iudex ecclesiasticus cognoscit de incidenti questione temporali coram ipso opposita. ibi. nu. 7.
- 5 Iudex nō pōt tanq̃ suspectus recusari nisi ex cā legitima et que sunt cause legitime remissive. in. c. inter monasterium. nu. 2. de re iudi. fo. 73.
- Iudex d3 allegari suspectus antelitem contesta. quia exceptio iudicis reulatorie est exceptio dilatoria. nisi suspicio vel euenerit vel detecta fuerit post litem contestatam. ibi. nu. 3.
- Iudicis persona an cēseat iura partibus approbata p aliquā provincā quā ad partiū instantiam ipse iudex ante litem contestatam tulit adeo q non possit ulterius opponi exceptio declinatoria iudicis. ibi. nu. 7. 2. 8.
- Iudex recusatus suspectus non potest cognoscere de causa suspicionis sed ad ipsam cognoscendam eliguntur arbitri. ibi. nu. 10.
- 3 Iudex potest circa tendentia ad decisionem cause interrogare partem et post litem contestatam. in. c. j. nu. 5. de iudi. fo. 3.
- Corse. Adde. Ant. in. d. c. j. de. iudi. 2. in. c. cū Joannes. de fide instr. 2. in. c. j. de litis cōtēta. vbi voluit iudicē posse in qualibet parte lris in

- terrogare partē ad veritatē facti eliciendā et etiā ad fundandā pbatōne post conclusionē in cā per. l. generaliter. §. i. C. de reb. cre. et per. gl. d. l. vbi cūq̃. refert et sequitur Jo. de imo. pro quo dicto. d. Ant. vñ optim⁹ ter. in. d. c. cū Joannes. et adduco And. de iser. in. c. j. §. si quis boiem. de pascetenen. et vñ. eius vbi voluit quod iudex post cōclusum in causa potest interrogare partes si semel vel pluries factus fuit insult⁹ et allegat in argumē. dicti. c. cum Joānes. et Spe. in tit. de renun. et conclu. in prin. ver. et scias. Bal. in. l. j. C. senten. rescind. non posse. et facit gl. in clemen. sepe. in verbo interrogabit. de verbo. signi. Bal. in. l. j. C. vt que defunt aduoca. in. l. col. 2. in. iij. col. 2. Bal. in. l. accusator. C. de accusatio. et in. l. in bono fidei. C. de rebus credi. et iureiur. vbi dicit qd sepe defertur iuramentum parti post cōclusum in causa ad declarationem actitatorum. allegat ad hoc dictum. in. c. cum Joannes. quod dictum videtur esse contra communem doctrinam doc. nam Bar. et Bal. in. l. admonendi. ff. de iureiur. et Bal. in. c. j. §. item si vasallus. in tit. de controuer. inu. sti. tenues runt iuramentum esse deferendū ante cōclusum in causa potest dici qd communis opinio procedit regulariter sed dictū Bal. procedat quando equitas hoc suadet quod tunc licet pars sit exclusa ad petendū iuramentū deferri propter cōclusum in causa qd nihilominus equitate suadente poterit iudex ex officio suo deferre. facit simile qd voluit. d. Ant. in. c. cum dilectus. de consuet. et in. c. bone. el. j. de postulatio. prelato. vbi dicit se de facto dixisse quod licet pars nō possit opponere obstante statuto tamen poterit opponere iudex equitate suadente. facit gl. in. c. nulli. de accusatio.
- 4 Iudex et notarius potest quis esse in causis modicis. in. c. ex literis. nu. 11. de probatio. fo. 7.
- 6 Iudex non potest sententiare super re in futurum debita vel debēda nisi ius sit in presenti fundatū liceat habeat tractum in futurum. in. c. nostra. nu. 6. de sepultu. fo. 137.
- 4 Iudex delegatus q iurat se nihil scire in cā a qua petit remoueri nō remouetur a testimonio dicēdo. in. c. dilecto. nu. 6. de testi. fo. 75.
- Iudex impetratus qui volebat esse meus aduocatus non remouet. ibi. numero. 7.
- Iudex delegatus si anteq̃ incipiat cognoscere committat totā causam an teneat commissio et an possit testificari in causa coram suo subdelegato. ibi. nu. 8.
- Iudex a quo si efficiatur iudex ad quem committit alteri causam. ibi. numero. 9.
- Iudex maior falsum deponens an possit a minore iudice puniri. ibidē. numero. 12.
- An aduersarius possit opponere contra iudicem remotū qñ ipse impetravit iudicem. ibi. nu. 13.
- Iudex non d3 suū officiū non postulātū impartiri ad vtilitatē priuatā. in. c. ea que. nu. 2. de re iud. fo. 51.
- Iudex appellatiōis debet procedere iuris ordine seruato et iudicialiter nisi fuerit papa qui extraiudicialiter potest super hoc cognoscere. ibi. numero. 6.
- 3 Iudex qñ pcedit si aliquē per viam inquisitionis pōt imponere mītiorem penā tñ ad hoc nō astringitur et potest ex cā imponere maiore. in. c. cum super. nu. 10. de concess. fo. 225.
- 3 Iudex appellationis pōt retractare sniam iudicis a quo quia nō sustenatur ex actis factis in prima instātia et potest sequi dicta testiū que nō dera quo noluit sequi et ideo non fecit scribi in actis. in. c. cū ad sedē. nu. 6. de testi. spo. fo. 186.
- 7 Iudex d3 interdicerē matrimonij si de impedimento suspicatur. in. c. ij. nu. 2. de matri. contrac. contra inter. eccl. fo. 38.
- 5 Iudex tam delegatus q ordinari⁹ pōt recusari si est aut affinis aut consanguineus alterius partis aut si fuit aduocatus in illa causa vel qz pro eo cōsuluit. in. c. postremo. nu. 2. 2. 3. de appel. fo. 106.
- Iudex an possit allegari suspectus si est cōsanguineus impetrātis tñ cā non est impetrantis sed alterius. ibi. nu. 6. fo. 110.
- 7 Iudex in penis arbitrarijs bz considerare qualitātē persone et excessus. in. c. inquisitionis. nu. 4. de accusa. fo. 68.
- Iudex in penis arbitrarijs nō d3 excedere penas ordinarias nec scdm eas punire sed ipsas dīminuere vel sm consuetudinē taxare alias diceatur grauasse partes. ibi. nu. 9.
- 7 Iudex quando cognoscit vt bonus vir ab eo non appellatur idē quando committitur conscientie sue. in. c. super bis. nume. 16. de accusationibus. fo. 65.
- Corsetus. Adde q in cōmissis arbitrio iudicis si iudex cognouit vt iudex poterit ab eo appellari et sic procedit gl. in dicto. c. super bis. de accusationibus. et probatur per textū. in. l. si qua pena. iuncta. l. illud. §. in ter. ff. de verborū signific. vbi multa imponitur arbitrio iudicis; tamen poterit appellari si modus credatur. et hoc sentit glos. in dicta. l. si qua. et ibi Bar. in si. q. dicens quod si pena debet imponi ad arbitrium iudicis poterit ab eo appellari. secus si aliquid cōmittitur arbitrio iudicis libere in argumen. l. nunquid. ff. de iudi. et in. c. consuluit de officio delega. nam tunc non poterit ab eo appellari. ad hoc quod not. Joan. andr. in additio. Specula. in titu. de citato. §. sequitur. versicu. sed nunquid creatur. Abb. in. c. super bis. in. iij. colum. de accusa. ego adduco eundem



# Repertorium singularium materiarum

- Abb.** in. c. ex parte. ad. in. vñ. col. de test. 7 in. c. quod ad cōsultationem. de re iudi. ¶ De. de anch. in. c. fi. de eo qui fur. or. rece. 7 in. c. fi. de transla. 7 in. q. sua. incip. L. laicus. Inno. in. c. ad petitionē. de accus. Bar. in. l. ad monendi. ff. de iureiuran. d. Abb. in. c. preterea. de test. d. Bart. in. d. c. ex parte. 7 plenissime per eum. in. c. j. de dila. Inno. in. c. fi. de fer. 7 hanc opin. sequere: l. 3 Bar. mutauerit opi. in. l. j. ff. de lega. h. alleg. Inno. in. c. status. tum. de rescrip. lib. vi. tñ Joā. de imo. 7 Mod. tenerent ibi contrarium 7 iudicio meo casus est pro ista. q. recte intuenti. in. c. j. de dila. vbi dilatio est arbitraria 7 si iudex arbitratur paruum dilationem 7 nimis breuem appellatur vt ibi est casus.
- 3 Iudex a quo non deferens appellationi l. 3 al's puniat tamē qñ causa est commissa appella. remota non puniretur. in. c. pastoralis. nu. 10. de ap. pella. fo. 120.
- 4 Iudex potest in primo precepto imponere mulctam contumaci. in. c. h. nu. 2. de testi. cog. fo. 90.
- Iudex excoicauit testes nō cōparentes intermino prefiro 7 testes in dis. cto termino fuerunt impediti nūquid sint excoicati. ibi. nu. 6.
- 5 Iudex d3 facere scribi in actis qñ examinat testes si ppendit eos vacil. lare vel cum trepidatione loqui. 7 si habet eos suspectos. in. c. constitutus. nu. 5. de fideius. fo. 98.
- Iudex qñ malitiose videt partes exceptiones opponere: potest ipsas non admittere. ibi. nu. 9.
- 2 Iudex pōt legitime vt suspectus recusari qñ aliqd agit ex quo conclus. ditur nimis fauere alteri parti. in. c. h. nu. 6. de testi. in integ. fo. 155.
- 7 Iudex qñ cognoscit vt bonus vir ab eo non appellat. idē qñ cōmittitur conscientie sue. in. c. super his. nu. 16. de accu. fo. 65.
- Iudex in cōmissis arbitrio suo debet seruare equitatem vbi ius scriptū non est. ibi. nu. 18.
- 1 Iudex potest parte citata procedere qñ notoriū est ipsam nullā habes. re defensionem. in. c. cam que. nu. 3. de re scrip. fo. 60.
- 7 Iudicis arbitrio relinquuntur multa. in. c. cum in tua. nu. 9. de sponsa. folio. 10.
- 2 Iudex si dixerit se nō habere iurisdictionē non pōt postea illā ēt partiū cōsensu reassumere. in. c. significantibus. num. 1. 7. de offi. deleg. fo. 101.
- 1 Iudex vtruz possit interpretari sententiam suam postq̃ tulit. in. c. j. nu. 22. de postu. prela. fo. 109.
- 7 Iudex potest repellere illegitimū accusatorem ex officio suo licet nō pe. tat a parte quia concernit nō solū cōmodum priuatū sed etiā honorem suum. in. c. j. nu. 13. de accu. fo. 56.
- Iudicium agitatū cum illo qui poterat exceptione repelli 7 non fuit re. pulsus valet 7 t3. ibi. nu. 14.
- 3 Iudex ecclesiasticus d3 laicis cōquerētibus de clericis iustitiam facere. in. c. qualiter 7 qñ. nu. 1. de iudi. fo. 42.
- Iudex ecclesiasticus supplet defectū iudicis secularis sed non econtra. ibid. nume. 7.
- 5 Iudex a quo etiā q̃ sit delegatus pōt prefigere terminū ad psequendā appellationē quo elapso reassumit iurisdictionē 7 q̃ appellationi detus. lerit. in. c. ad aures. nu. 1. de appel. fo. 105.
- 3 Iudex q non cōdēnauit partē recusantē iurare de calumnia an teneatur alteri parti. in. c. fi. nu. 23. de iura. cal. fo. 131.
- 1 Iudex pōt ex officio suo annullare pcessū factū super lris surreptitijs 7 q nō sit surreptio opposita. in. c. ad audientia. nu. 11. de rescrip. fol. 79.
- 3 Iudex qui nō pōt aliqū cōdēnare ex aliquo respectu an possit pnūtiā re cōdēnādū in. c. non potest. nu. 6. de re iud. fo. 51.
- Corse.** Adde q̃ absoluerit aliqū qñq̃ non pōt iudex potest tamē pro. nuntiare absoluendū: vt in. l. j. in princip. 7 ibi Ang. arcti. in ver. not. qd aliud est aliquem actualiter deportare 7 aliud pronuntiare deportandū. simile habetur. in. l. si quis filio. §. eius qui. ff. de iniust. testa. 7 facit in fin. l. j. cū ibi no. per Bar. Bal. Sal. 7 Ang. C. si aduersus libe. 7 qñ consul. tor consuluit titium: condemnandum 7 iudex pronuntiat secundum for. mam conciliū an sit condemnatus quod etiā facit fm Bal. 7 Joa. an. de imo. in. d. §. ei⁹ qui. si statuto cauet vt est miris qd potestas vltimo men. se sui regiminis non possit aliquem absolvere poterit tamen pronūtiā. re absoluendū fore sed hoc non est dictum ipsorum sed fuit dictū Bart. ad literam. in. l. solent. in prin. ff. de offi. procon. 7 per ista putarem veras 7 saluarem gl. h. q. v. biduum. 7 in. c. frater noster. xvj. q. j. quas videtur se qui Archidia. in. c. accusatus. ij. q. vi. 7 licet metropolitanus non possit episcopum deponere pōt tamen eum pronuntiare deponendum. sicut preses provincie licet nō possit in insulā deponere pronuntiat tamē ali. quem deportandum. vt. d. c. biduum. 7 l. relegatorū. ff. de interdi. 7 rele. ga. quod non placet do. Abb. in. c. nō potest. nume. 6. de re iud. q̃ secun. dum eum non solum depositio reservatur pape sed ipsius cause decisio seu diffinitio. vt in. d. c. accusatus. patet in. c. q̃uis. 7. c. dudū. eadem can. sa. 7. q. nec ob. simile de prefide quia preses habet potestātē deportandi si habet insulā in quā vult deportare subiectam. vt in. d. l. relegatorum. vel pronūtiat deportandū 7 expectat vt princeps assignet sibi insulā vt ibi 7 sic ideo deficit sibi iurisdicatio sed in casu nostro deficit potestas in. decidendo non autem in erequendo tantū q̃ secundum est tenendū sed iudicio meo do. Abb. non recte reprehēdit illas glo. quia licet archiepi. scopus non possit deponere tñ bene potest pronuntiare deponendum

per papam ad quem spectat eporum depositio. argum. preallegatorum iuriū nec est verū q̃ presidii provincie nō desit potestas deportandi: qz gl. 7 doc. loquūtur qñ deficit sibi potestas: preterea archiepiscopi 7 simi. les equiparantur presidibus vt not. gl. in. c. §. de offi. lega. lib. vi. in vers. pro consuli. 7. gl. in. l. vnica. super ver. iudicaturus. ff. de offi. prefec. pre. to. cum ergo presides possint hoc facere ergo 7 archiepiscopi: quia vbi duo equiparantur iure depositū in vno habet locū in reliquo. vt est gl. in. c. fi. postq̃. de elec. lib. vi. cū vulg. nec ob. iura allegata per Abb. quia pro. cedunt in diffinitione seu cognitione cum effectu subsequente sed sola pronūtiatio non intelligitur archiepiscopi prohibita ex quo executio non fit per eos: facit ad hoc quod legitur 7 not. per Abb. in. l. postulasti. de fo. ro compe. nu. 1. 7. 7. cum simi.

1 Iudices diuersi nō debent impetrari 7 eundem siue super vno negotio vel pluribus. in. c. qz nonnulli. nu. 5. 9. 10. 7. 13. de rescri. fo. 87.

Iudex qui pronuntiat rescriptum non valere vel se non esse iudicem po. test cōdēnare partem in expensis. ibi. nu. 14.

Iudex non tenetur aliquem cōdēnare in expensis nisi fuerit petitur. ibi. nu. 5.

Iudex non impartit officium suum ad vtilitatem priuatam nisi petat. tur. ibidem.

Iudex delegatus delinquens an possit puniri per ordinariū loci. ibi. numero. 17.

Iudicis incompetencia potest allegari etiam post sententiam. in. c. pas. toralis. nu. 16. de excep. fo. 5.

**Corsetus** doctor excellentissimus. Adde q̃ incompetencia fori semper allegari potest. gl. est sing. in clemen. j. de seque. pos. 7 fruc. secundū doct. ibi. 7 Ang. in consi. c. c. ter. 7 gl. in. l. nō erit. §. dato. 7 ibi Ang. ff. de iurei. iuran. ter. in. l. fideiusfor. §. p̃tor ait. ff. qui satisfda. cog. 7 ibi Bald. 7 illum. ter. allegauit pro singu. do. Card. in. d. clemē. vnica. ter. 7 ibi Ange. in. l. j. de his qui notan. infra. ter. in. l. qui testamenta. 7 ibi Bal. C. de testamē. text. in. l. h. §. si. ff. de penis. text. in. l. scire oportet. ff. de excusatio. tutorū. 7 ibi Bal. ter. in. l. si quis. ff. de iniust. rup. testamen. 7 ibi Bald. dicit qd si iudex secularis propter delictum condemnat clericum 7 mittit ad fur. cas qd nō perdit testamenti factionem. 7 vide Bal. in. l. si. C. de exec. 7 in. l. fin. C. de iudi. 7 in. l. licet. de procur. 7 in. l. j. C. de iur. 7 fac. ign. Ange. in. l. j. C. si a non compe. iudi. ¶ Et limita hoc non habere locū in suspecto de fuga. scdm do. meum Bar. in. c. at si clerici. de iudi. vbi dicit se vidisse dubitari de facto: suspectus captus fuerat per incompetētē iudicem pe. tebatur illum relaxare tanq̃ captū a non iudice suo consuluit qd vbi est periculum more propter fugā nunq̃ admittit exceptio incompetētie: allegauit allegans consilium ¶ De. de ancha. consi. clxxx. facit gloss. sing. in. l. nullus. C. de iude. 7 quod habetur. in. l. ait pretor. §. si debitorem. ff. que in frau. credi. ¶ Limita scdo q̃ nō habet locū exceptio incompetē. tie fori si iudex est incompetēs super principali: quia super incidenti bene poterit pronuntiare 7 valebit pronuntiatio super incidenti. ¶ Iud. voluit gloss. in. c. fi. de rescrip. probatur in ter. meliori de iure in cle. j. de rescri. 7 in. c. suspendia. eo. tit. lib. vi. facit quod voluit Spe. in. ti. de exce. §. iuxta. ver. ix. cuius dictum non procedit per. c. cū appellationibus. de appel. li. vi. 7 per. l. penul. ff. de re iudi. 7 per. c. vt debitus. de appel. 7 damnauit do. Abb. in. c. fi. ad fi. de rescrip. Jo. de imo. in. l. iudex. ff. de re iudi. ¶ Limi. ta tertio nisi iudex pronuntiasset se copetentem: nec fuisset ab eo appella. tum: qz actus postea ab eo gestus valebit. ¶ Non ob. incompetētia singu. lare fuit dictū Inno. in. c. super literis. de rescrip. voluit Lap. Abb. in. c. j. eo. ti. lib. vi. quod Domi. ibi reputat singu. voluit Ang. in. l. j. ff. si quis in ius voc. non ie. 7 in. l. h. C. si a non compe. iudi. 7 do. meus Barb. in. d. c. super lris. ¶ Limita quarto non habere locum in electione romani pontificis: qz si electus est a duabus partibus cardinalium remonet ex. ceptio incompetētie contra eius electiones. Ita probatur. in. c. licet. de elect. vide ibi do. Anto. idez voluit Bal. in addi. Spe. in tit. de exce. 7 est ratio: qz in illo actu procedit scdm merum ius nature: nec ex toto subij. citur iuri positio: secus si opponeret exceptio nature. §. q̃ cardinales non consenserunt. ¶ Limita quinto si non esset persona cū qua iudicium nul. litatis intentari posset: vt in papa cui ois creatura subdita est vt dixit Inno. in. c. j. de consi. facit. c. cūcta per mundum. ix. q. ij. ideo nō posset opponi q̃ papa sit incompetēs. ¶ Limita sexto nisi esset talis actus qui non tēderet ad preiudiciū vocati: qz licet quis nō erat subditus iudicis eū vocantis tñ actus valebit. ter. est in. l. non tantum. §. senatus. in verbo presides provincie cognoscūt. ff. de fideicō. liber. vbi est casus mirabilis fm vñū intellectū. vbi dicit Ang. qd nullo modo subditus iurisdictioni vocantis vocari potest per iudicē ordinariū 7 actus per eū gestus tenet 7 ratio est fm eum: qz actus ille nō tendit ad preiudiciū vocati: 7 per con. sequens non ob. stabit exceptio fori incompetētis. ¶ Limita septimo. nam iudex secularis quo ad clericū est incompetēs. c. si diligenti. de foro com. peten. tamen si secularis iudex citat clericum vt compareat coram eo ad videndam confectionem inuentarij q̃ talis citatio valet: 7 tenet: nec pōt infringi tanq̃ facta fuerit ab incompetenti. ita pulchre dixit Ange. in. l. j. §. bec stipulatio. ff. si cui plusq̃ per. l. falci. dicit tamen ibi qd si de facili posset haberi copia superioris ipsius clerici qd iudex laicus coram quo debet confici inuentarium deberet scribere illi superiori quod moneat clericum si sua putauerit interesse vt compareat coram dicto iudice laico.



## Super Lectu. Banormitani.

laico ad videndū confici inuentarium: et est via tutior sūm eum. tamē pri-  
ma practica valida est et pcedit de iure sūm eū. sequit̄ ibi Jo. de imo. et vi-  
de de de ancha. in. c. significasti. de foro cōpe. vbi querit quidā petīt se  
mitti in possessionē ex edicto diui adriani. de q. in. l. fin. C. de edi. di. adri.  
tollē. facit pelama quicunque putauerit sua interesse compareat. vt vo-  
luit glos. sing. in. l. ea quidē. C. si. manci. ita fu. alie. modo comparēt clerici  
eius: dubitatur si processus corā eo factus valeat. refert quādā solēne do-  
ctoꝝ cōsuluisse in contingētia facti processum nō tenere per dictū. c. si di-  
ligenti. nō tñ cōmemorat nomē indiuiduum cōsulētis. ipse vero distin-  
guit. aut clericus possidebat res hereditarias: et sic cēseretur reus. et isto  
casu processus non teneat per. d. c. si diligenti. aut nō possidebat et tunc  
cēseretur actor et valeret pcessus: per. c. si clericus laicum. e. ti. et dicit̄ esse  
dictū suum nouum. qd̄ dictum magnificauit Joā. de ana. in. d. c. significas-  
ti. et vide eundem de. in. repe. c. ea que. de reg. iur. lib. vi. in. xvij. q. vbi  
format eandem qd̄nē. et dicit̄ qd̄ ille doct. cōsulēs fuit do. Ray. de monte  
vblano egregius aduocatus Perusij ita refert ibi in. lviij. colum. et vide  
Bar. in consi. incipien. Diambra porrexit. vbi tangit an clericus posset  
a laico iudice citari quādo qs mittit in possessionē ex edicto diui adriani  
vide Bal. C. de testa. in. l. publicari. als in. l. testamenta. vbi dicit̄ statuto  
cauetur qd̄ legata non valeant nisi insinuentur capitaneo populi. modo  
quidā clericus fuit institutus in testamento in quo fuerant legata reli-  
cta quibusdā laicis qui petunt insinuationem legatorum et fecerūt cita-  
ri ipsum clericū heredem corā vicario capitaneo: quo nō cōparente iu-  
dex pronūtiāuit dicta legata insinuata esse: qd̄ clericus non potuit trahi  
directe vel indirecte ad forū seculare. per. d. c. si diligenti. C. In cōtrariū  
videt̄. nā si hoc esset sequeretur qd̄ dicta legata non valeret cū insinuari  
non possent: alius enim q̄ iudex citare non posset. Ad obit. quod iudex  
laicus debet scribere iudici ecclesiastico vt citet suū clericū vt cōpareat  
ad opponendū de insinuatione. nā aut citabit qd̄ compareat in curia epā-  
li. et hoc est impossibile: qd̄ nec per formam statuti nec de iure cōi habent  
hanc iurisdictionē cognoscendi super hac insinuatione. vt in. d. l. testamen-  
ta. et in. l. consulta. co. tit. et in. l. repetita. de episco. et cle. aut citabit cleri-  
cum vt comparet corā iudice seculari. et hoc videt̄ impossibile p. d. c. si di-  
ligenti. decidit qd̄ dicta insinuatō valet quia super talibus est iudex con-  
petens secularis non autem aliquis iudex ecclesiasticus. si ergo erit iudex  
cause: et per consequens omniū que dicte cause debent adesse et quilibet  
volens opponere siue sit clericus siue laicus oportet quod opponat corā  
eo qui est iudex cause. la. diuo pio. §. si sup. rebus. ff. de re iudi. citatio que  
fit de herede non est simplex nec absoluta citatio sed potius conditiona-  
lis in effectu. si. si vult se opponere: si autem non opponit non est aduer-  
sarius: vt. d. l. ea quidem. in. gl. ideo talis citatio oēs attingit. c. si. qui mat.  
accus. pos. c. si. de elec. li. vi. et potius vñ esse citatus ad veritatem exquirē-  
dam q̄ ad causam. Idem si citatus esset forensis: quia iudex bene potest  
citare foresem intra suum territorium. Ita dicit̄ fuisse consultū: Perusij  
per antiquos sapiētes. do. meus Barb. in rub. de foro compe. dicit̄ pro  
hoc dicto fore casum meliorem de iure. in. d. l. non tantum. §. senatus. ff.  
de fideicom. liber. C. Limita octauo nisi essent tres sententie vñ formiter  
late qd̄ tūc nō posset opponi exceptio incompetētis: propter autoritatē il-  
larum trium snarum. glo. est sing. in. cle. j. de re iudi. de quo dicendum  
vt ibi no. nisi sententia lata a non suo iudice fuisset confirmata per supe-  
riorem ex certa scientia. qd̄ tūc non posset opponi nullitas incōpetentie.  
allegatur sing. dictum Inno. in. c. j. de confirma. vti. vel inuti. sed Bal. in  
l. i. C. si a non cōpe. iudi. ad si. querit an sentētia lata a falso iudice delega-  
to possit ratificari per ordinariū cuius nomine exercitata est. et dicit̄ qd̄  
non. per gl. ordi. in. l. instar. C. de iure sis. lib. x. quia hoc negotium spectat  
ad ratificatē: ideo oportet pcedere delegationem et dicit̄ idem esse in  
iurisdictione ordinaria superuenienti nō habenti: quia initū debet spe-  
ctari: ideo non firmatur secundū eum actus iam gestus. Sed contra di-  
ctū Bal. allegat gl. in. l. j. C. qui pro sua iurisdictione. facit qd̄ voluit idē  
Bal. in. l. falsus. C. de fur. C. Limita nono nisi iudex a principio esset in-  
competens sed pendēte processu esset adeptus iurisdictionem: quia tūc  
processus confirmabitur: nec obstat exceptio incōpetentie. Ita est gl.  
sing. in. l. j. C. qui pro sua iurisdictione. vide ibi doc. C. Limita decimo ni-  
si iudex incompetens delegasset causam cuidam habenti iurisdictionē.  
ordinariam non tamen in illa causa: et partes scienter litigauerunt quod  
nihilominus valet iudicium. ita dicit̄ gl. in. l. j. C. qui pro sua iurisdictione.  
ne. qd̄ valet. tanq̄ factū coram ordinario: de quo vide ibi per scribentes.  
C. Limita vndecimo nisi inferior episcopo haberet iurisdictionē in cle-  
ricos vel ex prescriptione vel priuilegio vel consuetudine et clericus ille  
fuisse conuentus vel inquisitus coram proprio epō et nō coram illo iudi-  
ce inferiori: nec opposuisset incompetētiam: qd̄ valeret processus cōtra  
illum clericū factus coram episcopo: nec obstat qd̄ nō interuenerit con-  
sensus illius iudicis. iuxta. c. significasti. de foro compe. quia nō requirit̄  
tur quando aditur suus iudex naturalis: qd̄ res de facili reuertitur ad na-  
turam suam. c. ab. erro. d. rrrv. dist. l. si vnus. §. pactus ne peteret. ver.  
qd̄ in specie. ibi: forme sue redditur. ff. de pac. Ita consultuit Abb. in cōsi-  
lio incipien. Attingam predicta dubia conclusiue. C. Limita duodeci-  
mo non habere locum in episcopo expulso a propria sede: qd̄ tunc in fo-  
ro alieno poterit expulsores et fautores corū citare et excommunicare. nec  
poterit opponi exceptio fori incompetētis. text. est sing. in. cle. j. de foro

compet. C. Limita tertio decimo non habere locum in epō expulso. qd̄  
in alieno foro poterit reddere subditis propriis ius. text. sing. in. d. cle. j.  
C. Limita quater decimo nō habere locū in statuto populi poterit em-  
statuere populus qd̄ reus sequatur formam actoris. ita sing. dicit̄ Bal.  
in. l. iuris ordinem. C. de iurisd. om. iud. C. Limita. xv. non habere locū  
in vagabūdo. quia poterit puniri in foro in quo deprehendit̄: nec pot-  
rit petere se remitti ad forum ad se spectatē. gl. est in. l. eius. ff. ad mu-  
nici. et in. l. iij. §. pretor ait. de dam. infe. et l. j. C. vbi de cri. agi. opoz. et in. l.  
heres absens. ff. de iudi. et ibi dicit̄ Bar. qd̄ multi ribaldi suspenduntur  
in ciuitatibus alienis. sequitur Jo. Cal. in. c. j. de rap. aliter tñ sentit ibi  
Inn. vide domi. meum. in. c. si. de foro compe. C. Limita. xvi. nisi iudex  
pronūtiasset territorium esse suum: quia tunc p̄iudicet̄ iudici illius  
territoriū quia nō fuit appellatum. poterit. ibi conueniri nec admittetur  
exceptio incompetētie. Elegans fuit dictum Inn. in. c. super literis. de  
rescript. C. Limita. xvij. nisi iudex citaret in alieno territorio. est tñ du-  
bium egens declaratione Cesaris: vt per Ang. in. l. si. de iurisd. om. iudi.  
Bar. in. l. j. de requi. reis scriben. in. cle. pastoralis. de re iud. et in. c. roma-  
na. §. contrabentes. de foro compe. lib. vi. et in. c. h. de constit. eo. libr. cum  
fini. C. Limita. xvij. nisi partes prorogassent expresse quod delegatus  
in vno loco cognosceret in alio quia tunc non posset opponi incompe-  
tentia. sing. est ter. in. c. statutum. §. in nullo. de rescrip. in. vi. in ver. ex-  
pressus ad id partium consensus secundum Ang. in. l. si. de iurisd. om.  
iudi. aliter tamen dicit̄ do. Abb. in. c. cum olim. nu. §. de offi. deleg. vide  
ibi per dominum Barb. C. Limita. xix. nisi esset iudex ordinarius qd̄  
posset partes prorogare iurisdictionem in alieno territorio. ita voluit  
Ly. et alij. in. l. si quis ex consensu. C. de episc. audiē. vide plene per Bal.  
in. l. si. ff. de iurisd. om. iud. C. Limita. xx. non habere locum in absoluto  
ria ab excommunicatione propter eius magnum p̄iudiciū quod pa-  
teretur extra proprium territorium. ita dicit̄ Inn. per verbum forte. in  
c. nouit. de offi. leg. sequitur Ang. in. d. l. si. ff. de iurisd. om. iud. vide que  
dicit̄ domi. meus. in. d. c. nouit. C. Limita. xxi. si p̄ses duarū prouincia-  
rum abest ab vñā prouincia et adest in alia: quia in eadem poterit expe-  
dire negotium vtriusq̄ prouincie. ita voluit Inn. in. d. c. nouit. Angel.  
in. d. l. fin. facit qd̄ habetur. in. l. si vt proponis. C. quomodo et qñ iudex.  
C. Limita. xxij. nō habere locum si propter partium consensum iudex di-  
mittat solitū locum causarū et cognoscit in alio loco. ita dicit̄ Bald. in  
l. si. ff. de iurisd. om. iud. alleg. d. l. si vt proponis. et sufficit scdm eum taci-  
tus partium consensus. C. Limita. xxij. nisi esset clericus cōmuni opti-  
reputatus laicus: qd̄ citatus corā iudice seculari cōparuit et confessus est  
debitum et recepit p̄ceptum a iudice seculari de soluendo qd̄ tale p̄ce-  
ptū valet et tenet et illa confessio p̄iudicat sibi saltē vt extraiudicialis.  
ita pulchre cōsuluit in cōtingētia facti. Gaspar. de cal. in suis consi. in  
ti. de foro compe. §. l. xij. qd̄ addes ad ea que dicit̄ do. meus. in. c. at si cle-  
rici. §. de iudi. C. Limita. xxij. non habere locū qñ emittit edictum per  
plebanum pro factis ecclesie cathedralis de ecclesia posita in suo pleba-  
nato sine licētia sui ep̄i. potuit enim cōmitti edictum in foro alieno: nec  
admittitur exceptio in foro competentie. ita pulchre cōsuluit do. Do-  
mi. quod consilium inuenit inter 2 filia Jo. cal. in ti. de elec. cōsi. ij. C. Li-  
mita. xxv. nō habere locū in cā recōuentionis cū iudex in ea sit cōpetēs.  
l. cum papinianus. aut. et consequenter. C. de sen. et interlo. om. iud. c. j. de  
mu. peti. glo. in. c. at si clerici. de iude. vide plene dicta ibi licet ergo requi-  
ratur qd̄ forus sit cōpetēs per iura allegata superius. Ad vñum tamen  
aduerte qd̄ posito qd̄ sit iudex cōpetēs tñ si modus procedendi est incō-  
petēs potest opponi de incompetētia modi. ita dicit̄ Jac. but. quē res-  
fert et sequit̄ Bal. in. l. licet. C. de procu. Donec exemplum qñ in iudicio  
non sunt oēs persone que ad iudicis instantiā requiruntur. ista exceptio  
opponi pōt qñcūq̄ qd̄ reddit iudiciū retro nullum. C. Limita. xxvi. ni-  
si incidenter esset iudex incōpetēs: qd̄ esset cōpetens super principali nes-  
gotio et super incidenti esset incōpetens qd̄ nihilominus potest principa-  
liter pronūtiare sup. principali et super incidenti exēplum in iudice male-  
ficioꝝ qui dñtarat potest cognoscere de crimine sed non de cā ciuili qd̄  
nihilominus cognoscēdo de crimine pronūtiat super causa ciuili incidē-  
ter vt fur restituat rem quā furatus est. ter. est sing. in. l. interdum. §. qui  
furē. ff. de fur. qd̄ no. pro limitatione. l. solemus. §. latrūclator. ff. de iud.  
facit. l. iij. §. si dicant. ff. de reg. facit qd̄ voluit Ly. in. l. si. quis ad se fun-  
dum. C. ad leg. iul. de vi pub. et ibi per Bar. Bald. et alios. l. j. Sal. aliter  
ibi loquat̄. vide Bal. in. l. si. vbi cā sis. Inno. Jo. and. et alios. in. c. cum  
oporteat. de accu. Bal. in. l. is apud quem. C. de eden. facit ter. in. l. quot.  
C. de iudi. vide Ant. in. c. qualiter. el. ij. in si. de accusa. Bal. in. l. ij. C. si a  
non cōpe. iu. vbi dicit̄ qd̄ fur in eadē inia mittit ad furcas et cōdemnat ad  
rem restituendā. et dicit̄ se ponere vñū nouū qd̄ vbi imponit̄ pena mor-  
tis pōt accumulari ciuilibus et criminalis causa. et vide Bal. in rub. de iu.  
vbi limitauit hanc doctrinā non habere locum in iudice delegato. et ra-  
tio esse potest qd̄ eius iurisdicctio est stricti iuris. vt no. glo. in. c. j. de resc.  
lib. vi. et in. cle. ij. de offi. ord. voluit Abb. in. c. cum dilectus. de cle. nō resc.  
C. Limita. xxvij. per gl. in. d. l. interdū. §. qui furē. sed illa gl. cōster dam-  
nat scz qñ quis daret se torquendū passo furtū qd̄ tūc passus furtum pos-  
set torquere et nō esset incōpetens. C. Limita. xxvij. nisi laicus occupas-  
set re ecclesie qd̄ nihilominus posset conueniri corā ecclesiastico licet res-  
gulariter sit incōpetens respectu laici: et addi possunt omnes casus qui



# Repertorium singularium materiarum

enumerantur per glo. et doct. in c. cum sit generale. de for. cōpe. **CLimita**. rrr. vbi quis esset priuatus homo et consuetudo daret sibi iurisdictionem: q. licet esset priuatus nō tñ posset opponi incōpetētia iudicis. nam consuetudo dat iurisdictionē homini priuato ista est glo. sing. in l. si. C. de eman. libe. fm Ang. in l. imo. ff. de leg. et vide bo. ter. in c. cū ptingat. de fo. compe. quē Joā. and. ibi dicit esse meliorē de iure. **CLimita**. rrr. vbi iudex haberet territorium et haberet iurisdictionē in personas vt est rector scholarius: vt in aut. habita. C. ne fil. pro patre. **CLimita**. rrr. qd iurisdictione diuidat p partes vel p quarteria et vnus iudex vnus quarterij nō posset se impedire de quarterio alterius: tñ si esset pestis in ciuitate et iudex vnus quarterij seu porte absenteret se nihilomin⁹ iudex alterius quarterij seu porte poterit impedire. ita pulchre dicit Aug. in re. pe. l. si vacantia. C. de bo. vacan. l. i. et refert et sequit⁹ do. meus Barba. in rub. de foro cōpe. ex quo infero qd hec regia ciuitas Bononiē que regitur per quarteria q. quodlibet quarteriū habet suū tribunal p. b. i. i. consalonierum populi: qd si vnus aliqua de cā absenteret se alter posset impedire se de quarterio illius. arg. l. si hoīem. ff. mād. Regiū etiam per dominos. rvi. inter quos inuictissimus et gloriosissimus armorū capitaneus et strenuus miles auratus dñs Jo. bentinolus resplendet quem im mortalis deus cū gloriosa familia sua sempiterno eno conseruet secun⁹ det fortunet ac prosperet. beniuolus est princeps et ideo beniuolus. nō enim est consequēs rei. insti. de do. s. est et aliud. c. cū scōm apostolū. **CLimita**. rrr. non habere locū in foro penitentiali: vt in c. i. de rap. et in c. si. de fo. cōpe. q. in tali foro nō attenditur forū delicti sed attenditur dñtate propriū sacerdotis et ideo iniungitur sibi penitētia a sacerdote proprio parochiali. gl. est vnica et sing. in c. placuit. el. j. rvi. q. j. quam gl. magnificat doc. et ibi Abb. in c. cū cōtingat. de foro compe. et sic in vno foro delinquit et in alio imponitur penitentia. et est rō: q. offenditur deus et in foro penitentie et deus est vbiq. ergo iudex est ille qui est in loco dei et hōi est proprius sacerdos: quia iura parochialia nō cōcernūt locū aut territorij sed personas. facit. c. super eo. de parochi. et si aliter dicere mus sequeretur qd cōfessio fieret per partes qd nō est dicendū vt voluit gl. in c. nō tibi dico. de peni. dist. j. **CLimita**. rrr. nō haberet locū vbi delictū esset factū in exercitu huius ciuitatis que esset cōtra dñtatem nam in territorio mutinē. et in tali exercitu vnus forensis occideret aliū forensē: q. tunc potestas huius ciuitatis pōt illū homicidā punire: q. ex quo ciuitas ista habet ibi exercitiū vñ habere territorij ibi: ideo delictum ibi factum vñ factū in territorio huius ciuitatis. pulchre dictum Martini de fili. quod sequit⁹ Jac. but. Bart. Bal. et alij. in l. cūctos populos. C. de sum. trini. et mouent per. l. pupillos. s. territorij. ff. de verb. sig. et est cōe dictum oim. sed do. meus Bar. in d. rub. de fo. cōpe. in si. dicit qd si subtiliter pōderetur ter. d. s. territorij. confunditur per illū ter. dictū eorū. nam ibi dicit qd ptas cuius est territorij hz potestātē terrendi ergo sequitur qd nō alius. nā territorij est vniuersitas agrorū. ergo ad locū refert et nō ad gentes loci: et maxime si iurisdictione adhereat loco: vt per Bar. in l. i. ff. de iurisd. om. iud. facit etiam qd in territorio hostium dñs seruari ius cōel. quia latronibus. in prin. ff. de test. et per cōsequēs nō recte loquunt⁹ doct. fm eū. Ego dicere cōe dictū doct. posse saluari q. eo tpe quo exercitus est in alieno territorio et dicit ibi terrere. q. bona efficiunt capientij in bello vel saltē publicant si sunt bona immobilia: vt nō. p. Bar. in l. si qd in bello. et in l. si capti. s. j. et in l. hostes. ff. de cap. et not. Abb. in c. sicut. el. iij. de iurei. iij. col. vñ negari nō pōt quin ille locus in quo est exercitus nō sit ipsorū capientij vñ qui ibi deliquit iuris fictiōe dñs delinquere in territorio eorū et per consequēs tollit motinū dñi mei. **CLimita**. rrr. nō habere locū in ciuitatibus et pulchre dicit Bar. in l. cūctos populos. C. de sum. trini. et in l. nō dubito. per illū ter. ad hoc singulare. ff. de capti. **CLimita** seu amplia. rrr. q. forū capiuntur pro mari nā si capiūt p territorio vt dicūt doctores q. eodē mō com. prebendit mare adherens territorio. et ad hoc adduco Bart. in l. insule. ff. de iudi. vbi per illū ter. dicit se semel dixisse. Nōsis cōtra quosdā pīras qui derobabant in mari et reducebant se in quandā insulā ppe. Nōsis: q. licet dicat qd mare est cōe et sic ibi nō possint cōueniri tñ ipse dicit qd illa insula est pars illius cui adheret. facit gl. valde singularis. in c. licet. de fer. vbi mare censet esse eiusdē iurisdictionis cuius est territorij adiacens. et vide gl. in c. vbi periculū. s. porro. de elec. lib. vi. et ter. in l. i. C. de classi. lib. xi. quē ter. reputat sing. Ang. in d. l. insule. et vide gl. in si. de actio. in s. rursus. et Bal. in l. si. C. de testa. et in c. l. de fer. et in c. accedens. el. ij. vt lit. non pte. et c. ex literis. et in c. licet cām. de prob. et in l. ij. ff. quē ad. test. ape. et in l. i. C. vbi de cri. agi opor. et per do. meum Bart. in rub. de foro cōpe. et in d. c. licet causam.

7 Iudex ecclesiasticus potest impedire de dote. in. c. per vestras. nu. 2. de dona. inter vi. et vro. fo. 52.

Iudex ecclesiasticus est iudex competēs etiā inter laicos pro miserabilibus personis. ibi. nu. 3.

7 Iudicandum an sit fm romanā eccle. in. c. consultationi. nu. 4. de frigi. et male. fo. 35.

Iudex potest ex officio suo testes indignos repellere c. cum. J. et A. nu. 2. de re iud. fo. 128.

7 Iudex dñs vitare nimiam familiaritātē cū subditis ne eius autoritas contemnatur. in. c. dilectus. nu. 2. de penis. fo. 171.

Iudex non potest illum qui ipsum iniuriat punire nisi iniuria sit nota. ria. ibi. nu. 3.

5 Iudex ecclesiasticus pōt ius dicere in ecclia: iudex secularis nō et si secus fecerit reddit iudiciū nullū. in. c. qua fronte. nu. 2. et 13. de ap. fo. 101.

Iudex ad quem an eligatur ad electionē appellātis. an appel. ibi. nu. 11. fol. 102.

3 Iudices si litigant super limitibus prouinciarū quid fiet. in. c. sane. nu. 7. de foro compe. fo. 30.

7 Iudex ex officio suo procedere potest cōtra vsurarios. in. c. cū in dioce. si. nu. 3. de vsur. fo. 129.

7 Iudex ordinarius potest de iure canonico in totū recusari. in. c. j. nu. 6. de maledi. fo. 138.

4 Iudicibus an sit credendū. in. c. qm. nu. 29. de proba. fo. 36.

Iudex potest deputare notarium ad recipiendos testes. ibi. nu. 30.

5 **Iudiciū** an possit cōcipi in psonā solius tutoris tutorio nomine et qñ possit etiā cōcipi p pupillum. in c. tua nobis. nu. 1. de appel. fo. 133.

6 Iudiciū qd sit pro pupillo vel contra eū potest fundari in psona tutoris qñ solus agit vel in psona pupilli si cum autoritate tutoris agit. in. c. raynatus. nu. 8. de test. fo. 124.

3 Iudiciū trāseundo de vno in aliā personā alterat: nā alio modo proceditur contra vnā et alio p aliā. in. c. q. nu. 2. de iudi. fo. 28.

5 Iudiciū ceptū coram vno iudice nō potest finiri coram alio etiā si si legatus. in. c. cum in ecclesia. nu. 5. de appel. fo. 108.

6 Iudicio alicuius si quid cōmittitur vñ cōmissum tanqñ in discretū et bonum virum. in. c. cum autem. nu. 6. de iure pa. fo. 196.

3 Iudiciū an dicatur criminale qñ imponitur pena pecuniaria. in rub. nu. 5. de iud. fo. 2.

**Corse**. Adde qd cōis opti. est qñ pena pecuniaria applicat fisco dñs iudiciū criminale: vt est glo. in d. l. iij. s. diuus. in dñm facit ter. in l. catus. ff. ad fille. fm do. meū in d. rub. vbi agebatur ad penam delicti applicandam fisco pro delicto. et dñs ibi qd cā est ciuilis per quē ter. cōfundit fm eū cōis doctrina doc. ego dico qd ille ter. non facit p qd ibi agebat actione petitiōis hereditatis ad vindicandā necem defuncti. et hoc sentit ibi Bar. et gl. in l. i. C. de his qb. vt iudi. et qd hoc sit verū interuenit ibi procurator qui nō interuenisset si cā fuisset criminalis: et sic ciuilis agebatur. ibi.

6 Iudiciū agitatū super rebus ecclesie vacantis non tñ. in. c. fin. nu. 1. ne sede vacan. fo. 65. et in. c. i. in si. eo. titu.

Iudiciū nō solū nō pōt intetari sede vacante cōtra eccle. sed etiā intentatum non pōt cōtinuari siue ecclesia sit atrix siue rea nisi periculum sit in testibus habendis per mortem vel alio modo. ibi. nu. 1.

3 Iudiciū redditur notorium ex confessione extraiudiciali coadiuuata alijs iudicijs. in. c. si. nu. 19. de confel. fo. 228.

3 Iudiciū an sit in diuiniū. in. c. significauerūt. nu. 14. et 15. de iud. fo. 47.

2 Iudiciū agitatū cum illo qui non poterat stare iudicio an teneat si non fuit oppositum. in. c. non iniuste. nu. 6. de procu. fo. 146.

2 Iudiciū ceptum coram vno ex ordinarijs parem iurisdictionem habentibus non potest coram alio finiri nisi dato impedimento primi. in. c. prudentiam. nu. 11. de offi. deleg. fo. 84.

1 Iudicia ecclesiastica sunt regenda secundum canones etiam quod agitur coram iudice seculari nam tunc deciduntur secundum canones licet secundum eos non tractetur et quare. in. c. canonum. nu. 3. de consi. fo. 15.

2 Iudiciū vniuersale et pticulare qd sit. i. c. cōquerete. n. 3. de offi. o. fo. 121.

7 Iudiciū dñs finiri vbi est inchoatū et qñ. i. c. postulasti. nu. 2. de homi. f. 113.

**Corse**. doc. excellētissimus. do tibi pulchras limitationes ad l. vbi ceptū. ff. de iudi. quā allegat Abb. in d. c. postulasti. vbi supra. et primo limita eum fm eūdē. in. c. postulasti. vbi dicit per illū ter. ex quo ibi ceptum fuit iudiciū coram ecclesiastico et finitū corā laico. q. d. l. vbi ceptū. hz locum qñ corā primo iudice cōtrouersia pōt habere finē als secus: nā in casu. d. c. postulasti. cōtinebat ex cō. et sic nō poterat finiri iudiciū per ecclesiasticū iudicem. et fuit recursum ad secularē iudicem. Scōm limita regulam fm Bal. in l. imperialē. s. preterea. de probi. alie. seu. per Fri. vbi dicit quod d. l. vbi ceptū. non habet locum vbi agit de preiudicio alterius iurisdictionis nam si vasallus litigat super feudo et nō recurrit ad dñm feudi sed vadit ad alium: tñc dñs feudi potest mandare sub pena qd amplius non cōpareat coram eo. et subdit qd Joā. mo. in. c. accusatus. de hereli. vi. dixit hic. Tertio limita p id qd voluit Bar. in l. sepulchri. ff. de sepul. vio. vbi querit formata est inqstio p aliquē in marchia ille absentat se et vadit ad ducatū dñs incipit inquirere p eū et dicit qd iudiciū est ceptum: et sic non potest amplius inchoari. dicit ibi Bar. q. regula. d. l. vbi ceptū. non potest allegari per eū et dicit se penumero cōsuluisse super hoc. Quarto adduco illud quod dicunt doct. in. c. cum plures. de offi. deleg. lib. vi. qd d. l. vbi ceptum. hz locū respectu persone et non respectu loci nam si cōmissa sit causa mihi et incepti iudiciū in isto loco postea committitur dñobus alijs qui potuerunt finire in loco vbi voluerunt: et non obstat. d. l. vbi ceptum. q. vt dixit habet locum respectu persone et nō respectu loci. Quin to adduco qd volunt doct. in. c. vt debitus. de appel. vbi dicunt iudiciū principale est inceptum ab vno iudice principale appellatur ab vno articulo ad aliquem iudicē potest prosequi et decidi ille articulus coram eo et sic non habet locum. d. l. vbi ceptum. Sexto adduco tibi Bald. in aut. sed nouo.



## Super Lectu. Banormitani.

sed nono iure. C. de ser. fugi. vbi dicit duo sunt in ciuitate qui habet equalem iurisdictionem: puta potestas et capitaneus: inchoatur iudiciu ab vno nunquid possit recurri ad alium: qd locus est preuentioni: dicit aut oppositum et tunc potest: aut non opponitur et non potest: et dicit fuisse singulare dictu Inno. in. c. cum. Ferrariensis. de pñi. vide ibi do. Abb. Septimo adduco Abb. in. c. cum in ecclesia. de appel vbi dicit qd l3 legatus possit adire per viam querele: vt in. c. i. de offi. leg. tñ corā ordinario loci nō pōt adire: qd vbi ceptū. est iudiciū 2c. d. l. vbi ceptū. Octauo adduco. d. Ab. in. c. ex tenore. de test. vbi per illā gl. iūcto tex. dicit qd facies citare aduersariū corā diuersis iudicib⁹ nō d3 regulariter perdere cām: s3 satis est. qd reo excipiente cōdēnet in expēsis scōi iudicij: et dicit sic esse intelligendam d. l. vbi ceptū. et dicit fallere fanoz libertatis qd autor tunc perdat cām: et sic intelligit. l. i. C. de asser. tol. Ex quo no. qd qñ inceptū est iudiciū vigo relfariū que nulle erāt corā delegato si inde emanāt scōlfe et inchoatur idem iudiciū corā iudice secundariū literariū non pōt opponi de. l. vbi ceptū. ex quo primū iudiciū erat nullū: et sic. d. l. vbi ceptū. non h3 locū vbi iudiciū esset nullū. nec scōlfe dicit facere mētionē de primis nullis. Abb. in. c. oblate. nu. 4. de ap. Ang. et Inno. in. c. tenor. de re iud. doct. in. c. bone. de pñi. vti. vel inuti. Nono adduco Ab. in. c. dilecti. de foro cōpe. vbi dicit qd data negligentia iudicis ex pñtūmācia rei non obstante dispositione. l. vbi ceptū. potest adiri alius iudex. et remittit se ad no. per Bar. in. l. quis. ff. de dā. infe. et in. d. l. sepulchri. et ad tex. iūcta glo. et quod voluit ibi Inno. in. c. questione. de resti. spo. et has celebres limitatiōes ad. d. l. vbi ceptū. per me in vnum fasciculū collectas perpetuo notabis.

3 In iudicij vniuersalibus venit illud qd reperit reus possidere tpe sine secus in generalibus. in. c. h. nu. 21. et 25. de libel. obla. fo. 96  
Iudiciū quid sit et quomodo definitur. in rub. nu. 1. de iudi. fo. 2.  
Iudiciū non dicitur proprie ante litem contestatam. ibi. nu. 2.  
3 Iudiciū nō d3 postq̄ est cōclusum in cā. in. c. i. nu. 13. de mu. peti. fo. 99.  
4 Iudiciū extraordinarium quid sit. in. c. qm. nu. 7. de proba. fo. 27.  
1 Iudiciū d3 fieri vbi est ceptū qd intellige si excipiat secus. si nō excipiat nam tunc valet processus vtriusq̄. in. c. cum. m. nu. 35. de constitu. fo. 29.  
4 Iudiciū vel quasi nullum est coram arbitratore. in. c. presentata. nu. 6. de testi. fo. 83.  
3 Iudiciū agitatū etiā cum notorie excōicato valet anteq̄ sibi interdicit vel repellatur ab agendo. in. c. veritatis. nu. 36. de do. et contu. fo. 208  
3 Iudiciū vniuersale dicitur quando petitur ecclesia quia veniunt omnia. pertinentia ad eam. in. c. cum ad sedem. nu. 9. de resti. spolia. fo. 186  
2 Iudiciū aliquando sumitur pro discretione animi quod est no. pro compromittentibus. Anto. in. c. ex parte. nu. 4. de corpo. vita. fo. 91.  
2 Iudicia agitata per tyrannos sunt iure nulla. in. c. p. et g. nu. 22. de offic. deleg. fo. 101.

3 **Iuramentum** habet vim clause si nō valet qd ago vt ago 2c. in. c. si diligēti. nu. 10. de foro compe. fo. 73.  
7 Iuramentū erigi potest a reo l3 actor nihil probauerit vbi vertit periculum anime. in. c. continebatur. nu. 8. de spon. impu. fo. 14.  
7 Iuramentū non recipitur cōtra iuris presumptionem. in. c. si. nu. 9. qui matri. accu. pos. fo. 46.  
2 Iuramentū semper seruandū si non contineat in se peccatū quātūcūq̄ tale iuramentū prohibeatur interponi tam a lege diuina q̄ humana. in. c. h. nu. 8. de arbi. fo. 197.  
4 Iuramentū accessoriū an valeat si nō valet id super quo est interpositū iuramentū. in. c. debitor. nu. 2. de iureiur. fol. 131.  
3 Iuramentū intelligitur et regulat sū naturā pñctus super quo interponitur. in. c. i. nu. 21. de iudi. fo. 5.  
7 Iuramentū nō est de substantia matrimonij tñ addit fortius vinculū. in. c. super eo. nu. 5. de consan. et affi. fo. 32.  
7 Iuramentū in defectum probationis plene nō datur denuntiatoribus vel accusatoribus. in. c. cū dilectus. nu. 4. de calū. fo. 76.  
2 Iuramentū affectionis potest prestari ante et post taxationem factā per iudicem. in. c. si. nu. 3. quod me. cau. fo. 153.  
Iuramentū qd prestatur pro rebus amissis requirit duo primū difficultatē probādi res amissas scōm odiū violentie. ibi. nu. 5. et 8.  
Iuramentū qd prestatur pro rebus amissis an habeat locum in omni specie violentie. ibi. nu. 6.  
7 Iuramentū contra bonos mores non est obligatoriū. in. c. donatio. nu. 9. de dona. inter vi. et vro. fo. 53.  
6 Iuramentū et votum faciūt laicum esse de foro ecclesiastico. in. c. licet. nu. 3. de voto et vo. re. fo. 176.  
2 Iuramentū calūnie non prestat procurator sine speciali mādato: syndicus vero sic. in. c. quia. nu. 2. de procu. fo. 142.  
3 Iuramentū vt seruetur pōt esse cognitio secularis. in. c. cū sit generale. nu. 18. de foro compe. fo. 66.  
7 Iuramentū et carnalis copula nihil addunt ad substantiā matrimonij. in. c. si inter virum. nu. 4. de sponsa. fo. 12.  
6 Iuramentum tollit beneficium velleian. in. c. ex rescripto. nu. 9. de iure iuran. fo. 135.  
3 Iuramentū calūnie non prestatur per collegiū seu vniuersitatē sed per eorū administratorem. in. c. imperatorum. nu. 1. et 5. de iura. cal. fo. 126

2 Iuramentū super re turpi an et qñ valeat. in. c. si. nu. 2. de p actis. fo. 134  
7 Iuramentū generaliter prestitū debet restringi q̄tum pot est vt minus obliget iurantē. in. c. cū clerici. nu. 4. de verb. sig. fo. 200.  
7 Iuramentū prestādum per religiosos debet prestari tactis scripturis. in. c. quoties. nu. 1. de purga. cano. fo. 161.  
Iuramentum de veritate vel credulitate qñ admittitur in facto alieno. ibi. nu. 2.  
7 Iurans aliquā in vrozem accipere si centum sibi donauerit non tenetur illam in vrozem accipere nisi postea pure pñserit vel eam cognouerit. in. c. de illis. nu. 1. et 3. de condi. appo. fo. 18.  
Iuramento notorie illicito cōtrauenire licet propria auctoritate als desbet adiri superior. in. c. venerabilem. nu. 24. de elec. fo. 156.  
Contra iuramentū licitū potest quis venire propria auctoritate ex magna necessitate. ibi.  
7 Iurans cū aliqua pñbere impedimēto cessante pñbere cogitur per ecclesiam. in. c. ex literis. nu. 1. de spon. fo. 5.  
Iurans pñbere cum vna ex filiabus alicuius et deinde cum aliqua ex eis coeat an teneatur illam ducere. ibi. nu. 7.  
6 Iuramentū contra vtilitatem ecclesie non ligat iurantem. in. c. si quis. nu. 7. de rebus eccle. alie. fo. 75.  
Iuramentū non ligat iurantem ad iniquitatem. ibi.  
Iuramentum nō ligat administratorem ecclesie quominus petat restitutionem in integrum. ibi.  
7 Iuramentū non est de substantia matrimonij licet fortius obliget. in. c. licet. nu. 3. de sponsa. du. fo. 17.  
Iuramentū an sit licitū vel nō: spectat ad papam vel ep̄m nō autem ad iudices seculares. in. c. venerabilem. nu. 13. et 24. de elec. fo. 155.  
7 Iuramentū in defectum semiplene probationis an deferatur in causa matrimonij. in. c. mulieri. nu. 6. de iureiur. fo. 165.  
Iuramentū in defectum semiplene probationis an deferatur stāti contra matrimonium. ibi. nu. 7.  
Iuramentū in defectum semiplene probationis an deferatur in causa monachatus. ibi. nu. 8.  
6 Iuramentū prestitū pñ legem emanantē principaliter in fauorē publici cum non tenet. in. c. ex tenore. nu. 3. de concess. preb. fo. 62.  
6 Iuramentū nō datur in defectum probationis in causis magnis etiā si ille qui vellet iurare esset aliquis prelatus et sic egregia pñona. in. c. cum dilectus. nu. 21. de success. ab intesta. fo. 132.  
6 Iuramentū nō obligat vltra pñcessum. i. c. vnico. n. 19. de pñmodato. f. 80.  
6 Iuramentū intelligit sū intentionē iurātis in foro pñciētie sed in foro iudiciali sū intentionē dantis. in. c. ex literis. nu. 6. de spon. fo. 4.  
3 Iuramentū de calūnia nō prestat in causis mere spiritualibus nec in eis annexis. in. c. quanto. nu. 3. et 4. de iudi. fo. 9.  
7 Iuramentū metu prestitū non est obligatorium. in. c. significauit. nu. 3. et 5. de eo qui du. in ma. fo. 23.  
Iuramentū contra bonos mores nō valet. ibi.  
Iuramentū contra substantialia matrimonij non tenet. ibi.  
Iuramentū metu extortum non tribuit libertatem consensus. ibi.  
4 Iuramentū an sit deferendū in causa criminali in defectum probationis. in. c. tam literis. nu. 6. de testi. fo. 63.  
4 Iuramentū nō obligat iurantē in pñiudiciū iuris superioris dūmodo iuret super re pertinente ad superiorem. in. c. uenientes. nu. 2. de iureiur. fol. 142.  
3 Iuramentū calūnie an possit explicari per vniuersitatem. in. c. pastoralis. nu. 6. de iudi. fo. 37.  
Iuramentū calūnie potest per alium subiri dūmodo habeat speciale mandatum. ibi.  
6 Iuramentū non ligat coniuges de se ad inuicē dimittēdo. in. c. veniens. nu. 4. de reg. fo. 163.  
3 Iuramentū vbiq̄q̄ exigit tacturam euangeliorum nō sufficit tangere aliam scripturam. in. c. si. nu. 3. et 9. de iura. calum. fo. 130.  
Iuramentū de cōsuetudine prestat super quacūq̄ scriptura. ibi.  
Iuramentū calūnie quibus casibus remittitur. ibi. nu. 5.  
Iuramentū calūnie prestat a syndico absq̄ alio mādato secus a procuratore. ibi. nu. 10.  
Iuramentū calū. si fuerit ab aliqua partium recusatum postea poterit prestari vsq̄ ad sententiam. ibi. nu. 19. fo. 131.  
Iuramentū calūnie non potest expresse remitti. ibi. nu. 20.  
Iura. cal. si nō pñstat a tutore vt cu. nō nocet pupillo vt adulto. ibi. n. 21.  
Iura. cal. l. si nō prestatur a pñato vel syndico an pñiudicet ecclesie. ibi.  
4 Iuramentū de nō testificādo etiā in causa criminali non tenet. in. c. constitutis. el. i. nu. 2. de testi. fo. 80.  
Iurans temerarie an admittatur in testem. ibi. nu. 4.  
Iuramentū potest quis erigere per procuratorem. in. c. significasti. nu. 1. de electio. fo. 119.  
In iuramento excipitur auctoritas superioris: hoc quō intelligitur. ibi.  
7 Iurans cum aliqua contrahere moneri potius debet q̄ cōpelli. in. c. res quifuit. nu. 1. de sponsa. fo. 7.  
4 Iuramentū si non potest seruari in forma specifica d3 seruari eo modo quo potest. in. c. quanto. nu. 2. de iureiur. fo. 140.



# Repertorium singularium materialium

- 6 Juramentū de nō alienādo intelligit de alienatiōe illicita. in. c. tua nos. nu. 3. r. 5. de eccle. edifi. fo. 229.  
Juramentū operat vim clausule si nō valet qđ ago vt ago r. c. ibi. nu. 4.  
Juramentū debet intelligi vt aliquid operetur. ibi.  
Jurans permanere in aliquo loco pōt iuramento nō obstatē se absentare ex necessitate vel utilitate illius loci. ibi. nu. 5.  
Juramentū de non alienādo non extenditur ad alienationē modice rei. idem credo in prohibito alienare. ibi. nu. 9.  
Jurans nō alienare vel pignozare bona ecclesie sue pōt fructus possessionū vendere vsq; ad. xx. annos. ibi. nu. 11.
  - 7 Juramentū obediētie pōtū alicui intelligit qđ obediēt in his qđ spectāt ad officium illius qui recipit tale iuramentū. in. c. super quibusdam. nu. 5. de verb. sig. fo. 203.
  - 1 Juramentum calumnie exigitur in spiritualibus. in. c. dudum. cl. ij. nu. 30. de elec. fo. 178.
  - 5 Juramentū calumnie nō potest per consuetudinem tolli. in. c. constitutus. nu. 4. de fideiuf. fo. 98.
  - 4 Juramentū malitiose toties est prestandū quoties visum fuerit iudici. in. c. presentium. nu. 11. de testi. fo. 63.  
Jurans se malitiose nō opponere si deficit in probationibus an excusetur ab expensis. ibi. nu. 13.
  - 2 Juramentū metu prestitum an liget. in. c. cum dilectus. nu. 10. qđ metus causa. fo. 153.
  - 7 Jurans nō accusare aliquē repellitur ab accusatione si ipsum accusauerit. in. c. veniens. nu. 1. r. 15. de accusa. fo. 62. r. seq.
  - 7 Juramentū non est exigendū a reo in causa clandestini matrimonij etiā actore nō probate tñ distinguendū est. in. c. quod nobis. nu. 2. de clandest. si. de sponsa. fo. 16.
  - 4 Juramentū an extendatur ad actus futuros. in. c. clericus. nu. 1. de iure iurando. fo. 166.  
Juramentum est stricti iuris r. stricte interpretatur propter periculum anime. ibi. nu. 2.  
Juramentū non extēditur ad alia ex conuentione partiū quam ad ea super que fuit interpositum. ibi. nu. 3.
  - 4 Juramenti exceptio est exceptio litis finite. in. c. si Christus. nu. 2. de iure iur. fo. 153.  
Ad iuramenti substantiā non est de necessitate verbū iuro sed satis est qđ interponat deum implicite vel explicite. ibi. nu. 3.  
Jurare per crucem per euangelij per angelum r. per salutem principis: an sit licitum. ibi. nu. 6.
  - 3 Juramentū calumnie nō excusat victum a cōdēnatione expensarum. in. c. finem. nu. 21. de dolo r. cōtu. fo. 201.
  - 3 Juramentū non ligat quando quis iurauit nolle aliquid facere quod est bonum. in. c. nouit ille. nu. 40. de iudi. fo. 35.
  - 1 Jurans obseruare fidelitatem alicui tanquā imperatori si declaratur quod non est imperator non tenetur iuramentum obseruare. in. c. venerabilem. nu. 2. r. 25. de elec. fo. 155.
  - 7 Juramentum quatenus venit in degradatione iuris cōis vel iuris alterius est stricte interpretandum. in. c. in nostra. nu. 4. de iur. fo. 167.
  - 6 Juramentum quod prestant prelati de nō alienando bona ecclesie an extendatur ad bona omnium ecclesiarum sue diocesis. in. c. tua nos. nu. 15. de eccle. edifi. fo. 224.  
Juramentum debet stricte intelligi ibi.
  - 3 Juramentum calumnie quando deferretur an possit peti terminus ad de liberandum. in. c. cum causam. nu. 6. de iura. cal. fo. 128.  
Juramentum calumnie vtrum prestetur ab excommunicato. ibi. nu. 9.  
Juramentum calumnie prestatur a tutore r. curatore r. patre quando est legitimus administrator. ibi. nu. 10.  
Juramentum calumnie prestatur per illum qui respondet ad interrogatoria. ibidem. nu. 17. fo. 129.  
Juramentum calumnie si est prestitum super tota causa an sit amplius prestandum de nouo. ibi.
  - 6 Juramentum confirmatorium contractus alias prohibiti vel permissi nullam producit actionem sed agitur vigore contractus r. actione descendente ex eo. in. c. cum venissent. nu. 25. de insti. fo. 54.  
Juramentū appositū super aliquo fctū nō facit mutare forū s; accumulare forū foro r. est in optione actoris coram quo iudice velit agere. ibi.  
Juramentum obligationis inductorum positum super obligatione naturali precedente producit actionem secundū vtrumq; ius. ibi. nu. 26.
  - 6 Juramentū de nō infendādo de nouo nō extenditur qñ platus vult integrare vasallū in mēsurā deceptū. in. c. per tuas. nu. 1. r. 3. de dona. fo. 104.
  - 3 Juramentū in litē pcedit qñ dolose restituit res vel qñ dolo nō possidet r. pōt excedere valorē rei. in. c. si in alijs. nu. 26. vt lite nō cōte. f. 119.
  - 6 Juramentum non ligat iurantem in preiudicium ecclesie. in. c. granis. nu. 3. de censu. fo. 302.
  - 2 Juramentum etiam temerarium est obligatorium. Anto. in. c. ij. nu. 6. de renun. fo. 21.  
Juramentum transactio r. rescriptum non extenduntur ad incogitata r. ad postea superuenientia. ibi. nu. 7. r. 9.
  - 4 Ex iuramento super vsuris soluēdis prestita obligatio saltem secunda
- ria acquiritur parti suscipienti. in. c. j. nu. 1. de iure iur. fo. 126.  
Ex iuramento puto oriri pti suscipienti obligatio saltē naturale. ibi. nu. 2.  
Juramentū continens turpitudinē ex parte suscipientis tñ est obligatorium. ibi. nu. 3.  
Jurans alia absolutione non indiget si ille in cuius fauorē iuratur obligationem remittit. ibi. nu. 4.  
Juramentū vbi validat fctum sublato iuramento nō propterea rescinditur contractus. ibi. nu. 12. fo. 128.
- 4 Iudex ex officio suo potest occurrere peccato futuro. in. c. j. nu. 5. de iure iur. fo. 127.
  - 7 Juramentū in supplementū semiplene probationis nō deferret in causis preiudicialibus vel grauissimis preiudicij. in. c. cum causa. nu. 7. de rapto. fol. 120.
  - 7 Juramentū nō est fortius vinculum voto vnde nō valet iuramentū contra votum. in. c. rursus. nu. 3. qui de. vel vo. fo. 22.
  - 6 Juramentū qđ prestatur a singulis ligat ipsos singulariter puenientes non aut collegialiter. in. c. j. nu. 7. de bis qđ a ma. par. ca. fo. 70.  
Juramentū tendens cōtra utilitatē ecclesie nō est seruandū imo dicitur potius peritium. ibi. nu. 9.  
Juramentū merariū quos effectus producat. ibi. nu. 10. r. 7.
  - 7 Juramentū de nō repetendis vsuris nō efficit quin vsurarius possit cōpelli ipsas restituere. in. c. tuas. nu. 1. de vsur. fo. 128.  
Juramentum de non repetendis vsuris nō inducit liberā remissionem vsurarum. ibi. nu. 2.  
Jurans non repetere vsuras potest absolui a iuramento r. ipsas postea repetere. ibi. nu. 5.
  - 3 Juramentū calūnie prestatur per generales administratores notitiam habentes de causa r. tunc iurant in animam propriam alias in animam dñi. in. c. in pertractandis. nu. 1. r. 2. r. 4. de iura. cal. fo. 126.
  - 7 Juramentū a reo erigi potest in cā matrimoniali etiā si actor nihil probauerit. in. c. attestationibus. nu. 11. de despon. impube. fo. 15.
  - 4 Juramentū non deferretur reo quādo actor nil probauit. in. c. iuramentū. §. sane. nu. 1. de iure iur. fo. 168.  
An semper recurrendū sit ad iuramentū dato aliquo gradu probationis. ibi. nu. 8.  
Juramentum cui sit deferendū in defectum scz an actori an reo. ibidem. nu. 9. fo. 169.  
Juramentū an sit deferendum qñ actor plene pbauit r. reus semiplene r. cui sit deferendum. ibi. nu. 10.  
Juramentum istud vt deferatur an pars petere debeat. ibi. nu. 15. f. 170.
  - 6 Juramentum non est deferendum illi contra quem presumitur de transgressione. in. c. clericos. nu. 2. de cōba. cleri. r. m. fo. 11.
  - 4 Juramento alicuius standum est in dependentibus a conscientia sua. in. c. presentium. nu. 3. de testi. fo. 6.
  - 6 Juramentum non est prestandum quando timetur de contrauentione. in. c. ex parte. nu. 2. de cle. non refi. fo. 21.  
Juramentum debet verificari in casu vero r. non ficto. ibi. nu. 3.  
Juramentum regulatur secundum naturam actus vbi interponitur. ibi. numero. 4.  
Juramentum extenditur ad connera non ad extranea. ibi.
  - 3 Juramentū calūnie nō d; nec pōt pstarī a clerico sine licentia superioris r. potest per clericū alteri committi. in. c. j. nu. 1. r. 16. de iura. cal. fo. 122.  
Juramentū calūnie prestat post litis cōtestationē r. aliquā añ. ibi. nu. 4.  
Juramentum calumnie si non est prestitum non vitatur processu. ibi.  
Juramentum calumnie quid debet continere. ibi. nu. 10.  
Juramentum nunquam debet ab aliquo peti quando verisimiliter dubitatur de transgressione. ibi.  
Juramentum calumnie an prestetur in causis criminalibus. ibi. nu. 12.  
Juramentum calumnie prestatur qñ redarguitur in fctm de falso. ibi.  
Juramentum calumnie in quibus casibus subeat. ibi. nu. 13.  
Juramentum calumnie prestatur etiā in causis modicis. ibi. nu. 14.
  - 4 Juramentum contra iuramentum an valeat. in. c. intellecto. nu. 8. de iure iur. fo. 164.  
Jurans non alienare si locauit per centum annos an efficiatur periturus. ibi. nu. 10.
  - 3 Juramentum non potest prestari a clericis sine licentia sui superioris. in. c. significasti. nu. 8. de foro compe. fo. 8.
  - 4 Juramentum quid sit: quid sacramentum: r. quid iurandum. in. rubi. nu. 1. de iure iur. fo. 126.  
Super quo est iurandum. ibi. nu. 2.
  - 7 Juramentum non inuadat actum spiritualem superuenientem. in. d. c. de illis. nu. 3. de sponsa. fo. 3.
  - 3 Juramentum calūnie an prestetur in causis spiritualibus vel annexis. in. c. ij. nu. 1. r. 5. de iura. cal. fo. 125.  
Juramentū calūnie quid differat a iuramento de veritate dicenda. ibi. n. 10.  
Juramentum calūnie est iterum prestandū qñ dicent melius cognoscere veritatem licet semel sit prestitum. ib. nu. 11.  
Per iuramentum de veritate dicēda non respōdetur ver verbum credo secus in iuramento de calum. ibi. nu. 10. r. 12. fo. 124.
  - 4 Juramentum non est seruandum quādo sine interitū salutis eterne vel corporalis



## Super Lectu. Panormitani.

- corporalis servari non potest. in. c. si vero. nu. 2. de iureiur. fo. 132.
- Juramentum tendens in dispendium salutis an sit servandum et quatenus  
liter dicatur tendere in dispendium. ibi. nu. 3. fo. 133.
- Juramentum quod nunquam erit episcopus vel clericus an sit obligato-  
rium. ibi. nu. 4.
- Juramentum quod quis prestat de non fideiubendo pro aliquo an va-  
leat. ibi. nu. 5.
- Juramento et confessio facta dolore iracundie an valeat. ibi. nu. 7.
- Juramentum servare debet is qui iuravit redire ad carcerem. ibi. nu. 8.
- Juramentum metu extortum an obliget et in foro penitentiali et in foro  
fori. ibi. nu. 9.
- Juramentum metu extortum an obliget contra venientem ad pecca-  
tum mortale an ad veniale. ibi. nu. 10.
- 4 Juramentum metu extortum an obliget. in. c. cum contingat. nu. 3. de  
iur. fo. 155.
- Juramentum an valeat et obliget contra legem interpositum. ibi. nu. 4.
- Juramentum est validum factum contra legem humanam super fauore  
re vel odio privato fundatum. ibi. nu. 6. fo. 156.
- Juramentum temerarium si non est contra bonos mores et ex eius ob-  
servantia non sequitur peccatum est servandum. ibi. nu. 7.
- Juramentum an excludat simulationem contractus. in. d. c. cum con-  
tingat. nu. 18.
- Jurans observare id quod sit contra legem vel statutum: an audiatur  
petendo absolutionem. ibi. nu. 21.
- Juramentum operatur quod si actus non valet eo modo quo agitur:  
valeat quo valere potest. ibi. nu. 25. fo. 160.
- Juramentum supplet defectum solennitatis formalis. ibi. nu. 27.
- Juramentum non validat contractum ratione rei seu materie probi-  
bitum. ibi. nu. 29.
- Juramentum super stipulatione facta alteri an operetur obligationem.  
ibi. nu. 31.
- Juramentum an obliget fideiussores dotare et an firmet pactum de non  
cedendo bonis. ibi. nu. 32.
- 3 Juramentum contraveniens non facit actum nullum licet sit periur-  
us. in. c. veritatis. nu. 38. de do. et contu. fo. 28.
- Jurans solvere excommunicato intra certum tempus an teneatur ad  
impleri. ibi. nu. 39.
- Juramentum non observans ex legitima causa non est periurus. ibi. nu. 40.
- Juramentum interpositum super aliqua re intelligitur si illa res in eo  
dem statu permanserit. ibi.
- Juramentum contra iuris dispositionem non obligat. ibi. nu. 40.
- Juramentum sine altero ex suis comitibus est servandum si est honestum  
ibi. nu. 8.
- 4 Jurandi modus diversus in. c. et si christus. nu. 10. de iureiur. fo. 153.
- Jurare an indistincte prohibitum sit cessante utilitate vel necessitate.  
ibi. nu. 12.
- Jurans sine causa et iocose qualiter peccet. ibi. nu. 15.
- 3 Juramentum illicite extortum non impedit petitionem iusti debiti. in. c.  
novit ille. nu. 52. de iud. fo. 36.
- 4 Juramentum de non loquendo vel de non prestando officium charitatis  
an sit obligatorium. in. c. cum quidam. nu. 6. de iureiur. fo. 137.
- 7 Juramentum de veritate nunquam quis tenetur nec debet subire quando  
non potest haberi vera scientia. in. c. accedens. nu. 5. de purg. cano. fo. 164.
- 7 Juramentum quod prestat absolvendum ab excommunicatione an sit de sub-  
stantia absolutionis. in. c. cum desideres. nu. 4. de sent. excom. fo. 183.
- 4 Juramentum non creditur si ex adverso contrarium probatur. in. c. pro-  
posuisti. nu. 1. de proba. fo. 7.
- 4 Juramentum an sit de solennitate testimonii. in. c. tuis questionibus.  
nu. 2. de testi. fo. 74.
- An iuramentum quod deferitur testibus ut remittatur a partibus requi-  
rat consensum iudicis. ibi. nu. 3.
- In remittendo iuramento testibus requiritur consensus utriusque par-  
tis. ibi. nu. 4.
- An partes in causa criminali possint remittere iuramentum testibus. ibi. nu. 5.
- Juramentum calumnie potest tacite a partibus remitti sed non expres-  
se. et que sit ratio differentie intra iuramentum calumnie et illud quod pre-  
stat testibus. ibi. nu. 6.
- Si non appareat an iuramentum fuerit remissum nec prestatum an pre-  
sumatur prestatum. ibi. nu. 8. fo. 75.
- 3 Juramentum quod vertit circa opus pietatis potest dari diebus festis.  
in. c. i. nu. 3. 7. 9. de feriis. fo. 137.
- 3 Juramentum calumnie prestatur hodie etiam in spiritualibus. in. c. li-  
teras. nu. 19. de testi. spo. fo. 182.
- Juramentum quo quis se astringit stare mandatis ecclesie non ligat in  
his que sunt contra deum vel animum. ibi. nu. 20.
- Juramentum quo ad deum intelligitur secundum intentionem iuran-  
tis. ibi. nu. 21.
- Juramentum non debet quis servare licet sit conscius solus ipse de causa  
non servandi iuramentum et licet habeat periurus ab ecclesia. ibi. nu. 26.
- 3 Juramentum an sit servandum est cognitio ecclesiastica. in. c. cum venissent.
- nu. 4. de iud. fo. 30.
- 2 Juramentum decisorium et suppletivum deferatur illi qui pro se habet  
unum testem in. c. ex insinuatione. nu. 2. 7. 6. de procu. fo. 140.
- Juramentum suppletivum datur etiam in causis non levis. ibi. nu. 3.
- Juramentum suppletivum datur etiam quod femina sit adducta in tes-  
tem. ibi. nu. 7. fo. 141.
- 3 Juramentum operatur ut quis conveniatur coram iudice ecclesiastico.  
in. c. cum contingat. nu. 23. de foro compe. fo. 78.
- 7 Juramentum prestatum tactis sacrosanctis scripturis et si non tanga-  
tur non valet. in. c. laudabilem. nu. 3. de frigi. et male fo. 35.
- 4 Juramentum clerici prestatum laico in dependentibus a potestate sua  
est obligatorium. in. c. petito vestra. nu. 1. de iureiur. fo. 16.
- Juramentum extortum an obliget. ibi. nu. 3.
- Juramentum generale de non essendo contra aliquem an extendatur  
ad causas suas consanguineorum ecclesie sue vel patrie sue. ibi. nu. 4.
- 4 Juramentum non exigitur in purgatione facienda. in. c. literas. nu. 9.  
de presum. fo. 123.
- 3 Juramenti positi in contractu vigore potest principalis conveniri in foro  
ecclesiastico sed an eius heres. i. c. cum sit generale. n. 22. de foro compe. f. 66.
- 4 Juramentum in foro penitentiali interpretatur secundum intentionem  
iurantis sed in foro iudiciali interpretatur secundum ius. in. c. veniens.  
nu. 4. de iureiur. fo. 138.
- Idem secundum Juramentum non tollitur promissum alteri factum so-  
lemniter. ibi. nu. 6. fo. 139.
- Juramento se obligans ad factum compellitur precise nec succedit obli-  
gatio ad interesse. ibi. nu. 7.
- Jurans servare laudum intelligitur iurare de soluenda re laudata vel  
de soluenda pena. ibi. nu. 8.
- 4 Juramentum appositum super actu intelligitur cum omnibus conditionibus et li-  
mitationibus illius actus. in. c. quemadmodum. §. illud aut. n. 5. de iureiur. f. 152.
- Jurans non accusare an possit denuntiare: iurans non denuntiare si de-  
nuntiat an incurrat periculum. ibi. nu. 7.
- Multe conditiones generales que subintelliguntur in iuramento. ibi. nu. 8.
- Juramentum contra legem non tenet si iuramentum est reprobatum  
per ius canonicum. ibi. nu. 11.
- Jurans non accusare an obligetur et quomodo. ibi. nu. 14.
- 4 Juramentum de veritate dicenda potest deferre iudex in causa usurar-  
um et in causa qua imminet peccatum deficientibus alijs probationi-  
bus et eminentibus iudicibus. in. c. ex literis. nu. 4. de iureiur. fo. 163.
- Juramentum de veritate dicenda hodie a parte erigi potest in omni  
causa indirecte mediantibus positionibus. ibi. nu. 5.
- Si probetur contrarium esse usurarium et per famam probetur quosdam suos  
contractus usurarios esse locus delationi iuramenti in defectu. ibi. nu. 6.
- Juramentum in defectu deferatur repetenti usuras qui probabit aduerso-  
sarium suum fuisse usurarium ante post et tempore contractus. ibi. nu. 7.
- Si periuramentum de veritate non potest de vera sorte liquere iudex  
ex conjecturis indicabit. ibi. nu. 8.
- In iuramento de calumnia respondetur per verbum credo et non cres-  
do: in iuramento veritatis per verbum scio et nescio. ibi. nu. 10.
- 6 Juramentum de non infundando non obstat quin aliquo casu possint  
res infundari. in. c. ex parte. nu. 1. 7. 3. de feudis. fo. 92.
- Juramentum de non infundando roma. ponti. in consilio comprehen-  
dit res quarum ecclesia habet utrumque dominium non autem res infundatas vel  
emphyteuticas si aliquo casu vel tempore reuertantur. ibi. nu. 3.
- 6 Juramentum quando concernit utilitatem iurantium non possunt illi  
li contravenire quia nemo potest seipsum absolvere sed concernens fau-  
orem tertii potest per ipsum remitti. in. c. dilecto. n. 21. de preben. fo. 34.
- Contra iuramentum potest venire subsistente causa maxime fauorem  
publicum concernente. ibi.
- 2 Juramentum calumnie sufficit tantum semel prestatum in causa. in. c. prius  
denuntium. §. sexta. nu. 8. de offi. deleg. fo. 86.
- 5 Juramentum honoris regulariter est interdictum periuro: sed iura-  
mentum oneris quod tendit ad ipsum obligandum non est sibi inter-  
dictum si dubitetur ne deiceret. in. c. questionem. nu. 21. de appel. fol. 103.
- 7 Juramenta licita subire non est peccatum. in. c. et si questiones. nu. 2. de  
fimo. fo. 81.
- 6 Juramentum si requiritur cum tactura scripture non valet si scriptura  
non tangatur. in. c. nullus. nu. 2. de regu. fo. 155.
- 3 Juramentum calumnie prestatum post litem contestata. immediate. in. rubr.  
nu. 1. de iur. cal. fo. 122.
- 1 Juramentum delatum a parte parti non admittit postea probationem  
in contrarium in. c. quia propter. §. illud. nu. 3. de elec. fo. 165.
- 4 Juramentum subditi de prestando obedientiam illi cui non debet est  
illicitum. in. c. ea te. nu. 3. de iureiur. fo. 144.
- Jurans fidelitatem per syndicum archiepiscopo an sit feudo privatus. ibi. nu. 5.
- 6 Juramentum quo casu possit subiri in his que dependent ex animo et  
conscientia nostra. in. c. vidua. nu. 5. de reg. fo. 157.
- 5 Juramentum non impedit validitatem actus licet attentans sit periur-  
us. in. c. si diligenti. nu. 7. de prescrip. fo. 39.
- 7 Juramentum ad commodum partium prestatum per partem remitti potest. in. c.



# Repertorium singularium materialium

- preterea. nu. 3. 5. de sponsa. fo. 3.  
 Juramentum sponsalium per sponfos potest remitti. ibi. nu. 4.  
 Juramentum quod principaliter dirigitur deo et quandoque non. ibi. nu. 6.  
 2 Juramentum non requirit necessario tacturam alicuius rei. in. c. ad au-  
 res. nu. 3. quod metus cau. fo. 151.  
 Juramentum magis est observandum quando interponitur super cor-  
 pore christi quam si super alia creatura. ibi. nu. 3.  
 4 Juramenta testium debent scribi per notarium. in. c. qm. n. 33. de proba. f. 31.  
 5 Juramentum non est deferendum illi qui est suspectus de iurare. in. c.  
 pastoralis. nu. 6. de ecce. fo. 5.  
 2 Juramentum quando interuenit compromissio tunc potest peti execu-  
 tio laudis nec requiritur alia emologatio nec succedit obligatio ab in-  
 teresse. in. c. p. tuas. nu. 13. de arbit. fo. 175. De quo vide in nu. 19. fo. 175.  
 Juramentum habet vim clausule rato manente pacto. ibi. nu. 14.  
 7 Juramentum ubi interuenit in sponsalibus facit quod maiores com-  
 pellit possunt ad contrahendum matrimonium. in. c. de illis. cl. j. non. 4.  
 de despon. impub. fo. 14.  
 6 Juramentum prestitum per prelatum in alienatione iurii ecclesie pre-  
 iudicat sibi sed non ecclesie. in. c. cum venissent. nu. 14. de insti. fo. 54.  
 Juramentum primum preiudicat secundo. ibi.  
 Juramentum litis decisorium quod prestatur in supplementum pro-  
 bationis parit actionem secundum utrumque ius ibi. nu. 24.  
 Juramentum non petitur quando verisimiliter timetur de non obser-  
 uatione illius. in. c. ceterum. n. 4. de iur. cal. fo. 127.  
 Juramentum calunie potest omitti etiam parte presente. ibi. n. 8.  
 Juramentum calunie potest ex aliqua causa rationabili remitti ex consue-  
 tudine. ibi. nu. 9.  
 Juramentum calunie potest per principis rescriptum tolli per alium  
 non etiam si eiset legatus principis. ibi. nu. 10.  
 6 Juramentum receptum ab usurario inducit magnam presumptionem  
 contra eum in. c. vos. n. 6. de pigno. fo. 94.  
 2 Juramento contrauentione volens ex noua causa superueniente an audia-  
 tur. in. c. cum inter. n. 8. de r. nun. fo. 10.  
 6 Juramentum an ligauerit iurantem spectat ad iudicem ecclesiasticum.  
 in. c. significante. n. 2. de pigno. fo. 95.  
 Juramenti dubij interpretatio non spectat ad secularem sed ad ecclesia-  
 sticum iudicem ibi. iuramentum positum in casu a lege prohibito obli-  
 gat iurantem si prohibitio legis manauit in odium alicuius et in fauor  
 rem iurantem non tamen tale iuramentum firmat contractum. ibi. n. 4.  
 4 Juramentum iudiciale necessarium quid operetur et iudiciale simplex  
 et quid voluntarium. in. c. iuramentum. n. 1. de iurei. fo. 166.  
 Ex quolibet iuramento licito nascitur actio de iure canonico dummodo  
 materia ad hoc sit apta. ibi. n. 2.  
 Juramentum iudiciale quando deferatur necesse est pars vel iurare vel re-  
 ferre si iussa est a iudice aut iurare aut referre. secus si non ibi n. 4.  
 Juramentum iudiciale vel necessarium recusandi quod sit iusta causa. ibi. n. 5.  
 An possit iuramentum prestitum possit recedi per nouas probationes in co-  
 trarium repertas. ibi. n. 7. fo. 167.  
 1 Juramentum non deferretur in supplementum semiplene probationis quod agi-  
 tur de titulo beneficii. in. c. cum super. n. 10. de cau. pos. et pro. fol. 157.  
 7 Juramentum quantumcunque generale non comprehendit illicita. in. c. cum  
 iuramento n. 1. de homi. fo. 108.  
 6 Juramentum est personale ex parte iurantem et facit mutare forum. in. c. pa-  
 rochiano. nu. 4. de sepul. fo. 140.  
 5 Juramentum sine cautio iuratoria non sunt exigenda ab illis qui pre-  
 sumuntur peccare. in. c. qua fronte. n. 10. de appel. fo. 103.  
 4 An pro iuramento temerario prius quis beneficio vel inhabilitetur ad  
 promotionem vel deponatur. in. c. tua nos. cl. j. n. 3. de iurei. fo. 116.  
 Juramentum licitum transgrediens vel temere iurans qualiter peccat. ibi. n. 4.  
 Juramenti forma quod prestatur a clerico episcopo. ibi. n. 5.  
 5 Juramentum generaliter prestitum intelligi ciuilitate et restringi ad cam  
 honestam et verisimiliter excogitatum. in. c. ad h. c. nu. 5. de appel. fo. 110.  
 4 Juramentum iudiciale retractat per nouas probationes ubi veritas periculū  
 anime non remissibile per partes. in. c. iuramentum. nu. 3. de iurei. fo. 67.  
 Juramentum referre quare non est licitum in actionibus famosis. ibi. nu. 12.  
 Juramentum deferre indistincte nunquid licitum sit in actionibus famo-  
 sis et alijs criminibus. ibi. n. 13.  
 An per nouos testes possit recedi a iuramento iudicali. ibi. n. 10.  
 Juramentum operatur quod valeat stipulatio alteri facta. in. proe. Gre.  
 n. 25. fo. 8.  
 4 Juramentum an sit obligatorium quando interponitur super rebus ius-  
 rantis metu. in. c. peruenit. cl. j. n. 2. de iurei. fo. 128.  
 Juramentum prelati an preiudicat ecclesie et an prelatus obliget. ibi. n. 4.  
 Juramentum emanatum calore iracundie non obligat. in. c. sicut ex literis.  
 n. 2. de iurei. fo. 137.  
 7 Juramentum calunie non excusat a condemnatione expensarum. in. c.  
 caluniam. n. 4. de penis fo. 169.  
 4 Juramentum de redeundo ad carcerem an sit obligatorium. in. c. sicut  
 infra. nu. 4. de iurei. fo. 160.  
 Iurans an obliget si non consentiat ille cui sit iuramentum. ibi. nu. 5.  
 Si duo inuicem iurant et alter iuste impediatur adimplere secundo iur-  
 ans non obligatur. ibi. nu. 6.  
 7 Juramentum et simplex promissio differunt et facilius permittitur con-  
 trauentio contra promissionem quam contra iuramentum. in. c. preterea  
 ca. nu. 7. de sponsa. fo. 6.  
 6 Juramentum extrajudiciale quod sit inter partes nulla inter eas inter-  
 ueniente obligatione saltem nuda est sufficiens secundum utrumque ius ut  
 ex eo agatur ad eius observantiam in. c. cum venissent. nu. 26. de insti. fol. 54.  
 Juramentum potest remitti a parte parti. ibi. nu. 27.  
 7 Juramentum de parendo mandatis ecclesie non habet vim absolutio-  
 nis. in. c. quod in dubijs nu. 1. et 2. de sen. excom. fo. 189.  
 4 Juramenti illiciti relaxatio est necessaria in. c. h. nu. 3. de testi. cog. f. 94.  
 4 Juramentum metu mortis vel rerum amissione interpositum est obli-  
 gatorium quo ad ecclesiam militatem. in. c. verum. nu. 1. de iurei. fol. 138.  
 Juramentum vano metu interpositum an sit obligatorium. ibi. nu. 2.  
 4 Juramentum nunquid sit remissum debitoribus per illa verba testa-  
 toris et heredes restituerent usuras qui probaret. in. c. ad nostrum.  
 cl. j. nu. 11. de iurei. fo. 143.  
 7 Juramentum non impedit matrimonium sequens licet transgrediens  
 sit periurus. in. c. sicut. nu. 3. de sponsa. fo. 9.  
 Juramentum an et quando invalidet actum spiritualem et temporale  
 lem subsequentem ibi. nu. 4.  
 Juramentum non valet contra simplicem promissionem alteri factam. ibi. n. 8.  
 4 Juramentum malitie semper potest exigi quous iuratum sit de calum-  
 nia in. c. ultra tertiam. nu. 3. de testi. fo. 85.  
 4 Juramento contraveniens respectu quantitatatis reatus magis peccat quam  
 venit contra simplicem loquelam in. c. clericus. nu. 5. de iurei. fo. 116.  
 7 Iurans temere mortaliter peccat. in. c. ad audientiam nu. 6. de sponsa. fo. 3.  
 4 Iurans alicui et successoribus vel iurans alicui tantum ex proprio nomine  
 ne proprio vel nomine dignitatis an teneatur successoribus iurare. in.  
 c. veritatis. nu. 2. de iurei. fo. 137.  
 Juramentum non ligat heredes iurantis et sic obligatio circa spiritua-  
 lia non transmittitur ad heredes. ibi. nu. 3.  
 7 Iurans non tenet nisi facta pace si vadit facta tamen treuga an incidat in pe-  
 nam excommunicationis seu periurij. in. c. significauit. nu. 3. de iude. fo. 97.  
 3 Iurare de calumnia recusans si non est condemnatus et iterum incipiat  
 agere an poterit repelli in. c. si. nu. 23. de iura. cal. fo. 151.  
 7 Iurans non releuare secretum si adducatur in testem potest ipsum re-  
 uelare sine metu periurij. in. c. dilectus. nu. 5. de ecce. prela. fo. 148.  
 Iurare nemo potest nolle testificari et si iurauerit iuramentum non valet. ibi.  
 6 Iurans stare in aliquo loco si pro interesse dicti loci aliquando se absen-  
 tet non incurrit periurium. in. c. ex parte. nu. 1. de cle. non resi. fo. 21.  
 7 Iurans vigore alicuius rei cessante illa re absolutus est a iuramento. in.  
 c. cum ex inuncto. nu. 6. de no. ope. nun. fo. 151.  
 Iurans obedire superiori si ille non erit amplius superior censetur ab-  
 solutus ibi.  
 7 Iurans contrahere cum aliqua si vult religionem ingredi debet prius  
 contrahere et postmodum religionem poterit ingredi. in. c. commissum.  
 nu. 1. de sponsa. fo. 7.  
 4 Iurans non diuertere an ex causa possit diuertere et non incurrere per-  
 iurium. in. c. tua nos. cl. j. nu. 7. de iurei. fo. 151.  
 Iurans non redire ad maritum an obstante iuramento possit redire.  
 ibi. nu. 8.  
 9 Iurans alienare nolle bona ecclesie non potest alienare illa de quibus  
 dubitat an sint ecclesie. in. c. vt super. nu. 1. de reb. eccle. alie. fo. 76.  
 Juramentum de non alienando bona ecclesie non extenditur ad bona  
 que tempore iuramenti non sunt de mensa capituli. ibi.  
 Juramentum de non alienando an extendatur ut non possit alienare in  
 utilitatem ecclesie vel rem modici valoris. ibi. nu. 15. et 18.  
 Juramentum simpliciter prestitum intelligit per materiam subiectam. ibi.  
 Juramentum est stricti iuris. ibi.  
 Iurans non alienat inconsulto papa vel sine licentia superioris non po-  
 terit etiam licitam alienationem facere. ibi. nu. 16. et 17.  
 4 Iurans alicui non reuelare secretum si producit in testem debet reue-  
 lare et non peccat. in. c. intimaui. nu. 3. de testi. fo. 53.  
 3 Iurare recusans ex aliqua obstinatione damnabili presumitur heretico-  
 cus. in. c. j. nu. 8. de ferijs. fo. 138.  
 4 Iurans per metum observare id ad quod tenebatur de iure si contraue-  
 nit incidit in periurium sed potest petere absolutionem a tali iuramen-  
 to in. c. ad nostram. cl. j. nu. 3. de iurei. fo. 143.  
 3 Iurans de stando et parendo iuri vel mandatis ecclesie non prohibetur  
 appellare ex legitima causa secus ex friuola. in. c. prout. nu. 1. de do. et co-  
 tu. fo. 198.  
 Juramentum quantumcunque generale non extenditur ad illicita. ibi.  
 Iurans non recusare iudicem non prohibetur ipsum recusare ex causa  
 legitima superuenienti. ibi. nu. 12.  
**Ius** tertij an et quando liceat opponere ad excludendum ius agē-  
 tis in. c. veniens. nu. 25. de prescri. fo. 44.  
 6 Ius conferendi habens potest beneficium recipere a papa in. c. si. nu. 6.  
 de insti. fo. 54.



## Super Lectu. Banormitani.

- 7 Jus civile non dicitur prejudiciale ecclesiis quando potest se habere ad prejudicium et fauorem. in. c. j. nu. 4. de no. ope. nun. fo. 150.
- Jus canonicum seruatur in vtroque foro in concernentibus animam vel interpretationem iuris diuini in quibusdam alijs. de quibus in. d. c. j. n. 5.
- Jus canonicum seruatur in vtroque foro in casu in quo ius civile non potest uidetur. ibi. n. 5.
- Jus canonicum et civile si discordant et vtrumque sit rationabile vtrumque seruabitur in foro suo. ibi. nu. 7.
- Jus civile an et quando seruabitur per clericos. ibi. n. 8.
- 1 Jus eligendi siue presentandi deuoluitur ad eum qui habeat electum vel presentatum confirmare si omnes de collegio vel patronus sine hereditibus mortui sunt. in. c. j. n. 10. de elec. fo. 118.
- 6 Jus quod quis non habet quo casu potest in alium transferre. in. c. cura pastoralis. n. 8. de iure patro. fo. 193.
- 7 Jus canonicum in omnibus in quibus contrariatur iuri civili obseruatur in terris ecclesie. in. c. peruenit. n. 1. de adul. et for. fo. 116.
- Jus civile seruatur in terris imperij indistincte ubi eius obseruantia non inducit peccatum. ibi. n. 2.
- 2 Jus eligendi quomodo et quibus interuenientibus acquiritur. in. c. ij. nu. 23. de resit. in integ. fo. 157.
- 5 Jus canonicum seruatur in terris ecclesie ubi discordat a iure civili etiam in non concernentibus animam. in. c. si duobus. nu. 6. de appel. fo. 92.
- 6 Jus instituendi presentatum vel confirmandi electum an transeat in alium si episcopus est negligens in instituendo vel confirmando. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 12. de conces. preben. fo. 55.
- 5 Jus suum dicitur prosequi ille qui non vult superiorem non idoneum. in. c. dilecti filij. n. 6. de excep. fo. 13.
- 7 Jus legitimandi potest prescribi per inferiorem a principe. in. c. super quibusdam. n. 2. de ver. sig. fo. 203.
- 6 Jus instituendi transit in capitulum sede vacante sed non ius conferendi. in. c. ex frequentibus. nu. 8. de insti. fo. 52.
- 5 Iure suo non priuatur quis ex sola contumacia sed debet procedi contra ipsum alijs remedijs opportunis. in. c. cum super. nu. 22. de re iud. fo. 68.
- 6 Jus in re acquiritur in spiritualibus ex solo titulo citra aliquam traditionem. in. c. inter cetera. nu. 5. de preben. fo. 29.
- 2 Jus decimandi est quid spirituale nec potest cadere in laicum. in. c. peruenit. n. 2. de arbi. fo. 168.
- 1 Jus diuini potest limitari minui et augeri vel distingui si ratio suadet ab ipsa lege posita. scilicet si ratio non suadet. in. c. si. n. 3. de consue. fo. 103.
- 7 Jus percipiendi oblationes in alterius ecclesia quomodo et quanto tempore prescribatur. in. c. cum inter vos. nu. 1. de ver. sig. fo. 204.
- 6 Jus presentandi habens potest presentare filium alias idoneum. in. c. ex ore sedentis. nu. 2. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 72.
- 7 Iuri canonico statuitur in matrimonijs contrahendis. in. c. si. nu. 2. de raptu. fo. 121.
- 7 Jus quando aliquid inducit ex presumptione certa seu ex aliquo facto non sufficit iuri nisi factum sit perfectum et non sufficit inchoasse in. c. adolelescens. nu. 2. de sponsa. fo. 12.
- 6 Jus accrescendi non habet locum in feudis neque in emphyteosibus nisi expresse fuerit dictum. in. c. ex parte. nu. 8. de feudis. fo. 92.
- 5 Jus decimandi an habeat causam continuam. in. c. de quarta. nu. 13. et 21. de prescrip. fo. 23. et seq.
- 1 Jus habere in aliqua re an significet respectu proprietatis an respectu possessionis. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 7. de postula. prela. fo. 113.
- 2 Jus eligendi est prescriptibile. in. c. cum ecclesia. nu. 5. de cau. pos. et p. fo. 154.
- Jus eligendi an perdat ex eo quod in actu electionis aliquis non fuit vocatus. ibi. nu. 11.
- Jus decimandi si fuerit habitum in perceptione certe speciei fructuum sufficit ad prescribendum ius decimandi quo ad quoscunque fructus illius fundi. ibi. nu. 54. fo. 156.
- 6 Jus baptizandi pertinet ad ecclesiam cathedralem alio non constituto. in. c. i. nu. 1. de relig. domi. fo. 183.
- 7 Jus patronatus non potest vendi hoc modo: vendo tibi villam cum iure patronatus quod habeo in ea sed isto alio modo sic: vt vendo villam cum iure patronatus: quod primo casu venit principaliter secundo accessorie. in. c. querelam. nu. 6. de simo. fo. 80.
- 6 Jus conferendi beneficia est prescriptibile: ius vero instituendi an prescribatur remissive. in. c. ex frequentibus. nu. 3. de insti. fo. 52.
- 3 Jus conferendi transit gradatim in superiores ipso iure si illi ad quos spectabat fuerunt negligentes. Ant. in. c. literas. nu. 2. de sup. neg. prela. fo. 34. Et in. c. seq. in. ij. no.
- 7 Jus canonicum attenditur in materia spirituali. in. c. proposuit. nu. 3. de co. in. seruo. fo. 25.
- 2 Jus canonice et accessorie ad illud vt est stallus in choro et locus in capitulo dicuntur spiritualia iura. in. c. cum inter. nu. 1. de renun. fo. 10.
- 1 Jus naturale et eius constitutio quomodo extenditur ad preterita. in. c. si. nu. 8. de consti. fo. 42.
- 6 Jus humanum quotiescunque est fundatum super presumptione non est obseruandum in foro anime si veritas est in contrarium. in. c. raynaldus. nu. 14. de testa. fo. 127.
- 7 Jus accrescendi habet locum in iurisdictionalibus. in. c. ad abolendam. nu. 10. de here. fo. 101.
- 3 Jus funerandi est concessum laicis quo ad possessionem non quo ad dominium. in. c. quanto. n. 10. de iud. fo. 10.
- Juris funerandi cognitio ad quem iudicem spectet. ibi. n. 11.
- 4 Jus diuinum allegari potest in decisionibus causarum. in. c. licet. el. j. n. 3. de testi. fo. 56.
- Jus diuinum potest limitari per ius posituum. ibi. n. 3.
- 3 Jus patronatus participat de spiritualitate et temporalitate. in. rubr. nu. 4. de iud. fo. 2.
- 6 Jus excoicandi non potest prescribi a non habente aliquam iurisdictionem vel prerogatiuam: prout est capitulum, prepositus vel archidiaconus. in. c. ij. n. 7. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 71.
- 7 Jus conferendi beneficia habens non potest illa pro suo vsu retinere siue ibi conferre. in. c. ad aures. n. 1. et 2. de exco. prela. fo. 144.
- 7 Jus percipiendi fructus ad tempus beneficijs vacaturis pro debitis ecclesie soluendis a quo concedi potest. in. c. tua nobis. n. 1. de ver. signi. fo. 206.
- 6 Jus instituendi potest pertinere ad non episcopum de iure speciali. in. c. cum venissent. n. 1. et 2. n. 10. de insti. fo. 53.
- 3 Jus conferendi vel eligendi acquiritur per unicam collationem vel electionem non autem proprietatem. in. c. cum olim. n. 5. de cau. pos. et pro. fo. 193.
- 4 Jus canonicum potest dici ius diuinum. in. c. nimis. nu. 3. de iure iud. fo. 162.
- 6 Jus decimandi est quid spirituale nec potest concedi in perpetuum sed ad tempus sic. in. c. exhibita. n. 4. de renun. fo. 62.
- 7 Jus ad rem acquiritur per electionem sed per collationem acquiritur ius in re. in. c. super his. n. 3. de accu. fo. 64.
- 6 Jus funerandi si est concessum alicui ecclesie censetur concessum cum clauis quod non intelligatur derogatum quin ecclesie parochiali debeatur canonica portio. in. c. certificari. nu. 10. de sepul. fo. 137.
- 6 Jus conferendi vel instituendi habens potest etiam mittere in corporalem possessionem. in. c. ex parte assensu. nu. 2. de conces. preben. fo. 61.
- 6 Jus diuinum non potest tolli sed bene limitari distingui vel interpretari. in. c. significatum. n. 3. de reg. fo. 159.
- 6 Jus instituendi vel confirmandi transit in capitulum sede vacante: sed non ius libere conferendi quando collatio spectabat ad solum episcopum. in. c. auctoritate. n. 8. de insti. fo. 52.
- Adde quod capitulum sede vacante: licet non succedat in libera collatione beneficiorum transit tamen in eum ius instituendi presentatum per patronos que est collatio necessitatis et non libera: nam ex quo presentatus est idoneus debet institui per superiorem. de iure patro. c. nobis. libera enim collatio dicitur quedam donatio que non transit in capitulum: nec etiam in vicarium episcopi sine speciali mandato: vt in. c. si. de offi. vica. lib. vi. quod autem ius instituendi transeat ad capitulum: licet non ius conferendi sede vacante faciat. c. cum olim. de maio. et obe. et c. vnicum. ne sede vacante. lib. vi. et vide no. per Bar. in. l. oes populi. ff. de insti. et iur. et Jo. cal. in. c. si. de cle. non res. si. no. Abb. in. c. ex frequentibus. de insti. n. 8. et optime facit. in. c. j. de insti. lib. vi. Adde Lu. in. sing. suis. sing. cccccxi. inci. fundatores. vbi dicit quod licet vicarius episcopi generalis non possit conferre beneficia: vt in. d. c. si. potest tamen instituere presentatum per fundatorem. casum dicit esse rotundum. in. d. c. ex frequentibus. et adde eundem Lu. singu. decem. inci. de longeva. vbi dicit quod si episcopus abest in remotissimis partibus ad quem impossibile est habere recursum: an eo casu vicarius possit consilium prestare in ecclesijs conferendis seu locis alijs: videtur dicendum quod non per. d. c. si. sed dicit Arch. in. curia romana obtinuisse contrarium: prout ipse refert in. c. rebatina ecclesia. lxiij. dist. p. ter. sing. in. d. c. ex frequentibus. et Ro. ma. tenet contrarium per casum in. c. i. in. si. ne sede vacante. lib. vi. vbi dicit quod in hoc casu valet collatio etiam si nullum consilium vel consensus accipit. super cundo alleg. Fride. de se. consi. cclxviij. vbi firmat quod consensus episcopi requisitus ad validitatem statuti facti per capitulum non potest prestari per generalem episcopum vicarium. et ratio secundum eum: quod est voluntarie iurisdictionis: vt in. d. c. si. de offi. vica. lib. vi. sed pondera: quod d. c. vnicum. in. fin. ne sede vacante. et d. c. si. loquuntur in collatione beneficiorum: et c. ex frequentibus. loquitur in institutione quo casu vicarius episcopi non potest ex officio suo instituere. et alibi non ita bene probatur secundum Abb. ibi et proprie institutio fit de presentato per patronum: et sic est quedam collatio non libera: quod ex quo presentatus est idoneus debet institui per superiorem. xvi. q. viij. decernimus. de iure patro. c. nobis: sed locatio est libera quam scilicet sine presentatione alicuius prouidet alicui de beneficio: ista enim cum sit quedam donatio non transit donatio in vicarium per generalem concessionem per. d. c. si. credo tamen in casu d. c. vnicum. in. si. per illum tex. romanum fuisse bene locutum.
- 6 Jus presentandi habens potest presentare clericum per literas. in. c. ea noscitur. nu. 3. de his que fi. a prela. fo. 68.
- 3 Jus canonicum in concernentibus materiam ecclesiasticam seruat ubique: in alia materia secus quod seruatur in terris ecclesie et ius civile in terris imperij. in. c. clerici. nu. 2. de iud. fo. 24.
- Jus presentandi clericum in aliqua ecclesia an sit prescriptibile. in. c. querelam. nu. 9. de elec. fo. 143.
- 6 Jus primogeniture est transmissibile in heredem. in. c. licet. nu. 8. de voto et vo. re. fo. 176.



# Repertorium singularium materiarum

- 6 Jus eligendi habentes si non eligunt intra ses menses vel tres hodie transfertur ius eligendi in proximum superiorem. in. c. dilectus filius. nu. 2. de concel. preben. fo. 62.
- 2 Jus portandi insignia extra provinciam potest habere quis ex privilegio vel consuetudine. in. c. ad honorem. nu. 7. de auto. et usu pal. fo. 8.
- 5 Jus decimandi prescribitur in aliena parochia spacio quadraginta annorum. in. c. ad aures. nu. 1. de prescri. fo. 25.  
Jura spiritualia non possunt possideri per laicum etiam per tantum tempus de cuius initio non est memoria in contrarium. ibi. nu. 2.
- 5 Jus potest alicui competere ut non vendant victualia in alio loco nisi in suo vel ut non coquat panis vel non moleat granum in alio forno vel molendino: et hoc quod volentes alibi exercere fuerunt prohibiti et prohibitiones acquieverunt per tempus longum. in. c. significante. nu. 1. de appel. fol. 136.
- 3 Jus canonicum servatur ubique in his que concernunt animam. in. c. sepe. nu. 4. de resti. spo. fo. 191.
- 4 Jus quod procedit limitative a regulis iuris potest extendi data paritate rationis. in. c. iuravit. nu. 3. de proba. fo. 10.
- 7 Jus canonicum habet dependentiam a iure divino in multis et in multis a iure civili. in. c. qualiter et quando. el. 5. nu. 3. de accusa. fo. 72.
- 2 **Jura** personalia non possunt ad alios transferri. in. c. 5. nu. 2. de auto. et usu pal. fo. 7.
- 6 Jura episcopalia petens censetur petere tam ea que competunt de iure re communi quam ea que de iure speciali. in. c. constitutus. nu. 24. de reli. do. mi. fo. 89.
- 2 Jura episcopalia possunt prescribi per inferiorem prelatum. in. c. conquirente. nu. 8. de offi. ordi. fo. 121.
- 6 Jura episcopalia vel parochialia possunt cum titulo prescribi. c. cum sint. nu. 8. de deci. fo. 148.
- 5 Jura et bona spectantia ad papam possunt prescribi etiam per ecclesiam inferiorem sed eius suprema potestas non prescribitur. in. c. si diligenti. nu. 11. de prescri. fo. 39.
- 6 Jurum correctionem non debet inducere intellectus subaudit et suppleti in re. c. cum esset. nu. 13. de testa. fo. 117.
- 6 Jura episcopalia possunt prescribi in aliqua ecclesia posita in aliena dioecesi siue cum titulo siue per tantum tempus de cuius initio non est memoria in. c. super eo. nu. 6. de parochiis. fo. 142.
- 6 Jura loquentia de electione non habent locum in postulatione. in. c. quod ingredientibus. nu. 4. de testa. fo. 111.
- 2 Jura personalia non transferuntur etiam per contractum commodatum. in. c. ad hoc. nu. 1. de auto. et usu pal. fo. 30.
- 5 Jura reservata imperatori in signum supreme potestatis prescribuntur tanto tempore de cuius initio non sit memoria. in. c. cum nobis. nu. 3. de prescri. fo. 32.
- 5 Jura episcopalia que sunt prescriptibilia. in. c. cum ex officio. nume. 6. de prescrip. fo. 57.
- 6 Jura episcopalia possunt prescribi contra episcopum. in. c. cum venerabilis. nu. 5. de censu. fo. 105.
- 2 Jura sunt consideranda secundum sensum qui cadit in intellectu periti et subtiliter intuitis. in. c. inter coporalia. nu. 4. de transla. epi. fo. 4.
- 6 Jura spiritualia an et quo casu transleant cum universitate si ipsa universitas alienetur in qua continebatur dicta iura spiritualia. in. c. ad questionem. nu. 6. de rerum permuta. fo. 90.
- 5 Jura et etiam regule possunt limitari per solam rationem naturalem. in. c. ut debitis. nu. 36. de appel. fo. 128.
- 6 Jura episcopalia possunt acquiri per inferiorem prelatum forte per prescriptionem. in. c. 5. nu. 3. de reb. eccle. alie. fo. 73.
- 5 Jura licite deducuntur in argumentum et hoc quod apperte non probat intentum allegantis. in. c. secundo requiris. nu. 4. de appel. fo. 110.
- 6 Jura spiritualia et ecclesiastica possunt vendicari rei vendicatione utilis. nam directe datur vero domino. in. c. cum venerabilis. nu. 2. de religi. domi. fo. 186.
- 5 Jura episcopalia possunt pleno iure prescribi sed non illa que sunt ordinis. in. c. auditis. nu. 4. et 23. de prescri. fo. 34.  
Jus excoicandi vel visitandi potest esse apud plures insolidum et locus est preoccupandi. ibi. nu. 14. et 17.
- 3 **Jurisdictionem** contentiosam in personas duntaxat obtinentes eam in tota dioecesi etiam extra loca propria exercere possunt secus si habent jurisdictionem in territorio limitatam: jurisdictionem vero penitentialem etiam extra territorium dicere possunt. in. c. cum contingat. nu. 33. ver. vii. conclusio. de fo. cope. fo. 18. et in re. pe. c. si quis contra clericum. nume. 54. eo. ti. fo. 60.
- 1 Jurisdictio ex quibus actibus perpetuet. in. c. quoniam autem. nu. 5. de rescri. f. 57.
- 2 Jurisdictio delegata non perpetuatur per subdelegationem. in. c. pastoralis. nu. 3. de offi. deleg. fo. 93.
- 6 Jurisdictio data a legedicitur ordinaria. in. c. in singulis. num. 2. de sta. mona. fo. 182.  
Jurisdictio delegata censet illa quod datur per ista verba vice nostra. ibi. nu. 7.
- 1 Jurisdictio si datur alicui respectu certe qualitatis evanescit pro tunc si negatur illa qualitas. in. c. si clericus. nu. 6. 8. 9. de fo. compe. fo. 60.
- 3 Jurisdictio non perpetuatur ex actu nullo que perpetuat ex citatione. in. c. significaverunt. nu. 17. de iud. fo. 47.
- 9 Jurisdictio in genere an censetur ad unum pertinere per exercitum unius actus vel articuli in iurisdictione. in. c. 5. nu. 3. et 5. de reli. domi. fo. 184.
- 2 Jurisdictio prorogata in aliquem constitutum in dignitate an transeat in successore illo remoto a dignitate. in. c. novit. nu. 6. de offi. leg. fo. 128.
- 2 Jurisdictio si fuerit prescripta in tantum est penes prescribentem in quantum ipse est sollicitus in ea exercenda alias potest ordinarius supplere. in. c. irrefragabili. nu. 1. et 2. de offi. ordi. fo. 119.
- 3 Jurisdictio delegata vtrum duret post absolutionem ab instantia iudicis. in. c. exminata. nu. 22. de iud. fo. 40.
- 6 Jurisdictionis quasi possessio iniuste habita non causat actum validum. in. c. cum dilectus. nu. 4. et 5. de religi. domi. fo. 187.
- 5 Jurisdictio iudicis a quo non suspeditur in his que tendunt in faciliorem exitum appellationis. in. c. qua fronte. nu. 16. de appel. fo. 103.
- 2 Jurisdictionem ordinariam dant lex princeps et consuetudo. in. c. duo simul. nu. 2. de offi. ordi. fo. 116.
- 5 Jurisdictio vicarii est suspensa suspensio vel excoicato episcopo. in. c. dilecti filii. el. 5. nu. 3. de appel. fo. 135.
- 3 Jurisdictio episcopalis etiam cum territorio potest prescribi. in. c. 5. nu. 10. ut lit. pen. fo. 216.
- 7 Jurisdictio temporalium causarum spectat ad regem in regno suo. in. c. cam. nu. 3. qui. si. sint legi. fo. 41.
- 3 Jurisdictionem proantes an teneant stare sine late a tali iudice. in. c. significasti. nu. 22. de fo. compe. fo. 88.
- 2 Jurisdictio delegata durat tanto tempore quanto durat actio ante suam nisi contrario rescripto sit sublata. in. c. querenti. nu. 7. de offi. dele. fo. 90.
- 2 Jurisdictio episcopalis an possit acquiri per alium circa episcopum in aliena dioecesi: et posito quod sic an sit totaliter acquisita an vero sit locus precautioni. in. c. pastoralis. nu. 7. de offi. ordi. fo. 114.  
Et vide. in. c. irrefragabili. in no. eo. ti.
- 2 Jurisdictio tam ordinaria quam delegata perpetuatur per litem contestationem et per citationem in delegatis. in. c. relatu. nu. 1. 2. et 4. de offi. dele. f. 111.
- 3 Jurisdictio in dubio presumitur concessa ordinaria non delegata. ibi. nu. 5.
- 3 Jurisdictio prorogata per actum alium circa litem cote. in. c. 1. nu. 18. de iud. fo. 5.
- 3 Jurisdictio non potest prorogari ad aliam iurisdictionis speciem cum separata. in. c. si diligenti. nu. 30. de fo. compe. fo. 75.
- 3 Jurisdictio ordinaria confertur per legem. in. c. ceterum quia. nu. 2. de iudi. fo. 18.  
Jurisdictio concessa alicui respectu certe rei durat quantum ille vult et potest. ibi. nu. 5.  
Jurisdictio devoluitur ad ordinariam quando ille qui primo habebat non potest vel non vult uti. ibi.  
Jurisdictio potest prescribi. ibi.  
Jurisdictio domini super feudo non potest prorogari a vasallo sine licentia domini. ibi. nu. 9.  
Jurisdictio si fuerit alicui interdicta adhuc valent acta facta nisi talis iurisdictione sit alteri tributa. ibi. nu. 10.  
Jurisdictio devoluitur ad alium proximum superiorem si ille qui eam habebat erat negligens. ibi. nu. 12.  
Jurisdictio data pluribus intelligitur data non omnibus insolidum: sed omnibus simul. ibi. nu. 15.
- 6 Jurisdictio tota an censetur prescripta per prescriptionem unius actus iurisdictionis. in. c. dilectus. nu. 19. de capel. mona. fo. 188.
- 7 Jurisdictio ordinaria non extinguitur per mortem illius qui dat. secus iurisdictione delegata. in. c. ad abolendam. nu. 15. de bere. fo. 101.
- 6 Jurisdictio voluntaria potest exerceri in extraneos consentientes. in. c. sicut te. nu. 14. et 13. ne cle. vel mona. fo. 240.
- 3 Jurisdictionem fori penitentialis duntaxat obtinentes excommunicationem in parochianos etiam indeterminate proferre nequeunt: in habentibus vero iurisdictionem etiam si episcopo inferiores existant aliud est sentiendum. in. c. cum contingat. nu. 33. ver. vii. conclusio. de foro compe. fo. 81. et in re. pe. si quis contra clericum. nu. 54. eo. ti. fo. 60.
- 3 Jurisdictio data alicui per primas literas tollitur per secundas ipso facto. in. c. 5. nu. 4. de do. et contu. fo. 195.
- 2 Jurisdictio delegata perpetuatur per citationem. in. c. si. nu. 1. et 2. nu. 5. de offi. lega. fo. 106. et nu. 10. fo. 110.
- 2 Jurisdictio pluribus simpliciter delegata expirat mortuo uno ex delegatis. in. c. vno delegatorum. nu. 1. de offi. deleg. fo. 104.
- 2 Jurisdictio perpetuatur etiam per simplicem commissionem citationis licet non pervenit ad citandum. in. c. si. nu. 11. de offi. leg. fo. 110.
- 5 Jurisdictio delegata potest pervenire per ordinarium antequam littere delegationis presententur. in. c. ut debitis. nu. 4. et 2. de appel. fo. 126.
- 2 Jurisdictio potest esse penes aliquem absque exercitio. in. c. volentes. nu. 1. de offi. lega. fo. 105.
- 2 Jurisdictio usque ad certum tempus data finito tempore an expiret. in. c. de causis. nu. 1. 9. de offi. dele. fo. 72.  
Jurisdictio delegata potest per partes prorogari. ibi. nu. 2.  
Jurisdictio prorogata est eiusdem nature cuius erat prima. in. c. prudentiam. nu. 4. de mut. peti. fo. 103.  
Jurisdictio potest acquiri ex consuetudine. in. c. ex parte decani. nu. 2. de rescrip. fo. 68.



## Super Lectu. Panormitani.

- 2 Jurisdictio merum et mixtum imperium quid sit et eorum species et an delegentur. in. c. quod sedes. nu. 5. de offi. ordi. fo. 116.
- 6 Jurisdictionem prelatorum turbantes et moniti non desistentes sunt ipso facto excommunicati. in. c. non minus. nu. 8. de immu. eccle. et cemi. f. 224.
- 5 Jurisdictio censetur vniuersaliter prescripta: si sit prescriptus tunc actus illius jurisdictionis. in. c. cum in tua. nu. 5. de decimis. fo. 153.
- 2 Jurisdictio que competeat vni soli an sit indiuidua respectu plurium successorum. in. c. prudentiam. nu. 13. de offi. deleg. fo. 84.
- 7 Jurisdictio non debet vendi: quia ementes ut aliquid lucrentur ultra pecunias iam datas per pbas et nephas inducuntur ad extorquendum. in. c. nu. 5. ne prela. vi. su. fo. 92.  
Et vide. in. c. seq. in. j. no.
- 1 Jurisdictio que habetur habitu tamen an possit delegari. in. c. quoniam autem. nu. 2. de prescrip. fo. 57.
- 7 Jurisdictio iudicandi causas matrimoniales ex consuetudine seu prescriptione acquiri potest. in. c. i. nu. 1. de consan. et affi. fo. 31.
- 5 Jurisdictio ordinaria non censetur reuocata per delegatum. in. c. cum officij. nu. 19. 20. 21. 23. de prescrip. fo. 37.  
Jurisdictio ordinaria censetur tunc reuocata per delegatum quando princeps delegat ex certa scientia. ibi. nu. 22.  
Jurisdictio si perueniat illi coram quo partes ceperunt litigare an confirmet acta iam facta. ibi. nu. 34.
- 5 Inquisitor heretice prauatis non perdit officium per mortem committentis. in. c. cum ex officio. 21. de prescrip. fo. 37.
- 2 Jurisdictio ordinaria delegata an possint simul concurrere. Ant. in. c. significauit. nu. 1. de corpo. viti. fo. 61.
- 3 Jurisdictio est indiuidua sed eius exercitium est diuiduum. in. c. cum si cut. nu. 6. de eo qui mit. in. pos. fo. 214.
- 3 Jurisdictio quam quis habet solo habitu operatur effectus. de quibus in. c. cum contingat. nu. 9. de fo. compe. fo. 77.  
Jurisdictionem quam habent pater dominus maritus in filium: seruum et uxorem. ibi. nu. 20.
- 2 Jurisdictio certo tempore terminata expirat finito tempore: si causa fuerit cepta secus si terminus est prius iudicij. in. c. significasti. nu. 2. de offi. dele. fo. 75.
- 2 Jurisdictio delegata an perpetuetur per subdelegationem alteri facta. in. c. venerabili. nu. 6. de offi. deleg. fo. 100.
- 2 Jurisdictio ordinaria et delegata si simul concurrant an censeatur dignior delegata. in. c. super questionibus. si vero. nu. 5. 7. 8. de offi. dele. fo. 92.
- 1 Jurisdictio episcopi propter eius delictum non deuoluitur ad archiepiscopum sed ad papam. in. c. veniens. nu. 10. de prescrip. fo. 42.
- 5 Jurisdictio tota non preferibitur si quis exercet in certis casibus et hoc si aliter possidet vniuersaliter alias secus. in. c. cum olim. n. 6. de rescrip. f. 41.
- 2 Jurisdictio collata alicui in certo loco ex privilegio non potest exerceri in alio loco etiam in subditos. in. c. excommunicatis. nu. 5. de offi. lega. fo. 109.
- 2 Jurisdictio data a lege vel statuto an sit ordinaria. in. c. suspensionis. nu. 9. de offi. deleg. fo. 101.
- 2 Jurisdictio delegata non potest prorogari ad personas non expressas in rescripto. in. c. p. 2. g. nu. 5. 7. 13. de offi. deleg. fo. 102.  
Jurisdictio in quibus casibus possit prorogari: videlicet an de re ad rem de tempore ad tempus de persona ad personam et de loco ad locum de casu ad casum et de causa ad causam. ibi. nu. 12. fo. 103.  
Jurisdictio per quos possit prorogari. ibi. nu. 16.
- 2 Jurisdictio non potest prorogari in causa feudali sine consensu domini. ibi. nu. 18.  
Jurisdictio delegata expirat re integra morte mandantis. in. c. licet vendi que. nu. 1. de offi. deleg. fo. 95.  
Jurisdictio delegata non perpetuat nisi per actum iurisdictionalem. ibi. nu. 4.  
Jurisdictio perpetuat per solam citationem. ibi. nu. 5.  
Jurisdictio delegata ad diuersas causas an perpetuetur per citationem ad vnam causam. ibi. nu. 6.  
Jurisdictio delegata an extinguatur morte vel dispositione delegati an vero transeat in successorem. ibi. nu. 7.  
Jurisdictio delegata an suspendatur per excommunicationem delegatis. ibi. nu. 8.  
Jurisdictio vicarij suspenditur si episcopus excommunicatur. ibi.
- 2 Jurisdictio delegata potest prorogari tacito consensu partium de re ad rem vel de tempore ad tempus sed de loco ad locum requiritur expressus consensus. in. c. cum olim abbas. nu. 3. 9. 10. de offi. deleg. fo. 97.
- 3 Jurisdictionem prorogans an et quando et usque ad quod tempus potest ipsum penitere. in. c. i. nu. 19. de iudi. fo. 5.
- 7 Jurisdictio in penitentialibus non potest prorogari sed in iudicialibus sic. in. c. quod autem. nu. 6. de peni. et remis. fo. 173.
- 3 Jurisdictio ordinaria competit illis qui sunt electi a collegio vel vniuersitate vel per superiores. in. c. cum ab ecclesiarij. nu. 5. 7. 7. de offi. ordi. fo. 108.
- 2 Jurisdictio quando petitur prorogari que requiruntur ad hoc ut talis prorogatio fieri possit. in. c. p. 2. g. nu. 20. de offi. dele. fo. 104.  
Jurisdictio metu prorogata est ipso iure nulla. ibi. nu. 22.
- 2 Jurisdictio ecclesiastica an possit prorogari per personas ecclesiasticas. in. c. duo simul. nu. 5. de offi. ordi. fo. 116.
- 5 Jurisdictio iudicis magis suspeditur per renocationem cause quam facit superior quam per appellationem. in. c. ut nostrum. nu. 3. de appel. fo. 124.
- 2 Jurisdictio delegata perpetuat per citationem. i. c. gratia. nu. 1. de off. dele. fo. 83.

- Et per que citatio requiratur. ibi. nu. 3.
- Jurisdictio delegata non perpetuat per simplicem subdelegationem. ibi. nu. 5.
- Jurisdictio delegati re integra finit per mortem delegatis nec per processum postea agitatus sed delegatus ignorauerit mortem delegantis. ibi. nu. 10.
- 7 Jurisdictio alteri iudicis prorogatur ex tacito partium consensu litigando coram ipso siue in causa civili siue criminali. i. c. ad petitionem. n. 7. 8. 9. de accu. f. 70.
- Jurisdictio iudicis delegati potest vitari si partes volunt coram alio litigare siue causa sit civilis siue criminalis intellige coram alio. f. cumulative sed non priuatiue. f. quod in totum velint a iudice delegato recedere. ibi. nu. 8. 9.
- 3 Jurisdictio illorum qui presunt alicui collegio potest prorogari. in. c. si significasti. nu. 2. de fo. compe. fo. 85.  
Jurisdictio non prorogat in non habentem alias iurisdictionem. ibi. nu. 5.  
Jurisdictio est insolidum penes vnuquemque ex iudicibus datis. ibi. nu. 16.  
Jurisdictio potest prorogari etiam ex tacito consensu. ibi. nu. 18.  
Jurisdictioni alicuius presentis et acceptantis se submittens non potest amplius ipsum penitere. in. d. c. significasti. ibi. nu. 3.
- 3 Jurisdictionem alicuius iudicis possunt prorogare partes ex sola litis contestatione et sic ex tacito consensu nec requiritur expressus. in. c. ut de bitus. nu. 12. de appel. fo. 127.
- 2 Jurisdictio an transferat intercedente metu. i. c. h. n. 12. quod me. cau. fol. 150.
- 6 **Jurisperitus** non presumitur decipi. in. c. super eo. nu. 5. de regu. fo. 158.
- 1 **Jus patronatus** qui habet in aliquo beneficio an debet grauari si alius vult tale beneficium conferri. in. c. abbatem. nu. 2. de rescrip. fo. 87.
- 1 Jus patronatus non dicitur quid spirituale sed annexum spiritualitati. in. c. sacrosancta. nu. 4. de elec. fo. 173.
- 6 Jus patronatus an probetur per presentationem factam longissimo tempore. in. c. i. nu. 4. de religi. domi. fo. 184.
- 6 Jus patronatus et ius presentandi potest esse penes feminam constitutam in dignitate vel non constitutam. in. c. si. nu. 2. 7. 9. de coel. preben. f. 63.  
Jus patronatus an transeat in maritum quando mulier dedit in dotem rem ubi est ius patronatus. ibi. nu. 8.
- 3 Jus patronatus in pignus habens presentare non potest. in. c. examina nata. nu. 15. de iudi. fo. 39.
- 7 Jus patronatus transit cum vniuersitate vendita: quia participat de temporalitate: eius vero mere spirituale non transit cum vniuersitate. in. c. que relam. nu. 4. de simo. fo. 80.
- 6 Jus patronatus non potest adiudicari vni ex heredibus: quia penes omnes debet esse insolidum. in. c. querimoniam. nu. 3. de iure patro. fo. 193.
- 6 Jus patronatus non potest cedi per creditores nil in bonis habentes. ibi. n. 4.
- 6 Jus patronatus acquiritur ex constitutione ecclesie sic cum consensu episcopi alias secus. in. c. nobis. nu. 2. de iure patro. fo. 196.  
Jus patronatus non queritur per iudeos hereticos et similes. ibi. nu. 3.  
Jus patronatus transit cum confiscatione bonorum. ibidem.
- 1 Jus patronatus dicitur quid spirituale et quare acquiratur. in. c. que relam. nu. 9. de elec. fo. 143.
- 6 Jus patronatus quo casu possit concedi alteri sine consensu episcopi tam inter viuos quam in vltima voluntate siue concedat laico siue loco religioso et quare requirit consensus episcopi. in. c. illud preterendum. n. 3. 7. 6. de iure pa. f. 192.  
Jus patronatus quando alienatur cum vniuersitate non requirit auctoritas episcopi. ibi. nu. 4.  
Jus patronatus non transit cum vniuersitate quando dicitur vendi villam vel castrum cum iure patronatus in eis existente. ibi.
- 6 Jus patronatus licet non possit vendi in specie tamen transit cum vniuersitate. in. c. tua. nu. 9. de decimis. fo. 150.
- 5 Jus patronatus non potest per laicum prescribi. in. c. cam. nu. 4. de prescrip. fol. 26.
- 6 Jus patronatus transit in heredes etiam extraneos. in. c. i. nu. 2. de iure patrona. fo. 189.  
Jus patronatus non transit nec in filios vel filias siue alios in certa re heredes institutos dato alio herede vniuersali. ibi. nu. 192.  
Jus patronatus transit non solum in masculo sed etiam in feminas. ibi. nu. 3.  
Jus patronatus si competit infanti an presentabit tutor vel pupillus: remissive. ibi. nu. 4.  
Jus patronatus transit in heredes vel successores in stirpes non in capita. ibi.
- 2 Jus patronatus est indiuiduum etiam penes plures heredes. ibi. n. 6. 7. 7.  
Jus patronatus est apud quemlibet heredum insolidum etiam si sint heredes pro inequalibus. ibi. nu. 7.
- 2 Jus patronatus potest prescribi per laicum. in. c. dilectus. nu. 3. de offi. le. fo. 108.  
Jus patronatus quando competit laico non potest papa illud beneficium conferre non facta mentione de tali patronatu laici. ibi. nu. 4.
- 6 Jus patronatus quod sit eius diffinitio. in. rub. n. 3. de iure patro. fo. 189.  
Jus patronatus acquiritur aut quia quis donauit ecclesiam aut construxit aut concessit locum pro ea edificanda. ibi. nu. 6.  
Jus patronatus potest esse penes plures dotantes vel fundantes vel construentes ecclesiam. ibi.
- Jus patronatus non acquirit ille qui modicum dat pro dote ecclesie nisi concurrat cum alijs insimul dotantibus quo casu tam ille qui modicum quam ille qui multum dat efficitur patronus. ibi.



# Repertorium singularium materiarum

- Ius patronatus** semel acquisitum transmittitur ad heredes. ibi. nu. 7.
- 2 **Ius patronatus** causa subigitur cognitioni ecclesiastice. in. c. quanto. nu. 1. 2. 4. de iudi. fo. 9.
- Ius patronatus** non potest vendi nisi cum vniuersitate secus ius mere spirituale. ibi. nu. 5. 7. 9. fo. 10.
- Ius patronatus** transit ad heredes etiam extraneos. ibi. nu. 8.
- Ius patronatus** quod est in vniuersitate super qua iudicabit laicus an iudicium annullat respectu ipsius iuris patronatus. ibi. nu. 9.
- Ius patronatus** an conficitur per crimen lese maiestatis. ibi. nu. 11.
- Ius patronatus** si fuit donatum vel aliter alienatum iudex ecclesiasticus cognoscet super validitate talis alienationis. ibi. nu. 11.
- 6 **Ius patronatus** quando confertur extraneo requiritur consensus epi si secus si confertur copatrono. in. c. ex insinuatione. nu. 4. de iure pa. fo. 194.
- Ius patronatus** non transit nisi in heredes in hereditate. ibi. nu. 6.
- Ius patronatus** si donetur alicui in perpetuum potest donatarius donatorem presentare secus si concedatur ad tempus. ibi. nu. 7.
- 6 **Ius patronatus** ut possit presentare quem vult debet eo priuari etiam emens ipsum cum vniuersitate. in. c. qz clerici. nu. 1. 2. 5. de iure pa. f. 191.
- 7 **Ius patronatus** non potest vendi nisi cum vniuersitate nec potest diffiniri in iudicio seculari. in. c. consulere. nu. 4. de simo. fo. 89.
- 6 **Ius patronatus** si fuerit donatum a patrono siue etiam ecclesia cum consensu episcopi an videatur donatum non solum respectu presentandi sed etiam quo ad temporalia. in. c. de monachis. nu. 11. de preben. f. 27.
- Ius patronatus** non potest concedi laico sine consensu episcopi si vero concedatur loco religioso tunc non requiritur consensus epi. ibi. nu. 13.
- 6 **Ius patronatus** laicorum datum ecclesie vel alicui religioso assumit naturam iuris patronatus quod habent religiosi. ibi. nu. 6. 7. nu. 14.
- 6 **Ius patronatus** potest esse penes ecclesiam. in. c. significasti. num. 1. de iure patro. fo. 195.
- 6 **Ius patronatus** consistens in aliqua vniuersitate temporalium transit cum dicta vniuersitate nisi specie fuerit exemptum. in. c. ex literis. n. 1. 2. 7. 10. de iure patro. fo. 191.
- Ius patronatus** potest esse accessorium rebus temporalibus. ibi. nu. 2.
- Ius patronatus** non transit cum villa pignorat: sed locata sic quamvis locatio est ad longum tempus secus ad modicum. ibi. nu. 5.
- Ius patronatus** de transire cum vniuersitate quoniam venditur villa vel castrum in quorum vniuersitate inest ius patronatus secus si quis vendat iura que quis habet in aliqua villa quo casu non venit ius patronatus. ibi. n. 10. 7. 11.
- Ius patronatus** venit appellatione bonorum. ibi. nu. 12.
- Ius patronatus** transit cum hereditate vendita. ibi. nu. 13.
- Ius patronatus** quod quis habet in aliquo loco ad quem itur per palatium non transfertur vendito dicto palatio. ibi. nu. 14.
- 5 **Ius patronatus** non transit in creditorem qui habet in pignus locum ubi est ecclesia patronata. in. c. cum bertoldus. nu. 2. 36. 38. de re iudi. fo. 69. 7. seq.
- Ius patronatus** transit in emptorem et conductorem. ibi.
- 6 **Ius patronatus** non queritur in ecclesia per dotationem factam: licet vnus minus dederit in dote quam alius. in. c. ad audientiam. n. 4. de ecc. edi. f. 220.
- Ius patronatus** non queritur ex non sufficienti dotis constitutione ad quam integrum potest patronus compelli si vult ius patronatus exercere. ibi.
- Ius patronatus** an habere potest vna ecclesia in aliam. ibi. nu. 6. 10. 7. nu. 1.
- 6 **Ius patronatus** consistens in re feudataria an alienato feudo alienetur ius patronatus. in. c. cum seculum. nu. 2. de iure pa. fo. 193.
- Ius patronatus** transit in heredes etiam extraneos. ibi. nu. 3.
- Ius patronatus** non transit in filiam dotatam que renuntiavit hereditati paterne. ibi. nu. 4.
- Ius patronatus** non transit in filios non heredes. ibi. nu. 5.
- Ius patronatus** potest transferri titulo particulari siue regulari in laicos cum consensu episcopi: in clericos vero etiam sine consensu episcopi. ibi. nu. 6.
- 6 **Ius patronatus** acquiritur propter reedificationem ecclesie. in. c. quos manu. nu. 8. 7. 11. de iure patro. fo. 190.
- Ius patronatus** an et quomodo queratur ex noua constitutione dotis facta ecclesie iam simulate. ibi. nu. 9.
- Ius patronatus** est species seruitutis ipsius ecclesie. ibi.
- Ius patronatus** non queritur ex sola datione rei ecclesie sed oportet dicere ratione dotis vel animo querendi ius patronatus. ibi. nu. 10.
- Ius patronatus** quod queritur ex sola constructione ecclesie perditur si ecclesia ruat secus illud quod acquiritur ex datione fendi vel alterius loci ubi construitur ecclesia vel illud quod queritur ex dotatione. ibi. nu. 11.
- 7 **Ius patronatus** non queritur in ecclesia edificata sine licentia episcopi. in. c. cum olim. nu. 9. de priui. fo. 15.
- 5 **Ius patronatus** non queritur nisi ex constructione et edificatione. in. c. cum venerabilis. nu. 46. de excep. fo. 12.
- Ius patronatus** non acquiritur populo si ecclesia non habet patronum. ibi. nu. 47.
- Ius patronatus** an acquiritur populo ex consuetudine vel presentatione. ibi.
- 6 **Ius patronatus** titulo singulari vendi non potest sed titulo vniuersali sic. in. c. de iure. nu. 1. 2. 2. de iure patro. fo. 194.
- Ius patronatus** dicitur res spiritualitati annexa et non recipit estimationem. ibi. nu. 2.
- 2 **Ius patronatus** queritur per traditionem fundi in quo habet edificatio ecclesie. Intro. in. c. proposuit. nu. 1. de fil. pres. by. fo. 52.
- 4 **Ius patronatus** quod transmittitur in heredes acquiritur ex sola fundatione ecclesie. in. c. significasti. nu. 1. de testi. fo. 76.
- 7 **Ius patronatus** contra patronum est prescriptibile secus contra ecclesiam. in. c. sanc. nu. 2. de priui. fo. 153.
- 6 **Ius patronatus** non potest concedi inter viuos sine autoritate episcopi alias secus. in. c. quod autem. nu. 1. 9. 7. 11. de iure patro. fo. 190. 7. seq.
- 6 **Ius patronatus** an publicetur publicatis bonis alicuius delinquentis. in. c. ex parte. nu. 9. de studis. fo. 92.
- 6 **Ius patronatus** potest donari a patrono vno loco religioso sine licentia prelati. in. c. consultationibus. nu. 4. de dona. fo. 104.
- 6 **Ius patronatus** confiscatur cum alijs bonis et transit in fiscum. in. c. cum laici. nu. 3. de iure patro. fo. 193.
- 7 **Iustitia** non debet preiudicari respectu consanguinitatis vel amicitie. in. c. nemo. nu. 4. de simo. fo. 80.
- 7 **Iustitie** ministri an peccent exercendo officium suum. in. c. perpendimus. nu. 5. 9. 7. 11. de sen. excom. fo. 185.
- Et vide que habentur. in. c. seq. eo. ti.
- 2 **Iustus** siue religiosus si deliquerit mitius punitur quam laicus propter merita precedentia. in. c. nisi specialis. nu. 2. de offi. lega. fo. 106.
- 1 **Iustum** et honestum si concurrunt presertur honestum. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 17. de postu. prela. fo. 117.
- 5 **Iustus** iudicis de mittendo aliquem in possessionem durat biennio: postea vero requiritur nouus processus nisi creditor ex rationabili causa fuerit impeditus quo casu habetur pro possessore. in. c. cum aliquibus. nu. 7. de re iudi. fo. 53.
- De litera L.
- 4 **Liborans** eodem vel simili aut dissimili de licito repellitur a testimonio. in. c. personas. nu. 1. de testi. fo. 54.
- Testis an possit testificari si habet consimilem causam illi in qua testificatur. ibi. nu. 2.
- 6 **Laicus** non tenetur obedire pape in temporalibus. in. c. veniens. n. 4. de voto et vo. re. fo. 174.
- 6 **Laicus** non potest prebendari in ecclesia ut sit ibi tanquam canonicus sed ut habeat prebendam in stipendium sic. in. c. ea que nu. 11. de sta. mona. fo. 183.
- 3 **Laicus** conuenit a clerico coram iudice a laico potest etiam conueniri coram ecclesiastico nisi suspectus. in. c. si clericus. nu. 1. de fo. compe. fo. 60.
- Laicus** ex consuetudine potest conueniri coram iudice ecclesiastico: sed non agatur de re gaudente privilegio fori. ibi. nu. 5. 7.
- Laicus** regulariter non conuenit laicum coram ecclesiastico nec de hoc papa concedit literas. ibi. nu. 7.
- 6 **Laici** non possunt in canonicos institui quia ius spirituale non cadit in laicos: possunt tamen habere prebendas simplices quia consistunt in temporalitate. in. c. ij. nu. 1. 7. 4. de insti. fo. 51.
- Laici** non possunt esse vel intervenire in electione alicuius prelati etiam de consuetudine nisi essent laici habitu et professione: prout sunt monachi laici vel conuersi alij secus. ibi. nu. 6.
- Laici** non possunt prescribere iura spiritualia nisi sint laici conuersi: quia isti non sunt simpliciter laici. ibi. nu. 7.
- 1 **Laici** an possint statuere etiam in fauorem ecclesiarum. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 4. 9. 7. 12. de consi. fo. 30.
- Laici** non possunt statuere super bonis patrimonialibus. ibi. n. 21. fo. 32.
- Laici** non possunt committere cause clericorum nisi a papa. ibi. nu. 5.
- 4 **Laici** admittuntur in testes quando contra clericos agitur ciuilititer vel de crimine ciuilititer. in. c. ex parte. nu. 2. de testi. fo. 41.
- 5 **Laici** etiam cum clericis non habent electionem prelati nisi ex consensu solius pape. in. c. nobis. nu. 9. de iure pat. fo. 196.
- 7 **Laicus** potest conueniri pro pace rupta coram iudice ecclesiastico. in. c. super quibusdam. nu. 10. de verb. sig. fo. 203.
- 7 **Laici** publice delinquentes possunt puniri a iudice ecclesiastico vel per excommunicationem vel per aliam penam. in. c. excommunicatione. nu. 3. de rap. fo. 119.
- 7 **Laicus** potest adire ecclesiasticum iudicem et compelli sponsam ad contrahendum an autem possit adire iudicem secularem et quoniam. in. c. ex literis. nu. 4. de spon. fo. 5.
- 4 **Laici** non admittuntur in testes in causa criminali contra clericos. in. c. de cetero. nu. 2. de testi. fo. 48.
- Laicus** admittitur in testem contra clericum ubi crimen clerici non potest probari nisi per laicum. ibi. nu. 3.
- Laicus** admittitur in testem contra clericum quod eius delictum est notorium. ibi. nu. 4.
- Laicus** testificans contra clericum de crimine saltem facit indicium. ibi. nu. 5.
- Laicus** admittitur in testem contra clericum quando agitur de crimine ciuilititer et in exceptis criminibus. ibi. nu. 6.
- 1 **Laicus** non potest habilitari ad ius spirituale tenendum nisi a papa. in. c. sacrosanctum. nu. 2. de elec. fo. 173.
- 3 **Laicus** non potest vigore prescriptionis conferre beneficia sed ex priuilegio potest. in. c. nouit ille. np. 2. 2. de iudi. fo. 33.
- Laicus** verum possit esse notarius in causis spiritualibus. in. c. innotuit. nu. 1. de elec. fo. 138.
- 1 **Laicus** ex priuilegio potest habere ius eligendi secus ex consuetudine. in. c. quisquis. nu. 4. de elec. fo. 165.



## Super Lectu. Panormitani.

- 3 Laici admittuntur in testes contra clericos in spiritualibus et in alijs civilibus secus tñ in criminalibus. in. c. cū olim. nu. 4. de do. r. cōtu. f. 204.
- 6 Laici etiam reges nō possunt donare nec ecclesias nec decimas nec huiusmodi donatarij ex tali titulo possunt prescribere. in. c. dudum. nu. 1. §. 7. de decimis. fo. 153.
- 6 Laicus de consuetudine an possit habere ius conferendi: remissive. in. c. quod autem. nu. 12. de iure pa. fo. 191.
- 6 Laici imponentes collectas clericis vel ecclesijs vel eorum iurisdictionem usurpantes si nō desistunt sunt excommunicati cum eorum fauoribus. in. c. non minus. nu. 1. §. 7. de immu. ecc. r. cemi. fo. 224.
- 3 Laici possunt prorogare iurisdictionem sui iudicis sine eius consensu et aliorum superiorum et loquitur tam in temporalibus q̄ in spiritualibus. in. c. significasti. nu. 4. §. 7. de foro compe. fo. 85.
- 2 Laicus conuentus coram suo iudice seculari si postea efficiatur clericus an questio sit terminanda coram seculari an coram ecclesiastico iudice. Antio. in. c. j. nu. 4. de obli. ad ratioci. fo. 58.
- 7 Laicus potest testificari contra clericum quando crimen est notorium. in. c. cum dilectus. nu. 5. de purga. cano. fo. 164.
- 3 Laicus est incapax proprietatis et possessionis iuris spiritualis secus nude detentionis. in. c. ij. nu. 6. §. 9. de iura. cal. fo. 125.
- Laic⁹ cognoscit de iniuria illata eccleie vel ecclesiastice persone. ibi. nu. 8.
- 1 Laicus virū possit habere prebendam. in. c. cū. m. nu. 21. 23. de consti. f. 28.
- 3 Laici non possunt cognoscere de causis connexis spiritualibus. in. ca. quanto. nu. 1. de iudi. fo. 9.
- 3 Laicus potest statuere circa clericos in eorum fauorem citra pape voluntatem. in. c. j. nu. 3. de iura. cal. fo. 122.
- 6 Laici quo casu possunt ecclesias conducere saltem quo casu redditus suos. in. c. secundum. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 5 Laicus potest statuere super rebus ecclesie ipsas priuilegiando. in. c. cū nobis. nu. 1. de rescri. fo. 32.
- 2 Laicus nō potest etiam cum clerico cognoscere de rebus spiritualibus nec tāq̄ iudex nec arbiter aut arbitrator vel amicus cōpositor etiā per viam reconuentionis nisi ex iussu pape solius. in. c. contingit. nu. 1. de arbi. fo. 174. et nu. 3. §. 4. fo. 80.
- Laicus potest esse assessor iudicis ecclesiastici. ibi. nu. 4.
- 3 Laicus an et quo casu potest prorogare iurisdictionem sui iudicis. in. c. si diligenti. nu. 14. de fo. compe. fo. 74.
- 7 Laicus subiaceat iurisdictioni ecclesiastice ratione peccati. in. c. a nobis. el. ij. nu. 5. de sen. excom. fo. 187.
- 6 Laicus potest intervenire aliquo casu in consilio generali quo facere solet archiepiscopus maxime quando tractantur negotia pertinentia ad laicos quo casu vocantur non solum vt audiant sed vt iudicent. in. c. si. nu. 5. de his que fi. a prela. fo. 70.
- 3 Laicus spoliatus iure decimandi an possit intentare possessorium. in. c. ex parte. nu. 19. de resti. spo. fo. 184.
- 6 Laicus potest habere prebendam qñ nō est annexa canonicatu: canonicus vero non potest esse. in. c. maioribus. nu. 4. de preben. fo. 25.
- 7 Laicus propter adulterium subijcitur foro ecclesiastico. in. c. significasti. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 7 Laici qui in clandestinis matrimonijs interueniunt peccant et an puniri debeant. in. c. cum inibitio. nu. 5. de clandesti. desponsa. fol. 17.
- 1 Laici in concernentibus peccatū habent iudices papam et imperatorem. in. c. ex parte. nu. 5. de consue. fo. 103.
- 3 Laicus non potest declinare forum pape etiam conuentus a clerico. in. c. cum causam. nu. 29. de iura. cal. fo. 129.
- 6 Laicus cōmittens sacrilegium decapitatur et bona applicantur monasterio cui intulit iniuriā. in. c. monasteria. nu. 6. de vi. et honesta. cleri. fo. 5.
- 7 Laicus baptizans etiam efficitur pater spiritualis et per hunc actum oritur cognatio spiritualis: prout in alijs dictum est. in. c. ex literis. nu. 8. de cognat. spiri. fo. 28.
- 2 Laicus an possit semper conueniri ex quacūq̄ causa coram iudice ecclesiastico si non reperiatur iudex secularis vel nolit iustitiam facere. in. c. significantibus. nu. 5. de offi. deleg. fo. 101.
- 1 Laicus licet possit esse procurator in spiritualibus non tamen pōt esse arbiter. in. c. causam que. nu. 5. de ele. fo. 128.
- 1 Laicus non potest esse canonicus. in. c. bone memorie. el. j. nu. 4. de postu. prela. fo. 10.
- 7 Laici capere possunt clericos ex voluntate episcopi sine metu excommunicationis et quare. in. c. vt fame. nu. 1. 4. 7. de sen. excom. fo. 191.
- 1 Laic⁹ nunq̄ pōt prescribere actū spūalē. in. c. quanto. n. 2. de cōsue. f. 94.
- Laicus de mandato pape an possit dare chrisma. ibi. nu. 8.
- Laici an et que sacramēta possunt ministrare tempore necessitatis. ibi. numero. 12.
- 1 Laicus ex permisso pape potest excommunicare. in. c. ab excommunicato. nu. 6. de rescrip. fo. 87.
- 6 Laicus potest excommunicare et esse commissarius in causa spirituali ex permisso pape. in. c. si. nu. 2. de cle. egro. fo. 51.
- Laicus non potest cognoscere causas spirituales nisi ex commissione pape. in. c. massana. nu. 2. de elec. fo. 83.
- Laici eligendo reddunt electionem ipso iure nullam. ibi. nu. 3. §. 5.
- 4 Laicus etiam femina admittitur in testem contra clericum quando de crimine agitur ciuilitur. in. c. quoniam. nu. 1. de testi. fo. 3.
- 3 Laici possunt esse testes contra clericum infamatum sed regulariter nō. in. c. cum non ab homine. nu. 20. §. 22. de iudi. fo. 27.
- Laic⁹ dicit minister ecclesie et dicit eam iuuare in occurrentibus. ibi. nu. 42.
- 6 Laicus est incapax iuris spiritualis. in. c. quāuis. nu. 2. de deci. fo. 148.
- Laici conuersi sunt capaces spiritualitatis et possunt eis concedi decime et oblationes ecclesiastice et possunt habere ecclesias in quibus tamē debēt seruire per clericos. ibi. nu. 3.
- 2 Laicus an possit cognoscere spiritualia vna cum clerico. in. c. per tuas. nu. 3. de arbi. fo. 175.
- 3 Laicus potest esse assessor iudicis ecclesiastici. in. c. decernimus. nu. 13. de iudi. fo. 9.
- ¶ Cossetus doctor excellentissimus. Hoc idem tenet Hosti. ibi alle. c. cōtingit de arbi. qz assessor nō iudicat nec hz iurisdictionē. vt i. l. j. de offi. assel. nec hz aliquā potestatem nisi officiū cōsulēdi nec potest sibi committi facultas dictandi sententiam in spiritualibus. qd dictū Host. sequitur do. Ant. et do. Abb. et ibi sequit Bal. qui dicit qd assessor hz potius consulere q̄ iudicare: vt in. l. metum. §. 2 licet. ff. qd met. caus. qz assessor habet assistere et consulere non pronuntiare nisi sit interlocutoria iuris: puta talis libellus est ineptus pro certo videtur qd nō sit vera doctrina fm do. meum do. Barb. in. c. decernimus. l. 3 hodierni ep̄i communiter habuerint assessores laicos versutos et teneant vicarium qui sepe numero est vnum pecus et literas ignorat et illi assessores laici quo ad effectū iudicāt. et mouetur his rationibus qd laicus non possit esse assessor ep̄i. Primo ex ter. d. c. decernimus. vbi dicitur quod non potest laicus tractare causas ecclesie cōfuncto. c. tua. de his que fi. a prela. cum glos. sua vbi fm eū videtur causas contra communē op̄i. Secundo adducit text. in. c. in noua. xvij. q. vij. dicitur qd laici non possunt tractare negotia ecclesiastica. Tertio qd prelati nō possunt disponere causas ecclesiasticas in dicio laicorum. Quarto si aliter diceremus sequeretur quod istud verbum tractare: apponeret superflue in. d. c. decernimus. Quinto qd laici cōter sunt ignari circa causas ecclesiasticas vel melius: prelati sunt ignari circa causas decidendas et constituūt laicos assessores quorum cōsilia decidunt causas cōtra dispositionē. d. c. decernimus. et posito qd cōmunis op̄i. esset vera tamen procedet qñ non essent clerici sufficientes ad consulendum. ar. d. c. relatum. ne cle. vel mona. Sed melius argu. in. c. inter quatuor. de relig. do. Iudicio meo iste rationes non militant nec stringunt: qz ex quo assessor non iudicat nec exercet aliquā iurisdictionē: sed tantū cōsuluit qd hec iura nō pōt cūa peritioribus habendū sit cōsiliū per ter. celebrē. in. l. si alia. C. de inge. et ma. in ver. si tractatū cū peritioribus habuisses facile cognosceres. nec ob. d. c. decernimus. qz consulendo proprie quis nō dicitur iudicare et tractare: prout capitur in. d. c. decernimus. qd illud verbum ibi positum hz importare actum iudicij ad hoc vt ille ter. cōgruat rubro. ar. l. imperatores. si de in. di. adie. et glo. in. c. tibi qui. de rescrip. lib. vi. et in. c. cū monasterium. de elec. et in. c. bone memorie. de confir. vt. vel inuti. et in. c. si super gratia. de offi. deleg. lib. vi. et in. c. j. de offi. deleg. Et adde qd si reperiatur scriptū qd ep̄s cōstituit laicum vicariū suum impropriabatur verba et intelligetur de assessore per. l. pater seuerinam. §. conditionum verba. ff. de condic. et demonstra. l. et puto. ff. fami. berci. l. proculus. ff. de usufruc. constitutus. coniuncta gl. de religi. domi. ita concludit Bal. in. c. decernimus. de iusdic. quod non placet domino meo ibi quia interpretatio cadit super re dubia: vt in. c. cum contingat. de rescri. et in. l. ij. C. de legi. sed in casu nostro nulla est dubitatio ergo cessat interpretatio vt in. l. ille aut ille. §. cū in verbis. ff. de leg. ij. Item qz interpretatio fit contra proferentem: vt in. l. veteribus. C. de pactis. nec ob. d. §. conditionum. qz cōcurrebant verba et mens in genere et fauor vltime voluntatis sed iudicio meo magis placet dictum Baldi quia semper debemus capere intellectum vt res potius valeat q̄ pereat. l. quoties. ff. de rebus dub. c. abbate. de ver. signi. cum simi. nec ob. l. veteribus. qz illa. l. loquitur in contractibus seu in materia preiudiciali sed in creatione vicarij seu assessoris fauorabilis et nemini preiudicialis. nec est verisimile quod episcopus ignoret laicū non posse esse vicarium vnde debemus mentem suam coniecturare in saniozem partem et impropriare ne actus remaneat inualidus: per. d. §. conditionum verba. cum alijs iuribus preallegatis.
- 7 Laicus non potest accusare clericum criminaliter. in. c. nulli episcopo. rum. nu. 8. de accu. fo. 57.
- 6 Laicus non potest habere beneficium ecclesiasticum in titulum. in. c. ioseph. annes. nu. 7. de cle. coniug. fo. 16.
- 6 Laici respectu pie cause conueniunt et conueniuntur a iudice ecclesiastico. in. repe. c. cum esses. nu. 33. de testa. fo. 119.
- 6 Laicus potest decimas quas habet in feudum ab vna ecclesia alteri donare cum consensu solius dioecani. in. c. cum apostolica. nu. 1. §. 7. de his que fi. a prela. fo. 68.
- 3 Laicus potest deprebendere clericum in facinore. in. c. cum non ab homine. nu. 10. §. 12. de iudi. fo. 26.
- 3 Laici etiam in temporalibus conueniuntur coram legato pape in terris subiectis ecclesie quo ad temporale iurisdictionē. alias secus etiam vacante imperio. in. c. cum venissent. nu. 2. de eo qui mit. in pos. fo. 114.



# Repertorium singularium materialium

- Laicus etiam ex consuetudine non habet ius eligendi: qz est quid spirituale. in. c. querelam. nu. 6. de elec. fo. 143.
- Laicus an prescribat ius patronatus. ibi. nu. 9.
- Laicus non potest nec possidere nec prescribere ius patronatus ibi.
- 3 Laicus non potest excipere contra clericum qui vult testificari coram eo. in. c. at si clerici. nu. 2. de iudi. fo. 17.
  - 1 Laicus nō pōt esse vicarius. in. c. cū causam. nu. 9. de elec. fo. 147.
  - 7 Laici siue inimici nō possunt accusare clericos criminaliter etiam si de crimine sint infamati. in. c. cū. p. manconela. nu. 15. 6. de accu. fo. 59.
  - 7 Laicus an possit relinquere aliquid ecclesie cum onere vt dicantur singulis mensibus tot mīsse vel huiusmodi. in. c. qm̄. cl. ij. nu. 2. ne prela. vi. fo. 92.
  - 3 Laici nullo modo possunt tractare negotia ecclesiastica. in. c. ij. nu. 1. 3. 4. 5. 7. 9. 10. 11. 19. de iudi. fo. 8.
  - Laicus nō pōt excommunicare nisi ex permīssu solius pape. ibi. nu. 5.
  - Laicus non potest esse vicarius ep̄i. ibi. nu. 9. 12.
  - Laicus an possit esse notarius in causis ecclesiasticis. ibi. nu. 14. fol. 9.
  - Laicus an possit preiudicare. ibi.
  - Laici possunt necessitatibus baptizare et cōfessionē audire. ibi. nu. 19.
  - 7 Laicus efficitur de foro ecclesie propter adulterium. in. c. i. nu. 6. de con. in. lepro. fo. 24.
  - 3 Laici vsurpantes bona ecclesie puniuntur per iudicem ecclesiasticum. in. c. conquestus. nu. 1. de fo. compe. fo. 83.
  - 3 Laicus habet iurisdictionē in clericos qm̄ habet iurisdictionē respectu certe cause que viget in clericis. in. c. ceterum. nu. 6. de iudi. fo. 9.
  - 1 Laici neqz prescriptione neqz consuetudine acquirunt spiritualia. in. c. si. nu. 15. de consue. fo. 106.
  - 6 Laici valde honeste possunt appellari religiosi in. c. abolende. nu. 4. de sepul. fo. 139.
  - 6 Laicus non potest prescribere res spirituales. qz eas non potest possidere. in. c. cum apostolica. nu. 2. de his que fi. a prela. fo. 70.
  - Laicus non acquirit titulum rei ecclesiastice etiam quod eam detineat rittanto tempore de quo non extat memoria in contrarium. ibi.
  - 6 Laici nō possunt disponere etiam sup rebus palibus ecclesie nec super spiritualibus et annexis. in. c. si. nu. 4. 5. de reb. eccle. alie. fo. 78.
  - Laici possunt statuere in ampliandis vel restringendis pompis exequialibus dūmodo nō concernant animas defunctorum puta qd non celebrent nisi tot mīsse quo casu credo q nō possint statuere. ibi. nu. 6.
  - 5 Laici non possunt prescribere ius decimandi: qz cū sit quid spirituale non possunt illud possidere in. c. causam. nu. 1. de prescrip. fo. 26.
  - Laici conuersi qui possunt dici religiosi possunt spiritualia prescribere: qz non sunt simpliciter laici. ibi. nu. 5.
  - 2 Laicus est incapax vniuersalis administrationis bonorū ecclesie. Ant. in. c. ij. nu. 2. 8. de eta. et quali. fo. 42.
  - 7 Laicus ex permīssu pape potest excommunicare sed non ex permīssu ep̄scopi. in. c. canonica. nu. 3. de sen. excom. fo. 195.
  - 6 Laicus potest esse procurator ecclesie sed non generalis economus in. c. sacerdotibus. nu. 5. ne cle. vel mona. fo. 217.
  - 3 Laicus an habet iurisdictionem in clericos ratione feudi etiam in cos manus inijciendo. in. c. verum. nu. 23. de fo. compe. fo. 66.
  - 3 Laicus nō pōt laicū conuenire in foro ecclesiastico nisi in defectum in stitue vel ex consuetudine. in. c. lxx. suscepto. nu. 1. de fo. compe. fo. 70.
  - 3 Laici conueniuntur coram pape vel eius legato quando sunt de terris subiectis pape: vel qz inuadunt res ecclesiasticas vel ex consuetudine vel qz laicus non exceptit. in. c. ij. nu. 4. 6. de ord. cog. fo. 147.
  - 3 Laicus non potest prescribere possessiones audiendi nec animas absoluedi et similia. in. c. olim inter. nu. 18. de resti. spo. fo. 190.
  - 6 Laicus non potest pignozare decimas quas detinet siue sine titulo siue cum titulo nisi iusto vltimo casu pignoret clericis et cum consensu dio cesaui. in. c. interdiciamus. nu. 1. 3. 4. de decimis. fo. 155.
  - 7 Laicus patronus non potest clericum criminaliter accusare secus ciuili ter. in. c. cum. p. manconella. nu. 6. de accu. fo. 59.
  - Et in. c. illo. nu. 5. 7. eo. tit.
  - Laicus accusat clericum criminaliter si vult aut suam aut suorum iniuriā prosequi. ibi.
  - Laici an indistincte vnus accuset alium. ibi. nu. 12.
  - 6 Laico nocturnus et depopulator agrozum qui sint. in. c. inter alia. num. 5. de immu. eccle. et cimi fo. 227.
- Laudum** latum contra formam iuris vel compromissi etiā confirmatum per papam in forma communis est nullum. in. c. examinata. nu. 1. de confir. vti. vel inuti. fo. 142.
- 2 Laudum latum contra vnum mandatur executioni contra eius heredem. in. c. ex parte. nu. 2. de arbi. fo. 176.
  - 2 Laudum emologatum habet executionem tam de iure ciuili qz canonico. in. c. per tuas. nu. 4. de arbi. fo. 175.
  - Laudum etiam nullum potest per partes emologari. ibi. nu. 5.
  - Laudum dicitur emologari non solum per partium subscriptionem sed etiam per aliam approbationem sine subscriptione. ibi. nu. 9.
  - Laudum sequutum ex compromisso sine iuramento tamen penali an possit tacite vel expresse emologari. ibi. nu. 15. fo. 106.
  - 2 Laudum non potest emologari anteqz feratur. in. c. cum dilectus. num. 15. de arbi. fo. 169 et nu. 19. fo. 174.
  - 2 Laudum dolo arbitri datum an sit exequendum. in. c. ij. nu. 9. de arbit. fo. 167.
  - Laudum siue arbitrium iniquum debet per superiorem retractari intra x. dies. ibi. nu. 14. fo. 168.
  - Laudum continens peccatum vel notoriam iniquitatem an sit ipso iure nullum. ibi.
  - 1 Laudum ipso iure nullum non reducit ad arbitrium boni viri: secus si est iniustum. in. c. causam que. nu. 3. de elec. fo. 128.
  - 2 Laudum arbitrorum non dicitur propria sententia. in. c. irrefragabili. §. ceterum. nu. 3. de offi. ordi. fo. 119.
  - 2 Laudum penale non emologatur taciturnitate decem dierum. in. c. dilecti filij. nu. 17. de arbi. fo. 170.
- Laudare** et seipsum commendare an et quando sit licitum. Ant. in. c. nisi. §. verū. nu. 22. de renun. fo. 29.
- Lecture** plures vbicūqz possunt elici ex vno textu illa est amplectenda que magis conuenit rubrice vbi est positus ille textus. in. c. bone. nu. 5. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.
- Legatus** qui non est delatore non habet collationem beneficiorum. in. c. i. nu. 3. de appel. fo. 87.
- 6 Legatus de latere non potest venire contra priuilegia concessa ecclesie. in. c. pro illorum. nu. 15. de preben. fo. 33.
  - 2 Legatus etiam de latere non potest ep̄scopos transferre ep̄scopatus vnire vel vnum diuidere. in. c. nisi specialis. nu. 1. de offi. leg. fo. 106.
  - Legatus de latere potest excommunicatum ob manuum iniectionem absolvere. ibi.
  - Legatus etiam de latere nil potest attentare contra canones vel generalem consuetudinem. ibi. nu. 3.
  - Legatus nō potest causam cōmittere simpliciter de plano et ibi.
  - 6 Legatus nō potest venire contra statutum pape maxime in preiudiciū priuatarum personarum. in. c. auctoritate. nu. 2. de institu. fo. 53.
  - 2 Legatus natus dicitur ille qui statim quod promotus est ad aliquam dignitatem est ipso iure legatus. in. c. i. nu. 1. de offi. lega. fo. 106.
  - Legatus pape cōcurrit cū quolibet ordinario in puincia sua et bz potestatem conferre beneficia ad eorum collationem spectantia. ibi. nu. 2.
  - Legatus pape dicitur habere ordinariam potestatem. ibi. nu. 3.
  - Legatus pape habet illam iurisdictionem quam olim habebant proconsules. ibidem.
  - Legatus pape non potest a se auocare causam motam seu mouendam coram iudice competenti. ibi. nu. 4. 7. 6.
  - Legatus non potest compellere appellantem ad papam litigare coram se. ibi. nu. 6.
  - Legati de latere tantum habent iurisdictionem in exemptos. ibi. nu. 8.
  - Legati de latere qui dicantur. ibi.
  - 7 Legati de latere dicuntur ex eo quia mittuntur de latere pape ex eo qz semper assistant lateri pape. in. c. ad eminentiam. nu. 1. de sententia excom. fo. 181.
  - 7 Legato vel cōmissario vel alteri asserenti se venire mandato superioris an credatur si non ostēdant cōmissionē. c. cum olim. n. 9. de priuileg. f. 155.
  - 6 Legatus de latere potest ecclesiam patronatam ecclesiastice conferre si ne patroni licentia nisi in illa ecclesia habeat ius patronatus laicus. in. c. transmise. nu. 9. de iure patrona. fo. 202.
  - 2 Legatorum plures species et eorum auctoritates. in. c. excommunicatis. nu. 1. 2. 7. nu. 3. de offi. lega. fo. 109.
  - Legatus pape ad certam prouinciam potest vti insignijs legationis etiam dum est in itinere ad illam prouinciam. ibi. nu. 4.
  - Legatus pape equiparatur pro consulibus. ibi.
  - Legatus an possit absolvere subditos extra prouinciam. ibi. nu. 5.
  - 3 Legatus pape non potest alienare bona spectantia ad ecclesiam romānam etiam in terris subiectis ecclesie quo ad temporalia. in. c. cum venisset. nu. 2. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
  - 7 Legatus etiam de latere non dispensat contra concilium. in. c. qd dilectio. nu. 5. de confan. 7. affi. fo. 32.
  - 5 Legatus principis secularis potest esse etiam prelatus vel ep̄scopus. in. c. cum parati. nu. 3. de appel. fo. 99.
  - Legatus pape est tanquam papa. ibi. nu. 7.
  - 7 Legatus sedis apostolice an possit vti vestibus et insignijs pape. in. c. antiqua. nu. 4. de priuileg. fo. 158.
  - 6 Legato pape debent subuenire etiam clerici in eius necessitatibus. in. c. quia plerique. nu. 2. de immu. eccle. fo. 231.
  - 6 Legatus pape non potest conferre beneficia nisi habeat ex indulgentia pape. in. c. dilecto. nu. 4. de preben. fo. 34.
  - Legatus pape non potest dispensare contra consilia nec contra constitutionem pape nisi in casibus in quibus potest ep̄scopus. ibi. nu. 5.
  - 7 Legatus anteqm̄ ingrediatur prouinciam non potest causas delegare: et idem in quolibet alio officiali. in. c. a nobis. nu. 7. de sen. excom. fo. 181.
  - 2 Legatus de latere potest omnia dispensare que non sit expresse reseruatapape. in. c. si. nu. 4. de transac. fo. 137.
  - Legatus in prouincia est maior omnibus ordinarijs citra papā. ibi.
- Legatus



## Super Lectu. Anormitani.

- 6 Legatus apostolicus nec alius citra papam pōt dispensare contra constitutionem consilij in. c. nō magno. nu. 5. ne cle. vel mona. fo. 237.
- 1 Legatus de latere pōt dare prelati exemptis licentiam transcundi ad alias dignitates. in. c. cū venerabilis. nu. 3. de cōsue. fo. 95.
- 1 Legatus de latere non pōt cōmittere causam appellatione remota nec cōmittere cām simpliciter 7 de plano. in. c. i. nu. 1. de rescript. fo. 42.
- Legatus de latere pōt conferre beneficium patronatum invito patrono ecclesiastico secus si sit laicus vel laicus 7 clericus. in. c. dilectus. n. 1. 4. 5. de offi. leg. fo. 108.
- Legatus de latere concurrat in collatione beneficiorū cum quolibet ordinario provincie. ibi. nu. 2.
- 4 Legato cardinali vni nō creditur in preiudiciū tertij. pape vero sic. in. c. cūa nobis. nu. 1. de testi. fo. 56.
- 6 Legati sedis apostolice 7 eorū nūq̄ nō solū stantes in loco destinato sed etiā trāsēuntes licite petūt pcuratōes ab oībus ecclesijs 7 monasterijs 7 nō obstat aliqua pscriptiōe. in. c. cū instantia. n. 1. 2. 3. de cōs. fo. 203.
- 6 Legatus h3 maiore iurisdictionē in puincia q̄ habeat archieps. in. c. no stro. n. 4. de peni. 7 remis. f. 178.
- Legatus pōt adiri sine appellatione per quēlibet de puincia. ibi.
- 2 Legatus nō pōt se intromittere in causa alteri specialiter cōmissa nisi ex aliqua causa urgentissima in. c. i. 7. nu. 1. 2. de offi. leg. fo. 106.
- 6 Legatus de latere nō pōt disponere circa ea que sibi specialiter papa re servauit. in. c. tua nos. n. 10. de ecclē. edifi. fo. 221.
- Legatus de latere concurrat cū quolibet prelato puincie sue: non aut cū alio nisi quo ad bona posita in sua puincia. ibi.
- Legatus de latere remittit iuramentū prestitū inferiori prelato qui sit de puincia sua alias secus. ibi.
- 5 Legatus de latere non pōt tollere appellationē. in. c. pastoralis. nu. 7. de app. fo. 120.
- 7 Legatus apostolicus matrimoniales causas in sua puincia audire potest 7 matrimoniū separare in casibus a iure permissis. in. c. fi. n. 2. de cōsu. seruo. fo. 25.
- Legatus in sua puincia cōcurrit cū episcopo in his que pertinent ad dignitatē episcopale. ibi. nu. 4.
- 3 Legat⁹ de latere nō pōt cōmittere cām cognoscēdā simpliciter 7 de plano ordine iudicarij seruato. in. c. dilecti filij. n. 5. de iudi. fo. 21.
- 2 Legatus pluriū puinciarū an possit reddere ius hominibus vnius puincie in alia puincia. in. c. nouit. n. 1. 2. de offi. lega. fo. 108.
- Legatus vel alius iudex existens extra territorium an possit exercere ea que sunt voluntarie vel cōtētiōse iurisdictionis in subditos. ibi. n. 3. 7. 5.
- 7 Legatus de latere an possit vñre beneficia posita in sua legatione l3 in alterius diocefi. in. c. sicut vñre. n. 5. de ecclē. prela. fo. 145.
- 5 Legatus pape h3 ordinariā iurisdictionē ideo pōt causam iure legationis sibi cōpetentē delegare. in. c. cū bertoldus. n. 6. de re iudi. fo. 69.
- 2 Legatus an 7 q̄ possit statuere cōtra ius cōe. Ant. in. c. fi. n. 2. de offi. archiep. fo. 70.
- 2 Legatus vnius puincie nō censetur reuocatus per aduētum alterius. in. c. volētes. n. 2. de offi. leg. fo. 108.
- 2 Legatus de latere h3 potestatem in exēptos 7 nō alius nisi sibi speciali ter papa cōcedat. in. c. q̄ translationē. n. 10. de offi. leg. fo. 107.
- Legatus de latere an possit alienare illa que sunt de temporali dominio ecclesie. ibi.
- 6 Legatus pōt edere statuta in legatione sua preter iuris cōis dispositiō nem q̄ durat etiam finito tempore legationis in. c. i. n. 2. de locato. fo. 86.
- 2 Legat⁹ an possit extēdere manū ad beneficia quorū collatio spectat ad alique de iure speciali. in. c. dilectus. n. 6. de offi. lega. fo. 108.
- ¶** Corse. doc. ecclē. In die q̄ cōclisio est qd legatus de latere nō pōt cōferre beneficiū patronale laicorū nisi sit ius petronale laicorū acquisitū pscriptiōe consuetudine 7 cōmodo possessionis fm Frid. de se. consil. lxx. 7 fm Ant. de but. 7 Abb. in. d. c. dilectus. de offi. l3. 3mo. teneat ibi cōtrariū. sed Mar. laudē. defendit Frid. 7 sequaces: qm subrogatum sapit naturā eius in cuius locū subrogatur. 5. fuerat. insti. de acf. sed laicus qui pscriptus ius presentādū contra ep̄m subrogat loco ep̄i. ergo cōfessio ius patronale ecclesie rōne originis. secūdo mouet qm ius pscriptiōis est re stringibile tanq̄ odiosum. no. in. c. fi. de prescri. 7 in. l. fin. de edi. di. adria. tol. nec ob. c. cū dilect⁹ de iure pa. allegatū ab Jo. q̄ loquitur in iure patronatus laicorū rōne foundationis vel donationis. nec ob. rō 3mo. qz laici retraherentur a bñfaciendo ecclesijs: qz cū reuerentia hec ratio facit cōtra eū. nā laicus prescribens ecclesiam ius patronatus non benefa cit ecclesia 7 id rō doctorū loquit qm laic⁹ bñ facit eccle. dotādo vel fūdā do eccliam fm do. de ro. in. iij. deci. in fi. do meus Barba. in. c. dilectus te net opi. 3mo. adde do. Mar. sequentem Frid. in. d. c. dilectus. in. cle. i. vt li te. pen. in. vñ. q. 7 do. Alex. de imo. consil. lxxij. inci. viso pūcto. in. iij. vol. consil. adde etiā qd voluit ro. cōf. ecclij. inci. in casu pposite consultatio nis. vbi dixit qd legatus de latere pōt conferre beneficium situm in sua puincia qd vacat si ille ad quē spectat p̄sentatio vel collatio ipsius bñficij stat extra illā puincia dicto legato cōmissam ex quo est sitū in sua diocefi sed hoc dictū Ro. nō attingit. q. nostrā. tñ voluit hic interserere qz nota his sed videretur qd op. 3mo. 7 Barb. sit de iure verior: nā habeo regu lā quod legatus de latere nō pōt cōferre ius patronatus laicorū quōmo

- documq; ergo acquiratur stabimus regule ex quo iure aliud nō probat qz lex indistincte loquēs indistincte d3 intelligi. c. solite. de ma. 7 ob. pter ea laicus prescribens ius patronatus laicorū succedit in illud ius qd habebāt laici veri patroni. ergo eo iure vti d3 vt gaudeant eodē privilegio. p regulā Mar. qz subrogatus 7c. tñ indicādo 7 cōsulendo nō est tutū recedere ab opi. Frid. 7 sequacium que est cōis.
- 7 Legati de latere non coguntur ostendere mandatū in his que veniunt iure legationis: in alijs vero secus. in. c. ad cminētā. n. 2. de sen. excō. f. 184.
  - Legatus de latere pōt absoluerē excōcātos vigore canonis si qs suaden te. etiā de enormissima iniuria. ibi. nu. 3.
  - 5 Legati nati dicuntur illi qui habent legationis officiū vigore dignitatis cui legationis officiū indultū est ex privilegio apostolico. in. c. cū in eccle sia. n. 4. de appel. fo. 111.
  - 1 Legatus pape pōt cōfirmare electionē factā de pmouendo in ep̄m tñ nō pōt dispensare schismaticum. in. c. qz diligētia. nu. 7. de elec. fo. 123.
  - 6 Legatus non h3 potestātē cōfirmandi collationē factā de prebenda vacatura. in. c. cōstitutus. n. 3. de cōces. preben. fo. 62.
  - 2 Legatus nō pōt contra concilium disponere. ibi.
  - 7 Legatus pape pōt absoluerē a sententia canonis si quis suadēte. in. c. q̄ uis. n. 1. de sen. excō. fo. 196.
  - 5 Legatus etiam de latere nō pōt cōcedere ecclesiā alicui in preiudiciū in riū que debentur diocesano loci. in. c. fi. n. 1. de cōfir. vti. vel inuti. fo. 143.
  - Legatus etiam cardinalis nō pōt eximere aliquā ecclesiā a iurisdictione sui ordinarij. ibi.
  - Legatus nō pōt cōmittere causam cognoscēdā simpliciter 7 de plano si ne strepitu 7 figura iudicij. ibi.
  - Legatus de latere non pōt aliquid facere qd tendat ad violationē iuris cōis. ibi. nu. 2.
  - Legat⁹ de latere an possit auctoritate sue legationis vñre ecclesias vel vñā alteri cōcedere. ibi. nu. 4.
  - Legatus in legatione sua cōcurrit cū quolibet ordinario quicūq; sit vel episcopus vel abbas 7c. ibi. n. 5.
  - Legatus de latere nō pōt ecclesiā secularē facere religiosam. ibi. n. 6.
  - Legatus non pōt alienare rē spectatē ad romanū pontificē nec supri mere aliquā dignitatē in. c. ecclesia. ibi. n. 7.
  - Legatus qui nō est legatus de latere nō habet collationē beneficiorū. le gatus vero de latere sic in aliquibus ecclesijs. ibi. nu. 8.
  - 1 Legatus nō pōt cōmittere causam simpliciter 7 de plano. qz non pōt tol lere substantialia iuris. in. c. officij. nu. 5. de elec. fo. 159.
  - 2 Legatus de latere habet magnā potestātē 7 est ps corporis pape. Ant. in. c. dilectus. n. 3. de fil. presby. fo. 50.
  - Legatus de latere nō pōt cōtra canonē cōcilij dispēsare. ibi. n. 4.
  - 4 Legatus ex quo gerit vices pape an possit extēdere manus circa q̄ pōt papa. in. c. mandata celestia. n. 2. de presump. fo. 117.
  - 2 Legatus pape h3 ordinariā iurisdictionē. in. c. fi. n. 3. de offi. leg. fo. 109.
  - Legatus an possit facere statuta solus sine cōsensu aliorū. ibi. n. 6 7.
  - Legatus nō potest derogare canonibus 7 iuribus generalibus. ibi.
  - 1 Legatus pōt interpretari rescriptū pape. in. c. i. nu. 19. de postu. prelato. folio. 108.
  - 6 Legatus de latere pōt ecclesiā patronatā ecclesiasticā etiā non vacantem sue collationi reseruare: secus ius patronatus erat laici. in. c. cū dilectus. nu. 1. 2. 3. 11. de iure pa. fo. 197.
  - 7 Legatus pape pōt absoluerē ab excōicatione lata vigore canonis si qs suadente. in. c. qd. de bis. n. 1. de sen. excō. fo. 186.
  - 5 Legatus generalis pape nō impedit se de causa alteri specialiter cōmissa. in. c. dilecti filij. el. ij. n. 2. de appel. fo. 135.
  - 7 Legatus de latere potest conferre beneficia vacantia in sua legatione in c. proposuit. n. 1. de cle. excō. fo. 141.
  - 7 Legatus de latere nō pōt se impedire in specialiter cōmissis per papā. in c. ad petitionē. n. 1. de accu. fo. 70.
  - 2 Legatus pape habet ordinariā iurisdictionem. in. c. cū in iure. n. 8. de of fi. dele. fo. 96.
  - 2 Legatus de latere tñ 7 non alter legatus habet ius conferendi beneficia Ant. in. c. literas. nu. 4. de sup. neg. prela. fo. 35.
  - 6 Legatus de latere nō pōt dare alicui ius ad vacaturum beneficium licet possit reseruare sibi collationē beneficij vacaturi etiā respectu certe per sone. in. c. dilectus filius. n. 3. de prebē. fo. 30.
  - 3 Legatus principis nō pōt tollere substantialia iudicij. in. c. ceterū. n. 10. de iur. calum. fo. 127.
  - 6 Legatū relictū vni vt restituat alteri si ille alter añ restōnē moa riat remanet penes primū. i. c. roā. n. 5. de test. fo. 129.
  - 6 Legatū nudis verbis relictū debet legatario prestari nec sit differentia an sit ad pias causas vel nō nā sufficit probari per testes. in. c. indicāte. nu. 1. 7. 2. de testa. fo. 112.
  - Legata ad pias causas an debeāt ex testō nō solēni. ibi. nu. 3.
  - Legata ad pias causas nō vitiant respectu incertitudinis personarū vel locorū quibus fuit legatū. ibi. n. 4.
  - Legati dubij electio siue optio an ptineat ad hī dē vel legatariū. ibi. n. 5.
  - Legatū ad pias causas indefinite 7 generaliter factū interpretatur quod debeat de meliori re. ibi. nu. 6.



# Repertorium singularium materiarum

- Legatarius** an et quo casu debeat consequi rem legatā expensis heredis vel testatoris. ibi. nu. 7.
- 6 Legatū ad pias causas factū de re aliena an valeat etiā respectu estimationis. in. c. filius noster. n. 1. de testa. fo. 113.
- Legatū rei aliene siue in totū siue in partē an et quā valeat. ibi. n. 4.
- Legatū rei aliene ignorāter factū ecclesie an valeat tanquā ecclesia habeat pro coniuncta persona. ibi. n. 5. et 6.
- 6 Legas sciēter re alienā censetur legasse estimationem rei si vero habebat aliquod ius illud censetur legare. in. ca. pastoralis. nu. 6. de donatio. folio. 105.
- 6 Legatū factū camillo filio Mellini sub cuius est potestate nō cēsetur. factum contemplatione patris. c. raynutius. nu. 2. de testa. fo. 124.
- 6 Legatus si fuerit calix intelligitur de argenteo secus: forte si debet fieri ab illo qui venit. in. c. ex parte. nu. 4. de censu. fo. 202.
- 7 Legatū relictū p male ablatis incertis distribuēdis inter pauperes christi per executores testamēti an debeat dispensari per episcopū. in. c. cū sit. nu. 6. de iudicis. fo. 98.
- Legatū factū pro restitutione male oblatozū cōuertitur ad pias causas si male ablata non reperiuntur ibi.
- 6 Legata res si est patrimonio testatoris debet sine mora prestari. alias heres tenetur ad prestationem cum omni fructu et interesse. in. c. si heredes. nu. 4. de testa. fo. 113.
- Legata pia nullo alio dato executore exequitur episcopus de legatis vero p male ablatis seremittit. si vero executor est negligēs episcopus succedit in exequendo legata ad pias causas. ibi. nu. 6.
- 6 Legatū vel quodcūq; relictū factū ecclesie cū aliquo onere si illud onus excedat lucrum pōt etiā ex postfacto tale relictū repudiari. in. c. i. n. 4. de testa. fo. 111.
- 5 Legatū factū pro anima dicitur ad pias causas. in. c. ij. nu. 10. de prescri. folio. 23.
- 4 Legatum quā petitur et non apparente testamento defertur iuramentum pōt a tali iuramento recedi si postea reperiatur iuramentū. in. c. iuramentum. nu. 9. de iureiur. fo. 167.
- 6 Legatarius pōt assistere heredi litiganti in iudicio sup validitate testamenti pro interesse ipsius legatarij. in. c. ex parte. n. 6. de decr. fo. 149.
- 6 Legatū rei aliene sciēter factum an de iure canonico valet vt possit peti eius estimatio. in. repe. c. cū esset. n. 18. de testa. f. 117.
- 6 Legata ad pias causas possunt peti corā iudice seculari qui habet terminare fin canones et nō fin leges tā in terris ecclesie q̄ in terris imperij. in. c. relatum. cl. i. n. 2. et 8. de testa. fo. 119.
- Legata ad pias causas debentur etiam non adita vel repudiata hereditate. ibi. nu. 6.
- Legata ad pias causas dicuntur omnia illa que relinquuntur pro anima. ibi. nu. 7.
- 6 Legata ad fabricam non debent conueri in ornamenta ecclesie. in. c. de his. nu. 2. de testa. fo. 130.
- Legatum factum quolibet anno de certa redāda ecclesie an duret per petuo. ibi. nu. 5.
- 6 Legatum cēsetur ademptum si fuit ademptū onus propter quod fuit factum legatū. vel presumatur factū. in. c. in nostra. nu. 4. de sepu. fol. 137.
- 6 Legatum factum pauperibus talis loci vel tali loco semper censetur legatum factum loco. in. c. dudum. nu. 4. de conuer. coniu. fo. 171.
- 6 Legatum potest fieri monasterio construēdo sed non donatio. in. c. nos quidem. nu. 2. de testa. fo. 111.
- Legatum potest fieri incerte persone: donatio non. ibi.
- Legatum factū in diē debet legatario adueniente diē cum fructibus interim perceptis si diē fuit appositū in fauorē legatarij. ibi. nu. 7. fo. 112.
- Legatum quod a principio tenuit si ex postfacto deficiat an et quo casu remaneat penes grauatum. ibi. nu. 14.
- Legatum factum pro maritanda tali puella si illa moriā an remaneat penes grauatum vel conuertetur in maritanda alia. ibi.
- Legatum factū filie de mille si nuberet et si monasterium ingrediatur qd habeat quinquaginta valet et habebit mille. in. repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 35. de consi. fo. 37.
- 3 Legatum factum de omnibus rebus que sunt in domo nō extenditur ad illas que sunt causa vendendi. in. c. si. nu. 44. de fo. compe. fo. 92.
- 6 Legas aliquam rem cēsetur legare ius quod habet in ea. in. c. raynaldus. nu. 4. de testa. fo. 127.
- Legatarius nō pōt petere legatū nisi hereditas adeat et sufficit q̄ adeat ab vno herede vt ab illo partem legati possit petere. ibi. nu. 10.
- Legata ad pias causas debentur ex testamento non sollenni etiā si nō sit apposta clausula codicillaris. in. c. raynaldus. nu. 24. de testa. fo. 138.
- 7 **Legere** et cantare ponuntur vt diuersa et facit pro statotis. in. c. q̄ in te. nu. 6. de peni. et remis. fo. 175.
- 1 Legere an dicatur ille qui mente legit vel qui non intelligit qd facit ad multa. in. proe. Greg. ibi. nu. 13. fo. 4.
- 6 **Legitima** non per omnia succedit loco alimentozū. in. c. raynaldus. nu. 2. de testa. fo. 127.
- Legitima debet filio in oibus bonis paternis et pōt detrahi de singulis rebus nisi testator vel officiū iudicis aliud disposuerit. ibi. nu. 8.
- 6 Legitima an sit debita filio si pater suus est monachus. in. c. cū scim⁹. nu. 4. de regu. fo. 161.
- Legitima non debetur filio nisi post mortem patris. ibi. nu. 6.
- 5 Legitima filiozū potest diminui per cōsuetudinem. in. c. raynutius. nu. 12. de testa. fo. 175.
- Statutum vel consuetudo possunt in totum tollere legitimam filijs quando habent vnde viuere possunt: alias secus quo casu in totū tolli non potest legitima sed minui sic. ibi.
- 4 Legitima debetur filio statim quod eius pater est ingressus monasterium. in. c. in presentia. nu. 59. de proba. fo. 19.
- 6 Legitima debetur filio in bonis patris et matris et auie nec in illa potest grauari. in. c. raynutius. nu. 1. de testa. fo. 124.
- Que imputentur in falcidiam que in trebellianicam et que in legitimā et que sit ratio quod diuersa computatur in vnam et diuersa in aliam. ibi. nu. 23. fo. 126.
- Legitima non debetur filio viuo patre etiam si pater fuerit ingressus monasterium. ibi. nu. 29.
- 1 Legitima an possit tolli vel minui per statutum. in. c. si. nu. 23. de cōsue. folio. 107.
- Corse** Adde Dy. in regula indultū. de re. iur. in. vi. et ibi Bal. in apothillis. et Cy. in. l. sancimus. C. de nup. Bar. et Moder. in. l. titio cētū. §. titio genero. ff. de condi. et demon. Bar. in consi. inci. ex facto proponit qd nobis. Bal. in. l. i. §. ius naturale. ff. de iusti. et in. l. cunctos populos. C. de sum. tri. in ver. subsequenter queritur Bal. et Salic. in auf. nouissima. C. de inof. test. in. l. sancimus. preal. Old. in cōsi. lxxvj. lxxvij. et cū. et cū. Salic. in. l. sancimus. C. de inof. test. Bald. in. l. tali. §. socer. ff. de iure do. et in repe. c. si pater. de testa. li. vi. in. vñ. col. et in. l. si. C. de fru. et lit. expen. et in. l. maximū vitiū. C. de lib. prete. Abb. de ro. in. ij. pte statutorū. q. cū. et q. cū. et in. l. qm in pñorib⁹. C. de inof. testa. et in pñio ffor. et Ang. in. l. papinian⁹. in. §. quāta. ff. de inof. test. et in cōsi. clerice. alias. cccij. inci. in dei nomine consultatio. et l. qd de bonis. in. §. si. ad le. fal. et in ant. de here. et fal. in prin. et Pau. de ca. in. d. auf. nouissima. et Ro. in cōsi. cxxij. inci. p declaratiōe prime dubitatis. et in cōsi. cxxij. circa si. incip. visa municipali cōstitutione. et in. l. sequens. ad si. Jo. an. Ant. et Jmo. in. d. c. raynutius. Jo. an. in addi. Specu. in ti. de succes. ab inte. in rub. in addi. inci. sed reducit in questionē. in. v. col. Joā. cal. in cōsi. xv. inci. an statutum augeat. in ti. de cōsi. et in cōsi. cxxij. et in cōsi. cxxij. in titu. de testa. per domi. de Ro. in nouis decisio. cxxij. vbi Abb. antiquus in. d. c. raynuti⁹ p do. meū Barb. in. d. c. si. et in. d. c. raynuti⁹. in repe. Ang. in. l. i. §. ius naturale. ff. de iusti. et iur. Dy. in. l. cū ratio. de bo. dā. Richar. malū. disputauit hanc questionem: vt refert Cy. in. d. l. sancimus. et cōsi. opi. doc. est qd l3 statutū seu consuetudo non possit in totū tollere legitimā. pōt tñ eā minuere et facere qd filia debeat stare cōtenta dote sibi assignata vel assignanda. et idē in filio. vide qd dixi. §. in ver. consuetudo. Abb. in consi. lxxij. in. iij. col. et in cōsi. lxxvi. in. ix. col.
- 5 Legitima an minuatur filio ex eo qd eius pater cōsteatur debitum ab sorbens totum patrimonium. in. c. q̄uis. nu. 33. de re iudi. fo. 84.
- 7 **Legitimus** quis esse quomodo probetur. in. c. latoz. nu. 6. qui si. sint legi. fo. 39.
- 5 Legitimus si impetrat beneficium non tenetur de prioris defectu seu legitimatione prius facta dispensationem facere. in. c. veniens. nu. 14. de prescrip. fo. 42.
- 7 Legitimatione quomodo probatur et similiter cōtra eam quomodo probatur. in. c. peruenit. nu. 4. qui si. sint legi. fo. 42.
- 1 Legitimus per rescriptum pape potest in episcopum promoueri. in. c. cum vinton. nu. 5. de elec. fo. 144.
- Legitimus per papam an succedat in temporalibus. ibi.
- Legitimari an possit per papam natus ex fratre et sorore. ibi. nu. 8.
- Legitimus an succedat in feudo. ibi.
- 7 Legitimati per subsequens matrimonium an sint vere legitimi vel habeantur tanquam legitimi et an veniant in dispositione statuti loquentis de legitimis. in. c. tanta. nu. 3. qui si. sint legi. fo. 40.
- Legitimati p sequēs mñimoniū nō excludunt ab hereditate pñna. ibi.
- Legitimati per sequēs matrimonium an succedāt patri in feudo et quid de legitimis per rescriptum principis. ibi.
- Legitimus per sequens matrimonium potest esse episcopus. ibi.
- Legitimi filij tantum dicuntur adoptiui et si sunt emancipati nō succedunt patri. ibi. nu. 9.
- Legitimi et naturales dicuntur filij nati ex vero matrimonio vel putatiui et isti exclusis alijs succedunt parentibus et sunt quasi domini illis viuentibus. ibi. nu. 10.
- Legitimi et spirituales filij dicuntur suscepti in baptismate vel confirmatione et isti in nibilo parentibus succedunt. ibi. nu. 11.
- 7 Legitimandi spurios potestatem habens item incestuosos an possit legitimare spurios incestuosos simul in. c. mādato. nu. 5. de fimo. fo. 92.
- 7 Legitimum se pronūtiari an quis petere possit. in. c. causam. nu. 7. qui si. sint legi. fo. 41.
- Et vide in. c. quod a nobis. nu. 2. eo. ti.
- 2 Legitimus per subsequens matrimonium nō pōt promoueri ad episcopatum sine dispensatiōe. Anto. in. c. ad extirpendas. n. 11. de si. presby. fo. 54.
- Et vide



# Super Lectu. Panormitani.

Et vide in. c. seq. in. v. no.

7 Legitimare an possit princeps ex certa scientia nō vocatis agnatis. in. c. per venerabilem. n. 24. qui si sint legi. fo. 43.

**C**or. se. do. excellentissimus. Vide Bar. Bal. et alios in. l. gallus. §. qd si tñ. ff. de lib. et post. Jo. an. in. titu. de suc. ab inte. §. i. ver. sed ex facto. Abb. cōf. lxxv. inci. illud in summa. in. iij. col. Jo. de ana. cōf. rrix. in. ci. v. i. imperiali et apostolica. in. ver. circa quintu. Dy. in. cōf. incip. in. xpi noie anē Jo. habuit duos filios. Ja. bu. Cy. et Bal. in. l. nā diuus. ff. de ado. Jo. de ca. cōf. cerry. inci. in xpi noie super primo dubio vñ dicē dum. Alex. de imo in cōf. h. inci. vñs codicillis legitimatione et alhs in. j. vol. cōf. lxxv. in. vñ. col. Bal. in. c. guerrā. in. prin. in. pe. col. in. ti. hic finitur lex coradi. facit qd voluit Bal. in. l. si in. fi. C. de in. et fac. igno. et in. l. rescripta. C. de pñci. im. pe. offe. et in. l. deo nobis. C. de episco. et cle. et Jo. de ca. cōf. rrix. Jo. cal. in. ti. qui si sint legi. in. cōf. v. inci. legitima tio facta et cōis conclusio est qd sic et ita consului apud mantua.

1 Legitimus ad vñā dignitatē nō est capax alterius dignitatis maioris in. c. innotuit. nu. 4. de elec. fo. 137.

Legitimus per subsequens matrimonium dicitur etiam ille qui nō est natus ex concubina sed ex alia. ibi. nu. 17. fo. 128.

Legitimus per subsequens matrimonium dicitur vere legitimus etiam in materia stricta et succedit in feudo paterno. ibi.

3 Legitimantur oēs filij naturales si pater vñū ex eis appellavit simpliciter filij in testō. in. c. prudentia. nu. 10. de mut. peti. fo. 102.

1 Legitimus per sequens matrimoniū pōt esse episcopus. in. c. cū in cū ctis. nu. 3. de elec. fo. 125.

7 Legitimum se probare quis pōt per matrimoniū inter eius parentes cō tractum in facie ecclesie. in. c. peruenit. nu. 2. qui fil. sint legi. fo. 41.

Detere debet ab ecclesia pronunciare se legitimum ille contra quē de illegitimate agitur. ibi. nu. 3.

3 Legitimandi potestas vel tabelliones creandi an possit prescribi. in. c. cū contingat. nu. 1. de fo. cōpe. fo. 77.

8 Legitimatio est decor et honor. in. c. per venerabile. n. 3. q. si. sint. leg. f. 41.

Legitimare est iurisdictionis. ibi. nu. 11.

Legitimatio est quedam dispensatio. ibi. nu. 11.

Legitimus in spiritualibus videtur legitimus ad alios honores et dignitates seculares. ibi. nu. 21.

Legitimus in spiritualibus an censeatur etiam legitimus in tempo ralibus quo ad successionem. ibi. nu. 22. fo. 24.

Legitimatio proprie ad quem spectat et an papa indistincte possit vbiqz legitimare etiam quo ad temporalia. ibi. nu. 22. et 25.

Legitimati per comites palatinos an succedant cum preiudicio agnato rum. ibi. nu. 24.

Legitimus non extantibus filijs legitimis si postmodū filij legitimi nascantur an succedere habeat vel talis legitimatio evanescat. ibi. nu. 30.

5 Legitimare et fame restituere procedunt a pari. in. c. cum te. nu. 11. de re iudi. fo. 78.

5 Legitimus simpliciter an habeatur pro legitimo ad omnes effectus. in. c. quāvis. nu. 18. de re iudi. fo. 83.

6 Legitimare quis potest filios suos non tanquam pater sed tanquā ha bens auctoritatem legitimandi. in. c. nouum genus. nu. 5. de deci. fo. 143.

6 Legitimus non desinit succedere per superuenientiam filiorum ex le gitimo matrimonio. in. c. suggestum. nu. 5. de deci. fo. 146.

7 Legitimatio personarū an oīa discutit in iudicio. in. c. i. n. 1. de accu. fo. 55.

6 Legitimus ab imperatore vel ab alio seculari principe an possit pro moueri ad sacros ordines vel alia spūalia. in. c. tua. nu. 2. de deci. fo. 151.

7 Legitimandi multi sunt modi. in. c. per tuas. nu. 7. qui si. sint. leg. fo. 42.

2 Legitimare spurios restituere fame creare tabelliones: hz sint de reserua tis imperatori tñ quilibet superior non cognoscens superiorem potest ista attentare. in. c. quod translationem. nu. 1. de offi. leg. fo. 107.

7 Legitimationem satis probat probās per maiore partē vicine parētes illius fuisse legitime coniunctos. in. c. per tuas. n. 2. qui si. sint. legi. fo. 42.

7 Exprimenda que sunt in legitimatione. in. c. per venerabilem. nu. 27. qui si. sint. legi. fo. 43.

Leprosi debēt habere propriam ecclesiam et presbyterum nec se cū alhs cōficare nec debent soluere decimas de eorū hortis ad vsum suū destina tis alias secus. in. c. cū dicat. nu. 1. et 5. de eccle. edifi. fo. 219.

Leprosi debent sepeliri cū alhs christianis. ibi. nu. 2.

Leprosi non dicuntur facere collegium religiosum. ibi. nu. 6.

6 Leprosi nō sunt sepeliendi in cimiterio vbi alij sepeliuntur. in. c. sacris. nu. 6. de sepul. fo. 139.

7 Leproso coniugi vel alias infirmo an possit cōpelli sanus ad reddendū debitum et quid iuris si infirmitas illa est contagiosa. in. c. qm. n. 5. de cō iu. lepro. fo. 25.

6 Leproso pōt interdici ingressus ecclesie si nō pōt ingredi sine scandalo aliorum etiam si clericus sit leprosus. in. c. de rectoribus. nu. 3. et 4. de cle. ego. fo. 50.

7 Leprosi supra superueniens matrimoniū non soluit nec eius effectū. ideo contagios debent se ad inuicē maritali affectione tractare aut ad perpetuā continentia induci. in. c. j. nu. 1. de cōi. lepro. fo. 24.

Leprosi licite excluduntur a cōione fidelium. ibi. nu. 2.

2 **Lesio** nō presumitur in contractibus ad modicum tēpus factis. in. c. i. n. 5. de resti. in. integ. fo. 154.

2 Lesio magna vel parua per quem consyderabitur. in. c. j. n. 8. de resti. in. integ. fo. 154.

2 Lesio an presumatur an vero debeat probari. c. auditis. nu. 7. de resti. in. integ. fo. 157.

**Letanias** catandis que persone dicuntur interesse et ad quē lo cum. in. c. cū inter. nu. 4. de re iudi. fo. 61.

7 **Leuans** in baptismate filij vnus et credit alterius an cōtrabat compaternitatē. in. c. si vir vel mulier. nu. 4. de cognat. spi. fo. 26.

4 **Lex** que prohibet actū fieri apponendo penā an videatur actū etiā annullare. in. c. h. nu. 5. de testi. fo. 34.

1 Lex positua siue ecclesiastica siue ciuilis an et qñ liget in foro conscientie. in. c. i. nu. 9. de consti. fo. 16.

Lex fundata super presumptione que non est vera non ligat contrafas ciente in foro anime. ibi. nu. 10.

7 Leges civiles et presertim in spiritualibus subijciuntur apostolorū dis ctis et canonicis. in. c. fi. nu. 1. de secū. nup. fo. 54.

Leges que in aliquibus matrimonia prohibent correctionē percipiunt a canonicis. ibi. nu. 2. fo. 55.

1 Leges vel statuta an presumatur quis scire post duos menses. in. c. cor gnoscetes. nu. 8. de consti. fo. 18.

6 Lex generalis pōt a certo genere personarum recipi et a certo non et non recipientes nō peccant. in. c. cū olim. n. 4. de cle. conu. fa. 16.

6 Leges vel statuta canonicis nō cōtraria sunt seruanda in vtroqz foro nī si sint ecclesijs vel ecclesiasticis personis dānosa quo casu ad eorū validi tatem requiritur specifica approbatio a papa. in. c. nō minus. nu. 20. de immu. eccle. et cemi. fo. 226.

1 Legem aut canonē male intelligere nō est peccatū. in. c. cū post. nu. 4. de elec. fo. 169.

7 Legum autoritas in matrimoniali causa attenditur. in. c. vbi non. n. 2. de despon. impu. fo. 13.

6 Leges civiles quo casu sunt obseruande in foro conscientie. in. c. qz ples riqz. nu. 7. de immu. eccle. fo. 331.

5 Lex cōis reuocat aliā licet de ipsa mentionē non faciat. in. c. veniens. nu. 11. de prescrip. fo. 42.

7 Lex civilis pōt in argumentum allegari in decisionibus causarum spi ritualium. in. c. in audientia. nu. 6. de ien. excom. fo. 86.

5 Lex noua vel statutū licet cōcernat futura tñ qñ habet omnimodā depē dentia a preteritis nō cōcernit ea. in. c. pastoralis. §. verū. nu. 2. de appel. fo. 22.

2 Lex civilis dubia an deferatur per consuetudinem et per ius canonicum. in. c. cū tēpore. nu. 6. de arbi. fo. 171.

2 Lex noua corrigens recipit extensionem ad consequentiā antique legis. Ant. in. c. a multis. nu. 1. de eta. et quali. fo. 45.

7 Legis finis est inuariabilis licet cōstitutiones mutētur. in. c. nō debet. n. 2. de consan. et affi. fo. 33.

Legum correctio vt euitetur debet fieri stricta interpretatio. in. c. ecclesia vestra. cl. i. nu. 6. de elec. fo. 181.

6 Lex civilis fouens luctum proximo odiosum non debet seruari in foro anime. in. c. filius noster. nu. 3. de testa. fo. 113.

6 Lex civilis nō ligat ecclesiam nisi approbetur et acceptata fuerit. in. c. in ter alia. nu. 6. de immu. eccle. et cemi. fo. 228.

1 Lex si reperitur multū dubia excusatur quis a iuris ignorātia. in. c. quos niam. nu. 2. de consti. fo. 41.

Lex vel statutū debent cōcernere futura et non preterita nisi exprimatur. ibi. nu. 3. et 9. fo. 36.

Lex vel statutū simpliciter loquens an et qñ extēdat ad pterita. ibi. n. 11.

7 Legis finis concernit necessitatem vel vtilitatem subditorū. in. c. non des bet. n. 3. de consan. et affi. fo. 33.

5 Legis auxiliū frustra inuocat qui in legem cōmittit et quando. in. c. an sit deferendum. nu. 5. de app. fo. 111.

1 Lex illa dī pñdicialis clericis vel ecclesijs q est apta afferre semper ino cōmodū secus si pōt habere aliqu cōmodū aliqu in cōmodū. in. repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 17. de consti. fo. 35.

Lex civilis in materia spectate ad ecclesiam dato q de illa principaliter non disponat sed procedat tollendo lucrū quod alias dederat. non valet. ibi. nu. 19. et 20.

Leges prohibentes matrimoniū inter certas personas non prohibitas in iure canonico: puta iter tutorē et pupillā et similes psonas nō valēt. ibi.

Lex noua que venit ad corroboracionē legis antique nō videtur eā corri gere. ibi. nu. 32. fo. 36.

Legis inducentis peccatū promulgator tāq cōtra ius diuinū disponēs cōuincitur potius errare q legē cōdere. ibi. nu. 16.

2 Lex civilis q pōt se habere ad lucrū et ad dāmū est seruanda etiā ecclesiā maxime cū ecclesia illa lege vtif p se. in. c. i. nu. 13. de resti. in. int. f. 154.

2 Lex prohibitiua non solū cōprehendit casum expresse: sed etiam exten ditur ad oēs casus qui sequuntur ex illo. in. c. nā cōcupiscentiam. nu. 1. de consti. fo. 20.



# Repertorium singularium materiarum

Legi vel regule cōtrarieniens an et qñ incurrat peccatū mortale et ponit perfectam distinctionem. ibi. n. 2.

4 Lex canonizata cōtraria canonibus nō est seruanda. in. c. superior. el. j. n. 4. de test. fo. 48.

7 Lex debet conuenire tpi. in. c. nō debet. n. 2. de consan. et affi. fo. 33.

Lex proditur vt appetitus noxius sub iuris regula limitetur. ibi.

Lex debet esse rationalis et deferuit fini. ibi.

Leges summorum pontificum et consiliorum appellātur statuta humana et sic non possunt dici ius diuinū. ibi. n. 4.

7 Cōtra legē facit ille qui cōmittit non solū cōtra verba legis sed etiā contra eius mentē. in. c. quāto. nu. 2. 3. 4. de priui. fo. 159.

3 Lex ciuilis non astringit clericos. in. c. verū. n. 22. de fo. cōpe. fo. 64.

3 Pieter legē vel cōtra legē an idem sit. in. c. causam. nu. 7. de re iudica. fo. 63.

3 Lex abrogata an et quando possit allegari. in. c. nouit. n. 23. et nu. 27. de ius. di. fo. 33.

Corse. do. excel. Adde qd abrogare est destruere vel in totū delere. vñ de dicitur lex abrogata. i. in totū sublata vel destructa. sed derogat ei quādo in parte tollitur vel ei detrahīt. ff. de verb. sig. l. derogare. et nō. gl. in. §. leges. iij. di. et etiā iterdū abrogare est addere aliquid. Et septem de causis aliquid abrogatur. vt nō. iij. di. §. bec et si legibus. primo tria cōsuetudine que nota est principi. vt in. d. §. leges. et ff. de leg. l. de quibus. secundo tria cōstitutione. xxi. di. ante triennium. tertio cause cessatōe. lxi. di. c. neophitus. quarto loco:ū varietate. c. aliter. xxi. di. qñto nimio rigore canonico. xxiij. di. fraternitatis. sexto si precibus occasione magnanimitatis. xvi. q. i. legi. septimo propter malum inde sequens. lxiij. dist. §. verum. Sed an abrogata lex possit allegari. glo. in. c. nouit. super ver. qui cūq. de indi. concludit qd sic non vt faciat ius et vt cā decidatur secundū illā s. vt habeat ipsius notitia et pōt allegari ppter rationē sui. qz rō nō tollitur. vt in. l. eas. ff. de cap. di. et has rōnes sentit Inno. in. d. l. nouit. vel fm Jo. an. ibi bene pōt princeps arguere per. l. abrogatā. l. §. et ne mini C. de consti. pe. nō autē inferior a principe. Vel fm Inno. princeps non potest abrogare et in totū tollere legē in preiudiciū ecclesie cui fuit aliquod priuilegiū concessum. ita refert do. Abb. in. d. c. nouit. in glo. super ver. quicūq. in. vi. col. vbi est singulare. videlicet qd priuilegiū concessum non subdito non pōt reuocari. et vide do. Abb. in. c. i. de cōsti. vbi ex ponit abrogata. i. sublata per aliam legem vel cōstitutionē. et querit an cōstitutiones vt leges possunt abrogari: remittit se ad nō. in. d. c. nouit. Ego adduco gl. in. c. canonum statuta. de consti. super ver. statuta. que vult qd statuta canonū abrogata nō sunt seruanda. quam glo. et supradicta limitabis nisi statuta essent abrogata in parte et in parte nō. iste est casus sing. et ibi Bal. in. l. i. C. de lat. liber. tol. et ibi dicit gl. sing. fm Bal. qd lex pro parte tenet et pro parte nō. scdo limitabis hoc pcedere quādo cōstitutio corrigens tenuit sed si de iure nō tenuisset tunc prima cōstitutio tenet et obseruat. casus est celebris in. c. euz oēs. de consti. vbi non fuit sublata antiqua cōsuetudo per nouā cōstitutionē nullā et iniquam. Tertio limitabis nisi quis iurasset seruare cōtraria in statuto: qz l. cassetur et abroget statutū nō liberat iurans: secus si iurasset seruare statutū: vt nō. in. c. i. de his que fi. a maio. par. ca. et ibi Abb. et nō. in. c. cōstitutus. de rescr. et Abb. in. c. dilecto. in prin. iij. col. in ver. sed aduerte. de preben. et Pau. in. cle. i. de reg. et ibi alij. faciūt enim doc. differentiam vtrius iure obseruatiā legis vel obseruatiā eorū que continent in lege. primo casu annihilata lege annihilat iuramentū tanq. eius accessoriū. scdo casus secus qz nō dependet iuramentū a statuto. Simile habes in alia materia vtrū vitiatō ingressu vitietur oblatio bonorum: nam distinguitur vtrū bona sint ablata per se an sint ablata per accidens seu accessorie: vt nō. C. de sac. san. eccle. in auct. ingressi. ita dicit Bal. in preiudicis feudo. in vñ. col. Quarto limita nō habere locū regulā in habente potestātē legis condēde: qz per eū allegari poterit lex abrogata. ita habet in. d. c. nouit. et in. c. quicūq. xi. q. i. et in. c. raynutius. de testa. vbi papa allegauit. l. lombardā. que tñ est sublata. et non solū princeps potest allegare leges contrarias sitas in corpore iuris sed etiā eas que non sunt in corpore iuris clausa fm do. in. cum do. And. bar. in. c. canonum statuta. in vñ. col. Quinto limita nisi lex vel statutū transisset priuilegiū vel contractum cū non subdito: qz tunc allegari poterit: licet sit abrogata vel abrogatū: qz non potuit abrogari et tolli in preiudiciū iuris quesiti nō subdito. ita pulchre dicit Inno. in. c. nouit. de iud. et in. c. dilectus. de temp. ordina. Jo. an. in addi. Spe. in ti. de censu. §. nunc dicendum. et in tit. de instr. edi. §. nunc vero aliqua. in. c. cōstitutus. de reli. do. et do. Anto. in. d. c. canonum. et in. d. c. nouit. et in. d. c. dilectus. et in. c. cū omnes. alias cū. M. ferra. de consti. Bar. in. l. oēs populi. ff. de iusti. et iur. et in. l. ei qui. ff. de iure iur. et in. l. qd semel. ff. de deere. ab or. fact. Arch. in. d. c. quicūq. et bene facit qd voluit in. l. priuilegia. C. de sac. san. eccle. Bal. in. l. qui se patris. C. vnde lib. et in. l. princeps. ff. de legi. et in. l. i. et ff. de consti. prin. et in. l. si cum mihi. ff. de dolo. et in. c. i. de pba. et ibi oēs in. c. i. de nat. feu. et in. c. i. de natura feu. sine culpa non amit. et in. l. nupte. ff. de sena Jo. de san. et omnes in. c. i. de const. lib. vi. De. de anc. in consi. suo. iij. als. vi. et per Eyn. Bal. et alios in. d. l. digna vox. C. de legi. et plene per do. meum do. And. in. d. c. canonum. et in. d. c. nouit. cū alijs conco. tamen priuilegiū vel statutum transiens in quasi contractū cum suo subdito potest bene

per principem ex iusta causa reuocari singulare fuit dictum Inno. in. c. in nostra. et ibi doc. de iniurijs et dam. da. pro quo est tex. valde sing. in. l. Titius. ff. de obse. et alibi illum tex. allegauit pro sing. ad hoc Lu. ro. in. l. si vero. §. de viro. ff. so. ma. et in sing. suis sing. cccclxxij. inci. And. in. d. c. nouit. facit. c. pe. de cle. non refi. et ca. suggestum. de deci. et l. ex facto. ff. de vulga. et pup. et quod not. in. cū oēs. et in. c. que in ecclesiis. de consti. et in. d. c. dilectus. Serto limita nisi lex obrogata allegaretur quo ad sui rationem vt dictum est et hoc voluit Bald. in. c. translatō. de consti. Septimo limita nisi allegaretur quo ad ipsius notitiam: vt dictum est per glo. et doc. in. d. c. nouit. Et sic habes regulā quod ex legibus obrogatis non debent sumi argumenta in causis per ter. coniuncta gl. C. de no. co. confir. §. hunc igitur. super ver. si. neceffe. et per. d. l. i. cōiuncta gl. super ver. imaginem. C. de lat. lib. tol. et Bal. col. liget ex illo tex. qd reuocatis statutis reuocate sunt omnes reformationes facte circa statuta: fallit in casibus predictis in contrarium facit text. in auct. de nau. vsu. in ver. aliā rursus negotiatoribus et c. col. tr. vbi in totum tollit et est inutilis cōstitutio pcedēs. quē tex. allega. Mico. de nea. in preludis seu et in. l. i. ff. de coniungen. cū emanc. libe. ipse respondet qd hoc intelligitur quo ad negotium principale. secus quo ad rationē et quo ad argumentum. Et concludit de hac materia: vt per Jo. de imo. post. d. And. in. d. c. canonū. et ibi plene per do. meum. et vide Hosti. in summa. de immu. eccle. §. in quantum. ver. nec credendū est. Archi. in. c. si. de offi. le. li. vi. doc. post gl. in. d. c. nouit. et in dicto. c. quicūq. et ibi Arch. gl. et do. in. d. §. nunc igitur. et glo. et doc. in. d. l. i. do. in. l. si ff. de sal. et in. c. in primis. §. q. i. et in. c. fuerunt. vij. dist. Hic. de nea. in preludis seu et in. d. l. i. ff. de cōiungē. cum eman. lib. et de elegantibus apostillas aliquorum quorum non fuerunt per Bart. in. d. l. i. vñ tñ nō omittā. nam Bal. in. d. §. hunc igitur in ver. neceffe dicit qd pducens instrumentū correctū sciens ter incidit in penā falsi. quod dicit esse verū si statutū nō facit ad causam: puta qd terminatur per statutū vetus nō per nouū eo qd agitur de negotio veteri qd pertinet ad legē antiquam et non ad nouā et istud nō est penale. imo licitum est pducere tale statutū cū vigore eius quantū ad cām illā nō sit sublatus: vt in auct. vt cū de ap. cogn. in prin. nisi lex noua corrigeret legē veterem in preteritū et in futurū. qz tūc nullo modo posset allegari in iudicio. in argumentum tñ allegat ex quo reperitur in corpore iuris clausa. vt voluit gl. et Bal. in. d. l. i. ff. de cōiungē. cū eman. lib. et in lex tollatur non tollitur eius ratio si expresse per legē corrigentē non tollatur. d. l. eas. ff. de capi. dimi.

- 1 Lex etiam penalis recipit interpretationē extensiuā ex similitudine rōis vel cōneritate negotij. in. c. translatō. n. 1. de cōsti. fo. 19.
- Lex statutū vel cōsuetudo extenditur ad casum simile nisi ille casus similis decidatur per aliā legē. ibi. n. 4.
- 7 Legē vel canonē male intelligere nō est peccatum nisi ex hoc malo intellectū comitatur aliquod peccatum. in. c. per tuas. cl. ij. nu. 9. de simo. folio 89.
- 5 Gesta contra legem sunt nulla nisi lex vltra procedat ipsa confirmādo. in. c. qd ad consultationem. n. 2. de re iudi. fo. 64.
- 6 Lex imperialis fauēs ecclesie ipso facto videt approbata ab ecclesia nisi cōtradicat. si vero est dānosa ecclesijs videtur reprobata nisi expresse approbetur. in. c. is qui. n. 20. de solu. fo. 103.
- 5 Lex cōtinens in se peccatum etiā veniale est ipso iure nulla. in. c. si. nu. 2. de prescrip. fo. 44.
- 5 Lex vel alia dispositio nō exprimes cām d. z. cōsiderari quod sit fundata in ratione. naturali et iuxta illam rationem debet interpretari. in. c. suggestum. nu. 2. de ap. fo. 97.
- 4 Lex si facit mentionē de pena capitis intelligitur de pena deportatiōis. in. c. quanto. nu. 7. de iure iur. fo. 140.
- 6 Lex vel statutū emanatū ob aliquā iustā cām an dicta cā cessante debeat obseruari. in. c. qz pleriq. n. 38. de immu. eccle. fo. 234.
- 1 Lex extenditur tñ ad futura nisi expresse caueatur vt extendat ad preterita in. c. cognoscentes. n. 1. et 4. de cōsti. fo. 7.
- Lex loquens per verba presentis tpi nō extenditur ad futura qd habet locū si per hoc daretur materia delinquendi. ibi. n. 2.
- Lex vel statutū an et qñ liget ignorantes. n. 6.
- Lex diuina potest allegari in decisionibus causarū. in. c. cū cām. nu. 5. de elec. fo. 147.
- 1 Lex positua an debeat obseruari in foro conscientie. in proc. Grego. in ver. rex pacificus. n. 4. et 6. fo. 9.
- 1 Lex principis preiudicialis ecclesijs nō extenditur ad ecclesias nisi expresse approbetur p papā. in. c. ecclesia sancte marie. n. 9. de cōsti. fo. 31.
- Lex ciuilis specifice disponēs super ecclesijs an sit seruanda in foro canonico si nō reperit canō cōtradicens. ibi. n. 10.
- Lex ciuilis que non pōt seruari sine peccato in nullo foro est seruāda. ibi. nu. 11.
- Lex ciuilis si generaliter loquitur nec canonē contradicit an sit clericis seruanda. ibi. n. 13.
- Lex ciuilis rationalis et deuīas a canone est seruanda in foro suo. sed si sumus in terris subiectis ecclesie etiam temporaliter seruaf canō. ibi. 14.
- Lex ciuilis nullo modo pōt disponere contra libertatē matrimoniū imponendo penam. ibi. nu. 15.



## Super Lectu. Banormitani.

- Lex civilis qñ vñum presumit & lex canonica aliud cui standum est. ibid. nu. 17. fo. 32.
- 7 Legis none superuentione non debet mutari id quod gestum est secundum legem antiquam. in. c. de infidelibus. nu. 3. de consan. & affi. fo. 32.
- 7 Legem in sui fauore ad actum inuolandum allegare non potest qui scienter contra legem venit. in. c. j. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 22.
- 2 Lex positua vtrū obliget contraueniente ad peccatum. in. c. j. n. 4. de tren. & pa. fo. 131.
- Lex vel statutum an & qñ tollatur per consuetudinem. ibi.
- Lex decisa siue rescata an & qñ possit allegari in pro. Bre. in ver. rex pacificus. nu. 7. & 10. fo. 9.
- 7 Leges civiles in fauore fidei sunt approbate per papam. in. c. excoicamus nu. 12. de here. fo. 103.
- 6 Leges civiles conferunt multum scientie theologicæ & canonicæ & in studiis diocamerario possunt a religiosis videri. in. c. super specula. in. 12. ne. cle. vel mona. fo. 243.
- 1 Lex etiam correctoria extenditur vbi ratio legis correctorie militat. in. c. nihil. nu. 9. de elec. fo. 63.
- Lex correctoria & penalis extenditur fauore ecclesiarum. ibi.
- 3 Leges civiles penales generaliter loquentes habent locum etiam in rebus ecclesiasticis ex quo canones non contradicunt. in. c. ecclesia sancte marie. el. j. nu. 4. vt lit. pen. fo. 217.
- 3 Lex qñ aliquid prohibet super pena & conueniatur actus remanet validus lz pena committatur. in. c. veritatis. nu. 37. 38. de do. & contu. fo. 28.
- 1 Lex canonica an liget delictum omnino occultum. in. c. j. nu. 12. de constitu. folio. 16.
- 6 Legis ratio dominatur legi. sicut anima corpori & in qualibet lege potest considerari aliqua ratio saltem naturalis. in. c. ad audientiam. nu. 2. de deci. fo. 146.
- Libellus** generalis admittitur super accessorijis. in. c. dilectus. nu. 1. de capel. mona. fo. 194.
- 5 Libellus a quo petit reuocatio attentatorum per appellationem quomodo formabitur siue pendente appellatione iudiciali siue extraiudiciali. in. c. consuluit. el. j. nu. 7. de appel. fo. 98.
- 3 Libellus non vitiat si primo ponitur conclusio qñ narratio. in. c. literas. n. 3. de resti. spo. fo. 181.
- 3 Libellus est attendendus in sua conclusione non autem in modo narrandi. in. c. litere tue. nu. 2. de dila. fo. 134.
- Libellus dubius qñ interpretatur pro libellante. ibi. nu. 12. fo. 135.
- Libellus qñ est generalis non tenetur reus respondere. ibi.
- 5 Libellus in interdicto vti possidetis debet concludere vt reus non impediat per se vel per alium quominus actor libere & quiete valeat possidere. in. c. veniens. nu. 1. de prescri. fo. 42.
- 6 Libellus an admittatur in appellatione ad infinitum vel interlocutoria. in. c. raynaldus. nu. 27. de testa. fo. 128.
- 3 Libellus in actione personali debet continere causam. alias reus non tenetur respondere sed si reus non opponit iudicium procedit. in. c. si. nu. 1. & 2. de lib. obla. fo. 98.
- Libellus si est ineptus dñ reus dicere nullo respondere qñ causa non exprimitur. & ita debet iudex pronuntiare. ibi. nu. 3.
- Libellus si continet causam ineptam non poterit post lit. conte. declarari si cut si nullam causam continet. ibi.
- Libellus in personali quam causam constituere debet. nu. 5.
- Libellus sufficit qñ concludat inspecto iure cōi. ibi. nu. 6.
- Libellus notorie iniustus est lacerandus per iudicem. ibi. nu. 10.
- 3 Libellus super possessorio si in eo est narratio proprietatis non aggravat libellantem in probatione proprietatis. in. c. ex parte. B. nu. 3. & 12. de fo. compe. fo. 82.
- Libellus alternatiuus an & quando valeat & ibidem de rescripto. ibi. nu. 4. & 7.
- Libellus non vitiat licet non concludat in iure cōi vel municipali. sed in iure speciali quod postea probatur. ibi. nu. 5.
- 3 Libelli conclusio semper attenditur & sine conclusione libellus ruit. in. c. j. nu. 22. de lit. conte. fo. 105.
- Libellus continens conclusionem iuris sine alia narratione valet. ibi.
- Libellus in quo petitur executio & non cōdenatio valet. ibi. nu. 23.
- Libellus in quo petitur condemnatio & non executio cōdenationis. valet & concludit. ibi. nu. 24.
- 2 Libellus est largissime interpretandus in fauorem libellantis. in. c. auditis. nu. 2. de resti. in integ. fo. 157.
- 5 Libellum famosum si quis repererit & in eo cōtenta ppalauerit grauer punitur. in. c. cū te. nu. 30. de re iudi. fo. 80.
- 3 Libellus cōtinens plus debito an possit totus negari. in. c. j. n. 5. de plus peti. fo. 152.
- 4 Libellum fundans super confessione probatiua obligationis vel induta an debeat obtinere. in. c. si cautio. nu. 2. de si. instru. fo. 111.
- 7 Libellus & ordo iudiciarius an sit seruandus super incidenti qñone ad ecclesiasticū forū delata. in. c. latoz. nu. 8. qui fil. fuit legi. fo. 39.
- 5 Libellus in quo quis petit subiectionem aliquorum & sic in generali vel vniuersali iudicio potest esse generalis & in processu sufficit deuenire ad particularia & illa probare. in. c. cū inter. nu. 5. de re iudi. fo. 61.
- 3 Libellus quibus casibus reddatur dubius & incertus. in. c. j. nu. 47. de ordi. cog. fo. 147.
- Libellus obscurus si fuit admissus an sequatur cōdenatio si res non fuerit declarata. & licet non soleat admitti tñ admissus vñ. ibi. nu. 48. & 51.
- Libellus generalis admittitur super accessorijis rei specialiter petite. ibi. nu. 50. fo. 148.
- Libellus si potest ex eius narratione cōtingitur apta & inepta actione videtur intentata apta virtute dicte clause. secus si inepta tñ. ibi. nu. 52.
- 3 Libellus qñ non porrigitur iudex potest ex officio suo supplere licet non petatur a parte. in. c. j. nu. 2. de lib. obla. fo. 63.
- Libellus est offerendus in scriptis. ibi. nu. 4. & 8.
- Libellus debet esse clarus nec alternatiuus nec cōditionalis &c. ibi. numero. 5.
- Libellus quo casu debet subscribi ab offerente. ibi. nu. 6.
- Libellus an offeratur iudici vel parti. ibi. nu. 7.
- Libelli oblatio interrumpit prescriptionem. ibi. nu. 9. fo. 94.
- Libellus vtrū sit de substantia iudicij. ibi. nu. 10.
- Libellus an requiratur in denūtiationibus vel inquisitionibus. ibidem. nu. 13.
- Libellus requiritur in actione damni infecti. ibi. nu. 18. fo. 95.
- Libellus cuius expensis debet dari reo. ibi. nu. 20. & vide in seq. c. in numero. 3.
- Libellus potest continere plures petitiones contra eundem reū. in. c. cū ecclesiam. nu. 4. de elec. fo. 151.
- Libellus in possessorio licet faciat mentionem de proprietate tñ non extenditur iudicij proprietatis. in. c. ex parte. nu. 2. de rescrip. fo. 52.
- Libellus debet extēdi in cōclusionē nō autē in enarratione. ibi. n. 3.
- 3 Libellus videtur cōfiteri cōtenta in libello. in. c. examinata. nu. 4. de in di. fo. 38.
- Libellans semper debet interpretari pro libellante. ibi. n. 18.
- 2 Libellus alternatiuus admittitur qñ quis est incertus de actione vel remedio sibi cōpetēte in. c. cōstitutus. nu. 9. de resti. in integ. fo. 163.
- 3 Libellus qñ est ineptus potest iudex ex officio supplere. in. c. dilecti filij. nu. 2. de iudi. fo. 21.
- Libellus cuius ineptitudo ex intrinseco venit non debet a iudice lacerari. ibi.
- Libellus sine cause expressione non debet a iudice recipi. ibi. nu. 17.
- 2 Libellus cōtinens notoriam iniustitiam potest repelli tñ qñ ineptus. Ant. in. c. j. n. 2. de offi. vica. fo. 71.
- 6 Libellus generalis in accessorijis procedit & etiā incertus. in. c. cū venerabilis. nu. 5. de reli. do. fo. 86.
- 2 Libellus est latissimi iuris & semper debet interpretari quātū fieri potest in fauorem libellantis. licet contineat verba impropria. in. c. j. nu. 10. de resti. in integ. fo. 156.
- 3 Libelli cōtrarij super eadē re & eodē iudicio admittuntur dati ex parte actoris & rei. in. c. cū ecclesia. n. 6. de cau. pos. & pro. fo. 154.
- 3 Libellus defectiuus potest suppleri ex officio iudicis. in. c. causam que. el. j. nu. 3. de in. fo. 25.
- 6 Libellus procedit si dicatur peto talem compelli ad solutionem. licet non petatur primo ipsum cōdenari. in. c. olim causam. nu. 3. de censibus. fo. 203.
- 3 Libellus interdicto recuperande procedit sine cōclusionē. in. c. in literis. n. 2. de resti. spo. fo. 169.
- Libelli diffamatorij clam producti an & quando possunt esse causa inquirendi cōtra illū in eis infamatum. in. c. inquisitionis. §. tertie. nu. 4. de accu. fo. 62.
- 3 Libellus an requiratur qñ transmittitur reo copia rescripti. in. c. j. nu. 7. de dila. fo. 133.
- Libellus vel citatio criminalis an debeat continere tenorem inquisitionis. ibi. nu. 9.
- Libelli copia transmissa reo non sufficit ad lit. contestandā. ibi. n. 10.
- Libellus potest offerri etiam die feriato. ibi.
- 3 Libellus debet interpretari vt cōueniat persone iudicis & iuri actoris. in. c. si clericus. n. 10. & 14. de fri. & male. de fo. cōpe. fo. 61.
- 7 Libellus quomodo formatur propter impotentiam mariti. in. c. j. nu. 4. de fri. & male. fo. 34.
- 6 Libellus cōtrarius substatatur ex idonea cōclusionē. in. c. sicut tenor. n. 2. de reg. fo. 161.
- 3 Libellus super rei vendicatione sufficit qñ dñtarat cōcludat se pronuntiare dominū. in. c. j. nu. 17. vt lite non cōtest. fo. 109.
- 5 Libellus super appellatione dñ cōcludere sententias latas post & contra appellationem legitimā declarari irritas & inanes. in. c. dilecti filij. el. j. nu. 2. & 5. de appel. fo. 135.
- 7 Libellus potest continere plures articulos cōtra eundem qui possunt eadē sententia terminari in cū olim. el. j. nu. 1. de priui. fo. 155.
- Libellus alternatiuus procedit quando dubietas non resultat ex facto libellantis. ibi. nu. 10.
- 3 Libellus an & qñ possit emendari tñ in civilibus qñ in criminalibus. in. c. j. nu. 24. de lib. obla. fo. 96.



# Repertorium singularium materiarum

- Libellus an et quoniam possit mutari. ibi. nu. 27.  
 Libellus appellationis an possit minui super quantitate in eo posita. ibi. nu. 29.
- 3 Libellus alternatiuus admittitur ratione incertitudinis rei petite. in. c. grauis. nu. 22. de resti. spo. fo. 179.
  - 6 Libellus alternatiuus procedit quando vnum est in obligatiōe et aliud in solutiōe. in. c. ex literis. nu. 4. in fi. de pig. fo. 94.  
 Libellus nō cōtinens in se actionem sed officiū iudicis valet. ibi. nu. 5.
  - 5 Libellus aut sententia quomodo formatur quando prelati vult vendicare aliquam ecclesiam. c. cum dilecta. nume. 14. de confir. vti. vel inutil. fo. 141.
  - 6 Libellus alternatiuus et incertus tunc valet: quando incertitudo nō redet rem dubiam alias regulariter non procedit. in. c. cū causa. nu. 2. de em. prio. et vendi. fo. 84.
  - 4 Libellus cōcipitur cōtra monasterium nō cōtra monachū. in. c. in pres. sentia. n. 78. de proba. fo. 21.  
 Libellum suscipiens in rei vendicatione an videatur se offerre litte adeo quod victus teneatur licet non possideret. in. c. examinata. nu. 11. de iudi. fo. 38.
  - 7 Libellus vnus pōt formari super eodē crimine cōtra plures: secus super diuersis criminibus. in. c. significantibus. nu. 1. de pur. vul. fo. 165.
  - 3 Libellus vel citatio quo casu possunt fieri vel dari tempore feriaram. in. c. significauerunt. nu. 17. de iudi. fo. 47.
  - 2 Libellus in quo petuntur debita alicui dignitati an includat debita tam de iure cōi. q. speciall. Ant. in. c. fi. nu. 3. de offi. archi. fo. 68.  
 Libellus in istis vniuersalibus quomodo cōcipiatur. ibi. nu. 4.
  - 2 Libellus in possessio non vitatur si in eo aliquid de proprietate tēga tur. Ant. in. c. constitutus. nu. 2. de fil. presby. fo. 53.
  - 7 Libellus plura pōt cōtinere et pars inepta nō pōt vitare modum aptū. in. c. ad dissoluendum. nu. 6. de spon. impu. fo. 15.
  - 3 Libellus generalis in iudicijs vniuersalibus admittitur secus in singularibus. itē admittitur in accessorijs rei petite et in interdicto vnde vi in quo ventūt omnia accessoria ad rem principalem. in. c. cū ad sedē. nu. 8. et 10. de resti. spo. fo. 186.  
 Libellus ambiguus interpretatur pro libellate quoniam verba patiuntur istā interpretationē ibi. nu. 14.  
 Libellus generalis in iudicio vniuersali sufficit quod declaratur in executio ne fuit et in iudicio particulari debet declarari in processu. ibi.
  - 6 Libellus vniuersalis procedit super vniuersalibus absq. eo quod in specie aliquid exprimat. in. c. constitutus. nu. 3. de reli. do. fo. 185.
  - 3 Libelli copia si vna cum citatione fuit transmissa reo cum termino con petenti non debet ei ulterius dari terminus deliberatorius. in. c. j. nu. 13. de oila. fo. 132.
  - 4 In eodem libello quis potest plura et diuersa petere. in. c. cum iohannes. nu. 1. de fi. instru. fo. 10.
  - 3 Libellus est largissime interpretandus vt comprehendat omnia que possunt adaptari ad causam deductam in iudicio nisi expresse illa sint excepta etiam oblati coram arbitro. in. c. cum ecclesia. nu. 13. 38. et 39. de cau. pos. et propie. fo. 134. et seq.
  - 2 Libellus criminalis intentatus ciuilitate debet continere locum et tem pus prout si intentaretur criminaliter. in. c. tue. nu. 2. de proeu. fo. 141.
  - 5 Libellus potest dirigi contra subditos absq. eo quod prius dirigatur cō tra illum qui subiectionis possessionē pretendit. in. c. cum super. nu. 2. et 7. de re iudi. fo. 67.
  - 2 Libellus in vniuersalibus vel generalibus non est necesse quod contineat vel exprimat specialiter contenta in petitione. in. c. cōquerente. nu. 4. de offi. ordi. fo. 121.
  - 3 Libelli forma quo petitur aliquem fore illegitimum. in. c. tuam. nu. 8. de ordi. cog. fo. 148.
  - 2 Libellus non cōtinēs certā et determinatam causam an admittatur in c. super hoc. nu. 22. de renun. fo. 13.
  - 2 Libellus super restitutione in integrum debet continere lesionem enor mem non autē leuē. in. c. ex literis. nu. 1. de resti. in. te. fol. 159.  
 Libellus in restitutione in integrum quomodo formatur. ibi. nu. 4.
  - 5 Libellus cōtinens plura in se copulatiue procedit ad victoriā: et vna vel aliquę tātum probentur in. c. significante. nu. 6. de appel. fo. 136.
  - 6 Libellus quotiescunq. est ineptus quia non concludat ius agendi to tus processus et sententia sunt nulla. in. c. cū dilecti. nu. 4. de emp. et ven di. fo. 83.
  - 3 Libelli ineptitudo in quacunq. parte iudicij appareat absoluitur reus ab instantia iudici. in. c. examinata. nu. 12. de iudi. fo. 38.
- Conse.** Adde quod absolutus reus quicunq. constat de ineptitudine libelli et suscipiens libellum in rei vendicatione etiā si litte contestet et causam pro sequat non vlt se liti offerre vt teneatur si nō reperitur possidere: ideo dicitur absolui quoniam constat eū nō possidere et illi actoris intētiōē esse ineptā: ita sing. dicit ter in. c. examinata. de iudi. qd. singu. no. pro limitatione. l. is qui se obtulit. ff. de rei ven. qui ter. intelligitur quoniam interrogatus an possideret: rñdet quod sic secus si simpliciter cepit libellū et lis cōtesta est vt est ter. in. d. c. examinata. de quo Bart. facit magnū festum in. l. si a te §. si quis. ff. de excep. rei iud. dicens quod ille ter. est scribendus literis aureis.

- Ex quibus no. q. semper dicitur sequi absolutio quicunq. et in quacunq. parte iudicij constat de ineptitudine libelli hoc idem no. ff. de anch. et jo. de imo. in. c. dilecti. de emp. et vend. qui dicunt quod etiā post sententiā pōt op poni de ineptitudine libelli. qd. limitat ibi Abb. quoniam ineptitudo concer nit ipsam sententiā quod est no. et vide Ro. et Mode. in. l. si se nō obtulit. q. est. l. iij. ff. de re iudi. in. ij. col.
- 3 Libellus continens notoriū peccatū debet dentibus lacerari. in. c. parte. nu. 23. de resti. spo. fo. 185.
  - 6 Libellus quoniam agitur cōtra monachū an sit cōcipiendus in persona sua vel monasterij. in. c. dndum. nu. 2. de conuer. cōiu. fo. 171.
  - 5 Libellus pōt formari generalis in accessorijs. in. c. cum venerabilis. nu. 2. de excep. fo. 9.
  - 3 Libellus debet continere rem certam que petitur non autem sub gene re. in. c. ij. nu. 1. de lib. obla. fo. 95.  
 Libellus non debet continere obscuritatem et reus tunc non tenetur re spondere. ibi. nu. 4.  
 Libellus generalis non vitatur quoniam genus est restrictū ad vnā speciē. ibi. nu. 5. 8. 10. et 19.  
 Libellus in actione reali quid debet continere. ibi. nu. 6.  
 Libellans pōt iurare se ignorasse circūstantias rei petite in libello et sta tur suo iuramento. ibi. nu. 7.  
 Libellus in quo petuntur fructus nō expressa certa quantitate valet: se cus in sententia. ibi. nu. 11.  
 Libellus incertus quo casu non vitatur. in. d. c. ij. nu. 11. de libel. obla.  
 Libellus an debeat continere causam. ibi. nu. 12. et 13.  
 Libellus in quo quis petit rem iure domini vel quasi quomodo proce dit. ibi. nu. 16.  
 Libellus in vniuersalibus et generalibus iudicijs an valeat absq. eo quod in eo exprimentur res singulares. ibi. nu. 18.  
 Libellus in quo petitur villa cū pertinentijs valet sed quid si petantur omnia bona que sunt in tali loco. ibi. nu. 19.  
 Libellus in generali iudicio debet in processu cause declarari: licet nō ita in vniuersali et de ratione diuersitatis. ibi. nu. 20. et 22.  
 Libelli forma in repetitione hereditatis. ibi. nu. 23.
  - 1 Libellus ineptus non vitatur processum si in causa illa nō solebat dari li bellus. in. c. bone memorie. el. j. nu. 9. de elec. fo. 141.
  - 2 Libellus alternatiuus an et quando sit admittendus. in. c. cū contigat. n. 14. de offi. deleg. fo. 99.
  - 6 Libellus qui necessario nō cōcludit contra reum debet incontinenti per iudicē reijci. in. c. j. nu. 5. de depo. fo. 80.
  - 2 Libellus quo petitur vt aliquis inducatur ad subiectionē alterius quo modo formabitur. in. c. inter quatuor. nu. 6. de maio. et obe. fo. 126.
  - 3 Libellus super incorporalibus cōcludens in possessione an vitatur. in. c. cōquestus. nu. 5. de fo. compe. fo. 83.  
 Libellus largissime interpretatur vt cōcludat intētiōē agentis. ibi.
  - 3 Libellus est late interpretandus in fauorē actoris. in. c. ceterū. nu. 8. de in di. fo. 30.
  - 3 Libellus cōtinēs narrationē nō ostēdit an actor velit agere petitorio vel possessorio. in. c. pastoralis. nu. 2. de cau. pos. et prop. fo. 18.  
 Libellus generalis quā actionē contineat. ibi. nu. 3.  
 Libellus si est datus super petitorio iudex nō potest pronūtiare super possessorio. ibi. nu. 11. fo. 159.
  - 3 Libellus quid sit et vnde dicatur. in. rub. nu. 1. 3. de lib. obla. fo. 93.  
 Libellus debet dari in scriptis. ibi. nu. 2.
  - 6 Libellus in quo petitur aliqua res solita habere vel habēs pertinentias nulla facta mentione de pertinentijs cōprehendit etiam pertinentias et super eis etiam si est ferenda sententia. in. c. inter dilectos. nu. 3. de dona. fo. 160.
  - 1 Libelli verba intelliguntur late in fauorē libellantis. in. c. cum ana. n. 4. de elec. fo. 170.
  - 1 Libere pōt illud fieri quod non dependet ex cōsensu vel licentiā alterius in. c. statim. nu. 12. de reg. fo. 178.
  - 1 Libere quis pōt facere aliquem actum quoniam non requirit cōsensum. alte rius. in. c. fi. nu. 3. de postu. prela. fo. 116.
  - 3 Libere qui pōt aliquid facere non tenetur erigere voluntatem. alterius. in. c. accepta. nu. 7. de resti. spo. fo. 167.
  - 7 Libere dicitur quid fieri posse quoniam non dependet ex alieno arbitrio. in. c. omnis vtriusq. nu. 15. de peni. et remis. fo. 176.
  - 6 Libere dicitur quis posse facere aliquem actum quoniam non requiritur cōsen sus alterius. in. c. illud pretereundum. nu. 5. de iure pa. fo. 192.  
 Libere dicimur aliquid posse facere quoniam nō indigemus alterius auxilio. in. c. latoz. nu. 4. de boni. fo. 99.
  - 3 Liberū arbitrium quoniam est concessum alicui in iudicando quid videtur si bi concessum. in. c. dilecti filij. nu. 7. de iudi. fo. 21.
  - 2 Libera potestas data alicui nō extenditur quod aliquid faciat cōtra ius. in. c. j. nu. 4. de offi. ordi. fo. 110.
  - 7 Libertatis causa fauorabilis est et in dubio pro ea indicatur. in. c. licet. nu. 4. de coniu. scr. fo. 26.
  - 7 Libertas an sit res spūalis. in. c. cū sit ppiū. n. 5. de cōdi. appo. fo. 18.
  - 7 Libertas in matrimonijs et spūalibus debet esse vni pmissio pene in eis non



## Super Lectu. Banormitani.

- non obligat. in. c. Gemma. nu. 1. & 4. de spon. fo. 11.  
 Libertas non solū requiritur in matrimonijs tpe permissionis de eo cō  
 trabendo sed etiam tempore cōtractus. ibi. nu. 4.  
 6 Liber fendorum est approbatus. in. c. ex parte. nu. 11. de feu. fo. 92.  
 7 Liber homo qui se vendi permisit an & qñ servus efficiatur. in. c. j. nu. 6.  
 de nat. ex lib. ven. fo. 26.  
 5 Liber censualis alicuius ecclesie repertus in loco nō suspecto facit fidē  
 in. c. ad audientia. nu. 4. de prescrip. fo. 31.  
 Libri antiqui probant divisionem dioecum. ibi. nu. 11.  
 Libris extractis ex archino publico habētibus testimonium notarij ar  
 chini datur fides. ibi.  
 3 Libri mercatorum faciunt fidem pro eis in parva quantitate. in. c. bone  
 memorie. el. h. nu. 30. de postu. prela. fo. 110.  
 4 Liber rationum nō facit fidem pro scribente sed cū administraculis facit p  
 sumptionē. in. c. h. nu. 9. de fide instr. fo. 98.  
 Liber rationū an faciat fidē contra scribentē & quid si aliquid contineat  
 pro scribente & aliquid cōtra scribentem. ibi. nu. 10.  
 Liber rationū an faciat fidē contra tertium ibi. nu. 11. fo. 97.  
 Liber rationum an debeat habere diē & cōsulē. ibi. nu. 12.  
 4 Libris antiquis. historijs. chronis. scriptis in lapidibus vel scripturis  
 in archino publico productis an. credatur. in. c. cū causam. nu. 1. de pro  
 ba. fo. 32.  
 2 Libri rationū si aliquis nixus est vitare non pōt postea ipsum reproba  
 re. in. c. cum olim. nu. 3. de offi. deleg. fo. 98.  
 7 Libris & scripturis hereticorū nō datur fides aliqua. in. c. fraternitatis.  
 nu. 1. de here. fo. 100.

**Licentiarum** pōt dū assumit gradū doctoratus probari  
 etiā si paruo intervallo post licētiā doctor  
 retur rationibus de quibus in. c. cū secundū. nu. 14. de preben. fo. 28.

- 6 Licentia vel consensus nō sufficit qd petatur si non concedatur. in. c. tue  
 fraternitati. nu. 3. de cle. nō res. fo. 21.  
 6 Licentia vel consensus qui debent requiri in aliquo casu debent ante a  
 ctum & non post interuenire. in. c. licet. nu. 11. de reg. fo. 163.  
 2 Licentia que datur religioso vt ingrediatur aliud monasterium sufficit  
 quod presterur a prelato solo nec requiritur qd presterur a capitulo. An.  
 in. c. post translationem. nu. 6. de renū. fo. 31.  
 6 Licentia superioris si debet adhiberi in aliquo casu est petenda etiā si  
 ille actus sit licitus. qd superior cēsetur sibi reservasse cognitionem an ca  
 sus sit licitus aut non. in. c. vt super. nu. 17. de reb. ecc. nō alie. fo. 76.  
 6 Licētia debet precedere actum qui sine ea nō pōt expedire. in. c. tua nos.  
 nu. 7. de ecclē. ed. fo. 221.  
 6 Licentia non intelligitur regulata nuda voluntate sed regulata ratione.  
 in. c. cū ad monasteriū. nu. 23. de sta. mona. fo. 82.  
 2 Licentia siue consilium sufficit qd petatur licet non obtineatur. in. c. ad  
 monet. nu. 4. de renū. fo. 11.

**Limitatio** ad. c. pastoralis. de offi. ord. & ad cap. venerabilis  
 bus. de sen. excō. lib. vi. in. literis. nu. 5. de offi. de  
 leg. fo. 76.

Limitatio ad. l. arrianus. ff. de act. & obli. & ad. c. ex literis. de proba. c. cū  
 contingat. nu. 9. de rescrip. fo. 70.

- 4 Limitatio ad. c. i. de pac. in. c. si cautio. nu. 2. de si. instr. fo. 111.  
 5 Limitatio ad. c. porrecta de confir. vti. vel inuti. ibi. nu. 4. fo. 142.  
 6 Limitatio ad. cle. h. de reb. ecc. nō alie. in. c. vnico. nu. 20. in. si. vt ecclē. be  
 nef. si. di. con. fo. 73.  
 6 Limitatio ad. c. ad monet. de renū. in. c. ex ore sedenti. nu. 10. de bis que  
 si. a ma. par. ca. fo. 72.

**Limites** siue cōfinia nō pñt prescribi sed bene que sunt intra  
 cōfinia in. c. cū inter vos. nu. 2. de ver. sig. fo. 204.  
 6 Limites & cōfinia nō possunt prescribi nec eis adherentia. in. c. cū sint  
 nu. 8. de deci. fo. 148.

5 Limites ecclesiarum vel provinciarū quo casu prescribantur. in. c. qz ius  
 dicante. nu. 11. de prescri. fo. 27.

6 Limitibus coherencia quo casu possunt prescribi in. c. cū contingat. nu.  
 4. de deci. fo. 151.

**Lite** pendēte si qd fuerit intentatū pēdet quo ad eius validitatē  
 ex futuro eventu in. c. h. n. 21. de res. in. integ. fo. 155.

Lite pendente nō prohibetur possessor percipere fructus rei litigiose nō  
 si ad scandalum vitandum ibi.

5 Litis cōtestatio nō requirit solēnem interrogationē aut responsonem.  
 imo potest contestari per responsonem aduocati si reus ipsam appro  
 bat. in. c. cū causam. nu. 1. de appel. fo. 131.

Litis contestatio non inducitur per obiectionem solam exceptionū pēre  
 ptoria. qm. ibi. nu. 9.

3 Lis dicitur pendere etiam quando pendet appellatio. in. c. si. nu. 4. de ses  
 que. pos. & fruct. fo. 224.

3 Lis in quibus casibus non contestatur. in. c. si. nu. 4. vt lite non contesta.  
 folio. 12.

7 Litis pēdentia super matrimonio nō impedit secundū matrimonii cō  
 trahi si primū erat nullum. in. c. cū apostolica. nu. 1. de spon. fo. 8.

6 Lis. si recusetur contestari pōt fieri inmissio in possessionem rerum

recusantis ex primo & secundo decreto. in. c. inter alia. nu. 10. de immu. ec  
 cle. & cemi. fo. 227.

Lite pēdente nō pōt quis impediri in possessione sua. in. c. ex tuarū. n. 3.  
 de pur. cano. fo. 147.

7 Lite pendente super matrimonio nō licet transire ad aliud matrimonii  
 in. c. tua fraternitas. nu. 3. de spon. duo. fo. 18.

2 Litis contestatio vbi non requiritur tunc primus actus qui solet fieri  
 post lit. cōtest. operatur effectus litis contestationis. in. c. insinuāte. n. 9.  
 de offi. deleg. fo. 89.

7 Liti quibus modis quis possit renuntiare & qñ non. in. c. j. nu. 5. de. col  
 lu. de te. fo. 131.

3 Lis debet decidi secundū iura existētia tpe quo mota fuit nō secundū prius  
 legiū lit. pē. impetratū nisi de litis pēdētia sit in eo mētio expresse vel nō  
 si fuerit emanatū motu proprio. in. c. si. n. 1. 4. 8. vt lit. pen. fo. 219.

Lis nō terminatur secundū priuilegiū ea pendēte impetratū & cōcessum:  
 sed vide an hoc sit verū a quocūq; priuilegiū cōcedatur ibi. nu. 9.

3 Litis cōtestatio excludit omnes dilationes. in. c. si clericus. n. 17. de foro  
 compe. fo. 62.

3 Litis contestatio causatur etiam per responsonem factā ad narrata in  
 libello. licet non ad conclusionem libelli. in. c. cum ad sedem. nu. 4. de re  
 sti. spo. fo. 186.

Litis contestatio inducitur per ista verba non credo narrata esse vera.  
 ibi. nu. 5.

7 Lite pendente reus non priuatur re sua puta beneficio nisi pendeat lis  
 super aliquo graui crimine quo casu quis suspenditur a re sua donec cau  
 sa finiatur. in. c. accusatum. nu. 3. de simo. fo. 77.

3 Lite pendente super cōiugio vel adulterio nō interdicatur copula carna  
 lis quando maritus vel vxor sunt in possessione secus si matrimonium  
 esset contractum lite pen. quo casu copula interdicatur. in. c. h. nu. 1. 2. 3. 4.  
 vt lit. pen. fo. 217.

3 Lite pendente sine cause cognitione reus nō priuatur cōmodo possessio  
 nis etiam si princeps rescripserit non cōsiderato an iuste vel iniuste pos  
 sideat. in. c. i. nu. 1. vt lit. pen. fol. 216.

Lis quando dicatur pendere. vide remissine ibi. & etiam quedam que lis  
 te pendete renocantur. ibi. nu. 11.

5 Liti se offerre quomodo quis dicatur ad hoc vt non vitet penam offerē  
 tis se liti. in. c. aduersario. nu. 9. de excep. fo. 20.

3 In causis electionū vel prouisionū ecclesiarū pceditur sine contestatiōe  
 litis. Idē in possessorijs. in. c. i. nu. 20. de lit. contest. fo. 105.

Lis contestatur etiā si reus respondeat negando ius tantum vel causam  
 ibi. nu. 25. fo. 106.

Lis non contestatur per ista verba volo litigare vel nō cōfiteor nec ne  
 go. ibi. nu. 26.

Lis ad hoc vt sit contestata an sufficiat respondere per verbū credo vel  
 dubito. ibi. n. 27.

Lis cōtestatur si reus respondeat per verba iniuriosa. videlicet tu menti  
 ris. ibi. nu. 28.

Litis contestatio probatur si in actis dicitur. ibi. nu. 29.

3 Litis cōtestatio an fiat absq; eo qd pars dicat animo litem cōtestandi. in  
 c. cū causam. nu. 5. de iur. cal. fo. 128.

Litis contestatio etiam facta non inducitur si reus nō vult respondere  
 libello. ibi. nu. 27. fo. 130.

Litis cōtestatio si nō fit: qz reus nō vult respōdere libello iudex pcedat  
 cōtra eū ad missionem ex primo decreto absq; alia citatione. ibi.

2 Litis contestatio an proprie fiat corā arbitro. in. c. super questionum. n.  
 6. de offi. dele. fo. 90.

3 Litis cōtestatio nō fit in cā summaria. in. c. venerabilis. n. 22. de iur. f. 46.

1 Litis contestatio non fit si reus cōfiteretur ante oblationem libelli. in. c. du  
 dam. el. h. nu. 25. de elec. fo. 178.

1 Litis cōtestatio an requiratur in spiritalibus. in. c. dudū. el. h. nu. 11. de  
 elec. fo. 176.

2 Lis dicitur proprie post lit. conte. ea vero qd pcedūt litis cōtesta. sunt po  
 tius quedā pparamenta. in. c. super questionū. nu. 13. de offi. dele. fo. 91.

7 Lite pendente super impedimento coniuges debēt sibi debitū reddere.  
 in. c. porro. nu. 8. de diuor. fo. 47.

6 Litis contestatio an requiratur quando agitur super nullitate sententie  
 vel an requiratur libellus. in. c. per tuas. nu. 9. de appel. fo. 126.

Litis contestatio nō requiritur in notorjs. ibi. nu. 19.

Litis contestatio requiritur quādo aliquis petit restitutionē in integrū.  
 ibi. nu. 11.

Abnon est necessaria litis contestatio. non requiritur libellus. ibi.

1 Litis cōtestatio fit per rāsonē rei petitioni actoris nisi reus ptestetur qd  
 nō intendit litem cōtestari. in. c. dudū. el. h. nu. 10. de ele. fo. 176.

5 Lite esse motā nō sufficit scire ad hoc vt scienti pūdicet nisi sciat sibi ius  
 in illa re cōpetere. in. c. quis. nu. 11. de re iur. fo. 82.

4 Litis cōtestatio corā arbitrio interruptit prescriptionē secus corā ar  
 bitratore. in. c. quinquagallis. nu. 21. de iur. in. fo. 147.

7 Lite pendente super primo matrimonio vxor secunda nō debet de sua pos  
 sessione amoueri & interim licite debitum peti. & exigit. in. c. veni. nō. nu.  
 4. de eo quī du. in. ma. fo. 24.



# Repertorium singularium materiarum

- 1 Litis cōtestatio an requiratur in beneficiis. Ant. in. c. accepimus. n. 9. de etate. 7. quali. fo. 48.
- 3 Lis contestatur per solam responsionē factā in libello nec opus est alia expressione verbali. in. c. i. nu. 4. vt lit. non contest. fo. 106.
- Lis non contestatur per contumaciam rei quia in hoc requiritur verus consensus. ibi. nu. 5.
- 7 Lite pendente exercitium matrimoniale suspendi non debet. in. c. cū inter. nu. 4. qui si. sint legi fo. 38.
- 5 Litis cōtestatio an inducatur per exceptionem factā a parte. in. c. cum venerabilis. nu. 13. de excep. fo. 9.
- 5 Lite pendente nō debet reus spoliari vel probisberi vti iure suo alias a lege nō improbatō. licet illud ius sit contra intentionem actoris. in. c. signi ficante. nu. 3. de appel. fo. 136.
- 7 Litis cōtestatio an 7 qñ requiratur in inquisitionibus. in. c. cū dilectus. nu. 3. de pur. cano. fo. 164.
- 1 Lis pōt esse inter episcopū 7 capitulū absqz eo qd capitulū habeat cura torē ad litē. in. c. cū ecclesia. nu. 3. de elec. fo. 151.
- 7 Lis dicitur nota cum fuerit contestata. in. c. ex parte. el. h. nu. 1. 3. de ver. fig. fo. 205.
- 5 Litis cōtestatio fit coram papa per narrationē facti 7 verbale contra dictionē 7 sine libello. in. c. in causis. nu. 6. de re iudi. fo. 72.
- 3 Litis cōtestatio pōt fieri iubente iudice ne partes discedant anteqz lis contestetur 7 si vna pars discedit mulctatur 7 alia mittitur in possessio nem in. c. si. in alij. nu. 9. vt lite non contest. fo. 117.
- 7 Lite pendente super matrimonio ex causa servilis erroris an debitum 7 alia prestanda sint. in. c. proposuit. nu. 6. de consu. ser. fo. 25.
- 6 Lis nō cōtestatur qñ examinatur aliquis clericus. in. c. cū secundum. nu. 8. de preben. fo. 28.
- 3 Litis cōtestatio an inducatur per responsionem indirectam vel oppo nendo exceptionem peremptoriā. in. c. prout. nu. 5. de do. 7. cōtu. fo. 198.
- Litis cōtestatio inducitur etiam per responsionē rei factā sine iussu iudi cis. ibi. nu. 9. 13.
- Litis cōtestatio nō inducitur per responsionem ad petitiones sed ad pe titionem etiam quod responsio fiat ex intervallo. ibi. nu. 14.
- Litis cōtestatio non pōt fieri sine libello. ibi. nu. 15.
- 2 Litis cōtestatio an requiratur qñ implozatur officium iudicis. in. c. iu dicit officium. nu. 3. 6. 9. 10. de offi. iudi. fo. 124.
- 7 Litis cōtestatio inducitur per actum qui pōt fieri post litē cōte. ad hunc effectū. si qd nō admittatur exceptiones que solēt admitti ante lit. cōte. tā tum. in. c. cū oporteat. nu. 9. de accu. fo. 67.
- 4 Litis cōtestatio constituit in mala fide reum 7 actorem respectu fru ctuum. in. c. significaverunt. nu. 6. de testi. fo. 68.
- 3 Lis habetur contestata quando ventum est ad actum qui debet celebra ri post litem contest. in. c. h. nu. 19. de dila. fo. 134.
- 3 Lis dicitur mota post eam contestatam. in. c. i. nu. 4. de iur. cal. fo. 122.
- Litis exordium est post lit. conte. ibi.
- 5 Litis cōtestatio fit etiam in causa appellationis. in. c. per tuas. nu. 2. de appel. fo. 125.
- Et vide plene in nu. 3. vbi ponitur an requiritur libellus.
- 2 Litis cōtestatio 7 alia que consistunt in facto debet fieri ab ipsa parte principali 7 non ab aduocato nisi aduocatus respondeat parte presen te 7 tacente. in. c. pastoralis. nu. 1. 4. 5. de iudi. fo. 37.
- 5 Litis cōtestatio non requiritur in causis summarijs 7 parvis p̄iudicij. in. c. cum dilecta. nu. 21. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.
- Litis cōtestatio non requiritur quando agitur sub renouatione vel trās umptione instrumenti. ibi. nu. 23.
- 3 Lis quando dicatur pendere ad hoc vt p̄iudicium ea pendente impe tratum non habeat vires. in. c. si. nū. 12. vt lit. pen. fo. 219.
- Corse. Adde Bal. in. l. i. C. de rela. qd vbi impetrat rescriptū non debet solū fieri mentio de litis pendentia sed de statu cause. 7 dicit se audisse qd curia romana hoc servat. allegat. c. inter monasterium. de re iudi. di cit tñ Lap. 7 Abb. alleg. lxxix. qd ista regula limitat in causa matrimo niali qd valet rescriptū in causa matrimoniali licet non faciat mentionē de litis pendentia hoc voluit idē Bal. in. l. deo nobis. C. de episc. 7 cle. 7 hoc fauore matrimonij. Limita secundo nisi rescriptum esset gratiosum 7 princeps concederet gratiam lit. pen. quia tunc non est opus qd faciat mentionē de litis pendentia ita dicit do. Ant. in. c. h. de in integ. resti. al le. Anno. in. c. dudū. de elec. Limita tertio vbi lis non teneret. probatur in. c. bone. de confir. vti. vel inuti. doc. 7 Gos. in. c. dilecte. de excep. do. Ant. 7 Jo. de imo. in. c. tenor. de re iudi. 7 de. de anc. consi. xv. ass. xvi. 7 vide eundē in. c. nōnulli. de rescrip. vbi apponit rationem quare debeat fieri mentio de litis pendentia. do. meus Barba. in. d. c. causam. dicit se cōsultasse qd si fuit impetratū rescriptum lit. pen. 7 non fuit facta men tio de statu cause dicit qd erat surreptitium. per id qd habetur in. c. inter dilectos. de fid. instru. facit qd voluit Jo. de imo. in. d. c. inter monastes riū. qd vbi secūde litere non faciunt mentionē de p̄iudicio per primas concessio vel de processu habito per illas non valeat adducit qd habetur in. c. eternus. de rescrip. 7 in. c. dilectus. el. h. 7 in. c. super eo. de coha. cle. 7 mu. facit qd voluit Abb. in. c. oblate. de appel. nu. 4. in versi. vlti. no. fo. 53. vbi dicit qd secūde litere valent non faciētes mentionē de p̄iudicibus

- dummodo priores sint non legitime impetrate. De literis ergo surrepti tijs nō est necesse in secundis facere mentionem. ita colligit ibi in ar gumentum a contrario sensu. 7 vide glossas expressam in. capitul. ex teno re. de rescript. in. c. cū nostris. de concess. prebē. 7 in. c. suggestū. de iure pa. qd procedit etiā in beneficiis. vt no. in. palle. gl. 7 hec bene no. in pra ctica.
- 3 Litis cōtestatio inducitur per petitionē 7 responsionē factā in iudicio que si omittitur processus est nullus. in. c. i. n. 1. 2. 5. de lit. cōte. fo. 103.
  - Litis cōtestatio an inducatur per responsionē ad positiones. ibi. n. 6.
  - Litis cōtestatio vtrū possit fieri vna parte absente 7 sic sine verbis. ibi. nu. 7. fo. 104.
  - Litis cōtestatio an inducatur per responsionē factā ex intervallo. in. d. c. i. nu. 7. de lit. conte. fo. 104.
  - Litis cōtestatio quid sit. ibi. nu. 9. 10.
  - Litis cōtestatio perpetuat actionem vsque ad. xxx. annos. ibi. nu. 11.
  - Litis cōtestatio vtrum inducatur per cōfessionem factā a reo. ibi. n. 13.
  - Litis cōtestatio inducitur per cōfessionē aduocati animo litigandi si nō reuocetur cōfessio. ibi. nu. 14. fo. 105.
  - Litis cōtestatio inducitur licet in responsione nō dicatur animo litem contestandi. ibi. nu. 15.
  - Litis cōtestatio an inducatur licet reus dixerit respōdeo non tamen a nimo litem contestandi. ibi. nu. 16.
  - Litis cōtestatio an inducatur per obiectionē exceptionū. ibi. nu. 18.
  - Lis an cōtestetur per responsionē factam libello in quo simpliciter po nitur narratio 7 non petitio. ibi. nu. 19. 21.
  - 3 Litigiosa res vel actio. siue vniuersalis siue particularis qñ dicatur que an possit cedi siue vel cū vitio litigiosi siue qñ agitat psonali vel reali vel mixta siue ad corporalia siue ad incor poralia. in. c. ecclesia sancte marie. el. i. nu. 7. vt lit. penden. fo. 217.
  - 3 Litigiosam rem locans quo casu incidit in vitium litigiosi contractus. in. c. ecclesia sancte marie. el. h. nu. 9. vt lit. pen. fo. 218.
  - 3 Litigiosa res si vendatur debet in eius locum altera equalens surroga ri in. c. ecclesia sancte marie. el. h. nu. 2. vt lit. pen. fo. 218.
  - 5 Litigiosa nō efficitur proprietate si questio est super possessione mota. in. c. i. nu. 5. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.
  - 3 Litigiose rei legatum fideicommissum 7 transactio an valeat. in. c. ecclesia sancte marie. el. i. nu. 8. vt lit. pen. fo. 117.
  - Litigiosa res non pōt sine vitio litigij pignori obligari vel alienari nec locari ad longum tempus sed ad modicū sic. ibi. nu. 9.
  - 3 Litigiosi vitium non habet locū super incorporalibus. de quo remissue in. c. h. nu. 7. vt lit. pen. fo. 219.
  - 4 Litigiosam rem an faciat sola cōmissio cause vel notificatio vel citatio vt p̄iudicium lite penden. valeat vel non valeat in. c. causam. el. h. nu. 5. de testi. fo. 54.
  - 2 Litigator qui recedit a lite dicitur cōsequi magnū cōmodū. in. c. i. nu. 2. de trans. fo. 134.
  - 5 Litigans corā iudice nō suo an cōseatur in ipsum consentire adeo qd non possit ipsius incompetentiā allegare. in. c. pastoralis. nu. 16. de excep. fo. 5.
  - 5 Litigare corā iudice periculosum est. in. c. cū inter. nu. 5. de excep. fo. 7.
  - 7 Litigator qui temere cōtradicit iudici corā quo litigat ponitur arbitrio superioris. in. c. dilectus. nu. 1. 4. de pe. fo. 171.
  - 5 Litigans coram iudice quem accusauit suspectum cōsetur exceptioni res nuntiasse. in. c. inter monasterium. nu. 3. de re iudi. fo. 72.
  - 3 Litigans periculus etiam in spiritualibus nō perdit causam in. c. prout. nu. 6. de do. 7. con. fo. 198.
  - 7 Litigans temere vel calumniose si succubuerit condemnatur in expen sis. in. c. calumniam. nu. 1. de pe. fol. 169.
  - Corse. Adde quod licet in expensis debeat cōdēnari victus victori vt in. d. c. calumniam. 7 in. l. sancimus. C. de iudi. 7 in. l. p̄iudicium. §. si nau tē alterutra. C. co. tñ si statutū dīcāret victū victori in expensis cōdem nari habebit locū etiā in habente iustā causam litigandi. licet secus sit de iure cōi. 7 hoc vt statutū aliquid addat iuri cōi. Ita sin. dicit Bar. in. l. iij. §. si rem. ff. de leg. iij. quā opī. Bar. in. d. §. si re. exp̄se tenet Ang. in. aut. de erbi. re. in. prin. ad hoc ponderas gl. ibi. in. ver. eam. quā dicit sing. no. 7 idē no. Ang. in. l. nō solū. ff. de rei ven. facit qd voluit Bar. in. l. iij. §. pre tor. in. ver. quero quid si statuto. ff. de dā. insec. 7 in. l. h. ff. de vsuca. l. 3. triū sentiat Bal. in. l. terminato. ad fi. C. de fru. 7 li. exp̄. 7 in. l. eos §. in cautio ne. C. de app. in. fi. pe. col. vbi p hoc alle. no. p gl. in. §. tripli. insti. de ac. be ne facit qd no. gl. in. aut. gñaliter. C. de episc. 7 cle. in. verbo in iuste. vbi no tatur an statutū debeat interpretari secundū ius cōe hic non examino. dī cā plene. j. in. verbo statutū. teneas tñ qd si statutū disponat victū victo ri 7 c. qd habebit locū etiā in habente iustā causam litigandi. 7 dicitur ius ta cā qñ quis hz pro se opinionēs doctorū. Ita dicit Jo. de anc. i. cle. ne romani. post antiquos. de elec. per cōsilia docto per. l. in bonorū. 7 ibi no. Bar. ff. de bo. pos. ti. generali. 7 Moder. in. d. §. si nau tē. Limita vt per Bar. 7 plenius per Bal. in. l. iuris. in. h. q. C. qui admit. 7 ibi Bald. qd nō sufficit cōsiliū vnius periti. sed requiritur duo si haberi possunt. vt in. aut. de nō alie. §. qd autē. per Bar. in. penio. ff. in. fi. prin. 7 in. l. i. §. si. ff. de verbo. ob. 7 ibi Moder. doc. 7 Abb. in. c. proposuisti. nu. 5. de pba. Item vbi opinionēs aliquorum doctorum essent pro vna parte Jo. an. in. c. vt



## Super Lectu. Banormitani.

- in. c. vt debitus. de app. pro quo vide ibi gl. in vbo rationabili. 7 Spec. in tit. de expen. §. nūc videndus. in. j. col. 2. Jo. and. in. c. j. de postu. prela. in prin. in. nouel. Bal. in. d. aut. generaliter. Imol. in. l. qui ante kalendas. de verb. obli. Limita nisi cōis opinio esset in contrarium. do. Ant. in. c. finem litibus. de dolo 7 contu. Itē iusta cā psumit in eo qui bz semiple nam probationē. Ant. 7 Det. de anch. in. d. c. finē litibus. Bal. in. l. qui nō probasse. C. de calū. 7 in. l. j. C. de aduoca. diuer. iudicm. Itē si aliter de bona fide litigantis cōstat: quia succūbēs est religiosa persona. Mo- sti. 7 Jo. an. in. d. c. finē litibus. Anto. 7 Petrus in. c. j. de no. oper. nun. Facit qd voluit Anto. in. c. postremo. de appel. 7 Ange. in. l. si a bone fi- del. ff. de rei vend. Inno. 7 doctores in. c. nisi essent. de preben. Item ille qui probauit per testes qui postea fuerūt reprobati respectu psonē. Ita notat Bal. in. aut. generaliter. 7 limita prout dicunt Moder. in. d. l. pro perandum. §. si nantem. vbi etiam per do. Alexā. de imo. 7 per do. meum Barb. in. d. c. finem litibus. in apostillis suis.
- 5 Litigator potest in quacūq; parte iudicij petere se remitti ad iudicem ecclesiasticum cum munimentis cause 7 hoc ex speciali priuilegio eccle- sic. in. c. super. nume. 4. de appel. fo. 95.
- 5 Litigatores non tenentur ius alterius allegare ne pars aduersa efficiat- tur instructior nisi forte dolose tacuisset quia tūc non valeret processus. in. c. si duobus. nu. 10. 7. 17. de appel. fo. 92.
- Litigans scienter coram excommunicato tolerato non debet reportare aliquod commodum 7 talis processus retractatur quatenus venit in sui fauorem. ibi. nu. 15.
- 7 Litigans eo ipso quod succumbit in causa presumitur calumniose vel te- mere litigasse. in. c. calumniā. nu. 2. de penis. fo. 169.
- Litigans cum consilio aduocati 7 succubuerit an 7 quando condemnet- tur in expensis. ibi. nu. 5.
- Litigans pro vna opinione alicuius questionis multum dubitabilis si succubuerit non condemnatur in expensis. ibi. nu. 6.
- Litigans cum consilio alicuius acutissimi doctoris 7 succubuerit nō cō- demnatur in expensis. ibi.
- 2 **Literis** creditur in preiudicium scribentis. Anto. in. c. si. nu. 12. de cleri. pereg. fo. 65.
- 4 Litere ordinariozū sigillate autentico sigillo cum testium subscriptio- ne probant indistincte. in. c. post cessionem. nu. 5. de proba. fo. 11.
- Litere ordinariozū sigillate sine subscriptione testium probant in les- nibus causis. ibi. nu. 6. fo. 12.
- Litere delegatozū in remissione cause sibi commissę probant vt supe- rior possit procedere. ibi. nu. 7.
- Litere delegatozū quod fuerit processum sic 7 sic non probant. ibi. nu. 8.
- Litere delegatozū sigillate autentico sigillo probant de modico prei- iudicio. ibi. nu. 9.
- Litere arbitrozū non probant. ibi. nu. 10.
- 5 Litere secunde valent licet non faciant mentionem de primis literis si ille vel erant nulle vel exceptione elidibiles. in. c. bone. nume. 2. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.
- Litere secunde non tollunt primas de quibus facta est generalis mētio, sed requiritur quod fiat specialis. ibi. nu. 3.
- 5 Litere secunde tunc demū reuocant primas si de primis 7 de toto pces- su super ipsis fundato fuerit facta mentio in secundis als secus. in. c. in- ter monasterium. nu. 4. de re iudi. fo. 72.
- 2 Literis testimonialibus prelatorum an 7 quando credatur. Anto. in. c. in presentia. nu. 5. de renun. fo. 25.
- 5 Litere cōmissarij in causa sibi commissā non plene probant, licet faciant adnūcūm. in. c. cum dilecta. nu. 20. de cōfir. vti. vel inuti. fo. 141.
- 4 Literam scriptam quis lacerans in presentia iudicis contra ipsum la- tam tenet ad interesse partis 7 punitur arbitrio iudicis. in. c. accipimus. nu. 4. de fide instru. fo. 100.
- 3 Litere secunde primarum reuocatione dicuntur specialiter facere men- tionem de primis 7 de omni notabili clausula in eis contenta. in. cap. ex- co questione. nu. 4. de resti. spo. fo. 175.
- 2 Litere an possint impetrari per vnum de vniuersitate. in. c. si. nu. 14. de procura. fo. 148.
- 3 Litere secunde nō reuocant primas a tempore date: sed tempore presen- tationis nisi dicatur quia tempore date. 7c. in. c. audita. numer. 6. 11. 7. 13. de resti. spolia. fo. 108.
- 1 Litere executoriales vel monitorie non faciunt acquirere ius in benefi- cio sed collatio sic. in. c. literis. nu. 5. de rescript. fol. 87.
- 3 Litere secunde si non faciant mentionem de primis sunt nulle 7 primas non reuocant. in. c. j. nu. 2. 5. 6. 7. 8. de do. 7 contu. fol. 95.
- 2 Litere monitorie an acquirant aliquod ius parti. in. c. veniens. nume. 13. de renun. fo. 33.
- 5 Litere emanate de curia propter solitum stylum curie presumuntur sur- reptitie aut nulle. in. c. ad nostram audientiam. num. 3. de confir. vtili vel inuti. fo. 141.
- 6 Literas recipiens censetur in eis cōtenta approbare in. c. Joannes. nu. 3. de testa. fo. 126.
- 7 Litere alicuius faciunt fidem in pertinentibus ad officium mittentis il- las. in. c. sicut nobis. nu. 3. de sen. excom. fo. 192.
- 3 Literis prelatorū adhibetur fides quādo sunt sine contradictione et nō continent damnum alterius 7 preiudicium. in. c. cum olim. numero. 2. et 8. de dolo 7 contu. fo. 204.
- 6 Litere cōmēdatorie siue monitorie nō acquirunt aliquod ius illi p quo fuerunt scripte tñ si illis non pareatur potest implorari officiu superio- ris vt mandentur executioni. in. c. dilectus. nu. 2. de preben. fo. 34.
- 6 Litere impetrate tacita veritate vel facti serie non valent. in. c. super eo. nu. 1. de cōba. cle. 7 mul. fo. 11.
- 6 Litere cōmēdatitie prelatorum faciūt plenā fidem in his que sunt mo- dici preiudicij puta qñ commendat clericum eozum alteri prelato. in. ca. in lateranensi. nu. 5. 2. 7. 6. de preben. fo. 46.
- 4 Literas falsificantes qualiter puniuntur. in. c. tam literis. numero. 48. de testi. fol. 65.
- 5 Litere secunde nunq; reuocant primas nisi in secundis fiat expressa men- tio de omni notabili clausula posita in primis. in. c. vt debitus. nume. 15. de appella. fo. 127.
- 3 Litere impetrate ab actore si ipse inceperit eis vti efficiuntur cōmunes etiam reo. in. c. j. nu. 7. de sequest. pos. 7 fruc. fo. 220.
- 2 Litere obtente preter stylum curie presumuntur surreptitie. Anto. in. c. tua nobis. nu. 1. de offi. vica. fo. 71.
- 2 Literas accipiens preiudiciales censetur fateri contenta in eis nisi con- tradixerit. in. c. non iniuste. nu. 7. de procur. fo. 146.
- 5 Litere surreptitie non conuallidantur etiam si aduersarius consentiat quia hoc non dependet ex voluntate sua. in. c. cu olim. numero. 17. de re iudic. fo. 50.
- 4 Litere impetrate preter stylum curie sunt de falsitate vel surreptione su- specte. in. c. quod super. nu. 2. de fide instru. fo. 104.
- 1 Litere executoriales valent etiam qd non procedant monitorie. in. c. ex- insinuatione. nu. 1. de rescrip. fo. 85.
- 1 Litere ad beneficia an requirant insertionem patrimoniij impetrantis. in. c. postulasti. nu. 3. de rescrip. fol. 73.
- 6 Literis alicuius adhibetur fides in preiudicium suum. in. c. si quorundā. nu. 6. de solu. fo. 100.
- 2 Literas alijs destinatas aperiens quō punitur. in. c. cū olim. nu. 2. 7. 4. de offi. dele. fo. 98.
- 7 Literas falsas habens 7 ipsas intra viginti dies nō destruat vel resignet incurrit excommunicationē cuius absolutio resoluator soli pape. in. c. dura sepe. nu. 10. de cri. fal. fo. 132.
- 5 Literis epi an credatur. in. c. ad probandum. nu. 12. de re iudi. fo. 81.
- 4 Literas vitiosas reddit expressum omne quo tacito gratia nō fuisset ob- tenta saltem ita faciliter. in. c. si. nu. 1. de presump. fo. 123.
- 8 Literas apostolicas non potest quis recipere in curia ab alio q̃ a papa vel eius officialibus ad hoc deputatis sub excom. pena que incurritur ipso facto. si vero extra curiam tunc secus. in. c. dura sepe. numero. 2. 7. 7. de cri. fal. fo. 18.
- 7 Literas ad lites non potest vnus pro alio impetrare nisi habeat specias- le mandatum idem ad beneficia. in. c. dura sepe. nu. 6. de cri. fal. fo. 132.
- 5 Litere propter solitū stylum curie impetrate presumuntur falsę nisi fue- rit positum ex certa scientia 7 portantes hmoi literas presumuntur falsa- rj. in. c. porrecta. nu. 7. 4. de confir. vti. vel inuti. fol. 42.
- 3 Litere prelatorum siue scribant pro: siue contra vnum multum operant- tur: 7 licet non faciant plenam fidem faciunt tñ presumptionem. in. c. ve- ritatis. nu. 10. de do. 7 contu. fo. 206.
- 2 Litere prelatorum an 7 quando probēt. in. c. cum in ecclesijs. num. 3. de maio. 7 obe. fo. 127.
- 6 Litere commendatitie dimissorie possunt recipi a quolibet prelato res- spectu subditi sui 7 etiam a capitulo sede vacante. in. c. fraternitati. nu. me. 5. 7. 6. de cle. non resi. fo. 19.
- Litere commendatitie ad ordines. i. vt clericus possit recipere ordines ab epo alieno possunt concedi a proprio episcopo vel sede vacante a ca- pitulo. ibi. nu. 6.
- Litere dimissorie ad tempus puta causa studij ab omni prelato respectu sui beneficij concedantur. ibi.
- Literis credentie an 7 qñ sit adhibenda plena fides. ibi. nu. 7.
- 7 Litere pape etiam si nunq; fuerint exhibite probantur per testes si fue- rint deperdite. in. c. cum olim. nu. 11. de priu. fo. 155.
- 2 Litere ad beneficia dicuntur priuilegium. i. beneficium principis. in. c. ex parte. el. j. nu. 8. de offi. deleg. fo. 77.
- 7 Litere de simplici iustitia non presumuntur falsarij nec quis punitur si illis non vtatur. in. c. accedens. nu. 1. de cri. fal. fol. 133.
- Litere papales gratiose si reperiuntur falsę habet locum dispositio. c. ad falsariozū. eo. titu. si vero sunt litere de iustitia procedit. d. c. accedens. ibi. nume. 8.
- 5 Litere solius prelati an faciant fidem. in. c. ea noscitur. num. 7. de his que fiunt a prela. fo. 98.
- 3 Litere credentie non probant aliquem esse assumptum ad aliquod of- ficium. in. c. coram. nu. 10. de offi. deleg. fo. 64.
- 2 Litere impetrate per excommunicatum indistincte sunt ipso iure nulle. in. c. si. nu. 11. de procur. fo. 147.
- 3 Litere secunde non facientes mentionem de prioribus non legitimantur



# Repertorium singularium materialium

- petratis valent et idem est in rescripto. in. c. oblate. nu. 8. de appel. fo. 125.
- 5 Litere surreptitiae ad lites tribuunt iurisdictionem licet elidibilem unde opus est appellatione. in. c. q. nu. 14. vt lite non contest. fo. 109.
- 1 Litere testimoniales faciunt magnam presumptionem licet non plenā. in. c. cum inter R. nu. 4. de elec. fo. 133.
- 6 **Locatio** ad longū tempus non potest fieri per ecclesiam inferiorē sine cōsensu epi ad modicum tēpus sic puta ad nouem vel decem annos. in. c. requisisti. nu. 11. de testa. fo. 122.
- 6 Locare perpetuo operas suas nemo potest quia esset species seruitutis potest tamen quis se obligare perpetuo seruire alicui hospitali etiam priuato quia inest fauor spiritualitatis. in. c. inter dilectos. numero. 11. de donatio. folio. 106.
- 6 Locatio facta ad certum tempus vel canonicum vel usufructuarium expirat ex mortuis. in. c. ad audientia. nu. 2. de reb. eccle. alie. fo. 76.
- Locare in perpetuum non potest prohibitus alienare. ibi. nu. 3.
- Locatio ad maximum tempus non transfert dominium vtile. ibi.
- 6 Locatio ad modicum tempus non transfert possessionem in cōductore sed simplicem detentionem. in. c. ex literis. nu. 5. de iure pat. fo. 191.
- 6 Locatio predij si est facta rectori ecclesie successor tenetur stare colono secus si fuit facta a canonico vel fructuario. in. cap. nouus genus. nume. 6. de decimis. fo. 144.
- 3 Locatio non probat possessionem respectu locantis quando possideret alias secus. in. c. cum venissent. nu. 12. de resti. spo. fo. 174.
- 3 Locatio presumitur renouata transacto anno. in. c. in causa. nume. 10. de cau. pos. et proprie. fo. 164.
- 7 Locator potest inquilinū repellere de domo ante finitū tempus conductio nis si peruenit ipsi aliqua necessitas vel inquilinus male versetur vel pensionem non soluat. in. c. propter. nu. 2. 6. et 10. de locato. fo. 87.
- Locator expellens conductore peruerse habitatem in domo ante finitū tempus an remittet sibi pensionem pro rata tēporis. ibi. nu. 16. fo. 91.
- 6 Locare an possit quis in perpetuum operas suas. in. c. iudicatum. nu. 2. de immu. eccle. et cemi. fo. 224.
- 6 Locare quis tenetur domos scholaribus. in. c. j. numero. 6. de empt. et vē di. folio. 32.
- 6 Locatio ad longum tempus an dicatur alienatio. in. c. nulli. numero. 13. de rebus eccle. fo. 75.
- 4 **Locus** famosus proponens in aliquo festo ratione ludī nōn excusatur a pena in. c. j. nu. 4. de presump. fo. 114.
- 6 Religiosus locus non ex hoc solo presumitur qd ibi aliquando celebrētur missae nisi probaretur quod omnes ibi admitterebantur ad dicendum et audiendum missam et qd haberet campanam eleuatam in campanili. in. c. inter dilectos. nu. 8. de dona. fo. 106.
- Locus religiosus non presumitur de necessitate licet cognominetur ab aliquo sancto. ibi. nu. 9.
- 7 Locus tutus assignari debet puellae si timetur de violentia. in. cap. cum locum. nu. 1. et 5. de sponsa. fo. 7.
- 6 In loco interdicto hodie licite celebrat submissa voce et clausis ianuis. in. c. quesitum. nu. 5. de coha. cle. et mu. fo. 13.
- 6 Locus religiosus de quibus religiosus reformari debeat. in. cap. inter quatuor. nu. 1. de reli. domi. fo. 184.
- 3 Locus an attendatur in delictis ubi fuit factus vulnus an locus ex quo fuit emissum telum ad vulnerandum. in. c. si. nu. 5. de foro compe. fo. 90.
- 6 Locus an efficiatur religiosus propterea qd ibi sit aliquis sepultus sine auctoritate pontificis. in. c. abolende. nu. 4. de sepul. fo. 139.
- 6 Locus deputatus auctoritate epi ad fundandum hospitale vel ecclesiam est effectus sacer adeo quod nō debet redire ad vsus prophanos. in. c. ad hoc. et infra. nu. 1. de reli. domi. fo. 184.
- 6 Locus religiosus non efficitur ex eo qd laicus sepelierit cadaver in eo. in. c. ad hoc. et infra. nu. 3. de reli. domi. fo. 184.
- Religiosus locus non efficitur per laicos. ibi.
- 6 Loca pia non dicuntur oratoria priuata. in. c. si. nu. 1. de cens. fo. 206.
- Loca publicanda olim inspiciebantur hodie vero nōn. in. cap. puberes. nu. 2. de despon. impub. fo. 13.
- 7 Loca vicina que dicantur. in. c. super specula. nu. 5. de priui. fo. 160.
- 6 Loca pia que dicantur. in. c. de his. nu. 3. de testa. fo. 10.
- 7 **Locupletior** et pauperior quādo dicatur fieri donator vel alius. in. c. donatio. nu. 8. de dona. inter virum et vro. folio. 53.
- 7 **Lucrum** iniuste extortū an sit restituendū pauperibus Chri stian vero alijs. in. c. cuz sit. nu. 8. et 9. de iude. fo. 98.
- Lucrū questus ex commercio dānato subiaceret restitutioni similiter acquisitum per excommunicatum. in. c. ad deliberandam. nu. 1. eo. titu.
- 7 Lucrum honestuz provenire potest ex pecunia. in. c. per vestras. nume. 6. de dona. inter virum et vro. fo. 52.
- 6 **Ludi** inhonesti non debent exerceri in ecclesijs neq. a clericis. in. c. cum decorem. nu. 1. de vi. et hone. cleri. fo. 6.
- 7 Ludus notius est in culpa. in. c. exhibita. nu. 5. de homi. fo. 113.
- 7 Ludus an sit prohibitus clericis cum laicis. in. c. continebatur. nume. 3. de homi. fo. 109.
- 7 Ludus solatiofus nō est clerico interdictus. in. c. lator. nu. 2. de homi. f. 110.
- 6 Ludens et vincens an et quo casu sit obligatus ad restitutionem in foro anime et in foro fori. in. c. quia pleriq. nu. 35. de immu. eccle. fo. 232.
- 6 Ludum illud qd vincitur in ludo scachorum vel in ludo qui consistit et sit gratia virtutis experiende non subiaceret restitutioni nisi quis principi paliter ludat causa spoliandi proximum vel vincendi. in. c. clerici. nu. 12. de vi. et hone. cleri. fo. 8.
- Illud quod vincitur in ludo fortune vel ingenij et fortune non habentibus administrationem puta filio et c. debet restitui patri et similibus. ibi. numero. 13.
- Quod vincitur cum fraude in ludis habenti administrationem an subiaceat restitutioni et quid si sine fraude. ibi.
- Consuetudo quod illud quo vincitur in ludo non restituatur non valet licet aliqui contra. ibi. nu. 14.
- Ludenti pecuniam mutuantis non potest repetere secus si alteri non ludenti licet in ludo mutuet. ibi. nu. 15.
- Transactio facta in ludo non valet. ibi. nu. 16.
- Ludens rem in ludo an teneatur de evictione. nu. 17.
- 5 Ludendo si vnus vendit alteri emens non prescribit et venditor non tenetur de evictione secus si vendit alteri. in. c. si diligenti. nume. 27. de prescrip. folio. 39.
- 7 Ludentes si ex cōstitutione epi sunt excoicati incurrunt excoicationem etiam si ludant cum ipso epi licet epi non incurrat quare non potest ligari sua constitutione. in. c. j. nu. 9. de simo. fo. 77.
- 7 **Quere** in corpus in defectū pecunie habet locū in penis pro maleficio secus si est obligatus ex contractu. in. c. statuimus. nu. 2. de maledi. fo. 139.
- De litera M.**
- 7 **Machinatio** in morte coniugis priuat quē spe coniugij si aliquod sequatur homicidium. in. c. j. nu. 1. et 3. de iuro. fo. 46.
- Machinatione mulieris in morte viri an vir possit eas deferere et contra. ibi. nu. 4.
- 7 Machinatio vnus tantum in mortem coniugis non sufficit ad impedimentum matrimonij nisi adulterium precesserit. in. c. super hoc. nu. 4. de eo qui du. in ma. fo. 23.
- 7 Machinatio in mortem vxoris vxore mortua non potest in vxorem ducere et an impediat et dirimat matrimonium. in. c. j. nu. 3. de eo qui dur. in ma. folio. 22.
- 7 Machinatio in mortem coniugis sufficit ad impediendum matrimonium vbi adulterium intercessit et dirimit iam cōtractus. in. c. super hoc. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 23.
- 7 Machinatio in mortem coniugis adhibita ab adultero vel adultera dirimit matrimonium post cum tali contractum. in. c. significasti. nume. 6. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 7 **Magistri** qui cōducuntur docere in aliqua ecclesia collegia et an debeant picipere de pbedis singulorum si nō vacat alia que sit sibi assignanda. in. c. q. nonnullis. nu. 4. de magi. fo. 94.
- 6 **Maiores** pars omnium qui sunt in aliquo consilio attenditur licet ibi sint due partes diuersarum factionū et sic nō attenditur maior pars cuiuslibet factionis. sed maior pars omnium simul in concreto. in. c. j. nu. 5. de paro. fo. 141.
- 5 Maiores pti vniuersitatis stat in his q gerunt p ipsam vniuersitatē nisi minor pars aliqd rōnabile opponat in priu. in. c. si. nu. 1. 3. de re. iudi. fol. 85.
- 1 Maiores pars intelligitur de maiori parte presentium in concilio. in. c. licet de vitanda. nu. 14. de elec. fo. 124.
- 7 Maiores septennio si contrahunt spōsalia neuter ante pubertatem resiliere potest. in. c. cum illis. el. j. nu. 1. et 5. de despon. impu. fo. 14.
- Maiores si cū minore contrahit contractus claudicat qz maior obligatur et minor non saltē priusqz ad etatem peruenerit legitimam. ibi. nu. 3.
- Maiores censetur ille in dignitate qui est in honorabiliori loco. in. c. anti qua. nu. 2. de priui. fo. 158.
- 2 Maiores pars dicitur et consideratur non solum respectu numeri sed dignitatis. in. c. prudentiam. nu. 10. de offi. deleg. fo. 83.
- 6 Maiores pars canonicorum potest facere etiam alia parte inuita quod omnes teneantur certam partem suorum reddituum ad opus fabrice cōferre. in. repe. in. c. cum esset. nu. 2. de testa. fo. 17.
- Maiores partis iudicium nō tenetur sequi minor pars cōtra conscientiam. in. c. bone memorie. el. j. nu. 24. de postu. prela. fol. 108.
- Maiores pars non potest aliquid statuere super cōmuni omnibus vt singulis quibus sit preiudiciū. in. c. cum omnes. nu. 5. de constitu. fo. 21.
- Maiores pars potest aliquid facere qm illud factus sit ex necessitate. secus ex voluntate. ibi.
- 7 Item queritur quod vocentur absentes. ibi.
- 5 Maiores an quis vel sit minor habitu et ex respectu cognoscitur. in. c. puberes. nu. 3. de despon. impu. fo. 14.
- Maiores pars duplo importat duas partes totius. in. c. scriptus. nume. 7. de elec. fol. 160.
- Maiores et sanior pars copulatiue requiritur in electionibus. in. cap. quia propter. nu. 7. de elec. fo. 162.
- 6 Maiores pars canonicorum nō potest facere sine episcopo qd bona ecclesie sic in



## Super Lectu. Manormitani.

- fle in cōponant & qđ ipfi cōiter viuāt. in. c. qm. nu. 8. de vi. & ho. cle. fo. 5.
6. Maior pars requiritur respectu collegij qñ per collegiū aliquid explica-  
tur. si vero aliquid explicatur respectu singulariū personarū. tunc suffi-  
cit maior pars respectu ipsarum. in. c. qm. nu. 13. de iure pat. fo. 190.
1. Maior pars id qđ facit in delictis vñ factū ab oibus si illi alij expresse  
dicūt secus si tacēt & quare. in. c. grati. nu. 6. de postul. prela. fol. 100.
1. Maior pars intelligitur numero & auctoritate & ista copulatiue requirun-  
tur. in. c. coram. nu. 2. de elec. fo. 156.
- Maior pars potest renuntiare honori introducto in fauorez totius col-  
legij. in. c. cum inter canonicos. nu. 9. de elec. fo. 133.
1. Maior pars in electionibus consideratur respectu capituli. non autem  
respectu aliarū partium. in. c. ecclesia vestra. nu. 1. 2. 4. de elec. fo. 169.
6. Maior & sanior pars requiritur copulatiue in negotijs ecclesie explican-  
dis. in. c. si. nu. 3. de his que si. a maio. par. ca. fo. 72.
- Maior pars non potest disponere super rebus spectatibus ad omnes  
vt singulos si illi non habent iure proprio & illud quod disponit est di-  
tribuendum in pios vsus alias secus. ibi. nu. 4. 5. 7.
3. Maior non debet se subijcere iurisdictioni minoris qñ per hoc deroga-  
tur honori ac privilegio superioris. in. c. si clerici. nu. 25. de iudi. fo. 14.
6. Maior pars capituli vel collegij qđ facit non impeditur a minore par-  
te nisi aliquid rationabile alleget & probet. in. c. si. nu. 1. 7. 5. de his que si.  
a maio. par. ca. fo. 70.
- Maior & sanior pars copulatiue requiritur in negotijs ecclesie explican-  
dis. ibi. nu. 3. 7. 11.
- Maior parti qñ minor pars cōtradicit h3 causam cōditionis probare  
coram superiore ipsorum: non autē coram ipsa maiori parte ibi. nu. 12.
7. Maior cum minore contrahens tenetur expectare minorem donec ad eta-  
tem peruenerit legitimā. in. c. ex literis. nu. 4. de despon. impu. fo. 15.
1. Maior numerus habet presumptionem pro se. in. c. ecclesia vestra. el. ij.  
nu. 4. de elec. fo. 179.
2. Maioritas in ordinibus quos effectus pariat. in. c. statuimus. nume. 1.  
de maior. & obe. fo. 130.
2. Maior pars si elegit indignū statim minor pars h3 eligēdi potestates.  
in. c. congregato. nu. 3. de elec. fo. 175.
6. Maior vel sanior pars collegij requiritur in explicandis negotijs perti-  
nentibus ad collegiū. in. c. ea noscitur. nu. 5. de his que si. a prela. fo. 68.
2. Maior si concedatur an censeatur concessum minus vel equale. Anto.  
in. c. licet. nu. 8. de transla. prela. fo. 10.
- Malefidei** possessor nō facit fructus suos. in. c. cū ecclesia.  
nu. 26. de cau. pos. & pro. fo. 154.
5. Malefides an & quo casu interrumpat prescriptionem. in. c. illud autez.  
nu. 8. de prescrip. fo. 26.
- Malefides presumitur ex coniecturis. ibi. nu. 16. fo. 27.
- Malefides presumpta non impedit prescriptionem. ibi. nu. 20.
5. Malefidei possessor non potest nominare autorem suum in iudicio. in  
c. sepe. nu. 19. de resti. spo. fo. 192.
5. Malefidei possessor dicitur ille qui habet scientiam rei aliene. in. c. vigi-  
lanti. nu. 1. de prescrip. fo. 25.
- Malefides an indistincte vitiet vel impediat prescriptionem. ibi. nu. 5.
5. Malefides predecessoris in beneficio non nocet successori habenti bo-  
nam fidem. in. c. de quarta. nu. 9. de prescrip. fo. 24.
5. Malefides ex quibus cōiecturis probetur. in. c. sanctorum. num. 24. de  
prescrip. fo. 23.
5. Malefides psumit si fuit denūtiatū emptori ne emeret qz res erat alte-  
rius secus si ex postfacto. in. c. si diligenti. nu. 22. de prescrip. fo. 39.
- Malefides presumitur si res fuit acquisita contra ius vel non seruata  
iuris sollemnitate nisi longo tempore quis possederit. ibi. nu. 23.
- Malefides auctoris an noceat successori i bona fide siue sit successor vni-  
uersalis vel particularis. ibi. nu. 29. 7. 30. fo. 40.
5. Malefides potest & debet probari per illum qui dicit non fuisse in pre-  
scriptione vel quia prescribens confessus fuit iudicio qđ res erat aliena.  
in. c. si. nu. 5. de prescrip. fo. 44.
- Malefides interuenisse in prescriptione probatur quia fama erat in lo-  
co quod res erat alie. ibi. nu. 6.
- Malefides probatur ex coniecturis vel qñ presumptio iuris est cōtra  
possidentem & ex alijs. de quibus. ibi. nu. 46. fo. 47.
- Malefides purgatur ex diuturnitate tps vel ex iusto colore. ibi.
6. Male vel bonefidei possessor quō quis dicatur vel cognoscatur esse. in  
c. consultationibus. nu. 5. 7. 8. de iure pat. fo. 194. & seq.
7. Maleficiatus si triennio habitauit cū vxore & non potuit consummare  
ipsis cum septima propinquorum manu hoc iurantibus matrimonium  
paratur & idē de frigido. in. c. si. nu. 1. 7. 6. de frigi. & malef. fo. 37.
2. Maleficiū in quo loco dicitur commissum si proijciens lapidem ex  
vno loco & offendat vnum qui erat in alio loco. in. c. cum inter. nu. 3. de cō-  
suetu. fo. 96.
7. **Malitia** supplet defectū etatis que ad matrimoniū trahē-  
dum sed non in alijs rebus agēdis & qđ fit ista mali-  
tia & eius diffinitio. in. c. de illis. el. ij. nu. 3. de despon. impub. fo. 14.
7. Malitia licet soleat dici quod suppleat etatem tñ non habet locus quo  
ad testamenti factionez et quo ad hoc vt erimatur a tutela. in. c. raynu-

- tius. nu. 7. de testa.
6. Malitia supplet etatem in matrimonio carnali. sed in spiritali secus.  
in. c. virum. nu. 7. de repu. fo. 159.
5. Malitia probatur ex coniecturis id est qđ pars aliquid fecerit malitio-  
se. in. c. suggestum. nu. 9. de appel. fo. 97.
2. Malitiose quid actum non presumitur nisi probetur. in. c. pastoralis. nu.  
me. 6. de offi. deleg. fo. 90.
6. Malum an sit committendum pretextu boni futuri. in. c. non magno. nu.  
me. 12. ne cle. vel mona. fo. 237.
7. Malum pleriqz non faciunt quia non possunt. in. c. significante. num. 3.  
qui matri. accu. pos. fol. 45.
7. Minus malum tolerandū est vt maius evitetur. in. c. requisivit. nume. 3.  
de sponsa. fo. 7.
- Mandatum** iniustum nō est executioni mandatum. in  
c. vniuersitatis. nu. 8. de sen. excō. fol. 186.
6. Mandatum speciale requiritur in beneficiis & alijs spiritalibus nec  
sufficit generale. in. c. accedens. nu. 5. de preben. fo. 33.
1. Mandato superioris qui non obedit sine causa peccat. in. capit. eam te.  
nu. 4. de rescrip. fo. 48.
- Mandata diuersa & diuersę forme si emanant a principe agitur ex pri-  
mo ante receptionem secundi licet secundum mandatu3 emanauerit an-  
teqz actus expeditur ex primo. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 8. de postul.  
prela. fol. 107.
1. Mandatū licet generale de eligendo intelligit de idoneo als electus nō  
idoneus non est recipiendus. in. c. causam que. nu. 4. de elec. fo. 128.
7. Mandatū ad delictū inducitur per ista verba nunqz reuertaris domuz  
nisi aliud sentiam de te. in. c. ex literis. nu. 3. de excess. prela. fo. 146.
- Mandans verberari aliquem si sequatur mors tenet de homicidio. ibi.
7. Mandatu3 generale non extenditur ad actus iniquos. in. c. grauem. nu.  
5. de sen. excom. fo. 196.
2. Mandatum speciale sufficit comprehendendi sub generalitate verborum.  
in. c. coram. nu. 5. de resti. in integ. fo. 162.
- Mandatum speciale vbi requiritur sufficit qđ prestetur cautio de rato.  
ibi. nume. 6.
2. Mandatum siue procuratorium probatur per testes vel per vnum cū  
iuramento partis. in. c. cum pro causa. nu. 3. de procur. fo. 142.
1. Mandatum non solum continet expressa sed etiam vicina expressis. in  
c. in causis. nu. 10. de elec. fo. 150.
3. Mandatū scdm reuocat primū. in. c. exposuit nobis. nu. 16. de dila. fo. 136.
3. Mandatum factum cum certa forma continens duo si non possunt illa  
duo simul adimpleri valet si factum est quod fieri potuit. in. c. pisanis.  
nu. 6. de resti. spo. fo. 192.
1. Mandatum factum alicui vt executori & delegato non expirat per crea-  
tionem ordinarij. in. c. eam te. nu. 10. de rescrip. fo. 48.
2. Mandatū an & qñ quis presumitur habere ad hoc vt admittatur cum  
cautione de rato. in. c. coram. nu. 9. de offi. deleg. fo. 98.
- Mandatum factum in longinquis partibus in quo dicitur qđ Alema-  
lius facit Aleneam procuratorem & negetur istum esse illum Aleneam fa-  
cit presumere pro eo. ibi. nu. 11.
2. Mandatum procuratoris non extenditur vltra comprehensa in eo. in  
c. cum olim abbas. nu. 4. de offi. deleg. fo. 96.
1. Mandatū nō requirit qñ qz agit noie capituli qñ capitulum tacet & tra-  
ctatur res sibi fauorabilis. in. c. qz propter. nu. 11. 7. 13. de elec. fo. 163.
2. Mandatum speciale vbi requiritur admittitur quis cū cautione de ra-  
to. in. c. i. nu. 7. de procu. fo. 140.
1. Mandatum factum capitulo de conferendo non extenditur ad singulas  
res canonicos habentes potestatem conferendi alio modo qz capitulas  
ri. in. c. eam te. nu. 8. de rescrip. fo. 48.
1. Mandatum non requiritur qñ quis impetrat literas ad beneficia pro  
alio secus ad lites. in. c. ad aures. nu. 10. de rescrip. fo. 50.
3. Mandatum presumitur quoties quis agit nomine alicuius ipso presen-  
te & non contradicente. in. c. ceterum. nu. 11. de iudi. fo. 19.
6. Mandatū nō d3 esse frustratoriū. in. c. cū olim. nu. 6. de preben. fo. 49.
1. Mandatū speciale requiritur in impetranda dispensatione secus in im-  
petrando beneficio. in. c. innotuit. nu. 10. de elec. fo. 137.
2. Mandatum extinguitur morte naturalis mandantis non ciuili. in. cap.  
licet vndiqz. nu. 8. de offi. deleg. fo. 96.
2. Mandatū factū an expiret re integra morte mādatis qñ est factum sub  
nomine dignitatis mandantis & quid si ignoretur mors mandantis. in  
c. relatum. nu. 3. 9. 7. 10. de offi. deleg. fo. 83. & seq.
2. Mandatū speciale tunc inducitur per promissionem de rato qñ fuit da-  
ta in procuratorio libera potestas omnia faciendi que potest ipse con-  
stituens. in. c. per tuas. nu. 7. de arbi. fo. 175.
6. Mandatum ad contrahendum matrimonium quale debet esse. remissi-  
ue. in. c. accedens. nu. 7. de preben. fo. 33.
2. Mandatū delegationis qualr probet. in. c. in iure. nu. 6. de offi. dele. f. 96.
1. Mandatum requiritur in impetratione literarum ad lites secus ad be-  
neficia. in. c. nonnulli. § sunt & alij. nu. 1. de rescrip. fo. 74.
- Mandatum qđ intercesserit vel non quis habet probare: procurator  
an dominus. ibi. nu. 8. fo. 69.



# Repertorium singularium materiarum

- 3 Mandatum an requiratur clericis volentibus agere vel defendere pro sua ecclesia etiam sine cautione. in. c. i. nu. 10. de resti. spo. fo. 165.
- 3 In generali mandato veniunt ea que sunt de natura actus. in. c. j. nume. 28. vt lite non contest. fo. 108.
- 3 Mandatum an presumatur ex quo res de qua litigatur reperitur penes illum de cuius mandato et consensu dubitatur. in. ca. cum ad sedem. num. 29. de resti. spo. fo. 189.
- 5 Mandatum procuratoris non extenditur ad illicita. c. euz venerabilis. nu. 8. de excep. fo. 9.
- 5 Mandatum procuratoris non reuocatur re integra per mortem domini si in procuratorio dominus cavit pro procuratore. in. c. mandato. nu. 6. de procura. fo. 143.
- 2 Mandatum non tenetur quis ostendere nisi petatur. in. c. cum in iure. nu. 4. de offi. deleg. fo. 96.
- 7 Mandatum committi delictum in vno loco puniatur in eo loco non autem in loco ubi factum est mandatum. in. c. parentibus. nu. 5. de priui. fo. 153.
- 4 Mandans tenetur de casu fortuito de quo verisimiliter erat cogitandum in. c. sicut. et infra. nu. 17. de iurciur. fo. 162.
- 4 Mandans in loco vt fiat delictum in alio loco debet conueniri ubi delictum fuit commissum. in. c. i. nu. 2. de presump. fo. 114.
- 7 Mandans an teneat de delicto. in. c. sicut dignum. nu. 11. de homi. fo. 108.
- Corse. Vide. Hico. de neap. in. l. si qs mihi bona. §. qd si mandauit. ff. de acqui. here. vbi per tex. in. l. certe. §. j. ff. de precario. in ver. me mandante vel ratum habente. dicit qd statutum loquens de faciente bz locum in mandate qd est illud barbadoro. que ibi Ly. et Bar. dicit fuisse decapitatum florentie: bz esset de nobili domo. et reputat. d. l. certe. §. j. vnicam et singularem ad hoc quod ter. non allegauit Bar. in. l. quodammodum. C. de agri. et censu. lib. xi. qd statutum loquens de faciente bz locum in mandante per gl. sing. vbi quasi voluit qd bz statutum sit penale tñ si emanauit ad publicum fauorem dz extēdi qz censet fauorabile et non penale qd est bene no. pro eo qd dicit Bart. in rub. ff. de oper. no. num. in. pñiū posset adduci qd voluit Bald. in. l. illud. de sacrosan. eccl. vbi dicit qd vbi constitutio fauorabilis apponit penam semp. dz odiosa. et per tex. d. l. certe. §. j. dicit Bal. in. l. i. C. de acqui. poss. qd hec est veritas qd modus ille acquirendi est fictus et civilis. sed illud qd acquiritur est materia subiecta. ad hoc allegat. d. l. certe. §. j. et sic appet qd est trāsata vera possessio p actum fictum: sed apponi posset illi ter. non probare hanc doctrinā eo qd alterat significat illi verbi pprie: qz subdit ibi ter. dico pprie possidere. Hā illud verbū pprie denotat actum pprie persone per id qd voluit Jo. an. in. d. c. sicut dignū. §. si. et Do. in. c. si qs viduā. l. di. re vera tñ fuit viciū Jac. de bel. que refert et sequit Bal. in. c. j. §. vel furti. de pace iura. fir. in. vñ. seu. et est ter. in. c. periculose. in verbo proprijs manibus. de pe. dist. j. et in. c. vniuersitatis. in verbo in propria persona. de sen. excō. et in. c. quicunqz in verbo pprijs manibus. de here. lib. vi. et in. l. singulos. in verbo proprio chirographo. ff. de testa. coniung. et glo. et ter. in. c. de his. in verbo proprias personas. de sent. excō. et facit in. l. i. in verbo pprie non per cōiecturas. ff. si tab. test. nul. exta. ergo iuriscōsultus nō potuit dixisse ibi qd pprie possidet ille qui per alium possidet qz illud repugnat materie subiecte. dic qz iuriscōsultus nō permanet in illo verbo pprie sed alterauit naturā eius per verbum dicor. nam aliud est esse et aliud dici esse: vt in. l. i. §. hec autē. ff. qd quisqz iur. in. §. bo pro nullo bz ac est. et per pñs est differentia inter esse et dici. l. inter eos. ff. de verb. sig. et pro certo Bar. posuit verba sua nō cōformia illi literē: qz dicit pprie ego possideo. et tñ ter. dicit dicor possidere. et sic licet verbū pprie importet veritatē nō tñ illud importat verbū dicor. ideo text. in. d. c. periculose. dicit qd iudex hora nona pprijs manibz occiderit Ebris si. et nō dicit ter. dicunt occidisse. et sic loquit per verbū veritatis et actus corporalis facit qd bz in. c. si cupis esse qd dicetis xvi. q. j. vbi. pbat for. maliter qd aliud est esse et aliud dici. posset tñ p concordia dici aut dñs est presens qñ vendit et constituit se possidere noie titij pcuratoris talis dñi et tñc ostendū qd dñs vere possit. et ita pcedat dictū Bar. et Bal. et Angel. in locis prealle. et ad hoc allego. l. i. §. si iusserim. ff. de acqui. poss. et Bal. cōf. cñ. incip. in qñe pposita vbi etiā cōsultit qd paria sunt numerare pecuniā in manu tua. vel numerare in manu alterius te pñte. et mandante. per. d. l. i. §. si iusserim. facit qd pulchre voluit Bal. in. l. cessante. C. qñ et qñ iud. vbi si citatio facta est ab isto iudice psonaliter bz vim peremptorij. de quo in. c. cōsultit. de offi. dele. nā dicit Bald. in. d. l. cessante. pone qd nūtinus citat iudice pñte et manifeste dicit qd perin de est ac si iudex citasset per id qd bz in. l. si procuratori pñti. ff. de verb. obl. aut dñs est absens et nō presens: et tñc dicat ficta possessio ex quonō apprehendit ab ipso dñō. et isto mō pcedat doctrina Guil. de cu. in. l. ab emptione. ff. de pac. vbi dicit si aliqs dicit. constituo me pcurator possidere noie titij procuratoris Andree: qd penes Andream nō est vera possessio ne duplex fictio pcurat circa idē. s. dici pōt qz nō est nisi vna fictio qz pprie ego possideo et sum verus possessor. ita dicit Bar. in. d. l. certe. §. j. vbi dicit illū ter. apponere in profundo illud dictū Guil. de cu. in. d. l. ab emptione. et idē sequit ibi An. tñ pōt cōcordari vt dici. et vide pñe de hoc p do. meū Barb. in repeti. rub. de cā pos. et pprie. circa si. facit bonus ter. in. c. mulieres. de sen. excō. vbi bz qd si mado alicui vt pcutiat clericū qui mandato meo percutit dz ibi qd vere crimen cōmittit is cuius auctoritate vel mandato cōmissum est delictum. et loquit ibi ter. de

- actu corporali si quis iniecerit manus violentas in clericum. de quo habet in. c. si quis suadente. xvij. q. iij. et emanauit. d. c. mulieres. ad declarandum. d. c. si quis suadente. et sic potestas legis tanta est qd vbi requiritur actus corporalis operat actum verum per modum fictum et sic vñ ille ter. declarare ter. d. l. certe. §. vt potē attēdat verbū pprie qz verbū dicor. Ad uertas tñ qd. d. c. mulieres. vñ illo verbo cōmittit qd ille qui mdat fieri crimen vere cōmittit crimen fm do. meū in. d. rub. vbi dicit se ita cōfuisse et adducebat Albe. de ros. in trac. statutorij. vbi dicit de illo verbo cōmittit: et allegat Jac. but. in. l. nō dubium. C. de leg. idem dicit Sali in. l. non ideo minus. C. de accu. que oīa perpetuo memorie manda. et de natura huius verbi cōmittit: dicit in notabilibus meis in verbo commito. et quo ad primū dictū vide plene p Bal. in. d. c. mulieres. vbi de mādante includatur ex interpretatione an ex proprio intellectu verborum.
- 6 Mandans aliquem verberari vel vulnerari si ille mandatarius occiderit mandans tenetur de homicidio. in. c. sententiam. num. 20. ne cleri. vel monachi. fo. 141.
  - Mandans famulo vt nō reuertatur nisi ipse sentiat aliquid de tali re tenetur mandans de omni eo quod fecit dictus famulus. ibi.
  - 6 Mandans aliquod delictum puniatur absqz eo quod mandatum consequatur effectum. in. c. non magno. nu. 9. ne cleri. vel mona. fo. 237.
  - 6 Mandans non dicitur facere per se in materia priuilegij. in. c. licet. nu. me. 3. de decimis. fo. 146.
  - 3 Mandans maleficiū in aliquo loco cōmittendū an puniatur in loco commissi delicti an in loco mandati. in. c. si. nu. 27. de foro compe. fo. 90.
  - 1 Mandare videtur ille qui patitur aliquem agere in causa sua et nō scondit. in. c. ex parte decani. nu. 9. de prescrip. fo. 81.
  - 7 Mandans clericum percuti est excommunicatus sicut percutiens. in. c. mulieres. nu. 1. de sen. excō. fo. 180.
  - Mandans dicitur vere cōmittere delictum etiam in materia penali et odiosa. ibi. nu. 4. §. 2. et 11.
  - Mandans an debeat puniri tanqz principalis tam de iure communi qz statuario. ibi. nu. 9.
  - 7 Mandans non censetur vere facere veritate inspecta nisi quo ad peccatum. in. c. Henricus. nu. 1. de cle. pug. in. ducl. fo. 115.
  - 7 Mandatarius vt committeret maleficiū si fuerit in illo interfectus an mandans in aliquo tenetur maxime quo ad irregularitatem mandantis. in. c. ad audientiam. nu. 6. de homi. fo. 110.
  - Mandatarius si post longū tps vltra determinatū interfecerit aliquem mandans tenetur si mandatum non reuocauit. ibi. nu. 7.
  - 4 Manifestum est id qd a pluribus predicator: de quibus in. c. tertio loco. nu. 3. de presump. fo. 121.
  - 7 Manifestum qñqz capitur pro notorio et quid operatur. in. c. super eod. nu. 6. de consan. et affi. fo. 22.
  - 7 Manifestū dicitur illud qd constat per cōfessionē vel legitimā probationem vel facti euidentiā in. c. cum iolim. nu. 1. de verb. sig. fo. 220.
  - Manifestum in dubio quomodo summatur. ibi. nu. 2.
  - 6 Manifeste et euidenter dicitur fieri illud quod fit ex verisimilibus coniecturis in. c. i. nu. 3. de cle. non res. fo. 17.
  - 7 Marito et vxori quo et qñ credatur quo ad copulam. in. c. dno pueri. nu. 6. de despon. impu. fo. 15.
  - 6 Maritus habens alia bona per que pōt esse cōsultum vxori potest vendere rem vxoris et emptor qui saltem rem possedit longo tēpore non potest ab ipsa molestari. in. c. peruenit. nu. 1. de emp. et ven. fo. 83.
  - 6 Maritus interficiens vxorem suam causa aliam rehabendi priuatur qd non potest vltius contrahere matrimonium. in. c. j. numero. 8. de conu. uer. inf. fo. 173.
  - 7 Maritus et vxor possunt se ad inuicē vendicare et quā potestatem habet alter in alterum. in. c. attestaciones. nu. 3. de despon. impu. fo. 14.
  - 2 Mīne maritoruz an inducant iustum metum vxoribus. in. c. causam. nu. 5. de offi. deleg. fo. 81.
  - 7 Maritus propter onera matrimonialia non potest nisi fructus dotis lucrifacere. in. c. i. nu. 3. de do. inter vi. et vxor. fo. 49.
  - 7 Marito repenti vxorem an possit opponi exceptio excommunicatio. nis. in. c. inter alia. nu. 5. de sen. excō. fo. 189.
  - 6 Maritus qui de licentia vxoris intrauit religionem si vxor est suspecta de incontinentia restituitur sibi maritus. in. c. j. num. 1. 4. et 8. de conuer. coniug. fo. 165.
  - Maritus vel vxor an et qñ ambo vel vnus sine altero vel vtroqz consentiente vel altero tantum possint intrare religionem. ibi. nu. 5.
  - Maritus vel vxor vouens castitatem tenetur reddere debitum. sed non exigere. ibi. nu. 9.
  - 7 Maritus vel alia coniuncta persona ludens cum muliere cū ludo bone sto et dedit causam abortioni nō imputaret sibi mors: secus si fuisset aliqua persona cum qua non licebat ludere etiam quod mulier concepisset ex ea. in. c. sicut. nu. 6. de homici. fo. 13.
  - 7 Maritus vel vxor non potest etiam de consensu alterius intrare religionem quādo. s. remanens in seculo fit iuuenis et de cōtinentia suspectus. in. c. cum causa. nu. 3. de rapto. fo. 126.
  - 7 Maritus qui scienter contradicit cñ imponente ad cōfessū etiā qd cū alia contrabat teneat necessaria subministrare illi impotenti mulieri. in. c. consultationi.



## Super Lectu. Panormitani.

- sultationi. nu. 2. de frigi. 7. malef. fo. 35.
- 7 Maritus potest compelli non tantum ad uxorem redire, sed etiam quod eam maritali affectione tractet. in. c. ex parte. nu. 5. de spon. fo. 5.
- Maritus non potest propria autoritate uxorem dimittere: alij tamen aliter sentiunt. ibi. nu. 9.
- 7 Maritus 7 uxor an possint simul aliquem de sacro fonte leuare. in. cap. martinus. nu. 8. de cogna. spiri. fo. 27.
- 7 Maritus 7 uxor si efficiuntur compadres spirituales per talem compaternitatem non dissolvitur matrimonium 7 tenentur debitum reddere 7 exigere, sed distinguitur 7 est varia opinio doctorum. in. c. si vir vel mulier. nu. 5. de cogna. spiri. fo. 27.
- 7 Maritus compellitur redire ad uxorem 7 sic uxor ad virum. in. c. j. num. 6. de sponsa. fo. 2.
- 6 Maritus potest emitte votum ultramarinum pro subsidio terre sancte sine consensu uxoris. in. c. ex multa. nu. 2. 7. 8. de voto 7 vo. re. fo. 186.
- 7 Maritus exactus verbo vel signo tenetur reddere debitum. in. c. fina. nu. me. 5. de eo qui cog. consang. fo. 39.
- 7 Maritus 7 uxor qui negat aliquem filium statim eorum verbo nisi testibus vel indicibus probetur contrarium. in. c. transmissa. nu. 1. 3. 7. 4. quibuslibet sint legi. fol. 38.
- 6 Maritus non cogitur reconciliare uxorem suam adulteram etiam post penitentiam peractam que tamen debet poni in aliquo monasterio ad agendum penitentiam potest tamen maritus ipsam reconciliare si vult etiam inuitam. in. c. gaudemus. nu. 1. 3. 7. 4. de conuer. coniug. fo. 171.
- Maritus potest relinquere suam uxorem adulteram non expectata alia sententia quando adulterium est notorium. ibi. nu. 5.
- 6 Maritus aut uxor si altero ignorante profiteatur religionem 7 ob hoc de monasterio educitur non cogitur illud reingredi illo mortuo: si vero moriatur antequam egrediatur monasterium non poterit amplius ad seculum redire. in. c. placet. nu. 1. 3. 7. 6. de conuer. coniug. fo. 169.
- Maritus 7 uxor an possint votum continentie vel abstinentie inuito altero emitte. ibi. nu. 2.
- Maritus 7 uxor si sunt iuvenes non potest unus sine altero religionem profiteri. in. c. ad apostolicam. nu. 1. eo. titu.
- Maritus an possit ingredi monasterium quando uxor est suspecta de alio crimine circa continentiam. ibi. nu. 2.
- 6 Maritus qui inuita vel ignorante uxore fecit se promoueri ad sacros ordines tenetur ea mortua continentiam seruare. in. c. placet. num. 7. de conuer. coniug. fo. 169.
- Maritus factus monachus non potest reuocari a coniuge adulterata. in. c. constitutus. nu. 1. 7. 4. 7 in. c. seq. nu. 7. eo. tit. fo. 178.
- Maritus potest inuita uxore adulterata ingredi religionem 7 promoueri ad sacros ordines. ibi. nu. 5. 7. 4.
- Maritus si efficitur compater ex tali actu uxoris efficitur commater. ibi. numero. 9.
- Maritus qui cognouit scienter uxorem suam adulteratam an possit amplius promoueri ad sacros ordines. ibi. nu. 7.
- 6 Marito leproso non est subtrahenda uxor nec econtra sine eorum consensu. in. c. de rectoribus. nu. 4. de cle. ego. fo. 50.
- 7 Maritus 7 uxor an possint vel debeant post alterius mortem aliquid lucrifacere. in. c. nuper nobis. nu. 9. de dona. inter virum 7 uxor. fo. 51.
- 7 Marito ad inopiam vergente peti potest satisfactio pro dote. in. c. per vestras. nu. 1. 2. 13. 14. 7 15. eo. titu. fo. 52.
- Maritus repellere potest uxorem si dos promissa sibi non soluitur et illa expulsa dotem petere. ibi. nu. 49.
- Maritus non tenetur ad onera matrimonialia dote non soluta. ibi.
- Maritus non tenetur ad traducendum uxorem dote non soluta. ibi.
- Marito ad inopiam vergente potest uxor dotem repetere 7 idem est si male incipit uti substantia sua etiam agere potest ad donationem sibi factam propter nuptias. ibi. nu. 12. 13. 14. 7 15.
- Maritus quam cautionem prestare tenetur uxori pro dote 7 an sufficiat prestare iuratoriā cautionem. ibi. nu. 13.
- 7 Maritus quandoq; dotat mulierem 7 hoc seruatur in Hispanijs 7 an post contractum matrimonij hoc facere possit. in. c. 7. si necesse. num. 2. de dona. inter virum 7 uxor. fo. 51.
- 1 Maritus 7 uxor non tenentur adinuicem ad debitum reddendum si sciunt aliquod impedimentum matrimonij. in. c. inquisitioni. nume. 1. de sent. ex com. fol. 193.
- 7 Maritus 7 uxor efficiuntur vna caro. in. c. de illo. nu. 2. de eo qui cog. consang. fol. 29.
- 6 Maritus qui intrauit monasterium an possit licite relinquere habitum propria autoritate et exire monasterium. in. c. accedens. nume. 3. de conuer. coniuga. fo. 173.
- 7 Maritus potest separationem matrimonij petere etiam ex impedimento proprio. in. c. j. nu. 1. de frigi. 7 malef. fo. 34.
- Maritus dicitur caput uxoris. ibi. nu. 3.
- 6 Maritus professus religionem uxore sciente non potest ea mortua redire ad seculum. in. c. consuluit. nu. 1. de conuer. coniug. fo. 168.
- Maritus qui intrauit religionem inuita uxore an censetur ratificare ingressum post mortem uxoris quam maritus ignoret mortem. ibi. numero. 2.

- Maritus consentiens uxori vouenti continentiam an censetur et ipse vouisse. in. c. charissimus. nu. 5. eo. titu. fo. eo.
- Maritus 7 uxor vouentes continentiam ad tempus lapso tempore non obligantur. ibi. nu. 6.
- Maritus 7 uxor qui vouerunt continentiam possunt compelli per iudicem ecclesiasticum ad obseruandum votum. ibi. nu. 7.
- Marito mulier debet lauare caput 7 pedes 7 opera obsequialia facere quod intellige inspecta conditione mulieris. in. c. literas. nu. 27. de testi. spo. fo. 182.
- 7 Corse. Adde nunquid maritus tenet uxorem suam vocare dominam. pone exemplum in uxore alicuius militis aut doctoris que recipit priuilegium a marito ut vocetur domina: per no. in. l. ij. C. de digni lib. xij. 7 vbi quod maritus non tenetur eam vocare dominam. l. post mortem. §. si. ff. de bo. pos. contra tab. vbi ita tenet Bar. arg. illius tex. in vers. ite facit ad questionem. 7 in l. amicissimos. §. si. ff. de excu. tut. 7 in. l. petede. C. de tēpo. in integ. resti. ita conclusit do. meus Bar. in. c. si. de ordi. cogni. In contrarium facit. l. uxore. in verbo domina uxoris. ff. de leg. ij. 7 in. l. titia. §. qui marco. in verbo: sanctissima domina. ff. de anu. leg. 7 adduco. l. medico. §. uxori. ff. de aur. et arg. leg. vbi maritus appellat uxorem dominam. 7 quod voluit ibi Iulico. de neap. si ergo eo casu quo uxor non est priuilegiata ut appelletur domina. 7 maritus eam appellat dominam ergo multo fortius appellabit eam dominam eo casu quo huius priuilegium ut domina dicatur: nec obstat si dicatur quod uxor est famula 7 subdita marito. c. hec imago. xxij. qd. v. et irradiat radices maritalibus. l. si tam anguste. ff. de leg. ij. 7 priuilegiatus ab alio non debet posse uti priuilegio contra eum a quo est priuilegiatus. sed posset dici quod licet uxor acquirat tale priuilegium a marito nihilominus acquirat median te dispositione legis. ergo efficitur priuilegium proprium uxoris. 7 adduci possit argumentum illud quod voluit Innoc. in. c. nouit. de iudi. vbi dicit quod lex imperialis priuilegians ecclesiam non potest ab imperatore reuocari in preiudicium ecclesie: habuit ortum ab ipso imperatore. ita dicamus in proposito ut maritus teneat vocare uxorem dominam cum non possit illud priuilegium reuocare: ex quo mediante lege illud acquisiuit. Item quia uxor est pars corporis mariti: ita quod non debet ad imparia iudicari. c. gaudemus. de diuor. Concluderem quod ex necessitate maritus non tenet vocare uxorem dominam si a marito consequitur illud priuilegium. arg. l. quod fauore. C. de legi. et c. quod ob gratiam. de reg. iur. lib. xi. 7 cum sit subdita viro non debet esse supra virum nec predominari viro cum ei dictum fuerit: sub prete viro crisis secus de honestate. 7 ita cōter videmus de consuetudine seruari ut maritus non vocet uxorem suam dominam. faterer tamen si uxor ex gratia suo esset magnifica et nobilis quod tunc posset vocari domina. 7 ita posset procedere tex. allegari in contrario. Sed consuetudo in vtroque casu erat in contrarium que seruanda est. l. minime. ff. de legi. 7 no. in. l. quibus. ff. eo. 7 illud quod est consuetudinarium non est arbitrium. ita dixit Bal. in. l. quicunque. C. de ser. fugi.
- 7 Maritus potest constituere dotem uxori sue quando illa est de nobiliori genere quam sit ipse 7 talis constitutio valet. in. c. j. nume. 8. de adult. et stup. fo. 116.
- 6 Maritus sicut non potest intrare monasterium uxore recusante ita etiam non possunt fieri fratres hierosolymitani. in. c. uxoriatus. nu. 1. de conuer. coniug. fo. 168.
- Maritus si de licentia uxoris intrauit religionem potest officio iudicis reuocari 7 uxori restitui illa non obseruante continentiam. sed si uxor vouerit continentiam compellitur intrare monasterium. ibi. nu. 5. 7. 6.
- Maritus 7 uxor quando volunt profiteri non requiritur de necessitate consensus episcopi. licet de iustitia 7 honestate sic. ibi. nu. 7.
- Maritus qui intra claustrum vel extra facit professionem 7 uxori fuerit restitutus ea mortua non poterit cum alia contrahere. sed compellitur intrare monasterium. in. c. ex parte. nu. 1. eo. titu.
- Maritus potest se obligare religioni etiam viuente uxore qua mortua tenetur votum adimplere. ibi. nu. 2.
- Maritus an de necessitate requirat consensum uxoris quam vult ingredi monasterium: professio tamen non debet fieri sine licentia uxoris tamen facta tenet. ibi. nu. 3. 7. 5.
- 7 Maritus 7 uxor quandoq; iudicantur ad imparia. in. c. gaudemus. nu. 14. de diuor. fo. 49.
- Maritus reuocat votum uxoris sed non econtra. ibi.
- Maritus accusat uxorem criminaliter sed non econtra. ibi.
- 6 Maritus qui abest presumitur fraudulentem abesse 7 est in magna culpa. in. c. ex tue deuotionis. nu. 11. de cle. non resti. fo. 20.
- 2 Maritus qui vult ingredi religionem non est ordinandus ad sacros ordines nisi uxor promittat continentiam. in. c. coniugatus. numero. 1. de conuer. coniug. fo. 166.
- Maritus vel uxor non possunt vouere in preiudicium iuris maritalis. ibi. nume. 2.
- Maritus an possit ordinari ad aliquos ordines etiam minores. ibi. nu. 13.
- Maritus ad sacros ordines ordinatus an possit habitare cum uxore. ibi. nume. 5.
- Maritus sine uxore potest ante matrimonium consummatum intrare religionem altero inuito alter remanens potest transire ad secunda vota. in. c. verum. nu. 1. 7. 2. de conuer. coniug. fo. 166.
- Maritus si acceperit sacros ordines potest compelli retinere uxorem. ibi.



# Repertorium singularium materiarum

- nu. 2. r. 3.  
**M**aritus et vxor non sunt vna caro ante consummationem matrimonij. ibi. nu. 5.  
**M**aritus qui vxore inuita ingressus est religionem si fuerit aliquo casu ipsi vxori restitutus non potest cogi ea mortua ingredi monasterium licet non debeat cum alia contrahere. in. c. quidam. nu. 1. co. ti.  
**M**aritus et vxor non habent plenam sui corporis potestatem: nam vnus dependet ab alio. ibi. nu. 2.  
**M**aritus vel vxor qui vouit continentiam potest exigi sed non exigere. ibi. nu. 4.  
**M**aritus non lucratur de dote vxoris nec vxor de donatione mariti soluto matrimonio sed dos restituitur vxori et donatio marito. in. c. donatio. nu. 5. de dona. inter virum et vxor. fo. 53.  
**M**aritus propter adulterium vxoris lucratur dotem. ibi. nu. 12.  
**M**aritus compelli potest per excommunicationem ad recipiendum vxorem incaute dimissam. in. c. porro. nu. 3. de diuor. fo. 47.  
**M**aritus an possit intrare religionem inuita vxore. in. c. veniens. nume. 8. de regu. fo. 165.  
**M**aritus si tenet vxorem extra lectum et mensam non tractat eam vt vxorem. in. c. illud quoque. nu. 5. de presump. fo. 119.  
**M**aritus potest vendicare vxorem adiecta causa de iure canonico et de iure diuino et datur etiam ei officium iudicis et interdictum. ibi. nu. 10. fol. 118.  
**M**aritus non potest ordinari in preiudicium vxoris etiam quod vxor adhuc non sit cognita. in. c. maiores. §. item queritur. nu. 7. de baptis. fo. 214.  
**M**aritus non lucratur dote separato matrimonio propter adulterium per secularem iudicem. in. c. plerumque. nu. 3. de dona. inter virum et vxor. fo. 50.  
**M**aritus an possit propria auctoritate vxorem adulteram expellere. ibi. numero. 4.  
**M**aritus adulter perdit donationem propter nuptias quam facit vxori. ibi. nume. 6.  
**M**aritus et vxor ad paria iudicantur. ibidem.  
**M**arito licet credatur super copula contra mulierem negantem, secus tamen est circa essentiam matrimonij. in. c. j. nu. 3. de clande. despon. fo. 16.  
**M**aritus et vxor ad paria iudicantur. in. c. discretionem. nu. 5. de eo qui cognoscit. confang. fo. 30.  
**M**aritus et vxor si affines sunt matrimonium exercent ad petitiones illius qui non fuit affinitatis consocius. ibi. nu. 6.  
**M**aritus an possit obicere vxori adulterium de quo ipse fuit causa et que causa sit sufficiens. ibi. nu. 8. r. 9.  
**M**aritus et vxor ultra debitum tenentur sibi ad mutua obsequia et seruicia necessaria etiam infirmis. in. c. i. nu. 5. de coniug. lepro. fo. 24.  
**M**ariti et vxoris seuitia aduersus alterum ex causa separationis tori quod est magna quod relinquitur arbitrio iudicis. in. c. literas. nu. 7. de restitutione. spo. fo. 181.  
**M**aritus potest agere possessorio recuperande contra vxorem etiam si ipse expulerit eam. ibi. nu. 9.  
**M**ariti etiam seuitia proueniens ex facto vxoris est causa vt maritus prestet cautionem vxori de non offendendo. ibi. nu. 23. fo. 182.  
**M**aritus non agit possessorio recuperande ad vxorem non precedentibus sponsalibus legitimis et alijs. de quibus. in. c. ex parte. nu. 1. de restit. spo. fol. 183.  
**M**aritus latius in nu. 22. et sequen.  
**M**aritus potest agere possessorio ad vxorem quam simpliciter carnaliter cognouit non interuenientibus sponsalibus. ibi. nu. 27.  
**M**aritus regulariter non intrat religionem nisi et ipsa etiam intret. in. c. cum sis. nu. 1. 3. r. 4. de conuer. coniug. fo. 166.  
**M**aritus potest in omnem casum intrare religionem si vxor sua commisit adulterium. ibi. nu. 4.  
**M**aritus petens restitutionem vxoris sue debet primo ostendere ipsam desponsasse et agnouisse. in. c. ex transmissa. nume. 1. r. 5. de restit. spolia. to. folio. 173.  
**M**aritus et vxor non possunt emittere votum abstinentie sine licentia et consensu alterius. in. c. scripture. nu. 8. de voto et vo. re. fo. 175.  
**M**aritus si consentit vxori vouenti abstinentiam potest postea reuocare licet male faciat. ibidem.  
**M**aritus tenetur ad prouidendum vxori de necessarijs etiam si dotem non habuit. in. c. ex literis. nu. 3. r. 4. de diuor. fo. 47.  
**M**aritus potest accusare vxorem de adulterio. ibi. nu. 4.  
**M**ariti erilium est iusta causa vt vxor repetat dotem. in. c. ex literis. nu. 6. de pigno. fo. 94.  
**M**aritus ignobilis si aliquid dat vxori nobili in recompensationem parentele licite dat et huiusmodi donatio valet. in. ca. cum in ecclesia. nu. 3. de simo. fo. 78.  
**M**arito et mulieri afferentibus matrimonium creditur ac si matrimonium esset in conspectu ecclesie ab initio contractum. in. c. quod nobis. nu. 3. de clande. despon. fo. 16.  
**M**aritus et vxor quo communiter acquirant bona. in. c. significauit. nu. 3. de dona. inter virum et vxor. fo. 50.  
**M**aritus excommunicatur si absque iusta causa vxorem dimittit. in. c. si significasti. nu. 2. de diuor. fo. 47.  
**M**arito non creditur de adulterio vxoris. ibidem.  
**M**aritus potest agere pro vxore absque aliquo mandato. in. c. constitutum. nu. 1. r. 5. de procur. fo. 145.  
**M**aritus in lucranda dote attendit statuta domicilij sui non vxoris sue. in. c. fi. nu. 30. de foro compe. fo. 91.  
**M**aritus an possit castigare vxorem suam et inuinculare. in. c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 15. de iureiur. fo. 152.  
**M**aritus et vxor quomodo habeant potestatem alter alterius corporis et ad quid tenetur vxor marito. in. cap. non debet. nume. 6. de confang. et affini. fo. 34.  
**M**aritus accusans vxorem de adulterio an subscribet se ad penam talionis et an sit necessarius libellus. in. c. maritus. nu. 2. de adul. et stup. f. 116.  
**M**aritus non debet vxori fornicati necessaria ministrare nec cum ea habitare aliter erit particeps criminis. in. c. si vir. nu. 1. r. 2. de adul. et stup. fol. 116.  
**M**aritus et vxor an dicantur ante matrimonium consummatum. in. c. ex publico. nu. 6. r. 9. de conuer. coniug. fo. 167.  
**M**aritus potest se absentare ab vxore dummodo diutius non stet absens. in. c. j. nu. 7. de coniug. lepro. fo. 24.  
**M**aritus non tenetur fructus pro dote promissa in sortem computare: secus est in suo herede. in. c. salubriter. nu. 1. r. 2. r. 4. de vsur. fo. 129.  
**M**aritus excusat vxorem criminaliter de adulterio et non econtra sed quoad tori separationem vnus accusat alterum. in. c. j. nu. 3. vt lite non contestata fo. 106.  
**M**aritus est legitimus procurator sue vxoris sine mandato nisi constet de contraria voluntate vxoris. in. c. fi. nu. 2. de confes. fo. 226.  
**M**aritus potest propria auctoritate negare debitum conjugale et vxorem expellere quod scit ipsam adulterantem dotem vero non lucratur nisi secuta sententia. in. c. fi. nu. 6. de adul. et stup. fo. 117.  
**M**aritus si adulteram vxorem cognouit censetur reconciliatus cum ea adeo quod non potest ulterius ex preterito adulterio niti. ibi. nu. 7.  
**M**aritus qui est factus infidelis si postea reuertitur ad fidem potest suam vxorem repetere que tamen cogitur redire si vult ingredi monasterium alias secus. in. c. mulier que. nu. 1. de conuer. coniug. fo. 172.  
**M**aritus aut vxor si efficiuntur infideles perdunt dotem et donationem propter nuptias et debet esse remanentis in fide. ibi. nu. 3.  
**M**aritus an possit ingredi monasterium inuita vxore iuvene que commisit adulterium et ita vxor marito adulterante. ibi. nu. 3. r. 4.  
**M**asculinum concipit femininum in rescriptis. in. c. significauit. nu. 2. de rescrip. fo. 84.  
**M**asculinum an concipiat femininum ex interpretatione ex propria significatione. in. c. mulieres. nu. 15. de sen. excom. fo. 181.  
**M**asculinum concipit femininum sed non econtra. in. c. super ordinata. nu. 8. de preben. fo. 48.  
**M**ateria posita in diuersis locis inducit difficultatem studentibus. in. proe. Greg. nu. 3. fo. 2.  
**M**ateria permixta et phibitua quomodo cognoscatur. in. c. inter corporalia. nu. 38. de transla. epi. fo. 5.  
**M**ater est legitima testis quo ad legitimitatem vel illegitimitatem filiorum. Anto. in. c. j. nu. 5. de fil. presby. fo. 51.  
**M**ater est certa. in. c. transmissa. nu. 9. qui fil. sint legi. fo. 38.  
**M**atrem sponse cognoscens nec matrem nec filiam habere poterit. in. c. veniens. nu. 6. de eo qui cogit. confang. fo. 29.  
**M**ater non potest esse tutrix filiorum nisi renuntiauerit secundis nuptijs et velleiano. in. c. ex parte. D. nu. 5. de appel. fo. 36.  
**M**ater relicta tutrix testamentaria debet seruare solennitates de quibus in aut. matri et auie. ibi. nu. 9.  
**M**ater non solum potest esse tutrix filiorum sed etiam curatrix: idem in auia. ibi. nu. 16.  
**M**atrem sponse qui in vxorem ducit et eam cognoscit nec matrem nec filiam habere poterit. in. c. literas. nu. 1. de despon. impu. fo. 13.  
**M**atri afferenti filium non esse natum ex suo marito non creditur. in. c. per tuas. nu. 4. de proba. fo. 26.  
**M**ater admittitur in testem pro filijs vbi agitur de matrimonio contrahendo vel vbi reuocatur in dubium matrimonium contractum vbi esset equalitas. in. c. super eo. el. §. nu. 1. r. 8. de testi. fo. 55.  
**M**ater an sit idonea testis vbi filia sua excellit in vno et vir in alio. ibi. nume. 9. fo. 56.  
**M**atris testimonium non est ita suspectum in sponsalibus sicut in matrimonio. ibi. nu. 10.  
**M**atres tenentur lactare filios proprijs vberibus causa legitima cessante aliter earum expensis ablactentur. in. c. cum haberet. num. 8. de eo qui du. in ma. fo. 23.  
**M**ater sponse sine vxoris potest accusare seu denuntiare matrimonium. in. c. significante. nu. 2. qui matri. accu. pos. fo. 45.  
**M**ater priuatur tutela filiorum non solum si transierit ad secundas nuptias sed etiam si incontinenter vixerit. in. c. vxoratus. nu. 2. de codi. comu. fo. 168.  
**M**atricidium in foro anime est minus peccatum quam interficere vxorem. in. c. at si clerici. nu. 8. de indi. fo. 11.  
**M**atrix ecclesia aliqui intelligit de romana et aliqui de cathedra drali. in. c. venerabili. nu. 1. de verb. signi. fo. 133.  
**M**atrix



## Super Lectu. Manormitani.

Et vide per totum.

- 7 **Matrimonium** contrahere nō potest ille qui nō potest semē emittere licet habeat virgam erectam. in. c. qd sedem. nu. 5. de frigi. 7. malef. fo. 35.
- 7 **Matrimonium** propter fornicationem etiam inter infideles nō soluitur quo ad vinculum. in. c. gaudemus. nu. 8. de diuor. fo. 49.
- 7 **Matrimonium** separat statim si constat de impotētia coeundi alias cohabitabunt simul per triēniū: 7 si probabitur qd operā dederūt carnalē 7 nō potuerūt cōiungi separātur. in. c. laudabile. nu. 1. de frigi. 7. malef. fo. 35.
- 7 **Matrimonium** nō potest contrahere cum filia spiritali patris sui. in. c. unico. nu. 7. de cognat. lega. fo. 28.
- 7 **Matrimonium** nō potest subsistere inter adoptatū 7 filiū adoptantis adoptione durante. in. c. unico. nu. 1. 5. 7. 6. de cognat. lega. fo. 28.
- 7 **Matrimonialis** causa summaria est: vñ testes possunt recipi ex officio etiā post publicationem 7 renuntiationē. in. c. sicut. nu. 7. de sponsa. fo. 9.
- 7 **Matrimonialis** causa sūm canones 7 non sūm leges terminatur. in. c. j. nu. 4. de despon. impu. fo. 12.
- 7 **Matrimoniali** in causa ubi de federe matrimonij agitur reo contumaciter absente possunt testes recipi 7 sententia ferri. in. c. j. nu. 1. 3. 7. 6. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 7 **Matrimonialis** causa fauorabilis est 7 semper in dubio pro matrimonio indicatur. in. c. ex literis. nu. 7. de spon. fo. 5.
- 7 **Matrimonialis** causa delegari potest etiam non episcopo. in. c. j. nu. 10. de consang. 7. affini. fo. 31.
- 7 **Matrimonialis** causa non transit in rem iudicatam. ibi. nu. 12.
- 7 **Matrimonialis** prohibitio hodie est restricta ad quartum gradum. in. c. j. nu. 12. de consang. 7. affini. fo. 31.
- 7 **Matrimonialis** causa agitari potest coram vicario epi. in. c. ex literis. nu. 4. de cognat. spir. fo. 28.
- 7 **Matrimonium** contrahens sub conditione non improbat non compellitur illud consummare. in. c. super eo. nu. 1. de condi. appo. fo. 19.
- 7 **Matrimonio** contracto per verba de presenti potest alter cōiugum cōpellī ad consummandum. ibi. nu. 2.
- 7 **Matrimonium** potest conferri in alterius arbitrium 7 non solum parentum sed etiam alterius. ibi. nu. 3.
- 7 **Matrimonium** etiam de presenti sub conditione contractus non habet effectum de presenti sed suspenditur in euentum conditionis. ibi. nu. 5.
- 7 **Matrimonium** spirituale contrahi nō potest sub conditione secus est in matrimonio carnali. ibi. nu. 6.
- 7 **Matrimonium** pure contractum post matrimonium conditionale ante conditionis euentum an teneat. ibi. nu. 7.
- 7 **Matrimonium** conditionale habet vñ sponsaliorum de futuro. ibi. nu. 8.
- 7 **Matrimonium** contractū inter quos extat impedimentū sub conditione si papa dispensauerit vel demū papa dispensauit vtrū sit matrimonium sine alio consensu vel contractu. dic qd non. ibi. nu. 8.
- 6 **Matrimonium** quo ad legitimatiōē filiorū an sit necesse qd fuerit contractum premissa denuntiatione. in. c. cū inter. nu. 5. qui fil. sint legiti. fol. 38.
- 6 **Matrimonium** cōsummatum nō dissoluitur per ingressum religionis. secus si non est consummatum quo casu statim per ingressū soluitur. in. c. verum. nu. 1. 2. 6. 7. 8. de conuer. coniug. fo. 165.
- 7 **Matrimonium** contrahere non potest incestuosus sed si contrahit tenet videlicet cum extraneis sed non cum propinquis. in. c. ex literis. nu. 3. de eo qui cogno. consang. fo. 31.
- 7 **Matrimonium** metu contractum est ipso iure nullum nec est opus qd petatur rescissio actione quod metus causa. in. c. significauit. nu. 2. de eo qui dur. in. mat. fo. 22.
- 7 **Matrimonij** existentia sola etiam ante carnalem copulam causat impedimentum perpetuum contrahendi matrimonium cum qua consummatum sit viuente prima vxore. ibi. nu. 4.
- 5 **Matrimonij** separatio non potest fieri per solam coniugum confessionem. in. c. latoz. nu. 4. de re iudi. fo. 54.
- 7 **Matrimonium** contrahere non potest persona per quam deuentum est ad compaternitatem cum filiis baptizantis seu leuantis siue sint ante siue postea geniti. in. c. j. nu. 4. de cog. spiri. fo. 26.
- 7 **Matrimonium** metu contractum est ipso iure nullum. in. c. cum olim. el. si. nu. 14. de priuile. fo. 156.
- 7 **Matrimonium** de facto contractum per aliquem religiosum an teneat. in. c. et priuilegia. nu. 3. de priuile. fo. 159.
- 7 **Matrimonij** impedimenti denuntiatio quō fiat. in. c. ad dissoluendum. nu. 7. de despon. impu. fo. 15.
- 2 **Matrimonij** spūalis vinculū post cōfirmationem efficitur indissolubile qd ante erat solubile. in. c. inter corporalia. nu. 39. de transla. epi. fo. 5.
- 7 **Matrimonium** contrahentes in gradu prohibito sunt hodie ipso facto excommunicati. in. c. si. nu. 3. de matri. contrac. contra inter. eccle. fo. 38.
- 6 **Matrimonium** contractum per filium sine patris cōsensu sūm leges nō tenet secus est sūm canones. in. c. videtur. nu. 4. qui ma. accu. pos. fo. 44.
- 3 **Matrimonij** contractus pōt fieri omni tpe: copula carnalis non vel sollemnitates in contrac. in. c. capellanus. nu. 2. 7. 4. de ferijs. fo. 140.
- 7 **Matrimonium** contrahentes in impedimēto pub. honestatis an penas incurrāt impositas contra leges contrahentibus. in. c. necesse. nu. 11. de

- dona. inter vi. 7. vro. fo. 51.
- 7 **Matrimonij** forma dicuntur ipsa verba vel equipollentia signa. in. cap. tua nos. nu. 10. de sponsa. fo. 10.
- 4 **Matrimonium** licet sit fauorabile non tamen sup eius contractu statuitur soli iuramento. in. c. mulieri. nu. 1. de iureiur. fo. 165.
- 7 **Matrimonium** cum alienigena cōtractū valet etiam nō seruata consuetudine patrie dummodo sit eiusdem fidei. in. c. j. nu. 1. de spon. fo. 2.
- 7 **Matrimonialis** causa in consilio tractari potest. ibi. nu. 4.
- 7 **Matrimonium** cū infideli vel heretico cōtractū est nullū. nā opz qd sint eiusdē secte vel fidei de heretico tñ dabitur. in. c. si. nu. 5. de condi. appo. fo. 20.
- 7 **Matrimonium** professio 7 ordo an principaliter dirigant deo. ibi. nu. 7.
- 7 **Matrimonium** cōtrahere potest cū matre minoris septēnio quaz quis prius desponsauerat: secus si tēpore sponsaliū erat maior vel si tūc erat minor 7 in eadem voluntate permanens facta sit maior. in. cap. literas. nu. 1. de despon. impu. fo. 13.
- 7 **Matrimonium** cōtractū metu an valeat. in. c. cū terra. nu. 4. de elec. fo. 131.
- 2 **Matrimonium** spirituale contrahitur inter electum 7 ecclesiam mediā tibus eligentibus. in. c. licet. nu. 3. de transla. epi. fo. 6.
- 7 **Matrimonium** spirituale pōtēst diuidi in tres partes. ibi. nu. 4.
- 7 **Matrimonium** spirituale habet partes quatuor in se. ibi. nu. 10.
- 7 **Matrimonium** carnale per copulam 7 spirituale per consecrationem recipiunt consummationem. ibi. nu. 11.
- 7 **Matrimonium** metu contractū si postea in eum non consentit non tenet et si alteri postea nubit valet. in. c. veniens. el. j. nu. 1. 5. 7. 8. de spon. fo. 6.
- 7 **Matrimonium** contractum propter parentum reuerentiam etiam si alias non contraxisset dummodo metus qui caderet in constantem non interueniat: tenet. ibi. nu. 5.
- 7 **Matrimonium** metu contractum an sit ipso iure nullum vel annullandum. ibi. nu. 8.
- 7 **Matrimonij** virtutes non potest inferior a papa impedire ex aliquo tēporali impedimento. nam 7 in ipso papa dubium est. in. c. ad dissoluendum. nu. 10. de despon. impu. fo. 16.
- 7 **Matrimonium** cōtractū per verba de presenti cū impubere in qua malitia non supplet etatem non matrimonium sed sponsalia sunt: etiam si sub arrhatio intercesserit. in. c. tue nobis. nu. 1. de despon. impu. fo. 16.
- 7 **Matrimonialis** causa fauorabilis est 7 in dubio pro matrimonio iudicatur. ibi. nu. 7.
- 7 **Matrimonium** ex alterius coniugis delicto separatur etiam heresi non separatur. in. c. qd. nu. 1. de diuor. fo. 47.
- 7 **Matrimonij** separatio fit propter adulterium 7 crimen sodomiticum a marito commissum. ibi.
- 7 **Matrimonij** separatio fieri potest si maritus conatur vxorē ducere ad aliud delictum preter heresim. ibi. nu. 3.
- 7 **Matrimonium** nō separat ad cōfessionē coniugū qd dicit affinitatē precessisse etiam si rumor sit vicine. in. c. sup eo. nu. 1. 7. 2. de eo qd cog. consang. fo. 29.
- 7 **Matrimonium** nō ab hoie sed ab ipso deo depēdētiā habet. ibi. nu. 2.
- 7 **Matrimonium** separatur propter affinitatem precedentem etiam ex il legitimo consensu. ibi. nu. 4.
- 7 **Matrimonium** ex quorum dicto seu confessione impediatur 7 dirimatur. ibi. nu. 2. 7. 5. de eo qui cog. consang. fo. 29.
- 7 **Matrimonium** etiam contractum dirimitur si extat impedimentū publice honestatis iustitie. in. c. sponsam. nu. 5. de spon. fo. 4.
- 7 **Matrimonium** de presenti contractū est si vir 7 mulier sibi promittūt qd ab eo tempore se loco coniugis habeat. in. c. ex parte. nu. 1. eo. titu.
- 7 **Matrimonium** de presenti qñqz sibi datur per verba futuri tps. ibi. nu. 3.
- 7 **Matrimonium** non dissoluitur quo ad vinculum propter adulterium sed quo ad separationem tori. ibi. nu. 4.
- 7 **Matrimonium** separatur etiam propter spirituales fornicationes. in. c. de illa. nu. 3. de diuor. fo. 48.
- 7 **Matrimonium** non soluitur altero coniugū in heresim lapso. in. c. quāto. nu. 1. eo. titu.
- 7 **Matrimonium** verum 7 consummatum soluitur in casu isto. ibi. nu. 2.
- 7 **Matrimonium** non potest esse inter christianum 7 infidelem nisi infidelis conuertatur 7 eius vxor remaneat in infidelitate. ibi.
- 7 **Matrimonium** etiam est inter infideles. ibi. nu. 3.
- 7 **Matrimonium** cōsummatū inter xpianos nūqz pōt dissolui. ibi. nu. 4.
- 7 **Matrimonium** quare inter conuersum ad fidem 7 infidelem solui possit 7 non inter christianos. ibi. nu. 5.
- 7 **Matrimonium** claudicare nō potest quo ad substantiam secus est quo ad debitum reddendum. ibi. nu. 6.
- 6 **Matrimonium** potest inter absentes per nuncium contrahi. in. cap. ex parte. nu. 2. de conuer. coniug. fo. 169.
- 7 **Matrimonium** cōtractū per verba de presenti: licet nō sit carnalis copula confirmatum non potest per papam sine iusta causa dissolui. ibi. nu. 3.
- 7 **Matrimonium** posset dissolui si ecclesia statueret altero coniugum labente in heresim 7 qd posset alter transire ad secunda vota. ibi. nu. 7.
- 7 **Matrimonium** metu contractum an ipso iure sit nullum. in. c. cum lo. cum. nu. 6. de sponsa. fo. 7.
- 7 **Matrimonium** est sacramentum 7 significat vñionem inter christum 7 ecclesiam in quo requiruntur fides 7 pioles. ibi. nu. 7.



## Repertorium singularium materiarum

- M**atrimonij scda institutio facta fuit vt euitetur fornicatio. ibi. nu. 8.
- 3 **M**atrimoniu pōt peti separari ab altero coniugū ppter cōsanguinitas  
tem licet ipsam ab initio sciuerit. in. c. literas. nu. 2. de resti. spo. fo. 181.
- 6 **M**atrimonium contractum dolo non vitiatur. in. c. cum dilecti. nume. 7.  
de emp. 7 vendi. fo. 83.
- 2 **M**atrimonium non potest dissolui ab alio q̄ a deo. Ant. in. c. licet. nu.  
2. de transla. prela. fo. 19.
- 1 **M**atrimonium non contrahitur nutu 7 non compellitur quis contra  
bere matrimonium nisi prius precefferint sponsalia. in. c. publicato. nu.  
2. de electio. fo. 182.
- 7 **M**atrimonium habet essentiam a iure diuino 7 sicut deus est immuta  
bilis ita 7 matrimonium. in. c. tuas. nu. 6. de spon. duo. fo. 18.
- 7 **M**atrimonium non consummandi propositum non impedit vires ma  
trimonij dummodo in peccatum non deducatur. in. c. commissum. nu. 2.  
de sponsa. fo. 8.
- M**atrimonium verū fuit inter beatam virginem 7 Ioseph. licet omni  
no beata virgo in copulam non consenserit. ibi. nu. 2.
- M**atrimonium contractum cum concubina in mortis articulo causa  
prolis legitimande an verum sit. ibi. nu. 3.
- 4 **M**atrimoniu an per hoc probet si per duos testes probet q̄ vir iacuit  
cū vna muliere 7 vir intendat conseruare possessionē iuris matrimonij  
lis 7 hoc intendat mulier. in. c. illud quoq. nu. 9. de presump. fo. 120.
- M**atrimoniu an presumatur si probatur qd̄ maritus dederit anulum  
mulieri. ibi. nu. 12.
- M**atrimonium a. presumatur si probatur tantum quod mulier portet  
anulum. ibi. nu. 13.
- 7 **M**atrimonium soluit sola mors naturalis. in. c. in presentia. nume. 2. de  
sponsali. fo. 8.
- M**atrimoniu de presenti non dissoluitur per absentiam quatumcunq̄  
mariti etiam si de vita vel de morte ignoretur. ibi. nu. 3.
- 7 **M**atrimonij separatio propter adulterium facta est penalis sententia.  
in. c. porro. nu. 8. de duor. fo. 47.
- 1 **M**atrimonium carnale requirit mandatū de certa persona faciens mē  
tionem. in. c. in causis. nu. 5. de elec. fo. 151.
- 7 **M**atrimonium scienter contrahens cum impotente ad copulam non se  
paratur. in. c. consultationi. nu. 1. 2. de frig. 7 malef. fo. 35.
- M**atrimonium verum esse non potest cum impotente ad coitum nam  
desinit causa institutionis matrimonij. nu. 2.
- M**atrimoniu institutu est ppter spem sobolis vt euitet fornicatio. ibi.
- M**atrimonium secundo loco contractum per potentem cū potente tes  
net non obstante q̄ prius scienter cum impotente contraxerit. ibidem.
- M**atrimonium scienter contrahens cum impotente tenetur cum ea ca  
ste morari tanq̄ cum forore. ibi. nu. 3.
- 7 **M**atrimoniu etiā in mortis articulo contrahi pōt 7 filij ante geniti per  
contractum huiusmodi legitimantur. in. ca. qm̄. nu. 4. de coniu. lepro. fol. 24.
- 7 **M**atrimonium de presenti nō consummatum per carnalem copulā non  
soluitur superueniente lepra. in. c. literas. nu. 3. de coniu. lepro. fo. 25.
- M**atrimonium de presenti etiam non consummatum non soluitur nisi  
per ingressum religionis. ibidem.
- 7 **M**atrimonium de presenti dicitur consummatum per consensum quo  
ad sui essentiam. ibi.
- 7 **M**atrimoniu in causa vbi sup̄ vero matrimonio fundatur petitio actor  
probando matrimoniu presumptum presumptione iuris 7 de iure obti  
net ac si verum probasset matrimonium. in. c. per tuas. num. 2. de condic.  
appo. fo. 19.
- M**atrimonium potest conferri in arbitrium etiam extranei. ibi. nu. 3.
- M**atrimoniu pure contractum post matrimoniu conditionale preiudi  
cat primo vnde conditio postea adimpleta nō releuat. ibi. nu. 8.
- 1 **M**atrimoniu spirituale contrahitur inter ecclesias 7 prelatos. in. c. pon  
dum. cl. ij. nu. 3. de elec. fo. 178.
- 7 **M**atrimonium de presenti non cōtrahitur per verba de futuro in. c. de  
illis. nu. 1. de sponsa. fo. 3.
- M**atrimoniu cōtractū cōtra iuramentū tenet licet periurus sit. ibi. nu. 3.
- 7 **M**atrimonium prius contractum non soluit incestus. in. c. trāsmisse. nu.  
3. de eo qui cog. consang. fo. 29.
- 7 **M**atrimonium separatum propter impedimentū reintegratur si postea  
appareat ecclesiam fuisse deceptam. in. c. fraternitatis. num. 1. 7 nu. 13. de  
frig. 7 malef. fo. 36.
- M**atrimonium nullum tractu temporis non formatur. ibi. nu. 2.
- M**atrimonialis causa per inferiorem episcopo cognoscitur quandoq̄  
iudex ex officio allegato impedimēto potest imponentes inspicere. ibi. nume. 3.
- M**atrimoniu separatus propter impotentiam ex maleficio prouenien  
tem non reintegratur si postea aliam ducat 7 cognoscat. ibi. nu. 13.
- M**atrimoniu separatur etiā propter precedens impedimētū. ibi. nu. 15.
- In dubio non semper iudicatur pro matrimonio. ibi. nu. 16.
- 7 **M**atrimoniu contrahentes contra preceptum iudicis ex eo qd̄ consan  
guinei dicebantur debet separari donec de causa cognoscatur. in. c. fina.  
nu. 1. de matri. contrac. contra inter. eccle. fo. 38.
- M**atrimonium contractum contra interdictū si causa impedimenti est  
perpetua est nullum: secus si sit temporalis. ibi. nu. 3.
- M**atrimoniu contractū contra interdictum propter suspicionem con  
sanguinitatis si consanguinitas non reperitur tenet. ibi.
- 7 **M**atrimoniu qm̄ separatur quo ad torum si ex delicto mulieris vir iura  
tur dotem si ex delicto viri vxor lucratur donationem propter nuptias 7  
isto casu vterq̄ debet seruare conuenientiaz alias vnus restituitur alte  
ri. in. c. si. nu. 3. de adul. 7 stup. fo. 117.
- 7 **M**atrimonium post copulam carnalem ex nulla causa potest dissolui.  
in. c. cum causa. nu. 2. de rpto. fo. 120.
- 7 **M**atrimonij prohibitio vsq̄ ad quartum gradum restricta intelligitur  
de collateralibus quia talis prohibitio inter ascendentes 7 descendentes  
durat vsq̄ ad infinitum. in. c. non debet. nu. 8. de consanguini. 7 affinita.  
folio. 34.
- M**atrimonialis prohibitio ex quibus causis bodie sit restricta ad quar  
tum gradum tantum. ibi. nu. 9.
- 7 **M**atrimonij institutor an fuerit adam. in. c. fina. numero. 8. de frig. 7 ma  
lef. folio. 37.
- 7 **M**atrimoniu cum illa quis contrahere non potest quam vxore viuente  
cognouit si inachinata fuit in mortem coniugis. in. c. super hoc. nu. 1. de  
eo qui. du. in ma. fo. 23.
- 7 **M**atrimonium si contrahatur cum alia mortua vxore non obstante si  
de prestita 7 matrimonio contracto cum alia an teneat. in. c. j. numero. 3.  
de eo qui. du. in ma. fo. 22.
- M**atrimonium contra impedimenta predicta contractum ad cuius pe  
titionem possit 7 valeat separari. ibi. nu. 4.
- M**atrimonium non potest claudicare. ibi.
- 2 **M**atrimonium non presumitur nisi probetur. Ant. in. c. quia circa. nu.  
4. de biga. fo. 64.
- 3 **M**atrimonium separatur quo ad torum propter nintiam 7 irreparabi  
lem seuitiam mariti. in. c. ex transmissa. nu. 4. de resti. spo. fo. 173.
- 7 **M**atrimonio soluto cogit vir dotez restituere 7 bona diuidere que cōi  
ter obuenerunt eis. in. c. significauit. nu. 1. de dosi. inter vi. 7 vro. fo. 49.
- 7 **M**atrimonium licet sit inductum causa sobolis procreande 7 incont  
nencie euitande: tamen si ob aliam causam contrahatur tenet. in. capitu.  
tua nos. nu. 4. de spon. fo. 10.
- M**atrimonium per dolum vel deceptionem contractum si in veritate  
non consensit non tenet quo ad deum. secus est quo ad ecclesiam in foro  
iudiciali. ibi. nu. 6.
- 6 **M**atrimoniu contractū cū secūda viuēte prima vxore non recūalida  
tur morte ipsa prima vxore. in. c. cōsultuit. nu. 2. de cōuer. cōiug. fol. 168.
- 7 **M**atrimonium nō dirimitur ex eo qd̄ coniuges asserant aliquod impe  
dimentum sanguinis. in. c. nos inter. nu. 2. de purga. cano. fo. 162.
- 7 **M**atrimonium secundum lite pendente super primo contractum tenet  
si primum erat nullum 7 an idem sit in spirituali matrimonio. in. c. cum  
in apostolica. nu. 3. de spon. fo. 8.
- 7 **M**atrimoniu debet esse liberū ex quo inferitur qd̄ qui sponsalia cōtraxit  
de futuro si cōpellatur ad matrimonium contrahendū de presenti qd̄  
tale matrimonium non teneat. in. c. requisit. nu. 2. de spon. fo. 8.
- 7 **M**atrimonium cum serua ignoranter contractum si postq̄ liber sciuit  
non sensit separatur 7 cum alia contrahere poterit. in. c. si. num. 1. de con  
iug. seruo. fo. 25.
- M**atrimonialis causa est dignitatis episcopalis. ibi. nu. 3.
- 7 **M**atrimoniu non separatur ad dictū vnus asserentis affinitatem inter  
cōiuges precessisse. in. c. illo. nu. 1. de eo qui cog. consang. fo. 29.
- 6 **M**atrimonium factum contra interdictum ecclesie tenet licet contrahē  
tes veniant puniendi. in. c. quia in insulis. nu. 5. de regu. fo. 158.
- 6 **M**atrimonium non potest cōsistere inter illos qui sunt diuerse fidei nō  
si ex postfacto in eadē fide reperiantur. in. c. j. nu. 3. de conuer. inf. fo. 172.
- 6 **M**atrimoniu non debet separari quo ad torum sine licentia episcopi nō  
sine licentia separatim tenet. in. c. j. nu. 3. de conuer. coniu. fo. 165.
- 7 **M**atrimonium an possit pluries accusari de impedimento. in. c. cum in  
hibitio. nu. 10. de clandest. despon. fo. 17.
- 6 **M**atrimonium dirimitur si coniuges religionem profitentur. in. cap. ve  
niens. nu. 1. 6. 7 8. de regu. fo. 163.
- M**atrimoniu si separet ex communi cōsensu semper potest reintegrari  
si alter coniugum petat 7 si non admittant poterit agere tanq̄ spolia  
tus possessio recuperande. ibi. nu. 5.
- M**atrimonium potest separari quo ad torum propter continentiaz ser  
uandam. ibi. nu. 6.
- 5 **A**d matrimonium accusandū vel impediendū vel ad ipsum reintegrā  
dum si est indebite separatū admittitur quilibet de populo. in. c. tenor.  
nu. 7. de re iudi. fo. 57.
- Et vide. in. c. seq. in primo no. eo. ti.
- Licet in dubio presumatur pro sententia 7 interim mandetur executio  
ni tñ secus est in causa matrimoniali in qua nil innouatur pendente litis  
igio super nullitate prime sententie. ibi. nu. 9.
- 7 **M**atrimoniu cōtrahēs post votū simplex peccat sed ecclesia permittit  
vt euitetur maius malum. in. c. veniens. nu. 6. qui cle. vel vo. fo. 21.
- M**atrimonium cōtrahendi licentia non datur post votum simplex sed  
non prohibetur contractum. ibi.



## Super Lectu. Panormitani.

- 7 Matrimonium non impedit dispar cōditio inter scientes et hoc de iure canonico: secus de iure civili. in. c. proposuit. nu. 3. de cōiug. seruo. fo. 25.
- 6 Matrimonium metu factum potest retractari intra annū a minore. xxv. a maiore vero quam citius potest. in. c. si quis autē. nu. 4. de reg. fo. 156.
- 7 Matrimonium cōtrahere pōt distās a stipite quarto gradu vel ceteriori cum distante quinto vel ulteriori. in. c. si. nu. 1. de consang. et aff. fo. 34.
- 7 Matrimonium verum est inter iudeos et alios infideles. in. c. de infidelibus. nu. 4. et 5. de consan. et aff. fo. 32.  
Matrimonium in gradu prohibito cōtracti separatio nō separat quos deo coniunxit: qz deus non coniungit prohibitos lege canonica. ibi. nu. 5.
- 5 Matrimonium est magnum sacramentum in ecclesia dei. in. c. consuluit. el. j. nu. 1. de appel. fo. 97.
- 7 Matrimonium instante vxore separatur ppter viri adulterium. in. c. plerunque. nu. 6. de do. inter vi. et vxor. fo. 50.
- 7 Matrimonium ignorāter cōtractū p liberū cū serua separat nisi postea hoc sciens illam cognouerit. in. c. proposuit. nu. 1. de cōiug. seruo. fo. 25.  
Matrimonium potest esse inter liberum et seruam. ibi. nu. 3.
- 7 Matrimonium de presenti etiam non cōsummatum non soluit nisi per ingressum religionis. in. c. ex literis. nu. 3. de frig. et malef. fo. 35.
- 7 Matrimonium non potest cōtrahere incestuosus. in. c. duo pueri. nu. 7. de despon. impu. fo. 15.  
Matrimonium contrahere an inibibeat perpetuo vel ad tempus incestus. ibidem.  
Matrimonium non potest accusari qd non est vt si cum minori septennio sit cōtractum: denuntiarī tñ potest impedimentū ne in postremū cōtrahatur. in. c. ad dissoluendum. nu. 1. et 3. eo. tit.  
Matrimonium cōtractum contra interdictum pape etiam cum clausula decreti irritantis tenet alio non obstante impedimento: in hoc tamen varia est opinio. ibi. nu. 6.
- 7 Matrimonium cōsummatū fortius est q̄ non cōsummatum: qz non soluitur per ingressum religionis. in. c. licet. nu. 4. de spon. duo. fo. 17.
- 6 Matrimonium factum ex voluntate coacta nō tenet. in. c. maiores. §. itē queritur. nu. 4. de baptis. fo. 214.
- 7 Matrimonium allegari incumbit onus probandi illud. in. c. j. nu. 1. et 4. de clande. despon. fo. 16.
- 3 Matrimonium quibus temporibus non potest contrahi. in. c. cappellanus. nu. 7. de ferijs. fo. 139.  
Matrimonium contractum cum secunda viuente prima post mortem etiam prime non tenet nec conualescit nisi nouo interueniente consensu. in. c. veniens. nu. 2. et 3. de eo qui du. in ma. fo. 25.
- 7 Matrimonium cōtractū cōtra interdictum iudicis vel ecclesie ppter hoc solū nō dirimitur penitētia tñ cōtrahētib⁹ imponitur et separant⁹ donec de causa interdicti cognoscitur. in. c. i. nu. 1. de matrimo. contracto. fo. 37.  
Matrimonium post spōsalia de futuro cōtractū nō tenet obstante receptione munerum: amplexibus: osculis: et nixu ante copulam. ibi. nu. 3.
- 7 Matrimonium contrahens cum aliqua viuente prima vxore peccat et efficitur infamis. in. c. si. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 21.
- 7 Matrimonium presumptum habet tantum vim quantam verum. ex hoc infertur qd dispositum in casu vero habet locum in presumpo. in. c. veniens. el. j. nu. 6. de sponsa. fo. 7.  
Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum. ibi. nu. 7.
- 7 Matrimonium negās qd ab altero clam cōtractum esse dicit non cōpellit si aliter probari non potest. in. c. qd nobis. nu. 1. de clāde. despon. fo. 16.  
Matrimonium clandestini publicatio qualiter fiat. ibi. nu. 4.  
Matrimonium publicum preiudicat clandestino: et quid iuris sit si per vnum testem et famam pro clandestino iudicatur. ibi.
- 7 Matrimonium cōtractum cū ea quā viuēt vxore sine fidei donatione cognouerit tenet dummodo in mortem defuncte non fuerit machinatus. in. c. significasti. nu. 1. de eo qui du. in ma. fo. 24.  
Matrimonium contrahi potest cum poluta per adulterium alio non interueniente. ibi. nu. 5.
- 1 Matrimonium in statutis intelligitur de carnali non spirituali. in. c. cum inter canonicos. nu. 10. de elec. fo. 139.
- 7 Matrimonium potest esse inter fideles et infidelem si ante conuersionem contractum fuit: aliter secus: quia nō potest esse inter dispare fidei. in. c. gaudemus. nu. 5. de diuor. fo. 49.
- 7 Matrimonium ad sui essentiam duo requirit. in. c. tuas. numero. 10. de sponsa. fo. 10.
- 8 Matrimonium non vitiat clandestinitas solus enim consensus sufficit licet clam sit prestitus peccant tamen sic contrahentes. in. c. j. nu. 2. de clande. despon. fo. 16.
- 7 Matrimonium inter certas personas et ad certum tps per leges cōtrahi prohibetur: sed talis prohibitio nō valet. in. c. si. nu. 2. de secun. nup. fo. 55.
- 6 Matrimonium contractum a clericis in minoribus ordinibus constitutis tenet et ipsi dimittūt beneficia ipso iure: si vero fuerit in sacris matrimonium non tenet. in. c. j. et iij. de cle. coniu. fo. 14.
- 6 Matrimonium non soluitur propter adulterium nisi respectu seruitij quod coniugi debet. in. c. constitutus. nu. 8. de conuer. coniu. fo. 170.
- 7 Matrimonium secundum contrahens viuente vxore cogi potest per ecclesiam ad agendum penitentiam et puniri de delicto. in. c. cum habet

- ret. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 23.
- 7 Matrimonium publicum contrahendi datur modus et forma. in. cap. cum inibitio. nu. 1. de clande. despon. fo. 16.  
Matrimonia clandestina contrahentes puniendi sunt. ibi.  
Matrimonium qd contrahitur presbyter debet venire vel saltem de eius scientia contrahitur. ibi. nu. 3. fo. 17.  
Matrimonia clandestina pluribus modis contrahunt et quot sunt eius species. ibi. nu. 9.  
Matrimonium clandestinum an dicatur si modus. de quo in. d. c. cum inibitio. non seruatur. ibidem.  
Matrimonium quo dicatur contrahi in faciem ecclesie. ibi. nu. 10.  
Matrimonialis sententia non transit rem indicatam. ibi.
- 7 Matrimonium contrahere non potest incestuosus. in. c. veniens. numero. 1. et 2. et 3. de eo qui cogno. consan. fo. 29.
- 7 Matrimonium est sacramentum. in. c. j. nu. 6. de secun. nup. fo. 54.
- 7 Matrimonium vt contrahatur non sufficit proximitas etatis: sed oportet qd sit talis qd carnaliter coniungi poterit. in. c. de illis. el. j. nu. 2. et 4. de despon. impub. fo. 14.  
Proximitas etatis et potentia coeundi an simul requirantur in matrimonio contrahendo vel vnum de per se sufficiat. ibi. nu. 4.
- 7 Matrimonium non soluitur propter captiuitatem etiam apud infideles: et hoc de iure canonico: secus si de iure civili. in. c. dominus. numero. 2. de secun. nup. fo. 54.  
Matrimonium sola morte soluitur. ibi.
- 7 Matrimonium contrahere nō dicitur incestuosus sed si cōtrahit tenet et tunc tenetur reddere debitū: sed nō petere et nihilominus tenetur vxori necessaria ministrare. in. c. transmissa. nu. 1. et 2. et 3. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- 7 Matrimonium presumptum tenet: licet secundum verum matrimonium superueniat. in. c. si qui. nu. 3. et 4. de spo. fo. 12.  
Matrimonium secundum contractum post primum prescriptū est de iure nullum: et hoc an sit verum in foro penitentiali. ibi. nu. 5.
- 2 Matrimonium spirituale an sit fortius q̄ carnale. in. c. inter corporalia. nu. 3. de transla. epi. fo. 5.
- 7 Matrimonium solus consensus facit. in. rub. nu. 4. de spon. fo. 2.
- 2 Matrimonium dolo factū tenet nisi esset tam magnus dolus qui tolleretur consensus. in. c. cum dilectus. nu. 13. quod me. cau. fo. 153.
- 5 Matrimonium an faciat consensus prestitus circa fines impubertatis vel principij pubertatis. in. c. attestaciones. nu. 7. de despon. impu. fo. 16.
- 7 Matrimonium contractum ex mulieris pulchritudine seu appetitu copule extorquende valet. in. c. i. nu. 4. de spon. duo. fo. 17.  
Matrimonium absq̄ annuli traditione et solennitate fm loci consuetudinem tenet. ibi. nu. 5.
- 6 Matrimonium cōtractū cum moniali ex dispensatione pape tenet propter bonam fidem contrahētis cū moniali: ne decipiatur ex licētia principis sed illa professio non debet erigere debitum. sed reddere in. c. cum ad monasterium. nu. 22. de statu. mona. fo. 182.
- 6 Matrimonium sumpsit cognomē a matre potius q̄ a patre propter maiora onera que sustinet mater. in. c. ex literis. nu. 2. de conuer. fo. 173.  
Matrimonium si propter adulterium sit separatū quo ad torū apud quem filij sint alendi et cuius expensis. ibi. nu. 10. fo. 182.
- 7 Matrimonium nullum ex defectu etatis ratione metus conualidatur et spontanea cohabitatione: et maxime si interuenit copula carnalis. in. c. insuper. nu. 2. qui mat. accu. pos. fo. 45.
- 7 Matrimonium prohibitio nunc non excedit quartum gradum. in. c. non debet. nu. 1. et 8. de consan. et aff. fo. 33. et seq.
- 4 Matrimonium separatio quo ad torum propter adulterium vel incestus potest fieri. in. c. literis. nu. 3. de presump. fo. 121.
- 7 Matrimonium est vnu de septem sacramentis et an per illud conferatur gratia. in. c. significante. nu. 6. qui matri. accu. pos. fo. 46.
- 6 Matrimonium factum per professum vel sacerdotes dirimitur. in. cap. clericus. el. j. nu. 3. de vita et bone. cleri. fo. 4.
- 7 Matrimonium metu cōtractū spōtanea cohabitatione cōualescit: sed dic qd conualescit vt ex nunc nō vt ex tunc. in. c. ad id quod. nu. 1. de sponsa. fo. 8.
- 3 Matrimonium an teneat vel non seruatur vsquequaqz iuris ordo. in. c. j. nu. 6. vt lit. non contest. fo. 106.
- 7 Matrimonium per verba de presenti per impuberes cōtractum iuris interpretatione sponsalia sunt de futuro et ab eis ante pubertatem resilire non possunt. in. c. a nobis. nu. 2. de despon. impu. fo. 14.
- 7 Matrimonium contrahere potest omnis cui expresse non prohibetur in. c. inter opera. nu. 2. de spon. fo. 8.
- 7 Matrimonium non facit contractus ante pubertatem. in. c. attestaciones. nu. 1. de despon. impu. fo. 14.
- 5 Matrimonium non facit nixus ad copulam. ibi.
- 7 Matrimonium separatur propter adulterium vxoris et si vir postea fornicatur reintegratur. in. c. ex literis. nu. 1. et 2. de diuor. fo. 47.  
Matrimonium non separatur propter adulterium nisi quo ad torum et mutuum cohabitationem. ibi. nu. 5.  
Matrimonium reintegratur propter viri incontinentiam. ibi. nu. 6. et 11.
- 7 Matrimonium quod per duos testes probari potest valet. in. c. consultationi. nu. 3. de sponsa. fo. 10.



# Repertorium singularium materialium

- Matrimonium** non presumitur etiam probata cohabitatione. ibi. nu. 5.  
**Matrimonio** separato quo ad totum propter adulterium remanet nihil  
 lominus matrimoniale vinculum etiam si adultera intraverit monasterium. in. c. ex literarum. nu. 2. de eo qui dñ. in matrimo. fo. 21.  
**Matrimonium** factum et consummatum non soluit nisi morte naturali. ibid.  
**Matrimonium** secundi factus cum adulterio secuto non impedit quomodo  
 nus mortua legitima coniuge possit adulter cum alia habere. ibi. nu. 3.  
**Matrimonium** non dicitur confirmatum nisi interueniat copula carnalis. in. c. ex publico. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 169.  
**Matrimonium** ad sui essentiam non requirit commissionem carnalem. ibi. nu. 12.  
**Matrimonium** fuit institutum a deo in statu innocentie. ibi.  
**Matrimonium** per copulam carnalem consummatum est individuum  
 et in separabile ante vero copulam carnalem, secus licet etiam tunc sit verum  
 matrimonium quo ad sui essentiam. ibi. nu. 13.  
**Matrimonium** ante sui consummationem ex consensu utriusque potest papa  
 dissolvere etiam sine causa de potestate absoluta. ibi. nu. 14. et 10. fo. 176.  
**Matrimonium** propter impedimentum separatur non obstante lapsu  
 multorum annorum. in. c. si. nu. 2. de frigi. et malef. fo. 37.  
**Matrimonium** fuit institutum a deo et in statu innocentie in paradiso:  
 et alia excellit sacramenta propter multa. ibi. nu. 5. et 8.  
**Matrimonium** separatur propter impedimentum tam frigiditatis quam  
 maleficij. ibi. nu. 6.  
**Matrimonium** debet differri et impeditur contrahendum ad solam famam de se  
 rentem impedimentum in. c. cum in tua. nu. 4. et 6. de sponsa. fo. 10.  
**Matrimonium** potest contrahi cum consensu sine verbis. in. c. ex parte.  
 nu. 8. et 28. de testi. spo. fo. 283.  
**Matrimonium** de presenti inducitur per ista verba promitto quod tenebo  
 te in uxorem. in. c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 2. de iur. iur. fo. 152.  
**Matrimonium** metu factum est ipso iure nullum. in. c. si. nu. 8. quod me. cau. fo. 150.  
**Matrimonium** quomodo dicatur esse contractus in facie ecclesie. in. c.  
 ex tenore. nu. 4. qui filij sint legi. fo. 44.  
**Matrimonio** scienter contracto non obstante impedimento an filij sint  
 legitimi etiam si in facie ecclesie fuerit contractum. ibi. nu. 5.  
**Matrimonium** quid sit: unde ubi et per quem fuit institutum: et cause  
 instituti: accius impedimentum. in rub. nu. 2. de sponsa. fo. 2.  
**Matrimonium** subsequens legitimat filios naturales ex soluto et soluta  
 genitos etiam quo ad hereditatem. in. c. si. nu. 1. et 3. qui si. sint leg. fo. 38.  
**Matrimonium** an solvatur per mortem civilem. in. c. cum sis. nu. 5. de  
 conuer. coniug. fo. 166.  
**Matrimonium** impeditur contrahendum si non sit iuratus dicto vnius.  
 in. c. pecterea. nu. 1. et 8. de sponsa. fo. 6.  
**Matrimonium** tanta est virtus quod filios illegitimos legitimat etiam quod habet  
 sine dotibus instrumentis et dotibus: de hoc est verum de iure canonico  
 sed legitime tenent contrarium. in. c. tanta. nu. 2. qui si. sint legi. fo. 36.  
**Matrimonium** si aliud contrahatur intermedium an filij illegitime le  
 gitimentur per aliud matrimonium. ibi. nu. 3.  
**Matrimonium** contractum cum constituto in sacris est nullum secus si est consti  
 tutus in minoribus. in. c. ut clericorum. nu. 2. de vita et hone. cle. fo. 7.  
**Mediatores** vel prorenete quo casu compellatur ad te  
 stificandum. in. c. delictorum. numero. 3. de  
 testi. cogen. fo. 94.  
**Medicus** semel approbatus reprobari potest. in. c. de illis el  
 i. nu. 8. de despon. impu. fo. 14.  
**Medici** an efficiantur irregulares ex eo quod aliqui infirmi in manibus eor  
 rum moriantur. in. c. sententiam. nu. 21. et 23. ne cleri. vel mona. fo. 241.  
**Medici** vocati ad infirmos debent ante omnia inducere ipsos ad confes  
 sionem sub precepto peccati: nec valet consuetudo in contrarium. in. c. cum  
 infirmitas. nu. 1. et 6. de peni. et remis. fo. 177.  
**Medicus** si promissit aliquem sanare ab infirmitate sua qui sanatus ad  
 aliquot dies reincident in infirmitatem an dicatur sanasse vel non ad hoc  
 ut possit petere pretium sibi promissum. in. c. presbyterum. nome. 5. de ho  
 mici. fol. 109.  
**Medicus** siue alius artifex qui per imperitiam aliquod damnum com  
 misit tenetur ad interesse. in. c. si culpa. nu. 3. de ini. fo. 18.  
**Medicus** quando est peritus et in nulla culpa reperitur non imputatur  
 ei mors infirmi. secus si non est peritus vel dedit medicinas malas. in  
 c. tua nos. §. ad ultimum. nu. 4. de homici. fo. 113.  
**Medicus** qui aut ex negligentia aut imperitia non sanavit infirmum non  
 potest sine dispensatione puniri. secus si mors infirmi non potest aliquo  
 modo medico imputari in. c. ad aures. nu. 1. et 2. de eta. et quali. fo. 43.  
**Medicus** tenetur infirmum pauperem gratis curare. ibi. nu. 7. fo. 44.  
**Medicus** medicans qui pro danda sanitate pretium recipit an euitet terti  
 men simonie. ibidem.  
**Medicus** de publico salariatus potest a sano salarium accipere. ibidem.  
**Medium** presumitur extremis probatis. in. c. accedens. nu  
 me. 4. de conuer. coniug. fo. 17.  
**Meliorationes** sunt sue etiam si dimittat beneficius  
 vel eo priuetur propter delictum de illis tamen testari non potest. in. c. si quis.

- nu. 1. et 4. de cleri. pecu. fo. 190.  
**Meliorationes** facte per prelatum in ecclesia de patrimonio ipsius pre  
 lati potest ipse vel eius heres repetere. ibi. nu. 2.  
**Membreum** proprie quod dicatur. in. c. cum illorum. nu. 8.  
 de sen. excom. fo. 189.  
**Membri** mutilatio et truncatio differunt. ibi.  
**Membri** difformitas an et quando impediatur aliquem promoveri. Ant. in. c.  
 i. nu. 3. de corpo. vitia. fo. 60.  
**Membri** mutilatio enormis impedit quem promoveri ad ordines.  
 Ant. in. c. expofuisti. nu. 2. de corpo. vitia. fo. 61.  
**Membri** mutilatio an intelligatur esse quando membrum debilitatur vel inutile  
 fit: et an ex hoc sequatur irregularitas. in. c. si. nu. 9. qui cle. vel vouen. fo. 20.  
**Membreum** quid dicatur. ibi. nu. 10.  
**Mendacium** vel simulatio an aliquando sit permessa.  
 in. c. si. nu. 7. quod metus causa. fo. 143.  
**Mendacium** inductum ad matrimonium contrahendum non impedit  
 essentiam matrimonij. in. c. cum in apostolica. nu. 2. de sponsa. fo. 8.  
**Mendacium** non debet quis dicere ad hoc ut proximus euitet iniuriam  
 suam. in. c. qui scandalizauerit. nu. 1. de reg. iur. fo. 206.  
**Mendacium** an in aliquo casu sit permissum. Ant. in cap. nisi specialis.  
 nu. 1. de auto. et usu pal. fo. 20.  
**Mentiri** est peccatum mortale. in. c. cum cessante. nu. 20. de appel. fo. 120.  
**Mendicare** non est licitum episcopis vel clericis quia ten  
 dit in vituperium ordinis ecclesiastici. Ant. in  
 c. ad supplicationem. nu. 3. de renun. fo. 27.  
**Mens** contrahentium colligitur ex tenore et serie instrumenti:  
 et in omnibus dispositionibus dubijs recurrit ad men  
 tem disponentium. in. c. cum dilecti. nu. 2. et 3. de dona. fo. 140.  
**Mensis** ex quot diebus constat et quo sit ipsorum computa  
 tio. Ant. in. c. licet. nu. 6. de sup. neg. prela. fo. 35.  
**Mensuras** et pondera fraudans qua pena venit puniens  
 dus. in. c. si. nu. 3. de emp. et vend. fo. 82.  
**Mentio** an fieri debeat in rescripto ad lites de snia et processu  
 nullo. in. c. p. vras. nu. 11. de do. inter vi. et vro. fo. 52.  
**Mercator** volens transportare suas merces ad alium locum ubi  
 carius vendunt et alius antequam mercator portet  
 illas ad locum offert id quod poterat ibi carius vendere non incurrit crimen  
 usure si talis mercator sibi vendat. in. c. nauiganti. nu. 15. de usur. fo. 131.  
**Mercator** potest agere contra debitorem ad interesse quod verisimiliter  
 fuisset lucratus. in. c. per vestras. nu. 6. de dona. inter vi. et vro. fo. 52.  
**Mercator** vilis non presumitur habere res pretiosas: idem de pauper  
 re. in. c. si. nu. 11. quod met. cau. fo. 153.  
**Mercimoniam** prohibetur est clericis exercere: si tamen  
 indiget possunt aliquam honestam nego  
 tiationem facere ut emere chartas et scribere libros et c. in. c. nauiganti. nu.  
 10. de usuris. fo. 130.  
**Meretricem** in uxorem ducere que vult se corrigere pius  
 est: et ad remissionem proficit peccatorum. in  
 c. inter opera. nu. 1. de sponsa. fo. 8.  
**Meretricium** quantumcunque publicum non prohibet matrimonium.  
 ibi. numero. 2.  
**Meretrix** dicitur publicum questum facere: que questus causa duos ad  
 mittit. ibi. nu. 5.  
**Meretrix** et bistrio licet turpiter gratiam tamen licite retinet. an autem sit peccatum da  
 re talibus pecunias remissive. in. c. ex transmissa. nu. 3. et 4. de deci. fo. 149.  
**Meretrix** non tenet ad restitutionem turpis questus: sed bene de penitentia  
 agere tamen ipsa quam illi qui dant. simile in istis mathematicis qui non tenentur  
 etiam in pauperes erogare. in. c. quod plerique. nu. 12. et 13. de ini. eccl. fo. 232.  
**Meretrix** potest facere elemosynam de pecunijs quas acquisiuit: nec eas  
 tenetur restituere: secus illa que non est meretrix. ibi. nu. 14.  
**Meretrix** licite potest petere quod sibi promissum est: secus si non est  
 meretrix. ibi.  
**Merum** et mistum imperium an possit prescribi: maxime per  
 inferiorem episcopo cum territorio. in. c. cum cotin  
 gat. nu. 10. et 18. de fo. comp. fo. 77.  
**Merum** et mistum imperium an possint prescribi. in. c. significantibus.  
 nu. 3. de purga. vulga. fo. 165.  
**Metus** purgatur si postea promissio facta metu fuerit ratifi  
 cata. in. c. si. nu. 8. de testi. spo. fo. 166.  
**Metus** disponentis colligitur ex cause expressione. in. c. quod dilecto.  
 nu. 7. de consan. et affi. fo. 32.  
**Metus** sed non omnis excusat matrimonium: videlicet ille qui possit  
 cadere in constantem in. c. consultationi. nu. 4. de sponsa. fo. 10.  
**Metus** minus excusat mulierem quam virum. ibi.  
**Metus** licet annulet ipso facto matrimonium tamen per copulam subse  
 quentem conualescit nisi etiam copula fuerit per metum. ibi. nu. 7.  
**Metus** conditionis an excuset. ibi.  
**Metus** siue promissio facta metu tollitur per spontaneam solutionem  
 subsequentem in. c. si. nu. 1. de rpto. fo. 120.  
**Metum** iustum an inducat reuerentia paterna vel dominica in. c. cum  
 virum



## Super Lectu. Panormitani.

- virum. nu. 8. de regu. fo. 160.  
**M**etum iustum inducunt mine & verbera ibi.  
**M**etum iustum regulariter preces principis non inducant. in. c. cum inter. R. nu. 8. de elec. fo. 133.  
**M**etum non vitiat actum ipso iure qñ qualitas libertatis non est de substantia actus. in. c. cum olim. el. h. nu. 14. de priui. fo. 176.  
**M**etum etiam pecunie soluende impedit libertatem consensus: & an metus perditionis alicuius rei faciat matrimonium esse nullum. in. c. gemina nu. 2. de sponsa. fo. 11.  
**M**etum seutit sponfi non habet dirimere sponsalia nisi maxima sit sententia. in. c. veniens. nu. 2. qui cle. vel vouen. fo. 21.  
**M**etum an requiratur etiam ex parte viri & qualis. in. c. cum locum. nu. 6. de sponsa. fo. 7.  
**M**etum & violentia facta que & quando teneant. ibi. nu. 7. & 9.  
**M**etum iustum mine parentum inducunt: & maxime in muliere. in. c. ex literis. nu. 4. de despon. impub. fo. 15.  
**M**etum sine reuerentia paterna non facit matrimonium nullum nisi sit talis metus qui possit cadere in constantem. in. c. i. nu. 4. de despon. impu. fo. 12.  
**M**etum qualiter probetur qd quis propter ipsum non possit appellare tam respectu iudicis q̃ aduersarij q̃ statuti. in. c. si iustus. numero. 4. de appella. fo. 139.  
**M**etum non presumitur interuenisse in actibus factis coram iudice in. c. super hoc. nu. 29. de renun. fo. 14.  
**M**etum quomodo probabiliter non interuenisse vel interuenisse in alijs quo actu. ibi. nu. 34. & 35. fo. 15.  
**M**etum & violentia si probentur non admittuntur testes volentes probare voluntatem liberam. ibi. nu. 34.  
**M**etum vel violentia purgantur per solutionem postea spontanee factam. ibi. nu. 43.  
**M**etum non excusat nisi fuerit talis qui caderet in constantem virum. in. c. cum dilectus. nu. 1. & 3. quod met. cau. fo. 153.  
**M**etum qui cadit in constantem virum est metus mortis vel corporis cruciatus. ibi. nu. 2.  
**M**etum iustus an causetur propter timorem excommunicationis. ibi. nu. 6.  
**M**etum non excusat quem qui sua culpa sentit. ibi.  
**M**etum iustus an inducatur ex precibus alicuius tyranni. relinquatur arbitrio iudicis. ibi. nu. 8.  
**M**etum non excusat iurantem nisi caderet in constantem virum. ibi. nu. 10.  
**M**etum an dicatur inferri per iudicem. ibi. nu. 11.  
**M**etum iustus an & qñ causetur ex minis aliorum. in. c. i. nu. 3. de offic. de lega. fo. 72.  
**M**etum sufficiens impedit matrimonium contrahi etiam si interueniat iuramentum in. c. significauit. nu. 5. de eo qui du. in mat. fo. 22.  
**M**etum an sequatur ex regis sue principis imperio. in. c. insinuante. nu. 7. qui cle. vel vouen. fo.  
**M**etum minor attenditur in mulieribus: q̃ in masculis. in. c. causam. nu. 2. de offi. deleg. fo. 80.  
**M**etum non presumitur in muliere in presentia mariti. ibi. nu. 5.  
**M**etum iustus inferitur ex euagatione gladij. in. c. i. nu. 1. quod metus causa. fo. 149.  
**M**etum semel illatus per tyrannum potestatem presumitur durare dum vivit ille tyrannus. ibi. nu. 2. & 12.  
**M**etum excusat licet non fuerit de eo protestatum ob aliquam iustam causam. ibi. nu. 6.  
**M**etum iustus inferitur ex amissione omnium bonorum vel maioris partis. in. c. h. nu. 1. & 6. quod met. cau. fo. 150.  
**M**etum iustus inferitur etiam ex precibus alicuius tyranni. ibi. nu. 4.  
**M**etum an vitiet actum ipso iure. ibi. nu. 5. & 7.  
**M**etum non excusat quando venit culpa multum passi. ibi. nu. 7.  
**M**etum vitiat constitutionem procuratoris. ibi. nu. 18. fo. 151.  
**M**etum non vitiat actus qui imprimunt characterem vt in baptismo. ibi. numero. 20.  
**M**etum in actu meritorio vitiat ipso facto. ibi.  
**M**etum quo casu annullat actum ipso iure. in. c. olim inter. nume. 10. de resti. spol. fo. 190.  
**M**etum & violentia excludit consensum & per consequens annullat actus in spiritualibus ubi requiritur consensus liber: in alijs autem non. in. c. cum locum. nu. 2. de sponsa. fo. 7.  
**M**etum passo que remedia dentur. in. c. ad audientiam. nu. 1. qd metus causa. fo. 151.  
**M**etum an presumatur durare si postea appareat aliquid voluntarie factum. ibi. nu. 3.  
**M**etum excusat aliquem licet pervenerit culpa sua. in. c. vt debitus. nu. 32. de appel. fo. 128.  
**M**etum ita sponsalia sicut matrimonium non impedit. in. c. ex literis. nu. 2. de despon. impube. fo. 15.  
**M**etum vel dolum non facit presumere reuerentia maritalis vel clericalis. in. c. cum contingat. nu. 1. de iureiur. fo. 155.  
**M**etum qui non cadit in constantem non impedit actum etiam summam libertatem requirentem: nec etiam libertas per eum excluditur. in.

- c. veniens. el. h. nu. 5. de sponsa. fo. 7.  
**M**etum a iure approbatus an excuset vt si cominata fuerit alicui mors qui inuentus fuerit cum aliqua in actu venero. ibi. nu. 8.  
**M**etum non vitiat actum ipso iure regulariter: sed venit rescindendus per actionem qd metus causa. in. rub. nu. 1. quod me. cau. fo. 148.  
**M**etum presumitur in persona carcerati aliquid promittentis. in. c. accedens. nu. 1. & 3. de procu. fo. 144.  
**M**iles seculi non potest conveniri nisi in quantum facere potest deducto ne egeat nec d3 cedere bonis. in. c. odoratus. nu. 3. de solu. fo. 101.  
**M**iles non est licentiandus durante bello. in. c. i. nu. 6. de renu. fo. 10.  
**M**ilites nostri temporis an gaudeant privilegijs militaribus per legem inductis. in. c. in nostra. nu. 8. de procu. fo. 141.  
**M**ilites celestis militie sunt digniores militibus seculi. in. c. nicolao. nu. me. 1. de appel. fo. 136.  
**M**ilitare nemo cogitur stipendijs suis. in. c. cum ex officij. nu. 8. de prescript. fo. 36.  
**M**inister iustitie non peccat imo meretur. in. c. i. nu. 6. de ferijs. fo. 137.  
**M**inisterium nudum competens alicui iure proprio potest per alium exerceri. in. c. cum bertoldus. nu. 8. de re iudi. fo. 69.  
**M**inor non restituitur aduersus dolum nisi dolus sit presumptus. in. c. i. nu. 9. de dolo & contu. fo. 194.  
**M**inor & ecclesia equiparantur in materia restitutionis in integrum. in. c. i. nu. 9. de prescript. fo. 22.  
**M**inor ex defectu etatis excusatur de ignorantia. in. c. si. num. 6. qui matris. accusa. pos. fo. 46.  
**M**inor cuius etatis possit accusare vel denuntiare. ibi. nu. 7.  
**M**inores apti ad matrimonium ex contractu matrimonij obligantur nisi violentia intercedat. in. c. de illis. el. h. nu. 1. de sponsa. fo. 14.  
**M**inus valet qd nihil valet. in. c. licet belli. nu. 14. de sumo. fo. 86.  
**M**inor etas non excusat in delictis sed alleviat penam si est doli capax. alias secus. in. c. i. nu. 2. & 5. de sen. excom. fo. 178.  
**M**inor. xv. & maior. xiiij. potest esse in iudicio in omnibus causis spiritualibus. in. c. ex parte. nu. 7. de resti. spo. fo. 183.  
**M**inor. xv. & maior. xiiij. potest inuito patre intrare religionem et in ea profiteri & aduersus eam non restituitur quia consuluit anime sue: secus si est minor. xiiij. ibi. nu. 11. & 16.  
**M**inor si ledatur circa spiritualia. an et quo casu restituatur. ibidem. numero. 12.  
**M**inor non restituitur si credebatur accipere uxorem divitem & erat pauper ibidem.  
**M**inor an & quo casu restituatur aduersus sententiam latam contra matrimonium. ibi. nu. 13.  
**M**inor renuntians beneficio ecclesiastico quod habet an possit illud repetere vigore restitutionis in integrum. ibi. nu. 14.  
**M**inor restituatur aduersus danum etiam re non integra. sed aduersus lucrum & tunc cum res est integra. ibi. nu. 15.  
**M**inor in casu in quo restituatur ad beneficium quia renuntiavit non requirit novam collationem. ibi. nu. 18.  
**M**inor non potest se obligare ante pubertatem voto continentie: sed alijs votis sic. si est doli capax. vt in. c. vnico. nu. 3. de cler. per sal. pmo. folio. 43.  
**M**inor. xiiij. ann. non potest dispensari nisi a papa. Anto. in. c. indecorum. nu. 3. de eta. & quali. fo. 43.  
**M**inor. xiiij. anno. non potest dispensari a papa. ibi.  
**M**inor an restituatur ex eo quod processus fuit factus contra ipsum minorem licet sententia sit lata contra ipsum maiorem. in. cap. quanto. nu. 4. de priuile. fo. 159.  
**M**inor vel ecclesia lesi restituuntur aduersus alienationes etiam solenniter et iuris ordine seruato factas. in. c. constitutus. nu. 8. de resti. in integr. fo. 163.  
**M**inor vel ecclesia an restituantur aduersus eorum contumaciam. in. c. auditis. nu. 14. de resti. in integ. fo. 157.  
**M**inor non obligatur ad votum religionis nisi factus maior ratificet. sed minor doli capax potest se obligare diabolo. in. c. postulasti. nume. 1. & 2. de regu. fo. 164.  
**M**inor. xiiij. non obligatur neq; matrimonio spirituali id est monasterio. nec matrimonio carnali. in. c. ad nostram. nu. 2. de regu. fo. 158.  
**M**inor. xv. ann. non potest esse de consilio & regimine ciuitatis nisi consuetudo aliter obseruet vel necessitas suadeat. in. c. cum vicesimus. nu. 4. de offi. deleg. fo. 104.  
**M**inor. xiiij. etiam profitendo non obligatur religioni. nisi maior habuerit ratum. in. c. significatum. nu. 1. de reg. fo. 165.  
**M**inor. xiiij. oblatas a parentibus monasterio d3 ibi permanere vsq; ad annos pubertatis & post exire si vult. si vero non fuit oblatas potest ante pubertatem ad libitum exire. ibi. nu. 1.  
**M**inor. xiiij. oblatas monasterio censetur tacite profiteri si post pubertatem stetit per annum in religione. ibi. nu. 5.  
**M**inor. xiiij. vel. xij. si est femina oblatas monasterio si post pubertatem



# Repertorium singularium materiarum

- tem accipit habitum professorum ad seculum non potest amplius redi  
re. in. c. cum virum. nu. 1. de regu. fo. 159.
- Minor** xv. ann. nunq̄ restituitur aduersus religionis ingressum, sed ad  
uersus alia etiam circa beneficia in quibus reperitur lesus sic. ibi. nu. 6.
- Minor** restituit aduersus alienationem licet intervenierit decretus iudi  
cis et autoritas tutoris. in. c. cum causa. nu. 6. de emp. et ven. fo. 64.
- Minor** si iuravit de nō contraveniendo licet nō possit restitui tñ potest  
si fuit deceptus ultra dimidiam vti beneficio. d. c. cum causa. ibi. nu. 11.
- Minor** ex aliquo contractu iurato per se facto si senserit se enormiter les  
um potest petere absolutionem a iuramento. ibi. nu. 13.
- Minor** semper presumitur deceptus. ibidem.
- Minor** pars si pretendat ius devolutionis ex electione maioris partis  
facta scienter de indigno an possit procedere ad electionē ex primo scrus  
tinio. in. c. congregato. nu. 6. de elec. fo. 175.
- Minor** xv. anno. an restituatur aduersus cōfessionem factam in iudis  
cio in casibus in quibus potest esse. in. c. si. nu. 8. de confes. fo. 226.
- Minor** xv. an. non potest iurare de veritate credenda: sed bene de veri  
tate dicenda. ibi. nu. 9.
- Minor** potest esse testis, et respondere sine autoritate curatoris. ibi.
- Minor** xv. an. alienat bona sine curatore et decreto intrando monaste  
rium. in. c. in presentia. nu. 11. de proba. fo. 14.
- Minor** non potest alienare in pias causas sine decreto. ibi. nu. 12.
- Minor** qui dispensatur ob defectum etatis est promotus ad aliquam  
dignitatem an habeat vocem in capitulo. Anto. in. c. h. nu. 9. et 13. de eta.  
et quali. fo. 4.
- Minor** xx. annis non repellitur ab accusando, licet repellatur a testifica  
do in criminalibus. in. c. i. nu. 10. de accu. fo. 56.
- Miraculum** dicit illud pprie qd cōtingit cōtra naturā.  
in. c. cum in artib. nu. 7. de cele. mis. fo. 210.
- Miracula** possunt fieri ab eo qui non est sanctus. in. c. j. nu. 4. de reli. et  
vene. san. fo. 217.
- Miserabiles** persone que dicatur. in. c. novit ille. nu. 51.  
de iudi. fo. 316.
- Miserabiles** persone que sint que possunt adire iudices ecclesiasticū im  
mediate. in. c. licet ex suscepto. nu. 7. de fo. compe. fo. 70.
- Miserabiles** persone vt vidue, et pupilli sunt sub protectione ecclesiasti  
ca et conveniunt laicos coram iudice ecclesiastico, licet causa in se sit pro  
phana. in. c. super quibusdam. nu. 4. de ver. signi. fo. 203.
- Miserabiles** persone que dicatur et quibus respectibus. in. c. significan  
tibus. nu. 6. de offi. dele. fo. 101.
- Miserabilis** persona potest convenire laicū interdicto vnde vi corā ec  
clesiastico etiā in causa feudali. in. ca. ex parte. B. nu. 1. de fo. cōpe. fol. 81.
- Miserabiles** persone si grauentur in collectis possunt implorare auxi  
lium ab ecclesia. in. c. licet. nu. 2. de cens. fo. 199.
- Miserabiles** persone sunt sub protectione ecclesiastica, et conveniunt  
suos reos coram iudice ecclesiastico. in. c. ceterum. nu. 16. de iudi. fo. 20.
- Miserabiles** persone sunt ille que actu et non habitu tñ ostendunt mi  
seriam. in. c. i. nu. 2. de postu. fo. 138.
- Missa** an sit de substantia collationis ordinis. in. c. quod sicut.  
super eo. nu. 12. de elec. fo. 148.
- Missa** non potest celebrari in locis priuatis, etiam super altari viatico  
sine licentia epi. in. rub. nu. 1. de conse. vel alta. fo. 205.
- Missa** due possunt celebrari eodem die ab eadem ob causam: puta per  
aduentum alicuius episcopi, vel alterius magni viri. in. cap. consuluisti.  
nu. 3. de cele. missa. fo. 209.
- Missa** si audiat ut facilius quis possit feminas videre potius est pec  
catum q̄ meritum. in. c. j. nu. 4. de collu. dete. fo. 135.
- Missa** integra debet audiri diebus officiis et festis sub precepto peccas  
ti mortalis. in. c. vt dominicis. nu. 3. de paro. fo. 141.
- Missa** debet audiri diebus festis sub precepto peccati mortalis. in. c. j.  
nu. 8. de vita et bone. cle. fo. 3.
- Missam** audire singulis diebus nō tenentur sacerdotes nō curati. ibi.
- Missa** non potest nec debet dici in loco nō consecrato nisi cuz altari via  
tico. in. c. si. nu. 3. de conse. eccle. vel alta. fo. 208.
- Missa** non est audienda vt quis habeat meliores segetes: sed ob deuotio  
nes. in. c. quidam. nu. 1. de cele. missa. fo. 209.
- Missa** non potest celebrari sine igne aqua: vel cuz pane fermentato, vel  
vase ligneo, et si quis isto modo celebrauerit deponitur perpetuo et be  
neficio. in. c. si. nu. 1. de cele. missa. fo. 212.
- Missus** in possessionem ex primo decreto post annum efficit  
ur verus possessor. licet reus intra annū voluerit ca  
uere sed non cavit. in. c. j. nu. 1. de eo qui mit. in. pos. fo. 212.
- Missio** in pos. per contumaciā partis habet locum etiam in religiosis  
tam circa res spirituales q̄ temporales. ibi. nu. 2. et 3.
- Missio** in possessionem causa rei seruande habet etiam locum in inter  
dictis in rem. ibi. nu. 4.
- Missus** in possessionē ex secundo decreto lucratur fructus et prescribit  
sed si per potentiā aduersarij non admittitur tunc solum non prescribit.  
ibi. nu. 91.
- Missio** in possessionē ipsarum ecclesiarū potest fieri quando ipse petun

- tur. in. d. c. j. nu. 17. fo. 214.
- Missio** in pos. debet fieri in noia debitorū qñ non reperit aliud que  
reuocabitur qñcūq; debitor veniat et offerat velle stare iuri. ib. nu. 18.
- Missio** in pos. qui nō pōt fieri vel nō habet locum quomodo pcedet  
contra contumacem quomodo succurratur actori remissive. ibi. nu. 9.
- Missio** in pos. qñ fuit actū actione in rem scripta vel actione ex em  
pto fit in rem que petitur: et si aliquid plus debetur ratione interesse fit in  
alia bona. ibi. nu. 20.
- Missio** in pos. pro rebus spiritualibus: an fiat in subsidium in bona  
temporalia vel econtra. ibi. nu. 21.
- Missus** in pos. etiam in reali ex primo decreto nō possidet intra an  
num sed post annū sic absq; alio decreto reo in contumacia permanen  
te. in. c. j. nu. 2. de do. et contu. fo. 193.
- Missus** in pos. et nō admissus quo casu habetur pro admissio quo  
ad iuris effectum: de quibus ibi. nu. 8. fo. 195.
- Missus** in pos. an possit compellere reum ad recuperandum eam. in  
c. h. nu. 18. de dolo et contu. fo. 196.
- Missio** ex primo decreto potest fieri cōtra absentem etiā cā reipublice  
si non sit qui eum defendat. in. c. vt debitus. nu. 19. de appel. fo. 327.
- Missio** in pos. causa rei seruande nō habet locum quādo agitur de be  
neficio obtinendo. in. c. h. nu. 7. de iura. calum. fo. 125.
- Missus** in pos. in reali post annū est incommutabilis possessor. et quid  
in personali. in. c. h. in alijs. nu. 11. 20. 21. et 24. vt lit. non contest. fol. 117.
- Missus** in pos. rei hypothecarie excludit reum volentem comparere  
intra annum si missus vult probare incontinenti de iure suo. ibidem. nu  
mero. 13.
- Missus** in pos. causa rei seruande quomodo tedio afficit reum. ibidē.  
nume. 14.
- Missus** in pos. ex personali nō debet capere omnia bona sed pro  
quantitate debiti. ibi. nu. 35.
- Missus** ex personali ex primo decreto an admittat reum venientem nō  
restituta prius re in quam fuit missus. ibi. nu. 36.
- Missus** ex primo decreto nec post annum facit fructus suos: nec releuat  
ab onere probandi: sed requiritur secundū decretum. ibid. nu. 38. et 40.
- Missio** in pos. an fiat sine trina peremptorie citatione. ibi. nu. 45.
- Missio** si est facta contra plures non auditur vnus volens recuperare  
pro rata sua. ibi.
- Missio** in possessionem reuocat si non stetit per reum quominus intra  
annum caueret. in. c. cum sicut. nu. 1. et 5. de eo qui mit. in. pos. fol. 214.
- Missio** in pos. in ecclesiam habet locum quando ecclesia petitur vt  
proprietatis alias secus. ibi. nu. 2.
- Missio** in pos. in reali efficitur possessor verus post annum etiam in  
spiritualibus. ibi. nu. 3.
- Missio** in pos. reuocatur intra annum si est oblata cautio etiam vni ex  
pluribus iudicibus qui cognoscebant in causa. ibi.
- Missio** in pos. passus ex eius cōtumacia ante li. contest. recuperatur intra  
annum contumaciam purgando: secus si contumax est post lit. contest.  
nam tunc non auditur nisi superet proprietatem. in. c. prout. nu. 6. de do  
lo et contu. fo. 198.
- Missio** in pos. causa rei seruande habet locum etiam inter religiosos. in  
c. querelam. nu. 3. de simo. fo. 80.
- Missio** in pos. propter contumaciam quo casu habet locum etiā quā  
do petuntur res ecclesiastice. in. c. h. nu. 2. et 3. de do. et contu. fo. 165.
- Missio** ex primo decreto potest reuocari oblata cautione intra annum  
de iudicio fisci que non potest prohiberi a iudice. ibi. nu. 13. fo. 196.
- Missio** in pos. fit reo citato absente vel ante vel post citationem et ins  
defenso: secus si aliquis amicus vel procurator compareat pro eo. in. c.  
si. nu. 1. et 5. de eo qui mit. in. pos. fo. 215.
- Missio** causa custodire nō explicatur officio iudicis: sed pars debet pe  
tere et iudex concedere alias appellabit. ibi. nu. 4.
- Missio** ex primo decreto fit etiam in absentē causa reipublice: sed resti  
tuitur absens reuersus prestita cautione de iudicio fisci: et non reficit ex  
pensas quas missus fecit nisi fecerit circa fructus. ibi. nu. 7. et 8.
- Missio** in possessionem causa rei seruande non fit in beneficialibus. in  
c. olim ex literis. nu. 5. de rescrip. fo. 68.
- Missus** in pos. reuocata missione recuperat tam expensas litis quam  
factas in re. in. c. cum venissent. nu. 11. de eo qui mit. in. pos. fo. 214.
- Missus** in possessionē causa rei seruande non tenetur restituere reo etiā  
parato satisfacere possessionem talis si missus est absens ex causa neces  
saria. in. c. dilecto. nu. 1. de verb. signi. fo. 204.
- Missus** in possessionem debet citari antequam cogatur restituere pos  
sionem. ibidem.
- Missio** in possessionem in ecclesia fit quando ipsa petitur ratione pro  
prietatis et non tituli. in. c. dilectus. nu. 2. de seque. pos. et fru. fo. 222.
- Missus** in possessionē ex primo decreto non facit fructus suos et tene  
tur ipsos conseruare nisi ex nimia contumacia rei iudex misso adiudica  
uerit fructus. ibi. nu. 3.
- Missus** in possessionem ex primo decreto si est suspectus de dissipatio  
ne fructuum cauebit de restituendo in tēpore: sed si dissipat sequestrabū  
tur fructus missio autem non reuocabitur. ibi. nu. 6. 10. 13. et 19.



## Super Lectu. Banormitani.

- 3 **Missus** in possessionem ex primo decreto non possidet. in. c. contingit. nu. 2. 7. 5. de dolo 7 contu. fo. 209.
- Missus** in possessionem ex primo decreto in reali nō efficit possessor nisi si post annum quo casu non requiritur secundum decretū. ibi. nu. 3. 7. 4.
- Missus** in possessionem in reali efficit possessor ipse excluso reo. sed restituit rem cum fructibus reo intra annum comparanti. ibi. nu. 5.
- Missus** in possessionē ex psonali nō efficit possessor in tātū q̄ reus possidet quo ad culturaz agrī: ipse vero custodit ne fructus dissipentur. ibi.
- Missus** in possessionē ex scdo decreto in psonali vel in reali post annuz ex psumpta cōtumacia rei qui in veritate nō est cōtumax ppter iustam causam absentie: vel audiet reū restitūtū probata causa absentie vel audiet qd non sit restitutus fm̄ diuersos casus. de quibus. ibi. nu. 6.
- Missus** in possessionē ex primo decreto in vna re an prohibeatur vde realiam. in. d. c. contingit. nu. 8. de dolo 7 contu. fo. 210.
- Missus** in possessionē in reali ex primo decreto post annū efficit verus possessor citra aliū iussuz iudicis. sec⁹ qñ est missus ex psonali. ibi. n. 10.
- Missio** in possessionē tam ex primo q̄ ex scdo decreto an habeat locū in spiritualibus vel beneficialibus: siue petantur ratione tituli: siue proprietatis 7 tam in beneficio obtinēdo q̄ obtēto. ibi. nu. 11.
- Missio** in possessionem ex primo decreto non potest fieri in his rebus in quibus habet exerceri iurisdicō. ibi. nu. 17.
- Missus** in possessionē ex primo decreto non facit fructus suos nisi fuerit constitutus in magna contumacia. ibi. nu. 18.
- Missus** in possessionē ex carboniano. vel ventris nomine facit fructus suos quo ad alimenta tantum. ibidem.
- Missus** in possessionē ex primo decreto si deſciatur vel molestet an habeat interdictum retinēde 7 recuperande. ibi. nu. 19. fo. 211.
- Si vendicatur res in quam est facta remissio an ageat contra missum vel missionem passum. ibi. nu. 21.
- Missio** in possessionē tam ex primo q̄ ex secundo decreto a quo debet fieri ab ordinario an a delegato. ibi. nu. 22.
- 2 **Missus** in possessionē ex decreto iudicis pōt prescribere. quia decretus dat sibi titulum. in. c. pastoralis. § preterea. nu. 4. de offi. ordi. fo. 118.
- 2 **Missio** in possessionem causa rei seruande conceditur etiam religiosis. in. c. i. nu. 8. de seque. posse. 7 fru. fo. 220.
- Missus** in possessionē debet restituere ipsam etiā si fuerit oblata cautio de stando iuri iudici 7 non parti. nu. 20.
- Missus** in possessionem propter contumaciā rei re aliter conuenti non facit fructus suos intra annum nisi ex magna contumacia. in. c. fi. § in albis. nu. 5. 7. 17. vt lit. non contest. fo. 117.
- 5 **Missio** in possessionem non reuocatur nisi prius prestita cautione fide iussoria vel pignoratitia. in. c. qua fronte. nu. 17. de appel. fo. 102.
- 3 **Missio** in possessionem ex primo decreto an possit fieri per contumaciā procuratoris. in. c. cum deputati. nu. 10. de iudi. fo. 40.
- 2 **Missio** in possessionem ante q̄ fiat an sint requirēdi amici absentis. in. c. consultationibus. nu. 4. de offi. deleg. fo. 76.
- 3 **Missio** bonorum non fit in causa criminali nisi pro ea agatur ciuilitet 7 quibus casibus non fiat. in. c. tue fraternitatis. nu. 6. vt lit. non contestata. fo. 111.
- 3 **Missio** ex primo decreto fit contra quēlibet absentem ex iusta causa: qz est modici preiudici. in. c. consultationibus. nu. 2. de offi. deleg. fo. 76.
- Missio** in possessionē ex primo decreto potest reuocari seruato tamen iuris ordine. vt lit. non contest. 7 similibus. ibi. nu. 7.
- 6 **Missum** an veniat sub simplicibus. in. rub. nu. 4. de vi. 7 ho. ne. clerico. fo. 2.
- 3 **Missu** sequit naturā simplicis dignioris. in. c. quam. nu. 2. de iudi. fo. 9.
- 3 **Modus** si non sit seruatus an resoluat rem ipso iure. in. c. verum. nu. 29. de foro compe. fo. 64.
- 4 **Modus** largo modo potest appellari: conditio. in. c. cum iohannes. nu. 3. de fide instru. fo. 105.
- 6 **Molendinum** consuetus petere ad molēdū vel ad furnum venire ad coquēdū panē. per. xl. annos non per hoc astringitur in futurum continuare. in. c. ex parte astēsis. nu. 7. de concess. preben. fo. 61.
- 7 **Molendinum** non cogitur quis ire ad molēdinū alterius ex eo qd multo tēpore per prius iuerit: sec⁹ si iuit de necessitate etiā qd extraiudicialiter fuerit dñs molendini obtemperatum. in. c. abbate. nu. 10. 7. 11. de verb. sig. fo. 202.
- 6 **Molēdinū** licet fuerit per me frequētātū per multos annos nō per hoc prohibeor ire ad aliud si volo. in. c. qm̄. nu. 7. de vita 7 bone. cle. fo. 5.
- 7 **Molēdinarij** vel fornarij mutuantur ad hoc vt veniāt ad molendinum vel furnum suum committūt vsuram que est restituenda pauperibus. in. c. nauiganti. nu. 17. de vsu. fo. 131.
- 1 **Molestare** quid importet. in. c. in nostra. nu. 3. de rescrip. folio. 80.
- 6 **Monachus** fugitiuus si non mutat statum quicquid acquirat: acquirit priori monasterio: 7 quid si mutauerit statum. in. c. fi. nu. 3. de regu. fo. 165.
- 6 **Monachus** vel religiosus alicuius ordinis stricti non potest quis fieri: nisi sit annorum. xviii. in. c. quia in insulis. nu. 1. 7. 3. de regu. fo. 157.
- 4 **Monach⁹** an possit esse arbiter vel arbitrator. in. c. quinquaginta. nu. 13.

- De iureiuran. fo. 145.
- 6 **Monachi** 7 alij religiosi an possint emittere votum pro subsidio terre tante sine licentia abbatis vel alterius superioris. in. c. fi. nu. 2. de voto et voti redemp. fo. 178.
- Monachus** nō pōt eligi in papā sine cōsensu abbatis. ibi. nu. 3. fo. 188.
- Monachus** quis non potest creari in illo monasterio in quo pro tunc non est abbas. in. c. officij. nu. 7. de elec. fo. 159.
- 5 **Monachus** non potest turare sine licentia abbatis in. c. cum contingat. nu. 23. de fo. compe. fo. 78.
- Monachus** qui est in studio potest monasteriū obligare vsq̄ ad probabilem summam. ibi. nu. 24.
- 4 **Monachus** potest agere pro abbate incarcerato vt liberetur. in. c. cum olim. nu. 5. de testi. fo. 66.
- 6 **Monachus** potest promoueri in ep̄m. in. c. licet. nu. 6. de regu. fol. 192.
- 1 **Monachus** non professus non potest exigi ad aliquod officium administrationis. in. c. cum in magistrum. nu. 3. de elec. fo. 170.
- 1 **Monachus** potest esse cu3 licentia abbatis vicarius episcopi. in. c. cum causam. nu. 9. de elec. fo. 147.
- 3 **Monachi** sunt exempti a decimis persolucendis. in. c. fi. numero. 6. vt lit. pendente. fo. 219.
- 5 **Monachi** possunt exercere curam animarū vbi de hoc est consuetudo. in. c. cum non liceat. nu. 17. de prescri. fo. 30.
- 6 **Monachus** assumptus ad ep̄atum vel ad aliam dignitatem secularem an 7 quo casu astringatur seruare regulam prout seruabat in monasterio. in. c. deus qui. nu. 1. de vita ho. clerici. fo. 6.
- 6 **Monachi** non sunt sub iurisdictione ep̄i nisi in defectum abbatis. in. c. ea que. nu. 1. de statu mona. fol. 183.
- Inter monachos debet seruari equalitas 7 in cibis: 7 in penis: 7 similibus: nisi sint multum delicati 7 male complexionati. ibi. nu. 13.
- 7 **Monachi** adinuicem se percutientes absoluantur per eorum abbates quibus deficientibus per ep̄m loci: 7 ibidem in alijs religionibus. in. c. monachi. nu. 1. 4. 5. de sen. excom. fo. 179.
- Monachorum** correctio pertinet ab abbate vel ad ep̄m eo negligente aut deficiente. ibi. nu. 2.
- 5 **Monachi** 7 alij religiosi possunt habere aliquā pensionē ex permisso. de abbatis que pōt eis auferri nisi habuerint confirmationē a papa nō tñ debet illud tenere vt proprium. in. c. nisi essent. nu. 12. de preben. fo. 31.
- Monachi** pōt statuere vt eis debeat certa pensio quolibet anno. ibi.
- 3 **Monachus** vel alter religiosus non pōt per superiorem poni in aliqua administratione quo ad vixerit: imo papa non possit cōcedere nisi hoc faciat ex certa scientia. in. c. porrecta. nu. 1. 7. 4. de cōfir. vti. vel inuti. f. 141.
- Monachus** vnus monasterij potest eligi in abbatem alterius monasterij. in. c. cum monasterium. nu. 1. 7. 3. de elec. fo. 26.
- 7 **Monachus** quis non efficitur ex eo qd deserat habitum si ipse non intendebat profiteri. in. c. tuarum. nu. 6. de priuile. fo. 154.
- Monachus** qui iocose simulat se monachum non obligatur ad monachatum. ibi. nu. 7.
- Monachus** qui fecit professionem in monasterio monialium non valet professio 7 cōpellitur illud exire 7 monasteriū monachorū intrare. ibi.
- 7 **Monachus** an sibi possit reseruare proprium ex pacto. in. c. insinuante. nu. 6. qui clerici. vel vouen. fo. 22.
- 7 **Monachus** etiam baptizans efficitur pater spiritualis. in. c. ex literis. nu. 1. de cognat. spiri. fo. 28.
- 7 **Monachus** an possit assumi in magistrum. in. c. quia nonnullis. num. 1. de magistr. fo. 94.
- Monachus** promotus ad ecclesiam secularem non tenetur obsequare austeritatem regule sue religionis. ibi. nu. 2.
- 3 **Monachi** vel moniales an subsint presbytero parochiali quo ad sacramenta recipienda. in. c. dilectus. nu. 1. 6. 7. 17. de capel. mona. fo. 188.
- Monachus** an debeat postulari an eligi. in. c. l3. nu. 2. de offi. deleg. fo. 14.
- 4 **Monachus** claustralis vnus monasterij si efficit prior alterius monasterij acquirit prioratū. in. c. in presentia. nu. 67. de proba. fo. 20.
- 4 **Monachus** 7 fratres minores an possint testificari sine licentia superiorum. in. c. cum nuncius. nu. 4. de testi. fo. 47.
- Monachus** an possit perpetuo manere in prioratu manuali de licētia superioris. in. c. insinuante. nu. 6. qui cle. vel vouen. fo. 22.
- Corse. Adde qd abbas pōt ad libitū suū remouere priorem manua-
- lem vt sint cōmendatores: institores: 7 preceptores. de quibus. in. c. cu3 deputati. de iudi. 7 est ter. in. c. cum ad monasteriū § tales. ver. nec alicui. de test. mo. 7 vide doc. in. c. h. de sta. mo. facit quod not. Bart. in aut. in gressu. C. de sacrosan. eccle. vbi sentit hoc licet non alle. glo. 7 Inno. in. d. c. insinuante. 7 facit ad hoc gl. in cle. 7 si principalis. super ver. electiones. de rescrip. Secus est si prior qui consuevit per electionem assumi: vel si est perpetuus: qz talis nō pōt ad nutum reuocari sine causa 7 institutio nibus regule seruatis vt in. d. c. h. § priores. sed an prior monialis possit sine iusta causa remoueri: conclusio est qd sic: vt p̄ Joā. an. in nouel. inc. cū singula. de preb. lib. vi. 7 ibi plene p̄ Domi. de san. Bem. in ver. sed circa pmissa dubitat. 7 p̄ doc. in. d. c. insinuante. 7 in. d. c. h. § priores ad vñ tñ aduertat qd papa pōt prioratū moniale seu claustrale cedere relegio so ab eo toto vite sue tpe possidēdū: qd secus est in abbate. p. d. c. cū ad



# Repertorium singularium materiarum

- monasterium. §. tales. vers. nec alicui sentit. Inno. in. c. fin. qui cle. vel vo  
uen. 7. Sede. de se. consi. c. lxx. incip. casus talis est posito pro cōstanti. 7c.  
vbi latissime de hoc. 7 qd papa possit hoc facere adduco text. apertissi  
mum. in. c. cum inter. R. ibi. dum viueret possidendos. de elec. 7 ibi cōsu  
culus meus Abb. in. iij. nota. nu. 2. colligit hoc. quem ter. diligenter no  
tabis pro limitatione. c. porrecta. 7. c. ad nostram. de confir. vti. vel inuti.  
vbi habetur qd non potest religioso confirmari prioratus ad vitā. pro  
cedunt illa iura. 7 similia: nisi papa illud faciat ex certa scientia. vt in. c.  
cum inter. R. quod tenet etiam Innocē. ibi. et not. in. c. nisi de preben. 7 si  
abbas valet istum remouere sine causa: non posset. quia quo ad istum  
prioratum est obedientiaris pape 7 nō abbat. sed remanebit in alijs  
subiectus abbati ita dicit Vincen. in. d. c. cum inter. R. quem refert ibi  
Abb. nu. 10. vers. in glo. ij. remanet in alijs subiectus abbati. 7 not. hoc  
dictum Vincen. singulariter. 7 de materia vide plene Abb. in. d. c. ad no  
stram audientiam. 7 in. c. porrecta. nu. 2. et. 4. 7 in. c. nisi. preall. 7 docto. in  
cle. quia regulares. de sup. negli. prela. cum simi.
- 9 Monachus vel alius religiosus effectus ep̄s quicquid acquisiuit cedit  
ep̄iscopatu. in. c. i. nu. 5. de testa. fo. 110.  
Monachus nouitius nō potest eligi in abbatem 7 talis electio est ipso  
iure nulla potest tamen postulari: 7 ita postulatus dicitur tacite profite  
ri. in. c. quia ingredientibus. nu. 4. eo. ti.
- 7 Monachi an teneantur obedire pontifici contra eorum regulam: 7 an  
papa possit dispensare cum religioso vt ducat vxorem. in. c. ne dei eccle  
siam nu. 2. de simo. fo. 91.
- 6 Monachus ex dispensatione pape an possit habere proprium. in. c. pro  
posuit. nu. 15. de concess. preben. fo. 56.
- 7 Monachus excoꝛcatus quo casu possit per abbatem absolui. in. c. cum  
illorum. nu. 3. de senten. excom. fo. 189.
- 2 Monachus potest stipulari monasterio absq; alio mandato. in. c. quan  
to. nu. 2. de offi. ordi. fo. 114.  
Monachus an equiparetur seruo. ibidem.  
Monachus delinquendo non obligat monasterium. ibidem.  
Monachus qui de licentia abbatis est in studio potest monasteriū pro  
suis necessitatibus obligare. ibi. nu. 5.
- 6 Monachi possunt licite habere ecclesias parochiales eis subiectas quo  
ad temporalia super quibus non habent ius instituendi sed tantum pre  
sentandi: institutio vero pertinet ad ep̄iscopū. in. c. de monachis. nume. 1.  
2. 7. 8. de preben. fo. 26. 7. seq.
- Monachi vel alijs religiosi qui habent ecclesias seculares quod ad titu  
lum collatorū possunt in eis instituere rectores: nō autē aliquid de frus  
ctibus percipere idem si haberent quo ad titulum. ibi. nu. 7. fo. 27.
- Monachi vel alijs religiosi qui habent ecclesias seculares quo ad tempo  
ralia 7 spiritualia quam iurisdictionem in his habent. ibi. nu. 9. 7. 12.
- Monachi vel religiosi fundantes aliquam ecclesiā quo iure habuerunt  
illam. ibi. nu. 6.
- 5 Monachi 7 alijs religiosi appellant a correctione superioris qui in corri  
gendo excedit modum. in. c. ad nostram. nu. 1. de appel. fo. 88.  
Et vide in nu. 7. vbi ponit quid sit agendum in tali appellatione.  
Monachi delinquentes circa regulā 7 ipsius ordinationes sunt plectē  
di per abbatē. si vero delinquant circa alia crimina ob que venit forman  
da contra eos inquisitio. remissive ibi. nu. 2. 7. 3.
- Monachi 7 alijs religiosi vel clerici seculares an possint post professio  
nem astringi vt vivant sub strictiori regula quam in ingressu inuenerūt.  
ibi. nu. 4. 7. 5.
- 6 Monachi sub precepto peccati mortalis obligātur tantum ad tria. scz  
castitatem. obedientiā. 7 paupertatem. circa que papa non potest dispen  
sare cetera contenta in regula non obligant ad mortale nisi transgrediā  
tur ex contemptu vel nisi regula preceptiue prohibeat. in. c. deus qui. nu  
me. 1. de vita 7 honesta. cleri. fo. 6.
- Monachi possunt comedere carnes si non est memoria in contrarium:  
maxime papa sciente 7 tolerante. ibidem.
- Monachi propter scandalum vitandum non possunt mittere substan  
tialia regule ibidem.
- Monachus vel alius regularis portans habitum religionis inferius:  
exterius vero non: non incidit in penam. ibi. nu. 4. fo. 7.
- Monachus potest promoueri ad ecclesiā curatam: 7 fieri canonicus  
in ecclesia seculari ratione cure animarum: alias secus. ibidem.
- 7 Monachi denuntiantes abbatem 7 denuntiationem prosequentes de  
bent habere expensas a monasterio: 7 eas propria auctoritate accipere.  
in. c. olim. nu. 3. de accusa. fo. 74.
- Monachi et alijs regulares licet nihil possideant tamen possunt posses  
sorum recuperande aliquo casu intentare. ibi. nu. 11.
- Monachus vel alius regularis spoliatus p suū superiorem aliqua dignita  
te an possit agere possessione recuperade ad ipsā dignitatē. ibi. n. 12. f. 75.
- 6 Monachus pōt profiteri absq; eo qd suscipiat habitū. in. ca. porrectus.  
nu. 1. 7. 7. de regu. fo. 160.
- Monachus non potest quis fieri ex voluntate nisi acceptet ibi. nu. 10.
- 6 Monachus habens peculium sine licentia abbatis priuatur fratrū con  
muniōe 7 sepultura. in. c. monachi. nu. 1. de statu mona. fo. 179.
- Monachus si dederit pecuniam pro habendo aliquo officio in mona  
sterio 7 ipse decipiens deponitur. ibi. nu. 2.
- Monachus qui preferitur alicui ecclesie parochiali tanq; simplex cleri  
cus non habet vterius aliquā cōionem cum suo monasterio. ibi. nu. 2.
- Monachus non potest habere proprium etiam ex consensu pape nisi  
pro alendo seipsum quo casu sufficit consensus abbatis. ibi. nu. 4.
- Monachus non potest inuito abbate tenere aliquam administrationē.  
ibi. nu. 11.
- 7 Monachus potest promoueri ad rectoriā ecclesie secularis vel ad epi  
scopatū. an autē possit promoueri ad inferiores ecclesias. remissive. in  
c. sicut tuis. nu. 2. de simo. fo. 88.
- 7 Monachi possunt deputari legatis sedis apostolice. in. c. cum dilecti.  
nu. 1. de accu. fo. 66.
- Monachus potest accusare abbatem 7 expensas quas facit in accusa.  
debet soluere monasterium: quia versatur vtilitas etiam monasterij. in  
c. ex parte. nu. 1. 7. 3. de accu. fo. 59
- Dic vt in nu. 9. eo. ti.
- Monachi non veniunt contra obedientiam quādo accusant eorum pre  
latum minus idoneum quia in illicitis nō debent ei obedire. ibi. nume.  
2. 4. 7. 5.
- Monachi tenentur vendente accusa. abbati obedire dummodo ex hoc  
accusa. non turbetur. ibi. nu. 4. 7 in. c. cum dilectus. in fi. eo. ti.
- Monachus an 7 quando admittatur ad accusandum abbatem pro  
prium vel alios. ibi. nu. 6. 7. 9.
- Monachus potest accusare abbatem non petita venia. ibi.
- Monachi non possunt aliquam rem etiam peculiarem obligare: sed ele  
mosynam competentem facere sic. ibi. nu. 7. fo. 60.
- Monachi an possint 7 qñ obligare monasterium pro eorū propria ne  
cessitate. ibi. nu. 8.
- 3 Monachi ecclesie cathedralis qñ possunt vocari canonici possunt esse  
commissarij sedis apostolice. in. c. causam que. el. i. nu. 9. de iud. fo. 25.
- 6 Monachus potest esse laicus 7 interesse singulis tractatibus monaste  
rij vna cum alijs qui sunt clerici. in. c. ij. nu. 9. de iusti. fo. 51.
- 6 Monachus per professionē factā in vno monasterio desinit esse mona  
chus primi: nā nemo potest esse monachus plurium monasteriorū etiā  
consentientibus prelati. in. c. preterea. nu. 2. 7. 3. de preben. fo. 27.
- 2 Monachi nigri habent strictiorem regulam qñ alibi. Bnt. in. c. ex par  
te. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 38.
- 6 Monachus si reperitur habere proprium 7 nolit dimittere est priuan  
dus ecclesiastica sepultura: 7 si ibi fuerit sepultus debet exhumari. in. c.  
nu. 1. de statu mona. fo. 180.
- 6 Monachus an possit ad aliud monasterium transire temere 7 an possit  
aliquid habere. in. c. Joannes. nu. 1. 7. 6. de regu. fo. 157.
- Monachus ex concessione abbatis potest habere administrationē ali  
quarum rerum spectantium ad monasterium in suas necessitates con  
uertendam. ibi. nu. 6.
- Monachus an possit eligi in papam inuito abbate suo. ibi. nu. 7.
- 7 Monachus simoniac receptus est priuandus illo monasterio et est in  
arctiori detrudendus: in illo vero non nisi dispensatiue. in. c. dilectus si  
lius. el. ij. nu. 4. de simo. fo. 85.
- 6 Monachi 7 canonici regulares in quibus casibus equiparentur. in. c.  
quod dei. nu. 2. de sta. mona. fo. 180.
- Monachi vel canonici regulares an 7 quo casu possunt promoueri ad  
dignitatem ep̄alem aut ad ecclesiā inferiorē. ibi. nu. 5. fo. 181.
- Monachus vnus monasterij non potest eligi in abbatem alterius ha  
bitus vel religionis. ibi. nu. 6.
- Monachus vel alius religiosus an possit presentari per patronum ad  
ecclesiā parochialem. ibi. nu. 7.
- Monachus dispensatus ad curam alicuius ecclesie parochialis est. solu  
tus ab obediētia sui monasterij nisi illa ecclesia sit sub protectione 7 obe  
dientia ipsius monasterij. ibi. nu. 9.
- Monachus promotus ad curam alicuius ecclesie an 7 quo casu debeat  
habere consocium. ibi.
- Monachus non potest promoueri ad aliquam dignitatem etiam in pa  
pam sine licentia sui abbatis qui compellitur consentire si vtilitas vel  
necessitas suggerit ad promouendum. ibi. nu. 12.
- 6 Monachus non est recipiendus citra suum monasterium in aliquo loco  
vt ibi diu moretur. in. c. non est. nu. 5. de regu. fo. 158.
- Monachus electus in papā nō potest cōsentire papatui quia non ha  
bet nec velle nec nolle 7 h3 abbatem super caput suum vice dei. ibi.
- Monachus an 7 qñ possit transire de vna religione in aliam. siue stric  
tiorē: siue equalem. siue laxiorem. 7 an requiratur licentia pape vel a  
licuius prelati. ibi. nu. 6.
- 3 Monachus remanet ciuis sue ciuitatis quo ad commoda. in. c. postu  
lasti. nu. 5. de fo. compe. fo. 80.
- Monachus potest ordinari ab ep̄scopo originis licet monasterium sit  
in alia diocesi. ibi. nu. 6.
- 7 Monachus stans in studio vel cuius prelatus abest pōt agere ex pre  
sumpta voluntate 7 licentia superioris. in. c. parochianos. nu. 3. de sen  
ten. excom. fo. 182.
- 7 Monachus nunq; desinit esse monachus. in. c. cū sit propriū. nu. 7. de  
condi.



## Super Lectu. Panormitani.

condi. apposi. fo. 18.

- 1 Monachus tenetur magis obedire abbati suo q̄ epo loci. in. c. ne pro defectu. nu. 5. de elec. fo. 161.
- 6 Monachus an possit ex dispositione pape accipere uxorem ad tempus donec accipiat filium: et postea ingrediatur monasterium. in. c. ex publico nu. 15. de conuer. coniug. fo. 161.
- 6 Ad monachatum et ad aliam religionē pōt quis adduci blādīs verbis dummodo ei dicantur omnia dura regule. in. c. ad nostram. nu. 3. de regu. fo. 158.
- Monachus vel alius religiosus potest esse episcopus vel prelatus cum dispensatione: beneficio vero simplicia vel canonicatus habere non potest etiam dispensatiue. in. c. super eo. nu. 3. eo. ti. fo. 158.
- Monachus vel alius religiosus qui intrauit monasterium in quo tempore ingressus non obseruabatur quedā rigorositas que iam erat in obseruantia: si postea superior vult dictam antiquam rigorositatem obseruari an possit predictus religiosus cogi ad obseruandum an possit in de exire. ibi. nu. 4.
- 7 Monachus acquirit monasterio si perseverat in illo: secus si transit ad aliud monasteriū vel ecclesiam. in. c. cū olim. el. ij. nu. 6. de priu. fo. 155.
- Monachus factus ep̄s non soluitur a nexibus regule in substantialibus in ceteris concernentibus solemnitate secus. ibi. nu. 7.
- 6 Monachus professus pōt extrahi de monasterio et ep̄atui prefici fauore publico. in. c. per tuas. nu. 5. de voto et voti redemp. fo. 178.
- Monachus electus in ep̄m absoluitur ab obedientia abbatis et nullam amplius habet communionem cum primo monasterio. ibi. nu. 7.
- 6 Monachus si ante professionem mortuus est an succedat ei monasterium an heredes sanguinis. in. c. quod a te. nu. 6. de cle. coniug. fo. 15.
- Monachus fugitiuus quicquid acquirit: acquirit monasterio de q̄ aufugit et abbas potest ipsum vēdicare cū omnibus bonis questis. ibi. nu. 7.
- Monachus ingrediens religionē strictionē vel factus ep̄s alterius ecclesie recuperat bona patrimonialia in primum monasterium translata et alteri acquirit. ibi. nu. 8.
- 2 Monachus an possit agere pro monasterio sine mandato. in. c. j. nu. 3. de offi. iudi. fo. 123.
- 6 Monachi de iure communi non habent parochiam: sed ex privilegio sic. in. c. in nostra. nu. 5. de sepul. fo. 157.
- 6 Monachus dicitur habere peculium quando aliquid tenet abbate sciēte et patiente. in. c. quod quibusdam. nu. 10. de fidei. fo. 99.
- 6 Monachus de licentia abbatis potest procurare negotia laicorū amicorum monasterij si in consequentia potest redundare in vtilitatem monasterij. in. c. sacerdotibus. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 236.
- 6 Monachus non potest esse minor. xiiij. annorum. in. c. super inordinata. nu. 10. de preben. fo. 48.
- 6 Monachus non potest fieri aliquis furiosus nisi post furorem habeat ratam professionem expresse vel per delationem habitus per annum postq̄ furor decessit. in. c. sicut tener. nu. 1. et 4. de reg. fo. 61.
- 6 Monachi corriguntur per episcopum loci quando abbas est vel negli gens vel dissolutus. in. c. relatum. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 238.
- Monachi et alij religiosi male viuentes in monasterio et incorrigibiles sunt remouendi a monasterio et alij in locum eorum ponendi. ibi. nu. 2.
- 6 Monachus assumptus ad regimen alterius ecclesie eximitur ab obedientia abbatis si illa ecclesia nō erat subiecta monasterio: alias secus. in. c. si. nu. 2. de capel. mona. fo. 189.
- 6 Monachus cogitur quis fieri qui habitum monachalem portat vel illum destinat portare. in. c. vt clerici. nu. 1. et 3. de reg. fo. 156.
- Monachus qui ingressus est religionem vt efficeret abbas licet nō cōsequatur intentum suum nihilominus remanet monachus. ibi. nu. 2.
- 1 Monachus non debet quis fieri vt postea creetur abbas. in. c. cum ad nostram. nu. 3. de elec. fo. 158.
- Monachi possunt habere dignitates seculares curatas: sed non curatas non. ibi. nu. 4.
- 1 Monachus vnus monasterij electus abbas in alio monasterio nō habet amplius vocem in primo monasterio etiā si ex consensu capituli hoc sibi reseruauerit. in. c. constitutus. nu. 1. et 2. de elec. fo. 169.
- Monachus non potest habere locum in duplici monasterio. ibi. nu. 3.
- 1 Monachus non potest acceptare episcopatum sine licentia abbatis. in. c. ecclesia vestra. el. ij. nu. 19. de elec. fo. 182.
- 6 Monachus non acquirit sibi relicta vel legata: sed acquiruntur monasterio. in. c. cum ad monasterium. nu. 2. de sta. mona. fo. 181.
- Monachus effectus ep̄s an possit comedere carnes. remissue. ibi. nu. 3.
- Monachus non dicitur habere proprium quando administrat vel expendit aliquid ex permisso. puta si est in studio vel alio modo. ibi. nu. 9.
- Monachus ex consensu abbatis potest comedere carnes qm̄ ex causa potest comedere. ibi. nu. 16.
- Monachi qui reperiunt comedere carnes q̄ diu in ipsorum monasterio vsus carniū fuit in vsu. presumit licite carnes comedere. ibi. nu. 18.
- 5 Monachus pōt conueniri de gestis ante monachatum nec liberat per ingressum monasterij: et si condēnatur o3 snia ferri in personā vtriusq̄: vtriusq̄ et monachi et monasterij. in. c. cum. 3. et 4. nu. 27. de re iudi. fo. 29.
- Monachus pōt esse procurator alicuius laici qm̄ ex hoc posset resultare

vtilitas monasterij. Item ex alijs causis de quibus. ibi. nu. 29.

- Monachus non potest recipere literas quantūcūq̄ priuatus sine licentia superioris. ibi. nu. 31.
- 6 Monachi retinent iura sanguinis et succedūt proximioribus sed acquirunt monasterio. in. c. quia nos. nu. 2. de testa. fo. 159.
- 5 Monachus prosequendo causam propriā et cōtumar nō condemnat in expensis quia nihil habet: sed considera quōd monachus potest profes qui causam propriam. in. c. nicolao. nu. 3. de appel. fo. 133.
- 6 Monachus pōt fieri masculus in etate. xiiij. anno. femina vero in etate. xij. an. in. c. nullus. nu. 4. de regu. fo. 156.
- 4 Monachus an obligetur naturaliter et cum consensu abbatis an obligetur civiliter. in. c. ex rescripto. nu. 1. de iureiur. fo. 154.
- 3 Monachus bz interdictum recuperande: quia possidet nomine monasterij: per se autem nihil possidet etiam cappam quam habet. in. c. cum venissent. nu. 5. de restitutione spolia. fo. 174.
- 2 Monachus an possit esse aduocatus in causa que in cōsequencia potest esse vtilis monasterio. in. c. ij. nu. 3. de postu. fo. 138.
- Monachus potest aduocare pro amico monasterij cum licentia abbatis. ibi. nune. 3.
- 5 Monachus alicuius monasterij quo casu possit p̄cesse curie animarū et remaneat sub obedientia abbatis. in. c. j. nu. 5. de capel. mo. fo. 187.
- 1 Monachus electus in abbate an et qm̄ requirit consensum in electione a superiore. in. c. cum dilectus. nu. 2. de consue. fo. 98.
- Monachus in causa monasterij non agit sine mandato. ibidem. nu. 9.
- 3 Monachus an possit esse in iudicio sine licentia abbatis. in. c. intelleximus. nu. 16. de iudi. fo. 24.
- 5 Monachus factus dolo et matrimonium contractum dolo nō vitatur. in. c. cum dilecti. nu. 7. de emp. et vendi. fo. 83.
- 4 Monachi vel moniales defenduntur per syndicum monasterij. in cap. causam. nu. 3. de proba. fo. 33.
- 7 Monachi magis tenentur obedire abbati quam ep̄o. in. c. j. nu. 2. de statu monacho. fo. 179.
- 6 Monachus promotus in ep̄m vel cardinalē non mutat habitū monachorum neq̄ regulā quo ad illa tria substantialia et nō acquirit sibi sed ecclesie cui p̄cesit. in. c. clerici. nu. 5. et 9. de vita et honestate cle. fo. 8.
- 7 Monachus per ingressum religionis non liberatur a p̄ctu vel delicto ante ingressum perpetrato. in. c. j. nune. 3. de eo qui furtim ordinem rece. folio. 143.
- 1 Monachus hodie non potest esse delegatus nisi papa ex certa scientia sibi deleget. in. c. per inquisitionem. nu. 3. de ele. fo. 146.
- 2 Monachi an possint presentare monachū ad ecclesiam subiectam monachis que cōsuevit regi p̄ clericos seculares. Ant. in. c. ij. nu. 4. de sup. negli prela. fo. 35.
- Monachus magis debet obedire abbati quam episcopo. in. c. ij. nu. 6. de appel. fol. 88.
- 6 Monachus qui de consensu abbatis et capituli stat in studio censet habere licentiam faciendi eleemosynas congruentes de sibi concessis a superiore. in. c. nouum genus. nu. 3. de deci. fo. 143.
- 3 Monachus debet magis obedire abbati q̄ epo in concernentibus regulam. in. c. ceterum. nu. 8. de iudi. fo. 19.
- 2 Monachus vnus monasterij promotus abbas ad aliud monasterium si postea renuntiavit an possit repetere locū in primo monasterio. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 7. de renun. fo. 22.
- 6 Monachus transfert in monasteriū omnia bona et iura et realia et personalia. in. c. veniens. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 170.
- 6 Monachi diuersorū habitū l3 sint eiusdē ordinis nō possunt stare in eodem monasterio sed in diuersis. in. c. ex parte. nu. 1. de deci. fo. 146.
- 2 Monachus si vocatur ad aliquam dignitatem quis dispensabit eū eo. Ant. in. c. post translationem. nu. 14. de renun. fo. 31.
- Monachus an impediatur eligi ad illam dignitatem quam dimisit vt efficeretur monachus. ibi. nu. 22. et 24.
- 6 Monachi nō perdunt ius succedendi. in. c. relatum. nu. 6. de sepul. fo. 134.
- 2 Monachi magis tenent obedire eorum abbati quam ep̄o. in. c. cum ab ecclesiis. nu. 10. de offi. ordi. fo. 112.
- 6 Monachus clerici et prelati non definiūt esse ciues loci originis licet efficiantur ciues locorum vbi habitant et vbi habent dignitates et prelaturas. in. c. si. nu. 7. de paro. fo. 142.
- 6 Monachus religiosus pōt sine licentia sui abbatis se defendere et eleemosynā facere in casu necessitatis et si non potest licentia commode petere. in. c. ij. nu. 9. de vita et hone. cle. fo. 3.
- Monachus nō habet pro mortuo circa ea que sunt iuris naturalis. ibi.
- 6 Monachus potest fieri quis post. xiiij. ann. inuitis parentibus. in cap. si quis autem. nu. 2. de regu. fo. 156.
- Monachus habetur pro mortuo et liberatur a patria potestate. ibi.
- Monachus non potest quis fieri inuitus etiā oblatus a patre nec monasterium debet recipere. ibi. nu. 9.
- Monachus impubes oblatus a patre non obligatur perpetuo monasterio: sed vsq̄ ad etatem annorum. xiiij. et tunc potest remanere vel exire prout vult. ibi. nu. 10.
- 6 Monachatus est antiquior quaz institutio aliorum religiosorum. in. c.



# Repertorium singularium materiarum

- anaritie. nu. 5. de preben. fo. 25.
- 4 Monasterium** habet dominium et possessionem bonorum statim cum quis est factus monachus in. c. in presentia. nu. 74. de proba. fo. 20.
- 6 Monasterium** non venit iure heredis in bona ingressi. ibi. nu. 75.
- 6 Monasterium** quod venit fundatum ex dispositione testatoris non potest eius administratio vel subiectio relinqui alteri quam episcopo. in. c. requisisti. nu. 22. de testa. fo. 123.
- 6 Monasterium** unicum cum alio debet retinere abbatem. in. c. quia monasterium. nu. 7. de reli. domi. fo. 184.
- 3 Monasterium** potest pretendere subiectionem vel ius eligendi actiue et passive in alio monasterio. in. c. inter monasteria. nu. 1. de re iudi. fo. 72.
- 6 Monasterium** si subiacet episcopo electio abbatis spectat ad ipsum vel ad alterum superiorem cui subiacet. in. c. monachi. nu. 10. de sta. mona. fo. 182.
- 6 Monasterium** non acquirit bona ingressi quam dolo propter eius bona circumuenit illum ut ingrederetur secus si ut seruiret deo. in. c. dudum. nu. me. 9. de conuer. conu. fo. 171.
- 6 Monasterium** non debet damnificari ex delicto particularis monachi nisi omnes delinquerent. ibidem.
- 5 Monasterium** potest habere pleno iure ecclesiam inferiorem subiectam aut ex privilegio aut ex prescriptione. in. c. auditis. nu. 4. de prescriptio. fol. 34.
- 6 Monasterium** non mutat statum suum respectu exemptionis vel non si mutat statum respectu habitantium. in. c. dilectus. nu. 9. de capel. mona. fo. 188.
- 6 Monasterium** tota potestas est penes abbatem. in. c. iohannes. nume. 4. de regu. fol. 157.
- 6 Monasterium** est obligatum ad sustentandum monachos. in. cap. super inordinata. nu. 10. de preben. fo. 48.
- 8 Monasterium** potest habere clericos seculares ibi beneficiatos qui tamen non faciunt unum corpus cum monachis. in. c. quoniam. num. 1. de privile. fo. 158.
- 6 Monasterium** curam animarum si habet debent clerici seculares huiusmodi cure preesse quorum institutio vel depositio pertinet ad episcopum loci cuius consilio monasterium. in. c. j. nu. 1. 2. 7. 6. de capel. mona. fo. 187.
- 6 Monasterium** vacante ob depositionem abbatis vel aliter an succedat capitulum tam in temporalibus quam in spiritualibus. in. c. ea que. num. 8. de statu mona. fol. 183.
- 2 Monachus** an possit de licentia solius abbatis ad aliud monasterium transire. Anto. in. c. si. nu. 2. de renun. fo. 34.
- 6 Monasterium** subiectum est episcopo in cuius diocesi est situm nisi probetur exemptum. in. c. cum dilectus. nu. 1. de reli. domi. fo. 186.
- 5 Monasterium** obligatur ex facto monachi quo casu omnia concipiuntur in personam monasterii. in. c. cum J. et A. nu. 28. de re iudi. fo. 77.
- 7 Monasterium** exemptum dicitur esse in diocesi episcopi. in. ca. de monialib. nu. 4. de sen. excom. fo. 190.
- 3 Monasterium** statim quando apprehendit possessionem alicuius tamquam monachi apprehendit etiam absque apprehensione reali possessionem omnium que habebat ingressus. in. c. cum ad sedem. nu. 13. de resti. spo. fo. 186.
- 6 Monasterium** non potest per episcopum sine causa spoliari monachis vel alii alterius ordinis apponant in eo. in. c. relatu. nu. 4. ne cle. vel mo. fo. 138.
- 6 Monasterium** si habet monachos incorrigibiles an et quo casu possint in eo clerici seculares poni. ibi. nu. 5.
- 6 Monasterium** potest erigi in ecclesia cathedrali si papa mandat. in. c. j. nu. 1. ne sede vacan. fo. 64.
- 6 Monasteria** tenentur ad eleemosynas faciendas et ad hospitalitatem tenendam et ad religionem seruandam. ibi. nu. 2.
- 2 Monasteria** possunt habere iurisdictionem temporalem et episcopales in subditos. in. c. dilectus. nu. 1. de offi. ordi. fo. 122.
- 6 Monasteria** an et in quibus subsint iurisdictioni episcopali et in quibus sint exempta. vide per totum. ibi. nu. 4.
- 6 Monasteria** an sint obligata ad decimas prediales. ibidem.
- 4 Monasterio** potest quis donare se et ad omnia bona sua ut efficiatur conuersus et non monachus. in. c. in presentia. nu. 1. de proba. fol. 13.
- 6 Monasteria** monialium frequentans si est clericus suspeditur: si est laicus excommunicatur nisi ex iusta causa et manifesta. in. c. ex monasterio. nu. 1. 2. 3. de vita et honesta. cleri. fo. 4.
- 5 Monasteria** subsunt episcopo loci de iure communi. in. c. ex parte. num. 2. de regu. fo. 164.
- 6 Monasterium** non potest grauari per episcopum nouo censu. in. capi. scientes. nu. 1. de censu. fo. 199.
- 6 Monasteria** debent esse exempta ab omnibus oneribus et prestationibus. ibi. nu. 3.
- 5 Monasterium** condemnatur in expensis ex contumacia abbatis et capituli. in. c. nicolao. nu. 3. de appel. fo. 133.
- 6 Monasteria** non subiacent episcopi nisi in causa correctionis. in. c. j. nu. 1. 2. 3. 5. 7. 6. de testa. mona. fo. 179.
- 6 Monasteria** an teneantur contribuere quando episcopus vadit ad aliquem locum cum pro utilitate diocesis. ibi. nu. 6.
- 6 Monasteria** an teneantur episcopo ad charitativum subsidium sicut alie ecclesie. ibi. nu. 7.
- 6 Monasteria** tenent contribuere in visitationibus quas facit archiepiscopus in

- c. sopite. nu. 1. 2. 7. 4. de censu. fo. 202.
- 6 Monasterio** alicui potest quis se et sua dedicare absque eo quod efficiatur monachus. in. c. cum dilectus. nu. 2. de succes. ab intest. fo. 136.
- 6 Moneta** dicitur solui illius valoris cuius erat tempore quo fuit promissa. in. c. olim causam. nu. 4. de censu. fo. 204.
- 7 Moneta** falsam scienter expendens non puniatur pena falsi regulariter. in. c. ad falsarium. nu. 5. de cri. fal. fo. 135.
- 4 Moneta** falsarius qua pena puniatur. in. c. quanto. nu. 4. de iurciu. f. 240.
- 6 Moneta** falsam scienter expendens qua pena puniatur. ibi. nu. 5.
- 6 Moneta** cudere an licitum sit inferiori a principe. ibi. nu. 6.
- 6 Moneta** inscribens nomen alterius in moneta incurrat falsum. ibi. nu. 9. fo. 141.
- 6 Moneta** cudendi ius habent quot modis princeps vel alius dicat eam fraudare. ibi. nu. 11.
- 6 Moneta** valor quia erat tempore testamenti attenditur si in testamento relinquitur pecunia. ibi. nu. 13.
- 6 Moneta** que currebat tempore statuti an attendatur in statutis mandatis et gratiis: an que currit post conditum statutum. ibi. nu. 14.
- 1 Moniales** habent electionem. in. c. cum dilectus. nu. 19. de consue. fo. 100.
- 7 Moniales** excoicate absoluntur per episcopum loci etiam quod excessus sit enormis. in. c. de monialibus. nu. 1. 4. 7. 5. de senten. excom. fo. 190.
- 6 Moniales** gaudent privilegio canonis si quis suadente. ibi. nu. 2.
- 6 Monialis** professio potest contrahere matrimonium si ex hoc potest venire magna utilitas reipublice Christiane. in. c. cum ad monasterium. nu. 21. de statu mona. fo. 182.
- 7 Monialis** gaudet privilegio canonis si quis suadente. in. c. veniens. nu. 2. de senten. excom. fo. 183.
- 6 Monialis** que ante assumptionem habitus fuit corrupta non consecratur. electus vero in episcopum consecratur licet ante habuerit uxorem de ratione differentie. remissive. in. c. tua. nu. 3. de conse. eccle. vel alta. fo. 206.
- 7 Moniales** qui recipiunt aliquam in fororem non debent ab ea vel eius consanguineis aliquid petere. sed vel ipsi consanguinei aliquid sponte offerant monasterio: vel quod ipsi dicant volenti intrare ut aliquid portet pro victu: non autem paciscatur: quia esset simonia. in. c. non satis. nu. 6. de simo. fo. 78.
- 6 Monialis** potest ingredi aliud monasterium strictius. in. c. ea que. nu. 7. de statu mona. fo. 183.
- 7 Moniales** etiam pretextu paupertatis non debent recipere aliquid ab intrare volentibus monasteria: quia debent tot recipere quot possunt ex redditibus vivere nisi hoc faciant per viam protestationis simplicis. in. c. quoniam. nu. 5. de simo. fo. 96.
- 6 Moniales** tenentur deferre habitum secularem et secundum consuetudinem loci illius portare et si non fecerint non per hoc iudicantur seculares si se monasterio dedicaverunt. in. c. quia ingredientibus. nu. 1. 2. 3. de testa. fo. 111.
- 5 Monialem** carnaliter cognoscens committit tria delicta: adulterium: sacrilegium et incestum. in. c. cum dilectis. nu. 2. de purg. cano. fo. 149.
- 1 Moniales** non possunt claustrum exire: sed possunt procuratorem constituere. in. c. cum dilecta. nu. 1. de rescrip. fo. 66.
- 3 Moniali** vitata committuntur tria crimina: adulterium: sacrilegium et incestus. in. c. at si clerici. nu. 35. de iudi. fo. 15.
- 6 Moniales** verum de iure debeant tonsurari. in. ca. vxoratus. nu. 4. de conuer. conu. fo. 168.
- 6 Monialem** violans incurrit plura peccata: de quibus. in. c. monasteria. nu. 6. de vita et bone. cleri. fo. 5.
- 6 Moniales** possunt compromittere electionem abbatis in masculum. in. c. causam que. nu. 3. de elec. fo. 128.
- 6 Moniales** et conuersi non debent habere clericam: sed caput tonsum. in. c. si quis ex clericis. nu. 2. de vita et bone. cleri. fo. 4.
- 6 Monitio** iudicis sedetis per tribunali habet vim trine admonitionis. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 8. de costi. fo. 31.
- 7 Monitio** non requiritur quando certum est illum cui debet fieri non habere facultatem aliquid faciendi vel in aliquo actu interueniendi. in. c. extirpande. in. repe. j. qui vero. nu. 22. 7. 19. 7. seq. de preben. fo. 41.
- 6 Monitio** si non procedat clericus non privatur beneficio propter non residentiam. in. c. unico. nu. 18. ut eccle. benef. sine dimi. conse. fo. 54.
- 6 Monitio** iudicis facta in presentia partis habet vim trine citationis. in. c. consuluit. nu. 12. de offi. deleg. fo. 76.
- 7 Monitio** an requiratur quando agitur civiliter de crimine vel quando agitur in causis mere civilibus. in. c. si quis episcopus. nu. 4. de accu. fo. 56.
- 2 Monitio** quandoque extraiudicialis dicitur esse trina quando requiritur superior de convincenda eius negligentia. Ant. in. c. j. nu. 1. de sup. neg. prela. fo. 54.
- 1 Monitio** una regulariter requiritur in actibus extraiudicialibus. in. c. ex literis. nu. 8. de consti. fo. 40.
- 7 Monitio** de qua in. c. si quis episcopus. de accu. non est necessaria in accusationibus. ibi. nu. 6. fo. 56.
- 6 Morbus** superueniens alicui animali empto an presumatur antiquus vel novus. in. c. iniustum. nu. 6. de rerum permuta. fo. 89.
- 7 Mors** tribus modis probatur: et que probatio excuset uxorem si ad secundum vota transeat. in. c. in presentia. nu. 6. de sponsa. fo. 8.
- 6 Mors** quomodo probetur. in. c. si. porro. nu. 12. ut lit. non contest. fo. 115.



Super Lectu. Banormitani.

- c. quod in te. nu. 8. de peni. 7 remiss. fo. 175.
- 7 Mulieri an sit credendum de copula videlicet an fuerit ante vel postq̃  
conditio defecit. in. c. per tuas. nu. 5. de condi. appo. fo. 19.
- 6 Mulier tuta exceptione velleiani non tenetur in foro anime. in. c. q̃r ples  
riq̃. nu. 27. de immu. eccle. fo. 233.
- 4 Mulier non admittitur in testem de iure canonico q̃n de crimine agita  
tur criminaliter. in. c. quoniam. nu. 1. de testi. fo. 37.
- 4 Mulieres due sufficiunt ad perhibendum testimonium super cōtrahē  
do vel dissoluendo matrimonio. in. c. super eo. el. ij. nu. 2. de testi. fo. 55.  
Mulieres nobilitantur ex personis viroꝝ suozum 7 talem bonozem  
retinent etiam in viduitate. ibi. nu. 3.
- 7 Mulier superinducta a tertio viro an possit contra aliam opponere de  
iure suo. in. c. veniens. el. ij. nu. 9. de sponsa. fo. 7.
- 6 Mulier que prohibetur contrahere sine certa solennitate non prohibe  
tur adire hereditatem etiam sine illa solennitate. in. c. cum ecclesia. nu. 7. de  
immuni. eccle. 7 cemi. fo. 227.
- 6 Mulier que sine causa incidit sibi capillos est excommunicanda. in. c. si  
quis ex clericis. nu. 1. de vi. 7 ho. cle. fo. 4.
- 4 Mulier nondum a viro cognita an sit viro restituēda cessante causa mo  
nachatus. in. c. causam. nu. 1. de proba. fo. 33.
- 7 Mulier effici potest mater spiritulīs sed non legalis. in. c. veniens. nu. 3.  
de cogn. spiri. fo. 27.  
Mulier adoptare non pōt nec arrogare. ibid.
- 7 Mulier si per iudiciū ecclesie separata a primo viuente illo contrahit cū  
secundo legitima erit proles quam ex illo suscepit. in. c. perlatum. nu. 1. 4.  
7. 5. q̃i fil. sint. legi. fo. 41.
- 7 Mulier non excusatur a fornicatione etiam propter paupertatem. in. c. si  
gnificasti. nu. 3. de diuor. fo. 47.
- 7 Mulieri asserenti se commississe adulteriam cum aliquo non creditur. in  
c. significasti. nu. 4. de adul. 7 stu. fo. 116.
- 7 Mulieris inspectio quomodo per matronas fiat. in. c. fraternitatis. n. 4.  
de frigi. 7 male. fo. 36.
- 4 Mulier potest intrare religionem inuito marito: si matrimonium nō est  
consummatum. in. c. proposuisti. nu. 16. de proba. fo. 8.
- 5 Mulier non potest regulariter esse procuratrix aut arbitrix aut iudex. in  
c. cum dilecta. nu. 17. de confirma. vti. vel inuti. fo. 141.  
Mulier potest habere iurisdictionem quando succedit in aliquo regno  
vel comittatu. ibid.
- Mulier regulariter non est procuratrix ad iudicia sed ad negotia sit. de  
quo vide remissive. ibidem.
- 3 Mulier an possit renunciare velleiano. in. c. si diligenti. nu. 7. de fo. com̃  
peten. fo. 73.
- Corsetus. Adde q̃d cōis opi. que seruatur est hec. q̃d potest dummodo  
mulier fuerit certificata. 7 vide dō. Ant. 7 Jo. de imo. in. c. si diligenti. in  
gl. i. 7 vide dō. Alex. post Bar. in. d. l. si. 7 Bar. in. l. si quis in conscriben  
do. C. de pac. Adde tamen singulariter q̃d licet mulier renuntiauerit cuꝝ  
iuramento velleiano: nihilominus non intelligitur renuntiasse noue con  
stitutioni: que melierem ipso iure releuat. de quo in aut. vt nulli iudicuꝝ  
sed illud. ver. ita modo voluit Bald. in. l. j. C. ne vxor pro mari. 7 in. l. j.  
C. ad velleianum. 7 an requiratur certioratio. Bal. tenuit quod non. in. l.  
si mulier. 7 ad velleia. sed Joā. an. in. c. cum causam. de emptio. 7 vendi.  
tenet quod requiratur. allegat glos. in. l. si. 6. pe. ff. ad velleia. 7 ibi per glo.  
an presumatur certioratio ad quod vide Alexā. de imo. in. l. ij. de rescin.  
vendi. 7 predicta intelligit Joan. an. etiam si iurauit. sed dō. Ant. in. c. cū  
contingat. de iureiur. dicit q̃ si interueniat iuramentum presumitur cer  
tioratio. vide Bar. in. l. si quis pro eo. ff. de fideiussio.
- 7 Mulier cogitur ex officio iudicis donata sibi a viro ppter nuptias per  
consecrationem illiciti matrimonij relaxare si talis donatio prestat im  
pedimentum dissolutioni talis matrimonij. in. c. 7 si necesse. nu. 1. de dor  
na. inter vi. 7 vro. fo. 51.
- 7 Mulieri que negat in matrimonio consensisse non creditur si maritus  
probat contrarium: secus si probat se per metum consensisse qui potest  
cadere inconstantem. in. c. consultationi. nu. 1. de sponsa. fo. 10.
- 7 Mulier potest inuita cognosci. in. c. discretionem. nu. 3. de eo qui cog. cō  
san. fo. 30.
- 7 Mulier si est arcta 7 non appareat quod absq̃ periculo corporali ha  
biles reddi possit separatur matrimonium. in. c. fraternitatis. nu. 1. 7. 6.  
de frigi. 7 male. fo. 36.  
Mulier ab vno cognita presumitur quod sit cognoscibilis a quocunq̃  
ibidem. nu. 7.
- Mulier impotens separata a primo viro si postea ab alio cognoscitur  
an sit restituenda primo. ibi. nu. 19. 20. 7. 37.
- 6 Mulier que transiit ad secunda vota dicitur caste viuere. in. c. vi clerici  
corum. nu. 5. de vita 7 bone. cleri. fo. 7.
- 4 Mulieres due contententes de filio si decedant an vtriq̃ vel neutri vel  
cui succedere debeat iste filius. in capitu. asserite. nume. 7. de presumptio.  
folio. 117.
- 7 Mulier petens separari propter impotentiam non tenetur specificare  
causam impotentie. in. c. si. nu. 4. 7. de frigi. 7 male. fo. 37.
- 7 Mulier asserens se concepisse ex aliquo si ille dicat contrarium cui est



# Repertorium singularium materiarum

- credendum remissive. in. c. sicut. nu. 4. 7. 5. de homi. fo. 113.
- 8 **Mulier** non excusatur ab ignorantia iuris in aliquo casu. in. c. veniens. nu. 3. de conuer. conu. fo. 170.
- 7 **Mulier** si corrumptur inuita non dicitur corrupta quo ad deum. in. c. super specula. nu. 4. de priui. fo. 160.
- 3 **Mulier** potest vendicare maritum suum. in. c. j. num. 1. de ordi. cogni. fo. 141.
- 6 **Mulier** pro dote sibi restituenda agit contra quencunque bona mariti possidentem. in. c. ex literis. nu. 1. de pig. fo. 94.
- Mulier** an preferatur in dote repetenda creditoribus habetibus expressam hypothecam. ibi. nu. 8. fo. 99.
- Mulier** an habeat obligata bona mariti respectu donationis propter nuptias et an in ea preferatur anterioribus creditoribus et quid in bonis paraphernalibus. ibi. nu. 9. 7. 10.
- Mulier** non potest inducere consuetudinem. in. c. si. nu. 8. de consue. f. 100.
- 6 **Mulier**es quo casu peccant mortaliter in colorando eorum facies. in. c. j. nu. 1. ne ele. vel mona. fo. 235.
- 7 **Mulier** non excusatur per coactionem modicam in. c. insinuante. nu. 3. qui ele. vel vo. fo. 22.
- 7 **Mulier** non reclamans contra matrimonium post. xij. annum. non auditur postea. in. c. insuper. nu. 4. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 7 **Mulier** nubens intra annum lugubrem hodie infamiam non incurrit in. c. super illa. nu. 1. de secun. nup. fo. 54.
- Mulier** debet lugere virum defunctum per annum. et vestes lugubres deferre sed hodie aliud est. ibi. nu. 2.
- 7 **Mulier**es cuiuscunque gradus et generis sint si percutiant clericos possunt absolui ab epo loci. in. c. mulieres. nu. 2. de senten. excom. fo. 180.
- 4 **Mulier** sine iuramento non obligatur etiam naturaliter vendendo rem dotalem nec eius fideiussor. in. c. cu contingat. nu. 2. de iureiur. fo. 155.
- 3 **Mulier** etiam maritata dicitur in potestate patris nisi sit emancipata. in. c. literas. nu. 27. de testi. spo. fo. 183.
- 5 **Munera** que dicantur tam realia quam personalia vel mista et si milia et qui teneatur ad ea. in. c. non minus. n. 11. de immu. eccle. 7. ceni. fo. 234.
- Munera** personalia sunt que labore corporis explicantur sine rerum detrimento. ibi. nu. 12.
- Munera** personalia iurisdictionem non habentia non possunt subire semel ne alias secus. ibi. nu. 13. fo. 225.
- 6 **Munera** ordinaria sunt illa que imponuntur a lege vel a principe. in. c. licet. nu. 4. de cens. fo. 199.
- 7 **Munera** an inducant simoniam consideretur persona dantis et recipientis qualitas et quantitas muneris. in. c. et si questiones. numero. 1. de simo. folio. 81.
- 7 **Munera** receptio amplexus oscula et nirus ad copulam nisi plene cognoscatur non faciunt transire sponsalia in matrimonium. in. c. j. nu. 3. de ma. contrac. fo. 37.
- 2 **Mutatio** pallij cum tempore iuventutis discriminis periculi seu bellivide tur periculosa. in. c. j. nu. 2. de renun. fo. 10.
- 6 **Mutuum** factum sine temporis premissione non potest incontinenti revocari. in. c. si. nu. 1. de precarijs. fo. 78.
- 6 **Mutuum** acceptum per religiosum si non sit versum in utilitate ecclesie non tenetur ecclesia. in. c. quod quibusdam. nu. 1. de fideiur. fo. 99.
- 4 **Mutuum** vel depositum pecuniarum an debeat restitui in eadem forma et materia vel an possit restitui in diversa forma vel in diversa materia. in. c. quanto. nu. 15. de iureiur. fo. 141.
- 6 **Mutuans** ad hoc ut tali tempore recipiat frumentum debet fieri estimatio frumenti secundum tempus solutionis. in capitu. j. nu. 3. ne cleri. vel mona. fo. 235.
- 7 **Mutuum** probatur si testis dixerit videri pecuniam sibi numerari licet non dicat nomine mutui. in. c. si questiones. nu. 3. de simo. fo. 81.
- 7 **Mutuarius** si fuit in mora restituendi mutuam pecuniam poterit conveniri ad interesse sine metu visure. in. c. naviganti. nume. 14. de usuris. fo. 131.
- Mutuans** frumentum quod valebat tunc decem si tempore receptionis valet viginti an possit cum conscientia recipere si plus valet. ibi. nu. 20.
- 7 **Mutuus** sine verbis potest contrahere matrimonium in. c. tue fraternitati. nu. 3. de sponsa. fo. 9.
- 7 **Mutus** et surdus et quicunque qui expresse non prohibetur matrimonium contrahere potest in. c. cum apud. nu. 1. de sponsa. fo. 9.
- Mutus** et surdus possunt explicare omnem contractum qui solo consensu contrahitur. ibi. nu. 4.
- Mutus** et surdus et cecus simul nunquid possint matrimonium contrahere. ibi. nu. 6.

C De litera. M.

- 7 **Marrata** in impetratione probari debent per impetrantem et opponens ea probare non tenetur in. c. quia circa. nu. 3. de consan. et affi. fo. 33.
- Marratorum** veritas consideratur secundum tempus impetrationis quod non sufficeret quod essent vera ante vel post. ibi. nu. 4.
- Marrata** superflue in libello ultra eius conclusionem non subiunguntur neces-

sitati probandi. in. c. j. nu. 22. de lit. contest. fo. 105.

- Naturalis** excludit substitutum quando persona instituta non potest habere filium legitimum. in. c. in presentia. nu. 14. de proba. fo. 15.
- Naturalis** non excludit substitutum si testator erat honeste vite. ibi. de numero. 18.
- Naturalis** an excludatur a successione matris per substitutum. ibi. n. 21.
- 7 **Natus** ex libera vel liberta liber est. in. c. j. nume. 1. de natis ex lib. vendi. folio. 26.
- Natus** ex civibus in comitatu dicitur esse civis. in. c. rodolphus. nu. 8. de rescrip. fo. 84.
- Natus** ex parentibus per aliquem locum transcurrentibus non dicitur civis illius loci. ibi. nu. 9.
- 4 **Natus** ex adultera presumitur natus ex legitimo patre non adultero. c. per tuas. nu. 1. de proba. fo. 25.
- Natus** ex concubina presumitur natus ex concubinario. ibi. nu. 2.
- 7 **Nepos** legitimus filius illegitimi non succedit avo. in. c. ex testatore. nu. 2. qui si. sint legi. fo. 44.
- 7 **Nepos** proprie dicitur filius ex filio vel filia ex fratre vero vel sorore dicitur nepos etiam sed improprie. in capitulo accedens. nu. 2. de accusa. tio. fo. 71.
- 2 **Nepotes** ex filio presbyteri an possint intitulari in ecclesia auita. Ant. in. c. extirpandas. na. 8. de fil. presby. fo. 54.
- 6 **Necessitas** quando imminet periculum est in mora potest actus explicari sine solennitate alias requisita in. c. non minus. nu. 19. de immu. eccle. 7. ceni. fo. 226.
- 6 **Necessitas** facit cessare iuris solennitates. in. c. tua nos. nu. 8. de eccle. edifi. fo. 221.
- 7 **Necessitas** excusat quem a furto tam respectu pene quam culpe. in. c. quonia. nu. 5. de simo. fo. 99.
- Necessitatis** tempore omnia sunt communia. ibi.
- 7 **Necessitas** aliquando necessitat si subiecta materia non patitur. in. c. inter alia. nu. 4. de senten. exco. fo. 189.
- 1 **Necessitas** facit aliqua que citra necessitatem non essent facienda. in. c. venerabilem. nu. 4. de elec. fo. 154.
- 7 **Necessitate** urgente vel propter evidentem utilitatem recedendum est a dispositione iurisdicis. in. c. non debet. nu. 3. de consan. et affi. fo. 33.
- 7 **Necessitas** non subiacet legi et peccatum commissum tempore necessitatis non est punibile. in. c. quod non est. nu. 1. de regu. in. fo. 207.
- 3 **Necessitas** si cogit aliquem ad rem alias illicitam debet ille in recompensationem facere aliquam elemosynam. in. c. licet tam. nume. 4. de ferijs. folio. 138.
- 7 **Necessitate** urgente vel pro bono pacis potest quandoque recedi a iuris dispositione. in. c. ubi non. nu. 3. de despon. impu. fo. 13.
- 6 **Necessitas** et utilitas equiparantur in iure. in. c. ut super. nu. 15. de rebus eccle. non alie. fo. 78.
- 4 **Negativa** que habet inclusam affirmativam non est proprie negatio. in. c. quoniam. nu. 1. de proba. fo. 26.
- Negativa** an possit probari. ibi. nu. 2.
- 4 **Negativa** quomodo probetur quod est probata affirmativa et quomodo admittatur huiusmodi probatio. in. c. ad nostram. nu. 3. de proba. fo. 32.
- 7 **Negativa** coarctata loco et tempore potest per testes probari. in. c. de testibus. nu. 1. de purga. cano. fo. 164.
- 7 **Negativa** non adstricta loco et tempore licet non probetur per testes tamen aliquando probatur per iuramentum partis negantis quod non apparet aliud in contrarium. in. c. accedens. nu. 3. de purga. cano. fo. 164.
- 4 **Negativa** debet probare fundans se super illa. in. c. si. nu. 12. de presum. fo. 124.
- 1 **Negativa** an et quando possit probari. in. c. bone memorie. el. j. n. 13. 7. 16. de elec. fo. 142.
- Negativa** an et quando transferat onus probandi in aduersarium vel negantem. ibi. nu. 4.
- 3 **Negativa** preposita verbo potest importare necessitatem. in. c. si quis contra. nu. 15. de foro compe. fo. 55.
- 3 **Negativa** coarctata loco et tempore potest probare. in. c. cum ecclesia. n. 28. de causa pos. fo. 155.
- 4 **Negationes** due quando faciant affirmativam et quando negent. in. c. et si christus. nu. 5. de iureiur. fo. 153.
- 2 **Negativa** que habet implicitam affirmativam est probabilis. in. c. super hoc. nu. 6. de renun. fo. 12. et nu. 15. fo. 13.
- 5 **Negativa** quomodo probatur. in. c. consanguinei. nu. 6. de re iudicata. fo. 158.
- 3 **Negativa** probatur quando est coarctata ad certam qualitatem. in. c. j. nu. 3. de lit. contest. fo. 103.
- 6 **Negotiatio** ab initio iusta ex postfacto vero non fit licita. in. c. j. nu. 11. ne ele. vel mona. fo. 236.
- Negotiatio** in veneno vendendo est licita. idem in armis. ibi.
- 7 **Negotiorum** gestor vel factor alicuius si fuerit condemnatus potest dominus per se vel per procuratorem comparere ut differatur executio donec reddat rationes. in. c. veniens. nu. 13. de accu. fo. 62.

Negotia



## Super Lectu. Panormitani

- 6 **Negotiatores** qui sint et qui artifices. in. c. ex literis. nu. 14. de vita et hone. cleri. fo. 10.
- 6 **Negotiorum** gestor non acquirit dominium absenti antequam illi ratificet. in. c. accedens. nu. 4. de preben. fo. 33.
- Negotiorum** gestor potest intervenire etiam in spiritualibus. ibid.
- Negotiorum** gestor non acquirit neque dominium neque possessionem illi cuius negotia gerit ante eius ratificationem. ibi. n. 4. et 8.
- 7 **Negligentia** prelati est peccatum mortale. in. c. illa prepositorum. nu. 3. de accu. fo. 56.
- 3 **Negligentia** iudicis facit transire iurisdictionem in alium. in. c. ex transmissa. nu. 7. de foro compe. fo. 62.
- 1 **Negligentia** non presentis literas ad beneficia quando incipit currere siue habeatur coimpetrator siue non. in. c. capitulum sancte. nu. 5. et 7. de referi. fo. 78.
- 7 **Negligentia** prelati vel alterius officialis in administrando iustitiam an sit aliquo casu punibilis. in. c. dilecti. nu. 2. de priui. fo. 152.
- 3 **Negligentia** iudicis ecclesiastici in non cognoscendo an transferat iurisdictionem in iudicem laicum. in. c. verum. nu. 16. de foro compe. fo. 63.
- 7 **Negligentia** vel ignorantia in prelato imputatur culpe. in. c. quamuis. nu. 2. de reg. iur. fo. 207.
- 7 **Negligentia** alicuius antequam accusetur debet precedere monitio. in. c. prohibeas. nu. 3. de magi. fo. 94.
- 7 **Negligentia** affectata equiparatur dolo. in. c. questum. nu. 2. de penite. et remis. fo. 173.
- 6 **Negligentia** superioris potest aliquo casu per inferiorem suppleri. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 6. de concess. preben. fo. 55.
- 5 **Negligentia** in prelato est peccatum mortale. in. c. h. nu. 4. de prescript. folio. 22.
- 5 **Negligentia** non cadit in ignorantem. in. c. i. nu. 2. de prescri. fo. 22.
- 2 **Negligentia** est delictum in prelato. Anto. in. c. ea que. nu. 1. de offi. archid. fo. 66.
- 6 **Nemo** potest in facto proprio auctoritatem interponere. in. c. si. nu. 5. de insti. fo. 54.
- 3 **Nemo** potest subire ius dicere nisi quando non inueniat iustitiam ab alio. in. c. qualiter et quando. nu. 2. de iudi. fo. 41.
- 7 **Nirius** ad copulam non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium. in. c. adolescens. nu. 1. de sponsa. fo. 12.
- 6 **Nobiles** literate et sublimiter persone magis honorantur ab ecclesia et prelatis quam alie. in. c. de multa. nu. 5. et nu. 7. de preben. fo. 36.
- 7 **Nobilitas** quid sit et an tollatur per ingressum religionis. in. c. i. n. 1. et 5. de pur. cano. fo. 161.
- 7 **Nobilitas** siue cingulum militie potest dari per principem etiam alicui mortuo. in. c. a nobis. el. h. nu. 7. de sen. excom. fo. 187.
- 2 **Nobiles** mitius puniuntur quam plebei in penis inferendis in persona. in. c. pastoralis. nu. 5. de offi. deleg. fo. 92.
- 6 **Nobilis** quis dicatur. in. c. i. nu. 3. de dona. fo. 103.
- 6 **Nobilis** et plebeius si sint pares virtutibus quis preferatur. remissive. in. c. venerabilis. nu. 8. de preben. fo. 49.
- 1 **Nobilitas** attenditur in clericis secularibus: secus in religiosis et vox nobilitum est maioris auctoritatis alius. in. c. dudum. el. j. nu. 2. de electionib. fo. 139.
- 7 **Contra** nobiles mitius proceditur quam contra alios etiam de iure canonico. in. c. grauem. nu. 4. de penis. fo. 172.
- 1 **Nolo** hoc facere non importat nolle facere in futurum in presenti. in. c. ab excoicato. nu. 17. de rescrip. fo. 88.
- 2 **Nolens** non dicitur non posse. in. c. prudentiam. §. ad hucimus. n. 2. de offi. deleg. fo. 84.
- 3 **Nomine** sententie venit diffinitiva. in. c. fin. nu. 10. de sequest. pos. et fruc. fo. 223.
- 4 **Nomine** distractionis ecclesiastice quid veniat. in. c. i. nu. 14. de iure iur. fo. 128.
- 1 **Nomine** religiosorum que persone veniant. in. c. ecclesia sancte marie. n. 3. de constit. fo. 30.
- 4 **Nomine** instrumentorum an veniant testes. in. c. peruenit. el. j. n. 1. de testi. cog. fo. 91.
- 2 **Nomine** filiorum non venit nepos de eodem usu loquendi licet de proprio significatu veniat. in. proe. Grego. nu. 9. fo. 3.
- Nomine** nepotis venit nepos ex sorore vel fratre de eodem usu loquendi etiam in odiosis licet secus sit de proprio significatu. ibi. nu. 10. fo. 4.
- 7 **Nomine** sponse an veniat vxor et contra. in. c. si inter virum. nu. 2. de sponsa. fo. 3.
- 7 **Nomine** beneficiorum veniunt etiam maiora beneficia puta episcopatus et similia. in. c. tua nobis. nu. 2. et 3. de verbo. fig. fo. 206.
- 4 **Nomine** filiorum veniunt naturales si expresse vel tacite apparet de voluntate testatoris in presentia. nu. 17. de proba. fo. 15.
- Nomine** filiorum non veniunt naturales in emphyteosi ecclesiastica. ibid. nu. 25.
- Nomine** heredum in re transmissibili veniunt extranei nisi aliqua iniqualitas resultaret. ibid. nu. 26. fo. 16.
- 6 **Nomine** doctorum et magistrorum non veniunt scholares. in. c. j. nu. 5. de locato. fo. 86.
- Nomine** magistrorum veniunt doctores cuiusque facultatis. ibid.
- Nomine** scholarium an veniant doctores. ibi. nu. 6.
- 6 **Nomine** beneficii non venit dignitas vel rectoria nec beneficium curatum nisi reperiretur aliud beneficium quam curatum. in. c. si. nu. 13. 6. et 7. de preben. fo. 51.
- Nomine** ciuium an veniant comitatu vel econuerso. remissive. ibid. nu. 8.
- Nomine** ciuitatis veniunt suburbia. ibid.
- Nomine** notorum venit notorium facti et non iuris. in. c. dudum. el. j. nu. 7. de elec. fo. 140.
- 7 **Nomine** beneficii venit feudum precarium et similia. in. c. ad aures. n. 2. de penis. fo. 171.
- 2 **Nomine** partis venit dimidia nisi fuerit adiecta dictio aliqua. in. c. pastoralis. nu. 9. de offi. deleg. fo. 93.
- 1 **Nomine** iuris an veniant statuta et consuetudines. in. rubri. nu. 2. de consue. fo. 91.
- 3 **Nomine** iuris an veniat consuetudo: et idem statutum saltem iuri contrarium. in. c. cum venissent. nu. 4. de eo qui mit. in. pos. fo. 214.
- 6 **Nomine** domus non venit nec area nec ortus. in. c. j. nu. 3. de censibus. folio. 199.
- 2 **Nomine** matricis ecclesie continetur cathedralis non plebanalis. Anto. in. c. si. nu. 1. de offi. archipres. fo. 70.
- 7 **Nomine** filii in lata significatione veniunt omnes descendentes. in. stricta autem secus. in. c. nam et ex. nu. 3. de verbo. fig. fo. 197.
- 7 **Nomine** matrimonii quid veniat. in. rub. nu. 4. de sponsa. fo. 2.
- 6 **Nomine** diocessani veniunt inferiores habentes in loco iura episcopalia prout sunt abbates quando sumus in materia ubi verisimiliter ponderatur potius iurisdictioni episcopi quam officium episcopi. in. c. 10. an. nes. nu. 2. de testa. fo. 129.
- 6 **Nomine** clericorum non veniunt episcopi in materia odiosa sed secus in materia fauorabili. in. rub. nu. 4. de vita et hone. cle. fo. 2.
- Nomine** ecclesie parochialis non venit illa que est parochia et collegiata. ibidem.
- 7 **Nomine** vxoris an veniat sponsa in materia odiosa. in. c. si vero. el. j. nu. 9. de senten. excom. fo. 179.
- Nomine** patris non veniunt alii ascendentes in odiosis. ibid.
- Nomine** filiorum non veniunt nepotes in materia stricta. ibi.
- 1 **Nomine** scholarium. rector venit in proe. Grego. nu. 21. fo. 8.
- Nomine** capituli prelati non comprehenditur. ibidem.
- 7 **Nomine** monachorum in materia mere penali et odiosa veniunt conuersi secus in materia simul et fauorabili et odiosa. in. c. non dubium. nu. 3. de senten. excom. fo. 180.
- Nomine** ecclesie parochialis non venit ecclesia que sit collegiata et parochialis in materia odiosa. ibidem.
- 2 **Nomine** dignitatis an veniat episcopatus. in. c. solite. nu. 6. de maio. et obedi. fo. 126.
- 6 **Nomine** monachorum in odiosis non veniunt canonici regulares. in. c. quod dei. nu. 2. de testa. mona. fo. 180.
- Nomine** canonis venit omnis constitutio ecclesiastica. in. c. canonum. nu. 1. de consti. fo. 15.
- 2 **Nomine** nepotis venit etiam filius fratris etiam in materia odiosa et hoc propter eodem usum loquendi. in. c. h. nu. 1. de arbi. fo. 167.
- 1 **Nomine** beneficii an veniat prebenda vel beneficium curatum. in. c. postulasti. nu. 2. de rescri. fo. 72.
- 2 **Nomine** filiorum non veniunt nepotes in materia odiosa. Anto. in. c. si ad extirandas. nu. 8. de fil. presby. fo. 54.
- 5 **Nomine** capelle venit etiam ecclesia parochialis. in. c. exposuisti. nu. 6. de preben. fo. 47.
- 2 **Nomine** secularium non veniunt clerici seculares. in. c. licet. nu. 5. de offi. ordi. fo. 118.
- 1 **Nomine** bononiensium vel huiusmodi an et quando veniant comitatus in proe. Grego. nu. 27. fo. 8.
- 4 **Nomine** suorum qui veniant. in. c. de cetero. nu. 7. de testi. fo. 77.
- 1 **Nomine** filiorum non venit nepos de communi usu loquendi licet de proprio significatu veniat. in. proe. Grego. nu. 6. fo. 3.
- 3 **Nomine** diocesis non venit ciuitas in materia odiosa alias secus. in. c. cum contingat. nu. 2. de foro compe. fo. 76.
- 6 **Nomine** populi non veniunt clerici in materia stricta: et quid in materia privilegiata. in. c. j. nu. 1. de vita et hone. cleri. fo. 2.
- Nomine** laicorum veniunt femine. ibidem. nu. 4.
- Nomine** laicorum an veniant clerici coniugati. ibi. nu. 6.
- Nomine** religiosorum venit abbas. in. c. de vxor. nu. 5. de sepul. fo. 136.
- 6 **Nomine** bonorum veniunt mobilia immobilia iura actiones seu nomina debitorum. in. c. relatum. el. h. nu. 2. de testa. fo. 120.
- Nomine** ecclesie non semper venit ipsum corpus inanimatum nisi sius ecclesie sed aliquando capitulum aliquando successores. ibi. nu. 4. fo. 127.
- Nomine** capituli non venit episcopus ex propria et stricta significatione. in. c. eam te. nu. 13. de rescri. fo. 49.



# Repertorium singularium materialium

- M**omine pene stricto modo sumpte non venit nisi pena corporalis. in .c. inter alia. nu. 4. de immu. eccle. 7. cemi. fo. 22.
- 2 **M**omine heredis an veniant heredes heredis. in .c. copromissum. n. 10. de arbi. fo. 179.
- 1 **M**omine iuris regulariter venit ius commune licet aliquando veniat ius speciale venit etiam consuetudo. in capitulo cumana. nu. 11. de electionib. folio. 172.
- 6 **M**omine proprietatis venit aliqui plenum dominium. in .c. cum ad monasterium. nu. 1. de sta. mona. fo. 181.
- M**omine possessionis venit aliquando plenum dominium. ibid.
- 6 **M**omine districtiois quid veniat. in .c. pro illorum. nu. 2. in .h. no. ver. not. h. de preben. fo. 31.
- 6 **M**omine populi non venit clerus. in .c. j. nu. 2. de preben. fo. 23.
- 4 **M**omine exceptionum non venit recusatio stricte sed large sic. in .c. quoniam. nu. 14. de proba. fo. 28.
- 4 **M**omine ordinarii venit non solum episcopus sed quilibet alius habens ordinariam potestatem. in .c. cum olim. nu. 2. de prescrip. fo. 41.
- 1 **M**omine ecclesie venit capitulum 7 non episcopus. in .c. eam te. nu. 3. de re scriptis. fo. 48.
- 6 **M**omine bonorum venit ius patronatus. in .c. ex literis. nu. 12. de iure patro. fo. 191.
- 6 **M**omine ecclesiarum venit ecclesia cathedralis quoniam iura indistincte loquuntur de ecclesiis 7 hoc in favorabilibus secus in odiosis. in .c. cum super. nu. 2. de sepul. fo. 136.
- 2 **M**omine mortis venit excommunicatio. in .c. h. nu. 4. de maiestate 7 obedi. fo. 125.
- 8 **M**omine electionis an veniat postulatio. Ant. in .c. post translationem. nu. 5. de renun. fo. 30.
- 7 **M**omine partis venit medietas. in .c. super eo. nu. 3. de eo qui cognoscit. con. san. fo. 29.
- 7 **M**omine clericorum veniunt canonici. in .c. cum tibi. nu. 1. 3. 4. 5. de verb. signi. fo. 200.
- 7 **M**omine clericorum venit omnis persona in totum translata in obsequium divinum. in .c. de monialibus. nu. 2. de senten. exc. fo. 190.
- M**omine monachorum veniunt moniales. ibid.
- 2 **M**omine comitum an veniant comites palatini. in .c. legebatur. nu. 3. de maio. 7 obe. fo. 125.
- 2 **M**omine prelatorum veniunt abbates. in .c. h. nu. 2. de iudicis. fo. 8.
- 6 **M**omine sacerdotis in materia odiosa venit tamen presbyter. in materia vero favorabili veniunt omnes constituti in sacris. in .c. h. nu. 2. de coha. clerico 7 mulier. fo. 10.
- M**omine clericorum veniunt in quacunque dignitate constituti in materia favorabili. ibid. nu. 5.
- 6 **M**omine beneficiorum in materia stricta comprehenduntur tantum beneficia simplicia 7 non curata vel dignitates. in .c. fina. nu. 4. de concess. preben. fo. 63.
- 2 **M**omine clericorum veniunt omnes in ordinibus sacris constituti. Ant. in .c. clericos. nu. 1. de offi. vica. fo. 71.
- 7 **M**omine monialium non venit abbatissa vel priorissa vel aliter prelati. in .c. quoniam. nu. 1. de simo. fo. 89.
- M**omine monialium non veniunt monachi. ibi. nu. 2.
- 3 **M**omine populi non veniunt clerici. in .c. cum non ab homine. nu. 21. de iudi. fo. 27.
- 2 **M**omine sententie venit etiam interlocutoria ubi non surgit absurditas. in .c. causam. nu. 3. de offi. deleg. fo. 81.
- 3 **M**omine fructuum veniunt pensiones domorum. in .c. granis. nu. 3. de resti. spo. fo. 177.
- 1 **M**omine ecclesiarum an veniant monasteria vel alia loca pia. in .c. 2. nu. 1. de consuetu. fo. 92.
- C**onstitutus. Vide plenissime per dominum meum Barba. 7 Abb. in capitulo finali. de test. 7 Jo. an. in capitulo primo 7 secundo. de integ. re. stitutio. lib. vi. 7 in .c. grandi. de supplen. neglig. prelatorum. eodem. li. 7 ibi Jo. an. de fantu. 7 alios: 7 per docto. in l. omnia privilegia. C. de episcopis 7 clericis. 7 Hostien. in in .c. conquestus. de foro competenti. Abbas. in capitulo accedentibus. de privileg. scribentes in capitulo. de quarta. de prescrip. Bald. in aut. licentia. C. de episcopis 7 cleri. Ang. in aut. de ali. 7 empbi. 7 si nunc quidam. Bal. in l. si quis ad declinadam. C. de episcopis. cleri. Archidia. xvij. q. iij. c. diffiniuit. 7 Bal. in aut. hoc ius porrectum. §. de sacro. sanc. eccle. Inno. in .c. cum ad sedem. de restitu. spolia. 7 ibi abbas. 7 vide eundem Abba. in .c. cum sit generale. de foro competenti. Pet. de ancha. in clemen. dispendiosam. de iudi. 7 in cle. j. de integ. resti. 7 in cle. cam. de cle. 7 Dau. in d. clem. dispendiosam. 7 in dicta clementina. constitutionem. Lap. in .c. j. §. hec autem. de electio. lib. vi. Domi. de san. Semi. in dicto. c. grandi. 7 in .c. sciant cuncti. 7 in .c. generali. de electio. li. vi. 7 super hoc distinguas hoc modo aut materia in qua proferri est proportionabilis alteri eorum 7 tunc id comprehenditur cui proportionatur unde appellatione monasterii comprehenditur ecclesia secularis tantum. ut est casus secundum intellectum glo. in .c. memini. xvi. q. vij. 7 no. glo. pe. in cle. j. de elec. 7 sic econverso appellatione ecclesie comprehenditur monasterium tamen. ut est text. de cess. quanto. aut materia est equaliter proportio-

- nabilis. 7 tunc aut proferitur in materia stricta 7 appellatione ecclesiarum non includuntur monasteria. quia de propria significatione vocabuli unum differt ab altero 7 ideo monasteriorum appellatione in materia stricta non comprehenduntur ecclesie seculares. ut no. glo. in d. clem. j. in ver. monasterii. q. 2. proprie sumendo monasterium non includit secularem ecclesiam. ut no. Archidia. x. q. j. sic appellatione ecclesiarum non comprehenduntur monasteria. 7 ita posset intelligi text. in d. c. grandi. 7 in d. c. h. de consue. 7 de elec. c. sciant cuncti. aut proferitur in materia larga. 7 tunc appellatione ecclesiarum comprehenduntur etiam monasteria. 7 ita posset intelligi iura que allegat Jo. an. in .c. Jo. de reg. 7 in d. c. gradi. ubi ita distinguit Domi. de sancto Semi. post alios.
- 6 **M**omine ecclesiarum provincie veniunt ecclesie exempte. in .c. pro illo. n. 6. de preben. fo. 32.
- 6 **M**omine mortis an veniat civilis an naturalis. in .c. nisi esset. n. 11. de preben. fo. 31.
- 5 **M**omine rei vel bonorum veniunt iura 7 actiones. in .c. si. nu. 17. de prescrip. fo. 45.
- 7 **M**omine nepotum veniunt filii fratris vel sororis. in ca. tua nos. nu. 2. de consan. 7 affi. fo. 33.
- 5 **M**omine processus an veniat sententia. in .c. cu. 7. 7. 21. nu. 5. de re iudicata. fo. 76.
- 4 **M**omine partium veniunt testes 7 confessiones legitimorum documentorum in .c. quoniam. nu. 38. de proba. fo. 31.
- 7 **M**omine clericorum veniunt canonici. in .c. ad abolendam. nu. 9. de here. fo. 101.
- 2 **M**omine monachorum an veniunt canonici regulares. Ant. in .c. h. nu. 1. de sup. negli. prela. fo. 34.
- 6 **M**omine alienationis quid contineatur. in .c. nulli. nu. 1. 4. 7. 13. de rebus eccle. alie. fo. 74.
- M**omine immobilium venit res mobilis destinata pro immobili. ibi. n. 2.
- M**omine mobiliu vel immobilium an veniant iura 7 actiones. ibi. nu. 9.
- M**omine reru mobiliu vel immobilium an veniant servitutes. ibi. nu. 10.
- M**omine reru immobilium veniunt annui redditus. ibid.
- 6 **M**omine uxoris continetur illa cum qua facta est copula carnalis: 7 illa que per verba de futuro est desponsata. in .c. j. nu. 5. de cleri. coniuga. f. 14.
- 7 **M**omine divinum officium venit baptisma 7 penitentia. in .c. non est. nu. 5. de sponsa. fo. 6.
- 7 **M**omine monachorum venit abbas quia per abbatiam non desinit esse monachus 7 hoc procedit in favorabilibus. secus in odiosis. in .c. mandato. nu. 1. 7. 2. de simo. fo. 91.
- M**omine scholarium venit rector. quia per rectoratum non desinit esse scholaris secus in materia odiosa. ibi.
- M**omine beneficiorum non veniunt dignitates vel rectorie. ibi. nu. 2.
- M**omine ecclesie parochialis in materia odiosa non venit ecclesia parochialis collegiata. ibi. nu. 4.
- 6 **M**omine regularium vel religiosorum non veniunt fratres vel sorores tertii ordinis sancti Gracisci 7 hoc in odiosis. secus in favorabilibus. in rubri. nu. 2. de reg. fo. 155.
- M**omine religiosorum an veniant rectores hospitalium portantes certum habitum vel vestem certi coloris 7 gaudent privilegio fori. ibi. nu. 4.
- 6 **M**omine clericorum veniunt monachi in favorabilibus. secus in odiosis. conversi vero nunquam veniunt. in .c. j. nu. 7. ne cle. vel mona. fo. 235.
- M**omine ecclesiarum an veniant monasteria. remissive. ibid.
- M**omine scholarium non comprehenduntur doctores etiam in materia favorabili. secus in actu individuo. in proe. Greg. nu. 4. 3. 9. fo. 9.
- M**omine clerici quandoque intelligitur de capitulo ecclesie cathedralis in .c. cum apostolica. nu. 13. de his que fi. a prela. fo. 70.
- M**omine episcopi non venit capitulum. ibi. nu. 14.
- M**omine sacerdotum veniunt omnes habentes sacrum ordinem. in .c. cum pastoralis. nu. 5. de posthu. fo. 139.
- M**omine fratris venit frater iunctus vinculo sanguinis non autem vinculo civili. in .c. licet. nu. 2. de offi. lega. fo. 107.
- M**omine dignitatis non venit episcopatus in odiosis. in .c. venerabilis. nu. 5. de preben. fo. 48.
- M**omine bladi vel tritici venit omne id quod in terra vel in agro cocturum. in .c. multiplici. nu. 3. de decimis. fo. 140.
- M**omine frumenti venit omne id quod habet aristam sed de communi usu loquendi venit granum solum. ibi.
- M**omine suorum an veniant adherentes. in .c. j. nu. 28. de postula. prela. folio. 109.
- 5 **M**omine clericorum 7 ecclesiarum non veniunt monachi nec monasteria. in .c. j. nu. 3. de institu. fo. 51.
- M**omine sacerdotum veniunt episcopi sed non in materia penali. in .c. non potest. nu. 2. de re iudi. fo. 50.
- M**omine presbyterorum veniunt clerici inferioris ordinis. in .c. j. n. 2. de pig. fo. 92.
- 4 **M**omine sociorum in materia odiosa non veniunt scholares stantes in eadem domo. secus in materia favorabili. in .c. inter dilectos. nu. 18. de fi. de instru. fo. 104.
- M**omine presbyteri venit aliqui episcopi. in .c. scientes. nu. 2. de cens. fo. 199.

**M**omine



## Super Lectu. Banormitani.

- 7 **H**omine heredis quāq̄ veniūt filij legitimi tantū. in. c. nuper a nobis. n. 4. de dona. inter vi. et vro. fo. 51.
- 4 **H**omine legitimorū documentorū veniūt testes et cōfessiōes partium. in. c. quoniam. nu. 38. pe proba. fo. 32.
- C**orsetus. Adde quod acta possunt probari per testes vt dicit glo. in. l. quoties. §. si. ff. de proba. idem gl. in. l. etiā. C. de testibus. et glos. in. l. quoniam. C. de here. **P**au. de cast. conf. §. idem tenet. allegat Inno. et Joā. an. in. d. c. quoniam contra falsam. de proba. idem tenet Ange. in. l. testi um. C. de testi. dummodo acta fuerint deperdita et quod interfuerint actis. et ita dicit intelligendas esse preallegatas gl. idem Bal. in. l. gesta. C. de re iud. et in. l. scire oportet. §. oportet. ff. de excusa tuto. Bart. in. l. etiā et in. l. ne in arbitris. C. de arbi. do. Abb. et do. meus do. And. in. c. qm̄ cōtra falsam. prope finem.
- 2 **H**omine heredis an veniant vsq̄ in infinitum. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 4. de fil. presby. fo. 53.
- 1 **H**omine suspensionis an intelligatur de maiori. in. c. cum dilectus. n. 18. de consu. fo. 100.
- 1 **H**omine dioecesis an veniat ciuitas. in. c. rodulphus. nu. 1. et 5. de rescri. fo. 83.
- H**omine comitatuorū an veniant illi de comitatu. ibi. nu. 7. fo. 78.
- H**omine comitatuorū an veniant ciues. ibi. nu. 7.
- 3 **H**omine clericorum an veniant monachi. in. c. j. nu. 9. de iuramento calumnie. fo. 123.
- H**omine ecclesiarum aliquando veniunt monasteria et non econtra. ibidem.
- 6 **H**omine locationis nō venit nisi locatio cōstitutā in pecunia in materia stricta. in. c. propter. nu. 16. de locato. fo. 87.
- 7 **H**omine oblationū quid veniat. in. c. cum inter vos. nu. 3. de ver. signifi. fo. 204.
- 6 **H**omine ville aliqui cōprehenditur ciuitas licet nō ex proprio signifi cato vocabuli. in. c. venerabili. nu. 1. de censu. fo. 205.
- 6 **H**omine penitentiarum quid veniat. remissive in. c. cum venerabilis. n. 5. de relig. domi. fo. 186.
- 4 **H**omine neptis venit filia fratris ex vsu loquendi qui pretertur proprie significationi vocabuli. in. c. per tuas. nu. 6. de proba. fo. 26.
- 7 **H**omine heredum veniunt extranei nisi aliud voluerit testator vel qm̄ sumus in materia non transmissibili ad extraneos. in. c. in quibusdam. nu. 3. de penis. fo. 172.
- 2 **H**omine propositi qui comprehenduntur. Ant. in. c. ad aures. nu. 4. de tempo. ordi. fo. 37.
- 6 **H**omine membri venit omne membrum habens officium distinctum. in. c. clericis. nu. 3. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 1 **H**omine dignitatis non venit dignitas episcopalis in materia stricta. in. c. cum vintosi. nu. 8. de elec. fo. 145.
- 2 **H**omine dioecesis an veniat ciuitas. in. c. j. nu. 2. de offi. ordi. fo. 110.
- 2 **H**omine monachorum veniūt omnes religiosi regulares etiam canonici regulares nisi ex aliqua qualitate appareat qd̄ intelligatur de monachis tantum. in. c. j. nu. 1. de postu. fo. 138.
- 6 **H**omine domus an veniat porticus. in. c. j. nu. 4. de deci. fo. 143.
- 1 **H**omine studentium comprehenditur doctor in fauorabilibus: secus in odiosis. in. proe. Grego. nu. 6. fo. 3.
- 3 **H**omine cause spiritualis non venit ius patronatus in odiosis: secus in fauorabilibus. in. c. j. nu. 5. et 7. de iura. calum. fo. 125.
- 2 **H**omine famulorum comprehenduntur serui. Anto. in. c. de famulis. n. 1. de ser. non ordi. fo. 58.
- H**omine ecclesie continetur prelatus. ibi. nu. 2.
- 2 **H**omine religiosorum an veniant clerici seculares. in. c. dilecta. nu. 4. de maio. et obe. fo. 128.
- 2 **H**omine religiosorum an veniant isti milites gaudentes et isti de tertio ordine sancti Francisci. Ant. in. c. j. nume. 6. de obligatis ad ratiocinia. fo. 59.
- 3 **H**omine cautionis quid veniat siue simpliciter siue sufficienter fuerit postulata. in. c. ex transmissa. nu. 6. de resti. spo. fo. 173.
- 6 **H**omine capituli an et quando veniat prelatus. in. c. post electionem. n. 8. et nu. 9. de conces. preben. fo. 59.
- 6 **H**omine sacerdotis an veniant clerici in sacris vel minoribus cōstituti in. c. clericis. nu. 8. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 6 **H**omine obuentionū vel oblationū quid veniat. in. c. ad audientiam. nu. 14. et 15. de eccle. edificandis. fo. 220.
- 1 **H**omine beneficiorū nō veniūt stricte habentes canonicatus sine prebenda. in. c. in nostra. nu. 1. de rescrip. fo. 80.
- 9 **H**omine agricultoris venit etiam hortulanus. in. c. ex parte. nu. 2. de decimis. fo. 149.
- 1 **H**omine clericorū regulariter nō veniūt canonici. in. c. bone memorie. el. j. nu. 2. de postu. prela. fo. 111.
- 3 **H**omine mercatorū qui veniāt. in. c. j. nu. 33. de iudi. fo. 7.
- 2 **H**omine excessus continetur delictū in committēdo. Anto. in. c. j. nu. 3. de sup. negli. prela. fo. 34.
- 6 **H**omine dignitatis nō venit episcopatus in odiosis: secus in fauorabilibus. in. c. dilectus filius. nu. 1. de conces. prebē. fo. 62.

- 5 **H**omine sanguinis venit modicū sanguinis nisi dicatur effusio sanguinis. in. c. proposuisti. nu. 3. de cōse. eccle. vel al. fo. 207.
  - 3 **H**omine officij ordinarij nō venit inquisitio in materia stricta. in. rubri. nu. 3. de iudi. fo. 2.
  - H**omine fratrum an veniat prior. in. c. cum olim. nu. 5. de re iudicata. fo. 110.
  - 6 **H**omine ecclesie venit illa que nōdum est cōsecrata. in. c. ecclesie. nu. 2. et 4. de immu. eccle. fo. 234.
  - 5 **H**omine ciuitū veniūt clerici et ibi beneficiati et omnia collegia ciuitatis. in. c. cū causa. nu. 4. de re iudi. fo. 55.
  - 7 **H**omine legis venit cōsuetudo. in. c. j. nu. 2. de spōsa. fo. 2.
  - 6 **H**omine rei nō veniūt iura et actiones. in. c. qz monasteriū. nu. 3. de relig. domi. fo. 184.
  - 3 **H**omine fratrum nō veniunt monachi in statutis odiosis. in. c. causam que el. j. nu. 2. de iudi. fo. 23.
  - 6 **H**omine armorum non venit cultellus paruus aptus ad incidēdum panem et moderādum pennas. in. c. j. nu. 7. de vita et honestate clericorum. folio. 3.
- C**orsetus. Que veniant appellatione armorum. vide tex. in. l. armorum appellatione. ff. de verb. signifi. et insti. de interdi. in. §. qui autem. et quod no. in. c. quorundam. de iude. et in. c. si perfodiens. de homi. et quod no. **P**aulus et docto. in. clemen. ne in agro. de statu. mona. et ff. de publi. iul. item. l. cornelia. et de vi publi. l. armatos. et de vi et vi arma. l. idem. §. C. que res expo. non possunt. l. §. et ibi per Albe. de ro. conclude quod appellatione armorum veniunt fustes ligna et lapides. et ita precedunt glo. in. d. capi. si per fodiens. et in dicto. c. ita quorundam. quod intellige larga significatione prout habetur in dicta. l. armorum appellatione. stricte vero non veniunt nisi ea que naturaliter sunt inuenta ad offendendū. casus est in. l. si pignore. §. furē de furtis. et ibi per Bartol. et Ang. Are. ti. institutio. de publi. iudi. §. item lex cornelia. Barto. in. l. j. ff. ad legem iuliam. de vi publi. dixit quod appellatione armorum nō venit gladius ad preparandas penas. glo. est singu. in. aut. de arm. in. §. pesi. columna. vi. de qua Ange. fecit festum in. d. l. si pignore. et in dicto. §. penultimo. et in dicta. l. j. nec venit etiam pelta id est bucculium. Barto. in loco extraneo. in. l. pediculis. §. argento. ff. de auro et argento legato. vbi dicit qd̄ vbiunque quis vteretur armis defensibilibus ad offendendum veni rent appellatione armorum et sic pelta: quod tene menti pro limitatione limitationis. scilicet quod appellatione armorum non veniunt arma defensibilia: quia illud verum nisi vtaris eis ad nocendum. secus si ad defendendum. vt dicit Bartol. in dicta. l. prima. et in. l. si seruus. C. de his qui ad ecclesi. consu. Soli. de montelaud. in dicta clemen. ne in agro. in verbo arma. dixit quod prohibitum est monachis portare arma. monachi in porta tenent lapides et gladium attendi debet secundum eum ad quam fidem tenent ibi an ad pennas et pro defensione an ad aliud et alio modo. Adde Glo. de sancto Petro. in. l. si seruus seruum. ff. ad legem aquil. referentem Lu. ro. dicentem quod Joan. in suis reportatis gloss. dicte clemen. ne in agro. in ver. arma. singulariter notabat quod illud quod dicitur appellatione armorum continentur lapides et illud procedit post factum maleficium. secus autem dicit esse ante factum et commissum: quia tunc non continentur quod facit ad statuta facientia mentionem de armis puta si quis fuerit inuentus cum armis: et subdit do. Glo. quod statutum non habet locum in paruis armis puta in moderatorio. per glo. in rubri. C. de fabri. lib. xi. et in. aut. de ar. §. penul. facit qd̄ voluit Bald. in. l. penul. alias fina. C. de edi. ad. et do. Glo. in. l. ex hac lege. ff. si quadru. pau. fecisse dicatur. Item predictum statutum non habet locum in calcaribus. textus est notabi. in. clemen. ne in agro. §. j. iun. cto. §. prefate. et ibi glo. de statu monacho. nam appellatione armorum calcaria non continentur: vt ibi maxime quando quis venit de foris ad claustrum non animo tenendi. Adde etiam quod appellatione armorum continentur dentes: vt est tex. notabi. in. c. noli. de peni. dist. prima. sed Bar. consultat in consilio suo incipien. statuto ciuitatis canetur. vbi dicit quod statutum puniens vulnerantem cum armis non habet locus in vulnerante cum dentibus: quia armorum appellatione dentes non continentur. Sed salua ipsum quia loquitur de communi vsu loquens di qui semper debet inspicere. vt in. l. labeo. §. idem tubero. ff. de sup. lega. et in capi. ex literis. el. j. de sponsa. cum simil. de quo vsu non videtur quod appellatione armorum contineantur dentes. secus autem si de iure communi. vt in capi. noli. vel dic hoc procedere in larga significatione: secus in stricta: quo casu procedit doctrina Barto. et qualiter puniatur rusticus. vide textum in capi. j. §. si quis rusticus. de pace tenenda et vio. eius. vbi etiam notatur per illum textum: an licitum sit equitanti per ciuitatem arma ad sellam equi portare: et ibi gloss. dicit quod ille qui portat arma vetita debet perdere arma. et ille qui portat arma presumitur habere animum malum nisi portaret ea alligata. et ibi Bald. dicit illam glo. esse in. §. seq. Item not. quod licitum est portare arma vt quis defendat se a latrone. vt ibi dicit Bal. et glossa. in. d. c. clerici. Item not. quod ad palatium communis Florentie quod est in italia magne excellentie: nemo potest portare arma sicut nec ad palatium comitis. ita concludit Bal. in. d. §. si quis rusticus. et §. si quis alium eiusdem. c. tene menti tex. quod quis pilans capillos ponitur pena. x. librarum applicandarū de



# Repertorium singularium materiarum

- ture cōmuni parti offēse in.rr.libris auri applicandis. fisco. ita singu-  
lariter dixit do. Gloria. in. d. l. si seruus seruū. 7 quo ad primum vide gl.  
in. c. clerici. xxiij. q. vi. Jo. de lig. 7 alios in. d. cle. ne in agro. 7 an clericus  
debeat uinare papā cū armis. vide do. Abba. in. c. ego. 7 de iureiuran. 7  
vide glo. in. c. sciscitaris. vñ. q. i. 7 vide Jo. de ana. in. d. c. ita quorūdam. in  
gl. ij. 7 in. ij. col. de iude.
- 7 Nomine rerū veniūt etiā incorporalia. in. c. i. nu. 1. de reg. iu. fo. 206.  
Nomine cōtractus an veniat cōtractus matrimonij. ibid. nu. 4.
- 7 Nomine monachorū an veniat abbas. in. c. vniuersitatis. n. 12. de sentē.  
excom. fo. 186.
- 4 Nomine vxoris an veniat illa cū qua cōtractum est matrimonium per  
verba de presenti 7 non est traducta ad domū nec carnaliter cognita. in  
c. tertio loco. nu. 5. de presum. fo. 121.
- 6 Nomine liberorum an veniant bastardi. remittit. in. c. raynaldus. n. 21.  
de testa. fo. 128.
- 4 Nomine romane ecclesie an veniant cardinales 7 papa. in. c. ego. 7 nu.  
1. de testa. fo. 129.  
Nomine membri quid veniat. ibi. nu. 2.
- 7 Nomine degradationis venit aliqui dispositio. in. c. ad audientiam. n. 2.  
de cri. fal. fo. 132.
- 6 Nomine laicorum veniūt reges 7 imperatores. in. c. tua. nu. 2. de decr.  
mā. fo. 150.
- 1 Nomine beneficij nō venit annua pensio. in. c. ad audientiam. n. 1. de rescri.  
ptis. fo. 78.
- 2 Nomine prelatorū etiā comprehenduntur inferiores episcopo. An. in  
c. si. nu. 1. de cleri. pere. fo. 65.
- 4 Nomine sententie venit diffinitua. in. c. cū olim. nu. 8. de testi. fo. 66.
- 6 Nomine clericorū quid veniat. in rubri. nu. 4. de vita 7 honestate cleri-  
corum. fo. 2.  
Nomine vbis quāq; sola comprehenditur ciuitas 7 appellatione paro-  
chie diocesis. Ant. in. c. j. nu. 2. de offi. archi. fo. 63.
- 7 Nomine prelatorum venit archidiaconus. in. c. j. nu. 2. de eo qui furt. or-  
di. rece. fo. 143.
- 2 Nomine arbitrorū veniūt etiā arbitratōres nisi in eis detur ratio diuer-  
sitatis. in. c. vno delegatorū. nu. 4. de offi. deleg. fo. 104.
- 1 Nomine iuris venit cōsuetudo 7 statuta. in. c. cū nobis. nu. 6. de electio.  
fo. 135.
- 6 Nomine legentium an veniāt scholares. in. c. nō magno. n. 3. ne cleri. vel  
mona. fo. 237.
- 2 Nomine prelatorū veniūt nō solum superiores sed etiā inferiores habē-  
tes iurisdictionē. in. c. cū ab ecclesiariū. nu. 1. de offi. ordi. fo. 111.
- 7 Nomine patris veniūt omnes ascēdētes in lata significatione nō autem  
de propria significatione. in. c. nam 7 ex. numero. 1. 3. 7 4. de verb. signifi.  
fo. 197.
- 2 Nomine paruulorū comprehenduntur minores. xiiij. ann. Ant. in. c. inde  
corum. nu. 1. 7. 2. de etate 7 qualita. fo. 43.
- 7 Nomine fratris veniūt omnes christiani 7 vnum partē habēt. f. deum.  
in. c. gaudemus. nu. 4. de duor. fo. 49.
- 2 Nomine sacerdotū an veniāt clerici vel ecōtra. Ant. in. c. si. nu. 1. de tem-  
po. ordi. fo. 40.
- 2 Nomine ecclesie an 7 qñ veniat alia ecclesia vltra cathedralem. An. in. c.  
j. nu. 1. de autho. 7 vsu pal. fo. 21.
- 6 Nomen matrimonij aliqui intelligitur de cōsummato 7 aliqui nō secūdu  
subiectam materiam in. c. verū. nu. 7. de cōuer. cōiu. fo. 165.
- 6 Nōie presbyterian veniat ep̄s. in. c. presbyter. nu. 2. de pecu. cle. fo. 109.
- 2 Nōie ecclesie an veniat cathedralis tñ. in. c. j. nu. 3. de au. 7 vsu pal. fo. 7.  
Nomine diocesis an cōprehendatur prouincia. ibi. nu. 9.
- 6 Nomine ecclesie venit in materia fauorabili basilica que est ecclesia non  
cōsecrata. in. c. si. nu. 2. de cōsecra. eccle. vel alta. fo. 208.
- 4 Nomine actorū venit sentētia. in. c. qñ. nu. 5. de proba. fo. 27.
- 6 Nomine clericorū veniūt clerici cuiuscūq; ordinis in fauoribus in odio  
fis se remittit in. c. ij. nu. 2. de prebē. fo. 23.
- 6 Nomine dignitatis nō venit episcopatus in materia odiosa. in. c. cū no-  
stris. nu. 4. de cōcel. preben. fo. 58.
- 1 Nomine sententie nō venit laudū in materia restringibili. in. c. j. nu. 2. de  
arbi. fo. 167.
- 2 Nomine eunuchi veniūt tā castrati a natiuitate q̄ nō a natiuitate. An.  
in. c. ex parte. nu. 3. de corpore vitiat. fo. 61.
- 1 **Nomina** verbalia habent duplicē significationē. f. actiuam 7  
passiuam. in rubri. nu. 2. de elec. fo. 117.
- 2 Nomina debitorū an possint emi minori pretio q̄ sit in ipsorū exactione.  
in. c. ex parte. nu. 6. de alie. iudi. mut. cau. fac. fo. 166.
- 1 Nomina propria deberent emi magno pretio si venderentur. in proe.  
Grego. nu. 7. fo. 6.  
Nominis proprii mutatio voluntaria in seruo prohibetur in libero ser-  
cus cessante dolo. ibi. nu. 9.  
Nomen appellatiuū seu impositū ab euentu durat durāte potētia a ha-  
bitu nō omnino remoto. ibi. nu. 11. 7. 12. fo. 6.
- 6 Nomina verbalia ex quot actibus verificētur. in. c. clerici. nu. 11. de vita  
7 honesta. cleri. fo. 8.
- Nomē propriū alicuius si requirit in aliquo actu sufficit exprimat per  
euidēs appellatiuum maxime qñ propriū sciri nō potest. in. c. ij. nu. 49.  
de ordi. cog. fo. 148.
- Nomē pape in terris ecclesie 7 imperatoris in terris imperij 7 in tempo-  
ralibus si nō inferatur in instrumento instrumentū corrumpit nisi aliud in-  
ducat consuetudo. in proe. Greg. nu. 14. 15. fo. 7.
- 7 Nomē si dolo mutatur per cōtrahentē in propria persona nō vitiat cō-  
tractus ex quo de corpore cōstat. in. c. tua nos. nu. 3. 6. de sponsa. fo. 10.  
Nomē collectiuum pōt adiūgi verbo pluralis numeri. in. c. significau-  
runt. nu. 2. de excep. fo. 16.
- 6 Nominatim expressi in penalibus dicuntur illi qui nomine proprio vel  
perindubitatas circumstantias exprimuntur scilicet qñ pena incurrit ipso  
iure. secus qñ incurritur pena ipso facto. in. c. in lateranēsi. nu. 7. de pre-  
ben. fo. 46.
- 4 Nominatio 7 cōis reputatio excludūt nominantē dicentē contrariū etiā  
cum iuramento. in. c. per tuas. nu. 9. de proba. fo. 26.  
Nominatio nō acquirit aliquod ius nominato 7 quoduplex sit. in. c. qd  
ficut. 6. super. eo. nu. 1. de elec. fo. 148.
- 1 Nominatio non acquirit aliquod ius nominato. in. c. auditis. nume. 1. de  
elec. fo. 149.
- 1 Nominatus primo presumitur dignior. in. c. cū dilecta. nu. 4. de rescri.  
fo. 66.
- 3 Nominatus in iudicio debet citari. in. c. verū. nu. 4. de foro competent.  
fo. 63.
- 5 Nominatus in iudicio si in termino sibi dato nō cōparet. nō per hoc pri-  
uatur iure suo. in. c. cum super. nu. 23. de re iudi. fo. 68.  
Iudicium cōtra aduocatum an preiudicet parti principali vocate 7 pre-  
senti. ibi. nu. 24.
- 2 Nominis proprii expressio in materia concernēte dignitatem facit dis-  
positionem realem priuilegia cōcessa prelato acquiruntur dignitati. in  
c. i. nu. 2. de transla. episc. fo. 2.
- 1 Primo nominatus presumitur magis dilectus 7 dignus. in. c. sedes ap-  
ostolica. nu. 5. de rescrip. fo. 57.  
Nominatio sola incidēt facta an cōstituatur quē in quasi possessiōe filia-  
tionis donec cōtrariū probetur qñ sit in actu qui magis cōuenit filio q̄  
extraneo. in. c. per tuas. nu. 6. 7. 8. de proba. fo. 26.
- Corse. doctor excel. Tu aduerte quod Bart. in. l. j. §. iulianus. ff. de lib.  
agno. notāter tenet. quod sic etiam in nato extra domum. ar. l. quidem. ff.  
de probati. 7 videtur eum sequi do. Anto. in. d. c. per tuas. de probatio.  
quod tamen dictum Abba. in. d. c. per tuas. vbi supra non credit proce-  
dere. per tex. in cle. si summus pontifex. in. ij. respōso. de sentē. excō. 7 opt.  
Abb. videtur sequi. do. meus Barba. in. d. c. per tuas. sed do. Fran. are.  
ibi videtur sequi opi. Barto. 7 domini An. per text. in. l. j. §. ad questio-  
nem. ff. de questio. nō obstat. tex. in. d. cle. si sumus. quia nominatio cum  
tractu probat in preiudicium tractantis sed non ad preiudicium tertij.  
nam si ex assertiōe summi pōtēstis probaretur aliquis esse prelatus hoc  
preiudicaret ecclesie vel tertio. vnde dicit tex. in. ca. ex ore. de bis que fi. a  
ma. par. capi. vbi nō. quod si aliquis tractat aliquem vt prelatus presu-  
mitur cōtra ipsum pro prelatura. pōderat etiam text. in. cap. licet ex qua-  
dam. de testa. quod quāuis tractatus duorum qui se habent pro cōsan-  
guineis probet ad eorum preiudicium tamen non probat preiudicium  
descendentium ex eis nisi aliud concurrat. 7 sic concludit quod si aliquis  
nominatur filius in actu proportionabili soli filio tunc per talem nomi-  
nationem probatur filiatio. per. d. l. j. §. ad questionem. 7 ita ibi residet in  
vñ. co. Ego pro opi. Abba. adduco tex. in. l. i. de adop. in fin. vbi si domi-  
nus actis interuenientibus nominauerit seruū filium suū licet cōsti-  
tuatur liber tamen per hoc non acquirit ius filiationis nec sufficit hoc  
ad accipiendum ius filij. 7 tamen prima facie videretur quod illa verba  
prolata in iudicio. veni huc fili mi. deberent operari omnem effectum nō  
solum libertatis sed etiam filiationis 7 tamen contrarium ibi deciditur  
tamen iudicio meo opi. Barto. 7 Anto. posset procedere vbi ex euiden-  
tissimis cōiecturis apparet testatorem seu nominantem hoc voluisse in  
tali actu proportionabili magis filio quam extraneo per iura allegata  
per eos. 7 argu. eorum que nō. in. c. per tuas. qui filij sint legi. alias in du-  
bio procederet opi. Abb. quia verba generalia 7 simpliciter prolata nō  
obligāt. c. cū venissent. de inst. 7 no. in. l. si rufinus. C. de test. mili. cū talia  
verba aliqui dicantur ad complacentiā. Nec. ob. d. §. si. q. cum ibi posset  
agi de preiudicio aliorū debemus interpretari verbū vt minus ledat 7 su-  
fficit vt aliquid operetur. f. libertatē 7 nō ius filiationis. Itē qñ ibi nō su-  
mus in actu proportionabili magis filio secundū opi. Bar.
- 3 Nominatio facta in iudicio de domino habet locum etiam si sit petita  
res mobilis. in. fi. §. in alijs. nu. 2. 7 vt lit. non contest. fo. 118.  
Nominatio an possit fieri in iudicio de domino si nominans habet ali-  
quod ius in re. ibi. nu. 23.  
Nominatio debet fieri ante litem contestatam. ibi. nu. 24. fo. 119.  
Nominatio si est facta in iudicio valet processus contra illum qui non  
nominauit non contra dominū. ibi. nu. 25.  
Nominatio per quē debet notificari nominato. ibi. nu. 27.  
Nominas aliquē in iudicio nō iurat de calūnia. ibi. nu. 32. fo. 120.  
Nominans aliquem in iudicio an debeat probare se possidere nomi-  
ne nomi



## Super Lectu. Banormitani.

- ne nominati. ibi. nu. 46.  
 Nominatio nō habet locum in iuribus incorporalibus. ibi. nu. 50.  
 Nominatio habet locū etiam qñ agitur possessio. ibi. nu. 51.  
 Non refert an aliquid publice vel occulte fiat in his que concer  
 nūt publicā vtilitatem. in. c. intelleximus. nu. 13. de iudi. f. 23.  
 4 Notarius an possit per aliū scribere instrumentum et postea  
 se subscribere. i. c. iter dilectos. n. 7. de fi. istr. f. 103.  
 6 Notarius nō debet se rogare de aliquo qđ venit in cōmodū suū. in. c.  
 fraternitati. nu. 8. de cleri. non refi. fo. 19.  
 4 Notarius tenetur edere instrumēta cōia propter materiā que in eis  
 continetur. in. c. j. nu. 10. de proba. fo. 3.  
 3 Notarij habent iurisdictionem ordinariam inter consentientes tantum  
 inde est qđ precipiunt per guarentigiam. in. c. d. 7. S. nu. 4. de offic.  
 delega.  
 1 Notarius pōt alteri stipulari et ei acquirere citra aliquam cessionem li  
 cet in vno casu secus sit in proc. Greg. nu. 22. fo. 8.  
 7 Notarius damnatus de falso an et qñ possit se rogare de instrumentis  
 cōficiendis. in. c. fraternitatis. nu. 5. de bere. fo. 100.  
 Notarius excōdicatus an possit conficere instrumenta et ab eo cōfecta an  
 teneant. ibi.  
 4 Notarius a quibus debet esse rogatus vt instrumentum valeat. in. c. j.  
 nu. 4. de fide instr. fo. 95.  
 Notarius qualiter debeat esse rogatus. ibi. nu. 5. fo. 96.  
 Notarius an teneatur scire iura. ibi. nu. 7.  
 4 Notarius vnus sufficit qđ exemplat et nō requiruntur plures. in. c. fi. nu.  
 4. de fide instr. fo. 114.  
 6 Notario afferenti instrumento aliquid se fecisse nō creditur et nam cre  
 ditur notario in eo quod est gestum corā eo non id quod ipse gessit. in  
 c. cum causam. nu. 12. de emp. et vendi. fo. 85.  
 5 Notarius si cōdemnatur de falso instrumento non preiudicat illi ad cas  
 us instantiam fuit factum instrumentum. in. c. quamuis. nu. 26. de re iu  
 dicata. fo. 83.  
 6 Notarius causa delegante debet habere salarium: secus si est notarius  
 ordinarij cui est delegata causa in. c. cum ab omni. nu. 15. de vita et bone.  
 cleri. fo. 6.  
 7 Notarius siue sacerdos qui semper pro talibus habiti sunt si moveatur  
 questio qđ non sit notarius vel sacerdos quid agendum. in. c. fin. nu. 6. de  
 eo qui fur. ordi. rece. fo. 142.  
 5 Notarius presumitur bene et diligenter exercere officium suū et nō pre  
 sumitur aliud scribere nisi id quod testes dicunt. in. c. ad audientiam. nu. 9.  
 de prescri. fo. 31.  
 6 Notario afferenti hoc esse factum nomine vniuersitatis ei an credatur.  
 in. c. quanto. nu. 7. de his que fi. a prela. fo. 66.  
 Notarius inscribens instrumentum falsum quo casu puniatur pena fal  
 si. ibi. nu. 8.  
 4 Notarius attestatur tantū de duobus de visu et auditu. in. c. cū cām. el. j.  
 nu. 11. de testi. fo. 70.  
 Notarius non potest cōficere instrumentū de facto suo: sed de eo qđ fa  
 ciunt partes. ibi. nu. 12.  
 5 Notarius qui in depositione testiū scripsit talis inratus et facit fidem  
 quod talis testis iurauit. in. c. sicut nobis. nu. 18. de re iudicata. fo. 66.  
 1 Notarius in actibus spiritualibus non requiritur qđ sit clericus: nisi in  
 aliquibus. in. c. qđ propter. nu. 10. de elec. fo. 163.  
 6 Notarius cōstitutus per statutū loci pōt inter subditos in alio territo  
 rio instrumenta conficere. in. c. sicut te. numero. 14. ne cleri. vel mona. fo.  
 eli. 240.  
 6 Notarius si instrumēto asserit quid fore factū ab omnibus de collegio  
 creditur sibi, dicenti cōtrarium incūbit onus pbādī. in. c. inter dilectos.  
 nu. 2. de dona. fo. 106.  
 7 Notarius episcopi an licite accipiat aliquid temporale citra peccatū si  
 monie eo qđ scribit clericos ordinatos. in. c. j. nu. 3. de simo. fo. 76.  
 6 Notarius creatus a laico saltē de consuetudine potest cōficere instrumē  
 ta in terris ecclesie etiā in spiritualibus. in. c. sicut te. nu. 12. ne cle. vel mo.  
 fo. 240.  
 4 Notarius vnus ad hoc vt publice instrumentū de quo fuit rogatus a  
 lius notarius que requiratur. in. c. cū. d. nu. 1. de fide instr. fo. 112.  
 Notarius quomodo publicabit rogationes mortui si abbreviate sunt  
 scripte per dictionem et. ibi. nu. 5. fo. 113.  
 Notarij subscriptionis forma qui publicat rogationes alterius. ibidē.  
 nume. 6.  
 Notarius an possit cōficere instrumentum extra territorium illius qui  
 ipsum cōstituit notarium. ibi. nu. 9.  
 Notarius an per aliū possit conficere instrumentum. ibi. nu. 10. fo. 112.  
 2 Notarius debet deponere de his que percipit sensu corporeo non autē  
 iudicio intellectus, et idem in teste. in. c. vnico. nu. 8. de syndi. fo. 148.  
 4 Notarius an possit abradere instrumentū. in. c. ex literis. nu. 3. de fide in  
 strumen. fo. 99.  
 4 Notarius mandato iudicis debet scribere vacillationē. in. c. quoniā. nu.  
 36. de proba. fo. 31.  
 2 Notarius nō potest facere fidem de eo de quo nō est rogatus, sed de p

- ductione corā eo facta sic. in. c. cū in iure. nu. 6. de offi. deleg. fo. 95.  
 Notario afferenti in actis talem esse procuratorem talis nō adhibetur  
 des nisi de mādato ipse fuit rogatus. ibi. nu. 9.  
 7 Notoria ponuntur nulla monitione promissa. in. c. illud. nu. 3.  
 de cle. excom. fo. 140.  
 3 Notorium facti fit per confessionem vel probationes in iudicio admissas,  
 notorietas iuris que fit. in. c. in literis. nu. 29. de restitutione spoliato  
 rum. fo. 171.  
 1 Notorium pōt appellari postqđ est conclusum in causa. in. c. vndum. el.  
 j. nu. 7. de elec. fo. 140.  
 6 Notorium iuris vel facti an requirat probationem an quam. in. c. vestra  
 nu. 19. de coha. cle. et mu. fo. 13.  
 5 In notorijs quis potest esse iudex in facto proprio quando pena venit  
 terminanda a iure. secus si ab ipso iudice. in. c. proposuit. nu. 8. de appel.  
 fo. 101.  
 2 Notoriū dicitur omne id quod est in iudicio probatum. in. c. fi. nu. 7. de tē  
 po. ordi. fo. 41.  
 7 Notoriū probatur ex eo quod omnes de vicinio sciunt. in. c. cū dilectus  
 nu. 6. de purga. cano. fo. 164.  
 3 Notorium non inficitur ex sola negatione. in. c. si clericus. nu. 4. de foro  
 compe. fo. 60.  
 Notorium pōt opponi a iudice licet opponatur a parte ibi.  
 Notorietas excusat quem ab onere probandi. ibi. nu. 11.  
 5 Notoriū vel publicū presumitur qđ quis sciat nisi ille probet se in tali lo  
 co fuisse quod verisimiliter potuit ignorare. in. c. pastoralis. nu. 7. de exce  
 ptio. fo. 5.  
 5 Notoria non debet iudex pati deducti in iudicium. in. c. interposita. n. 6.  
 de appel. fo. 137.  
 2 Notoria non erigunt cause cognitionem. in. c. nouit. nu. 3. de offic. lega.  
 folio. 108.  
 3 Notorium facti permanentis non requirit etiam probationem vel solē  
 nitatem in procedendo. in. c. item cum quis nune. 10. de restitu. spolia.  
 fo. 172.  
 7 Notorium facti permanentis et facti interpellati procedunt a pari. in. c.  
 cū in diocesi. nu. 5. de vfur. fo. 129.  
 7 Notoriū quare sufficiat ad dissoluendū matrimoniū. in. c. porro. nu. 9.  
 de diuor. fo. 47.  
 4 Notoriū nō inficitur licet pars aduersa negauerit factū. in. c. super eo. n.  
 1. de testi. cog. fo. 91.  
 7 Notorium quando dicatur esse crimen adulteriū vel incestus. in. c. cum  
 dilectas. nu. 4. de purga. cano. fo. 164.  
 6 Notorium illud dicitur quod fit coram papa. in. c. j. nu. 1. ne cleri. vel mo  
 na. fo. 225.  
 7 Notorium facti permanentis non requirit aliquam probationem: sed  
 notorium iuris vel facti transcuntis secus. in. c. licet beli. nu. 10. 12. de si  
 monia. fo. 86.  
 7 Notorium dicitur illud quod fit in iudicio. in. c. cum olim. nu. 2. de ver.  
 signi. fo. 202.  
 Notorium inducitur per probationes in iudicio factas post tamen cō  
 clusionem in causa. ibi. nu. 3.  
 Notorium aliquo casu potest offuscari. ibi. nu. 3.  
 Notorium iuris potest reprobari per contrarium notorium. ibi.  
 Notoriū circumstantie licet non sint notorie non impediunt effectū no  
 torij. in. c. quanto. nu. 11. de transla. epi. fo. 6.  
 4 In notorijs an requiratur citatio vel sententia. in. c. ad nostram. el. j. nu.  
 4. de iure iu. fo. 98.  
 3 Notoria non debent venire in iudicium. in. c. fina. nu. 10. de libel. oblas  
 tio. fo. 98.  
 6 In notorijs non requiritur ordo iuris. in. c. ex parte. nu. 4. et in. c. qualis  
 ter nu. 6. de cle. non refi. fo. 20.  
 5 Super notorijs non est de facili procedendum anteqđ constet an sit in  
 veritate notorium. in. c. consuluit. el. j. nu. 2. de appell. fo. 97.  
 Super notorio non debet pati iudex quod fiat processus. nu. 3.  
 5 Notorium insurgit ex sententia ex confessione iudicio facta et operis  
 euidētia. in. c. vestra. nu. 3. de coha. cleri. et mu. fo. 12.  
 Notorium iuris inducitur ex spontanea confessione in iure facta proba  
 tione et sententia. ibi. nu. 14. fo. 13.  
 Notorium presumptionis est quoties ius aliquid indubitanter presu  
 mit. ibi. idem.  
 Notoriū facti est quedā clamosa locutio ex euidētia rei proueniēs. ibi.  
 Notorium facti permanentis facti transcuntis et non redeuntis et facti  
 interpellati quid sit. ibi. nu. 15.  
 Notorium inducitur ex scientia ad minus decem hominum et res debet  
 fieri in loco non secreto de die et alijs modis prout diligentia iudicis con  
 siderabit. ibi. nu. 16.  
 Notorium probatur per duos testes sicut fama. ibi. nu. 17.  
 Notoriū iuris vel facti an requirat ordinē iuris in eo pbādo. ibi. nu. 8.  
 3 Notorium dicitur illud esse iudici quādo perfecta est probatio et in cau  
 sa conclusum. in. c. j. nu. 5. vt lit. pen. fo. 217.  
 2 In notorijs nō requiritur discussio iudicij vel pbatio testiū. secus in ma  
 n iij



# Repertorium singularium materiarum

- nifestis. Anto. in. c. quoniam. nu. 1. 2. 3. de fil. presby. fo. 54.
- 5 Notoriū inducitur ex privilegio aliquo impetrato vel indulto item ex probationibus factis in iudicio. in. c. inter monasteriū. nu. 21. 23 fo. 77.
- 5 Notoria licet excusent ab onere probandi tamē nō releuant ab onere pponendi. in. c. vt debitus. nu. 1. de appel. fo. 126.
- 7 Notoriū fama pbat per duos testes. in. c. cū olim. n. 8. de priu. f. 154.
- 6 Notoriū illud censetur quod constat ex instrumento. in. c. cum olim. nu. 9. de cens. fo. 204.
- 5 Notorium dicitur illud qđ cōstat ex tenore bullarum pape. in. c. j. nu. 9. de confirma. vti. vel inuti. fo. 140.
- 3 In notorijs nō requiritur accusator vel testis sed iudex ex officio pōt punire. in. c. veritatis. nu. 9. 18. 25. de do. 7. contu. fo. 206.
- 1 Notorium de necessitate an recipit probationes. in. c. bone memorie. cl. j. nu. 4. de elect. fo. 141.
- Notoria an 7 qñ indigeant citatione. ibi. nu. 5.
- Notoriū licet aliquid sit si tamen nō constat iudici debet ipse super hoc accipere probationes. ibi. nu. 12.
- 6 Notoriū non creditur dubium si negetur. in. c. tua nos. nu. 4. de cobabi. cleri. 7. nu. 13.
- 5 Notorium causatur ex attestationibus factis si contra eas oppositum sit. in. c. cum speciali. §. porro. nu. 4. de appel. fo. 130.
- 3 In notorijs ordo est ordinem non seruare. in. c. conquirente. nu. 2. de re situ. spo. fo. 172.
- 7 Notoriū inducitur per probationes in iudicio factas post tamē conclusionem in causa. in. c. cum olim. nu. 3. de verb. sig. fo. 202.
- Corse. Adde ad Abb. gl. reputatam sing. in. c. significauerūt. in. verb. li quere. de testa. Ang. in. l. si vnus. §. pactus ne peteret. circa si super gl. in opponendo. ff. de pac. vbi allegat dictū Jnn. in. c. ex insinuatione. 7 Bal. in aut. ad bec. C. de vsur. in. iij. col. vbi pro hoc dicto Jnn. allegat etiā tex. in. l. pro sententia. C. de penis. facit gl. in. c. bone. de postu. prela. 7 in. c. euidentia. de accu. Omnia enim que constant ex actis dicuntur notoria 7 in omnia notorio iudex de facto supplet 7 procedit iuris ordine non seruato qđ in notorijs iuris ordo non requiritur. in. c. iij. de testi. cogē. c. ad nostram. el. iij. de iureiu. c. bone memorie. el. j. de elec. no gl. in. l. i. C. qui 7 aduersus quos p Jnn. in. c. cū in tua. qui matri. acc. pos. 7 adduco An. gl. in cōsi. clir. lib. ij. vbi dicit qđ acta faciunt rem notoriam 7 possunt a cta principalis cause produci notario cause appellatiōis: 7 ita seruat cōmunis cōsuetudo mundi. vt ibi per eum.
- 7 In notorijs licet non seruetur ordo iuris tamen qñ factū pōt esse notorium 7 non potest. tunc secus. idem si aliqua facta sint notoria. aliqua nō in. c. olim. nu. 5. de iniur. fo. 167.
- 3 Notoria non requirunt sententiam vel minus solennem. in. c. cum venis sent. nu. 8. de iudi. fo. 31.
- 5 In notorijs in quibus nulla pōt cōpetere defensio pōt deueniri ad sententiā sine citatione alias secus. in. c. cū olim. nu. 20. de re iudi. fo. 60.
- In notorijs pōt ferri sententia sine libello 7 litis contestatione. ibi. numero 21.
- 6 Notoriū inducitur etiam per inspectionē actorū. in. c. ex insinuatione. n. 5. de appella. fo. 118.
- 7 Nouum non dicitur esse aliquid post annū. in. c. si. nu. 1. de priuile. fo. 61.
- 7 Noua non dicitur res nisi sit tota noua nec sufficit quod aliqua pars sit noua. in. c. j. nu. 2. de ver. signi. fo. 197.
- 3 Nouatio tollit omnia privilegia actionis. pcedētis 7 fideiussores 7 pignoza si est voluntaria. secus si est necessaria. in. c. examinata. n. 14. de iudi. fo. 38.
- 7 Noualia que dicantur. in. c. quid per nouale. nu. 1. de verbo. sig. gni. fo. 201.
- 6 Nouitius debet stare per annum ante professionem tamen vt ipse experietur austeritatē monasterij 7 monasteriū mores suos in. c. ad apostolicā. nu. 3. de regu. fo. 161.
- Nouitius pōt pbiheri facere possessionem si mores eius nō placēt monasterio. ibi.
- Nouitius nō pōt de iure aliquā profiteri ante triennium ibi. nu. 3.
- Nouitius qui stat in religione per sex mēses 7 postea eruit 7 ex intervallo redit 7 stat p sex alios mēses nō dicitur fecisse pfessionem. ibi. n. 9.
- 6 Nouitius pōt intra annū probatiōis ad seculū redire nisi appareat voluisse omnino mutare vitā. 7 que sint signa qđ voluerit mutare vitā. in. c. cōsultat. nu. 1. 2. 6. 7 in. c. statuiamus. in. fi. de regu. fo. 164.
- Nouitius siue receperit habitum nouitiorū siue professorum qui intra annum probationis erit monasterium an possit contrahere postea matrimonium 7 an licite possit stare in seculo. 7 an sit obligatus alicui religioni in genere. ibi. nu. 3. 7. 4.
- Nouitij qui exiuerūt religionē non prohibentur reacipere vestes quibus intrauerunt nisi sint nimis lasciuie quas nō debent portare insignū antique religionis. ibi. nu. 5.
- Nouitius qui intra annū probationis redit ad seculū pōt licite ad beneficia 7 ad ordines promoueri. in. c. postulasti. nu. 1. 7. 2. eo. ti.
- 6 Nouitius nō debet profiteri ante annū tamē professus tenetur stare licet abbates hoc permittētes puniatur. in. c. qđ in insulis. nu. 4. de regul.

folio. 157.

- 6 Nouitius sponte se gerens in actibus professorum cēsetur professus nec potest retrocedere asserens se non fecisse animo profitēdi. in. c. vidua. n. 1. 2. 6. 7. de reg. fo. 156.
- Nouitij nō debent interesse. in. c. cū professis. ibi. nu. 7.
- 6 Nouitius maior. xij. ann. si acceperit habitum professorum 7 in ea tria duo perseverauit obligatur possessioni. in. c. ad nostram. nu. 1. 5. de regu. fo. 158.
- 6 Nouitius censetur professus si vltra annum portat habitum monacha lem. in. c. ex parte. nu. 1. de reg. fo. 164.
- Nouitius inter annum probationis potest liberare redire ad seculū nisi appareat vitam mutare voluisse vel tacite vel expresse. in. c. statuiamus. nu. 1. 2. 3. eo. ti.
- Nouitius qui exiuit intra annū monasterio. an recuperet bona donata vel aliter alienata. ibi. nu. 4.
- 6 Nouitius accipiens habitū nouitiorum potest intra tempus ad seculū redire: si vero acceperit habitum professorum compellitur ibi per munera vel ad aliam religionem transire etiam laxiorem. in. c. super eo. nu. 1. 2. de reg. fo. 158.
- Nouitius potest probare regulā alicuius religionis etiā in habitu seculari licet de hoc sit standum cōsuetudini. ibi. nu. 7.
- 7 **Not** quando dicatur esse ad hoc vt sciatur quando delictū sit commissum de nocte vel de die. in. ca. si perfodiens. nu. 2. de homici. fo. 107.
- 1 **Nullum** 7 minus vtile quando equiparentur. in. c. si proponē te. nu. 2. de rescrip. fo. 83.
- 1 Nullum dicitur illud quod pōt annullari. sed largo modo. in. c. ceterum. nu. 8. de rescrip. fo. 46.
- 7 **Numerus** pluralis quandoq; ponitur ad exclusionem maioris 7 quandoq; minoris numeri. in. c. gaudemus. nu. 15. de diuor. fo. 49.
- 3 **Nuntij** missio ad superiorem an aliquid operetur. in. c. audita. nu. 10. de rescrip. fo. 168.
- 7 Nuntius nō pōt etiā prestita cautione de demoliendo interim edificare si denūciatus nō vult. in. c. significantibus. nu. 1. de no. ope. nunti. fo. 151.
- Et vide in. c. seq. eo. ti.
- Nunciatus non opus tenetur intra tres mēses docere de iure suo alias nuntius edificabit data cautione de opere demoliendo. ibi. nu. 2.
- 6 Nuntij missi ad vocandum aliquos possunt testificari super vocatione facta. in. c. dilectus. nu. 6. de capel. mona. fo. 188.
- 2 Nuntians missus pro pallio si moriatur in via vel infideliter agit an sufficiat ad penā euitandam quod nuntium semel misit. in. c. ad bonorē. nu. 9. de anto. 7 vsu pal. fo. 8.
- Nuntius missus pro pallio quid debet habere. in. c. mandatis. ibi. n. 10.
- 3 Nuntius missus a iudice vt ponat creditorem in possessionem bonorū 7 ipse assignauit vnam pro alia nō transfert possessionem in ipsum creditorem. in. c. cum aliquibus. nu. 8. de re iudi. fo. 53.
- 4 Nuntio publico 7 iurato creditur. in. c. qñ. nu. 10. de proba. fo. 27.
- 5 Nuntij accedētes pro alijs ad sedē apostolicā gaudent ne interim a partibus molestentur. in. c. j. nu. 5. de cle. pere. fo. 139.
- 2 Nuntij an 7 quando datur fides. in. c. prudentiam. nu. 21. de offi. deleg. fo. 84.
- 5 Nuntij vel alijs creditur non solum si asserant aliquem citasse. sed etiā si asserant aliqua que sint vicina 7 proxima ipsi citationi. in. c. cū parati. nu. 4. 7. 12. de appel. fo. 99.
- Cui magis credatur nuntio pel parti vel nuntio vel notario 7 quanta si de adhibeatur istis nuntijs. ibi. nu. 12.
- 3 Nuntius si dixerit se citasse ad domū nō intelligitur quod prius perquisierit personā. in. c. causam. nu. 8. de do. 7 contu. fo. 197.
- 5 Nuntius si fuerit missus ad superiorem an operetur aliquos effectus. in. c. vt debitus. nu. 18. de appel. fo. 127.
- 7 Nuntio an sit credendū. in. c. in presentia. nu. 6. de sponsa. fo. 8.
- 1 Nuntij publicis credit sine literis. in. c. sciscitatus. n. 16. de rescrip. f. 49.
- 3 Nuntiatio noui operis sufficit si fiat vni ex pluribus dominis. in. c. cum deputati. nu. 10. de iud. fo. 40.
- 7 Nuntiatio noui operis habet locū etiā qñ ecclesia edificatur 7 opus post denūciationem cōstructū debet destrui expensis edificatis. in. c. j. nu. 1. de noui ope. nun. fo. 149.
- Nuntiatio noui operis nō operatur quod edificij postea cōstructū destruat qñ notorium est nūciantem nullū ius habere secus si dubitatur. ibi. nu. 10.
- 7 Nuntiatio noui operis nō debet nec pōt fieri illi qui est in aliqua dignitate vel magistratu nisi dignitas vel magistrat⁹ sint perpetui. in. c. cū ex iūcto. n. 1. de noui. ope. nun. fo. 150.
- Nuntiatus si velit ostendere sibi esse ius edificandi pōt nuntians periclitari qđ non audiat nisi demolito edificio quod est verum si excipitur ante litē cōtestatā: post vero nō admittitur talis exceptio. ibi. nu. 3.
- Nuntiatio noui operis an. trāseat in successorem nūciati. ibi. nu. 8.
- Nuntiatio noui operis nō habet locū in operis rusticis. vel vbi in dilatione esset periculū ibi. nu. 9. fo. 151.

Nuptie



## Super Lectu. Panormitani.

- 6 Nuptie** simulate tenent in foro iudiciali: qz ibi iudicatur fm extrinseca: secus in foro penitentiali in. c. tua nos. num. 8. de sponsa. fo. 10.
- 7 Nuptie** inuite multa procreant mala in. c. requisivit. nu. 4. de spō. fo. 8.
- 7 Nuptie** secunde nō benedicuntur 7 benedicens puniendus est. in. c. j. nu. 1. 7. 3. de secun. nup. fo. 54.
- 7 Nutritio** nō tenetur nutritum vt filium instituere. in. c. trāsmisse. nu. 2. qui. fil. sint legi. fo. 38.

De litera. O.

- 5 Obedientia** an 7 qñ 7 in quibus est pstanda per subditos prelato vel aliter superiori  
**O**ri. Ant. in. c. ad aures. nu. 1. de tempo. ordi. fo. 37.  
**O**bediēs alicui an presumat facere tanq̃ superiori an ex tis more vel quo modo. in. c. olim inter. nu. 9. de resti. spo. fo. 190.

- 5 Obedientia** ppter que crimina est denegāda prelatis. in. c. cum non liceat. nu. 2. de prescrip. fo. 29.
- 6 Obedientia** solius prelatis vel abbatis exēpti prestita superiori nō preiudicat ad trāsserendū subiectiōis possessionē nisi interueniat consensus capituli. in. c. cū dilectus. nu. 7. de relig. domi. fo. 187.
- 2 Obedientia** nō est prestanda superiori mādanti id super quo ipse potest dispensare. Ant. in. c. dilectus. nu. 3. de tempo. ordi. fo. 39.
- 3 Obedire** ecclesie quis nō cogitur nec debet qñ ex tali obedientia resulta ret peccatum. in. c. literas. nu. 25. de resti. spo. fo. 182.

- 4 Obligatio** etiam naturalis non nascitur ex simpliciter promissione de soluendis vsuris. in. c. debitores. nu. 1. de iureiur. fo. 131.

- 3 Obligatus** ad aliquid si in termino dato nō facit qz impeditus tenetur potest terminū facere. in. c. cū dilecti. nu. 8. 7. 12. de do. 7. contu. fo. 203.

- 5 Obligatio** iurata quesita alteri nō pōt etiam per papam tolli. in. c. cum parati. nu. 6. de appel. fo. 99.

- 5 Obligatio** bonorum si sit facta primo vni sub cōditione 7 postea alteri pure veniente conditione prefertur prima. in. c. preterea. nu. 6. de ap. pel. fo. 109.

- 6 Obligatio** succedit ad interesse in obligationibus facti etiā de iure canonico. in. c. accedens. nu. 4. de conces. preben. fo. 62.

- 7 Obligatio** nō inducitur ex illicite gestis. in. c. qō latenter. nu. 1. de reg. iur. fo. 207.

- 2 Obligatio** nulla pōt esse inter monachū 7 abbatē vel dominū 7 seruū in. c. preterea. el. ij. nu. 4. de transac. fo. 127.

- 7 In obligatione** generali de cōtrahendo matrimonio subintelligit nisi quicq̃ turpe superueniat. in. c. literas. nu. 2. de coniug. lepro. fo. 25.

- 6 Obligatio** non succedit ad interesse in obligationibus facti qñ est electa industria persone. in. c. latoz. nu. 2. de pigno. fo. 25.

- 5 Obligatio** si nō fuit p vna ex partib⁹ adimplenda altera nō tenet etiam adimplere intellige qñ vna istarū obligationū est respectiua ad alteraz alias si sunt separate: secus in. c. an sit differendū. nu. 6. de appel. fo. 11.

- 6 In obligatione** generali non veniunt ea que specialiter quis non fuisset obligaturus. in. c. j. nu. 4. de pignozibus. fo. 92.

- 5 Obligatio** bonozū simpliciter facta intelligit de futuris 7 presentibus. in. c. cum aliquibus. nu. 4. de re iudi. fo. 53.

- 6 Obligatio** cōditionalis vel in diē non est sufficiens ad agendū añ diē vel cōditionē nisi talis obligatio a principio esset pura: sed in ea subintelligit gref tacite dies vel cōditio. in. c. cū sup qōne. n. 6. de cōces. prebē. fo. 60.

- 7 Obligatio** oim bonozū indefinite facta cōcernit etiam bona futura. in. c. qz circa. nu. 5. de priuileg. fo. 158.

- 5 Obligatio** naturalis nō oritur ex snia iniusta a qua nō extitit appellatum. in. c. quod ad consultationem. nu. 7. de re iudi. fo. 64.

- 5 In obligationibus** facti quare succedit obligatio ad interesse 7 in obligationibus dandi non. in. c. cum venerabilis. nu. 18. de excep. fo. 10.

- In obligationibus** facti post moram interesse est in obligatione: secus in obligationibus dandi. ibi. nu. 9.

- 2 Obligatio** defuncti an transeat in heredem. in. c. compromissum. nu. 2. de arbi. fo. 168.

- In obligationibus** facti an succedat obligatio ad interesse qñ interuenit iuramentum. in. c. per tuas. nu. 12. de arbi. fo. 171.

- 6 Obligatio** naturalis oritur ex contractu ipso iure nullo ratione solennitatis non seruata. in. c. qz pleriqz. nu. 31. de immu. eccle. fo. 2.

- 6 Obligatio** an 7 quomodo queratur ex diuturna protestatione alicuius rei. in. c. peruenit. nu. 2. de censu. fo. 203.

- 7 Obligatio** non oritur ex facto a iure improbato. in. c. super eo. nu. 8. de conditio. apposi. fol. 19.

- 9 Obligatio** promissio: stipulatio incerta v3 de equitate canonica 7 erit tarranda arbitrio boni viri. in. c. ex parte. nu. 5. de censu. fo. 213.

- 4 Obligatio** ad interesse an succedat in obligationibus facti qñ factū potest adimpleri. in. c. veniens. nu. 9. de iureiur. fo. 139.

- 6 Obligatus** re restituere illi qui pōt in integrū restituere an teneat in foro anime illā rem restituere. in. c. qz pleriqz. nu. 28. de immu. eccle. fo. 233.

- 4 Obligatus** me sub certa conditione vel sub spe aliquid cōsequendi si mihi non seruatur fides ego non teneor alteri seruare in. c. peruenit. el. ij. nu. 3. de iureiur. fo. 129.

- 6 Obligatus** naturaliter tantum peccat. nisi adimpleat qd̃ promissit. in. c. qz pleriqz. nu. 11. de immu. eccle. fo. 231.

- Obligatus** civiliter tantum puta in chirographo vltra biennium non tenetur in foro anime. ibi. nu. 18.

- 3 Obligatus** ad aliquā re tradendā tenet illā tradere liberam 7 a nemine occupatā. in. c. ecclesia sancte marie. el. ij. nu. 4. vt lit. penden. fo. 218.

- 6 Obligatus** se deo spōte magis meretur q̃ ille qui necessitatus se obligat. in. c. magne. nu. 5. 7. 6. de voto 7 voti redemp. fo. 177.

- 6 Obligatus** se ad faciendū aliquod opus pro certa mercede quo tempore potest petere illam mercedem. in. c. qz ppter ea. nu. 19. de locato. fo. 87.

- 6 Obligatus** ad seruendum aliquibus sub nomine collectio puta vni collegio debet fm qd̃ numerus creuit vel decreuit. in. c. quanto. num. 5. 7. 9. de censu. fo. 202.

- 7 Obligare** potest se aliquis ad perdendū causam vel beneficiū si aliquid non facit. in. c. si. nu. 3. de cri. fal. fo. 133.

- 2 Obligatus** ad aliquid faciendum si ingrediatur religionem quomodo succurratur creditori. Ant. in. c. vnico. nu. 2. de obli. ad ratio. fo. 59.

- 6 Obligare** se an 7 qñ possit quis nō emere vel non videri. in. c. nuper. nu. 2. de decimis. fo. 155.

- 1 Obligare** se quis nō potest ad penā beneficij perdendi. in. c. cū dilecti. nu. 14. de elec. fo. 153.

- 6 Obligatus** ad dandū fideiussorem nō liberatur dando clericum. in. c. j. nu. 6. 7. 5. de fideiuss. fo. 97.

- 2 Obligatus** ad certā quantitātē certo die sub pena soluenda si partem intra terminum soluerit non tenetur ad integrā penam. in. c. tuam. ad numerum. 1. de penis. fol. 110.

- Obligatio** diuidua vel indiuidua que dicatur. ibi. nu. 5.

- 6 Obligatus** ratione oneris realis potest se exonerare dimittēdo ipsam rem oneratam. in. c. de terris. nu. 4. de decimis. fo. 147.

- 6 Obligatus** qui potest per se vel per alium obligationē expedire si non potest per se tenet per aliū. in. c. licet. nu. 3. de vo. 7. voti redēp. fo. 176.

- Obligationes** facti trāsmittuntur ad heredes 7 executores ipsarū. ibi.

- 6 Oblationes** que fiunt imagini depicte in muro alicuius parochie cedunt ecclesie parochiali. 7 idē si fiant capelle existenti intra parochiā. in. c. pastoralis. nu. 2. de his que fiunt a prela. fo. 69.

- 7 Oblationes** alicuius ecclesie debite alicui ex prescriptione non faciunt q̃ ille teneatur ad onus fabricę illius ecclesie in. c. cum inter viuos. nu. 5. de verb. sig. fo. 204.

- 6 Oblationes** vel elemosyne facte alicui imagini vel picture existenti intra limites parochie licet in domo alicuius priuati cedunt lucro presbyteri parochialis. in. c. qm̃. nu. 1. de decimis. fo. 147.

- 6 Oblationes** facte alicui capelle cedūt lucro ecclesie parochialis sub qua est capella. in. c. j. nu. 4. de statu mona. fol. 179.

- 6 Oblationes** que fiunt imagini que est intra limites parochie cedūt lucro presbyteri parochialis. idē si fiant capellis vel altaribus fundatis intra parochiam. in. rub. nu. 2. 7. 4. de parochijs. fo. 141.

- 6 Oblationes** facte in aliqua ecclesia censentur facte contemplatione ecclesie 7 non celebrantis in ea. in. c. pastoralis. num. 2. de his que fiunt a prela. fo. 69.

- 7 Oblationes** que fiunt q̃ proprie dicantur de quibus reb⁹ 7 a quibus debeant fieri 7 quando debent fieri. in. c. causa. nume. 1. de verbo. signific. folio. 199.

- 5 Oblationes** que fiunt capellis fctis intra aliquam parochiam cedunt de iure ecclesie parochiali sub qua sunt fite. in. c. ex trāsmissa. num. 3. de prescrip. fo. 28.

- 6 Oblati** alicui monasterio dicuntur illi qui se 7 sua obtulerunt habitū non mutato. in. c. non est. nu. 2. de reg. fo. 158.

- 7 Oblati** non tamen plene alicui religioni nō gaudent priuilegijs illius religionis. in. c. cum 7 plantare. nu. 4. de priuileg. fo. 152.

- 6 Oblatus** alicui monasterio dando se 7 sua intantum efficitur seruus illius monasterij vt non possit transire ad strictiorem religionē. in. c. qd̃ a te. nu. 5. de cle. coniug. fo. 15.

- 6 Oblationes** facte in aliquo altari censentur facte contemplatione ecclesie. secus presumuntur facte contemplatione ipsius altaris. 7 idē in alijs relictis. in. capitulo primo. numero. 3. de successio. ab intestato. folio. 130.

- 2 Oblatio** cadit etiam in papam. in. c. ex parte. el. j. nume. 3. de offi. dele. fo. 77.

- 1 Obreptio** vitiat processum ipso iure. in. c. cum dilecta. nu. 7. de rescrip. fo. 66.

- 4 Obses** Laici an possint dari in obsides. in. c. ex rescripto. num. 7. de iureiur. fo. 134.

- Monachi** 7 clerici an 7 quando possint dari in obsides. ibidem. numero. 8.

- 7 Occasio** captande mortis dari non debet tā in matrimonio q̃ in promissione beneficiorum ante vacationē. in. c. si. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 24.

- 7 Occidens** illum qui de iure positio veniebat occidendus tenetur in foro anime. secus si de iure vel natu



# Repertorium singularium materiarum

- vel vel dūno quā in nullo foro punitur. in. c. interfecisti. nu. 2. de homici. fo. 107.
- 7 Occidens parentē vel filium punitur fm̄ leges etiam in terris ecclesie qz fm̄ canones non reperitur in hoc aliqua pena. in. c. j. nu. 3. de his qui filios occiderunt. fo. 106.
- 7 Occidere non est licitū alicui seipsum ex aliqua causa etiā ad vitandum peccatum. in. c. ex parte. nu. 2. de sepulturis. fo. 138.
- 7 Occidere an possit pater inuentū cū filia in actu venereo. in. c. veniens. el. h. nu. 8. de sponsa. fo. 7.
- 3 **Occultans** se ut impediāt citationem quo casu habetur pro peremptorie citato. in. c. si. §. porro. nu. 6. et. 11. ut lit. non contesta. fo. 115.
- 7 Occultum dicitur aliquid esse etiā qd aliquibus sit notū. in. c. questum. nu. 4. de peniten. et remis. fo. 174.
- 3 **Odium** si cōcurrit cum favore consideratur fauor. in. c. in lris. teris. nu. 34. de testi. spo. fo. 171.
- 4 Odium priuatum et nō publicū repellit quē a testimonio. in. c. quoties. nu. 4. de testi. fo. 38.
- 6 In odiosis centum et centum nō faciunt. cc. in. c. ad apostolicam. nu. 9. de regu. fo. 161.
- 3 **Offensio** licita est propter defensionē persone alterius iniuriate in persona vel rebus. in. c. olim. el. j. nu. 18. de restitu. spolia. fo. 180.
- 6 **Officiales** vel consiliarij an teneant potius dimittere officium qd aliquid constituere vel cōsentire quod non sit bonum. in. c. aduersus. nu. 19. et. 21. de immunitate ecclesiarum. fo. 230.
- 6 Officialis an et quo casu teneat finito officio de gestis in officio et vsqz ad quātū tempus. in. c. aduersus. nume. 14. de immunitate ecclesiarum. folio. 230.
- 2 Officiales si capiūt clericum violenter de mādato episcopi non incurrunt excoicationem. in. c. j. nu. 5. de offi. ordi. fo. 110.
- 6 Officiales possunt puniri et inquiri de male gestis etiam finito officio. in. c. ea que nu. 4. de statu mona. fo. 183.
- 7 Officialis inq̄ies manus in clericum incidit in excoicationē. in. c. si vero. el. j. nu. 13. et. 6. de sen. excom. fo. 179.
- Officialis capiēs clericū de nocte et illū ducēs ad curiā ep̄i non incurrit excoicationē vel si fecerit mandato ep̄i. ibi. nu. 6. et. 7.
- 7 Officialis capiēs clericū euntē de nocte nō incurrit excoicationem. in. c. ut fame. nu. 6. de sen. excom. fo. 191.
- 7 Officiales an licite possint aliquod munus accipere. in. c. et si questioes. nu. 8. de simo. fo. 81.
- 2 Officiales non possunt cognoscere inter suos subditos in alieno territorio nisi cōsensu partium expresse et de licentia iudicis illius territorij. in. c. p̄. et. 5. nu. 15. de offi. deleg. fo. 103.
- 6 Officiales nō debēt habere aliquod premiū si capiunt exbannitos qz ratione officij tenētur licet capienti sit statutū certū premium. in. c. ecclesijs. nu. 2. de censu. fo. 201.
- 6 Officialis vltra debitū exigēs tenetur in foro cōscientie restituere. in. c. quia pleriqz. nu. 33. de immu. fo. 238.
- 2 Officiales an possint per substitutum seruire. remissive. in. c. si. §. is autem. nu. 4. de offi. deleg. fo. 105.
- 2 Officialis an possit conueniri tam ciuilit̄ qz criminaliter donec est in officio. in. c. legebatur. nu. 3. de maio. et obe. fo. 125.
- 3 Officialis electus ante qd accipiat possessionem officij non administrat idem extra territorium. in. c. significauerunt. nu. 6. de iudi. fo. 46.
- Officialis electus ad aliqd officij si non exercet ex aliqua causa an curant sibi tempora. ibi. nu. 8.
- Officialis cui aliquid opponitur interim nō administrat. ibi. nu. 10.
- 2 Officiali iniuste exequenti an et qn̄ licitum sit resistere impune siue pars grauata appellet siue non. in. c. si qn̄. nu. 2. de offi. deleg. fo. 75.
- 2 Officialis negligens deponitur ab officio. Anto. in. c. j. nu. 1. de offi. cura. fo. 70.
- 6 Officialis excoicatur volēs cōstringere clericū etiā in minoribus legere vel dictare sententiā sanguinis vel ut sit minister iustitie. in. c. sententiā. nu. 9. ne cle. vel mona. fo. 241.
- 3 Officialis an teneat dimittere officij si nō pōt alicui iniuste rei obuiare. remissive. in. c. consuluit. nu. 6. de appel. fo. 104.
- 7 Officialis secularis si condemnauit clericū et ex hoc ipse clericus passus fuerit dāna tenet ipse officialis resarcire oīa dāna et ei de iniuria satisfaccere. in. c. olim. nu. 1. de iniur. fo. 167.
- 2 Officiales si sunt simul extranei quis eorum preferetur. in. c. j. nu. 4. de maio. et obe. fo. 124.
- 2 Officiali iniuste exequenti potest resisti etiā per tertij. in. c. ex literis. nu. 2. et. 5. de offi. deleg. fo. 95.
- 3 Officium iudicis datur contra quemlibet possessore ex naturali equitate. in. c. bone memorie. nu. 16. de appel. fo. 119.
- 7 Officio duplici incompassibili nemo potest fungi. in. c. qualiter et quando. el. h. nu. 7. de accu. fo. 72.
- 2 Officium iudicis et actio an sint idem. in. c. iudicis officium. nu. 2. de offi. iudi. fo. 124.
- Officium iudicis quando imploratur an requiratur in libello conclusio et quomodo. ibi. nu. 6.
- Officium iudicis extēditur ad accessoria que venerūt post litem cōtest. secus ante. ibi. nu. 4.
- Officium iudicis nobile et mercenarium qd sit et ins exempla. ibi. nu. 5.
- Officij iudicis nō perpetuat per lris contestationem. ibi. nu. 8.
- 7 Officium chirurgie est interdictū oibus clericis et peccāt exercēdo etiā intuitu pietatis. in. c. tua ncs. nu. 2. et. 5. de homi. fo. 112.
- 7 Officium si qd non pōt habere qz fuit ad hoc inhabilitatus pōt tñ ad illud eligi vel sic fm̄ aliam literā q non potest habere vnū officij: qz inhabilitatus pōt eligi ad aliud. in. c. excoicamus. ibi. nu. 5. de bere. fo. 103.
- 5 Officij iudicis an possit implorari ante lit. contest. in. c. significate. nu. 6. de appel. fo. 136.
- 3 Officij iudicis multū cōsideratur circa spiritalia et beneficialia. in. c. veritatis. nu. 9. de do. et contu. fo. 206.
- 6 Officia diuina possunt celebrari etiā in ecclesia nō cōsecrata cū auctoritate ep̄i. in. c. ecclesie. nu. 3. de immu. eccle. fo. 234.
- 3 Officium aduocatorum est respondere de iure. in. c. pastoralis. nu. 9. de iudi. fo. 37.
- 6 Officij dignitatis siue iurisdictionis an expirēt mortuo illo a quo ista habentur. in. c. j. nu. 5. ne sede vacan. fo. 64.
- 2 Officium iudicis rescindēs clauditur quadriennio. in. c. tum ex literis. nu. 21. de testi. in integ. fo. 159.
- 7 Officij qd non spectat ad aliquē si ille exercet an sibi imputet si ex hoc aliquod scādalum oriatur. in. c. Joannes. nu. 3. de homi. fo. 114.
- 5 Officia assumētes contra iuris vel statutorum dispositionem qua pena puniatur. in. c. cum sit. nu. 3. de iudi. fo. 88.
- Officialis depositus propter barataria debet tñ habere salarium pro tempore preterito et tenetur conducenti ad interesse. ibi.
- 6 **Oleum** nō cōsecratū si misceat cū oleo cōsecrato totū sit cōsecratū. in. c. cū in dubijs. nu. 1. et. 2. de p̄. ecc. v. l. f. 206.
- 2 **Omissum** in materia prohibitiua censet phibitū: in materia pmissiua qd nō est phibitū censet pmissum. in. c. inter corporalia. nu. 37. de transla. epi. fo. 5.
- 2 Omissum habetur pro prohibito in materia phibitiua. in. c. inter corporalia. nu. 21. de transla. epi. fo. 4.
- 5 **Onus** probandi incūbit ei q asserit se esse talem nisi multo tpe p tali habit' fuerit. in. c. sicut nobis. nu. 23. de re iud. fo. 66.
- 1 Onus pbandi q vnus actus precesserit aliū incūbit allegati actū pcessisse. in. c. constitutus. nu. 2. de rescrip. fo. 61.
- 4 Onus probandi cui incūbit si fuit exceptū de insufficiētia facultatū alius ecclesie. in. c. si. nu. 10. de presum. fo. 124.
- 1 Onus probandi incūbit gratiā alleganti. in. c. bone memorie. el. h. nu. 10. et. 19. de postu. prela. fo. 115.
- 4 Onus probandi cui incūbit quando aliqua opponuntur contra rescriptum vel contra gratiam. in. c. si. nu. 8. de presum. fo. 124.
- 5 Onus probandi in causa appellationis cui incumbit remissive. in. c. cansam. nu. 11. de re iudi. fo. 64.
- 6 Onus impositum super aliqua re facit illam rem minus valere. in. c. in aliquibus. nu. 2. de decimis. fo. 154.
- 7 **Opem** dicitur prestare qui pōt delicto obuiare et non obuiat. in. c. quante. nu. 4. de sen. excom. fo. 194.
- 7 **Opinio** euidenter falsa pōt appellari temeritas et presumptio quedam. in. c. quante. de sen. excom. fo. 194.
- 7 Opinio cōis doctorum seruari debet et in iudicando vel cōsulēdo graue est ab ea recedere. in. c. si. nu. 4. de secun. nup. fo. 51.
- 3 Opiniones qn̄ sunt dubie in aliquo casu an statur determinationi ecclesiastice. in. c. licet ex suspecto. nu. 10. de fo. compe. fo. 71.
- 2 Opinio in quā concurrūt plures doctores est tenēda nisi probabilibus rationibus conuinci possit. in. c. prudentiam. nu. 4. de offi. deleg. fo. 83.
- 7 Opinio cōis est tenēda. Abb. in. c. tua nos. de vsu. et in. c. prudentia de offi. deleg. et in. c. querenti. eo. ti. in prin. et in. c. nouimus. de verb. sign. et in. c. cum sint. de deci. et in. c. h. de cognat. spi. et in. c. venientes. de censu. et in. c. j. post Jo. an. de consi. vide oīno eum in dictis locis: an et qn̄ sit sequenda opi. communis et quando non.
- 4 Opinio quid sit. in. c. quanto. et infra. nu. 2. de presum. fo. 116.
- 7 Opinio equior est sequēda vbi varij sunt doctores et si vtraqz est ratiō nabilis sequendum est plurimorum iudicium et quando. in. c. h. nu. 3. de cognat. spi. fo. 27.
- Corse. Adde q quando iuriconsultus refert diuersas opiniones et nō eligit aliam ex illis in dubio videtur sequi illam quam vltimo loco res tulit. Cy. in. l. i. C. de sacrosan. eccle. legitur et notatur in. l. qui filium. §. sabinus. ff. ad trebel. similiter dicimus de Innocen. quod illa opinio dicitur teneri ab eo quam vltimo loco refert. ita dicit Joan. an. in. c. i. de priuileg. lib. vi. et Bal. in aut. ex testamento. C. de col. et Barba. in repeti. tione. c. raynaldus. de testamen. in. l. ij. charta. et vide glo. in. l. ea lege. C. de condi. ob causam. que dicit altera pars est vera que est vltima. optime facit text. in. l. bona fides. ff. de pos. et in. l. si idem. de iurisdictione om. iudi. et in. l. damni in fec. §. sabinus. ff. de dam. in fec. nisi doctor aliam quam



## Super Lectu. Panormitani.

quam deliberate videatur tenere: puta qz repetit in pluribus locis per ter. in. l. diui fratres. ff. de iure patronatus. et vide Jo. and. in. c. si. super glo. vt qz de senten. excom. lib. vi. et in. c. pe. co. lib. Bal. dicit qz illa psumitur esse opi. doct. vel iuriconsulti que reperitur vltima in scriptura: vt ipse not. in. tit. an. apud do. questio seu. ter. de vfi. seu. et presumit que stio determinata pro illa parte et opinione si aliter non constat de expressa decisione: vt no. per eu. in. d. l. bona fides. vbi ergo in glo. reperiantur contrarie opi. vltima tenenda est: vt ipse not. in. l. si matertera. C. ne de statu defunc. quare in dubio vltima opi. magistrorum videtur approbata: vt ibi no. per eum. in. l. j. in. si. ff. de consti. princ. et glo. in. d. l. qui filium. in. §. fabius.

- 1 Opinio communis doctorum inducit probabilem errorem et indicans secundum eam non tenetur ad penam. in. c. j. nu. 24. de postulatio. prela. folio. 108.
- 3 Opinio glosse nec etiam communis que est falsa euidenter non est sequenda. in. c. cappellanus. nu. 2. de ferijs. fo. 139.  
De autoritate glo. vide supra. in. ver. in. litera. G.
- 6 Opinio communis non est tenenda si apparet euidenter falsa. in. c. scientes. nu. 4. de censu. fo. 199.
- Opiniones diuerse quando sunt inter doctores est tenenda opinio media. ibidem.
- 3 Opiniones plures si reperiuntur in aliquo precepto non peccat qui non seruat illud preceptum. in. c. capellanus. nu. 6. de ferijs. fo. 140.
- 6 Opiniones doctorum quotiescunque reperiuntur contrarie difficile est preferre sententiam. in. c. cum sint. nu. 3. de decimis. fo. 148.
- Opinio communis doctorum si est euidenter falsa potest contemni et contra eam debet iudicare. ibidem.
- 2 Opinio communis doctorum inducit iustam causam litigandi. item opinio singularis alicuius doctoris que sit probabilis. in. c. finem. nu. 23. et 26. de dolo et contu. fo. 201.
- 4 Opinio levis que sit. in. c. licet. nu. 7. de proba. fo. 22.
- 7 Opinio communis doctorum si est falsa non est admittenda et contra ipsam legitime pronuntiatur. in. c. tua nos. nu. 9. de vsur. fo. 127.
- 7 Opinio a pluribus approbata in dubio est sequenda. in. c. nouimus. nu. 1. de verbo. sig. fo. 204.
- 1 Opinio communis doctorum est seruanda si non est euidenter falsa. in. c. j. nu. 15. de consti. fo. 16.
- 1 Opponens aliquas solennitates defuisse in aliquo actu habet probare. in. c. cum dilecti. nu. 13. de elec. fo. 153.
- 3 Optio an de iudici vel parti in remedijs alternativae a iure inductis. in. c. prout. nu. 22. de do. et contu. fo. 199.
- 6 **Oratio** generalis que fit pro mortuis an tantum pro defunctis quantum oratio specialis. in. c. fraternitatem. nu. 4. de sepul. fo. 114.  
Oratio que fit pro defunctis si eis non prodest: prodest saltem alijs defunctis vel facienti. ibi.
- 7 Oratoria priuata non gaudent privilegio ecclesiarum. in. c. parentibus. nu. 3. de privileg. fo. 153.
- 6 Oratorium ab ecclesia quomodo differat et in quibus. in. c. fin. nu. 3. de censu. fo. 206.  
Oratorium non gaudet immunitate ecclesiastica nisi sit constructum pontificis autoritate. ibi. nu. 4.  
Oratorium constructum autoritate pontificis non potest ulterius ad humanos vsus deputari: secus si autoritate priuata. ibi.
- 4 Ordinarius an possit produci in testem coram suo vicario vel officiali vel iudice foraneo. in. c. dilecto. nu. 11. de testi. fo. 75.
- 4 Ordinaria autoritas an sit semper necessaria in publicatione per alium notarium facienda. in. c. cum. §. d. nu. 2. de fide instrum. fo. 112.
- 3 Ordinarius an possit recusari si assessor est suspectus. in. c. j. nu. 14. de iudi. fo. 4.
- 4 Ordinarii appellantur episcopi et etiam inferiores. in. c. post. cessionem. nu. 1. de proba. fo. 10.
- 1 Ordinarius ex quibus impedimentis priuetur iurisdictione. in. c. seiscitatus. nu. 7. de rescrip. fo. 53.
- 7 Ordinarius potest interdicere sponsalia clandestina. in. c. cum inhibitione. nu. 6. de clande. desponsa. fo. 17.
- 3 Ordinarius potest quando vult commissam iurisdictionem reuocare. in. c. accedens. el. §. nu. 9. vt lit. non contest. fo. 112.
- 4 Ordinarius potest iudicare vltima die sue iurisdictionis si successor non venit: delegatus vero indistincte potest. in. c. si rps. nu. 7. de iure iur. fo. 153.
- 2 Ordinarius censet effectus delegatus si papa sibi rescribat tanquam cuiuslibet extraneo. in. c. graue. nu. 5. de offi. ordi. fo. 123.
- 7 Ordinarius habet potestatem ligandi et soluendi in habitu non in actu. in. c. j. nu. 7. de simo. fo. 77.
- 7 **Ordo** iuris non requiritur in notorijs: et ideo accusans notorie criminis non se inscribit nec requiritur clamorosa innuatio. in. c. licet belli. nu. 3. de simo. fo. 86.
- 2 Ad ordines quilibet presumitur idoneus nisi probetur contrarium. Anto. in. c. ex parte. el. §. nu. 2. de corpo. viti. fo. 61.
- 2 Ordines sacri possunt per solum episcopum conferri non tamen tolli. Anto. de but. inter corporalia. nu. 3. et 4. de transla. prela. fo. 18.

- Ordines sacri conferuntur per solum episcopum intellige remotis alijs episcopis non tamen remoto consensu sui capituli. ibi. nu. 8.
- 2 Ordo iudiciarius potest remitti in totum conventionem partium et tunc pronuntiatio facta per iudicem valebit in vim pacti. in parte vero non potest remitti. in. c. de causis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 174.
- 2 Ordines sacri intra quod tempus possunt vel debent accipi. Anto. in. c. preterea. nu. 3. de eta. et quali. fo. 44.
- 6 Ordines plures sacri non possunt vni eadem die conferri. in. c. cum. sis. nu. de conse. eccle. vel alta. fo. 207.
- 2 Ordines non possunt conferri in die natiuitatis domini. Anto. in. c. j. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 35.  
Ordinatus non congruo tempore licet recipiat characterem non tamen recipit ordinis executionem. Anto. in. c. §. nu. 2. eo. tit. fo. eo.
- 3 Ordinans extra tempus ordinandi priuatur potestate ordinandi. ibi. nu. 3.
- 3 Ordinis iudiciarii amissio respiciens nullitatem sententie an respiciat probationem contrariam. in. c. cum ad sedem. num. 32. de restitu. spoliato. folio. 188.
- 2 Ordo subdiaconatus est ordo sacer. Anto. in. c. j. nu. 4. de ordi. ab epi. folio. 42.
- 2 Ordines sacri an et quibus casibus liberent filios a patria potestate. Anto. in. c. indecorum. nu. 4. de eta. et quali. fo. 43.
- 1 Ordines sacri non debent conferri extra quatuor tempora. in. c. §. sicut. §. super eo. nu. 13. de elec. fo. 148.
- 3 Ordo iudiciarius quo ad forum laicorum non potest tolli a papa. in. c. quod clericis. nu. 9. de fo. compe. fo. 68.
- 7 Ordines plures sacri citra quatuor minores non possunt eadem die conferri. in. c. cum. §. laico. nu. 1. de eo qui furti. ordi. recep. fo. 143.
- 2 Ordo clericalis an sit dignitatis. Anto. in. c. eo libentius. nu. 1. de fer. non ordi. fo. 53.  
Ordinari an debeant ad ordines sacros administratores bonorum aliterius. Anto. in. c. j. nu. 12. 3. 7. 9. 10. de obli. et ratio. fo. eo.
- 2 Ordo episcopalis an imprimat characterem. Anto. in. c. post translationem. nu. 25. de renun. fo. 32.
- 5 Ea que sunt ordinis episcopalis non prescribuntur. in. c. veniens. num. 4. de prescrip. fo. 42.  
Ordo episcopalis qui sit. ibi. nu. 5.  
Ordines sacri etiam prima tonsura non debent capri nisi a proprio episcopo: nisi in casibus de quibus. ibi. et nu. 6.
- 1 Ordo absolutionis ab excommunicatione. in. c. ab excommunicato. nu. 19. de rescrip. fo. 79.
- 7 Ordines sacri non debent recipi a prelato simoniaci. in. c. pertuas. el. §. nu. 1. de simo. fo. 88.  
Ordines sacri non sunt recipiendi a simoniaci prelato vel excommunicato aut deposito et suspensio. ibi. nu. 10. fo. 89.
- 6 Ordines sacri dicuntur a subdiaconatu supra per excellentiam. alij etiam sunt sacri sed non illo modo. in. c. primo. num. 2. de clericis coniugatis. folio. 13.
- 7 Ordo si non seruetur in aliquo actu an reddat actum nullum. in. c. vniuersitatis. nu. 10. de sen. excom. fo. 186.
- 2 Ordines sacri quando et quibus diebus conferantur: et an omnes simul possint conferri. Anto. in. c. de eo autem. num. 1. de tempo. ordina. folio. 36.
- 3 Ordo iudiciarius seruatur in modo sententiandi quando etiam inter certas personas quis habet iurisdictionem: licet in decidendo seruatur consuetudo rei super qua litigatur. in. c. ceterum. numero. 24. de iudic. folio. 20.
- 3 Ordo iudiciarius quoduplex sit et quo casu in eo requiritur libellus. in. c. veritatis. nu. 17. de do. et contu. fo. 206.
- 1 Ordo iuris appositus in rescripto an inducat nouam formam. in. c. cum dilecta. nu. 11. de rescrip. fo. 67.
- 6 Ordines sacri quo casu possunt conferri infanti. in. c. nullus. nu. 3. de rescrip. fo. 156.
- 2 Ordines plures vni eadem die conferri non possunt etiam de consensu metropolitani. Anto. in. c. dilectus. numero. 1. de tempore. ordina. folio. 39.
- 5 Ordo iudiciarius an sit seruandus quando agitur de nullitate. in. c. inter ceteras. nu. 12. de re iudi. fo. 156.
- 3 Ordinis omissio in processu an vitiet processum. in. c. cum dilectus. nu. 8. de cau. pos. et proprie. fo. 161.
- 5 Ordo iudiciarius seruatur in interdicto vnde vi etiam contra contumaciam. secus si agitur via attetati. in. c. bone memorie. nu. 17. de de appel. folio. 118.
- 7 Ordines sacri non possunt recipi ab alieno episcopo nisi obtenta licentia a proprio. in. c. §. nu. 1. de eo qui fur. ordi. recep. fo. 143.  
Ordines plures sacri non possunt eadem die vni conferri tamen collati tenent licet eorum administratio sit prohibita et quando. in. c. fin. nu. 3. 4. 5. de eo qui furti. ordi. recep. fo. 143.
- 7 Ordo sacer habet annexum votum continentie. in. c. unico. nu. 3. de cleri. per sal. promo. fo. 143.
- 3 Ordo procedendi in causis spiritualibus vendicat sibi locum in causis



# Repertorium singularium materiarum

- ipfis conneris. in. c. quanto. nu. 3. r. 6. de iudi. fo. 10.
- 3 Ordo iuris si in aliquo casu remittitur non censetur remissa citatio. in. c. j. nu. 4. de cau. pos. r. proprie. fo. 153.
- 1 Ordines reservari episcopis. in. c. quanto. nu. 3. de consuetu. fo. 95.
- 2 Ordo iuris servandus est in quolibet possessorio. in. c. consultationibus. nu. 9. de offi. deleg. fo. 76.
- 2 Ordinatus ad ordines nullum beneficium habens potest agere contra ordinantem ut sibi de beneficio provideatur. Anto. in. c. veniens. nu. 5. de fil. presby. fo. 52.
- 2 Ordinatus a papa an possit per inferiorem deponi. in. c. per tuas. nu. 3. de maio. r. obe. fo. 126.
- 3 Ordinatus extra quatuor tempora recipit characterem non tamen executionem ordinum nisi fuerit cum eo per episcopum dispensatus. Ant. in. c. consultationi. nu. 1. 2. 3. de tempo. ordi. fo. 40.
- 7 Ordinatus a schismatico est ab officio repellendus nisi pbauerit fuisse cum ipso postea dispensatum. in. c. fraternitati. nu. 1. de schisma. fo. 104.
- 7 Ordinatus si fuerit aliquis sub promissione de non petendo ab ordinatore puiffione per aliquod tempus uterq; an puniat ad tempus r. preterq; a papa non restituitur. in. c. si quis. nu. 1. r. 2. de simo. fo. 91.
- 2 Ordinatus ab excoicatore recipit characterem sed non executionem. Anto. in. c. cum clericis. nu. 1. r. 3. de ordi. ab epi. fo. 42.
- 2 Ordinatus ab excoicato a quo dispensabitur. ibi. nu. 2.
- 7 Ordinatus sine examinatione r. consensu superioris recipit veros ordines tamen non habet eorum executionem siue dispensationem. in. c. j. nu. 1. de eo qui furti. rece. fo. 143.
- 6 Ordinatus in aliqua ecclesia debet cōsequi alimenta in illa ecclesia etiā si sint plures ordinati. in. c. postulasti. nu. 2. r. num. 3. de iure patronatus. folio. 198.
- Ordinari possunt plures in eadē ecclesia non tamen possunt esse oēs rectores eiusdem ecclesie. ibi. nu. 3.
- 2 Ordinatus si non habet beneficium potest ordinantem compellere ad providendum de beneficio r. eius successorem. Ant. in. c. accepimus. nu. 1. 3. r. 4. de eta. r. quali. fo. 48.
- 2 Ordinatus contra mandatū apostoli recipit characterem r. habitum ordinis. Anto. in. c. j. nu. 2. r. 5. de biga. fo. 60.
- 7 Ordinatus ad titulum ecclesie alterius clerici cum consensu tamen suo debet vivere ex redditibus ipsius ecclesie dūmodo ibi in divinis serviat alias secus vel facultates ecclesie non sufficerent. in. c. per tuas. elij. nu. 1. r. 2. de simo. fo. 89.
- 2 Ordinatus a papa non potest per inferiorem promoveri r. licet habeat multa privilegia tamen non eximitur a potestate sui epi. in. c. cum in distri. buendis. nu. 1. de temp. ordi. fol. 38.
- Ordinatus ab vno citra papā potest per alium promoveri. ibi. nu. 2.
- Ordines sacri quibus diebus conferendi sint. Anto. in. c. literas. nu. 3. eo. titu. fol. 39.
- Ordinans puerum ad ordines priuatur potestate conferendi ordines non tamen ipso iure sed per sententiam. Anto. in. c. vel non est. num. 1. r. nu. 2. eo. titu.
- Ordinatus in inhabili etate ad ordines sacros recipit ordines r. eorum executionem nisi suspendatur. ibi. nu. 3. r. nu. 9.
- 2 Ordinati primo preferendi sunt ceteris paribus. in. c. j. nu. 1. r. 3. de maior. r. obed. fo. 124.
- 6 Ordinatus ad maiores ordines non est obligatus scribere in minoribus nisi ex necessitate. in. c. ut quisq;. nu. 4. de vita r. bone. cle. fo. 4.
- 4 Ordinatus tenetur omnino perdere ea que impediunt ordinis executionem. in. c. cum causam. el. j. nu. 14. fo. 70.
- 2 Ordinatio alicuius in presbyterium quomodo r. cū qua solennitate fieri debeat. Ant. in. c. nec archiep. nu. 2. de tempo. ordi. fo. 37.
- Ordinans r. ordinatus extra tempora punitur. Ant. in. c. cum quidam. nu. 1. eo. tit. fo. 38.
- Ordinatus extra quatuor tempora caret executione nisi per papam dispensetur. ibi. nu. 2. 3. 4. 5. fo. 37.
- 2 Ordinatio presbyteri cū qua solennitate fieri debet vel aliorum. Ant. in. c. si. nu. 2. de sacra. non ite. fo. 51.
- 7 Ordinatio vel consecratio non censetur simoniaca si ordinatori aliquid fuerit donatum non tamen ex pacto. in. c. r. si questiones. nu. 1. r. 4. de simo. fol. 81.
- 4 **Originale** ostenditur iudici ut videat sufficit tamen quod copia remaneat in iudicio. in. c. j. nu. 32. de pba. folio. 4.
- 5 Ad originale recurritur si transumptum discordat cum originali. in. c. cum venerabilis. nu. 7. de excep. fo. 9.
- De litera. P.**
- 7 **Pactum** apponi an possit in contractu matrimonij q; vxor non tenet sequi virū r. q; vir teneat stare certo loco. in. c. j. nu. 5. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 7 Pactio r. promissio potest appellari fides r. veniens contra promissionem dicitur venire contra fidem prestitam. in. c. j. nume. 2. de sponsa. duo. fo. 17.
- 6 Pactū contra accidentalē contractus valet: contra substantiā vero non.

- in. c. vnico. nu. 6. de commodato. fo. 79.
- Pactū appositū contra naturā contractus possibile est q; f. aciat ipsius transire in vim alterius contractus. ibi. nu. 10.
- 6 Pactū de futura successione an r. qñ valeat r. an firmetur iuramento. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 10. de concess. preben. fo. 56.
- 7 Pactum licite fit de eo qd a lege permittitur. in. c. de infidelibus. nu. 6. de consan. r. affi. fo. 32.
- 4 Pactum nudum sine causa an valeat. in. c. si cautio. nu. 2. de fid. instrum. fo. 111.
- 7 Pactū q; periculū spectat ad recipiētem pecunias an sit feneratitiū. in. c. per vestras. nu. 8. de dona. inter vi. r. vxor. fo. 52.
- 3 Pactū de non petēdo factū inter maritū r. vxorē non impedit restitutio nis petitionē: scilicet quādo vnus diuertit ab alio. in. c. literas. num. 10. de resti. spo. fo. 81.
- 3 Pactum de non diuidenda societate non valet. in. c. si diligenti. nu. 2. de foro compe. fo. 73.
- 2 Pactum nudū ligat de iure canonico. in. c. j. nu. 1. r. 5. de pactis. fo. 132.
- Pactū nudū quid sit r. quibus modis vestiatur. ibi. nu. 4.
- 1 Pactū positum in cōpromisso ut eligatur vnus non valet. in. c. q; propter. 5. vel saltem. nu. 3. de elec. fo. 164.
- 6 Pactum de non petēdo ius sibi in futurū competiturum valet. in. c. ex multiplici. nu. 7. de decimis. fo. 144.
- 7 Pactum q; monachus habeat propriū an valeat. in. c. in sinuāte. nu. 6. qui cle. vel vo. fo. 22.
- Pactum contra naturam contractus quid operetur. ibidem.
- 6 Pactū vel cōsuetudo contra naturā contractus non valet nisi per appositio nem pacti ille cōtractus trāseat in vim alterius cōtractus. in. c. si. nu. 4. de precariis. fo. 78.
- 7 Pactū de lucrāda docte r. donatione propter nuptias soluto matrimo nio valet dūmodo sit equale r. quomodo fieri debeat. in. c. donatio. nu. 11. de dona. inter vi. r. vxor. fo. 53.
- 7 Pactum de reuendendo facit presumi cōtractū vsurariū coniunctum cū modicitate pretij r. emptor cōsuevit vsuras exercere. in. c. cōquestus. nu. 7. de vsur. fo. 126.
- 6 Pactū de lucrādis fructibus positum in contractu emptionis reddit ipsum suspectū q; natura talis contractus est lucrari fructus. in. c. illo. vos. nu. 6. de pigno. fo. 94.
- 1 Pactum de futura successione iuratum quo casu valeat. in. c. venerabi lem. nu. 24. de elec. fo. 156.
- 6 Pactū legis cōmissorie an habeat locū in pignore. in. c. significāte. nu. 1. r. 6. de pig. fo. 95.
- Pactum legis commissorie quare regulariter improbat in pignore sed non in contractu emptionis. ibi. nu. 7.
- 3 Pactum nudum est efficax ad agendum nec valet statutum in contra rium. in. c. dilecti filij. nu. 9. de iudi. fo. 21.
- 6 Pactū de reuendendo cū modicitate pretij an faciat psumi cōtractū feneratitiū. in. c. ad nostram. nu. 4. 8. 9. 10. 11. r. 12. de emp. r. vend. fo. 87.
- 3 Pactum nudum r. iuramentum non produciunt actionem. in. c. nouit ille. nu. 50. de iudi. fo. 36.
- Pactum vel iuramentum de non cedendo bonis an valeat. in. c. si. nu. 3. de pactis. fo. 134.
- 7 Pacta per dissolutionem matrimonij non tenent. in. c. r. si necesse. nu. 3. de dona. inter vi. r. vxor. fo. 51.
- 7 **Paganus** coniuncti in gradu prohibito lege canonica tātum conuersi ad fidem non separantur. in. c. gaudemus. nu. 1. de diuor. fo. 48.
- Paganus cōuersus ad fidē qui plures p̄s habebat vxores adhereret primæ r. si repudiata vxore cū scōa cōtraxit scōam dimittat r. ad hereat repudiate etiā si repudiata cū alio cōtraxisset secus si esset fornicata. ibi.
- 6 **Palatium** episcopi gaudet immunitate ecclesiastica etiā q; sit extra circuitum ecclesie. in. c. ecclesie. nu. 9. de immuni. eccle. fo. 234.
- 2 **Palleum** quid sit in rubrica. nu. 2. de autoritate. r. vsu pal. folio. 7.
- Palleum scribendum per e. r. vnde dicatur. ibi. nu. 4.
- Pallei forma quomodo debet esse. ibi. nu. 5.
- Palleū habet concedere patriarche archiep̄s sibi subiectis. ibi. nu. 3.
- Qui designant cruces in palleo. ibi. nu. 6.
- 2 Palleum significat plenitudinem pontificalis officij. in. c. ad honore. nu. 2. de au. r. vsu pal. fo. 8.
- Palleum instanter est petendum r. debet peti intra tres menses a die consecrationis de iure nisi fuerit impeditus. ibi. nu. 8.
- 2 Palleum an possit accommodari. in. c. j. nu. 6. de au. r. vsu pal. fo. 8.
- Ante traditionem pallei non transfertur plenitudo pontificalis officij. in. c. nisi specialis. nu. 1. eo. titu.
- Que potest archiep̄s cōfirmatus ante acceptionem pallei. ibi. nu. 2.
- 2 Palleum quid sit a quo concedatur r. vnde dicat r. que sit eius forma. Anto. in. rub. nu. 1. r. 2. de autori. r. vsu pal. fo. 20.
- 9 **Papa** siue cardinalis si reperiant h̄re vxores facere debent ut intrēt monasteriū. in. c. sane. nu. 3. de conuer. cōm. fo. 106.
- Papa



## Super Lectu. Panormitani.

- 6 ¶ Papa vel princeps secularis an possit ius vnius ecclesie alteri conferre. c. constitutus. nu. 12. r. 15. de reli. domi. fo. 191.
- ¶ Papa nō est dominus rerum ecclesiasticarum nisi quo ad administrationem tantum. ibi. nu. 13.
- ¶ Papa incurrit vitium simonie si pro iuribus spiritualibus recipit aliquid quod temporale. ibidem.
- ¶ Papa illud ius habet in bonis clericorum quod habet imperator in bonis laicorum. ibi.
- ¶ Papa non potest priuare aliquem suis beneficijs sine causa rationabili. ibidem. nu. 14.
- ¶ Papa presumitur quod facit faciat cum causa. ibi. nu. 15.
- ¶ Papa dādo cōsanguineis bona ecclesie vt ipsos diuites faciat peccat mortaliter. secus pro sustentatione. ibi. nu. 16. r. 17.
- 5 ¶ Papa interrūpit prescriptionē etiā per ptestationē extraiudiciālē qz nō habet maiorē iudicem coram quo querelā exponat: alius vero non. in. c. h. nu. 9. de prescrip. fo. 22.
- 6 ¶ Papa nō dispēsat cōiter qz inabilis possit esse cardinalis sed potest si vult. in. c. dilectus filius. nu. 1. de concess. preben. fo. 63.
- 5 ¶ Papa si mādēt vt pvideat titio reperto habili de bñficio si fiat collatio r postea apparet inabilis an valeat. in. c. i. nu. 29. de re iudi. fo. 49.
- 1 ¶ Papa si aliquid facit ex plenitudine potestatis non p̄scribit. in. c. bone memorie. el. h. nu. 22. de postu. prela. fo. 113.
- ¶ Papa habet cardinales coadiutores. sine qbus nō explicat ardua vel condit legē vniuersalē super statu orbis lz penes ipm sit oimoda iurisdictio. in. c. h. nu. 3. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 73.
- 6 ¶ Papa pōt ex aliqua magna causa dispensare qz monialis possit cōtrahere matrimonium. in. c. i. nu. 8. de voto r vo. re. fo. 179.
- ¶ Papa potest ex causa dispensare contra votū continentie r alius citra papam non potest dispensare. ibi. nu. 8. r. 9.
- 6 ¶ Papa non potest eligere sibi successorem in vita. in. c. apostolice. nu. 9. de dona. fo. 107.
- 6 ¶ Papa nō pōt tollere obligationē vel cōtractū in it̄ inter partes super iure priuato sed obligationē in it̄a super iure ecclesiastico pōt ad libitū tollere idē in imperatore. in. c. ex multiplici. nu. 6. de decimis. fo. 150.
- ¶ Papa in clericis habet plenitudinem potestatis. ibidem.
- 3 ¶ Papa indistincte cōcedit literas clericis vt trabāt laicos ad forū ecclesiasticū etiā iudice seculari nō negligente nisi in causa feudi. in. c. si clerici. nu. 7. de fo. compe. fo. 60.
- 2 ¶ Papa an possit esse iudex in laicos sibi tēporaliter non subiectos. in. c. exposita. nu. 2. de arbi. fo. 176.
- 7 ¶ Papa debet ordinē iudiciariū seruare de potentia ordinaria. secus de absoluta. in. c. accusatum. nu. 2. de simo. fo. 77.
- 1 ¶ Papa habet subditas oēs creaturas r nemo pōt declinare a sua iurisdictione. in. c. quoniā. nu. 1. de consti. fo. 41.
- ¶ Papa habet iurisdictionem etiā in infideles. ibi. nu. 5.
- 2 ¶ Papa si mandat puideri in aliqua ecclesia an possit puideri in ecclesia cathedrali. Anto. in. c. accepimus. nu. 7. de eta. r quali. fol. 47.
- 7 ¶ Papa solus dispēsat cōtra canones nisi in casibus in quibus tacite vel expresse dispēratio permittitur inferiori. in. c. si. nu. 3. de aposta. fo. 106.
- 1 ¶ Papa non pōt eligi a laicis etiā qz cōsuetudo ita se habeat. sed laici bñ possunt cum clericis interuenire. in. c. massana. nu. 1. 2. r. de elec. fo. 180.
- 6 ¶ Papa mādans puideri alicui de beneficio ecclesiastico nō intelligit de beneficio solito gubernari per regulares. in. c. possessiones. nu. 4. de reb. eccle. alie. fo. 79.
- ¶ Papa in dubio non presumitur velle derogare cōsuetudini loci. ibidē.
- 7 ¶ Papa nō dispēsat contra dispositionē veteris r noui testamenti nisi in casu necessitatis qui tamē casus necessarius nō sit de sui natura p̄hibitus. in. c. super eo. nu. 2. de vsur. fo. 124.
- 6 ¶ Papa potest conferre beneficium iuris patronatus laicorū dū tamen in collatione fiat mentio qz erat ius patronatus laici alias collatio esset surreptitia. legatus vero pape hoc non potest. in. c. dilectus filius. nu. me. 5. de preben. fo. 48.
- 1 ¶ Pape salutatio remittit peccata venialia nisi ad sit mortale. in proemio Grego. nu. 6. fo. 6.
- 6 ¶ Papa potest dare licentiam clerico pugnādī in bello iusto sinemetu irregularitatis. in. c. h. nu. 5. de vi. r hone. cle. fo. 3.
- 4 ¶ Papa si nominet quē clericū in collatione beneficij nō est sufficiens probatio clericatus. in. c. si. nu. 7. de presum. fo. 124.
- 3 ¶ Papa nec alius non pōt cōtra partē nō citatā promitiare. in. c. i. nu. 4. de cau. pos. r proprie. fo. 152.
- ¶ Pape potestatis plenitudo est supra omne debitum papalis dignitatis. in. c. vnico. nu. 11. vt eccle. benefi. si. di. con. fo. 73.
- 7 ¶ Papa mādās aliquā sententiam ferri an censeatur ipse ferre. in. c. no vit ille qui. nu. 5. de appella. fo. 112.
- 6 ¶ Papa pōt dispensare contravotum religionis ex magna causa. in. c. cū ad monasterium. nu. 20. de sta. mona. fo. 182.
- ¶ Papa non potest dispensare sine causa cōtra substantiaalia regule r si diis pensauerit non valet. ibi. nu. 22.
- 5 ¶ Papa dicitur habere potestatem temporaliū saltem habitu adeo qz de faciente superiore ad ipsum recurritur. in. c. si duobus. nu. 5. de appella. fo. 92.
- 2 ¶ Papa incidens in heresim potest corrigi alis non r hic pōt deponi per conciliū generale. in. c. quāto. nu. 10. de transla. epi. fo. 6.
- 1 ¶ Papa non pōt se spōte subicere iurisdictioni imperatoris r non posset causas clericorum cōmittere laicis adeo vt iudicio suo iudicet clericos. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 6. de consti. fo. 30.
- ¶ Papa potest delegare causas laicis. ibi.
- 7 ¶ Papa an possit statuere qz tollatur primū matrimoniū nō cōsummatum per scōm cōsummatum. in. c. tuas. nu. 5. de sponfa. duo. fo. 18.
- ¶ Papa amplissimā habet facultatē in matrimonijs consummatis. ibi.
- 1 ¶ Papa pōt delegare collationē ordinū lz confessionē eucharistie nō. in. c. quanto. nu. 6. de consue. fo. 95.
- ¶ Papa vtrum possit prohibere episcopis ne conferant sacramenta. ibi. dem. nu. 11.
- ¶ Pape nō est obediendū si attētat cōtra vniuersale statutū ecclesie. ibi.
- 5 ¶ Papa pōt restituere fame tā laicos qz clericos sibi subiectos alios vero non. in. c. cum te. nu. 10. de re iudi. fo. 78.
- ¶ Papa non legitimat alteri suppositum. ibi.
- 1 ¶ Papa rescribit pro indigno an sit ei obediendū. in. c. cum adeo. nu. 4. de rescrip. fo. 56.
- 7 ¶ Papa non legitimat in temporalibus aliene iurisdictionis subiectos nisi ex magna causa. in. c. venerabilem. nu. 1. qui fil. sint legi. fo. 42.
- 4 ¶ Papa iuste potest priuare imperatorem r alios reges. in. c. sicut. r infra. nu. 12. de iure iur. fo. 161.
- 6 ¶ Papa potest in vno episcopatu cōstituere duos epōs. alius citra papam non posset. in. c. tue fraternitatis. nu. 4. de preben. fo. 31.
- 6 ¶ Papa subiacet confessori suo quo ad illum actum. in. c. si. nu. 6. de insti. tu. fo. 54.
- 6 ¶ Pape in illicitis an sit obediendū. in. c. cum ad monasterium. nu. 6. de statu mona. fol. 81.
- 1 ¶ Papa nō potest alienare bona ecclesie sine magna causa. in. c. dudū. el. h. nu. 27. de elec. fo. 178.
- 5 ¶ Papa r imperator licet sint dñi in vniuerso nō tamē rerum particulariū in. c. si diligenti. nu. 2. de prescrip. fo. 38.
- 5 ¶ Papa qñ rescribit ex certa sciētia cēset perinde ac si papa diceret se velle facere ex plenitudine potestatis. in. c. inter. nu. 8. de excep. fo. 7.
- 5 ¶ Papa r imperator possunt esse iudices in causa p̄pria. in. c. cū dilecta. nu. 19. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.
- 2 ¶ Papa non potest sibi eligere possessorē in papatu. in. c. accepimus. nu. 2. de pactis. fo. 133.
- 6 ¶ Papa an teneatur cōfiteri peccata sua p̄prio sacerdoti. remissine. in. c. si. nu. 3. de cle. egro. fo. 51.
- 6 ¶ Papa nō succedit in iurisdictione imperatoris qui nō est negligēs. in. c. qd super. nu. 13. de voto r vo. re. fo. 177.
- ¶ Papa debet iuuare imperatorem ad domandum rebelles. ibi.
- 7 ¶ Papa dispensat vbicunqz in iure positiuo etiā sine causa r an peccet hoc faciendo. in. c. per venerabilem. nu. 2. 4. qui si. sint legi. fo. 43.
- ¶ Papa gerit vices dei r debet se quantum potest conformare. ibi.
- ¶ Papa habet cōmodā potestatem in terris ecclesie. ibi. nu. 7.
- ¶ Papa in terris alienis regulariter nō potest exercere iurisdictionē tēporalem sed casualiter sic ibi. nu. 15. fo. 43.
- ¶ Papa ex causa deponit regē francorū r alios principes. ibi. nu. 16.
- ¶ Papa appellatur sacerdos r imperator in spiritualibus. ibi. nu. 17.
- ¶ Papa an debeat ardua negotia explicare de concilio cardinalium. vel episcoporum. ibi. nu. 20.
- ¶ Papa est loco Petri. ibidem.
- ¶ Papa ex causa dispēsat in casibus diuina lege prohibitis. ibi. nu. 21.
- ¶ Papa potest dispensare cū religioso vt contrahat matrimonium. ibidē.
- ¶ Papa an possit legitimare prolem susceptam ex matrimonio per clericum in sacris contracto. ibi. nu. 22.
- ¶ Pape potestas contra ius positiuum maxima est r tollere potest cōstitutiones quo ad effectus preteritos ita qz ex cōcatus illarū vigore non indigebit aliqua absolutione. ibidem.
- ¶ Papa adēdus est vbicunqz aliquod dubium seu ambiguum oriatur. ibi. nu. 38. fo. 44.
- 6 ¶ Papa nō videt velle tollere p̄uilegiū si semel mandat aliqd illud nec obediētes vident illi renūtiare. in. c. pro illorū. nu. 14. de preben. fo. 33.
- 6 ¶ Papa solus sine concilio non potest statuere contra vniuersalē statum ecclesie. in. c. maiores. nu. 2. de baptis. fo. 214.
- 5 ¶ Pape certa sciētia colligitur qñ confirmat aliquam rem cuius tenorē inserit in confirmatione. in. c. si. nu. 9. de confir. vti. vel inuti. fo. 143.
- ¶ Papa an possit priuare aliquem episcopum suo episcopatu sine causa. ibidem. nu. 10.
- ¶ Papa habet plenā potestatem in ecclesia militante r omnes recipiūt potestatem ab eo. ibi.
- ¶ Papa non potest obligationem iure diuino cōtractam sine causa dissoluere. ibi. nu. 11. fo. 144.
- ¶ Papa omnia potest clauē non errante. ibi. nu. 21.
- ¶ Papa non potest sine causa epō inuito diocesim suam in duas diuidere r duos ponere episcopos. ibidem.



# Repertorium singularium materiarum

- P**apa nō potest causa cessante trāsferre ep̄m inuitum de vno ep̄atu in alium sed cum causa potest. ibi. nu. 13.
- 1 **P**apa nil potest disponere cōtra euangelium. in. c. significasti. nu. 2. de elec. fo. 119.
- P**apa qñ est in quibus casibus cōtra conciliū et in quibus concilium contra papam. ibi. nu. 3.
- P**apa qui est in notorio et incorrigibili peccato et in eo persistit potest tanq̄ hereticus puniri. ibi. nu. 4.
- P**apa nō pōt quē absoluerit a iuramento sine legitima causa. ibi. nu. 9.
- 6 **P**apa solus pōt cōferre beneficia vacatura licet de honestate nō debet facere. in. c. proposuit. nu. 5. de concess. preben. fo. 56.
- P**apa potest dispensare contra cōcilij generalis. ibi. nu. 6.
- P**apa in quibus casibus non dispensat. ibi. nu. 9.
- P**apa nō dispēsat in cōcernētibus fidē. ibi. nu. 10. et 20. fo. 56. et sequen.
- P**apa in totū pōt tollere votū ex eā alia non est vero nō potest tollere in totum sed potest ipsum commutare. ibi. nu. 12. fo. 56.
- P**apa potest facere oīa que pōt ipse deus: clauē tñ non errante ibidē.
- P**apa sine causa nō potest quē absoluerit a iuramento neq̄ seipsum. in. d. c. proposuit. nu. 13. de concess. preben.
- P**apa non potest dispensare circa vniuersum statum ecclesie nisi ex ali qua iusta causa. ibi. nu. 14.
- P**apa nō potest dare potestatem principi seculari vt possit iudicare inter clericos nisi ex magna causa. ibi.
- P**apa nō dispēsat in secūdo gradu in linea inequali sed in linea equali sic. ibi. nu. 16. fo. 57.
- P**apa non pōt iudicari nec ab imperatore nec a toto clero nec populo nisi de sola heresi quo casu est deponendus nō a semetipso s̄ ab alio. ibidem. nu. 17.
- P**apa existens in peccato mortali debet moueri s̄m denūtiationē euā gelicā et si erit peccatū notoriū per qd ecclesia scandalizabitur et monit⁹ non destiterit poterit priuari qz sapit heresim. ibi. nu. 18.
- P**ape est obediendū circa omnia illa que precipiet nisi contineāt peccatum mortale. ibi. nu. 19.
- P**apa in oībus pōt dispēfare preterq̄ in articulis fidei vel p̄ter ea que sui natura sunt mala. ibi. nu. 20.
- 6 **P**apa solus pōt dispēfare circa plures dignitates personatus et beneficia curata qñ ista principaliter cōcedunt in honore persone quo casu legatus de latere non potest. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. nu. 38. et 39. et seq. de preben. fo. 44.
- P**apa h̄z possit tollere ius positum pro libito voluntatis pcedit quoad ecclesiam militantem sed quo ad deū nō potest qñ est fundatum super bono et equo. ibi. nu. 44. fo. 45.
- P**apa de sola heresi potest iudicari de alijs vero non qz papa iudicat omnes et a nemine iudicatur. ibi.
- P**apa cōmittit simoniā recipiēdo pecuniā de beneficijs vel de titulo ipsorū. ibi. nu. 53. et 58. qz gratis sunt cōferenda. ad pecuniā etiā conuertē dam in vsus pios. ibi. nu. 54. fo. 46.
- P**apa peccat si cōmittit aliquid qd sit cōtra dei instituta. ibi. nu. 54.
- P**apa nō potest facere ea per que denigratur status ecclesie. ibi. n. 56.
- 7 **P**apa h̄z iurisdictionē in terris imperij rōne delicti ecclesiastici et eius vigore imponere pōt penā cōfiscationis honorū. in. c. vergentis. nu. 2. §. de bere. fo. 101. et seq. Et vide in. c. seq. in. th. nu. eo. ti.
- 3 **P**apa nō dispensat vel nō est cōsuetus dispēfare in gradibus consanguinitatis diuina lege prohibitus: secus si humana. in. c. literas. nu. 4. et 12. de resti. spo. fo. 181.
- P**apa tenetur legem diuinā vsq̄ ad aīam et sanguinē defendere. ibi.
- P**apa nō dispensat contra precepta moralia negativa. ibi. nu. 4. et 12.
- P**apa nō potest dispēfare circa vniuersum statū ecclesie sine rationabili causa. ibi. nu. 13. et 14. fol. 182.
- P**apa an possit ardua attentare sine concilio cardinalium. ibi.
- P**apa nō possit cōcedere principi seculari potestatem iudicādi et cōdemnandi clericos sue prouincie. ibi. nu. 14.
- P**apa non potest dispensare in secūdo gradu ascendentium et descendentium sed in secūdo gradu collateralium sic dūmodo sit in linea equali. puta inter filios duorum fratrum non autem inter neptem et patrum. ibidem. nu. 17.
- P**apa dato qd possit dispēfari in secūdo gradu diuina lege phibito dispensat prout ex nūc non prout ex tunc adeo qd filij ante nati non erūt legitimi. ibidem.
- 5 **P**apa potest ecclesiā vni ep̄o subiectā exemptā facere et illā ita erimen do censetur priuare ep̄m oībus iuribus ep̄alibus quo ad illā ecclesiam in. c. cum inter. nu. 15. de re iudi. fo. 62.
- 7 **P**apa condens constitutionē contra legē diuinā dicitur potius errare q̄ legē cōdere. in. c. qualiter et qñ. cl. h̄. nu. 2. de accu. fol. 72.
- 1 **P**apa nō habet dominij rerū ecclesiasticarū sed bene habet liberā ad ministratiōē. in. c. constitutus. nu. 9. de rescrip. fo. 62.
- 1 **P**apa vacante regno in quo habet proprietatem ipse succedit et succedit in iura vassalli rebellis vel schismatici. in. c. cum inter vniuersos. nu. 7. de elec. fo. 134.
- 7 **P**apa quare appellat ep̄os fratres: alios vero filios. in. c. quam graui.
- nu. 3. de cri. fal. fo. 133.
- P**apa scribens cardinalibus ep̄is appellat ipsos fratres alios vero filios intellige de illis ep̄is prout est sabinenfis protuenfis et similes. ibi. numero. 4.
- P**apa rescribens infidelibus an appellet eos filios. ibi. nu. 5.
- 1 **P**apa rescribens pro notorie indigno an sit obediendum ei. in. c. si qñ. nu. 3. de rescrip. fo. 47.
- P**apa non habet potestatem peccandi. ibidem.
- 6 **P**apa nō potest facere quin clericus dicat officiū sed bene potest dare facultatem mutādi officiū. in. c. i. nu. 3. de celebra. mis. fo. 209.
- 6 **P**apa potest instituere strictiorē vitam in religione q̄ eius regula ex postulat: puta qd religiosi nō creant claustrū et similia. in. c. super eo. nu. 6. de regu. fo. 159.
- 6 **P**apa dispēsat super re inducta a iure diuino et talis dispensatio dicit facta auctoritate diuina qz papa tenet locum dei. in. c. non est. num. 5. de voto et vo. re. fo. 175.
- 1 **P**apa debet eligi saltē a duabus partib⁹ cardinaliū alia electio est nulla. in. c. licet de vitanda. nu. 1. et 5. fo. 123.
- P**apa potest facere cōstitutionē super electione sui successoris quē tamen non potest eligere ipse. ibi. nu. 2.
- P**apa si reperitur tēpore sue electionis erat vxoratus tamen debet remanere in papatu. ibi. nu. 4. fo. 117.
- 6 **P**apa non arctatur seruare formā iuris. in. c. peruenit. num. 14. de fidei ius. fol. 98.
- 1 **P**apa quo casu debet vel pōt vt plenitudine potestatis. in. c. illa quos tidiana. nu. 2. de elec. fo. 159.
- 7 **P**apa non videtur vti potestate absoluta nisi expresse dicat. in. c. si. nu. 6. de matri. contracto contra inter. eccle. fo. 38.
- 3 **P**apa et imperator debent se adin uicē in necessitatibus adiungere. in. c. nouit ille. nu. 2. de iudi. fo. 32.
- P**apa habet iurisdictionē in infideles peccātes contra legem naturālē vel contra eorum legem. ibi. nu. 3.
- P**apa an habeat potestatem in tēporalibus et spiritalibus. ibi. nu. 11.
- P**apa semp est aduēsus in necessitatib⁹ siue facti siue iuris. ibi. nu. 16.
- P**apa succedit deficiente imperio. ibi.
- P**apa criminofus debet denūtiari denūtiatione euāgelica. ibi. nu. 38.
- 3 **P**ape nō est obediendū in cōcernētibus peccatum. in. c. significasti. nu. me. 3. de offic. ordi. fo. 114.
- 3 **P**apa vel alius platus an possint esse iudices in cā propria vel ecclesie vel possint esse testes et quibus casibus papa habeat iudicē. in. c. cum venissent. nu. 6. de iudi. fo. 30.
- P**apa non potest accusari nisi de crimine heresis vel de delictis notorie scandalosis. ibi. nu. 7.
- P**apa non est dominus rei ecclesie adeo qd nō est ei licitū alienare sine causa. ibidem. nu. 8.
- P**apa in dubio quicquid facit presumit facere ex causa rationabili. ibi.
- 1 **P**apa non potest aliquid facere cōtra dispositionē diuinā. in. c. §. vna vero. nu. 1. de sum. tri. et si. catho. fol. 13.
- 2 **P**apa non posset clericos subijcere potestati laicali in. c. h̄. nu. 2. de maior. et obediēti. fo. 125.
- 2 **P**apa si rescribit ep̄o fulgītanti vt provideat alicui de beneficio poterit episcopus sibi providere de beneficio als exempto a iurisdictione ep̄i. in. c. graue. nu. 1. de offi. ordi. fo. 123.
- 7 **P**apa sniam p̄decessoris sui reuocare pōt et cōtrariā cōstitutionē facere et ius diuinum interpretari. in. c. licet. nu. 5. de despon. duo. fo. 17.
- 1 **P**apa non potest cōmittere non sacerdoti vt conficiat corpus christi. in. repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 6. de consti. fo. 34.
- P**apa potest se subijcere iudicio simplicis sacerdotis in confessionis actu. ibi. nu. 7.
- P**apa an dicatur precipere illud qd precipit eius legatus. Anto. in. c. dilectus. nu. 5. de si. presby. fo. 56.
- 5 **P**apa qñ rescribit pro aliquo beneficiando an admittant exceptiones propofite cōtra executorē cōtra beneficiandū et contra rescriptū. in. c. de cetero. nu. 4. de re iudi. fo. 52.
- 6 **P**apa solus potest dispensare super non residentia imperpetuum beneficio sed ad tempus ex causa quilibet superior potest. in. c. extirpande. in. repe. §. qui vero. nu. 2. de preben. fo. 39.
- 3 **P**apa est iudex ordinarius oīm et nullus potest eius forum declinare in spiritalibus idem in imperatore. in. c. si. nu. 4. de fo. compe. fo. 92.
- 6 **P**apa an possit solus dispēfare contra constitutionem concilij. remissio ue. in. c. ex parte tua. nu. 3. de capel. mona. fo. 188.
- 1 **P**apa nō cognoscit superiorem ad quem recurratur. in. c. postulationē. nume. 4. de postu. prela. fo. 116.
- 3 **P**apa potest committere causam iudici suspecto et precludere viā recu sandi. in. c. ex transmissa. nu. 5. de fo. compe. fo. 62.
- 6 **P**apa non potest tollere obligationem alteri questā. in. c. veniens. nu. 4. de voto. et vo. re. fo. 76.
- 3 **P**apa legatur constitutione capituli oīs vtriusq̄ serus. de peni. et remis. qz est de iure diuino. in. c. significasti. nu. 13. et 14. de fo. compe. fo. 86.
- 3 **P**apa an ex necessitate submittat se iurisdictioni alterius. ibidem.



## Super Lectu. Panormitani.

- 1 Papa non ligatur constitutionibus per ipsum vel predecessores suos factis. in. c. j. nu. 5. de consti. fo. 15.
- 7 Papa ratione delicti ecclesiastici habet iurisdictionem in laicos etiā tē poralis iurisdictionis alterius et in eorum bona. in. c. excoīcamus. el. j. n. 2. de bere. fo. 103.  
Papa quibus casibus potest indicare iuste bellum in principes secula res. ibi. nu. 8.
- 6 Papa si reperiatur ante papatum habere vxorem tenetur vel ei redde re debitum vel renuntiare papatu. in. c. vxoratus. nu. 8. de conuer. cono iug. fo. 168.
- 7 Papa habet iurisdictionē in laicos in concernentibus decorem fidei. in. c. ita quorundam. nu. 2. de inde. et sarra. fo. 96.
- 4 Papa in concernentibus decorem christiane religionis habet in laicos iurisdictionem. in. c. iudel. nu. 1. de testi. fo. 55.
- 5 Papa an cōmittat causas temporales clericorum vel laicorum ipsi laicis: et sic an laicus possit esse delegatus pape. in. c. tua nobis. nume. 4. de appel. fo. 134.
- 7 Papa dispēsat super impedimēto publice bone. eo qd de iure positū est. in. c. referente. nu. 3. qui si. sint legi. fo. 41.  
Papa dispensat cum laicis super legitimatione vbi super matrimonio dispensauit. ibi. nu. 4.
- 6 Papa si appositus in aliquo decreto clausulā irritum et inane non pōt contra illud cōtraueniri etiā per illos in quorum fauorē fuit factū. in. c. oī lecto. nu. 14. de preben. fo. 34.
- 5 Pope non est obediendū qñ ex tali obedientia verosimiliter timeat scan dalum vel aliquod malū futurū vel si precepit contra statum vniuersa lis ecclesie. in. c. cum parati. nu. 9. de appel. fo. 99.  
Papa in dubio presumitur moueri ex iusta causa ibi. nu. 11.
- 7 Pope consensus an requiratur saltem tacitus in consuetudine. in. c. vīr autem. nu. 5. de secun. nup. fo. 54.
- 3 Papa an prescribat imperium eo vacante. in. c. cum contingat. num. 11. de fo. compe. fo. 77.
- 1 Papa non potest tollere qd est iure diuino et iurando obligatur. in. c. j. nu. 7. de consti. fo. 16.  
Papa electus non potest confirmari qz nō habet superiorē a quo cōfir metur. in. c. nihil. nu. 10. de elec. fo. 167.
- 7 Pope non est obediendū cōtra legē cōscientie vel cōtra legem positūā. in. c. inquisitioni. nu. 3. et 5. de sen. excom. fo. 193.
- 1 Papa rescribens pro inhabili ex certa scientia videtur ipsam inhabilitate et est talis recipiendus in fauorem. alis secus. Ant. in. c. eam te. nu. 7. de eta. et quali. fo. 43.
- 6 Papa non potest in totum tollere qd decime nō soluātur quibuscūq tñ personis potest remittere. in. c. a nobis tua. nu. 4. de decimis. fo. 150.  
Papa non dispensat circa ius diuinum in quo versatur bonor dei irremissibilis vel utilitas publica indispensabilis. ibi.  
Papa non potest alterare vniuersum statum ecclesie. ibi. nu. 5.
- 1 Papa vel princeps an possit totaliter appellacionem tollere etiam per viam querele. in. c. j. nu. 2. de rescrip. fo. 43.
- 7 Papa in temporalibus non debet iurisdictionē suam inter laicos exercere. in. c. causam. nu. 2. et 6. qui si. sint legi. fo. 41.  
Papa delegat causas clerici contra laicum. ibi.  
Papa pronuntiat super hereditate cum venit accessorie ad causam legi timationis: secus si principaliter agitur. ibi. nu. 5.  
Papa potest punire imperatorem si deliquerit. ibi. nu. 6.
- 7 Papa an possit soluere matrimonium nondum consummatum propter superuenientem impotentiam coeundi. in. c. ex literis. nu. 3. de frigi. et ma lesi. fo. 35.
- 7 Papa an dispēset cum clerico percussore cum magna sanguinis effu sione. in. c. j. nu. 8. qui cle. vel vo. fo. 20.
- 2 Papa solus potest dissoluere vinculū spiritualis matrimonij inter ele ctum et ecclesiam. c. inter corporalla. nu. 4. de transla. epi. fo. 3.
- 2 Papa solus vitur pallio in missari solēns in omni loco. in. c. ad bono rem. nu. 1. de an. et vspal. fo. 8.
- 6 Papa potest statuere vt clerici latini possint accipere vxores nisi alias ipsi essent obligati ex voto tacito vel expresso quo casu papa nō dispen sat sine magna causa. in. c. cum olim. nu. 5. de cle. coniu. fo. 16.
- 1 Papa potest facere laicos capaces spiritualium. in. c. si. nu. 15. de consue tu. fo. 106.  
Papa potest punire delicta per quēcūq modum sibi cognita. in. c. cū super. nu. 11. de confes. fo. 225.
- 3 Papa est omnium ordinarius etiā immediatus. in. c. ecclesia sancte ma rie. el. j. nu. 6. vt lit. penden. fo. 218.  
Papa nō potest ad se aduocare causam que vertitur inter duos laicos coram iudice laico. ibi. nu. 7.
- 1 Papa bodie de stylo curie ex pompa ecclesie augmentata se antepōnit illis ad quos scribit alias literē non valent: 3 olim ex nimia humilitate se postponere. in. proc. Greg. nu. 1. fo. 6.  
Papa volens nō ab ordine sed a dignitate denominari appellat se epi scopum ibi. nu. 2.
- 1 Papa an confirmet et sequat gesta per predecessorem. in. c. literis. nu. 3. de rescrip. fo. 87.
- 6 Papa de potestate ordinaria nō pōt exigere decimas sed de potestate absoluta potest. in. c. nouum genus. nu. 9. de decimis. fo. 140.
- 6 Papa pōt soluere consuetudines et leges ciuiles in locis sibi tēporali ter subiectas in alijs vero non nisi vbi imminet peccatū. in. repe. c. cū eis ses. nu. 4. et 5. de testa. fo. 116.  
Papa non potest venire cōtra generale statutū ecclesie. ibi. num. 9.  
Papa pōt limitare et restringere ius diuinū in vna re ad consecrationē ipsius in alijs rebus. ibi. nu. 14. fo. 117.  
Papa potest conuinci a duobus testibus. ibi. nu. 16.  
Papa an possit indulgere potestati clericis testādi de bonis intuitu ec clesie acquisitis. ibi. nu. 29. et 30. fo. 118.  
Papa recipit a deo potestati et dignitatem pontificalis nō autem pos testatem peccandi. ibi. nu. 30.
- 3 Papal3 delegat causam scienter iudici suspecto non tñ per hoc tollit parti facultatē recusandi. in. c. j. nu. 6. vt lit. non contest. fo. 109.  
Papa an possit tollere facultatem recusandi iudicem. ibi.
- 7 Papa nō potest dare potestati absoluedi nō sacerdoti. in. c. fures. nu. 4. de furtis. fo. 121.
- 6 Papa solus pōt p̄sentare in ecclesia patronata laicorū: in ecclesia vero patronata clericorū potest presentare etiā legatus de latere alius vero non. in. c. illud preferendū. nu. 8. de iurepa. fo. 162.
- 3 Papa cum sua presentia supplet omnem defectū. in. c. j. nu. 20. de lit. contest. fo. 105.
- 3 Papa non habet iurisdictionē temporalem in laicos ad libitum suum et non possit tollere iurisdictionē imperatoris. in. c. licet ex suscepto. nu. 2. de fo. compe. fo. 70.  
Papa in quibus casibus vtatur iurisdictionē temporali in laicos. ibi. nu. 3. et 6.  
Papa an succedat vacantibus regnis et principatibus. ibi. nu. 8.
- 6 Papa si mādāt vt p̄uideatur alicui de beneficio et beneficiū illud post mandatū alteri cōferatur d3 mandatori illi pro quo papa mandauit de suo p̄uidere. in. c. dilectus. nu. 14. et 15. de preben. fo. 35.  
Papa mādans vt alicui p̄uideatur de beneficio non facit quin bñficiū vacans possit alteri cōferri secus si mādāt vt recipiatur in tali beneficio: qz tunc illud non poterit alteri conferri. ibi. nu. 3. et 13.
- 6 Papa si scripserit aliquid qd est euidenter iniustum vel qd fieri nō pōt sine peccato non est ei obediendum. in. c. cum teneamur. nume. 2. de pres ben. fo. 24.
- 7 Papa non dispensat contra legem diuinam. in. c. sicut dignū. nu. 13. de homici. fo. 109.
- 2 Papa potest litigari et solui a simplici sacerdote in actu cōfessionis. in. c. sane quia. nu. 8. de offi. deleg. fo. 77.  
Papa tenetur cōfiteri peccata sua vni sacerdoti quem ipse elegerit. ibi. numero. 9.
- 7 Papa tenetur singulis annis confiteri peccata sua et post ligari a sacer dote cui se subicit in confessione quia in illo actu est maior ipso papa in c. omnis vtriusq. nu. 19. de peniten. et remis. fo. 176.  
Papa non ligatur dictis sanctorum nec aliorum pontificum. ibi.
- 7 Papa solus dispensat in gradibus prohibitis. in. c. qd dilectio. nu. 5. de consan. et affi. fo. 32.
- 2 Papa potest tollere ius tertij et cōpellere aliquē sine causa. in. c. admo net. nu. 13. de renun. fo. 12.
- 5 Papa loquens in literis in numero singulari reddit illas falsas. in. c. j. nu. 5. de rescrip. fo. 22.
- 1 Papa non potest recusari vt suspectus. in. c. querelam. num. 7. de elect. folio. 143.
- 1 Papa an habeat totā potestati ipse solus an vna cū vniuersali ecclesia. in. c. ofius eps. nu. 2. de elec. fo. 118.
- 7 Papa pōt dispētare super voto cōtinētie et castitatis. in. c. veniens. nu. 7. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 7 Papa cōmunicando cū excoīmunicatis nō incurrit excoīcationē licet male faciat cum eis participando. in. c. aliquando. nu. 5. de sentē. excom. folio. 193.  
Papa sine magna cā non debet se impedire circa temporalia. in. c. vene rabilem. nu. 6. de elec. fo. 149.  
Papa non potest tollere ius questum tertio. ibi.
- 1 Papa non potest puniri nisi de sola heresi. in. c. qua diligentia. n. 2. de elec. fo. 122.
- 6 Papa solus nec alius citra eum potest dispensare cōtra cōcilium. in. c. dilectus. nu. 10. et in. c. seq. nu. 4. de preben. fo. 30.
- 7 Pope non est obediendum in illicitis. in. c. vniuersitatis. nu. 3. de sentē. excom. fo. 186.
- 6 Papa non pōt dispensare quo ad deum pro libito sue voluntatis quo ad ecclesiam militantem sic qz nulli licet de suo iudicio indicare. in. c. de multa. nu. 9. de preben. fo. 37.  
Papa potest omnia que potest christus claue nō errante. in. c. cū vene rabilem. nu. 18. de elec. fo. 150.
- 3 Papa et imperator sunt cōsulendi super ardua interpretatione et intel ligentia aliquorū iurium et super questionib3 grauioribus. in. c. j. nu. 2.



# Repertorium singularium materiarum

- de iura calum. fo. 122.  
 Papa presumitur gravare ecclesiam in minus q̄ possit. in. c. mandatū apostolicum. nu. 1. de rescrip. fo. 86.  
 5 Papa non potest tollere ius civile in concernentibus animarum. in. c. si. nu. 1. de prescrip. fo. 44.  
 1 Papa dans motu proprio aliquod beneficium non expressa qualitate non v3 gratia. in. c. ad aures. nu. 5. de rescrip. fo. 49.  
 7 Papa omnia potest clare non errante. in. c. a nobis. el. h. nu. 3. de sent. excom. fo. 187.  
 1 Papa si mandat laico sibi nō subiecto nō tenetur laicus sibi obedire. in. c. que in ecclesiā. nu. 16. de consti. fo. 24.  
 1 Papa vel alius iudex superior si incipit cognoscere super aliqua cā an videatur illā de manu inferioris tollere adeo vt processus corā inferiore non teneat. in. c. cum. 2. nu. 33. de consti. fo. 29.  
 7 Papa pōt dispensare super simonia quia est prohibita iure tñi posita. in. c. mandato. nu. 6. de simoi. fo. 92.  
 3 Papa potest dispensare circa dispositionē veteris testamenti. in. c. licet tam. nu. 3. de ferijs. fo. 138.  
 1 Papa ex dilectione subditos filios r de stylo curie in literis non ponit in Christo nisi scribat ad abbatissam. in. proc. Greg. nu. 3. fo. 6.  
 Papa potest partes litigantes in beneficialibus cōpellere ad compositionē. in. c. cum inter. R. nu. 1. r 7. de elec. fol. 132.  
 1 Papa an possit confirmare electionem absentis r ignorantis. in. c. inno. tuit. nu. 2. de elec. fo. 137.  
 Papa nō debet generaliter vti plenitudine ptatis. ibi. nu. 23. fol. 138.  
 2 Papa pōt dispensare etiā cōtra apostolū dūmodo nil statuāt fīdem. Ant. in. c. post translationem. nu. 26. de renun. fo. 32.  
 7 Papa participans cū excoicato non incurrit aliquā excoicationē l3 aliter peccet. in. c. cū desydes. nu. 3. de sen. excom. fo. 83.  
 6 Papa pōt dispensare generaliter vt vn⁹ possit habere plura beneficia curata cū causa tñi als ille dispēfatus nō teneret cū cōsciētia r papa nō diceretur dispensator sed dissipator. in. c. extirpande. in. repe. s. qui vero. nu. 29. r nu. 43. de preben. fo. 42.  
 7 Papa bz ampliam facultatem super matrimonio nō consummato. in. c. ad dissolgendū. nu. 9. de sponsa. impu. fo. 16.  
 5 Papa potest sniam etiā iniustā sine ordine iudiciario prolata cōfirmare nisi deficiat in iustitia naturali quo casu papa non potest supplere. in. c. ea que. nu. 6. de re iud. fo. 51.  
 2 Papa potestas a quo r potestas imperatoris. in. c. j. nu. 6. de transla. episco. fol. 2.  
 2 Papa an possit tollere vni ecclesie r dare alteri ecclesie. in. c. duo simul. nu. 4. de offi. ordi. fo. 116.  
 6 Papa non potest quē eximere de potestate sua. in. c. cū instantia. nu. 6. de excoic. prela. fo. 209.  
 3 Papa bz potestati pronuntiandi vltra vires libelli. in. c. cu3 super. nu. 9. de cau. pos. r proprie. fo. 157.  
 6 Papatus nō recipit duos papas quinimo aliud sentire est hereticum. in. c. j. nu. 3. de parochijs. fo. 141.  
 2 Papa non potest se submittere iurisdictioni alicuius hominis de mundo. in. c. p. r g. nu. 17. de offi. deleg. fo. 103.  
 6 Papa potest cōferre ecclesiā etiā laico patronatā patrono irrequisito sed debet facere mentionem de patronatu laici als collatio est surreptitia qz papa nō solet conferre talia beneficia. in. c. cū dilectus. nu. 12. de iure patro. fo. 198.  
 6 Papa non potest disponere id qd deus nō disponderet. in. c. vnico. nu. 2. vt eccle. bene. si. di. con. fo. 73.  
 Papa non ligatur suis legibus nec predecessōrū suorum. ibi. nu. 12.  
 2 Papa recipit potestatiē immediatē a deo r materia canonū processit ex autoritatibus veteris r noui testamenti. in. c. j. nu. 1. de transla. epi. fo. 2.  
 7 Papa nō arctatur sequi diffinitionē predecessorum. in. c. discretionem. nu. 7. de eo qui cog. consan. fo. 30.  
 Papa d3 sequi diffinitionem non iuridicam predecessorum. ibi.  
 7 Papa an vendicat sibi penā in reges r principes nō recognoscētes superiores. in. c. r si necesse. nu. 8. de dona. inter vi. r vro. fol. 51.  
 6 Papa potest providere de ecclesia patronata laicorū sine presentatione patronorum: alius vero citra papam nemo potest. in. c. qm̄. nu. 2. de iure patro. fo. 190.  
 2 Papa non potest multum de facili dispēfare contra legem apostoli vel concilij citra papam vero nullus dispensat. Anto. in. c. h. nu. 4. de biga. folio. 60.  
 1 Papa dispensans vt quis possit plura beneficia retinere intelligitur si canonice retinet. in. c. dudum. el. h. nu. 16. de elec. fo. 177.  
 7 Papa an inuoluatur crimine simonie. in. c. j. nu. 6. de simoi. fo. 77.  
 6 Papa potest aliquid mandare filio sub pena maledictionis. in. c. licet. nu. 2. de voto r vo. re. fo. 176.  
 Papa potest priuare laicum ratione peccati aliqua dignitate vel iure succedendi in ea. ibi. nu. 4.  
 2 Pontifices duo eodē tēpore non possunt esse sed duo imperatores sic. in. c. qm̄. nu. 4. de offi. ordi. fo. 120.  
 6 Papa nō potest priuare clericū suo beneficio sine causa. in. c. j. nu. 3. de  
 cle. egro. fo. 49.  
 Papa non est tolerandus volēs turbare statū ecclesiasticum sine causa rationabili. ibid.  
 6 Papa bz potestatem in oēs gentes l3 de facto alique non obediant. in. c. si. nu. 3. de baptis. fo. 215.  
 3 Papa pōt excoicare etiā principes seculares qñ nō subueniunt ecclesie indigenti. in. c. exposuit nobis. nu. 8. de dila. fo. 136.  
 5 Papa r nullus alius prelatus tenetur personaliter pugnare. ibi.  
 5 Papa non pōt sine citatione procedere in causis notorijs vbi pōt alijs qua defensio cōpetere etiā procedendo contra suos subiectos. in. c. cum olim. nu. 23. r 24. de re iud. fo. 60.  
 7 Papa est supra ius r potest sine cā contra ius dispensare r etiā in totū tollere nisi ex hoc decoloraretur vniuersus status ecclesie. in. c. nulli. nu. 1. r 4. de sen. excom. fo. 18.  
 Papa an possit tollere dispositionē canonis si quis suadente. ibi. nu. 2.  
 Papa participans cū excommunicato non incurrit excoimicationē. ibidem. nu. 4.  
 2 Papa an possit cōpellere precise partes ad cōpositionē. in. c. cū pridē. nu. 6. de pactis. fo. 133.  
 Papa vbi interuenit cessat oīs presumptio violentie. ibi. nu. 11.  
 2 Papa solus potest vltra contenta in libello pronuntiare. in. c. ex. cōque stione. nu. 15. de resti. spo. fo. 176.  
 2 Papa an possit matrimonium iam cōtū dissolueret. Ant. de bu. in. c. inter corporalia. nu. 2. 6. 12. r 14. de transla. prela. fo. 18.  
 Pape non l3 dicere cur ita facis. ibi. nu. 22. fo. 19.  
 5 Papa si contulit alicui regulari prioratum in loco vbi abbas ponebat r remouebat ad nutum an poterit ipse abbas r iustum r qui habet collationem r papa remouere. in. c. ad nostram audientiam. nu. 7. de confir. vt. vel inuti. fo. 141.  
 Papa concurrat in collatione beneficiorum cum omnibus ordinarijs. ibi. nu. 8.  
 6 Papa solus dispensat q vnus possit habere plura beneficia curata et quis de epo. in. c. de multa. nu. 19. de preben. fo. 37.  
 7 Si duo contendunt de papatu d3 concilium generale fieri cuius erit de hoc decisio vel diffinitio q congregabūt cardinales. in. c. fraternitatis. nu. 2. de here. fo. 100.  
 5 Papa solus potest cōponere super decimis minuēdis. in. c. venerabilis. nu. 5. de confir. vt. vel inuti. fo. 142.  
 5 Papa solus infeudare pōt bona ad romanā ecclesiā pertinētia sed an hoc possit facere sine cā remissione. in. c. ad audientia. nu. 1. de p̄scri. fol. 31.  
 Papa non habet superiorem in orbe. ibi. nu. 13.  
 Pape assertioni in dubijs plenissime creditur. ibi. nu. 10.  
 6 Papa nō potest facere vt monachus habeat proprium. in. c. monachi. nu. 8. de sta. mona. fo. 179.  
 5 Papa non potest dissoluere matrimonium consummatum inter fideles. in. c. ex publico. nu. 15. de conuer. coniu. fo. 167.  
 Papa non potest tollere ea que sunt de iure diuino. ibi.  
 7 Papa de heresi accusatur non autem de simonia nisi concurrentibus tribus. de quibus remissione. in. c. quoties. nu. 2. de simoi. fo. 77.  
 1 Papa an possit dispensare vt quis teneat plura beneficia. in. c. dudum. el. h. nu. 36. de elec. fo. 178.  
 Et an peccet mortaliter tenens plura beneficia etiam simplicia. ibi.  
 3 Papa vel alius princeps superiorem non recognoscens pretertu suspitionis recusari non potest. in. repe. c. si quis contra clericum. nu. 20. 21. de foro compe. fo. 55.  
 Papa potest cognoscere de causa propria etiam si criminaliter agatur. r quando ab alio iudicari possit. ibi. nu. 21.  
 6 Papa si reperitur habere vxorem potest per eam a papatu renocari. in. c. constitutus. nu. 10. de conuer. coniu. fo. 170.  
 Papa quem iudicem habet. ibi.  
 5 Papa solus r nullus alius citra eum potest imponere collectam subditis. in. c. cum apostolus. nu. 2. de cens. fo. 200.  
 3 Papa potest renocare qd fecit predecessor suus indebite in papatu. in. c. j. nu. 10. de seque. pos. r fruc. fo. 220.  
 7 Papa ex causa dispensat contra testamentum nouum. in. c. si. nu. 4. de diuor. fo. 49.  
 5 Papa si reseruauit sibi prouisorē alicuius abbacie r ante talem reseruacionem aliquis erat electus r confirmatus non censetur velle derogare iuri istius electi. in. c. vt nostrum. nu. 5. de appel. fo. 124.  
 9 Papa non potest dare potestatem nō sacerdoti conficiendi corpus cbristi. in. c. aqua. nu. 4. r 8. de conse. eccle. vel alta. fo. 208.  
 3 Papa solus pōt sanctorū corpora canonizare non autē eps etiam in sua diocesi. in. c. si. nu. 4. de ferijs. fo. 40.  
 6 Papa promouendo vel eligendo inhabilem videtur cum eo dispensare: inferior vero non. in. c. diuersis fallacijs. nu. 3. de cle. coniug. fo. 15.  
 4 Papa nominans aliquem nomine dignitatis scienter non videtur illū approbare. in. c. per tuas. nu. 7. de prob. fo. 36.  
 4 Papa bz potestatiē in tēporalibus habitu. in. c. j. nu. 4. de proba. fol. 2.  
 6 Pape omnia licent nisi sint contra fidem in. c. magne. nu. 17. de voto r vo. re. fo. 177.



## Super Rectu. Panormitani.

- Papa non ligatur suis constitutionibus. ibi.
- 6 Papa potest appellari princeps. in. c. si quis autem. nu. 3. de regulari. folio. 156.
- 4 Papa cardinali legato de latere episcopo iudici an credatur. in. c. cum a nobis. nu. 2. de testi. fo. 59.
- 4 Papa propter suspicionem committit alteri causam propriam. in. c. dilecto. nu. 10. de testi. fo. 75.
- 5 Papa exercet iurisdictionem in laicos etiā infideles in cōcernentibus decorem christiane religionis etiam peccato cessante. in. c. consuluit. nu. 2. 3. de appel. fo. 104.
- 5 Papa licet mandet episcopo ut provideat alicui de prebenda tamen si ipse provideat aliter valet collatio licet veniat puniendus. in. c. cū ex offi. cū. nu. 23. de prescrip. fo. 37.
- 6 Papa non potest tollere statuta sanctorum. in. c. cum esses. nu. 5. de test. sta. fo. 115.
- 6 Papa potest impedire ingressum religionis. in. c. licet. nu. 13. de regula. folio. 161.
- 6 Papa si reperitur habere vxorē potest remanere in papatu et reddere debitum vxori. in. c. Joannes. nu. 7. de reg. fo. 157.
- 7 Papa an possit monachum a religione et voto liberare. in. c. cū sit pro. prium. nu. 7. de condi. appo. fo. 18.
- 6 Papa si vult pōt cōferre oīa beneficia de mundo et in collatione benefi. ciorū cōcurrere cū quolibet ordinario licet non sit honestum q̄ auferat aliq̄s potestatem. in. c. quia diuersitatem. n. 5. de concess. preben. fo. 57.
- Papa est ordinarius totius orbis. ibid.
- 7 Papa pōt inducere novum articulum fidei. in. ca. cum christus. nu. 1. de here. fo. 100.
- 5 Papa debet servare iuris ordinē et rigore et equitate et contra iustitiam nulli parcere. in. c. in causis. n. 1. de re iudic. fo. 72.
- 6 Papa pōt deponere cardinales absq̄ generali concilio: item reges im. peratores et alios. in. c. h. n. 3. de cle. non resi. fo. 17.
- 7 **Paraphernalia** bona dicuntur illa que mulier ultra dote habuit. in. c. plerunq̄. nu. 8. de donatio. inter virum et vxorem. fo. 50.
- 4 **Parentes** an admittantur in testes in matrimonio spūali. i. c. super eo. el. h. n. 1. de testi. fo. 56.
- 7 Parentes et propinqui in matrimoniali causa possunt esse testes super consanguinitate et contractu siue agatur de matrimonio coniungendo si ue separando. in. c. videtur. nu. 1. 2. 7. 6. qui matri. accn. pos. fo. 45.
- Parentes et propinqui presumuntur habere plenā notitiā consanguini. tatis et cōtractus matrimonij. ibi. n. 2.
- 7 Parentes nō succedunt filiis in illis casibus in quibus filij non succe. dunt parentibus. in. c. tanta. n. 13. qui filij sint legitimi. fo. 40.
- 7 Parentum consensus non requiritur in matrimonio. in. c. veniens. el. j. nu. 3. de sponsa. fo. 6.
- 7 Parentes carnales non debent filios proprios de sacro fonte vel cōfir. matione leuare. in. c. si vir vel mulier. n. 2. de cogn. spiri. fo. 26.
- 7 Parentum dicto etiā cū iuramento super filiatione nō stat si tractatus p. cedens et fama vicinie habebat cōtrariū. in. c. per tuas. n. 3. 5. 6. 7. 8. qui si filij sint legitimi. fo. 42.
- 7 Parentum negativa preiudicat filio nisi contrariū indicēs testibus p. betur. in. c. trāmissa. n. 4. 5. 7. 10. qui filij sint legi. fo. 38.
- 7 Parentes in casu necessitatis possunt filios baptizare. in. c. si vir vel mu. lier. n. 2. de cogn. spiri. fo. 26.
- 6 Parentes licet proprie sint ascendentes tamen verificant q̄siq̄ in colla. teralibus ex hoc fm vulgarem modum loquendi. in. c. fraternitatem. n. 1. de sepultu. fo. 134.
- 7 **Paria** delicta siue adulteria mutua cōpensatione tolluntur. in. c. significasti. n. 10. de diuor. fo. 47.
- 3 Paria sunt appellare frustratorie et non appellare. in. c. cū venissent. nu. 10. de eo qui mit. in pos. fo. 215.
- 2 Paria sunt aliquid non esse et esse inutiliter. in. ca. inter corporalia. n. 16. de transla. episco. fo. 4.
- 1 Paria sunt non venire et venire et non stare vsq̄ ad finem. in. c. cū nobis. nu. 10. de elec. fo. 136.
- 1 Paria sunt non excipere vel non excipere et a reiectione non appellare. in. c. ceterum. nu. 9. de rescrip. fo. 46.
- 6 Paria sunt aliquid nō fieri vel nō rite fieri. in. c. veniens. n. 1. de presbyte. non bapti. fo. 216.
- Corset** adde ad Abba. glo. in. l. h. incipien. l. si pater. C. ne de stat. des. func. quod litis contestatio nulla non dicitur litis contestatio. et qd̄ vo. luit Bal. in. l. si ut proponis. la. j. quomodo et quando iudex. quod nullū est non debet aliquid operari ut citatio nulla. alle. d. l. si pater. et lit. con. test. nulla. ut in aut. offeratur. C. de lit. cōtestatio. et adduco tex. aureum. in. l. accusaturus. ff. de adul. qd̄ libellus inualidus nō dicitur libellus. et tex. est sing. fm. Bal. ibi. in. l. h. C. de enuchis. qd̄ cōtractus inualidus nō di. citur cōtractus. voluit Bal. in. l. nō dubium. C. de le. statuto inquit caue. tur qd̄ de contractu solvatur gabella intelligitur de valido et non de nulo. ut in. d. l. h. facit gl. in. d. l. h. C. de here. quod falsus denarius non dici. tar denarius. et Bald. in. l. fusa. §. in computatione. C. de iure delibe. sta.

- tutum loquens de instrumento habet locum in instrumento valido. et vi. de do. Barb. et Jo. de anna. in. cle. h. de cri. fal. vbi litere false nā meretur dici litere fm eos. ibi allegant. c. super literis. de rescri. ex quo sunt ipso iu. re nulle et sententia nulla nō meretur habere nomen sententie nec execu. tionē. ut. ff. de re iudi. l. iij. §. condemnatum. et c. si eo. ti. lib. vi. q. j. in pri. mis. et no. gl. in cle. vnica. super verfi. non obstante. de seq. pos. et fruc. et ter. in. cle. h. conjuncta gl. de test. qd̄ attestaciones publicate indiscrete et non rite non habentur pro publi. et glo. in. clxxv. distin. quod falsa iustitia nō est iustitia. et quod Sali. in rubr. C. de proba. qd̄ falsa probatio nō est. p. batio. et paria sunt ecclesiam non habere prelatū vel inutilē habere. ter. in. c. inter corporalia. de transla. pla. et paria sunt non habere maritum et inutilem habere. et non dicitur solum vidua que est priuata marito sed etiam que habet inutilē. gl. est fig. in. l. si. C. ad. l. flani. de pla. et ibi Sali. in. fi. vbi dicit idē qd̄ summopere nō. pro statutis faciētibus mentionē de vl. duis et adduco glo. in. ncto. ter. in. l. nō putant. in. §. non quenis. ff. de bo. pos. cōtra tabu. vbi nō quelibet exheredatio sed querite et solenniter facta est priuat filium a bonorum poss. contra tab. et ibi Bal. statuto inquit cauetur qd̄ bannitus possit impune offendi quod si sit bannitus bāno in. ualido non poterit ostendi: et adduco Domi. in. c. pia. de exce. li. vi. vbi dī. rit qd̄ paria sunt qd̄ nō esse vel esse et non posse pbari. et vide tex. in. c. ali. xv. q. vi. vbi rex Frācorū fuit depositus ppter inutilitātē ei⁹ circa regnū. et facit tex. in. c. si. de eta. et quali. vbi quidā fuit priuatus epatu suo qz igno. rabat donatū. et facit vulgatus tex. in. l. quoties. ff. qui satisda. cogan. vbi paria sunt non cauere et inutiliter cauere.
- 5 Paria sunt excipere et non probare et non excipere. in. c. cū super questio. stione. nu. 3. de concess. preben. fo. 60.
- Paria sunt beneficium non habere vel habere et minus sufficiens. ibi. nu. 5.
- 3 Paria delicta mutua compensatione tolluntur quando respicitur inter esse partium: scus si interesse publicum. in. c. olim. el. j. nu. 23. de testi. spo. lia. fo. 181.
- 1 Paria sunt non consuevit facere et non pōt facere. in. ca. bone memorie. el. j. nu. 12. de postu. prela. fo. 112.
- 5 Paria sunt non habere actionem vel inutilem habere. in. ca. ad aures. nu. 9. de prescrip. fo. 25.
- 6 Paria sunt exprimere noīa propria vel per indubitas circūscriptio. nes. in. c. quāto. nu. 7. de his que fiunt a prela. fo. 67.
- 5 Paria sunt non probare et minus sufficienter probare. in. c. cum bertol. dus. nu. 28. de re iudi. fo. 71.
- 6 Paria sunt aliquid fieri. tpe habili vel inhabili dūmodo eius effectus cōferatur ad tps habile et cōuerso. in. c. de vxore. nu. 2. de sepul. fo. 135.
- Limita tamen ut nu. 4.
- 7 Paria delicta mutua cōpensatione tolluntur quando agitur ad priuas tam vtilitatem: scus si ad publicam ut ad infligendam penam legalem et quando. in. c. intelleximus. nu. 5. 8. 9. de adul. et stup. fo. 117.
- Paria sunt nō facere et male facere. in. c. j. nu. 27. de re iudi. fo. 49.
- 3 Paria sunt aliquid fieri tempore permissio vel fieri tempore prohibito et conferri in tempus permissum. hoc quomodo intelligatur. in. c. fin. nu. 20. de feriis. fo. 241.
- 2 Paria sunt aliquid facere tpe inhabili vel tēpore habili si effectus con. fertur ad tempus inhabile. in. c. accepimus. nu. 2. de pac. fo. 133.
- 6 **Parochianus** potest percipere sacramenta non solus in sua parochia: sed etiam in ecclesia ca. thedrali apud proprium ep̄m etiam sine aliqua licentia parochialis sa. cerdotis quia episcopus concurrat cum quolibet curato. in. c. cū super. nu. 9. de sepul. fo. 136.
- 6 Parochiani compelluntur providere necessaria eorū sacerdoti non bas. benti vnde viuat. in. c. de rectoribus. nu. 6. de cle. egro. fo. 50.
- 6 Parochianus si eligit sepulturā in alia ecclesia debet presbytero paro. chiali canonica portio de relictis factis ecclesiastice sepulture nisi ipsi presbytero testator aliquid reliquerit. in. c. officij. nu. 5. de testa. fo. 122.
- Parochianus tenetur ex iuris dispositione aliquid relinquere presby. tero parochiali ibi.
- 1 Parochiani utrū psumant patroni si sunt in possessione presentandi et non reperitur alter patronus. in. c. cum ecclesia. nu. 9. de elec. fo. 152.
- 7 Parochiani tenentur in defectum ecclesie ad refectionem de pprio pa. trimonio. in. c. si quis. nu. 8. de reb. eccle. alie. fo. 75.
- 7 Parochiani pōt instare ut habeāt certū presbyterū eis gratū. item ut deponatur quando est male vite. in. c. qd̄ dei. nu. 1. de statu mo. folio. 80.
- 7 Parochianus vel patron⁹ possunt agere de crimine ciuilliter cōtra cle. ricū ut priuēt illa ecclia. in. c. sup. his. n. 4. 7. 21. ad fi. de accu. fo. 64. et seq.
- 1 Parochiani non habent ius presentandi nisi sint patroni vel nisi sint in quasi possessione. in. c. querelam. nu. 3. de elec. fo. 143.
- 6 Parochiani tenent in subsidij ad refectionē ecclesie vbi diuina perci. piunt nec possunt renuntiare vsui ecclesie. in. c. i. nu. 4. de eccl. edifi. fo. 219.
- 7 Parochianus potest denuntiare suum prelatum nam interest sua ne habeat lupum pro pastore. in. c. qualiter et quando. el. h. numero. 23. de accusa. fo. 73.
- 1 Parochiani nullum habent ius in presentando vel eligendo nisi sint pa. troni. in. c. sacrosancta. nu. 8. de elec. fo. 173.



# Repertorium singularium materiarum

- 2 ¶ Parochiani etiam laici admittuntur ad denuntiandum prelatum suspectum de dilapidatione. in c. venerabili. nu. 9. de offi. dele. fo. 100.
- 6 ¶ Parochianus si eligit sepulturam extra suam parochiam et in ecclesia sepulture aliquid reliquit debetur de tali relicto canonica portio ecclesie parochiali. in c. i. n. 1. de sepul. fo. 133.  
Et quid si parochianus sumebat pariter sacramenta ex duabus ecclesiis ibi. nu. 3.
- 5 ¶ Parochiani debent se confiteri presbytero parochiali licet habitent in aliquo monasterio ad sciendum ei nisi consuetudo sit in contrarium. in c. si. nu. 5. de cens. fo. 206.
- 4 ¶ Parochiani an et qui debeant dare quid loco beneficii per administrationem diuinorum ecclesie. in c. veniens ad nos. nu. 3. de proba. fo. 45.
- 6 ¶ Parochianus vouens se alicui monasterio siue in vita siue in morte tenetur certam partem bonorum suorum relinquere ecclesie parochiali. in c. relatu. nu. 1. et 6. de sepul. fo. 133.
- 6 ¶ Parochiani quo casu sub precepto peccati mortalis debent audire missam in propria parochia. in c. ut dominicus. n. 1. de parochiis. fo. 141.  
¶ Parochiani non possunt recipere sacramenta ab alijs religiosis in aliena ecclesia nisi ex licentia proprii sacerdotis. et illi religiosi qui aliter ministrant ipsis sacramenta sunt ipso facto excommunicati. ibi.
- ¶ Parochianus alienus si in contemptum vult audire missam ab alio parochiano potest per ipsum de ecclesia expelli etiam contra eundem manu violentam intrare et non incurreret irregularitatem etiam quod ille esset clericus. ibi. n. 2.
- 7 ¶ Parochianus debet se abstinere ab assumptione eucharistie ex consilio proprii sacerdotis secus alieni. in c. omnis vtriusque. nu. 3. de peniten. et remissio. fo. 175.  
¶ Parochianus non potest confiteri peccata sua alteri sacerdoti nisi petita et obtenta licentia a proprio non solum in confessione semel in anno. sed in omni alia confessione. ibi. nu. 5.
- 6 ¶ Parochiani compelluntur subuenire presbytero si aliter non habet unde viuatur. in c. significatum. n. 8. de preben. fo. 26.
- 7 ¶ Parochiani et patroni ecclesie possunt agere civiliter contra prelatum de crimine et prouidet ecclesia quia interest ipsorum habere bonum prelatum alij vero non admittuntur. in c. illa prepositorum. n. 5. de accus. fo. 56.
- 6 ¶ Parochia quid sit et unde dicatur in rub. nu. 1. de parochiis. fo. 140.  
¶ Parochiani non tenentur sponte facere oblationes presbytero parochiali nisi sit consuetudo et nisi indigeat quo casu possunt compelli ab episcopo non autem quod presbyter possit cessare ab administratione diuinorum. ibi. n. 3.
- 3 ¶ **Pars** interrogata ab aduersario non tenetur respondere. sed si responderit tenet responsio. in c. cum causam. n. 13. et 22. de iura. calum. fo. 128.
- 3 ¶ Partes non possunt facere quod iudex cognoscat super aliqua re de qua iudex non potest cognoscere. in c. i. nu. 29. de iur. peti. fo. 101.
- 3 ¶ Pars non potest cogi precise ut litam contestetur. in ca. cum causam. n. 27. de iura. calum. fo. 129.
- 3 ¶ Pars non potest compelli ad aliquid faciendum de nocte. in ca. quoniam. nu. 4. de feriis. fo. 138.
- 7 ¶ Pars aliquid quid importat. in c. super eo. n. 3. de eo quod cogit. consan. fo. 2.
- 3 ¶ Partes possunt dare potestatem iudici ut procedat iudiciali ordine non seruato. in c. i. nu. 12. de lit. contest. fo. 104.
- 6 ¶ Pars una vel alicui rei an intelligatur habito respectu quod illa res potest diuidi in duodecim partes vel quomodo. in c. cum homines. nu. 2. de decimis. fo. 145.
- 3 ¶ Partes non possunt renuntiare solennitati iudicarie. in c. i. nu. 4. de lite contestata. fo. 103.
- 7 ¶ **Partus** sequitur de iure conditionem vtrius valet tamen statutum et consuetudo in contrarium. in c. licet. nu. 2. de coniug. seruo. fo. 25.
- 7 ¶ Partus sequitur conditionem matris. in c. i. nu. 3. de na. ex li. ven. fo. 26.
- 2 ¶ Par in parem aliquando habet imperium. Anto. in c. ad supplicationem. nu. 5. et 7. de re iur. fo. 28.
- 7 ¶ **Pastor** tenetur ad emendam ouium quas comedit lupus quia tenetur ad custodiam. in c. quis. numero. 2. de regulis iuris. fo. 191.
- 7 ¶ **Paternitas** non contrahitur nisi animo et certa scientia precedentibus in ca. si vir vel mulier. nu. 4. de cogn. spiri. fo. 26.
- 4 ¶ **Pater** in omnibus casibus in quibus potest filium exheredare potest ei denegare alimenta. in c. quinquaginta. nu. 5. de iure iur. fo. 144.
- 7 ¶ Pater pro filio impubere contrahit sponsalia. pro pubere vero non nisi consentiat. in c. i. nu. 1. de despon. impu. fo. 12.  
¶ Pater an teneatur filiam dotare que matrimonium contraxit sine suo consensu. ibi. nu. 6.
- 6 ¶ Pater si efficiatur monachus statim desinit habere filios in potestate. in c. si quis ante. n. 2. de reg. fo. 156.  
¶ Pater potest offerre filium impuberem vel ipsum a monasterio reuocare inuito auctore sub cuius potestate est pater et filius ibi. nu. 7.
- 7 ¶ Pater non tenetur dotare filiam maritatum si nullam ab initio promissit dotem. sed si filia quam se maritauit promissit dotem tenetur pater. in ca. ecclesia sancte Marie. n. 20. de constitu. fo. 35.
- 1 ¶ Pater contrahendo cum filio videtur sibi dare consensum stante statuto quod sine consensu patris filius non possit contrahere. in ca. cum dilectus. nu. 2. de consue. fo. 101.
- 7 ¶ Pater mortuus filius an possit et debeat legitimari in preiudicium agnatorum. in c. per venerabilem. nu. 29. qui filii sunt legi. fo. 44.
- 6 ¶ Pater cogitur alere filium officio iudicis nisi filius possit ex sua industria seipsum allere dum tamen non sit sibi dedecori operari. in c. ex literis. n. 5. de conuer. in fi. fo. 173.
- ¶ Pater denegans alimenta filio perdit patriam potestatem. ibi.  
¶ Pater qui negauit alimenta filio qui ob hoc mortuus est potest puniri ac si proprijs manibus interfecisset. ibi.
- 7 ¶ Pater si nominat filium suum in testamento vel alibi legitimum an illegitimus censetur. in c. per tuas. n. 5. et 8. qui filii sunt legi. fo. 42.
- 4 ¶ Pater volens ingredi monasterium non potest priuare descendentes vel ascendentes legitima. in c. in presentia. n. 53. de proba. fo. 19.  
¶ Pater per ingressum monasterij perdit medietatem usufructus. ibi. n. 57.
- 7 ¶ Pater licet habeat filios in parte sua non tamen potest filium uxorem retinere imo compelli illam sibi restituere. in c. non est. n. 1. de sponsa. fo. 5.
- 7 ¶ Pater priuatur patria potestate et dominica si filios vel seruos ex posuerit vel ratum habuerunt vel alimenta eis denegauerunt si fuerint laici guidi alias secus. in c. vntico. nu. 1. et 2. de infan. et lang. expo. fo. 106.
- 7 ¶ Pater non tenetur pro delicto filij etiam in legitima de iure condempnari. in c. referente. n. 3. de deli. pue. fo. 136.
- 7 ¶ Pater licet non possit filiam obligare ad matrimonium. sed si iurat videtur promittere se curaturum quantum in eo erit. in c. ex literis. n. 1. et 6. de spon. sa. fo. 5.
- 4 ¶ Pater an sit idoneus testis pro filio. in c. in omni. n. 3. de testi. fo. 37.
- 7 ¶ Pater potest in vita hereditatem filijs cedere aliquo sibi retento. in c. transmissio. n. 7. qui filii sunt legi. fo. 38.
- 7 ¶ Pater licet generaliter in causa filij non testificetur nec filius in causa patris fallit tamen in quibusdam. in c. videtur. n. 5. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 7 ¶ Pater alius debet esse carnalis alius spiritualis. in c. si vir vel mulier. n. 2. de cog. spiri. fo. 26.
- 7 ¶ Pater incertus est et ille presumitur pater quem nuptie demonstrant et hoc preceedit si maritus erat presens secus si absens tempore conceptionis in contrarium. n. 9. qui filii sunt legi. fo. 38.
- 7 ¶ Pater non tenetur dotare filiam iam maritatum nisi ipsa dum maritabatur clam promissit dotem marito quo casu pater debet ipsam soluere. in c. i. n. 6. de adul. et stup. fo. 115.
- 1 ¶ Pater non tenetur dotare filiam maritatum si nullam ab initio promissit dotem sed si filia quam se maritauit promissit dotem tenetur pater. in repe. c. ecclesia sancte Marie. n. 20. de constitu. fo. 35.
- 7 ¶ Pater potest contrahere cum filia spirituali filij sui. in c. i. n. 4. de cogn. spiri. folio. 26.
- 7 ¶ Pater vendit filium propter famem. in c. ex literis. nu. 7. de diuor. fo. 47.
- 6 ¶ **Patria** potestas non est penes illos qui non subsunt romano imperio. in c. ex literis. n. 6. de conuer. infide. fo. 173.
- 7 ¶ Patria potestas non soluitur per sacros ordines nisi per episcopum. in c. cum voluntate. nu. 8. de sen. exco. fo. 180.  
¶ Patria potestas non curatur in spiritualibus. ibi.  
¶ Patria potestas soluitur per ingressum religionis. in ca. officij. nu. 2. de elec. fo. 158.
- 3 ¶ Patria potestas dissoluitur per confessionem religionis. in c. ex parte. nu. 11. de testi. spo. fo. 184.
- 6 ¶ Patrie quis magis obligatur quam parentibus. in c. primo. nu. 9. de conuer. infide. fo. 172.
- 6 ¶ Patrie potestas soluitur per ingressum monasterij factum per patrem. in c. cum sciens. nu. 5. de reg. fo. 161.
- 2 ¶ Patria potestas soluitur per dignitatem episcopalem et per introitum cuiuscunque religionis approbate. in c. constitutus. nu. 2. de testi. in integru. fo. 162.  
¶ Patria potestas non consideratur in spiritualibus. ibi.
- 6 ¶ **Patrimonium** clericum in quo ipse fuit ordinatus. non habens aliud beneficium an possit per eum alienari sine solennitate qua alienantur bona ecclesiastica. in ca. tuis. nu. 8. de preben. fo. 33.
- 1 ¶ Patrimonium sufficiens habens an cum bona conscientia retineat beneficium. in c. postulasti. n. 4. de rescrip. fo. 73.
- 6 ¶ **Patientia** non operatur tacitum consensum quam quis non potest actum contradicendo impedire. in c. peruenit. n. 8. de emp. et vendi. fo. 83.
- 3 ¶ Patientia tunc est causa acquirendi iura incorporalia quam patiens circa actum patientie potuisset illa iura alias concedere. in c. in literis. nu. 15. de testi. spo. fo. 170.
- 3 ¶ Patientia in incorporalibus habetur pro iusto titulo. in c. ecclesia. n. 43. et 46. et 49. de cau. pos. et prepic. fo. 155.  
¶ Patientia illorum ex quorum voluntate transferret possessio vel quasi iurium incorporalium habetur pro titulo. ibi. n. 43. et 46. et 49.

¶ Patientia



## Super Lectu. Panormitani.

- 7 Patientia et tolerantia superioris quid operetur. in. c. preterea. n. 4. de sponsa. fo. 3.
- 5 Patientia illius contra que prescribitur per que debet probari. in. c. de quarta. nu. 23. de prescrip. fo. 24.
- 1 **Patriarcha** est super archiepiscopos in puincia sibi de cretis et ita se habet aduersus archiepiscopos sicut ipse aduersus suos dioceanos. in. c. si. n. 3. de confirma. vti. vel inuti. fo. 147.
- 3 Patriarcha est maior archiepiscopo. in. c. exposuit nobis. nu. 4. et 15. de dilatio. fo. 135.
- 1 Patriarcha est maior archiepiscopo. in. c. scriptum. n. 19. de elec. fo. 191.
- 7 Patriarcha est ordinarius omnium archiepiscoporum qui sunt in sua diocece non tamen habet iurisdictionem in subditos ipsorum. in. c. antiqua. nu. 3. de privile. fo. 158.
- 2 Patriarcha non habet iurisdictionem in subditos archiepiscoporum vel episcoporum nisi per appellationem vel ex privilegio. in. c. duo simul. nu. 1. de offi. ordi. fo. 115.
- 7 Patriarcha facit crucem ante se deferri in omni loco preterquam in loco ubi sit summus pontifex vel eius legatus. in. c. antiqua. n. 1. de privile. fo. 158.
- Patriarcha habet plures provincias sub se. ibi. n. 5.
- Patriarcha precedit omnes cardinales et vadit immediate post papam quod est verum si est de illis quatuor de quibus. in. d. c. antiqua. ibi. n. 8.
- 6 **Patroni** noui non debent nec possunt mutare illos qui ante erant presentati et instituti. in. c. querimoniam. n. 1. et 2. de iure patro. fo. 193.
- Patroni possunt inter se ordinare ut alternis vicibus habeant ius presentandi. ibi. n. 5.
- Patronus potest rectorem institutum ab episcopo sine eius licentia mutare. ibi. nu. 6.
- 6 Patronus ecclesie principalis an habebit ius patronatus in ecclesia unita. in. c. quia monasterium. n. 6. de religio. domi. fo. 184.
- 6 Patronus virgens ad inopiam an debeat alimentari ab ecclesia patronata et an patronus pauper habeat actionem contra ecclesiam. in. ca. nobis. nu. 1. et 6. de iure patro. fo. 169.
- Patronus largo modo dicitur eligere. ibi. nu. 4. fo. 206.
- Patronus in acquisitione iuris patronatus non potest transferre institutionem in inferiorem prelatum episcopo. ibi. n. 5.
- Patronus habet potestatem denuntiandi superiori presbyterum dilapidatorem vel alias inhonestum. ibi. n. 7.
- Patronus quo casu habet presentationem prelati. ibi. n. 10.
- 6 Patroni si sunt in discordia presentandi aliquem in ecclesia episcopi loci statuet ne interim exerceantur diuina officia in ecclesia. in. c. j. n. 1. et 9. de iure patro. fo. 196.
- Patroni possunt inter se conuenire alternis vicibus ut habeant ius presentandi. ibi. n. 6.
- Patroni non possunt inter se diuidere fructus ecclesie in qua habent ius patronatus nec aliquid ab ea erigere. ibi.
- Patroni si non presentant rectorem in ecclesia intra tempus constitutum episcopi loci instituet rectorem. ibi. nu. 9. et in. c. qm. nu. 6. ubi aliud statuitur in electoribus. eo. tit.
- Patroni et episcopi si sunt in discordia circa rectorem quid agendum. ibi.
- 6 Patronus laicus si intra quatuor menses vel ecclesiasticus intra sex non presentauerit poterit episcopus instituere rectorem ecclesie patronate. in. c. ea te. nu. 1. et 2. de iure patro. fo. 165.
- Patronus currit tempus ad presentandum a tempore vocationis non autem si tunc morietur. ibi. nu. 3.
- Patronus ecclesiasticus si ille qui habet ius patronatus nomine ecclesie non autem quod sit clericus et haberet nomine patrimonij quo casu cesset ut laicus. ibi. n. 4. et in. c. cum autem. n. 3. eo. tit. fo. 196.
- Patronus non potest ius patronatus propria autoritate alienare nec pro eo aliquid temporale erigere nisi donetur persone ecclesiastice ratione ecclesie. in. c. preterea. n. 1. et 2. eo. tit. fo. 165.
- Patronus non potest erigere aliquid temporale etiam minimum a rectore presentatio et institutio in recognitionem iuris patronatus nisi sibi reseruauerit in fundatione ecclesie cum autoritate tamen episcopi ad petitionem patroni. ibi. n. 3. et 4. et 5. et 6.
- Patronus an possit vendere fructus vel redditus quos percepit ab ecclesia patronata. ibi. n. 8.
- Patronus non potest vendere ius se alimentandi in casu inopie quod habet in re patronata. ibi. n. 11.
- 6 Patronus si vnus post alium presentet potest episcopus secundum instituere. in. c. in pastoralis. n. 1. et 2. de iure patro. fo. 198.
- Patronus ecclesiasticus si presentauerit scilicet qui fuerit institutus talis institutio non valet quia prima presentatio habet vim electionis. ibi. n. 4.
- 6 Patronus dicitur advocatus ecclesie quia tenetur eam defendere. in. ca. quod clerici. n. 2. de iure patro. fo. 91.
- Patronus vendens ius patronatus licet non acquirat emptori an ipse prouideatur. ibi. nu. 8.
- 2 Patronus presentando indignum an sit priuatus potestate presentandi. in. c. cum vos. nu. 1. et 5. de offi. ordi. fo. 112.

- Patronus laicus non habet custodiam ecclesie vacantis nisi ex consuetudine per sedem apostolicam approbata: patronus vero clericus habet. ibi. nu. 4. et 8.
- Patronus si fuerit negligens in presentando deuoluitur potestas presentandi ad illum ad quem pertinebat institutio. ibi. n. 6.
- Patroni si super iure patronatus contendunt debet interim episcopus prouidere vacanti ecclesie saluo iure vincetis. ibi. n. 7.
- 5 Patronus habet ius presentandi intra sex menses intra quos si non presentauerit platus habet ius instituendi vel de iure ceteri vel speciali potestatem conferre et habebit sex menses ad conferendum. in. c. nulla ecclesiastica. n. 13. et seq. de concess. preben. fo. 55.
- 6 Patronus si semel presentauit vnum non possit postea alium presentare ad beneficium vacans et quid ad vacaturum. in. c. inter cetera. nu. 6. de prebend. folio. 29.
- 6 Patronus etiam ecclesiasticus non potest sibi vendere fructus beneficij vel ecclesie reseruata exigua portione rectori nec valet consuetudo. in. contra rium. in. c. extirpande. nu. 2. de preb. fo. 38.
- 5 Patronus an possit petere quod clericus ecclesie patronate assignet quod et quantum expedit pro suo victu. in. c. cum venerabilis. n. 4. et 4. de excep. fo. 11.
- 5 Patroni non possunt plures rectores instituere in eadem ecclesia. in. c. quicunque. n. 2. de iure patronatus. fo. 189.
- Patroni habent ius presentandi non autem eligendi licet largo modo dicantur eligere et sic non vitiatur libellus si dicatur quod patroni elegerunt. ibi. nu. 3. et 4.
- Patroni eligentes siue presentantes non idoneum an sint priuati potestate eligendi. remissum. ibi. n. 5.
- Patroni si discordant in presentando preferunt presentatus a maiori parte nisi si ex tali presentatione oriatur scandalum. in. c. qm. n. 1. et 3. et 4. et 5. eo. tit. fo. 190.
- Patronus consequitur ius patronatus ex tollerantia et gratia pape non quod ipse sit habilis cum sit ius spirituale. ibi. n. 2.
- Patronus si non presentat intra tempus quod continetur super idoneitate presentati vel quia est coemptio inter ipsum et episcopum non priuatur iure presentandi. ibi. n. 7.
- Patroni an in presentando debeant omnes in simul interuenire an sufficit vt omnes de per se interueniant. ibi. n. 14.
- Patronus eligens aliquem potest resilire ante presentationem. in. ca. querela. n. 6. de ele. fo. 143.
- 6 Patronus cui est mota lis super iure patronatus an interim possit presentare rectorem in ecclesia lite pendente. in. c. ex literis. nu. 6. et 8. de iure patro. fo. 192.
- 6 Patronus laicus potest plures presentare videlicet vnum post alium et est locus gratificationi. patronus vero ecclesiasticus non potest nisi vnus presentare. in. c. cum autem. nu. 1. et 4. et 5. et 7. de iure patro. fo. 196.
- Patronus ecclesiasticus non potest nisi semel presentare cuius presentatio habet vim electionis. ibi. nu. 3.
- Patroni si variant in presentando in pari numero episcopus habet optationem instituendi quem vult. ibi. nu. 8.
- Patroni si non concordant in presentando episcopus potest instituere extraneum. ibi. nu. 7.
- 6 Patronus si presentat vnum post alium potest episcopus instituere secundo presentatum. in. c. cum dilectus. nu. 6. de iure patro. fo. 197.
- Patronus si consentit potest quis institui in ecclesia patronata absque alia presentatione. ibi. nu. 8.
- 6 Patronus ecclesiasticus habet pinguius ius in ecclesia quam patronus laicus et ideo potest erigere rationem administrationis temporalium quod non potest laicus. in. c. lateranensi. nu. 3. de preben. fo. 46.
- 7 Patroni nulla alia iurisdictione habent in presbyteros ecclesie patronate nisi quod possint ipsos presentare et postea ab eis generale rationem temporalium erigere et episcopo referre. in. c. cum et plantare. nu. 6. de privile. fo. 152.
- 2 Patronus si non presentat intra terminum determinatum ius presentandi transit in superiorem. Ant. in. c. h. nu. 2. de sup. negli. prela. fo. 33.
- Patronus presentans scienter indignum priuatur potestate presentandi. ibi. nu. 5. fo. 34.
- 5 Patronus alicuius ecclesie ipsa vacante potest percipere omnes fructus et ipsos successoribus reseruare vel in vtilitatem ecclesie conuvertere. in. c. bone memorie. nu. 2. de appel. fo. 121.
- 5 Patronus in fundatione ecclesie potest facere vt imponatur census persoluentibus vel sibi vel alteri tertio. in. c. quanto. nu. 1. de censu. fo. 202.
- 7 Patroni vel similes persone habentes aliquid iuris in ecclesia si inter se cerint per se vel per alios rectorem vel clericum ipsius ecclesie priuant omnibus iuribus que habent in ea et eorum descendentes vsque ad quartam generationem prohibentur clericari. in. c. in quibusdam. nu. 1. de penis. fo. 171.
- 3 Patronus vno presentato an possit alium presentare. in. rubri. nu. 4. et 17. de iudi. fo. 2.
- 6 Patroni laici siue ecclesiastici non possunt nouum censum imponere in ecclesia patronata licet ab initio in fundatione possint. in. c. grauis. nu. 1. et 2. de censu. fo. 202.
- 6 Patronus non potest conferre ecclesiam patronatam clerico et non obstante tali collatione potest in ea rectorem presentare. in. c. cum laici. nu. 1. de iure patro. fo. 193.



# Repertorium singularium materialium

- P**atronus etiam ecclesiasticus non potest alicui conferre ecclesiam in titulum. ibi. nu. 2.
- P**atronus non poterit per indicem seculari priuari iure patronatus nisi cum vniuersitate bonorum. ibi. nu. 3.
- P**atronus si commiserit crimine lese maiestatis eius filius clericus non priuatur ecclesia patronata quam habet. ibi. n. 4.
- P**atronus non habet aliud ius in ecclesia patronata quam ius presentandi. in. c. illud pretereundo. n. 3. de iure patro. fo. 192.
- P**atronus simpliciter concedendo ecclesiam patronatam quid cessatur concessisse. ibi. nu. 7.
- P**atronus presentando indignum an priuetur potestate presentandi illa vice. ibi. nu. 8.
- P**atronus verus qui non est in possessione presentandi non habet ius presentandi. in. c. consultationibus. n. 6. de iure patro. fo. 195.
- P**atronus in fundatione vel donatione ecclesie quo casu possit aliquid reponere cum auctoritate episcopi sibi reservare. in. c. i. nu. 1. de cens. fo. 199.
- P**atroni qui habent ius patronatus non possunt aliquem presentare singulariter. in. c. cum oēs. nu. 8. de constit. fo. 22.
- P**atronus ecclesie non potest etiam tempore quo fundat disponere de iuribus ecclesie in iudicium episcopi sed bene hoc potest episcopus facere ad requisitionem patroni. in. c. cum dilectus. nu. 4. 5. 7. 11. de consue. fo. 99.
- P**atronus an possit conditionem apponere quod ecclesia non substat episcopo. in. c. si. nu. 8. de condi. appo. fo. 20.
- P**atronus non potest vendicare ex consuetudine ius interessendi in electione episcopi quia consuetudo non facit laicum capace iuris spiritualis regulariter. in. c. quod sicut. super eo. n. 6. de elec. fo. 148.
- P**atroni plures an debeant oēs consentire in presentando aliquem vel sufficit maior pars. in. c. in genesi. nu. 8. de cle. fo. 180.
- P**atronus etiam si sit clericus non habet ius instituendi vel destituendi vel bona ecclesie patronate administrandi sed tamen presentandi. in. c. preterea. n. 1. de iure patro. fo. 190.
- P**atronus. i. q. huius patronatus in aliqua ecclesia non habet alia iura nisi denuntiationem male administrationis et defensionem et ut ei subueniat ne vergat ad inopiam. in. c. cum ad sedem. nu. 12. de resti. spo. fo. 186.
- P**atronus si intra tempus statutum non presentat ecclesie vacantis rectori episcopus loci supplebit. in. c. si vero. n. 1. de iure pa. fo. 93.
- P**atroni laici habent quatuor menses ad presentandum: clerici vero sex menses. ibi. nu. 2.
- P**atroni si contendunt super iure patronatus debent episcopus expectare usque ad tempus statutum: quoniam scilicet constat ecclesiam esse patronatam alias secus. ibi. nu. 3.
- P**atroni consensus non requiritur in pmissione superioris in qua principaliter non ordinatur sed ex aliqua causa fit. An in. c. proposuit. n. 4. fo. 53.
- P**atronus etiam ecclesiasticus non potest ecclesiam patronatam vacantem alteri conferre et si contulerit ad eam nihilominus poterit presentare quia illa prima collatio non habet vim presentationis. in. c. transmissa. nu. 1. 2. de iure patro. fo. 198.
- P**atronus non solum debet eligere presentandum sed electum actualiter presentare. ibi. nu. 4.
- P**atrono ignorantem ecclesiam patronatam vacare currit tempus ad presentandum. ibi. nu. 6.
- P**atroni si non presentauerint rectorem in ecclesia intra tempus statutum episcopus ordinabit sine preiudicio patronorum. in. c. cum propter. nu. 1. de iure patro. fo. 197.
- P**atrono litiganti super iure patronatus currit tempus presentandi. patrono vero ignorantem vel aliter impedito secus. ibi. n. 2.
- P**atronus ecclesiasticus et patronus secularis in quibus differant in iure patronatus quod habent. ibi. n. 5.
- P**atronus laicus non habet ius eligendi prelatum in ecclesia neque de iure neque ex pacto neque ex consuetudine. in. c. sacrosancta. n. 2. de electio. fo. 172.
- P**atroni possunt presentare aliquem et valet presentatio licet non fuerit maior pars patronorum. in capitulo ecclesie vestra. numero. 5. de electionib. folio. 170.
- P**atroni plures possunt esse in eadem ecclesia. in. c. ad audientiam. n. 4. de eccle. edifi. fo. 220.
- P**atronus non potest reservare in fundatione ecclesie ut ius instituendi presentatum pertineat ad inferiorem episcopo. ibi. n. 13.
- P**atronus laicus licet possit variare tamen presentat secundum accumulationem non autem potest ex toto recedere a primo. in. c. cum autem. nu. 2. de iure patro. fo. 196.
- C**orsetus doctor excellentissimus. Adde an laicus possit successive ultra duos accumulare et dicit quod non quia licet iura dicant laicum patronum posse plures accumulare debet intelligi de duobus quia pluralis locutio duorum numero est contenta. regula pluralis. de regul. iur. libro. vi. ubi not. ff. de test. item talis variatio est odiosa ideo restringenda. de regulis iuris libro. vi. hodie ad hoc optime de prebendis. is cui. libro. vi. item infinitas est vitanda. de rescrip. li. vi. cum in multis. item si videatur iura. de hoc loquentia clare istud innuunt unde capitulum quod autem. dicit postmodum aliud capitulum cum dilectus. dicit secundum postorale. dicit aliud et secundo loco ex quibus omnibus apparet aperte quod huiusmodi variatio fieri potest successive de duobus et non de pluribus et per hoc respondeatur ad id quod non. in. c. si. de iure patrona. in. §. super verbo pluribus. intendit enim quod simul plures quam duo presentant et unus ex eis per ipsum eligatur ut ibi in tex. et idem etiam quando due presentationes facte successive fuerint et sic intelligitur ibi glo. sequens super verbo presentare. et si bene inspicatur idem est in effectu illo casu sicut dictum est: quia sit presentatio ut unus eligatur sed ultra duos non possit fieri tertia per predicta. nec obstat quod istud reputetur novum cum alius doctor hoc non dixerit quia non reperitur aliquem contrarium dixisse. ita concludit Jo. calde. in consilio. xvi. incipit. an laicus. in. titu. de iure patrona. facit. l. si quis iusiurandum. C. de reb. credi. et ibi Bal. in aut. habita. in. xij. columna. in versu. tertio quero. C. ne filius pro patre. non obstat quod voluit do. Abbas in. d. c. bone. quia loquitur in postulatione et non in presentatione. ite loquitur quando nullum ius est acquisitum presentato saltem ad rem. c. cum ber. de re iudi. et ibi Abb. in contrarium facit glossa. in. c. plures. in verbo presentare. de iure patro. et c. cum autem eodem tit. prima pars sentitur per Abbas. in. c. cum vos. de offi. ordi. faciunt no. in. c. dilectus. de offi. deleg. banc partem tenet Jo. calde. sequitur do. Bartolomeus de belensis auditor Rote. in. c. nobis. de iure patro. et ita in facto consuluit ferrarie et obtinuit.
- P**atronus non potest ecclesiam patronatam pro se retinere vel alteri etiam filio concedere. in. c. consuluit. n. 1. 2. de iure patro. fo. 194.
- P**atronus licet non possit seipsum presentare potest tamen filium suum idoneum presentare. ibi. nu. 3.
- P**atronus non potest presentare plures variando sed cumulatue sic in. c. cum bertoldus. n. 10. de re iudi. fo. 69.
- P**atronus an possit seipsum presentare et an possit institui ab episcopo. in. c. per nostras. nu. 3. 4. de iure pa. fo. 197.
- P**atronus non potest promittere se presentaturum aliquem ad beneficium vacaturum. nec potest dare aliquem potestatem presentandi antequam vacet in. c. si. nu. 1. 2. 6. de concess. preben. fo. 63.
- P**atronus non habet ius presentandi prelatum in ecclesia collegiata: sed habet ius presentandi ad probandas que sunt in ipsa ecclesia collegiata. ibi. nu. 3. fo. 64.
- P**atronus presentando dicitur donare. ibi. n. 5.
- P**atronus potest dare generale prelatum presentandi cui vult. ibi. n. 6.
- P**atronus laicus alicuius ecclesie collegiate an habeat consentire in electione prelati in. c. de hoc. nu. 10. de simo. fo. 70.
- P**atronus presentans aliquem pretio vel dono committit simoniam. in. c. ex insinuatione. nu. 2. de iure patro. fo. 194.
- P**atronus alicuius ecclesie dicitur ille qui fundavit vel dotavit ipsam in rub. nu. 2. de iure patro. fo. 189.
- P**atronus debet presentare presbyterum in ecclesia in qua ius patronatus. nec episcopus vel alius prelatus potest aliquem instituere sine licentia patronorum. ibi. nu. 4.
- P**atronus si devenit ad inopiam est alendus ex redditibus ecclesie in qua habet ius patronatus dum tamen ipsi redditus remaneant ultra necessaria. ibi. nu. 5.
- P**atronus an possit presentare clericum peregrinum sine literis commendatitius sui episcopi in. c. significasti. nu. 3. de iure patro. fo. 194.
- P**atronus potest variare in presentando ante institutionem episcopi. scilicet accumulando non autem prius recedendo a prima. in. c. quod autem. nu. 2. de iure patro. fo. 190.
- P**atronus consideratur in parva vel magna quantitate secundum materiam. in. c. i. nu. 1. ne cle. vel mona. fo. 235.
- P**aupertas non excusat que a litigando: sed an respectu a defussoris seu procuratoris. in. c. olim. el. §. n. 6. de resti. spo. fo. 189.
- P**aupertas excusat procuratorem si non appellauerit. in. c. non iniuste. n. 12. de procu. fo. 146.
- P**aupertas non impedit quominus clericus non possit promoueri ad beneficia. in. c. i. nu. 2. de pecu. cle. fo. 108.
- P**aupertas an excuset a promotione appellationis. in. ca. ex ratione. n. 1. de appel. fo. 93.
- C**orset. Et quod dicatur pauper. dicit quod relinquatur arbitrio iudicis secundum Bart. et alios legistas in. l. si constante. ff. solu. mat. et secundum Jo. andr. et alios in. c. significantibus de offi. deleg. et ibi per do. meum Barb. et ibi Abbas dicit quod vidua pauper potest trahere seculari ad iudicium ecclesiasticum. et vide glo. §. q. i. prohibentur. et glo. in. l. nonnulli. ff. de accu. quod ille dicitur pauper qui non habet in bonis tantum quantum est causa. et vide glo. in aut. de here. et fal. in prin. que dicit quod ille dicitur pauper qui non habet quinquaginta in bonis: et glo. in. l. de excu. tuto. in. §. propter paupertatem. et adduco bonum tex. in. c. illa. xv. q. i. quod paupertas non est de genere malorum. et adduco glo. in. c. in primis. §. q. i. in prin. quod primo est causa pauperis tractanda quam divitiis. ut. C. de epis. et cler. l. si quis ad declinandam. sed male servatur quia hodie dicitur. Si nihil attuleris ibis bomere foras. et adduco Vincen. relatum ab abbate in. c. si quis testium. in. §. de testibus. quod iudex ordinarius dabit pauperibus testibus. quod tenetur pauperibus providere. ut in auten. de man. princip. in. c. si tibi. et de



## Super Lectu. Panormitani.

et de excessu prela. in. c. sicut vult. et adduco ter. in. tit. de exco. tuto. in. §. sed propter paupertatem. ubi paupertas excusat a tutela. et in. l. paupertas. ff. eo. et adduco Bal. in. c. sedes apostolica. de rescr. ubi dicitur quod per istas clausulas generales et quidam alij non includuntur pauperes qui propter paupertatem non possunt se defendere: quia paupertas excusat. allegat. l. titius. ff. de procura. et adduco Ray. de forli. in. l. non facile. in. §. j. ff. si cui plus est per. l. falc. quod pauperi remittit onus satisfaciendi. et adduco Bal. in. c. ij. de rescrip. ubi dicitur quod si propter paupertatem vel metum tyranni quis non fuit protestatus excusatur quod intelligit verum ibi domus Barba. si in ptestatione fienda erant necessarie expense facienda. arg. l. si procurator. §. si ignorantes. ff. ma. et adduco Bal. in. l. ij. §. si quis in iudicio. ff. si quis cau. ubi refert se liberasse quendam a pena furcarum qui appellauerat et propter paupertatem non poterat prosequi appellationem et per consequens appellatio erat deserta qui excusabatur per. d. §. si ignorantes. et ibi etiam voluit Bal. in. l. cum quidam. C. de condi. in. fer. et in. l. accepta. C. de vsur. Inn. Abb. et alij. in. c. ex ratione. de appel. et adduco eundem Bal. in. c. sedes apostolica. ubi dicitur quod inopia seu paupertas repentina dicitur casus fortuitus. l. si res pupillorum. ff. de admistr. tuto. subdit tamen quod in clausula indifferenti bene includitur pauper. et adduco eundem Bald. in. d. c. si qui testium. et in. d. c. sedes. et in. c. peni. de consue. et in. c. que in ecclesiis. de costi. ubi dicitur quod paupertas nocet que captione prouenit et ex culpa. allegat bonum text. in. l. penul. ff. de iure do. et adduco bonum text. in. l. iudices. C. de episco. audien. quod iudex tenet facere expensas carcerato pauperi et adduco Bal. in. l. magis puto. §. j. ff. de re. eorum. quod si pauper contendit cum rege seu alia potestati persona quod rex tenebitur prouidere pauperi de expensis. et adduco Archi. in. d. ca. decimas. xvj. q. ij. quod pauperes excusantur a decimis adeo quod si constitutione synodali caueatur quod qui non soluerit decimas sit excommunicatus quod non includuntur pauperes. facit quod voluit domi. Ant. post Inn. in. c. penulti. et Hofre. de offi. delega. et in. c. olim. el. ij. de restitu. spolia. et vide do. Abb. in. c. ij. nu. 3. de testi. cogen. et adduco bonum text. in. l. for. ma. §. quem. ff. de cens. quem textum allegat Bald. pro singulari. in. c. acceptam. C. de vsur.

6 **P**aupertas voluntaria non reprobatur in clericis sed necessaria sic. in. c. tuis nu. 8. de preben. fo. 33.

7 **P**auper exco. catus an teneatur ire pro absolutione ad papam. in. c. ea noscitur. nu. 5. de sen. exco. fo. 182.

4 **P**auper quis sit et an repellatur a testimonio. in. c. cum causam. el. j. nu. 1. de testi. fo. 168.

7 **P**auper constitutus in maxima necessitate potest implorare officium iudicis et diuitie ut sibi subueniat et ille non subueniendo peccat mortaliter. sed si non sit magna necessitas. in. c. si quis. n. 7. de furtis fo. 121.

1 **P**auper potest officio iudicis compellere diuites ad faciendum sibi elemosynam. in. c. cum. cam. nu. 8. de elec. fo. 147.

6 **P**auperes non sunt obligati ad victualia. in. c. cum instantia. n. 7. de censibus. fo. 203.

6 **P**auperes licet non habeant actionem contra diuites ad victualia concicanda. possunt tamen implorare officium iudicis ut eos compellat ad comunicandum in. c. j. nu. 7. de emp. et vendi. fo. 82.

4 **P**auper propter paupertatem non repellitur a testimonio et ad eum debet mitti si propter paupertatem verecundatur exire domum. in. c. si qui testium nu. 8. de testi. fo. 44.

2 **P**aupertas excusat quod a pene solutione. in. c. nisi specialis. n. 6. de offi. lega. fo. 106.

6 **P**auperes tenentur ad solutionem decimarum. in. c. cum dicat. n. 4. de eccle. edifi. fo. 225.

7 **P**auper an et quando repellatur ab accusando et quis dicatur pauper. et multa in hoc relinquuntur arbitrio iudicis. in. c. primo. numero. 11. de accusa. fo. 110.

3 **P**auperes sunt sub protectione ecclesiastica. in. c. cum sit generale. n. 1. 3. 6. et 7. de foro compe. fo. 65.

6 **P**auper potest intentare officium iudicis contra quemcumque diuites ut sibi subueniat. in. c. j. nu. 8. de cle. egro. fo. 49.

2 **P**ar vel treuga si fuit rupta per utramque partem an utraque pars possit agere ad penam. in. c. j. n. 3. de treu. et pa. fo. 131.

1 **P**ar facta inter principales an extendatur ad adherentes ipsorum. in. c. j. n. 26. de posthu. prela. fo. 109.

1 **P**ar facta sub certa pena si vnus rumpit et postea alius intelligitur rupta a primo tantum. in. c. bone memorie. el. j. nu. 3. de elec. fo. 141.

**P**rocurator doctor excellentissimus. Quid si quis fecit pacem cum inimico et promisit non offendere sub pena deinde adulterauit uxorem an dicitur rumpere pactum et sic incidere in penam. Bart. in. l. verum. ff. de fur. dicit quod non per illam. l. q. non fecit animo iniuriandi et renouandi iniuriam iam sopitam. et hoc dicit verum nisi forte iste fuerit passus similem iniuriam et propter hoc orta fuerit inimicitia. Ange. ibi dicit quod dictum. Bar. pcedit quod constat quod causa libidinis ad hanc actum fuit processum alias presumptio esset contra libidinem facientem arg. c. j. de presum. et l. j. C. de fca. ubi enim actus ad plura delicta se habere potest delinquentis semper interpretatio fit contra eum in partem durioris. allegat no. per Dy. in regula. in obscuris. in. vj. facit ad predicta quod no. Bal. in. c. primo. in princ. de

pace tenenda. ubi allegat. Host. in. c. si. de immu. eccle. facit etiam quod no. De. de ancha. in repe. de iureiu. Adde bonum arg. in. c. cum voluntate. de senten. exco. mu. et Bal. in. c. primo. in princ. qui. mo. seu. amitt. et Jo. an. in regula frustra. de reg. iur. in. vj. in mercu. per Pau. de cast. in. l. qui seruus. ff. de verbo. oblig. nihilominus dicto Bart. videtur contrariari. l. penul. iuxta si. de plag. vide Jo. de anna. in rub. de adul. in. ij. col. in ver. iuxta predicta quero. et in practica teneas opi. Bar.

4 **P**acem si duo fecerunt et vnus rumpat primus rumpens potest accusari et non accusare. in. c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 3. de iureiurando. fo. 152.

7 **P**acis bono et scandali euitandi causa receditur a dispositione iuris positui. in. c. q. circa. nu. 2. de consan. et affi. fo. 33.

3 **P**ar cuius culpa sit violata pertinet ad papam cognoscere qui ratione peccati potest compellere ad paces vel treugas faciendas. et idem in ep. in. c. nouit ille. nu. 9. de iudi. fo. 32.

**P**ar si fuerit facta pertinet talis cognitio ad iudicem ecclesiasticum in. c. cum sit generale. nu. 28. de foro compe. fo. 67.

2 **P**acem faciens cum aliquo et promittens non offendere sub certa pena talis promissio restringitur ad casum offendendi ratione inimicitie presentis vel preterite. in. c. cum inter. nu. 10. de renun. fo. 10.

7 **P**eccati euitandi causa multa conceduntur que alias non concederentur. in. c. preterea. n. 7. de spon. fo. 4.

1 **P**eccatum originale non remittitur remanente actuali. in proemio Grego. nu. 6. fo. 6.

2 **P**eccatum patris an et quando noceat filio. Ant. in. c. literas. nu. 5. de fil. presby. fo. 55.

6 **P**eccata plura magis aggrauant quam pauciora nisi pauciora sint grauiora. in. c. de homine. n. 4. de celeb. mis. fo. 211.

7 **P**eccatum ubi potest esse et non esse debemus potius presupponere quod sit. in. c. desideres. n. 6. de sen. exco. fo. 183.

7 **P**eccatum etiam minimum non debet quis committere ut euitetur maius. in. c. qui scandalizauerit. nu. 1. de reg. iur. fo. 206.

7 **P**eccatum quod aliquid potest in dubio esse et non esse semper debemus interpretari quod non sit peccatum ut vitemus illud. in. c. estote. n. 5. et 7. de reg. iur. fo. 206.

5 **P**eccatum mortale non est male intelligere legem vel canonem. in. c. cum ex officio. nu. 29. de prescrip. fo. 38.

5 **P**eccatum an incurrat ille qui petendo rem suam non potest eam sine scandaloso consequi. in. c. ij. nu. 2. de prescrip. fo. 22.

7 **P**eccatum ubi potest esse et non esse potius est censendum quod sit quam quod non sit licet sit vel fiat durior interpretatio. in ca. latores. nu. 7. de cleri. exco. mu. fo. 140.

Et vide in. c. seq. nu. 4.

5 **P**eccatum non incurrit qui operatur bonum et potuit optimam operari. in. c. compositis. el. ij. nu. 7. de appella. fo. 118.

6 **P**eccatum factum in ecclesia est magis graue et punibile. in. c. cum ecclesia. n. 9. de immu. eccle. et cemi. fo. 227.

7 **P**eccatum diminuit dies hominis. in capitulo licet. bel. nu. 2. de simo. fo. 86.

9 **P**eccatum est causa quod quis separet a gratia dei. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 12. de appel. fo. 121.

Ad peccatum vel periculum anime vitandum tutior via eligenda est licet videatur durior ibi.

6 **P**eccatum an quis incurrat qui rem male possidet. in. c. cum apostolic. n. 3. de his que fi. a prela. fo. 68.

7 **P**eccatum committens propter paupertatem non excusatur quando illud est semper et omni tempore malum alias secus ut in furto. in. c. qm. nu. 5. de simo. fo. 90.

7 **P**eccatum in spiritum sanctum quid sit et an remittitur in hoc seculo. in. c. statuimus. n. 10. de maledi. fo. 139.

5 **P**eccatum mortale non semper quis incurrit ex contrauentione canonis. in. c. ij. nu. 4. de appel. fo. 88.

3 **P**eccatum vel delictum vel irregularitas ubi in dubio possunt esse et non esse semper ad cautelam in foro anime debemus considerare quod sint secus in foro contentioso. c. ad audientiam. n. 2. de homi. fo. 99.

Et in. c. significasti. el. ij. in. l. ij. no. et in. c. sicut. nu. 7. eo. ti.

7 **P**eccatum reiteratum aggrauat licet fuerit alio puniendum. l. c. j. n. 2. de cleri. per cuf. fo. 137.

6 **P**eccatum grauius committitur habentes notitiam legis diuine quam ignorant. in. c. non minus. nu. 2. de immu. eccle. et cemi. fo. 224.

4 **P**eristes in peccato mortali an debeat remoueri a beneficio et an temerarie iurans remouendus sit a testimonio et ab electione. in ca. sicut nostis. nu. 3. de iureiur. fo. 154.

7 **P**eccatum non dicitur si non est voluntarium. in. c. quod non est. n. 1. de reg. iur. fo. 207.

7 **P**eccatum non debemus committere ut vitemus danum. in. c. si vere. n. 7. de sen. fo. 190.

2 **P**eccata venialia non indigent confessione speciali nisi sint continuata et reducta in consuetudinem quod tunc conuertuntur in mortalia. in. c. omnis vtriusque. nu. 10. de peni. et remis. fo. 161.



# Repertorium singularium materiarum

- 7 Bone operatiões facte in peccato mortali ad quid profunt. in. c. quod quidā. n. 2. de peni. 7 remif. fo. 173.
  - 7 ¶ Deccatū mortale non omne repellit quē a testimonio. in. c. inquisitionis. § tertie. nu. 8. de accu. fo. 69.
  - 2 ¶ Deccatū aliquid esse prefumitur qñ agitur de preiudicio anime. Antio. in. c. unico. n. 7. de scruti. in ordi. fa. fo. 41.
  - 7 ¶ Deccatū luxurie an fit maius cū pulchra vel turpi. in. c. venies. el. ij. nu. 2. de eo qui cog. con. fo. 31.  
¶ Deccatū an maius cōmittat cum forore sponse anteq̃ post cōtractum matrimonium vel cum ipsa sponsa post affinitatē subsequentē in vrozē ducta. ibid.
  - 4 ¶ Deccatū mortale omne an repellat a testimonio. in. c. testimonium. n. 3. de testi. fo. 86.  
¶ Deccatū nullū est adeo veniale qđ non fiat mortale ex cōsuetudine. in. c. nā concupiscentiam. nu. 5. de conititu. fo. 20.
  - 7 ¶ Deccatū cōmissum sub spe venie multū agrauat. in. c. illud. n. 5. de cle. excō. fo. 140.
  - 7 ¶ Deccatorū remissio duplex est: culpe. s. 7 pene. 7 qñ peccata remittant an ex sola cōtrictiōe. in. c. inter opera. n. 3. de spōsa. fo. 8.  
¶ Deccatorū remissio siue indulgentia plenaria pape qđ operet. ibi.
  - 7 ¶ Deccatū qñ dubitatur an sit vel nō sit debemus potius interpretari pro salute anime vel qđ sit peccatū 7 abstinēdū. in. c. in ciuitate. nume. 4. de vsur. folio. 125.
  - 7 ¶ Deccatū nō dī quis cōmittere pro scandalo vitando. in. c. cū ex iniuriā. cto. n. 7. de no. ope. nuntia. fo. 151.
  - 6 ¶ Deccatū veniale si est in cōsuetudine cōuertitur in mortale. in. c. relatū. nu. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.
  - 7 ¶ Deccatū nō euitat ille qui facit malū ad bonū finē sed ei dī alienari pe nitentia. in. c. significauit. n. 1. de peni. 7 remif. fo. 172.
  - 6 ¶ Deccatū original: qđ est. in. c. maiores. §. verū. n. 2. de baptis. fo. 214.
  - 7 ¶ Deccatū non remittitur ex eo solo qđ quis restituit rem furatā. in. c. si cut dignū. n. 7. de homicid. fo. 108.  
¶ Deccatū tāto magis est punibile qñto magis in eo p seuerat. ibi. nu. 9.
  - 7 ¶ Deccatū vbi pōt esse 7 nō esse si agitur ad penā imponendam debem⁹ potius cōsiderare non esse. si vero ad penitētiā secus. in. c. significasti. el. ij. n. 4. de homici. fo. 111.
  - 7 ¶ Deccata venalia dimittuntur per simplicē benedictionem prelatorū. in. c. antiqua. nu. 10. de priuile. fo. 158.
  - 7 ¶ Deccatum nō excusatur licet emanauerit ex voluntate turbate. in. c. mat theus. nu. 3. de fimo. fo. 83.
  - 7 ¶ Deccatū vbi pōt esse 7 non esse quo ad conscientiam debemus potius attendere qđ sit peccatū. quo ad forū vero cōtentiosum secus. in. c. nauigā ti. nu. 9. de vsur. fo. 130.
  - 6 ¶ Deccatum veniale si sumitur in consuetudinem efficitur mortale. in. c. i. nu. 2. de reli. 7 vene. san. fo. 217.
  - 5 ¶ Deccatū vt euitet in dubio mitior pars est eligenda. in. c. tenor. nu. 8. de re iudi. fo. 57.
  - 7 ¶ Deccatū vt euitet debet quis pati mortē. in. c. sacris. n. 1. 7. quod met⁹ causa. fo. 152.  
¶ Deccatū veniale cōuertitur in mortale ex nimia frequentatione. ibi. n. 9.
  - 2 ¶ Deccatū mortale: r loquēs etiā veritatē cōtra cōscientiā. Ant. in. c. i. n. 4. de scrui. in ordi. fa. fo. 41.
  - 6 ¶ Deccans preteritū venie fortius delinquit qđ alij. in. c. immunitatē. n. 2. de immu. eccle. fo. 235.
  - 7 ¶ Deccator in extremis cōstitutus vocans sacerdotē si moriatur anteq̃ sacerdos veniat nō oportet qđ amplius absoluat si apparebat eius cō tritio. in. c. a nobis. el. ij. n. 9. de sen. excō. fo. 187.
  - 7 ¶ Deccator notorius cōpellit ad penitētiā. in. c. i. n. 6. de sponsa. fo. 2.
  - 4 ¶ Deccas publice an magis grauetur de peccato qđ peccas occulte. in. c. cum quidam. n. 3. de iureiur. fo. 136.
  - 7 ¶ Deccare nō licet etiā ventraliter ad hoc vt alius vitet mortē vel peccatū mortale. in. c. super eo. n. 3. de vsur. fo. 124.
  - 7 ¶ Deccator si ipsum penituerit an careat ecclesiastica sepultura. in. c. sup eo. n. 4. de raptō. fo. 119.  
Et vide in primo no. eo. ti.  
¶ Deccatū si fuerit cōdigne punitū in hoc seculo 7 fuerit pena patiēter re cepta nō punit⁹ amplius in alia vita. ibi. n. 5.  
Et vide in secundo no. eo. ti.
- ¶ Pecunia** data vt iudex ferret iniquā sniam non pōt a parte repeti qđ turpitudine est ex pte vtriusq̃ sed a fisco sic. in. c. cū ab omni. n. 8. de vi. 7 hone. cleri. fo. 5.  
¶ Pecunia data iudici vt ferat iustā sniam quo casu pōt repeti. ibi.- 7 ¶ Pecunia deposita apud mercatorē licite pōt capi pars honesta lucri. in. c. per vestras. nu. 6. 7. 2. 8. de dona. inter vi. 7 vroz. fo. 52.
- 5 ¶ Pecuniam dari qñ est in obligatione habetur ratio lucri cessantis. in. c. cū venerabilis. n. 17. de excep. fo. 10.
- 7 ¶ Pecunia simoniaca accepta per regentes ecclesias quomodo distribue tur 7 taliter accipientes puniuntur. in capitulo de hoc. nume. 11. de fimo nia. fo. 79.
- 7 ¶ Pecunia si fuerit data alicui ne dantē de facto molestaret repetitur si

- molestat. in. c. dilectus filius. el. i. nu. 1. de fimo. fo. 84.
- 6 ¶ Pecunia connumeratur inter res mobiles 7 pōt alienari per solum pre latum. in. c. nulli. nu. 11. de rebus eccle. alie. fo. 75.
- 6 ¶ Peculiū quod est penes laicos est aduentitiū. apud clericos nominat castrense vel quasi. in. c. qđ nos. n. 5. de testa. fo. 115.
- 6 ¶ Peculium quid sit 7 quibus modis sumatur in rubrica. numero 1. de pe cu. cleri. fo. 108.
- 2 ¶ **Periculum** mortis vbi est est optima cā faciēdi aliqū a ctū alias prohibitū. Ant. in. c. ad supplicatio nem. nu. 1. 7. 2. de renū. fo. 28.
- 6 ¶ **¶ Badagia** noua licitū est imponere solis principibus 7 re gibus. inferioribus vero non. in. ca. innouamus. nu. 1. 7. 6. de censu. fo. 201.  
¶ Badagia male 7 indebite extorta subiacent restitutiōi. ibi. nu. 2.  
¶ Badagiū vectigal tributū 7 census in quibus differāt. ibi. n. 3.
- 6 ¶ Badagia exigentes a clericis sunt ipso facto excōmunicati etiā nulla precedente mentione. in. c. non minus. nume. 7. de immuni. eccle. 7 cemi. folio. 224.
- 2 ¶ **¶ Pena** pōt exigi nō solū per laicos sed etiam per clericos. in. c. dī lecti filij. nu. 6. 7. 12. de arbi. fo. 169. 7 seq.  
¶ Penā nō soluēs non tenetur in foro cōscientie nisi sit ipso iure imposi ta. ibi. n. 12. fo. 170.  
¶ Pene an 7 qñ in vtroq̃ foro possint exigi etiā a religiosis. 7 quot sint pe narum genera. ibi.  
¶ Pena an sit exigēda vltra qđ intersit tēporis. ibi. nu. 13. 7. 14.  
¶ Pena an 7 qñ censetur appposita in fraudem vsurarum. ibi. nu. 15.
- 2 ¶ Pena debet esse commensurabilis delicto. in. c. nisi specialis. nu. 5. de of fi. leg. fo. 106.  
¶ Pena an 7 quando possit remitti a iudice sine pīncipe tā que venit ap plicanda fisco qđ parti. ibi. nu. 6.  
¶ Pena statutaria pōt per iudicem minui 7 moderari. ibi.
- 5 ¶ Pena imposita per iudicem indebite vel aliter incōgruenter nō pōt p iudicē reduci sed oportet qđ pīncipis adeatur. in. c. suborta. n. 12. de re iu di. fo. 75.
- 6 ¶ Pena appposita in vno ex correlatiuis videtur appposita in altero cōcur rente eadem rōne. in. c. qđ clerici. nu. 7. de iure patro. fo. 191.
- 6 ¶ Pena qñ imponitur a statuto vel lege alternative electio est iudicis ni si verba statuti vel legis dirigantur ad reū. in. c. a crapula. nu. 4. de vi. 7 hone. cleri. fo. 8.
- 7 ¶ Pena an omnino sit phibita in sponsalibus matrimonijs 7 inter ipsos contrahentes 7 eorū parentes ac propinquos. in. c. gemma. nu. 9. de spō sa. fo. 11.
- 2 ¶ Pena statutaria pōt per iudicē moderari ex causa. in. c. fin. nu. 3. 7. 10. de transactio. fo. 137. 7 seq.
- 5 ¶ Pene an babeāt locū in foro anime. in rubri. numero. 16. de appellatio. fo. 87.
- 3 ¶ Pena qñ imponit ipso iure pro aliquo delicto debet illud delictū esse consummatū alia pena non imponit. idem si imponit pena a statuto. in. c. i. nu. 13. de eo qui mit. in pos. fo. 213.
- 7 ¶ Pena duas vroz vel duos viros habentis. in. c. cū haberet. n. 3. de eo qui du. in ma. fo. 23.
- 2 ¶ Pena vbiq̃q̃ est appposita a statuto iudex nō debet recedere ab illa al ias puni⁹ arbitrio iudicis. in. c. de causis. nu. 4. 7. 11. de offi. dele. fo. 74.  
¶ Pene plures si reperiant posite pro eodē delicto que pena erit eligenda ibi. n. 14.  
¶ Pena an 7 qñ tollat penam iuris cōmunis ibi.  
¶ Pena iure vel statuto imposita an possit minui vel augeri vel in totum ab ea recedi tam per iudicem ordinariū qđ delegatum. ibi. n. 16.  
¶ Pena qñ nō reperit in vno iure recurrendum est ad aliud. ibi. n. 17.
- 7 ¶ Pena qñ soluitur pro iniuria facta alicui presbytero an applicet epō vel heredi ipsius iniuriati. in. c. presbyteri. n. 3. de penis. fo. 169.
- 7 ¶ Pena qñ imponitur ipso iure afficit delinquentem quantūcūq̃ occul tum in. c. si. n. 2. de bere. fo. 104.
- 1 ¶ Pena imposita alicui an sit perpetua temporalis. in. c. ex literis. nu. 10. de consti. fo. 39.
- 7 ¶ Pena pecuniaria est soluenda de pecunia que visitatur in illo. in. c. sta tuimus. nu. 12. de male. fo. 139.
- 7 ¶ Pena qñ non reperitur limitata est imponenda secundum circumstan tias delicti ex quibus pena vel augetur vel minuitur. in. c. sicut dignum. nu. 1. de homi. fo. 108.
- 4 ¶ Pena applicatur parti si pro illo delicto lex introducit actionē. in. c. ex li teris. nu. 14. de proba. fo. 7.  
¶ Pena applicat fisco si pro illo delicto lex introducit accusationē. ibidē.  
¶ Pena applicat fisco in dubio. ibi.
- 7 ¶ Pene vbi sunt posite plures pro aliquo delicto electio est iudicis. in. c. cū tu. nu. 8. de vsu. fo. 125.
- 1 ¶ Pena an sit imponenda scđm qđ dictat statutū tpe cōmissi delicti an se cundū statutū tpe sententie vigens. in. c. si. n. 12. de conititu. fo. 42.
- 7 ¶ Pena imposita posteritati alicuius cōprehendit etiam descendentes ex linea feminina. in. c. quibusdā. nu. 2. de penis. fo. 172.



## Super Rectu. Banormitani.

- 7 Pena que pōt imponi p aliquo delicto pōt per ipsam iudicem moderari. in. c. deus qui. n. 4. de peni. 2. remis. fo. 174.
- 3 Pena in dubio intelligitur de mitiori in foro iudiciali secus in foro penitentiali in. c. 1. nu. 3. 2. 5. de iudi. fo. 7.
- 7 Pena perpetui carceris equiparatur morti 7 debet rarissime infligi. in. c. tunc discretionis. nu. 5. de penis. fo. 170.
- 6 Pena mortis vbi a iure canonico imponitur debet exponi pro snia ex cōicationis. in. c. per venerabilem. nu. 20. qui filij sint legi. fo. 42.
- 7 Pena corporalis potest imponi per iudicem ecclesiasticum dummodo trāseat in emanationē sanguinis. in. c. in archiepiscopatu. n. 4. de rap. fo. 119.
- 7 Pena corporalis etiam vltimi supplicij an 7 qñ possit cōmutari in penam pecuniariam. ibi. nu. 5.
- 5 Pene iuris ciuili an habeāt locū de iure canonico qd in simili casu statuit alias penas in. c. vt debitus. nu. 33. de appel. fo. 128.
- 5 Pena corporalis reperitur de iure canonico. in. c. secundo. nu. 2. de appella. fo. 88.
- 1 Pena transeuntis ad secunda vota etiā fauore filiorū ex sublata idē si resultat dubium turbatiōis prolis secus in penis quas mulier incurrit ex facto suo culposo. in. c. repeti. c. ecclesia sancte Marie. n. 19. de consti. f. 36.
- 6 Pena appposita in vno ex correlatiuis an extendatur ad aliud. in. c. 1. n. 13. de locato. fo. 86.
- 6 Pena quā quis patitur in isto mundo propter aliquod delictum est cā ne in alia vita pro illo delicto puniatur. in. c. ex parte. nu. 4. de sepultu. fo. 139.
- 7 Pena debet esse commensurabilis delicto. in. capitulo si quis. nu. 6. de simo. fo. 91.
- 7 Pena pōt mitigiari per quemcūqz iudicē de crimine cognoscentē dū p nuntiat postea vero nō. in. c. licet. nu. 6. de penis. fo. 169.
- 7 Pena si non repellitur determinata a iure vel cōsuetudine erit arbitrio iudicis imponenda. ibi. nu. 74.
- 7 Pena pecuniaria potest imponi per episcopū laico etiam sibi tempora liter non subiecto si per aliquod crimen est factus de sua iurisdictione. ibi. nu. 8.
- 7 Pena quam soluunt criminosi cui acquiritur. ibi. nu. 9.
- 7 Pena promissa in contractu a partibus potest per vtrāqz partē exigi si vtrāqz pars contrahent etiam de iure canonico. in. c. cōstitutus. n. 1. 2. de penis. fo. 170.
- 7 Pena si fuerit petita vigore contrahentionis cōtractus an per hoc tollatur qd est promissum in contractu. ibi. nu. 5.
- Et vide in. c. tuam. nu. 4.
- 7 Pena an toties incurratur quoties contractui contrahentur. ibi.
- 7 Pena appposita in contractu non incurrit ex eo qd vna pars venit contra cōtractū extraiudicialiter non autē in iudicio. ibi. n. 6.
- 7 Pena cōfiscationis imponitur cōtrahentibus matrimonium in gradu prohibito. in. c. necesse. num. 7. 9. 2. 10. de donatio. inter virum 7 vxo rem. fo. 51.
- 7 Pena imposita cōtrahentibus contra legē an habeat locū in cōtrahentibus contra canones. ibi. n. 10.
- 6 Pena simpliciter posita pro aliquo delicto censetur perpetua. in. cap. si quorūdam. n. 5. de solutio. fo. 100.
- 7 Pena vbi cūqz nō est in iure expressa est arbitraria. in. c. qualiter 7 qñ. el. h. nu. 32. de accu. fo. 74.
- 7 Pene in foro anime nō sunt soluende. in. c. audiuimus. nu. 2. de simo. fo. 110. 90.
- 7 Pena corporalis in subsidium pene pecuniarie non solute habet locū etiā de iure canonico. in. c. ad liberandum. n. 2. de iude. fo. 99.
- 3 Pena iuris pōt purgari vsqz ad sententiam. in. c. si. nu. 19. de iura. calū. fo. 131.
- 6 Pena est arbitraria vbi cūqz nō est a iure expressa. in. c. grauis. n. 4. de censu. fo. 202.
- 3 Pena triplici an possit peti de iure canonico. in. c. primo. nu. 9. de plus peti. fo. 151.
- 2 Pena an existat si fuit adimpletum factum sibi iniunctū licet huiusmodi factum non durauit. in. c. ad audientiam. numero. 4. quod metus cau. fo. 151.
- 6 Pena non vitatur per satisfactionem rei. in. c. si quis. nu. 19. de rebus eccle. non alie. fo. 75.
- 7 Pena benedictis secundas nuptias est suspensionis ab officio 7 beneficio 7 nunquid sit ordinaria. in. c. primo. numero. 4. 7. 5. de secundis nuptijs. fo. 54.
- 6 Pene qñ varie reperiuntur pro vno delicto electio datur iudici. c. h. nu. 6. de coha. cle. 7 nu. fo. 10.
- 3 Pena pecuniaria que imponitur pro delicto an applicetur fisco vel parti. in. rubri. nu. 6. de iudi. fo. 2.
- 6 Pena corporalis pōt aliquo casu inferri pro iniuria. in. c. cū te. n. 3. 7. 24. de re iudi. fo. 79.
- 7 Pena exilij 7 verberū citra tamen sanguinis effusionem reperitur de iure canonico etiā in personas clericorum. in. c. primo. nu. 3. de calumnia. folio. 75.

- 7 Pena imposita per statutum in matrimonijs an valeat. in. ca. f. nu. 8. de sponsa. fo. 2.
- 7 Pena delicti imponitur habito respectu ad tempus sententie. in. c. fin. nu. 2. de sen. excom. fo. 197.
- 3 Pena appposita in quasi contractu non habet locū in contractu nec ecōtra. in. c. qua fronte. nu. 3. de appel. fo. 101.
- 1 Pena vbi cūqz imponit a iure ratione alicuius delicti 7 illud delictū est consummatum. ad hoc vt pena cōmittat. in. c. cum in cunctis. §. clerici sane. nu. 3. de ele. fo. 127.
- 7 Pena fustigationis est pmissa per ius canonicum dū tamen non sit crudeliter facta. in. c. preterea. nu. 2. de cler. percul. fo. 37.
- 1 Pena imposita alternativē a quo debet eligi 7 si consuetudo fuit quod semper imponatur vna pena an poterit alia imponi nō obstat consuetudine. in. c. inter ceteras. n. 5. de rescrip. fo. 47.
- 6 Pena inducta a iure cōi vel ab aliqua regula an possit per cōsuetudinē alterari. in. c. ea que. nu. 2. de statu mona. fo. 183.
- 6 Pena qñ apponitur negativē non cōmittitur nisi precedat monitio. sepe qñ apponitur affirmatiue. in. c. extirpande. §. qui vero. n. 10. 7 in repe. nu. 16. de preben. fo. 39.
- 6 Pena statutaria pōt ex cā per iudicem mutari vel diminui. in. c. j. n. 6. de voto 7 vo. re. fo. 174.
- 7 Pene alternativē impositę iudicis est electio. in. c. sicut iudei. n. 4. de in deis. fo. 96.
- 4 Pena non ita imponit ignominiosa nobilioribus sicut vilioribus. in. c. cum quidam. n. 5. de iure iur. fo. 137.
- 7 Penā impositam a iure vel statuto ppter aliquod delictū non incurrit ille qui delictū tantū inchoauit nisi perficiat. in. c. adolescēs. nu. 2. de spōsa. fo. 2.
- 1 Pena appposita contrahenti matrimonium non extenditur ad cōtrahentes specialia. in. c. 1. nu. 32. de postu. prela. fo. 109.
- 6 Pene 7 dāna in foro anime sint soluenda. in. c. qz pleriqz. nu. 4. de imo. nu. eccle. fo. 234.
- 7 Pena an 7 qñ censeat appposita in fraudē vsurarum. in. c. tuam ad nu. 2. de penis. fo. 171.
- 7 Pena in loco penitentiali nō debet solui. ibi. n. 3.
- 7 Pena si excedat interesse licite peti potest. ibi.
- 7 Pena an censeatur remissa ex eo quod pars post terminū recipit sortē siue quid simile. ibi. nu. 4.
- 7 Pena solui debet etiā de iure canonico qñ contractus nō observatur 7 committitur aliqui in totū aliquādo p parte. ibi. nu. 6.
- 7 Pena quando est posita in electione iudicis debet iudex eligere illam que magis timetur. in. c. querenti. nu. 3. de verb. signi. fo. 200.
- 6 Pena non imponitur ipso iure nisi hoc in iure expresse cāteatur. in. c. si. nu. 6. de cler. non resi. fo. 23.
- 1 Pena vbi est opponenda arbitrio iudicis an debeat esse temporalis. in. c. ex literis. nu. 11. de consti. fo. 40.
- 7 Corsetus doctor excel. Ald de qz clausula arbitrio suo facit quod si statum disponat qd iudex oēs penas imponendas suo arbitrio habeat qd potest iudex vsqz ad penā capitālē inclusiue trāfire. gl. habes singulares in. c. de iniur. in. §. in summa. quā no. Bal. in. l. si. ff. de re. diui. Lud. ro. in. c. repeti. rubri. de arbi. in. xi. col. dicit illam gloss. reprobendam fm do. Ant. in. c. de causis. de offi. dele. qd dictū statutū intelligit de pena que imponitur pro simili delicto. ad delictū cuius pena est arbitraria. gl. est singu. fm do. Ant. in. c. inquisitionis. in. fi. de accusa. vel fm Rom. in. palle. loco intelligit de illa pena que cōsuetā est apponi pro simili delicto fm gloss. in. l. quid ergo. §. pena grauior. ff. de infra. 7 in. l. seuerior. C. eo. 7 hoc confirmatur per id quod voluit Bal. in. l. quicūqz. C. de ser. fugi. 7 in. l. conuenticulum. C. de episco. 7 cler. 7 in. l. h. C. de proba. 7 in. l. 7 si post tres. in. viij. col. in. lectura. ff. si quis cau. hanc partem tenuit do. Car. di. in. dicto. c. de causis. vbi dicit quod licet iudex possit arbitrari penas tamen intelligitur de pena temporalī 7 non de pena mortis per tex. singula. in. l. prima. in. ver. temperari. ff. de fur. balne. sed opin. eius reprobanda Abb. in. d. c. ex literis. de consti. 7 domi. meus Barba. in. d. c. de causis. vbi allegant gloss. in. d. §. in summa. pro qua facit tex. in. l. saciles. §. ff. ad legem iul. pecula. nec obstat. tex. in. dicta. l. j. quia debet restringi in casu suo vt procedat vbi ius in speciali crimine imponit penam arbitrio iudicantis quasi ius tunc senserit de pena temporalī qui scilicet imponere penam perpetuam. sed vbi ius specificē non disponit de crimine in dubio credit Abb. qd pena possit esse perpetua. 7 hec opi. Abb. mihi placet vt dicamus gloss. dicti. §. in summa debere intelligi vt procedat si qualitas delicti 7 quātitas patiat ut tunc sit imponenda pena mortis alias pena temporalis. Itē intelligatur pcedere nisi precedentia verba restringant sequentia. pone exemplū: Statutū dicit qd committens tale quid puniatur pena centū vel alia extraordinaria pena. tunc dico qd debet intelligi de alia pena temporalī citra mortem. 7 ad hoc adduco tex. iuncta gloss. in. l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. propter dictionem alius alia aliud: que implicat similia 7 ex quo premisit penam pecuniariam debet intelligi verbum sequens de pena simili vel tēporali. 7 gloss. ita intellecta pcedet: licet aliqui dicant quod gloss. non dicat illud ad quod allegatur 7 non bene. quia satis dicit cum dicat extraordinaria scilicet capi



# Repertorium singularium materiarum

- Ubi status etc. ad hoc facit l. ii. de prob. iudi. cū simi. Et quid de clausu a ba  
bes liberū arbitriū iudicandi vide de ea Ro. in repet. l. i. in fi. ff. de arbi.  
7 qd voluit Bal. in l. i. in fi. C. de insti. 7 vide Bal. in extrauagā. ad repri  
mē. in ver. videbit. 7 in l. i. ff. de testa. mīl. 7 in l. i. ff. de dona. 7 addu  
co rex. opti. in l. i. magis puto. ff. si cō alienū. in ver. nō em̄ p̄tori liberem  
arbitriū dātū est. ff. de re. eo. vbi pbat qd illa verba excludūt iuris solēni  
tatem: facit qd voluit do. Car. in c. ad bec. de reli. domi. 7 vide plene do.  
mē Barba. in c. i. in verbo liberā p̄tatem. de offi. ordi. vbi allegat alia  
iura 7 motiua in contrariū qd p talia vba nō videat circūscripta 7 subla  
ta solēnitās. Aris. tñ cōcludit in hoc attendēdā fore materiā subiectam.  
ar. l. si vno. f. loca. vnde si factū est cōpromissum in plures et habeāt libe  
rum arbit. tñ iudicādi talis clausula inducere videtur qd lata sit pote  
stas cuiuslibet iudicandi. videt em̄ tunc actū fuisse qd vnus possit  
alio irrequisito iudicare fm̄ Bal. in d. l. i. 7 hoc videt verū virtute talis  
clausule licet aliud esset de iure cōi si talis clausula non apponeretur. li  
cet Ro. in p̄ealle loco dixerit super hoc cogitandum.
- 2 **Pena pecuniaria** pōt imponi per p̄elatos quā dicit in vsu p̄ios con  
p̄terere. in c. irrefragabili. §. ceterum. n. i. de offi. ordi. fo. 119.
- 7 **Pena** varie imponebātur per leges mulieri nubēti intra annū luctus. 7  
an hodie per capitulum finale. de secū. nup. sunt sublate. ibi. n. 3. fo. 55.
- 7 **Pena** ratione iniurie debita pōt per clericū iniuriatum peti. in c. cū pro  
causa. n. 3. de sen. excō. fo. 186.
- 6 **Pena** que apponitur in aliqua cōuentione cōmittitur ex cōuentione fa  
ci licet non habuerit quod est no. maxime pro cōpromissis. in c. raynal.  
dus. n. 17. de testa. fo. 117.
- 6 **Pena** quam soluit persone ecclesiastice debet conuerti in p̄ios vsus. in  
c. qz plerqz. n. 4. de immu. eccle. fo. 231.
- 7 **Pena** pecuniaria non debet de facili imponi per p̄elatos qz censet ex  
cupiditate quādā illa imponere. in c. licet. n. 2. 7. 4. de penis. fo. 169.
- 7 **Pena** corporalis ex qua possit verisimiliter expectari pena mortis est  
penitus prohibita ne per iudices ecclesiasticos imponatur. in c. ad audiē  
tiam. n. 4. de cri. fal. fo. 132.
- 5 **Pena** certo modo terminata a iure pōt minui vel augeri per ipsum ius  
dice p̄o aliquo delicto. in c. reprehensibilis. n. 8. de appel. fo. 193.
- 7 **Pena** siue penalis dispositio quo casu ligat aliquē ipso iure vel oportet  
qd p̄cedat monitio. in c. ex cōdicationi. n. 2. de raptō. fo. 119.
- 2 **Pena** dirigit hominē ad virtutē 7 eius timore quis desistit a malo. in c.  
ad reprimendam. n. 1. de offi. ordi. fo. 115.
- 6 **Pena** a lege ipso iure imposita non debet extēdi ex idēitate rationis.  
in c. transmissa. n. 8. de iur. patro. fo. 199.
- 7 **Pena** taliois que sit 7 vnde dicatur. in c. super his. n. 8. de accu. fo. 64.
- 2 **Pena** transferentiū episcopos sine licentia pape 7 illorum qui transla  
tioni conferunt. in c. inter corporalia. n. 24. de transla. epi. fo. 4.
- 7 **Pena** taliois indubitanter habet locum in accusatione sed in denun  
tiatione tūc demū qñ ex tali denuntiatione pot quis deponi etiam ab or  
dine. in c. inquisitionis. n. 6. de accu. fo. 68.
- 6 **Pene** impositio in actu a iure phibito nō cōfirmat actū cōtra phibitio  
nem attentatū. in c. sicut te. n. 10. de ele. vel mo. fo. 240.
- 3 **Pena** capitalis in dubio nō intelligitur de morte naturali. in ca. at si cle  
rici. n. 38. de iudi. fo. 15.
- Pena** sanguinis quō permittitur ab ecclesia. ibi.
- 3 **Pena** trabentis clericū ad iudicē secularem que sit 7 an inferat ipso iu  
re an per sententiam 7 qñ cōmittatur 7 practica cōmittendi. in c. si diligē  
ti. n. 6. 18. 9. 2. 20. de foro compe. fo. 73.
- 7 **Pena** non pōt imponi nisi per iudicē. in c. si. n. 6. de adul. 7 stu. fo. 117.
- 6 **Pene** non debentur in foro cōscientiali in c. parochiano. n. 6. de sepul  
tu. fo. 140.
- 7 **Pena** sanguinis an imponatur de iure canonico. in c. i. nūme. 9. de col  
lo. dete. fo. 135.
- 1 **Pena** ultra sortem non tenetur quis soluere de iure cano. in p̄oemio  
Grego. in ver. rex pacificus. n. 6. fo. 9.
- 7 **Pena** qñ imponitur alicui ipso facto non requiritur qd apponatur in  
sententia condemnatoria. in c. inter oilectos. n. 12. de exco. p̄lat. fo. 147.
- 7 **Pena** irrogans mortem non reperitur de iure canonico. in c. nouimus.  
n. 4. de verb. figu. fo. 204.
- 6 **Pena** quadrupli p̄supponitur debita de iure canonico. in c. quia plerqz  
qz. n. 6. de immu. eccle. fo. 231.
- 6 **Pene** dānatorum possunt per orationes alleuari non tamē in totū tol  
li secundū vnā opi. que reprobatur. in c. cū marthe. n. 9. de celebra. mīl.  
fo. 210.
- 2 **Pena** si est imposita sine quātitate relinquitur arbitrio iudicis. in c. cū  
clerici. n. 4. de pactis. fo. 133.
- Pena** si est apposta in pacto inualido an 7 qñ possit peti. in c. plerqz.  
n. 2. eo. tit.
- Pena** qñ est apposta in aliquo contractu an possit agi tam ad rem qz  
penam. ibi.
- 6 **Pene** nō sunt in cōsideratione in foro penitentiali sed in foro iudicia  
li sic. in c. raynaldus. n. 25. de testa. fo. 118.
- 7 **Pene** qñ sunt plures in vno delicto iudex pōt eligere quā vult. in c. p̄e  
terea. n. 4. de vsur. fo. 126.
- Pena** illa est primo infligenda que verisimiliter plus timetur. ibi.
- 7 **Pene** in foro anime nō debentur. in c. tua nos. n. 12. de vsur. fo. 127.
- 7 **Pena** apponi pōt in matrimonio dummodo non sit contra libertatē  
matrimonij. in c. i. n. 5. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 3 **Pena** pecuniaria applicanda etiam parti resoluitur in corporalem qñ  
debitor non est soluendo. in c. finem. numero. 5. de dolo 7 contumacia. fo  
lio. 199.
- 3 **Pene** quas irogat ius canonicū. in ca. cum non ab homine. n. 24. de  
iudi. fo. 27.
- 7 **Pene** que p eodē delicto imponuntur a diuersis constitutionibus am  
be iminent contrasacientibus ita qd ipso facto eligentur. in c. qd olim.  
n. 2. de iude. fo. 97.
- 7 **Penalia** nō extēdūtur etiā ex maiortate rōnis puta qd pena  
magna ponatur pro paruo delicto ad qd homines  
sunt promptiores. in c. perpendimus. n. 8. de sen. excom. fo. 185.
- 6 **Penitentia** imposita peccanti per canonem potest per sa  
cerdotem determinari. in c. secundo. n. 1. de  
emptio. 7 vēdi. fo. 82.
- 6 **Penitentia** ex cōsensu penitētis potest agi in loco angusto 7 paruo. in c.  
veniens. n. 1. de regu. fo. 163.
- 7 **Penitentia** nō datur penitenti in morte sed bene sibi notificatur. i. c. in  
litteris. n. de raptō. fo. 120.
- 7 **Penitentia** imponit pro voluntate siue affectione siue effectu. in c. con  
tracto. n. 4. de cognā. spiri. fo. 27.
- 7 **Penitentia** iteratur sed non solennis. in ca. vir autē. n. 5. de secundis  
nup. fo. 54.
- 1 **Penitentia** quā quis agit pro peccato respicit deum 7 non mūdum. c. qz  
diligentia. n. 6. de elec. fo. 123.
- 1 **Penitentia** nō p̄dest delinquentibus in foro cōtētiōso. in c. qz propter.  
§. nisi. n. 5. de elec. fo. 165.
- 7 **Penitentia** nō causat cognationē spirituale licet ille dicatur filius spiri  
tualis sacerdotis. in c. ex litteris. n. 7. de cognā. spiri. fo. 28.
- 6 **Penitentia** an in casu necessitatis possit ab heretico recipi. in c. nō est.  
n. 9. de spon. fo. 6.
- 3 **Penitentia** licita est in penis legalibus vsqz ad sententiam. in c. i. n. 7.  
de plus peti. fo. 151.
- 7 **Penitentia** agere nō semper quis cōpellit 7 hoc vt maius malū euitet  
futurū. in c. requisit. n. 3. de spon. fo. 7.
- 7 **Penitentia** alicuius criminis si fuit apposta illicita 7 minor per sacerdo  
tem minus discretum an peccator sit tutus in cōsciētia. in c. ex diligenti.  
n. 5. de simo. fo. 81.
- 6 **Penitentia** pōt cōmutari ab illo qui penitentia iniunxit vel a superiore.  
in c. i. n. 6. de voto 7 vo. re. fo. 14.
- 7 **Penitentia** qualis debeat iniungi seruis. in c. primo. n. 4. de coniug. ser  
uo. fo. 25.
- 7 **Penitentia** q sit imponēda pincestu 7 violatione publ. bo. iustitie. in c.  
veniens. n. 1. de eo qui cog. con. fo. 29.
- 7 **Penitentia** iniungenda a sacerdote secundum qualitatem peccatorū 7  
cōditionem cōfiteatis. in c. deus qui. n. 1. 7. 3. de peni. 7 remis. f. 174.
- 7 **Penitentia** nō est iniungenda illis qui nō possunt illam agere. in c. si  
gnificauit. n. 2. de peni. 7 remis. fo. 172.
- 6 **Penitentia** iniuncta per sacerdotem si nō pōt erequi debet fieri cōmu  
tatio siue redemptio. in c. qd super. n. 6. 7. 16. de voto 7 vo. re. fo. 177.
- Pnia** pōt imponi a sacerdote etiā in lōga peregrinatione ibi. n. 7.
- 7 **Penitentia** publica imponitur accipiēti spōsam alterius in vxorē 7 am  
bo infames efficiuntur 7 sacrilegium cōmittunt. in c. accepisti. n. 3. de spō  
sa. duo. fo. 17.
- Pnia** pro quolibet peccato mortali datur septē annorū nisi sacerdos et  
tiā abbreviauerit 7 quid p tali penitentia agatur. ibi. n. 4.
- 6 **Penitentia** imposita a sacerdote pōt regulariter cōmutari. in c. ex mul  
ta. n. 12. de voto 7 vo. re. fo. 178.
- 4 **Penitentia** que imponat pro periurio 7 peccato mortali. in c. sicut nos  
bis. n. 4. de test. fo. 44.
- 7 **Penitentia** publica vel solēnis an imponatur propter oppressionem si  
liorum. in c. questum. n. 1. de peni. 7 remis. fo. 173.
- 2 **Pensio** an sit soluenda in fine vel in capite anni. in c. peruenit.  
n. 5. de arbi. fo. 168.
- 6 **Pensio** debet solui de moneta que currebat tēpore cōtractus que si nō  
est in vsu nō debet solui eius estimatio. in c. cū canonicis. n. 1. de cens. fo  
lio. 206.
- 1 **Pensio** annua non habet aliquid spiritualitatis. in c. ad audientia. n. 2.  
de rescrip. fo. 78.
- 6 **Pensio** rei conducte est soluenda in fine anni. in c. propter. n. 4. 10. 7. 8  
de lecatō. fo. 87.
- 6 **Pensio** alicuius beneficii si qritur augmentari 7 clerici nolunt quo casu  
pōt superior sine eis facere augmētū. in c. auaritie. n. 6. de p̄bē. fo. 26.
- 6 **Pensio** cōstituta pro pluribus rebus censetur distributa in singulas  
res vt sic quilibet res teneatur pro rata ad pensionem. in c. cōstitutus. n.  
8. de relig. domi. fo. 165.
- 1 **Pensio** que recipit ex aliqua re transfert possessionē illius rei in accipiē  
tem in



# Super Lectu. Panormitani.

tem. in. c. ex literis. nu. 7. r. 15. de consu. fo. 93.

7 **Percutiens** clericum etiam volentem incidit in excommunicationem et quando. in. c. contingit. nu. 1. r. 5. de de sen. excom. fo. 191.

**Percutiens** clericum an incurrat tot excommunicationes quot percussiones dat. ibi. nu. 8.

7 **Percutiens** clericum zelo charitatis vel sanguinitatis et multis alijs causis hic non est excommunicatus. in. c. cum voluntate. nu. 2. de sen. excom. fol. 196.

7 **Percutiens** clericum qui dimisso habitu clericali portat arma est excommunicatus nisi ille clericus tertio monitus non destiterit. in. c. in audientia. nu. 1. 2. 4. r. 6. de sen. excom. fo. 186.

7 **Percussus** vel vulneratus siue aliter debilitatus potest agere ad suum interesse vel expensas contra illum qui dedit causam debilitationi etiam si non iacuerat in lecto. in. c. j. nu. 5. r. 6. de iniur. fo. 166.

5 **Percutiens** vel verberans clericum non potest absolui nisi a papa nisi iniuria fuerit levis. in. c. peruenit. el. j. nu. 1. de appel. fo. 97.

**Percutiens** clericum ipso facto incidit in excommunicatione maiore. ibi. nu. 4.

**Percutiens** clericum an debeat ipso facto pronuntiari excommunicatus an vero debeat primo recipi probationes. ibi. nu. 5.

**Percutiens** clericum non debet absolui nisi prius satisfaciatur leso et nisi ipse vocetur. ibi. nu. 9.

7 **Percutiens** episcopum perdit omnia bona sua. in. c. cum illorum. nu. 5. de sen. excom. fo. 189.

7 **Percutiens** vel interficiens clericum qui contempto clericali habitu enormis tibus se immiscet excommunicatus non est: non tamen impune interficit. in. c. cum non ab homine. nu. 1. r. 8. de sen. excom. fo. 182.

7 **Percutiens** clericum loco vel causa correctionis non est excommunicatus: si vero percutiens sit impubes et habeat animum iniuriando absolutur ab episcopo si est maior requiritur absolutio pape. in. c. j. nu. 1. r. 2. de senten. excom. fo. 178.

**Percutiens** clericum ad hoc ut incidat in excommunicationem requiruntur ea de quibus. in. d. c. j. ibi. nu. 4.

7 **Percutiens** clericum cui religioni excommunicatus est. in. c. non dubium. nu. 1. de sen. excom. fo. 180.

7 **Percutiens** clericum de mandato iudicis ecclesiastici etiam causa discipline et mandans et mandatarius sunt excommunicati nec absoluentur nisi per papam et quando. in. c. vniuersitatis. nu. 2. de sen. excom. fo. 185.

4 **Percutere** aliquem quidam minatus fuit et ille reperitur percussus et ignoratur a quo an presumatur quod fuerit ille qui minatus est. in. c. scribam. nu. 2. de presump. fo. 11.

7 **Percutiens** clericum qui dimisso clericali habitu immiscet se enormitibus non incurrit excommunicationem. in. c. perpendimus. nu. 1. de sen. excom. fo. 185.

7 **Percutiens** clericum quantumcumque occulte requirit absolutionem a papa. in. c. porro. nu. 1. de sen. excom. fo. 181.

7 **Percutiens** clericum causa correctionis non est excommunicatus. in. c. ex tenore. nu. 4. de sen. excom. fo. 182.

6 **Percutiens** unum credens percutere alium debet puniri. in. c. j. nu. 2. de custo. eucha. fo. 216.

7 **Percutiens** clericum ad defensionem vel inuentum cum propinqua non est excommunicatus. in. c. si vero. el. j. nu. 1. 4. r. 5. de sen. excom. fo. 179.

7 **Percutiens** clericum ignoranter quia forte ille clericus non ibat in habitu non est excommunicatus nisi recuset iurare se ignorasse illum clericum. in. c. si vero. el. j. nu. 1. de sen. excom. fo. 179.

**Percutiens** clericum debet iurare per absolutionem ad sedem apostolicam nisi sit de personis. de quibus. in. c. mulieres. in. c. de cetero. in. c. ea noscitur. in. c. peruenit. in. c. quod de his. et in. c. cum illorum. ubi plene. ibi. nu. 5.

**Percutiens** laicum credens clericum non incidit in excommunicationem. ibi. nu. 7.

7 **Percutiens** clericum etiam volentem non incurrit excommunicationem. in. c. tua. nu. 1. de sen. excom. fo. 184.

7 **Percutiens** clericum potest absolui a legato pape. in. c. ea noscitur. nu. 1. de sen. excom. fo. 182.

2 **Peregrini** et a foris venientes quod diu moram trahunt in ciuitate sunt sub cura episcopi loci et si alibi eligant sepulturam quarta debet episcopo. Ant. in. c. officium. nu. 1. de offi. archiepiscoporum. fo. 70.

7 **Peregrinis** tutum est quod habeant licentiam a proprio episcopo ad hoc ut gaudeant indulgentiis que reperiuntur in locis ad que habet peregrinari. in. c. quod autem. nu. 7. de peni. et remis. fo. 173.

6 **Peregrini** et hospites licite sumunt sacramenta in parochia ad quam confluant. in. c. j. nu. 1. de cele. mis. fo. 208.

**Peregrini** si eligunt sepulturam extra parochiam in qua moriuntur cui debetur quarta portio relictorum ecclesie cathedrali vel parochialis. ibi. nu. 2.

3 **Peregrinantes** non possunt capi pro represaljs. in. c. si. nu. 4. 7. de foro competen. fo. 92.

5 **Peregrinantes** ad sedem apostolicam vel ad limina apostolorum an possint interim in partibus in aliquo molestari. in. c. j. nume. 1. 3. r. 4. de cleri. peregr. fo. 139.

**Peregrinantes** ad sedem apostolicam quomodo gaudeant privilegio ne in serim molestantur in partibus et an contra ipsos possit fieri missio ex

primo decreto. ibi. nu. 6.

**Peregrinantes** etiam ex causa voluntaria gaudent privilegio istius capituli. ibi. nume. 7.

**Peregrinantes** siue nunquam accedentes ad sedem apostolicam non possunt excommunicari nec contra eos aliquo modo procedi, et si secus agatur nullum erit. ibi. nu. 8.

1 **Periculum** quando timetur ex dilatione actus potest explicari sine aliquo consilio qui alias esset necessarius. in. c. ex parte. nu. 4. de consti. fo. 41.

Consilium vel consensus si debet haberi in aliquo actu explicando si non interueniant an vitietur actus. ibi. nu. 5.

3 **Periculum** si cessauit non annullantur actus gesti per timorem dicti periculi. in. c. si. nu. 8. ut lit. non contest. fo. 113.

**Periculum** absentie testium unde consideratur an a domicilio testium an a loco ubi iudicium exercetur. ibi. nu. 13. r. 15.

**Periculum** mortis an dicatur quis subire per peregrinationem longam vel nauigationem per mare. ibi. nu. 14. r. 17.

4 **Peritus** in arte statur sine iuramento. in. c. pposuisti. num. 6. de proba. fo. 7. r. nu. 12. fo. 8.

**Periti** debent plures adhiberi in causa ardua et in loco in quo non reperitur nisi unus. ibi. nu. 5.

**Peritus** unus sufficit in paruo preiudicio et ubi non exigitur magna industria. ibi. nu. 6.

**Peritus** unus sufficit in re magne industrie: sed parui preiudicij. ibi. nu. 7.

**Peritus** in arte est eligendus per iudicem. ibi. nu. 10. fo. 8.

7 **Periti** in arte illa consulendi sunt de qua dubitatio seu questio vertitur. et ideo iudex de peritis in arte illa prouidebit. in. c. fraternitatis. nume. 11. de frigi. et malef. fo. 36.

**Periti** in arte iudicem ad aliquid faciendum deputati an iurare debeant prout testes. ibi. nu. 12.

7 **Periti** in aliqua arte an sint habendi plures vel unus ut iudicent aliquid spectans ad artem ipsorum et quid si non reperitur nisi unus. in. c. significasti. el. j. nu. 3. de boni. fo. 111.

2 **Periurium** an sit maius delictum quam homicidium. Ant. in. c. si. nu. 6. de tempo. ordi. fo. 40.

**Periurus** clericus remouetur a beneficio. in. c. ex parte. nume. 2. de rescriptis. folio. 45.

**Periurus** nunquam amplius admittitur ad iurandum nisi in sui preiudicium. in. c. cum in ecclesijs. nu. 4. de maio. et obe. fo. 124.

**Periurus** an sit infamis et an quilibet periurus repellatur a testificando. in. c. testimonium. nu. 7. de testi. fo. 87.

**Periurus** ratione certi beneficij priuatur omnibus beneficijs. in. c. tua nos. el. j. nu. 2. de iureiur. fo. 136.

**Periurus** est iurans verum qui credebat falsum. in. c. quanto. num. 3. de iureiuran. fo. 140.

**Periurium** punire pertinet a papa. in. c. nouit ille. nu. 17. de iudi. fol. 33.

**Periurus** non dicitur qui ob necessitatem non adimplet iuramentum. in. c. querelam. nu. 6. de iureiur. fo. 134.

4 **Periuri** an sint qui petunt sententiam arbitri reduci ad arbitrium boni viri non obstante iuramento. in. c. breui suscitatus. nume. 3. de iureiurando. fo. 139.

**Periurium** impeditur ex difficultate et an difficultas impediat obligationem. ibi. nu. 4.

2 **Periuri** cognitio an sit secularis vel ecclesiastica. in. c. cum sit generale. nu. 21. de foro compe. fo. 66.

6 **Periuri** repelluntur ab agendo vel accusando sicut alij criminosi: ab excipiendo vero non repelluntur. in. c. dilecti filij. nu. 4. de excep. fo. 13.

**Periuri** non prohibentur stare in iudicio et non prohibentur alii iurare quando iuramentum vertitur in eorum preiudicium. in. c. intelleximus. nu. 14. de iudi. fo. 23.

2 **Periurus** punitur ab ecclesia nec habet solum deum ultorem ut est de iure civili. Ant. in. c. dilectus. nu. 4. de tempo. ordi. fo. 39.

6 **Periuri** penam incurrit dans causam periurio. in. c. dilecto. nu. 18. de preben. fo. 34.

4 **Periurium** nec excommunicatio impedit contractum matrimonij. in. c. mulieri. nu. 2. de iureiuran. fo. 165.

4 Conuictus de periurio in vna causa probatur periurus in qualibet causa. in. c. ex parte. nu. 3. de testi. fo. 41.

**Permissio** transitu ad maiorem dignitatem non est permissum ad minorem. in. c. si. nu. 8. de transla. epi. fo. 6.

2 **Permissum** sub ratione penae non intelligitur permissum sub ratione gratie. in. c. inter corporalia. nu. 19. de transla. episco. fo. 4.

**Permissa** de iure singulari non sunt extendenda ad alios actus. ibi. nu. 20.

6 **Permutatio** beneficiorum et dignitatum non est licita neque prebendarum etiam simplicium et soli episcopo vel habenti iura episcopalia datur facultas permutandi personas de beneficio ab beneficio et hoc propter utilitatem beneficiorum. in. c. questum. nu. 1. 2. 4. 5. 6. r. 10. de rerum permut. fo. 90.

**Permutatio** beneficiorum quo casu solet fieri ex iusta et necessaria causa etiam inuito beneficiato. ibi. nu. 6. 7. r. 10.



# Repertorium singularium materiarum

- Permutatio beneficiorum** licet possit ad alium q̄ ad ep̄m spectare tamē non potest fieri sine consensu ep̄i: ille vero ad quem spectat habet eligere: ep̄iscopus vero consentire. ibi. nu. 9.
- Permutatio beneficiorū** cōtinet in se quandā renūtiationem. ibi.
- Permutari** possunt adinuicem ecclesie que habēt iure pp̄ietatis et earum possessiones et pro minus valentibus pretium suppleri. in. c. ad questiones. nu. 1. 2. 3. de rerum permut. fo. 90.
- Permutatio** an dicatur si ab vtraq̄ parte interuenit species tamen ab vna interuenit etiam certa quantitas ibi. nu. 4.
- Permutari** qua auctoritate possunt beneficia possessa iure pp̄ietatis vel in titulum. ibi. nu. 5.
- Permutatio inter rem ecclesie et rem alterius ecclesie** valet etiam data equalitate rei. et ratio potest esse quia pp̄ilegiatus non utitur pp̄ilegio contra pp̄ilegiatum. in. c. j. nu. 5. de rerum permut. fo. 89.
- Permutatio beneficiorum** si est completa ex vna parte et per alteram stat quominus impleatur restituitur pars ad suum beneficium. in. cap. cum vniuersorum. nu. 1. de rerum permut. fo. 91.
- Permutatio prebendarum** licet sit prohibita tamen tractatus habitus de permutando non prohibetur: nam tractatus non cōcludit delibatum consensum. ibi. nu. 2. 7. 6.
- Permutatio beneficiorum** facta precedente aliquo pacto sapit simoniam. ibi. nu. 4. 7. 5.
- Permutatio beneficiorum** ex sola expedientia et utilitate personarum potest fieri. ibi. nu. 7.
- Clericus** qui resignauit beneficium in manu superioris ex causa permutationis fiende cū tertio si ille tertius noluit postea resignare vel quia mortuus est ille qui resignauit. restituendus est ad beneficium suū cum noua tamen prouisione. ibi. nu. 8.
- Permutatio inter rem principis et ecclesie** licita est dummodo et ecclesia recipiat rem meliorem vel equalem etiam prelato cōtradiciente quo ad hoc potest cogi. in. c. j. nu. 1. 2. 7. 4. de rerum permut. fo. 89.
- Permutans dignitatem vel beneficia** sine auctoritate superioris perdit illa. in. c. cum olim. nu. 1. de rerum permut. fo. 90.
- Permutatio omnium dignitatum vel beneficiorum** est licita dum tamen fiat cum auctoritate superioris. ibi. nu. 2. 3. 7. 4.
- Permutari** non potest ep̄atus sine consensu pape sine quo ep̄s non potest dimittere suum ep̄iscopatum. ibi.
- Permutatio an possit fieri cum alio q̄ cum domino.** in. c. cum venerabilis. nu. 22. de excep. fo. 10.
- Permutatio facta de re ecclesiastica** non seruata solemnitate potest reuocari. in. c. vt commutationes. nu. 1. de rerum permut. fo. 89.
- Permutatio inconsulte facta** dicitur illa que non fuit facta in casu licito. ibi. nume. 2.
- Permutatio de spiritualibus ad temporalia** est prohibita. in. c. exhibita. nu. 1. de rerum permut. fo. 91.
- Permutare** non possunt inter se canonici domos sibi assignatas sine licentia superioris. in. c. j. nu. 4. de reb. eccle. alie. fo. 73.
- Perseuerantia** tridui post etatem an conualidet gestam ante etatem. in. c. tue nobis. nu. 6. de despon. impub. fo. 16.
- Persona honesta et religiosa** presumitur habere iustam causam litigandam. in. c. finem. nu. 22. de do. et contu. fo. 201.
- Personę** que non possunt torqueri. in. c. cum in cōtemplatione. nu. 10. de regu. iur. fo. 207.
- Personę** graues que dicantur. in. c. licet ex quadā. nu. 7. de testi. fo. 80.
- Personę** que possunt per procuratores respondere. in. cap. pastoralis. nu. 5. de iudic. fo. 37.
- Persona suspecta** dicitur vel quia nil aut parum habet in bonis vel ppter in malos mores vel quia consuevit dissipare. in. c. dilectus. nume. 9. de sequest. pos. fo. 222.
- Persona vna** fungitur vice duarum qm̄ in ipsam concurrunt due diuerse qualitates. in. c. raynutius. nu. 26. de testa. fo. 126.
- Persona vna et eadem** consideratur vt diuerse aliquando. in. c. dilecti filij. el. h. nu. 2. de appel. fo. 135.
- Persona in quā cōcurrunt due diuerse potestates** nō astringitur illas vnico actu expedire. in. c. cū inter vniuersas. nu. 6. de elec. fo. 134.
- Et vide in. c. cum inter canonicos.** nu. 9. eo. titu.
- Personę** cum quibus oritur spiritalis cognatio sunt viginti. in. cap. martinus. nu. 9. de cognat. spiri. fo. 27.
- Personę** religiose an possint esse tutores. remissive. in. c. ex parte. nu. me. 8. de appel. fo. 135.
- Personę** que gaudent pp̄ilegio fori. in. c. nullus. nu. 5. 7. 6. de foro cōpeten. fo. 48.
- Personę** industria ex quibus verbis censeatur electa. in. c. si. is autem. nu. 6. 21. 7. 4. de offi. deleg. fo. 105.
- Personę** seculares possunt statuere contra leges: ecclesiastice vero non et que est ratio. in. c. si. nu. 9. de consue. fo. 105.
- Persona addita persone** per carnis copulam mutat genus non gradum. in. c. in literis. nu. 4. de testi. fo. 56.
- Personę** industria vbi est electa non potest actus per alium explicari. in. c. si. is autem. nu. 3. de offi. deleg. fo. 104.
- Personaliter** comparere tenetur quis causis criminalibus. in. c. literas. nu. 39. de testi. spo. fo. 183.
- Personaliter** non dicitur aliquid fieri qđ sit aliquo mediante. in. c. licet. nu. 5. de decimis. fo. 146.
- Personaliter** si aliquid debet fieri non verificatur si fit per alium. in. c. si. is autem. nu. 1. 3. 7. 6. de offi. deleg. fo. 104. et seq.
- Peremptorium** potest mitti prima vice maxime propter distantiam locorum dummodo peremptorium habeat terminos competentes. in. c. tum ex literis. num. 14. de testi. in integ. fo. 150.
- Pertinere** dicitur aliquid alicui ab antiquo qđ pertinet vigore prescriptionis. in. c. cum cōtingat. nume. 2. de decimis. fo. 152.
- Pertinere** ad se dicitur etiam id qđ prescripsit. ibi.
- Pertinax** dicitur ille qui vult persistere in suo errore et non vult se corrigere. in. c. qualiter et quando. nu. 1. de accu. fo. 65.
- Pertinentie** que dicantur esse vnus ecclesie castri vel hospitalis vel iuris ep̄iscopalis vel quō probantur iste pertinentie. in. c. cum ad sedem. nu. 11. 7. 14. de testi. spo. fo. 186.
- Pestis** est legitima causa non cōparēdi in iudicio et se absentandi. in. c. propter. nu. 8. de locato. fo. 87.
- Pestis** quo casu inducit legitimam causam non comparēdi vel non prosequendi causam tam principalem qđ appellationis. in. c. cū dilecti. nu. 16. de dolo et contu. fo. 203.
- Petitorium** si est intentatum potest iudex tueri reum in possessione si in processu negotij constat sibi reum possidere. in. c. cum venissent. nu. 20. de insti. fo. 54.
- Petitorium et possessorium** si simul intententur vna sententia debent terminari nisi prius constet iudici de possessione quo casu primo pronuntiabitur super possessorio. ibi. nu. 21.
- Petitorij** suspensio an habeat locum in causa appellationis. in. c. pastoralis. nu. 33. de cau. pos. et propie. fo. 161.
- Petitorium** potest prodesse etiam respectu possessionis. in. c. h. num. 5. vt lite non contest. fo. 109.
- Petitorium** requirit maiores probationes qđ possessorium. in. c. in literis. nu. 13. de testi. spo. fo. 70.
- In petitorio succumbens** an audiatur volens agere possessorio. in. c. pastoralis. nu. 24. de cau. pos. et propie. fo. 159.
- Petitorium** suspendens an condemnatur in expensis factis super eo. ibi. nu. 31.
- Petitorij** suspensio an possit fieri publicatis attestacionibus non tamē est conclusum in causa. ibi. nu. 36.
- Petitorij et possessoriij** si simul intētentur potest iudex super possessorio pronuntiare si super eo viderit rem claram circa petitorium vero ad vltiora procedere. in. c. suborta. nu. 7. de re iudi. fo. 75.
- Petitorium et possessorium** sicut a principio possunt accumulari si nulla resultat cōtrarietas ita et ex postfacto. in. c. pastoralis. nu. 22. de cau. pos. et propie. fo. 159.
- Petitorium** si fuerit intentatum et obtentum consequitur obtinens fructus a tempore defectionis et qui percipi potuerunt et omnia mobilia etiam aliena secus est in rei vendicatione. ibi. nu. 26.
- Petitorij** si suspendatur ab actore volente intentare possessorium an possit reus petere vt procedatur super vtroq̄. ibi. nu. 30.
- Petitorium** includitur sub commissione facta sub tali forma cognoscere super spoliacione et detentacione talis rei quā titius dicit ad se pertinere. in. c. j. nu. 16. de sequest. pos. et fruc. fo. 220.
- Petitorij et possessoriuz** si simul a diuersis intententur agit sup possessorio suspensio petitorio. in. c. ex conuestione. nu. 1. de testi. spo. fo. 175.
- Petitorium et possessoriū** possunt simul ab eodem intentari. ibi. nu. 18.
- Petitorij** si est intētatū ante cōclusionē in causa potest agi possessorio et an conuerso. in. c. pastoralis. nu. 1. 7. 17. de cau. pos. et propie. fo. 158.
- Et an sufficiat renūtiatio in causa.** ibi. nu. 8.
- Petitorij et possessoriuz** vtrum simul cōcurrant videlicet renūtiatio petitorio vel non et quid de alijs interdictis et qm̄ admittitur suspensio petitorij post conclusionem in causa. ibi. nu. 17. 18. 7. 25. fo. 159.
- Petitorium** si est renūtiatū in beneficalibus an possit intentari. ibi. numero. 18.
- Petitorium** vtrum possit suspendi pluries in eadem instantia. ibi. numero. 21.
- Petitorium** an suspendatur an vero in totum tollatur cumulato possessorio. in. c. significauerunt. nu. 5. de testi. fo. 66.
- Petitorij** renūtiatio tollit effectum lit. contest. respectu restitutionis fructuum. ibi. nu. 7.
- Petitorium et possessorium** siue vtrumq̄ possessorium intentatum a diuersis super eadem re vel super diuersis rebus in vno iudicio an vnum repellat aliud. in. c. si. nu. 5. 7. 14. de ordi. cog. fo. 170.
- Succumbens in petitorio** non potest postea agere possessorio nisi succubuerit quia agens petitorio non potuit probare. in. c. literas. num. 11. de testi. spolia. fo. 182.



Super Lectu. Panormitani.

- P**etitorium qñ est dubium potest renuntiari super possessorio. in. c. ij. nu. 16. de ordi. cog. fo. 144.  
**P**etitorium et possessoriu pñt ab eodẽ et tra eundẽ simul intẽtari et pñt nũtiabitur primo super possessorio sed executio fiet primo in petitorio et qñ in. c. cum dilectus. nu. 1. et 10. de cau. pos. et proprie. fo. 161.  
 Et quid si peruertitur ordo istius pronuntiationis an vitietur iudiciu. ibi. nume. 8.  
**P**etitorium possessoriu si simul concurrunt debet pronuntiarĩ pro petitorio. in. c. cum ana. nu. 7. de electio. fo. 109.  
**P**etitoriu attrahit ad se possessoriu. in. c. i. nu. 14. vt lit. cõtesta. fo. 107.  
**P**etitio iuris episcopalis est vniuersalis et non generalis. in. c. ij. nu. 34. de libel. obla. fo. 98.  
**P**etitio mutua qñõ dicitur. in rubric. nu. 1. de mutu. peti. fo. 98.  
 Petrus habebat vxorem cũ p̃motus est in papa: et detinentia autẽ a cõstitutione ecclesie processit. de elec. c. licet de vitanda. nu. 4. fo. 123.  
**P**ignozans sub pacto legis cõmissorie iurato si iuste impeditus intra tempus redimit poterit post tempus redimere. in. c. significante. nu. 1. de pigno. fo. 195.  
**P**ignus si perdatur vel euincatur periculum est debitoris. in. c. qñis. nu. 7. de re iudi. fo. 82.  
**P**ignus an possit interuenire pro securitate matrimonij contrahendi et quid iuris sit si interueniat. in. c. gemina. nu. 10. de sponsa. fo. 11.  
**P**ignus potest consistere in re propria respectu iuris qd alius habet in ea. in. c. conquestus. nu. 3. de vsur. fo. 126.  
**P**ignozare an possit phibitus vendere: phibitus emere an possit rem pignori capere. remissive. in. c. tua nos. nu. 12. de eccle. edi. fo. 221.  
**P**ignus debet restitui sub pena excommunicationis cõputatis fructibus in sortem. in. c. qñ. nu. 2. de vsur. fo. 123.  
**P**ignus possidetur per creditorem ad omnes effectus preterq̃ ad prescribendum in. c. si. in alijs. nu. 4. 4. vt lite non contest. fo. 121.  
**P**ignus si fuerit pignozatum alteri et ille alter pignozauerit vni tertio et ille tertius discesserit cum re qd remedium dabitur pignozanti in. c. cum contra. nu. 8. de pigno. fo. 95.  
**P**ignus si deterioratur tenetur creditor de re commodata vel locata deteriorata aliter statuitur ibi. nu. 11.  
**P**ignus petitorium non constituitur ex sola iussione p̃toris nisi actualiter fiat missio secus est in pignore conuentionali qd solo cõsensu contrahitur. in. c. cum aliquibus. nu. 1. et 3. de re iudi. fo. 53.  
**P**ignus conuentionale quo ad possessionem non transfertur in creditorem sine actuali traditione. ibi. nu. 5.  
**P**ignus potest alteri pignozari: sed nõ in maiori quãtitate q̃ creditor habeat ipsum. item non potest pignozari vltra terciã vicẽ. in. c. cũ contra. nu. 4. 5. et 7. de pigno. fo. 95.  
**P**ignus qd probatur venditum a creditore ex pacto debet p̃bari qd illam et res pignozata fuit vendita: non autem qd talis res fuit vendita. in. c. auditis. nu. 26. de prescrip. fo. 35.  
**P**ignozari non debent res ecclesie nisi ex aliqua iusta et rationabili causa quo casu possunt etiã laico pignozari. in. c. i. nu. 1. et 3. de pigno. fo. 93.  
**P**ignozari que res ecclesie possunt cum solemnitate et que sine solemnitate. ibi. nume. 4.  
**P**ignoris datio etiã prohibetur alienatione prohibita. ibi. nu. 4.  
**P**ignore vtens contra voluntatem domini committit furtum. in. c. j. nu. 2. de deposi. fo. 80.  
**P**lenitudo potestatis in quo cõsistat et quid importet. in. c. illa quotidiana. nu. 2. de elec. fo. 139.  
**P**leno iure intelligitur quando nullus alius habet facere nisi ipse. in. c. querelam. nu. 4. de elec. fo. 143.  
**P**luralitas resoluitur in singularitatem. in. c. vt priuile. nu. 2. et 5. de priuileg. fo. 159.  
**P**luralitas quo casu resoluat in singularitatem. in. c. accepta. nu. 3. de appel. fo. 106.  
**P**lures qñ sunt adhibiti ad scribendum sufficit qd vnus scribat et alij subscribant. in. c. quoniam. nu. 32. de proba. fo. 30.  
**P**lus petere quomodo quis dicatur et qualiter puniatur. in. c. j. nu. 1. et 3. de plus peti. fo. 10.  
**P**lus petentem an possit penitere vsq̃ ad sententiam. ibi. nu. 6.  
**P**lus petens in quibus casibus non punitur. ibi. nu. 8.  
**P**lus petens non incurrit penam nisi conuincatur. ibi.  
**P**lus petere dicitur etiã ille qui petit ex rebus obligatis viliozem. ibi. nume. 11. fo. 152.  
 Quando aliquis plus petit an differatur iudicium in totũ an fertur sententia diffinitiu cum penis. de quibus. ibi. nu. 12.  
**P**ontes reficere est actus pius quod est notandum pro testamento ad pias causas. in. ca. quod autem. nu. 2. de peni. et remis. fo. 173.  
**P**opuli tenentur ex facto principis. in. c. non est. numero. 4. de sponsa. fo. 5.  
**P**opulus põt statuẽdo vel per viã cõsuetudinis tollere tẽpus datum iudicatis in actionib⁹ personalibus. in. c. venientes. nu. 5. de iureiu. fo. 142.  
**P**opulus non potest sibi eligere aliquem in prelatum. in. c. ofius ep̃i.

Populus potest habere ius presentandi. ibi. nu. 5.

1 ¶ Populus fit ex decem hominibus. idem in plebe: idem in gente. quid in familia turba & cetu. in. c. j. nu. 7. de elec. fo. 118.

**¶** Populus quomodo statuit contra legem imperialem. in. c. j. num. 7. de  
transla. cpisco. fo. 2.

<sup>6</sup> **Porticus** dicitur esse de domo. in. c. ecclesie. num. 10. de im  
mu. eccle. fo. 234.

**Posse** dicitur ille qui potest facere vt possit. in. c. fin. numero. 2.  
de elec. fo. 184.

7 ¶ Possedimus qd de iure possumus: de iure scilicet communi non ex  
traordinario. in. c. super eo. nu. 3. de sen. excom. fo. 195.

2 ¶Dasse non dicitur quis ea que sunt contra honestatem vel bonos mo-  
res vel ledunt famam estimationem vel opinionem.in.c.iusta.num.i. de  
offic.ordi.fo.122.

**P**ossessio eligendi acquiritur exercitio eligendi citra alium titulum & non sufficit interuenire in electione nisi det vocem scientibus & patienti.

bus illis ad quos pertinet. in. c. cum ecclesia. n. 3. 4. 7. 21. de cau. pos. 7 pro  
prie. fo. 154.

¶ Possessio iurium incorporealiū ⁊ quot ⁊ quibus actibus acquiritur.  
ibi. nu. 22. ⁊ 30.

¶ Possessio incorporealis non acquiritur sine licentia dñi que an presu-  
matum relinquitur arbitrio iudicis. ibi. nu. 25. fo. 155.

¶ Possessio iuris eligendi acquiritur mala fide quo ad agendum interdicto recuperande non quo ad validitatem electionis. ibi. nu. 31. & 34.

¶ Possessio iuris eligendi an acquiratur per illos qui interfuerunt in po-  
stulatione, ibi, nu. 54. fo. 156.

gilanti. nu. 4. de prescrip fo. 25.  
Possessio in beneficialibus quo casu transferatur per institutionem de

¶ Possessio an capiatur per perceptionem pensionis alicuius rei. ibidē.

¶ Possessionis commodum quas vtilitates afferat. in. c. consultationi.

bus. nu. 9. de offi. de leg. fo. 77.  
¶ Diffidens releuatur ab onere probandi dominium. ibi.

¶ Possessio non datur illi qui nunq̃m habuit eam nisi prius ostendat de suo titulo. in. c. post electionem. nu. 14. de concess. preben. fo. 69.

7 ¶ Possessio longi temporis probat proprietatem matrimonij : secus res  
regulariter in prophanis. in. c. consultationi. nu. 5. de spon. fo. 10.

¶ Possessio quomodo probetur tradita alicui. in. c. cum nobis. nu. 5. de  
prescript. fo. 33.

5 Possessio an probetur per solutionem pensionis vel census. In.c. bone memorie. nu. 15. de appel. fo. 118.

¶ Solleho rei transferatur per inuelturam que fit de illa r. in c. auto-  
tate, nu. 4. de institu. fo. 52.

3 Possessio cum proprietate vel contra an habeat aliquid commune.  
in.c.ij.nu.6.de iura.calum.fo.125.  
off. ffo. alio. con. tur. no. inf. proprietate et possessio. no. no. in c.

¶ Sofficio quo caru acquitui hinc actu co. porali. remittit. ill. c. et ore  
sedentis. nu. 7. de his que fi. a maio. par. capi. fo. 72.

¶ Possessio presumitur penes illum qui probavit semel possedisse. in. c.  
olim inter. nu. 5. de resti. spo. fo. 189.

Ad perdendam positionem an requiratur necessitas animus et corpus  
sicut in acquirenda. in. capitulo primo. numero. 5. de regulis iuris. fo  
lio 106

115.206.



# Repertorium singularium materialium

- 1 Possessio iurium incorporalium ad hoc ut queratur que sunt necessaria. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 20. de postu. prela. fo. 114.
- 6 Possessio colorata vel non colorata quo et que dicatur. in. c. cum nostris. nu. 23. de concess. preben. fo. 60. et in. c. literas. nu. 9. eo. ti. fo. 55.  
Possessiois titulum nemo cogit alteri dicere nisi iudici et hoc intellige in beneficialibus in quibus exuberat suum officium. ibi. nu. 34. fo. 60.
- 31 Possessio non probatur probato dominio. in. c. cum ad sedem. nu. 17. de resti. spolia. fo. 187.  
Possessio verum probet dominum etiam iuxta fama vicinie et sic qui possidet an presumatur dominus. ibi. nu. 20.
- 6 Quasi possessio iurium et articuli super exercitio actuum si tantum competunt quasi possidentibus illud ius quod intendit probare aliquis ad se pertinere. in. c. dilecto. nu. 7. de preben. fo. 34.
- 3 Possessio ex mandato iudicis potest apprehendi per ipsum principalem intellige quando iste actus fit coram iudice. in. c. cum dilecti. nu. 6. de dolo et contu. fo. 203.
- 6 Possessiones minus utiles ecclesie possunt de consensu capituli permu-  
tari vel alienari vel vendi et ex pretio utiliores emere. in. c. ut super. num. 1. et 3. et 4. de reb. ecc. alie. fo. 76.
- 5 Possessio non est alicui auferenda sine cause cognitione. in. c. de cetero. n. 7. de re iudi. fo. 52.  
Possessio bonorum adiudicatorum quando capitur requiritur citatio partis. ibi. nu. 112.
- 1 Possessio tanti temporis cuius non extat memoria habet vim tituli quod datur capacitas in exercente. in. c. quanto. nu. 2. de consue. fo. 94.  
Possessio bonorum adiudicatorum transfertur in creditorem per num-  
tium a longe stantem et bona ipsa videntem si veram opt. Ab. in. c. cum  
aliquibus. nu. 8. et 10. de re iudi. fo. 53.  
Possessionem unius beneficii quam quis vult accipere de omnium rerum ipsius  
beneficii possessionem accipere et non sufficit si acceperit possessionem unius  
pro omnibus nisi consuetudo sit in contrarium. ibi. nu. 9.  
Possessio beneficii acquiritur in conspectu beneficii licet non intraue-  
rit actualiter etiam si alius sit in possessione dummodo contra eum sit  
lata sententia. ibi. nu. 10.
- 3 Possessio non transfertur in alium per traditionem fustis vel alterius  
rei nisi de hoc sit specialis consuetudo. in. c. cum venissent. nu. 17. de resti-  
tu. spolia. fo. 174.  
Possessio episcopatus vel alterius dignitatis que ex consuetudine ac-  
quiratur per installationem in aliqua sede non potest acquiri per instal-  
lationem factam in alia sede. ibi.
- 3 Possessione alicuius rei quis non priuatur nisi citetur: scilicet quam pos-  
set competere possessorii aliqua defensio. in. c. accepta. nu. 6. de restitutio-  
ne spolia. fo. 167.  
Possessionem alicuius rei non licet accipere illi cui illa res est collata  
vel per sententiam a iudice. ibi. nu. 6.
- 5 Possessio naturalis aliquo casu sufficit ad prescribendum. in. cap. illud  
autem. nu. 7. de prescrip. fo. 26.
- 3 Possessio an perdat si fuerit occupata per clandestinum possessorem  
domino absente et que remedia habeat dominus isto casu. in. c. item cum  
quis. nu. 4. de resti. spo. fo. 172.
- 1 Possessio an acquiratur ecclesie sine traditione si de hoc non sit consue-  
tudo. in. c. ex literis. nu. 6. de consue. fo. 93.  
Possessio in pluribus casibus transfert sine apprehensione. ibi. nu. 9. fo. 87.  
Possessio sine investitura beneficii tam absentis quam presentis quomodo  
de fiat. ibi. nu. 10.  
Possessio beneficii utrum possit accipi propria autoritate ab habente  
titulum in beneficio. ibi. nu. 11.  
Possessio transfertur per constitutum. ibi. nu. 14.
- 3 Possessio vel quasi proprietates vel quas datur super istis incorporali-  
bus. in. c. cum olim. nu. 6. de cau. pos. et proprie. fo. 162.
- 4 Possessionem si quis ingrediatur presente domino an dominus pres-  
sumatur consentire. in. c. nonne bene. nu. 3. de presump. fo. 117.
- 6 Possessio vera potest haberi in beneficialibus sine iusto titulo talis pos-  
sessio non erit iusta. in. c. cum nostris. nu. 6. de concess. preben. fo. 58.  
Possessio quando dicatur habere plurimum iuris vel plurimum facti  
vel multum iuris et multum facti. ibi. nu. 14.
- 3 Possessio in beneficialibus potest legitime haberi sine titulo: beneficium  
vero non. in. c. contingit. nu. 13. de do. et contu. fo. 210.  
Possessio beneficii concessi in titulum potest accipi absque alia licentia epi-  
scopi sed dati in proprietatem secus. in. c. pastoralis. nu. 5. de privi. fo. 93.
- 3 Possessio rei voluntarie sequestrate est penes illum penes quem est res  
ipsa. in. c. dilectus. nu. 11. de sequest. pos. et fruc. fo. 222.
- 5 Possessio alicuius rei si probatur equaliter fuisse apud duos est utriusque  
res illa adiudicanda. in. c. auditis. nu. 18. de prescrip. fo. 34.
- 6 Possessio facta a minore etiam annis non obligat usque ad illud tempus.  
in. c. nostram. nu. 1. de regu. fo. 158.
- 4 Possessionem alterius intrans dicitur aut violentiam committere aut  
iniuste possidere. in. c. licet. nu. 10. de proba. fo. 22.
- 3 Possessio rei sequestrate penes quem sit. in. c. j. nu. 19. de sequest. pos. et  
fruct. folio. 221.
- 5 Possessionis commodum maximum est et parit multos effectus. in. c.  
cum super. nu. 18. de re iudi. fo. 68.
- 6 Possessio non est penes conductorem. in. c. cum venerabilis. nu. 7. de re  
lig. domi. fo. 186.  
Possessio presumitur penes detinentem. ibi.
- 3 Possessio potest haberi in beneficialibus sine canonica institutione.  
in. c. in literis. nu. 4. de resti. spo. fo. 169.  
Possessio evidenter iniusta non parit possessorem. ibi. nu. 14. et 16. et 21. f. 170.  
Possessio beneficii iniusta videtur postea approbata si superior admit-  
tit possidentem ad aliquem actum ad quem beneficiati admittuntur.  
ibi. nume. 17.  
Possessio antiquissima presumitur iniusta vel colorata. ibi. et nu. 26.  
Possessio episcopatus vel alterius beneficii potest violenter acquiri et  
ex ea cassatur remedium possessorem. ibi. nu. 21.  
Possessio beneficii quo quis est priuatus potest retineri. ibi.  
Possessio rerum spiritualium non potest teneri per laicum sine titulo. hinc est  
quod si deiciatur non habet interdictum recuperande. ibi. nu. 24.  
Possessio vel quasi iurium incorporalium qualiter acquiratur. remissa  
sine. ibi. nu. 32. fo. 171.
- 6 Possessio quam habet per se constituit non solum transfertur per constitutum:  
sed quam habet per colonum vel alium. in. c. si. nu. 6. de precariis. fo. 78.
- 3 Possessio si non potest probari a spoliato quid est ab eo agendum ut  
possit in ea restituere. in. c. olim. el. j. nu. 14. de resti. spo. fo. 180.  
Possessio presumitur de presenti probando se aliquem possedisse. ibi.
- 6 Possessio non debet alteri conferri non vocato possessore etiam ini-  
usto. in. c. cum nostris. nu. 19. de concess. preben. fo. 58.
- 5 Possessio an transferat in investituram. in. c. p. illorum. nu. 12. de pbe. fo. 33.  
Possessio sumitur aliquam pro tota substantia rei puta pro proprietate.  
in. c. officii. nu. 1. de peni. et remis. fo. 159.
- 2 Possessio alicuius dignitatis probatur per exercitium alienius actus spectantis  
ad illam dignitatem. Anto. in. c. ut nostrum. nu. 2. de offi. archi. fo. 67.
- 1 Possessio antiquior habet presumptionem pro se. in. c. cum ecclesia. nu. 5.  
de elec. fo. 151.
- 7 **Possessorium** recuperande datur etiam pro iuribus li-  
cet non habeatur dominium illorum iu-  
rium puta si quis est expulsus prestando vocem in capitulo et. in. c. olim.  
nu. 11. de accusa. fo. 67.
- 1 Possessorium datur etiam pro iuribus incorporalibus quibus aliquis  
est spoliatus. in. c. querelam. nu. 2. et 12. de elec. fo. 143.
- 3 Possessorium ubi tractatur an debeat tractari petitorium. in. c. signifi-  
caverunt. nu. 14. de iudi. fo. 47.
- 6 Possessorium recuperande competit fructuario. in. c. j. nu. 6. de immu.  
eccle. et ceni. fo. 122.
- 6 Possessorium recuperande potest intentari ad cadaver sublatum: sed qui  
intentat tale remedium ad hoc oportet quod probet saltem apparere in  
stum titulum. in. c. cum liberum. nu. 2. de sepul. fo. 135.  
Possessorium recuperande quod competit ad personas liberas de saltu ad hoc  
ut competat probari per ipsum agentem titulus apparenter iustus nec  
admittuntur exceptiones concernentes intrinsecum defectum tituli: sed  
reservantur in communi proprietatis. ibi.
- 6 Possessorium remedium competit pro cadavere restituendo. in. c. ex par-  
te. nu. 2. de sepul. fo. 135.
- 2 Possessorium recuperande an elidatur per exceptionem defectus proprie-  
tatis. Anto. in. c. constitutus. nu. 3. et 7. et 10. et 11. et 12. de fil. presby. fo. 52.  
Possessorium recuperande datur non solum ad rem principalem: sed  
etiam ad fructus. ibi. nu. 6.
- 6 Possessorium recuperande non datur expulso a simplici detentatione.  
in. c. propter. nu. 11. de locato. fo. 87.
- 3 Possessorium recuperande vel retinende coarctat cum petitorio. in. c.  
pastoralis. nu. 5. de cau. pos. et proprie. fo. 178.  
Possessorium recuperande quotuplex sit et pro quibus rebus compe-  
tat et est idem quod interdictum unde vi. ibi. nu. 15.  
Possessorium retinende quotuplex sit et pro quibus rebus datur et est  
idem quod interdictum uti possidetis. ibi. nu. 16.
- 3 Possessorium an excludat petitorium. in. c. si. nu. 14. de ordi. cog. fo. 150.
- 6 Possessorium recuperande datur contra quolibet personam non presentem obe-  
dientiam de facto superiori. in. c. dilectus. nu. 2. de capel. mo. fo. 188.  
Possessorium recuperande an competat illi qui fuit missus in posses-  
sionem causa rei servande et exinde fuit deiectus. in. c. j. nu. 13. de sequestra-  
tione pos. et fruc. fo. 220.
- 3 Possessorium adipiscende si intentatur in beneficialibus an admittan-  
tur exceptiones concernentes defectum tituli. in. c. cum olim. nu. 15. de  
cau. pos. et proprie. fo. 163.
- 3 Possessorium recuperande competit etiam contra spoliationem factam a iudice  
ordine iuris non servato. in. c. ecclesia sancte marie. el. ij. nu. 1. ut lit. p. f. 218.
- 2 Possessorium et petitorium possunt intentari pro certis annuis obli-  
gationibus et redditibus. in. c. pervenit. nu. 3. de renun. fo. 112.
- 3 Possessorium retinende potest concurrere cum petitorio an autem ab  
eodem possint accumulari et a diversis quid de alijs interdictis. in. c. cum  
dilectus. nu. 5. et 6. et 7. de cau. pos. et proprie. fo. 161.



## Super Lectu. Anormitanti.

Obtinens in possessorio et succumbens in petitorio et ob hoc appellavit an appellatione precedente exequatur sententiam super possessorio. ibi. nu. 12. fo. 162.

- 3 Possessorium recuperande an admittit adversarium volentem incontinenti probare dominium secus in alijs possessorijs et quare. in. c. i. nu. me. 5. de resti. spo. fo. 164.
- 3 Possessorium solum semper potest intentari licet sit commissa cognoscenda tam super petitorio quam possessorio. in. c. cum ad sedem. nu. 7. et 22. de resti. spo. fo. 186.
- Possessorio recuperande an sit idem cum remedio canonis reintegranda. et quid differunt inter se. ibi. nu. 25.
- 3 Possessorium prius discutitur quam petitorium. in. c. exhibita. nu. 9. de iudicij. fo. 43.
- 3 Possessorium retinende vel recuperande an detur depositario vel colono et similibus qui non possident tam contra eum a quo habent rem quam contra alium. in. c. contingit. nu. 20. de do. et conu. fo. 211.
- 7 Possessorio si agatur matrimoniali non auditur propter de proprietate nisi incontinenti parat sit probare. in. c. venies. el. j. nu. 10. de spon. fo. 7.
- Possessorio si agatur proprietatis quomodo excluditur in odium spoliantis. ibi.
- 3 Possessorium recuperande datur contra illum qui scienter successit in vi tium. in. c. ecclesia sancte Marie. el. j. nu. 8. vt li. non contest. fo. 218.
- 3 Possessorium et petitorium si simul sint intentata et fuerint recepte probationes super utroque prius cognoscitur super possessorio: secus si non fuerint super utroque quia non potest tunc iudex accipere tantum probationes super possessorio. in. c. ad ultimum. nu. 1. et 3. de cau. pos. et propie. fo. 152.
- Possessorium recuperande vel adipiscende si intentatur an admittatur incipiens de proprietate vel deliramine. ibi. nu. 4.
- 5 Possessorium an competat pro iuribus personalibus. ca. sicut nobis. nu. 2. de re iudi. fo. 66.
- 3 Possessorium recuperande an detur spoliato possessione cuius erat penitus incapax. in. c. ex tue. nu. 19. de resti. spo. fo. 184.
- Possessorium causatur non solum ex civili: sed etiam ex naturali possessione. ibi. nu. 20.
- 3 Possessorium recuperande dum intentatur observari debet ordo iudiciarius. in. c. j. nu. 20. vt lite contest. fo. 111.
- 3 Possessorium et petitorium in quo casu cumulantur. in. c. cum super. nu. 1. et 8. de cau. pos. et propie. fo. 156.
- 6 Possessorium intentatur non solum si definit quis possidere: sed etiam si possidet sed non libere. in. c. si. nu. 2. ne sede vacan. fo. 65.
- Possessorium datur pro iuribus incorporalibus. ibi.
- 5 Possessorium recuperande super iure subiectionis potest intentari probata possessione vel qua et quod tunc subditi noluit ei obedire quo casu censet ipsum spoliare iure subiectionis quod in ipsos h3. l. c. suborta. nu. 2. de re iudi. f. 75.
- Super possessorio qui agit de subiectione quomodo pronuntiabit. ibi. nu. 3.
- 3 Possessorium quare potius suspedit petitorium intentatum circa eadem rem quam circa diueras res. in. c. ex conuentione. nu. 7. de resti. spo. fo. 175.
- Possessorium habet privilegium suspensivum siue opponatur ante siue post litem contest. ibi. nu. 8.
- 3 Possessorium non competit illi qui fuit expulsus a domino de sua possessione cum possessio aliqua non esset penes expulsam. in. c. olim. el. j. nu. 1. et 8. de resti. spo. fo. 178.
- Possessorium retinende potest intentari per servum absente domino si turbatur in possessione quam detinet nomine domini. c. cum teneamur. nu. 2. de appel. fo. 98.
- 2 Possessorium recuperande datur propter spoliacionem iudiciali. Anto. in. c. veniens. nu. 4. 9. 10. et 11. de fil. presby. fo. 52. et seq.
- Possessorium recuperande datur quolibet in vitium succedente. ibi. nu. 4.
- 3 Possessorium incumbit pro iuribus incorporalibus. in. c. olim inter. nu. 4. de resti. spoli. fo. 190.
- 2 Possessorium recuperande competit spoliato a iudice non iudicialiter procedente. in. c. cum causa. nu. 4. de offi. deleg. fo. 86.
- 3 Possessorium recuperande non datur illi qui fuit deiectus incontinenti quod incipit iniuste possidere: secus si ex intervallo reijciatur. in. c. j. nu. me. 6. de resti. spo. fo. 165.
- 2 Possessorium recuperande competit probata possessione et spoliacione. in. c. consultationibus. nu. 1. de offi. deleg. fo. 76.
- 3 Possessorium reintegrande qui detur spoliato vigore sententie nulle. in. c. ex insinuatione. nu. 4. de procu. fo. 140.
- Possessorium recuperande an detur illi qui possidebat rem contra ius commune. ibi. nu. 10. et 11.
- 3 Possessorium recuperande datur etiam contra singularem successorem: sed secus interdictum unde vi. in. c. sepe. nu. 5. de resti. spo. fo. 191.
- Possessorium recuperande non solum competit ad restitutionem omni modo possessionis: sed etiam ad restitutionem libere possessionis. in. c. pisanis. nu. 1. 8. 12. et 13. de resti. spo. fo. 192.
- 3 Possessor non constituitur in mala fide per solam reclamationem contra eum factam in. c. cum olim. nu. 5. de cau. pos. et propie. fo. 162.
- 3 Possessores etiam violenti spoliati habent interdictum recuperande: sed non interdictum ne vis fiat ei. et ad exhibendum. in. c. in literis. nu. 5. de resti. spo. fo. 169.

Et rationem vide ibidem. nu. 8.

- Possessor non tenetur ostendere titulum possessionis sue quando possessor non habet e contra se presumptionem aliquam: alias secus. ibidem. nu. 18. fo. 170.
- 6 Possessor non cogitur ostendere titulum sue possessionis nisi possessio sit contra ius. in. c. quanto. nu. 8. de censu. fo. 202.
- 3 Possessor malefidei non excusat quod timeat restituere fructus post lit. ete. propter iustam causam litigandi. in. c. gravis. nu. 15. de resti. spo. fo. 178.
- Possessor malefidei quis presumitur post lit. contest. ex presumptione iuris et de iure. ibi.
- Possessor an constituatur in mala fide ex eo quod fuit sibi denuntiata rem quam possidet esse alienam. ibi. nu. 16.
- Possessor malefidei an quis efficiatur quia errat in iure. ibi. nu. 17.
- 3 Possessor violentus potest incontinenti repelli, quomodo intelligatur incontinenti. in. c. olim. el. j. nu. 10. et 13. de resti. spo. fo. 180.
- Possidens per alium quo casu perdit possessionem et quam ex defectu vel morte illius per quem possidet. ibi. nu. 11.
- 5 Possessor a nemine molestatus non potest petere ut declaretur dominus nisi ab alio postea molestetur. in. c. cum causa. nu. 6. de re iudi. fo. 55.
- 3 Possessor bone fidei sine titulo facit fructus suos industriales et naturales consumptos: secus si habet titulum: quod etiam non consumptos. item fructus civiles facit suos. in. c. gravis. nu. 4. et 5. de resti. spo. fo. 177.
- Possessor bone fidei qui teneatur restituere fructus quos bona fide percipit sine sit factus locupletior siue non ex qua actione et si non restituit per spacium trium annorum prescribit ipsos. ibi. nu. 6. et 11.
- Possessor malefidei sine titulo tenetur ad restitutionem fructuum perceptorum etiam si sint consumpti et percipiendorum reivendi sine causa et officio iudicis. ibi. nu. 7.
- Possessor malefidei cum titulo tenetur de perceptis: de percipiendis vero excusatur propter titulum. ibi.
- Possessor bone fidei in dubio presumitur usque ad lit. contest. et non condemnatur in fructibus nisi appareat postea ab initio fuisse in mala fide. ibi. numero 8.
- Possessor bone fidei ab initio et postea incipit esse in mala fide an teneatur restituere fructus et ad quos et qua actione tam de iure civili quam canonico. ibi. nu. 9.
- Possessor malefidei ab initio si supervenit bona fides an faciat fructus suos. ibi. numero 10.
- 1 Possessor malefidei antequam declaretur esse malefidei omnes fructus debet recolligere. in. c. humana. nu. 12. de elec. fo. 172.
- 3 Possessor malefidei qui tenetur de fructibus qui percipit potuissent an intelligatur qui percipi potuissent a possessore vel petitore. in. c. gravis. nu. 13. de resti. spo. fo. 178.
- 3 Possidere se negans si conuincatur de mendacio an perdat possessionem. in. c. cum causam. nu. 18. de iura. cal. fo. 128.
- 2 Possidere pacifice non dicitur quis beneficium in quo patitur cotroversiam iudicalem. Anto. in. c. j. nu. 4. de renun. fo. 21.
- 3 Possidens nomine alieno et deiectus potest intentare remedium possessori non mine tamen illius cuius possidet. in. c. ex parte. nu. 21. de resti. spo. fo. 174.
- Possides nomine alterius et molestatus potest agere interdicto uti possidetis. ibidem.
- 1 Possidens beneficium minus canonice non dicitur proprie committere furtum: sed in fructibus vere committit furtum. in cap. dudum. el. j. nu. 19. de elec. fo. 177.
- Possidere desinens dolo habetur pro possessore. in. c. adversario. nu. me. 6. de excep. fo. 19.
- Possessor qui a principio fuit in dolo vel in mala fide tenet re perempta vel si sine dolo deserit possidere. ibi. nu. 7.
- Possessor quomodo probabitur dolo desisse possidere. ibi. nu. 8.
- Possessor qui rem ad quam conveniebatur desisset possidere an condemnabitur et ad quid et quomodo et an teneatur ad fructus si rem non possidet sine culpa. ibi. nu. 12.
- 5 Possidens per alium precario potest illam possessionem cum violentia capere quia dicitur potius se defendere quam violentiam inferre. in. c. de cetero. nu. 13. de re iudi. fo. 53.
- 5 Possidens presumitur iuste possidere nisi aliud appareat in contrarium. in. c. veniens. nu. 31. de prescrip. fo. 44.
- 3 Possidere in presenti quomodo quis presumat: siue sit vivus siue sit mortuus si probat semel possedisse tam in re mobili quam in immobili. tam si negat se possidere quam si asserat. in. c. cum ad sedem. nu. 15. de resti. spo. fo. 187.
- Possidere presumitur quis coipso quod probatur detinere. ibi. nu. 21.
- 6 Possidens pendente iudicio proprietatis est tuendus in possessione sua. in. c. cum venissent. nu. 1. de insti. fo. 53.
- Possessio alicuius rei innata vera presumptione sufficit ad repellendum proprietarium illius rei nisi declarat defectum tituli presumpti licet regulariter sola possessio non prodest contra proprietarium. ibi. nu. 8.
- 3 Possidens aliquam rem vitiosam: an presumatur scire vel ignorare. in. c. sepe. nu. 14. de resti. spo. fo. 191.
- Possessor malefidei spoliatus habet remedium. d. c. sepe. ibidem. numero 10. 17. fo. 192.



# Repertorium singularium materialium

- Possessor bone fidei** quo remedio tenetur restituere rem quam bona fide habet priori possessori. ibi. nu. 8.
- Possidere quiete** quis dicitur qui non stimuletur in iudicio sincere vere qui habet bonam fidem. in. c. sanctorum. nu. 2. de prescrip. fo. 23.
- Possidere rem pacifice** quis non dicitur super qua est mota sibi questio. in. c. i. nu. 3. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.
- Possidens res ecclesie** presumitur in mala fide. in. c. si clericus. nu. 2. de foro compe. fo. 60.
- Possidens per alium** quo mortuo ingrediatur possessionem et repellatur potest intentare interdictum restituende. in. c. cum venissent. num. 1. de resti. spo. fo. 173.
- Possidens per alium** quo casu habet interdictum recuperande si ille per quem possidebat fuit delectus. ibi. nu. 6.
- Possessio naturalis** postea adiuncta cum ciuili non dicitur de nouo acquisita sed continuata. ibi. nu. 7.
- Possessio acquiritur** per actum equipollentem actui corporali. ibi. nu. 13.
- Possessio acquiritur** per constitutum ibi.
- Possidens civiliter** si scit alium naturaliter illam rem possidere an perdat et per quantum tempus suam civilem. in. c. cum venissent. nu. 16. de resti. spo. fo. 173.
- Possidens iure resistente** possessor male fidei appellatur et est. in. c. consultationibus. nu. 8. de iure patro. fo. 195.
- Possidere pacifice** beneficium non videtur ille qui patitur controuersiam iudicialem super ipso beneficio. in. c. cum inter. nu. 6. de renun. fo. 10.
- Possidens immobilia** quo casu tenetur satisfacere de iudicio fisci. in. ca. si. q. in alij. nu. 2. vt lit. non contest. fo. 14.
- Possidere si quis dolo** deserit quando habeatur pro possessore. in. c. i. nu. 5. de alie. iudi. mut. cau. fac. fo. 155.
- Positionibus** respondetur per verbum credo vel non credit. in. c. i. nu. 27. de lit. conte. fo. 105.
- Positio partium** vera et partium falsa: an possit in totum negari. in. ca. i. nu. 15. de plus peti. fo. 151.
- Positionibus** respondetur per verbum credo. in. c. i. nu. 1. de sum. tri. et fide catho. fo. 12.
- Positiones sius articuli** si sint impertinentes an reus cogatur respondere salvo iure suo. in. c. cum contingat. nu. 13. de offi. dele. fo. 100.
- Positionibus criminosis** vtrum pars vel testis teneatur respondere. in. c. cum super. nu. 16. 18. et 19. de confes. fo. 225.
- Et an et qui** quis teneatur respondere positioni criminose. ibi. nu. 10.
- Positioni criminose** pars tenetur respondere quando est de crimine publice infamata. ibi.
- Positiones producentes** an videatur contenta in eis consistere. in. c. exami nata. nu. 5. de iudi. fo. 38.
- Positionibus** pars debet respondere non autem eius aduocatus quem respondentem iudex debet repellere nisi pars sit simplex. in. c. pastoralis. nu. 8. de iudi. fo. 37.
- Positiones confessiones et interrogationes** possunt fieri ante et post lit. contest. in. c. si. nu. 5. de confes. fo. 226.
- Positionibus iuris scripti** non est respondendum secus iuris non scripti vt est consuetudo. in. c. sepe contingit. nu. 3. de app. fo. 112.
- Positionibus criminosis** an quis teneatur respondere. in. c. dudum. el. q. nu. 7. de elec. fo. 176.
- Positiones producentes** videtur in eis contenta consistere secus producentes interrogationes. in. c. cum causam. nu. 16. de iura. cal. fo. 128.
- Positiones** possunt fieri usque ad conclusionem in causa: nam succedunt loco probationum. ibi. nu. 20. et 21.
- Positiones superfluas et impertinentes** potest iudex cancellare. ibi.
- Positionibus** est clare respondendum alias responsio interpretabitur contra respondentem. ibi. nu. 23.
- Positionibus vel interrogationibus** non respondens an habeatur pro confesso. ibidem.
- Positiones** possunt fieri ante et post lit. contest. ibi. nu. 25.
- Postulatio** admissa per superiorem habet vim electionis et confirmationis. in. c. gratum. nu. 13. de postu. la. prela. fo. 110.
- Postulatio** dependet a gratia et debet humiliter peti. in. c. i. nu. 4. de postu. la. prela. fo. 107.
- Postulationem cassatam** in nouantes priuantur potestate eligendi. in. c. gratum. nu. 1. et 3. de postu. prela. fo. 109.
- Postulatio** venit sub nomine electionis etiam in materia penali. in. c. in causis. nu. 10. de elec. fo. 150.
- Postulantes** possunt a postulatione recedere antequam pape presententur: secus in electoribus. ibi. nu. 13.
- Postulantes** non possunt a postulatione recedere si est presentata pape nisi cum voluntate superioris. in. c. bone memorie. el. q. nu. 1. 10. et 12. de postu. prela. fo. 112.
- Postulatus** vtrum poterit repetere expensas quas fecit sequuta variatione. in. c. bone memorie. el. q. nu. 13. de postu. prela. fo. 113.
- Postulatio** potest confirmari ex consensibus singulariter superuenientibus. ibi. nume. 13. et 27.
- Postulatio solennis** habet vim electionis et confirmationis. in. rub. nu. 3. de transla. fo. 117.
- Postulatio solennis** si est admissa habet vim electionis. in. c. i. nu. 34. de postu. prela. fo. 109.
- Postulatus** vigore indulgentie. de qua. in. c. si. de transla. epi. potest as sentire postulationi cui non poterat alias poterit petere coram proximo superiore et approbata postulatione sine licentia pape potest transire ad aliam ecclesiam. in. d. c. si. nu. 15.
- Postulatio et electio** non procedunt a pari nec arguitur de vno aliud. in. c. publicato. nu. 6. de elec. fo. 183.
- Per postulationem** nullum ius acquiritur postulato etiam quod sit presentata pape et tunc non possunt partes a postulatione recedere ne illud datur superiori. in. c. postulationem. nu. 1. de postu. prela. fo. 116.
- Postulatio** non admissa an et quando inferat iniuriam pro postulato vel postulantis. ibi. nu. 2.
- Postulare** quid sit. in. rub. nu. 1. de postu. fo. 138.
- Postulari** vel eligi quod persone debeat. in. c. si. nu. 3. de postu. prela. fo. 116.
- Postulantes aliquem** debent omnem defectum postulati exprimere alias non valeret. ibi. nu. 9.
- Postulantes** an debeant consentire sue postulationi. ibi. nu. 11.
- Postulantes** admittunt ius postulandi si patiuntur postulatum ante confirmationem administrare se non eligentes. in. c. bone memorie. el. q. nu. 2. de electio. fo. 141.
- Postulatus et electus** administrantes ante confirmationem ipso facto sunt priuati. ibi. nu. 2.
- Postulantes et eligentes** aliquem per impressionem latorum sunt priuati ipso facto potestate eligendi. ibi. nu. 22. fo. 143. limita vt per Abb. in. c. cum vintonen. in. vlt. col. ver sed contra. eo. titu.
- Postulatio** quid sit. in. rub. nu. 1. de postu. prela. fo. 107.
- Postulatio** facta a minori quam tertia parte collegij non valet. in. c. bone memorie. el. q. nu. 1. de postu. prela. fo. 111.
- Postulatio** per quam priuata utilitas prefertur communi non valet. ibi.
- Postulatio** siue nominatio si sunt legitime facte acquirunt ius postulato siue nominato. ibi. nu. 8.
- Postulantes** non licet a postulatione recedere si postulatio representata est superiori. ibi.
- Postulatio** vtrum debeat admitti si numerus postulantium non est maior duplo. ibi. nu. 12. fo. 112.
- Postulatio** debet admitti si est necessaria et iusta. ibi. nu. 15.
- Postulantes** debent providere de aliquo stipendio illi quem fecerunt ordinare vt postulerent et non postularunt. ibi. nu. 16.
- Potentiam** coeundi non declarat nixus ad copulam. in. ca. attestaciones. nu. 2. de despon. impu. fo. 15.
- Potentia** coeundi probari potest per aspectum corporis. in. c. si. nu. 3. de eo qui cogi. confang. fo. 21.
- Potentia** si appareat post separationem an matrimonium sit reintegrandum et quid iuris si ad alia vota sit deuentum. in. c. i. nu. 7. de frigidis et malefic. fo. 34.
- Potentia** coeundi si sit cum alia muliere et non cum vxore quid agendum sit. ibi. fo. 35.
- Potentia** coeundi quomodo cognoscitur. in. c. de illis. el. q. nu. 4. de despon. impu. fo. 14.
- Potestas** vel alius officialis in temporalibus non potest eligi in perpetuo. in. c. significauerunt. nu. 9. de iudi. fo. 47.
- Potestas** eligendi remanet penes non delinquentes licet numero pauciores si vero omnes delinquant deuoluitur ad superiorem. in. cap. cum vintonien. nu. 2. et 12. de elec. fo. 144.
- Potestas** an possit cognoscere de delicto commissio inter vel contra familiam suam. in. c. proposuit. nu. 9. de appel. fo. 101.
- Potestas** vel quicumque alius officialis an habeat potestatem in subditos si sint extra prouinciam. Anto. in. c. ex tuarum. nu. 2. de auto. et vsu. pal. fo. 20.
- Potestas** tenet ex facto suorum officialium. in. c. i. nu. 7. de resti. spo. fo. 165.
- Potestatem minuendi** habens in causa diminutionis reddituum non videtur habere potestatem augendi in causa augmentationis reddituum. in. c. si. nu. 3. de verb. sig. fo. 206.
- Potestatem** habens aliquid faciendi si illud sibi committatur sub certa forma potest illum actum expedire et valebit licet forma non sit seruata nisi in commissione fuerit processum ad vltiora. in. c. cum in veteri. nu. 1. de elec. fo. 174.
- Practica** probandi vel reprobandi instrumenta antiqua et qualiter probetur quod scriptor fuerit notarius. in. c. significauit. nu. 7. de testi. fo. 76.
- Practica** quomodo tractentur cause conuentione et reconuentione. in. c. i. nu. 1. de mutu. peti. fo. 99.
- Prebenda** si fuerit collata duobus quis preferatur. in. c. cum 20. nu. 14. de consti. fo. 27.
- Prebenda** non debet diuidi pro integratione alterius. in. c. cum causam. nu. 1. de preben. fo. 48.



## Super Lectu. Banormitani.

- 6 Prebenda licite potest dividi in duas si facultates suppetunt alias reintegrabitur et qui potest fieri divisio. in. c. vacante. nu. 1. 3. de preben. fol. 35.
- Prebende debiles reintegrantur ab aliqua alia pingui. ibi. nu. 4.
- 6 Prebendarum vel canonicatum vacatio non datur in ecclesiis non numeratis. i. non est certus numerus canonicorum vel prebendarum et sic eorum collatio non transit de vno in alium superiorem. in. c. ex parte astensis. nu. 1. de concess. preben. fo. 61.
- 6 Prebenda siue beneficium an possit conferri clerico alterius diocesis si ne literis commendatitij proprii episcopi. in. c. fraternitati. nu. 2. de clerici. non resi. fo. 18.
- 6 Prebenda annexa canonicatus est quid spirituale: separata vero non. in. c. maioribus. nu. 4. de preben. fo. 25.
- 3 Prebende minuuntur si redditus ecclesie minuuntur. in. c. ex parte. nu. 2. de constit. fo. 34.
- 4 Prebendarius concurrens cum procuratore ecclesie est preferendus. in. c. ex literis. nu. 3. de proba. fo. 6.
- Prebendarius habet legitimam administrationem sicut alius rector ecclesie. ibi. nu. 6.
- Prebendarius non potest obligare prebendam ultra tempus vite sue. ibi. nu. 7.
- 6 Prebenda connexa canonicis dicitur quid spirituale. alias secus et poterit laico conferri ad ipsius subventionem. in. c. dilecto. nu. 6. de preben. fo. 34.
- Prebenda non dicitur vacare in ecclesia si in ea non est certus numerus prebendarum. ibi. nu. 9.
- 4 Prebende sacerdotales sunt que habent onus celebrandi annexum. in. c. dilecto. nu. 3. de testi. fo. 74.
- 6 Prebenda non habet in onus sacerdotij annexum de iure cōi. in. c. constitutus. nu. 2. de concess. preben. fo. 62.
- 6 Prebenda iniusta et tenuis quomodo reintegratur. in. c. cum causam. nu. 3. de preben. fo. 48.
- 7 Prebenda que consistit in bonis temporalibus potest esse penes laicum secus si est annexa. in. c. tua nos. nu. 3. de simo. fo. 88.
- 1 Prebende que postea instituuntur in ecclesia non debent esse minoris valoris quam prebende antiquae. nu. 7. de consti. fo. 27.
- 6 **Precarium** in neutro genere non conceditur ad certum et determinatum tempus etiam si pactum interueniat: sed precaria in feminino sic. in. c. j. nu. 1. de precariis. fo. 78.
- Precaria in feminino genere quid sit et quomodo fiat. ibi. nu. 3.
- 6 Precaria indebite facta per predecessorem reuocatur per successorem. in. c. j. nu. 1. de precariis. fo. 78.
- 6 Precarium constituitur per ista verba: commodo tibi hanc rem ad talem usum precario. in. c. unico. nu. 10. de commodato. fo. 79.
- 6 Precarium extinguitur ad voluntatem concedentis vel ei succedentis etiam quod sit appositum contrarium pactum. in. c. si. nu. 1. 7. de precariis. fo. 78.
- Preccarium tacite reuocatur morte illius cui fuit concessum et alienatione ipsius rei. ibi. nu. 2. 5. 7. 8.
- Preccarium licet reuocetur ad libitum concedentis tamen eius morte non reuocatur. ibi. nu. 6.
- Preccarium potest concedi ad certum tempus tamen ante illud finitum potest reuocari. ibi. nu. 11. 7. 13.
- Preccarium concessum ad certum usum si ante reuocetur potest agi contra reuocantem actione de dolo si ex hoc ille patitur damnum. ibidem. nu. 13. fo. 79.
- Habens rem precario dicitur possidere. ibi. nu. 7. fo. 78.
- 7 **Preceptum** affirmatiuum ligat semper sed non ad semper sed loco et tempore debito. in. c. omnis vtriusque. nu. 20. de peni. et remis. fo. 176.
- 3 Preceptum impossibile non ligat. in. c. j. nu. 14. de dila. fo. 132.
- 3 Preceptum iudicis impossibile non ligat. in. c. cum dilecti. nu. 20. de dolo et contu. fo. 204.
- 7 Preceptum iudicis non habet vim diffinitive. in. c. ex parte. nume. 7. de verbo. signifi. fo. 201.
- Preceptum quando dicatur fieri cum cause cognitione. ibidem.
- Preceptum iudicis cum clausula iustificatoria neminem grauat et resoluitur in simplicem citationem parte comparere et petente reuocari. ibi. numero. 8.
- 2 Preceptum iudicis sine cause cognitione factum et iniquum non transit in rem iudicatam. in. c. j. nu. 5. 7. 16. de resti. in integ. fo. 156.
- Precepto iudicis iniquo non tenetur quis obtemperare. ibi.
- 5 Preceptum quod iudex facit vel committit an sit sententia et que. in. rubri. nu. 7. de re iudi. fo. 47.
- 3 Preceptum iudicis omne est interlocutoris. in. rub. nu. 1. vt lit. non contesta. folio. 106.
- 6 In preceptis multa reperiuntur ex institutis sanctorum patrum que tamen non reperiuntur scripta. in. c. j. nu. 6. de celebra. miss. fo. 709.
- 3 Preceptum iudicis debet fieri cum causa. ita videtur colligi. in. c. proposito. nu. 11. de foro compe. fo. 87.
- 3 Preceptum de citando est quedam sententia interlocutoria. in. c. si. nu. 20. de feriis. fo. 141.

- 6 Preceptum siue mandatum superioris sine distinctione factum admittit excusationem probabilis cause. in. c. quod super. nu. 3. de vo. et vo. re. fo. 177.
- 2 Preceptum etiam pape factum extra iudicium sine cause cognitione non ligat qui est factum super causa que requirit sententiam et cause cognitionem. in. c. cum ex literis. nu. 9. de resti. in integ. fo. 148.
- 5 Precepta non solent fieri sine clausula: et si senseris te grauatam: et ideo habet vim simplicis citationis. in. c. j. nu. 9. de cau. pos. et proprie. fo. 152.
- 6 Preceptum statutum vel lex quorum interpretatio est dubia non ligat non obseruantem in peccato mortali. in. c. j. nu. 8. de deci. fo. 149.
- 4 Preceptum iudicis non debet obseruari si est difficile vel periculosum et potest ab eo pars appellare et quod dicatur facile stat arbitrio iudicis. in. c. accepimus. nu. 1. de si. instru. fo. 100.
- Preceptum pape quamuis durum est seruandum si non contineat peccatum. ibidem. nu. 2.
- 5 Preceptum factum circa ea que concernunt animum non suspenditur per appellationem vel sic. in. c. ad hec. el. v. nu. 1. de appel. fo. 107.
- Preceptum factum de non intrando aliquam possessionem suspenditur per appellationem. ibi.
- 2 Preceptum impossibile non ligat. in. c. p. et g. nu. 9. de offi. deleg. fo. 103.
- 7 Preceptum sub pena excommunicationis factum non inducit excommunicationem in contrafacientem si ad vltiora non fuerit processum nisi dicatur quam ex nunc profert vel alia similia verba. in. c. ex literis. nu. 5. de inatri. contrac. contra inter. eccle. fo. 38.
- 7 Preceptum iudicis mandans aliquid fieri sub tanta pena si illud non fuerit factum non per hoc incidit in penam quia est comminatio quedam de pena infligenda. in. c. sicut tuis. nu. 6. de simo. fo. 88.
- 6 **Pretium** rei prohibite alienari non debet esse nec penes emptorem nec venditorem sed penes illum cui est facta iniuria. in. c. de iure. nu. 3. de iure patro. fo. 194.
- 3 Pretium succedit loco rei in vniuersalibus secus in particularibus nisi succedat auctoritate superioris vel alijs casibus specialibus. de quibus remissum. in. c. ecclesia sancte marie. el. j. nu. 6. vt lit. pen. fo. 217.
- 6 Pretium rei est estimandum non secundum quod valet ipsa res libera sed cum onere quod habet in se. in. c. in aliquibus. nu. 3. de deci. fo. 154.
- 6 **Predia** sunt tacite obligata pro decimis et tributis non solutis. c. tua nobis. nu. 10. de decimis. fo. 151.
- Predium emptum ex pecunia non decimata subiacet decime respectu illius pecunie. ibi. nu. 13.
- Predium ex quo veniebat soluenda certa gabella si fuerit locatum onus solutionis gabelle incumbit conductori et non domino. ibi. nu. 14.
- 6 Predia de quibus sunt soluende decime sunt danda colenda talibus a quibus sine contractione possit ecclesia decimas consequi. in. c. in alijs quibus. nu. 1. de decimis. fo. 154.
- 3 **Predo** est restituendus in possessione nisi constet in iudicio esse predonem. in. c. cum ecclesia. n. 26. de cau. pos. et pro. pte. fo. 154.
- 3 Predo semper est in mora. in. c. grauis. nu. 14. de resti. spo. fo. 178.
- Predones restituuntur in possessione etiam quod constet eos esse predones in beneficialibus. in. c. in literis. nu. 9. 11. 14. de resti. spo. fo. 169.
- Predo si fuerit spoliatus habet interdictum vnde vi contra spoliatum licet spoliatus fuerit dominus. in. c. j. nu. 13. de ordi. cog. fo. 144.
- 7 **Predicatores** licite possunt petere temporalia pro sustentatione. in. c. cum ex officio. num. 7. de prescrip. fo. 36.
- 6 Predicare dicitur officium et valet ad multa. in. c. quod dei. nume. 3. de sta. mona. fo. 180.
- 1 **Predestinatio** quid sit et quid sit prescientia. in. proe. ibi rex pacificus. nu. 7. vt si. in glos. vt si. disposuit. fo. 9.
- 2 **Preeminencia** in canonicis vel alijs quid operetur vnde de per totum. in. c. j. nu. 2. de maiortate et obediencia. fo. 124.
- 6 **Prelationes** indicant quid sit actum in conclusionem intellege dubia. in. c. ex multa. num. 6. de voto et vo. redemp. fo. 178.
- 6 Preferri quis debeat an presentatus a marito an ab vxore circa ius patronatus quod est in dote. in. c. si. nu. 8. de concess. preben. fo. 64.
- Presentatus a pupillo preferitur presentato a tutore. ibi. nu. 9.
- 3 **Prelatus** potest preiudicare ecclesie in requirendis secus in inquisitis. in. c. verum. nu. 28. de fo. compe. fo. 64.
- 6 Prelati magis peccant delinquendo quam alij propter malum exemptum quod alijs dant. in. c. relatum. j. ne cle. vel mona. fo. 138.
- 6 Prelatus potest imponere penam pecuniarum clericis pro delicto. in. c. vt clericorum. nu. 10. de vi. et bone. cleri. fo. 7.
- 3 Prelatus absens citatus per edicta vel aliter vt respondeat de iuribus suis per quantum tempus debet expectari intra quod compareat. in. c. cum olim. nu. 10. 7. 12. de dolo et contu. fo. 205.
- 2 Prelatus non potest in prelatura sua eligere sibi successorem nisi ex consensu solius pape. in. c. accepimus. nu. 2. de pac. fo. 133.
- 1 Prelati negligentia est peccatum mortale. in. c. nihil. nu. 3. de elec. fo. 166.



## Repertorium singularium materiarum

- P**relatus agens pro iuribus ecclesie an possit contra eum aliquid obijci puta defectus tituli vel aliud crimen. ibi. nu. 11.
- P**relatus verus antequam accipiat possessionem non potest administrare. ibi.
- 3 **P**relatus non succedit in vitium predecessoris sui hinc est quod si ipse est in bona fide prescribit rem quam predecessor suus possidebat mala fide. in c. grauis. nu. 10. de res. spo. fo. 177.
- 5 **P**relatus an et quando possit tacite vel expresse iuribus ecclesie competentibus renuntiare. in c. veniens. nu. 21. de prescrip. fo. 43.
- P**relatus potest indistincte preiudicare ecclesie quando reuertitur ad ius commune. ibi. nu. 22.
- P**relatus quando renuntiat tacite vel expresse an requiratur consensus capituli. ibi. nu. 23.
- 6 **P**relati vel clerici consilii principis secularis an possint impune consilium principis circa mortem alicui inferendam. in c. clericis. numero. 9. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 7 **P**relatus an debeat se purgare de delicto commissio ante prelaturam et an prosit iudici sibi purgatio per illum qui eum promouit. in c. accepimus. nu. 3. de purga. cano. fo. 165.
- 5 **P**relatus et quilibet superior potest a suis subditis de crimine incusari. in c. cum 3. et 2. nu. 1. de re iudi. fo. 76.
- 7 **P**relatus presbyter parochialis et similes an possint accusari aut denunciari per alios quam parochianos vel subditos. in c. qualiter et quando. el. h. nu. 24. de accusa. fo. 73.
- P**relatus non potest simulari curatori aut procuratori. ibi. nu. 25.
- 1 **P**relatus qui non potest alienare bona ecclesie non potest cedere liti que versatur illis bonis. in c. dudum. el. h. nu. 17. de elec. fo. 177.
- 5 **P**relatus timens ne patronus presentet aliquem non idoneum ecclesie ad preces forte aliquorum potest ipsum abire ut bonum et utilem presentet. in c. constitutis. el. h. nu. 1. de appel. fo. 115.
- P**relatus impeditus administrare propter senectutem remouetur et ei datur coadiutor. ibi. nu. 9.
- 6 **P**relatus quis dicatur. in c. de multa. nu. 21. de preben. fo. 37.
- 6 **P**relatus bona que acquisiuit post suam consecrationem debet relinquere ecclesie. in c. vt vnus. nu. 1. et 2. de pecu. cle. fo. 108.
- P**relatus vel rector ecclesie si emit aliqua bona nomine suo an post eius mortem sit iudicandum pro ecclesia an pro herede ipsius prelati simul super dictis bonis litigantibus. ibi. nu. 3.
- Et vide in c. j. de testa. in. i. not.
- 6 **P**relatus male alienans bona ecclesie potest petere ipsam alienationem reuocari. in c. si quis. nu. 4. et 12. de reb. eccle. alie. fo. 75.
- 6 **P**relatus inferior episcopo habet ius instituendi priuandi et excommunicandi. c. referente. nu. 2. de preben. fo. 25.
- 6 **P**relatus an possit transigere vel liti cause et exceptioni competenti ecclesie renuntiare. in c. j. nu. 8. de deposito. fo. 80.
- 6 **P**relatus potest dici largo modo rector ecclesie. in c. tua nos. nu. 2. de cleri. egro. fo. 50.
- P**relatus vel quilibet sacerdos potest remoueri ab ecclesia sua ob bonum publicum et ob scandalum vitandum quo casu debet sibi prouideri de bono cambio. ibi. nu. 3. et 5.
- 2 **P**relatus potest preiudicare ecclesie in omittendo licet contra eum possit ecclesia agere ad interesse. in c. j. nu. 9. de res. in integ. fo. 154.
- 6 **P**relatus emens aliquid de pecunia ecclesie debet conficere instrumentum nomine ecclesie alio priuatur administratione. in c. presbyter. nu. 1. et 5. de pecu. cleri. fo. 108.
- P**relatus et clericus et similes non dicuntur domini fructuum beneficiorum suorum. ibi. nu. 4.
- 6 **P**relatus qui permittit in negligendo vt res ecclesie prescribantur vel cadant in commissum tenetur reddere ecclesiam indemnem. in c. constitutus. nu. 19. de relig. domi. fo. 185.
- 5 **P**relatus quo casu peccet non repetendo res ecclesie vel pauperum ad hoc vt vltet strepitum iudiciorum. in c. h. nu. 4. de prescrip. fo. 22.
- P**relati delictum preiudicat ecclesie in omittendo. ibi. nu. 6.
- 5 **P**relatum non habere et inutilem habere paria sunt. in c. j. numero. 7. de prescrip. fo. 22.
- P**relatus potest preiudicare ecclesie in iudicialibus sed in actu non. ibi. nu. 10.
- 9 **P**relatus solus an potest reintegrare amphyteotam qui cessauit soluere canonem in c. potuit. nu. 15. de locato. fo. 89.
- 6 **P**relatus non debet sine consilio capituli neque instituere neque alia negotia ecclesie tractare. in c. nouit. nu. 1. et 4. et 5. de his que fi. a prela. fo. 67.
- P**relatus potest exercere minora negotia sine consensu capituli maior vero non. ibi. nu. 6.
- P**relatus non tenetur etiam in arduis requirere consensus capituli subsistente causa rationabili. ibi.
- P**relatus solus potest requirere beneficiatum vt resideat alias ipsum priuare. ibi. nu. 7.
- P**relatus in notorijs requirit consensus capituli. ibi.
- 7 **P**relatus inferior an possit ecclesias sibi pleno iure subiectas vnire. in c. sicut vnire. nu. 3. de excess. prela. fo. 145.
- P**relatus inferior dicitur habere iurisdictionem episcopalem in ecclesijs sibi pleno iure subiectis. ibi.
- 6 **P**relatus indebite alinando bona ecclesie sine iuramento potest ipsemet venire contra dictam alienationem. in c. cum venissent. nu. 15. de insti. fol. 53.
- P**relatus quodum alienauit in actu iurauit non contrauenire nec petere restitutionem in integrum pro ecclesia nihilominus si ecclesia est lesa potest iuramento non obstante petere restitutionem in integrum. ibi. nu. 16. et 18.
- P**relatus non potest sponte a se abdicare titulum prelature nec per iuramentum se obligare ad non administrandum. ibi.
- P**relatus si committit delictum aduersus dominum priuatur feudo in vita sua post vero reuertitur ad ecclesiam quam scilicet feudum pertinebat ad mensam prelati. ibi. nu. 17.
- 3 **P**relatus delinquens etiam contemplatione ecclesie puniuntur in suopatri monio. in c. j. nu. 12. de dolo et contu. fo. 194.
- P**relatus quo casu preiudicat. ibi.
- P**relatus in multis casibus requirit consensus capituli circa administrationem rerum ecclesiarum. ibi. nu. 14.
- P**relatus et capitulum non possunt renuntiare iuribus et alijs introductis in fauorem ecclesie. ibi. nu. 17. fo. 195.
- P**relatus delinquendo si non potest soluere de luere in corpus. ibi. nu. 19.
- P**relatus potest preiudicare ecclesie in querendis. in c. j. nu. 21. co. tit.
- P**relatus potest repudiare hereditatem vel legatum delegatum ecclesie. ibi. numero. 22.
- P**relatus potest preiudicare ecclesie in relictis conditionalibus ipsi ecclesie factis. in c. d. c. j. nu. 23. de dolo et contu.
- P**relatus in quibus rebus preiudicat ecclesie in non acquirendo tenetur de suo ad interesse. ibi.
- P**relatus potest preiudicare ecclesie in quesitis quo ad modicam lesionem. secus quo ad magnam etiam cum consensu capituli nisi interuenierint solemnitates requisite. ibi. nu. 24.
- P**relatus preiudicat ecclesie in quesitis in omittendo tenetur tamen postea ad interesse. ibi. nu. 25.
- P**relatus non potest facere quod aliqua res data ecclesie recedat propter aliquid factum vel non factum. sed vna cum capitulo possit. ibi. nu. 26.
- P**relatus qui in iudicio non produxit exceptiones legitimas preiudicat ecclesie que tamen habet remedium restitutionis. ibi. nu. 37.
- 6 **P**relati non debent per delictis statim fulminare excommunicationes sed incipere a suspensione et interdicto. in c. clericos. nu. 3. de coha. cle. et nu. fo. 11.
- 6 **P**relatus non potest esse iudex lite orta inter ipsum et subditum. in c. licet. nu. 4. de regu. fo. 163.
- 1 **P**relatus notorie criminofus an possit per subditum corrigi. id est vt subditus possit contra ipsum excipere de crimine. in c. scilicet. nu. 9. de rescriptis. fo. 53.
- 2 **P**relatus potest conuenire et conueniri sine consensu capituli nisi res sit ardua. in c. contingit. nu. 2. de transac. fo. 115.
- P**relatus an possit transigere sine consensu capituli. ibi. nu. 2.
- 7 **P**relatus habens ecclesiam sibi subiectam potest a presbytero erigere rationem non quantum expendit quolibet die sed quantum expendit in fabrica ecclesie. in c. cum et plantare. nu. 3. de priuile. fo. 152.
- 1 **P**relatus citra episcopum potest ad aliam prelaturam eligi: episcopus vero debet postulari. in c. cum inter canonicos. nu. 1. de elec. fo. 139.
- 3 **P**relatus male viuendo dicitur pollinere ecclesiam cui preest quo ad opinioniones hominum. in c. veritatis. nu. 2. de dolo et contu. fo. 206.
- 3 **E**piscopus potest suspendi ab officio et beneficio propter graua crimina in ipsum iniecta et propter eius euidentem contumaciam. in c. veritatis. nu. 3. de dolo et contu. fo. 206.
- E**piscopus depositus ab ordine pontificali non videtur depositus a sacerdotali secus econtra. ibi. nu. 15.
- 1 **P**relatus vel rector agens pro iuribus ecclesie vel suis an formare debet libellum nomine suo vel ecclesie. in c. litere. nu. 3. et 6. de dilatio. fo. 134.
- P**relati et alij administratores rerum ecclesiasticarum non sunt domini et non possunt alienare nisi casibus expressis. nu. 4.
- P**relatus renocat procuratorem datum a conuentu. ibi.
- P**relatus agit possessorio recuperande vel adipiscende nomine proprio non ecclesie. ibi. nu. 5.
- P**relatus agens simpliciter an in dubio videatur agere nomine suo vel ecclesie et quid de tutore et simili. in c. j. nu. 7.
- P**relatus an presumatur acquiescere de bonis ecclesie sue. ibi. et nu. 8.
- 6 **P**relatus qui obligauit ecclesiam pro debitis alienis ipso facto est suspensus ab administratione temporalium et spiritualium et ecclesia non tenetur. in c. si quorundam. nu. 1. et 2. de solu. fo. 100.
- P**relatus potest obligare ecclesiam pro sua sustentatione. ibi. nu. 2.
- P**relatus qui mutuat pecuniam ipsius ecclesie alijs non dicitur res ecclesie male administrare. ibi. nu. 9.
- 3 **P**relati inferiores episcopo etiam habentes collegium licet iurisdictionem in aliorum personas de collegio iure communi sibi vendicent territorium tamen fori contentiosi non habent sed tota prima diocesis est territorium episcopi. in c. cum contingat. nu. 33. ver. prima conclusio. de fo. compe. fo. 80.
- P**relati seculares citra episcopum de criminibus suorum clericorum etiam si depositionem non exposcant cognoscere iudicialiter non valent sed civiliter et cognitionaliter in eos iurisdictionem exercere possunt eis tamen premissis coram ordinario loci conuenire poterunt. ibi. ver. quarta conclusio.

**P**relati.



## Super Lectu. Panormitani.

- P**relati inferiores institutionem beneficiorum de iure comuni vel priuilegio speciali simpliciter indulto obtinentes clericos in eisdem institutos propter simplicem administrationem seu non residentiam destituere queunt ac eorum resignationem recipere: secus si ex prescriptione vel consuetudine eis instituendi ius competat nisi beneficium pleno iure eidem sit subiectum. ibi. verfi. vñ. conclusio.
- 3 **P**relatus an noceat ecclesie in delictis commissis in iudicio. in. c. f. nu. 36. vt lite non contest. fo. 108.
- 3 **P**relatus preiudicat ecclesie patiundo rem ecclesie prescribi. in. c. cum eccle. nu. 49. de causa possessionis et proprietatis. fo. 156.
- 6 **P**relatus potest indistincte donare fructus beneficij quos facit suos residuum vero non nisi interueniant requisita. in. c. ceterum. num. 4. de dona. fo. 104.
- 2 **P**relatus et maritus non possunt se absentare ab ecclesia et vxore sine causa et absentando presumuntur facere malitiose. in. c. f. s. porro. num. 2. et 13. vt lite non contest. fo. 114.
- 6 **P**relatus an possit solus repudiare legatum ecclesie factum. in. c. tua nuper. nu. 9. de his que fi. a prela. fo. 69.
- C**orfe. Elide. Fride. de se. confi. ix. Bal. in aut. si qua mulier. C. de sacro san. ec. et in. l. pupillorum. C. de repu. bere. et in. l. magis puto. §. fundum. ff. de reb. ec. et in. l. contra iuris. §. si curator. ff. de pac. Lud. ro. cōf. clxxxvñ. inci. visis que narrantur in facto. De. de anc. do. Car. Jo. de imo. et d. meñ. Barb. in. c. vt super. de reb. eccle. nō alie. do. Car. in. c. de multa. de preben. et in. cle. gratie. de rescript. Inno. in. c. admonet. de renun. et in. c. verum. de condi. appo. Abb. in. c. tua. de his que fi. a prela. et in. c. qm. de deci. Lap. alleg. xxvi. Lap. Abb. et Mo. de san. Semi. in. c. j. de reb. eccle. nō alie. lib. vi. Ro. in. l. si is qui heres. §. neq. filius. ff. de acqui. her. Dy. Ga. de are. Bal. et Imo. in. l. seruū filij. §. i. ff. de leg. j. Pau. de ca. et do. Alex. de imo. in. l. legatū. ff. eo. tit. verfi. quid autē in prelato an sine consensu capituli etc. Et licet do. Alex. in. d. l. legatū. dicat magis cōmunez opi. esse qd nō possit. Nibi videt qd cōis opi. est in contrariū qd prela tus hoc possit. facti gl. et qd voluit do. Car. ibi. in. c. potuit. de loc. et facit bonus tex. opti. argumentū. in. l. qui aut. ff. de his que in frau. cred. et in l. si spōsus. §. si maritus. ff. de do. inter vi. et vxor. et in. l. seruus. et quod voluit Sal. in. c. de pac. et qd voluit Bal. in. c. clerici. de iudi. et Sal. in. l. pactum curatoris. C. de pac. et in. l. j. C. qui admitt. et vide do. meñ. Barb. in. c. fin. de ordi. cog. et in. d. c. vt super. et plene per eundem in repet. rub. de causa pos. et proprie. et Abb. in. d. c. verū vbi s. Et vide oīno in addi. pri. seq.
- P**relatus an possit iniuriam sibi factam punire. in. c. cum venissent. nu. me. 11. de iudi. fo. 31.
- 7 **P**relati inferiores a papa dum scribunt subditis debent appellare ipsos socios aut fratres dum autem ipsis a subditis rescribitur debent appellari partes. in. c. quam graui. nu. 5. de cri. fal. fol. 133.
- 6 **P**relatus qui acquisiuit ex industria sua aliqua bona ecclesie potest libe rius disponere de bonis ipsius ecclesie quam alius qui nihil acquisi uit. in. c. consensus. nu. 2. de reb. eccle. alie. fo. 74.
- P**relati possunt erigere seruitia a subditis que consueuerunt prestari dominis temporalibus. ibi. nu. 3.
- P**relatus potest remunerare de bonis ecclesie illos qui se adhibuerūt pro seruitijs ecclesie. ibi. nu. 4.
- 6 **P**relatus licet debeat subuenire potius suis indigentibus quam alijs tamen grauissime peccat si facit eos diuites non subueniendo alijs indigentibus. in. c. inquirendum. nu. 4. de pecu. cle. fo. 109.
- 6 **P**relati licite possunt prestare consiliū et auxilium dominis tempo ralibus pro ipsorum statu conseruando. in. c. non est. num. 4. de voto et voti. redemp. fo. 175.
- 3 **P**relatus quando per confirmationem acquirat potestatem adminis trandi et quando possessionem beneficij. in. c. cum super. nu. 14. cu3 plu. seq. de ca. pos. et pro. fo. 157.
- P**relatus agens pro iuribus ecclesie quo nomine agit suo vel ecclesie: et an teneatur ostendere titulum sue potestatis. ibi. nu. 20. et 21. et 22.
- 5 **P**relatus non est remouendus etiam ob notoriā infamiam si paratus est ipsam purgare. in. c. quia nos. nu. 2. et 3. de ap. fo. 105.
- P**relatus siue alius superior non tenetur ob aliquod delictum depo nere prelaturam in manibus aliquorum nisi superioris nisi consuetudo sit in contrarium. ibi. nu. 5. et 6.
- 7 **P**relatus si receperit pecuniam ex pacto pro ordine conferendo com mittit simoniam. in. c. ex tue. nu. 1. de simo. fo. 82.
- 3 **P**relatus cum capitulo potest preiudicare ecclesie. in. c. si diligenti. nu. me. 24. de fo. compe. fo. 75.
- 6 **P**relatus cum maiori parte capituli potest statuere vt quilibet teneatur contribuere pro necessarijs impensis ecclesie etiam aliquibus con tradicentibus. in. c. f. nu. 1. et 2. de his que fi. a ma. par. ca. fol. 72.
- 6 **P**relatus inferior episcopo potest de iure speciali habere institutionē vel collationem prebendarum et dignitatum ecclesie cathedralis sed de iure comuni non habet. in. c. f. nu. 2. de insti. fo. 54.
- 7 **P**relatus tenetur si potest acquirere ecclesie et nō acquirit. in. c. conque stus. nu. 9. de vsur. fo. 126.
- 6 **P**relatus et capitulum possunt beneficio vacanti certum onus impo nere qd habeat subire ille cui beneficium conferetur et ista oneris impo

- fitio d3 confirmari a papa. in. c. significatum. nu. 1. et 2. de preben. fol. 26.
- 6 **P**relati sustinentes clericos suspensos celebrare priuantur beneficijs et deponuntur. in. c. clericorum. nu. 1. et nu. 4. de vi. et ho. cle. fo. 7.
- 6 **P**relatus quilibet circa episcopum potest dimittere prelaturam et in trare religionem. in. c. qd dei. nu. 11. de statu. mona. fo. 181.
- 5 **P**relato excommunicato etiam occulto simoniaco in ordine et notorie fornicatori impune non paretur secus aliter in criminosis. in. c. ad pro bandum. nu. 17. de re iudi. fo. 81.
- 6 **P**relatus et tutor si potuerunt acquirere ecclesie vel pupillo et non ac quisuerunt tenentur eis de interesse: quia sunt obligati acquirere ratio ne officij suscepti. in. c. ex transmissa. nu. 2. de deci. fo. 149.
- 3 **P**relatus et miles nullo casu coguntur cedere bonis. in. c. olim. el. h. nu. 8. de resti. spo. fo. 189.
- 6 **P**relatus potest emittere votum pro subsidio terre sancte etiam sine li centia superioris. in. c. f. nu. 1. et 2. de voto et vo. re. fo. 178.
- 8 **P**relatus non dicitur dominus rerum ecclesiasticarum sed administra tor et habens longiores habenas quam procurator. in. c. fraternitatem. nu. 2. de dona. fo. 103.
- P**relatus qui ex sui negligentia patitur rem ecclesie prescribi tenetur de suo ad interesse in quantum ecclesia est damnificata. ibi. nu. 4.
- 5 **P**relatus preiudicat ecclie sue in omittendo puta in p mittendo re ecclie prescribi tenet tñ de suo resarcire. in. c. auditis. nu. 34. de prescri. fol. 36.
- 5 **P**relatus an possit esse iudex inter ipsum et subditum dum agitur de causa subiectionis. in causa vero ecclesie sue potest esse iudex. in. c. ad au dientiam. nu. 7. et 8. de ap. fo. 108.
- 6 **P**relatus qui concedit aliquod ius spirituale laico vel alienas indebi te rem ecclesie deponitur in perpetuum et excommunicatur ad tempus quousq. reddiderit ecclesiam indenem. in. c. quauis. nu. 5. de deci. fo. 148.
- 6 **P**relatus vendendo rem ecclesiasticam non potest facere vel habere fi dem de pretio idem in procuratore fisci confessionem vero de pretio re cepto possunt facere. in. c. h. nu. 6. de precarijs. fo. 75.
- 6 **P**relati omnes alicuius prouincie faciunt vniuersitatem. in. c. non est. nu. 1. de regu. fo. 158.
- 6 **P**relatus an possit solus repudiare legatum ecclesie factum. in. c. tua nu per. nu. 6. de his que fi. a prela. fo. 69.
- C**orfe. Lu. adde qd Abbas seu prelatus solus potest repudiare lega tū factū ecclesie maxime de rebus immobilibus: ita concludit Fride. de se. confi. ix. et mouetur principaliter: quia dominium non est vere acqui situm ecclesie ante acceptationem legati: vnde repudiando potius non acquirit qd alienat sed in non acquirendo nō requiritur solennitas: pro hoc facit. c. cū apostolica. de his que fi. a prela. vbi solennitas requiritur cum alienatur res que possidetur ab ecclesia: et non est par eademq. ra tio lucra non capere et debita seu quæsta perdere. l. si sponsus. §. si maris tus. ff. de do. inter vi. et vxor. et in. l. h. C. de codicil. vbi bo. text. tenetur ta men prelatus satisfacere de suo quæadmodū tutor tenet si potuit acqui rere pupillo et non acquisiuit. C. arbi. tu. l. quicquid. et est bo. tex. cum glo. xñ. q. iñ. in. c. h. et gl. xvñ. q. vi. §. si. que dicit qd in acquirēdis prelatus po test facere conditionem ecclesie deteriozem: idem dicit Innoc. in. c. h. de do. ad id idem qd notat ipse. in. c. quoniam. de deci. **P**otest tamen in cō trarium adduci. l. magis puto. §. fundus. ff. de rebus eorum. vbi dicitur quod pupillus non potest repudiare fundum sibi legatū: cum non pos sit alienare sua: videtur ergo quod ex repudiatione sequatur alienatio. potest dici quod ille. §. fundus. loquitur in pupillo qui non habet admi nistrationem rerū suarum sicut prelatus in rebus ecclesie. in contrariū facit etiam. l. qui actionem habet. ff. de regu. iur. vbi dicit tex. qd habens actionem ad rem videtur habere ipsam actionem ergo sicut priuatus non potest alienare solus: rem: ita nec ipsam actionem. do. Abbas. in. d. c. tua. in ver. vl. scias. in fi. mouet istam. qd. et dici potest qd responderit per. c. cū apostolica. eo. tit. et fatetur qd iste casus est dubius. dico ad cō trarium qd proprie alienatur res que possidetur et non res que nondū est acquisita. et fateor qd non potest alienare actionem. scilicet acquisitam sed acquirendam: tamen si prelatus sine causa repudiavit potest com pelli vt satisfaciatur ecclesie de suo et hanc conclusionem puto verissimam: et adduco rationem. quia facilius abdicatur a nobis ius querendum quam questum. tex. est ad hoc celebris. in. l. qui autem. ff. de his que in frau. cre. vbi preiudicatur creditoribus in querendis nō tamen in ques tis. et adduco domi. Card. in cle. gratie. de rescript. in prima oppo. in verbo oppono qd non teneat renuntiatio. vbi cōcludit qd renuntiatio ad re pōt fieri sine superioris auctoritate secus de iure in re. idē voluit. in. c. de multa. de preben. et opti. ad hoc iste text. in cle. gratie. et adduco Bal. in aut. si qua mulier. C. de sacro san. eccle. vbi idē sentit. et in. l. impe ratores. ff. de pac. et in. l. pupillorum. C. de repu. bere. et in. c. clerici. de iudi. et in. l. iubemus. ff. ad treb. et in. l. cum proponas. C. de here. insti. et in. l. is qui. §. neq. ff. de acquiren. hered. et in. l. magis puto. §. fundum. prealles gata. do. Card. **P**et. de ancha. et domi. meus. d. And. barb. plenissime. in. c. vt super. de rebus. eccle. nō alie. Inno. in. c. admonet. de renun. Sa llice. in. l. pactum curatoris. C. de pac. vbi dicit qd tutor aut curator po test preiudicare pupillo et adulto in querendis. glo. et domi. Car. in. c. po tuit. de loca. quod si emphyteota non soluit debitum canonem per plu res annos quod eo casu erat priuandus emphyteoti. Si tamē prelatus



# Repertorium singularium materiarum

- recipit canonem preteritorum annorum qd videtur preiudicare ecclesie in iure recuperandi illaz emphyteosim. et adduco Richard. de salice. in repe. l. i. C. de sac. sanc. ec. vbi ad finem dicit qd imperator potest preiudicare ecclesie in rebus querendis et mouetur per. l. fi. C. de acqui. poss. et adduco Inno. in. c. veniens. de prescrip. vbi prelatus potest tacite renu- tiare prescriptioni impetrando priuilegium. et ibi doct. Abb. post alios. et adduco eundem Inno. in. c. veruz. de cond. appo. vbi prelatus potest non adimplere conditionem ex cuius impleto commodum acqui- ritur ecclesie. facit quod voluit Bald. in. l. bonorum. C. qui admit. et Sa- lice. in. l. i. C. eo. titu. et quod voluit idem Bald. in rub. de consti. et in. c. ca- nonum statuta. de consti. vbi tetigit quod statutum potest preiudicare in querendis. et quod voluit idem Bal. in quodam suo consilio posito inter consilia. ¶ Det. de ancha in ordine est consilium. et vbi egregie con- suluit qd potest statutum laicorum preiudicare ecclesijs in querendis et quod voluit et consuluit Lud. ro. in consi. clxxxiij. et do. Abb. in. d. c. quos- niam. nu. 4. de deci. et in consi. suo. xxij. glos. in regula delictum. de regu. iur. lib. vi. ¶ Dau. de cast. consi. xi. vbi pulchre loquitur de intellectu. l. magis puto. §. fundum. et Ro. in. d. l. is qui. §. neq. ff. de acqui. hered. et adduco ter. in. d. l. si sponsus. §. si maritus. ff. de dona. inter vi. et vro. vbi dicitur quod licet donatio sit prohibita inter virum et vro. tamen hoc procedit in rebus questis secus in rebus querendis. facit quod not. in l. seruus. C. de iudi. vbi hoc dicunt quod seruus potest preiudicare domi- no inquirendis. et hoc voluit Bald. in. d. c. cum proponas. facit quod voluit idem Bal. in. l. i. C. qui admit. cu. si. Et vide supra in addi. proxi.
- 6 ¶ Prelaturam vel administrationem habere quis proprie dicatur. in. c. requisisti. nu. 14. de testa. fo. 123.
- 7 ¶ Prelatus solus non potest remittere aliquid per quod sit questus ius ecclesie. in. c. querelam. nu. 1. de simo. fo. 80.
- 5 ¶ Prelatus qui habet scientiam rei aliene qua noie ecclesie possit an te- neatur illam restituere. in. c. si. nu. 41. de prescrip. fo. 46.
- ¶ Prelato solo non creditur etiam vt testi. ibi. nu. 43. et 44. fo. 47.
- 3 ¶ Prelatus potest agere et conueniri sine consensu capituli. in. c. cum de- putati. nu. 8. de iudi. fo. 40.
- 7 ¶ Prelati delictum siue negligentia an noceat ecclesie. in. c. verum. nu. 3. de condi. appo. fo. 19.
- 6 ¶ Prelati qui ex priuilegio vel ex consuetudine aut prescriptione possunt portare insignia episcopalia an possint illa portare extra locum priuile- giatum. in. c. c. eri. nu. 8. de vi. et ho. cle. fo. 9.
- 6 ¶ Prelati visit ares diocesani no possunt recipere aliqd genus munerum et si receperint non possunt absolui a peccato nisi restituant duplum. in c. procuraciones. nu. 6. de censu. fo. 205.
- 7 ¶ Prelatus potest preiudicare ecclesie in omittendo: ipse tamen tenetur de satisfaciendo omne damnum ad quod per negligentiam suam perue- nit. in. c. si de terra. nu. 4. de priui. fo. 152.
- 5 ¶ Prelato etiam notorie criminoso obediendum est a subditis nisi in q- busdam casibus specialibus. in. c. de priore. nu. 4. et 5. de ap. fo. 105.
- 6 ¶ Prelatus potest pignozare bona ecclesie pro eius sustentatione si non habet unde viuatur. in. c. de rectoribus. nu. 6. de cle. egro. fo. 50.
- 7 ¶ Prelatus habens liberam administrationem an possit aliqua donare. in. c. cum olim. el. ij. nu. 15. de priui. fo. 156.
- 1 ¶ Prelati qui dicuntur. in. c. nihil. in. ij. not. de elect. fo. 166.
- 7 ¶ Prelatus excedens modum in corrigendo vt torquendo clericum inci- dit excommunicationem. in. c. vniuersitatis. nume. 9. de sententia excō- muni. fo. 186.
- 4 ¶ Prelatus ecclesie collegiate potest agere nomine dignitatis sue et con- ueniri sine mandato capituli. in. c. inter dilectos. numero. 11. de fide in- stru. fol. 10.
- 6 ¶ Prelatus male alienans bona ecclesie deponitur. in. c. si quis. nu. 10. de rebus ecc. non alie. fo. 75.
- 6 ¶ Prelatus si tempore promotionis erat pauper quicquid habet presu- mitur de bonis ecclesie acquisiuisse: admittitur tamen probatio in cons- trarium. in. c. i. nu. 1. et 5. de pecu. cle. fo. 108.
- Et vide in. c. pe. in. §. no. co. titu.
- 2 ¶ Prelatus habens coadiutorem tenetur in administratiōe habere eius consensum. in. c. venerabili. nu. 10. de offi. dele. fo. 100.
- 3 ¶ Prelatus cogetur causas criminales delegare laicis. in. ca. ij. num. 7. de iudi. fo. 8.
- ¶ Prelati qui dicantur. ibi. nu. 16.
- 7 ¶ Prelati visitatores prouincie an et quando debeant habere expensas. in. c. sicut olim. nu. 3. de accu. fo. 74.
- ¶ Prelati plures si concurrant in eadem visitatione an vnus impediatur alium. ibi. nu. 5.
- 1 ¶ Prelati mala vita inducit malam presumptionem contra totam eccle- siam que ipsum tolerauit. in. c. per inquisitionem. nu. 2. de elec. fo. 146.
- 7 Contra prelatum bona dilapidantem quomodo procedatur et an de- beat ei dari coadiutor. remissive. in. c. si. nu. 5. de accu. fo. 75.
- 1 ¶ Prelatus sine iusta causa non potest bona ecclesie vendere etiam cum consensu cleri et populi. alias tenetur de suo. in. c. quod sicut. §. super eo. nu. 5. de elec. fo. 148.
- ¶ Prelatus iniuste alienans res ecclesie non euabit penas etiam qd ve-
- lit ecclesiam indemnem conseruare. ibi. nu. 14. fo. 143.
- 6 ¶ Prelatus vbicumqz stat in aliquo collegio no vt prelatus sed tanquaz vnus de collegio non debet tenere caput ipsius collegij licet dignitas sua sit excellentior et vox sua non preualet alijs licet sit ponderosior. in. c. postulastis. nu. 8. et 14. de concess. preb. fo. 13.
- 7 ¶ Prelatus habens ecclesiam subiectam pleno iure an possit solus eius bona alienare. in. c. cum et plantare. nu. 6. de priui. fo. 152.
- 7 ¶ Prelati qui dicantur stricte vel large. in. capi. fina. nume. 3. de peni. et res- missi. fo. 178.
- 7 ¶ Prelatus habens aliquem ad sua seruitia sub certo salario donec de be- neficio prouideat sibi an committat simoniam dando tale beneficium retinendo maxime sibi salarium preteritum quod promiserat. in. capi. cum essent. nu. 5. de simo. fo. 79.
- ¶ Prelatus no debet multum se humiliare circa subditos ne contēnatur ab eis propter nimia familiaritatem. in. proe. Greg. fo. 6.
- 6 ¶ Prelatus obligat naturaliter ex eius simplici consensu. in. c. ad aures. nu. 1. de reb. ec. alie. fo. 75.
- ¶ Prelatus debet contrahere cum illo de rebus ecclesie a quo recipit ma- iorem utilitatem. ibi. nu. 4.
- ¶ Prelatus promotus per papam vel eius mandato iurat non alienare ipso inconsulto quid autē operet tale iuramentum. in. c. vt super. nu. 8. et 16. eo. titu.
- ¶ Prelatus presumitur applicasse mens capituli si retinuit per annu bo- na que reuerfa sunt ad ecclesiam ex aliquo casu feudatarij vel emphyteo- te. ibi. nu. 10. et 13.
- ¶ Prelatus solus potest reintegrare emphyteotā qui per non solutionē canonis cecidit a iure suo quod limita vt ibidem.
- ¶ Prelatus quo casu pot dare in emphyteosim rem ecclesiasticā vel eam alienare consanguineo suo. ibi. nu. 18.
- 3 ¶ Prelati inferiores an preferantur episcopo eiusdem loci in cognoscen- do in causis subditorū et quā iurisdictionē habeant. in. c. cum contingat. nu. 21. et 23. et 29. de fo. compe. fo. 77.
- ¶ Prelati inferiores habentes iurisdictionem in personas collegiatorū an habeant potestatem destituendi quem a beneficio suo. ibidem. nu. 32.
- ¶ Prelati inferiores quo loco debent locare sedes suas cum in figura iud- icij cognoscunt. ibi. nu. 33.
- 3 ¶ Prelatus non est idoneus iudex in causa ecclesie sue tamen si non recu- satur potest esse iudex. in. c. i. nu. 2. de iudi. fo. 3.
- 6 ¶ Prelati factum nocet ecclesie in iudicio. in. c. cum olim. nume. 5. et 13. de censu. fo. 204.
- ¶ Prelati factum an noceat ecclesie. ibi. nu. 12.
- 7 ¶ Prelatus simoniacus non potest conferre ordines quia est suspensus a suis. in. c. per tuas. el. ij. nu. 2. de simo. fo. 88.
- 1 ¶ Prelatus non tenetur requirere consensu capituli in eo qd ipse habet iure deuolutionis. in. c. ne pro defectu. nu. 6. de elect. fo. 161.
- 6 ¶ Prelatus in acquirendo potest preiudicare ecclesijs. in. c. quoniam. nu- mero. 4. de deci. fo. 146.
- ¶ Prelatus an possit repudiare hereditatem vel legatum delatum eccle- sie. ibidem.
- 6 ¶ Prelatus si sine iusta causa no acquisiuit ecclesie tenetur de suo satisfac- cere. in. c. tua nuper. nu. 9. de his que si. a prela. fo. 69.
- 1 ¶ Prelatus non potest ad aliam prelaturam eligi sed postulari. in. c. fin. nu. 1. et 4. de postu. prela. fo. 116.
- 6 ¶ Prelatus quasi contrahit cum ecclesia acceptado prelaturam. in. c. ex- literis. nu. 11. de pigno. fo. 95.
- 5 ¶ Prelatus licet possit pro modica causa a regimine repellī tñ non suffi- cit levis causa. in. c. ij. nu. 5. de ap. fo. 88.
- 1 ¶ Prelatus potest in aliam prelaturam postulari. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 1. de postu. prela. fo. 113.
- 5 ¶ Prelatus inferior citra episcopum potest habere iurisdictiones in cle- ricos etiam proprio epo excluso. in. c. dilectus. nu. 3. de ap. fo. 123.
- 5 ¶ Prelatus licet possit esse iudex in causa ecclesie sue tñ pot allegari vt suspectus. in. c. postremo. nu. 6. de ap. fo. 107.
- 3 ¶ Prelatus an possit preiudicare ecclesie faciendo et distrabendo rem li- tigiosam. in. c. ecclesia sancte Marie. cl. ij. nu. 11. et 13. vt lit. pend. fo. 218.
- ¶ Prelatus offerēs se liti nomine ecclesie et succumbat an preiudicet ipsi ecclesie. ibi. nu. 12. et 13.
- 3 ¶ Prelatus preiudicat ecclesie in omittendo. in. c. imperatorum. nu. 3. de iura. calum. fo. 126.
- 6 ¶ Prelatus no potest res vnus ecclesie alteri dare nec adinuicem pnu- tare sine ipsarum consensu cum causa tñ potest facere. in. c. i. num. 1. et 4. et 5. de rebus eccle. alie. fo. 75.
- ¶ Prelatus inferior episcopo an habeat ius autorizandi in alienationi- bus rerum ecclesiasticarum. ibi. nu. 3.
- 1 ¶ Prelatus solus tenetur administrare ex officio sibi intincto negotia co- munia inter ipsum et capitulum. in. c. edoceri. nu. 2. de rescri. fo. 64.
- ¶ Prelatus pot agere et conueniri sine licentia et consensu capituli non tñ in arduis. ibi. nu. 6. et 9.
- ¶ Prelatus solus potest alienare ex causa licita. ibi.



## Super Lectu. Panormitani.

- P**relatus solus potest constituere procuratorem sed si vult facere ipse  
generalem vel in perpetuum requiritur consensus capituli ibi. nu. 8.  
**P**relatus an possit ratificare gesta per capitulum ibi. nu. 12.  
7 **P**relatus potest accusari ab vno canonico sue ecclesie. in. c. veniens. nu.  
me. 2. de accusa. fo. 62.  
4 **P**relatus lacerans privilegia partis aduerse an noceat ecclesie. in. c. ac  
cepimus. nu. 5. de fide instru. fo. 100.  
**P**relatus preiudicat ecclesie sue secundum terminos. l. diffamari. de in  
ge. 7 manu. ibi. nu. 6.  
1 **P**relatus suspensus utrum possit exercere iurisdictionalia. in. c. cano  
niscis. in. c. cum dilectus. nu. 18. de consue. fo. 100.  
1 **P**relatus possit esse iudex in causa sue ecclesie. in. c. nostri. nu. 5. de elec.  
folio. 129.  
6 **P**relatus non debet praticare negotia ecclesie cum consensu extraneo  
rum sed capituli in. c. quanto. nu. 1. 2. de his que fi. a prela. fo. 67.  
**P**relatus quando habet aliquid facere cum consensu capituli debet ha  
bere maiorem partem ibi. nu. 3.  
1 **P**relatus non preiudicat capitulo delinquendo si illi de delicto non  
consentit capitulum. in. c. damnamus. nu. 2. de sum. tri. 7 fi. cat. fol. 14.  
7 **P**relatus si precipit alicui sub pena excommunicationis ut aliquid fa  
ciat si non fuerit paritum non per hoc quis incurrit excommunicationem:  
quod est potius quedam comonitio. in. c. sicut tuis. nu. 6. de simo. fo. 88.  
**P**relati maleficium quando possit 7 debeat palliari. in. c. nisi specialis.  
nu. 4. de auto. 7 vsu pal. fo. 8.  
6 **P**relatus non tenetur de euictione si vendit rem ecclesie contrahens se  
cum expresse stipuletur ipsum teneri de euictione. in. c. ad audientiam.  
nu. 5. de reb. eccle. non. alic. fo. 77.  
**P**relatus an possit emere rem ab ecclesia. in. c. possessiones. nu. 3. eodē  
titulo.  
6 **P**relatus potest prescribere contra capitulum. s. ut solus possit exer  
cere pertinentia ad capitulum 7 e contra capitulum prescribit contra  
prelatum. in. c. ea. noscitur. nu. 6. de his que fi. a prela. fo. 68.  
1 **P**relatus est verus qui est pronuntiatus a papa in prelatus tamen ni  
hil potest ministrare antequam habeat literas apostolicas. in. ca. qualiter.  
nu. 1. de elec. fo. 134.  
4 **P**relatus iurans non alienare bona ecclesie in consilio papa si alienat  
tenet alienatio. in. c. intellecto. nu. 9. de iure iur. fo. 164.  
2 **P**relatus qui communiter reputatur si non est gesta per ipsum non te  
nent. in. c. gratum. nu. 11. de offi. deleg. fo. 83.  
3 **P**relati delictum simul preiudicat ecclesie. in. c. cum venerabilis. num.  
29. de excep. fo. 11.  
6 **P**relati magis peccant delinquendo quam alij propter malum exem  
plum quod alijs prebent. in. c. magne. nu. 7. de voto 7 vo. re. fo. 177.  
6 **P**relatus potest obligare bona ecclesie pro obseruatione contractus  
non tamen potest in specie alienare. in. c. nulli. nu. 3. de reb. ec. ali. fol. 74.  
1 **P**relatus an 7 quando possit eligi ad aliam prelaturam. in. c. cum vene  
rabilis. nu. 2. de consue. fo. 98.  
6 **P**relatus quo casu possit inuitus transferri: remissive. in. ca. monachi.  
nu. 6. de statu mona. fo. 179.  
2 **P**relatus cuiuscunque prelature excepto episcopo potest eligi: episco  
pus vero debet postulari. in. c. innotuit. nu. 3. de elec. fo. 137.  
3 **P**relatus tenetur satisfacere de contumacia predecessoris sui. in. c. j. nu  
me. 2. de seque. pos. 7 fru. fo. 220.  
2 **P**relatura an possit dari ad tempus. Anto. in. c. j. veniens. nu. 13. de fi.  
presby. fo. 52.  
2 **P**relatura respectu quarum dignitatum dicitur. Anto. in. c. j. num. 4.  
de eta. 7 quali. fo. 42.  
6 Qui tenetur aliquid facere ratione officij sibi iniuncti non debet si fece  
rit habere aliquod premium quod ad hoc fuit ordinatus. in. c. ecclesijs.  
nu. 1. de cens. fo. 20.  
**P**remium certum licet sit statutum capienti officiales tamen non des  
bent habere aliquod premium si capiunt exbannitos quia ratione offi  
cij tenentur. ibi. nu. 2.  
7 **P**repositus quis proprie dicatur. in. c. quamuis. num. 1.  
de verbo. signi. fo. 198.  
**P**reparatoria iudiciorum debent tractari secundum leges fori in quo  
iudicium agitur. in. c. j. nu. 3. de consti. fo. 15.  
7 **P**reparatoria iudiciorum tam si litiget clericus quam laicus ordina  
tur secundum leges fori ubi quis litigat: decisis vero ordinabitur secun  
dum leges fori ipsius litigantis. in. c. j. nu. 7. de no. ope. nun. fo. 150.  
7 **P**resbyterorum filij 7 aliorum clericorum in sacris  
ordinibus adulterini dicuntur et  
non possunt matri succedere. in. c. per venerabilem. nu. 32. qui fil. sint le  
gitimi. fo. 44.  
7 **P**resbyter parochialis debet gratis spiritualia parochianis adminis  
trare. in. c. sua nobis. nu. 2. de simo. fo. 84.  
6 **P**resbyter parochialis potest delegare curam suorum parochianorum  
ad modicum tempus sine licentia episcopi. in. c. extirpade. in. repe. 5. qui  
vero nu. 12. de preben. fo. 40.  
**P**resbyter parochialis dicitur pater spiritualis omnium suorum paro

- chianorum. in. repe. in. c. cum esses. nu. 6. de testa. fo. 116.  
7 **P**resbyter parochialis si non potest esse sine scandalo in parochia sua  
episcopus debet ipsum mutare ad aliam parochiam etiam inuitum. in.  
c. ex literis. el. j. nu. 1. de homi. fo. 111.  
6 **P**resbyter qui caret medietate manus cum duobus digitis missam non  
potest celebrare: alios vero sacerdotales actus potest exercere. in. c. pre  
sbyterum. nu. 1. de cle. egro. fo. 50.  
**P**resbyter infirmus vel debilitatus qui non posset nisi cum scandalo  
celebrare est inhabilis ad celebrandum. ibi. nu. 2.  
**P**resbyter qui non potest ascendere altare sine baculo non est permit  
tendus celebrare. alias secus. ibi. nu. 3.  
**P**resbyter deformis vel debilitatus non est irregularis sed inhabilis  
ad celebrandum. ibi. nu. 4.  
6 **P**resbyter parochialis habet iurisdictionem in parochianos in foro  
penitentie non autem in foro contentioso. in. c. j. num. 7. de his que fi. a  
ma. par. capi. fo. 71.  
**P**resbyter parochialis non potest neque excommunicare parochianos  
iure proprio nec ecclesiam suam interdicere. ibi.  
**P**resbyter parochialis potest ex causa cessare a diuinis si parochianus  
non soluit decimas vel alias oblationes solitas. ibi.  
**P**resbyter parochialis potest alteri acquirere ex rebus pertinentibus  
ad suum officium ut in exemplis hic positis. in. proe. Greg. nu. 24. fo. 8.  
2 **P**resbyter parochialis habet curam suorum parochianorum siue sint  
laici siue clerici. in. c. cum ab ecclesiis. nu. 2. de offi. ord. fo. 112.  
7 **P**resbyter non potest nec absolvere nec ligare parochianum alterius  
nec aliquem nisi sit sub parochia sua. in. c. j. nu. 7. de simo. fo. 77.  
7 **P**resbyter potest quis fieri ante collationem minorum ordinum. in. c.  
unico. nu. 4. de cle. per sal. promo. fo. 143.  
5 **P**resbyter parochialis qui non exhibet sacramenta parochianis si pe  
tat ab eis decimas poterit repelli quod non exhibet sacramenta. in. c. cu  
inter. nu. 21. de excep. fo. 8.  
6 **P**resbyteri si sint parochiani non tenentur recipere sacramenta a pre  
sbytero parochiano sed ab episcopo vel archiepiscopo. in. ca. dilectus.  
nu. 12. de capel. mona. fo. 188.  
7 **P**resbyter si non vult baptizare aliquem sine pecunia an debeat ille da  
re dictam pecuniam an vero baptismum relinquere. in. c. cum in ecclesia.  
nu. 5. de simo. fo. 78.  
7 **P**resbyter ebrius celebrans non premissa digestionem 7 priuari ecclia:  
quo probat quod non digesserit. in. c. si confiterit. nu. 1. 4. 14. de accu. fo. 60.  
**P**resbyter notorie criminofus potest incontinenti ecclesia spoliari etiam  
sine accusatore. ibi. nu. 10.  
7 **P**resbyter parochialis potest coadiutorem sibi petere ad audiendas  
confessiones quando ipse non potest solus. in. c. omnis vtriusque. nume.  
14. de peni. 7 remis. fo. 176.  
6 **P**resbyter non potest fieri minor viginti quinque annorum. in. ca. super  
inordinata. nu. 9. de preben. fo. 48.  
5 **P**rescriptio non incurrit tempore hostilitatis. in. cap. ex  
transmissa. nu. 1. 2. 4. de prescrip. fo. 28.  
**P**rescriptio continuatur cum tempore habili remoto tempore quo dor  
miuit. ibi. nu. 4. fo. 29.  
**P**rescriptio dormit non solum tempore hostilitatis sed etiam quando  
in loco non redditur ius ex defectu iudicis vel rei quibus casibus oportet  
tet quod actor protestetur quod non potuit ius suum prosequi. ibi. nu. 5.  
Aide in nu. 14. ubi videtur poni contrarium.  
**P**rescriptio interruptitur vel dormit tempore pestis. ibi. nu. 7.  
**P**rescriptio licet currat tempore pestis si in loco reddebatur ius tamen  
ille contra quem prescribitur restituitur ex clausula generali. ibi.  
**P**rescriptio dormit contra ecclesiam que aut non habet prelatum aut  
habet sed inutilem. in. d. c. ex transmissa. nu. 8. eo. titu.  
**P**rescriptio dormit aduersus eos qui non valent agere. ibi. nu. 9. 2. nu. 13.  
**P**rescriptio non potest res que sub conditione debetur. ibi. nu. 10.  
**P**rescriptio currit etiam tempore feriarum licet aliquo casu ille con  
tra quem prescribitur restituatur. ibi. nu. 11.  
**P**rescriptio an 7 quo casu currat aduersus illum qui abest causa reipu  
blice. ibi. nu. 12.  
**P**rescriptio in casibus in quibus interruptitur vel dormit an interrū  
patur vel dormiat ipso iure an vero currat sed aduersus eam detur res  
stitutio. ibi. nu. 13.  
**P**rescriptio an indistincte non currat non valenti agere. ibi. nu. 14. fol. 29.  
5 **P**rescriptio non extenditur de casu ad casum. in. c. cum inter. nu. 16. et  
17. de re iudi. fo. 62.  
**P**rescribens vnum actum prescriptionis non censetur prescripsisse alios  
actus. ibidem.  
5 **P**rescriptio qua prescribuntur reservata principi requirit tempus de  
cuius initio non est memoria. in. c. cum te. nu. 21. de re iudi. fo. 79.  
7 **P**rescriptio currit contra excommunicatum quia non potest interrū  
pere cum non agat. in. c. ad aures. nu. 4. de simo. fo. 83.  
5 **P**rescriptio contra bona episcopi ut episcopi non currit minor quadra  
genaria. idem contra bona capituli debita canonicis ut canonicis. in. c.  
quarta. nu. 5. de prescrip. fo. 23.



# Repertorium singularium materialium

- Prescriptio non currit sede vacante etiam circa bona communia prelato et capitulo. ibi. nu. 6.
- Prescriptio contra bona ecclesie vel legata pia vel alia loca pia non currit minor quadragenaria. ibi. nu. 7.
- Prescriptio non currit tacente hereditate. ibi. nu. 8.
- Prescribere an possit emens res ecclesie vel a solo prelato vel sine solenitatibus requisitis. ibi. nu. 12.
- In prescriptione servitutum discontinuam causam habentium duplicatur tempus in alijs prescriptionibus determinatum, et an in hoc sit differentia inter ius canonicum et civile. ibi. nu. 13. et 14. fo. 7. et seq.
- Prescriptio circa bona patrimonialia clericorum non est minor quadragenaria. ibi. nu. 15. fo. 24.
- In prescriptionibus fere nulla differentia est inter ius canonicum et civile. in. d. c. de quarta. nu. 14. et 16. eo. tit.
- Prescriptio contra iura ecclesie habentia causam discontinuam currit non duplicato tempore contra priuatum. ibi. nu. 18.
- Prescriptio contra laicum habentem rem communem cum ecclesia est quadragenaria nisi esset dare casum quod ius ecclesie remaneret illesum. ibi. nume. 19.
- Prescriptio inchoata contra priuatum cui succedit ecclesia non finitur tanquam contra priuatum sed contra ecclesiam. ibi. nu. 20.
- Prescriptio inchoata contra aliquem dormit si in eadem succedat pupillus. ibi.
- Prescriptio servitutum habentium causam discontinuam requirit tempus de cuius initio non extet memoria. ibi. nu. 23.
- In prescriptione iurium quando scilicet prescriptio est contra ius commune requiritur titulus. ibi. nu. 26.
- Prescribens usufructum debet habere titulum alias non prescribitur. ibi. nu. 27.
- Prescribens usufructus equiparatur rei immobili licet usufructus competat ad rem mobilem. ibi.
- In prescriptione iurium respicientium et obligantium ipsam personam requiritur titulus. ibi. nu. 28.
- In prescriptione iurium requiritur necessario scientia et patientia illius contra quem prescribitur secus in prescriptione aliarum rerum que vere possidentur. ibi. nu. 29.
- Prescriptio non currit contra ecclesiam carentem administratore immediato sed habeat prelatus. in. c. si. s. porro. nu. 5. vt lit. no. cote. fo. 115.
- Prescriptio iurium incorporealiu qualiter interruptatur. in. c. illud autem. nu. 21. de prescrip. fo. 27.
- Prescriptio libertatis qualiter interruptatur. ibi. nu. 22.
- Prescriptio qualiter interruptatur in criminalibus. ibi. nu. 23.
- Prescriptio non currit nec cum titulo nec sine circa confinia diocesum episcopatum provinciarum et parochiarum nisi ubi legitime non constaret de finibus. in. c. super eo. nu. 1. et 2. et 3. de parochijs. fo. 142.
- Prescriptio circa illa que sunt ad publicam utilitatem non valet. in. c. extirpande. in. repe. s. qui vero. nu. 27. de preben. fo. 44.
- Prescriptio contra privilegium preedit. in. c. si. nu. 6. vt lit. pendē. fo. 219.
- Prescriptio non currit contra potestatem pape. in. c. novit ille. num. 16. de indi. fo. 33.
- Prescriptio interrupta per citationem adhuc remanet interrupta licet instantia iudicij pereat. in. c. compromissum. nu. 6. de arbi. fo. 179.
- Prescriptio non currit contra tributum vel censum debitum in signum subiectionis. in. c. significavit. nu. 6. de censu. fo. 202.
- Prescriptio presumitur possessio probata in principio et in fine que presumitur et in medio intervenisse. in. c. accedens. nu. 4. de conuer. contra iura. fo. 170.
- Prescriptio siue lapsus temporis facit quod amplius de delicto inquiri non possit. in. c. cum haberet. nu. 4. de eo qui du. in. ma. fo. 23.
- Prescriptio siue lapsus temporis non minuit peccatorum penitentiam in foro conscientie. ibi.
- Prescriptioni valide non potest quis renuntiare. in. c. vigilantia. num. 2. de prescrip. fo. 25.
- Prescriptio si habet alia substantialia currit contra ignorantem et absentem nisi ignorans vel absens retineat civilem possessionem illius rei quam quis vult prescribere. ibi. nu. 3.
- Prescribens si finita prescriptione noverit rem fuisse alienam non tenetur in foro conscientie nec alij restituere. ibi. nu. 6.
- Prescriptio tantum centenaria currit contra romanam ecclesiam sed de rebus ad ipsum principaliter spectantibus secus si secundario. in. c. ad audientiam. nu. 12. de prescrip. fo. 31.
- Prescriptio an currat adversus prestationem census aut tributum. ibi. numero. 18.
- Prescriptio contra supremam potestatem pape nunquam currit. ibi. nu. 19.
- Prescriptio currit adversus ignorantes licet contra eam detur restitutio. in. c. si de terra. nu. 7. de priui. fo. 152.
- Prescriptio non interruptitur ex sola contradictione. ibi.
- Prescriptio ea ratione qua non currit contra pupillum eadem ratione nec contra maiorem habentem rem communem cum pupillo indigne non dividue. in. c. quamvis. nu. 14. de re iudi. fo. 85.
- Prescriptio circa unam rem an extendatur ad alias connexas. in. c. accedentibus. nu. 7. de priui. fo. 156.
- Prescriptio et privilegium non semper procedunt a pari. in. c. cum instantia. nu. 4. de censu. fo. 203.
- Prescribens non tenetur rem prescriptam restituere si postea supervenit notitia rei aliene. in. c. illud autem. nu. 2. de prescrip. fo. 26.
- Prescriptio quibus et quot modis interruptatur. ibi. nu. 4.
- Prescriptio aliquando non currit aliquando dormit et aliquando interruptitur. ibi. nu. 5.
- Prescriptio indistincte interruptitur si prescribam rem tamen quam putabam sempiternam. ibi. nu. 9.
- Prescriptio an et quando interruptatur ex defectu tituli. ibi. nu. 10.
- Prescriptio vel usucapio quomodo interruptatur per litis contestationem vel per alios actus civiles. in. d. c. illud autem. nu. 1. eo. titu.
- Prescriptio statutaria interruptitur per solam citationem. ibi. nu. 2.
- Prescriptio. xxx. anno. cum bona fide et sine titulo quomodo interruptitur. ibi. nu. 13.
- Prescriptio non interruptitur per lit. conte. coram incompetenti iudice factam vel per alios actus civiles invalidos. ibi. nu. 14. fo. 27.
- Prescriptio interruptitur per contestationem factam coram arbitro si compromissum ipsum factum sit validum. ibi.
- Prescriptio non interruptitur per contestationem factam coram arbitratore vel amabili compositore nisi per talem contestationem adversarius incipiat esse in mala fide. ibi. nu. 17.
- Prescriptio interrupta siue naturaliter siue civiliter an cessante interruptione iterum incipiat currere. ibi. nu. 18. et 24.
- Prescriptio an interruptatur per exceptionem spoliationis. in. c. si. nu. 20. de ordi. cog. fo. 145.
- Prescriptio cum bona fide non interruptitur per solam missionem nec nuntij per petitionem extraiudicalem. ibi. nu. 21.
- Prescriptio requirit titulum. in. c. cum ecclesia. nu. 6. de elec. fo. 151.
- Prescriptio super decimis an et quando currat. in. c. statumimus. num. 7. de transac. fo. 135.
- Prescriptio. x. et xx. an. est communis laicis et clericis. in. c. quod clericis. nu. 25. de fo. compe. fo. 63. in. repe. c. ecclesia sancte Marie. nu. 43. de cō. sti. fol. 37.
- Prescriptio rei sue valet respectu illius iuris per quod poterat cogi res illam restituere. in. c. gravis. nu. 12. de resti. spo. fo. 177.
- Prescriptio. xl. an. tantum currit contra iura episcopalia. in. c. olim causam. nu. 6. de censu. fo. 204.
- Prescriptio non currit contra supremam potestatem pape. in. c. omnis. nu. 2. de censu. fo. 99.
- Prescriptionis interruptio respectu certe rei non extenditur ad alias etiam consimiles. in. c. auditis. nu. 9. de prescrip. fo. 34.
- Interruptio proveniens post finitam prescriptionem nil docet. ibi. de. nu. 10. et 12.
- Prescriptio causata ex sola negligentia non petentis currit etiam cum mala fide secundum unam opinionem. in. c. cura pastoralis. nu. 7. de iure patro. fo. 193.
- Prescriptio an currat cum mala fide contra creditorem negligentem petere debitum. ibi.
- Prescriptiones temporales qualitercunque induce non incurrunt contra minorem nisi inducerent merum lucrum vel nisi sint testamentarie vel conventionales. in. c. constitutus. nu. 6. de resti. in. integ. fo. 163.
- Prescriptio in casu currit minoribus. in. c. in super. nume. 4. qui matris. accu. pos. fo. 45.
- Prescriptio currit contra servitutem et quantum temporis. in. c. licet. nu. 3. et 5. de coniug. ser. fo. 25.
- Prescriptio si interruptitur an postea pro ea finienda rei integrentur tempora quibus iuste possedit. in. c. dilecto. nu. 4. de verbo. sig. fo. 204.
- Prescriptionem articulans non debet se arctare ad tempus statutum ad finiendam prescriptionem sed ad maius tempus: quod deducitur aliqua tempora si tempus sufficiens remaneat. in. c. auditis. nu. 27. de prescrip. fo. 35.
- Prescriptio. x. an. non probatur si testis dicat possedit. ix. ann. et plus. in. c. litere tue. nu. 14. de dila. fo. 135.
- Prescriptio. xxx. an. an. probetur si testis dicat possedit. xxx. an. et ultra vel plus. ibi.
- Prescriptio tanti temporis cuius non extat memoria presumitur facta cum titulo. in. c. si. nu. 9. et 10. vt lit. pen. fo. 216.
- Prescriptio temporalis non habet locum contra minorem etiam non pupillum. in. c. si. nu. 10. de resti. in. integ. fo. 154.
- Prescriptio etiam vetustissima non preiudicat quam prescribens non est causa illarum rerum quas vult prescribere. in. c. qsto. nu. 2. de consue. fo. 94.
- Prescriptio rerum que sunt dignitatis vel iurisdictionis episcopalis valet facta a clerico. ibi.
- Prescriptio centenaria currit contra papam in iuribus romane ecclesie. in. c. si. nu. 6. de prescrip. fo. 23.
- Prescribi non potest res vitiosa vitio reali etiam per singularem successorem quod vitium reale sequitur quemlibet successorem. ibi. nu. 7.
- Prescriptio interrupta civiliter per protestationem vel querelam factam coram



## Super Lectu. Panormitani.

- ram iudice vel episcopo notario vel honestis viris. ibi. nu. 9.
- ¶ Prescriptio currit. xl. an. contra res debitas incertis personis puta pauperibus vel pro captiuis redimendis et ad alias pias causas. ibi. nu. 10.
- ¶ Prescriptio currit contra minorem etiam curatorem habentem litem contra ecclesiam ex negligentia curatoris vel prelati. ibi. nu. 11.
- 1 ¶ Prescriptio nunquam currit contra potestatem pape sed contra potestatem imperatoris sic. in c. quoniam. nu. 1. de consi. fo. 41.
- 2 ¶ Prescriptio contra postremam potestatem pape nunquam currit secus contra ea que competunt sibi in signum specialis privilegii. in c. quod translationem. nu. 2. de offi. leg. fo. 107.
- 7 ¶ Prescriptio vel consuetudo inducitur ex solo cursu temporis cum tacito consensu illius contra quem preiudicatur. in c. abbate. nu. 9. de ver. signi. fol. 202.
- ¶ Prescriptio largo modo potest appellari consuetudo. ibi. nu. 12.
- Et vide. in c. seq. nu. 9. co. titu.
- 2 ¶ Prescriptio contra ecclesiam regulariter est annorum. xl. tamen si ipsa agat aliqua ex actionibus finiuntur aliquo minori spatio finito illo spatio non aget. in c. cum causa. nu. 10. de emp. et ven. fo. 85.
- 5 ¶ Prescriptio quid sit. in rub. nu. 1. de prescrip. fo. 20.
- ¶ Prescriptio non dicitur contraria iuri naturali. ibi. nu. 2.
- ¶ Prescriptio dicitur odiosa vsucapio vero favorabilis. ibi. nu. 4. fo. 21.
- ¶ Prescriptio non potest per actum renuntiari sed in aliquibus sic. ibi. nu. 7.
- 5 ¶ Prescriptio quanto tempore currat adversus res que spectant ad papam ex speciali sua prerogativa in c. cum nobis. nu. 2. de prescrip. fo. 33.
- ¶ Prescriptio centum annorum quomodo probabitur. ibi. nu. 5.
- ¶ Prescriptio contra romanam ecclesiam non semper requiritur centenaria. ibi. nu. 7. 9. 10.
- ¶ Prescriptio centenaria an requiratur tam contra bona delata tantum romane ecclesie quam incorporata. ibi. nu. 10. 11.
- ¶ Prescriptio adversus imperatorem vel fiscum quanto tempore finiat. ibi. nu. 11.
- ¶ Prescribere an possit papa contra ecclesias inferiores vel alter contra ipsum. ibi. nu. 12.
- 5 ¶ Prescriptio non currit contra pupillum furiosum aut prodigum et quatenus currat restituuntur. in c. cum non liceat. nu. 10. de prescrip. fo. 30.
- ¶ Prescribere non possunt colonus habens precario usufructuarius creditore pignoris et similes persone. ibi. nu. 11.
- ¶ Prescribere potest ille qui bona fide emit rem a colono sed dominus ignorans adversus hanc presumptionem restituitur. ibi. nu. 12.
- ¶ Prescriptio libertatis quam faciunt subditi preiudicat sine possessione. ibi. nu. 16.
- ¶ Prescribere licet quis possit iura imperii in territorio suo tamen non potest prescribere ut nemini substat. ibi. nu. 16.
- 5 ¶ Prescriptio rei ecclesiastice immobilis in aliquo casu potest currere per spatium trium annorum cum mala fide quod est favore religionis. in c. i. nu. 1. de prescrip. fo. 21.
- ¶ Prescriptio non currit contra pupillum etiam habentem tutorem nec contra ecclesiam vacantem licet habeat episcopum. ibi. nu. 2.
- ¶ Prescriptio non currit contra iura imperii vacante imperio. ibi. nu. 3. 7. 5.
- ¶ Prescriptio an currat contra bona pertinentia ad capitulum vel ad capitulum et episcopum. ibi. nu. 4.
- ¶ Prescriptio incorporalium non requirit quasi possessionem sed scientiam et patientiam adversarii vel possessoris. ibi. nu. 6. fo. 22.
- ¶ Prescriptio non currit contra ecclesiam excommunicatam prelatum habentem. ibi. nu. 7.
- ¶ Prescriptio non currit contra excommunicatum. ibi. nu. 8.
- 2 ¶ Prescriptio et consuetudo non causantur ex solo cursu temporis. in c. duo simul. nu. 3. de offi. ordi. fo. 116.
- 5 ¶ Prescriptio non currit in rebus dotalibus constante matrimonio. in c. peruenit. nu. 5. 7. 9. de emp. et ven. fo. 83.
- 5 ¶ Prescriptio ecclesiastica requirit iustum titulum et bonam fidem: quia est contra ius vel tempus de cuius contrario non est memoria. in c. cum ecclesia. nu. 43. 44. 47. de can. pos. et pro. fo. 154.
- 3 ¶ Prescriptio non currit contra ecclesiam non habentem rectorem specialem: licet habeat prelatum qui potest ipsam defendere. in c. cum deputati. nu. 14. 17. 19. 22. de iudi. fo. 41.
- 5 ¶ De prescriptione facta contra ecclesiam vel iura episcopalia subducuntur tempora quibus ecclesia fuit sine pastore. in c. auditis. nu. 1. de prescrip. fo. 33.
- ¶ Prescriptio contra ecclesiam vacantem non currit. ibi. nu. 5.
- ¶ Prescribi an possit per inferiorem prelatum certa pars diocesis cum territorio excludendo prius episcopum. ibi. nu. 7.
- ¶ Prescribens iurisdictionem excludit illum ad quem pertinebat non autem cum illo concurrat. ibi.
- ¶ Prescribens iurisdictionem respectu certorum articulorum non corrigit effectum suum ad alios etiam consimiles. ibi. nu. 9. 7. nu. 33.
- ¶ Prescriptio iurium incorporalium puta iurisdictionalium quomodo interrumpatur. ibi. nu. 13.
- ¶ Prescriptio iurium episcopali quomodo interrumpatur per ipsum episcopum. ibi. nu. 14.
- ¶ Prescriptio an currat adversus debitum annuum si creditor cessavit petere. ibi. nu. 36. fo. 36.
- 5 ¶ Prescriptio an et quando interrumpatur per litem contestationem. in c. ut debitor. nu. 10. de app. fo. 126.
- In mala fide non constituitur prescribens per interpellationem extraiudicalem vel per actum in iudicio nullo gestum. ibi. nu. 11.
- 3 ¶ Prescriptio non currit contra ecclesiam. in c. cum contingat. nu. 11. de fo. compe. fo. 77.
- ¶ Prescriptio currit contra ecclesiam in iuribus sibi competentibus in aliquo castro vel loco. ibi. nu. 13.
- ¶ Prescriptio in quibus currat contra principem. ibi. nu. 14.
- 3 ¶ Prescriptio eorum qui sunt dignitatis episcopalis procedit secus eorum que sunt ordinis. in c. literas. nu. 8. de resti. spo. fo. 181.
- 2 ¶ Prescriptio non currit siue interrumpitur contra ecclesiam in ipsa vacante. in c. auditis. nu. 5. de resti. in integ. fo. 157.
- 5 ¶ Prescriptionem allegans non necessitatur allegare bonam fidem quia presumitur. in c. si. nu. 34. de prescrip. fo. 46.
- 2 ¶ Prescriptiones temporales iudiciales currunt contra minores sed non alie temporales. in c. beneficio. nu. 3. de resti. in integ. fo. 164.
- 6 ¶ Prescriptio rei ecclesiastice requirit titulum prima fronte iustum vel tantum tempus de quo non erat memoria. in c. dudum. nu. 10. de deci. fo. 153.
- 5 ¶ Prescribens an sit obligatus restituere in foro anime maxime superveniente scientia rei aliene. in c. quod plerique. nu. 25. de immu. eccle. fo. 232.
- ¶ Prescribens an teneatur oblato sibi pretio quo emit rem ipsam vero domino restituere. ibi.
- 5 ¶ Prescribi non potest omne quod potest concedi per privilegium. in c. accedentes. nu. 3. de prescrip. fo. 28.
- ¶ Prescribere an possit una ecclesia ne teneatur ad onera ad que tenetur totus clerus. ibi. nu. 6.
- ¶ Prescribi an possint titula ad que tenentur ecclesie pro consecratione episcoporum suorum. ibi. nu. 10.
- 3 ¶ Prescribitur contra ecclesiam propter prelati negligentiam. in c. j. nu. 25. de do. et contu. fo. 195.
- 6 ¶ Prescribens principale videtur prescripsisse suum accessorium. in c. cum venissent. nu. 11. de insti. fo. 53.
- 5 ¶ Prescribuntur res clericorum sicut res privatorum. in ca. sanctorum. nu. 6. de prescrip. fo. 32.
- 5 ¶ Prescribi possunt per inferiorem ea que sunt meri imperii et supreme potestatis. in c. dilectis. nu. 17. de app. fo. 124.
- 6 ¶ Prescribens de ceteris certorum fructuum alicuius predii censetur prescribere etiam super omnibus fructibus cuiuscunque generis. in c. cum in tua. nu. 3. 7. 5. de deci. fo. 15.
- 5 ¶ Prescriptio iurisdictionis non extendit de persona ad personam. ibi. nu. 8.
- ¶ Prescribens an teneatur docere de titulo: remissive. in c. si. nu. 7. de prescrip. fol. 44.
- ¶ Prescriptiones iustum currunt ex negligentia non petentis. ibi.
- ¶ Prescriptio libertatis in servitutibus urbanorum prediorum currit cum prescribens utitur facto suo vix altius tollendo edes suas sed prescriptio servitutis rustice causatur ex mera negligentia non petentis. ibi.
- ¶ Prescribens non tenetur restituere rem prescriptam in nullo foro si post prescriptionem superveniat mala fides. ibi. nu. 27. fo. 46.
- ¶ Prescriptio longissimi temporis sine titulo equalis est in favore prescriptioni longi temporis. ibi. nu. 28.
- ¶ Prescriptio de iure civili nunquam currit cum mala fide que pariat actionem sed exceptionem sic de iure canonico nec exceptionem parit. ibi. de. nu. 33. fo. 47.
- ¶ Prescriptio si fuerit capitulata censetur fuisse capitulatum de titulo quando requiritur. ibi. nu. 34.
- ¶ Prescriptio an possit tolli per privilegium. ibi. nu. 35.
- ¶ Prescriptio an currat vel interrumpatur si prescribens habuit aliquando conscientiam lesam sed in fine non. ibi. nu. 38.
- 7 ¶ Prescribens iurisdictionem si in loco exercuit aliquos actus tacite extenditur ad alios actus in genere. in c. cum inter vos. nu. 4. de ver. fig. fo. 204.
- 3 ¶ Prescribens ius excommunicandi an interim possit excommunicare adeo quod excommunicatio teneat. in c. cum olim inter. nu. 13. 7. 19. de resti. spo. fo. 190.
- 6 ¶ Prescribuntur iura imperatoris per reges in eorum regnis. in c. innotuamus. nu. 6. de censu. fo. 201.
- ¶ Prescriptio contra iura principis requirit tempus de quo non sit memoria. ibi.
- ¶ Prescribi non potest res empti a solo prelato si creditur ipsum solum posse vendere secus si credatur quod alie solemnitates intervenierint. in c. si. nu. 10. de his que fi. a prela. fo. 66.
- ¶ Prescribens ius eligendi prescribit etiam ius postulandi. in ca. bone memorie. el. si. nu. 4. de postu. prela. fo. 113.
- 3 ¶ Prescribens impeditur possidere an habeat pro possessore ad complendam prescriptionem intelligo quod possidebat ex primo decreto non autem in alio: prescribente: nam tunc non est dubium quod prescriptio interrumpitur per tria. in l. naturaliter. ff. de vsu. in c. edringit. nu. 9. de do. et contu. fol. 210.
- ¶ Prescriptio in spiritualibus operatur acquisitionem fructuum non autem ut acquiratur titulus vel ius prelature. ibi. nu. 11.
- ¶ Prescriptio in beneficalibus non causat titulum neque acquirit dominium sed bene nocet vero rectori illius beneficii vel ecclesie. ibi. nu. 14.
- 4 ¶ Prescribi possunt que spectant ad dignitatem episcopalem ab inferiore ab episcopo et sede vacante spectant ad capitulum. in c. alberticus. nu. 1. de resti. fo. 77.
- ¶ Prescribens potestatem excommunicandi non censetur prescribere potestatem absol-



# Repertorium singularium materiarum

- uendi aut interdiciendi. in. c. cum olim. nu. 7. de prescrip. fo. 41.
- Prescriptio non extenditur ad casum etiam omnino similem. ibi.
- Prescribēs si ius dicitur habere titulum et bonam fidem et quod tanto tempore posse derit de cuius initio non sit memoria. in. c. significauit. nu. 5. de censi. fo. 208.
- Prescribi si non potest principale nec accessorium est prescriptibile. in. c. cum ex officio. nu. 5. de prescrip. fo. 36.
- Prescribi verum dicatur consuetudo. in. c. si. nu. 7. de consue. fo. 105.
- Prescriptio non minuitur in tempore a iure constituto licet fiat sciens te illo contra quem prescribitur. ibi. nu. 14.
- Prescribi non possunt per laicum spiritualia et eis annexa. in. c. causaz. nu. 4. de prescrip. fo. 26.
- Prescribi potest id quod ex privilegio queri potest nisi id quod de iure possideri non potest. in. c. causam. nu. 3. de prescrip. fo. 28.
- Prescribens ius conferendi non censetur prescripsisse ius destituendi vel remouendi institutum per ipsum. in. c. cum ex iniuncto. nu. 4. de be. re. fol. 102.
- Prescribere non potest ille qui alieno nomine possidet. in. c. si diligens. ti. nu. 1. de prescrip. fo. 38.
- Prescribere potest quis rem quam per alium possidet. ibi. nu. 6. fo. 39.
- Prescribi possunt ciuitates ad ecclesiam romanam pertinentes spatium centum annorum et non minori. ibi. nu. 9.
- Prescriptio centenaria quomodo probabitur. ibi. nu. 10.
- Prescribere possum rem quam emi a bonafidei possessore: licet ego sciam alienam. ibi. nu. 28.
- Prescribitur contra ecclesiam spatium. xl. annorum cum bona fide et sine titulo si prescriptio non est contra ius alias requiritur titulus. ibi. nu. 14.
- Prescribuntur bona patrimonialia clericorum sicut priuatorum. ibi. nu. 36.
- Prescribens si impetrauerit privilegium super re quam prescribi constituitur in mala fide et non potest se ulterius prescriptione iurare. in. c. veniens. nu. 7. de prescrip. fo. 42.
- Prescriptio an interrumpatur per solam interpretationem privilegii an vero requiratur quod privilegium utatur. ibi. nu. 9.
- Prescribens dicitur soluere. in. c. ad aures. nu. 4. de prescrip. fo. 25.
- Prescriptionem querit de iure canonico dominium utile et directum. ibi.
- Prescribitur contra exemptum et immediate subiectum pape spatium. xl. annorum sed quatenus prescriptio posset praedudicare pape requiritur spatium centum annorum. in. c. cum dilecta. nu. 11. de consir. uti. vel inuti. fo. 141.
- Prescriptio centum annorum requiritur non solum aduersus res ipsius romane ecclesie sed etiam aduersus res quas facit liberas ipsa romana ecclesia. ibi. nu. 12.
- Prescriptio centenaria an possit per testes probari. ibi. nu. 13.
- Presentatus** si est idoneus debet institui per superiores. in. c. ex frequentibus. nu. 7. de insti. fo. 52.
- Presentatus primo si fuerit repulsus ab episcopo malitiose debet ab ipso competenti beneficio honorari. in. c. pastoralis. nu. 1. et nu. 9. de iure pa.
- Presentatus primo loco si non instituitur ab episcopo sine causa legitima potest appellari. in. c. pastoralis. nu. 5. et nu. 9. de iure pa. fo. 198.
- Presentatus non institutus ab episcopo quomodo presumatur indignus. ibi. nu. 7.
- Presentare se quis proprie dicitur quando exhibet se conspectui alterius. in. c. personas. nu. 9. de app. fo. 89.
- Presentati si sint duo a patrono preferit ille qui fuit missus in possessionem et institutus licet alius reperitur ante ipsum institutus. in. c. quod autem. nu. 1. et nu. 8. de iure pa. fo. 190.
- Presentatus ab illo qui bona fide est in quasi possessione iuris presentandi obtinet: licet presentatus non habeat ius presentandi. in. c. ex literis. nu. 1. et nu. 7. de iure pa. fo. 191.
- Presentatus non acquirit aliquod ius per presentationem sed electus sic. in. c. quecumque. nu. 3. de iure pa. fo. 189.
- Presentatus non acquirit aliquod ius per presentationem. in. c. nobis. nu. 4. de iure pa. fo. 196.
- Presentatus an querat aliquod ius in ecclesia ex sola presentatione. in. c. quod autem. nu. 2. et nu. 7. de iure pa. fo. 191.
- Presentatus debet interim presentari ab illo qui obtinuit super iure patronatus. in. c. cum propter. nu. 4. de iure pa. fo. 197.
- Presentatus a patrono ecclesie acquirit aliquod ius sed mutabile per presentationem. in. c. postulationem. nu. 4. de postu. prela. fo. 116.
- Postulatus et institutus non potest sine licentia patroni alium in titulum ordinari facere in ecclesia illa patronata. in. c. postulasti. nume. 1. et nu. 2. et nu. 4. de iure pa. fo. 198.
- Presentatus ab eo a quo ius patronatus est euictum non est amplius remouendus. in. c. consultationibus. nu. 1. de iure pa. fo. 195.
- Presentari potest quis ab illo qui est in quasi possessione iuris presentandi ibi. nu. 2.
- Presentatus a possidente mala fide ius presentandi dicitur remoueri. ibi. nu. 4.
- Presentatus a possidente et presentatus a vero patrono qui non est in possessione quis preferatur. ibi. nu. 9.
- Presentatio quod pertinet ad collegium non potest fieri per solum prelatum sine consensu collegii vel capituli. in. c. ea noscitur. nu. 4. de his que fi. a. pla. fol. 8.
- Presentatio: institutio: collatio: et inuestitura: quid sint et ad quos pertineant. in. c. autoritate. nu. 5. de insti. fo. 52.

- Presentatus si est idoneus debet institui per superiores. ibi. nu. 6. et nu. 7.
- Presentatio per patronum quomodo debeat fieri. in. c. transmissa. nu. 5. de iure pa. fo. 198.
- Presentatio an acquiratur per aliquod ius. in. c. cum Bertoldus. nume. 9. et nu. 12. de re iudi. fo. 69.
- Presentari possunt plures per patronum sed unus ipsorum tantum instituitur ad libitum episcopi. ibi. nu. 10.
- Presentati possunt implorare officium superioris ut episcopus velit unum ex ipsis instituere. ibi.
- Presentatus qui ex causa legitima non fuit institutus ab episcopo habet contra ipsum actionem personalem ut sibi provideat de beneficio. ibi. nu. 11.
- Presentatio facta a non patrono licet aliter presentatus sit institutus est ipso iure nulla maxime si verus patronus impugnet qui potest dicta presentatione non obstante alium presentare. ibi. nu. 13.
- Presentatio facta de inhabili potest per episcopum expelli. Anto. in. c. ex transmissa. nu. 1. de fil. presby. 53.
- Presentatio an sit ius vel gratia. in. c. super eo. nu. 1. de offi. dele. fo. 79.
- Presentes** in materia prescriptionum dicuntur illi qui sunt in eadem ciuitate ibi domicilium habentes. in. c. de quarta. nu. 30. de prescrip. fo. 24.
- Presentiam sui facere dicitur ille qui exhibet presentiam suam corporalem non autem per nuntium vel epistolam. in. c. cum parati. nu. 5. de ap. fo. 99.
- Presentia alicuius in aliquo actu an iudicat illius auctoritatem in eo actu. in. c. dilecti filii. nu. 10. de arbi. fo. 170.
- Presumptio** non fit pro clandestino matrimonio. in. c. i. nu. 1. de clandest. despon. fo. 17.
- Presumptio quod interuenerit sollemnitas tollitur per aliam presumptionem. in. c. sicut nobis. nu. 15. de re iudi. fo. 67.
- Presumptio ex futuro fit ad preterita. in. c. fraternitatis. nu. 16. de fri. gi. et male. fo. 36.
- Presumptio cedit notorietati. in. c. per tuas. nu. 1. et nu. 2. de sen. excō. fo. 193.
- Presumptio transfert onus probandi in aduersarium. in. c. nihil. nume. 14. de elec. fo. 167.
- Presumptio quando oritur ex facto illius de cuius fauore agitur debet allegari. in. c. afferte. nu. 4. de presump. fo. 115.
- Presumptio iuris et de iure admittit probationem in contrarium per confessionem partis. in. c. cum contingat. nu. 13. de iure iur. fo. 157.
- Presumptio iuris et de iure admittit probationem in contrarium ex confessione partis. in. c. quod plerique. nu. 23. et nu. 39. de immu. eccle. fo. 232.
- Presumptio iuris et de iure tantum operatur quantum veritas in foro iudiciali. in. c. is qui. nu. 2. de sponsa. fo. 11.
- Presumptionis quot sunt species et probatio contra eas quomodo admittatur. ibi. nu. 6.
- Presumptio quid sit. ibi.
- Presumendi facultas datur iudici a iure ita quod secundum illam presumptionem si est violenta potest ferre sententiam et quomodo. ibi.
- Presumptio fortior et maior tollit aliam. in. c. postulasti. nu. 13. de concess. preben. fo. 63.
- Presumptio verisimilis de morte mariti excusat uxorem si contrahat. in. c. in presentia. nu. 7. et nu. 7. de sponsa. fo. 8.
- Presumptio infirmitatis tollitur per exercitium actus non compassibilis cum infirmitate. in. c. tenor. nu. 2. et nu. 3. de re iudi. fo. 57.
- Presumptio est iudicialiter pro iudice agente secus si agat extraiudicialiter actum qui solet iudicialiter expediri. in. c. conquerente. numero. 3. et nu. 7. de resti. spo. fo. 172 et seq.
- Presumptio iuris est quem sensisse impedimentum quod nunc denuntiare intendit potest tamen iurare de nouo didicisse. in. c. si. nume. 9. qui matri. accu. pos. fo. 46.
- Presumptio elidit per probationem. in. c. super hoc. nu. 28. de renu. fo. 13.
- Presumptio iuris et de iure est quando lex propter talem presumptionem aliquid certum statuit. in. c. inter alia. nume. 7. de immu. eccle. et cetera. m. fo. 227.
- Presumptionem in matrimonio non inducit cohabitatio sola maris et femine. in. c. illud quoque. nu. 1. de presump. fo. 118.
- Presumptio transfert onus probandi contrarium in aduersarium. in. c. veniens. nu. 3. de presby. non bap. fo. 216.
- Presumptio violenta admittit probationem in contrarium que probatio debet esse euidentiissima. ibi. nu. 4.
- Presumptio una tollit aliam quando illa est magis fortis quod relinquitur iudicis arbitrio: si vero sunt euales una non elidit aliam. in. c. accedens. nu. 4. de cri. fal. fo. 133.
- Presumptio iuris et de iure non admittit probationem in contrarium nisi per confessionem partis de cuius commodo agitur. in. c. i. nu. 5. de concess. preben. fo. 55.
- Presumptio triplex oritur ex facto de presenti et triplex ex facto de futuro. in. c. scribam. nu. 1. de presump. fo. 118.
- Presumptiones plures quando adinuicem concurrunt: adinuicem se elidunt nisi una sit potentior altera et hoc fiat in iudicis arbitrio. in. c. cum inter. nu. 5. de elec. fo. 133.
- Presumptio violenta sufficit ad probandum adulterium et huiusmodi que



## Super Lectu. Banormitani.

- di q̄ directe p̄bati nō possunt. in. c. maritis. nu. 1. de adul. 2. f. fo. 116.
- 3 Presumptiones tolluntur per probationem in contrarium. in. c. fina. nu. 21. de confes. fo. 228.
- 4 Presumptio iuris tantum quid sit 7 quid iuris 7 de iure 7 quomodo cognoscatur. in. c. quanto. 7. f. nu. 3. de presump. fo. 118.
- Presumptio hominis que dicatur que an probet iudex arbitrabitur 7 si male appelletur. ibi. nu. 3.
- 7 Presumptiones varie coniungi possunt ad sententiam proferendam in. c. a nobis. nu. 2. qui matri. accu. pos. fo. 45.
- 1 Presumptio transfert onus probandi in aduersarium. in. c. bone me. morie. el. i. nu. 14. de elec. fo. 142.
- 7 Presumptio probabilis orta ex infamia transit in violentam cū reus deficit in se purgando. in. c. insinuat. nu. 4. de fimo. fo. 80.
- Presumptio nō est sufficiens ad aliquē cōdēnandū nisi sit violenta. ibi.
- 2 Presumptio iuris 7 de iure non admittit probationem in contrarium nisi ex partis confessione vel nisi talis probatio fuerit admissa parte nō appellante. in. c. cum contingat. nu. 10. de offi. dele. fo. 99.
- 4 Presumptio levis non excludit quem a facultate opponendi perem. ptoriam vel quasi. in. c. licet. nu. 6. de proba. fo. 22.
- 5 Presumptio si est contra aliquem ne veniat contra iuramentū debet ab eo erigi sufficiens cautio. in. c. questioni. nu. 11. de app. fo. 100.
- Presumptiones due parīs potentie inuicem se collidunt. in. c. mulieri. nu. 3. de iureiur. fo. 165.
- 6 Presumptio iuris tollitur per probationes 7 coniecturas dum tamen coniecture sint vehementiores illa super qua ins p̄sumit. in. c. requisit. f. nu. 20. de testa. fo. 123.
- Presumptio iuris 7 de iure admittit probationem in contrarium ex confessione partis. in. c. nouit ille. nu. 20. de iudi. fo. 33.
- 4 Presumptio quilibet nunquid de per se de quibus. in. c. tertio loco. de presump. sufficiat ad probandam fornicationem. in. d. c. tertio loco. nu. me. 4. de presump. fo. 21.
- 7 Presumptionem iuris habet contra se habens in honestos familiares vel socios. in. c. nulli episcoporum. nu. 1. de accu. fo. 57.
- 1 Presumptio quod quis sciat statuta nō est iuris 7 de iure. c. j. nu. 12. de postu. prela. fo. 108.
- 7 Presumitur quis talis qualis est habitus quem portat. in. c. in audien. tia. nu. 7. de sen. excom. fo. 186.
- 6 Presumitur quis durare in codē cōsensu 7 allegans voluntatem mutatam habet probare. in. c. maiores. f. itē queritur. nu. 5. de baptis. fo. 24.
- 4 An presumatur pro processu iudicis si iudex illum recitauit in sentētia. in. c. quoniam. nu. 26. de proba. fo. 29.
- Presumitur pro laudo nisi pendeat reclamatio. ibi. nu. 29. fo. 29.
- 1 Presumitur quod aliquis habeat aliquid iure suo non de gratia nisi in casu q̄ gratia nō presumitur. in. c. bone memorie. el. j. nu. 19. de postula. prela. fo. 114.
- 7 Presumitur pro sententia iudicis si non fuerit appellatum. in. c. olim. nu. 4. de verbo. signi. fo. 202.
- 5 Presumitur pro validitate matrimonij. in. c. tenor. nume. 4. de iudi. fo. llo. 57.
- 7 Presumitur quis scire genealogiam suam 7 ignorantiam allegans nō auditur. in. c. videtur. nu. 3. qui mat. accu. pos. fo. 45.
- 2 Presumi an semper debeat pro laudo. Ant. in. c. in presentia. nu. 13. de renun. fo. 26.
- Pro actibus qui geruntur per modum voluntarie iurisdictionis an pre sumatur. ibi. nu. 14.
- 4 Presumitur de interioribus per exteriora. in. c. ex studiis. numero. 1. de presump. fo. 116.
- 5 Presumitur magis dilectus primo nominatus. in. c. nicolao. num. 1. de app. fo. 133.
- 5 Presumitur pro processu principis contra subditū sed nō contra illū qui onbitatur an sit subditus. in. c. cum olim. nu. 22. de re. iud. fo. 62.
- 2 Presumit semper pro sententia nō tamen est p̄sumptio iuris 7 de iure. Ant. in. c. in presentia. nu. 4. 10. 11. de renun. fo. 25.
- 6 Presumitur pro scriptura nisi pars velit probare aliud fuisse actum 7 aliud scriptum. in. c. dudum. nu. 7. de conuer. conu. fo. 171.
- 6 Presumunt oīa solenniter acta in factis antiquis. in. c. ea noscitur. nu. 9. 2. c. seq. nu. 12. de his que fi. a prela. fo. 68.
- 7 Presumitur quis habere notitiam de his que palā sunt in ciuitate. in. c. fi. nu. 2. qui mat. accu. pos. fo. 46.
- 2 Presumi an debeat pro actis extraiudicialiter gestis vel per vias volū tarie iurisdictionis. Ant. in. c. j. nu. 6. de cle. pere. fo. 64.
- 5 Presumitur pro sententia que transiit in rem iudi. in. c. latoz. nu. 3. de re. iudi. fo. 54.
- 1 Presumere an quis debeat de se bonum vel malum. Ant. in. c. vnico. nu. 7. de serm. in ordi. fa. fo. 41.
- 2 Presumitur pro viris literatis prouidis 7 honestis. in. c. in nostra. nu. me. 3. de procu. fo. 141.
- 4 Presumendum an sit contra permutantes beneficium tenue cum p̄iis qui. in. c. quia verisimile. nu. 1. de presump. fo. 110.
- Contra presumptiones admittitur probatio in contrariū 7 debet esse

- clarissima sed contra presumptionē iuris 7 de iure non. ibi. nu. 2.
- 4 Presumendū est pro eo qui se offert iustitie 7 contra illum qui subter. fugit iudicium. in. c. nullus dubitat. nu. 1. de presump. fo. 116.
- 5 **Preuentioni** locus est inter ordinariū loci 7 legatus. in. c. cum in ecclesia. nu. 3. de app. fo. 108.
- 1 **Princeps** an possit statuere cōtra ea que sunt de iure gen. vel naturali. in. c. que in ecclesiarum. numero. 11. de consti. fo. 24.
- 2 Principali reseruata non acquirunt per inferiōrē nisi per priuilegium vel consuetudinē de cuius initio nō sit memoria in contrarium. in. c. q̄ translationem. nu. 3. de offi. leg. fo. 107.
- 1 Princeps scienter promouēs indignū motū p̄prio videt̄ ipsum habili tare secus si ignorāter 7 quare. in. c. p̄ inquisitionē. nu. 7. de elec. fo. 146.
- 6 Princeps si tollit statutū qd̄ ignorāt esse iuratum nō per hoc censetur tollere iuramentū. in. c. j. nu. 7. de his que fi. a ma. par. ca. fo. 70.
- 4 Princeps nō potest dare fidē ex postfacto scripture nō authenticę de potentia ordina. in. c. j. nu. 1. de fide instru. fo. 95.
- 3 Princeps nō potest facere legem contra ecclesiam nisi lex illa expresse approbetur a papa. in. c. j. nu. 15. de do. 7 contu. fo. 195.
- 7 Principi reseruata in signū supreme potestatis possunt prescribi spa. tio de cuius initio nō sit memoria in contrariū. in. c. super quibusdam. nu. 2. de verbo. fig. fo. 203.
- 3 Princeps non debet rescribere cum preiudicio alterius. in. c. ex tenore. nu. 8. de foro. compe. fo. 66.
- 1 Princeps scienter dispensans cum inhabili videtur illūz habilitare. in. c. quisquis. nu. 2. de elec. fo. 65.
- 5 Preuentioni locus est in pluribus ordinariis que inducūt per solam ci tationem. in. c. vt debitus. nu. 22. de ap. fo. 127.
- 4 Princeps concedendo motu proprio priuilegium inficius de iure tertij non videtur tertio preiudicare. in. c. causam. el. j. nu. 3. de testi. fo. 34.
- Princeps mori p̄prio excludit cōm surreptionē 7 nō aliud. ibi. nu. 4.
- 5 Princeps nō tollit ea que sunt de iure naturali sine causa. in. c. cum in. ter. nu. 9. de excep. fo. 7.
- In principe semper presumitur iusta causa. ibi.
- 5 Princeps nō potest tollere quin possit iudex recusari. in. c. secundo re. quiris. nu. 13. de ap. fo. 111.
- Princeps nō potest priuare suū vasallū feudo sine causa. in. c. que in ec clesiarum. nu. 15. de consti. fo. 24.
- Princeps potest statuere contra ins posituum tamen si facit sine legi tima causa peccat. ibi. nu. 17.
- 5 Princeps presumitur confirmare ex certa scientia quando inserit teno rē rei cōfirmate. in. c. venerabilis. nu. 2. de confir. vti. vel inuti. fo. 142.
- 1 Princeps vtrum possit statuere circa ins diurnū. in. c. que in ecclesiarū. nu. 9. de consti. fo. 13.
- 5 Princeps potest tollere appellationem siue quod ab eius sentētia nō appelletur vel quia committat causam appella. remota 7 ratio est. quia pro principe nullum presumitur in rub. nu. 7. de ap. fo. 86.
- 1 Princeps presumitur iusta cā motus adeo qd̄ non admittet probatio in contrariū. in. c. que in ecclesiarū. nu. 14. de consti. fo. 24.
- Corse. doc. excel.** Adde qd̄ presumit p̄ principe q̄ iusta causa facit qe. qd̄ facit nec admittit p̄batio in cōtrariū. no. 27. in. l. rescripta. C. de pre ci. impe. of. 7 voluit gl. sing. in. c. relegati. ff. de pe. limita hoc nō pcedere qñ princeps est obligat⁹ ex suo cōtractu alias de facili posset princeps euacuare cōtractū cū eo firmatū. vt no. in. c. j. de proba. nā princeps non pōt a suo vasallo feudū auferre sine cause cogni. cū feudū sit contractus vltro citroq̄ obligatorius. c. de forma. rr. q. v. l. labeo. la. j. ff. de verb. fig. Limita scđo vt presumat p̄ principe respectu subditorū suozū dñs taxat nō respectu aliorū. vt no. p̄ Jnn. in. c. inquisitioni. de sen. excō. 7 in c. quāto. de consue. per Abb. in. c. cū adeo. de rescri. facit cle. pastoralis. de re. iud. Limita tertio vbi ex mandato principis timef scandaluz futu rū seu turbatio xpianitatis vel si immūet peccatum. tūc nō est principi obediendū nec presumit legitima causa. vt no. Jnn. in. c. inquisitioni. et Abb. in. c. que in ecclesiarū. de 2 sti. in. vi. co. Limita quarto q̄ princeps in dubio non presumitur derogare iuri tertij nisi singularis 7 notabilis expressio fiat. vt voluit Alex. de imo. cōfi. incip. p̄uiso themate añ po sito primo dicēdū testamentū vltimū in quo Thomas testatoris frat ter 7c. alleg. Ang. in consti. cccxij. incip. quedaz nomine nāna vroz 7c. vbi dicit scđm eū ita intelligere glo. in. l. causas. C. de transac. banc par tem tenuit solēnis doctor do. Anto. de prato veteri in consti suo incip. 7 si plura de hac re consueuerint 7c. ita alias consului 7 obtinui.
- 3 Princeps semper presumitur moperi ex causa. in. c. j. nu. 4. de cau. pos. 7 proprie. fo. 152.
- 2 Princeps potest rescribere contra sententiam. in. c. ex literis. nu. 10. et nu. 11. de resti. in integ. fo. 158.
- 7 Principes nō recognoscētes supiorē in t̄palib⁹ pñt exercere ea q̄ sunt reseruata impatori. in. c. p̄ venerabilē. n. 10. 7. 26. q̄ fil. sint leg. f. 43. 2 seq.
- Princeps potest etiam filios proprios legitimare. ibi. nu. 13.
- 6 Principes temporales habēt potestatem vt debentes eligere summū pontificem includantur in conclau. in. c. tua. nu. 10. de decimis. fol. 150.
- Princeps seculares acceperunt potestatē a deo principali vt ecclesiā



# Repertorium singularium materialium

- dei iuuarent et ut in suis necessitatibus ei subuenirent. ibi.
- 6 Princeps non intendit ducere ius nouum quando respondet ad consultationem. in. c. peruenit. nu. 8. de emp. et ven. fo. 83.
- 6 Principi non est obediendum si per hoc posset incurri peccatum mortale. in re. c. cum esset. nu. 10. de testa. fo. 115.
- 2 Princeps semper presumitur motus ex iusta causa. in. c. nisi speciali. nu. 6. de offi. leg. fol. 601.
- 2 Principis certa scientia presumitur de omnibus in supplicatione contentis. in. c. pastoralis. §. preterea. nu. 4. de offi. dele. fo. 94.
- 5 In principe presumitur causa quando rescribit ex certa scientia. in ca. cum olim. nu. 17. de re iudi. fo. 60.
- Princeps mandati aliquid fieri contra suum subditum est parendum etiam quod mandet ut suspendatur: quia presumitur moueri ex causa contra suum subditum. ibi. nu. 23. fo. 61.
- 1 Princeps potest precipere subdito in his que spectant ad officium suum et non exprimendo causam precepti. in. c. si quando. nu. 5. de rescrip. fo. 47.
- 4 Princeps potest statuere ut vni testi credatur in certis causis. in. c. nu. per nobis. nu. 1. de testi. fo. 34.
- 3 Princeps non presumitur aliquid concedere in preiudicium tertij etiam si concederet motu proprio. in. c. i. nu. 20. de iudi. fo. 5.
- 1 Princeps non presumitur aliquid concessisse in generali concessione quod in speciali non fuisset concessurus. in. c. i. nu. 5. de rescrip. fo. 43.
- 7 Princeps mandans ingripi aliquem censeat mandasse ut primo ingratum super familia que de veritate quod illud est preambulum. in. c. si. nu. 2. de accu. fol. 75.
- 4 Princeps non potest componere de damnis subditis datis non requisitis eorum consensu. in. c. quanto. nu. 1. de iure iur. fo. 140.
- 1 Princeps potest resistere electioni facte de aliquo in episcopum si ipse non fuit requisitus: prout erat consuetudo vel si habet electum suspectum etiam si papa elegisset. in. c. i. nu. 9. de elec. fo. 18.
- 8 Princeps videtur dispensare vbi rescribit toleramus: secus si simpliciter tolerat. in. c. nisi essent. nu. 9. de preben. fo. 31.
- 1 Princeps laicus potest ex iusta causa resistere electioni facte per papam. in. c. quod sicut. §. super eo. nu. 7. de elec. fo. 146.
- 2 Princeps potest tollere omnes exceptiones per suum rescriptum tamen non presumitur hoc velle facere. in. c. ex parte. l. ij. nu. 45. de offi. dele. fol. 77.
- 4 Princeps potest limitare ius diuinum. in. c. omni. nu. 6. de testi. fol. 37.
- 5 Princeps confirmando non potest supplere defectum consensus deficientis in re confirmata nisi talis res penderet a mera facultate sua. in. c. i. nu. 14. de confir. vti. vel inuti. fol. 141.
- 7 Principes etiam laici qui accepta pecunia consentiunt electioni alicuius in prelaturam committunt simoniam: et tenent illas pecunias restituere illi ecclesie de cuius prelatura agebatur. in. c. de hoc. nu. 6. de simo. fo. 79.
- 3 Princeps vel papa non potest contra partem non citatam pronuntiare. in. c. i. nu. 4. de cau. pos. et pro. fo. 152.
- Corse. doc. excel. Vide Bar. in. l. filiussa. ff. de dona. vbi dicit citationes esse de iure. sed si certum est absenti exceptionem non competere non requiratur citatio etiam per inferiores iudices: per hoc. c. cum olim. de re iudi. et in. l. ij. et quod ibi no. Bar. ff. de admi. re. ad ciu. perti. si autem potest defensio absenti competere tunc inferior non preedit sine citatione ad actum preiudiciali. ut in. l. fi. C. si per vim vel alio modo. l. ij. q. ix. c. oia. princeps vero regulariter citare debet sed si non citat et procedit ex certa scientia vel dat facultatem procedendi sine citatione valet quod agitur: quia in eo presumitur causa: et si non possit tollere ea que sunt de iure gentium sine causa: tamen si facit presumitur in eo causa: ut no. doc. in. l. fi. C. si contra ius vel vti. pub. et in cle. vnica. de pba. et in. c. que in ecclesiis. de consti. et per Inno. in. c. inquisitioni. de sent. excō. Abb. in. c. i. de causa pos. et pprie. nu. 4. et 3. primu. tu vide. d. Anto. in. d. c. cum olim. vbi t3 q. pcessus pape etiam in notorijs potest procedere sine citatione: quia subijcit forme iuris: ut per glo. in. c. nulli. de sen. excō. et hac parte vide. tenere. glo. in. l. meminerint. C. vnde videtur etiam imperatorē posse dare facultatem occupandi possessionem sine citatione: neque aliud in iudice inferiori: vide. tamen idem etiam dicere in iudice videre eam. et ideo Bal. in. l. ne causas. C. de app. dicit fuisse questionem antiquis disputatam et fuisse conclusum per illam tex. valere suam principis sine cause cognitione si v3 eius priuilegiu. ut est gl. in. l. bis q. respu. ff. q. ex cau. ma. que dicit quod si iusta causa est valet factum principis etiam sine citatione: et ad dictam cle. pastoralis. Bal. ibi respondet. facit etiam per hac parte quod voluit idē Bal. in. l. cessante. in prin. C. quā et quā iud. vbi dicit quod in processu principis non requiritur citatio dummodo iusta causa insit. alle. no. in. d. l. is qui. Sali. tū in. d. l. ne causas. tenet primam opi. et alle. d. cle. pastoralis. dicens quod Bal. non bene rēdet ad illā cle. dicit tamen quod dictum Bal. potest saluari quia princeps procedit ex certa scientia: hanc partem t3 Jo. de imo. in. d. c. cum olim. contra d. Ant. per d. cle. pasto. Item voluit Raph. cum anus. in. l. fi. C. de legi. vbi dicit ibi esse casum de hoc. et gl. ibi t3 hanc partem facit. l. ij. §. si ad die. ff. de re mili. et illum tex. d. l. fi. C. de leg. alle. ganit Abb. in. d. c. cum olim. et hoc voluit Bart. in extrauag. ad reprimē. dū in verbo sine figura. et in. d. l. filiussa. et in. l. ij. ff. de test. mili. facit etiam c. i. de feu. sine cul. non admit. vbi quis non debet priuari feudo et per principem antequam sit de culpa convictus. et adducit tex. in. c. i. de causa pos. et pro. prie. Item quia citatio est de iure diuino de eam vide. eam instituisse. c. de opp. §. q. j. nec de eodē enauit adā anq. ipm citaret et suā defensionē au.**

- diret. ut habet Sen. i. hac parte tenet Jo. de ana. in. c. §. periculosum in prin. de usu. maxime per illā gl. rationē scz quod sit de iure naturali per. d. cle. pastoralis. et per no. ibi. et alleg. Bart. in. d. extraua et ideo dicit quod si statutum permittat aliquid fieri parte non citata quod non valet. ius enim naturale est immutabile: nec tolli potest: nec per ius ciuile nec municipale. §. sed naturalia. insti. de iure natu. et in. l. eas. de capi. dimi. et eadez ratione dicit forte dici posse quod tali defensionem que puenit ex citatione non possit renūtiari: per no. plene. in. c. si diligenti de foro compe. et in. l. pe. C. de pact. Princeps vero nullus poterit tale ius immutare. et ad satoritatem vite. vide de hac. q. d. Bar. in. d. c. i. de cau. po. et pprie. et iudicio meo quod princeps non possit procedere parte non citata que est eodis doct. snia. pondera. d. c. i. de cau. pos. et pprie. in ver. non possumus. nec debemus pōderare illa verba que importat necessitatem: iuxta gl. in. c. i. de reg. iur. lib. vi. et quod voluit Bal. in. l. creditores. C. de pig. et gl. in cle. attēdentes. de sta. mo. Item per tex. in. d. cle. pastoralis. Item per tex. in. c. indicas. l. ij. q. ix. in ver. nos vni parti ad discriminē alterius et c. et per. c. inter quatuor. de maio. et obe. Item quia princeps non potest venire contra legem nature: nec dic tamen rationis sūm Bal. in. l. si aqua. C. de ser. et aqua. nec etiam contra. l. contra. ctus. ut not. in. c. i. de proba. et Bald. in. c. i. de natu. seu. vnde licet possit venire contra ea que sunt introducta ex mero iure potestiuo: ut est tex. in. c. proposuit. de conce. preben. et voluit Inno. in. c. cum ad monasterium. de sta. mo. que referunt ibi doc. et Abb. in. d. c. de multa. de preben. nu. 1. et in. c. i. de consti. et in. c. in causis. de re iudi. tū non potest venire contra ea que sunt introducta ex iure naturali per dictam cle. pastoralis. et per Bald. in. d. l. fi. de leg. et per Abb. in. d. c. in causis. nu. 3. nec obft. d. l. ne causas. quia recte intuenti ille tex. videtur facere in contrarium.
- 3 Princeps non recognoscens superiorem an possit contineri coram papa in. c. nouit ille. nu. 6. et 15. de iudi. fol. 32.
- Princeps non recognoscens superiorem an possit esse iudex in causa propria. ibi. nu. 14.
- 2 Princeps promouendo indignum ad dignitatem videtur ipsum habilitare. in. c. nonnulli. nu. 11. de rescrip. fo. 74.
- 3 Princeps presumit velle quod est de iure. i. c. cum venissent. n. 2. de iudi. fo. 30.
- Princeps rescribendo ordinario an et quando censeatur suam iurisdictionem excitare vel ipsum delegatum facere. in. c. licet. nu. 3. de of. or. fo. 18.
- 1 Principis certa scientia ex quibus presumatur in rescripto. in. c. nonnulli. nu. 8. de rescrip. fo. 73.
- 4 Princeps obligatur saltem naturaliter ex contractu inito cum subdito. in. c. i. nu. 1. de proba. fo. 21.
- Princeps non recognoscens superiorem potest esse iudex in causa sua. ibi. nu. 5.
- 2 Princeps non presumitur nullum velle alteri preiudicare nisi expresse rit. in. c. prudentiam. §. ad huc. nu. 3. de offi. dele. fo. 85.
- 3 Princeps solus potest alterius iura tollere et diminuire. in ca. fin. nu. 1. de confir. vti. vel inuti. fo. 143.
- Princeps non potest priuare suū subditū re sua sine causa. ibi. nu. 14.
- 7 Princeps non potest tollere ius tertij sine causa i. c. in nra. nu. 5. de in iur. fo. 167.
- 1 Princeps quomodo cognoscatur quod vult ut plenitudine potestatis. in. c. ad hec sumus. nu. 7. de rescrip. fo. 51.
- Princeps non potest committere causam suspecto de plenitudine potestatis sine facultate recusandi. ibi. nu. 7.
- 1 Principes si sine causa negant auxilium ecclesie depreffe possunt depoeni. in. c. venerabilem. nu. 9. de elec. fo. 155.
- 7 Princeps si asserat se cum aliquo dispensasse non creditur ei nisi aliud ostendat. in. c. fraternitati. nu. 5. de schisma. fo. 104.
- 7 Princeps alicuius regni an possit se opponere contra electionem alicuius prelati qui habet stare in regno suo. in. c. super bis. nu. 13. de accu. fo. 64.
- 7 Principis tolerantia seu patientia an inducat dispensationem et a peccato excuset. in. c. q. circa. nu. 8. de confan. et affi. fo. 33.
- 6 Princeps quis pprie dicat: remissio. in. c. i. nu. 2. de re. permu. fo. 89.
- 6 Princeps secularis non potest donare bona ecclesie accipiens huiusmodi donationem excommunicatur et si qua bona habet legitime ab ecclesia perdit. in. c. h. nu. 1. et 2. de re. eccle. non. alie. fo. 73.
- 1 Principium attendit et non finis. l3 principium non esset necessarium finis. in. c. literis. nu. 1. de rescrip. fol. 86.
- 3 Principium alicuius temporis dicitur usque ad dimidium dicti temporis. in. c. quoniam. nu. 5. de ferijs. fo. 138.
- 6 Primogenitura quos effectus pariat. in. c. l3. nu. 8. de voto et vo. re. fo. 176.
- 3 Primogenitus si ex forma statuti debet succedere quo casu succedet in bonis extra territorium statuti stantibus. in. c. quod clericis. nu. 33. de fo. cō. pe. fo. 63. Et in re. c. ecclesia sancte Marie. nu. 48. de consti. fo. 38.
- Primogenitus qui ex forma statuti excludit secundogenitum h3 locū tamen quā fuit factū anteq. secundogenitus efficeretur clericus. ibi. nu. 39.
- 7 Primogenitus dicitur etiam ille qui vnice natus est et si nullus sequatur. in. c. ioseph. nu. 1. de verbo. signi. fo. 197.
- 3 Primates vel patriarche nihil iuris pre ceteris debent habere nisi in quantum canones illis permittant et consuetudo illis contulit ab antiquo in re. c. si quis contra clericum. nu. 4. de fo. compe. fo. 57.
- 7 Prior si est in aliquo monasterio vel ppositus quod non habeat abbatem in oibus fungit loco abbatis adeo quod constitutio loquens



## Super Lectu. Banormitani.

quens de abbate venit talis prior vel prepositus, in. c. cū illorum. nu. 13.  
de sen. excom. fo. 190.

5 Prior & dēs clerici alicuius ecclesie possunt esse testes etiā ad comodū  
& vtilitatē ipsius ecclesie, in. c. cum inter. nu. 9. de re iu. fo. 62.

6 Prior conventualis habens collegiū sub se vel habēs ex consuetudine  
curam animarum debet esse annorum. xxv. & nō minus: alias potest esse  
in maioriēte. in. c. super inordinata. nu. 9. de preben. fo. 48.

Prioratus alicuius monasterij pōt cōcedi a papa vt possideatur toto  
tempore vite illius cui conceditur & alius citra papam non possit, in. c.  
cum inter. nu. 2. 10. de elec. fo. 132.

1 Priuatus non tenetur preferre bonum publicum suo comodo: licet in  
der sic, in. c. bone memorie. el. j. nu. 11. de postu. prela. fo. 112.

1 Priuati si sunt non aliqui aliqua potestate ille potestas remanet per  
nes priuatos: sed numero pauciores qui representent collegium: etiam  
si fuerit vnus, in. c. gratū. nu. 5. 8. 9. de postu. prela. fo. 110.

7 Priuatio p̄supponit habitū, in. c. de infidelib. n. 5. de cōsan. & affi. fo. 32.

7 Priuatio p̄supponit habitum, in. c. ad dissoluendum. nu. 3. de despō.  
impub. fo. 15.

2 Priuatus & restitutus non recuperat prima iura & restitutio non retro  
trahitur, Antō, in. c. ex transmissa. nu. 4. de renun. fo. 22.

1 Priuati potestate eligendi an & quando possint pro alio vocari ad elis  
gendum, in. c. cum vinton. nu. 3. 9. 11. de elec. fo. 144.

2 Priuatus aliquo honore si restituatur an recipiat ipsum honore, in. c.  
ex transmissa. nu. 5. de renun. fo. 11.

1 Priuati potestate eligendi transferunt illam in alios suos de collegio.  
in. c. bone memorie. el. j. nu. 2. de elec. fo. 141.

2 **Priuilegium** & beneficium an extendatur, in. c. fi. nu. 22.  
folio. 7.

7 Priuilegiū qd ex postfacto incipit esse nociuum an sit reuocandū, in. c.  
quid per nouale. nu. 2. de ver. sig. fo. 201.

7 Priuilegium cōcessum respectu certe rei vel loci non extendit ad aliam  
rem vel locum, in. c. cū capella. nu. 2. 6. de priui. fo. 156.

7 Priuilegiū inouatū an & qñ iducat nouū ius, i. c. q. nu. 1. de priui. f. 160.

7 Priuilegium cum quibus solemnitatibus inouatur, ibi. nu. 2.

6 Priuilegiū concessum persone collegio vel ecclesie an tollatur per vnū  
cam contrauentionem, in. c. pro illorum. nu. 4. de preben. fo. 32.

7 Priuilegium si perdatū & constat de eius tenore & perditione per te  
stes inouatur, in. c. cum olim. nu. 1. de priui. fo. 14.

Priuilegia & etiam instrumenta non debent reuocari sine citatione illo  
rum quorum interest ibi. nu. 3.

6 Priuilegiū qd pōt esse partim fauorabile & p̄ parte odiosū restringit  
inquātū est odiosū & alteri p̄iudicat, in. c. l3 vobis. nu. 3. de p̄bē. fo. 46.

Priuilegium concessum a principe non intelligitur derogare consuetu  
dine loci nisi in eo fiat expressa mentio de consuetudine: q. princeps in  
dubio non presumitur velle tollere consuetudinem, ibi. nu. 7.

7 Priuilegiū cōcessum persone respectu certi loci non sequitur personaz  
extra illum locum, in. c. quoniam. nu. 2. de priui. fo. 158.

6 Priuilegia & consuetudines si inducūt dānū ecclesie reuocant & qñ, in  
c. cum ad hoc. nu. 2. 3. 4. de cle. non res. fo. 23.

Priuilegium qd incipit esse nociuū ecclesie vel tertio an possit reuocari  
per inferiorem ipsius qui concessit an sit ipso facto nullum, ibi. nu. 7.

Priuilegium pape non potest interpretari inferiōra papa, ibi.

Priuilegium nociuum alteri si de hoc nocumen. o nō fiat mentio in eo  
est surreptitium, ibi. nu. 8.

Priuilegium indulgentia licētia cōcessum vel cōcessa alicui an expirēt  
morte concedentis vel expirato eius officio, ibi. nu. 9.

5 Priuilegiū inouatio operatur tantum conseruationem iuris si q̄ com  
petebat, in. c. cum dilecta. nu. 1. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.

Priuilegiū vnū tñ habere est periculofum q. si perderet forte propter  
vianū discrimina perdit in effectu ius in eo cōtentū, & ideo de eo p̄fit fieri  
plures copie solemniter que facerēt fidē de perduto originali, ibi. nu. 2.

In reuocatione priuilegiorū pōt pars cuius interest p̄dicere, ibi. nu. 5.

Priuilegia p̄scriptione, vel alio modo sublata non debent reuocari ne  
p̄stent materiam litigandi, ibi.

Priuilegium qd legi nō pōt p̄pter vetustatem vel cōsumptionem non  
debet reuocari secus si legitur sed cum difficultate, ibi. nu. 16.

In reuocatione priuilegij an debet pars citari, ibi. nu. 25.

1 Priuilegium non trāsit in successorem si mortuus est tpe date is cui cō  
ceditur, in. c. significauit. nu. 7. de rescrip. fo. 85.

6 Priuilegium reale transit ad quemcumq. ad quē peruenit ipsa res perso  
nale vero non egredit personam, in. c. ex parte. nu. 5. de decimis. fo. 146.

3 Priuilegium datum alicui ne excōcetur ab ordinario non valebit tunc  
excōcatio lata ab ordinario priuilegium ignorante, in. c. audita. nu. 14.  
de re. spo. fo. 168.

1 Priuilegium concessum a papa non potest per legatum de latere tolli.  
in. c. cum in veteri. nu. 1. de elec. fo. 173.

6 Priuilegium continens lesionem tertij reuocatur in totum non tamen  
modificatur, in. c. suggestum. nu. 4. de decimis. fo. 146.

Priuilegiū cōcessum ex cā nō reuocat ex cā cessante qñ priuilegiū ha  
buit suam perfectionem secus si haberet causam successiuā, ibi. nu. 5.

Priuilegiū ex quibus casibus perdatū ex postfacto, ibi. nu. 6.

Priuilegiū qd transiit in contractum vel quasi cōcessum nō subdito  
non potest ex postfacto reuocari, ibi.

7 Priuilegiū legitime concessum per antecessorē extēdit ad successorem.  
in. c. quia circa. nu. 2. de priui. fo. 158.

Priuilegiū inquātū cōcernit tñ p̄iudiciū cōcedētis est latissime itēp  
tādū: s3 quaten⁹ cōcernit p̄iudiciū tertij stricte itēp̄taf. ibi. nu. 3. 4.

3 Priuilegiū fori superueniēs an trahat ad litē pendentem, in. c. propos  
fuit. nu. 1. 7. 13. de fo. compe. fo. 88.

Priuilegio abutentes priuantur cōmodo ipsius, in. c. gratum. nu. 4. de  
postu. prela. fo. 110.

7 Priuilegiū seu principis beneficiū debet late itēp̄tari, in. c. qd dilec  
tio. nu. 6. 7. de cōsan. & affi. fo. 32.

5 Priuilegio impetrato cōtinēti cōem fauorē quo casu liceat renuntiare  
vel ab impetratē vel ab alio, in. c. ex cōq̄one. nu. 11. de rest. spo. fo. 176.

Priuilegia & statuta sunt intelligēda vt aliquid addant iuri communi.  
in. c. in his. nu. 2. de priui. fo. 160.

Priuilegiū nō faciēs mentionē qd res super qua vult priuilegium sit  
possessa ab altero nō p̄iudicat possessori, in. c. dudum. nu. 1. eo. tit. 1.

Priuilegium debet intelligi vt non p̄iudicet enormiter iuri alterius.  
ibi. nu. 2. 4. fol. eod.

6 Priuilegiū concessum alicui ordini p̄pter arduitatē regule p̄dit si re  
gula nō obseruat, in. c. recolentes. nu. 1. de statu mona. fo. 180.

1 Priuilegiū vel rescriptū deuīās a cōi stylo curie presumitur suspectū  
& non mandatur executioni nisi princeps scōo rescribat, in. ca. ex parte.  
nu. 4. de rescrip. fo. 45.

7 Priuilegia nō sunt violanda etiā indirecto modo, in. c. quanto. num. 1.  
de priui. fo. 159.

7 Priuilegia non extenduntur ex idētitate rationis, in. c. canonica. nume.  
1. de sen. excom. fo. 195.

7 Priuilegium si q̄s allegat d3 illud ostendere, aliter sibi non creditur, in  
c. porro. nu. 1. de priui. fo. 153.

7 Priuilegiū tendēs in p̄iudiciū tertij d3 stricte intelligi vt minus  
ledat tertium, in. c. dilecto. nu. 2. 7. 4. de verb. sig. fo. 204.

7 Priuilegium dotis marito tributū cessat aliqñ & nō trāsit ad heredes  
mariti extraneo, in. c. j. nu. 4. de dona. inter vi. & vxo. fo. 49.

2 Priuilegio pōt concedi vt archieps vtatur pallio extra prouinciā, in  
c. ex tuarum. nu. 4. de auto. & vsu pal. fo. 8.

Priuilegium debet interpretari sine alterius p̄iudicio, ibi. nu. 5.

Priuilegiū qd archieps possit vti pallio extra prouinciā an trāseat  
ad successores, ibi. nu. 13.

6 Priuilegium tāgēs p̄iudiciū tertij etiā cōcessum ex causa pietatis est  
stricte intelligēdum, in. c. cum dicat. nu. 3. de eccle. edifi. fo. 219.

6 Priuilegium qd ex postfacto incipit esse nociuum tertio reuocat sed an  
ipso iure vel aliter, in. c. suggestum. nu. 1. de decimis. fo. 146.

Priuilegium concessum a principe est interpretādum vt p̄iudiciū nō  
inferat tertio, ibi. nu. 3.

Priuilegium an incipiat fore enormē lesionē est in estimatione princi  
pis qñ dubitat: alias q̄libet iudex pōt per hoc discernere, ibi. nu. 4.

1 Priuilegium qualiter sit itēp̄tandū, in. c. cām q. nu. 7. de rescri. f. 61.

6 Priuilegia cōcessa militib⁹ secula extēdunt ad clericos vbi est eadē ra  
tio: alias secus, in. c. nu. 5. de cle. egro. fo. 49.

3 Priuilegia sedis apo. dubia solus papa interpretatur, in. c. cum venis  
sent. nu. 1. 7. 1. de iudi. fo. 30.

6 Priuilegiū cōcessum p̄ri an trāseat ad filios, i. c. l3. n. 4. 7. 5. de cēsi. f. 199.

7 Priuilegia siue beneficia principis latissime itēp̄tantur, in. c. olim.  
nu. 1. 3. 7. 7. de ver. sig. fo. 199. & seq.

Priuilegiū principis an & qñ sit latissime itēp̄tādū, ibi. n. 3. 7. f. 200.

Priuilegium cōtra ius cōe est latissime itēp̄tandū qñ verba pri  
uilegij hoc patiuntur, ibi. nu. 4.

Priuilegium indultum contra statutum vel contra cōsuetudinē qd ta  
men sit iuri cōi conforme est latissime itēp̄tandū, ibi. nu. 5.

Et vide in. c. cum tibi in oppo.

Priuilegiū rescriptū & b̄ficiū qd sint & qñ itēp̄tant, ibi. nu. 7.

Priuilegia studiū bononiēsis cōcessa studio senēsi an extēdant ad priui  
legia futura & an sublatis priuilegijs studiū bononiēsis sint sublata pri  
uilegia studiū senēsis, in. c. sup specula. nu. 5. ne cle. vel mon. fo. 242.

Priuilegia cōcessa primis si illa cōceduntur scōis que sunt reuocata a  
primis an censeantur reuocata a secundis, ibi.

5 Priuilegiū pape facit fidem de cōtentis in eo etiā cōtra laicum tertiu  
possessionem, in. c. ad audientiam. nu. 3. 7. 9. de prescri. fo. 31.

6 Priuilegiū extenditur ad causam non expressam ex mente priuilegian  
tis, in. c. sane. nu. 2. de cele. mis. 2124.

Priuilegiū concessum militibus secularibus extendit ad clericos, ibi.

6 Priuilegiū concessum scholaribus cōcetur etiā cōcessum eorū famulis  
& cum eis habitantibus, in. c. j. nu. 9. de loca. fo. 86.

6 Priuilegium concernens p̄iudiciū tertij est stricte itēp̄tādum, in  
c. licet. nu. 2. de deci. fo. 146.

Priuilegiū de nō soluēdis decimis cōcessum p̄sone ecclesiastice extē  
ditur ad decimas noualium nisi priuilegium concedatur laico, in. c. ex



# Repertorium singularium materiarum

- parte. nu. 1. 2. 4. de decimis. fo. 151.  
*¶* Privilegiū alteri nocivū non extendit etiam ex maiestate rōnis sed bñ prohibet necstringat vltra propriū significatū verborū. ibi. nu. 3.  
*¶* Privilegiū alteri nocivum 7 contra ius cōe est intelligendum: prout verba sonant sine verborum impropriatione. ibi. nu. 4.  
*¶* Privilegiū idem concessum diversis personis recipere potest diversas interpretationes. ibi.  
6 *¶* Privilegia confirmatoria alicuius actus non valent si actus ille confirmatus erat nullus. in. c. cum inter. nu. 19. de re iudi. fo. 62.  
5 *¶* Privilegiū an possit concurrere cum iure communi. in. c. cū dilectus. nu. 2. de consue. fo. 99.  
6 *¶* Privilegiū an conferatur quia adhuc non est. in. c. audientiam. el. ij. nu. 1. 4. 7. 5. de eccle. edifi. fo. 220.  
7 *¶* Privilegiū vñū non tollit aliud etiā impetratū super eadem re. in. c. cum olim. el. ij. nu. 17. de priui. fo. 156.  
4 *¶* Privilegiū vel rescriptū contra solitū morem privilegiorum vel rescriptorū est de fassitate suspectum. in. c. causam. el. ij. nu. 1. de tes. fo. 54.  
6 *¶* Privilegiū non tollit specialem conventionem initam inter partes nisi de eo fiat specialis mentio. in. c. ex multiplici. nu. 5. de deci. fo. 144.  
6 *¶* Privilegiū concessum ecclesijs extenditur ad ecclesias nondum consecratas. in. c. ecclesie. nu. 4. de immu. ec. fo. 231.  
*¶* Privilegia concessa ecclesijs extenduntur ad hospitalia. ibi. nu. 6.  
7 *¶* Privilegiū non restrictum ad certum locum non perditur propter delictum commissum secus si esset ad certum locum in quo si deliquit privilegiatus perdit ipsum. in. c. ad abolendam. nu. 14. de bere. fo. 101.  
4 *¶* Privilegiū vel instrumentū vtens in iudicio non tenetur originale dimittere apud acta. in. c. contingit. nu. 1. de fi. instru. fo. 10.  
1 *¶* Privilegiū vt quis possit in quacūq; causa appellare vel vt possit quis libere appellare quid importet. in. c. i. nu. 4. de rescrip. fo. 43.  
*¶* Privilegiū non tollit aliud privilegium nisi sit clausula derogatoria. ibi. nume. 6.  
*¶* Privilegiū concessum secundum commune an debeat operari aliquid vltra ius commune. ibi. nu. 9. 2. 11.  
*¶* Privilegia plura si sunt impetrata a diversis super eadem causa quid erit potius. ibi. nu. 14. fo. 38.  
In privilegijs qd tps attendat an tps presentationis an tps date. ibi.  
*¶* Privilegiū 7 rescriptum si simul cōcurrant qd preferatur. ibi. nu. 16.  
2 *¶* Privilegiū concessum prelato acquiritur dignitate. Anto. de but. in. c. i. nu. 1. de transla. prela. fo. 16.  
7 *¶* Privilegiū renouatio an requirat citationē partis. in. c. ex parte. num. 3. 7. de priui. fo. 141.  
7 *¶* Privilegiū non extenditur ad alias res vel personas in eo nō expressas licet in non expressis sit eadem ratio: secus est in l. ratio differentie ponitur in. c. sane. nu. 1. 2. 3. de priui. fo. 153.  
1 *¶* Privilegiū quāto tpe perdat vide pulebrā distinctionē vsq; ad finem. in. c. cum accessissent. nu. 6. de consi. fo. 26.  
4 *¶* Privilegiū tendit ptra finiaz vel ppositionē faciēda est mētio snie vel cōpositionis in privilegijs. in. c. inter dilectos. nu. 14. de fi. instru. fo. 103.  
7 *¶* Privilegia ecclesie prescribuntur spatio. xl. annorū. in. c. accedentibus. nu. 1. 2. 4. de priui. fo. 156.  
3 *¶* Privilegiū reuocatum pōt peti corrumpi per rationem suprascriptas. in. c. ij. vt lite non contest. fo. 109.  
7 *¶* Privilegiū si est favorabile est large interpretandum secus si tendit in p̄iudiciū tertij. in. c. tua nobis. nu. 4. de ver. sig. fo. 206.  
6 *¶* Privilegiū alteri nocivum licet stricte interpretetur tamen non tantum vt recedatur a propria significatione vocabuli. in. c. ad audientias. nu. 1. de decimis. fo. 146.  
6 *¶* Privilegiū introducto in fauorem duorū non pōt vnus inuito alio renūtiare. in. c. ad apostolicam. nu. 10. de reg. fo. 162.  
5 *¶* Privilegiū d3 stricte interpretari quatenus tangit p̄iudiciū tertij. in. c. dilecti filij. nu. 2. de decimis. fo. 145.  
*¶* Privilegiū continens enormē lesionem alterius reuocatur in totum non autem modificatur. ibi. nu. 4.  
7 *¶* Privilegiū innouatum non tribuit nouum ius sed antiquum cōseruat a deo qd si primum non valebit nec scdm innouatum valet. in. ca. ex parte. nu. 1. 2. 4. de priui. fo. 155.  
3 *¶* Privilegiū fori gaudent illi qui sunt de familia ep̄i. in. c. cū non ab homine. nu. 2. de iudi. fo. 26.  
2 *¶* Privilegiū semper est intelligendū vt aliquid addat iuri cōi. Anto. in. c. licet. nu. 9. 2. 10. de transla. prela. fo. 19.  
*¶* Privilegiū vel beneficium an 7 quando patiat interpretatiōem extensiuam. ibi. nu. 11.  
1 *¶* Privilegia super spiritualibus concessa laici pōt papa ad libitū reuocare. in. c. venerabilem. nu. 19. de elec. fo. 109.  
6 *¶* Privilegia de non soluendis decimis concessa alicui loco religioso nō extenduntur ad decimas prediorum de nouo acquiritorum ex quibus ante decime soluebantur. in. c. nuper. nu. 1. 2. 4. de decimis. fo. 155.  
7 *¶* Privilegiū concedens potestatem instituendi aliquē in beneficio an et quo casu extendat qd habeat etiā potestatem destituendi vel remouendi in. c. cum ex iniuncto. nu. 5. de bere. fo. 102.  
*¶* Privilegiū cōcessus ab eo cuius iuri detrahatur est latissime interpretadū secus si detrahatur iuri alterius qd isto casu stricte interpretatur. ibi.  
5 *¶* Privilegiū non faciens mentionem de alio privilegio alteri concessio an valeat etiam qd primum privilegium partim sit super iure cōi 7 partim super iure speciali. in. c. veniens. nu. 12. 7. 15. de prescrip. fo. 42.  
*¶* Privilegiū an debeat facere mentionē de alio privilegio ip̄imet privilegiato concessio. ibi. nu. 13. 7. 17.  
*¶* Privilegiū cōtra ius cōe an debeat facere mētionē de iure cōi. ibi. nu. 1.  
*¶* Privilegiū 7 prescriptio an possint simul concurrere circa eandē rem 7 vnus p̄iudicet alteri. ibi. nu. 18.  
6 *¶* Privilegiū odiosum d3 stricte intelligi. in. c. tua. nu. 7. de deci. fo. 150.  
1 *¶* Privilegiū concessum alicui a papa non potest turbare legatus de latere. in. c. venerabilem. nu. 3. de elec. fo. 154.  
5 *¶* Privilegia non debent extendi ad personas in eis nō comprehensas. in. c. si diligenti. nu. 36. de prescrip. fo. 40.  
5 *¶* Instantia in causa fiscali 7 ecclesiastica non perit triētio. in. c. si diligenti. nu. 37. de prescrip. fo. 40.  
*¶* Privilegiū plus operatur q̄ consuetudo quāq; tamen vadunt a pari. in. c. novit ille. nu. 22. de iudi. fo. 33.  
*¶* Privilegiū concessum non subdito non potest per concedentem amplius reuocari. ibi. nu. 23.  
*¶* Privilegiū cōcessus alicui an possit per cōcedentē reuocari. ibi. nu. 26.  
*¶* Privilegiorum verba an hebeant latam significationem. in. c. abbate. nu. 1. 2. de ver. sig. fo. 202.  
*¶* Privilegiū quantūcūq; contra ius commune non debet ita stricte interpretari vt nihil addat iuri communi. ibi. nu. 6.  
*¶* Privilegiū dicitur quasi priuans legem cōem. ibi. nu. 7.  
*¶* Privilegiū datū alicui loco si ille locus sit destructus 7 postea reuinit sciat vel reficiat an remaneat validū bñdī privilegiū ibi. nu. 16. fo. 203.  
*¶* Privilegiū an tollatur cessante causa privilegiij. ibi. nu. 17.  
*¶* Privilegiū non tollitur per non vsum necessarium secus voluntariū. ibi. nume. 18.  
3 *¶* Privilegiū non debet concedi lite pendente super illa causa. in. c. si. nu. 7. de iura. ca. fo. 150.  
*¶* Privilegiū qd est clausum in corpore iuris comprehendit casus similes non per viam extensiuam sed ex tacita voluntate concedentis: alia vero privilegia secus. ibi. nu. 8.  
6 *¶* Privilegiū quod papa p̄misit nō reuocare nisi in reuocatione fecerat mentionē de eo de verbo ad verbū an censetur sublatum si papa dixerit nō obstat alio privilegio etiā si de eo esset fāda mētio vt verbo ad v̄bū 7 aliter eius verba non expressit. in. c. cū instātia. nu. 5. de cens. fo. 203.  
3 *¶* Donec agitur de validitate privilegiij vel si privilegium fuerit concessum quis non priuatur sua possessione etiam si sit contra ius. in. c. i. nu. 4. vt lit. penden. fo. 216.  
*¶* Privilegia concessa contra communem cursum privilegiorū presumuntur falsa. ibi. nu. 6.  
7 *¶* Privilegiū concessum capellis suis non extenditur ad capellas postea acquisitas. in. c. cum capella. nu. 5. de priui. fo. 156.  
*¶* Privilegiū exemptionis circa vnam rem nō extenditur ad aliam. ibi. nu. 12. 7. 6.  
6 *¶* Privilegiū an censetur quis renūtiare veniendo contra ipsum. in. c. peruenit. nu. 15. de immu. eccle. 7 cemi. fo. 223.  
6 *¶* Privilegiū concessum ab excoicato an valeat. in. c. aduersus. nu. 13. de immu. eccle. fo. 230.  
6 *¶* Privilegiū non extenditur ad casus non expressos nisi in quantum in iure reperitur extensum. in. c. ex literis. nu. 11. de vi. 7 ho. cle. fo. 9.  
2 *¶* Privilegiū d3 stricte intelligi quando vertitur in p̄iudiciū tertij alias secus. in. c. super eo. nu. 2. de offi. deleg. fo. 80.  
6 *¶* Privilegiū concessum non subdito nō potest vltius reuocari. in. c. inter alia. nu. 19. de immu. eccle. 7 cemi. fo. 228.  
6 *¶* Privilegiū concessum clericis comprehendit oēs clericos cuiuscūq; ordinis seu dignitatis sint. in. rub. nu. 4. de vi. 7 ho. cle. fo. 2.  
2 *¶* Privilegiū semper intelligitur ne alteri p̄iudicet. An. in. c. ex tuarum. nu. 1. 7. 3. de autho. 7 vsu pal. fo. 20.  
3 *¶* Privilegiū concessum motu proprio ex certa sciētia idem operatur ac si dixisset non obstantibus 7c. in. c. si. nu. 4. vt lit. pend. fo. 219.  
*¶* Privilegiū quantūcūq; generale non extenditur ad litem pendentem si de ea facit mentionem. ibi. nu. 5.  
*¶* Privilegiū concessum lite pendente non faciens de ea mentionē an quo ad omnes effectus sit nullū. ibi. nu. 9.  
*¶* Privilegiū non est opus qd faciat mētionem de iure cōi ad eius validitatem fm terminos. de quibus ibi. nu. 10. fo. 220.  
5 *¶* Privilegiū non extenditur ad ius incogitatum. in. c. i. nu. 11. de cōfir. vt. vel inuti. fo. 140.  
4 *¶* Privilegia virginitatis que sint. in. c. causam. nu. 2. de proba. fo. 33.  
5 *¶* Privilegiū concessum ecclesie per imperatorem nō potest per ipsū amplius reuocari. in. c. super. nu. 4. de appel. fo. 98.  
**Privilegiatus** an vtatur privilegio suo contra pariter privilegiatum. in. c. auditis. nu. 8. de testi. in integ. fo. 157.



## Super Lectu. Panormitani.

- 5 ¶ Privilegiatus ne possit conveniri nisi in certo loco potest ex suo contractu in alio conveniri & quomodo intelligatur tale privilegium. in. c. dilecti filij. nu. 1. 2. 9. de fo. compe. fo. 84.
- 5 ¶ Privilegiatus quo casu utatur privilegio contra pariter privilegiatum. in. c. ad aures. nu. 3. de prescrip. fo. 25.
- 7 ¶ Privilegiatus non debet parere suo superiori contra tenorem sui privilegij. in. c. sane si episcopi. nu. 1. de excep. prela. fo. 144.
- 7 ¶ Privilegium libertatis vel immunitatis potest concedi per papam ecclesijs etiam in prejudicium episcopi. ibi. nu. 2. fo. eod. fo. 145.
- 7 ¶ Privilegia ecclesiastica violas de venire de libertate ecclesiastica. ibi. nu. 3.
- 7 ¶ Privilegiati ut tempore interdicti possint in ecclesia sepeliri non utentur tali privilegio si sunt excommunicati vel nominatim interdicti. in. c. ut privilegiati. nu. 1. de privi. fo. 158.
- 7 ¶ Privilegiu nunq tollit si casus super quo est concessum no evenit secus si evenit qz tunc tollit per tempus. de quo. in. d. c. ut privilegiati. ibi. nu. 4.
- 7 ¶ Privilegiatus de aliquid non faciendo si illud postea fecerit perdit suum privilegium. in. c. si de terra. nu. 1. 6. de privi. fo. 112.
- 7 ¶ Privilegiatus an perdat privilegium suum si per multum temporis veniat contra illud ignoranter. ibi. nu. 7.
- 4 ¶ Privilegiatus in causa prefertur privilegiato in genere. in. c. in presens. tia. nu. 38. de proba. fo. 17.
- 4 ¶ Privilegiatus habens potentius privilegium prefertur alteri privilegiato minus potenti. ibi. nu. 39.
- 4 ¶ Privilegiatus non utitur privilegio contra privilegiatum paris potentie. ibi. nu. 40.
- 6 ¶ Privilegiati quando pariter duo reperiuntur remoto privilegio quo ad unum non extenditur ad alium. in. c. nuper. nu. 3. de decimis. fo. 155.
- 7 ¶ Privilegiatus non admittens vel conservans privilegia alterius privatur suis. in. c. dilecti. nu. 1. de privi. fo. 152.
- 6 ¶ Privilegiatus non utitur privilegio contra pariter privilegiatum. in. c. cu causam. nu. 2. de preben. fo. 48.
- 3 ¶ Privilegiatus an & quando utatur privilegio contra privilegiatum. in. c. si. nu. 2. de ordi. cog. fo. 110.
- 3 ¶ Privilegiatus ne extrahatur extra suam diocesim non utitur suo privilegio si alium extra diocesim ipse extrahit si privilegium non fuit concessus motu proprio. in. c. prudentiam. nu. 9. de mut. pet. fo. 102.
- 5 ¶ Privilegiato an aliquo casu possit iustitia denegari. in. c. qua fronte. nu. me. 1. de app. fo. 102.
- 1 ¶ Privilegiatus citatus contra privilegium suum tenetur comparere & allegare privilegium suum. in. c. cum ordinem. nu. 4. de referip. fo. 48.
- 4 ¶ Privilegiati in ferendo testimonio an & quo casu possint compelli & quando peccent non testificando. in. c. j. nu. 4. de testi. cog. fo. 90.
- 7 ¶ Privilegiatus an utatur privilegio contra privilegiatum. in. c. cum pro causa. nu. 2. de sen. excom. fo. 186.
- 1 ¶ **Probare** volens se ignorasse statuta an admittatur. in. c. cognoscentes. nu. 9. de consti. fo. 18.
- ¶ Et que probatio admittetur. ibi.
- ¶ Probans absentiam a provincia an legitime probet ignorantiam constitutionis vel statuti. ibi. nu. 10. fo. 19.
- ¶ Probare volens se ignorasse statuta an admittatur cum iuramento. in. c. j. nu. 12. de postula. prela. fo. 108.
- 4 ¶ Probare possunt per servos que domi aguntur quando agitur inter virum & uxorem. in. c. in literis. nu. 2. de testi. fo. 56.
- 7 ¶ Probare quomodo potest qd accusatio fiat propter questum. in. c. si significate. nu. 5. qui matrimo. accu. pos. fo. 46.
- 7 ¶ Probare quis non admittitur q probatum non releuat. in. c. ad id qd. nu. 2. de sponsa. fo. 8.
- 6 ¶ Probandi ius transfert in adversarium ille qui habet intentionem fundatam. in. c. cum apostolica. nu. 12. de his que fi a prela. fo. 69.
- 4 ¶ Probare possunt per forinsecos que in capitulis aguntur. in. c. veniens. nu. 4. de testi. fo. 72.
- 2 ¶ Probare dicitur ille qui habet intentionem suam fundatam de iure communi. in. c. j. nu. 10. quod metus cau. fo. 149.
- 5 ¶ Probare quis habet in causa appellationis: appellas an appellatus. in. c. per tuas. nu. 6. de app. fo. 125.
- 2 ¶ Probare non admittitur quis id quod probatum non releuat. in. c. cu contingat. nu. 6. de offi. deleg. fo. 99.
- 4 ¶ Probare an sufficiat confirmationem ad probationem prius confessorum. in. c. inter dilectos. nu. 9. de fide instr. fo. 102.
- 7 ¶ Probare potest quem esse filium adulteri licet mater cum vno moretur. in. c. causam que. nu. 2. qui filij sint legi. fo. 39.
- 7 ¶ Probare potest non consensus ut puta per absentiam vel minoritatem etatis. in. c. consultationi. nu. 6. de sponsa. fo. 10.
- 6 ¶ Probatum vel factum sufficienter dicitur quando nil aliud requiritur ad eius validitatem. in. c. cum dilectus. nu. 12. de succes. ab intest. fo. 132.
- 3 ¶ Probatio legitima que dicatur. in. c. at si clerici. nu. 32. de iudi. fo. 4.
- 2 ¶ Probationes inducere ad unum effectum faciunt fidem ad alium effectum inter easdem personas. in. c. ad reprimendam. nu. 14. de offi. ordi. fol. 115.
- ¶ Probatio minus legitima admittitur ex defectu probationis legitime

- er natura communis. in. c. si. nu. 2. de testi. cog. fo. 95.
- 7 ¶ Probatio contra unum ex pluribus inculpatis de eodem crimine non facit fidem contra alios. in. c. significasti. nu. 6. de adul. & stu. fol. 116.
- 3 ¶ Probatio manifestissima non causatur ex iuramento partis. in. c. fine. nu. 21. de dolo & contu. fo. 200.
- 6 ¶ Probatio que fit per instrumentum dicitur patens & notoria. in. c. cu olim. nu. 9. de censu. fo. 204.
- 7 ¶ Probatio admittitur contra probationem fame & si secunda est clarior offuscatur effectus prioris. in. c. cum in tua. nu. 3. de sponsa. fo. 10.
- ¶ Probatio etiam admittitur contra probationem de infamia & si per secundam probatur bona fama tollitur prima probatio. ibi.
- ¶ Probatio admittit alij no integra ubi facultas probandi deest. ibi. nu. 7.
- ¶ Probatio consanguineorum an admittatur super non consanguinitate contra famam. ibi. nu. 9.
- 7 ¶ Probationes non possunt amplius reprobari post conclusionem in causa. in. c. cum olim. nu. 3. de verbo. signi. fo. 202.
- 5 ¶ Probatio evidens uti requiritur non sufficit probare per iuramentum. in. c. ex ratione. nu. 11. de appel. fo. 94.
- 6 ¶ Probatio instrumentalis dicitur expressa & patens non solum in illis que directe continentur in instrumento sed etiam in illis que indirecte probantur ex instrumento. in. c. cum olim. nu. 10. de censu. fo. 204.
- 3 ¶ Probationes facte ad excipiendum non prosunt ad agendum. in. c. h. nu. 25. de ordi. cog. fo. 146.
- ¶ Probationes facte in causa summaria no faciunt fides in plenaria. ibi.
- ¶ Probationes facte contra adulteram non nocent adversario absenti: quia si esset presens multa posset obicere. ibi. nu. 34.
- ¶ Probationes facte in vno iudicio tam civili quas criminali an prosint vel noceant in alio. ibi. nu. 41. fo. 147.
- ¶ Probationes apertissime si requirunt in aliquo casu non sufficit unus testis cum iuramento partis. ibi. nu. 42.
- 5 ¶ Probatio facilis dicitur illa que fit per instrumentum vel testes presentes vel confessionem partis. in. c. sepe contingit. nu. 8. de app. fo. 112.
- 2 ¶ Probatio semiplena non admittitur contraplene probantem. Anto. in. c. ut nostrum. nu. 1. de offi. archi. fo. 67.
- 4 ¶ Probationes adversario subtrahens an debeat perdere causam. in. c. intimavit. nu. 4. de testi. fo. 54.
- 4 ¶ Probationes debent esse lucidiores contra clericum quam contra laicum. in. c. licet. cl. j. nu. 1. de testi. fo. 56.
- 1 ¶ Probare non dicitur qui probat per unum testem quando sumpsit in se onus probandi super aliqua pena. in. c. cum dilecti. nu. 7. de elec. fol. 153.
- 4 ¶ Probatio est rei dubie per argumenta ostensio. in. rub. nu. 1. de pba. fo. 2.
- ¶ Probatio est proba actio. ibi. nu. 2.
- 6 ¶ Probatio per insimul dicitur evidens. in. c. cu dilecti. nu. 2. de dona. fo. 105.
- 7 ¶ Probationes diverse differentis in modo & convenientes quo ad intentionem agentis an coniungi debeant. in. c. transmissa. nu. 8. qui fi. sint legi. fo. 38.
- 3 ¶ Probatio certa nascitur per violentas presumptiones. in. c. fin. §. porro. nu. 11. ut lite non contestata. fo. 115.
- 2 ¶ Probatio dubia non releuat probantem etiam qd fit ecclesia. in. c. auditis. nu. 4. de testi. in integ. fo. 157.
- 4 ¶ Probatio evidentiissima est que fit per indubitata instrumenta. in. c. licet. nu. 12. de proba. fo. 22.
- ¶ Probatio partis dilatione a iudice non data valet. ibi. nu. 17.
- ¶ Probatio falsitatis testimonij non retractat sententiam quando iudex non fuit secutus eorum dicta. ibi. nu. 22. fo. 22.
- ¶ Proponens factum qualificatum ad utrumq probandum videtur se astringere secus si non est qualificatum. ibi. nu. 31. fo. 23.
- ¶ Probans factum sine qualitate non probat id qd intendit. ibi. nu. 23. fo. 22. & nu. 32. fo. 23.
- ¶ Duo ad que no fuisset quis admissus distributive debet utrumq probare deducens in libello. ibi. nu. 33.
- 4 ¶ Probatio plena requiritur in crimine simonie etiam quando agitur civiliter. in. c. veniens ad nos. nu. 4. de testi. fo. 45.
- 3 ¶ Probationes debent incontinenti offerri quando non petuntur dilationes multum longe intra quas offert se exhibiturum. in. c. literas. nu. 6. de testi. spo. fo. 181.
- 5 ¶ Probatio dubia recipit interpretationem ex partium confessione. in. c. cum venerabilis. nu. 7. de excep. fo. 12.
- 4 ¶ Astringere potest quis se ad plura probanda in suum prejudicium no autem in prejudicium publicum. in. c. licet. nu. 34. de proba. fo. 23.
- 4 ¶ Probatio est facienda iudici & non valet si fit notario vel alteri. in. c. ex literis. in. vñ. no. de proba. fo. 6.
- ¶ Corse. Vide glo. sing. in. l. iubemus. C. de lib. cau. ubi confessio facta coram tabellione vel coram iudice non in figura iudicij non valet: de qua facit festum Salic. in. l. i. C. de confes. & in. l. generaliter. C. de non nu. pecunia. & Bald. & Ange. in. d. l. iubemus. & Bald. in. c. i. de pace iura. fir. in vñ. fe. & vide glo. in. l. hac consultissima. C. de testa. que dicit quod testes debent iurare in causa coram iudice & non coram tabellione. & vide glo. in. c. pleriq. §. questio. vñ. & vide Ange. consilio. ccc. alias. cccij. ubi dicit qd non valuerunt represalie inducte a genuensibus contra florentinos ex quo non fuit facta probatio debiti coram potestate: sed coram



# Repertorium singularium materiarum

- notario. et vide glo. et Domi. in c. solet. de sen. excō. li. vi. et Dñi. in c. pre-  
sentiu. §. si vero. de testi. eo. li. et vide Bal. in l. si ea. C. qui accu. non poss.  
in. §. no. ubi dicit qd no dicit pducta accusatio si est pducta tabellioni  
ut ostendat iudici. ff. de fur. l. sempromia. et subdit Bal. in d. l. si ea q non  
satisfaciat termino qui cōparet corā tabellione et no corā iudice per no.  
in l. i. ubi dicitur. C. de lib. cau. sed Bar. in l. eos. C. de app. dixit qd instrumē-  
ta possunt produci corā notario. refert et sequit illud dictū. ¶ Sed. de  
ancha. in c. cordi. in col. iij. de appel. lib. vi. sed cōter reprobat qz no  
tarius est deputat ad scribēdū et no ad recipiēdū sūm Ang. in d. l. eos.  
et in l. in offerendis. et in l. precipimus. C. eo. et ibi etiā Bal. nā pductio  
instrumenti est probatio. ut in c. cōtingit de fide instru. Sed probatio est  
fienda iudici ut dictū est. probat etiam in l. pcurator. C. de eden. in l. i. C.  
de rebus alie. no alie. in verbo presidi puincie pbatus fuerit. et in c. eos.  
in verbo religioni iudicarie. C. de testi. et in l. si qñ. §. sed cuz oportet. C.  
eo. et in l. idcirco. in verbo presidi puincie pbatur. C. qui. ex cau. ma.  
in integ. resti. et in l. doce ancillā. in verbo in notione pñdis. C. de reivē.  
et in l. i. in verbo ei qui super ea re cogniturus est probandū. C. de condi.  
ob tur. cau. et vide gl. in. §. item sepe. iij. q. iij. et facit qd voluit Innoc. in  
c. quoniā cōtra. de proba. quē refert et sequitur Bald. in l. nullum. C. de  
testi. qd notarius non potest scribere qd testis deposuit trepide qz hoc  
spectat ad iudi. no ob. aut. supplicatio. C. de preci. in pe. offe. quas alleg.  
Bart. pro dicto suo. qz supplicatio non est probatio. vide doc. in c. de  
fo. cōpe. lib. vi. Sed iudicio meo Bart. potest saluari qz debet intelligi  
qd productio dñi fieri notario non ut ipse cognoscat et examinet. sed ut  
per ipsum iudici consignetur. nam ter. d. aut. supplicatio. loquitur quo  
ad receptionem vel protectionem non quo ad examinationem et diffini-  
tionem. Ita dicit Jo. and. in c. romana. in i. responso. et ibi Do. de app.  
lib. vi. et per consequens dictum eius debet intelligi secundum legē quā  
alleg. et voluit idem Barto. in l. non solum. §. liberationis verbo. ff. de  
lib. leg. et Lud. roma. consi. ccr. incip. alleg. doctoris.
- 4 ¶ Probatio dubia per se non releuat probantem. in c. in pñentia. nu. 5.  
et de proba. fo. 14.  
¶ Probatio in genere non prodest si quelibet species in genere non con-  
sequitur effectum ad quem proponitur. ibi. nu. 9.  
¶ Probatio generalis non declaratur secundum subiectam materiā vel  
intentionem proferentis. ibi. nu. 10.  
¶ Probatio ambigua interpretatur contra probantem. ibi. nu. 34. fol. 16.
- 1 ¶ Probatio euidentis quomodo cognoscatur. in ca. cum contingat. nu. 3.  
de rescrip. fo. 69.
- 7 ¶ Probatio propinquorum cum iuramento necessaria est ad separandū  
dum matrimonium propter impotentiam et quot debeant esse numero  
si in eorum defectum loco propinquorum assumantur vicini. in c. si. nu.  
11. de frigi. et male. fo. 37.
- 7 ¶ Probatio per iuramentum admittitur quando aliquid consistit in cō-  
scientia alicuius. in c. accedens. nu. 3. de cri. fal. fo. 133.
- 6 ¶ Probationes semiplene tendentes ad eundem effectum iunguntur et  
faciunt plenam. in c. cum dilectus. nu. 17. de succes. ab intesta. fo. 132.
- 4 ¶ Probationes imperfecte tendentes ad vnum coniunguntur secus si  
tendunt ad diuersa. in c. cum causam. nu. 2. de proba. fo. 32.
- 3 ¶ Probationes facte ab excipiente non prosunt volenti agere super ea-  
dem re. in c. si. nu. 8. de ordi. cog. fo. 150.
- 7 ¶ Probatio per vnum testem et famam quid operetur. in c. quod nobis.  
nu. 5. de clandest. despon. fo. 116.
- 7 ¶ Probatio non admittitur contra presumptionem iuris. in cap. is qui.  
nu. 4. de sponsa. fo. 12.
- 3 ¶ Probatio debet in specie et non in genere concludere. in c. auditis. nu.  
me. 25. et 28. de prescrip. fo. 36.
- 2 ¶ Probationis spēs quot sint. Ant. in c. in pñentia. nu. 3. de renū. fol. 25.
- 7 ¶ Probatio semiplena excusat quē a calumnia vel a pena talionis. in c.  
qualiter et quando. el. §. nu. 2. de accusa. fo. 73.
- 3 ¶ Probatio generalis que in nulla specie admitteretur reijcitur non ex-  
pectata aliqua declaratione probare volentis in c. §. nu. 3. de resti. spo.  
fol. 166.
- 1 ¶ Probationes dubie interpretantur contra illum qui producit. in c. du-  
dum. el. §. nu. 37. de elec. fo. 178.
- 3 ¶ Probatio domini difficilis est. tamen quibus modis probetur. remis-  
sive. in c. sepe. nu. 2. et 3. de resti. spo. fo. 191.
- 3 ¶ Probatio facta sine dilatione an valeat. in c. §. nu. 16. de dila. fo. 152.
- 1 ¶ **Processus** factus contra rationem non est ipso iure nul-  
lus nisi sit peccatum in forma. in c. ex insinua-  
tione. nu. 2. de rescrip. fo. 86.
- 5 ¶ Processus factus corā ordinario qui processit tanq̃ delegatus an va-  
leat. in c. cum ex officio. nu. 26. et 32. de prescrip. fo. 37.
- 2 ¶ Processus factus coram iudice recusato est nullus. in c. cum super. nu.  
mero. 1. de offi. deleg. fo. 87.
- 3 ¶ Processus initus per iudicem recusatum an teneat citra aliquam ap-  
pellationem. in c. cum speciali. nu. 2. de app. fo. 130.
- 2 ¶ Processus factus coram vno ex duobus iudicibus datis non valet.  
Anto. in c. veniens. nu. 1. de renū. fo. 33.
- 3 ¶ Processus factus dum litigatur de vigore secundarum literarum. an  
interim valeat. in c. audita. nu. 7. et 17. de resti. spo. fo. 167.
- 6 ¶ Processus est datus iudici ex quo debet dari copia parti. in c. ea que.  
nu. 13. de sta. mona. fo. 183.
- ¶ Processus publicatio no est de substantia iudicij adeo qd sententia la-  
ta processu no publicato valet. in c. cū. §. et Al. nu. 10. de re iudi. fol. 76.
- ¶ Processus factus coram iudice recusato non valet anteq̃ discutatur  
super exceptione recusationis. in c. scdo requiris. nu. 5. de app. fo. 110.
- 4 ¶ Processus contumacie primitiuus vel fundatus super contumacia no  
valet et si iudex eam ignoret. in c. quoniam. nu. 11. de proba. fo. 28.
- 5 ¶ Processus nullus ex defectu ordinis no seruati pōt per solū principem  
conualidari de plenitudine ptatis. in c. cū olim. nu. 27. de re iudi. fo. 61.
- 5 ¶ Processus magis vitatur ex defectu ordinis quam cause. ibi.
- 5 ¶ Processus factus coram iudice ad quem per illum qui falso dixerit se  
appellasse vel tacuerit se appellationi renuntiasse rescinditur. in c. si duo  
bus. nu. 11. de appel. fo. 93.
- ¶ Processus factus contra absentem cui exceptio legitima compete-  
bat an valeat. ibi. nu. 13.
- 2 ¶ Processus an et qñ presumat. Ant. in c. in pñtia. nu. 12. de renū. fol. 25.
- 3 ¶ Processus redditur nullus non seruato iuris ordine. in c. exhibita. nu.  
10. et 12. de iudi. fo. 43.
- 3 ¶ Processus factus contra citatum et contumacem quem ignorat iudex  
si sit in territorio ubi deliquit no valet. in c. si. nu. 10. de fo. cōpe. fo. 89.
- 2 ¶ Processus in beneficialibus quomodo fiat. Ant. in c. accepimus. nu. 9.  
de eta. et quali. fo. 48.
- 1 ¶ Processus factus super literis surreptitijs an et quando valeat. in c. ad  
audientiam. nu. 10. de rescrip. fo. 79.
- 7 ¶ Processus non annullatur si sententia redditur nulla. in c. ad petitiō-  
nem. nu. 10. de accu. fo. 70.
- 4 ¶ Processus publicatio tunc impedit ne admittant amplius testes qñ  
snia pōt trāfire in re iudicatā. al. §. sec. in c. iuravit. nu. 4. de pha. fo. 10.
- ¶ Processus pendens coram duobus iudicibus ordinarijs et paribus an  
vterq̃ processus valeat et quid si sint late due sententie contrarie. in c. cū  
22. nu. 34. de consi. fo. 29.
- 2 ¶ Processus factus a non competenti iudice an valeat. in c. si diligenti.  
nu. 31. de fo. compe. fo. 76.
- 1 ¶ Processus varijs facti super varijs rescriptis an valeant pendet ex vali-  
ditate rescriptorum. in c. cum contingat. nu. 2. de rescrip. fo. 69.
- ¶ Processus factus super rescripto surreptitio no est ipso iure nullus s3  
factus contra formā rescripti sic. in c. cū dilecta. nu. 5. de rescrip. fol. 90.
- 1 ¶ Processus factus super rescripto nullo retractatur licet pars non ex-  
posuerit falsitatem rescripti quia ignorabat. in c. nonnulli. §. sunt et alij.  
nu. 7. de rescrip. fo. 75.
- 1 ¶ Processus factus contra maiores an valeat si non opponatur. in c. ses-  
des apostolica. nu. 1. et 11. de rescrip. fo. 57.
- 3 ¶ Processus factus a iudice recusato tenet nisi fuerit appellatum. in c. §.  
nu. 10. ut lite non contest. fo. 109.
- ¶ Processus factus lite non contest est ipso iure nullus ibi. nu. 15.
- 5 ¶ Processus factus coram iudice cuius iurisdictio poterat elidi per exce-  
ptionem et non fuit elisa valet nisi iudex suam sciisset iurisditionem pos-  
se de facili elidi. in c. si duobus. nu. 3. et 4. et 14. et 16. et 18. et 19. de app. fo. 92.
- 6 ¶ Processus factus per iudicem secularem in ecclesia vel cimiterio est ip-  
so iure nullus secus per iudicem ecclesiasticum. in c. cu3 ecclesia. nu. 2. et 4.  
de immu. eccle. et cemi. fo. 226.
- 1 ¶ Processus factus super rescripto quo dicebatur falsum et fuit pronun-  
tatum verum an valeat si postea rescriptum reperitur falsum. in c. sus-  
per literis. nu. 11. de rescrip. fo. 69.
- 1 ¶ Processus factus contra ius qz iudex male intellexit canonem vel legē  
est nullus. in c. causam que. nu. 2. de rescrip. fo. 60.
- ¶ Processus an et quando pōt pronūtiari nullus parte absente. ibi. nu. 3.
- 2 ¶ Processus factus contra formam rescripti est nullus. in c. venerabili.  
nu. 1. de offi. deleg. fo. 100.
- 2 ¶ **Proconsul** quare vitur insignijs extra prouinciam et idēz  
in legato pape et archiepiscopus non. in c. ex-  
tuarum. nu. 8. de auto. et vsu pal. fo. 9.
- ¶ **Procurator** vel aduocatus in prima instantia non sunt  
idonei testes in causa appellationis. idem  
denuntiator in causa quam denuntiauit. idem in accusatore. in c. licet be-  
li. nu. 6. de simo. fo. 77.
- 4 ¶ Procurator in causa criminali non potest interuenire sed ad certum ar-  
ticulum potest interuenire. in c. ex parte tua. nu. 7. de testi. fo. 42.
- 7 ¶ Procurator interuenit quando de crimine discutitur per viam exce-  
ptionis. in c. super his. nu. 1. de accu. fo. 64.
- ¶ Procurator admittitur in illis criminalibus in quibus non agitur ad  
penam et potest esse quando de crimine agitur ciuilitur. ibi. nu. 4.
- ¶ Procurator capituli no admittit cōtra electū excipiendo contra ipsum  
de crimine si canonici sunt cōspiratores vel criminosi. ibi. nu. 12.
- 5 ¶ Procurator potest cōstitui per literas priuatas authenticis sigillo con-  
stituentis sigillatas. in c. significauit. nu. 2. de appel. fo. 17.
- 2 ¶ Procurator potest petere inducias in his in quibus probabiliter du-  
bitat ad cōsulēdum dñm absentē. in c. dilectas. nu. 3. et 5. de pen. fo. 145.
- ¶ **Procurator**



## Super Lectu. Panormitani.

- Procurator an dominus debet citari adeo ut unus ipsorum contumacia habeat nocere. ibi. nu. 4.
- 7 Procurator admittitur in criminali quando reus est in vinculis vel quando est conclusum in causa. in. c. veniens. nu. 20. de accusa. fo. 63.
- 2 Procurator si non comparet legitime in termino in quo fuit dominus citatus potest tanquam contumax dominus puniri. in. c. coram. nu. 3. de res. si. in integ. fo. 161.
- 1 Procurator si est vilis persona: dominus non potest dominus compelli ad respondendum. in. c. dudum. el. h. nu. 31. de elec. fo. 178.
- 3 Procurator in animam suam vel domini iurat de calumnia. in. c. j. nu. 6. de iure. ca. fo. 122.
- 5 Procuraciones que debentur prelati visitantibus non possunt prescribi etiam per tempus de quo non sit memoria in contrarium. in. c. cum ex officio. nu. 1. 7. 4. de prescri. fo. 36.
- Rationes ponuntur. ibi. nu. 11.
- Procuratores quis potest prescribere petendo non negando. ibi. nu. 6.
- Procuraciones quare sunt debite prelati cum habeant redditus suorum beneficiorum ad hoc ut visitent diocesim. ibi. nu. 9.
- Procuratio an aliquo respectu sit prescriptibilis aut in totum aut in partem. ibi. nu. 12. fo. 37.
- Procuratio an possit remitti per prelatos aut in totum aut in partem siue expresse siue tacite. ibi. nu. 14.
- Procuratio an possit commutari in aliud puta quod clerici sint obligati pro procuracione aliud dare siue volentes siue inniti. ibi. nu. 15.
- 2 Procurator reuocatus quicquid agit nulliter agit. in. c. in nostra. nu. 2. 7. 6. de procu. fo. 141.
- 5 Procurator debet citari post litem contestatam et non dominus. in. c. sepe contigit. nu. 2. de appel. fo. 112.
- 1 Procuratores dati non in solidum sed simpliciter omnes habent simul potestatem adeo quod unus non agit sine alio. in. c. cum dilecti. nu. 2. de elec. fo. 152.
- 2 Procurator reuocatus post conclusionem in causa non impedit sententiam ferri. in. c. cum dilectus. nu. 14. de arbi. fo. 172.
- 3 Procurator potest comparere in causa quando ipse et quando dominus. in. c. ex conquestione. nu. 3. de resi. spo. fo. 175.
- 5 Procurator an censetur reuocatus si dominus comparet per se. ibi.
- 7 Procurator in actionibus popularibus non interuenit ex parte actoris nisi post litem contestatam. ex parte vero rei quandoque idem in publicis iudiciis. in. c. veniens. nu. 11. de accusa. fo. 62.
- 3 Procurator generalis potest ex causa specialiter promissa per dominum tollere. in. c. at si clerici. §. de adultero. nu. 9. de iudi. fo. 17.
- 6 Procurator habens generale mandatum ad vendendum si fuit deceptus an dominus possit contrahere. in. c. cum causa. nu. 1. de emp. et vendi. fo. 84.
- Procurator non preiudicat domino in confessione quam facit. in. c. dudum. el. h. nu. 6. de elec. fo. 176.
- 7 Procurator in criminalibus potest comparere ad allegandum in habilitatem accusatoris et idem forte ad allegandum quod inquisitio est formata siue indicium. in. c. veniens. nu. 8. 15. de accusa. fo. 62.
- 5 Procurator ad eligendum qui et ipse habet ius eligendi non potest ex persona sua unum eligere et tanquam procurator eligere alium nisi habuisset in mandato talem eligere. in. c. cum olim. nu. 9. de re iudi. fo. 61.
- 6 Procurator habens mandatum ut possit agere totum id quod potest dominus personaliter: censetur sibi data potestas agendi ea que requirunt speciale mandatum. in. c. cum dilectus. nu. 8. de resi. domi. fo. 187.
- 2 Procurator capituli vel unus canonicus petit pallium nomine electi de consuetu sine. in. c. ad honorem. nu. 11. de auto. et vfu pal. fo. 8.
- 2 Procurator non recuperat intrinsecas expensas factas in itinere dum iret pro domino ut puta expensas factas in infirmitate. in. c. cum pro causa. nu. 4. de procu. fo. 142.
- Procurator ad quedam negotia expressa et ad alia an comprehendat similia vel maiora expressis. in. c. sedes apostolica. nu. 7. de rescri. fo. 57.
- Procurator super casibus requiruntibus speciale mandatum non potest se intrinsecare super rebus arduis speciale mandatum requiruntibus. ibi. nu. 8. 7. 10.
- 1 Procuratorem prelati solus potest constituere. sed si vult ipsum facere generalem vel imperpetuum requiritur consensus capituli. in. c. edoceri. nu. 8. de rescrip. fo. 65.
- Corse. Et qui potest per se agere potest procuratorem constituere. ut in. l. j. ff. de procu. et ibi no. Bar. idem in religiosis notat per Innocentium. in. c. cum 3. et A. de re iudi. facit bo. tex. in. c. petitio. de procu. et in. c. j. eo. ti. f. m. vnu intellectum: nam licet tutor ante lit. contestatam non possit procuratorem constituere. ut in. l. neque tutores. C. de procura. Abbas seu prelati potest tanquam habens liberam administrationem. no. Abbas. in. c. edoceri. prelati leg. nu. 8. Ego quo ad primum dictum. scilicet quod qui potest per se agere potest procuratorem constituere. addo bo. tex. et ibi Bart. in. l. etiam. §. ex preterito tempore. ff. de ma. vin. vbi dicit Bart. quod eo casu quo minor potest stare in iudicio et per se agere potest constituere procuratorem: facit quod voluit Bart. in. l. seruus. ff. de ali. et cib. leg. vbi dicit quod eo casu quo seruus potest stare in iudicio potest constituere procuratorem. et idem dicit in fratribus in minoribus. facit quod voluit do. Domini. de san. Semi. in. c. fin. de iudi. lib. vi. vbi dicit quod eo casu quo filius familias potest stare in iudicio

- sine consensu patris poterit constituere procuratorem. et alle. Inn. in. c. cum 3. et A. vide Bal. in rub. de procu. et hic in apo. suis vbi de hoc dicit se allegare casum. in. l. si vnus. §. filius. ff. de iur. et qd voluit idem Bal. in. l. §. si curatores. ff. qui pe. tu. et in. l. neque. C. de procu. et in. l. reos. in. x. col. C. de accusa. vbi dicit quod vbi pater potest comparere in iudicio et in causa criminali per filio poterit constituere procuratorem. idem voluit Guli. nasso. in. c. auditis. de procu. et Benedi. de plumbino. in. l. seruus. ff. de lib. cau. et Innocentius et ibi do. meus do. And. barba. Sicut. in. c. intelleximus. de iudi. et hic per do. Abb. in. d. c. cum 3. et A. in nu. 24. ver. nunc extra glo. et adduco glo. in. l. j. C. de preci. impe. offe. que dicit quod eo casu quo seruus potest stare in iudicio quod per se poterit impetrare rescriptum et per consequens per predicta poterit procuratorem constituere. et adduco eundem do. Abb. post alios. in. c. ex parte. de resi. spo. nu. 7. ver. nota vnu casum. vbi per illum tex. dicit quod vbi quis potest esse in iudicio per se potest procuratorem constituere. ut ibi aperte probatur. et vide gl. in. c. religiosus. super ver. si. constituere. et ibi do. Abb. post alios in apost. suis. de procu.
- 5 Procurator potest substituere alium procuratorem post litem contestatam. in. c. cum causam. nu. 10. de appel. fo. 131.
- 3 Procurator vel alius administrator an debeat iurare de veritate dicenda: remissive. in. c. si. nu. 26. de iura. cal. fo. 131.
- 4 Procurator dicitur habere officium. in. c. post cessionem. nu. 3. de pba. fo. 10.
- Procurator absolutus ab excommunicatione ex tacita voluntate constituentis potest acceptare iterum procuram. ibi. nu. 13.
- Procurator excommunicatus repellitur ab exercitio procure. ibi. nu. 15.
- Procurator datus ad substituendum ut nudus minister non potest alium substituere. ibi. nu. 18.
- 7 Procurator qui pro alio in baptismo interuenit an pro se cognationes spirituales acquirat. in. c. veniens. nu. 4. de cognat. spiri. fo. 27.
- 2 Procurator censetur reuocatus per dationem alterius. in. c. volentes. nu. 3. de offi. lega. fo. 108.
- 2 Procurator ad agendum intelligitur etiam datus ad defendendum. sed quid si est posita dictio taratiua. in. c. accedens. nu. 4. de procu. fol. 144. Et vide. in. c. constitutus. ad si. nu. 5.
- 2 Procurator potest vna voce reuocari licet fuerit per scripturam constitutus. in. c. ex insinuatione. nu. 1. de procu. fo. 140.
- 2 Procurator sine mandato legitimo non auditur. in. c. j. nume. 1. 7. 3. de procu. fo. 139.
- Procurator qui negatur procurator non auditur etiam promittens de rato. ibi. nu. 3. 7. 6.
- Procuratorum siue mandatum an possit probari tam per testes quam per instrumentum. ibi. nu. 5.
- 7 Procurator potest interuenire in criminalibus quando inquisita est vniuersitas que per se comparere non potest: quia est impossibile. in. c. veniens. nu. 14. de accusa. fo. 62.
- Procurator in criminalibus admittitur pro persona que impedimento iuris non potest comparere prout est monialis. ibi. nu. 15.
- Procurator excipiens contra crimen notorium exceptiones admittit alias secus. ibi. nu. 16. fo. 63.
- Procurator non admittitur quando pro crimine venit imponenda pena capitalis ut mortis vel amissionis libertatis vel ciuitatis. ibi. nu. 17.
- Procurator in criminalibus non admittitur quando pro eis imponitur alia pena quam pecuniaria: licet multi dicant quod a relegatione citra admittitur procurator. ibi. nu. 18.
- Procurator quare non potest interuenire in casu vbi venit imponenda alia pena quam pecuniaria. ibi. nu. 19.
- 2 Procurator constitutus ad erigendum et ad fidem faciendam de receptis non censetur constitutus ad confitendum se recepisse et non preiudicat domino nisi si constet de recepto. in. c. cum olim abbas. nu. 4. de offi. deleg. fo. 97.
- Procurator constitutus ad mutuū recipiendum non censetur constitutus ad confitendum de mutuo recepto nisi constet ex alio quam ex confessione. ibi. nu. 5.
- Procurator ad vendendum an possit transferre dominium habita sine de de pretio. ibi.
- Procurator constitutus ad vendendum an preiudicat domino si confitetur se habuisse pretium. ibi. nu. 6.
- Procurator an possit transgredi fines mandati presente et non contra dicente domino. ibi. nu. 8.
- Procurator an possit iurisdictionem prorogare. ibi. nu. 10.
- 5 Procurator qui appellauit a sententia an possit appellationem prosequi si postea excommunicetur. in. c. significauerunt. nu. 19. de excep. fo. 17.
- Procurator tenet appellationem interponere non aut ipsam prosequi. ibi.
- 5 Procurator generalis potest ibi habere procuratori speciali aliquid ex causa verisimili non cogitata per dominum. in. c. dilecti filij. el. h. nu. 4. de app. fo. 135.
- 1 Procurator reuocatus ante certificationem reuocationis quicquid agit tenet. in. c. ex parte decani. nu. 7. de rescrip. fo. 81.
- Procurator an et quando possit reuocari. ibi. nu. 10. 7. 12.
- Procurator habens speciale mandatum an possit literas impetrare. ibi. nu. 14.
- 3 Procurator potest interuenire in causa depositionis episcopi. in. c. veritatis. nu. 6. de dolo et contu. fo. 206.
- Procurator non admittitur ad defectum absentis in criminalibus vbi



# Repertorium singularium materiarum

- venit imponenda pena maior. ibi. nu. 20.
- ¶ Procurator admittitur in causis criminalibus qñ pena que ex crimine imponi potest est exequibilis in absentē alis secus. ibi. nu. 31. fo. 208.
- 7 ¶ Procurator non admittit in criminalibus nisi ad allegandum absentiā inquisiti vel alias exceptiōes ipsum crimē non tangentes. in. c. veniens. nu. 1. 15. 21. de accu. fo. 62. 7 seq.
- 2 ¶ Procurator non potest cōpromittere nec transigere sine speciali mādāto et si aliter fecerit tenetur de suo facere. in. c. per tuas. nu. 2. 7. 6. de arbit. fo. 171. 7 nu. 16. fo. 176.
- 2 ¶ Procurator si est reuocatus post cōclusionē in causa nō est impedimēto quin snia ferri possit. in. c. auditis. nu. 1. 2. 7. 4. de procu. fo. 243.
- ¶ Procurator non potest reuocari post litē contestā. sine causa contradicente aduersario. ibi. nu. 8.
- 7 ¶ Procurator si repetat vsuras que suo principali fuerint extorte nō potest sibi obijci vt ipse restituat quas extorsit: qñ venit ex alterius psona. in. c. michael. nu. 3. de vsur. fo. 129.
- 1 ¶ Procurator absentis habet vocem in electionibus. in. c. congregato. nu. me. 1. de elec. fo. 175.
- 7 ¶ Procurator vbi non debet interuenire et interuenerit iudiciū est nullū. in. c. veniens. nu. 23. de accusa. fo. 63.
- 3 ¶ Procurator potest constitui ab oibus illis qui possunt esse in iudicio. in. c. ex parte. nu. 7. de resti. spo. fo. 183.
- 2 ¶ Procurator habens generale mandatū non potest facere illa que requirunt speciale mandatū nisi sit procurator cum libera. in. c. petitio. nume. 1. de procu. fo. 144.
- ¶ Procurator cū libera censetur constitutus si dñs pmittat habere ratū qñqd. pcurator egerit vel si fuerit data plena administratio. ibi. nu. 2.
- ¶ Procurator constitutus ad litē contestandā et in consecutiū vt constituat alium poterit ipse per se totam litē agere. ibi. nu. 3.
- 3 ¶ Procurator pōt constitui ad opponendū crimina cōtra aliquem et ad hoc requirit speciale mādātū. in. c. cū dilecti. nu. 2. de do. 7 cōtu. fo. 202.
- ¶ Procurator si dñs in aliqua causa constituit et non inueniatur an impugetur nō valenti eū reperire et quid fiet isto casu. ibi. nu. 14. fo. 204.
- 1 ¶ Procurator effectus dñs instantie an possit reuocari p dñm propriū. in. c. qñ propter. 5. vel saltem nu. 1. de elec. fo. 163.
- 5 ¶ Procuratores duo cōstituti ab eodem nō insoludiz et vnus neget et alter confiteatur nil agunt tanqñ 3. in. c. si. nu. 10. de re iudi. fo. 85.
- 3 ¶ Procurator pōt ante lit. contest. cōstitui ab ecclesia seu epō secus a tutore vel curatore. in. c. cum causam. nu. 4. de iura. cal. fo. 128.
- ¶ Procurator an debeat habere terminū ad respondendum positionibus et ad consulendum dominum. ibi. nu. 8.
- 3 ¶ Procurator potest respondere pro domino si tamen est nimis cauillosus potest iudex ex officio compellere dñm vt ipse respondeat. in. c. pastoralis. nu. 5. de iudi. fo. 37.
- 3 ¶ Procurator an iuravit de calūnia si dominus est absens. in. c. ceterum. nu. 4. de iura. cal. fo. 127.
- 2 ¶ Procurator ad negotia an possit alium substituere. in. c. si. 5. ceterum. nu. 7. de offi. deleg. fo. 105.
- 2 ¶ Procurator reuocatus non impedit iudicium cum eo agitatum si huiusmodi reuocatio erat tam iudici qñ aduersario incognita. in. c. mandato. nu. 1. de procu. fo. 142. 7 nu. 5. 7. fo. 146.
- ¶ Procuratoris reuocatio nō preiudicat si est facta post lit. conte. aduersario ignoranti: si ipsi reuocanti sic. ibi. nu. 2.
- ¶ Procurator rei quantūcūqñ constet de mādato dñs semp cauere de iudicatiū soluendo nisi dñs fideiussierit pro eo: secus est in pcuratore actoris et de ratione differentie. ibi. nu. 3.
- ¶ Procurator si est reuocatus per mortē dñi et hoc ignoret iudex et aduersarius an teneat iudicium cum eo agitatum. ibi. nu. 6.
- ¶ Procuratoris reuocatio si est facta ante litē contest. an debeat notificari parti vel iudici. ibi. nu. 7.
- ¶ Procuratoris reuocatio dñs notificari iudici et parti per ipsum reuocantem et non per alium. ibi. nu. 8.
- 3 ¶ Procurator laicus iurans de calūnia opz qñ habeat speciale mandatū nisi sit sydicus vniuersitatis tutor vel curator secus in procuratore clerici. in. c. j. nu. 15. de iura. cal. fo. 213.
- 2 ¶ Procurator ex quibus presumatur habere consensum dñi ad agendū. in. c. cum in iure. nu. 9. de offi. deleg. fo. 97.
- ¶ Procurator de cuius mādato dubitatur potest cogi ad promittendū de rato. ibi. nu. 10.
- 2 ¶ Procurator non admittitur qñ requiritur presentia personalis. in. c. expositus nobis. nu. 12. de dila. fo. 139.
- ¶ Procurator an pñdicet dño in cōfitendo et doli cōmittēdo. ibi. nu. 13.
- ¶ Procurator nō cōpellitur quis constituere in causa ardua. ibi. nu. 15.
- ¶ Procurator cōstitutus vt possit oia facere que dñs pōt an videat cōstitutus in his que requirunt speciale mandatū. ibi. nu. 18.
- ¶ Procurator constitutus ad certa negotia cū clausula promittēs habere retratū quicqd ipse fecerit. an videat ex hoc cōcessa libera. ibi. nu. 19.
- 2 ¶ Procurator simpliciter cōstitutus ad lites censet cōstitutus tam ad presentes qñ ad futuras. in. c. nō iniuste. nu. 2. de procu. fo. 146.
- ¶ Procuratores plures dati non censentur dati insolidum nisi dicatur adeo quod vnus sine alio non potest aliquid facere. ibi. nu. 3.
- ¶ Procurator primo datus an censeatur reuocatus per dationē secūdi. ibi. nu. 4.
- ¶ Procurator in causa principali durat etiam in causa appellationis si vult. ibi. in. d. c. non iniuste. nu. 5. fo. 146. 7 nu. 12. fo. 147.
- ¶ Procuratores plures insolidum ad negotia dati an vnus possit ab alio erigere. ibi. nu. 8.
- 3 ¶ Procurator dñs esse instructus adeo quod si dicat se velle consulere dominum condemnatur in expensis nisi sit casus de nouo emergens. in. c. in pertractandis. nu. 3. de iur. cal. fo. 126.
- ¶ Procurator etiā generalis non iurat de calūnia nisi habeat speciale mandatū secus in alijs administratoribus. ibi. nu. 1. 4. 7. 5.
- ¶ Procurator habens speciale mandatū ad iurandum de calūnia non obligat dominum nisi fuerit dictum in tali causa. ibi.
- ¶ Procurator ad negotia quando iurat de calūnia. ibi.
- 1 ¶ Procurator non potest interuenire in casu electionis fiende nisi in casu necessitatis vel nisi alū de capitulo hoc velint in alijs vero causis potest. in. c. quia propter. 5. illud. nu. 1. de elec. fo. 164.
- ¶ Procurator in casu in quo potest constitui est cōstitutus vnus de capitulo vel vniuersitate nisi illi de collegio hoc non curent. ibi. nu. 2.
- ¶ Procurator iurans dominum esse impeditum si postea appareat non esse verum gesta per eum non retractantur nisi ex officio iudicis: et idem est si non iurauit. ibi. nu. 3.
- 3 ¶ Procurator nō dñs cōstitui ab invito. in. c. intellexim⁹. nu. 5. de iud. f. 23.
- ¶ Procurator excommunicatus non potest comparere nec pro parte actoris nec rei. ibi. nu. 10.
- 6 ¶ Procurator l3 intercedat post litē contestatam tamen sententia absolutoria siue condemnatoria potest ferri in persona ipsius. in. c. constitutus. nu. 7. de religi. do. fo. 185.
- 2 ¶ Procurator q habuit sniam cōtra se pōt petere restitutionē in integrū aduersus eā absq alio spālī mādato. in. c. si. nu. 2. de offi. leg. fo. 106.
- 3 ¶ Procurator preiudicat dño in negligendo secus in dolum cōmittēdo: nam isto casu dominus nō habet recursum contra eum. in. c. cum olim. nu. 8. de cau. pos. 7 pro. fo. 163.
- 7 ¶ Procurator admittitur in causam suspecti tutoris vt remoueat: sed vt pñatur non. in. c. veniens. nu. 12. de accusa. fo. 62.
- ¶ Procurator comparens per interesse tertij admittitur in causa criminali non autem pro interesse inquisiti. ibi. nu. 13.
- 7 ¶ Procurator non potest interuenire in criminalibus sed si interuenerit et oppositum non fuerit valet iudicium potest tamen iudex et debet ipsum remouere. in. c. nulli episcoporum. nu. 4. de accu. fo. 57.
- ¶ Procurator non cogitur post litē contestatam ostendere mandatū ad instantiam partis si ante non fuit oppositum sed ad instantiam iudicis bene poterit cogi ad ostendendum. ibi. nu. 5.
- 2 ¶ Procurator in qñ casib⁹ pñdicet dño. in. c. i. nu. 15. vt li. nō cōte. f. 107.
- ¶ Procurator tenetur domino si per suam culpam et dolum male procurauit negotia domini. ibi. nu. 16. 20. 7. 22.
- ¶ Procurator nunquid noceat domino in omittendo. ibi. nu. 17.
- ¶ Procurator nunquid noceat dño in aliquid faciēdo. ibi. nu. 27. fol. 108.
- ¶ Procurator factus ad fideiubendum an possit renūtiare beneficio ordinis. ibi. nu. 28.
- ¶ Procurator non pōt facere ea que tendunt in speciem donationis. ibi.
- ¶ Procurator preiudicat domino in responsione quam ipse fecit positio nibus siue vere siue fecte puta per contumaciam. ibi. nu. 30.
- ¶ Procurator ecclesie si est condemnatus in expensis propter eius negligentiam vel delictum an fiet executio in bonis ecclesie. ibi. nu. 35.
- ¶ Procurator ex cuius facto dominus damnificatur potest conueniri ab eo actione mandati. ibi. nu. 37. fo. 109.
- 5 ¶ Procurator ante lit. cōtesta. non potest alū substituere postea vero sic qñ est effectus dominus litis. in. c. cū Bertold⁹. nu. 19. de re iud. fol. 70.
- ¶ Procurator post lit. cōtesta. non reuocatur imittis. ibi.
- ¶ Procurator generalis ex noua causa superveniente mutat que specia liter dominus commisit. in. c. si. nu. 10. de consue. fo. 105.
- 6 ¶ Procurator datus ad pacē faciendā pōt imponere penam et obligare principālē pro obseruatione eorū q gerunt. in. c. si. nu. 3. de preca. fol. 80.
- ¶ Procuratores ecclesie vel fisci quo casu possunt apponere penam in cōtractu inito cum ecclesia fisco. ibi. nu. 5.
- 3 ¶ Procurator admittitur in causa status ex parte se defendentis quando erat in possessione libertatis secus si esset in possessione seruitutis. in. c. si. nu. 6. de do. 7 contu. fo. 211.
- 3 ¶ Procurator qui stipulatur ex re domini acquirit domino vtilem si non ex re dñi tenetur domino cedere. in. c. si clericus. nu. 13. de fo cōpe. fo. 61.
- 2 ¶ Procurator admittitur in criminalibus ciuilitē intentatis. in. c. tue. nu. 3. de procu. fo. 142.
- 6 ¶ Procurator si non facit fidem de mandato suo potest dominus tanqñ contumax accusari. in. c. veniens. nu. 1. de presby. non bap. fo. 216.
- 2 ¶ Procuratores plures an vnus sint cōstituēdi qñ sunt plures actores vel plures rei litigantes. in. c. non iniuste. nu. 10. de procu. fo. 146.
- ¶ Procurator qui habuit sniam cōtra suū principālē tenet appellare et nō expectare qd dñs appellet: l3 sciat sniam cōtra se latā. vbi. in. d. c. non iniuste.



## Super Lectu. Panormitani.

- iniuste. nu. 11. r. 13. fo. 147.
- 2 **Procurator** an repellatur si eius dñs excommunicetur. in. c. licet vndiq. nu. 9. de offi. deleg. fo. 96.
- 2 **Procurator** de cuius mandato dubitatur debet cauere de rato r. auditur etiam si sit procurator in spiritualibus. in. c. coraz. nu. 2. 7. 9. de offi. deleg. fo. 95. r. nu. 12. fo. 99.
- Procurator** ad agendum an admittat sine mandato cum cautione rati. ibi. nu. 5. r. 7.
- 6 **Procurator** ad negotia nō pōt esse testis qñ ex tali testimonio resultaret aliquod suū cōmodū. in. c. fraternitati. nu. 8. de cleri. nō res. fo. 19.
- Procurator** ad negotiandū siue ad causas an possit dñm nominare. in. c. si. §. in alijs. nu. 54. vt lite non conte. fo. 120.
- 4 **Procuratoris** persona inspicitur in his que spectant ad ordinem litis: in his vero que spectant ad peremptionem litis inspicitur persona dñi mini. in. c. §. nu. 17. de testi. fo. 36.
- Procuratores** duo cōstituti sunt ita qd cōditio vni⁹ preoccupati nō sit melior: vnus preoccupat alter pducit testes an pductio teneat. ibi. n. 18.
- 3 **Procurator** v3 solus citari si est effectus dominus litis r. in eius persona debet snia ferri als secus. in. c. causam. nu. 2. de do. r. contu. fo. 197.
- Procurator** qui prima vice pōt ipse citari r. nō dñs etiam qd sit presens in his que sunt parui preiudicii alias secus. ibi. nu. 11. fo. 196.
- 1 **Procurator** generalis nunquā possit impetrare rescriptum. in. c. non nulli. §. sunt r. alijs. nu. 3. de rescrip. fo. 75.
- 5 **Procurator** an possit interuenire in causa criminali. in. c. cum te. nu. 3. de re iudi. fo. 78.
- 2 **Procurator** vel aduocatus ostendens aduersario iura partis punitur vt falsarius. in. c. cum olim. nu. 5. de offi. deleg. fo. 98.
- 7 **Procurator** mandato dñi opponēs exceptiones prohibitas obligat dominum ad penam. in. c. mulieres. nu. 10. de sen. excō. fo. 180.
- 5 **Procurator** ad agendum pōt super hoc literas impetrare citra aliud mandatum. in. c. si. nu. 4. de except. fo. 20.
- 2 **Procuratoris** negligentia nocet dño qz meliorē debuit eligere nisi sit maior vel ecclesia: secus dolus. in. c. §. nu. 6. de resti. in integ. fo. 152. r. nu. 18. fo. 159.
- 6 **Procurator** obligatus ad procurandum dñm tenetur procurare seruitores. in. c. quanto. nu. 4. de cens. fo. 202.
- 3 **Procuratorem** cōstituere an teneat impeditus comparere per se tam actor qz reus: tam in causa ardua qz non: tam in impedimento longo qz breui: tam in isto qz nō: tam ante qz post lit. contest. tam in causa expositi celeritate qz non. in. c. cum dilecti. nu. 13. de do. r. contu. fo. 203.
- 5 **Procurator** vel prelati si falsant instrumenta nō debent puniri dñs vel ecclesia. in. c. cum venerabilis. nu. 8. 28. r. 29. de excep. fo. 9.
- 7 **Procuratio** que debetur episcopo ratione visitationis an possit aliquo casu componi. in. c. constitutus. nu. 3. de penis. fo. 170.
- 7 **Procuratio** non debet petere prelati nisi in casibus iure expressis vel his similibus. in. c. cum sit. nu. 1. de sumo. fo. 78.
- Procuratio** debetur episcopo non solus si visitat vel consecrat loca remota sed etiam vicina. ibi. nu. 2. fo. 79.
- Procuratio** non debetur episcopis ab ecclesijs pauperibus. ibi.
- 5 **Procuraciones** que debent nuntijs sedis apostolice vltio tpe prescribuntur non solū contra ipsos nuncios sed etiam aliqui clerici contra totum clerum. in. c. accedentes. nu. 1. r. 6. de prescrip. fo. 28.
- Ad procuraciones** debitas legatis r. nuntijs sedis apostolice tenetur contribuere omnes ecclesie r. episcopi loci. ibi. nu. 2. r. 4.
- 4 **Procuraciones** debite legatis r. possunt priuilegio remitti. ibi. nu. 3.
- 4 **Prodigus** r. furiosus tunc non consistentes in furore possunt testari sine curatore volētes ingredi monasterium. in. c. presentia. nu. 54. de proba. fo. 19.
- 7 **Prodigus** sue fame r. inimicus sup̄sus dicitur quis qñ nō curat de infamia turpi vel qñ agitur contra propriam honestatem r. utilitatem. in. c. si. nu. 3. de accu. fo. 75.
- 4 **Prodigus** an obligetur a iuramento. in. c. cum contingat. nu. 11. de iure iur. fo. 157. r. nu. 16. fo. 158.
- 4 **Producens** vel scripturas publicas cōtrarias vel priuatas vel vnā publicā r. aliā priuatā est sibi cōtrarius r. non auditur. in. c. imputari. nu. 4. de fide instru. fo. 109.
- 5 **Producens** instrumentum falsum vel minus solenne in sui fauore an debeat fm illud falsum vel inuolidum iudicari ipse producens. in. c. cum venerabilis. nu. 31. r. 36. de except. fo. 11.
- Producens** instrum̄ censet approbare r. confiteri oia in eo contenta. ibi.
- Producens** instrumentū falsum ignorāter nō censetur in eo contenta confiteri nec postea fm illud iudicari etiā si expresse confiteatur contenta in instrumento esse vera. ibi. nu. 37.
- 5 **Producens** instrumentū nō solenne censetur in eo contenta confiteri. in. c. cum venerabilis. nu. 37. 38. de except. fo. 11.
- Producens** instrumentū pro se vel statutum vel legem si postea appareat contra se an possit condemnari. ibi. nu. 36.
- Producens** pro se scienter instrumentum falsum non potest contra illud allegare falsitatem secus si ignoranter. ibi. nu. 54. fo. 12.

- 2 **Professio** religionis facta tenet qz censetur bonus dolus in. c. preterea. nu. 5. de offi. deleg. fo. 74.
- 6 **Professio** religionis fit r. fieri pōt per ista verba trado me tibi in monachum r. in fratres. dñmodo recipiatur ab habente potestatem incorporandi in religione. in. c. porrectum. nu. 3. 5. 9. 11. r. 13. de regu. fo. 160.
- Professio** religionis pōt fieri extra monasteriū r. habitū nō mutato r. taliter professus compellitur monastice viuere. ibi. nu. 7.
- Professio** aliquo casu pōt fieri in manibus episcopi tamen non coguntur religiosi ipsum acceptare. ibi. nu. 12.
- Professus** in manus episcopi non venit appellatione religiosorum in materia stricta. ibi.
- 7 **Professio** an fuerit facta vel non per regularem statum suo iuramento etiam si habeat contra eum semiplenā probationem qñ nō apparet cōtrarium plene. in. c. cum causa. nu. 7. de rapto. fo. 120.
- 4 **Professus** si exiuit ordinē r. accepit vxorem an inquisitor possit procedere contra ipsum. in. c. cum quidam. nu. 4. de iure iur. fo. 137.
- 6 **Professio** intra tempus legitimū nō debet recipi sed facta tenet. in. c. ad apostolicam. nu. 1. de reg. fo. 161.
- Professio** nouitiorum oportet quod acceptetur per abbatem vel per alium loco ipsius. ibi. nu. 4.
- 7 **Prose** presumitur semper continuata probatis extremis scilicet principio r. fine quibus probatis medium presumitur. in. c. accedentibus. nu. 6. de priu. fo. 156.
- 7 **Professio** religionis quō fiat. in. c. cōsult. nu. 2. qui cle. vel vo. fo. 21.
- Professionem** recipere seu dimittere qui possit. ibi. nu. 5.
- 6 **Professio** potest fieri per nouitium licet non sit in claustro r. licet bonis suis fuerit vsus r. ita professus compellitur ad perseverantiam regule. in. c. sunt nobis. nu. 1. r. 3. de reg. fo. 162.
- 6 **Professio** monachi pōt recipi per solū abbatē qui habet potestatem in corporandi. in. c. §. nu. 2. de conuer. coniug. fo. 165.
- 6 **Professio** non potest fieri extra claustrum sine cau. in. c. ex publico. nu. 19. de conuer. coniug. fo. 157.
- 6 **Professio** que obligat professum non in specie ad aliquam religionem sed in genere dirimit matrimonium postea contractum. in. c. cū virum. nu. 9. de reg. fo. 160.
- 7 **Professio** an valeat facta in manibus alicuius religiosi. in. c. insinuan. te. nu. 2. qui cle. vel vo. fo. 22.
- Professio** emitit an possit in domo propria in manibus episcopi vel abbatis. ibi. numero 5.
- Professa** in domo propria pōt de licentia superioris bona sua possidere. ibidem.
- 6 **Professus** alicuius religionis contra dispositiones legis tenet nisi lex vltra procedat actū annullando. in. c. qz in insulis. nu. 4. de reg. fo. 157.
- 1 **Professus** qui non est nō pōt eligi ad regimē ecclesie regularis nec valeret consuetudo in prium. in. c. cum causam. nu. 1. r. 6. de elec. fo. 147.
- Professus** alicuius religionis d3 suā p̄fessionē facere in scriptis. ibi. n. 7.
- Professus** tacite pōt cōpellere mōasteriū vt eā recipiat exp̄sse. ibi. n. 8.
- Professus** nisi expresse p̄fiteat nō pōt pmoueri ad aliquā p̄laturā. ibi.
- Professus** in vna religione quo casu pōt intrare in aliam etiā latiorē. in. c. significatum. nu. 6. de reg. fo. 159.
- 4 **Professio** in dubio non presumitur licet probetur ingressus. r. monasterium non potest agere possessio nisi probet professionem. in. c. nup̄ per nubis. nu. 4. de testi. fo. 84.
- 6 **Profiteri** an r. quo casu per dilationem alicuius religionis quis disca. in. c. ex parte. nu. 3. de regu. fo. 164.
- 6 **Prohibitus** assumi ad maiorem dignitatem non censetur prohibitus assumi ad minorem. in. c. ex parte. nu. 2. de decimis. fo. 151.
- 2 **Prohibita** an censeant oia illa q nō repiunt cōcessa in regula p̄hibitoria r. cōtra. Ant. de bu. in. c. inter corporalia. nu. 20. de trāsla. prela. fo. 18.
- 7 **Prohibitū** ad tps prohibitiū dicitur. in. c. si. nu. 2. de secun. nup. fol. 55.
- 6 **Prohibitus** aliquid habere non censetur prohibitus succedere habēti. in. c. §. nu. 8. ne cle. vel mona. fo. 235.
- 3 **Prohibitus** aliquid de nouo facere non prohibetur illud si est antiquū reficere. in. c. pisanis. nu. 15. de resti. spo. fo. 193.
- 2 **Prohibitum** per vnā viam an censeatur prohibitiū per aliam. in. c. tue. nu. 4. de procu. fo. 142.
- 7 **Prohibitus** clericari nō prohibetur ingredi religionē. in. c. in qbusdā. nu. 1. r. 4. de penis. fo. 171. r. seq.
- 7 **Proles** illegitima est quā viro viuente vxor ex adulterio concepit siue cū viro moraret siue cū adultero. in. c. causam que. nu. 1. qui fil. sint. legi. fo. 39.
- 6 **Promissione** nulla nō obseruās est obligat⁹ ad interesse. in. c. accedēs. nu. 2. de cōces. p̄bē. f. 62.
- 6 **Promissio** sola nō ligat nisi sit facta cū proposito se obligandi in. c. litem raturam. nu. 3. de voto r. vo. re. fo. 174.
- 7 **Promissio** facta sub certa pena qd aliquis certū cōtractū ratificabit: an r. qñ teneat. in. c. gēma. nu. 9. de sponsa. fo. 11.
- Promissio** facta donandi aliquid si matrimoniū vel aliū contractum contraxerit an obliget vel teneat. ibi.



# Repertorium singularium materiarum

- 6 **Promissio** beneficij vacaturi non valet etiam si est interposita scriptura vel sit interpositum iuramentum. in. c. ex tenore. nu. 1. 2. 3. de concess. pbe. fo. 61.
- 4 **Promissio** obedientie facta per unum prelatum obligat alios successores pro quibus promissit. in. c. veritatis. nu. 4. de iureiur. fo. 138.
- 1 **Promissio** canonicatus vel prebende non valet sed si primo recipit in canonicum tenet promissio prebende. in. c. cum in. nu. 29. de consti. fo. 29.
- 9 **Promittens** aliquid donare illud tanquam debitum tenetur adimplere. in. c. j. nu. 1. de dona. fo. 103.
- 6 **Promissio** generaliter facta puta promitto tibi frumentum et non expressit quantitatem valet de equitate canonica et fiet solutio arbitrio boni viri. in. c. j. nu. 5. de decimis. fo. 143.
- 7 **Promissio** beneficij vacaturi non debet fieri nec etiam futuri matrimonij. in. c. h. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 24.
- 2 **Promissio** de non offendendo non extenditur ad futuras inimicitias. Anto. in. c. h. nu. 10. de renun. fo. 21.
- 3 **Promittens** cum iuramento stare assertioni victoris improbantis expensas vel huiusmodi an obligetur quod non possit renouare. in. c. finem. nu. 37. de dolo et contu. fo. 202.
- 3 **Promittens** et iurans stare taxationi actoris poterit ipsum penitere et si ante penitentiam taxaverit poterit petere reductionem boni viri. in. c. dilecti filij. nu. 11. de fo. compe. fo. 80.
- 2 **Promittens** dare schacum matrem cum pedona an satisfacet si dabit cum pedona facta regina. in. c. qm. nu. 15. de offi. deleg. fo. 79.
- 1 **Promittens** etiam absenti aliquid amore dei puta puella maritande et efficaciter obligatur. in. proe. Greg. nu. 26. fo. 8.
- 7 **Promittens** factum alienum an et quomodo obligetur. in. c. ex literis. nu. 6. de spon. fo. 5.
- 2 **Promittens** aliquid non tenetur super eo scripturam facere. in. c. leges batur. nu. 2. de maio. et obe. fol. 125.
- 3 **Promittens** solvere senis florentie et ubicunque petitus fuerit an possit in predictis locis conveniri. in. c. j. nu. 20. de iudi. fo. 5.
- 4 **Promittens** stare mandato alicuius videtur illum elegisse ut bonum virum et amicabilem copositorum. in. c. veniens. nu. 3. de iureiur. fo. 138.
- 4 **Promittens** solvere cum iuramento si compensat non est periturus. in. c. ad nostram. el. j. nu. 3. de iureiur. fo. 132.
- 4 **Promittens** factum alienum cum iuramento obligat ac si se obligasset curaturum et facturum. in. c. ex rescripto. nu. 11. de iureiur. fo. 135.
- 4 **Promittens** non facere querimoniam de aliqua re subpena incidit in penam simpliciter exponendo querelam iudici et sic ante litem contest. in. c. j. nu. 2. de appel. fo. 91.
- 1 **Promittens** scribere librum vel textum tenetur scribere rubricas. in. proe. Greg. in ver. rex pacificus. nu. 2. fo. 9.
- 5 **Promoveri** potest notus sine examinatione. in. c. constitutis. el. h. nu. 4. de appel. fo. 115.
- 1 **Promovendus** in aliqua dignitate verum teneat dicere defectus suos et non reuelans suos defectus an possit cum bona conscientia beneficium possidere. in. c. innotuit. nu. 6. de elec. fo. 137.
- 7 **Promovendus** a papa ad aliquos ordines non poterit ad alios per inferiorem a papa promoveri ex quo ipse semel manum imposuit. in. c. postulatio. nu. 10. de cleri. excom. fo. 141.
- 3 **Promoveri** possunt sine examine illi quorum virtutes sunt note. in. ca. fraternitati. nu. 4. de cleri. non res. fo. 19.
- 7 **Pronomen** meum tuum et suum verificat tantum in presentia. in. c. cum capella. nu. 5. de priui. fo. 156.
- 7 **Pronuntiatio** iudicis salvis exceptionibus quod operetur. in. c. ad dissolvendum. num. 4. de despon. impub. fo. 15.
- 1 **Pronuntiatio** super non petita fatua est. ibi. nu. 5.
- 1 **Pronuntiari** potest super una parte quod plura sunt petita et reliqua per iudicem reijciuntur. ibi.
- 1 **Promulgatio** edicti satis apparet si videtur observari. in. c. j. nu. 13. de postu. prela. fo. 108.
- 5 **Proprietas** et possessio rerum ecclesiasticarum penes quos esse. in. c. cum sup. nu. 18. de cau. pos. et p. f. 157.
- 3 **Proprietas** capituli pro domino. in. c. j. nu. 2. de cau. pos. et pro. fo. 152.
- 5 **Proprium** qui dicantur non habere ad vitandam penam. de qua in. c. re prebenfibilis. de appel. ibi. nu. 16. fo. 103.
- 7 **Propositum** et mens multum attendit in delictis. in. c. cum voluntatis. nu. 3. de sen. excom. fo. 196.
- 2 **Prorogatio** debet fieri durante primo termino non autem finito. in. c. de causis. nu. 7. de offi. dele. fo. 74.
- 7 **Prorogari** non potest id quod non est. in. c. omnis utriusque. nu. 14. de peni. et remis. fo. 176.
- 7 **Prorogari** tunc aliquid dicitur quando tempus quod est prorogandi non est finitum alias dicitur non concessio non autem prorogatio. in. c. oblate. nu. 9. de appel. fo. 125.
- 4 **Protestatio** an quis facit quod quis possit producere testes post publicationem et an cum protestatione requiratur iuramentum. in. c. presentiam. nu. 4. de testi. fo. 62.
- 7 **Protestans** se velle probare testes an possit uti eorum testimonio pro se et an potest renunciari protestationi. ibi. nu. 12. fo. 63.
- 4 **Protestatio** non excusat id quod indebite fit. in. c. ea te. nu. 2. de iureiur. ran. fo. 144.
- 4 **Protestatio** facta tempore publicationis non releuat. in. c. cum in tua. nu. 7. de testi. fo. 79.
- 2 **Protestatio** an tollatur per contrarium factum postea sequutum. in. c. j. nu. 5. et 14. quod metus cau. fo. 146.
- 6 **Protestatio** an et quando tollatur per contrarium actum. in. c. sollicitudinem. nu. 5. et 8. de appel. fo. 122.
- 3 **Protestationis** materia vide plene in. c. cum in. nu. 15. de constitu. fo. 27.
- 3 **Protestatio** quomodo tollitur per contrarium actum. in. c. j. nu. 17. de lit. contest. fo. 105.
- 7 **Protestatio** turpis et contraria facto non releuat. in. c. per tuas. nu. 6. de condi. appo. fo. 20.
- 7 **Protestatio** quod carnalis copula non faciat transire sponsalia in matrimonium non valet. ibi.
- 5 **Protestatio** si est contraria facto factum prevalet. in. c. cum ex officio. nu. 27. de prescrip. fo. 37.
- 3 **Protestatio** non releuat protestantem in his que veniunt ex dispositione legis. in. c. h. nu. 28. de libel. obla. fo. 97.
- 7 **Protestatio** non extenditur ad futura verisimiliter cogitata. in. c. cum in. nu. 16. de consti. fo. 28.
- 1 **Protestatio** an et quando tollatur per actum contrarium. ibi. nu. 19.
- 1 **Protestatio** veniens ad detrahendum iuri aduersarii an noceat aduersario tacenti. in. c. humana. nu. 5. de elec. fo. 171.
- 7 **Protestatio** contraria facto an valeat. ibi. nu. 8.
- 7 **Protestatio** non releuat protestantem in his que protestans tenetur de iure facere. ibi.
- 7 **Protestatio** facta ante matrimonium valet si iusta causa fuerit sed si carnalis copula sequatur videtur recessisse a protestatione. in. c. tua nos. nu. 8. de sponsa. fo. 10.
- 4 **Protestatio** facta ab uno in iudicium alterius quam contractus dependet a potestate utriusque presentium non valet nisi ille consentiat. ibi. nu. 9.
- 4 **Protestatio** iuri contraria non valet. in. c. ex tenore. nu. 6. de testi. fo. 69.
- 4 **Protocollum** an faciat per se probationem. in. c. cum p. nu. 3. de fidei instru. fo. 112.
- 2 **Proverbia** possunt allegari in causis. Ant. de but. in. c. inter corporalia. nu. 19. de transla. prela. fol. 18.
- 4 **Provincie** continentales que dicantur. in. c. ultra tertiam. nu. 8. de testi. fo. 89.
- 5 **Prouisio** an sit nulla si ignoranter prouidetur alicui non idoneo. in. c. j. nu. 29. de re iudi. fo. 49.
- 1 **Prouisio** superioris de aliquo pastore in ecclesia habet vim electionis et confirmationis. in. c. ne pro defectu. nu. 4. de elec. fo. 162.
- 6 **Prouisio** in penalibus concepta in veram personam non extenditur in representatam vel fictam. in. c. graue nimis. nu. 7. de preben. fo. 38.
- 6 **Prouisio** pape facta alicui de aliqua dignitate habet vim electionis. in. c. tua nuper. nu. 2. de his que fi. a prela. fo. 69.
- 3 **Prouisio** si quis in tantam. an habeat locum de iure cano. et an in minoribus vel ecclesiis et in personis clericorum. in. c. j. nu. 9. et 20. de do. et contu. fo. 193.
- 7 **Prouisio** d. l. non habet locum quando quis inuadit rem suam propria aut horitate quod non potest haberi copia iudicis. ibi. nu. 10.
- 7 **Proxenetes** non est idoneus testis propter affectionem quam habet ut contractus perficiatur. in. c. licet bel. nu. 16. de simo. fo. 86.
- 2 **Proxenetes** potest esse testis in instrumento in quo fuit mediator: tamen non potest testificari voce viva. in. c. ex literis. nu. 3. de transac. fo. 136.
- 7 **Proximus** vel prope finem alicuius etatis quomodo esse quis dicatur. in. c. attestaciones. nu. 4. de desponsa. impub. fo. 15.
- 7 **Pubes** quicum impubere contraxit si postmodum cum pubere contrahit tenet secundum matrimonium: licet teneretur expectare donec perueniret ad etatem legitimam. in. c. consultationi. nu. 2. de frigi. et male. fo. 35.
- 7 **Pubes** factus an teneatur expectare alium sponsum impuberem donec ad etatem perueniret legitimam. in. c. de illis. el. j. nu. 3. de desponsa. impub. fo. 14.
- 7 **Pubes** cum impubere contrahens rescire non potest sed impubes factus pubes bene. ibi.
- 7 **Puberes** sunt quo ad matrimonium qui ex habitu corporis concipere et generare possunt. in. c. pubes. nu. 1. de desponsa. impu. fo. 13.
- 7 **Puberes** dicuntur a pudicitia. ibi. nu. 2.



## Super Lectu. Panormitani.

Pubertatis signa plura sunt. ibi. nu. 3.

6 Pubertas plena dicitur vsq; ad annū. xvij. in. c. q; in insulis. n. 2. de re gula. fo. 157.

7 Pubertatis proxim<sup>o</sup> dicitur si ab illa distat per sex menses: ita de alijs etatibus intelligendū est, sed in hoc varia est opinio. in. c. continebat. n. 9. de despon. impub. fo. 14.

7 Pubertas pōt multum preueniri. in. c. si. nu. 2. de eo qui cogno. consan. vro. sue. fo. 31.

4 **Publicatio** nō impedit quominus alijs testes producant in. c. iuravit. n. 6. de proba. fo. 10.

4 Publicatio quid sit. in. c. si. n. 1. de fide instru. fo. 113.

7 Publicatio honorū non extēdit ad bona post delictū acquisita. in. c. q; circa. n. 5. de priuile. fo. 158.

4 Publicatio vel renuntiatio attestatiōnū nō excludit productionem testiū circa noua capitula depēdētia vel circa antiqua super quibus testes non fuerunt examinati. in. c. causam. el. h. n. 2. de testi. fo. 54.

1 Publicatio electionis qualiter fieri debeat. in. c. q; propter. s. electiōes. nu. 1. de elec. fo. 165.

7 Publice qñ dicat aliqd fieri. in. c. statuimus. n. 7. de maledi. fo. 139.

7 Publice honestatis est quod otes salue mulieribus remaneant. in. c. per vestras. n. 15. de dona. inter vi. z vro. fo. 52.

7 Publice dicitur aliquid fieri qñ sit corā duobus vel tribus. in. c. si qs. nu. 2. de purg. cano. fo. 161.

6 Publicū pōt dici illud quod est notoriū vel famosum. in. c. tua nos. nu. 2. de cobra. cle. z mulie. fo. 13.

1 Publiciana nō cōpetit ecclie si sibi nō est tradita possessio. q; publicia na ad hoc vt cōpetat requirit possessio licet precesserit cōtractus habilis ad trāslationem domini. in. c. ex literis. n. 8. de consue. fo. 93.

7 **Puella** decem annorū qñq; pōt mature cognosci. in. c. si. nu. 2. de eo qui cogno. cōsan. fo. 31.

7 Puella circa. xij. annū cōstituta nō est habilis ad matrimonii p̄bēdū nisi aliter sit potens ad cōcipiendū. c. tue nobis. n. 2. de desp. impu. f. 26.

7 **Puer** non p̄sumit qui generale pōt. in. c. quod sedē. n. 2. de frigi. z male. fo. 35.

Puer dicitur vsq; ad. xij. annos. ibi.

6 Pueri dicuntur proprie vsque ad. xij. annum. in. c. q; in insulis. nu. 2. de regu. fo. 157.

6 Pueri non pōt habere beneficia requirētia residentia. in. c. super inor. dinata. n. 1. 4. 6. z. 12. de preben. fo. 47.

7 Puer percussus vel interficiens aliquē debet puniri s̄m consuetudis nem loci. in. c. referente. n. 1. de deli. puc. fo. 136.

Puer verberas clericū incidit in penā canonis si quis suadente, licet p absolutione non debeat ire ad sedē apostolicā ibi. n. 4.

6 Pueri dicunt illi qui sunt intra decēnium. Ant. in. c. h. nu. 1. de eta. z qua lita. fo. 42.

6 Puer d; qs post. vj. annos. in. c. veniens. n. 2. de voto z vo. re. fo. 177.

7 Puer doli capax dicitur proxim<sup>o</sup> septēnio vel post septēniū. in. c. ois vtriusq; n. 9. de peni. z remis. fo. 176.

7 Puer dicit vsq; ad annum. xij. in masculo, in femina vsq; ad annū. xij. aliqñ tamen sumitur vsq; annos. xvij. z. xvij. in. rub. nu. 1. de deli. puero. folio. 136.

Pueri puniuntur ex omni delicto preterquā vitio carnis. in. c. j. n. 1. z. 2. eodem titu.

Puer non potest accusari de adulterio. ibi. n. 2.

Pueri ex eorū delictis non puniuntur ita grauiter sicut maiores. ibi. n. 3. Et vide in. c. seq. n. 4. eo. tit.

Puer potest esse capax regulariter supra septēnium: sed etiā intra aliqñ. ibi. n. 4. z. 5.

5 **Puniri** non debet qs corporaliter ex presumptionibus vehemētibus. in. c. auditis. n. 32. de prescrip. fo. 35.

3 Punitus per iudicem secularem vel econtra an possit per iudicem ecclasticū vel econtra iterū puniri. in. c. cū sit generale. n. 1. de fo. cōpe. f. 65.

7 Punitur quis ingerēdo se actui quē exercere nō pōt. in. c. si. nu. 5. de cōsu. seruo. fo. 26.

2 Punitus per iudicem ecclasticū pōt etiā pro eo eodē delicto puniri per secularem. in. c. j. nu. 15. de offi. ordi. fo. 111.

7 Punitus a iudice ecclastico de crimine pōt etiā puniri a iudice seculari de eo eodē crimine quatenus versetur pena civilis. in. c. de bis. nu. 1. de accusa. fo. 58.

3 **Pupillus** z minor an subeāt iuramentum calūnie vel veritatis. in. c. cū cām. n. 9. 10. z. 11. de iura. ca. fo. 119.

6 Pupillus obligat ex comodato si est effectus locupletior. in. c. vnico. n. 11. de commo. fo. 79.

6 Pupillus nō pōt repudiare solus legatum sibi factū. in. c. tua nuper. n. 9. de his que fia. prela. fo. 69.

7 Pupillus tenetur stare cōtractui inito per tutorem. in. c. querelam. nu. 8. ne prela. vices suas. fo. 93.

4 **Purgationes** an sint arbitrarie. in. c. iuramentum. s. sane. n. 5. de iureiur. fo. 68.

3 Purgare se volens diffamatus elapso termino an vltērius audiatur z

nolens se purgare an habeatur pro conuicto. in. c. veritatis. n. 28. de do. lo z contu. fo. 207.

7 Deficiens in purgatione an puniatur semper vt conuictus. in. c. signifi. casti. nu. 3. de adul. z stupro. fo. 116.

7 Purgatio infamie vel calūnie quomodo fieri debeat. in. c. cū dilectus. n. 7. de calumnia. fo. 76.

De litera Q.

3 **Quadragesima** est tota feriata tā in ciuili q̄ in criminali de iure canonū sed nō obseruat. in. c. fin. n. 2. de dolo z contu. fo. 212.

6 Quadragesimali tpe pōt licite comedi carnes ppter necessitatem famis. in. c. consiliū. nu. 2. de obser. ieiū. fo. 218.

3 **Qualitas** que tribuit iurisdictionē iudici an sit exprimēda in libello. in. c. ceterū. n. 14. de iudi. fo. 20.

3 Qualitas super qua quis fundatur debet per ipsum probari. in. c. cū ad sedē. n. 28. de resti. spo. fo. 188.

6 Corsetus doctor excellentissimus. Et adde quod qualitas vltimo loco appposita debet intelligi repetita in omnibus precedentibus. ter. est i l. i. iuncta. l. iij. s. quod ait. ff. de incen. rui. nau. hoc voluit Bar. in l. iij. s. erit. ff. vi bo. rap. z in l. doli. ff. de ser. corru. vbi verbum dolo malo referē ad omnia quod dicit facere ad statutum quod si quis fecerit sic vel sic: postea subditur de nocte quod illud verbū de nocte refertur ad vtrūq; facit qd ipse no. in l. i. ff. de publi. z adduco do. Anto. de but. in cle. vnica. de sup. neg. prela. vbi tenet hāc partem, z sequitur eū Jo. de imo. ibi pro pe finem. Fallit nisi resularet contrarietas seu iuriū correctio si qualitas repeteretur in omnibus s̄m eos. nā debemus euitare iurium correctio nem. l. sancimus. C. de testa. l. precipimus. C. de appel. nec per sensus subditos debemus inducere iurium correctionem, vt est gl. singu. in. c. cupiē tes. s. qd si per viginti. de elec. lib. vi. imo per sensus subauditos debem<sup>9</sup> ipsam euitare glo. est sing. secundum Ludo. roma in aul. ex testamento. C. de colla. Fallit secundo quando precedentia salua ratione recti sermo nis possunt intelligi sine repetitione qualitatis vltimo loco posite. z ita secundū Jo. de imo. procedit tex. iuncta glo. in. d. cle. vnica. z text. in. c. cū singula. de preben. lib. vi. sed dic verius q si aliter diceremus in casu. d. cle. vnice. sequeretur correctio. c. de multa. de preben. s̄m do. Domini. de sanc. Semi. in. d. c. cū singula. z Franc. areti. in. l. talis scriptura ff. de leg. j. z hanc regu. q qualitas refert ad omnia: tenuit do. Alex. de imo. in cō filio. xlvij. als. l. i. in. j. vol. consi. z do. Feli. in. c. causam que. de referi. hoc voluit Jo. an. in. c. vbi periculū. s. nulli. de elec. libro. vi. z ibi Domini. de san. Semi. nā ibi text. loquitur de mittente nuncium vel epistolam, vel de loquente secrete: nunquid illud verbū secrete referat ad omnia prece dentia. determinat q sic. quod ibi plura sunt prohibita z vltimo probi bito deiciatur qualitas illa qualitas referatur ad omnia. hoc videtur ap probare Ang. de peru. in consi. suo. xvij. quod vbi in aliqua dispositio ne apponit gen<sup>9</sup> z deinde subnectitur species cui apponitur aliqua qua litas illa qualitas refertur ad genus. hanc partem tenet Franc. de areti. in consi. celiij. hoc idem videtur sentire gloss. in cle. j. in versic. appellare. de appel. ex qua glo. dicit ibi doc. Abb. in appost. quod qualitas in fine posita concernit omnia precedentia. all. Barto. in. d. l. iij. ff. vi. bo. raptō. Et ita hoc anno cū occurreret questio facti interpellatus a famosissimis causarum patronis do. Fran. de glifferijs. z do. Alex. de butrigarhis su per intuitu statuti Bononi<sup>9</sup> punientis comitatum suū districtualē com itatus Bononie siue forensē terrarum laboratorem habitatorem per cutientem ciuem Bononi<sup>9</sup> dixi per predicta q illa qualitas terrarum la borator concernebat omnem comitatum existentem cum illa qualita te. quia si aliter diceremus forensis comitatus terrarum non laborator esset melioris cōditionis q̄ sit. cōmitatus districtualis qd esse nō debet Itē ponderaui statutū illud vbi semper facit mentionē de collonatu. Itē ponderaui statutū antiquū in quo dicebatur de cōcitatiuis z alijs terra rum laboratoribus propter dictionē alius: que de sui natura est implica tiua, vt no. in. c. sedes. de rescrip. z in l. si fugitiui. C. de ser. fugiti. z maxime cum qualitas appposita sit in in eadem oratione debet pariformiter intel ligi z etiā in penalibus benigniorē viā sequi debemus per iura vulga. l. si preses. l. si interpretatione. ff. de penis. c. odia z in penis. de reg. iur. in. vi. z in l. cum quidam. ff. de libe. z posthumis z be allegationes mirū in mo dū placere magnifico dñō pretori z eius vicario. z ita in facto obtinui. tene mēti ista pro intellecti statuti z similitum.

6 Qualitas alicuius rei si mutatur non alterat status vel obligatio eiusdem rei. in. c. cōmissum. n. 2. de deci. fo. 144.

4 Qualitas superioritatis quatuor. videlicet diuitie. nobilitas. potentia. z honor. in. c. super eo. el. h. nu. 5. de testi. fo. 55.

Qualitates diuerse possunt in eodē homine cōcurrere que faciunt vt vices plurimorum sustineat. in. c. per venerabilem. numero. 1. qui filij sint le gi. fo. 42.

3 Qualitas intērata in libello vel accusatione debet specificē probari aliter reus soluitur. in. c. cōquestus. nu. 6. de fo. compe. fo. 83.

7 Qualitas semel posita que ex cursu tps nō tollit semper p̄sumit exis tere nisi probet sublata. in. c. proposuit. n. 4. de cle. excō. fo. 141.

Quando ad instar aliqd cōmittit ad instar alterius capitur illud qd est magis rationabile. in. c. cum olim. nu. 5. de consue. fo. 97.



# Repertorium singularium materiarum

- Quarta** portio decimarum vel funeralium debita episcopo potest per episcopum in alium transferri, et sic alienari, et alteri concedi, an autem requiratur consensus capituli, in c. de quarta, n. 4. et 11. de prescri. fo. 23.
- Que** non possunt fieri directe conceduntur indirecte, in c. at si clerici §. de adulterio, nu. 15. de iudi. fo. 17.
- Questio** natiuitatis opposita potenti hereditate coram iudice laico est ad ecclesiasticum iudicem transmittenda, in c. latoz, nu. 1. 3. et 7. qui filii sint legi, fo. 38.
- Questiones** preiudiciales quomodo et quibus respectibus et casibus dicantur, in c. tuam, n. 6. de ordi. cog. fo. 148.
- Questio** an aliquis sit filius unius vel alterius potest cognosci coram laico, ibi, nu. 10.
- Questio** facti non dirimitur sorte, in c. licet, n. 37. de proba. fo. 25.
- Questio** possessoria iuris spiritualis an dicatur mere spiritualis, in c. §. n. 6. de iura. calum. fo. 125.
- Questio** spiritualis incidens coram iudice seculari apposta supersedendum est in principali causa per secularem iudicem donec incidens questio terminetur per iudicem ecclesiasticum, in c. latoz, n. 3. qui filii sint legi, fo. 39.
- Questio** fieri non decisa per ecclesiam est decidenda per papam, in c. quod translatio, nu. 6. de offi. lega. fo. 107.
- Questio** debet esse dubia potest tamen responderi ad satisfaciendum querenti, in c. rursus, nu. 5. qui de. vel vouen. fo. 21.
- Questores** elemosinarum non admittuntur sine literis papalibus aut episcopi loci quoniam petunt elemosynas tanquam missi ab abbate sancti Antonii vel simili, secus si nomine proprio, in c. cum ex eo, n. 1. et 7. de penit. et remis. fo. 177.
- Questores** elemosinarum sancti Antonii si attentauerint aliquid contra eorum auctoritatem possunt puniri per episcopum loci, ibi, n. 2. et 3.
- Qui** non potest per se non potest per alium: quomodo intelligatur ista regula, Ant. de but. in c. §. n. 6. de translat. episcopi, fo. 17.
- Qui** non potest per se non potest per alium, nisi ille alius de per se possit, in c. suffraganeis, n. 2. de elec. fo. 130.
- Qui** prelati habeant iurisdictionem in clericos, ut in c. ut fame, n. 6. de sententia excom. fo. 191.
- Quicquid** est certum nature est certum legi, in c. pastoralis, §. verum, n. 14. de appel. fo. 121.
- Quod** spectat ad aliquem de iure speciali dicitur illud spectare de iure, in c. licet, n. 2. de proba. fo. 22.
- Quod** est nullum convalidatur ex tractu temporis in c. prudentiam, §. sexta, u. 10. de offi. deleg. fo. 85.
- Quod** prohibet directe censetur esse prohibitum indirecte, in c. quod quisbusdam, n. 5. de fideiuss. fo. 99.
- Quod** non potest fieri per actum non potest fieri per statutum: et similia, in c. sacrosanta, nu. 1. de elec. fo. 173.
- Quod** sit nemine discrepante concordaliter dicitur id fieri, in c. singulis, n. 4. de statu. mona. fo. 182.
- Quod** esse est an dicatur metum, in c. ratio nulla, n. 2. de preben. fo. 24.
- Quod** maius est aliquo respectu potest esse minus, in c. si, nu. 12. de translatio. episcopi, fo. 6.
- Quodcumque** ligaueris super terram erit ligatum et in celis quomodo intelligatur, in c. a nobis, el. §. n. 12. de sententia. excom. fo. 87.
- Quotidie** dicitur fieri illud quod etiam fit aliquo intervallo temporis, in proe. Grego. in ver. rex pacificus, n. 1. fo. 9.
- R**apienter bona ecclesie an sit ipso iure excommunicatus, in c. de questi. n. 2. de sen. excom. fo. 185.
- Rapies** sponsam suam de eius consensu non incurrit aliquam penam, secus si non esset sponsa: et etiam cum eius voluntate raperet, in c. cum causa, nu. 1. et 4. de rapto. fo. 120.
- Rapies** an puniatur hodie ex eo quod inter raptorem et raptam est contractum matrimonium ibi, n. 4.
- Raptores** qui rapuerunt in certis personis puta quoniam aliqua ciuitas fuit spoliata submissa debent restituere pauperibus quocumque vel vbi cumque sint, in c. cum tu, nu. 4. et 14. de vsur. fo. 125. et seq.
- Rasura** paucarum literarum in loco non suspecto non reddit literas falsas, in c. si, n. 1. et 2. et 4. de crimi. fal. fo. 133.
- Rasura** instrumenti reddit ipsum suspectum licet fuerit insuper scriptum manu proprii notarii nisi adhibetur cautela: de qua, in c. cum venerabilis, nu. 8. de reli. domi. fo. 186.
- Rasura** in narratione facta et in nominibus possessionum an vitiet rescriptum, in c. ex literis, n. 4. de fide instrum. fo. 100.
- Ratificatio** non fit ab ignorante, in c. consuluit, n. 2. de conuer. conu. fo. 168.
- Ratificare** actum an quis dicatur eo ipso quod potest contradicere et non contra dicit, in c. si, n. 13. quod me. cau. fo. 149.
- Ratificatio** an et quoniam retrahatur ad actum nullum, in c. prudentiam, n. 19. de off. deleg. fo. 74.
- Ratificari** non potest rescriptum sine mandato impetratum, secus gesta per falsum procuratorem, in c. nonnulli, §. sunt alii, n. 4. de rescrip. fo. 75.
- Ratificari** non possunt per alium que sunt ipso iure nulla, ibi, n. 5.
- Ratihabitio** potest ferri absente illo qui actum gessit, in c. none bene, n. 5. de presum. fo. 117.
- Ratihabitio** non trahitur ad ea que non pendunt ex voluntate partis, in c. si, n. 24. de re iudi. fo. 49.
- Ratihabitio** an et quoniam confirmet actus precedentes vel delicta, in c. cum vos, nu. 6. de his que fi. a prela. fo. 67.
- Ratihabitio** an equiparetur mandato in delictis, in c. §. nu. 10. de conuer. infid. fo. 172.
- Ratihabitio** retrahitur etiam in maleficiis, in c. §. nu. 10. de ordi. cognitionum fo. 143.
- Ratihabitio** habet locum in spiritualibus, in c. a. quod sicut, §. super, nu. 10. de elec. fo. 148.
- Ratihabitio** in delictis que possunt per alium explicari equiparatur mandato ut est homicidium, secus si delicta non possunt per alium explicari ut vitia carnis, in c. mulieres, n. 8. de sen. excom. fo. 180.
- Ratu** habere an possim illud quod nomine meo gestum non est, in c. si aut tuis, nu. 8. de fimo. fo. 88.
- Ratio** licet non reperiat expressa in aliqua dispositione tamen illa coniecturari debet que potuit mouere iuristratorem, in c. si, nu. 16. de re iudic. folio 85.
- Ratio** quoniam alia non potest coniecturari in lege vel statuto est considerata ratio naturalis, in c. ex publico, nu. 8. de conuer. conu. fo. 197.
- Ratio** vbi cumque est expressa in aliqua dispositione debet illa dispositio restringi et ampliari ad lites rationis, in c. quoniam in insulis, nu. 3. de reg. fo. 157.
- Ratio** si non potest assignari nisi in lege illa habetur pro expressa, in c. nihil, nu. 9. de elec. fo. 168.
- Ratio** naturalis restringit generalem dispositionem legis in ipsa ratio non fit, in l. expressa, in c. proposuit, nu. 4. de appel. fo. 101.
- Ratio** naturalis potest allegari vbi deficit ius scriptum, in c. cum sint, nu. 4. de deci. fo. 148.
- Ratio** naturalis potest allegari vbi deficit lex, in c. in genesi, nu. 3. de elec. folio 179.
- Ratio** legis restringit et ampliat dispositionem etiam in odiosis, in c. §. nu. 8. de iura. calum. fo. 125.
- Ratio** an sit reddenda de omnibus rebus rescriptum, n. 4. de rescrip. fo. 47.
- Ratio** naturalis potest allegari ad decisiones causarum, in c. secundo requiruntur, nu. 8. de appel. fo. 116.
- Ratio** si non potest reddi nisi una illa habetur pro expressa, in c. cum inter vniuersas, nu. 8. de elec. fo. 135.
- Ratio** quoniam non potest reddi nisi una illa habetur pro expressa, in c. quoniam non nulli, nu. 2. de rescrip. fo. 89.
- Rationale** quid sit, in c. ex tuarum, nu. 6. de auto. et vsu pal. fo. 9.
- Recedi** non debet a proprio significato verborum in odiosis, in c. in lateranensi, nu. 7. de preben. fo. 46.
- Receptus** sub protectione pape non per hoc dicitur exemptus, in c. ex parte, el. §. nu. 1. de priui. fo. 157.
- Receptus** in canonicum non debet aliquid inuitus dare etiam minimum alius canonicis etiam si esset prandium stante de hoc consuetudine sed bene potest teneri ad dandum aliquod paramentum: vel quid simile dummodo non tendat in utilitatem canonicorum, in c. iacobus, nu. 2. de fimo. fo. 91.
- Receptus** in canonicum an et quoniam possit compelli aliquid dare vel conuentionem dum in utilitate aliorum canonicorum: vel in fauore cultus diuini ante vel post receptionem stante vel non de hoc consuetudine, ibi, nu. 3.
- Receptus** in canonicum debet habere prebendam ex qua possit vivere: et videtur quod canonicus potest quis esse: licet non sit beneficiatus de quo debet sibi postea provideri, et interim habet vocem in capitulo et facit omnia sicut alii, in c. relatum, nu. 1. et 2. et 3. de preben. fo. 25.
- Canonicus** potest esse quis in una ecclesia sine prebenda quoniam habet in alia ecclesia prebendam: imo non posset habere duas prebendas etiam ex dispensatione episcopi ibi, n. 5.
- Canonicus** si vnus fuit primo receptus a capitulo: alter postea a papa vterque sine prebenda: prebenda primo vacatura est danda secundo recepto quia a papa, ibi, nu. 7.
- Canonicus** receptus auctoritate capituli non potest excipere contra receptum auctoritate pape quod non fecerit mentionem de receptione sua: et sic surreptitio impetrasse, ibi.
- Recipere** aliquem in protectionem non preiudicat iuri aliorum, in c. accepimus, nu. 3. de priui. fo. 138.
- Recipiens** aliquem in protectionem non tenetur ipsum defendere si sibi moueatur guerra quoniam scilicet est iusta: secus si iniuste opponitur, ibi, nu. 4.
- Reclamans** dicitur qui voce et alio signo ostendit animi dissensionem, in c. veniens, el. §. n. 4. de spoli. fo. 6.
- Reconuentio** non habet locum coram arbitro nisi forte sit arbiter iuris, in c. cum dilectus, nu. 1. et 6. et 7. de arbi. fo. 171. et seq.
- Reconuentio** habet locum coram delegato nisi sit impetratus ex consensu partium, ibi, nu. 6.
- Reconuentio** an habeat locum contra pupillum, ibi, nu. 9.
- Reconuentio** non tribuit iurisdictionem, in c. ceterum, nu. 3. de iudi.
- Reconuentio** dicitur fieri coram illo iudice vbi est facta conuentio, in c. signifi



## Super Lectu. Banormitani.

- significauerunt. nu. 14. de iudi. fo. 47.
- 3 **Reconuentio** regulariter fit fin naturā cōuentionis. in. c. prudētia. n. 2. de nu. peti. fo. 102. Et vide in. c. seq. nu. 19.
- Reconuentio** pōt fieri super pluribus. licet cōuentio fit facta super vna tātum causa. ibi. n. 5.
- Reconuentio** an habeat oīa priuilegia que habet conuentio etiam quod illa sint concessa motu proprio. nu. 7. 8. 10.
- Reconuentio** an possit fieri corā delegato de actione orta post impetratum rescriptum. ibi. nu. 12.
- 2 **Reconuentio** habet locū corā iudice delegato. in. c. cum olim abbas. n. 11. de offi. deleg. fo. 97.
- 3 **Reconuentio** est secunda conuentio. in. rub. nu. 1. de nu. peti. fo. 99.
- Reconuentio** pōt fieri a reo coram eodem iudice delegato et cause ille terminabuntur vna sententia: qz an sit vna vel plures. in. c. j. nu. 1. 4. 7. 9. de inutu. peti. fo. 99.
- Et quid si iudex hoc non facit. ibi. nu. 11.
- Reconuentio** quare debet fieri coram illo iudice corā quo fit conuentio. ibi. nu. 2.
- Reconuentio** nec pōt fieri corā iudice ex consensu partium electo. ibi. nu. 3. 7. 33.
- Reconuentio** non pōt fieri corā arbitro electo a partibus. ibi.
- Sed reconuentio an possit fieri corā arbitro iuris. ibi. n. 33. 7. 39. fo. 102.
- Reconuentio** est fauorabilis. ibi.
- Reconuentio** an tribuat iurisdictionē alīs non habēt. ibi. nu. 4. 21. 23. 28. 7. 37. fo. 99. 7. 101. 7. seq.
- Reconuentio** an debeat fieri statim an quicūqz durante causa cōuentio. nis. ibi. nu. 12. fo. 99.
- Reconuentio** an habeat locum in causis summarijs et celeritatē exposcitibus. ibi. n. 17. 25. 7. 38. fo. 100. 7. 102.
- Reconuentio** an habeat locū in causa criminali. ibi. nu. 22. fo. 101.
- Reconuentio** si non pōt fieri corā iudice cōuentionis potest fieri corā iudice q fit cōpetens etiā durante primo iudicio. ibi. nu. 34. fo. 102.
- Reconuentio** de quo iure est et quomodo corā eodē iudice debet fieri. ibi. n. 27. fo. 101.
- Reconuentio** non operatur qd iudex inferior corā quo fit ipsa reconuentio possit cognoscere de causis arduis et pūdicialibus. in. d. c. j. nu. 30. de mutis peti. fo. 102.
- Reconuentio** tollit priuilegium persone et nō priuilegiū cause. ibi.
- Reconuentio** an habeat locū in cā appellationis. id est an appellās possit conueniri corā iudice ad quem. ibi. n. 31. fo. 102.
- Reconuentio** quo casu habet locū qn imploret officiū iudicis. ibi. n. 32.
- Reconuentio** pōt fieri tam corā ordinario q corā delegato nō tñ ad vnū determinatum articulum. ibi. n. 33. 7. 36.
- Reconuentio** nō fit corā iudice certi et determinati articuli. ibi. n. 36. 7. 39.
- Reconuentio** an habeat locū corā iudicibus alicuius artis. in. d. c. j. nu. 37. de mutis peti.
- 6 **Reconueniri** an possit clericus corā iudice seculari. remissive. in. ca. relationum. nu. 6. de iure patro. fo. 201.
- 3 **Reconuentio** et cōuentio an terminentur vna sententia: et quid si nō sunt terminate vna sententia. et an sententia lata super vno et nō super alio mādē executionē. in. c. j. nu. 14. de ordi. cog. fo. 144.
- 6 **Rectores** collectates ecclesias sunt excoīcati etiā finito officio. in. c. aduersus n. 3. de ininu. eccle. fo. 229.
- 3 **Rector** scholarium mero iure inspecto suā sententiā etiam actualiter exequi pōt in repeti. c. si quis cōtra clericū. n. 35. de fo. cōpe. fo. 56.
- 7 **Rector** ecclesie potest locare fructus ecclesie sue toto tēpore vite sue. in. c. querelā. n. 4. ne prela. vices suas. fo. 92.
- 6 **Rector** alicuius ecclesie dicitur tutor et administrator ipsius. et ideo censetur habere manus ius q canonici qui dicuntur habere prebendas vt inde viuant nō vt habeant administrationem. in. c. nouū genus. nu. 6. de decimis. fo. 144.
- 6 **Rector** studij pcedit epōs scholares: licet sint digniores quia nō sunt ibi tanqz epī sed tanqz scholares. in. c. postulas. nu. 8. de cōces. pb. fo. 63.
- 1 **Rectores** aliquorū collegiorū quā iurisdictionem habeāt. et a quibus debent eligi. in. c. j. nu. 12. de elec. fo. 118.
- 6 **Rector** ecclesie an habeat potestātē ordinandi vel instituendi aliquem in ecclesia quam ipse habet in titulum adeo quod post mortē rectoris taliter presentandi vel ordinati remaneāt in ecclesia. capit. postulas. nu. 5. de iure patro. fo. 198.
- Rector** ecclesie si intulauit in ea an vterius requirā p̄sentatio patro. ni. ibi. nu. 6.
- 2 **Rector** scholarium etiā clericus si fuerit electus ab vniuersitate scholarium laicorum nō habet iurisdictionem in clericos scholares. in. c. cum ab ecclesiarum. n. 6. de offi. ordi. fo. 112.
- Rector** scholarium clericorū an habeat iurisdictionem in ipsos. ibi. n. 7.
- 3 **Rector** alicuius collegij licet habeat iurisdictionem inter psonas ipsius collegij nihilominus nō aufert iurisdictionē ab ordinario etiā super eis de causis. in. c. ceterū. n. 7. de iudi. fo. 19.
- 6 **Rector** ecclesie leprosus remouet ab officio administrationis quo ad exercitium tñ. debet tamen ex redditibus ecclesie sustentari. in. c. tua nos. nu. 1. 7. 4. de cleri. egro. fo. 50.
- 6 **Rector** ecclesie solus habet tantā potestatem respectu alienationis vel alterius cōtractus quantā habet prelatus ecclesie collegiate. c. cū in. c. potuit. nu. 14. de loca. fo. 88.
- 6 **Rector** ecclesie si est leprosus dat ei coadiutor qui debet habere portionē de facultatibus ecclesie et datur per inferiorem a papa nisi sit ep̄s. nā tūc solus papa dat. in. c. de rectoribus. n. 1. 7. 2. de cle. egro. fo. 50.
- 6 **Rectores** ecclesiarū possunt cōpelli ad reparationem ecclesiarū de redditibus bñficij q supersunt: et vbi opus est de nouo facere nō aut tenent de redditibus patrimonialibus. in. c. de his. n. 1. 2. 3. 7. 4. de eccle. edi. fo. 220.
- 6 **Rector** ecclesie si pro facto proprio obligauit re ipsius ecclesie an teneat eius heres redimere. in. c. ex presentium. nu. 1. 3. 4. 7. 6. de pigno. fo. 93.
- Rector** ecclesie si passus est rem ecclesie describi tenetur de suo proprio satisfacere idē si potuit acquirere et nō quesuit. et idē est de tutore. ibi. n. 3.
- 4 **Rector** ecclesie non pōt se obligare ad soluendum censum vel ad augendum solitum. in. c. tua nos. el. j. n. 1. de iure iur. f. 136.
- 7 **Rector** alicuius ecclesie si fuerit impeditus aut tēporaliter aut perpetuo debet sibi adiungi vicarius ex prouisione et cōsensu ep̄i. aliqñ ipse rector propria auctoritate facit. in. c. qm̄. el. j. n. 1. ne prela. vices suas. fo. 92.
- 2 **Rector** ecclesie pōt expēsas quas fecit in reparationē ipsius repetere. et de ipsis ad libitum disponere. in. c. cum pro causa. nu. 1. de procu. fo. 142.
- 7 **Rector** alme sapientie none alīne mee vel cōsules mercatorū ciuitatis p̄crusij qui ibi p̄sunt an habeant iurisdictionē in scholares extra sapientie domū delinquentes. in. c. canonica. n. 2. de senten. excō. fo. 195.
- 4 **Rector** ecclesie potest cōpelli vt recipiat clericū. in. c. si. nu. 2. de p̄sum. folio. 123.
- 3 **Rector** alicuius collegij non potest vltra biennij cōfirmari. in. c. significauerunt. nu. 10. de iudi. fo. 46.
- 6 **Rector** ecclesie potest locare et vendere fructus ecclesie sue titulo penes ipsum remanente. in. c. preterea. n. 10. de iure patro. fo. 196.
- 1 **Rector** scholarium de cōsuetudine non requirit confirmationē. in. c. nihil. nu. 10. de elec. fo. 168.
- 6 **Rector** ecclesie cui debentur decime potest prohibere colono ne fructus colligat nisi presente ipso rectore vel eius nūcio. in. c. ex parte. nu. 6. de decimis. fo. 149.
- 2 **Recusatio** iudicis corā quo est pbanda. in. c. super q̄stionū s. quem vero. n. 2. 7. 3. de offi. dele. fo. 92.
- 3 **Recusationis** cause legitime que sint remissive in repeti. c. si quis cōtra clericū. n. 24. de foro compet. fo. 55.
- 7 **Redditus** siue fructus eccle possunt cēdi alteri sub annua pensione et etiā obuentiones eccle cū moderamī ne. in. c. quereleam. n. 1. 7. 9. ne prela. vices suas. fo. 92.
- 5 **Redditus** ecclesie sunt cōes ep̄o et capitulo. in. c. de quarta. nu. 6. de p̄scrip. fo. 23.
- 6 **Redditus** vel legata ad fabricā non debent conuerti ad ornamenta ecclesie. in. c. de his. nu. 2. de te testa. fo. 130.
- 6 **Redditus** ecclesie p̄sumuntur tot quot sufficient duobus et dicens contrarium habebit probare. in. c. vt quisqz. nu. 1. de vita et bone. cle. fo. 51.
- Redditus** ecclesie vel prebendarū si augmentantur an augmētent prebē de vel numerus earum. in. c. j. n. 5. de insti. fo. 51.
- 3 **Redditus** ep̄atuū nō omnes integri debentur prelatis. in. c. cū ex officij. nu. 10. de p̄scrip. fo. 37.
- 1 **Redditus** exerescentes ecclesie debēt deputari pro canonicis nouiter receptis vel ex eis fiant noue prebēde vel cōuertantur in vtilitatem ecclesie. in. c. cum. 22. nu. 8. de consti. fo. 27.
- 3 **Reductio** ad bonū virū corā quo iudice peti. in. c. cū fit generale. n. 11. de fo. cōpe. fo. 65.
- 4 **Reductione** pēdente ad arbitriū boni viri impeditur executio arbitramenti. in. c. quinquauallis. n. 41. de iure iur. fo. 150.
- Reductio** ad quē iudicem fit. ibi. nu. 38. 7. 39. fo. 149.
- Reductioni** ad arbitriū boni viri an partes possint per pactū renūtiare ibi. nu. 32. fo. 148.
- Reductio** ad arbitriū boni viri pro quanta lesione detur. ibi. nume. 33. folio. 149.
- Reductionem** ad arbitriū boni viri petens succumbit an incidat in penam compromissi. ibi. nu. 34.
- Reduccus** ad arbitriū boni viri si p parte succubat et pro parte obtrineat. an incidat in penam totā an excusetur. ibi. nu. 31.
- Reductio** ad decē si petitur et iudex reductionis sententiauerit in quinqz si non vult soluere quinqz an incidat in penā cōpromissi. ibi. nu. 36.
- 2 **Registrum** pape dat fidē si priuilegiū per papā concessum est falsum. in. c. tum ex literis. nu. 8. de restitu. in integ. fo. 159.
- 1 **Regnum** cui est deferēdū si nō reperit aliqs de domo regia. in. c. venerabilē. nu. 16. de elec. fo. 156.
- 6 **Regulares** dicitur illi qui prostent tria substantialia regule et religionis. videlicet paupertatē. castitatē et obedientiā. in. rub. n. 1. de reg. fo. 155.
- Regulares** quicquid acquirūt est monasterij et nil sibi appropriant. in. c. ad nostrā audientiam. nu. 2. 7. 5. de cōfir. vii. vel inuti. fo. 141.



# Repertorium singularium materiarum

- Regularis** licet possit esse canonicus ecclesie cathedralis: tñ canonicus ecclesie secularis non esse pōt. ibi. nu. 4.  
**Regularis** remotus ab aliqua dignitate sine causa, an habeat aliquod remediū remissive. ibi. nu. 12.
- 7 **Regularis** dimittens habitum incidit in excoicationem. in. c. si. n. 2. de a post. fo. 106.  
**Regularis** intrans aliud monasterium licet sit magis largum non dicit apostatare. ibi. nu. 4.  
**Regula** dolo facis petere qđ restitutus. es in qbus casibus habet locum. in. c. in literis. n. 7. 10. 27. de resti. spo. fo. 179. 2 seq.
- 3 **Regula** semper fallit vbi equitas suadet. in. c. intelleximus. nume. 5. de iudi. fo. 23.
- 7 **Regula** magistrorum approbata debet etiam a iure approbari. in. c. fin. nu. 2. de consan. 2 affi. fo. 34.
- 6 **Regula** antiqua alicuius religionis pōt reformari per maiorem partē in uita minore licet reformet in modū strictiorem 2 respicit omnes vt singulos. in. c. super eo. nu. 6. de regu. fo. 159.  
**Regula** strictiorē intrare volenti sufficit petere licentiam a superiore licet non obtineat. in. c. quā sit. nu. 4. de iude. fo. 87.
- 3 **Regula** actore non probante reus absoluitur quomodo intelligatur. in. c. prout. n. 23. de dolo 2 contu. fo. 199. 2 vide in. c. seq. n. 17.
- 2 **Regula** posita per aliquem canonem nō est restringenda per ius civile. in. c. i. n. 12. de resti. in. fo. 154.
- 4 **Regula** cui datus actionem 2c. 2 regula dolo facis 2c. an profit ei qui iussit soluere vsuras. in. c. debitor. n. 4. de iureiur. fo. 131.
- 6 **Regula** aliqñ reperitur sine exceptione. in. c. l3. n. 5. de reg. fo. 163.
- 6 **Regulas** nouas inuenientes 2 excentes peccant mortaliter nisi cōfirmentur a Romano pontifice, 2 hoc qđ tanta diuersitas religionum inducit scādalum infidelibus. in. c. deus qui. n. 1. de vita 2 honesta. cle. fo. 6.
- 2 **Regula** ista cuius est ligare illius est soluere, non semper est vera. Anto. de but. in. c. inter corporalia. nu. 4. de transla. prela. fo. 17.
- 6 **Regula** an 2 qñ obliget ad peccatū ipsam non seruantem. in. c. relatum. nu. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 4 **Relatio** nātū pōt fieri notario vel iudici etiā sedenti pro tribunali. in. c. qm. nu. 12. de proba. fo. 17.
- 3 **Relatium** quis vel qui restringit. in. c. nouit ille. n. 13. de iudi. fo. 33.
- 6 **Relatium** quis vel qui restringit precedentia. in. c. de cetero. n. 4. de cle. non residen. fo. 19.
- 6 **Relicta** ad certos pios vsus si in illos non pñt cōuerti cōuertūtur in alios. i. c. tua nobis. n. 7. de testa. fo. 126.
- 6 **Relictū** omne quod fit pro aia dicit ad pias causas etiam si fiat cōsan. guineo pauperi, secus si diuiti, l3 dicat p aia. in. rub. n. 9. de test. fo. 110.
- 6 **Relictum** factū epō ab extraneo videt factū cōtēplatione ecclesie. in. c. pastoralis. n. 3. de his que fiunt a prela. fo. 70.
- 6 **Relictū** factum amico sub noīe dignitatis cēsetur factū intuitu persone. in. c. requisisti. n. 24. 2. 25. de testa. fo. 123.  
**Relictū** factū ciuibz alicuius ciuitatis cēset factū ip si ciuitati. ibi. n. 27.
- 6 **Relictū** factū religioso cū cōditione vt nō querat monasterio an valeat. in. c. monachi. n. 8. de statu mona. fo. 179.
- 7 **Relicta** per testatorem si nō sufficiunt ad vsu destinatum per testatorem nō fiunt caduca, sed in alios similes vsus destinantur nec per hoc fiunt caduca. in. c. nos quidē. n. 6. 2. 14. de testa. fo. 111.  
**Relicta** ad pias causas debentur integra etiam cū fructibus medij temporis si tempus fuit appositum in fauorem pie cause. ibi. nu. 7.
- 6 **Relictū** factū pauperibus sub cōmemoratione alicuius loci in quo habitāt cēset factū illi loco: alias secus. in. c. officij. n. 7. de testa. fo. 122.  
**Relictū** factū vel donatio epō an cēseat factū cōtēplatione persone. vel ecclesie, 2 qđ de relictis factis alijs clericis inferioribus. in. c. requisisti. n. 1. 2. 3. 4. 7. 23. 24. 2. 26. de testa. fo. 122. 2 seq.
- Relictū** factū illi qui nō pōt propriū possidere cēset factū ecclesie. ibi. nu. 12.  
**Relictū** factū vni canonico vel alteri administrationem non habenti cēset factū persone nisi ex coniecturis probe contrariū. ibi. nu. 13. 2. 27.
- 6 **Religiosi** qui habent ius patronatū in aliqua ecclesia nihil aliud habent plus qđ si forēt laici nisi quod habet custodiam ecclesie vacantis 2 erigunt rationem de fructibus ecclesie. in. c. de monachis. n. 6. de preben. fo. 27.
- 7 **Religiosi** tenentur ad decimas soluendas. in. c. si de terra. nu. 2. de priuileg. fo. 152.
- 4 **Religiosi** possunt esse procuratores in causis ecclesiarum suarū. in. c. in super. nu. 1. de testi. fo. 37.
- 6 **Religiosus** sine causa dispensatus ad latiorē regulā nō est tutus in foro a nime. in. c. nō est. nu. 9. de voto 2 voti redemp. fo. 175.  
**Religiosus** qui est dispensatus sine causa ad aliquā ecclesiam curatā vt ei prefit, non vt ei profit, peccat mortaliter. ibi.
- 2 **Religiosus** an 2 qñ possit transire ad strictiorē religionē. Anto. in. c. intelleximus. n. 1. de eta. 2 quali. fo. 47.  
**Religiosus** trāsens ad strictiorem ordinem an possit postea ad primum reuerti. ibi. n. 2.
- 4 **Religiosi** appellātes a precepto superioris nō euadūt notaz trāsgressiōis obedientie. in. c. breui sciscitatus. n. 2. de iureiur. fo. 140.
- 6 **Religiosi** exētes claustrū ēt non cā audiēdi scientias pñbitas incurrun penā. c. nō magno. ne cle. vel mo. in. d. c. nō magno. n. 8. fo. 81.
- 7 **Religiosis** non licet ire ad predicandū infidelibus sine licentia. in. c. quā sit. nu. 3. de iude. fo. 97.
- 6 **Religiosus** qui est in studio nō obligat monasterium nisi in his que cōtrahit ob studiū necessitatem in alijs nō est respectu peculij si qđ bz. in. c. qđ quibzdam. nu. 3. de fidelit. fo. 99.
- 3 **Religiosi** non dicuntur isti qui sunt de tertio ordine sancti Frācis. in. c. causam que. el. i. nu. 2. de iud. fo. 24.
- 2 **Religiosi** si inducant aliquē ad ingrediendum monasterium vt lucent bona valet professio, sed bona nō acquirunt monasterio. in. c. preterea. n. 5. de offi. deleg. fo. 74.
- 7 **Religiosus** habere pōt administrationē bonorū iure sibi delatā sed nō ex pacto. in. c. si. nu. 7. de condi. app. fo. 20.
- 2 **Religiosus** qui trāsuit ad aliud monasterium an aliquid retineat de primo. Anto. in. c. ex transmissa. nu. 6. de renun. fo. 22.
- 7 **Religiosi** regulares an 2 quo casu possint facere elemosinā. in. c. si quis. nu. 3. de fur. fo. 121.
- 2 **Religiosus** vnde cūq aliquid acquirat: acquirit monasterio. in. c. quāto. nu. 7. de offi. ordi. fo. 114.
- 3 **Religiosus** pōt ingredi strictiorem regulam si vult. in. c. olim. el. i. nu. 3. de resti. spolia. fo. 179.
- 6 **Religiosus** pōt intrare religionem strictiorē petita prius licentia, licet nō obtēta, 2 licet monasteriū in quo stat sit priuilegiatū ne de illo ad aliud etiā strictius transeat. in. c. licet. nu. 1. 9. 2. 10. de regu. fo. 162.  
**Religioso** ad hoc qđ possit transire ad aliam religionē requirunt tria. ibi. nu. 2. 3. 7. 12.
- 5 **Religiosus** an 2 qñ possit constituere procuratōrē noīe pprio 2 qñ ipse potest cōstitui. in. c. cū. 3. 2. 2. 24. 2. 29. de re iudi. fo. 77.  
**Religiosus** accusans proprium prelatum debet habere expensas a monasterio. ibi. nu. 25.  
**Religiosus** vbi cūq habet legitimā personā standi in iudicio oīa pñt actiue 2 passiue concipi in personā suam. ibi. n. 26.
- 2 **Religiosi** qui inducūt aliquē ad intrandū religionē propter bona tpalia debēt illis priuari. in. c. cū dilectus. n. 12. qđ met. cā. fo. 152.
- 6 **Religiosus** verus 2 professus potest aliquo casu habitare cū vxore 2 tenetur sibi reddere debitū, 2 hoc qñ ante ingressum habebat vxorez que ignorauit hñd ingressum. in. c. vxoratus. nu. 8. de conuer. conu. fo. 168.
- 6 **Religiosus** pōt transire ad aliā religionē strictiorē: als secus: an autem requiratur licētia superioris. in. c. sane. nu. 1. 2. 3. 4. 7. 8. de reg. fo. 159.
- 6 **Religiosus** non potest se transire ad regulā arctiorem sine superioris auctoritate. in. c. recolentes. nu. 2. de statu mona. fo. 80.  
**Religiosus** recedēs a monasterio an debeat re habere id quod contulit. ibidem. numero. 3.
- 2 **Religiosus** transiens ad aliā religionem est penitus separatus a prima etiā intra tps pbatōis in secūda. in. c. ex trāsmissa. nu. 9. de renū. fo. 11.  
**Religiosus** transiens ad aliam religionē an retineat aliquid de primo monasterio. ibi. nu. 10.
- 6 **Religiosus** an possit prefici hospitali vel collegio leprosorū. in. c. cuz dicat. nu. 7. de eccle. edifi. fo. 219.
- 6 **Religiosus** grauius puniū delinquēdo qđ laic⁹ qñ facit ex contemptu: alias secus. in. c. sed nec. nu. 3. ne cle. vel mona. fo. 237.
- 2 **Religiosus** transiens ad aliam religionem an debeat petere licentiam a superiore. in. c. admonet. nu. 4. 7. 2. 10. de renun. fo. 11.
- 6 **Religiosus** debet pñteri tria: castitatē paupertatē: 2 obedientiam. in. c. cum ad monasterium. nu. 7. de sta. mon. fo. 181.
- 6 **Religiosi** studentes in scientijs pñbitis: 2 ante duos mēses si cōuertūt se ad theologiam: non autem reuertuntur ad claustrum cuitant penas. c. super specula. ne cle. vel mona. ibi. nu. 9. fo. 242.  
**Religiosi** audientes scientias prohibitas in claustro an incurrant penas. d. c. super specula. ibi. nu. 13.  
**Religiosi** audiētes scientias prohibitas semel vel bis causa honorandi amicū nō incidūt in penas nisi frequēter audirent. ibi. nu. 4. 2. 15.  
**Religiosi** an prohibeātur legere leges civiles vel pbificā. ibi. nu. 16.
- 6 **Religiosus** professus vel constitutus in sacris relinquēs habitum dicitur apostatare. in. c. tue. nu. 3. de apost. fo. 44.  
**Religiosi** professi vel constituti in sacris qui dimiserūt habitū possunt precise compelli ad reassumēdū habitum. idem in clericis in minoribus beneficiatis: si vero non sint beneficiati causatine tantum compelluntur. ibidem. numero. 4.
- 7 **Religiosi** non tenentur obedire epō precipienti aliquid contra eorū regulam a sede apostolica approbatā. in. c. nimis. nu. 1. de exco. pla. fo. 148.  
**Religiosi** a quibus grauaminibus sint exempti. ibi. nu. 4.  
**Et vide in. c. seq. in ter.**  
**Religiosi** non possunt administrare tēporalia etiam ex confirmatione pape: qđ cēsentur aut surreptitia aut nulla 2 si cōfirmanē ex certa sciētia pape nō poterūt remoueri: in alijs vero remanēt sub obediētia superioris. 2 qñ in. c. ad nostrā audiētiā. nu. 1. 2. 4. de cōfir. vti. vel inuti. fo. 14. 2 seq.
- Religiosi**



## Super Lectu. Banormitani.

- Religiosi in absentia prelati possunt conveniri, & maxime si sunt in studio, in c. cum dilecta, nu. 13. de rescrip. fo. 67.
- Religiosus eius a monasterio potest petere se restitui in monasterium. ibi. nu. 13.
- Religiosus qui p[ro]fite[re] sub conditione ut possit retinere bona sua intelligitur quo ad v[er]um fructu[m]. in c. monachi. n. 7. de sta mona. fo. 179.
- Religiosus factus quis per metu[m] potest quicunque recedere & talis metu[m] facit actu ipso iure nullum. in c. nullus. n. 1. de reg. fo. 155.
- Religiosi an & quo casu debeant observare o[mn]ia in regula co[n]tenta sub p[re]cepto peccati mortalis. in c. relatu[m]. n. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.
- Religiosi qui dicantur & quibus modis capiantur. in rubr. n. 3. de relig. folio. 155.
- Religiosi pro subsidio terre sancte possunt vouere sine consensu eoru[m] abbas vel superioris. in c. ex multa. n. 8. de voto & voti red[em]ptio. fo. 178.
- Religiosi an impediunt p[ro]moveri ad sacros ordines ex sola prohibitione superioris alia causa non appareat. in c. ex tue. nu. 6. de simo. fo. 82.
- Religiosi non impediunt exequi sacros ordines suspectos ex sola prohibitione alia causa non apparente. ibi. nu. 7.
- Religiosi peccant qui p[ro]pter abstinentiam detrahunt necessaria corpori & plus debito corpus macerant. in c. non est. n. 6. de reg. fo. 158.
- Religiosus si convenit ex eo quod ipse fecerit ante ingressum potest monasterium esse eo invito opponere exceptiones in c. veniens. n. 5. de quer. p[ro]p[ri]u[m]. f. 170.
- Religiosus si convenitur ex gestis ante religionis ingressum poterit iudicium fundari in persona sua. ibi. nu. 6.
- Religiosus chirurgicus si pietatis causa chirurgiam exerceverit ex qua mors secuta est irregularitas non evadit. in c. tua nos. n. 1. de homi. fo. 112.
- Religiosi p[re]fati non p[oss]unt audire leges nec p[ro]physica si audierint debent intra duos menses reverti sub exco[m]municationis pena, nec possunt p[ro]moveri sine pape licentia, & quid de alijs scientijs. in c. non magno. nu. 1. & 6. ne clerici. vel mona. fo. 236.
- Religiosi vel regulares dicuntur proprie illi qui profitentur tria substantia regule. ibi. n. 2.
- Religiosus vel monachus potest de monasterio extrahi ut efficiat cubicula rius alicuius ep[iscop]i vel quod subeat onus alios docendi. in c. clerici. n. 10. de vita & bone. cle. fo. 8.
- Religio nova est prohibita quod constituat etiam quod sit pia vel religiosa citra voluntatem solius pape. in c. si. n. 1. & 2. & 3. de relig. domi. fo. 187.
- Religiosus potest promoveri ad vicariatum alicuius ep[iscop]i. in c. si. nu. 4. de clerici. egrotan. fo. 51.
- Religiosi non peccant ius suum p[ro]sequendo in iudicio si sit honestum ut si iudicium constituat. in c. q[ui]. nu. 1. de p[re]scrip. fo. 22.
- Religiosus p[re]fatus in vno monasterio si postea ingrediat aliud oportet quod iterum ibi p[ro]fiteatur in c. abbate. nu. 5. de ver. sig. fo. 202.
- Religio appellatur ordo. in c. ex literaru[m]. n. 2. qui cle. vel vo. fo. 21.
- Relinquendo** ecclesie aliquid respectu sepulture an possit apponi conditio ut dicat certum officium. remissive. in c. filius noster. n. 2. de testa. fo. 113.
- Reliquie** si tollantur ex aliqua ecclesia non p[ro] hoc ecclesia execratur nisi sint reliquie que sunt in tabula altaris quo casu altare execratur. in c. quecu[m]q[ue]. n. 1. de iure patro. fo. 189.
- Reliquie de nono inuente non debent venerari in publico sine licentia sedis apostolicę. in c. ex eo. n. 1. de reliq. & vene. san. fo. 217.
- Remedium** extraordinarium est stat quod co[m]petit ordinariu[m] nisi si extraordinarium sit pinguius. in c. cu[m] dilecti. nu. 5. de emp. & vendi. fo. 83.
- Remedium ordinariu[m] non semper tollit remedium extraordinarium. in c. cu[m] ex literis. nu. 18. de resti. in integ. fo. 190.
- Remedium. l. is a quo. ff. de rei vendi. habet locum in spiritualibus. in c. veniens. n. 7. de testi. fo. 72.
- Remedium canonis reintegranda datur contra quolibet possessorem etiam non vitiosum reru[m] ecclesiasticaru[m] vel clericoru[m] vel etiam laicoru[m] s[ed] vna op[er]e. in c. cu[m] ad sedem. nu. 26. & 27. de resti. spo. fo. 87.
- Remedium. l. si quis in t[er]ra. C. v[er]o vi. an habeat locum quod ecclesia vel p[re]latus co[m]mittit aliquam violenciam. in c. cu[m] liberu[m]. nu. 3. de sepul. fo. 135.
- Remedium quod creditores co[m]pellunt remittere iuramentum an sit subsidia riu[m]. in c. j. n. 7. de iureiur. fo. 127.
- Remedium canonis reintegranda datur etiam contra bona fide possidentem probata antiquiori possessione aduersarij. in c. si diligenti. n. 17. de p[re]scrip. fo. 39.
- Remedium ordinariu[m] an & quoniam concurrat cu[m] extraordinario. in c. ex parte. nu. 9. de rescrip. fo. 53.
- Remedia prodita contra illu[m] qui non mittit aliquid in possessione s[ed] in mandatum iudicis. in c. tue fraternitatis. numero. 5. vt lit. non contestata. folio. 111.
- Remedium attentati non solum datur contra spoliante[m]. sed etiam contra illum qui successerit spolianti. in c. bone memorie. nu. 6. & 7. de appella. fo. 118.
- Remedium. c. significavit. de testi. an co[m]petat reo vel actori & qualiter p[ro]cedat. in c. significavit. nu. 4. fo. 76.
- Remedium equum extraordinariu[m] non tollit per aliud. ibi. nu. 6.
- Remissio** pensionis fit propter sterilitatem grauem sine culpa coloni contingente nisi possit fieri co[m]pensatio cu[m] vberitate precedentis vel sequentis anni. in c. propter. nume. 1. & 3. de locato. fo. 87.
- Remissio propter sterilitatem non fit in co[n]tractu emphyteutico. in c. p[ro]pter. nu. 3. de loca. fo. 87.
- Quid est dictu[m] illud quod dici solet quod fit remissio pene & culpe vigore quarunda[m] indulgentiaru[m]. in c. ad liberandu[m]. n. 2. de iude. fo. 99.
- Remissio in criminalibus ad locum delicti valet maxime quo ad executionem. in c. pastoralis. n. 7. de offi. deleg. fo. 94.
- Remissio cause ad superiorem priuat remittentem potestate ipsam ulterius cognoscendi nisi ipsam de voluntate partium reassumat. in c. licet. nu. 3. de offi. lega. fo. 107.
- Remissio non debet fieri ad iudicem suspectum ut cognoscat. sed bene ut ita faciat. in c. ab exco[m]municato. n. 14. de rescrip. fo. 88.
- Remittere an sit dare. in c. veniens ad nos. nu. 6. de testi. fo. 45.
- Remittere & dare idem est. in c. ex insinuatione. nu. 5. de iure pa. fo. 194.
- Remittere est dare. in c. per tuas. nu. 7. de simo. fo. 89.
- Remoti qui dicantur si in aliqua dispositione fit mentio de remotis. in c. nihil. nu. 8. de elec. fo. 167.
- Renuntiatio** & iuramentum in dubio restringitur ad ius co[m]petens tempore renuntiationis. in c. cu[m] inter. n. 3. de renun. fo. 10.
- Renuntiatio beneficij non potest fieri sine licentia superioris. sed bene p[ro]p[ter] ea de non mouendo questionem super illo. in c. audita. nu. 3. de resti. spo. lia. fo. 167.
- Renuntiatio beneficij in cuius manibus debet fieri. in c. ex insinuatione. nu. 3. de simo. fo. 83.
- Renuntiatio simplex attestationu[m] habetur pro publicatione. in c. constitutis. nu. 4. de testi. fo. 80.
- Renuntiatio beneficij quomodo probabitur quod fuerit sponte facta. in c. super hoc. n. 29. & 38. de renun. fo. 14.
- Renuntiatio beneficij facta in manibus alterius quam p[re]latis sui p[re]iudicat renuntianti. sed non p[re]lato. ibi. n. 4. fo. 15.
- Renuntiatio non facta in presentia partis tam in reali quam in personali an p[ro]iudicet. ibi. n. 39. in fi. & nu. 49.
- Renuntiatio quod presumatur facta quo ad ius reale vel personale. ibi. n. 42. & nu. 30.
- Renuntiatio super iure futuro non valet nisi fiat in presentia iudicis vel partis. in c. ex multiplici. n. 7. de deci. fo. 144.
- Renuntiatio simpliciter facta non extendit ad futura nisi hoc caueatur in renuntiatione. ibi.
- Renuntiatio beneficij non valet sine licentia superioris sed literis ad beneficia potest ad libitum renuntiare. in c. ad audientiam. n. 3. & 7. de rescrip. fo. 78.
- Renuntiatio siue iuramentu[m] respiciens aliquam rem intelligit s[ed] terminos in quibus tunc huiusmodi res reperitur. Anto. in c. q[ui]. n. 1. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. de renun. fo. 21.
- Renuntiatio iurium an extendat ad futura. ibi. n. 11.
- Renuntiatio non extenditur ad causas vel res que non erant t[em]p[or]e renuntiationis nisi sit facta metuo de futuris. in c. si. n. 12. de ferijs. fo. 140.
- Renuntiatio beneficij siue litis super beneficio per pecuniam facta an sit simoniaca. in c. cu[m] pridem. n. 1. de pac. fo. 132. & nu. 8. & 9. fo. 133.
- Renunciatio liti videtur renuntiare omni iuri sibi co[m]petenti in illa causa. ibi. nu. 2.
- Renuntiatio beneficij facta in manibus illius qui non potest recipere non valet. ibi. nu. 3.
- Renuntiare liti an possit p[re]latus quod est lis in causa ecclesie. ibi. n. 4.
- Renuntians liti potest cogi ad resignandu[m] instrumenta ad causam illam facienda. ibi. nu. 5.
- Renuntiatio facta de omni iure quod quis habet vel habere sperat super aliqua re an trabat ad ius postea supueniens in c. cu[m] inter. nu. 12. de renun. fol. 10.
- Renuntiatio cu[m] iuramento facta de beneficio occasione iuris in posterum sibi querendi an indistincte sibi p[re]iudicet. ibi. n. 13.
- Renuntians beneficio suo non potest illud repetere nec tacite nec expresse. in c. ex transmissa. nu. 1. & 8. co. ti.
- Renuntiatio exceptionis simulationis vel fictionis non valet. in c. cu[m] co[n]tingat. nu. 19. de iureiur. fo. 158.
- Renunciatio p[ri]uilegij inducti propter fragilitatem persone non valet. ibi. nu. 20.
- Renuntiatio beneficij cum aliquo pacto dicitur simoniaca aliter est licita. in c. dilecto. n. 3. de p[re]ben. fo. 34.
- Renuntiatio generalis non firmat iuramento quod respectu non expressorum non cadit consensus. in c. unico. n. 19. de co[m]mo. fo. 80.
- Renuntiatio beneficij facta in manibus laici non tenet: tamen renuntians est beneficium priuandus nisi fuisset metu facta. Anto. in c. quod in dubijs. n. 1. & 2. de renun. fo. 27.
- Renuntiatio beneficij non facta in manu superioris tenet in p[re]iudicium renuntiantis sed non superioris. ibi. nu. 3. & 8.
- Renuntiatio beneficij acquirendi quomodo fiat. ibi. n. 4.
- Renuntiatio beneficij an requirat consensum solius p[re]latis an etiam casu



# Repertorium singularium materiarum

- pituli ibi. nume. 5.  
 Renuntiare an quis possit beneficio sine consensu presentatis vel eligē-  
 tis. ibi. nu. 6.  
 Renuntiatio an possit fieri cum consensu capituli sede vacante. ibidem.  
 numero. 7. fo. 27.  
 2 Renuntiatio facta in mortis articulo an valeat. Ant. in. c. lecte. nu. 2. de  
 renun. fo. 33.  
 Renuntiatio facta per suasionem alterius fraudulenter suadentis an va-  
 leat. ibi. nu. 3.  
 Renuntiatio sine cessio an possit fieri in manibus legati. Anto. in. c. fi.  
 nume. 4. eo. titu. fo. 34.  
 Renuntiatio facta in manibus inferioris. an possit ratificari per super-  
 iorem. ibidem.  
 2 Renuntiatio beneficii facta cum iuramento vel sine: obstat clerico illud  
 repetenti. in. c. super hoc. nu. 7. de renun. fo. 13.  
 Renuntiatio beneficii non presumitur sponte facta. ibi. nu. 11. 7. 13.  
 Renuntiatio facta absente parte an noceat quo ad pendendum dñum:  
 vel possessionem vel ius reale vel personale. Anto. in. c. veniens. numi. 6.  
 7. de renuntia. fo. 32.  
 Renuntiatio facta liti an intelligatur tam de iure quesito q̃ querendo.  
 ibi. nume. 6.  
 7 Renuntiatio beneficii non potest fieri in manibus illius qui habet ius  
 instituendi in eo de iure speciali. in. c. cum ex iniuncto. nume. 6. de bere.  
 folio. 102.  
 5 Renuntiatio beneficii facta sine consensu superioris an valeat adeo quod  
 superior non possit reuocare vel quod renuntians non possit se retrahere.  
 in. c. quod dei. nu. 4. de sta. mona. fo. 180.  
 5 Renuntiatio beneficii facta ut cōferat alicui ex cōsanguineis paciscentius  
 tanq̃ simoniaca non valet. in. c. cū vniuersorū. nu. 5. de re. permu. fo. 91.  
 2 Renuntiatio beneficii non debet nec potest fieri hoc pacto ut cōferat certe  
 persone. in. c. ex parte. el. j. nu. 4. de offi. deleg. fo. 77.  
 3 Renuntiatio in causa sit a parte: conclusio vero in causa sit a iudice. in. c.  
 pastoralis. nu. 8. de cau. pos. 7. proprie. fo. 158.  
 4 Renuntiatio et publicatio attestatiōnū non excludit probationē fiendā  
 per instrumentū et allegatiōē. in. c. licet. nu. 18. de proba. fo. 22.  
 3 Renuntiatio beneficii ad hoc ut prejudicet renuntiati oportet qd fiat in  
 iudicio vel in manibus superioris. in. c. h. nu. 10. de resti. sp. fo. 166.  
 Renuntiatio beneficii facta minus legitime intantum est inualida qd  
 non potest eam superior ratificare. ibi.  
 Renuntiatio beneficii facta post spoliatiōē presumit sponte facta si ante  
 spoliatiōē constituit procuratorem ad restituendum. ibi. nu. 11.  
 2 Renuntiatio beneficii metu facta an teneat. in. c. h. nu. 9. quod met. cau.  
 fo. 150. Et vide in. c. ad aures. nu. 2. 7. 8. eo. titu. fo. 151.  
 7 Renuntiarī nō potest rel quam quis ignorat. in. c. vnico. nu. 3. de cle. per  
 sal. prom. fo. 143.  
 2 Renuntiare an possint beneficio sine licentia superioris omnes illi qui  
 propter aliquod crimen patiuntur aliquē defectum in titulo beneficii  
 Anto. in. c. nīq̃ in prin. nu. 5. de renun. fo. 28.  
 6 Renuntiare beneficio suo clericus nō pōt neq̃ tacite nec expresse sine licē-  
 tia sui superioris. in. c. ex ore sedētis. nu. 10. de his q̃ fi. a ma. par. ca. fo. 72.  
 5 Renuntiare iuri introducto in odium alterius nemo potest. in. rub. nu.  
 7. de prescrip. fo. 21.  
 2 Renuntiare beneficio nō potest quis nisi in manu sui prelati. in. c. ad  
 monet. nu. 13. 4. 8. 14. de renun. fo. 11.  
 4 Renuntians beneficio per metū non indiget alia collatiōe. in. c. si vero.  
 nu. 1. de iureiur. fo. 132.  
 3 Renuntians iuri suo super vno articulo cause nō videtur in alijs renun-  
 tiare. in. repeti. c. si quid contra clericum. nu. 29. de fo. compe. fo. 56.  
 5 Renuntiarī nō potest quin sententia transeat in rem iudicatam. in. c. se-  
 pe contingit. nu. 10. de appel. fo. 113.  
 2 Renuntians literis nō censetur renuntiare iuri per ipsas quesito. Ant.  
 in. c. sane. nu. 1. 2. 3. de renun. fo. 27.  
 3 Renuntiare an quis possit fauori publico principaliter vel secundo.  
 in. c. si diligenti. nu. 4. de fo. compe. fo. 73.  
 Renuntiare an et quando quis possit fauori suo. ibi. nu. 7.  
 Renuntiarī potest velleiano: secus macedoniano. ibi. nu. 9. 7. 11.  
 Renuntiatio velleiani an valeat etiā qd mulier sit certiorata de tali fauo-  
 re. ibi. nu. 9.  
 2 Renuntias spōte electioni de se facte super ea nō auditur vltius Anto.  
 to. in. c. in presentia. nu. 1. de renun. fo. 25.  
 5 Renuntiarī non potest appellationi a diffinitiva sine consensu appel-  
 lati. secus ab interlocutoria et de ratione. in. c. accepta. nu. 4. de appella.  
 folio. 106.  
 7 Renuntiare an quis possit privilegio suo in. c. si de terra. nu. 5. de priuile-  
 legi. fo. 152.  
 11 Renuntians liti et cause vel liti et iuri nō venit ius futurū. et qd si simpli-  
 citer renuntiat liti. in. c. dudum. el. h. nu. 17. de elec. fo. 177.  
 4 Renuntiat non solum per conclusionē probationibus s̃ etiā allega-  
 tionibus. in. c. cum dilectus. nu. 8. de fide instru. fo. 106.  
 5 Renuntiarī censetur iuri suo qui spōte breviorē dilationē recipit q̃  
 a iure disponatur. in. c. quod ad cōsultationē. nu. 9. de re iudi. fo. 64.  
 3 Renuntiare an sit donare. in. c. j. nu. 28. et lite non contest. fol. 180.  
 3 Renuntiare in causa est qñ partes renuntiat p̃bationibus facti. in. c. pas-  
 toralis. nu. 7. de cau. pos. 7. proprie. fo. 158.  
 3 Renuntias iuri suo super articulo cause nō videtur in alijs renuntiare.  
 in. c. si quis contra. nu. 24.  
 3 Renuntiare quis nō potest fauori sibi ad alteri indiuidue cōcesso. in. c.  
 fi. nu. 6. de ser̃is. fo. 140.  
 2 Renuntias beneficio potest adducere testes q̃ coacte renuntiauit: aliter  
 vero nō pōt p̃bare q̃ sponte renuntiauit. in. c. sup hoc. nu. 1. 7. 2. de renū.  
 fo. 17. 7. nu. 14. 23. 24. 7. 38. fo. 13. 7. nu. 15. fo. 16.  
 Renuntians rei sue tacite vel expresse illā amplius repetere non potest.  
 Anto. in. c. ex trāmissa. nu. 1. de renun. fo. 21.  
 6 Renuntians fauori suo cū iuramento non oportet q̃ certiorē ad quid  
 cōpetat talis fauor. in. c. cum causa. nu. 11. de emp. 7. vendi. fo. 85.  
 7 Renuntiare nemo potest privilegio inducto principaliter in fauore pu-  
 blicum: licet in cōsequentia in fauorem priuatum. in. c. contingit. nu. 4.  
 de sen. excom. fol. 191.  
 6 Renuntiare nō pōt quis fauori suo si principaliter est cōcessus in publi-  
 cam vtilitatē: secus. in. c. ad apostolicā. nu. 10. de reg. fo. 162.  
 2 Renuntiare possunt partes etiam tacite fauori in ipsarum vtilitatem in-  
 troducēdo sec̃ i vtilitatē publicā. in. c. si. is aut. n. 2. 7. 5. de of. dele. f. 150.  
 5 Renuntiare nō pōt quis iuri introducto in odiū alterius vt p̃scriptioni  
 et macedoniano. in. c. si. nu. 10. de prescrip. fo. 44.  
 6 Renuntiare videtur quis iuri qd habet in aliqua dignitate qñ exhibet  
 reuerentiā alicui in eodem intruso tāq̃ legitime cōstitutio. in. c. ex ore se-  
 dentis. nu. 5. 8. 7. 6. de his que sunt a ma. par. capi. fo. 72.  
 Renuntiatio primi beneficii inducit per acceptationē secundī potest tamē  
 superior ipsum reuocare ad primum beneficium. ibi. nu. 10.  
 Renuntiatio beneficii tacite facta pōt tacite per superiorem acceptari. ibi.  
 6 Renuntiare quis pōt iuri qd etiā ignorat sibi cōpetere qñ cupit et vult in  
 omnē euentū obligari. in. c. ad apostolicam. nu. 6. de regu. fo. 161.  
 2 **Reuerentia** quā quis debet alicui dño: an inducat instuz  
 metū. in. c. cū dilect̃. nu. 7. qd. ane. cau. f. 152.  
 7 Reuerentia parentū vel mariti an causet instum metuz. in. c. insinuante.  
 nu. 8. qui cleri. vel vouen. 22.  
 1 **Reuocatio** potestatis alicui tribuē dñi exp̃sse l3 aliqui ta-  
 cite fieri. in. c. in causis. nu. 14. de elec. fo. 151.  
 2 Reuocatio procuratoris facta etiā ante litē cōtestatā debet notificari ius-  
 dici et parti. in. c. in nostra. nu. 5. 7. 6. de procu. fo. 141.  
 2 Reuocatio procuratoris an debeat peruenire ad notitiā iudicis et ad  
 uersarij. in. c. ex insinuatione. nu. 5. de procu. fo. 140.  
 6 **Reges** sunt mēre laici nec per coronatiōē aut vñctionē reci-  
 piunt aliquē ordinem ecclesiasticū. in. c. dudū. nu. 5. de  
 decimis. fo. 153.  
 2 Reges an possint eligere p̃fessores. in. c. oēs. numi. 3. de ma. 7. obe. fo. 125.  
 Reges tenentur ad decimas prediales et personales. ibi. nu. 4.  
 7 Rex Francie et rex Hispanie an subiaccant imperatori. in. c. super specu-  
 la. nu. 3. de priuile. fo. 160.  
 2 Rex vel alius princeps minor. xiiij. anno. an debeat sibi dari tutor qz  
 habeat iurisdictionem administrare: factus vero maior ipse secus ad-  
 ministrabit. in. c. cum vicefimum. nu. 3. de offi. deleg. fo. 104.  
 4 Reges nō possunt facere alienatiōē de bonis et iurib⁹ regni. in. c. intel-  
 lecto. nu. 1. de iureiur. fo. 164.  
 Rex tpe coronationis iurat nō alienare bona regni. ibi. nu. 3.  
 Rex si nō iurauit non alienare: sed post alienatiōē iurauit non reuoca-  
 re iuramentū non est obligatorium. ibi. nu. 4.  
 Reges sunt per successiōē nō per electionem. ibi. nu. 5.  
 7 Rex Francie nō cognoscit superiore in temporalibus. in. c. per venerabilē  
 lem. nu. 9. 7. 37. qui filij sunt legi. fo. 43. 7. seq.  
 Rex Hispanie an cognoscat superiore in temporalibus. ibi. nu. 37.  
 Reges et principes qui cognoscunt superiores non possunt legitimare.  
 ibidem. nu. 26.  
 Rex Francorum et rex Hispanie et rex Anglie an potuerūt prescribere  
 contra imperiū et an peccēt ei non obediendo. rex Anglie an subit im-  
 peratori. ibi. nu. 37.  
 5 Regina an aliqua dicatur mortuo marito rege. in. c. ex parte. B. nume.  
 2. 7. 14. de foro compe. fo. 81.  
 5 **Retrotractio** an et quo tpe et ad qd tps fieri possit. in. c.  
 preterea. el. h. nu. 7. de appel. fo. 109.  
 1 Retractio actus an et qñ dicatur damnosa vel penalis. in. c. cognoscen-  
 tes. nu. 5. de consti. fo. 18.  
 6 **Restitutio** in integrū cōpetit nō solū ecclesijs sed et omni-  
 bus alijs p̃js locis. in. c. relati. el. j. nu. 7. de tes-  
 tibus. fo. 120.  
 6 Restitutio in integrū et omne remediū extraordinariū cōpetit vsq̃ ad  
 quadragesimū. in. c. cum causa. nu. 9. de emp. 7. vendi. fo. 85.  
 2 Restitutio aduersus additionē requirit q̃ creditores hereditarij citent̃.  
 in. c. iudicis officij. nu. 7. 9. 7. 10. de offi. iudi. fo. 124.  
 7 Restitutio in integrū aduersus sententiā nō cōceditur nisi a solo prin-  
 cipe



# Super Rectu. Banormitani.

- cipe. in. c. significantibus. nu. 6. de pur. vulga. fo. 166.
- 3 Restitutio in integrum potest peti etiam pendente iudicio super principali. in. c. h. nu. 18. ut lit. non contest. fo. 110.
- 3 Restitutioni in integrum non potest renuntiari nisi a maiore facto. et quid ab ecclesia. in. c. si diligenti. n. 12. et 13. de fo. cope. fo. 72.
- 2 Restitutio in integrum aduersus sententiam an possit dari per illum qui ipsam sententiam tulit. in. c. h. nu. 3. de offi. leg. fo. 106.
- 3 Restitutione petenti an sufficiat probare nudam possessionem. in. c. in lis. teris. nu. 23. de resti. spo. fo. 170.
- 3 Restitutio in integrum an dicatur causa necessaria ad effectum. de quo in. c. si. n. 48. de fo. compe. fo. 92.
- 5 Restitutio in integrum non habet locum in criminalibus. in. c. pastoralis. n. 6. de excep. fo. 5.
- 7 Restitutione non facta non audit vir petens dotem qui uxorem a se expulit sed distinguendum est. in. c. per vestras. n. 9. de dona. inter virum et uxorem. fo. 52.
- 7 Restitutio ablatoz an debeat fieri per episcopum loci. an vero per illum qui extorsit. in. c. q. in omnibus. nu. 8. de vsur. fo. 124.
- 7 Restitutione petenti obstat exceptio notorie proprietatis siue defectus notorie concludens ad executionem notorie proprietatis. in. c. significasti. n. 5. de diuor. fo. 47.
- Restitutio mariti propter exceptionem de adulterio non retardatur nisi sit notorium. ibi. nu. 10.
- Restitutionis materia est valde privilegiata. ibi.
- 2 Restitutio in integrum est petenda coram iudice illius in cuius preiudicium petitur. in. c. constitutus. n. 1. de resti. in integ. fo. 162.
- Restitutio in integrum conceditur minori et ecclesie etiam in lucrum captando quod per facilitatem et incuriam fuit neglectum. ibi. n. 5.
- Restitutio in integrum an rescindat totum contractum an in quantum quod reperitur lesus. ibi. nu. 10.
- 7 Restitutione male ablatoz an episcopus vel is qui constituitur. aut confessor possit facere. in. c. cum sit. n. 4. et 7. de iude. fo. 98.
- 6 Restitutio in integrum sicut conceditur ecclesijs lesis. ita et omnibus alijs personis locis. in. c. de his. nu. 3. de testa. fo. 30.
- 7 Restitutio in integrum aduersus sententiam petitur hoc modo. dico sententiam nullam si qua est peto aduersus eam restituam. in. c. cum olim. el. h. nu. 10. de priuile. fo. 156.
- 7 Restitutione petenti non obstat notorius defectus iuris in. c. ad petitionem. nu. 11. de accu. fo. 70.
- 7 Restitutione petere potest alter coniugum etiam ante consummationem ad sui quasi possessionem. in. c. discretionem. n. 2. de eo qui cog. cohan. fo. 30.
- 3 Restitutio non datur aduersus dolum. in. c. i. n. 38. ut li. non pte. fo. 108.
- 5 Restitutio in integrum datur prelato et capitulo nisi in contrahendo fuerint decepti. in. c. significasti. n. 8. de appel. fo. 117.
- 1 Restitutio in integrum an possit peti a clerico tam in bonis patrimonialibus quam redditibus sue prebende. in. c. i. n. 5. de consue. fo. 92.
- 6 Restitutio in integrum ex illa clausula generali et. an de impedito ad suum delictum. in. c. q. diuersitate. n. 11. et 13. de cohe. preb. fo. 57.
- 5 Restitutio in integrum aduersus prescriptionem intra quantum tempus debet peti. in. c. auditis. n. 36.
- 5 Restitutio aduersus prescriptionem datur etiam minori per ignoranciam. in. c. i. nu. 11. et 13. de prescrip. fo. 21.
- Aduersus quadriennium quod datur ad petendam restitutionem in integrum non restituitur quis nisi ignorauerit prescriptionem. ibi. nu. 12.
- 2 Restitutio in integrum aduersus sententiam intra quantum tempus potest peti ab illo qui sententiam tulit. in. c. tu ex literis. nu. 10. de resti. in integ. fo. 159.
- Restitutio in integrum ex quacunque causa petatur debet intra quadriennium peti. ibi. n. 11. et 12.
- Restitutio in integrum an requirat litem contestationem et alium iuris ordinem. ibi. nu. 15.
- Restitutio in integrum quam petit an requirant plene probationes. ibi. nu. 16.
- 2 Restitutio in integrum an possit peti per procuratorem sine speciali mandata. in. c. coram. n. 4. de resti. in integ. fo. 162.
- 2 Restitutio in integrum competit ecclesie lese. quod eius procurator non produxit sua iura. in. c. h. nu. 17. de in integ. resti. fo. 156.
- 2 Restitutio in integrum competit ecclesie aduersus probationes omittas in processu. ibi. n. 8. et 19. fo. 156.
- Restitutio in integrum quam sit iure speciali sit cessante omni actione. sed illa quam petit ex clausula si qua mihi et. petit intentando actionem. ibi. n. 18.
- 7 Restitutio male ablatoz incertis personis sufficit quod fiat pauperibus et per illum qui abstulit et occupauit. in. c. sicut dignum. nu. 8. de homi. fo. 108.
- 2 Restitutio in integrum coram quo iudice potest peti vel vetulari. in. c. causa retentionis. n. 7. de resti. in integ. fo. 164.
- Restitutio in integrum semel denegata ulterius non conceditur nisi ex noua causa. in. c. beneficio. nu. 14. et 15. de resti. in integ. fo. 60.
- Restitutio in integrum potest peti coram iudice appellationum. ibi. n. 6.
- 7 Restitutione petenti obstat exceptio defectus proprietatis notorie. in. c. porro. nu. 8. de diuor. fo. 47.
- Restitutionem marito petenti obstat adulterium notorium mulieris.

- ibi. nu. 9.
- 3 Restitutione petens audit litem habeat contra se ius eodem modo tollat presumptionem propter quam est contra se ius eodem. in. c. cum ecclesia. nu. 52. de cau. posses. et proprie. fo. 156.
- 2 Restitutio in integrum conceditur maioribus legitimam causam probantibus. in. c. ex literis. n. 6. et 7. de resti. in integ. fo. 158.
- Restitutio in integrum an possit concedi per iudicem contra propriam sententiam. ibi. nu. 11.
- 2 Restitutio in integrum an possit peti per ecclesiam enormiter lesam aduersus omnem sectam quem fecit. in. c. i. nu. 1. et 2. de resti. in integ. fo. 154.
- Restitutio in integrum quam conceditur lesio debet lesus restituere parti omnes expensas quas in ea re facit. ibi. nu. 3.
- Restitutio in integrum competit castris. villis. collegijs et personis locis. ibi. nu. 15. fo. 159.
- Restitutio in integrum competit ecclesie lese etiam quod prelatus iurauerit non le petere restitutionem. secus est in minore iurante. ibi. n. 16.
- Restitutio in integrum petenda vel ab ecclesia vel priuato coram quo iudice petatur. ibi. n. 18.
- 5 Restituere tenetur quod res quas acquirit cum peccato vel contra proprium iuramentum. in. c. si diligenti. n. 7. de prescrip. fo. 36.
- 2 Restitui quis non potest contra sententiam superioris per inferiorem. in. c. tu ex literis. n. 3. de resti. in integ. fo. 158.
- 6 Restitutus in integrum debet habere rem cum fructibus nisi suus aduersarius fecisset necessarias impensas in re. in. c. ad nonstram. n. 4. et 8. de re. eccle. alie. fo. 77.
- 2 Restituens an censeat de nouo dare. in. c. ex transmissa. n. 11. de renuntia. fo. 11.
- 6 Restitutus ab imperatore vel ab alio an censeat restitutus ad spiritualia remissio. in. c. tua. n. 4. de deci. fo. 150.
- 3 Restitutio in integrum concessa ecclesijs videtur concessa omnibus locis personis. in. c. i. n. 22. de iur. calum. fo. 124.
- 2 Restitutus a principe intelligitur quo ad plenariam et omnimodam iurisdictionem. in. c. venerabili. n. 2. de offi. deleg. fo. 100.
- Restitutus a principe non recuperat bona alienata. in. c. inter quatuor. n. 5. de maio. et obe. fo. 126.
- 7 **Responsio** facta a superiore ad consultationem presumitur facta de iure. in. c. si. n. 2. de cle. percu. fo. 123.
- 3 Responsio de credulitate ita iudicat rudenti in facto proprio sicut responsio de veritate. in. c. cum cam. nu. 6. de iura. calu. fo. 128.
- 3 Responsio affirmatiua vel negatiua facta positioni vel libello quo casu referat ad omnia contenta in eis. in. c. i. n. 16. de plus peti. fo. 152.
- 3 Responsio de credulitate tantum preiudicat rudenti in facto proprio quantum responsio de veritate. et est notandum propter positiones. in. c. h. nu. 13. de iura. calum. fo. 125.
- 4 Rudentes per verbum non credit non cadit in periurium. l. 3. probeat contrarium. secus si rudent de veritate. in. c. ex literis. nu. 12. de iureiur. fo. 193.
- 6 Respondens contraria est suspectus de falsitate. in. c. vnico. nu. 12. ut eccle. benef. sine dimi. con. fo. 73.
- 2 Reservata a deo sunt reservata pape. in. c. quanto. nu. 2. de transla. epi. fo. 5.
- 5 **Rei** vendicatio datur etiam contra simplicem detentorem nisi nominauerit dominum in iudicio. in. c. aduersario. nu. 5. de excep. fo. 19.
- 5 Rei voluntarii equiparantur in multis casibus. in. c. cum ecclesiastice. nu. 13. de excep. fo. 4.
- 5 Rei vendicatio potest competere pro rebus sacris ipsis prelati vel rectoribus. licet non sint domini rerum sacrarum. in. c. cum venerabilis. nu. 3. de excep. fo. 9.
- 3 Rei vendicatio competit etiam pro iuribus que quis habet in re. in. c. exa minata. nu. 17. de iudi. fo. 39.
- 6 **Res** empti per clericum de bonis et fructibus ecclesie non est sua sed ipsius ecclesie. in. c. cum esset. n. 2. de te. fo. 117.
- 6 Res empti per prelatum ex emolumentis ecclesie efficitur ecclesie. licet prelati emerit nomine suo. in. c. inquirendum. nu. 1. de pecu. fo. 111.
- Res empti ex pecunia nullius minoris ecclesie et clerici efficitur ipsorum etiam quod instrumentum cantet in persona alterius. ibi. nu. 5.
- 6 Res empti de pecunia non decimata est communis inter ecclesiam et emptorem pro parte que erat debita ecclesie pro decima. in. c. pastoralis. nu. 6. de decimis. fo. 152.
- Res empti nomine ementis de pecunia ecclesie clerici minoris vel nullius esse debet ipsorum et non ementis. secus forte si pecunia esset aliorum. ibi. de.
- 6 Res empti ex pecunia ecclesie efficitur ipsius licet clericus emat nomine proprio. in. c. i. nu. 4. de pecu. cle. fo. 108.
- Res empti ex pecunia alicuius non efficitur illius sed ementis nomine proprio. ibidem.
- 5 Res inter alios acta quare alijs non preiudicat. in. c. quamuis. nu. 1. de re iudi. fo. 81.
- Res inter alios acta non nocet nec prodest alijs nisi quo ad semiplenam probationem quod relinquatur iudicis arbitrio. ibi. nu. 23. fo. 83.
- Res inter alios acta preiudicat tertio si de re sua litigatur et potuit aut impedire. aut protestari. aut iudicium in se assumere. et non fecit. ibi. nu. 8. 12. et 34. fo. 82. et seq.



# Repertorium singularium materiarum

- 4 Res inter alios acta alijs nō preiudicat, quomodo intelligatur in terminis, c. inter dilectos, de fide instru. n. 15, fo. 103.
- 6 Reponens sub clauibus non pōt redargui de negligentia vel in cautacustodia, in c. j. n. 1, de custo. eucha. fo. 116.
- 6 Res propter nuptias donata vxori a marito nō pōt ab eo alienari etiā vxore cōsentiente nisi interueniat secundus cōsensu vxoris post bñenniu: item q vir habuerit facultates vt indēmitati vxoris posset cōsuli, in c. p. venit, nu. 2, 7, 6, de em. 7 vendi, fo. 93.
- 6 Res tantum valet q̄tum cōmuniter vendi potest, in c. j. nu. 3, de emp. 7 venditione, fo. 82.
- ✠ Corsetus, Ego adduco casum peregrinū 7 exp̄sum fm vnā lec. quam sequitur ibi Barto, in l. septē, C. de erogo. mill. anno. lib. xij. q̄ quantum valeat frumentū vel alie res nuncq̄ debet inspicī nisi in loco publici fori 7 quanto ibi vendi potuisset, vnde si res potest vēdi multo plus vel multo minus alibi, sed nō in foro, debemus locū fori inspicere, 7 sic considerare debes estimationem fm locū publici fori, vide que dixi in singula, meis in ver. venditio.
- 1 Res inter alios acta licet non faciat plenā fidem in alio casu tñ facit presumptionem que transfert onus probandi in aduersarium, in c. cum inter canonicas, nu. 8, de elec. fo. 139.
- 3 Res qñ est tēpore peritura possunt partes cōpelli venire ad iudiciū, in c. fi. nu. 13, de ferijs, fo. 140.
- 5 Res inter alios acta ratione indiuidui alteri nocet, in c. quānis, nu. 15, de re iudi, fo. 83.
- 6 Rem vtiliosam locans vel vendēs etiā ignorāter tenetur nō solū ad restitutionem pretij sed ad interesse, in c. vno, n. 22, de cōmo, fo. 80.
- 7 Res an possit esse plus vel minus valitura statur consuetudini 7 etiam attenditur id quod frequētius accidere pōt, in c. nauiganti, nu. 10, de vsu ris, fo. 130.
- 6 Res permutata si euincatur datur regressus cōtra illū qui talē rem dedit in c. cū venerabilis, n. 22, de excep. fo. 10.
- 7 Res repertas accipies in naufragio an 7 qñ faciat suas vel cōmittat furtum, in c. cū dilecti, n. 1, de accu, fo. 66.  
Re alterius repertiens si ignorat dñm 7 putauerit ipsum habuisse illā rē p derelicta pōt vsucapare, si vero nō putauerit debet erogare inter pauperes, ibi, nu. 12.  
Res inuēta naufragio an p̄sumat habita pro derelicta, ibi, n. 11.
- 3 Res aliena donata ecclesie 7 cōsecrata non pōt amplius ad dñm reuerti sed donas tenet ad interesse, in c. verū, n. 26, de fo. cōpe, fo. 64.
- 5 Res mea non pōt esse mea ex pluribus contrarijs acquisitionibus, in c. auditis, nu. 24, de prescrip. fo. 35.
- 7 Res aliena si fuerit inuito vel ignorante domino cōsecrata non debet de sacrarī, sed est satisfaciendum domino de interesse suo, in c. j. n. 12, de no. ope, nuntia, fo. 150.
- 6 Res aliena si pignoret ignorante dño pōt ab ipso vendicari etiā nō satisfacto creditore, in c. ex presentium, n. 7, de pigno, fo. 93.
- 3 Res inter alios acta nō p̄iudicat etiam habentibus consimilē causam, in c. causam que, el. ij. nu. 3, de iudi, fo. 42.
- 2 Res acquisite per cōtractū vel testamentū in quo non sunt adhibite solēnitates iuris ciuiliis in foro cōscientie licite retinentur, in c. i. nu. 19, de resti. in integ. fo. 155.
- 6 Res debita, perēpta apud debitore an pereat sibi vel creditori, in c. commissum, nu. 4, de deci, fo. 145.
- 2 Res dicit dubia p negationē partis, in c. corā, n. 9, de offi. dele, fo. 98.
- 2 Re retinere quis pōt donec fuerit sibi satisfactū de expēsis quas in ea fecit, in c. i. n. 3, de resti. in integ. fo. 154.
- 5 Res prohibita alienari per legē vel statutū vel defunctū siue per pactum an possit p̄scribi, in c. cū non liceat, nu. 7, de p̄scrip. fo. 30.
- 1 Res integra nō dicitur vltius qñ substantialia negotij incipiunt tractari, in c. in causis, n. 7, de elec. fo. 150.
- 6 Res laicalis data ecclesie nō subijcit amplius oneribus quibus, subijciebat ante q̄ esset tradita ecclesie, in c. dilectus filius, n. 3, de p̄ben, fo. 48.  
Res que peruenit ad manus exempti priuilegio exemptionis, ibi.
- 2 **Rescriptum** ad lites non extēdit ad futuras, in c. non in iuste, n. 2, de procu, fo. 146.
- 4 Rescriptū cōtra ius non est seruandum nisi dicatur nō obstante tali iure, in c. pastoralis, n. 4, de fide instru. fo. 153.
- 6 In rescriptis nō est necesse facere mentionem de iure cōi, in c. cū dilecti, nu. 4, de cle. nō res. fo. 22.
- 5 Rescripta 7 priuilegia non reuocant alia rescripta nisi de ipsis faciāt specialem mentionē, in c. veniens, n. 11, de prescrip. fo. 42.
- 2 Rescriptū debet facere mentionē de iure quod prohibet huiusmodi rescriptum fieri, Ant. in c. eā te, nu. 5, de eta. 7 quali, fo. 43.
- 7 Rescriptū ad lites vel ad beneficia nō extēdit ad futura, in c. qz circa, n. 5, de priuileg. fo. 158.
- 1 Solita poni in rescriptis habentur pro appositis, in c. mandatū apostolicū, nu. 4, de rescrip. fo. 86.
- 5 Rescriptū delegatoriū est surreptitiū si in eo nō sit mentio qd causa erat cepta corā ordinario etiam per solam citationem, in c. vt debitus, n. 20, de appel. fo. 127.

- In rescriptis ad lites an attendatur tēpus date, an tempus presentatio nis, ibi, nu. 22.
- Rescripta principis sunt perpetua 7 nō tolluntur nisi per aliud rescriptum, ibi, nu. 23.
- 1 Rescriptum si producit an requiratur alius libellus in c. dudum, el. ij. n. 39, de elec. fo. 178.
- 3 Rescripta non extendunt ad casus in eis non expressos 7 qñ, in c. j. n. 15, 7 17, de seque. posses. 7 fru, fo. 220.
- 1 Rescripta ad lites stricte interpretantur, in c. rodolphus, n. 1, de rescrip. folio, 83.
- 1 Rescriptū qd est, 7 quibus modis sumat, in rub. n. 1, de rescrip. fo. 42.
- 1 Rescriptū a priuilegio qñ cognoscitur, ibi, n. 3.
- 6 Rescriptum quo mandat alicui prouideri de beneficio nō includit dignitatē vel rectoriā nisi fuerit dictū beneficio cōpetenti quo casu intelligit secundū qualitātē persone, in c. fi. nu. 1, 2, 7, 6, de p̄ben, fo. 49.
- 1 Rescriptū principis recipit interpretationem ab intētionē sua, ibi, n. 4.
- 1 Rescriptū non faciens mentionē de excōicatione impetrantis est iurēptitiū, in c. dilectus filius, n. 1, de rescripti, fo. 71.
- 1 Rescripta diuersa cōtra vnū 7 super eodē 7 ad diuersos iudices impetrata, 7 impetrans vtroq̄ vtaf nō valēt, qz impetrans priuatur cōmodo vtriusq̄, in c. ex tenore, nu. 1, 7, 5, de rescrip. fo. 58, 7 seq.  
Rescriptū qd est effectū cōe non tollitur nisi per cōsensum cōmunē, ibi, nu. 2, fo. 59.  
Rescriptum secundū non faciens mentionem de primo non est ipso iure nullū, ibi, nu. 3.  
Rescriptū als validū irritatur dolo impetrantis, ibi, nu. 4.  
Rescriptum primū qd pōtēst elidi exceptione an requiratur quod de eo fiat mentio in secundo, ibi, n. 6.  
Rescriptū secundum tollit primū si de eo fiat mentio, als secus, in c. ceterum, nu. 2, 7, 5, de rescrip. fo. 45.  
Rescriptū impetratū de cōi consensu vnus partis tñ nisi de illo cōi cōsensu primū rescripti fiat mentio in secundo, ibi, nu. 3.  
Rescriptum continens plures gratias surreptio in vna non vitiat alias, ibi, nu. 7.  
Rescriptū secundū an tollatur si primus impetrans obiecit surreptionē an vero requiratur qd appellet si iudex non admittit suā obiectionē, ibi, nu. 6.  
Rescriptū secundū faciens mentionem de primo an tollat primū ipso iure adeo qd p̄cessus factus super primo sit nullus, ibi, nu. 10.  
Rescriptum est ipso iure nullū si impetrat ab excōicato, ibi, n. 12.  
Secundū rescriptū faciēs mentionē de primo an sit ipso iure nullū, ibi, numero, 5.
- 1 Rescriptum ad beneficia debet facere specialem mētionē non solū de beneficio qd quis habet, sed de eo qd quis expectat, in c. in nostra, nu. 2, 4, 7, 7, de rescrip. fo. 80.
- 1 Rescriptū non debet facere mentionem de alio in specie 7 nō in genere, in c. cū dilecta, nu. 2, de rescrip. fo. 66.
- 3 Rescriptū 7 priuilegiū an extendantur ad alias personas, in c. prudētiā, nu. 3, de mu. peti. fo. 102.
- 1 Rescriptū nullū, assumit vigore si iudex pronūtiavit validū 7 ab hoc nō fuit appellatū, in c. ex parte de can. n. 11, de rescrip. fo. 83.
- 1 Rescriptū respectu personarum eligēdarū potest esse incertū sed nō respectu iudicij, in c. qñ autem, n. 1, de rescri. fo. 56.
- 3 Rescripti copia an faciat tantā fidem quantam ipsum originale, in c. ij. nu. 4, de dila. fo. 133.
- 1 Rescriptum speciale derogat generali prius impetrato licet de generali non fiat mentio in speciali, in c. j. n. 3, 7, 10, de rescrip. fo. 43.
- 1 Rescriptū faciēs mentionē de primo nō indistincte tollit primū 7 non faciēs mētionē de primo 7 tamen aliquando tenet in c. pastoralis, nu. 2, de rescrip. fo. 55.  
Rescripta duo si inueniant super eadē data quid fiendū, ibi, n. 7.  
Rescriptum secundū debet specialiter de primo facere mentionē 7 nō in genere, 7 hoc quomodo procedit, ibi, nu. 4.
- 7 Rescriptum ad lites surreptitiū est si in eo non fiat mentio de processu cause 7 sententia, in c. per vestras, nu. 10, de dona. inter virum 7 vxorē, folio, 52.
- 7 Rescriptū impetratū per excōicationem an saltē valeat post absolutionem in c. apostolice, nu. 6, de cle. excō. fo. 142.
- 5 Rescriptū licet dicat surreptitiū potest tñ allegari in fauorē aduersarij inquantū in eo narrantur aliqua in suum fauorem, in c. cū venerabilis, n. 40, de excep. fo. 11.
- 4 Rescriptū an vitietur ex defectu litere dictionis vel syllabe, in c. ex parte, nu. 1, 7, 2, de fide instru. fo. 85.
- 3 Rescriptū an vitietur ex falsitate narrata ex qua surgit exceptio peremptoria an reseruetur talis cognitio in meritis cause, in c. ex parte, B. n. 12, de fo. compe. fo. 106.
- 1 Rescriptū impetratum sine mandato an sit ipso ipse nullum, in c. non nulli, §. sunt 7 alij, nu. 6, de rescrip. fo. 75.
- 3 Rescriptū producens vel presentans videtur in eo contenta cōfiteri, in c. examinata, nu. 4, de iudi, fo. 38.

Rescriptum



## Super Lectu. Banormitani.

- 1 Rescriptum impetratum contra prelatum valet: licet super bonis communibus prelati et capituli non. in. c. edoceri. nu. 1. 7. 5. de rescrip. fo. 64.
- 1 Rescriptum per quod incerti iudices dantur vel futura negotia committuntur non valet. in. c. ad bec sumus. nu. 1. 4. 7. 5. de rescrip. fo. 50.
- Rescriptum devians ab omni honestate non presumitur venisse a curia principis. ibi. nu. 2.
- Rescriptum impetratum ad lites dicitur odiosum respectu quia preius dicat ordinarie potestati. ibi. nu. 3.
- Rescriptum ex communi stylo non debet extendi ad negotia futura. ibi. nu. 6.
- 3 Rescriptum impetratum violentum possessorem extendit contra successorem in vitium illius rei violenter possidere. in. c. sepe. nu. 9. de resti. spo. fo. 192.
- 3 Rescripta vel privilegia in preiudicium possessoris lite pendente presumuntur surreptitia et ex certa scientia principis non emanata. in. c. j. nu. 6. ut lite pendente. fo. 216.
- 3 Rescriptum non redditur nullum ipso iure ex eo quod sit impetratum super suspecto iudice. in. c. cum inter. nu. 22. de excep. fo. 8.
- 1 Rescripti forma est ut pcedat iudex hinc narrata in eo. s. ut expediantur prius narrata et post reliqua per ordinem. i. c. cum dilecta. nu. 4. de rescrip. f. 66.
- 1 Rescriptum dubium debet reduci ad ius commune etiam quod verba improprie sunt. in. c. causam que. nu. 1. de rescrip. fo. 60.
- 1 Quod tempus attenditur in rescriptis an tempus date an tempus presentationis. in. c. ceterum. nu. 1. de rescrip. fo. 45.
- 6 Rescriptum emanatum contra ius presumitur falsum aut per occupationem nimiam emanasse. in. c. ex parte sua. nu. 2. de capel. mona. fo. 178.
- Rescripta debent habere clausulam derogatoriam ad rescripta contraria vel ad eius contrarium saltem in genere. ibi.
- 1 Rescriptum primum quod potest per exceptionem elidi non requiritur quod de eo fiat mentio in secundo. in. c. ex parte. nu. 4. de rescrip. fo. 52.
- 1 Rescriptum impetratum contra religiosos valet etiam quod non fiat mentio cuius monasterii sint. in. c. cum ordinem. nu. 1. de rescrip. fo. 47.
- Rescriptum impetratum contra privilegium an debeat facere mentionem de privilegio. ibi. nu. 3.
- 1 Rescriptum non tollit privilegium. in. c. j. nu. 6. de rescrip. fo. 43.
- Rescriptum siue privilegium continens id quod ius commune tollitur per secundum absque alia clausula derogatoria. ibi. nu. 7.
- Rescriptum siue privilegium impetratum contra ius commune valet: licet de iure canonico non fiat mentio. ibi. nu. 8. 12. 7. 5.
- Rescriptum non presumitur falsum si non deviat a consuetudine curie. ibidem. nu. 13.
- 1 Rescriptum quod sit surreptitium quis habet probare. in. c. constitutus. nu. 4. de rescrip. fo. 61.
- Rescriptum faciens mentionem de statuto an debeat dicere de statuto iurato si statutum est iuratum an sufficiat simpliciter facere mentionem. ibi. nu. 7.
- 3 Rescripta diversa sub eadem data concessa faciunt iudicem supersedere deo nec consulat scribentem. in. c. h. nu. 1. de offi. deleg. fo. 73.
- 2 Rescriptum surreptitium tribuit iurisdictionem licet elidibilem. in. c. si significantibus. nu. 8. de offi. deleg. fo. 101.
- 1 Rescriptum ex certa scientia non valet si non servetur forma a iure tradita quod est si reperitur ius dans certam formam rescripto. in. c. non nulli. nu. 9. de rescrip. fo. 74.
- Rescriptum vel privilegium aut constitutio an et quoniam debeat facere mentionem de iure contra quod emanat. ibi. nu. 10.
- 1 Rescripto abutentes privantur commodo ipsius. in. c. quia nonnulli. nu. 1. de rescrip. fo. 89.
- Rescripta non possunt alius cedi: quia sunt personalia. ibi. nu. 3.
- Rescriptum impetratum ad unam rem non extenditur ad alias res creatas post impetrationem. ibi. nu. 4. 7. 8.
- Rescriptum corrumpit si impetrans moritur tempore date et ille contra quem impetratur. ibi. nu. 8.
- Rescripto abutentes an possint puniri criminaliter. ibi. nu. 18. fo. 84.
- 6 Rescriptum pape quo mandatur providere alicui de beneficio curato est surreptitium si ille cui mandatur providere tempore date erat minor licet tempore vacationis beneficium esset maior. in. c. dilectus. nu. 8. de preben. fo. 35.
- Rescriptum non extenditur ad lites ortas post eius impetrationem. ibi. nu. 10. fo. 36.
- Rescriptum in quo impetratur iudex aliquis qui tempore date erat notorie excommunicatus non valet vel licet esset occulte excommunicatus: tamen impetrans sciebat eum esse excommunicatum. ibi. nu. 11.
- 1 Rescriptum ad beneficia debet facere mentionem de aliis beneficiis si qua habet impetrans. in. c. cum adeo. nu. 1. de rescrip. fo. 59.
- 2 Rescriptum impetratum super causa iam inchoata est surreptitium nisi in eo fiat mentio de processu coram alio iudice inchoato. in. c. prudentia. 3. 6. sexta. nu. 9. de offi. deleg. fo. 85.
- Rescriptus impetratus ab excommunicato est nullum ipso iure adeo quod non convalidetur sequuta absolutione. ibi. nu. 10.
- 1 Rescriptum ad lites transit in successores illius contra quem fuit impetratum si ipse fuit conventus: et sic re non integra. in. c. significavit. nu. 1. 7. 6. de rescrip. fo. 85.
- Rescriptum impetratum contra ecclesiam an extenditur ad prelatum promotum post impetrationem. ibi. nu. 4.
- 1 Rescriptum non vitiat si papa scribens universitati appellat omnes filios licet in ea sint aliqui episcopi. in. proe. Greg. nu. 5. fo. 6.
- 2 Rescriptum in quo impetratur aliquis iudex debet presentari ante citationem coram alio iudice factam. in. c. h. nu. 4. de offi. leg. fo. 106.
- 7 Rescripta non extenduntur ad personas non expressas nisi ex dispositione iuris persone non expresse comprehendantur. in. c. michael. nu. 5. de vsur. fol. 129.
- 3 Rescriptum pape ut causa inter laicos cognoscat ab ecclesiastico an sit ipso iure nullum. in. c. licet ex suscepto. nu. 5. de foro compe. fo. 70.
- 7 Rescriptum si est impetratum ad iudices delegatos super aliqua causa non potest pars contra quam est impetratum illi renuntiare: sed pars que impetravit sic re integra. in. c. cum dilectus. nu. 10. de purgatione canonica. fo. 164.
- 3 Rescriptum concessum contra unam personam an extendatur ad aliam. in. c. quia. v. nu. 3. 7. 5. de iudi. fo. 29.
- 7 Rescriptum impetratum contra aliquem qui tempore date erat inhumatus habet vires contra eius heredem etiam re integra. in. c. tua nos. n. 5. de vsu. f. 127.
- 6 Rescripta ad lites sunt latissime interpretanda quoniam agitur de vi comprehensiva secus si agitur de vi extensiva. in. c. episcopi. nu. 3. de reb. eccl. alie. fo. 74.
- Rescriptum siue privilegium concessum contra eodem stylo et contra consuetudinem principis presumitur falsum. in. c. ex parte. el. h. nu. 7. de offi. dele. fo. 76.
- 1 Rescriptum non faciens mentionem de primo quo non fuit usus impetrans intra annum valet nisi interueniat dolus. in. c. plerumque. nu. 1. 7. 7. de rescrip. fo. 68.
- Rescriptum non tollitur per non usum: privilegium sic. ibi. nu. 4.
- 7 Rescriptum impetratum ab excommunicato excommunicatio suppressa an et quo casu sit ipso iure nullum. in. c. excommunicamus. el. j. nu. 9. de here. fo. 103.
- 7 Rescriptum non faciens mentionem de exemptione vel exceptione peremptoria partis non est nullum nisi sit de stylo curie: sed si non faceret mentionem de exceptione dilatoria. in. c. ex parte. nu. 2. de privileg. fo. 155.
- 4 Rescriptum quod sit et quid privilegium et facilius presumitur falsitas in privilegio quam in rescripto. in. c. ex literis. nu. 2. de fide instr. fo. 99.
- 4 Rescriptum directum alicui ut faciat sibi exhiberi acta in una causa an possit dici surreptitium. in. c. si. nu. 3. de proba. fo. 34.
- 2 Rescripta extenduntur ad accessoria illorum que exprimuntur in rescripto. in. c. cum olim abbas. nu. 7. de offi. deleg. fo. 97.
- Rescripta extenduntur ad omnia ad que extendi possunt ex lato significatione verborum. ibi.
- 2 Rescriptum an extendatur ad personam in eo non expressam. in. c. j. nu. 2. 7. 3. de ali. mut. iudi. cau. fac. fo. 165.
- 7 Rescriptum plures gratias continens surreptio in una non vitiat reliqua. in. c. ad dissoluendum. nu. 6. de despon. impu. fo. 15.
- Quod tempus attenditur in rescriptis an tempus date an tempus presentationis. in. c. capitulum sancte. nu. 3. de rescrip. fo. 71.
- Rescripta quoniam mutuo se impediunt recurrendum est ad principem qui concessit. ibi. nu. 4. fo. 72.
- Rescripta ad lites sunt strictius interpretanda quam ad beneficia. ibi. nu. 6.
- 1 Rescriptum principis quod dicitur ab honestate deviare non tenetur subditus immediate mandare executioni sed debet expectare secundam iussio nem. in. c. si quando. nu. 1. de rescrip. fo. 47.
- Rescriptum devians ab honestate continens non observanti excommunicationem incurrendam ipso facto an sit immediate mandandum executioni. ibi. nu. 2.
- 1 Rescriptum secundum non faciens mentionem de primo valet si primum impetrans non est usus suo rescripto dolo vel negligentia. in. c. si autem. nu. 1. de rescrip. fo. 49.
- Rescriptum surreptitium non est ipso iure nullum. ibi. nu. 2.
- Rescriptum ad lites perditur data negligentia impetrantis que negligentia non consideratur nisi alius secundo impetret. ibi. nu. 3.
- 6 Rescriptum impetratum ad beneficia dicitur surreptitium si non facit mentionem quod illud beneficium saltem de facto ab alio tenebatur. c. cum nostris. nu. 1. 7. 13. 16. 7. 20. de concess. preben. fo. 58.
- Rescriptum surreptitium ad beneficia est adeo nullum ut processus ind secutus sit nullus. ibi. nu. 5. 7. 11.
- Rescriptum surreptitium ad beneficia est ipso iure nullum: ad lites vero est annullandum ope exceptionis. ibi. nu. 11.
- Rescriptum ad beneficia non faciens mentionem de primo licet in invalido vel ope exceptionis vel ipso iure non invalidatur. ibi. nu. 12.
- 5 Rescriptum quando impetratur debet impetrans facere mentionem plenam de processu et serie negotii: aliter esset surreptitium nisi talis processus sit factus post appellationem quo casu de eo non est fienda mentio per causas hic positas. in. c. dilecte. nu. 3. de excep. fo. 15.
- Rescriptum non debet facere mentionem de alio rescripto quod est nullum. ibidem.
- 1 Rescriptum missum capitulo sede vacante debet mandari executioni per episcopum postea electum. in. c. eam te. nu. 1. de rescrip. fo. 48.
- 7 Rescriptum ab excommunicato impetratum est ipso iure nullum nisi fuerit impetratum in causa absolutionis vel defensionis. in. c. dura sepe. nu. 5. de cri. fal. fol. 132.
- 1 Rescriptum non extenditur ad personam in eo non expressam. in. c. si significante. nu. 1. 7. 4. de rescrip. fo. 83.
- 7 Rescriptum an fuerit impetratum per idoneam personam: attenditur tempus impetrationis et non tempus presentationis. in. c. cum dilectus. nu. 3. de accusa. fo. 68.
- 5 Rescriptum an det iurisdictionem a tempore date ipsius rescripti vel a tempore pre-



# Repertorium singularium materialium

- sentationis. in c. super. nu. 7. de appel. fo. 95.
- Rescriptum in quo causa committitur decidenda intra tantum tempus impetratum de consensu an si presentetur malitiose per reum incipiat currere tempus in preiudicium actoris. ibi. nu. 21.
- Rescriptum pape ut causa laicorum pauperum cognoscatur apud ecclesiasticum an sit ipso iure nullum. in c. ex tenore. nu. 5. de fo. compe. fo. 72.
- Rescriptum impetratum ab excoicato non valet. in c. ad probandum. nu. 14. de re iudi. fo. 80.
- Rescriptum secundum non dicitur surreptitium si non facit mentionem de primo quod erat nullum. in c. suggestu. nu. 2. de iure patro. fo. 195.
- Replicatio** pariter criminis repellit excipientem. in c. cum ecclesiastice. nu. 1. de excep. fo. 4.
- Replicans non videtur confiteri que continentur in replicatione. in c. cum venerabilis. nu. 27. de excep. fo. 10.
- Replicans quid sit. in c. nobis. nu. 14. de excep. fo. 3.
- Replicatio cui competat. ibi. nu. 15.
- Replicatio quando competat. ibi. nu. 16.
- Replicationis effectus. ibi. nu. 18.
- Replicatio impertinens repellitur. ibi.
- Replicatio quomodo tollatur vel vitietur. ibi. nu. 19.
- Replicatio an sit primo probanda an exceptio. ibi. nu. 20.
- Replicatio ubi elidit exceptionem debet primo probari quia ea probata remanet exceptio inefficax. in c. dilecti filij. nu. 5. de excep. fo. 13.
- Replicatio debet elidere exceptionem. ibi. nu. 8. et 9. fo. 14.
- Replicatio criminis non admittitur contra excipientem de crimine. in c. super his. nu. 11. de accu. fo. 64.
- Represalie** concessae contra perusinos non extenduntur ad perusinos in hac ciuitate fulginei habitantes. in c. quoniam. nu. 2. de offi. ordi. fo. 120.
- Repugnantia** non vitiat actum quod exacta conclusionem potest sustineri. in c. sicut tenor. n. 2. de reg. fo. 161.
- Repulsus** ratione alicuius incapacitatis an presumatur semper in illa incapacitate permanere an onus probandi transferatur in excipientem. in c. cum inter canonicos. nu. 7. de elec. fo. 139.
- Repudium** factum in infidelitate non valet. in c. gaudemus. nu. 9. et 10. de diuor. fo. 49.
- Repudiata secundum ritum paganorum contrahendo cum alio non committit adulterium. ibi. nu. 10.
- Reus** si probauit rem ab actore petita esse suam actore nihil probante: an non solum absoluetur ab instantia sed pronuntiabitur pro eo. in c. ex coquestione. nu. 13. de testi. spo. fo. 176.
- Judicandum est pro reo in dubijs. in c. cum tu. nu. 6. de testi. fo. 50.
- Reus conuentus reali siue mista siue in rem scripta contumax mittitur actor in possessionem rei petite que tamen recuperatur a reo et ad quid audiat reus. in c. si in alij. nu. 13. et 10. et 32. et lit. non contest. fo. 117.
- Sed si missio est facta ex alia causa non audietur reus nisi satisfecerit. ibi. dem. numero. 4.
- Reus conuentus personali si est contumax subuenitur actori secundum distinctionem positam. ibi.
- Rei vendicatio datur etiam contra simplicem detentatorem qui liberatur nominando dominum in iudicio. ibi. nu. 6.
- Reus conuentus hypothecaria et contumax an sit idem ut est quando conuenitur reali vel personali ad effectus. de quibus in d. c. fin. § in alij. nu. 11. eo. titu.
- Reus contra quem est facta missio potest compelli ut intra annum recuperet possessionem. ibi. nu. 47. fo. 121.
- Reus contra quem fuit actum absoluitur si nihil probetur contra eum si vero ipse probet se dominum non solum absoluetur sed declarabitur dominus. in c. cum causa. nu. 6. de re iudi. fo. 55.
- Reus in vna causa et coram vno iudice non potest conuenire actorem in alia causa et coram alio iudice nisi prima sit finita: fallit: ut in c. prudens etiam. § si vero. nu. 3. de offi. deleg. fo. 86.
- Reus dato quod possit in criminalibus iurare an actor incurrat penam talionis vel penam turpiliani. in c. iuramentum. nu. 14. de iure iur. fo. 168.
- Reus an debeat habere nouas inducias mutato vel emendato libello. in c. § nu. 33. de libel. obla. fo. 98.
- Reo aliquando incumbit onus probandi ratione alicuius eminentis presumptiois que est contra eum. in c. unico. nu. 17. ut eccle. benefi. si. di. con. fo. 73.
- Reus beneficeret si probaret intentionem suam contra actorem nil probante: quia non solum absoluetur sed pronuntiabitur dominus si agitur reali. ibi.
- Reus potest condemnari sub conditione si se non purgauerit quod per actorem reperiuntur aliquae presumptiones et an talis sententia sit interlocutoria vel non. in c. quod ad consultationem. nu. 2. et 12. de re iudi. fo. 64.
- Reus licet confiteatur tamen absoluitur si actor nil probat. in c. cum super. nu. 9. de cau. pos. fo. 157.
- Reus excoicatus potest esse in iudicio. in c. post cessionem. n. 16. de pba. fo. 13.
- Reus potest recusare iuramentum si actor nil probauit. in c. iuramentum. nu. 6. de iure iur. fo. 167.
- Reus potest licite recusare iuramentum sibi delatum actore non probante. in c. § nu. 1. de proba. fo. 4.
- Reus si fuit absolutus quia non venerat dies vel conditio non prodest sibi exceptio rei iudicate adueniente die vel conditione. in c. aduersario. nu. 4. de excep. fo. 19.
- Reus conuentus si confitetur nullum ius habere in re petita actor autem hoc non probat non potest in illa instantia per aliquem condemnari nisi a solo papa qui supplet ex plenitudine potestatis. in c. cum super. nu. 9. de confes. fo. 225.
- Reo existente contumace an actor sine alia cognitione sit mittendus in possessionem. in c. si in alij. nu. 31. ut lit. non contest. fo. 110.
- Reus si propter eius contumaciam amisit possessionem post annum audit super proprietate intra tempus. de quo ibi. nu. 33.
- Reus tenetur edere actori si est vsurus etiam ad coadiuandum intentionem actoris et replicationem fundandam. in c. § nu. 15. de probat. fo. 3.
- Reus non tenetur edere actori ad intentionem fundandam. ibi. num. 16.
- Reus tenetur edere actori ad intentionem fundandam: sed non in causis criminalibus. ibi. nu. 18.
- Reus in matrimonio et in alijs causis fauorabilibus tenetur edere actori ad intentionem fundandam. ibi. nu. 19.
- Reus tenetur edere actori ad fundandam intentionem ubi argueretur peccatum si non ederetur. ibi. nu. 20.
- Reus quo dicatur actor in excipiendo. in c. cum inter. nu. 11. de excep. fo. 7.
- Reus voluntarius aut necessarius qui proprie dicatur. ibi. nu. 12.
- Reus que remedia habet ad faciendum se absolueret quia actor destitit a iudicio. in c. causam. nu. 17. de do. et contu. fo. 197.
- Reo contumace post lit. et test. puidetur actori vel per diffinitionem vel per missionem veram in bona rei et quod in c. prout. nu. 1. et 17. eo. tit. fo. 199.
- Reus non auditur super possessioe condemnatus si vult agere super petitorio nisi resecitis expensis et restitutis fructibus et idem econuerso. in c. significauerunt. nu. 8. de testi. fo. 68.
- Reus si est paratus dare alia pignora adiudicatio bonorum non impeditur. in c. cum aliquibus. nu. 2. et 12. de re iudi. fo. 53.
- Reus non potest conueniri extra suam diocesim ultra duas dietas nisi de consensu partium. in c. nonnulli. nu. 13. et 12. et 13. de rescrip. fo. 72.
- Reus condemnatur in expensis quas actor propter eius contumaciam fecit propter quam sequestrabitur res petita. in c. § nu. 1. de do. et contuma. fo. 195.
- Reus absoluitur actore non probante etiam quod reus assumpsit in se onus probandi et non probauerit. in c. ex parte. nu. 8. de rescrip. fo. 45.
- Reus an producendo duo infra tria ad vnum probandum vel duas exceptiones circa diuersa audiat. in c. imputari. nu. 5. de fide instr. fo. 210.
- Reus contra quem est facta missio si ostenderit se non fuisse contumacem reuocabit missionem et non condemnabitur in expensis prout dicitur. in c. cum venissent. nu. 1. et 6. et 12. de eo qui mit. in pos. fo. 314.
- Reus fugiens ad ecclesiam: et quando possit amplius puniri in corpore. in c. inter alia. nu. 1. et 2. et 3. et 6. et 8. et 14. de immu. eccle. et cemi. fo. 227.
- Reus plus negando an incidat in aliquam penam quam etiam actor plus petijt. in c. § nu. 16. de plus peti. fo. 152.
- Reus qui non admittit mittendum in possessionem ex mandato iudicis auditur intra annum cum cautione de stando iuri. in c. § nu. 1. de dolo et contuma. fo. 193.
- Reus conuentus non tenetur reddere actori donec actor recouentus non offerat respondere deo. in c. § nu. 8. de mut. pet. fo. 99.
- Reus non potest compellere actorem excoicatum ut prosequatur iudicium contra ipsum vel incipiat. in c. exceptionem. nu. 29. de excep. fo. 19.
- Reus conuictus in vna exceptione potest transire ad aliam etiam contra riam. in c. is qui. nu. 3. de sol. fo. 102.
- Reus non tenetur aliquid probare ad absolutionem consequendam. in c. iuramentum. § sane. nu. 2. de iure iur. fo. 168.
- Excessus modicus in probationibus actoris non facit quin reus non debeat solui. in c. ex literis. nu. 1. de proba. fo. 6.
- Reo in dubijs fauendum est potius quam actori. in c. si. nu. 2. de re iudi. fo. 84.
- Reus qualiter debeat se habere in proponenda et probanda sua exceptio ne. in c. § nu. 10. de ord. cog. fo. 142.
- Ritus** quis dicatur. Anto. in c. cum secundum. nu. 1. de tempo. ordi. fo. 38.
- Robaria** facta in territorio vnius domini vel ville tenebunt ipsi si potuerunt et noluerunt puidere et imponere collecta hominibus ville si ipse non est soluendo. in c. § nu. 8. de rest. spo. fo. 165.
- Rome** diuinitus apostolica sedes est collocata et an papa possit exinde sedem transferre. in c. per venerabilem. nu. 18. qui filij sint legi. fo. 43.
- Romana ecclesia quid significat. in c. bone memorie. cl. § nu. 7. de postula. prela. fo. 111.
- Rubrice** sunt autentice quod habent perfectam orationem. in proe. Greg. in ver. rex pacificus. nu. 2. fo. 9.
- Rubrica an a rubro sit licita argumentatio: et quid si rubrum est generalius nigro. vel econtra. in proe. Greg. in ver. rex pacificus. nu. 8. fol. 10.
- Rubrice ad quos effectus possunt allegari. ibi.
- Rubrica aliquando est generalior nigro: et econtra. in rubri. nu. 1. de dilatio. folio. 131.
- Rumor** vicinie quid sit. in c. super eo. numero. 3. de eo qui cog. constan. fo. 29.



## Super Lectu. Panormitani.

**Rusticorum** verba capiuntur grosso modo ut dispositio valeat. in. c. quoties. nu. 9. de testi. fo. 39.

**Corse** doctor excellē. vide Inn. in. c. cū clamor. de testi. 7 in. c. per tuas. eo. ti. 2. Ang. in. l. ff. de duo. res. Bal. in. l. j. C. de cōfess. in. ff. col. vbi dicit testis deponit de sensu visus cū debeat deponere de sensu auditus ex quo est grossus homo toleratur. alleg. ter. sing. de hoc. in. c. cū dicitur. de suc. ab intesta. facit gl. fi. in. c. testes. iij. q. viij. que dicit qd verbum visus: large sumitur. glos. in. simili. in. l. ff. de orig. iur. 7 in. l. quoties. C. fa. mil. er. c. sed Bal. in. c. preterea. de testa. tenuit hūc eius qd dixit in. d. l. i. q. si testis deponit de visu 7 volebat deponere de auditu q non valet dictum eius: tu potes cōcordare q dictū Bald. in. d. c. pterea. procedit data peritiā testis. facit ad hoc gl. in. l. quid si nepotes. ff. de exc. tu. 7 in. d. l. j. data ruditate. facit qd voluit Host. in. c. ad dissoluēdum. de despō. impub. vbi dicit pone q libellās dicit accuso vel denūcio: si cōmissum super verbo accuso. facit quod voluit Innocen. in. c. in presentia. de renun. et Abbas in. c. per tuas. qui filij sunt legi. cum simi. Laus deo.

**Rusticus** qui recipit pretium ab aliquo viatore ut tute illum ducat an peccet. in. c. super quibusdam. nu. 7. de verb. sig. fo. 203.

De litera S.

**Sacerdotes** licite recipiunt mercedē diuinarū operarū nō tū rōne diuinorū: s; ratione laborū aliter esset simonia. in. c. i. nu. 2. de sepul. fo. 133.

**Sacerdos** notorie fornicator si celebrauerit an incurrat irregularitatem. c. si celebrat in fi. nu. 5. de cler. excō. fo. 142.

**Sacerdos** cōfessor potest reuelare dictū sibi cōfessatū de volūtate cōfitentis. alias secus. in. c. mattheus. nu. 2. de simo. fo. 83.

**Sacerdos** ppter qd dicat ad hoc vt qd possit elipctā cōfiteri nō petita venia a pbro parochiali. in. c. ois vtriusq. nu. 12. de pe. 7 remis. fo. 176.

**Sacerdos** parochialis qui dedit licētiā parochiano suo vt cōfiteatur cuiusq. velit an extēdatur vt etiam in paschate. possit cōfessorem exigere. ibi. nu. 15.

**Sacerdos** an teneat reuelare peccatū qd intēdit committere ille qui est sibi cōfessus qn ex tali peccato resultat scandalum. ibi. nu. 24. fo. 177.

**Sacerdos** qui reuelauit delictum alicuius sed negat illud habuisse in confessione: delinquēs vero dicat sibi dixisse in cōfessione ipse sacerdos habet probare contrarium. ibi. nu. 26.

**Sacerdos** qui nō dormit post cenam potest de mane celebrare quando digestio est perfecta. in. c. ex parte. nu. 4. de celebra. mis. fo. 219.

**Sacerdos** non prohibēs matrimonia interdicta per trienniu a bñficio suspēditur. in. c. cum inhibitiō. nu. 1. de clandest. despon. fo. 16.

**Sacerdos** depositus an possit restitui per inferiorem a papa. in. c. clerici. nu. 2. de cler. excō. fo. 40.

**Sacerdos** suspēsus si celebrauerit perpetuo deponi potest etiam q nō fuerit monitus. in. c. latores. nu. 1. eo. tit. 7 fo.

**Sacerdotes** alicuius ciuitatis interdicte si cogantur metu dñi tempora lis celebrare: an sint omnes irregulares. ibi. nu. 4.

**Sacerdos** de adulterio infamatus d; se purgare: alias ab officio suspēdetur. in. c. significasti. nu. 1. de adul. 7 stu. fo. n6.

**Sacerdos** pōt pādere delictū sibi cōfessum ex cōsensu cōfētētis. ibi. nu. 5.

**Sacerdos** excōicat? si celebrat diuina debet deponietia q non pcesse rit aliqua monitio. in. c. fraternitati. nu. 2. de cle. excō. fo. 141.

**Sacerdos** potest absolvere concubinam suam. Ant. in. c. cum clericis. nu. 5. de ordina. ab epis. fo. 42.

**Sacerdos** deposit? si celebrauerit excōicat. in. c. j. nu. 1. de. cle. exc. fo. 139.

**Sacerdos** depositus non perdit characterē sacerdotale: adeo q si celebrauerit conficit eucharistiam. ibi. nu. 2.

**Sacerdos** potest stipulari alteri in his que pcernunt ad officiū sacerdotis 7 ad vtilitatem anime. in. c. dudum. nu. 10. de cōuer. conu. fo. 172.

**Sacerdos** si celebrauerit in loco interdicto priuatur beneficijs 7 efficit irregularis 7 ineligibleis 7 per solum papā dispensatur. in. c. postulastis. nu. 1. 7 5. de cle. excō. fo. 141.

**Sacerdos** omnis incontinenti q ordinatur habet potestatem ligandi 7 soluendi licet habeat ligatam propter distinctionem parochiarum. in. c. i. ff. vna vero. nu. 2. de sum. tri. 7 fi. ca. fo. 13.

**Sacerdos** an possit cessante cōsuetudine aliquid pro erequis mortuorum vel similibus petere. in. c. suam nobis. nu. 9. de simo. fo. 84.

**Sacerdos** si non h; vnde viuat nec pōt aliunde honeste victū q̄rere: ep̄s debet sibi prouidere vel populus poterit cōpelli ad prestādū sibi necessaria. quinimo poterit subtrahere si sibi nō offeratur. ibi. nu. 11.

**Sacerdos** siue pauper siue non potest suas operas spirituales extraneo locare. ibi. nu. 12.

**Sacerdos** non potest deponi ab inferiore ep̄o consecrato. in. c. non potest. nu. 3. de re iudi. fo. 50.

**Sacerdos** vel alius prelatus an possit in subditos alterius prescribere curam animarum. in. c. fi. nu. 5. de peni. 7 remis. fo. 178.

**Sacerdos** si fuerit iniuriatus censet facta iniuria ep̄o adeo q ipse poterit agere actione iniuriarum. in. c. presbyteri. nu. 1. de peni. fo. 168.

**Sacerdos** si decedat ab intestato nullis consanguineis relictis eius bona debent diuidi inter pauperes christi. ibi. nu. 2.

**Sacerdos** inductus in testē nō debet testificari de eo quod habuit in confessione: intellige de confessione facta pro salute anime secus si sciat tanq̄ amicus in cōfessione. in. c. qualiter 7 qñ. nu. 7. de accu. fo. 66.

**Sacerdos** degradatus si celebrauerit non incurrit excōicationē si prius nō fuit monitus. in. c. si quis presbyter. nu. 3. de cle. excō. fo. 139.

**Sacerdos** suspēsus nō solū non potest celebrare sed nec epistolam vel euangeliū dicere nec alijs ordinib; se immiscere. ibi. nu. 4. 7 10.

**Sacerdos** degradatus perdit omne priuilegium immunitatis nō autem perdit potestatem cōficiendi eucharistiam. ibi. nu. 6.

**Sacerdos** excōicatus vel depositus tenet dicere officium aliter grauit ter peccat. intellige priuate nō publice in ecclesia. ibi. nu. 8.

Et vide in. c. seq. in. ff. nota. eo. titu.

**Sacerdotes** habētes curam animarum debent esse literati. in. c. cum ex iniuncto. nu. 1. de here. fo. 162.

**Sacerdos** baptizans h; hoc ex debito officio faciat nihilominus efficiatur pater spiritualis 7 propterea oritur cognatio spūalis in oibus 7 per oia pnt ex persona leuantis. in. c. ex literis. nu. 3. de cogn. spū. fol. 28.

**Sacerdotes** etiam criminosi conficiunt veruz corpus christi. in. c. deus qui. nu. 2. de peni. 7 remis. fo. 174.

**Sacerdos** si imponit confesso penitentias minores solito an ipse confessus sit tutus quo ad deum. ibi. nu. 4.

**Sacerdos** potest penitentiam peccatori imponēdam moderari sū arbitrium suum. ibi.

**Sacerdos** etiā simplex pōt absolvere ab homicidio 7 adulterio 7 alijs magnis criminibus exceptis quibusdā paucis ep̄o reseruat. ibi. nu. 5.

**Sacerdotes** quibus est diminuta potestas absoluēdi per ep̄m possunt recurrere ad superiorem. ibidem.

**Sacerdos** nō debet imponere penitētiā non valenti ipsam agere ne inducat ipsam in desperationem. ibi. nu. 6.

**Sacerdos** si aliquid scit tanq̄ deus puta in confessione: etiā si sit papa 7 reuelauerit sibi nō creditur. in. c. ex tue. nu. 2. de simo. fo. 82.

**Sacerdos** grauius peccat nō cōsecrādo dum celebrat q̄ cōsecrando in peccato mortali. in. c. de homi. nu. 1. de cele. mis. fo. 211.

**Sacerdos** existēs in peccato mortali 7 celebrans nō offendit populum sed deum 7 conficit verum sacramentum. ibi. nu. 2.

**Sacerdos** nō debet celebrare nisi prius cōfiteatur licet sit cōtritus. potest tamen celebrare ante peractam penitentiam. ibi. nu. 7.

**Sacerdos** potest ferre testimonium de recōcillatione 7 penitētia peccatoris. in. c. nemo. nu. 3. de simo. fo. 80.

**Sacerdotes** greci possunt vti matrimonio. in. c. vt clericorum. num. 5. 7 nu. 6. de vi. 7 ho. cle. fo. 7.

**Sacerdotes** qui sunt in pctō magis peccant dādo alijs penitētiā: licet absolutio ab ipsis facta valeat. in. rub. nu. 2. de vi. 7 ho. cle. fo. 2.

**Sacerdotū** malorū preces an prosint vel nocēat illis p quibus fiūt. ibi.

**Sacerdos** grecus nō pōt hñe ecclesiā inter latinos si vult obseruare mores patrie sue. s. accipere vxorē. in. c. cū olim. nu. 2. de cle. cōm. fo. 16.

**Sacerdotes** greci quare nō ligātur lege canonica in hoc q nō possunt esse coniugati. ibi. nu. 3.

**Sacerdos** pollutus in somno nō d; celebrare pro illa vice. in. c. significatum. nu. 4. de preben. fo. 26.

**Sacerdos** recipiēs pecuniaz quia celebravit ad instātiā alicuius peccat nō tamen committit simoniam. ibi. nu. 8.

**Sacerdos** nō pōt licite a suis parochianis pecuniā accipere pro spiritalibus etiā in casu necessitatis in qua maneret ipse sacerdos. ibidem.

**Sacerdos** quilibet siue bonus siue malus conficiet corpus christi non tamen erauduntur preces mali sacerdotis sicut boni. in. c. extirpande. in repe. 6. qui vero. nu. 4. de preben. fo. 40.

**Sacerdos** potest penam in canone positam limitare in cōfessione. in. c. at si clerici. 6. de adulterio. nu. 5. de iudi. fo. 16.

**Sacerdos** nullo modo potest cōpelli reuelare illud qd ipse scit in confessione etiam si papa diceret vel adduceretur in testem. in. c. dilect? nu. 2. 7 4. de excē. prela. fo. 47.

**Sacerdos** celebrās vt deus perdat aliquem debet deponi: qñ abutitur tanto sacramēto. in. c. quidam. nu. 2. de cele. mis. fo. 209.

**Sacerdotes** 7 canonici qui dicunt missas propter lucrum vel propter distributiones quotidianas vadunt ad officiū cōmittunt simoniam mentalem debent exigere penitentiam licet nō teneantur ad restitutionem. in. c. consuluisti. nu. 2. eo. titu.

**Sacerdos** d; deponi vel in stricto carcere detrudi nō solum si reuelauerit peccatorē s; et pctm. in. c. ois vtriusq. nu. 8. de peni. 7 remis. fo. 176.

**Sacerdos** parochialis qñ est inimic? parochiani quid h; facere parochianus si vult cōfiteri. ibi. nu. 11.

**Sacerdos** nō dicit scire pro certo illud qd scit in confessione q; potuit ille nō verū dicere. in. c. si sacerdos. nu. 1. 7 12. de offi. ordi. fo. 11.

**Sacerdos** pōt in genere crimen sibi confessatum redarguere. ibi. nu. 3.

**Sacerdos** pōt sine pctō ministrare corā excōicato 7 eidem eucharistiaz tradere si solus scit eū esse excōicatū 7 nō pōt aliter pbari. ibi. nu. 5. 7 6.

**Sacerdos** adductus in testē pōt libere iurare se nescire h; illud sciat in confessione secus si scit in penitētia circa confessionem. ibi. nu. 7.

**Sacerdos** si intēdebat cōsecrare singulas hostias quas habebat in con



# Repertorium singularium materiarum

- specu quas tñ putabat esse decem et in veritate erant plures an omnes vel que erunt cōsecrate ibi. nu. 15. fo. 109.
- 6 Sacerdos deponit ex crassa ignorantia in. c. fin. nu. 3. de cele. mis. fo. 212.
- 6 Sacerdos cōcubinari? si tolerat ab eo licite audiunt divina et precipitur sacra: a notorio vō est abstinendū in. c. vestra. nu. 1. de cōba. cle. et mu. f. 11.
- Sacerdos pollutus nō polluit sacramenta que ministrat. ibi. nu. 2.
- 7 Sacerdos si pbabiliter ignorat se suspensum et celebrauerit nō incurrit irregularitatem in. c. apostolice. nu. 1. de cleri. excō. fo. 142.
- 6 Sacerdos non pōt retinere feminā in domo etiā matrē et attinētes propter periculū peccati et qñ. in. c. i. nu. 1. et 3. de cōba. cle. et mu. fo. 10.
- 7 Sacerdos excōicatus si celebrauerit est deponendus: sed si dubitauerit se esse vel non esse excōicatum nō ita graniter punitur in. c. illud. nu. 1. 4. de cleri. excō. fo. 140.
- 2 Sacerdos incontinēt q̄ assumptus est ad ordinē sacerdotale tenet dicere officium. Ant. in. c. cū sit ars. nu. 1. de eta. et quali. fo. 48.
- 7 **Sacramenta** alia fuerūt instituta a deo: sed post peccatum. in. c. fi. nu. 5. de frigi. et male. fo. 37.
- 1 Sacramēta reseruata solapōtificibus non delegant nisi a papa: nisi de legentur alijs pontificibus. l. episcopis in. c. quāto. n. 7. de p̄sue. fo. 95.
- 6 Sacramēta percipiens a notorie suspensio notorie iuris: q̄ est cōcubinari? q̄ venit p̄ceptū ecclesie. et quid de notorie suspensio notorie facti. in. c. vestra. nu. 5. et 6. de cōba. cle. et mu. fo. 12.
- Sacra an et quo casu recte percipiant a clericis p̄cōis. ibi. nu. 9. fol. 13.
- 6 Sacramēta baptismatis licite recipitur ab heretico in casu necessitatis: et etiam ab alijs criminosis: vt a simoniacis et similibus. in. c. vestra. nu. 10. de cōba. cle. et mu. fo. 12.
- Sacramēta q̄ de necessitate d̄z p̄ferri si dubitat: an interuenit d̄z ad causā telā cōferri et cōfertur. in. c. vnico. nu. 2. et 3. de cle. p̄ sal. pmo. fo. 78.
- 7 Sacramēta nō est iterandum in. c. j. nu. 6. de secun. nup. fo. 4.
- 1 Sacramenta ministrare nō pōt incidēs in peccatū notoriū sine dispēsa tione. in. c. quia diligētia. nu. 6. de elec. fo. 123.
- 7 Sacramenta ecclesiastica nō sunt deneganda homini quantūcūq̄ facinoroso vt sunt isti qui suspenduntur vel decapitantur si in morte appareāt contriti et confessi. in. c. fures. nu. 2. et 3. de fur. fo. 121.
- 1 Sacramenta ecclesie aliqua sunt necessitatis et aliqua voluntatis. in. c. quanto. nu. 4. de cōsue. fo. 95.
- 7 Sacramenta recepta ignorāter ab heretico tenent secus si scienter. in. c. fraternitatis. nu. 7. de here. fo. 100.
- 7 Sacramētū matrimoniū permissum est muto et surdo et an sic de alijs sit. in. c. cum apud. nu. 5. de sponsa. fo. 9.
- Sacramētum matrimoniū an imprimat gratiam. Ant. in. c. vnico. 5. scire. nu. 4. de sacra. vinctio. fo. 49.
- 2 Sacramētum quid est et vnde dicatur et quot sunt sacramenta. Ant. in rub. nu. 1. de sacra. non iteran. fo. 50.
- Sacramētorū proprietates que sint et ad quid fuerunt instituta sacramēta. ibi. nu. 3.
- 7 **Sacrilegium** est crimen ecclesiasticum adeo q̄ iudex ecclesiasticus pōt de eo imponere penā tē poralem. in. c. ad aures. nu. 1. de penis. fo. 171.
- 3 Sacrilegiū cōmittit nō solū si bona ecclesie occupātur: sed etiā si ecclia in eis turbatur. in. c. cōquestus. nu. 2. de foro cōpe. fo. 83.
- Sacrilegus an sit ipso iure excōicatus. ibi. nu. 7.
- 3 Sacrilegium est crimen mistū et potest cognosci is vtroq̄ foro. in. c. cū sit generale. nu. 1. et 16. de foro cōpe. fo. 65.
- 3 Sacrilegium etiam in casu dubij cognoscitur corā ecclesiastico. in. c. pisanis. nu. 2. de resti. spo. fo. 192.
- 6 Sacrilegium incurrit qui aliquid sacrum accipit de manu laici: vt retineat. in. c. dudum. nu. 7. de decimis. fo. 153.
- 6 Sacrilegium cognoscitur per iudicē ecclesiasticū. in. c. aduersus. nume. 5. de immu. eccle. fo. 229.
- 6 Sacrilegium punitur per iudicem ecclesiasticum. in. c. immunitatem. nu. 5. de immu. eccle. fo. 235.
- 7 Sacrilegiū est vtriusq̄ fori et vterq̄ iudex ecclesiasticus et secularis possunt cognoscere et penam imponere. in. c. accepisti. nu. 3. de spon. duo. fo. 17.
- 6 Sacrilegium committitur in cimiterio sicut in ecclia. in. c. cū. ecclesia. n. 2. de immu. eccle. et cemi. fo. 226.
- 6 Sacrilegium potest cognosci in vtroq̄ foro. in. c. gaudemus. nu. 6. de cōner. contu. fo. 171.
- 6 Sacrilegium et furtū simul committitur in furando res ecclesie. in. c. inq̄rendum. nu. 3. de pecu. cle. fo. 109.
- 6 Sacrilegium facit q̄ laicus efficiatur de foro ecclesiastico. in. c. relatum. nu. 3. de iure patro. fo. 199.
- Sacrilegus nō est excōmunicatus ipso iure: nisi fregerit etiam ecclia. ibidem. nu. 4.
- 3 Sacrilegium committitur etiā per insinuationē rei patrimonialis ipsius clerici. in. c. ceterum. nu. 17. de iudi. fo. 20.
- 2 Sacrilegus etiā q̄ sit laicus potest conueniri coram ecclesiastico iudice in. c. olim abbas. nu. 2. de offi. deleg. fo. 96.
- 7 **Salarium** licite capiunt assessores vel aduocati et filii locatōes opas suas. i. c. j. nu. 4. ne pla. vi. iuas. f. 92.
- 3 Salarium q̄ p̄stari d̄z propter aliquod opus an p̄stetur in fine vel in principio operis. in. c. fi. nu. 3. de fo. cōpe. fo. 91.
- 6 Salarium debetur adhuc heredibus si potestas incōit. in. c. j. nume. 9. de cleri. egro. fo. 49.
- 6 Salarium non debetur famulo infirmo quando illud salarium sibi debetur ratione sue persone tantum secus si datur contemplatione aliorum. in. c. j. nu. 9. de cle. egro. fo. 50.
- 6 Salarium debetur officiali qui ex defectu superioris nō potest seruire. in. c. aduersus. nu. 18. de immu. eccle. fo. 230.
- 2 Salarium licite debetur etiam administratoribus rerum ecclesiasticarum. in. c. j. nu. 1. de syndi. fo. 148.
- 6 Salarium totius temporis vel pro rata an debeant habere doctor vel aduocatus qui moriuntur ante eorum exercitiū finitum. in. c. j. nu. 10. de cle. egro. fo. 50.
- 1 **Salomon** an sit dānatus: an saluat? in. c. ne imitatis. nu. 2. de consti. fo. 20.
- 3 **Saluusconductus** est remidiū fragile: et qui non cōfidit in eo bz iustam causam in. c. accedens. cl. j. nu. 3. vt lite non conte. fo. 111.
- 2 Saluusconductus concessus alicui intelligitur vt ducatur ad locum vbi possit secure morari. in. c. accedens. nu. 2. de procu. fo. 144.
- 6 Saluusconductus datus alicui ad veniendum ad aliquem locum intelligitur q̄ possit ibi secure morari et secure redire. in. c. quia diuersitatem. nu. 6. de concess. preben. fo. 57.
- 2 Saluusconductus datus alicui ad eundem intelligitur etiam datus ad redeundum. in. c. innotatus. nu. 1. de treg. et pa. fo. 131.
- Saluusconductus an tollatur per primam vicem. ibi. nu. 2.
- 2 **Sandalia** sunt calciamenta depicta vel aurea quibz vtitur eps qñ celebrat. in. c. fi. nu. 3. de transla. epi. fo. 9.
- 6 Sanguis si minuitur. xij. die februarij non pōt illo anno ex febre perire. in. c. cum d. putati. nu. 1. de iudi. fo. 41.
- 2 Sanguis p̄lebotomatus nō venit in statutum puniens que de sanguine. in. c. solite. nu. 2. de maio. et obe. fo. 125.
- 3 **Satisfactio** de iudicatum soluendo datur ab illis qui volunt aliquem defendere et non habēt mandatum in. c. cum deputati. nu. 11. de iudi. fo. 41.
- Scandalum** magnū vbiq̄q̄ timetur si mandāt executioni rescriptū principis nō est finiendatalis executio. in. c. si quando. nu. 2. de rescrip. fo. 47.
- 7 Scandalo qui potest obuiare et nō obuiat an presumatur in dolo. in. c. quante. nu. 8. de senten. excom. fo. 194.
- 6 Scandalū si potest interuenire si obeditur literis pape licite quis potest non obedire etiam si papa rescripserit scandalo nō obstante. in. c. cuz teo neamur. nu. 2. de preben. fo. 24.
- 2 Scandalum semper est vitandū qñ potest vitari sine periculo vite eterne als secus. Ant. in. c. nisi. 5. pro grau. nu. 12. et 13. de renun. fol. 29.
- Ob scandalum vitandum an debeat omitti iustitia. ibi. nu. 13.
- 3 Scandalū vt vitet an sit omittēda iustitia. in. c. qñ. nu. 4. de tēp. or. fo. 34.
- 5 Scandalū quo casu est sufficiens q̄ quis p̄uinetur iure suo. in. c. de rectoribus. nu. 3. et in. c. seq. nu. 3. de cle. egro. fo. 50.
- 7 Scandalū si vehementer timetur ex contractu matrimoniū pōt et debet iudex matrimonium interdicere. in. c. cum in tua. nu. 4. de spon. fo. 10.
- Scandalū vt euitet multa cōcedunt. i. c. cōsiderauim? n. 5. de elec. f. 129.
- 7 Scandalū vt euitetur receditur aliqui a iure rigoroso. in. c. super eo. nu. 2. de sen. excom. fo. 195.
- 2 Scandalū vt euitetur nō debet quis desistere ab operatione boni. in. c. ad aures. nu. 3. de temp. or. fo. 37.
- 7 **Scientia** iuris scientia est: licet mutabilis. in. c. nō d̄z. nu. 2. de consan. et affi. fo. 33.
- 7 Scientia tribuit habentibus eam perpetuitatem et eternitatem. in. c. fi. nu. 3. de magi. fo. 94.
- 7 Scientia presumpta nō punitur in delictis sed vera. in. c. dilect? filius. nu. 9. de simo. fo. 85.
- 7 Scientia qualis requirit in ep̄o vel plato. in. c. i. n. 10. de cōsan. et affi. fo. 31.
- 6 Scientia nō emines nō requirit in beneficijs maxime simplicibus in. c. venerabilis. nu. 8. de preben. fo. 48.
- Scientia qñ dicat emines sufficiens vel mediocris. remissive. ibi. nu. 8.
- 1 Scientia q̄ regit in platis q̄lis eē d̄z. in. c. cū in cūctis. nu. 4. de elec. f. 125.
- 2 Scire dicitur quis etiam illud quod scit per crudelitatem aut presumptionem. Ant. in. c. j. nu. 2. de seru. in or. sa. fo. 41.
- 6 Scientia et studium conueniūt omnibus maxime clericis ex ore dei. in. c. non magno. nu. 7. ne cle. vel mona. fo. 236.
- 7 Scientia quomodo presumatur. in. c. de bis. nu. 9. de accu. fo. 58.
- 7 Scire quis presumitur id quod cōmuniter alijs innotescit. in. c. fi. nu. 6. de coniu. seruo. fo. 26.
- 2 **Scena** qd sit et habēs vsu fructu vestis scenice nō pōt illavti nisi in scena. in. c. ad honorē. nu. 6. de au. et vsu pal. f. 8.
- 1 **Schismaticus** nō pōt amplius promoueri ad ep̄atū nisi dispensetur. in. c. q̄ diligētia. nu. 1. et 3. de elec. fo. 122.



## Super Lectu. Panormitani.

- Schismaticus utrum sit hereticus. ibi. nu. 2.  
 Schismaticus non potest dispensari nisi a solo papa. ibi. nu. 7.  
 7 Schismaticus non potest conferre beneficia et ordines vel dignitates dare et si dederit non tenet et ordinati vel beneficiati ab eo sunt ipso iure excommunicati. in. c. qd a predecessore. nu. 1. 3. 4. de schisma. fo. 104.  
 Schismaticus excommunicatus existens in peccato mortali an et quando possit conferre temporalia vel spiritualia in quibus conferatur ordo vel non. ibi. nu. 4.  
 6 Schisma quotiescunque fieret in ecclesia dei si non posset sedari possunt domini temporales se intromittere et facere dubium sopiri et terminari per ecclesiam. in. c. tua. nu. 10. de decimis. fo. 150.  
 2 Schismatici an officiant aliquo modo sacramenta. Anto. in. c. a nobis. nu. 1. de sacra. non ite. fo. 50.  
 7 Schismatici quibus modis capiantur et an sint heretici et quo casu. in rub. nu. 1. de schisma. fo. 104.  
 Schismatici an sint excommunicati. ibi. nu. 2.  
 6 **Scholares** presumuntur ignorare statuta loci cum principaliter vacent studio. in. c. j. numero. 8. de locato. fo. 86.  
 1 Scholaris an et quando fortiaur domicilium ex mora contracta in studio et an possit conveniri ex contractibus ibi gestis. in proe. Greg. nu. 18. fo. 7.  
 1 Scholaris qui iudicat secundum singularem opinionem magistri sui non tenetur in expensis. in. c. j. nu. 25. de postu. prela. fo. 19.  
 6 Scholares non dicuntur habere domicilium in loco studii sed tantum habitationem. in. c. nullus episcopus. nu. 4. de parochiis. fo. 142.  
 Scholaris recognoscit in superiore episcopo studium quo ad necessaria non quoad voluntaria. ibi.  
 1 Scholares statuentes possunt penam imponere secundum iurisdictionem quam habent. in. c. ex literis. nu. 2. de consuet. fo. 39.  
 3 Scholares an contrahant domicilium in loco studii. in. c. quod clericis. nu. 4. de foro compe. fo. 68.  
 3 Scholares non capiuntur pro rebus suis nec illi qui veniunt ad videndum eos. in. c. si. nu. 47. de foro compe. fo. 92.  
 3 Scholares etiam intrantes scholas non tamen attendendo non debent gaudere privilegiis scholarium. in. c. j. nu. 39. de iudi. fo. 7.  
 3 Scholaris conventus contra vno ex suis iudicibus an possit contra eum suum aduersarium recouenire. in. c. j. nu. 36. et 39. de mut. pe. fo. 102.  
 6 Scholares non constituunt domicilium in loco studii nisi ibi steterint per decem annos. in. c. si. nu. 8. de parochiis. fo. 148.  
 7 Scholares et similes persone que non habent locum firmum illum habent proprium sacerdotem in cuius parochia commoratur. in. c. omnis. vtriusque. nu. 23. de peni. et remis. fo. 177.  
 6 Scholares vel peregrini vel alibi habitantes propter pestem vel guerram an sint parochiani illius loci ubi habitant. in. c. in nostra. nu. 10. de sepul. tu. fo. 138.  
 2 Scholares faciunt licitam vniuersitatem. in. c. qd. nu. 1. de procura. fo. 142.  
 6 Scholaris si reperitur idoneus et petit se doctorari non peccat vitio presumptionis. secus si est dignus. in. c. cum ecclesia. nu. 9. de immu. eccle. et cenii. fo. 227.  
 4 Scholaris presumitur facilius impetrare rescriptum quam alius. in. c. si. nu. 1. de presu. fo. 123.  
 6 Scholaris antequam doctorem ter examinetur primo a promotoribus secundo priuato tertio publice. in. c. cum secundum. nu. 14. de preben. fo. 28.  
 7 Scholaris non gaudet privilegio scholarium nisi sit matriculatus. in. c. quidam. nu. 2. de privileg. fo. 161.  
 2 Scholaris subiturus examen doctorum potest vnu ex ipsis suspectum allegare si habet eam suspicionem. in. c. eam que. nu. 2. de offi. deleg. fo. 81.  
 2 Scholaris si antequam iret ad studium habuerit beneficium et postea renertatur ignarus an possit illo beneficio puiari. Ant. i. c. si. nu. 6. de eta. et quali. f. 48.  
 5 Scholaris dum doctoratur requiritur ad minus numerus septem doctorum. in. c. non potest. nu. 17. de re iudi. fol. 51.  
 7 Scholaris conducitur aliquando ad lecturam potius ut discat quam alios doceat. in. c. j. nu. 5. de magi. fo. 93.  
 Scholaris si se obligauerit ad intrandum cum certo doctore talis obligatio non valet. in. c. prohibeas. nu. 1. eo titu. fo. 94.  
 5 Scholaris notorie peritus transit sine examinatione vel saltim modica pro forma. in. c. constitutis. el. h. nu. 4. de appel. fo. 115.  
 7 Scholares eutes ad studium debent ex redditibus sui beneficii gubernari et si non sufficiunt de eis platus cum capso puidere. in. c. si. nu. 1. de magi. fo. 94.  
 Scholares quibus natura resistit non sunt mittendi ad studium ne inanis sumptibus et laboribus verentur. nu. 2.  
 Scholaris de iniquitate potest defendere opinionem magistri sui. ibi. nu. 3.  
 Scholares absentes non debent percipere fructus in absentia nisi studeant in studiis generalibus. ibi. nu. 6.  
 5 Scholaris approbatus in rectorem studii potest reprobari in examine. in. c. cum venerabilis. nu. 55. de excep. fo. 12.  
 6 Scholaris pauper potest sustentari de communibus redditibus alicuius ecclesie etiam quod aliqui ex clericis contradicant domodo maior pars velit. in. c. si. nu. 2. de his que fi. a maio. par. ca. fo. 72.  
 2 Scholaris sufficit quod approbetur a septem doctoribus. in. c. prudentia. nu. 9. de offi. deleg. fo. 83.

- 4 Scholaris recedens an possit alium ponere in domo vel camera ab ipso conductam. in. c. inter dilectos. nu. 17. de fide instrum. fo. 103.  
 Scholaris insolens potest ab alijs deici. ibi. nu. 19.  
 2 Scholaris licentiatum si iuravit non assumere gradum alibi quam in loco ubi fuit licentiatum potest sine metu periculum assumere gradum si de nouo facit se examinare. in. c. cum inter. nu. 11. de renun. fo. 10.  
 7 **Scriptura** non requiritur ad essentiam contractus nisi conuenit inter partes. in. c. pactum. nu. 1. de ver. sig. f. 199.  
 6 Scriptura continens appellationem sufficit quod presentetur iudici absque eo quod legatur. in. c. cum in ecclesia. nu. 7. de appel. fo. 108.  
 5 Scriptura que requiritur in aliquo actu si est deperdita probata perditione scripture potest probari per testes quod in ea continebatur. in. c. sicut nobis. nu. 4. de re iudi. fo. 66.  
 4 Scriptum iudicis vel tabellionis an possit per testes et per quot reprobari. in. c. cum a nobis. nu. 3. de testi. fo. 60.  
 2 Scriptura licet requiratur in gratia pape tamen declaratio illius gratie potest fieri per testes. in. c. auditis. nu. 3. de testi. fo. 157.  
 2 Scripturis prelatorum creditur quando agitur de modico preiudicio. in. c. cum in ecclesiis. nu. 1. de maio. et obe. fo. 127.  
 6 Scribens ut deputetur ad aliquod officium non potest ulterius illud recusare. in. c. Joannes. nu. 3. de testa. fo. 129.  
 6 Scriptura regulariter non requiritur in aliquo casu nisi in iure expresse caueatur. in. c. j. nu. 4. de his que fi. a prela. fo. 65.  
 6 Scriptura in loco marmoreo facta facit fidem ubi non agitur de preiudicio alterius. in. c. propoluit. nu. 6. de cose. eccle. vel alta. fo. 207.  
 7 Scriptura licet requiratur in aliquo casu si tamen fuit perdicta poterit per testes probari. in. c. cum olim. nu. 4. de priui. fo. 154.  
 5 Scripture alicuius transumptio potest delegari alicui qui fideliter et sollemnem transumptionem faciat. in. c. cum dilecta. nu. 4. de fir. utili vel inuti. fo. 141.  
 6 Scriptura non requiritur in contractu emphyteutico secundum eodem usum. in. c. potuit. nu. 7. de locato. fo. 83.  
 1 Scriptura est de substantia in electionibus. i. ut redigatur electio in scriptis. in. c. quia propter. nu. 6. de elec. fo. 163.  
 4 Scriptura publica que sit: que priuata et que autentica. in. c. j. nu. 2. de fide instrum. fo. 95.  
 5 Scripture actorum vel aliarum rerum magis creditur quam assertioni partis asserentis contrarium. in. c. cum inter. nu. 22. de re iudi. fo. 62.  
 3 Scriptura emanans super aliquo actu verbaliter facta videtur ipsum actum confirmasse. in. c. venissent. nu. 3. de testi. spo. fo. 173.  
 1 Scriptura an sit de substantia gratie. in. c. in nostra. nu. 11. de rescri. fo. 81.  
 1 Scriptura est de substantia probatoria non de substantia gratie adeo quod testes non admitterent ad probandum gratiam. in. c. nostri. nu. 4. de elec. f. 129.  
 7 Scriptores bullarum in curia romana et pretium recipientes. an incurant simoniam. in. c. j. nu. 5. de simo. fo. 76.  
 6 Scriptura regulariter non validat actum nullum. in. c. ex tenore. nu. 3. de concess. preben. fo. 62.  
 1 Scriptura non est de substantia gratie sed de substantia probationis. in. c. qualiter. nu. 11. de elec. fo. 134.  
 7 Scripture notariorum qui fuerunt de falso condemnati an faciant fides. in. c. fraternitatis. nu. 3. de here. fo. 100.  
 1 Scriptura utrum sit de substantia legis vel statuti. in. c. j. nu. 19. de postu. la. prela. fo. 108.  
 1 Scriptura non est de substantia legis siue constitutionis quando possunt probari per testes. in rub. nu. 3. de consuet. fo. 14.  
 4 Scriptura que dicat authentica et que priuata. in. c. h. nu. 1. de fide instrum. fol. 97.  
 Scriptura priuata quando non est subscripta nec a partibus nec a testibus quam fidem faciat. ibi. nu. 2.  
 Scriptura priuata subscripta a partibus tamen quam fidem faciat. ibi. nu. 3.  
 Scriptura priuata subscripta a testibus tamen quam fidem faciat. ibi. nu. 4.  
 Scriptura priuata subscripta et a partibus et a testibus quam fidem faciat. ibi. nu. 5.  
 Scriptura priuata reperta in archino publico cum causa fidem facit. ibi. numero. 6.  
 Scriptura priuata an debeat habere solennitates que reperiuntur in publicata. ibi. nu. 7.  
 Scriptura de qua fit comparatio qualis debeat esse et quod quis potest compelli ad scribendum ut fiat comparatio. ibi. nu. 13.  
 7 **Secreta** possunt reuelari pluribus modis et quocumque sit reuelatum reuelas tenetur ac sic verbaliter et expresse reuelauerit. in. c. omnis vtriusque. nu. 7. de peni. et remis. fo. 175.  
 2 **Securitas** promissa alicui intelligitur quod faciet securum ab exceptione iuris. in. c. quoties. nu. 2. de pac. fol. 132.  
 5 **Semel** si aliquem approbavi vtrum possum eundem reprobare. in. c. a nobis. nu. 7. de excep. fo. 3.  
 4 **Semiplenam** probationem quando faciat scriptura domestica et fuga rei. in. c. iuramentum. h. sane. nu. 13. de iureiur. fo. 170.  
 2 **Senectus** et ignorantia sunt cause propter quas assensum peti cessio. in. c. j. nu. 1. de renun. fo. 10.  
 7 Senectus potest dici infirmitas. in. c. quandois. nu. 2. de sen. excus. fo. 196.



# Repertorium singularium materiarum

- 7 Senibus indulgenda est potestas adoptandi ut in salutem vite possint filios acquirere. in. c. unico. nu. 4. de cogn. lega. fo. 28.
- 3 Senes vel valitudinarum quid dicantur. in. c. si. nu. 18. 7. 19. ut lit. no. cote. fo. 113.
- 7 Senex quo possit infirmum habere. in. c. qd. sed. nu. 5. de fri. 7. male. f. 35.
- 4 Senes an compellantur ferre testimonium 7 qui dicantur senes. in. c. si qui testimonium. nu. 7. de testi. fo. 44.
- 6 Senectus est species infirmitatis si valet ad statuta loquentia de infirmis. in. c. magne. nu. 8. de voto 7 vo. re. fo. 177.
- 7 **Sententia** reuocari potest si error probabilis detegatur. in. c. fraternitatis. nu. 17. de frigi. 7. male. fo. 36.  
Sententia notorie iniusta nulla est vel saltem reuocari potest etiam si non sit appellatum. ibi. nu. 16.  
Sententia in causa matrimoniali quomodo possit in rem transire iudicatum. ibi. nu. 21.
- 1 Sententia lata contra extravagantes an sit ipso iure nulla. in. proe. Gre. in vers. rex pacificus. nu. 11. fo. 10.
- 5 Sententia corporalis an possit mandari executioni intra decem dies datos ad appellandum. in. c. h. nu. 2. de re iudi. fo. 50.  
Sententia lata per iudicem non valet. qui ita celeriter pronuntiavit quod potest presumi quod non ita celeriter fuerit instructus. ibi. nu. 4.
- 2 Sententia arbitri lata super delicto etiam famoso an infamet. in. c. causa restitutionis. nu. 8. de resti. in integ. fo. 164.
- 5 Pro sententia iudicis a quo fuit appellatum an presumatur. in. c. cum specialis. §. porro. nu. 9. de appel. fo. 131.
- 3 Sententia lata contra monachos litigantes sine licentia abbatis est nulla. secus lata in eorum fauorem in. c. cam. que. cl. i. nu. 11. de iudi. fo. 25.  
Sententia lata in fauorem non citati est nulla. ibi.  
Sententia lata a tutore quod adhuc non cadit est nulla secus si pro tutore. ibi.
- 1 Sententia principis lata sine cause cognitione non habet presumptionem validitatis. in. c. inter. r. nu. 9. de elec. fo. 133.
- 2 Sententia lata a defuncto non valet. in. c. mandato. nu. 6. de pcur. fo. 146.
- 3 Sententia in causa beneficii non transit in rem iudicatam maxime quando fuit lata contra absentem licet contumaciter 7 indefensum. in. c. cum olim. num. 1. 7. 9. de do. 7. con. fo. 204.
- 5 Sententia lata in causa matrimoniali an impediat agentem petitorio. in. c. literas. nu. 1. de resti. spo. fo. 182.
- 3 Sententia habet presumptionem pro se quam transiit in rem iudicatam secus si ab ea est appellatum. in. c. cum ad sedem. nu. 32. de resti. spo. fo. 183.
- 2 Sententia notoria iniusta est nulla in. c. si qui. nu. 1. de offi. deleg. fo. 75.
- 3 Sententia lata super re facit plenam fidem super fructibus etiam quod sententia sit iniusta. in. c. grauis. nu. 18. de resti. spo. fo. 178.  
Sententia lata super principali facit ius in alia instantia super fructibus. ibi.
- 3 Sententia diffinitiva licet non ferat lite non contestatur. tamen fallit in. c. causa status. 7. in. c. ex tue fraternitatis. nu. 4. ut lite non contestatur. fo. 110.
- 3 Sententia potest ferri per ista verba mibi videtur: 7 quid in teste 7 in alijs dispositionibus. in. c. i. nu. 12. de iudi. fo. 4.
- 2 Sententia sub qua condicione lata valeat. in. c. in lris. n. 4. §. de offi. dele. f. 76.
- 2 Sententia in possessorio recuperande an sit interlocutoria vel diffinitiva in c. consultationibus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 6.  
Sententia contra absentem contumaciter an possit ferri. ibi. nu. 8.
- 3 Sententia lata a non suo iudice an possit per suum iudicem haberi rata. in. c. significasti. nu. 19. 7. 21. de foro compe. fo. 86.  
Sententia nulla confirmata a partibus valet in vim pacti tamen. ibi. nu. 22.
- 1 Sententia lata ab illo qui reputabatur iudex valet etiam si appareat quod non erat legitimus iudex. in. c. nihil. nu. 12. de elec. fo. 167.
- 5 Sententia a qua fuit appellatum potest confirmari si per appellatum nihil doceatur contra eam: respectu vero tertij potest infirmari qui pro suo interesse ab ea appellauit. in. c. cum super. nu. 1. 7. 9. de re iudica. fo. 67.
- 7 Sententia a denatorio lata per iudicem loci ubi est commissum delictum mandabitur executioni per ipsum si est corporalis: si vero est erequenda in rebus mandabitur executioni per iudicem originis. in. c. i. nu. 6. de rapto. fo. 118.
- 5 Sententia in notorijs fertur in non citatum 7 absentem quam certum est sibi nullam competere defensionem 7 ancitatio requiratur in notorijs. in. c. cum sit romana. nu. 7. 31. 32. de appel. fo. 92.
- 2 Sententia limitata ad certum tempus vel causam an cesset finito tpe vel causa. in. c. cu bone. nu. 5. de pcur. 7. quali. fo. 45.
- 7 Sententia potest ferri per verba que equipollicant verbo absoluo vel condemo. in. c. in his. nu. 12. de. de verb. sig. fo. 199.
- 3 Sententia lata a iudice loci ubi delinquitur mandabitur executioni a iudice ubi sunt sita bona. in. c. postulasti. nu. 1. de foro compe. fo. 80.  
Sententia valde statuta an porrigat effectum suum extra territorium. ibi. nu. 9.  
Sententia lata a iudice vnius territorij an possit mandari executioni a iudice alterius territorij ubi sunt bona condemnati. ibi. nu. 18.
- 2 Sententia potest ferri partim pro vno partim pro alio etiam super eodem articulo. in. c. i. nu. 4. de seq. pos. 7. fruct. fo. 220.  
Sententia super expensis an possit esse incerta 7 generalis nulla premissa taxatione. ibi. nu. 21. 7. 23. fo. 221.  
Sententia contra iuramentum an valeat. remissive. ibi. nu. 30. fo. 222.
- 3 Sententia super principali petito debet esse certa sed super accessorijs potest esse incerta. in. c. finem. nu. 7. de do. 7. contu. fo. 200.

- Sententia super expensis valet etiam non declarata quantitate expensarum. ibi. nu. 8.  
Sententia lata super conditione valet licet sit preter ius. ibi. nu. 9.
- 1 Sententia continens iuris errorem ex mente vel interpretatione non est nulla. in. proe. Greg. nu. 15. fo. 4.
- 2 Sententia duorum tertio absente non valet regulariter. in. c. i. nu. 3. de arbi. fo. 167.
- 1 Sententia a non suo iudice lata non valet 7 quod consuetudo sit in contrarium. in. c. ad nostram. nu. 1. 7. 2. de consuetu. fo. 94.
- 5 Sententia quam transiit in rem iudicatam retractatur ex confessione partis pro qua fuit lata si asserat ipsam iniquam in. c. cu inter. nu. 8. de re iudi. fo. 62.  
Corse. Adde quod licet contra sententiam que in rem iudicatam transiit nulla exceptio habet locum de iure. ut no. in. c. i. de re iudi. Fallit tamen quando exceptio superuenit post sententiam ut in. l. si fuillo. de conditio. sine ca. ro. q. 2. palis exco. pto in veteri iudicio non potuit excludi nec excludi de transac. post rem. Item fallit quando exceptio est reservata a iure post sententiam in casibus in iure expressis in quibus cooccurrit res sanctorum vel odij. ut notat in. l. tamen si. ff. ad macedonianum. Item fallit in casibus in quibus conceditur restitutio iudicis ministro: ut quando est obiectum in probatione ut in. l. seruo inuitum. §. cu preter. ff. ad trebellianum. Item fallit quando exceptio non opponitur sententie sed actioni prius venio intentate: ut no. in. l. duobus. ff. de excep. rei iudi. no. Bal. in. l. i. C. de iur. 7. fac.igno. 7. pe. in. c. h. de purga. vul. in. fine.
- 6 Sententia contra ius lata dicitur non solum lata contra verba legis: sed etiam contra mentem iuris in. c. ex parte tua. nu. 1. de capel. mona. fo. 188.
- 1 Sententia contra sententiam an valeat. in. c. cum in. nume. 36. de confis. fo. 29.
- 4 Sententia retractatio que non tenuit ob falsitatem si fiat officio iudicis quod durat triginta annis. in. c. licet. nu. 25. de proba. fo. 23.  
Sententia retractatio ob falsitatem que tenuit 7 directe fuit petita sit in integrum restitutionem. ibi. nu. 26.
- 6 Sententia lata in causa matrimoniali nunquam transiit in rem iudicatam in. c. i. nu. 4. de conces. preben. fo. 55.  
Sententia lata in causa beneficii transiit in rem iudicatam quo ad illud contra que fuit lata sed non quo ad illud pro quo fuit lata. potest tamen ille contra quem datur agere contra iniuste detinentem per viam denuntiationis euangelice. ibidem.  
Sententia non dat iustam causam retinendi illi pro quo fuit lata si seu sententiam esse iniustam. ibi.  
Sententia non tollit contra quem datur dominium directum. ibi.  
Sententia dans beneficium alicui sine titulo potest officio iudicis retractari 7 beneficium poterit primo restitui. ibi.  
Sententia licet iniusta transiit in rem iudicatam sed potest retractari si pars pro qua est lata fateatur eam iniustam. ibi. nu. 5.
- 1 Sententia qua quis pronuntiat se esse iudicem interlocutoria. in. c. ex parte decani. nu. 6. de rescrip. fo. 81.
- 5 Sententia lata contra absentem retractatur docto de legitima absentia: alias secus. in. c. cum bertoldus. in. l. 7. 35. de re iudi. fo. 71.  
Illud dicitur constare ex sententia quod constat ex attestationibus ad quas se refert sententia. ibi. nu. 6.  
Sententia in qua dicitur titium non probasse 7 tamen apparet quod probauit non est nulla sed presumitur iudicem errasse. ibi. nu. 7.  
Sententia lata contra legitime impeditum an sit ipso iure nulla. ibi. nu. 17.  
Sententia in causa beneficii nunquam transiit in rem iudicatam sicut in causa matrimoniali nisi respectu illius qui succubuit. ibi. nu. 29. fo. 72.  
Sententia lata errore iuris probabili non est ipso iure nulla. ibi. nu. 30. fo. 33.  
Sententia lata quod iudex fuit dolose circumuentus an sit ipso iure nulla. ibi. nu. 31.  
Sententia licet transierit in rem iudicatam tamen retractatur ex confessione partis pro qua fuit lata asserentis ipsam fore iniquam. ibi. nu. 34.
- 5 Sententia lata contra privilegium principis etiam iudici offensum valet 7 iudex censetur illud privilegium reprobasse ex aliqua causa in. c. suborta. nu. 4. de re iudi. fo. 77.  
Sententia etiam ecclesiastica que transiit in rem iudicatam non retractatur per instrumenta de nouo reperta nisi per viam restitutionis. ibi. nu. 5.  
Sententia lata in causa publica retractatur per instam noniter reperta. ibi. nu. 6.  
Sententia postquam transiit in rem iudicatam non retractatur per instrumenta de nouo reperta tam in causa civili quam criminali. 7. de ratione. ibi. nu. 10. 13. 17.  
Sententia continens notoriam iniustitiam potest retractari licet transierit in rem iudicatam. ibi. nu. 12.  
Sententia licet transierit in rem iudicatam potest retractari si pars pro qua est lata confiteatur eius iniustitiam. ibi. nu. 15.  
Sententia rescinditur si pars ex legitimo impedimento non potuit probationes adducere. ibi. nu. 16.
- 5 Sententia est nulla si error iuris in ea est expressus in. c. i. nu. 1. 7. 4. de re iudi. fo. 49.  
Sententia lata contra legem civilem est nulla etiam in foro canonico secus si est lata contra statuta laicorum. ibi. nu. 2.  
Sententia nulla non potest dici sententia. ibi. nu. 3.  
Sententia lata contra ius an 7 quo casu sit ipso iure nulla. ibi. nu. 6. 7. 12.  
Sententia continens plura capitula vel vnum si in aliquo casu sit erratum an saltem respectu resti dui valeat. ibi. nu. 8.  
Sententia lata contra legem habentem plures intellectus non est ipso iure nulla. ibi. nu. 9.  
Sententia lata contra extravagantes non incorporatas non est nulla nisi extravagantes sint multum notae. ibi. nu. 12. 7. 16.



## Super Vectu. Panormitani.

- Sententia lata contra ius commune non expresse sed intellectualiter non est nulla ipso iure. ibi. nu. 13.
- Sententia lata contra rationem legis que licet loquatur in alijs terminis est nulla: secus si sit lata contra simile alicuius legis. ibi. nu. 14.
- Sententia lata contra statuta particularia alicuius loci an sit nulla. ibi. nu. 16.
- 1 Sententia lata in causa beneficii non transit in rem iudicatam nisi post decennium quod non est indistincte verum. in. c. cum dilecti. nu. 5. 2. de elec. fo. 152.
  - Sententia lata super causa matrimoniali nunquam transit in rem iudicatam. ibi.
  - Sententia nutritiva peccati nunquam transit in rem iudicatam. ibi.
  - 5 Sententia contra consuetudinem non est nulla nisi consuetudo sit notoria. in. c. j. nu. 17. de re iudi. fo. 49.
- Sententia lata contra privilegium valet quia sumus in privilegio cui pars potest renuntiare alias secus. ibi. nu. 18.
- Sententia adiudicationis ex secundo decreto dicitur interlocutoria ex eo quia potest revocari quia patet quod non suberat debitum. ibi. nu. 21.
- Sententia nulla an invalidetur propter interpositionem appellacionis. ibi. nu. 22.
- Sententia lata contra falsum procuratorem non habet mandatum est nulla. ibi.
- Sententia nulla ex defectu solennitatis potest confirmari per partes quod valeat tamquam pactum et non tamquam sententia sed non per viam appellacionis. ibi. nu. 23.
- 5 Sententia sub conditione an possit ferri. in. c. quod ad consultationem. nu. 2. de re iudi. fo. 64.
- Non appellans censetur acquiescere sententie et ipsam approbare. ibi. nu. 16.
- In confessione sententia non fertur sed ei datur tempus ad soluendum. ibi. nu. 21. fol. 66.
- 7 Sententia lata de consilio peritorum que transit in rem iudicatam an reuocetur si appareret peritiores asserentes contrarium. in. c. significasti. el. h. n. 3. de homi. fo. 111.
- 3 Sententia in beneficiis non transit in rem iudicatam quia superior semper possit perquirere de defectu illius pro quo lata est sed in iudicio illius contra quem lata est transit in rem iudicatam. in. c. cum contingit. nu. 1. de do. et contu. fo. 210.
- 7 Sententia notorie iniusta nulla. in. c. cum ad quorundam. nu. 1. de excess. pla. fo. 145.
- 1 Sententia lata an retractetur preterea occultum impedimentum quod erat tempore sententie quid si impedimentum erat manifestum non tamen fuit oppositum. in. c. sciscitatus. nu. 11. de rescrip. fo. 53.
- 1 Sententia non potest ferri de futuris si obligatio non est orta de presenti. in. c. licet de vitanda. nu. 9. de elec. fo. 124.
- Sententia lata a non iudice non dicitur sententia ibi. nu. 11.
- 3 Sententia in causa matrimoniali non transeat in rem iudicatam tamen transactio de censo non potest ab ea appellari. in. c. ex parte. nu. 13. de testi. spo. fo. 184.
- 3 Sententia etiam principis potest dici nulla nisi interveniat solennia saltem iuris naturalis. in. c. j. nu. 5. de cau. pos. et pro. fo. 152.
- 3 Sententia non parit naturalem obligationem illi pro quo est lata sed condennatus non appellat. in. c. si quis contra. nu. 23. de foro compe. fo. 52.
- 5 Sententia que est nulla vel que de sui natura non transit in rem iudicatam non confirmatur ex eo quod pars non appellavit. in. c. tenor. nu. 6. de re iudi. fo. 57.
- Sententia que non transit in rem iudicatam tunc demum retractatur quando equum videbitur iudici. ibi.
- Sententia matrimonialis ideo non transit in rem iudicatam quia nutrit peccatum. ibi.
- Sententia in dubio an presumatur lata parte citata. ibi. nu. 10.
- 7 Sententia duorum licet sit nulla tamen si ad alia vota transeat filij exinde suscepiunt legitimi. in. c. perlatum. nu. 4. qui filij sint legi. fo. 41.
- 3 Sententia lata absoluo vel condemnatio prout quis venit absolvendus vel condemnandus: ut ex actis patet valet quando iudex non potuit acta videre et tempus sibi currit. in capitulo venerabilis. numero. 20. de iudi. folio. 45.
- 1 Sententia lata contra ius ita demum est nulla si est contra ius clarum: secus si illud ius est dubium. in. c. cum dilectus. nu. 13. de consue. fo. 99.
- 7 Sententia excommunicationis est late interpretanda. in. c. cum in partibus. nu. 2. de verb. sig. fo. 200.
- 6 Sententia lata ab illo qui bona fide erat in quasi possessione iurisdictionis valet licet proprietas non spectaret ad eum. in. c. cum dilectus. nu. 5. de relig. domi. fo. 187.
- 3 Sententia an debeat confirmari et si confirmatur quid operetur. in. c. j. nu. 7. de eo qui mittitur in possessionem. fo. 212.
- Sententia excommunicationis lata ad instantiam partis non potest revocari parte non citata. ibi. nu. 15. fo. 214.
- Sententia in causa criminali potest aggravari propter delictum inchoatum processum commissum licet de eo non fuerit actum et quia. in. c. veritatis. nu. 9. 2. de do. et contu. fo. 206.
- Sententia est ferenda cum invocatione divini nominis. ibi. nu. 11.
- 4 Sententia lata per dicta peritorum vel sapientis an retractetur per peritiores affirmantes contrarium. in. c. proposuisti. nu. 11. de proba. fo. 8.
- Corse.** Adde quod condicio optima est quod sententia lata ad consilium peritorum non transit in rem iudicatam et si potest retractari facit quod non. per Ant. de but. et do. meum. in. c. si pro debilitate. de offi. dele. et intellige quod potest retractari bis secundum gl. si. et in. d. c. fraternitatis. et si dubitatur an si vulnus sit letale aut mortale recurrit ad iudicium medicorum. ut in. c. significasti. el. h. de homi. si de peritia scholaris recurritur ad suum doctorem. l. nemini. C. de aduoc. di. iudi. et vide tex. cum gl. in. c. i. xij. q. i. si de finibus ad agrimensores. ut in. c. quia iudicante. de prescrip. et l. iij. C. si. regu. et sic creditur peritis in arte. l. septio mense. ff. de sta. ho. l. hac edictali. §. his illud. et ibi Ang. C. de sec. nup. l. comparationes. l. plures apochis. C. de fide instru. l. i. §. fin. ff. de verb. ob. l. semel. C. de re mili. l. xij. in auth. ut proponat nomen imperatoris. §. j. et in. j. costi. ff. de p. philosophu primo topico. et an sufficiat attestatio unius periti in arte illa vel requiratur plures. vide Abb. in. d. l. proposuisti. post Bal. et alios et etiam per do. meum ibi. et per Ang. in. d. c. hac edic. §. his illud. et no. in. d. l. i. §. si. de ver. obl. et Bald. in. c. causam matrimonij. facit quod voluit idem Bal. in. l. iuris ignorantia. C. q. admit. et an medici debeant deponere iurati de peritia sue artis. vide Abb. in. d. c. proposuisti. in. vj. colu. in ver. venio nunc ad secundum principalem. et doct. ibi. Ric. de neap. in. l. i. ff. de ve. inspi. post gloss. et in. l. i. iurandi. C. de test. et in. d. l. comparationes. et in. d. l. hac edictali. et in auth. de non alie. §. quod aut. et tex. cum glo. in. d. c. fraternitatis. et ibi Jo. an. post Host. et Bart. in proemio ff. de p. et facit tex. in. d. l. nemini. et vide Ang. in prima constitutione ff. de i. in. vj. colu. ubi distinguit quod aut deponunt super tali actu sue artis qui non potest consistere nisi presumptus et iurant de credulitate non de veritate. et ita intelligatur glo. que tenet quod debet iurare aut deponit super actu qui potest consistere de veritate et tunc debet iurare de veritate secundum Ly. et in. d. l. nemini. post Bald. Adde quod no. in spe. de proba. in. §. si. in ver. hoc quoque. et vide no. in. c. his illud. et Ang. in. d. §. quod aut. Jo. de imo. et do. Ant. de but. et do. meum Barb. in. d. c. proposuisti. Ego distinguere super hoc passu hoc modo: Aut iudex adhibet peritum in arte ad informandum se et tunc potest recipere sine iuramento. ista est gloss. singularis. in. c. j. §. si duo. de pac. tenen. in vj. feudo. que voluit quod quia iudex recipit testes ad informationem curie potest illos non iuratos recipere. Cañ. allegant singulare dictum Inn. et Host. in. c. j. de postu. prela. et ideo dicit Bal. eleganter in prima costi. ff. de p. quod si iudex adhibet peritum in arte ut consiliarium quia tunc videtur adhibere ad se informandum non requiritur iuramentum. quod est singulare. Si vero iudex adhibet eum testem et tunc aut iuravit in principio officij fideliter exercere officium suum quia ad hoc deputatus erat a communitate: ut in. l. quedam. §. numularios. ff. de eden. et tunc sufficit quod semel iuraverit. hoc fuit no. dictum. Ric. de neap. in. l. i. §. j. ff. de ven. inspi. aut non iuravit in principio officij. et tunc dicitur quod tenet iurare precise de eo quod oculata fide videre potest puta si mulier pregnantis sit vel an sit remansura cicatrix. hoc fuit notabile dictum Baldi in. l. hac edictali. §. his illud. C. de secun. nupt. aut oculata fide videri non potest et deponunt de iuramento veritatis et iurare non tenentur aut de iuramento credulitatis et iurare tenentur.
- 1 Sententia in beneficiis surreptitius nunquam transit in rem iudicatam respectu illius pro quo lata fuit secus respectu illius contra quem est lata. in. c. ad audientiam. nu. 12. de rescri. fo. 79.
- 3 Sententia lata super deductis per modum cause preiudicat si postea ille cause deducatur principaliter. in. c. cum ecclesia. numero. 18. de cau. pos. et pro. fo. 154.
- 5 Sententia a qua fuit appellatum si confirmetur per iudicem ad quem an possit ab utroque executioni mandari. in. c. cum in ecclesia. numero. 8. de appella. fo. 108.
- 7 Sententia etiam iniusta transit in rem iudicatam ex eo quia habet presumptionem iustitie pro se. in. c. per tuas. nu. 12. de sen. excus. fo. 193.
- Sententia notorie iniusta nunquam transit in rem iudicatam. ibidem.
- 4 Sententia diffinitiva lata post appellacionem ab interlocutoria non est erequenda. in. c. veniens. nu. 3. de testi. fo. 72.
- 3 Sententia lata in electoribus preiudicat electo si sciebat. ibi. nu. 14.
- Sententia principis non potest irritari ab inferiore a principe. in. c. cum super. nu. 12. de cau. pos. et pro. fo. 157.
- 2 Sententia lata per inferiores iudices tam ecclesiasticos quam seculares an possit per ipsos mandari executioni. in. c. cum ab ecclesiarum. numero. 4. de offi. ordi. fo. 112.
- 3 Sententia non debet ferri de nocte in die sabati vel alijs vigilijs super quo tamen servatur consuetudo. in. c. j. nu. 1. de ferijs. fo. 137.
- 6 Sententia an requiratur in notarijs. c. et vestra. n. 18. de cobra. cle. et mu. fol. 13.
- 1 Sententia utrum debeat concipi in personam procuratoris vel domini. in. c. querelam. nu. 10. de elec. fo. 143.
- 3 Sententia lata in causa in qua est expresse remissum iura calum. est nulla. in. c. si. nu. 20. de iur. calum. fo. 131.
- 4 Sententia valet per presumptiones violentas sine probationibus et de presumptione faciat iudex quod constat in actis. in. c. asserit. numero. 5. de presum. fo. 115.
- 3 Sententia ex presumptionibus est multum temperanda. in. c. at si clerici. §. de adulterijs. nu. 19. de iudi. fo. 18.
- 3 Sententia lata super estimatione non valet si res et non estimatio fuit petita. in. c. ex questione. nu. 14. de testi. spo. fo. 176.
- 4 Sententia lata contra extraneam non est ipso iure nulla sicut quando fertur contra ius incorporatum. in. c. pastoralis. nu. 1. de fide instru. fo. 103.
- 2 Sententia lata etiam in favorem furiosi stantis in iudicio sine curatore non valet. in. c. pastoralis. nu. 2. de iudi. fo. 37.
- 7 Sententia lata per falsas probationes an teneat et usque ad tempus potest retractari. in. c. j. nu. 8. de cri. fal. fo. 131.
- 5 Sententia lata in alio iudicio et inter alias personas que afficit hominem et ipsum notat: facit fidem in omni iudicio. in. c. j. nu. 5. de excep. fo. 2.



# Repertorium singularium materiarum

- 6 Sententia continens in se causam non concludentem est nulla licet ex causa nō expressa posset iustificari. in. c. ex parte Astenfis. nu. 19. de concess. preben. fo. 62.  
Sententia potest ferri absq; q; in ea exprimitur causa. ibi.  
Snia lata ex pluribus causis quarum vna est iusta alia iniusta est valida propter illam causam iustam. ibi.
- 7 Snia lata per relaxationem ad aliā scripturā non v3 nisi talis scriptura sit in actis. in. c. illa prepositorum. nu. 6. de accu. fo. 56.  
Snia lata hoc modo v3 sententiamus scōm consilium talis doctoris non valet. ibi. nu. 7.
- 6 Snia lata sub conditione expirat morte illius qui illā dedit si in vita nō venit cōditio. in. c. cum ad hoc. nu. 9. de cle. nō resi. fo. 32.
- 4 Sententia in causa matrimoniali an sit ferenda in scriptis. in. c. albericus. nu. 2. de testi. fo. 77.  
In receptione testium qui interfuerūt snie lz snia non appareat in scriptis citāda est pars dūmodo nō imminet periculum. ibi. nu. 3.
- 4 Snia lata ex falsis allegationibus vel dolo cōtra absentē vel cōtra mīnozem vel ecclesia est nulla. in. c. licet. nu. 23. de proba. fo. 23.  
Snia erronea in criminali pōt perpetuo retractari. ibi. nu. 30. fo. 24.  
Snia pōt ferri cōtra dñm 7 3 administratorem si administrator est generalis. ibi. nu. 38.
- 2 Snia lata cōtra subiectū ac preiudicet dño. in. c. inter quatuor. nume. 7. de maio. 7 obe. fo. 126.
- 1 Sententia etiam principis sine citatione nulla est. in. c. venerabilē. nu. 5. de electio. fo. 155.
- 3 Snia etiam iniusta transit in rem iudicatā nisi appelletur. in. c. conquere. rente. nu. 8. de resi. spo. fo. 173.
- 3 Snia quo casu regit cause cognitionē. in. c. j. nu. 19. de libel. obla. fo. 94.
- 3 Snia nō fert lite nō cōtestata 3 cōtumacē in cā restōnis: secus si lis est cōtestata. in. c. h. nu. 13. 7. 16. vt lite nō cōtest. fo. 109.
- 7 Snia si transit in rem iudicatā potest renocari per ipsum principem 7 nō nō per alium. in. c. qualiter 7 quādo. nu. 5. de accu. fo. 65.
- 7 Snia potest interpretari p iudicē q eā tulit anteq; finierit tps lz nō post ea. in. c. ex parte. el. iij. nu. 6. 7. 8. de verb. sig. fo. 205.
- 2 Snia lata p vel cōtra auctōrē an pfit vel noceat successori vel ecōtra. in. c. cum olim. nu. 10. 7. 14. de cau. pos. 7 pro. fo. 166.  
Snia lata 3 me petentē fructus vnius fundi nō nocet mihi agere volēs ti ad dominium illius fundi. ibi. nu. 11.
- 3 Snia lata a nō suo iudice est nulla. in. c. ceterū. nu. 9. de iudi. fo. 19.
- 7 Snia qñ dicatur lata 3 ins partis vel 3 ius scriptum. in. c. illud. nu. 10. de cle. excom. fo. 140.
- 3 Sententia super incorporalibus quō exequit. in. c. significauerūt. nu. 7. de iudi. fo. 46.  
Sententia lata super possessorio vtrum sit diffinitiva 7 ab ea appellet. ibidem. nu. 12.  
Snia lata in petitorio parit preiudiciū in possessorio. ibi. nu. 13.
- 3 Snia lz lata super diuersis articulis 7 causis pōt dici vna. in. c. cum dilectus. nu. 3. de cau. pos. 7 pro. fo. 161.  
Sententia lata super petitorio absorbet effectū sentētie super possessorio. ibi. nu. 4.  
Snia lata in petitorio an obstat agere volenti possessorio. ibi. nu. 7.  
Snia lata super possessorio vel petitorio vel econtra diuersis temporibus que proualebit. ibi. nu. 11.  
Snia lata super vno in petitorio 7 possessorio 7 fuit appellatum in petitorio an exequatur in possessorio. ibi. nu. 13.
- 3 Sententia lata a nō habente potestātē an aliquo casu teneat. in. c. cū venissent. nu. 5. de iudi. fo. 30.  
Sententia lata a nō competentē iudice nō valet etiam si partes consentiant. ibi. nu. 12.  
Sententia lata a iudice qui poterat per exceptionem recusari 7 nō fuerit opposita valet. ibi. nu. 13.
- 5 Snie interlocutorie si reperitū due in eodē facto 7 3rie pma nō censet renocata p secūdā qz iudex psumit nō renocari de pma nisi fuerit de pmo lato in aliquo facto notabili. in. c. cū olim. nu. 13. de re iudi. fo. 59.  
Snia lata sup pcessu inepto rōne ordinis est nulla. ibi. nu. 27. fo. 60.
- 6 Snia iniusta postq; trāsiuit in rē iudicatā pē mādare executioni 7 oppositi obstat exceptio rei iudicate. in. c. is qui. nu. 10. de solutio. fol. 102.
- 5 Sententia nulla vel alij actus an possint cōfirmari maxime innita aliā qua partium. in. c. j. nu. 12. de confir. vti. vel inuti. fo. 140.
- 1 Snia lata super etate vel ingenuitate vel absolutione facit ius quo ad omnes. in. c. cum dilecti. nu. 15. de elec. fo. 153.
- 2 Snia lata cōtra cedentem siue alienantem an mandetur executioni cōtra tertium possidentem illas res. in. c. ex parte. numero. 8. de alie. mut. iudi. cau. fac. fo. 166.
- 7 Snia lata 3 prelatū an possit mandari executioni 3 ecclesiā. in. c. sacro. nu. 17. de senten. excō. fo. 195.
- 5 Snia lata tam in cā principali q appellacionis an 7 qñ profit vel noceat alteri. in. c. vna snia. nu. 2. de appel. fo. 138.  
Snia lata super re indiuidua nocet vel prodest alteri ius indiuiduum habenti. ibi. nu. 3. 7. 4.
- Sententia an possit exequi per illum qui tulit. in. c. verū. nu. 24. de foro compe. folio. 64.
- 3 Sententia diffinitiva potest ferri cōtra absentem quādo certum est sibi nullam competere exceptionem. in. c. j. nu. 29. de iudi. fol. 6.
- 7 Sententia separationis matrimonij quo ad torum an transeat in rem iudicatam. in. c. ex literis. nu. 11. de diuor. fo. 48.
- 7 Sententia retractatur multis modis. in. c. significantibus. nu. 4. de purga. vulga. fo. 166.  
Snia tractatur 7 non transit in rem iudicatam si pars pro qua fuit lata cōteatur ipsam iniustā vel eius iniustitia constat notorie. ibi. nu. 5.
- 4 Sententia lata in fauorem absentis non citati non valet. in. c. quoniam. nu. 9. de proba. fo. 27.  
An 7 qñ presumatur pro iudicis snia 7 processu. ibi. nu. 19. fo. 27.  
Sniam si ps p qua fuit lata dicit iniustā pōt retractari. ibi. nu. 23. fo. 28.
- 1 Snia interlocutoria nō est reddenda in scriptis nisi vt innoteat. in. c. j. nu. 21. de postu. prela. fo. 109.
- 5 Sententia arbitri contra ius est nulla. in. c. examinata. num. 2. de confir. vti. vel inuti. fo. 142.
- 7 Sententia diuorij an sit necessaria inter conuersum 7 fidelem. in. c. gaudemus. nu. 15. de diuor. fo. 49.
- 6 Sententia lata intercedente pecunia est ipso iure nulla. in. c. cū ab omni. nu. 7. de vi. 7 bone. cleri. fo. 6.
- 6 Sententia iniusta vel iniqua nullam parit obligationem nisi post decēnium etiam q non fuerit appellatum nisi sit confirmata. in. c. quia ple. rig. nu. 20. 7. 24. de immu. eccle. fo. 232.  
Si ex sententia iniqua quis aliquid consequatur teneat in foro anime ad id restituendum. ibi. nu. 21.  
Sententia nō exequitur si ex confessione partis pro qua est lata dicatur iniuste. ibi. nu. 22.
- 5 Non sufficit ad validitatem sententie partem fouere iustitiam sed requiritur qd ad illam perueniatur seruato iuris ordine. in. c. ea que nume. 1. de re iudi. fo. 51.  
Sententia an 7 quo casu possit peti vt confirmetur siue sit interposita appellatio siue non 7 quos effectus operabitur talis confirmatio. ibi. nume. 4. 7. 5.  
Snia a qua fuit appellatum licet presumatur iusta nō tamē presumitur lata seruato iuris ordine. ibi. nu. 6.  
Sententia licet iniusta a qua nō fuit appellatum facit ius inter partes. ibidem. nu. 7.
- 5 Sententia in dubio intelligitur de diffinitiva. in. c. super. nu. 6. de appella. folio. 95.  
Sententia non est ferenda quando causa adhuc est dubia licet tps datū ad sententiandum sit iam in fine. ibi. nu. 17. fo. 96.
- 2 Sententia nulla potest consensu partium validari vt non valeant sententie sed vt pactum. in. c. dilecti filij. nu. 18. de arbi. fo. 170.
- 5 Sentētia lata pro possessore in interdico retinende non parit exceptio nem rei iudicate si cōueniatur recuperande. in. c. veniens. nu. 28. de prescrip. fo. 34.
- 5 Snia lata pro agēte cōfessoria parit exceptionē rei iudicate si conueniatur alijs remedijs possessorijs. ibi. nu. 30. fo. 45.  
Snia lata contra vnum an noceat alteri vel lata pro vno an profit alteri. in. c. dilecto. nu. 16. de preben. fo. 35.
- 5 Snia in cā militum est ferenda lite contestata. in. c. quia iudicante. nu. 8. de prescrip. fo. 27.
- 5 Snia est ferēda in scriptis nō ad finē vt possit melius probari sed vt cū maiori moderamine feratur. in. c. sicut nobis. nu. 24. de re iudi. fo. 67.
- 2 Snia lata sine cause cognitione est nulla. in. c. cum ex literis. nu. 6. de res. sti. in integ. fo. 159.  
Snia lata ex pluribus causis vel expressis vel subintellectis sustentatur licet vna dictarum causarum reperiatur falsa. ibi. nu. 7.
- 5 Sententia que de natura sui nō trāsit in rem iudicatā transit saltē quo ad hoc vt post decem dies presumatur pro ea. in. c. consanguinei. nu. 10. de re iudi. fo. 59.  
Snia corporalis 7 qlibet criminalis an trāseat in rē iudicatam. ibi. nu. 11.  
Sentētia in ciuilibus non retractatur pretextu instrumētōrū nouiter repertorum. ibi. nu. 12.
- 5 Snie due super eodem facto 7 cōtrarie si reperiatū date a diuersis iudicibus ordinarijs que pualeat 7 quid si reperiant pate a duobus delegatis 7 quid si ab arbitris. in. c. si. nu. 1. 4. 6. 7. 21. de re iudi. fo. 84.  
Sententie contrarie super eodem facto si detur vna ab ordinario 7 alia a delegato college que istarum proualebit. ibi. nu. 15. fo. 87.  
Sententie cōtrarie super eodem facto late a duobus delegatis ad vnū uersitatem causarum que istarum proualeat. ibi. nu. 18.  
Snie cōtrarie si reperiatū late a delegato pape 7 a delegato ordinarij recurritur ad papam: qz isti habēt potestatem pro parte. ibi. nu. 20.
- 6 Snia pōt esse pro parte absolutoria 7 pro parte cōdenatoria qñ libellus cōtinet diuersos articulos. in. c. raynaldus. nu. 6. de testa. fo. 127.  
Snia partim cōdenatoria 7 partim absolutoria inquantū est absolutoria potest approbari: inquantū cōdenatoria appellari. ibi. nu. 7.
- 7 Snia criminalis etiam corporis afflictiva transit in rem iudicatā. in. c. de his



## Super Lectu. Panormitani.

- c. de bis. nu. 2. de accu. fol. 57.
- Sententia criminalis post decem dies non retractat etiam si appareat dei innocentia nisi ex speciali gratia principis ibi.
- 5 Sententia nihil iniquitatis continens venit in causa app. confirmanda l3 sit lata illi p quo in actis extitit pbatu i. c. cam. nu. 1. de re iud. fo. 63.
- 2 Sententia lata a iudice partium consensu electo vel cuius iurisdictio fuit prorogata per partes potest appellari licet de iudice prorogato recipiat limitationem. ibi. nu. 2.
- 2 Sententia episcopi lata inter laicos non potest appellari sed inter clericos sic. ibi. nu. 3.
- 2 Sententia lata fm consilium sapientis consensu partium assumpti potest appellari. ibi. nu. 4.
- Sententia a qua fuit appellatum presumitur iniusta. ibi. nu. 8.
- Pro sententia iudicis electi ab utraque parte magis creditur quam electi ab una parte. ibi. nu. 6.
- 6 Sententia potest pro parte valere et pro parte non. in. c. placet. nu. 8. de conuer. coniug. fo. 169.
- 2 Sententia potest a iudice ad quem pro parte confirmari pro parte infirmari et pro parte moderari etiam circa idem capitulum vel annexum. ibi.
- 3 Sententia non vitatur propter transgressionem ordinis. in. c. h. nu. 14. de ordi. cog. fo. 144.
- Sententia sit lata est super conuentione et ab ea statim est appellatum an in continentia poterit fieri eadem super reconuentione. ibi. nu. 15.
- Sententia que continet unam causam contra ius et aliam que non est contra ius substat. ibi. nu. 5.
- 2 Sententie censure nunquam transeunt in rem iudicatam ad affectum irretractabilem. in. c. ad reprimendam. nu. 6. de offi. ordi. fo. 112.
- Sententia que non transit in rem iudicatam post decem dies non retractatur per appellationem sed per viam querelle. ibi. nu. 12.
- Sententia sine citatione est ipso iure nulla et qui in. c. ecclesia sancte marie. nu. 8. de consi. fo. 31.
- ¶ Corsetus. Fallit in notorijs ubi nulla competit defensio de quo plene p Abb. in. c. vestra. de cohabit. cle. et mulie. et in. c. olim. de re iudi. in fin. et in. c. bone. el. j. de cle. et in. l. h. q. si de frumentaria. ff. de admi. reru ad c. ui. pti. et in. l. i. c. ius fustiu. ff. de bis q no. infra. et utrobique p Bart. facit tex. et ibi per Jnno. in. c. quanto. de transla. prela. sed si est dubium an absenti possit competere defensio tunc requiritur citatio: at non noceret sententia et sic intelligit. in. c. si. de offi. dele. li. vi. et Jnn. in. c. tua. de cohabit. cle. et mulie. et Abb. in. c. cum sit romana. de app. in fi. Fallit etiam nisi pars sit presens iudicis: tunc enim non requiritur citatio: quod ad hoc sit citatio ut pars sit presens. ut not. Jo. an. in. c. si. de elect. lib. vi. et plene per Abb. et dñm meum do. Barb. in. c. j. de iudi. nu. 7.
- ¶ Tertio fallit quando iudex recipit testes ad sui informationem. ut singu. voluit Jnnoc. in. c. j. de postu. prela. Fallit quarto fm Bal. in. l. certum. C. unde cognat. q quando aliquid relinquitur conscientie alicuius non tenet partem citare. Fallit quinto quando proceditur contra contumacem ad diffinitiuam absque alia citatione. ut leg. et not. in. c. cum causam de re iudi. et in. c. eui qui. de dolo et contu. lib. vi.
- ¶ Fallit sexto in condemnatione expensarum fienda contra absentem citatum contumacem. nam non est necessaria alia citatio. et sic in accessorijs non requiritur citatio. vide Bal. et alios in. l. sancim. C. de iudi. post Ly. et Bar. in. l. si finita. §. iul. ff. de dñ. infe. Jnno. et Jdet. de anch. et do. Card. in. c. caluniam. de pe. et Jnno. in. c. consuluit. de offi. dele. et plene per Barb. in. c. i. de iu. in. xl. col. Fallit septimo ubi iudex monet quod admonitio iudicis sedentis pro tribunali habet vim trine monitionis: ut est glo. nota. in. c. consuluit. de offi. dele. et vide tex. fm eodem intellectum. C. quod et qui iudex. l. h. si vero citatio fuerit facta sed iudex processit non data copia parti ad se defendendum sententia est nulla. ita dicit Jnno. in. c. tua. de cohabit. cle. et mulie. ita concludit Abb. in. d. c. ecclesia sancte Marie. nu. 8. cum istis fallentibus per me interpositis.
- 4 Sententia potest pro parte infirmari et pro parte confirmari per iudicem appellationis. in. c. cum iohannes. nu. 9. de fi. instru. fo. 107.
- Sententia retractari potest ad petitionem appellati. ibi. nu. 17.
- 3 Sententia lata a delegato suspecto retractatur si postea appareat et detegit suspicio. in. c. si quis contra. nu. 16. de fo. compe. fo. 51.
- 1 Sententia lata utraque parte presente valet licet non appareat quod iudex protulerit ad instantiam partis: si vero pars est absens iudex non supplet nisi petente parte presente. in. c. bone memorie. el. j. nu. 10. de postu. prela. fo. 112.
- 2 Sententia in qua quis se pronuntiat non iudicem est interlocutoria habens vim diffinitive qui non potest ipsum reuocare. in. c. significatibus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 101.
- 2 Sententia esto quod sit iniusta est mandanda executioni si ab ea non fuit appellatum quia tunc transit in rem iudicatam. in. c. pastoralis. §. q. vero. nu. 2. 4. 5. de offi. deleg. fo. 94.
- 2 Sententia in causa matrimoniali transit in rem iudicatam quo ad instantiam utriusque non potest amplius super dicta causa procedi ex primis actis. in. c. ex literis. nu. 13. de resti. in integ. fo. 158.
- 5 Sententia non retractatur ex eo quod dicatur lata a iudice suspecto etiam si suspicio postea detegatur. in. c. cum inter. nu. 12. de excep. fo. 8.
- 6 Sententia lata a iudice excoicato est ipso iure nulla nisi sit contra toleratus. in. c. adversus. nu. 11. et 12. de immu. eccle. fo. 229.
- 5 Sententia valet lata contra ius litigatoris si ab ea non extitit appellatum. in. c. cum inter. nu. 1. de re iudi. fo. 61.
- 1 Sententia diffinitiva non potest fieri ubi non precessit litis contestatio. in. c. dudum. el. h. nu. 25. de elec. fo. 178.
- 5 Sententia interlocutoria habens vim diffinitive an reguletur fm naturam diffinitive. in. c. peruenit. nu. 8. et 9. de appel. fo. 103.
- 7 Sententia etiam iniusta est executioni mandanda et imputetur non appellanti. in. c. vniuersitatis. nu. 7. de sen. excom. fo. 186.
- 5 Sententia lata super impotentia appellandi est interlocutoria habens vim diffinitive. in. c. tua nobis. nu. 3. de appel. fo. 134.
- 3 Sententia generalis aliquando valet et quid de sententia lata super expensis. in. c. h. nu. 11. de libel. obla. fo. 95.
- 5 Sententia diuortij non retractatur ex eo quod ille in cuius fauore sit lata asserat iniustam. in. c. consanguinei. nu. 2. 5. de re iudi. fo. 58.
- Sententia nutritiva peccati an et quando possit per quemlibet de populo accusari etiam post lapsum decem dierum. ibi. nu. 7. et 8.
- Obtinens iniustam sententiam licet ab ea non sit appellatum peccat. ibi. nu. 8.
- Sententia excoicationis vel alterius censure an transeat in rem iudicatam adeoque post decem dies non possit peti absolutio. ibi. nu. 9.
- 5 Sententia lata sine cause expressione valet et tenet. in. c. sicut nobis. nu. 1. 9. et 10. de re iudi. fo. 65.
- Sententia quando appareat prolata presumuntur omnia solennia precessisse et asserenti primum incumbit onus probandi siue sit in facto antiquo siue non. ibi. nu. 6.
- In quibus sententijs sit exprimenda causa. ibi. nu. 11.
- Sententia appellationis an debeat continere causam. ibi. nu. 10. et 12. fol. 66.
- In sententia debet exprimi causa quando ex generalitate sententie possunt elici diuerse cause diuersos effectus operantes. ibi. nu. 13.
- Sententia lata cum expressione cause an reddatur nulla si est falsa ipsa causa maxime si est adiecta dictio presertim: vel precipue. in. d. c. sicut nobis. nu. 14. de re iudi.
- Sententia cum expressione duarum causarum quarum alia est contra ius et alia non sustinetur ex illa que non est contra ius. ibi. nu. 15.
- Sententia que transit in rem iudicatam non retractatur per instrumenta de nouo reperta. ibi. nu. 16. fo. 68.
- Sententia in qua dñs condēnamus titulu qui fuit pbatu contra ipsum et non redditur nulla si in actis non appareat probatu contra titulu imo transit in rem iudicatam nec retractatur per instrumenta de nouo reperta. ibi.
- 2 Sententia iudicis qui condēnavit in minore quantitate quam taxauerit non valet. in. c. si. nu. 10. quod metus cau. fol. 150.
- 3 Sententia lata vigore primarum literarum non reuocatur si emanarunt secundum littere precipientes ut reuocetur quicquid est actum in causa. in. c. audita. nu. 1. 2. 9. 12. et seq. de resti. fo. 67.
- 2 Sententia an feratur contra dñm absentem vel contra procuratorem presentem. in. c. suscitata. nu. 4. de resti. in integ. fo. 160.
- 7 Sententia super impedimento lata transit in rem iudicatam. in. c. fina. nu. 4. de frigi. et male. fo. 37.
- 3 Sententia lata post diem citationis est nulla in. c. cum dilecti. nu. 19. et 21. de do. et contu. fo. 204.
- Sententia interlocutoria transit in rem iudicatam si ab ea non appellatur. in. c. h. nu. 14. de resti. in integ. fo. 156.
- 3 Sententia lata super petitorio an preiudicet agere volenti possessorio et quid econuerso. in. c. pastoralis. nu. 25. 28. de cau. pos. et proprie. fo. 160.
- 3 Sententia interlocutoria que est in rub. nu. 1. ut lite non contestata. fo. 106.
- 6 Sententia lata in possessorio non preiudicat in petitorio. in. c. inter dilectos. nu. 1. de donatio. fo. 106.
- Sententia super assessorijs et pertinentijs potest esse generalis. ibi. nu. 4.
- 2 Sententia an presumatur in dubio lata a iudice competenti. in. c. cum in iure. nu. 8. de offi. deleg. fo. 96.
- 3 Sententia debet legi ab illo qui eam dat nisi sit aliqua excellens persona. in. c. h. nu. 13. de iudi. fol. 9.
- 2 Sententia lata non requisito consilio sapientis est ipso iure nulla si tate statuto quod iudex debeat ferre sententiam ad consilium sapientis in c. si pro debilitate. nu. 7. de offi. deleg. fo. 73.
- 5 Sententia interdicti potest suspendi ab ipso interdicante. in. c. delictis. nu. 22. de appel. fo. 124.
- Sententia excoicationis non suspenditur nisi per solum papam. ibi. nu. 13.
- 3 Sententia diffinitiva an feratur contra contumaces. in. c. j. nu. 9. ut lite non contestata. fo. 106.
- Sententia lata contra fiscum in absentia aduocati sui non valet: secus si pro fisco et est speciale in fisco. ibi. nu. 12. fo. 107.
- Sententia lata super separatione matrimonij non transit in rem iudicam. ibi. nu. 13.
- Sententia si est lata super petitorio non potest postea agi super possessorio de spoliacione facta. ibi. nu. 14.
- 6 Sententia in notorijs non requiritur vel expectatur. in. c. gaudemus. nu. me. 5. de conuer. coniug. fo. 171.
- 5 Sententia qua condēnavit iudex ad quem frivole appellantur mandatur executioni a iudice a quo. in. c. ut debitus. nu. 7. de appel. fo. 126.
- 6 Sententia et omnis processus agitatus in ecclesia est ipso iure nullus



# Repertorium singularium materiarum

- secus in domo ecclesie marime si iudex secularis habet illam conductā vel gratis. in. c. i. nu. 2. de immu. eccle. 7. cemi. fo. 221.
- 5 Sententia lata contra legitimū administratores ecclesie mandat executioni contra ipsam ecclesiam. in. c. cum deputati. nu. 11. de iud. fo. 41.
- 6 Sententia an tollat vel tradat onus illi contra quem vel pro quo dat in. c. proposuit. nu. 21. de concess. preb. fo. 57.
- 5 Sententia lata sup aliquo iure qd nō faciat ad ppositū nō est nulla marime si potest alio iure sustineri. in. c. cū ex officio. nu. 29. de prescrip. fo. 38.
- 3 Sententia quomodo ferat qn est simul actum petitorio 7 possessorio. in. c. pastoralis. nu. 1. 2. de cau. pos. 7 proprie. fo. 160.
- 4 Sententia lata vtrum retractatur probata corruptione testiu. in. c. sicut nobis. nu. 6. de testi. fo. 45.
- Sententia lata ad dicta eorū qui sunt periuri potest retractari licet cōstet ex postfacto esse periuros. ibi. nu. 7.
- 5 Sententia lata ex dictis testiu quorum sunt aliqui habiles 7 aliqui nō: sustinet per illos habiles. in. c. cū. 3. 7. 21. nu. 6. de re iudi. fo. 76.
- Sententia ius litigatoris dicit data qn nō publicatur processus. ibi. nu. 11.
- 6 Sententia in spiritualibus firmat in persona economi tā ex parte actoris q ex parte rei. in. c. collectus. nu. 10. de capel. mona. fo. 188.
- 6 Sententia iudicis pōt prospicere in futurū si natura actionis hoc patitur. in. c. dudum. nu. 9. de decimis. fo. 159.
- 2 Sententia excommunicationis an possit ferri sub conditione ad hoc qd liget. in. c. p. 7. g. nu. 8. de offi. deleg. fo. 103.
- 6 Sententia potest preferri in personam dñi vniuersitatis ecclesie 7 similibi si procurator vel syndicus fuerint in iudicio. in. c. cum dilectus. nu. 11. de succel. ab intest. fo. 132.
- 5 Sententia a qua nō fuit appellatū facit ius inter partes post decē dies nisi notorie constet de iniustitia: ante decē dies vero declarat ius inter partes. in. c. cum inter. nu. 7. de re iudi. fo. 62.
- Sententia statur etiā inique de iure canonico licet ille p quo fuit lata si scit illam iniquam nō possit vti cum bona conscientia. ibi. nu. 8.
- Sententia que trāsiuit in rem iudicatam retractat ex cōfessione partis pro qua fuit lata si asserat ipsam iniquam. ibi.
- Sententia contra ius litigatoris non est nulla imo si nō appellet ab ea facit ius inter partes sed sententia contra ius est nulla. ibi. nu. 9.
- Sententia dicitur contra ius: qn in ea exprimitur error iuris sed qn nō exprimitur dicitur contra ius litigatoris. ibi.
- Sententia lata ex duabus causis quarū vna sit cōtra ius 7 alia nō: sustinetur illa que non est contra ius. ibi. nu. 10.
- Sententia postq trāsiuit in rem iudicatā habet presumptionem pro se q fuerit rite 7 recte lata adeo q nō est necesse ad probādū iniustitiā producere acta. in. d. c. cum inter. nu. 11. 7. 2. 2. de re iudi.
- Sententia an 7 qn faciat ius inter alias partes citra eas inter quas fuit lata. nu. 21.
- Sententia que reperit lata iam sunt anni duo si ab ea non fuit appellatū habet psumptionē p se q in ea fuerit seruatus iuris adeo. ibi. n. 22.
- Sententia an 7 qn valeat lata super parte petitorum. ibi. nu. 23. fol. 63.
- Sententia iudicis lata in maiori summa si ipse non pōt cognoscere nisi de minori est nulla. ibi. nu. 25.
- 5 Sententia suspensionis beneficii dependet ex futuro eventu 7 sapit naturam interlocutorie. in. c. pastoralis. 5. verū. nu. 11. de appel. fo. 121.
- 5 Sententia dicimus esse nullā ipso iure. i. ipso iure disponēte nec est necesse expectare sniam inforamatoriam hois. in. c. j. nu. 3. de re iud. fo. 48.
- 5 Sententia lata vēditore sup re vēdita vel cōtra vxorē sup dote an preiudicet emptori vel marito 7 quid ecōtra. in. c. qvis. nu. 12. de re iudi. fo. 82.
- Sententia lata in causa filiationis an preiudicet aliq videlicet q sit vel non sit filius. ibi. nu. 17.
- Sententie late inter alios que sint que alijs preiudicent. ibi. nu. 20.
- Sententia lata contra vnū ex cōneris puta contra electum vel electorē vel similes an noceat alteri connero. ibi. nu. 22. fo. 83.
- Sententia lata contra adulterum non nocet illi que dicitur adultera in eodem delicto. ibi. nu. 23. 7. 24.
- Sententia lata inter duos nobiles super iurisdictione vnus castri non preiudicat hominibus de dicto castro. ibi. nu. 28.
- Sententia lata q non potuit esse matrimonium inter virum 7 vxorē an noceat filijs q per hoc iudicentur illegitimi. ibi. nu. 29.
- 2 Sententia nulla an possit ratificari. in. c. prudentia. nu. 19. de off. dele. fo. 84.
- Sententia lata nō visis videndis valet licet postea appareat q illa que erant videnda non faciant ad rumbum. ibi. nu. 24.
- 7 Sententia excommunicationis potius equiparat interlocutorie q diffinitive. in. c. sacro. nu. 5. de sen. excom. fo. 194.
- Sententia interlocutoria pōt ad libitum per iudicem renocari. ibi.
- 5 Sententia lata pro excoicatio siue sit ante vel post excoicatus nō mādāt executioni ante absolutionem. in. c. si. nu. 8. de except. fo. 19.
- Sententia lata contra particularem personam ecclesie parit exceptiones rei iudicate quo minus alius admittat. in. c. cum olim. nu. 4. de testi. fo. 66.
- 6 Sententia nec ordo iuris requiritur in notorijs. in. c. ex parte. nu. 4. 7 in c. sequenti. nu. 6. de cleri. non resi. fo. 19.
- 6 Sententia notorie iniusta vel lata post appellationem est ipso iure nulla. in. c. odoardus. nu. 9. de solutio. fo. 101.
- 5 Sententia in matrimonialibus quare nunq trāsit in rem iudicatam. in. c. exceptionem. nu. 5. de excep. fo. 17.
- Sententia lata in fauorem excoicati nunq mandat executioni nisi post absolutionem. ibi. nu. 6.
- 5 Sententia lata sine cause cognitione est ipso iure nulla. in. c. ad audiens tiam. nu. 12. de appel. fo. 106.
- 6 Sententia super depositione epi per solum papaz fieri potest. in. c. maiores. nu. 1. de baptis. fo. 214.
- 5 Sententia nō dicitur res iudicata proprie durate tēpore appellationis. in. rub. nu. 1. de re iudi. fo. 47.
- Sententia post lapsum decē dierū an possit appellari res iudicata. ibi. nu. 3.
- Sententia quid sit 7 quibus modis sumatur 7 quotuplex sit. ibi. nu. 4.
- Sententia lata sup exceptioe perēptoria an sit diffinitua. remissive. ibi. n. 5.
- Sententia quasi diffinitua que sit 7 eius exemplum. ibi. nu. 6.
- Sententia habens diffinituam que sit. ibi. nu. 8.
- Sententia excoicationis an sit interlocutoria: an diffinitua. ibi. nu. 9.
- 2 Sententia a qua fuit appellatū an mandetur executioni per primū vel secundū iudicē. in. c. pastoralis. 6. preterea. nu. 6. de offi. deleg. fo. 93.
- 6 Sententia incerta valet si potest certificari per relationē ad aliud. in. c. cum venerabilis. nu. 4. de relig. domi. fo. 186.
- 2 Sententia que trāsiuit in rem iudicatam retractatur per cōfessionē iniuste factam a victore. in. c. cum contingat. nu. 9. de offi. deleg. fo. 99.
- 2 Sententia dubia siue laudum an possit declarari per iudicem vel arbitrum qui tulerunt. in. c. cum olim. nu. 1. de arbi. fo. 174.
- 6 Sententia lata cōtra clausulā insertā in rescripto concernētem instructionē circa merita cause tenet si ab ea nō appellet. in. c. si. n. 5. de prebē. fo. 49.
- 7 Sententia etiam iusta non valet reseruato ordine iudiciali. in. c. vniuersitatis. nu. 10. de sen. excom. fo. 186.
- 2 Sententia lata contra citatum impeditum est nulla si iudici cōstabat de impedimento als secus. in. c. q. nu. 4. 7. 10. de procu. fo. 140.
- 2 Sententia vba sunt stricte intelligēda. in. c. dilectus. nu. 2. de offi. ordi. fol. 122.
- 6 Sententia lata ab illustri persona potest per aliū legi. in. c. cum vos. nu. 7. de his que si. a prela. fo. 67.
- 7 Sententia an sit necessaria diuorij inter infidelem 7 eius cōiugem ad fidem conuersum. in. c. quanto. nu. 7. de diuor. fo. 48.
- 7 Sententia sup libelli ineptitudine lata interlocutoria est bz tñ vim diffinitive q primā diffinit instatiā. in. c. ad dissoluēdū. nu. 2. de despo. impu. f. 15.
- 6 Sententia lata super re dubia bz inepta. in. c. in nostra. nu. 8. de sepul. fo. 138.
- Sententia principis valet qvis nō cōueniat regulis iuris positiui. ibi.
- Sententia an possit esse gñalis in generali vel vniuersali actioe: 7 q in eius executione recipiatur pbatones super rebus particularibus. ibi.
- Sententia 7 libellus in accessorijs possunt esse generales 7 post sniam poterunt ista accessoria declarari per testes. in. c. in nostra. nu. 9. de sepul.
- 5 Sententia scda cōtra primam an valeat itē lata cōtra iuramentū vel translationem valet. in. c. inter monasteriū. nu. 16. de re iudi. fo. 73.
- Sententia lata ex probationibus priuilegiatis: licet trāsiuerit in rem iudicatam tñ pōt retractari ppter instrumenta nouiter reperta. ibi. nu. 17.
- Sententia lata contra notorium an valeat. ibi. nu. 20. 22. 7. 23.
- 3 Sententia ab obseruatione iudicij est interlocutoria 7 nō est ferenda in scriptis. in. c. examinata. nu. 22. de iudi. fo. 40.
- Corsetus. Aldde nūqd snia absolutoria sit interlocutoria an diffinitua. vide gl. 7. ibi. d. Car. 7 alios in ver. h. qro. i. cle. si. de app. 7 vide Bart. i. l. titia. i. v. qro an snia absolutoria ab obseruatione sit diffinitua 7 c. ff. de accu. gl. i. d. cle. si. t. q snia lata sup istatiā cause p iudicē ap. sit interlocutoria q nō diffinit eā. p quo glo. i. cle. si. de seq. pos. 7 fru. Lap. i. d. cle. si. dicit hoc verū quo ad principale negotiū sec' q ad instatiā nā cū ipsam diffiniat poterit illo respectu eē diffinitua. 7 sic refert sibi scripsisse Jo. an. allegat no. in spe. de offi. iud. 5. deseruit. ver. qd si opponens. vbi si reus absolutus ab obseruatione iudicij ppter ineptā actionē q bz interlocutoria. 7 h vltimū t3 Jo. de imo. post alios i. c. examinata. de iud. 7 de. de anch. i. d. c. si. decidit fm no. p Bar. i. d. l. titia. 7 dicit q si iudex appellatiōis pnūtiat sup istatiā. f. q appellās appellare nō poterit q ab sorbet nō solū instatiā: sz et cāz principalē accedit ad naturā diffinitive nō interlocutorie. vide Ro. 7 Alex. de imo. i. rub. de re iud. 7 Bal. i. l. h. C. si aduer. re iudi. 7 i. aut. h. sacramētū. C. de iu. cal. 7 qd no. 3a bu. 7 Bal. in l. pperādū. 5. 7 si qdē. C. de iudi. 7 Bal. i. aut. q semel. C. qūo 7 qn in. 7 contra Bar. in. d. l. titia. vide cle. si. de ap. 7 qd ibi no. 7 in. c. auditis. de testi. in. inter. 7 qd sit interlocutoria t3 Bal. in. l. si. C. si tu. vel cu. 7 Bal. in. aut. qui semel in. iij. col. vbi dicit q bz vim diffinitive qn per eā imponit perpetuū silentiū vt in casu illius aut. alias aut est interlocutoria vt vult ipse in. d. aut. in vlti. col. ver. ibi ab obseruatione iudicij.
- 7 Sententia lata per falsas literas non debet executioni mādari. in. c. susper eo. nu. 1. de crimi. fal. fo. 132.
- Sententia lata per falsas literas nunq poterit mandari executioni sine temporis pefinitione. ibi. nu. 4.
- Sententia lata cum falso procuratore nunq mandatur executioni. ibi.
- Sententia lata ex falsis probationibus potest intra certa tēpora retractari. de quibus remissive ibi.
- Sententia lata a iudice minus instructo est ipso iure nulla. in. c. duduz. el. i. nu. 5. de elec. fo. 140.



## Super Lectu. Panormitani.

- 5 Sententia presumitur lata in id quod acta sonant. in. c. adversario. nu. 11. de exce. f. 19.  
Sententia presumitur lata ex leuiori causa. ibi.
- 7 Sententia separationis si est nulla an filij ex scdo matrimonio geniti sint legitimi. in. c. per venerabilem. nu. 36. qui si. sint legi. fo. 44.
- 5 Sententia quomodo dicatur contra ius litigatoris vel contra ius scriptum. in. c. cum speciali. nu. 9. de appel. fo. 130.  
Sententia lata contra ius scriptum est ipso iure nulla. si quoniam ius est clarum secus si dubium. ibi. nu. 10.
- 2 Sententia lata sine citatione non tenet. in. c. auditis. nu. 5. de procu. fol. 143.  
Sententia interlocutoria potest ferri parte non citata quoniam nullum est allatu ra preiudicium parti. ibi. nu. 6.
- 5 Sententia in matrimonialibus nunquam transit in re iudicam. et potest quicunque reuocari quoniam constat de errore vel ordine iuris non seruato. i. c. latoz. n. 1. 2. 5. 9. de re iud. f. 54.  
Sententia etiam in casu in quo nunquam transit in re iudicam semper presumitur iusta donec contrarium doceat sed presumitur iusta post decem dies. ibi. nu. 3. 7. 11.  
Sententia peccati nutritiua nunquam transit in re iudicam. ibi. n. 9.
- 6 Sententia in spiritualibus non transit in re iudicam respectu illius pro quo est lata sed respectu illius pro quem est lata sic. in. c. nisi essent. nu. 8. de preb. fol. 31.  
Sententia licet iniusta dat iniustam causam detinendi illi pro quo est lata dummodo habeat bonam fidem. ibi.
- 2 Sententia lata per metum an sit nulla. in. c. si. nu. 17. quod metus cau. fo. 150.
- 4 Sententia postquam transit in re iudicam si constat de eius iniustate per confessionem partis pro qua lata fuit potest reuocari. in. c. cum contingat. nu. 14. de iure iud. fo. 157.
- 5 Sententia et alia acta facta per iudicem notorie excorcatum sunt ipso iure nulla. in. c. ad ad probandum. nu. 1. de re iud. fo. 80.  
Sententia vitiosa non vitiat processum nisi vitium sine pccernat totum processum. ibi. n. 6.  
Sententia lata per publicum excorcatum est ipso iure nulla. ibi. nu. 20. fo. 83.
- 2 Sententia nulla ex tacurnitate non censetur approbata secus si est aliqua pars lata propter vel citra formam iuris. i. c. super questionibus. §. verum. n. 3. de offi. dele. fo. 91.
- 4 Sententia transit in rem iudicam quoniam vitium sine est per partes renouabile: secus si non. in. c. iurauit. nu. 5. de proba. fo. 10.  
Sententia non transit in rem iudicam ubi cumque veritate non detecta imminet peccatum. ibi. nu. 6.
- 2 Sententia non presumitur iniusta ex eo quod sit lata contra probationes in actis factas. Anto. in. c. in presentia. nu. 2. et nu. 16. de renun. fo. 25.  
Sententia appellationis lata super nouiter deductis quoniam feratur. ibi. nu. 6.  
Sententia lata ex falsis actis: an et quando sit nulla puta ex falsa relatione ad acta. ibi. nu. 7.  
Sententia lata partim ex vera partim ex falsa causa sustinetur ex vera. ibi. nu. 8.  
Sententia appellationis debet esse confirmatoria vel infirmatoria. ibi. nu. 9.
- 5 Sententia lata per papam non seruato iuris ordine anteneat. in. c. in causis. nu. 1. de re iud. fo. 72.  
Sententia principis vel processus sui non presumitur habere maculam vel rugam. ibi. n. 3. f. 74.  
Sententia principis siue interlocutoria siue diffinitiva an habeat vim legis ut possit eorum exemplo iudicari. ibi. nu. 2. 7. 4.  
Sententia principis lata parte absente sed citata non facit ius inter alios. ibi. n. 6.  
Sententia principis lata cum causa cognitione licet ordine iuris non seruato partibus tamen presentibus facit ius inter alios. ibi. nu. 6.
- 5 Sententia quoniam non transit in rem iudicam recipiunt tamen quasdam limitationes ut regulentur in aliquibus ut alie sine late. in. c. latoz. nu. 19. de re iud. fo. 54.
- 5 Sententia quoniam non solet transire in re iudicam transit tamen quo ad instantiam quoniam post decem dies opus est nouo processu nisi audiat per vias restitutionis. ibi. nu. 12.
- 5 Sententia declarat non autem inducit. in. c. si. nu. 3. de prescrip. fo. 46.  
Sententia presumitur iusta presumptione iuris et de iure in qua presumitur inesse naturalis obligatio. ibi. nu. 32.
- 5 Sententia ostendit super qua re erat petitio. in. c. significauerunt. nu. 6. de exce. fo. 16.  
Sententia continens plures articulos potest in effectu dici habere vim plurium sententiarum. ibi. nu. 8.  
Sententia absolutoria potest ferri pro reo contumace non ante adiudicationem. ibi. nu. 16. fo. 17.  
Sententia lata in fauorem actoris excorcati non potest mandari executioni nisi post absolutionem. ibi. nu. 18.
- 5 Sententia est stricti iuris. in. c. auditis. nu. 2. de prescrip. fo. 33.  
Sententia lata contra subditum an noceat superiori. ibi. nu. 19.
- 3 Sententia iniusta si fuerit pro aliquo lata an retineat cum bona conscientia in. c. nonit ille. nu. 20. de iudi. fo. 33.  
Sententia nutriendi peccatum non transit in rem iudicam. ibi. nu. 21.
- 5 Sententia inter alios lata non nocet tertio etiam quoniam ipse sciuerit causam agi et non contradixit. in. c. super. nu. 16. 17. de re iud. fo. 67.  
Sententia lata per tertium quoniam appellauit pro interesse suo an possit illi quoniam in primo iudicio fuit victus et similiter appellauit vel econuerso. ibi. nu. 9. et 11.  
Sententia lata contra subditum quale preiudicium inferat superiori super iure super quo fuit lata sententia contra subditum si ipse superior ignorauit causam contra subditum agitari et transactum sit tempus appellandi vel etiam si sciuerit et tacuerit vel minus legitime interpositam. ibi. nu. 16. fo. 68.  
Sententia lata contra subditum an preiudicet domino qui tali sententia appellauit et postmodum appellationem deseruit. ibi. nu. 20.  
Sententia lata contra subditum an preiudicet domino quoniam fuit vocatus et non apparuit. ibi. n. 21.
- 5 Sententia lata preteritum falsis probationis an sit nulla. in. c. cum venerabilis. nu. 1. de excep. fo. 11.

- Sententia lata per probationes falsas intra quantum tempus et qualiter possit retractari. ibi. nu. 42.
- Sententia an possit dici nulla ratione incertitudinis. ibi. nu. 48. fol. 12.
- Sententia generalis in iudicijs vniuersalibus vel generalibus toleratur in particularibus secus. ibi. nu. 49. et 50.
- Sententia hoc modo lata pronuntio put talis iudex in tali causa pronuntiabit non v3. ibi.
- Sententia lata hoc modo pronuntiamur per omnia ut in consilio in actis reddito continetur an valeat. ibi. nu. 50.
- Sententia interlocutoria valet etiam sine scriptis dummodo notarius eam reduncat in scriptis: diffinitiva vero debet fieri in scriptis. ibi. nu. 51.
- Sententia lata hoc modo: condemo te ad petita vel ad id quod debes v3. ibi. nu. 52.
- Sententia lata ut. §. prime. ex quibus actis debeat certificari. ibi.
- 5 Sententia continens manifestam iniustitiam an sit nulla sed causa sit commissa pape appellatione remota. in. c. inter ceteras. nu. 1. et 7. de re iud. fo. 56.  
Sententia recipit interpretationem ex actis. ibi. nu. 8.  
Sententia in qua est error expressus an et quando sit nulla. ibi.
- Sententia referens se ad acta et in actis aliud appeat an sit nulla. ibi. n. 11. f. 58.
- Sententia dubia continens causam falsam an et quando sit nulla. ibi. nu. 9.
- Sententia que euidenter constat latam fuisse ex iniusta causa que tamen non est expressa est nulla. ibi. nu. 10.  
Sententia redditur nulla propter notorietatem iniustitie. ibi.
- 5 Sententia si fuit lata pro me in qua victus non fuit condempnatus in expensis et ipse appellauerit non possum ego appellare ratione expensarum sed super appellatione partis possum petere refectionem sine quo ad expensas. in. c. interposita. §. ille denique. nu. 5. de appel. fo. 138.
- 2 Sententia lata preteritum falsi instrumenti potest etiam per quadriennium retractari. in. c. cum existeris. nu. 11. de resti. in integ. fo. 159.
- 5 Sententia excorcatiois sub conditione lata suspendit si ante aduentum conditionis fuerit ab ipsa appellatum. in. c. preterea. el. §. nu. 1. et 3. de appel. fo. 103.  
Sententia excorcationis an possit fieri sub conditione sed an pro delictis futuris. ibi. nu. 2.  
Sententia excorcatiois conditionalis v3 et t3: l3 ei effectus suspendat. ibi. n. 5. f. 109.  
Sententia excorcationis conditionalis adueniente conditione non retrahitur si ab ea fuerit appellatum. ibi. nu. 6.  
Sententia siue interlocutoria siue diffinitiva: an et quo casu possit ferri sub conditione. ibi. nu. 10.  
Sententia excorcationis potius sapit naturam interlocutorie quam diffinitive. ibi. nu. 14.
- 6 Sententia lata ex falsis probationibus an valeat. remissive. in. c. cum notis. stris. nu. 11. de concess. preben. fo. 68.
- 2 Sententia nulla ex consensu partium accepta valet in vim pacti. in. c. de causis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 74.
- 2 Sententia an possit ferri in notorij parte non citata. in. c. quantum. nu. 7. de transla. capi. fo. 6.
- 2 Sententia late super etate a qua non fuit appellatum statuit. Anto. in rubr. nu. 1. de eta. et quali. fo. 42.
- 5 Sententia lata contra absentem per falsas allegationes presentis non valet. in. c. si duobus. nu. 10. de appel. fo. 92.
- 1 Sententia lata contra ius de quo aliqua ratio potest probabiliter dubitari: v3. in. c. cum in causam. nu. 3. de elec. fo. 147.
- Sententia lata contra non confessum an et quando valeat. in. c. ecclesia sancte marie. nu. 8. de consi. fo. 31. et in repeti. nu. 11. et 12. fo. 34.
- 6 Sententia per quam adiudicatur possessio alicui an sit diffinitiva vel interlocutoria. in. c. cum venissent. nu. 6. et 22. de insti. fo. 53.
- 6 Sententia ferenda contra vel pro monacho est ferenda in persona monasterij non monachi. in. c. dudum. nu. 2. de conuer. coniug. fo. 171.
- 5 Sententia non requiritur in notorij sed quedam executio et in eis non seruatur iuris ordo. in. c. peruenit. el. §. nu. 7. de appel. fo. 96.
- 7 **Separatio** propter frigiditatem vel impotentiam coeundi an statim vel post aliquod tempus et ex quibus probationibus fiat. in. c. j. nu. 5. de frigi. et malef. 34.  
Separatio tori ob adulterium commissum non debet fieri quoniam et vxor et maritus fuerunt pariter adulterati. in. c. si. nu. 1. de adul. et stu. fo. 117.
- 7 Separatio facta per ecclesiam deceptam falsis probationibus: an tenet. in. c. j. nu. 7. de fri. et malef. fo. 34.
- 7 Separatio tori permittitur propter crimen sodomiticum vel manulem pollutionem. in. c. maritis. nu. 3. de adul. et stu. fo. 116.
- 6 **Sepultura** de carcere quod decedit cum peccato mortali nisi in pacto mortis appareat aliqua contritio. in. c. cum ad monasterium. nu. 14. et 15. de sta. mona. fo. 188.
- 6 Sepultura non potest eligi in loco priuato et electio aliter facta est spernenda. in. c. fraternitatem. nu. 2. de sepul. fo. 134.  
Sepultura si sit corpus defuncti in loco non suo potest vendicari ab ecclesia ubi de iure debebat sepeliri cum omnibus oblationibus ibi factis. ibi. nu. 3.
- 6 Sepelies parochianum alienum tenet restituere corpus cum omnibus oblationibus que ratione ipsius obuenerunt. in. c. ex parte. nu. 1. de sepul. fo. 135.
- 7 Sepeliens usurarium vel excorcatum manifestum incurrit excorcationem. in. c. cum plantare. nu. 1. de priuile. fo. 152.
- 3 Sepeliri non potest clericus cum vestibus sui ordinis nec laicus cum vestibus preciosis. in. c. §. nu. 4. de autho. et vsu pal. fo. 8.



# Repertorium singularium materiarum

- Contra effodiētes sepulturas est statuta pena sacrilegij. ibi. nu. 5.
- 6 Sepeliri in qua ecclesia ciuitatis debeāt scholares peregrini ⁊ aduene. in. c. j. nu. 4. de sepul. fo. 133.
- 6 Sepultura ecclesiastica ⁊ p̄tiosa magis nocet q̄ p̄st impio ⁊ peccatoꝝ ri ibi sepulto. in. c. sacris. nu. 5. de sepul. fo. 139.
- 7 Sepulturā an ⁊ q̄ p̄nt sibi eligere religiosi morientes extra monasterium. in. c. nimis. nu. 2. de excels. prel. fo. 148.
- 6 Sepultura ecclesiastica nō d̄z carere moriēs sine cōfessione q̄ morte p̄suetus nō potuit confiteri nisi cōtempisset per annū confessionē. in. c. ex parte. nu. 3. de sepul. fo. 138.
- Sepeliri debēt in sacro cōdēnati in penā mortis ex illa morte defuncti si habuerunt ecclesiastica sacramenta. ibi. nu. 4.
- 7 Sepultura an debeat denegari ei qui decessit in peccato mortali. in. c. ad audientiam. nu. 1. de tornea. fo. 114.
- 6 Sepeliri nō debet in sacro decedēs in peccato mortali nisi de hoc fuerit confessus. in. c. ex parte. nu. 3. de sepul. fo. 135.
- Sepeliri debet in sacro decedens cū multis debitis tam ratione malefici q̄ alia ratione. ibi.
- 7 Pro mortuis ad sepulturā ducendis nihil exigi potest. in. c. suam nobis. nu. 1. de simo. fo. 84.
- 6 Sepulturā possunt ep̄s ⁊ clerici ⁊ alij eligere vbi eis placet etiā in inferioribus ecclesijs exceptis regularibus qui debēt in eorū monasterijs sepeliri commodē fieri potest. in. c. apostolice. nu. 4. de dona. fo. 107.
- 6 Sepultura quid sit. in. rub. nu. 1. de sepul. fo. 132.
- Sepeliri nō debet in loco sacro corp⁹ nō catholicū ⁊ si de facto fuerit sepultum debet exhumari ⁊ p̄thici ibi. nu. 2. fo. 138.
- Sepeliri nō d̄z in cimiterio ecclesie moriēs in peccato mortali ibi. nu. 3.
- Mortui nō sunt portandi ad sepulturā cum nimio luctu ⁊ planctu ne hoīes ita flentes videant desperare de crudelitate alteri⁹ vite. ibi. nu. 4.
- Sepeliri vbi debet ille qui in vna ecclesia h̄z sepultū patrem ⁊ auū ⁊ in alia proauum ⁊ atauum. in. c. j. nu. 5. eo. ti.
- 6 Sepeliri nō debet in ecclesia ille q̄ sp̄te se precipitauit de aliquo loco adeo q̄ mortuus est. in. c. ex parte. nu. 1. de sepul. fo. 138.
- 6 Sepulturam potest sibi eligere mulier nupta vbiq̄ vult. in. c. de vxo re. nu. 1. de sepul. fo. 135.
- Sepulturā an possint sibi eligere monachus vel seruus cū eius effect⁹ cōferatur in t̄ps quo ip̄i sunt soluti a potestate alterius. ibi. nu. 4.
- Sepeliri an debeat maritus in loco vbi est sepulta eius vxor. ibi. nu. 7.
- 6 Sepultura. i. locus sepulture nō p̄t v̄di etiā q̄ cōsuetudo sit in p̄uā ⁊ huic cōsueuētiē ep̄s loci obuiat nisi talis cōsuetudo sit penes exemptos a sua iurisdictione. in. c. abolende. nu. 1. 2. 3. 7. de sepul. fo. 139.
- Sepulturam vel ius sepeliendi an quis possit habere in cimiterio vel ecclesia. ibi. nu. 5.
- 7 Sepelientes scienter excoīcatos incurrūt excoīcationem ip̄so facto. in. c. ad bec. nu. 1. de priuile. fo. 152.
- Sequestratio** fit q̄ reus appellat ⁊ post appellationē fructus tam naturales q̄ ciuiles dilapidat intelligo de appel. diffinitiuā; secus ab interlocutoria. in. c. fin. nu. 1. de seque. pos. ⁊ fruc. fo. 223.
- Sequestratio fructuum an sit q̄ dilapidatur siue in causa appellationis siue in causa principali. ibi. nu. 7. ⁊ 9.
- Sequestratio q̄ fit in causa appel. an fiat a iudice a quo vel a iudice ad quem. ibi. nu. 11.
- 3 Sequestrū vtrū transferat possessionē in tenentē res sequestratas. in. c. examinata. nu. 14. de iudi. fo. 38.
- Qui habet in secretū ius patronatus an possit prestari. ibi. nu. 15.
- 3 Sequestratio fructuū fit q̄ h̄s illos i custodiā dissipat q̄ dissipatio siue dilapidatio d̄z p̄io p̄bari. in. c. dilect⁹. nu. 1. ⁊ 22. de seq. pos. ⁊ fruc. fo. 222.
- Sequestratio regulariter est prohibita sed fallit in casibus de quibus ibi. nu. 7. ⁊ 18.
- Sequestratio rerū mobiliū cōcedit q̄ petunt a p̄sona suspecta. ibi. nu. 9.
- Sequestratio voluntaria que sit. nu. 11. fo. 223.
- Sequestrū si est finitū q̄o agit ad ip̄m recuperandū. itē qd si possidēs rem sequestratam nō vult amplius tenere quomodo faciet. ibi. ⁊ nu. 15.
- Sequestratio aliquarū rerū p̄t fieri ex officio iudicis nobili q̄ videt sup ip̄is scādālū imminere ⁊ ista sequestratio an tollat p̄cautionē. ibi. nu. 12. ⁊ 24.
- Sequestratio fructuū rei super qua litigat puta sup b̄nficio ⁊ nemo possideat est permissa. in. d. c. dilectus. nu. 14. ⁊ 17. de seque. pos. ⁊ fruc.
- Sequestratio lite pendente p̄hibita est qua p̄sumitur p̄ possessore qua p̄sumptiō cessante p̄t fieri ⁊ idē statuitur q̄ appellat. ibi. nu. 16. ⁊ 18.
- Sequestratio solet fieri propter contumaciam rei. ibi.
- Sequestratio in casibus permissis potest euitari sufficienter cauendo ⁊ quando ibi. nu. 19. ⁊ 24.
- Et quid si est tantum suspectus de dilapidatione an sufficiat cautio iuratoria. ibi. nu. 23.
- Sequestratio fructuū solet fieri reo cōueto si ip̄os dilapidat. ibi. nu. 20.
- Sequestratio potest fieri tā ab ordinario q̄ a delegato. ibi. nu. 21.
- Sequestrata res si nō p̄t durare vendet auctoritate iudicis ⁊ pretium sequestrabitur. ibi. nu. 26.
- Sequestratio in casibus in quibus p̄hibet p̄t actor petere descriptio-

- nem fructuū anteq̄ perueniant ad reum. ibi. nu. 27.
- Sequestrū an possit fieri de rebus trāsitorijs de loco. in. c. si. nu. 4. de foro compe. fo. 92.
- 3 Sequestratio q̄ regulariter est p̄hibita nō solet fieri nisi vbi est euidentis timor. in. c. si. in alijs. nu. 15. vt lite non contest. fo. 118.
- 3 Sequestrum q̄o cadit in res incorporeales ⁊ in sequestro an sit opus q̄ res sit in iudiciū deducta. in. c. examina. nu. 7. ⁊ 13. de iudi. fo. 38.
- 3 Sequestrari nō debet res in quā est facta missio etiā q̄ missus fuerit in de electus. ibi. in. c. j. nu. 1. de seque. pos. ⁊ fruc. fo. 22.
- Sequestrum reuocatur oblata cautione ⁊ restitutis expensis ob scādālū vitandum. ibi.
- 3 Sequestrum an possit fieri per contumaciam q̄ missio facta non est. in. c. j. nu. 18. de seque. pos. ⁊ fruc. fo. 221.
- 3 Sequestrū an durabit vsq̄ ad finem litis ⁊ postea adiudicabit victori an restituet p̄stita cautione de stando iuri. in. c. iij. nu. 10. ⁊ 14. de dolo ⁊ contuma. fo. 196.
- Sequestratio an possit fieri p̄pter cōtumaciā partis. ibi. nu. 11. ⁊ 12.
- 7 Sequestrari puella vbi ⁊ q̄ debeat. in. c. cum locum. nu. 5. de spon. fo. 6.
- Seruientes** infirmis nō debēt eis exhibere aliqd nociū uuz nec obedire appetitui corrupto ip̄ius infirmi vel extra p̄ceptū medicorū aliqd facere alias peccāt. in. c. tua nos. §. ad vltimū. nu. 9. de homi. fo. 112.
- 3 Seruientes ecclesijs an habeāt priuilegiū ne conueniātur a iudice seculari. in. c. nullus. nu. 5. de fo. compe. fo. 48.
- 1 Seruus p̄motus ad ordines sacros sine dñi licētia an ⁊ q̄ sit sibi restitutus. Ant. in. c. de seruorū. nu. 1. de ser. non ordi. fo. 57.
- Seru⁹ si p̄clamauerit ad libertatē coram quo iudice litigabit. ibi. nu. 2.
- Seruus si p̄clamauerit ad libertatē an dñs perdat eius possessionē. ibi. nu. 3.
- 4 Seru⁹ i sp̄ualib⁹ p̄t esse i iudicio. i. c. illud quoq̄. nu. 2. de p̄sum. fo. 117.
- 7 Seruus an ⁊ q̄ possit torqueri pro facto dñi. in. c. cū in contemplatione. nu. 11. de reg. iur. fo. 207.
- 6 Seruus p̄t manumitti sub conditione vt fiat clericus vel monachus. in. c. cum sit proprium. nu. 4. de condi. appo. fo. 18.
- 7 Seruus manumissus sub cōditiōe vt fiat monachus ⁊ monasterio seruiat als in seruitutem redeat si monachus sit factus manumittētis voluntatē seruet. in. c. cū sit proprium. nu. 1. ⁊ 8. de condi. appo. fo. 18.
- Seruitus non impedit q̄ quis monachus non fiat vel ad sacros ordines non promoueat. ibi. nu. 3.
- 7 Seruus nō debet obedire dño contra p̄cepta ecclesie. in. c. relatus. nu. 2. de sen. excom. fo. 192.
- 6 Serui efficiunt etiā fideles de iure capti in bello licito licet ex consuetudine nō seruetur. in. c. j. nu. 2. de conuer. infi. fo. 172.
- 7 Seruus p̄dicte dño matrimoniū cōtrahere p̄t sed p̄pter hoc nō liberatur a seruitutē dño debitis. in. c. j. nu. 1. de conu. seruo. fo. 25.
- Seruus admittit ad oīa sacramēta ecclesie etiā dño p̄dicente. ibi. nu. 2.
- Seruus infidelis potest petere baptismū etiā dño cōtradiciente ⁊ an p̄pterea seruitute liberatur. ibi.
- Seruitus est de iure canonico approbata. ibi. nu. 3.
- Seruitus quandoq̄ inducitur a iure canonico. ibi.
- Serui etiā obligantur ad suscipienda sacramenta necessitate. ibi. nu. 4.
- Seruus percutiens clericum an teneatur pro absolutione ire ad romanam curiam. ibi.
- Seruus an teneatur prius obedire dño aut necessaria vxori subministrare. ibi. nu. 6.
- 7 Serua coipso q̄ matrimoniū cōtrahit de dñi voluntate ⁊ consensu cū libero libera efficitur. in. c. si. nu. 7. de coniug. seruo. fo. 26.
- 5 Seruitutes habētes cām cōtinuā vel p̄petuā p̄scribuntur prout res imobiles i in h̄mōi seruitutib⁹ nō requiratur titulus sed sciētia ⁊ patētia illius cōtra quē p̄scribit. in. c. de quarta. nu. 21. ⁊ 24. de p̄scrip. fol. 25.
- Seruitutes habētes causam cōtinuā vel discōtinuā quanto tpe perdantur siue rustice siue vrbane. ibi. nu. 31.
- 3 Seruitus ducendi aquā per fundū alterius acquiritur per vnicū actum ducendi. in. c. cum ecclesia. nu. 23. de cau. pos. ⁊ proprie. fo. 154.
- Seruitus itineris nō acquiritur ex vno actu sed ad minus triginta. ibi. numero. 24.
- 2 Seruitus habēs causam discōtinuā q̄to tpe p̄scribatur. in. c. cū ecclesia. nu. 42. de cau. pos. ⁊ proprie. fo. 155.
- Seruitus q̄o dicat in bonis vel extra bona. in. c. cū ecclesia. ibi. nu. 48.
- 1 Seruitus nō p̄t cōstitui sine re sed bene p̄t quis obligari ad cōstitutēdam seruitutem q̄ res erit. in. c. q̄ nōnulli. nu. 8. de rescrip. fo. 90.
- Seruitia** viri vel mulieris separatur matrimoniū quo ad totum. in. c. j. nu. 4. de diuor. fo. 46.
- 2 Si nō valet q̄d ago vt ago an valeat vt valere potest. in. c. cū super. nu. 12. de offi. deleg. fo. 87.
- 4 **Sigilla** quinq̄ ignota vel vnū notū an p̄bent. in. c. q̄d sup. nu. 4. de fide instr. fo. 103.
- 6 Sigillū an p̄bet p̄curationē. in. c. si quorūdam. nu. 3. de solu. fo. 101.
- 5 Sigillū ep̄iscopozū ⁊ abbatē est autēticū de alijs vero aliorū inferiorū remissiuē. in. c. cū dilecta. nu. 3. de consir. vti. vel inuti. fo. 141.



## Super Lectu. Panormitani.

- 5 Sigillis pluribus potest quis uti ad diversos actus: vtz vnuquodq; sigillum destinatum ad suum actum et tunc vnum destinatum ad vnu actum non facit fidem in alio: nisi dixerit propriu sigillum non habere pre manibus. in. c. significauit. nu. 4. de appel. fo. 117.
- Sigillare quis potest cu alieno sigillo etia in rebus ecclesiasticis. ibid.
- 4 Sigillum quale debet esse vt fide faciat. in. c. h. nu. 14. de fi. instr. fo. 99.
- Sigillum an sufficiat qd sit in charta impressum sine eo qd pars dicat se apposuisse. ibi. nu. 15.
- Sigillum habes ppiu d; illo sigillare et no alieno nisi ex ca. ibi. nu. 16.
- Sigillum appositu charte vacue data postea auctoritate commissario vt scribat quicquid voluerit an probet. ibi. nu. 18.
- 4 Sigillum quando dicatur suspectum et que faciant sigillum suspectum. in. c. inter dilectos. nu. 4. de fi. instr. fo. 102.
- Corse. Aduerte si ego vedo vnu alicui rille imprimit suu sigillu in veste et sit acetu cedit periculo imprimentis sigillu: qd p impressione sigilli transfertur possessio. ita pulchre dicit Bald. in rub. C. de peri. et co. rei ven. vbi dicit esse casum fin. in. l. qd si neq. ff. eo. ti. vbi trabes vident tra dite quas emptor signauit. facit qd voluit Bal. i. aut. dos da. C. de do. an. nup. vbi dicit qd ex signis et sigillis mercatoru impressis sardellis et mercatib; suis pbat qd sunt illoru mercatoru: qd tēpera nisi pbat ppiu. et adduco Dy. et Gui. de suz. qd refert Pan. de cor. i. sua compē. in. xi. rubri. q. vlti. vbi dicit qd ex sigillis et signis qd imprimunt aialib; maxime in regno Sicilie calabrie et apulie qd ad ratas equoz qd l3 psumptio sit qd sint coru quoru sunt sigilla et signa. nihilomin; potest pbari ppiu. qd si aliter dicerem; sequeret vnu incōueniēs qd p impressione sigilli dolose facta quis priuaret dñio reru suaz qd tene mēti: qd est quoddā triticus ad doctrinā Bal. fin. do. men. Barb. i. c. tertio loco. de pba. et de isto sigillo vide qd voluerūt do. de Ro. deci. rih. et deci. clxj. et qd voluit Bal. et do. Anto. in. c. post cessionem. de proba. et Bal. in. c. iurauit. eo. titu.
- 5 Sigillum alicuius dicitur authenticu saltem in pertinentibus ad factu illius cuius est in. c. significauit. nu. 3. de appel. fo. 177.
- 2 Sigillu vniuersitatis vbi est facit psumere actu de cōsensu vniuersitatis et assereti ppiu incūbit onus pbandi. in. c. vnico. nu. 9. de syn. fo. 148.
- 1 Sigillu si est appositu in aliquo instrūto publico: et postea sigillu corruat non per hoc fides instrumēti deficit. in. c. innotuit. nu. 15. de elec. fo. 138.
- 4 Sigilli fractura vel perditio non vitiat instrumentum quādo est publicum in. c. inter dilectos. nu. 2. de fi. instr. fo. 102.
- Sigilli fidei que detrahant et faciant sigillum vacillare. ibi. nu. 4.
- 2 Sigillu alicuius an et qñ faciat fidē. Ant. in. c. i. nu. 1. de cle. pe. fol. 64.
- 7 Sigillu alicui; si qs portauerit alteri ad hoc vt sibi credat licite illi cui tale signū deferet credit et ei restituit licite rē i. c. ex lris. n. 9. de fur. f. 122.
- 4 Signum equiuocu ad plura nō pbat nec presumptionem facit p altero tantum in. c. illud quocq; nu. 3. de presump. fo. 119.
- 7 **Simonia** nō cōmittit si eps vedit suā iurisdictionē tpale quā bz in diocesi. in. c. i. nu. 1. ne pre. vi. su. fol. 97.
- 7 Simoniacus in conferendo est ipso facto suspensus a collatiōe ordinu. in. c. si quis. nu. 2. de simo. fo. 91.
- Simoniaci sciēter ordinat; a solo pa. dispēsat sec; si ignorāter. ibi. n. 3.
- Simoniaci in ordine ordinatus deponitur non solum ab ordine simoniaci habitu sed ab alijs. ibi. nu. 5.
- Simoniac; in cōsecutiōe ad ipsum ordinē nō dispēsat nisi a pa. ibi. n. 6.
- 7 Simonia committitur si quis fuit ideo in ordine receptus et assumptus quia taliter assumptus promittit nil ab ordinatore ulterius petere. in. c. per tuas. nu. 7. de simo. fo. 89.
- 7 Simonia cōmittitur in spiritualibus et cōneris. in. c. de iure. nu. 2. de iur. repatro. fo. 194.
- 2 Simonia an et quando inducatur propter preces. vide plene Anto. in. c. tuam. nu. 3. de eta. et quali. fo. 46.
- 2 Simonia cōmittitur siue detur pecunia siue promittatur vel aliud temporale. in. c. super hoc. nu. 12. de renun. fo. 13. et nu. 52. et 52. fo. 17.
- 7 Simonia est quando pro aliquo obsequio promittitur beneficiu ecclesiasticum. in. c. cum essent. nu. 1. de simo. fo. 79.
- 5 Simoniaci aliquam gratiam obtinētes siue clerici vel laici vtriusq; sexus sunt ipso iure excoicati et non possunt absolui nisi in mortis articulo a romano pontifice. in. c. decetero. nu. 14. de re iudi. fo. 53.
- 6 Simonia non cōmittitur cu deo: quia omnia sunt dei. in. c. scripture. nu. 5. de vo. et vo. re. fo. 175.
- 3 Simonia est res que cognoscitur in foro ecclesiastico tantum. in. c. cu sit generale. nu. 20. de foro compe. fo. 66.
- 7 Simonia que habet cōiōem cum heresi: vtz quia credit gratiam spiritali fieri posse emi est forte maius crimen qd reperitur: alias simonia que in cōmuni solet committi habet alia crimina maiora. in. c. per tuas. el. j. nu. 10. de simo. fo. 87.
- 4 Simoniaca ipso iure que sunt et que per cōstitutionem ecclesie. in. c. et si christus. nu. 11. de iure iu. fo. 154.
- 6 Simonia interueniens in aliquo contractu vitiat ipsum ipso iure. in. c. constitutus. nu. 4. de relig. domi. fo. 185.
- 7 Simonia an possit committi circa sacramentu matrimonij. in. c. cum in ecclesia. nu. 2. de simo. fo. 73.
- Simoniam nō cōmittit ille qui est necessitatus dare pecuniam pro spia

- rituali. ibi. nu. 5.
- Simonia non cōmittit si quis dat vel pollicet pecunias alicui pagano vt faciat se christianu nisi ille paganus efficeretur christianus ob illas pecunias. ibi. nu. 7.
- Simonia cōmittitur ex parte recipientis si accepit pecuniam ne conferat spiritualia simoniaci. ibi. nu. 8.
- 7 Simoniaci recipientes et simoniaci receptus deponitur. in. ca. dilectus filius. el. h. nu. 1. de simo. fo. 84.
- Simonia nō cōmittit i his qd gratis dāt nisi pcesserit taratio. ibi. n. 5. f. 85.
- Simonia nō cōmittit si receptus in canonicu aliquid soluit vigore statuti hoc disponentis. ibi. nu. 6.
- Simonia an cōmittatur dando pecuniam infidelibus vt conuertantur ad fidem. ibi. nu. 7.
- In simonia an tantu procedatur contra clericos seculares qd contra regulares. ibi. nu. 8.
- 2 Simonia commissi ab arbitris an habeat vitiare laudum. in. c. h. nu. 10. de arbi. fo. 164. et nu. 13. fo. 165.
- 3 Simonia incidenter probata et deducta an sit punibilis. in. c. cum sup. nu. 14. de concess. fo. 225.
- 7 Simoniacus notorie vel de simonia infamatus si se non purgauerit deponitur. in. c. insinuatum. nu. 13. de simo. fo. 80.
- Simoniacus in beneficio non deponitur ab ordine sed priuatur beneficio. ibi. nu. 2.
- Simonia puni ex sola presumptione precedentibus aliquibus signis notabilibus. ibi. nu. 3.
- 7 Simoniacus ignoranter debet beneficio priuari nisi hmoi simonia sit commissi in fraudem illius electi vel beneficiati qualiter fraus cognoscatur. in. c. nobis fuit. nu. 1. de simo. fo. 83.
- Simonia commissi per vnu alijs ignorantibus vitiat actum respectu omnium. ibi. nu. 1.
- Et in. c. seq. nu. 6. eo. titu.
- Simonia induci ex sola pmissiōe dandi tpale pro spirituali. ibi. nu. 3.
- Simonia an et qñ cōmittat ob dationē pecunie electoribus vel ordinariis vel eorum amicis per ipsum eligendū vel per aliū etiā si absq; pecunia debebat eligi. ibi. nu. 5.
- 7 Simonia cōmittit superior si erigit pecuniam a clerico pro dāda sibi licentia eundi ad studium. in. c. prohibeas. nu. 2. de magi. fo. 94.
- 7 Simonia cōmittit si aliq; dat bona sua sub cōditiōe alicui ecclesie vt in ea recipiatur in canonicum et ipsa bona pro sua pbēda retineat: sec; si non precessit pactum. in. c. tua nos. nu. 1. et 4. de simo. fo. 88.
- Simonia nō cōmittitur si quis emit preces vel dat aliqua bona tpalia ex mera liberalitate pro aliquo beneficio consequendo. ibi. nu. 2.
- Simonia an inducatur per solam simoniacam intentionem. ibi. nu. 5.
- Simonia conuentionalis nō remittit nisi per restitutionē rei date et acceptē: simonia vero metallis per solam penitentiam aboletur. ibi.
- Simonia cōmittit si qs corripit iudicē vel testez in cā spūali. ibi. nu. 6.
- 2 Simonia cōmittit qñ pmouendus in rectorē alicuius ecclesie pacifici collatori soluere maiore pensionem solito et taliter pmittēs. d3 priuari illa ecclesia et qñ. in. c. cu clerici. nu. 1. et 3. de pac. fo. 133.
- Simoniaci promouendi ad ecclesiā d3 illa spoliari et alr puniri. ibi. nu. 2.
- 5 Simonia cōmittit non solu actualiter aliqd accipiendo sed recipiendo aliquā obligationem. in. c. cum super. nu. 2. de confes. fo. nu. 225.
- Simonia cōmittit per illū qui aliquo recepto dat vocē suam. ibi. nu. 4.
- Simonia mediator punitur et patitur penas simoniacorum. ibi. num. 3.
- 7 Simonia cōmittit si aliqd accipit ex cōsecratiōe epozū vel ex bñdictiōe abbatis vel ordinatiōe clericorū nō obstat aliqua cōsuetudine qd pcedit etiā si ex postfacto accipiat. in. c. sicut p certo. nu. 1. et 2. de simo. fo. 89.
- Simonia nō est si ad ordines assumpti cōpellunt aliqd p fabrica dare stat; de hoc aliqua cōstitutiōe dñm prim; ordo libere pferat. ibi. n. 2.
- Simonia non est si tempore christmatis datur epō census als sibi debitus stante de hoc consuetudine. ibi. nu. 3.
- 7 Simoniacus an dispensetur ad beneficia ecclesiastica per aliū qd principi. in. c. ex diligenti. nu. 7. de simo. fo. 81.
- Notest esse qd quis non sit simoniacus tñ etus electio vel collatio sit si moniaca qd forte facta eo ignorante. ibi.
- 7 Simonia cōmittit dando pecuniam pro aliqua re spirituali quā habere nil prodest. in. c. mattheus. nu. 3. et 4. de simo. fo. 83.
- Et vide in simili. in. c. nobis. in. fi. eo. titu.
- 7 Simoniacus in ordine si ingrediat monasteriu nō habilitat ad exercendum talē ordinem simoniaci receptu. in. c. ex tue. nu. 4. de simo. fol. 82.
- Simonia an et qñ inducat siue ante siue post aliquid dando et quando debeat restitui. ibi. nu. 5.
- 7 Simoniacus in ordine ipso iure est suspensus ab ordine. ibi. nu. 8.
- 8 Simoniacus pendente accusatione super simonia prohibetur ab administratione diuinozū. in. c. accusatum. nu. 1. de simo. fo. 77.
- Simoniacus l3 occultus an et qñ sit suspensus tam quo ad se qd quo ad alios adeo vt aliū audietes diuina ab eo peccent. ibi. nu. 4.
- Simoniacus non dicitur ille qui habet beneficium pro quo consequendo alter dedit pecuniam et ipse ignoret quando autem sciuerit tenetur dimittere. ibidem.



# Repertorium singularium materiarum

- Simoniacus an et quando possit prohiberi celebrari. ibi. nu. 5.
- 2 Simoniace promotus quomodo punitur. Ant. in. c. post translatione. nu. 20. de renun. fo. 31.
- Simoniacus a quo potest dispensari. ibi. nu. 21.
- Simoniace receptus ignorat an teneat dimittere dignitate per simoniam receptam statim quod sciuit. ibi. nu. 23. fo. 31.
- 7 Simoniam committit episcopus vel eius ministri accipiendo aliquid temporale pro conferendis ordinibus. in. c. j. nu. 1. 2. de simo. fo. 76.
- Simonia committitur si quis accipiat per spiritualibus aliquid temporale etiam sponte datum. ibi. nu. 4.
- Simonia an habeat locum in curia romana. ibi. nu. 5.
- 6 Simonia committitur non solum in spiritualibus sed etiam annexis spiritualitati. in. c. quesitum. nu. 3. de rerum permut. fo. 90.
- 7 Dans pecuniam pape ex pacto pro beneficio obtinendo non est tutus apud deum licet finis in casu in quo ipse papa non committat simoniam. in. c. j. nu. 8. 9. de simo. fo. 77.
- 1 Simonia vtrum iudicatur si aliquis renuntiat literis ad beneficia et recipit annuam pensionem. in. c. ad audientiam. nu. 6. de rescript. fo. 78.
- 7 Simoniacus efficitur infamia iuris non ipso facto sed per sententiam. in. c. ex diligenti. nu. 6. de simo. fo. 81.
- 7 Simoniacus notorie punitur tanquam si foret vel confessus vel convictus. in. c. de hoc. nu. 3. de simo. fo. 79.
- 7 Simoniacus non solum deponitur sed debet agere penitentiam de peccato commisso. in. c. de regularibus. nu. 1. de simo. fo. 83.
- Simoniacus in beneficio scienter non dispensatur per episcopum. ibi. nu. 2.
- 7 Simonia non committitur si post ordines receptos aliquid datur ordinato ri stante de hoc consuetudine non tamen debet preedere aliqua taxatio vel cautio de daco sed libere debet ista conferri an autem post ordinationem possit cogi dare. in. c. ad apostolicam. nu. 1. 2. 4. de simo. fol. 90.
- 7 Simonia non impedit monachum adeo quod non possit sine damnatione redire ad seculum sed bene impedit quod non habet locum in illo monasterio. in. c. quoniam. nu. 6. de simo. fo. 90.
- Simoniace receptum per extortionem restituit duplicatum si vero recipiat ex concordiā secus: quod restituit tantumdem. in. c. adiuvimus. nu. 1. eo. titu.
- Simonia committitur non solum spiritualibus meritis sed etiam in annexis spiritualitati. ibi. nu. 2.
- 7 Simonia committitur si accipitur aliquid temporale pro conferendis vestibus calice et similibus. in. c. ad nostram. nu. 1. de simo. fo. 82.
- Simonia an committatur sacerdos locando opas suas in aliquo ecclesia. ibi. nu. 2.
- Simonia committit etiam ille qui dat pecunias vel recipit ad hoc ut alicui seruiat tanquam vicarius. ibi.
- Simonia non committitur ex hoc quod aliquid donetur sponte nulla exactio ne subsequente. ibi. nu. 3.
- Simoniace ordinatus qui non sit simoniacus recte petit dispensationem et ante dispensationem non recte promouetur ad altiores ordines. in. c. de simoniac. nu. 1. 2. 3. eo. titu.
- Simoniacus a quo dispensatur siue simoniacus in ordine siue in beneficio siue sciat siue ignoret et an dispensetur ad illud beneficium aut ad aliud siue ipse renuntiet siue non. ibi. nu. 4.
- Simoniace ordinatus scienter suspenditur ab omnibus ordinibus: secus si eo ignorante fuit commissa simonia. ibi. nu. 5. 6.
- 7 Simonia mentalis committitur quando aliquis sacerdos vadit ad officium a se lucrandi aliquid quod remittit sola penitentia circa aliquam restitutionem. in. c. suam nobis. nu. 3. de simo. fo. 84.
- Simonia an committatur si aliquid recipitur pro mortuorum exequiis vel benedictionibus nubentium stante de hoc consuetudine. ibi. nu. 4.
- 7 Simoniace potest accusari per quicumque criminosos et alios inhabiles. puta per meretricem vel seruum proprium in. c. tanta. nu. 1. de simo. fo. 77.
- Simoniacus in ordine etiam occultus est vitandus et sine peccato non audiuntur divina ab eo. ibi. nu. 4.
- Simoniacus in ordine est suspensus et quo ad se et quo ad alios et non dispensatur nisi per solum papam. ibi. nu. 5.
- Simoniacus in beneficio an et quando sit suspensus et quo ad se si quo ad alios et non dispensatur nisi per solum papam. ibi. nu. 5.
- Simoniacus in beneficio an et quando sit suspensus et quo ad se et quo ad alios et iste potest per episcopum dispensari. ibi.
- 2 Simonia an committit per illum qui renuntiat beneficio cum a se licet tacito ut illud conferat certe persone. in. c. ex parte. el. j. nu. 4. de offi. dele. fo. 77.
- Simonia mentalis committit canonicus qui principaliter vadit ad officium propter distributiones quotidianas ibi.
- Multa sunt prohibita quod simoniaca: et multa sunt simoniaca: quod prohibita ibi. nu. 5.
- Simonia cadit in beneficia non de iure diuino sed ex prohibitione ecclesiastica. ibi.
- 7 Simonia non committit si quis dat pecuniam ne veretur in iure iam quesito sed in querendo sic. in. c. mattheus. nu. 4. de simo. fo. 83.
- Et vide in. c. seq. nu. 4. 6. eo. titu.
- Simoniacus est qui petit pecuniam ut absoluat excommunicatum. in. c. ad aures. nu. 1. 4. eo. titu.
- Simonia an committatur si quis dat pecuniam alicui ne molestet vel perdet ipsum. ibi. nu. 6.
- In simonia consideranda attenditur multum an talis consueuerit committere simoniam adeo quod in his quod soliti sunt committere omne paruum munus presumitur simoniacum. in. c. 7 si questiones. nu. 6. de simo. fo. 81.
- Simonia an sit de iure diuino. in. c. cum prae. nu. 10. de pactis. fo. 133.
- Simonia committit iure patronatus. in. c. veniens ad nos. nu. 1. de test. fo. 45.
- 6 Simoniaci dicuntur proprie illi qui corrumpunt corrupti vero vocantur gregiarii. in. c. extirpande. in. repeti. j. nu. 53. de preben. fo. 45.
- Simonia est species heresis. ibi.
- Simonia non committit si pecunia accepta venditur a papa administratio temporalium alicui loci per sed ille qui emit non est tutus quo ad deum. ibi. nu. 55.
- 7 Diffinitio simonie. ibi. in. tp. b. nu. 2. de simo. fo. 76.
- 7 Simoniace ignorat ad beneficium receptum si eo renuntiato iterum ad illud canonice admittatur nihil ex prima receptione videretur. in. c. ex insinuatione. nu. 1. de simo. fo. 83.
- Simonia ignoranter commissa quare punitur. ibi. nu. 5.
- Simonia propter immanitatem criminis dicitur heresis non autem quod sit heresis. in. c. quoniam. nu. 1. de simo. fo. 77.
- Et vide in. c. seq. eo. titu.
- 7 Simoniace an sit ipso facto suspensus siue sit simoniace in beneficio siue in ordine proferendo siue in ordine recipiendo. i. c. p. tuas. el. j. nu. 5. de simo. fo. 88.
- Simoniace scienter in ordine recipiendo est suspensus ab omni ordine etiam licite recepto: et per consequens ab administratione beneficiorum. ibi.
- Simoniacus ignorat tamen deponitur a simoniace receptis et ab alijs non legitime receptis vel recipiendis. ibi. nu. 6.
- Simoniace proferens ordines est perpetuo et ipso facto ab ordinibus suspensus nec ab alio licite recipiunt sacramenta nisi in casu necessitatis. ibi. nu. 7.
- Simoniacus in beneficio notorius est suspensus ipso iure si vero occultus est suspensus. ibi. nu. 8.
- 7 Simonia in quibus rebus committatur. in. c. non satis. nu. 1. de simo. fo. 78.
- Quicquid datur ut quis recipiat in aliqua religione simoniace est. ibi. nu. 2.
- Simonia committitur siue datur aliquid quod beneficium confertur siue datur postea in progressu temporis. ibi. nu. 3.
- Simonia incurrunt recipientes dantes et mediatores. ibi. nu. 4.
- Simonia non committitur eo quod beneficiati recipient beneficia reservata eis annua pensione dantes residuum fructuum alteri. ibi. nu. 7.
- Simonia non committitur si institutus in beneficio soluit certam pensionem alicui cardinali quod pensio fuit imposita beneficio vacante soluenda per institutum. ibi. nu. 7. fo. 78.
- Simonia est species heresis. in. c. cum venissent. nu. 7. de iudi. fo. 30.
- 7 Simonia committitur ex sola conventionione dummodo una partium adimpleat licet altera non ad huc. in. c. veniens. nu. 2. de simo. fo. 82.
- Simonia committitur non solum si datur prelato sed etiam si datur suis familiaribus. ibi. nu. 3. Et vide in. c. seq. in. j. no.
- Simonia non vitiat monachatum. ibi. nu. 4.
- 7 Convictus de simonia vel infamatus si se non purgauerit est deponendus. in. c. de hoc. nu. 1. de simo. fo. 79.
- Simonia non punitur per solam famam. ibi. nu. 4.
- Simoniacus in ordine debet deponi ab ordine male accepto quod eo recte non posset agere penitentiam. ibi. nu. 7.
- 1 Simoniacus dicitur etiam ille qui mittit preces sua promotione. in. c. per inquisitionem. nu. 5. de elec. fo. 146.
- 2 Simoniaci aliquid esse et lapere simoniam differunt. in. c. constitutus. nu. 3. de transac. fo. 135.
- 7 Simonia respectu aliorum criminum obtinet principatum in ru. nu. 1. de sim. fo. 76.
- Simonia quod sit unde dicitur quod modis contrahit quis admittat ad accusandum vel testificandum. remissive. ibi.
- 7 Simonia an et quando committatur in ordine vel beneficio et an per ea fiat depositio siue priuatio beneficii. in. c. inquisitionis. nu. 7. de accu. fo. 69.
- 2 Simonia committitur non solum in spiritualibus sed etiam in coneris spiritualibus. in. c. preterea. el. j. nu. 1. de transac. fo. 137.
- 7 Simonia committitur si quis dat vel recipit pecuniam pro administratione rerum spiritualium. in. c. consulere. nu. 1. 2. de simo. fo. 89.
- Simonia conuentionalis est detestabilior mentali. ibi. nu. 5.
- 7 Simonia an regat charitativam monitionem. i. c. l. 3. de simo. fo. 86.
- Simonia non semper equiparatur crimini lese maiestatis. ibi. nu. 11.
- 7 Simonia an sit aliquid pro ingressu religionis accipere. in. c. cum sit. p. prium. nu. 5. de condi. appo. fo. 18.
- 3 Simonia inducitur ex perceptione alicuius temporalis pro spirituali. in. c. olim. el. j. nu. 5. de rescript. fo. 179.
- 7 Simoniacus non tenetur restituere quicquid consecutus est re simoniace acquisita. in. c. mandato. nu. 6. de simo. fo. 92.
- 7 Simonia non committitur in venditione temporalium puta officiorum et nisi habeat aliquam connexitatem spiritualium. in. c. quoniam. el. j. nu. 2. ne prel. vi. su. fo. 92.
- 7 Simoniacus potest per quolibet christianum accusari per alium vero non. in. c. si dominus. nu. 1. 2. 4. de simo. fo. 77.
- 7 Simoniace electus non debet ille si eo prohibente pecunia fuit data an autem tenetur beneficium dimittere in. c. sicut tuis. nu. 1. de simo. fo. 88.
- Simonia committit etiam ille qui pro alio promouendo pecuniam soluit. ibi. nu. 4.
- 7 Simonia committit ille qui pretio vel fauore celat peccatorem vel ante penitentiam reconciliat. in. c. nemo. nu. 1. de simo. fo. 80.



## Super Lectu. Panormitani.

- Simonia committitur quotiescūq; committitur vel omittitur aliquid spirituale pro temporali. ibi. nu. 2.  
Simonia est studiosa cupiditas emēdi vel vēdēdi spiritualia. ibi. nu. 6.  
Simonia non committitur ex sola voluntate. ibi.  
Simonia quomodo diffiniatur. ibi.  
Simonia quotuplex sit. ibi.
- 6 Simonia nō committitur in tēporalibus sed solū in spiritualibus. in. c. cum ab omni. nu. 7. de vi. 7. bo. cleri. fo. 5.  
Simonia nō committitur per dationē pecunie pro irrequisito nō seruando: secus pro querendo. in. c. dilectus filius. nu. 2. 3. de simo. fo. 84.  
7 Simonia an 7 qñ committat pro iuribus temporalibus vel spiritualib⁹ querendis vel quesitis conseruandis. ibi. nu. 4.
- 3 **Similitudo** sufficit q; sit in ratione 13 in facto sit diuersitas ad hoc vt cōprebendatur sub exp̄sso casu. in. c. si. 5. in alij. nu. 53. vt lite non contest. fo. 120.  
Similitudo facit q; idem iuris sit in casu simili 7 in exp̄sso. in. c. quoniam frequenter. nu. 6. vt lit. non contest. fo. 113.  
3 Simulatio approbat. in. c. nisi specialis. nu. 5. de auto. 7 vsu pal. fo. 8.
- 2 **Simplicitas** que est dolo contraria cōmendatur. in. c. ex studijs. nu. 1. de presump. fo. 116.  
4 Simpliciter dictū qñ aliqd dicat. Ant. in. c. i. nu. 3. de seru. in ordi. fa. fo. 41.  
2 Simplicitas vel subtilitas quibus casibus approbat. in. c. dilecti filij. nu. 11. de iud. fo. 22.  
3 Simplicitas sine dolo cōmendatur: cōtraria discretionī reprobatur. in. c. veritatis. nu. 1. de iureiu. fo. 137.  
4 Simplicitas etiā tendens ad bonū finē non debet esse sine ratione. in. c. de un. qui. nu. 1. de vi. 7. bone. cleri. fo. 6.  
6 Simplicitas vtrum excuset a surreptione in beneficialibus. in. c. super li. teris. nu. 5. de rescrip. fo. 63.  
1 Simplicitas minima est quedam fatuitas. in. c. cum dilectus. nu. 5. qd. metus cau. fol. 152.  
2 Simplicitas que caret ratione est reprobata 7 impedit promotionem prelati. in. c. pastoralis. nu. 3. de iudi. fol. 37.
- 7 **Synagoga** antiq; iudic⁹ diruta nō 13 d nouo i eodē loco synagogā edificari. i. c. 2. soluit. n. 3. d in. f. 96.
- 2 **Syndicus** vniuersitatis pōt esse etiā aliq; q nō sit de illa vniuersitate. in. c. i. n. 3. 7. 4. de syndi. f. 148.  
Syndicus qñ creatur ab aliqua vniuersitate an necessario requiratur decretum iudicis illius loci. ibi. nu. 5.  
Syndicus monasterij pōt per solū abbatem renocari. ibi. nu. 6.  
6 Syndicus an dicatur ille qui est constitutus ab vniuersitate ad vnā causam tantum. in. c. i. nu. 2. de syndi. fo. 148.
- 4 **Synodus** quid sit 7 quid concilium. in. c. ego. nu. 5. de iureiu. fo. 130.  
7 Societas ex causa superueniente dissoluta ante tps. in. c. i. nu. 5. qui matr. accu. pos. fo. 45.
- 7 Societas inter ponētē pecuniā 7 operā quō sit licita 7 periculosa. quē debeat spectare ad lucrū quō diuidat 7 certa pars pecunie loco lucris an possit deputari. in. c. per vestras. nu. 8. de dona. inter vi. 7 vro. fo. 52.  
7 Societas cū exercitatio an teneat. in. c. si vere. nu. 10. de sen. excō. fo. 190.  
7 Societatis occulte nō caret scrupulo qui manifesto facinorū desinit obuiare. in. c. qui alios. nu. 1. de here. fo. 99.  
7 Societas coīta vt ad vnū tm spectet periculū sapit naturam vsuraria 7 ideo nō v3. in. c. nauigati. nu. 11. de vsur. fol. 130.  
1 Societas pōt ad libellū renocari ex iusta cā. i. c. nosti. nu. 5. de elec. f. 129.  
7 Socius malus corrūpit mores alteri⁹ soch. i. c. ad bec. n. 1. de iude. f. 96.  
7 Soch priuilegiati gaudent eodem priuilegio quo priuilegiatus. in. c. quam sit. nu. 1. de iude. fo. 97.  
4 Soch criminis an admittantur in testes. in. c. qm. num. 3. de testi. fo. 37.  
4 Socius criminis an vqñ admittatur in testē contra sociū. in. c. veniens ad nos. nu. 7. de testi. fol. 45.  
6 Socius criminis presumit qui cū possit nō obuiat delicto. in. c. sicut di. gnum. nu. 5. de homici. fo. 108.  
2 Socius pōt recusari iudex in causa consocij. in. c. cū. R. canonicus. nu. 2. de offi. dele. fo. 99.  
7 Soch dicuntur illi qui habent materiā conueniendi in vnum. ibi. nu. 3.  
7 Socius vnus si patit damnum occasione societatis imputatur sibi. in. c. postulastis. nu. 5. de concess. preben. fo. 63.
- 7 **Sodomia** puni⁹ pariter abutendo masculis vel feminis. in. c. in archiepatu. nu. 1. de rapto. fo. 119.  
7 Sodomia quō puniat de iure canonico tam perpetrata per clericos q; laicos. in. c. clerici. nu. 1. de excess. prela. fo. 144.  
Sodomia est crimen ecclesiasticum. ibi. nu. 2.
- 6 **Solēnitas** extrinseca non psumit etiā in factis antiquis. in. c. significauit. nu. 2. de censu. fo. 202.  
7 Solennitas extrinseca in factis antiquis an probet per iuramentū. in. c. licet bel. nu. 23. de simo. fo. 87.  
4 Solennitas resultas ex actu pbato tollit per cōtrariā pbationē nisi in etate 7 sana mente presumpta. in. c. in presentia. nu. 33. de proba. fol. 17.  
3 Solennitates testamētarie vel alie inducte a lege civili ligāt etiā si per sonē ecclesiasticē instituant. in. c. qd clericis. nu. 2. de fo. compe. fo. 70.
- 2 Solennitas intrinseca aliqñ psumitur. in. c. i. nu. 9. qd me. cau. fo. 149.  
3 Solennitas iudicialis nō presumitur nisi appareat in actis scripta. in. c. i. nu. 3. de lit. contest. fo. 103.  
Solennitas iudicialis si non pōt probari q; acta sunt deperdita statuer confessioni partis. ibi. nu. 4.  
7 Solennitates circa matrimonia inductas per statutum non seruantes an peccent. in. c. i. nu. 9. desponsa. fo. 2.  
4 Solennitas probatur per illum qui stat p solēnitate nō per excipientē vbi ius requirit scripturā. in. c. quoniam. nu. 2. de proba. fo. 29.  
6 Solēnitas extrinseca an psumat. i. c. noscitur. nu. 9. de bis q; si. a pla. fo. 68.  
3 Solennitates iudicarie nō possunt per partes remitti. in. c. dilecti filij. nu. 5. de iudi. fo. 21.  
2 Solēnitas presumitur in actu emanato a viro magne discretionis. in. c. i. nu. 5. de cle. pere. fo. 64.  
Et vide in. c. tue nobis. in. j. oppo. eo. titu.  
3 Solennitates q; sint que nō possunt consensu partiū remitti. in. c. i. nu. 11. de libel. obla. fo. 93.  
4 Solennitatis defectus an impediāt obligationē ex iuramento. in. c. cu3 contingat. nu. 26. de iureiu. fo. 160.  
6 Solēnitas requisita in alienatiōe rei ecclesiastice an possit tolli per consuetudinem. in. c. i. nu. 4. de bis que si. a prela. fo. 65.  
1 Solennitatis omisso ex sola consuetudine inducta vitiat actū. in. proe. Greg. nu. 14. fo. 7.  
6 Solēnitates in alienatiōe rei eccle. in. c. nulli. nu. 7. de re. ecc. alie. fo. 74.  
Solennitas q; requirit in alienatione rei ecclesiastice requiritur in alienatione aliorū locorum priorum. ibi. nu. 14. fo. 78.  
2 Solēnitas an 7 qñ presumat tam in factis antiquis q; recētibus. Ant. in. c. presentia. nu. 14. de renun. fo. 26.  
6 Solennitates iudicarie de necessitate nō obseruantur qñ litigat corā papa. in. c. cum venissent. nu. 23. de insti. fo. 54.  
4 Solennitas. c. vltra tertium. de test. seruatur in concessione scde tertie et quarte dilationis 7 debet probare se fuisse impeditum in alia dilatione. in. c. in causis. nu. 2. fol. 49.  
2 Solēnitas q; requirit in aliquo facto requirit etiā i additiōe vel suppletioe q; sit ad illud factū. Ant. in. c. vnico. in prin. nu. 1. de sacra. vnc. fo. 48.  
5 Solēnitas verborū si non requiritur in aliquo actu sufficit q; exprimas tur effectus rei. in. c. ad audientiam. nu. 2. de appel. fo. 105.  
3 Solennitates maiores anni que sint 7 facit ad statuta. in. c. licet tā. nu. 5. de ferijs. fo. 138.  
3 Solēnitates que regunt in aliquo actu si nō seruatur actus ruit aliqñ ipso iure aliqñ per sententiam. in. c. si. nu. 10. vt lit. non cōtest. fo. 113.  
7 Solennitates q; debeant in legitimatione adhiberi. in. c. per venerabilis lem. nu. 27. qui si. sint legi. fo. 43.  
6 Solēnitas extrinseca psumitur in actis gestis ab aliquo probō viro. in. c. nisi essent. nu. 3. de preben. fo. 31.  
2 Solennitas extrinseca presumitur qñ de ea non replicatur in dubium. Anto. in. c. constitutus. nu. 8. de fil. presby. fo. 54.  
2 Solennitas si non requiritur in aliquo actu si fuerit adhibita minus iuridice an vitiet actum. in. c. si. nu. 9. de procu. fo. 147.  
5 Solēnitas sine vel instrumētū an 7 qñ psumatur si in eis de dicta solēnitate sit mentio. in. c. sicut nobis. nu. 17. de re iudi. fo. 66.  
Solennitas intrinseca non presumitur in dictis testiū nisi referat se ad dictum seu factum iudicis in casu in quo pro iudice presumeretur circa talem solennitatem. ibi. nu. 19. 7. 20.  
Solennitas intrinseca an indistincte presumatur. ibi. nu. 22.  
6 Solēnitas extrinseca presumitur ex lapsu longi temporis. in. c. peruenit. nu. 7. 7. 10. de emp. 7 ven. fo. 83.
- 2 **Solidi** in iure presumuntur pro aureis. in. c. conquerēte. nu. 6. de offi. ordi. fo. 121.
- 7 **Solutio** census an faciat presumi subiectionē. in. c. qm. nu. 4. de priuileg. fo. 158.
- 3 Solutio vbi est destinata ibi videtur esse contractū. in. c. dilecti filij. nu. 6. de fo. compe. fo. 84.  
3 Solutio nō potest fieri de nocte 7 pars non compellitur recipere. in. c. quoniam. nu. 4. de ferijs. fo. 138.  
3 Solutio facta illi qui non serat talis non liberat soluentē. in. c. cu3 super. nu. 22. de cau. pos. 7 proprie. fo. 157.  
3 Solutio facta alicui non pbat soluentē esse vasallū regulariter. in. c. in causa. nu. 5. de cau. pos. 7 proprie. fo. 164.  
Solutio lōgitpis de aliq; pecunia nō subicit soluentē future solutioni nā ex ea nō causat titul⁹ 13 ex solutiōe lōgissimi tps sic. ibi. nu. 6. 7. 8. 11.  
2 Solutio nō pōt fieri cōiuncte p sone in. c. corā. nu. 8. de offi. deleg. fo. 98.  
3 Solutio licet sit destinata in certo loco pōt tñ impune peti in loco domi cilij debitoris: secus in alio loco nisi pmittens sit in mora. in. c. i. nu. 4. 5. de plus peti. fo. 151.  
1 Soluēs procuratori renocato an liberetur. in. c. ex parte decani. nu. 13. de rescrip. fo. 83.  
3 Soluens bonifidei possessori liberaf maxime si habuit iustā cām soluē dititē soluens malefidei possessori si ei tenebat ex cōtractu. in. c. grauis. nu. 5. 7. 8. de resti. spo. fo. 177.



# Repertorium singularium materialium

- 1 Soluens omnia anno certū quid utrū p hoc inciderit in obligationes ali  
quam. in. c. querelam. nu. 14. de elec. fo. 144.  
4 Soluens vni sponte qd alteri est debitum nō liberatur. in. c. ea te. nu. 1.  
de iureiur. fo. 144.

**Sonus** cāpane an sufficiat ad vocādos hoīes de vniuersita  
te. in. c. in causis. nu. 5. de elec. fo. 150.

**Soror** an obligat ex spōsalib⁹ cōtractus per fratrē ex sola pe  
nitētia nisi expse vel tacite per aliqua signa cōsentiret.  
in. c. j. nu. 2. de ma. contrac. con. inter. eccle. fo. 37.

**Sorte** dirimi quādo sit p̄hibitu etiā inter laicos. in. c. fi. nu. 6.  
de sortileg. fo. 134.

**Sortilegium** est crimē ecclesiasticū nō tñ mere adeo q  
est locus p̄uentioni inter ecclesiasticū et  
secularem. in. c. j. nu. 1. 2. de sortileg. fo. 119.

Sortilegiū quomodo p̄uatur tā fm canones q̄ fm leges. ibi. num. 2.  
Sortilegiū nisi contineat heresim manifestam nō punit per inquisito  
rem heresis. ibi. nu. 4.

Sortilegium quando sapiat heresim vel non. ibi.

Sortilegi sunt infames nō aut intelligas de illis q ludūt ad ludū fortu  
ne q̄ si illi ēt se p̄mittāt forti nec d illis q forte dirimūt aliquā rē. ibi. n. 5.

**Sortilegijs** nō debet quis vti etiā sub spe cōsequendi salutē. in. c. ex ille  
rarum. nu. 1. de aposta. fo. 105.

**Sortilegiū** si cōmiserit p̄sbyter suspenditur ad tps ab administra  
tione altaris aliqñ tñ p̄uatur officio 7 beneficio. in. c. ex tuaruz tenore.  
nu. 1. 2. 4. de sortile. fo. 134.

Sortilegiū committitur etiam qñ quis vult inuenire furtum etiam fa  
ctum alicui ecclesie. ibi. nu. 2.

**Spado** carēs vno testiculo p̄bere pōt secus est si caret ambo  
bus. in. c. qd sedē. nu. 5. de frigi. 7 male. fo. 35.

**Spes ad** aliquā rē nō est sufficiens ad agēdū ad ipsam. in. c.  
cū sup questionū. nu. 6. de concess. p̄ben. fo. 60.

**Species** vna q in allā transmittet solus deus pōt facere. in. c. ex tuaruz.  
tenore. nu. 8. de sortile. fo. 134.

**Species** vbiq̄ ponit aliquid vltra genus suū nō cōprehēdit sub illo  
genere. in. c. bone memorie. el. j. nu. 2. de postu. p̄ela. fo. 107.

**Species** an deroget generi. in. c. ex pte. el. j. nu. 6. 7. de offi. del. fo. 77.

**Spālis** p̄uio solet p̄ timeri q̄ gñalis. i. c. vnico. n. 2. de sagita. fo. 115.

**Specialia** nō cōprehēdunt sub dispositiōe generali sed requirit q̄ spes  
cialiter expr̄mantur. in. c. at si clerici. nu. 24. de iud. fo. 14.

**Spiritualia** nō estimantur sed interesse ex eis recipit estimationē. in. c.  
j. nu. 2. de eo qui mit. in pos. fo. 213.

**Spiritualia** an facilius cōtrahunt q̄ dissoluantur. Ant. de but. in. c. ins  
ter corporalia. nu. 13. de trālla. p̄ela. fo. 17.

**Spiritualia** non presumuntur nisi allegentur 7 p̄bentur. in. c. cōqueren  
te. nu. 16. de resti. p̄olia. fo. 173.

**Spūalia** nō pcedunt sub ānuo cēsu. i. c. dudū. el. j. nu. 37. de elec. fol. 172.

**Spūalia** qb⁹ modis capiant in iure. in. c. cōsulere. nu. 3. de simo. fo. 89.

**Spūalia** nō p̄nt occupari l3 vacātia. in. c. cū causam. nu. 3. de p̄ba. f. 33.

**Spoliator** si postea spoliatur non euitabit cōdēnationē q  
ab initio fuit in culpa. in. c. olim. el. j. nu. 3. de  
resti. spo. fo. 189.

**Spoliatus** iudicialiter non pōt agere possessorio. in. c. si constiterit. nu.  
7. de accu. fo. 60.

**Spoliationem** petēs habet probare possessionem. in. c. ex parte. nu. 4.  
de resti. spo. fo. 183.

**Spoliatus** a possessione per suā negligētiā nō gaudet p̄uilegio cano  
nis reitegrāda nisi sit ecclia mior vl absēs. i. c. j. n. 16. vt li. nō 2tes. f. 110.

**Spoliatus** beneficio an restituat licet opponatur q̄ renūciavit. in. c. j.  
nu. 18. de resti. spo. fo. 165. 7 seq.

Spoliatus ante oēm cōtentionē restituat qñ excipitur super petitorio:  
secus si excipitur directe contra possessorem. ibi. nu. 5.

Spoliatus si postea renūciat rei spoliatae an sibi p̄iudicet agendo pos  
sessorio recuperande. ibi. nu. 9.

**Spoliatus** agēs possessorio recuperāde nō tenet respōdere suis spolia  
toribus nisi ipsi opponāt qñem spoliationis. 7 idē si agerit interdicto  
vnde vi. in. c. fi. nu. 1. de ordi. cog. fo. 150.

Spoliat⁹ anq̄ restituat h3 p̄uilegiū p̄ spoliatorē nō p̄ aliū cōparētes  
p̄o interesse suo 7 durat tale p̄uilegiū donec restituat. ibi. num. 3. 7. 4.

Spoliatus ante omnia debet restituī non solū in re principali sed etiaz  
in fructibus 7 expensis. ibi. nu. 4.

Spoliato p̄figit terminus intra quē p̄bet de sua spolitione. ibi. nu. 6.

Spoliatus pōt cōueniri super proprietate nisi excipiat. ibi. nu. 7.

Spoliatus agēs possessorio 7 reconuentus possessorio poterit spolia  
tionē intentatā per viā actionis p̄bare per viā exceptionis 7 reconuen  
tionis poterit pariter excipere de sua spolitione. ibi. nu. 8. 7. 9.

Spoliatus cōtentus an possit reconueniri de spolitione. ibi. num. 10. 7. 11.

Spoliatus si est excōicat⁹ an sit restituendus. in. d. c. fi. nu. 12. co. ti. fo. 151.

Spolatio pōt intētari etiam tempore feriato. ibi. nu. 13.

Spoliatus si in agēdo succubuerit nō poterit amplius excipere de spo  
liatione. secus econtra. ibi. nu. 15. 16.

Spoliat⁹ p̄ quē fuit actū p certis rebus succubens in exceptiōe potes  
rit iterū excipere si agat contra cum p̄o alijs rebus diuersis. ibi. nu. 17.

**Spoliatus** h3 remediū recuperāde aduersus illū q sciēter recepit rem a  
spoliatore ēt si suā postea itenerit 7 ēt si p mille man⁹ gerit 7 h seruau  
tur i vtroq̄ foro sec⁹ si ignorāter successit i vitiū q̄ tūctenet p̄ditōe. c.  
reitegrāda. p̄t tñ si vult iste spoliat⁹ agere p̄ spoliatorē 7 nō p̄ detinētes  
rē 7 vna actio nō tollit p̄ aliā. in. c. sepe. n. 1. 12. 13. 15. 21. de resti. spo. f. 191.

Spoliatus agit contra spoliatorē etiā nō possidentē vel etiam q̄ dolo  
nō defecit possidere q̄ semel fuit in culpa spoliādo. ibi. nu. 10. 7. 21.

Spoliator spoliatus h3 remediū possessorii p̄ spoliatē sed nō p̄ tertiu  
qui sciēter rem illam accepit a secūdo spoliatore. ibi. nu. 16. fo. 192.

Spoliatus pōt agere tam contra spoliante q̄ contra tertiu possidentē  
nec electio sibi p̄iudicat. ibi. nu. 21.

**Spoliat⁹** si egerit petitorio pōt postea trāfire ad possessoriū. i. c. pasto  
ralis. nu. 20. de can. pos. 7 proprie. fo. 159.

**Spoliatus** an possit agere ad fructus perceptos 7 qui percipi potues  
runt a tpe spoliationis vsq̄ ad tempus lit. contesta. ibi. nu. 26. fol. 160.

**Spoliatus** pōt agere cōtra possessorem qui non spoliavit officio iudi  
cis. in. c. cū ad sedem. nu. 24. de resti. spo. fo. 187.

**Spoliat⁹** pōt super re spoliata committere. in. c. j. nu. 5. de arb. fo. 167.

**Spoliatus** sua naturali possessione a tertio habet remediū retinende:  
secus ab habēte civilē. in. c. olim. el. j. nu. 9. de resti. spo. fo. 179.

Spoliatus tñc demū habet interdictū recuperāde si probat se deiectū  
7 possessionem habuisse. ibi. nu. 14. fo. 80.

**Spoliatus** nō obtinet in possessorio recuperāde si ante spoliationē pro  
bat spōte ecclia abiurasse. in. c. accepta. nu. 14. de resti. spo. fo. 167.

Spoliatus restituat absq̄ hoc q̄ p̄bet titulū rei spoliatae. ibi. nu. 2.

**Spoliatus** si fuerit criminaliter accusat⁹ a spoliatē an poterit excipere  
q̄ accusans ipm spoliavit. in. c. accedēs. el. j. nu. 3. vt lit. i. d. cōtēst. fo. 111.

Spoliatus nō tenet respōdere sup petitorio nisi prius cōsequatur rem  
principalem 7 accessoriam puta fructus 7 expensas ibi. nu. 5.

**Spoliatus** anteq̄ restituat non debet replicare de proprietate. Ant.  
in. c. constitutus. nu. 13. de fil. p̄sby.

**Spoliatus** agēs possessorio 7 petitorio 7 p̄bat spoliationē sed non do  
minium cadit a petitorio 7 obtinet in possessorio. in. c. cū ecclia. num. 1.

De cau. pos. 7 proprie. fo. 153.

Spoliatus nō restituat ante oīa nisi intentauerit simpliciter possessor  
ium 7 per modum conventionis. ibi. nu. 15. 7. 17.

Spoliatus possessione quas habebat. vi clam vel precario nō restituat  
aduersus verum dominum. ibi. nu. 26. fo. 153.

**Spoliatus** a iudice iuris ordine nō seruato an iōia restituat: secus si ser  
uerit iuris ordine seruato. i. c. 2querēte. nu. 1. 6. 7. 7. de resti. spo. fo. 172.

Spoliatus in beneficiis probata possessiōe nō tenet sue possessiōis  
titulum iustificare. ibi. nu. 4.

Spoliat⁹ bñficio an agat p̄ spoliante vel possidētē. ibi. nu. 13. fo. 173.

**Spoliat⁹** si agat ad restiōnē nō audiet re⁹ opponēs petitorio nisi spolia  
tus p̄sentiat s3 an iudex possit huic p̄sensui p̄dicere. in. c. j. nu. 1. 2. 3. de re

Spoliat⁹ an oīa restituat ēt p̄ ecclia. ibi. nu. 4. (sti. spo. fo. 164.)

**Spoliat⁹** i bñficialib⁹ ad hoc vt obtineat in possessorio recuperāde an  
hēat aliq̄ mō docere de suo ti. 7 quo. i. c. i lris. nu. 12. de resti. spo. fo. 199.

**Spoliatus** nō est restituendus qñ erat in possessione cōtra ius. in. c. signi  
ficauit. nu. 4. de censu. fo. 202.

**Spoliatus** dicitur verus dñs rei nō ille qui fuit deiectus. in. c. ex parte.  
nu. 5. de rescrip. fo. 52.

**Spoliatus** quib⁹ casibus ante oīa nō est restituendus. in. c. j. num. 13. vt  
lite non contest. fo. 107.

**Spoliatus** non potest cū effectu ad iudiciū vocari nisi primo restituat  
tur. in. c. nouit. ille qui. nu. 9. de appel. fo. 112.

**Spoliatus** debet restituī nihil audito contra eū ante restitutionē. in. c.  
venerabili. nu. 3. de offi. de deleg. fo. 100.

Spoliato restituto tāto tēpore nil potest obijci contra ipsum super illa  
re quanto ipse stetit spoliatus. ibi. nu. 7.

**Spoliatus** de facto nō perdit titulum beneficij sed possessionem tātū.  
in. c. in nostra. nu. 10. de rescrip. fo. 81.

**Spoliatus** potest intentare possessoriū recuperande licet renūciaverit  
secus petitorium. Ant. in. c. j. nu. 5. de renun. fo. 22.

**Spoliatus** si conueniat a spoliatē super petitorio potest opponere ex  
ceptionem spoliationis ante litē contest. nō aut post. in. c. cū ex iniuncto.  
nu. 3. de no. ope. nuntia. fo. 150.

**Spoliatus** primo auditur si apponit contra actorem: si vero agit sec⁹  
in. c. j. nu. 1. de ordi. cog. fo. 174.

Spoliatus repellit actore etiā agentem super alia re 7 non tenetur ei re  
spondere nisi re prius restituta. ibi. nu. 34.

Spoliat⁹ agit vl excipit p̄ spoliatē l3 nō possideat rē spoliatā. ibi. n. 5.

Spoliatus qñ statim probata spoliatione restituatur 7 aduersariū ex  
pellat. ibi. nu. 7. 18.

Spoliationis questio an p̄iudicet q̄stioni motē per aduersarium indā  
stincte tam in civilī q̄ in criminali causa. ibi. nu. 7. fo. 145.

**Spoliatus** recuperat fructus etiā q̄ p̄cipi potuissent 7 eidem dāna res  
sarciantur 7 de iure satisfiāt. in. c. grauis. nu. 1. 7. 2. de resti. spo. fol. 196.

Spoliatus



## Super Lectu. Panormitani.

- 1 Spoliatus ante omnia debet restitui. in. c. bone memorie. cl. ij. nu. 9. de posu. prela. fo. 114.
- 7 Spoliatus per viam iuris non potest agere remedio possessorio. in. c. fi. nu. 5. de adul. et stu. fo. 117.
- 1 Spoliatus aliquando non debet incontinenti restitui in possessionem. in. c. dilectus filius. nu. 4. et 7. de rescrip. fo. 71.
- 7 Spoliatus per iudicem ordine iudiciario non seruato potest petere restitutionem. in. c. ad petitionem. nu. 6. de accu. fo. 70.
- 3 Spoliatus iuribus incorporealibus habet interdictum restitutorium. in. c. ex conquestione. nu. 9. de resti. spo. fo. 175.
- 7 Spoliij causa inter laicos non cognoscitur per iudicium ecclesiasticum seu papam nisi sint persone miserabiles. in. c. cam. nu. 4. qui fil. sint legi. fo. 41.
- 6 Spoliari nemo potest propria auctoritate. in. c. quando. nu. 7. de cens. fo. 202.
- 6 Spoliare quem de facto non est permixtum nisi de facto et notorie aliquid iniuste teneat. in. c. q. clerici. nu. 3. de iure pa. fo. 191.
- 6 **Sponsalia** cum vno contracta tolluntur per matrimonium carnaliter cum alio consummatum. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 2. de concess. preben. fo. 55.
- 7 Sponsalia carnali copula subsecuta non soluuntur per affinitatem post subsequentem. in. c. veniens. nu. 6. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- 7 Sponsalia possunt sub conditione contrahi etiam de futuro. in. c. de illis. nu. 2. de condi. appo. fo. 18.
- 7 Sponsalia sub honesta conditione contrahuntur et ante conditionis eventum desponsata cognoscitur a conditione recedit. in. c. p. tuas. nu. 1. de condi. appo. fo. 19.
- 7 Sponsalia quid sint et unde dicantur. in. rub. nu. 3. de spon. fo. 2.
- 7 Sponsus et sponsa quare et qui dicantur. ibi.
- 7 Sponsa de futuro an dicitur mulier maritata. ibi. nu. 5.
- 7 Sponsaliorum validitas requirit septennium. in. c. iuuenis. nu. 5. de spon. f. 3.
- 7 Sponsalia etiam iurata post votum simplex non valent. in. c. rursus. nu. 3. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 7 Sponsalia de futuro non tolluntur per votum simplex castitatis sequens. in. c. veniens. nu. 5. qui cle. vel vo. fo. 21.
- 7 Sponsalia non iurata soluuntur facilius quam iurata. in. c. preterea. nu. 5. de sponsa. fo. 6.
- 6 Sponsalium contractus quod plures tacitas habet condiciones. in. c. preterea. nu. 1. de sponsa. fo. 2.
- 7 Sponsalia seruare compellunt etiam si iuramentum non interuenit. ibi. nu. 4.
- 7 Sponsalia etiam iurata per partes solui possunt. ibi.
- 7 Sponsalia etiam non iurata non seruatur peccat. in. c. i. nu. 3. de sponsa. du. fo. 17.
- 7 Sponsalia para sine sub aliqua conditione contracta semper tolluntur per matrimonium de presenti. ibi. nu. 7.
- 7 Sponsalia quatuor modis contrahuntur qui exprimuntur in. d. c. j. ibi. nu. 8.
- 7 Sponsalia de futuro si secuta est copula non soluuntur per matrimonium de presenti secus est si copula non est nisi per metum qui possit cadere in constantem contractum sit. in. c. veniens. cl. ij. nu. 1. de spon. fo. 7.
- 3 Sponsalia facta a peritibus obligant filios expresse vel tacite consentientes vel patres et non dicentes facto. facta vero ab alijs attinentibus non ligant nisi consentientes expresse vel tacite. in. c. ex parte. nu. 2. de resti. spo. fo. 183.
- 7 Sponsalia facta cum minore impugnantur si adueniente etate recedat a viro vel cum eo non conseruetur. alias videntur ratificata. ibi. nu. 6.
- 7 Sponsalia inter maiorem et minorem quo dissoluantur. ibi. nu. 9.
- 7 Sponsalia de futuro dissoluantur ex impedimento supervenienti. ibi. n. 25. f. 186.
- 7 Sponsalia nunquam transeunt in matrimonium nisi per copulam perfectam. secus per nixum copule. ibi. nu. 26.
- 7 Sponsalia de futuro etiam iurata soluuntur per secunda sponsalia de presenti sed non per secunda de futuro. in. c. sicut. nu. 1. de sponsa. fo. 8.
- 7 Sponsalia de futuro pure contracta non soluuntur per lapsum temporis. ibi. nu. 2.
- 7 Sponsalia iurata ubi sunt ab eis rescilire licitum non est. ibi. nu. 5.
- 7 Sponsalia primo etiam non iurata non soluuntur per alia sponsalia iurata. ibi. nu. 7.
- 7 Sponsalia etiam si non sunt iurata non est licitum ab eis recedere licet alia iurata superveniant. ibi. nu. 9.
- 7 Sponsi an teneantur expectare ultra biennium et quid agendum ubi et quando terminus est prescriptus. ibi. nu. 10. et 11.
- 7 Sponsalia de futuro an idem iuris sint prout matrimonium si clandestine fiant. in. c. cum inhibitis. nu. 6. de clande. despon. fo. 17.
- 7 Clandestina sponsalia contrahentes peccant. ibi.
- 4 Sponsalia de futuro cum carnali copula inducunt matrimonium. in. c. ex tenore. nu. 1. de testi. fo. 67.
- 7 Sponsalia de presenti non soluuntur per sequens matrimonium carnali copula consummatum. in. c. licet. nu. 1. et 4. de sponsa. du. fo. 17.
- 6 Sponsalia facta a patre non obligant filium nisi tacite vel expresse consenserit. in. c. si quis autem. nu. 9. de regu. fo. 159.
- 7 Sponsalia de futuro pater non compellunt ad matrimonium sibi habendum leproso fo. lepra post sponsalia superveniente. in. c. literas. nu. 1. de coitu. lepro. fo. 25.
- 7 Sponsalia de futuro soluuntur lepra et quacumque alia enormitate. ibi. nu. 2.
- 7 Sponsalia contracta per verba de presenti cum impubere non matrimonium sed sponsalia de futuro iuris interpretatione dicuntur. in. c. ex literis. nu. 2. de eo qui cog. consan. fo. 30.
- 7 Sponsalia facta cum minore septennio per cohabitationem mutua post septennium

- num conualescunt et inducant per. bo. in. fi. soluuntur tamen per matrimonium de presenti. in. c. duo pueri. nu. 1. de despon. impu. fo. 15.
- 7 Sponsalia nulla ex defectu consensus conualescunt tacito subsequente te consensu ex communi habitatione. ibi. nu. 2.
- 7 Sponsalia contrahere ut quis possit septimus annus completus esse debet et ibidem intelligitur de alijs annis ad matrimonium contrahendum. in. c. literas. nu. 3. de sponsa. impu. fo. 13.
- Et in. c. accessit. nu. 5. eo. ti.
- 7 Sponsalia si aliqua invita maior contraxit cum minore non tenetur illum expectare donec ad etatem legitimam pervenerit. in. c. ex literis. nu. me. 1. de spon. impu. fo. 15.
- 6 Sponsalia soluuntur per religionis professionem secus per propositum castitatis seruande in seculo. in. c. ex parte. nu. 1. et 2. de conuer. coitu. fo. 159.
- 7 Sponsalia non dissoluantur si sponsa efficitur de tertio ordine sancti Francisci qui non profitetur substantialia regule. ibi. nu. 6. fo. 178.
- 7 Sponsalia de presenti an dissoluantur per supervenientiam lepre. ibi. nu. 11.
- 7 Sponsalia de presenti non soluuntur per sequens matrimonium etiam carnali copula consummatum. in. c. si inter virum. nu. 1. de spon. fo. 12.
- 7 Sponsalia de futuro et iurata soluuntur per sponsalia subsequenter de presenti. ibi.
- 7 Sponsalia dupliciter contrahuntur alia vero de presenti et alia de futuro et quare illa de presenti sponsalia dicantur. ibi. nu. 2.
- 7 Sponsa etiam dicitur vxor de presenti ante consummationem matrimonij. ibi.
- 7 Sponsalia de futuro etiam iurata non impediunt matrimonium cum alia contractum. ibi. nu. 5.
- 7 Loqui quod prius debeat et interrogari in contractu matrimonij masculus vel femina et dicere quod statim consuetudini. in. c. si inter virum. n. 3. de spon. fo. 12.
- 7 Sponsalia sine causa solui non debent. in. c. j. nu. 7. de ma. 2. tra. 3. inter. eccle. f. 36.
- 7 Sponsalia de futuro etiam accedente interdicto ecclesie non dirimunt matrimonium cum alia postea contractum. in. c. ex literis. num. 1. de ma. tri. contrac. contra. inter. eccle. fo. 37.
- 5 Sponsalia invita confirmantur per copulam carnalem ex voluntate presentem secus si per vim. in. c. latoz. nu. 8. de re iudi. fo. 54.
- 7 Sponsalia de futuro an transcant in matrimonium per receptionem munerum iocalium et amplexus. in. c. adolescens. nu. 4. de spon. fo. 12.
- 7 Sponsalia si non sunt iurata an compellatur pars precise ad contrahendum. in. c. ex literis. nu. 3. de spon. fo. 5.
- 7 Sponsalia contracta per immisionem annuli an tollantur per matrimonium carnali copula cum alia consummatum. in. c. tenor. nu. 4. de re iudi. fol. 57.
- 7 Sponsalia presumuntur facta per verba de presenti per immisionem annuli. ibi. nu. 5.
- 3 Sponsa an sequatur forum viri. in. c. ex parte. nu. 5. de resti. spo. fo. 13.
- 7 Sponsa libere potest monasterium ingredi si vult. ibi. nu. 24.
- 7 Sponsa impedit a sponso ut habeat matrimonium. i. c. preterea. nu. 2. de spon. f. 6.
- 6 Sponsa que per vim fuit cognita a sponso potest intrare religionem eo invito nec per hoc dicitur matrimonium carnaliter consummatum. in. c. verum. nu. 9. de conuer. coitu. fo. 166.
- 7 Sponsus cognoscens sponsam carnaliter et prestat quod nolebat per hoc habere matrimonium an valeat talis prestatio. in. c. cum. nu. 18. de costi. fol. 28.
- 7 Sponsus et sponsa an et quando compelli debeant ad contrahendum. in. c. ex literis. nu. 8. de sponsa. fo. 5.
- 7 Sponsa libere cum alio contraxit si sponsus ad remota loca accedit secus est in sponsa de presenti. in. c. de illis. nu. 2. de sponsa. fo. 3.
- 7 Sponsa non tenetur sequi virum. ibi. nu. 4.
- 7 Sponsa an teneatur expectare per aliquod tempus virum absentem et nota quod aliud est secundum canones. ibi. nu. 5.
- 4 Sponsa si labatur facultatibus an licite possit a sponso dimitti. in. cap. quemadmodum. 5. illud autem. nu. 10. de iure iu. fo. 112.
- 7 Sponsa an possit dimittere sponsam de futuro pro fornicata si est. ibi. n. 12.
- 7 Sponsa de presenti an propter fornicationem subsequentem vel deformitatem possit dimitti. ibi. nu. 13.
- 7 Sponsi an et quando cogi debeant ad matrimonium contrahendum. in. c. requisit. nu. 4. et 6. de sponsa. fo. 7.
- 7 Sponsalia plura contrahens finem aliquos infamis efficitur. ibi. nu. 5.
- 7 Sponsalia renuntiare an et quando liceat. ibi. nu. 6.
- 7 Sponsa etiam vocatur vxor de presenti ante carnalem copulam seu traditionem ad domum viri. in. c. accepisti. nu. 2. de spon. du. fo. 17.
- 7 Sponsi non debent cogi ad matrimonium contrahendum ubi sponsalia non sunt iurata. in. c. gemma. nu. 4. de sponsa. fo. 11.
- 7 Sponsa de presenti nondum cognita si fornicatur cum alio potest vir ab ea quo ad totum separari sed non in totum matrimonium separari. in. c. fraternitatis. nu. 9. de frigi. et male. fo. 36.
- 7 Sponsa de futuro si fornicat cum alio potest sponsus ab ea in totum separari. ibi.
- 7 Sponsa de futuro utrum petere potest ut matrimonium contrahat compelli. in. c. super. nu. 2. de consan. et affi. fo. 31.
- 7 Sponsalia sunt futurarum nuptiarum promissio. ibi.
- 6 Sponsa nondum cognita potest ingredi religionem que debet compelli ut intra certum tempus intrat alias adhibebit marito. in. c. ex publico. nu. 1. et 4. de conuer. coitu. fo. 167.
- 7 Sponsa potest per vim adduci ad domum mariti et per vim compelli. ibi. nu. 2.
- 7 Sponsi an possint cogi ad contrahendum matrimonium ubi iuramentum non interuenit. in. c. de illis. cl. f. nu. 7. de despon. impu. fo. 14.



# Repertorium singularium materiarum

- 1 **Spuri** an dicantur coniuncte persone. in. c. nonnulli. §. sunt et alij. nu. 11. de rescript. fo. 76.
- 7 Spurius non potest sine dispensatione ad sacros ordines promoueri que autem sit ratio quare spuri non promouentur remissive in. c. accessus. nu. 2. de purga. cano. fo. 164.
- 1 Spurius non potest promoueri ad sacros ordines et quare. in. ca. venerabilem. nu. 12. de elec. fo. 155.
- 7 Spuri proprii qui dicantur et isti in nullo succedunt parentibus. in. c. tanta. nu. 13. qui si sint legi. fo. 40.
- 4 Spurius non excludit substitutum. in. c. in presentia. n. 19. de proba. f. 15.
- 7 Spuri etiam illegitimi licet a parentibus non possint heredes institui possunt tamen ab extraneis quia non sunt prohibiti nisi parentes. in. c. cum haberet. nu. 13. de eo quod in ma. fo. 24.
- 7 **Sponte** quando dicatur aliquid fieri remissive in. c. ad abolendam. nu. 6. de here. fo. 101.
- 6 **Sportule** quid sint. in. c. cum ab omni. nu. 9. de vita et honestate cleri. fo. 5.
- Sportulas accipere non possunt iudex ordinarius ecclesiasticus nec delegatus sicut laici ordinarii. ibi.
- 3 Sportule an prestant in foro ecclesiastico. in. c. §. n. 9. de plus peti. f. 151.
- 2 **Stallus** in choro et locus in capitulo censentur partes beneficii canonici. in. c. cum inter. nu. 1. de renun. fo. 10.
- 6 **Statim** celeriter et similia relinquuntur arbitrio iudicis. in. c. potuit. nu. 12. de locato. fo. 88.
- 3 **Statutum** quod filia femina non succedat non habet vires in bonis extra territorium statuentis. in. c. postulasti. nu. 11. de foro compe. fo. 81.
- Statutum quod delinquens in subditis extra territorium ita puniatur in territorio statuti non valet. ibi. nu. 15.
- Statutum vel consuetudo quod delinquens perdat bona patrimonialia clericorum. ibi. nu. 16.
- 3 Statutum quod domus delinquentis destruat an procedat si domus delinquentis sit cum alio cois. in. c. in literis. nu. 34. de testi. spo. fo. 171.
- 6 Statutum vel consuetudo an tollatur per vnicam contraventionem. in. c. pro illorum. nu. 5. de preben. fo. 32.
- 2 Statuta dubia non possunt statuentes sed principes declarare. in. c. cum olim. nu. 1. de arbi. fo. 174.
- 2 Statuta et alie dispositiones sunt reducende ad concordiam etiam per subauditos intellectus. in. c. gratum. nu. 2. de offi. dele. fo. 82.
- 7 Statutum episcopi et canones non valet. in. c. super specula. n. 1. de priui. f. 161.
- Statutum quod destruat domus delinquentis quid operabitur si delinquens habet partem inferiorem et aliam partem superiorem. ibi. nu. 2.
- 1 Statutum quod stantibus masculis filia excludatur et quod extendatur ad preterita an habeat locum si hereditas sit diuisa inter fratrem et sororem. in. c. si. nu. 10. de consti. fo. 42.
- 7 Statutum dicens quod scholares seu alij debeant tractari tanquam ciues per hoc videtur quod sint creati ciues. in. c. ex parte. nu. 2. de spon. fo. 4.
- 6 Statuta et cetera constitutiones et privilegia interpretantur secundum consuetudinem loci ubi sunt. in. c. certificari. nu. 2. de sepul. fo. 136.
- 3 Statutum quod de contractu soluatur gabella habet locum licet alibi sit destinata solutio. in. c. si. nu. 30. de fo. compe. fo. 85.
- Statutus quod subditus ubicunque deliquerit ligetur tali pena an valeat. ibi. nu. 40.
- 7 Statuta et omnia alia favorabilia ecclesiis non tolluntur minori spatio. xl. annorum. in. c. accedentibus. nu. 5. de priui. fo. 156.
- 6 Statutum quod offendens aliquem in domo an verificetur in portu. in. c. i. nu. 4. de deci. fo. 143.
- 3 Statutum quod in dono dato sit iuramentum de possessione de quo domino intelligitur an possessionis vel proprietatis. in. c. si. nu. 55. ut lite non contest. fo. 122.
- Statuta intelliguntur improprie quando non possunt intelligi proprie. ibi.
- 5 Statutum tollens defensionem tam circa personam quam circa res an valeat. in. c. dilecti filij. nu. 13. de excep. fo. 14.
- Statutum quod bannitus possit impune offendi valet. ibi. nu. 15.
- 1 Statutum episcopi vel capituli annullans electionem in qua non fuerunt vocati absentes est nullum. in. c. quia propter. nu. 12. de elec. fo. 163.
- Statutum inferioris non potest in aliquo immutare statuti superioris. ibi.
- 7 Statutum potest fieri quod non liceat ignorantiam statutorum allegare et quando. in. c. ad falsarios. nu. 2. de cri. fal. fo. 133.
- 4 Statutum pape vel concilij dicitur ius humanum non divinum. in. c. licet ex quadam. nu. 4. de testi. fo. 80.
- 5 Statutum inducens prescriptionem debiti non tollit naturalem obligationem. in. rubric. nu. 5. de prescrip. fo. 201.
- Statuta que post certum tempus non admittunt creditorem ad agendum an valeant quin saltem posset agi in foro ecclesiastico. ibi. nu. 6. et 8.
- 7 Statutum alteri preiudicatum est strictissime intelligendum etiam si sit appositum iuramentum. in. c. in nostra. nu. 3. de iniur. fo. 167.
- Statutum an possit fieri preiudicatum iurium que respiciunt omnes de universitate ut singulos. ibi. nu. 5.
- Statutum si transiit in vim contractus an sit amplius renouabile etiam circa subditos. ibidem. nu. 6. fo. 168.

- Statutum quod contra instrumentum publicum non admittatur exceptio vel contra finem vel contra instrumentum et confessionatum poterit opponi instrumentum non publicum vel non confessionatum vel non esse lata finem sed an posset opponi instrumentum esse simulatum. in. c. item cum quis. nu. 6. et 7. de testi. spo. fol. 172.
- Statutum excludens omnes exceptionem non tollit officium iudicis secus si tollat omnem defensionem. ibi. nu. 8.
- Statutum tollens omnem defensionem non tollit quin post solutionem quis possit repetere. ibi.
- Statutum est intelligendum ita ut minus ledat quam sit possibile tertio in iure communi. in. c. ex parte. el. ij. nu. 2. et 4. de verb. signi. fo. 205.
- Statuta debent intelligi quod aliquid addant iuri communi. ibi. nu. 3.
- Statuta sunt strictissime intelligenda ne quis damnum indebite patiat. ibi. nu. 4.
- Statuta si reddunt dubia statuentes non patitur illa interpretari quia functi sunt ipsorum officio sed recurritur aut ad populum vel ad iudices. ibi. nu. 7.
- Statuentes an et quando possunt a statuto a superiore confirmato discedere et redire ad ius commune. in. c. cum accessissent. nu. 2. de consti. fo. 25.
- Statutum si concernit favorem publicum non potest illi renuciari. ibi.
- Statutum tollitur si per statuentes vel eorum successores fiat aliquis actus contrarius ipsi statuto etiam quod sit unus actus. ibi. nu. 3.
- 3 Statutum quando transiit in vim contractus non potest amplius renouari. in. c. novit. ille. nu. 25. de iud. fo. 34.
- 7 Statuta condere est quid quod potest delegari. in. c. gravem. nu. 1. de sen. excom. fo. 196.
- Statuentes contra libertatem ecclesiasticam sunt ipso iure privati feudis ecclesiasticis. ibi. nu. 4.
- 7 Statuta facientia mentionem de convictis non verificatur in deficientes se purgari sed illi reputentur convicti. in. c. insinuat. nu. 6. de simo. fo. 80.
- Statuta non recipiunt interpretationem vel fictos intellectus. ibi.
- Statuta recipiunt interpretationem a iure communi nisi ius procedat per improprietatem vel fictionem. ibi.
- Statuta an et quando et qualem recipiunt interpretationem. ibi.
- 4 Statutum quod fama probet intelligitur de fama que trahit originem a quibusdam iudicibus que mouerunt populum. in. c. veniens ad nos. nu. 9. de testi. fo. 46.
- 3 Statutum quod contumax habeatur pro confesso simpliciter de iure communi. in. c. veritatis. nu. 29. de dolo et contu. fo. 207.
- 4 Statutum quod succedat naturalis non videtur in presentia. nu. 22. de proba. fo. 15.
- Statutum si iudex non terminauerit causam intra certum tempus puniatur non habet locum si hoc non fuerit pettum a parte. si vero cito terminetur. in. c. quia nonnulli. nu. 16. de rescript. fo. 91.
- 6 Statutum puniens facientes tractatum habet locum licet tractatus ille non peruenerit ad effectum. in. c. tua nuper. nu. 6. de his que fi. a prela. fol. 9.
- Statutum quod femina non possit testari vel alios contractus facere si ne consensu duorum proximorum non habet locum quando femina disponit ad pias causas. in. c. relatum. el. i. nu. 5. de testa. fo. 120.
- Statutum laicorum impediens liberam dispositionem pro anima non valet. ibi.
- Statutum quod bona non possint alienari in forenses vel in non subditos non vendicat sibi locum dum alienantur in ecclesiam. ibi.
- Statutum quod nisi testamentum infirmetur intra sex menses sit nullum quod non habet locum quando vel clericus vel ecclesia instituuntur. ibi. nu. 6.
- 1 Statutum factum a capitulo continens priuata utilitatem tollit antiquam consuetudinem continentem favorem ecclesie. in. c. cum. nu. 2. de consti. fo. 26.
- 1 Statutum laicorum etiam peccatum mortale non nutriendum nullo modo in nullo foro debet seruari contra clericos. in. c. ecclesia sancte Mariae. nu. 1. et 2. de consti. fo. 30.
- Statuta laicorum respectu ecclesiarum solus papa potest confirmare et non alius prelati. ibi. nu. 5.
- Statutum presumens contractum esse usurarium ex certis coniecturis non valet. ibi. nu. 18. fo. 31.
- Statutum laicorum comprehendit clericos in favorabilibus secus in prejudicialibus. ibi. nu. 25. fo. 32.
- Statutum quod stantibus masculis filia femina non succedat an et quando excludat monialem. ibi.
- Statutum dicens quod primogenitus succedat patri an excludat secundo genitum qui est clericus. ibi.
- Statutum quod stantibus masculis femine non succedant comprehendit clericos masculos. ibi.
- Statutum laicorum inducens merum favorem clericis valet. ibi. nu. 26.
- Statutum dictas quod verba debent intelligi nullo extrinsecus intellecto intelligitur quod verba debent intelligi ex proprio significato non secundum eam usum loquendi secus si dicat quod debet intelligi prout iacent nam tunc intelligitur secundum eam usum loquendi. in. proe. Greg. nu. 10. in fi. et 12. fo. 4.
- 5 Statuta iniqua quando sunt potest unusquisque contradicere vel appellare si ne pretendat interesse siue non. in. c. consuluit. nu. 5. de appel. fo. 104.
- 6 Statutum quod vir certam partem dotis lucreti uxore decedente sine liberis non habet locum in sponsa mortua. in. c. ex publico. nu. 7. de conuer. coniug. fo. 167.
- 1 Statutum largissimum interpretatur ad hoc ut evitetur correctio iuris communis. in. c. cum dilectus. nu. 6. de consue. fo. 99.
- Statuti verba dubia debent interpretari ut minus leuant ius commune ne quam sit possibile. ibi. nu. 21. fo. 94.

Statutum



## Super Lectu. Panormitani.

- 3 Statutum quod si quis personaliter fecerit nō verificatur in faciente facere. in. c. expofuit nobis. nu. 12. de dila. fo. 137.
- 6 Statutum puniens delictum commissum in ecclesia non vendicat sibi locum in basilica qz prima est consecrata secunda non. in rubi. num. 3. de consecra. eccle. vel alta. fo. 207.
- 1 Statutum excludens omnem exceptionem contra instrumentum publicum vel contra sententiam non excludit quin possit excipi qz instrumentum non est publicum vel qz sententia non est sententia. in. c. licet de vitanda. nu. 11. de elec. fo. 124.
- 1 Statuta qz liceat occidere consanguineos ad vindictam sunt licita. in. c. si. nu. 3. de consue. fo. 103.
- Statutum qz bannitus possit impune offendi valet. ibi. nu. 4.
- 1 Statutum presumitur iniquum quando statuentes nolunt observare. in. c. cum omnes. nu. 2. de constitu. fo. 2.
- Statutum continens iniquitatem an sit ipso iure nullum z sunt opi. ibidem.
- 1 Statutum vel lex ad hoc vt liget an requirat lapsum duorum mensur. in. c. cognoscentes. nu. 7. de consti. fo. 18.
- 1 Statutum dicens quod eligendus in canonicum soluat aliquid est simoniacum quando eligitur tempore receptionis. in. c. cum. nu. 2. de consti. fo. 28.
- 3 Statutum qd potestas teneatur in principio officij aliquis facere pōt illud facere vsqz ad dimidium temporis. in. c. quoniam. nu. 5. de ferijs. fo. 138.
- 1 Statutum vtrum valeat qd propter necessitatem quis possit vendere rem laici non ecclesie quam forte habet in emphiteosim. in ca. que in ecclesiis. nu. 8. de consti. fo. 23.
- 2 Statutum qd vicini teneantur capere malefactorem sub certa pena intelligitur si vicini possunt adhibita eorum diligentia alias secus. in ca. cum sicut. nu. 7. de eo qui mit. in pos. fo. 214.
- Statutum quod intra tantum tempus debeat causa expediri sub certa pena intelligitur si non est impeditus ex causa expedire. ibi.
- 4 Statutum qd credatur instrumento privati non valet. in. c. cum. nu. 8. de fide instru. fo. 112.
- 2 Statutum qz filia dotata zc. non habet locum in illa que nupit sine dote invito patre. in. c. accedens. nu. 6. de procu. fo. 141.
- 3 Statutum qz aliquis citetur personaliter vel domi non intelligitur de alternatiua ordinis sed de alternatiua electiue. secus si hoc dicat aliqua lex. in. c. causam. nu. 9. de dolo z contu. fo. 197.
- Statutum debet intelligi secundum ius commune. ibi. nu. 10.
- Statutum quo casu debet intelligi vt aliquid addat iuri communi. ibi.
- 3 Statuta debent intelligi in casu vero z proprio. in. c. j. nume. 13. de eo qui mit. in pos. fo. 213.
- 1 Statutum imponens penam vendenti imponit etiam ementi. in proe. Grego. nu. 20. fo. 7.
- 2 Statutum tollens exceptiones non tollit officium iudicis. in. c. ex parte el. nu. 6. de offi. deleg. fo. 78.
- 1 Statutum secundum non primum vbi cauetur aliquid precise observandum non valet nisi de primo sit specialis mentio. in. c. ex parte. nu. 5. de rescrip. fo. 45.
- 2 Statuentes possunt venire contra statutum etiam per superiorem confirmatum licet contineat talem materiam qz sine superiore statutum non valisset. in. c. cum. nu. 6. de consti. fo. 27.
- 6 Statuta episcopi non valent sine consensu capituli sufficit tamen consilium capituli sine consensu expresse. in. c. quanto. nume. 4. de bis que fi. a prela. fo. 67.
- 3 Statuta intelliguntur secundum communem vsum loquendi. in. c. causam que el. j. nu. 2. de iud. fo. 24.
- 1 Statutum an z quando debeat interpretari secundum ius commune. in. c. causam que. nu. 6. de rescrip. fo. 60.
- 3 Statutum quod causa tractetur contra equitatem canonicam non valet. in. c. dilecti filij. nu. 9. de iudi. fo. 21.
- 6 Statutum preceptum vel lex siue constitutio prohibitoria z non condicionalis obligant semper z ad semper. i. omni tempore. in rubi. nu. 2. de decimis. fo. 143.
- 4 Statutum annullans iuramentum an valeat z an obligetur iurans stante dicto statuto. in. c. cum contingat. nu. 10. de iure iu. fo. 157.
- Statutum laicorum non valet quod ex aliquo facto vel gesto contractus presumitur vsuarius. ibi. nu. 12.
- 1 Statutus laicorum specificè disponens de ecclesijs seu ecclesiasticis personis seu rebus earum non valet etiam in fauorem ipsarum secus quando statutum in genere loquitur. in repetitio. c. ecclesia sancte Marie. num. 26. de constitu. fo. 36.
- Statuentes contra libertatem ecclesiasticam quas penas incurrant. ibi. numero. 27.
- Statuta illa sunt contra libertatem ecclesiasticam ex quibus clerici efficiuntur timidiores. ibi. nu. 28.
- Statutum si ponit extra protectionem communis omnem declinantem forum potestatis an sit contra libertatem ecclesiasticam z an intelligatur de clericis. ibi. nu. 28.

- Statutum qz clerico declinante iurisdictionem potestatis. consanguineis vel teneantur soluere penam non valet. ibi. nu. 29.
- Statutum laicale dans licentia conductibus possessionum vt libere possint eas dimittere nō extendit ad conductores rerū ecclesiasticarū. ibi. n. 30.
- Statutum laicorum non potest minuire vtilitatem prelatorum vel ecclesiarum quam percipere consueverunt ab ipsis laicis per liberum accessum ad eorum molendina talis enim libertas nō potest statuto laicorum impediri indirecte subditos aggravando. ibi. nu. 31.
- Statutum laicorum qz prior z fratres sancte trinitatis possint petere z erigere z distribuere legata ad pias causas valet. ibi. nu. 32.
- Stante statuto qz clericus litigās in foro seculari id habeat z nō plus quod haberet laicus in foro ecclesiastico sic in foro seculari sint statuta inter laicos fauorabilia quibus de facto non possint vti clerici propter statutum an istud dicatur contra libertatem ecclesiasticam. vbi qz non. ibi. nu. 33. fo. 37.
- Statutum excludens a successione secundogenitum stante primo excludit illum etiam clericum effectum. ibi. nu. 34.
- Statutum quod ingrediens monasterium non succedat non valet. ibi. dem. nu. 35.
- Statutum quod primogenitus succedat non preiudicat secundogenito qui erat clericus ante statutum. ibi. nu. 36.
- Statutum non loquens specialiter de ingredientibus vel ingressis monasterium sed generaliter qz mulier non succedat extante masculo excludit etiam mulierem monacham si assumpsit monachatum post statutum. secus si ante. ibi.
- Statutum qz non petens debitum per tantum tempus non possit amplius petere quomodo intelligatur z an liget clericos. ibidem.
- Statutum laicorum inducens merum fauorem clericis quando valeat. ibi. nu. 37.
- Statutum qz femina non possit testari vel se obligare sine p̄sentia duorum agnatorum nō comprehendit casum quando mulier testaretur ad piam causam vel donaret ecclesie. ibi. nu. 38.
- Statutum quod nisi testamentum infinuatur intra sex menses sit nullum non habet locum quando clericus vel ecclesia instituuntur. ibidem. numero. 39.
- Statuta loquentia de instrumentis guarentigiatis executioni mandandis an habeat locum in vtroqz foro z in personis ecclesiastici. ibidem. nume. 40.
- Statutum qz solutio debiti non possit probari per testes non ligabit clericus volens debitum probare per testes etiam si causa tractetur in curia seculari. ibi. nu. 42. fo. 38.
- Statutum si concernit solennitatem actus adhibendum tempore contractus siue sit statutum clerici siue laici vitabitur actus solennitate nō seruata. ibidem.
- Statutum irritans cessionem z actionem factam nobili contra populum larem trahitur ad cessionem factam nobili per ecclesiam. ibi.
- Statutum quod res dotalis non valeat alienari extenditur ad alienationem factam in clericum qz concernit rem. ibi. nu. 46.
- Statutum concernens personam iubendo vt aliquid faciat post contractum puta vt apprehendat possessionem vel quid simile non ligabit clericum. ibi. nu. 47.
- Statutum quod dominus rei pignorate ipso incio non recuperet a iudeo nisi soluto debito non nocet clerico nec alteri non subdito. ibidem. nu. 49.
- Statutum laicorum in modo procedendi in causis non ligat iudicem ecclesiasticum etiam qz laicus litigat coram eo. ibi. z nu. 50. z 47.
- Statutum quod non ligat clericum non ligabit in eius fauorem. ibi. numero. 53.
- 7 Statutum de lucranda dote vel donatione propter nuptias an valeat. in. c. donatio. nu. 6. de donatio. inter vi. z vxor. fo. 53.
- Statutum qz lis non trabatur vltra certum tempus trabatur vltorius per examinationem testium commemorantium in longinquis partibus. in. c. venerabilis. nu. 10. de iudi. fo. 45.
- 3 Statutum qz victus victori condemnatur in expensis operatur vltra ius vtile expense petantur principaliter etiam post sententiam. in ca. j. nu. 10. de plu. peti. fo. 151.
- 7 Statuto si cauetur qz stetur iuramento alicuius officialis super maleficio intelligendum est nisi per testes prohibetur contrarium. in. c. continebatur. nu. 7. de despon. impu. fo. 13.
- 3 Statuta fori seruantur in iudiciorum preparatorijs vbi iudicium exercetur. in. c. qualiter z quando. nu. 3. de iudi. fu. 41.
- 6 Statuentes si faciunt scienter actum contrarium statuto videntur illud statutum reuocasse. in. c. ad audientiam. numero. 9. de clericis non resisd. fol. 22.
- Statutum qz pro contractu solvatur gabella si ab vna partium soluitur z ab alia non contractus valet pro parte qui soluit. in. c. si. num. 12. vt lite non contest. fo. 113.
- 6 Statutum dubium recipit interpretationes a comunibus regulis suis. in. c. ad audientiam. nu. 9. de eccle. edifi. fo. 202.
- 2 Statutum puniens legentē instrumentū an cōprehendat illū qui legit



# Repertorium singularium materialium

- mentaliter. in. proe. Grego. nu. 15. fo. 4.
- 7 Statutum prohibens acquisitionem non prohibet acquisita retinere. in. c. iudei. nu. 2. de iude. 7. farra. fo. 95.
- 6 Statutum vel constitutio ab inferiore ab imperatore siue contineat damnum siue fauorem ecclesie non censetur approbata nisi expresse approbetur. in. c. is qui. nu. 20. de solu. fo. 103.
- 7 Statutum noue pene inductum non extenditur ad subditos extra territorium delinquentes. in. c. j. nu. 8. de rapt. fo. 118.
- Statuens non potest incidere in penas statuti qd ipse fecit. ibi. nu. 12.
- 6 Statutum non valet disponens quod ciuitas non obligata dare ecclesie illud quod consueta erat dare puta oblationes 7 similia. in. c. abolen. de. nu. 8. de sepul. fo. 139.
- 6 Statutum loquens de honestate regulariter non ligat contra faciētes. in. c. j. nu. 7. de vi. 7. hone. cleri. fo. 3.
- 6 Statuentes contra ecclesiasticam libertatem sunt ipso facto excommunicati. in. c. cum laicis. nu. 2. de reb. eccle. alie. fo. 77.
- Statutum laicorum licet non sit contra libertatem ecclesie adhuc non ligat clericos. ibi. nu. 3.
- 3 Statutum quod ne quis presumat intelligitur nomine proprio: secus alieno. in. c. h. nu. 6. de iudi. fo. 8.
- 3 Statutum qd pena applicetur heredibus offensi habet locum in professo offenso 7 applicatur vel filio si erit heres vel monasterio si erit heres. in. c. in presentia. nu. 47. de proba. fo. 18.
- 7 Statutum faciens mentionem de committente delictum non comprehendit prestantem opem. in. c. culpa. nu. 2. de iniur. fo. 178.
- 6 Statutum vel constitutio continēs id qd continet ius cōe excludit illos casus quos excludit ius cōe. in. c. cū dilectus. nu. 5. de cleri. non ref. fol. 21.
- Statutum preter vel contra ius commune nunq̄ verificatur in casu ficto alias aliquando sic. ibi. 7 in. c. seq. in. h. no.
- 6 Statutum iuramento firmatum an possit per statuentes tolli 7 an incidant in periculum in. c. dilecto. nu. 10. 17. 219. de preben. fo. 34.
- Statuta alicuius collegij licet sint confirmata a superiore nihilominus possunt collegiati contravenire. ibi.
- 7 Statuta contra libertatem ecclesiasticam quando dicantur. in. c. nouerit. nu. 2. de sen. excom. fo. 195.
- 4 Statuto stante qd mulier non possit contrahere sine consensu duorum propinquorum non potuerunt isti consentire ad eorum commodum. in. c. sicut nostris. nu. 5. de iureiu. fo. 154.
- 6 Statutum an plus operetur aliquando quam consuetudo. in. c. ex parte assensis. nu. 9. de concess. preben. fo. 61.
- 7 Statuta recipiunt interpretationem a iure communi. in. cap. mulieres. nu. 13. de sen. excom. fo. 181.
- Statutum puniens delictū intelligit de delicto cōsummato. ibi. nu. 14.
- Statuta laicorum mere fauorabilia comprehendunt etiam clericos. in. c. constitutus. nu. 4. de resti. in integ. fo. 162.
- Statutum laicorum qd extantibus masculis 7c. non excludit masculos clericos. ibi.
- 7 Statutū vel cōsuetudo qd pro omnium delicto imponatur pena pecuniaria non valet. in. c. licet. nu. 5. de penis. fo. 169.
- 7 Statutum qd agnati excludant feminas habet locum si agnatus sit clericus. in. c. i. nu. 8. de ope. no. num. fo. 150.
- 6 Statutū loquēs de quibusdā religiosis an extenditur ad alios nisi expressio fiat per superiorē. in. c. quod quibusdā. nu. 2. de fideiuss. fo. 99.
- 5 Statutū qd si qd non petierit debitū intra tñ tps qd cadit a iure suo vel ulterius non audiat an valeat. in. c. si. nu. 9. 13. 18. 7 seq. de prescript. fol. 44.
- Statutum dices qd in tali casu nulla currat prescriptio non excludit prescriptionem longissimi temporis. ibi. nu. 55. fo. 47.
- 7 Statutum an valeat super dotum restitutione. in. c. de prudentia. nu. 6. de dona. inter vi. 7. vro. fo. 50.
- 3 Statutū imponēs penam iudici non terminant causas intra tñ tps debuit intelligi si pars hoc petiit. in. c. finē. nu. 34. de dolo 7 cōtu. fol. 202.
- 2 Statutum quod transiit in contractum an potest reuocari nisi ex magna causa. Ant. in. c. dilectus. nu. 7. de tem. ordi. fo. 39.
- 6 Statuta laicorū quāticūq̄ generalia nō ligāt clericos: exēplū qd infra garantigiata statim exequuntur nam laicus contra clericū nō poterit huiusmodi executionē obtinere. in. c. tua. nu. 9. de decimis. fol. 150.
- 9 Statutum vel constitutio disponens id quod ius commune an tollatur sublato iure communi in. c. si. nu. 4. de obseru. 7. eu. fo. 219.
- 4 Statutū allegās nō tenet illud pducere nec extrauagantē publice notā 7 cōsuetudinē d3 probare. in. c. pastoralis. nu. 2. de fide. instru. fo. 105.
- 4 Statutū qd valeat testm cū duob⁹ testib⁹ v3 in. c. h. nu. 9. de pbal. fo. 3.
- 3 Statutum qd declinans iurisdictionem potestatis puniatur non comprehendit clericos. in. c. si diligenti. nu. 34. de fo. compe. fo. 76.
- 7 Statutū epī p qd cōuincat usurari⁹ p vñū testē vl p plures d' auditu vel per ei⁹ p fessionē extra iudiciālē nō v3. i. c. cū in dioceſi. n. 7. de vsur. f. 129.
- 5 Statuta loquentia in pignore non habent locum in hypotheca in facis odiosis. in. c. cum aliquibus. nu. 6. de re iudi. fo. 53.
- 2 Statutum tollens exceptionem debet intelligi nisi pars vellet incontinenti probare. in. c. super eo. nu. 6. de offi. deleg. fo. 89.
- 7 Statutum quo cauetur vt excomunicatus soluat certum quid singulis mēib⁹ qd⁹ steterit excomunicat⁹ an valeat. in. c. ad aures. n. 5. de simo. f. 83.
- 7 Statutum exigens penam pecuniariam pro homicidio est irrationabile. in. c. referente. nu. 2. de delic. pue. fo. 136.
- 2 Statutum puniens conuictū tali pena non cōprehēdit illū qui reputatur conuictus ex hoc qd non se purgauit. in. c. inter. nu. 6. de priui. fo. 102.
- Statutum puniens delictum intelligitur de delicto perfecto. ibi.
- 6 Statutum qd potest esse fauorabile 7 odiosum respectu fauoris extenditur respectu vero odij restringitur. in. c. j. nu. 10. de locato. fo. 86.
- Statutum etiam penale concernens executionem actus porrigit vires suas etiam ad actus preteritos. in. c. cum tu. nu. 3. 7. de vsu. fo. 124.
- 2 Statuta legati durāt etiā legatiōe finita. in. c. si. n. 1. 7. 2. de off. leg. f. 109.
- Abb. in. c. irrefragabili. §. j. in gl. pe. de offi. ordi.
- Statuta facta ab habentibus iurisdictionem ad tempus durant etiam finito tempore ibi. nu. 2.
- Statuta legati episcopi marchionis 7 similibus sunt ius pretorium 7 nō ius ciuile 7 actiones ex eis descendentes sunt annales. ibi. nu. 8.
- Statuta facta a populo sunt ius ciuile. ibi.
- Statuta facta a prioribus aliquando sunt ius ciuile 7 aliquando ius pretorium. ibi.
- 5 Statuta laicorum cōtra ius canonicū non valent in terris ecclesie intellige circa concernentia animas 7 fauorē ecclesiasticum qd talia statuta in nullo loco mundi valent. in. c. si duobus. nu. 7. de appe. fo. 62.
- Statutū qd donec restituat⁹ dos mulieri solu. matri. teneat heres mariti altere donec restituerit dotē: als secus. in. c. salubriter. nu. 5. de vsuc. f. 115.
- Statutum intelligitur factum a populo si interrogatur populus an sit faciēda aliqua res 7 acquiescat. in. c. osius ep̄s. nu. 1. de elect. fo. 118.
- 6 Statutum disponens illud idem qd ius commune an sit statutum. in. rub. nu. 4. de reg. fo. 155.
- 5 Statutum loquens de actu iterato verificatur in geminatione actus. in. c. tua nobis. nu. 5. de appel. fo. 134.
- 6 Statutū cōtinēs id qd ius cōe excipies plures casus non per hoc includit alios casus a iure exceptos. in. c. ad audiētiā. n. 2. de cle. nō ref. fo. 23.
- 5 Statuta q̄tuncūq̄ odiosa sunt interpretanda vt aliquid operentur vltra ius commune. in. c. pastoralis. nu. 2. de appel. fo. 120.
- Statutum tollens appellationem a sententia intelligitur a diffinitiva tantum qd appellatione sententię venit diffinitiva. si vero tollit appel. simpliciter tunc intelligitur ab omni sententia. ibi. nu. 6.
- 2 Statuta laicorū cōtra leges imperatoris valent sed statuta clericorum contra canones nō valēt. Ant. de bu. in. c. j. nu. 3. de transla. prela. fo. 17.
- 6 Statutum faciens mentionem de appellatione non comprehendit appellationem extraiudiciālem in odiosis: secus in fauorabilibus. in. c. cō3 sit romana. nu. 5. de appel. fo. 90.
- 7 Statutum quāticūq̄ generale restringitur ad habiles 7 subditos ratione potestatis statuentis. in. c. a nobis. nu. 4. de sen. excom. fo. 184.
- Statutum laicorum imponens penam proroganti iurisdictionem potestatis non extenditur ad clericos. ibi.
- Statutum qd non possint vendi immobilia in non subditos non extenditur ad clericos non subditos. ibi. nu. 5.
- Statutum certi loci apponens certam penam an afficit non subditos delinquentes in loco data scientia statuti. ibi. nu. 6.
- Statutum an liget non subditos delinquentes in loco statuti 7 ignorātes statutum. ibi. nu. 9.
- Statutum vel sententia an habeat vires vltra tempus disponentis statuentis vel iudicantis. ibi. nu. 12. fo. 185.
- Statutum factum a capitulo sede vacante durat etiam citato episcopo nisi expresse reuocet. ibi.
- 6 Statutum qd mulier non contrahat sine consensu propinquorum si non lunt consentire non moti ex iusta causa poterit iudex prestare cōsentium. in. c. tue fraternitatis. nu. 2. de cle. non ref. fo. 21.
- 1 Statutum recipit interpretationem a iure communi. 7 si est ecclesiasticum recipit interpretationem a iure canonico: si est laicorum 7 iure ciuili. in. c. ex literis. nu. 5. de consti. fo. 39.
- 6 Statutum penale extenditur etiam ad additionem factam predicto statuto. in. c. de multa. nu. 18. de preben. fo. 36.
- ¶ Corſe. Ego adduco Lapū quē refert 7 sequit⁹ do. Car. in cle. statutum. in. iñ. col. in ver. tertio oppo. vbi dicit qd si alicui statuto sit aliqua additio idem iuris intelligit repetitū in additione qd erat in statuto quo ad penā 7 quo ad alia. quod fing. est notā. fm. d. Card. ibi: 7 est ratio qd id quod venit per modum addendi sit pars illius cui additur. l. sed si manente. ff. de preca. ibidem dicitur in iurisdictione prorogata qd habet naturam prime: vt no. de offi. deleg. c. j. d. 7. B. Ego alias in notabilibus meis in litera. A. super verbo additio: dixi qd hoc videbatur valde durum 7 rigorosum: 7 allegabam gloss. in. d. cle. quoniam. §. si. in verſi. sanctioni. vbi sanctio illa est penalī 7 papa facit additionem illi sanctioni. 7 tamen gl. ibi dicit quod illa additio non erit sanctio: quasi velit quod cum sanctio sit penalī additio non erit penalī adeo qd pena appositā in sanctione non videtur habere locum in additione. per not. iñ. dist. in summa: erit autem in additione locus pene arbitrarie ex quo certa non statuitur. de offi. deleg. c. de causis. l. j. §. ait p̄tor. ff. de iure delib. l. j. §. ex p̄lla.



## Super Lectu. Panormitani.

- §. expilatores. ff. de effra. 7. expilla. nā pena nō d3 excedere ppiū casum. §. pene. de peni. di. j. 7. odiosa restringi debent non ampliari. ff. de re. iur. li. vi. c. odia. l. cū quidā. ff. de libe. 7. postbu. cū si. Addo qd sing. dicit Jo. an. in. c. dispēdia. de reser. li. vi. q. ex idēitate rōnis d3 extendi constitutio sed nō pena cōstitutionis. refert 7. seq. d. Abb. in. c. j. de loca. nu. 13. Itē pena non d3 imponi nisi a iure exprimat. gl. 7. ibi Abb. in. c. h. de iure pa. n. 8. gl. xv. q. viij. in sum. ter. in lat. si qs. §. idē labeo. in ver. cū in eūpe na statuta non sit. ff. de reli. 7. sum. fu. opti. facit ter. in aut. de non ell. scōo nu. in prin. ver. nō est. l. tale qd dices. 7. dicit. d. Abb. in. d. c. si. q. pena nō d3 extēdi p idēitate rōnis. p. d. §. pene. facit qd nō. Jo. an. i. regula odia. 7. in regula in penis. de re. iur. li. vi. cū ergo in additione facta ad statutu nulla mentio sit de pena: ergo non d3 imponi. imponit ergo pena extra ordinaria. per. d. c. de causis. cū si tñ pro cōcordia putauit sic posse dici qd aut statuens apponit aliqd verbū in additione qd esset repetitūz oīm pcedētū 7. existētū in statuto. 7. tūc pena vī repetita 7. etiam alia. 7. ita pcedat gl. 7. cōis opi. scribētū in. d. c. de multa. 7. opi. Lap. 7. La. in. d. cle. statutu. aut nō opponit aliqd verbū repetitū. 7. tūc sec. 7. pcedat opi. gl. 7. doc. in. d. cle. qm. §. h. in v. sanctiōi. 7. credo hāc cōcordiā iuri 7. eqta. ti cōsonā ēē. 7. vidēt cā sentire doc. in. c. de multa. 7. de vbo addere. vide Abb. de rosa. in suo dictionario in v. addere. cū cōcor. de qb. vt ibi p. eū.
- 6 Statuta disponentia circa iuramentu sunt ipso iure nulla. in. c. tua. nu. 8. de deci. fo. 150.
- 1 Statutum laicorum convincens vsarios ex certis coniecturis non valet. in. c. que in ecclesiarum. nu. 10. de constitu. fo. 24.
- 1 Statuta cōdere est iurisdictionis. i. c. cū cōsuetudinis. n. 6. de cōsue. f. 101.
- 4 Statutum allegans non tenetur edere totu volumen statutorū 7. quid in instrumento. in. c. contingit. nu. 2. de fide instr. fo. 101.
- 3 Statuta requirēntia solēnitates in contractu non habent locum in cōtractu ad pias causas celebrato sed an in gestis per clericos. in. c. quod clericis. nu. 16. 23. 26. 29. de fo. compe. fo. 68. 7. seq.
- Statuta loquētia de insiis guarētigiatis executioni mādādis habent locū in vtroqz foro 7. in psonis ecclasticis. in. d. c. qd clericis. nu. 18. e. ti.
- Statutum prohibens quosdam contractus ligat etiam clericos cum laico contrabentes. ibi. nu. 28. 7. 30. fo. 69.
- Statutum loquens de rebus non extenditur ad res clericorum nec forensium. ibi. nu. 33. 7. 34.
- Statutum laicorum in modo procedendi in causis non ligat iudicem ecclesiasticum etiam quas laicus litigat coram eo. nu. 32. 7. 33.
- Statutu qd nō ligat ecclesiam minime in eius fauorē ligabit. ibi. nu. 38.
- Statutum quod emanauit ante clericatum ligat clericos qñ ius agendi causatur ex facto clerici. ibi. nu. 13. 7. 39.
- Statutum quod stantibus masculis femina non succedat: an habeat locum in femina ingressa monasterium. ibi. nu. 40.
- Statutum quod ingrediens religionem non succedat non valet. ibi.
- Statutu qd stantibus masculis vsqz ad talē gradū femina non succedat: habet locū etiā si vltra illū gradū reperiat masculus clericus. ibi. nu. 42.
- Statutum laicorum in fauorem ecclesiarum an valeat ibi.
- Statutum qd non petens debitum per tantū tēpus non possit amplius petere quomodo intelligatur 7. an liget clericos 7. quid de statuto presu mente simulationem contractus. ibi. nu. 43. 7. 44. fo. 69. 7. seq.
- 6 Statutorum transgressor 7. ea non obseruans ex cōtēptu peccat mortali. in rub. nu. 12. de obser. iei. fo. 218.
- 7 Statutum qd quicunqz duxerit homines ligatam lucratur tantum: non valet nisi ille sit hostis ciuitatis statuētis. in. c. j. nu. 1. de fur. fo. 121.
- 5 Statutu qd declinās iurisdictionē secularē tanqz clericus d3 intra tñ tps docere de suo clericatu: nō valet. in. c. cū sit romana. nu. 11. de app. fo. 90.
- 7 Statutariam penam an incurrat ille qui mitius punitur ex aliquo delicto. c. referente. nu. 4. de delict. pue. fo. 137.
- 5 Statutu loquēs de muliere vt nō possit cōtrahere nō extēdit quāpos sit quasi pberē 7. sic hereditatē adire. in. c. qua frōte. nu. 4. de app. f. 101.
- 6 Statutum puniēs delictum commissum intra decem annos an comprehendat qui est in decimo anno. in. c. j. nu. 4. de cle. coniug. fo. 14.
- 6 Statutum vel constitutio ligans clericum ad quotidie celebrandum nō valet. in. c. consuluisti. nu. 1. de cele. mis. fo. 209.
- 7 Reuocato statuto nō cōset reuocat effectus? iā causatus p statutu nec op probat? actus p antiquū statutu. in. c. nō d3. nu. 14. de cōsan. 7. affi. fo. 34.
- 1 Statutum factū a non habente potestatem est ipso iure nullum. in. c. que in ecclesiarum. nu. 1. 7. 10. de consti. fo. 23.
- Statuta laicorum non possunt disponere aliquid super rebus ecclesie: licet aliquo respectu ipse res spectent ad laicos. ibi. nu. 2.
- Sterilitas** non cōsideratur ex hoc qd non fuerit recolletum semen sed si aliter fuit sterilitas in non re colligendo fructus consuetos. in. c. propter. nu. 12. de locato. fo. 87.
- Sterilitas magna vel parua quando dicatur. ibi.
- 5 **Stylus** curie romane est seruadus data contrarietate cano. num. in. c. illud autem. nu. 1. de prescri. fo. 26.
- 1 Stylus romane curie facit ius in. c. bone memorie. el. j. nu. 12. de postu. prela. fo. 112.
- 1 Stylus curie si non est seruatus in literis literē sunt surreptitie. in. c. fa. crosan. nu. 1. de elec. fo. 174.

- Stylus curie si omittatur in literis literē reddunt suspecte. in. c. ad hec nu. 2. de sen. excom. fo. 182.
- 1 Stylus curie facit ius 7. potest allegari in decisionibus causarum. in. c. ex literis. nu. 6. de constitu. fo. 39.
- 3 Stylus curie nō tradēdus semp in creplū qñ aliqd dispētiue operatur preter iuris regulas. Ant. in. c. vnico. nu. 5. de seru. in or. fa. fol. 41.
- 5 Stylus curie si nō seruatur i lris reddunt false. in. c. h. n. 5. de pseri. fol. 22.
- 2 **Stipulatio** alteri facta etiam de iure canonico nō valet in. c. h. nu. 15. de confes. fo. 227.
- 6 Stipulatio pene nedum inter ipsos contrabentes non valet: sed etiam inter ipsorum parentes. c. gēma. nu. 3. 9. de sponsa. fo. 11.
- Stipulari alteri nemo potest 7. an hoc procedat de iure cano. in. proe. Grego. nu. 25.
- Stipulari alteri an possint vicini presbyteri 7. prelati habentes iurisdictionem. in. c. pastoralis. §. preterea. nu. 5. de offi. ordi. fo. 118.
- 2 Stipulari an quis possit alteri de iure canonico. in. c. constitutis. nume. 7. de procu. fo. 145.
- 6 Stipulari alteri possunt notarij 7. oēs magistratus. in. c. dudum. nume. 11. de conuer. coniug. fo. 72.
- 2 Stipulari alteri quis pōt de iure canonico qñ verba stipulationis sunt concepta in personā stipulatoris. in. c. dilecti filij. nu. 16. de arbi. fo. 170.
- 7 **Studia** literaria an possint constitui in omni loco. in. c. quāto. nu. 3. de magi. fo. 94.
- 3 Studere vel pfulere an sit licitū dieb. festis. in. c. j. nu. 4. de ferijs. f. 137.
- Corse. Aide azo. in summa de fer. Ray. de forli. in proe. fori. Ric. de neapo. in prin. aut. Abb. de rosa. 7. Raph. fulg. in. l. h. C. de fer. do. Car. p. de hispa. p. dau. de leaz. d. Ant. d. Archi. de 2se. di. iij. c. ieiunia. Ang. in. l. pe. ff. de fe. post. Guli. de eu. ibi p. de. de. anc. in. l. h. C. de fe. in suis re portatis vbi refert Jo. an. post p. de. in. d. c. j. Jo. de imo. in rub. 7. in eo. ti. bea. Tho. h. q. cr. ar. iij. 7. q. xli. arti. si. Ja. alua in preludis seu. do. meum Barb. plenius in rub. de fe. 7. communis conclusio doctoruz est qd licitum sit studere 7. legere dummodo cesset lucris spes: 7. dummodo vacet debitis horis diuinis 7. officijs eundo ad ecclesiam 7. talibus diebus necessitate suadente puto doctores posse cōsulare pro expedien. dis forensibus fm do. Ant. in. d. c. j. putat do. meus in d. rub. qd tali luo cro talibus diebus acquisito deberet cōsulare aliquam portionem facere parochie sue 7. si sua parochia abundet deberet largiri pauperibus illius parochie. si pauperes non sunt in illa parochia tenetur exhibere parochie vicine vel pauperibus illius parochie. arg. c. licet. de fer. vñ tñ dicit Jo. de imo. in. d. c. j. qd si scholari nō sufficit videre lectiones sibi lectas in hebdomada qd tunc necessitas est qd illas videat diebus domi nicis. qd mibi plz qd res non parit dilationem: qd hominum memoria labilis est: vt dicit gl. in. l. peregre. ff. de acq. pos. 7. in. c. cū adeo. de reser. 7. c. porrecta. de cōhr. vii. vel inuti. 7. in. c. illud. de cle. excom. mini. facit. l. h. ibi oīm habere memoriā 7c. C. de vete. iu. enu. 7. c. pterea. xij. distinct.
- 1 Studium si hodie exigeretur in aliqua ciuitate haberet omnia priuilegia auctoritate habita licet in alijs studijs non seruentur. in. c. cum olim. nu. 8. de consue. fo. 98.
- 3 Studere licitum est diebus feriatis in honorem dei. in. c. licet tam. nu. 2. de ferijs. fo. 138.
- 7 **Stuprans** virginem tenet eā dotare 7. in vxorē ducere vel si nō vult vxorē ducere debet dotare siue sponsa te siue non hoc perpetravit in. c. j. nu. 1. 7. 2. de adul. 7. stu. fo. 115.
- 7 Stuprum per vim commissum quomodo punitur tam secundum leges qd secundum canones. in. c. peruenit. nu. 5. de adul. 7. stu. fo. 116.
- 7 Stuprans virginem si non vult ipsam in vxorem corporaliter punitur vltra dotem. in. c. peruenit. nu. 1. 7. 2. de adul. 7. stu. fo. 116.
- 7 **Subarrhatio** est desponsatio facta mutuo consensu interueniente per immissionem annuli. in. c. tue nobis. nu. 7. de despon. impu. fo. 16.
- Subdelegatus** potest punire impediētem suam iurisdictionem. in. c. ex literis. nume. 1. de offi. deleg. fo. 64.
- 2 Subdelegatus a delegato principis nō censetur delegatus principis: 7. ideo non potest iterum subdelegare. in. c. super questionum. §. si vero. nu. 2. de offi. dele. fo. 91.
- 2 Subdelegatus delegati pape non potest recusari. sine legitima causa. in. d. c. super questionum. §. h. nu. 2. fo. 92.
- Subdelegatus si recuset an iurisdictione reuertatur ad delegantē. ibi. nu. 3.
- 5 Subdelegatus vtrum possit causas subdelegare. in. c. cum bertoldus. nu. 19. de re iudi. fo. 70.
- 2 Subdelegatus postqz cepit in causa cognoscere non potest per delegatē amplius remoueri. in. c. venerabili. nu. 1. de offi. deleg. fol. 100.
- 2 Subdelegatus an possit cognoscere an sua sit iurisdictione. in. c. cum te cōsulente. nu. 4. de offi. deleg. fo. 81.
- 7 **Subdiaconus** matrimoniu cōtrahere nō pōt. in. c. ex literarū. nu. 1. qui cler. vel vo. f. 21.
- 7 Subdiaconatus est sacer ordo. in. c. j. nu. 6. qui cle. vel vo. fo. 20.
- 2 Subdiaconatus est sacer ordo 7. impedit 7. dirimit matrimonium. An. in. c. h. nu. 1. de biga. fo. 64.



# Repertorium singularium materiarum

- Sufficientia** alicuius beneficii probatur ex nobilitate scientia et dignitate. in. c. cum adeo. n. 5. de rescri. fo. 59.
- Subditi** non tenentur obedire superiori schismatico. in. c. q. diligentia. nu. 5. de elec. fo. 120.
- 7 Subditus si accusat superiorem an possit superior opponere de crimina. in. c. nulli episcoporum. nu. 7. de accu. fo. 57.
- 3 Subditorum interest non mutare dominum. i. c. exposuit nobis. n. 17. de dila. fo. 137.
- 5 Subditi non tenent parere superiori legem dei. i. c. si. n. 2. de p. scri. f. 44.
- 3 Subditus non debet aliquis esse alicui iudici ratione delicti vel factus sed ratione domicilii et originis sic. in. c. proposuisti. nu. 2. de foro compe. fo. 87.
- 3 Subditus utrum possit ad sui voluntatem eximere se a iurisdictione sui superioris ut ouitet onera. in. c. proposuisti. nu. 7. de fo. compe. fo. 87.
- 6 Subditi non debent fidelitatem domino excommunicato qui absolutus ab eius debito si monitus non paruerit ecclesie et ipso iure tales subditi sunt liberati. in. c. gravamen. nu. 1. 6. 8. de penis. fo. 157.
- 3 Subditi non obediunt superiori videntur ipsum spoliare quasi possessione iurisdictionis. in. c. olim inter. nu. 15. de resti. spo. fo. 190.
- 5 Subditorum interest non mutare dominum ideo possunt se opponere ne mutant dominum. in. c. cum super. nu. 17. de iudi. fo. 68.
- 2 Subditus an possit conveniri in causa subiectionis non certiorato domino. in. c. si. nu. 16. de resti. in integ. fo. 156.
- 7 Subditi dicunt largo modo familiares. in. c. si vere. n. 9. de sen. exc. fo. 190.
- 3 Subditus quis proprie non dicitur ratione rei contractus vel delicti. in. c. i. nu. 5. de foro compe. fo. 48.
- 5 Subditorum interest non mutare dominum. in. c. ad audiendum. n. 13. de p. scri. f. 31.
- 7 Subditus delinquens extra territorium statuentis an ligetur pena statuti sui. in. c. a nobis. nu. 11. de sen. excom. fo. 185.
- 3 Subditi quo casu possunt priuare dominum suis iuribus. in. c. vero. nu. 30. de foro compe. fo. 64.
- 5 Subditorum interest habere bonum prelatum. in. c. de priore. num. 1. de appellationibus. fo. 105.
- 3 Subditus aut teneat corrigere suum superiorem. i. c. nouit ille. n. 38. de iudi. f. 35.
- 5 Subditi an sint molestandi siue conueniendi ab his qui pretendunt habere interesse. in. c. auditi. nu. 19. de p. scri. fol. 34.
- Subditorum interest non mutare dominum: et dominorum interest non mutare subditos. ibi. nu. 20. fo. 35.
- Subditis scientibus vel ignorantibus an preiudicet dominus transigendo vel aliter componendo de feudo. ibi. nu. 21.
- Subditus non potest prescribere ne prestat obedientiam superiori sed iura superioris bene potest prescribere. ibi. nu. 22.
- 5 Subditi nullo tempore prescribunt obedientiam domino. in. c. cum non liceat. nu. 1. 7. 13. de p. scri. fo. 29.
- 7 Subditus qui certo casu potest dispensari per dominum non intelligitur de casu qui obuenit antequam esset subditus nisi de hoc expresse caueatur. in. c. cum illorum. nu. 3. 4. de sen. excom. fo. 189.
- 8 Subditus siue monachus vel quicumque si accusatur potest superior comparere pro suo interesse et imo etiam tertius in fauore reip. potest admitti ad defensionem accusati absentis. in. c. illa prepositorum. nu. 4. de accu. fo. 52.
- Corsetus.** Quo ad primum dictum adduco quod voluit Jo. an. in si. in. c. licet cam. que refert et sequitur ibi Abb. nu. 13. ver. ult. no. de pba. et quod voluit Inn. in. c. dilecti de appel. et gl. in. c. autoritate martini. de co. ces. preben. lib. vi. et Bart. in. l. i. §. si. ff. de iniur. vbi disputat an competat actio domino pro iniuria illata subdito seu vasallo. alleg. Inn. in. d. c. dilecti. facit quod voluit Bal. in rub. de cau. pos. et proprie. et in. c. i. de restitu. spo. et in. l. i. in. xxxij. q. ff. de rerum diui. et in. c. i. et in. §. de lege coraz. et in. l. imperialem. §. preterea. de probi. seu. alie. per Fride. Hosti in. c. auditis. de p. scri. Inn. in. c. si. de maio. et obe. do. meus in. c. deputati. de iudi. per illuz ter. videtur. et ibi do. Domi. in. c. ad apostolice. de re iudica. lib. vi.
- 7 Subditi habent presumptionem pro eis quod quicquid faciant pro domino non faciant coacti. in. c. quod latenter. nu. 2. de regu. iur. fo. 207.
- 5 Subditus ab alio iniuste detentus potest a domino repeti. in. c. dilectis. nu. 4. de appel. fo. 123.
- 5 Subditus tenetur obedire superiori licet ipse ob hanc appellauerit friuole. in. c. cum parati. nu. 17. de appel. fo. 100.
- 7 Subditus si accusauerit suum prelatum superiorem de crimine non potest taliter accusatus vel denunciatus inchoare aliquod negotium cum subdito per quod impediatur principalis negotii prosecutio. in cap. olim. nu. 1. de accusa. fo. 74.
- 3 Subditus non tenetur respondere domino super causa privilegiata in ceterum. nu. 4. de iudi. fo. 19.
- 9 Subiectus respectu veniendi ad aliquem actum presumitur quis quando pluries vocatus venit. in. c. dilectus. nu. 8. de capel. mona. fo. 188.
- 7 Subiectus alteri non potest legitimatide filii alicui se subijcere. in. c. per venerabilem. nu. 11. 2. 3. qui fil. sint legi. fo. 43.
- 2 **Subijciens** se gratie misericordie aut voluntati alterius quid operetur ista submissio. Anto. in. c. veniens. nu. 5. de renun. fo. 33.
- Subscribere** debet quis se manu propria si scit scribere alias secus. in. c. cum inter. nu. 18. de re iudica. fo. 62.
- 6 **Subsidium** charitativum an et quo casu possint cogi subditi ad soluendum episcopo. in. c. cum apostolus. nu. 5. de censu. fo. 200.
- Subsidium charitativum non potest peti ab inferiore prelato quod sit episcopus nisi consuetudo aliud observet. ibi. nu. 6.
- 6 **Substantia** actus si consistit in pluribus requirunt omnia illa plura et non sufficit si vnum interueniat. alias actus ruit. in. c. non ut apponeres. nu. 2. de baptis. fo. 215.
- 7 De substantia dicitur id sine quo actus subsistere non potest. in. c. tua nos. nu. 10. de sponsa. fol. 10.
- Substantia quid sit. in. c. si. nu. 4. de condi. appo. fo. 20.
- 2 Quid dicatur de substantia alicuius. in. c. inter corporalia. nume. 11. de transla. epi. fo. 4.
- 6 **Substitutio** compendiosa facta per verbum commune post pubertatem trahitur ad fideicommissariam. in. c. raynutius. nu. 6. de testa. fol. 124.
- Substitutio compendiosa potest fieri sine illis verbis quandoque et. sed potest fieri si absque liberis decederet. ibi.
- Substitutionis species quot sint et earum exempla. ibi. nu. 14.
- Substitutio compendiosa facta a milite an post tempus pubertatis quo ad bona filii matre existente in medio trahatur ad fideicommissariam. ibi. n. 16. f. 132.
- Substitutio compendiosa facta a pagano per verba directa filio impuberi intra tempora pubertatis valet iure directo: post vero ut fideicommissaria licet legiste teneant quod extinguatur. ibi. nu. 17. 2. 21.
- Substitutio compendiosa facta a pagano per verba communia intra tempus pubertatis est directa post vero est obliqua. ibi. nu. 18. 2. 20.
- Substitutio compendiosa facta a pagano per verba obliqua omni tempore est fideicommissaria. ibi. nu. 19.
- 1 Substitutio facta filio si decederet sine filiis ab episcopo legitime procreatis expirat si filius ingrediatur monasterium. in. repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 35. de consti. fo. 36.
- 6 Substitutio facta de patre et filio non cessatur facta ordine successivo sed ut equaliter et eodem tempore eueniant. in. c. raynutius. nu. 5. de testa. fo. 124.
- Corsetus** doctor excellentissimus. Utrum per ista verba: instituo titulum heredem: si sine liberis decesserit substituo ei sempronium: liberi tamen videantur vocati ex testamento adeo quod filii sint in dispositione et non in conditione et argumentabor primo ad partem affirmatiuam. deinde ad partem negatiuam. tertio subnectam veram et magis communem opinionem.
- Primo** quod dicti liberi veniant ex dispositione testatoris: arguo sic. verba enuntiativa et conditionaliter prolata dispositionem inducunt. ita probatur in. l. ij. ff. de colla. bono.
- Secundo** probatur per. l. vnu ex familia. §. si. ff. de leg. ij. vbi verba enuntiativa relata ad heredem ipsius expresse non important fideicommissum. tamen sufficit quod importent coniecturatiue. ita ergo in proposito verba fideicommissarie substitutionis relata ad heredem quis expresse non sonent in fideicommissum liberis esse restituendum: tamen quod videntur fauore eorum verba prolata debent tacite intelligi esse vocati per fideicommissum.
- Tertio** pro hac parte videtur casus apertus in. l. lucius. ff. de here. institu. vbi est expresse quod testator grauans fratrem restituere hereditatem sub conditione si decesserit sine liberis a contrario sensu. si liberis existentibus censetur illos pretulisse substituto. si vero liberi iure fideicommissi veniant ad hereditatem ipsius fratris testatoris: non autem ut ab intestato succedant eorum patri. et probatur aperte in. d. l. lucius. cuius verba hec sunt. nam prudens consilium testantis animaduertit. non enim fratrem solum heredem pretulit substitutis: sed etiam eius liberos.
- Quarto** probatur quod illa verba si sine liberis decesserit substituo et. habent a contrario sensu ablatiuos absolutos in se. a testatore. ff. de condi. et demon. sed ablatiuus absolutus prolatus ab eo qui habet potestatem grauandi inducit fideicommissum. l. fideicommissus. §. cum esset. ff. de le. iij. ergo et.
- Quinto** probatur per. l. ex facto. ff. ad treb. vbi si mater filium instituat et grauatur de restituendo hereditatem titio sub conditione si ipse filius sine liberis decesserit et filius postea in insulam deportetur et liberos suscipiat. si queratur an excludatur fideicommissarius per tales liberos distinguitur ibi aut isti liberi fuerunt concepti ante deportationem: et excluditur fideicommissarius. aut post deportationem: et tunc secus ergo sequitur quod tales liberi vocantur ex testamento per fideicommissum ad hereditatem dicte eorum matris testatis: non autem vocantur solum ad hereditatem acquisitam a patre: quoniam si vocarentur solum ab intestato ad dictam hereditatem acquisitam a tri: iuriscōsultus ibi non fecisset illam distinctionem imo precise respondisset negatiue. §. quod liberi ipsius deportati non excluderent fideicommissum: quod illo iure deportatus non poterat habere heredem ex testamento nec ab intestato. l. deportati. C. de bonis dā. l. deportatorem. C. de pe.
- Sexto** de hac questione videtur casus non cauillando literam. in. l. filiusfam. §. cum quis. ff. de l. i. vbi formaliter dicitur quod si quis sit rogatus per fideicommissum restituere si sine liberis decederet quod si superuixerint liberi patris conditio videtur defecisse. et sic fideicommissarius excluditur: nec queritur an sint heredes patris. ex quo inferitur quod liberi ex tates veniunt iure fideicommissi. quoniam si venirent ut heredes patris ab intestato non possint hereditatem paternam repudiare sed quatenus hereditas paterna continet bona dicti testatoris grauantis: et in. l. i. §. C. de acqui.



## Super Lectu. Panormitani.

de acqui. here. cuius tamen contrarium aperte dicit ille tex.

**S**eptimo probat per l. cū acutissimi. C. de fideic. et in l. cū annus. ff. de cōdi. et demō. in quibus dicitur qd qñ annus instituit filius et grauat eum de restituendo per fideicommissum tertio post mortem ipsius filij intel ligitur grauasit sub tacita conditione si decesserit filius sine liberis: vñ si liberi extant veniunt ad hereditatem excluso substituto ex presump ta voluntate testatoris defuncti: que est vt nollit in sua hereditate extra neos suis descendentes preferre. Intelligitur ergo quod isti liberi ve niant per fideicommissum: si enim venirent iure institutionis ab intesta to cum non excluderent substitutū ex tacita mente testatoris: sed ex taci ta voluntate patris que est si ab intestato decedit quod videatur velle ad eius hereditatem venire primos. l. cōficiunt. et l. si quis cū nullum. ff. de iure codi. Sicut ergo in casu. d. l. acutissimi. hoc operatur illa subin tellecta conditio si decesserit sine liberis: illud idem operatur in casu no stro expressa. arg. l. cum quid. ff. si cer. pe. et l. triticum. ff. de ver. obli.

**O**ctauo facit optimus tex. in l. pater nubenti. ff. de do. colla. vbi vi detur casus expressus qd pro fideicommissarijs sumit argumētū a con trario sensu. et sic a cōtrario sensu conditionis resultat dispositio legati seu fideicommissi. Ita ergo in pposito si cū liberis decedat inducitur fidei cōmissum restituendū liberis ex tacita mēte testātis. facit etia text. in l. si. C. de cōdi. infer. vbi illa cōditio si sine liberis decedat deficit propter ne potē ad quez hereditas testatoris fuit deuoluta et hoc non nisi ex tacita voluntate testantis volentis nepotem ad hereditatem suā venire. et hāc opt. tenuit Bald. in l. i. in lec. antiqua. C. de condi. infer. et idem tenuit ibi Salice. post Old. et Lud. ro. in l. si cum dotem. in prin. ff. sol. matri.

**N**ono hoc idē probare vñ per no. p. Bar. in l. gallus. in prin. ff. de li. et post b. et in l. si qs eū. s. i. ff. de vul. et pup. et in l. coheredi. s. si. per illum ter. eo. ti. vbi cōcludit qd per hoc verba cōditionaliter placita: si filius meo me viuo moriatur nepotē instituo: vñ esse filius institutus. ita dicam? in pposito nostro qd filij intelligunt vocati ex tacita voluntate testōis.

**D**ecimo p dicta cōclusio pbat p. l. etiā. s. liberis. ff. de bo. lib. vbi tex. dicit nō male videri testm liberū si scripserit: si filius meus me viuo mo riatur patronus heres est. ergo videtur ibi a cōtrario sensu cōditionis induci institutionem. et sic vt filius institutus censeatur vt vñ heres sit si testate viuo nō moriatur. als em secus si diceremus testamentū fuisse nul lū ex quo filius repeteret se pteritū: vt in l. i. ff. de in iust. rup. et irri. testa. Undecimo pbat per no. p. Bar. in l. si filius. ff. ad tertu. et in pluribus consilijs per eū redditis. et Bal. et Sali. in l. si. C. de lib. prete. vbi conclu dunt qd statuto disponente qd stantibus masculis femine nō succedant qd l3 verba ablatiui casus inducāt conditionem: vt in l. a testatore. ff. de condi. et demō. et in l. in ratione. la. h. s. tam et si. ff. ad le. fal. et in l. sticho lis bertas. ff. de sta. libe. et in l. vnica. C. qñ nō pe. par. masculi tñ intelligun tur per illud statutum vocati. qm exclusio feminarum est conclusio mas culorū vt traditur in dictis locis. et per Bal. in l. i. C. de in ius voc. Sic etiā in terminis nostris si sine filijs decesserit per que verba tam primo qd vltimo loco substitui videntur lege exclusi: et predicti filij videntur tacite vocati si supersunt ex quo ipsos predilexisse videtur. parū enim prodest substitutos excludi ab hereditate instituentis per supereristen tiā filiorum nisi filij superextantes alicui ex institutis ad hereditatē vos carentur: facit quod no. in c. si post mortem. s. liberi. ff. de contratubu.

**D**uodecimo probat qd l3 als testator quocūqz in testamento loqua tur: et aliud velit: vel quod omiserit voluntatē et ipsius iudicium ex cōie cturis interpretamur. et precipue in substitutionibus: vt in l. cū propo nebatur. iuncta. gl. ff. de leg. h. et per ea que tradunt per Bar. et in l. si ser uis pluriū. s. si. ff. de leg. i. vñ lex verbū directū ex cōiecturata mente te statoris facit obligari. l. seuola. et l. ex facto. in prin. ff. ad tre. et l. filiuffa. s. vt quis. ff. de leg. i. Licet ergo testator verbis non expresserit ipsos fi lios ad hereditatem eos vocando. sed solū dicendo si sine filijs decesserit tñ ex cōiecturata mente ipsius testatoris cēsent vocati. facit etiam quod no. per Jac. but. et Bald. in l. seuola. et in l. gallus. s. quidam recte. ff. de lib. et post b. et in l. si alij. ff. de usu. le. nā talis cōiecturata voluntas testa toris regulat cōditiones vt de sui natura suspēdentes et nō suspēdentes ecclē. vt in l. vter ex fratribus. ff. de condi. insti. et ibi per glo. Bart. Bal. tradit glo. in l. in executione. s. si. ff. de verbo. ob. et in l. cum annus. ff. de cō di. et demon. et in l. cum acutissimi. C. de fideicom. cum simi.

**T**ertio decimo pro predicta conclusione videtur casus in l. gñaliter. s. cum aut. C. de insti. et subst. sub condi. fac. ibi dñ ter. dicit nō esse verifi mile patrem si de nepotibus cogitauerit talē fecisse substitutionem hu manitatis intuitu: hoc latius et pinguius interpretanduz esse credimus et. et ibi nulla leberorum eorum conditione facta et ibi intellige euancescere substitutionem ex quo ipsi filij intelliguntur a testatore vocati: vt in l. si titio. s. iulianus. ff. de leg. h. et plene per Bart. in l. i. ff. de vulg. et pup. Si ergo in terminis illius. s. vbi verba predicta non sunt apposta. l. si sine liberis decesserit tamen intelliguntur a testatore per fideicommissum vocati fortius hoc est in terminis nostris in quibus talia verba fuerunt expressa a testatore qd expressa magis debēt operari. vt in l. continuus. s. cum ita. ff. de ver. obli. et verba sic latius patent. arg. l. non aliter. ff. de leg. h. ad quod accedat id quod dixi in septimo argumento.

**D**ecimo quarto facit casus singularis fm Barto. ibi in l. titia seio. s. seia libertis. ff. de leg. h. vbi testator rogauit vt ille qui vltimus ex he

redibus decederet restitueret fundū qd in illo fundo videtur tacite sub stituisse omnes heredes ita in casu nostro videtur substituisse filios.

**Q**uintodecimo facit qd no. Ange. in d. l. i. C. de condi. infer. vbi di cit quod ista verba si sine liberis decesserit: adiecta grauato semper vi dentur excludere substitutum qz gratia liberorum videntur adiecta se cus si apponerentur in personam tertij qz tunc nullo modo vacantur ad hereditatem testantis. vt in l. qui filium. s. sabinus. ff. ad trebel.

**S**extodecimo facit qd in dubijs opinionibus equiorē et humaniorē sequi debemus. l. proxime. in verbo: sed in re dubia benigniorē interpre tationem sequi non minus iustius est qd tutius. ff. de his que in testa. de len. facit. l. benignius. ff. de legibus. et l. ea que. s. in re dubia. ff. de reg. iu. c. fina. de transac. cum si. sed opinio que inuitat istos filios venire per fi deicommissum est equior qd contraria. ergo illa est sequenda et quod sit equior: ita tenet domi. Jo. de imo. in d. l. lucius. ff. de here. insti. optime faciat quod habetur et no. in c. h. in verbo humanius. de cognat. spi. vbi doc. post. Hostien. dicunt quod vbi doctores in aliquo articulo sunt va rj sequenda est opinio humanior rationabilior et equior: hanc opinio nez secutus est Paul. de cast. in consil. cccxxiij. incip. dubitatio vertitur dicti quondam s. rāci. vbi refert Bal. in d. l. i. C. de conditioni. infer. in reportatis antiquis tenere contra gl. d. l. lucius. et ibi dicit quod ista sententia semper videtur fuisse fundata rationibus. et subdit quod glo. dicte. l. lucius. loquitur ex capite suo. et quod nihil allegat vnde succedit doctrina tradita per Bal. in l. respublica. C. ex quib. cau. maio. quod quando glo. nihil allegat non debet ei credi argumen. l. illam. ff. de col la. et in aut. de trien. et semis. s. consideremus. vbi erubescimus quoties sine lege loquimur. nam omnia que dicimus aut lege aut ratioe aut au toritate probare debemus. ix. distinctio. c. ego. solis. xxvj. distinct c. de inde. hanc sententiam videtur approbasse Bart. in l. liberorum. in pris ma questione. ff. de verbo. signifi. vbi allegans. d. l. lucius. dixit qd quan do testator substituit filij si decessit sine liberis videtur voluisse prouis dere filijs filij. et sic non est verum quod dixit gl. d. l. lucius. quod illi fil ij videantur vocati ab intestato. et idem consuluit Lud. ro. in consilio. xxxij. incip. visa municipaliconstitutione: et fundat se per text. in d. l. lucius. et allegat ad hoc casum in d. l. filiuffami. s. cum quis. ff. de leg. i. et ter. in l. ex facto. s. si a cōtrario sensu. ff. ad treb. vel dici potest quod isti liberi saltem dicantur substituti tacite saltem restitutione tacita legali. et ad hoc adduco Benedi. de plumb. in repe. l. si cum dotem. ff. solu. mas tri. vbi concludit liberos seu nepotes in conditione positos admittens dos saltem legis dispositione propter coniecturam mentem testato ris sicut alias dicitur. in d. l. cum autis. et in d. l. generaliter. s. cum autē. cum potestate etiam reuocandi alienata. argu. l. femine. C. de secund. nupt. vt ibi latius per eum: qui hunc passum plene disputauit. pro hoc etiam facit qd in fortiori casu consuluit Bal. in consil. suo incipien. Des trus instituit Paulum filium suum et suos heredes post mortem vro ris cui reliquit vsumfructum et si Paulus decesserit sine liberis substi tuit alios et casus euenit quod testatore mortuo decessit vxor et paulus cum filijs quod certe filij pauli potuerunt istam hereditatem tenere et ad illam ex fideicommissio venire et quod vigore dictorū verborū si sine liberis decesserit: qd nō tenebant dicti filij pauli adire hereditatē ipsi? Pauli et quod ipsi filij dicti pauli positi in conditione non tenebantur creditoribus pauli et qd potuerunt illam defendere vigore fideicommissi si ex dicta substitutione resultantis per. d. l. filiuffamilias. s. cum quis. et d. l. ex facto. s. si. per Jac. de arc. et Old. in d. l. i. de condi. infer. et in d. l. lucius. et in dicta. l. titia cum testamento. s. si ea conditione. ff. de lega tis. h. et in l. gallus. s. i. ff. de libe. et post b. hanc partem tenuit do. Fran. de Albergotis. Areti. per. d. l. lucius. etiam idem domi. Fran. in l. h. s. si duo. ff. de colla. bono. et in l. peto. in princip. ff. de leg. h. et fm hanc par tem consuluerunt nonnulli docto. perusini senenses et bononi. quos res fert dominus Marianus sozinus in quodā suo consilio incipiente pre dicta consultatio continet materiam subtilem et difficilez. et refert Old. in consilio. xxi. cuius consilium de verbo ad verbum refert Jo. an. in ad di. Spe. in titulo de testamen. s. i. in fine. licet nullam mentionem faciat de Old. videtur enim velle Jo. an. tales vocari ex tacita voluntate nō expressa. et dicit eam sentire Bar. in d. l. lucius. et Bal. in l. i. C. de cōdi. infer. in antiqua lectura qz vñ Oldra. non ita clare loquatur. ita ipsum intelligit Roma. in d. l. si cum dotem. facit quod voluit Bar. post Ly. in l. ex tribus. C. de inofficio. testa. hanc opinionem etiam tenuit Ras phaelcuma. in d. l. filiuffa. s. cum quis. quod videantur filij substituti li cet positi sint in conditione per text. ad hoc notabilem. in l. inter soces rum. s. cū inter. ff. de pact. dota. et sic dicit quod licet filij non velint vel non possint esse heredes patris tamen possint venire ex fideicommissio a testatore vel tacite relicto: accedat etiam ad hoc consilium Petri de ancharano in ordine. lxxi. incipiente contra Philippum faciunt scri pta per Bartolum et Bal. in d. l. lucius post gloss. et hec quo ad partes affirmatiuam. Sed pro parte negatiua arguitur sic. et primo que sunt in conditione non sunt in dispositione. vnde conditionalia dispositio nem non inducunt: vt in l. cum in testamenro. s. hec verba. et in l. ex fa cto etiam agitato. ff. de heredibus instituen. et in l. si quis ita beres ins tituatur si legitimus. et in l. lucius. la. h. et ibi gl. si. ff. eo. et in l. si quis sub conditione. ff. si quis omis. cau. testa. et in l. vel singulis. et in l. qui duos.



# Repertorium singularium materiarum

in l. si pater filio impuberi. ff. de vulg. et pupi. et insti. eo. ti. §. vel sing. et in l. qui duos. ff. de reb. dub. et presertim in l. si quis ita instituat heredes si legitimus. cum glo. probatur per illa verba si legitimus hereditatem meam vendicare voluerit titius heres esto. non videtur legitimus heres vocari ex testamento: sed ab intestato quia fuit nominatus in vim conditionis et non in vim dispositionis. et ad hoc bene facit etiam d. l. ex facto etiam agitato.

**¶** Secundo predicta conclusio videtur probari per text. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad trebell. ubi filii naturales quos constat esse infucessibiles ut in l. i. C. de natu. libe. et in aut. quibus modis natu. effi. legiti. et in l. si spurius. et in l. i. hac parte. ff. unde cog. faciunt deficere fideicommissum.

**¶** Tertio videtur probari per text. in l. generaliter. in princip. in verbo cui enim ferendus est intellectus. ibi dicitur liberos eius omni pene fructu paterno defraudari. C. de insti. et substi. sub condi. fac. ubi text. ille videtur probare quod filii a contrario sensu conditionis vocarentur ad fructus paternum hoc est ad hereditatem patris ex ipsius patris iudicio non autem ex tacito fideicommissum ex verbis testatoris inducto.

**¶** Quarto videtur probari per l. potest. iuncta l. sequenti. ff. de vulg. et pupi. ubi si testator habens plures filios impuberes institutos disposuerit in testamento quod si oēs decedat ultimo supstite quod tali ultimo post ea decedenti substituit titium certe per illam dispositionem si oēs decedat ultimo supstite non videtur ultimum supstitem substituere ceteris precedentiibus sed ab intestato tantum videtur vocatus et dicitur Bal. quod ibi videtur esse casus expressus per glo. in d. l. lucius. la secunda. ff. de heredi. insti. qui istam opinionem expresse firmat. et illam ibi sequitur Jaco. de aret. Lyn. et Ray. de forli. Bart. Aug. de peru. et Jo. de imo. et Jo. an. in additio. Spe. in ti. de testamen. §. i. verbi. huic questioni accedit bis membris questio Petri de cernotis. et per consequens male et pessime allegavit Jaco. de aret. Joannem andre. tenuisse contrarium. et hanc opinionem tenet Bartoldus in l. centurio. ff. de vulg. et pupi. et in l. si cum dotem. in principio. ff. solu. matri. et in l. si sic. ff. de lega. iij. et sequitur Bald. in l. quod scitis. circa principium. C. de bo. que lib. et in l. cum ceteros populos. C. de summa trinita. in xv. colu. in verbo venio ad secundum scilicet ad successionem ab intestato. et Jo. de imol. in l. filiofamilias. §. cum quis. ff. de leg. i. et idem ibi et Jo. de cast. et dicunt prefati doctores hanc esse magis communem et idem consuluit Pet. de ancha. in consil. cxxxvi incip. principaliter ponderanda est forma substitutionis multiplex prima de filio sine filiis ubi tenet hanc partem et allegat gl. singu. in d. l. lucius. quam dicit tenere Ly. et Bar. et Bal. ibi et Joannes andre. in dicta addi. in tit. de testamen. §. i. in penultima col. et hanc sententiam firmavit idem Pet. de ancha. in alio consilio. xiv. incip. pro clariori decisione dubii de quo supra in themate ubi allegat gl. in dicta. l. lucius. et dicit quod per talia verba si sine filiis decesserit: videtur potius testator respectum legitimarum hereditatum inter nepotes conseruasse quam omnes inuicem onerasse per fideicommissum: ut in d. l. potest. et d. l. vel singulis. ff. de vulg. et pupilla. nec de talibus filiis conditionaliter nominatis inducitur fideicommissus. d. l. lucius et ibi per Bar. et Bal. facit clemen. vnica. de probatio. ca. si papa. de priu. libro. vi. verba narrationis non dispositionis posita non inducunt dispositionem. et adduco Pet. de ancha. in consilio suo. cccxxvi. incip. quod supra consultum et conclusum est per domi. excellentissimos legum doctores. ubi dicit quod legis providentia circa tacitam coniecturam nepotum descendentium a filio gravato non includit ipsos descendentes per modum substitutionis ipsorum directo vel per obliquum: sed videtur de ipsis habita mentione sub conditione ut si filius decesserit sine filiis vel liberis et per consequens iure fideicommissi non veniunt: et allegat no. in d. l. lucius. sed loquitur ibi de tacita et non expressa. et idem tenet Pet. de ancha. in c. si pater. de testa. lib. vi. et in c. licet. de voto. et in c. in presentia. in vers. proba. x. que ro. et ibi dicit quod ita consuluit Ray. de forliuio.

**¶** Quinto probatur per glo. in l. ex facto. §. ex facto. ff. ad tre. ibi in verbo defecisset. ibi dum glo. dicit nec si habent et ita illam glo. ad hoc potest derant et sequuntur Jo. de imo. et Pau. de castro et Lud. ro. ibi dicit alias disputando idem tenuisse et probatur secundum eum etiam per Imo. in l. lucius. ista conclusio per dictum. §. ex facto. quod ibi si liberi videntur tur vocati per fideicommissum ex testamento sequeretur quod superveniens deportatio in persona filii instituti non noceret. ff. de interdi. et rele. l. ij. et tamen nocet deportatio quoniam dicta hereditas transferatur in fiscum. si omnes intelligerentur substituti non remaneret hereditas apud fiscum simpliciter sed cum onere restituendi filiis per fideicommissum. l. marcellus. §. si l. recusare. §. fisco. ff. ad trebellia. et patet. in d. §. ex facto. in si. et vide glo. similem in glo. d. l. lucius. in l. si quis ita heres instituat. ff. de heredi. insti. et Bart. cum illa gl. pertransiit in rubri. C. de succes. edic.

**¶** Sexto hoc sentit glo. que consuevit allegari pro singulari in d. l. lucius. la secunda. in glo. si. quam sequuntur communiter doctores. ibi et sic domi. Maria. et alij consulentes male allegaverunt eam in contrariam partem. nam Lyn. et Ray. Barto. Francis. tigris. Ilico. de neap. Bal. Ange. Raph. Cuma. et etiam Imo. in d. l. lucius. et Jo. an. in addi. Spe. in ti. de test. §. i. ver. huic questioni accedat bimembris questio. et Bar. in d. l. centurio. in vers. que. quero ulterius quid testator dixit si filius decesserit sine filiis. tenuerunt hanc partem et ibi etiam refertur et tenuisse Ray.

char malumbrie. hoc idem voluit Oldr. consilio. ciiij. incipien. themata le est: dominus canonicus et ad si. consilii. l. ij. et consil. xxi. in si. incipiente thema tale est: Testator habebat fratrem unum. Idem Baldus in dicta. l. potest per illum textum. et in l. sequenti. ff. de vulg. et pupilla. et in l. cum acutissimi. C. de fideicommissis in ultima colu. et in l. si emancipati. in vij. colu. C. de colla. et in l. cunctos populos. in xv. colu. C. de summa trinitate. et in l. hereditas ad statutum. ff. de hereditibus instituen. Pau. de castro. in l. ab eo. C. de fideicom. Benedi. capra. consilio secundo. Jo. an. de consilio. lxxij. in fine. Imo. Rapha. Cuma. Pau. de castro in lectura Bononiensi. in dicta. l. filiofamilias. §. cum quis per illum textum. ff. de leg. primo. et ibi dicit Rapha. Cuma. quod ista est communis opinio hic Rapha. Fulgo. in l. generaliter. §. cum autem C. de insti. et substi. sub conditione fac. et ibi in plerisque lecturis et refert quod ita consuluit Pet. de ancha. Bartho. Salice. Pet. de novaria. et dominus franciscus zabarellus cardinalis. et dicit Ange. in dicta. l. lucius. quod ita in facto fuit iudicatum. et secundum istam partem infinitis vicibus consuluit dominus meus in legibus domi. Alexan. de imo. consilio incipien. in suo prestanti consilio celeberrimi legum doctoris domini Angeli aretini. ubi una cum domino Angelo consuluit pro hac parte. et idem voluit in lectura. in l. i. C. de pactis. et dicta. l. ex facto. §. ex facto. ff. ad trebellianuz. et consilio. cix. cviij. incipien. viso themate in primo volumine consiliorum. et in consilio. et in consilio. clxxxij. in ij. volumine: et in consilio. cxcv. incipiente viso et in ij. volumine. et in consilio. xij. in quarto volumine hanc partem tenuit dominus meus in canonibus domini Barb. in repetitio. l. cum acutissimi. C. de fideicommissis. ubi dicit hanc esse communem opinionem licet ipse et male consuluerit contrarium. et adduco Pau. de castro consilio. xxxij. incipiente dubium facit ubi consuluit secundum communem opinionem et in consilio. lxxvi. incipiente viso dicto puncto et dubijs. in ij. columna. et adduco etiam ad hoc Angel. perusi. in l. si legatis. C. de lega. ubi dicit quod si heres gravatur de restituendo hereditatem si decesserit sine filiis non videntur filii substituti quod capiunt hereditatem ut heredes patris inventam in hereditate paterna ut decedit glo. in d. l. lucius. tamen dicit aliquos consuluisse contrarium quod filii intelliguntur substituti et ita esset pater eorum gravatus hereditatem hanc alienare non posset tanquam subiacentem restitutioni quod est absurdum secundum eum. et dicit se ita tenuisse in dicta. l. lucius. sequens communem opinionem: tamen in dicta. l. legatis. dicit quod propter opiniones doctorum adhuc erat sub iudice. Sed in dicta. l. lucius. dicit quod fuit iudicatum secundum communem opinionem. et adduco eundem Ang. perusi. in consilio suo. lvij. incipiente ad declarationem presentis dubij premittendum est. in ij. colu. quem moderni non allegaverunt. quod si testator dicat si scius mihi heres non erit titius heres esto. si scius non reperitur alius instituitur et allegant nota. in d. l. lucius. ubi per verba conditionaliter apposita de hereditibus vel filiis non videtur relinqui filiis vel hereditibus quibus nihil nominatim relinquitur. ut scribit Bar. in d. l. centurio. et in dicta. l. si sic. de leg. iij. et in d. l. lucius. et probatur secundum eum in dicta. l. si quis heres. eodem titu. et vide eundem Ang. consil. vij. incip. do. And. et adduco Roma. consilio. cccxxx. incipiente in casu consultationis presentis et in verbo quo ad tertium dubitationis vel consultationis articulum. ubi sentit quod ista verba si omnes filii mei decesserint absque filiis masculis faciunt conditionem et non dispositionem ab eo quod filii ex hereditate faciunt deficere conditionem per l. filiofamili. §. cum quis. ff. de leg. i. secundum intellectum quem sentit glo. in l. ex facto. §. si. ff. ad tre. et idem sentit consil. clxvj. incip. viso themate ac supra consultis.

**¶** Septimo secundum aliquos probatur hec conclusio. in l. i. C. de pa. ubi habetur quod ille qui erat gravatus de restituendo partem hereditatis sibi assignatam in testamento sub conditione si decesserit sine liberis faciat pactum tempore quo non habet liberos de restituenda indistincte minori parte quam fuerit gravatus etiam si cum liberto decesserit et contingat eum postea habere filios tempore mortis propter quod deficiente conditio fideicommissi non propter hoc minus servabitur pactum et sic debet restituere pars de qua fuit conventum. non obstat quod extant liberi ex rogato de restituendo quod non contingeret si ipsi liberi intelligerentur substituti: quia tunc in preiudicium eorum pactum non tenuisset per ea que habentur in l. si. §. si autem. in si. et in aut. res que. C. de munia de leg. nec ad dictam. l. i. obstat responsio data per Ro. in d. l. si cum dotem. dicentem quod ubi gravatus alienavit per illud pactum non ultra legitimam intelligitur alienasse. cum enim essent duo fratres legitima bonorum patris non erat nisi triens iuxta aut. novissima. C. de inoffi. testamen. et per consequens medietas trientis que est sextans et portio legitime alienantis fuit alienata in qua non intelligebatur esse gravatus per fideicommissum. l. quoniam in prioribus. C. de inoffi. test. et l. coheredi. §. cum filie. ff. de vulg. et pupi. et cum hac responsione dicit se magnum doctorem Rome hunc passum disputantem consuluisse: sed ista responsio sua nihil valet quia illo iure non triens sed quadrans erat legitima illorum duorum fratrum. l. cum queritur. C. de inoffi. testa. et per consequens si ille alienaverit sextantem totius hereditatis et sic duas uncias sequitur quod alienat legitimam suam que erat una uncia cum dimidia tertia. et sic ibi videtur casus pro hac parte coniuncto text. in d. l. cum queritur. Octavo



## Super Lectu. Panormitani.

**O**ctavo probatur in l. subem. in verbo idēq in retinēda. C. ad treb. iūcto princ. l. ibi eī imperator posuit casum quod si testator grauat filiū institutū de restituendo alteri filio testatoris sub adiōne si ipse grauat decesserit sine liberis potest grauat de restituendo detrabere quartam absq eo qd fructus quos perceperit in ea computentur postea subdit imperator in verbo idē esse si testator rogauerit filiū de restituendo nepotibus. s. vt fructus nō cōputent in trebellianicā qz cū in pcedenti versic. faciat mentionem de filio grauato restituere filijs iure fideicommissi videt qd eodē iure ipse non vocaretur ex illis verbis si sine filijs decesserit postis circa filiū institutionem: prout colligitur ex prima parte illius legis: ita inducit ad propositum Rabb. Fulgo. in dicta. l. subemus.

**N**ono probatur per l. posthumorū. vers. ne ergo. ff. de iustu. rup. et irri. to testa. et in d. l. gallus. §. in oibus. ff. de libe. et posthu. vbi casus et sce. uola referentes substitutionē nepotis factam sub illis verbis si filiū meū me viuo moriatur dicunt necessarium fore filiū institutionem ne irritetur testamentum. ergo filius a contrario sensu non intelligitur institutus.

**D**ecimo probatur in d. l. gallus. §. idē credendū. §. etiā in verb. ita sa. ne. ff. de libe. et posthu. vbi est expressum qd ex istis verbis si nepos meus me viuo moriatur pronepos ex eo qui post mortē meā mihi nascatur nō videtur institutus nepos a filio sensu si me viuo nō decesserit. et p. qns si talis nepos agnoscat aucto inter primum suū gradū rūpitur testa. mentum. ergo idē videt dicendū in casu nro vt l. testator dixerit si sine filijs decesserit non indicatur a filio sensu filiū per substitutionē vocatū.

**A**ndecimo p. dicta conclusio videt p. bari per tex. in l. si quis cū. §. si. ff. de vulg. et pupil. vbi testator dicit si me viuo filius meus decedat et per qns non sit heres talis heres esto: qd bndi testamentū per existentia filiū est nullū. ergo sequitur qd a filio sensu filiū non reperit se p. teritū.

**D**uodecimo hec conclusio videt p. bari per tex. in l. ex facto. etiā agita. tum. ff. de here. insti. vbi est expressum qd ex illis vrbis si mihi seius heres non erit semp. heres esto: a contrario sensu nō videtur heres ins. titutus. sic ergo licet testator dixerit si sine filijs decesserit non p. p. terea a contratio sensu filiū ex illis verbis intelligantur esse substituti.

**D**ecimotertio hec conclusio p. bare videt qd institutio heredi debet proprie et non per coniecturas intelligi et sumi: vt est text. nota. in l. i. §. si tab. test. nul. exta. sed qd patet a contrario sensu nō expresse: sed per cōiecturas sumitur. vt not. gl. sing. in c. cupientes. §. qd si per viginti. de elec. lib. vi. et est bonus text. in l. apud antiquos. C. de fur. c. cum apostolica. de his que fi. a pla. in verbo indirecte. et ibi do. Albb. colligit quod sensus cōtrarius est subauditus et interpretatus: non aut expressus. vnde dicit tex. qd nomen heredis d. palā exprimi et articulata voce: vt in l. i. subem. C. de testa. et in l. heredes palā. ff. eo. vñ dicimus qd substitutio est positiō eius qd est pns ad institutionē: vt in l. hereditas ad statum. ff. de here. insti. nec obstat. l. cū testamento. §. hec verba. eo. ti. vbi d. qd positiō substitutionis recipit eo quod est pns ad institutionē videtur induce re positiōne institutionis tanq. necessariū antecedens: qz respōdetur qd dum testator dicit lucius et titius inuicem substituti heredes sunt: talia verba comprehendebant institutionē et substitutionē: sed in casu nostro ex illis verbis si sine liberis decesserit ipse filiū nō videt exp. se substituti.

**D**ecimoquarto qz effectus cōditionis ille solū videt esse vt ipse cō. ditionis inspiciatur simplex et nudum impedimentū vel defectus quo ad includendum vel excludendū put iacet et non aliud: vt in l. i. C. de cōdi. in ser. p. terea in cōditionibus inspiciat metū factū. l. meuius. et l. qui heredi. ff. de condi. et demonst. ideo videtur sufficere qd cum liberis decesserit.

**D**ecimoquinto facit casus omisus a testatore remanente in disposi. tione iuris cōis. l. cōmodissime. ff. de libe. et posthu. l. extraneus. ff. de condi. ob. cau. l. i. cū dotē. in prin. ff. solu. matr. c. susceptū. de rescri. lib. vi. sed sic est quod verba testatoris sunt cōcepta in vñ casum. s. liberis nō extā tibus. ergo in alio casu filiorū existētū sumus extra positiōne testatoris.

**D**ecimosexto facit qd dicit Aug. in d. l. lucius. vbi in casu questionis nostre decidit filios non venire iure substitutionis sed ab intestato: nam vbi cūq. pater vel alius aliquē primo loco instituit et substituat idē vul. gariter vel p. fideicommissum si decesserit sine liberis qd nūq. liberi et des. cendentes ipsius heredes instituēdi sunt substituti. et ideo ad hereditas tem testantis nullo modo sunt vocādi: sed bene iunātur ex psona ipsorū liberorum ab intestato si inueniant se proximiores. facit qd habetur in l. si quis filio exheredato. ff. de iustu. rup. et irri. testa. in princip.

**D**ecimoseptimo hec conclusio videtur p. bari ex ratione quā assignāt Bar. in d. l. lucius. stante p. dicta institutione si sine filijs: que est qd pro. pter talia verba testator magis videat p. uideri filijs institutis vel ne. potib. vt possint de hereditate facere quid velint q. p. uideri p. nepotis b. et alij in vltiori gradu existētibus. maxime si tunc tēporis nati non erant in quos tunc nulla cedebat affectio. vt in l. qui filiiabus. ff. de leg. i.

**D**ecimooctauo vt dixit superius de hoc est gl. in d. l. lucius. et in l. ex facto. §. ex facto. super verbo defecisse. ff. ad treb. et consulendo et iudican. do non debemus recedere ab opi. glo. vt voluit Bar. in c. i. de na. success. fen. et in l. p. cibus. C. de impu. et Bar. in cōsi. incip. testator in suo testa. mento. Pau. de ca. cōsi. l. i. incip. ad primū videtur dictas sorores. circa. si. et Jo. de imo in l. centurio. ff. de vul. et pup. cū ergo in casu nostro opi. nio sit corroborata auctoritate gloss. ergo ab ea non debemus recedere.

**D**ecimonono pro questione nostra potest allegari text. in l. cū propo.

nas. la. i. C. de pac. vbi fideicommissum fratribus reciproce relictum a fra. tribus potest pacto eorū remitti. et clarū est qd in tali fideicommissio intel. ligat illa cōditio nisi liberi nascerent. vt in d. l. cū auus. et in d. l. generalis. ter. §. cum autem. et in d. l. acutissimi. et tñ remitti potest. ergo sequitur qd illi liberi tacite subintellecti a iure non sunt vocati ex dispositione testan. tis. vel vt sentit ibi Bal. post gl. qd illi duo fratres erant rogati adinuicem vt restituerent post mortē si sine liberis: et sic cōditio erat expressa.

**E**t pro hac cōclusionē videtur tex. in indiuiduo. in l. de fideicommissio. C. de trasac. vbi pater instituit filios suos heredes et eos adinuicem sub. stituit vt si sine liberis decederent hereditas deuolueret ad superstitē. et tñ ibi d. qd tale reciproci fideicommissum potuit pacto seu facto fratru remitti. ergo ius non fuit questū ipsis filijs nascituris. ergo videtur qd talis substitutio fuerit potius facta in fauorem ipsorū filiorū. et per cons. sequens probant ista duo iura decisionē gl. in d. l. lucius. Et hec sunt ar. gumenta adducta pro parte negatiua. nō ob. ar. in. cōtrarium adducta pro parte affirmatiua. et primo. d. l. penul. ff. de colla. dotis. nā responde prout rñdet Bart. et alij doc. in l. ex hac scriptura. ff. de dona. in ver. po. no. d. l. iura. cū sequē. et per canonistas in c. si. de succes. ab intest. vñ quod verba enuntiatiua cōditionaliter prolata p. pter aliud nō inducūt disposi. tionē. l. ex facto. §. ff. de heredi. insti. l. si qz sub cōditione. ff. si qz omis. cau. testa. p. terea in aliquo antecedenti vel cōsequenti qd sit necessarium ad implendū illud qd in cōditione est deductū. ita loquitur tex. in l. pe. et tex. in l. deniq. §. interdum. ff. de pecu. leg. et in l. proculus. in princ. ff. de vsufruc. nā in casu. d. l. pe. pater in testamento canit si filia fratribus cons. ferret dotē et quedā alia que ipse testator sibi nubēti tradiderat pro cer. ta parte ad hereditatē vocaret: ibi qd si filia ab hereditate abstineat non potest a fratribus cōpelli ad dotē et alia bona cōferēda qz pater vo. luit illam alterutrū habere. s. vel partē hereditatis et dotē cū certis bonis fratribus conferre vel dotē et dicta bona habere precipua et bndi est ras. tio qz cum pater dicit si filia dotem et. quā sibi nubenti tradidit cū fratri bus conferret pro parte herede aliquo instituto: sequit de necessitate qd pater voluit dominiū p. dictorū bonorū trāferri in filiā qz als nō potuit. set dicta bona conferre vt disposuit testator qz collatio est rei proprie in cōe latio. l. i. in in prin. ff. de colla. bono. l. si soror. et l. illā. ad. si. C. de colla. et no. docto. in l. si emancipati. eod. ti. post. gl. in rub. ff. de colla. bono. non ergo mirū est si filia abstineat a patris hereditate dos p. cipua cū alijs bo. nis p. dictis residet apud eā stante etiā qd abstines ab hereditate nūq. cōferre tenet. l. ex causa. C. fami. heredi. l. si. ff. de col. do. et hec fuit rō deci. sionis posite in d. l. penul. sed in casu nostro non est necessariū filios dicti heredis instituti intelligi vocatos ex testamento ad hoc vt verificaretur vel non verificaretur substitutio vltimo facta in testamēto dicti testator ris primi: sed solū d. qz attēdi existētia vel non existētia liberorū ad hoc vt intelligat an vltima substitutio locū habeat. nec ob. scō. d. l. vnum ex familia. §. si. de leg. i. qz ibi persona que intelligit vocata ad fideicom. missum non fuit vocata per modū cōditionis que dispositionē nō indu. cit vt sepius. §. ostēsum est. et ita etiā rñdet ad. d. l. titia. scio. §. scia liber. tis. ff. de leg. i. Ad tertiu rñde qd non ob. d. l. lucius. qz fm Jo. de imol. ibi pōt intelligi qd p. tulit eo respectu qz voluit substitutū venire nō so. lū si frater institut. adiuit sed noluit qz veniret si decessisset institut. cū liberis qz nō adiuuaret vel repudiaret hereditatē: nō aut ex eo qz di. cas innitasse liberos ex test. ex quo eos apposit in cōditione nō aut in dispositione vel clarius qd p. tulit substituto liberos: qz herede primo in. stituto repudiante nō admittat substitut. sed liberi ab intestato. ar. l. vel singulis. ff. de vul. et pup. et l. i. si qz ita heres instituat si legitim. ff. de here. insti. et qz no. gl. i. d. l. lucius. vel qd pilla vba cōditionalia vt testator p. ta. lisse liberos substituto hoc mō qz existētia liberorū excludit substitut. C. Quarto nō ob. qd dicebatur p. d. l. fideicommissa. §. cū effect. qz rñderi posset multip. nā illud esset verū qd ablatiui absoluti inducūt disposi. tionē qz vba executiua importata p. ablatiui referebant in eū qui vult agere ex illa dispōne. ita loquitur tex. in d. §. cū effect. als secus. ita pulchre dicit Bal. in rub. de insti. et substi. sub cōdi. fac. ad si. alle. qd legi. et no. in l. rōne. §. §. tamet. cū gl. sup. vbo nō est. ff. ad. l. fal. C. Quinto non ob. d. l. ex facto. qz imo ibi est tex. p. opi. gl. in d. l. lucius. vt. §. induxit. nec ob. st. inductio facta in p. iū qz imo ibi sit distinctio an illi filij cōcepti sint ante deportationē vel post: qz qñ sint cōcepti post deportationē nō faciūt de. ficere cōditiones substitutionis fideicommissarie eo qz cēsēnt nati ex filio graua. to poti. qz ex alio hoie: qz p. pter deportationē fingit esse nouus homo. hāc rōne reddit ibi iuriscōsultus. p. terea ibi distinctio an cōcepti sint an deportationē vel post: qz qñ sunt cōcepti an deportationē erāt succes. sibilis patri: secus si post. vt est tex. in l. i. ff. de bo. dā. et qñ sunt successibi les p. i. excludūt substitutū alias nō. vt in d. §. ex facto. et plene no. p. doc. in l. filiuffa. §. cū qz. ff. de leg. i. C. Sexto nō ob. d. l. filiuffa. §. cū quis. qz put ibi dicit gl. et Bar. filiū faciebāt deficere fideicommissus sicut defe. ctus cuiuslibet cōditionis adiecte. et ideo attenditur an sit heres vel non.

**S**eptio nō ob. d. l. cū acutissimi. qz ibi nō d. qz videant nepotes voca. ti p. fideicommissum ex test. nec ita pōt intelligi p. supradicta. et voluit di. cere imperator qd si extraneus fideicommissarius intelligeretur vocatus esse qñ filius institut. et grauat onere fideicommissi decederet cū liberis non esset possibile nepotes effici heredes an per mediam personā: sed si fideicommissarius non intelligatur vocatus in casu quo filius dece.



# Repertorium singularium materiarum

dat cum liberis poterunt nepotes effici heredes aut succedendo parti suo ab intestato vel ex testamento ipsius patris: et heredes heredis primi testatoris heredes esse dicunt. l. si. C. de here. insti. l. j. ff. de castren. pecu. et presumit. l. filium relinquere nepoti ex testō vel ab intestato. l. ex scripto. ff. vñ liberi. l. isti quidā. ad si. ff. qd me. cau. et d. l. cū accutissimi. alle. Ray. in suo 2. ff. gl. in d. lucius. et tñ nō obstat illa lege et cludit dñm in suo 2. ff. vt refert. De. de anch. in c. in pñtia. de pba. ibi tñ nō refert rñsionē quē dabat Ray. ad illam. l. sed remittit se ad rñsionem datā in illo consilio. Octauo non ob. l. pater nubenti. et d. l. j. C. de cōdi. inserē. qz ad hoc iā videtur rñsum in. xij. arg. formato p parte negatiua. ¶ Nō ob. no. p Bar. in. d. l. gallus. in prin. qz cōis snia gl. et doc. est in dñm. vñ qd per illa verba si filius me viuo moriat nepotē instituo nō videt institutus. vt no. glo. Bal. Ang. et Jo. de imol. in. l. humanitatis. in. ij. colū. in vers. ij. op. et videtur qz pterito et C. de impu. et alijs substi. et in. l. heres institut. eo. tit. et late Bal. in repe. l. in suis. ff. de libe. et postbu. in. xij. colū. vers. sed quid si nō facit. et in. l. coheredi. §. si. ff. de vul. et pup. substi. vbi refert hanc partē tenere Dy. et And. de pñtis. et idē sequit ibi Ang. et Rapha. cuma in repe. l. si filius qui in potestate. in. ij. op. ff. de libe. et postbu. et mouetur ibi per plura. et maxime per. d. l. gallus. §. idē credendum. ver. nam et si in similib. et per. d. l. si quis cū. §. ei. ff. de vul. et pup. vbi videtur casus nō violando literā in. l. si mater. §. j. eo. tit. et per. d. l. ex facto. et p no. p gloss. in. d. l. si quis ita heres instituat. si legitim. vel aliter rñ. fm doc. qd per talē preteritionem filij testamentū nō redditur hoc casu nullū: qz filius videtur vocatus ab intestato et sic nulla fit sibi iniuria licet nō instituat. vt pbat in. d. l. si quis ita heres instituat. si legitimus. cum glo. cōter approbata. ¶ Demū nō ob. d. l. etiā. §. libertus qz soluitur illud cōtrarium per solutionē datā in pcedēti cōtrario: maxime in sōa solu. qz dato qd reperit se preteritū per talē preteritionē filij testamentū non redditur nullū: qz filius videtur vocatus ab intestato et sic nulla fit sibi iniuria licet nō instituat. vt pbat in. d. l. si quis ita heres instituat. ¶ Undecimo non ob. per Bar. in. l. si filius. ff. ad tertul. cū fini. qz in mortales dicuntur a statuto vocati et ablatiui faciunt dispositionem et inducunt vt frater succedat et sorori pferatur qz eius fauore mero est inductum hoc statutū vt in. l. seruo legato. §. si testator. ff. de leg. j. et in. l. fideicommissa. §. interdū. ff. de lega. ij. et facit. l. fideicommissaria. §. cū esset. eo. tit. et sic excluditur soror a fratre tanqz habente potētius ius ex dispositione statuti: hanc sniam tradidit Bart. in. l. j. §. si. ff. de bono. pos. cōtra tab. in verbo: nam ad ppositū vidēdū est quo iure frater excludat sororē et. vel ablatiui absoluti hoc casu faciunt dispositionē ex natura persone cui adhiuntur vt voluit Bar. in. l. a testatore. ff. de cōdi. et demō. ¶ Preter ea si aliter dicerem statutū nihil operaretur: qd esse nō debet. ar. l. si qñ. ff. de leg. j. et c. si papa. de priuile. in. vj vel rñde vt dixi in quarta responsione ad quartū motiū cōtrarium adductū. ¶ Duodecimo nō ob. illud qd dñs qd ex cōsuetudine mēte testatoris cēsent aduocati qz pñ rñsio per ea que dixi in rñsione data ad. vñ. motiū in contrariū factū per. d. l. cū accutissimi. et ad motiū formatum pro parte negatiua in ordine. ¶ Decimotertio et eodē mō rñde ad. xij. cōtrariū. de. l. generalr. §. cum aut. C. de insti. et substi. sub cōdi. fac. ¶ Decimoquarto non ob. d. l. titia scio. §. seie libertis. ff. de leg. ij. qz dupliciter pōt rñderi qz ibi oēs heredes vidētur tacite substituti fm gl. ibi nō ex vigore illorū verborū qui vltimus decesserit: sed qz pcepit fundū nō alienari. vel et scōa prout dicit ibi Dy. qd illa substitutio intelligat ex vigore illorū verborū qui vltim. decesserit: et fm istā sniam pbat in ter. ibi scōa tñ adiecerit: prout ibi dicit Bar. secus in casu nro qz per illa vba si sine liberis decesserit nō videtur vocati a testatore: put voluit gl. et cōter docto. in. d. l. lucius. vel clarius fm Jo. de imo. et alios in. d. l. lucius. quod. d. §. seie libertis. loquit qñ talia verba fuerunt dispositiue prolata: qz ex illis psumitur testatorē fecisse tacitā substitutionē vt no. ibi per gl. et Bal. qz cessat in casu nro. ¶ Decimoquinto nō ob. qd dicit Ang. in. l. j. C. de cōdi. inser. qd talia vba gra liberorū vident adiecta: qz rñdeo fm Jo. de imol. in. d. lucius. qz satis dicuntur cōtinere fauorē liberorū licet nō dicātur vocati ex testamento: qz poterit institutus relinquere hereditatē sibi delatā ipsis liberis si volet. et satis etiā erit verisimile qd nolet ppter naturale votū parentū l. scripto. ff. vñ libe. et ideo nō sequit qd p hoc debeat mutari ex testamento ex quo positi fuerūt solum in conditione et nō in dispositione. ¶ Decimosexto non ob. qz in dubijs opiniōib. equior et humanior sequi debem. qd opinio dñia sit equior fm Jo. de imo. in. d. l. lucius. qd licet Jo. de imo. dicat qd sit equior: tñ dicit tutius tenere opinionē gl. et cōm pro qua refert Ange. dicentē ita fuisse iudicatū et subdit ibi Jo. de imo. qd in consulendo et iudicādo in dubio nō est recedendū ab opinio. ne gl. et cōi per id qd voluit Jac. bu. in. l. j. C. qui pro sua iuris. et Jo. an. in c. j. et in. c. ne innitatis. de cōsti. Itē dicit Jo. de imol. ibi. in. si. iij. col. qd bec opt. cōis videt habere fortiores rōnes de iure. vñ qd dicti liberi nō possint venire ex testamento ex quo solū fuerūt apppositi in cōditione per ea que superi. dicta sunt. ¶ Preterea illud qd sustinet fortiorib. rōnibus est tenēdū. de hoc est ter. in. c. capellan. de ferijs. in verbo posterior sententia meliori et subtiliori nititur rōne nō ob. opi. cōtraria equa: qz tunc preferri dñs qñ alia pars non hz meliores et subtiliores rōnes. Item cōis opi. est approbāda et sequēda: vt voluit doc. post Jo. and. c. j. de cōstituo. Iudicium plurimorū est firmitus. c. prudētia. cū fini. de offic. deleg.

nec ob. aliqua consilia in cōtrariū facta licet. De. de anch. semel pñue rit in cōtrarium tñ cōsuluit fm gl. in. d. l. lucius. ter. et in. lectura tenuit p communi opinione qd lz semel errauerit tñ postea corerit errorem suū consulendo pro cōi opinione pluribus vicib. et videt magis deliberate elegisse eā. arg. l. diuifratres. ff. de iure patr. vel pōt saluari: qz in consilio in contrario loquit in alijs terminis. et idē dicendū de. De. de ca. et Lu. do. ro. qui in hoc variat tñ in plurib. locis adbeferunt cōmuni opinioni. vt. §. ostēsum est. Nec ob. si dicat qd gl. d. l. lucius. loquit ex capi te suo: prout dicit. De. de ca. in preallegato suo cōsilio: qz salua eius pace. nam gl. allegat et approbat hoc per similia per. §. vel singulis insti. de vulg. et pup. et per. l. conficiuntur. ff. de iure codicil. in princ. et per. l. si pater filio impuberi. ff. de vulg. et pup. et in. l. si quis ita heres. ff. de hered. insti. per que iura pbat qd verba conditionaliter appposita nō inducūt dispositionem. nā dictū gl. dñs intelligi fm. l. quā allegat vt voluit Bart. in. l. nō solum. §. liberationis verba. ff. de libe. leg. et Roma. cōst. cex. inci. allegationes doctoris. nec ob. qd voluit Bart. in. d. l. libellorū. qz licet voluerit prouidere filijs fratris instituti vt pbat in. d. l. lucius. fm eū: tñ debemus intelligere vt ipse non sit dñs. qd nō ppter hoc liberi innitātur ex testō sed conditionaliter et nō dispositiue: nec ob. qz siliū. Ro. inci. visa municipali constitutione inquantū fundat se sup ter. in. d. l. lucius. et per. d. l. filiūfamil. §. cum quis. qz rñsum est ad illa iura: qd voluit dñs. Sūdictus de plūb. in. d. l. si cū dotē. qz iā per pñdicta sublatū est suū moti uum cōtrarium: qz ppter cōm opinionē ex dispositione legis resultat intellectus qd filij veniant ab intestato. Itē stādum est interpretatōni doc. cōter hoc tenētium p id qd voluit Host. in. c. inquirēdū. ff. de pecu. cler. et pbat in ter. in. c. j. de decimis. nec ob. de. l. ij. §. si duo. ff. de colla. bono. qz fm Joā. de imo in. d. l. lucius emancipatus ibi arbitrabatur ad cōferēdū illi qui erat in potestate si nolebat venire secum ad successionē ideo nimum si emancipatus nō cōfert remanet eius portio penes existētem in potestate qui in totū succedebat de iure ciuili fm illa tempora licet pñtor admiserit emancipatū secū. vt ibi colligit in. l. j. ff. de cōiug. cum emanc. libe. nec ob. d. l. peto. ff. de leg. ij. qz institutus fuit ibi rogatus vt esset contentus certa re tñ: vñ si alius non erat institutus videt idē dñs rñsse fauore venientium ab intestato vt debeat residuū illis restituere sic dispositiue ibi fuit locutus: ideo nimirū si venientes ab intestato possunt petere sibi hereditatem restituere: et in casu nro testator fuit locutus cōditionaliter de liberis: ideo nō videt posse venire ex testamento. nec ob. vltimo. l. inter socerum. §. cū inter. ff. de pac. dota. quē ter. allegat Rapha. cuma in. d. l. filiūfamil. §. cū quis. ff. de leg. j. qz fm Bart. in. de. l. cū dotem. in. iij. col. ibi. dos retinebatur per maritū pro filijs eius vt heredib. matris eorum et non quod vir ille lucraretur ex dispositione pacti: et per hoc Bar. ibi inducit. d. l. lucius. cum glo. sua. et dicit qd ista opi. sibi placet. et sic ille ter. potius facit pro glo. d. l. lucius. qz contra.

¶ Conclusio vera itaqz ex predictis elicitur qd liberi sunt positi in conditione et non dispositione: et quod nō veniant ex testamento nec videantur vocati a testatore vt eius heredes: sed veniant tanquam heredes patris ex qua deficit conditione fideicommissi. propter existentiam filiorum ita alias consului et obtinui.

- 4 Substitutio expirat per religionis ingressum nisi substitutus sit locus pius in c. in presentia. nu. 36. de proba. fo. 17. Substitutio non euanesceat si institutus non ingreditur monasterium: sed ipsum instituit. ibi. nu. 41. Substitutio non euanesceat si substitutus sit tantū clericus. ibi. nu. 43. Substitutio non euanesceat si institutus efficitur monachus: sed monachus non tenet. ibi. nu. 44. Substitutus non excluditur per monachationem factam in fraudem et fraus probatur per comminationes. ibi. nu. 45. et 46. Substitutus excluditur si institutus sub conditione decesserit sine filijs et suo corpore natis ingreditur monasterium. ibi. nu. 48. fo. 18.
- 6 Subtilitates iuris in spūalibus non curant. in. c. 2. titus. nu. 26. de relig. do. fo. 86.
- 3 Subtilitas etiam de iure canonico commendatur in doctore. in. c. capellanus. nu. 5. de ferijs. fo. 139.
- 3 Subtilitas iuris quando consideratur a canonibus. in. c. in lit eris. nu. me. 6. de resti. spo. fo. 169.
- 6 Successor in dignitate potest prescribere non obstante visio sui predecessoris secus est in herede. i. c. curā pastoralis. nu. 5. de iure patr. fo. 193.
- 6 Successor nō tenetur ex delicto predecessoris nisi predecessor sit in eodem delicto. in. c. aduersus. nu. 10. 15. 16. 17. 22. de immu. eccle. fo. 23.
- 7 Successor in beneficio vel in alia re temporali an teneatur stare colonio durante tempore quo habuit a predecessore. in. c. querelam. nume. 5. ne prela. vi. su. fo. 93.
- 6 Successor non tenetur ad debita contracta per predecessorem nisi probentur versa in vtilitatem ecclesie. in. c. quod quibudam. nu. 7. de fideiussorib. fo. 99.
- 6 Successor in dignitate potest renouare male alienata per predecessores suum contra quem non posset opponi defectus dominij. in. c. episcopi. nu. 1. de rebus eccle. alie. fo. 74.
- 3 Successor in dignitate an teneatur ad ea que gessit predecessor dignitatis. in



## Super Rectu. Banormitani.

tis. in. c. h. nu. 57. de ordi. cog. fo. 148.

6 Successor in beneficio vel eius heres an teneat si clericus beneficiarius habuit patrimonium et per ipsum contracta sunt debita pro sua sustentatione. in. c. ex presentium. nu. 6. de pigno. fo. 96.

Successor in beneficio tenetur solvere debita que contraxit predecessor pro necessitate ecclesie vel sue persone maxime infirme. in. c. ex presentium. nu. 5. de pigno. fo. 93.

7 Successor qui succedit in dignitate non tamen in culpa. in. c. accepimus. nu. 6. de purg. cano. fo. 165.

3 Successor convenitur per actionem intentatam contra suum predecessorem. in. c. quia. v. nu. 7. de iudi. fo. 29.

5 Successor universalis non prescribit etiam ex persona sua si defunctus habuit mala fidem etiam sine violentia de nullo iure. in. c. h. nu. 8. de prescri. fo. 22.

2 Successor in beneficio tenetur stare vicario perpetuo per predecessorem instituto. Ant. in. c. ad bec. nu. 1. de offi. vica. fo. 71.

3 Successor singularis non succedit in vitium et facit fructus suos et potest prescribere. in. c. gravis. nu. 10. de resti. spo. fo. 177.

6 Successor non tenetur stare contractu inito per predecessorem. in. c. quoniam. nu. 7. de iure patro. fo. 193.

Successor singularis non tenetur stare colono. ibi.

1 Successor potest agere de contemptu predecessoris. in. c. quod sicut. §. super eo. nu. 11. de elec. fo. 148.

6 Successor in beneficio tenetur solvere debita predecessoris pro necessitate ecclesie contracta et non requiritur probatio versionis in ecclesie utilitatem. in. c. i. nu. 1. et 2. de solu. fo. 100.

3 Successor tenetur ex contractu facto cum predecessore etiam respectu certarum qualitatum in eo contentarum licet etiam fuerit contractus cum predecessore sub nomine proprio. in. c. dilecti filii. nu. 2. de fo. compe. fo. 84.

Successor aliquando non tenetur de contractu predecessoris licet contraxerit sub nomine appellativo. ibi. nu. 7.

Successor non obligatur ex contractu male gesto per predecessorem quinimo debet ipsum revocare. in. c. h. nu. 2. de precariis. fo. 81.

2 Successor non obligatur ex facto predecessoris in delictis secus in alijs. Ant. in. c. accepimus. nu. 5. de eta. et quali. fo. 47.

6 Successor in dignitate non confirmat constitutiones predecessoris sed ratificat et innovat quod confirmare spectat ad superiorem. in. c. i. nu. 3. de loca. fol. 86.

Successor in dignitate potest tollere statuta predecessoris sui. ibi. nu. 4.

6 Successor in dignitate tenetur satisfacere et solvere debita que ob necessitatem suam contraxit predecessor. in. c. per tuas. nu. 2. de do. fo. 104.

Succedens alicui potest conveniri vigore rescripti impetrati contra suum autorem. in. c. quia. v. nu. 1. de iud. fo. 28.

2 Successor hereditaria tam in secularibus quam in ecclesiasticis beneficiis est reprobata. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 3. de fil. presby. fo. 53.

2 Successor in beneficiis an habeat locum in beneficiis. in. c. ex parte. el. §. nume. 1. de offi. de leg. fo. 77.

5 **Succumbens** in causa potest cogi ad lacerandum vel corrumpendum instrumenta super quibus se fundabat. in. c. cum dilecta. nu. 5. de confir. vti. vel inuti. fo. 141.

8 Succumbens ex una causa non prohibetur ex alia eandem rem petere. in. c. in causa. nu. 1. de cau. pos. et proprie. fo. 164.

3 Succumbens in causa appellationis an et qui condemnatur in expensis tam si succumbat appellans quam appellatus tam ab interlocutoria quam a diffinitiva. in. c. finem. nu. 25. de dolo et contu. fo. 201.

5 Succumbens interdicto vti possidetis potest rei vindicationem intetare vel interdictum unde vi. in. c. veniens. nu. 29. de prescrip. fo. 44.

2 **Summarie** examinare non requirit plenam probationem. in. c. novit ille. nu. 18. de iudi. fo. 34.

Et vide ibi apostil. que incipit summarie et. in. n. 30. de iuncta apostil. in ver. autoritate.

5 **Superiores** duo si reperiantur discordes circa regimen alicuius rei eis subiecte sunt alternis annis vel vicibus gubernare aut regere. in. c. si. nu. 5. de re iudi. fo. 84.

7 Superior siue per se siue per procuratorem admittit ad defendendum suum subditum ratione iuris quod habet in eum. in. c. veniens. nu. 13. de accu. fol. 62.

4 Superiorem non recognoscens potest indicare bellum et hodie inter christianos non observatur ius captivitatis et postliminii. in. ca. sicut. et infra. nu. 8. de iure iuran. fo. 161.

Superiorem recognoscens si iuste movet bellum contra subditos potest cognoscere quod subditi captantur et bona eorum et ipsi capti dicuntur potius obsides non captivi. ibi. nu. 9.

2 Superior ceteris partibus quod plus peccat quam inferior in. c. inter corpora. nu. 25. de transla. epil. fo. 4.

6 Superior qui non fecit delinquentes solvere integrale penam vel fecit solvere minorem an sit puniendus in. c. quod plerique. nu. 5. de immu. eccle. fo. 231.

7 Superior si fuit per subditum aut denuntiatus aut accusatus non poterit in aliqua causa contra subditum procedere maxime si denuntiatio vel accusatio impenderetur. in. c. cum dilectus. nu. 5. de accu. fo. 68.

7 Superior non potest ligari nec puniri per suum inferiorem nec per suum parem. in. c. i. nu. 12. de raptu. fo. 118.

4 Superioris autoritas an requiratur in commutatione promissi iurati. in. c.

peruenit. el. §. nu. 2. de iure iur. fo. 129.

2 Superior an sit obediendus siue iuste siue iniuste. in. c. pastoralis. §. quia vero. nu. 2. et 4. de offi. deleg. fo. 93. et seq.

4 Superior inhabilem assumens ad aliquod officium an videatur cum eo dispensare de inhabilitate. in. c. preterea. nu. 11. de testi. fo. 93.

6 Superioris tolerantia non inducit dispensationem in his que sunt contra ius. in. c. cum iam dudum. nu. 5. de preben. fo. 26.

2 **Supplicatio** in qua petit revocatio primi iudicis vel petitionem de processu inchoato coram ipso alias sciret surreptionem. in. c. coram. nu. 13. de offi. dele. fo. 99.

2 Supplicatio porrecta principi debet facere mentionem non solum expressam sed expressissimam de omni clausula que posset movere principem ad rescribendum. in. c. ex literis. nu. 3. de offi. deleg. fo. 64.

5 Supplicatio habet eundem effectum quem habet appellatio. in. c. pastoralis. §. verum. nu. 8. de app. fo. 121.

2 Supplicatio debet facere mentionem de omni clausula que posset movere principem ad non rescribendum. in. c. pastoralis. §. preterea. nu. 5. de offi. deleg. fo. 63.

2 Supplicatio quid sit. in. c. ex literis. nu. 6. de resti. in integ. fo. 158.

2 Supplicatio adversus sententiam intra quantum tempus fieri debeat. ibi. nu. 12.

2 **Surreptio** vitiat gratiam ipso iure. Ant. in. c. tua nobis. nu. 2. et 3. de offi. vica. fo. 51.

1 Surreptio an vitiet ipso iure rescriptum impetratum ad lites et quid si sit impetratum ad beneficia. in. c. ceterum. nu. 6. de rescrip. fo. 48.

1 Surreptio in beneficiis vitiat gratiam et literas ipso iure. in. c. ad audientiam. nu. 5. et 8. de rescrip. fo. 79.

Surreptio quam vitiat ipso iure etiam quod non sit opposita tamen vitiat processus super rescripto nullo factus. ibi.

Surreptio vitiat gratiam et quicquid conceditur propter illam gratiam. ibi. nu. 13.

Surreptio vitiat omnia privilegia et beneficia principum. ibi. nu. 14. fo. 80.

Surreptio etiam ignoranter et simpliciter commissa vitiat lites. ibi.

Surreptionis exceptio quando debeat opponi. ibi. nu. 15.

Surreptio quare magis vitiat litteras ad gratiam quam ad lites. ibi. nu. 14.

1 Surreptio dolosa vitiat rescriptum in totum sed si ex simplicitate venit eas tenus vitiat quatenus fuit causa concessionis et an habeat locum in privilegijs. in. c. super literis. nu. 1. et 2. et 4. de rescrip. fo. 92.

Surreptio vitiat gratiam ipso facto sed rescriptum ad lites non. ibi. nu. 5.

Surreptio procedit ex taciturnitate beneficii etiam tenuit. ibi. nu. 8.

1 Surreptio in una re an et quando vitiat in reliquis. in. c. sedes apostolicas. nu. 4. de rescrip. fo. 57.

3 Surreptio vitiat rescriptum ad beneficia vel literas ipso iure. in. c. dilecto. nu. 5. de appel. fo. 132.

1 Surreptio non vitiat literas ad lites ipso iure. in. c. plerumque. nu. 3. de rescrip. fo. 68.

3 Surreptio quo casu committatur seu taceat quod alteri parti competebat exceptio dilatoria contra iudicem. in. c. h. nu. 7. ut lite non contest. fo. 109.

Surreptio non vitiat literas ad lites ipso iure. ibi.

2 Surreptio non causat ex eo quod fuerit tacitum id quod movisset magis principem ad rescribendum. Ant. in. c. nimis. nu. 3. de fil. presby. fo. 57.

Surreptio si ab aliquo allegetur an iudex debeat superfedere. in. c. cum contingat. nu. 7. de rescrip. fo. 69.

7 Surreptio in expressione false cause vitiat dispensationem ipso facto. in. c. quia circa. nu. 5. de consan. et affi. fo. 33.

1 Surreptio per ignorantiam posita an et quando vitiat rescriptum. in. c. significante. nu. 3. de rescrip. fo. 83.

1 Surreptio si non fuit opposita an pars videatur acquiescere literis. in. c. cum dilecta. nu. 6. de rescrip. fo. 66.

Surreptio siue fuerit causa finalis siue impulsiva vitiat rescriptum. in. c. postulasti. nu. 1. de rescrip. fo. 70.

3 Surreptio allegata non impedit quod factum est antequam ipsa probetur quod em si allegatur crimen vel alius defectus. in. c. cum olim. nu. 3. de dolo et contu. fo. 204.

1 Surreptio vitiat gratiam ipso facto. in. c. constitutus. nu. 1. et 6. de rescrip. fo. 61.

Surreptio usque ad quantum tempus potest opponi. ibi. nu. 10. fo. 62.

1 Surreptio vitiat literas ad beneficia ipso iure sed literas ad lites non sed per presentiam. in. c. dudum. el. §. nu. 13. de elec. fo. 176.

1 Surreptio committitur si quis impetrans beneficium non facit mentionem de patris sui. in. c. si proponente. nu. 3. de rescrip. fo. 89.

3 Surreptio in litteris impetratis ad lites non operatur quod saltem procedat secundum iuris formam secus in litteris gratiosis. in. c. super eo. nu. 2. de coha. cle. et mu. fol. 11.

3 **Surrogatum** debet per omnia sapere naturam eius in cuius locum surrogatur si surrogatio est facta a principe vel de partium consensu. in. c. ecclesia sancte marie. el. §. nu. 3. et 6. ut lit. pen. fo. 216.

2 Surrogatum non sapit aliquam naturam illius in locum cuius surrogatur. in. c. super questionem. §. si vero. nu. 2. et 3. de offi. deleg. fo. 91.

6 Suspendi quis potest pro furto magno quod equipollit pluribus parvis. in. c. inter alia. nu. 31. de immu. eccle. fo. 229.

¶ Corse. Adde celebre dictum Bal. post Lyn. et Bos. in. l. apud antiquos. C. de fur. ubi dicit quod licet quod non debeat furca suspendi pro furto domestico. ut in l. respiciendum §. furta domestica. ff. de penis. tamen si furta bo-



# Repertorium singularium materialium

- metica sunt plura successine facta d3 pro talibus furca suspēdi qđ singu  
lariter no. p limitatione. d. 5. furca domestica. facit ter. in largu. in. 5. cri  
minis. xxv. dist. 7 qđ voluit Bat. in. l. si cui. 5. 5. d. de accu. Abb. in  
c. j. de cle. percul. facit etiā qđ voluit Cy. in. l. interpositas. C. de trāfac.  
quā refert 7 sequitur 11. Det de anch. in. c. frequens. de resti. spo. lib. vi. vbi  
idem iudicat si est qđ amissionis magni lucri sicut si esset qđ de omnibus  
bonis vel maiori parte bonorū. idem si esset qđ de meliori re quam quis  
haberet in bonis: vt est ter. sing. in. l. summa cū ratione. ff. de peculio.
- 6 Suspensus a iure poterit iterum ab homine suspendi. in. c. accusatum.  
nu. 5. de simo. fo. 69.
- 7 Suspensus ab officio censetur etiam suspensus a iurisdictione. in. c. fin.  
nu. 7. de cleri. excom. fo. 142.
- 7 Suspensus ad tēpus lapsō tpe potest citra aliquā absolutionē suum of  
ficium exercere. in. c. ex tuarum tenore. nu. 3. de fortil. fo. 134.
- 5 Suspensus non potest allegari iudex qñ crimen est notorium 7 pro ipso  
est determinata pena a iure secus si esset arbitraria vel esset notoriū act<sup>9</sup>  
transuentis. in. c. proposuit. nu. 2. 7. 10. de app. fo. 101.
- 3 Suspensi 7 interdicti non prohibētur esse in iudicio. in. c. intelleximus.  
nu. 14. de iudi. fo. 23.
- 6 Suspensus ab officio tantum non potest conferre beneficia. in. c. quia  
diuersitatem. nu. 12. de concess. preben. fo. 57.
- 2 Suspensus a beneficiis licet non possit eligi potest tamē postulari. An  
to. in. c. ad abolendam. nu. 5. de fil. presby. fo. 56.
- 7 Suspensus potest ferre testimonium nisi sit suspensus pro gravi delicto  
quo casu virtute delicti in quo perseverat repellitur a testimonio. in. c.  
olim. nu. 5. de accusa. fo. 74.
- 5 Suspensi possunt intelligere 7 agere nec sunt privati communione ho  
minum quod est suspensio minor secus si maior. in. c. apostolice. num. 2.  
3. 4. 5. 7. 8. de excep. fo. 14.
- Suspensus an possit habere nomine proprio pro iuribus sui beneficii.  
ibi. nu. 4. 5. 7. 6.
- Suspensus a bñficio non debēt habere redditus beneficii modicam tñ su  
stentationē habere debent si non habent unde vivant. ibi. nu. 5. 7. 7.
- Suspensus ab officio potest aliquo casu censi etiam suspensus a be  
neficio. remissive. ibi. nu. 9.
- 2 Suspensus a collatione alicuius ordinis potest conferre minores: sed nō  
maiores. Ant. in. c. vel non est de tempo. ordi. fo. 39.
- 1 Suspensi an 7 quando possunt eligere: eligi tamen indistincte non pos  
sunt. in. c. cum inter. R. nu. 6. de elec. fo. 133.
- 7 Suspensio ab officio an sit etiam suspensus a beneficio. in. c. per tuas.  
el. 9. nu. 5. de simo. fo. 88.
- 1 Suspensi presumendo eligere non privātur potestate eligendi licet ma  
leficiant. in. c. inter. R. nu. 15. de elec. fo. 134.
- 7 Suspensus ab officio 7 beneficio simpliciter an dicatur suspēsus in per  
petuum vel quō. in. c. quam sit graue. nu. 3. de excep. prela. fo. 145.
- 2 Suspensus non est ille qui non est declaratus suspensus: sed tantū man  
datur teneri pro suspensio. Anto. in. c. j. nu. 7. de cle. pere. fo. 64.
- 1 Suspēsus a qđ intelligit suspēsus. i. c. cū dilect<sup>9</sup>. nu. 18. de cōsue. fo. 100.
- 1 Suspēsus a bñficiis ppter malā electionē intelligit ab illis que habet  
in ecclesia cōtra quā deliquit. in. c. per inquisitionē. nu. 8. de elec. fo. 146.
- Suspensio ad beneficia habenda propter malam electionem intelligit  
tur qđ non possit habere in illa ecclesia contra quā deliquit. ibi.
- 7 Suspensi 7 excoīcati non sunt absolendi nisi primo prestito iuramen  
to de parendo mādatis ecclesie. in. c. super eo. nu. 1. de sen. exco. fo. 195.
- Et vide in. c. seq. in. 9. no. 7 per totum. co. titu.
- 7 Suspensus 7 excommunicatus a iure poterit iterum suspendi 7 excom  
municari ab homine. in. c. ex tue. nu. 8. de simo. fo. 82.
- 3 Suspensus semel ex noua culpa potest iterum suspendi 7 resultant effe  
ctus de quibus. in. c. veritatis. nu. 4. de dolo 7 contu. fo. 206.
- 6 Suspensus maiori suspēsiōe inducit irregularitatē que clericis impedit  
celebrationes secus in minori. in. c. preterea. nu. 3. de iure patro. fo. 190.
- 2 Suspēsus ipso iure si celebrat incurrit irregularitatē: secus si nō est ipso  
iure suspensus. Ant. in. c. qđ translationem. nu. 2. de tempo. ord. fol. 37.
- 2 Suspensus perseveras in suspēsiōe an sit ipso iure privatus beneficio.  
Ant. in. c. cum bone. nu. 3. 7. 4. de eta. 7 quali. fo. 45.
- Suspensio ad quid afficiat suspensum. ibi. nu. 6. 7. 7.
- 5 Suspensio ppter crimē pñdetur vt deposito si vero ppter cōtumaciā  
pñdetur vt excoīcato. in. c. pastoralis. 5. verum. nu. 16. de app. fo. 122.
- Suspensus a beneficio in vno loco an possit extra illud territorium ob  
tinere beneficium. ibi. nu. 21.
- 5 Suspēsiō ante qđ ferat requirit monitionē qñ quis suspēdit ob cōtuma  
ciā secus si ppter delictū. in. c. reprehensibilis. nu. 3. 7. 4. de app. fo. 102.
- 7 Suspensio quid sit 7 quodplex sit 7 qđ sit eius effectus maxime circa ir  
regularitatem incurrendam. in. c. si. nu. 4. de cle. excom. fo. 142.
- 7 Suspensio a bñficiis quos effect<sup>9</sup> pariat. i. c. cū vinton. n. 10. de cle. f. 145.
- 6 Suspēsiō quā incurrūt plati vel alij ipso facto vel excoīcatio canonis an  
7 quo casu possit pferiorē a papa tolli. i. c. si quorūdā. n. 5. de sol. fo. 100.
- Suspensus ab administratione temporalium 7 spiritualium si celebrat  
non currit irregularitatem. ibi. nu. 8.
- 6 Suspensio iuris 7 suspēsiō hoīs inducūt diuersos effectus. in. c. sicut ad
- extirpanda. nu. 4. de cobra. cle. 7 mulie. fo. 11.
- 7 **Suspectus** de dilapidatione an deponatur tam ab admī  
nistratore temporalium q corporalium. in  
c. licet. h. li. nu. 18. de simo. fo. 86.
- Suspectus de dilapidatione debet remoueri licet velit dare fideiussor  
es de conseruando ecclesiam indemnem. ibi. nu. 20.
- 2 Suspectus de dilapidatione an remoueat ab administratione. in. c.  
venerabilis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 100.
- 6 Suspectus de falsa potest detineri 7 capī donec constet de veritate. in  
c. super eo. nu. 3. de cri. fal. fo. 117.
- 7 Suspectus de heresi habetur pro conuicto si post annum adhuc est in  
sua cōtumacia. in. c. excoīcamus. el. i. nu. 7. 7. 11. de here. fo. 103.
- 6 Suspectus de fuga non potest capī ille qui dum cum eo contrahabatur  
inceperat male vti substantia sua. in. c. propter. nu. 9. de locato. fo. 87.
- 5 Suspicio iudicis si non allegetur procedit iudicium coram eo factum. in  
c. ad audientiam. nu. 9. de app. fo. 106.
- 4 Suspicio tollitur per iuramentum qđ quis non fecerit malitiose 7 nōsu  
spicio subornationis. in. c. presentium. nu. 2. de testi. fo. 62.
- 1 Suspicio iudicis non allegatur per viam appellationis: sed per viam re  
cusationis. in. c. cum speciali. nu. 6. de app. fo. 129.
- Suspicio iudicis 7 eius cā si nō pōt sine magno scandalo allegari statur  
iuramento partis allegantis ipsum suspectum attenta prius qualitate  
persone que h3 hoc iurare. in. c. scdo requiris. nu. 16. de app. fo. 111.
- 5 Suspicio sinistra aliqua incōtinētie nō psumit inter 2 sanguineos dūmo  
do sint bone fame 7 pñtitiōis. in. c. a nobis. nu. 1. de cobra. cle. 7 mu. fol. 13.
- 5 Suspicio iudicis nō potest allegari quando est vtriqz parti in parigrā  
du conuinctus. in. c. postremo. nu. 5. de app. fo. 106.
- Suspicionis causa si fuit allegata coram iudice: que coram arbitro non  
potest probari non potest alia allegari. ibi. nu. 7.
- De litera L.**
- 4 **Abelliones** creare qui possunt. in. c. cū. p. nu.  
7. de fi. instr. fo. 11.
- 6 **Tabellio** que debet iurare in principio sui officij. inc. sicut  
te. nu. 19. ne cleri. vel mona. fo. 240.
- Tabellio etiam periturus nisi commiserit falsum potest cō  
ficere instrumenta si rogetur a partibus. ibi. nu. 16.
- Tabellio conficiens instrumentum super cōtractu illicito debet puniri  
7 officio privari. ibi. nu. 20.
- Tabellio qui ita reputatur 7 non est an possit conficere instrumenta: 7  
si conficit an valeant. ibi. nu. 21.
- Tabellio omnis in suo territorio d3 scire pertinentia ad suum officium  
7 si cōmittit per ignorantiam aliquem errorem tenetur. ibi. nu. 22.
- 6 Tabellio effectus clericus vel religiosus non perdit ipso facto officium  
tabellionatus. in. c. sicut te. nu. 2. ne cle. vel mona. fo. 239.
- 6 **Tacens** habetur pro consentiente vbi agitur de obligatione  
persone qñ interuenit aliquis actus de natura hoc re  
quirens. in. c. cum virum. nu. 3. de regu. fo. 160.
- 7 Tacens censetur consentire in maleficio nisi expresse dissenserit. in. c. di  
lectus filius. el. 9. nu. 9. de simo. fo. 85.
- 5 Tacens in his que tenetur contradicere 7 non cōtradicit habetur pro  
consentiente. in. c. consuluit. nu. 5. de app. fo. 104.
- Tacens non habetur pro consentiente qñ si expresse vellet cōsentire nō  
posset. in. c. j. nu. 19. de re iudi. fo. 49.
- Tacens censet consentire qñ est vocatus ad cōsiliū 7 nil dicit 7 punitur  
vna cū cōsulentibus malū. in. c. aduersus. nu. 20. de immu. eccle. fol. 230.
- Tacens in actu odiofo non presumitur cōsentire in cura pastoralis. nu.  
4. de iure patro. fo. 193.
- 4 Tacens an presumatur consentire vel contradicere. in cap. nonne bene.  
nu. 1. de presump. fo. 116.
- 6 Tacentes habentur pro consentientibus qñ sunt vocati ad hoc vt cons  
sentiant vel contradicant. in. c. vestra. nu. 6. de locato. fo. 77.
- Tacēs quo casu habeat pro 2 sentient e. in. c. in genesi. n. 9. de elec. f. 180.
- 2 Tacēs in reb<sup>9</sup> onerosis h3 pro cōtradicante nisi faciat aliquē actum per  
quem videatur approbasse illud. in. c. non iniuste. nu. 7. de pcur. fol. 146.
- Tacens in casibus in quibus tenetur loqui habetur pro consentiente.  
in. c. j. nu. 13. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 71.
- 1 Tacentes habentur pro consentientibus in eorum preiudicium. in cap.  
gratum. nu. 6. de postu. prela. fo. 110.
- 6 Tacens non habetur pro consentiente in re multum onerosa. in. c. per  
uenit. nu. 10. de emp. 7 ven. fo. 84.
- 1 Tacens non presumitur consentire in re onerosa 7 preiudiciali. in cap.  
cumana. nu. 6. de elec. fo. 171.
- 3 Tacens 7 nō pñdēs an videat 2 sentire. in. c. ceterū. nu. 10. de iudi. fol. 19.
- 1 Tacens habetur pro consentiente in re meritoria 7 concupiscibili. in. c.  
quia propter. nu. 13. de elec. fo. 163.
- 6 Tacens habetur pro consentiente vel contradicēte quatenus tendit in  
eius preiudicium si tacuit in his in quibus de necessitate officij teneba  
tur loqui. in. c. 9. de his que fi. a prela. fo. 66.
- 1 Tacens in aliquo negotio vtrum postea possit contra illud negotium  
aliquem defectum obijcere. in. c. nihil. nu. 6. de elec. fo. 167.



## Super Lectu. Banormitani.

- Taciturnitas** partis nil operatur ad habilitandū aliquē quem expresse nō possit habilitare. in. c. sciscitatus. nu. 12. de rescrip. 52.
- 6 **Taciturnitas** non prodest ubi expressus consensus nil operat. in. c. dis lecto. nu. 13. de preben. fo. 34.
- 6 **Taciturnitas** sine tolerantia pape an habeatur pro dispensatione vel cō sensu in. c. in aliquibus. nu. 8. de deci. fo. 154.
- 1 **Taciturnitas** pcuratoris habetur pro confessione in p̄iudiciū dñi nī si confessio sit erronea. in. c. i. nu. 6. de postu. p̄ela. fo. 107.
- 1 **Taciturnitas** non habetur pro cōsensu in arduis. in. c. in causis. num. 3. de electio. fo. 150.
- 4 **Taciturnitas** non respondentis habetur pro confessione. in. c. quoniam. nu. 16. de proba. fo. 28.
- 7 **Tactura** si datur p̄ forma in aliq̄ actu si nō interueniat act⁹ vitia. in. c. laudabilē. nu. 3. de frigi. 7. malef. fo. 35.
- Taxatio** expensarū reseruata ipsi iudici etiā sub nomīe p̄prio est fīda p̄ successorē in officio 7 non p̄ ipm̄ remotū.
- 3 in. c. nouit. nu. 7. de offi. lega. fo. 108.
- Taxatio** expensarū reseruata ipsi iudici sub nomine p̄prio pōt fieri per successorē. in. c. i. nu. 8. qd̄ met. cau. fo. 149.
- 4 **Tempus** dilationis 7 assumptiois inspiciatur vt q̄s sit capax officij. in. c. post cessionē. nu. 4. de proba. fo. 11.
- 3 **Tempus** ad liberandū pōt peti circa facta recentia dūmodo sint im plicata. in. c. cum causam. nu. 7. de iura. calū. fo. 128.
- 6 **Tps** qñ diuersimode reperitur citra explicationē alicuius actus cēsetur arbitrium q̄ sit obseruandū. in. c. ad apostolicā. nu. 7. de reg. fo. 161.
- 2 **Tempus** an currat a tpe notitiē vel a tēpore quo scire debuit. Ant. in. c. licet. nu. 4. de sup. negli. p̄ela. fo. 35.
- 5 **Tempus** datū ad causam decidēdā incipit a die presentati rescripti. in. c. super. nu. 1. 7. de app. fo. 95.
- Tempus** oē currit de momento ad momētū regulariter ubi aliud a iure nō exprimit nisi q̄s impediā ip̄edimēto iuris. ibi. n. 12. 14. 7. 15. fo. 96.
- 6 **Tēpus** xxv. an. est sufficiens ad obtinēdā omnē dignitatē p̄ter ep̄alem. in. c. super ordinata. nu. 7. 7. nu. 9. de preben. fo. 48.
- 5 **Tps** datum ad appellandū currit a die late sententiē nō aut a die finiti termini dati in ipsa snia ad aliqd̄ faciēdum. in. c. qd̄ ad consultationē. nu. 1. 3. 7. 4. de re iudi. fo. 63. 7. seq.
- Tempus** quadrimestre qd̄ datur cōdemnatīs in actione p̄sonali ad sol uendum potest per iudicē abbreviari cū causa alīs lex suppleret si iudex abbreviaret. ibi. nu. 8. 7. 14. fo. 64.
- Tēpus** datū ad appellandū currit de momento ad momētū si pōt ha beri copia iudicis a quo iudicis ad quem. ibi. nu. 3.
- Tempus** quadrimestre l3 nō possit iudex sine causa arctare pōt tamen illud prorogare l3 a tali prorogatione possit appellare. ibi. nu. 19.
- Tempus** quadrimestre qd̄ datur cōdēnatīs ad soluendum datur etiam confessis. ibi. nu. 21.
- 2 **Tempus** decē dierum datum 7 appellandū currit etiā cōtra ecclesiā vel minorē quibus postea subuenitur p̄ remdiū restitutionis. in. c. beneficio. nu. 2. 7. 3. de resti. in integ. fo. 164.
- 5 **Tempus** datū ad appellandum an possit ex forma statuti breuiari vel elōgari vel etiam ab ipso iudice in aliquo casu. in. c. cū sit romana. nu. 11. 13. 14. 7. 16. de appel. fo. 90.
- 6 **Tempus** omne dicitur continuum nisi aliud appareat. in. c. repeti. cum es ses. nu. 4. de testa. fo. 119.
- Tempus** qñ statuitur non in odium negligētis sed in fauorē alicui⁹ illō tempus currit ignorantī etiam non negligentī. secus qñ statuit in odium negligentis. ibidem.
- 2 **Tempus** nō currit ad aliqd̄ agēdū qñ probabilis timor prebet impe dimentum. in. c. cum ex lris. nu. 10. de resti. in integ. fo. 159.
- Tempus** non currit qñ stat per iudicē quominus actus expediatur vel etiam facto aduersarij. ibi. nu. 13.
- Tempus** petende restitutionis in integrum currit negligentī. non aut non valenti agere. ibi.
- 6 **Tempus** date an inspiciatur in rescriptis. an vero tempus presentatio nis. in. c. dilectus. nu. 7. de preben. fo. 35.
- 6 **Tempus** longum dicitur decem annorum 7 non minus. in. c. p̄pter. nu. 17. de locato. fo. 87.
- 2 **Tempus** quadriennij ad petendā restitutionē in integrū a quo tpe inci pit currere. in. c. coram. nu. 7. de resti. in integ. fo. 162.
- 6 **Tempus** vtile vel cōtinuum qd̄ est remissive. in. c. nulla ecclesiastica. nu. 11. de concess. preben. fo. 55.
- 5 **Tempus** qd̄ datur ad appellationē prosequendā currit a die interpo site appellationis nō aut a die late snie. in. c. ex rōne. nu. 2. de app. fol. 93.
- Tempus** datū ad appellandū non currit si partes compromiserūt vel etiam si ita ipsi voluerunt. ibi. nu. 7.
- Tempus** datū a iure ad appellationem p̄sequendā non potest consensu partium prorogari sed bene pōt super eo superferri 7 idē dicendum est de termino statuti vel hominis. ibi. nu. 8.
- 5 **Tempus** datū alicui ad aliqd̄ faciendum currit a tēpore monitionis. in. c. nos quidem. nu. 3. 7. 10. de testa. fo. 111. 7. seq.
- Tempus** quotiescūq̄ nō apponitur a testatore ad faciēdū illud qd̄ fieri

- mandauit intra qd̄ tempus illud debet fieri. ibi. nu. 10.
- 6 **Tempus** p̄fixum per negligentiam alteri⁹ nō incurrit impedito quos cūq̄ impedimento iuris vel facti. secus si tēpus est p̄fixum in fauorē alterius quo casu currit ignorantī vel impedito. in. c. q̄ diuersitatē. nu. 3. de concess. preben. fo. 57.
- 6 **Tempus** p̄fixum alicui non in sui odium currit sibi ignorantī. in. c. cū propter. nu. 3. de iure patro. fo. 197.
- 7 **Temporū** mutatione mutari etiam debent iura humana. in. c. non des bet. nu. 2. de consan. 7. affi. fo. 33.
- 1 **Tempus** datū alicui⁹ ad aliqd̄ faciendū pōt vnus accipere l3 alij ve lint incontinenti videre. in. c. cum in veteri. nu. 5. de elec. fo. 174.
- Tempus** competens relinquitur arbitrio iudicis. ibi.
- Tempus** datum ad causam expediendam an incipiat currere a die pre sentationis literarum. in. c. de causis. nu. 5. de offi. deleg. fo. 74.
- 2 **Tempus** in dubio p̄sumitur continuum 7 non vtile. in. c. querenti. nu. 3. de offi. deleg. fo. 89.
- 7 **Tempus** longior vltra decennium. modicū vero intra decēniū. in. c. querelam. nu. 6. ne p̄ela. vi. su. fo. 93.
- 1 **Tempus** qñ est datū in medio alterius t̄pis qd̄ debet incipere currere an tunc qñ conceditur vel finito illo primo tpe. in. c. cum in cunctis. §. clerici sane. nu. 7. de elec. fo. 128.
- 1 **Tempus** currit impeditis si possunt impedimentum tollere. in. c. his quibus. nu. 1. de elec. fo. 178.
- 4 **Tempus** medium inter primam dilationem 7 secundā non cōputatur ad videndum an iste dilationes date excedant tēpus trium mensiū. in. c. vltra tertiam. nu. 5. de testi. fo. 89.
- 1 **Tempus** qd̄ datur ad eligendū vel electiōi cōsentiēdum q̄tum sit 7 ad quedam alia gerenda. in. c. cū in cunctis. §. cū vero. nu. 5. de elec. fol. 126.
- 7 **Tempus** pubertatis anticipat potentia coeundi. in. c. a nobis. nu. 3. de despon. impube. fo. 14.
- 7 **Tempus** natiuitatis vel conceptionis an 7 qñ attendatur. in. c. cum in ter. nu. 8. qui fil. sint legit. fo. 38.
- 4 **Territorium** quid sit. in. c. licet. nu. 1. de probationibus folio. 22.
- 4 **Existens** in vno territorio si percutit sagitta existentem in alio territo rio pōt vtroq̄ loco cōueniri. in. c. i. nu. 1. de p̄sum. fo. 114.
- 5 **Terminus** p̄fixus ad aliqd̄ faciēdum in dubio p̄sumi tur peremptorius. in. c. pastoralis. num. 3. de ex cept. fo. 4.
- Terminus** an 7 qñ debet esse peremptorius vel trinus remissive. ibi.
- Terminus** hoīs surrogatus in locū termini iuris censetur idē cum tero mino iuris. ibi. nu. 15.
- Terminus** datus a iudice ad excipiendum si sit elapsus an per datur fa cultas excipiendi vel agendi. ibi. nu. 26.
- Terminus** datus reo ad r̄ndendum an velit cedere vel cōtendere quo ca su extendatur vt in eodem termino reus opponat dilatorias alias vltē rius non audiat. ibi. nu. 24.
- Terminus** ad opponendum dilatorias datur reo ad instantiā actoris vel ex officio iudicis ipsius. ibi. nu. 26.
- Terminus** ad dilatorias opponēdas est in iudicis arbitrio vel in elon gando vel breuiando. ibi. nu. 27.
- Terminus** ad opponēdas dilatorias an indistincte sit p̄figendū tam fm̄ ius canonicum q̄ secundum ius ciuile. ibi. nu. 28.
- Terminus** datus ad dilatorias opponēdas habet vim lit. contest. ibi. numero. 30.
- Termini** iudiciales licet excludant partem non tamen excludūt iudicē. ibi. numero. 31.
- Termini** vltima dies quid iuris erit si erit feriata. in. c. pastoralis. nu. 3. de excep. fo. 4.
- Termini** p̄fixio habet vim litis contestationis. ibi. nu. 15.
- 5 **Terminus** iuris ad p̄sequendā appellationem non potest restringi per appellatum sed per appellantem vel iudicem a quo sic. in. c. oblate. nu. 7. de appella. fo. 125.
- Terminum** hominis siue iuris an appellatus vel appellans possit p̄re uenire. ibi. nu. 12.
- 5 **Terminus** hominis datur ad prosequendam appellationem sed termi nus iuris datur 7 ad prosequendam 7 ad finiendam. ibi.
- Terminus** alterius anni datur appellatori impedito etiam ex facto ter t̄ij si non potest agere contra tertium ad interesse. in. c. significante. nu. 11. de appella. fo. 136.
- 6 **Terminus** si est datus alicui ad aliqd̄ faciendum vel declarandum si ante elapsum terminum expresse declarat vel facit cessat p̄fixio termi ni. in. c. potuit. nu. 4. de locato. fo. 88.
- 3 **Termini** p̄fixio ad appellationem prosequendā operatur effectus de quibus. in. c. nicolao. nu. 7. de appella. fo. 135.
- 5 **Terminus** datus ad soluendum vel aliqd̄ faciendū per quem iudicem potest prorogari. in. c. qd̄ ad cōsultationem. nu. 20. de re iudi. fo. 65.
- 5 **Terminus** ad prosequendam appellationem non potest p̄figi appel lanti per appellatū sed appellās sibi p̄p̄si potest p̄figere. in. c. personas. nu. 9. de appellatio. fo. 89.



# Repertorium singularium materiarum

- Terminus** ad iter arripiendum vel ad se presentandum quō et qualiter detur tam a iure quā a iudice vel ab ipso appellante siue appellatio fuerit iudicialis siue extraiudicialis. ibi. nu. 7.
- Termino** ad prosequendā appellationem quomodo satisfiat. ibi. nu. 8.
- Terminus** ad accipiendum iter quā appellatur incuria nō debet dari. ibi.
- Terminus** datus ad cām expediendā de consensu partiū est censendus pemptorius nec pars audit petēs terminū ad pbādū nec ab hoc appellabit nisi fuerit inexcogitato impedimento vel de consensu vtriusque partis. sed qd si de consensu vnius partis. in. c. super. nu. 16. et 18. de app. fol. 96.
- Terminus** datus ad causam expediendā per superiorem potest cōsensu partium prorogari. ibi. nu. 17.
- 5 **Termino** pendente vel dilatione iudicis ad vñū actum non debet iudex procedere ad alium actum maxime sine citatione. in. c. cum causa. nu. 12. de re iudica. fo. 65.
- 3 **Terminus** brevis si est datus in causa ardua potest legitime appellari. in. c. exposuit nobis. nu. 7. de dila. fo. 136.
- 5 **Terminus** non currit propter impedimentum proueniens ex facto principis. in. c. ex insinuatione. nu. 3. de ap. fo. 117.
- 7 **Terminus** an et quādo debeat dari per iudicē parti vel accusatori intrā quem habeat accusare alias termino elapso non audietur ulterius. in. c. inter. nu. 4. de purga. cano. fo. 163.
- 1 **Terminus** prefixus capitulo ad eligendum an possit restringi. in. c. cum nobis. nu. 9. de elec. fo. 136.
- 3 **Terminus** peremptorius datus citatis si est nimis brevis licite appellatur nisi hoc sit factum ex aliqua necessitate. in. c. j. nu. 1. et 12. de dila. fol. 131.
- Terminus** quā dicitur nimis brevis statuit arbitrio iudicis. ibi. nume. 7.
- Termini** iuris qui solent dari ex aliqua causa ex quibus casibus moderantur a iudicibus. ibi.
- Terminus** probatorius dicitur peremptorius. ibi. nu. 16.
- 3 **Terminus** deliberatorius nō datur reo si p citationē potuit liberare qz inducie deliberatorie non conceduntur nisi semel. in. c. j. nu. 1. et 2. et 3. de dila. fo. 132.
- Terminus** datus a iudice an possit ab eo postea elongari vel abbreviari. ibi. nu. 15.
- 5 **Terminus** ad appellationem prosequendā pōt dari a iudice a quo et est in arbitrio suo dare vel non et si dat vel non dat non grauat partes. in. c. ad bec. el. iij. nu. 2. de ap. fo. 103.
- 7 **Terminus** prefixi pōt per iudicē ecclesiasticum intra quem incidens qd spiritalis terminetur. in. c. latoz. nu. 4. et 8. qui si. sint legi. fo. 39.
- Terminus** ad appellationem prosequendam restringi potest ex causa spiritali. ibi.
- Terminus** duorū mensū dat ad finiendā incidentē questionē. ibi. nu. 8.
- 1 **Terminus** datus ad absoluendū aliquem an possit preteriri et sic ante terminū absolui. in. c. ab excommunicato. nu. 17. de rescrip. fo. 88.
- 1 **Terminus** si assignatur ad acceptandum beneficiū an post terminum possit acceptari. in. c. capitulum sancte. nu. 8. de rescrip. fo. 78.
- 5 **Terminus** datus ad prosequendam appellationem que per iudicē fuit admissa vel a parte recepta obtinet vim peremptoriā adeo vt etiā in appellatione vel appellante absentem procedatur ac si esset peremptorie citatus. in. c. sepe contingit. nu. 1. et 6. et 9. de app. fo. 112.
- Terminus** datus a iudice ad appellationem prosequendam habet vim peremptoriā neutro prosequente appellationem qua deserta poterit iudex procedere etiam sine citatione. ibi. nu. 13.
- Terminus** hominis succedit loco termini iuris non autem computatur in termino iuris. ibi. nu. 18.
- Terminus** anni datus a iure ad prosequendam appellationem non est peremptorius etiam quod appellatio approbetur a parte. ibi. nu. 21.
- 5 **Termini** iuris non possunt per iudicem breuiari nisi in certis casibus. de quibus. in. c. cum sit romana. nu. 10. de app. fo. 90.
- 5 **Terminus** est dandus seu moderandus sūm locorum constantiam et per sonarum qualitatem. in. c. ad bec. nu. 6. de app. fo. 100.
- 4 **Terminus** idem potest prefixi ad duos actus eodem tempore concurrentes. in. l. licet. nu. 3. de proba. fo. 22.
- 6 **Terminus** hominis succedit loco termini iuris. in. c. ex parte astensis. nu. 17. et nu. 15. in fi. de concess. preben. fo. 61.
- 7 **Terminus** ubi et quā est prefixus in aliquo actu an teneat quis expectare et quid opere lapsus huius termini. in. c. sicut. nu. 11. de sponsa. folio. 9.
- 5 **Terminus** prefixus ad aliquid faciendum nō precludit viā quin lapso termino id possit fieri qd si non esset factū inuinceret periculum anime. in. c. exceptionem. nu. 4. de excep. fo. 17.
- 7 **Termino** prefixo volētibz agere contra discedentē an eo elapso possit quis agere et similiter de volente matrimonium contrahere an post terminum audiatur accusator. in. c. si. nu. 11. qui mat. accu. po. fo. 46.
- Termini** prefixi a iure vel iudice in iudicio vel extra quid operatur. ibi.
- 2 **Termini** exclusiui probationem ita currunt contra ecclesiam sicut contra priuatum in c. auditis. nu. 6. de testi. in integ. fo. 157.
- 2 **Terminus** quā est datus ad aliquid faciendū tā parti quā iudici si in termino nil sit an expiret ille actus. in. c. de causis. nu. 6. de offi. dele. fo. 74.
- 2 **Terminus** datus appellanti quos effectus pariat. Ant. in. c. veniens. nu. 15. de renun. fo. 33.
- 6 **Terminus** datus successori in officio ad satisfaciendū id qd fecit predecessor an detur etiā predecessori. in. c. aduersus. n. 23. de immu. eccle. l. 230.
- 4 **Tertius** an compellatur edere. in. c. j. nu. 22. de proba. fo. 3.
- Tertius** iudex siue arbiter datur aut ex officio aut partiam consensu. in. c. si. nu. 3. de offi. deleg. fo. 104.
- 4 **Tertius** non eligitur si duo arbitratores discordant. in. c. quinquallis. nu. 46. de iureiuran. fo. 151.
- 5 **Tertius** appellat in criminalibus finito condemnato. in. c. cum sit romana. nu. 6. de app. fo. 90.
- 5 **Tertius** appellans a snia inter alios acta p suo interesse d3 causam gra uaminis exprimere p rōnes. de quibus. in. c. cum sup. nu. 5. de iudi. f. 67.
- Tertius** quā appellat pro interesse suo a sententia inter alios lata quō pronuntiabit iudex appellationis circa istam sententiam. ibi. nu. 8.
- Tertius** potest appellare a sententia lata in causa capitali contra alium et si obtinet prodest condemnato. ibi. nu. 12.
- Tertius** regulariter non appellat a snia inter alios lata nisi ostendat de aliquo suo particulari interesse vel affectione. de quibus. ibi. nu. 13.
- Tertius** an possit appellare a qualibet sententia etiam a tertia. in. d. c. cum super. nu. 25. et 26. de re iudi. fo. 68.
- Tertius** licet non appellauerit a snia inter alios lata tñ pōt appellatio nem per victum interpositam prosequi licet ille victus trāsegerit vel aliter composuerit. ibi. nu. 27.
- Tertius** qui cōparet pro suo interesse ad quē effectū potest se intromittere ad causam per alium intentatam et quos actus et que adiumenta potest facere. ibi. nu. 28.
- Tertius** comparens pro iure suo tam in primo quā in secō iudicio an teneatur libellum offerre et litem contestari et similia facere. ibi. nu. 30.
- Tertius** pōt impedire executionem sententie etiam respectu simplicis possessionis quā habet. ibi. nu. 21. fo. 69.
- 4 **Tertius** comparens pro suo interesse potest prosequi appellationem ab alio interpositam et potest impedire ne sententia lata mandetur executioni in suum preiudicium. in. c. veniens. nu. 1. de testi. fo. 72.
- Tertius** cōparens pro suo interesse an admittatur ad impediendam executionem. ibi. nu. 6.
- Tertius** cōparens pōt psequi ius suū corā iudice delegato. ibi. n. 8. f. 73.
- Tertius** comparens debet summarie probare de interesse suo vt admittatur et non sufficit iuramentum. ibi. nu. 9.
- In summaria probatione tertij cōparentis p interesse suo nō admittit reprobatio testium nec circa dicta eorum nec circa personas. ibi. nu. 10.
- Intra quantum tempus tertius comparens admittatur ad probandum interesse suū. ibi. nu. 11.
- 2 **Tertius** ratione sui interesse potest appellare. in. c. super co. nume. 3. de offi. deleg. fo. 79.
- 4 **Tertius** comparens pro interesse suo admittitur ad iudiciū sed non ad petendum vt testes publicentur. in. c. cōstitutus. nu. 1. de testi. fo. 72.
- 2 **Tertius** comparens pro suo interesse potest iudicē recusare si bz legitimam causam recusandi. in. c. cum super. nu. 2. de offi. de leg. fo. 87.
- 2 **Tertius** potest appellare ab actu etiam extraiudiciali quando sentit se preiudicari. in. c. dilecti. nu. 2. de maio. et obe. fo. 125.
- 5 **Testamentum** querelans et succumbens perdit qd acq siturus erat ex illo testamento et fisco appellatur. in. c. quis. nu. 16. de re iudi. fo. 83.
- 1 **Testm** laici in quo clericus instituit nō seruatis solēnitatibz legis vel statuti secularis nō valet. in. repe. c. ecclesia scē marie. nu. 45. de cōsti. fol. 38.
- 6 **Testm** factū corā p̄f bytero parochiali et duobz testibus valet nō obstante consuetudine in contrarium. in. c. cum eses. nu. 1. de testa. fol. 115.
- Testamentum** de iure canonico valet etiam qd testes non sint rogati et qd non sint masculi. ibi. nu. 3.
- Testm** an hodie valeat sine solēnitatibus iuris civilis. ibi. nu. 4.
- Testm** etiam ad nō pias causas valet de iure canonico cum duobz testibus et p̄f bytero parochiali et duobz testibus nisi loco p̄f byteri parochialis adhibeātur duo alij testes. ibi. nu. 7.
- 6 **Testm** factum ad pias causas valet factū etiā per verba enūtiatiua et ppter aliud plata. in. c. cū dilectus. nu. 1. et 7. de succes. ab intest. fo. 131.
- 4 **Testamentum** an et quā faciat fidem sine publicatione. in. c. si. nu. 10. de fide instrumen. fo. 114.
- 6 **Testamentum** clericorū non infirmatur preteritione filiorū vel parentum licet eis debeatur certa portio. in. c. qz nos. nu. 4. de testa. fo. 115.
- 6 **Testm** impugnans ppter non adhibitas solēnitates iuris civilis est excommunicatus. in. repe. c. cum eses. nu. 7. de testi. fo. 117.
- 6 **Testamentum** factū nūc terret de benignitate canonica. in. c. cum tibi. nu. 3. et 5. de testa. fo. 121.
- Testm** collatum in alterius voluntatē quia censetur factum ad pias causas et ideo ille in cuius voluntatem est collatum debet illam hereditatē in pios vsus distribuere. ibi. nu. 4.
- 6 **Testamentum** non comprehendit in se omnem vltimam voluntatem puta codicillos nec donationem causa mortis que sapit naturam vltimę voluntatis. in. rubi. nu. 1. de testa. fo. 110.
- Testamenti** factio censetur gratiose cōcessa hominibus qui disponunt de rebus in tempus quo non erunt dñi. i. post mortem. ibi. nu. 2.



## Super Lectu. Banormitani.

- Testari qui prohibeantur ibidem.**
- 7 Testamentum quod fecit usurarius manifestus prestita cautione de restituendo an valeat si predictus usurarius post testum exercuerit usuras licet non manifeste. in. c. quia in omnibus. nu. 10. de usur. fo. 124.
- 1 Testum quod si vertit in foro ecclesiastico sufficiunt solennitates iuris canonici: secus in foro seculari. in. c. quod clericis. nu. 9. de fo. co. pe. fo. 68.
- 7 Testamentum non potest conferri in alterius arbitrium. in. c. super. eo. nu. 3. de condi. appo. fo. 19.
- 6 Testum ad hoc ut valeat factum cum duobus testibus oportet quod interueniat presbyter parochialis et non alius presbyter vel loco ipsi duo alii testes. in. repe. c. cum esset. nu. 6. 11. 12. 17. de testa. fo. 117.
- Testamentum factum coram presbytero parochiali et duobus testibus etiam ad non pias causas an valeat vbiq. ibi. nu. 8.
- Testamentum factum ad pias causas valet cum duobus testibus tantum sine presbytero parochiali. ibi. nu. 12. 17.
- Testum si est minus solenne de iure civili venientes ab intestato non pnt sine peccato retinere apprehendentes hereditatem. ibi. nu. 15. 10.
- Testum quibus respectibus potest dici semper pia causa. ibi. nu. 32.
- 6 Testum factum a furioso etiam si fecisset tanquam quilibet sane mentis non valet etiam ad pias causas. in. c. sicut tenor. nu. 3. de regu. fo. 191.
- 6 Testum imperfectum etiam ratione voluntatis valet non solum inter liberos sed etiam ad pias causas. in. c. j. nu. 2. de succes. ab intest. fo. 130.
- 6 Testum ad pias causas valet coram duobus testibus factum siue sint rogati siue non siue masculi siue femine. in. c. relatu. el. j. nu. 1. 3. de testa. fol. 119.
- 2 Testamentum in quo fuerunt testes inuiti est nullum. in. c. q. nu. 16. quod met. causa. fo. 150.
- 6 Testamentum minus solenne an pariat naturalem obligationem. in. c. quia plerumque. nu. 43. de immu. eccl. fo. 234.
- 4 Testamentum non rumpitur per ingressum monasterii fratrum minorum. in. c. in presentia. nu. 50. de proba. fo. 18.
- Testamentum rumpitur per ingressum monasterii et traditionem bonorum ex intervallo. ibi. nu. 51.
- Testum rumpitur per simplicem ingressum monasterii. ibi. nu. 5.
- Testator** committens suam extremam voluntatem dispositio-  
ni alterius dicitur decedere testatus. in. c. cum tibi. nu. 1. 2. de testa. fo. 123.
- 6 Testator potest remittere falcidiam: sed non cautionem usufructuario de non utendo arbitrio boni viri. in. c. cum constit. nu. 4. de pigno. fo. 96.
- 4 Testator qui mandat scari dicto vnius informati de voluntate sua an potest ille examinare absque eo quod pars citetur. in. c. q. nu. 13. de testi. fol. 36.
- 6 Testator qui elegit sibi sepulturam in aliqua ecclesia cuius intuitu multa legauit ibi si postea ex aliquo casu superuenienti non sepeliatur ibi ad buc-  
talia relicta debetur ex quibus debetur canonica portio ecclesie parochi-  
ali. secus si mutauerit sepulturam: quia censentur etiam adempta legata. in  
c. in nostra. nu. 4. de sepul. fo. 137.
- 6 Testator qui mandat aliquid fieri et non dicit per quem intelligitur per  
heredem. in. c. nos quidem. nu. 4. de test. fo. 111.
- Testator si mandauit construi monasterium et non expressit locum vel  
expressit: sed in illo loco non potest commode construi non per hoc vitia-  
tur relictum. ibi. nu. 13. fo. 112.
- 6 Testator legans rem sibi pignoratam censetur legasse ius pignoris quod  
habet in illa re. in. c. filius noster. nu. 4. de testa. fo. 13.
- 6 Testator quo casu potest prohibere ne episcopus impediatur se in executione te-  
stamenti ipsius testatoris. in. c. tua nobis. nu. 6. de testa. fo. 126.
- Testator usurarius qui pro male ablatis et extortis reliquit mille si post  
suam mortem non apparent debentes recipere tantam quantitatem re-  
fiduum conuertitur in alios pios usus. ibi. nu. 7.
- 6 Testator potest grauare heredem vel legatarium ad exhibendum procuracione  
annuatim in aliquibus phtis locis. in. c. quanto. nu. 3. de cens. fo. 202.
- 6 Testator si volebat relinquere aliquid ecclesie et persuasus a rectore dis-  
cite ecclesie reliquit sibi an actor teneatur ad interesse ipsi ecclesie. in. cap.  
presbyter. nu. 6. de pecu. cle. fo. 109.
- 6 Testari non potest clericus de acquisitis per ecclesiam etiam quod sint  
mobilia: sed de bonis suis propriis potest testari: potest tamen de bonis per  
ecclesiam acquisitis aliqua seruitoribus vel pauperibus largiri. in. cap.  
relatum. el. q. nu. 1. 2. 8. de testa. fo. 120.
- 6 Testari an possunt clerici de bonis per ecclesiam acquisitis. in. c. cum in  
officiis. nu. 1. 2. 4. de testa. fo. 114.
- Testari potest clericus de bonis sibi quesitis per successionem propin-  
quorum vel per donationem vel ex industria sua. ibi. nu. 2.
- Testari potest clericus de bonis ecclesie si ipse tantundem de suo proprio  
contulerit ecclesie. ibi. nu. 4.
- Testari non possunt de iure clerici non habentes administrationem pro-  
ut sunt canonici de fructibus perceptis usque ad eorum mortem licet con-  
suetudo adoleuerit in contrarium. ibi. nu. 7.
- Testari potest clericus de bonis quesitis ob missas celebrandas vel quod  
fuit capellanus alicuius: et de istis ita quesitis non debetur canonica por-  
tio episcopo. ibi. nu. 8.
- 6 Testari potest clericus de illis bonis que acquisiuit ratione clericalis  
dignitatis puta que lucratur de missis dicendis vel quia fuit capella-

- nus alicuius domini in repe. c. cum esset. nu. 26. de testa. fo. 117.
- 6 Testari potest clericus de bonis propriis vel acquisitis intuitu perso-  
ne. in. c. quia nos. nu. 1. de testa. fo. 114.
- 6 Testari non pnt etiam ad pias causas illi qui non habent iudicium intellectus ut  
furiosus et similes. in. c. cum dilectus. nu. 8. de succes. ab intest. fo. 131.
- 6 Testari potest licite clericus si sit filius. in. c. q. nos. nu. 5. de testa. fol. 115.
- 6 Testari an possit clericus de fructibus beneficii sui. in. repe. c. cum esset.  
nu. 21. de testa. fo. 117.
- Testari nemo potest de rebus alienis. ibi. nu. 23.
- 6 Testari non potest condemnatus ad mortem naturalem vel civilem etiam  
si aufugerit manus iudicis. in. rep. nu. 3. de testa. fo. 110.
- Testari non potest damnatus ad perpetuum carcerem licet de clerico  
ita damnato dubitetur. ibi. nu. 4.
- Testari potest excommunicatus quia non equiparatur deportato. ibi. nu. 11.
- Testari non possunt religiosi regulares ut monachi vel profectentes tria  
substantialia regule. ibi. nu. 5. 11.
- Testari potest heremita cum possit habere proprium. ibi. nu. 6.
- Testari non potest hereticus cum nihil habeat quinimo si post eius mortem  
detegatur quod fuit hereticus in vita pnt oia bona apprehendi. ibi. nu. 7.
- Testari quo casu possit infamis. ibi. nu. 8.
- Testari prohibiti a iure an possint disponere a pias causas. ibi. nu. 9.
- Testamentum ad pias causas potest fieri nutu. ibi. in. fi.
- Testari non potest filius familias de aduentitiis etiam quod habet usum  
fructum ad pias causas sine patris consensu. ibi. nu. 10.
- 4 **Testis** qui testificatus est vna causa non compellitur testificari  
coram alio iudice. in. c. preterea. nu. 3. de testi. cog. fo. 92.
- Testis incontinenti se corrigens non habet docere de errore suo. et idem  
est in parte corrigente confessionem suam. ibi. nu. 4.
- Testis synodalis dicitur proprie denunciator. ibi. nu. 5.
- 6 Testes qui sunt extra provinciam non debent cogi ad veniendum personaliter  
sed debet inscribi ad iudicem loci ut ipsos examinet et attestaciones clau-  
sas remittat: rescribendo quanta fides sit eis adhibenda. in. c. constituo-  
tus. nu. 5. de fidei iur. fo. 98.
- 2 Testes non omnino idonei admittuntur in defectum probationum. in  
c. q. nu. 11. de arbi. fo. 167.
- 4 Testis cui obiecta sunt crimina non potest obicientem repellere excep-  
tione communis potest tamen probare se innocentem. in. c. testimonium.  
nu. 16. de testi. fo. 86.
- 4 Testes se restringentes ad certum tempus et locum, reprobantur probata  
absentia loco et tempore. in. c. ex tenore. nu. 2. de testi. fo. 65.
- Testes debent deponere de tempore et loco qui hec sunt necessaria ad co-  
cludendum intentum articulantis. ibi. nu. 3.
- Ad corroboracionem priorum attestacionum potest actor post publi-  
cationem processus testes producere. ibi. nu. 7.
- 6 Testis vnus non probat non solum in propbanis: sed etiam in spiritis  
tualibus. in. c. cum dilectus. nu. 4. de succes. ab intest. fo. 131.
- Testis vnus de veritate cum confessione partis etiam incidenter facta  
plene probat. ibi. nu. 6. 245.
- 7 Testes qui requiruntur in aliquo actu cum certis qualitatibus si in loco vbi  
actus celebratur non reperiuntur testes cum dictis qualitatibus sunt adhiben-  
di quod reperitur. in. c. cum in iuventute. nu. 2. de purg. cano. fo. 163.
- 3 Testis examinatus ad instantiam vnius iudicis extra territorium exami-  
nantis et dicat falsum a quo iudice puniatur. in. c. si. n. 28. de fo. co. pe. fol. 90.
- 3 Testes quomodo et quando tenentur respondere vel de credulitate vel  
descentia. in. c. q. nu. 12. de iura. calum. fo. 125.
- 2 Testibus duobus deponentibus de metu magis creditur quam mille des-  
ponentibus de spontanea voluntate. in. c. j. nu. 10. quod met. cau. fo. 149.
- 4 Testis non cogitur ferre testimonium in criminalibus nisi a parte ad-  
uersa subtrahatur. in. c. super eo. nu. 2. de testi. cog. fo. 91.
- Testes de iure civili indistincte cogendi sunt ibi. nu. 3.
- Testes presumuntur timore aduersae partis nolle testificari qui requisiti  
nolunt testificari. ibi. nu. 4.
- Cui incumbit onus probandi quod per alios testes probari non pos-  
sit nisi per alios quos adducit. ibi.
- 4 Testis deponens de facto vicini et in causa scientie dicit quia vicinus  
probat. in. c. quosdam. nu. 1. de presump. fo. 117.
- Testes possunt facti maiores testificari de his que viderunt in pupili-  
lari etate nisi ius requirat maiorem aetatem tempore actus celebrati. in. cap.  
cum nobis. nu. 6. de prescrip. fo. 32.
- Testis potest repellitur testimonio si probatum fuerit alius fuisse repul-  
sum. in. c. super eo. nu. 3. de elec. fo. 130.
- 2 Testes reducuntur ad concordiam ut euitent falsum non ut probent.  
Anto. in. c. queris. nu. 2. de eta. et quali. fo. 44.
- 7 Testis testificans in causa criminali tunc presumitur inimicus: quia spem  
te venit in. c. meminimus. nu. 8. de accu. fo. 61.
- 4 Testis primum dictum in iudicio non inficiatur per secundum extra iu-  
dicium. in. c. sicut nobis. nu. 1. de testi. fo. 44.
- Testis corruptus vel falsum dicens tenetur de perurio et de omni ma-  
lo quod sequitur ex dicto suo. ibi. nu. 2.
- 4 Testis dicens oppositum in iudicio etus quod dixit extra iudicium sine iura-



# Repertorium singularium materiarum

- mentoprobat. in. c. per tuas. nu. 11. de proba. fo. 26.
- 3 Testes quo casu in causa matrimoniali tam carnali q̄ spiritali exami-  
nantur lite non contest. et etiam veniatur ad sententiam. in. c. fina. §. por-  
ro. nu. 1. vt lit. non contest. fo. 114.
- 7 Testes deponentes super vita et moribus alicuius debent illum cognos-  
cere alias non admittitur eorum dictum: an autē sufficiat cognouisse de  
futuro. in. c. cum. p. nu. 2. de purga. cano. fo. 162.  
Et vide in. nu. 5.
- 4 Testes duo probant in actibus grauissimi p̄iudicij. in. c. quoties. nu.  
me. 1. de testibus. fo. 38.  
Testimonium de credulitate valet vbi credulitas est proxima sensui per  
quem percipitur veritas. ibi. nu. 6.  
Testimonium de credulitate admittitur vbi admittitur testimonium de  
auditu. ibi. nu. 7.  
Testis assignans causam scientie sufficientem et in fine dicat qd̄ credit  
an prabat. ibi. nu. 9.
- 4 Contra testes deponentes contra verisimile an sit suspicio falsitatis. in.  
c. quia verisimile. nu. 3. de presump. fo. 118.
- 4 Testes reprobatorios reprobatorium non est licitum reprobare. in. c.  
licet dilectus. nu. 1. de testi. fo. 82.
- 5 Testis asserens se non ita deposuisse prout notarius scripsit an credat  
magis sibi q̄ notario. in. c. audientiam. nu. 7. de prescrip. fo. 31.
- 5 Testes deponentes super notorio et non reddentes causam scientie suffi-  
cientem licet de causa non interrogentur non probant. idem q̄ depo-  
nunt de aliquo quod non ita de facili percipitur iudicio intellectus. in. c.  
consuluit. el. j. nu. 2. de appel. fo. 96.
- 4 Testium depositio an valeat si citatus est dñs qui non cōparuit et pro-  
curator non est citatus. in. c. h. nu. 16. de testi. fo. 36.
- 5 Testes licet approbentur a parte que ipsos producit. tamen eorum di-  
cta possunt per ipsam partem reprobari q̄ approbavit p̄sonas et nō di-  
cta. in. c. intimasti. nu. 6. de appel. fo. 38.
- 7 Testes deponentes de infamia et alij deponentes de bona fama qui sint  
preferendi. in. c. cum oporteat. nu. 10. de accu. fo. 67.  
Testes deponentes verisimillora preferuntur alijs etiam qd̄ sint nume-  
ro plures. ibi. nu. 11.
- 6 Testis falsus in foro contentioso debet puniri non solum de falso: sed  
etiam in omni damno indefecuto: in foro tamen anime solum punitur de  
falso. in. c. j. nu. 3. de custo. eucha. fo. 216.
- 1 Testis qui dicit se scire q̄ legit: sufficēter eludit i. pe. greg. nu. 14. fo. 4.
- 4 Testis productus a parte sine aliqua citatione tanq̄ suspectus non po-  
test recusari. in. c. j. nu. 1. de testi. fo. 34.  
Testis q̄ testificatur an necessario debeat esse ieiunus. ibi. nu. 4.  
Testis idoneus et omni exceptione maior est ille contra quem nulla ex-  
ceptio legitima potest opponi. in. c. j. nu. 3. eo. tit.
- 4 Testis qui in eadem causa iterum pducitur iterū debet iurare nisi sup  
tota causa iurasset a principio. in. c. fraternitatis. nu. 1. de testi. fo. 51.
- 4 Testes deponētes tria circa actū iterabile et p̄ multiplicitem actus si  
possunt reduci ad concordia sunt reddendi nisi per cōfessionem partis  
vel testium appareat de vnitatem actus. in. c. cū tu. nu. 2. de testi. fo. 50.  
Concordia circa testes est facienda etiam vbi pars produxit plures et  
meliores testes. ibi. nu. 3.  
Testes producti ab vna parte instrumenta vel priuilegia et vnus testis  
tantum semper reducendus est ad concordiam. ibi. nu. 5.  
Testes an reducendi sint ad concordiam vt probent an vt euitent pe-  
nam perituri. ibi. nu. 5.
- 4 Nonit tria per que testes testib⁹ pferuntur. in. c. in nra. nu. 1. de testi. f. 63.  
Testis sibi p̄p̄i cōtrarius nō pbat nisi se corrigat incontinenti. ibi. nu. 2.  
Testis vnus q̄ cōtrariatur alteri neuter pbat nisi alter melior sit q̄ pro-  
uocet iudicem ad deferendum iuramentum indefectum et. ibi. nu. 3.  
Concordia facienda est q̄ plures testes contrariantur. ibi. nu. 4.  
Testium dignitas preferenda est numero. et magis creditur duobus tes-  
tibus affirmantibus q̄ centum negantibus et q̄. ibi. nu. 6.
- 4 Testis si cōmode ad presentiam iudicis venire potest compellitur ventu-  
refecus si incommode. in. c. si quis testium. nu. 3. de testi. fo. 44.
- 3 Testis non potest diebus festis iurare sed bene deponere. in. c. j. nu. 10.  
de ferijs. fo. 137.  
Testes recipiuntur omni tempore q̄ periculum est in mora. ibi.  
Testes non possunt compelli deponere die feriata in honorem dei vel  
in hominum. ibi. nu. 10.
- 7 Testis varius et vacillans potest capi et in carcere detineri non incurrit  
infamiam. in. c. super bis. nu. 1. de penis. fo. 170.
- 4 Testium dictis que magis congruant iuri communi creditur. in. l. licet.  
nu. 6. de proba. fo. 22.  
An sufficiat qd̄ testis sit iuratus in termino. ibi. nu. 20.
- 3 Testis vnus facit indicium ad torturam si est integre et bone fame. in. c.  
j. nu. 3. de confes. fo. 224.  
Testis examinat⁹ q̄ alij nō debebat examinari an faciat indicium. ibi. n. 9.
- 5 Testes in dubio presumuntur vera dixisse nisi contrarium probetur. in.  
c. consanguinei. nu. 3. de re iudi. fo. 38.  
Idem testes non admittuntur ad probandum contra illud quod depos-  
uerunt. ibi. nu. 4.
- 6 Testis vnus facit fidem vbi non agitur de p̄iudicio alterius. in cap.  
propositi. nu. 6. de conse. eccle vel alta. fo. 207.
- 1 Testis debet deponere in actu qui potest percipi visu et auditu: vidi et  
audui. in. c. ex literis. nu. 4. de consue. fo. 92.  
Testis qui vidit aliquem loquentem licet non viderit plene deponit:  
preterq̄ in testamento. ibi. nu. 5.
- 1 Testes singulares non pbant. in. c. cum dilecti. nu. 4. de elec. fo. 152.
- 7 Testium dicta probantur per scripturam notarij. in capi. cum dilecti.  
nu. 8. de accusa. fo. 66.  
Testes reprobant per testes digniores. in. c. j. n. 5. de na. ex lib. v. fo. 26.
- 3 Testis nō recusatur subditus in cā vñj. in. c. h. nu. 2. vt lit. nō 2te. fo. 110.
- 4 Corruptio testium sola sufficit ad retractationem sententie. in. c. lic et.  
nu. 4. de proba. fo. 23.
- 2 Testes examinandi ad perpetuam rei memoriam corā iudice rei conde-  
niendi examinantur. in. c. si quis contra. nu. 3. de fo. compe. fo. 52.
- 3 Testes non debent examinari contra contumacem lite non cōtest. in. c.  
accedens. el. h. nu. 1. vt lite non contest. fo. 111.
- 7 Testis si dixerit vnum extra iudicium et aliud in iudicio statim primo die  
cto nisi aliud dixerit per metum vel ad complacentiam partis. in cap. in  
quisitionis. §. tertie. nu. 9. de accu. fo. 69.  
Testi inimico citra inimicitiam capitalem quanta fides sit adhibenda  
relinquitur arbitrio iudicantis. ibi. nu. 11.
- 3 Testes non examinantur contra contumacem: sed bene ipse contumax  
excommunicatur. in. c. j. nu. 1. vt lit. non contest. fo. 106.
- 3 Testes possunt recipi die feriata quando non vertitur causa cognitio.  
in. c. significauerunt. nu. 21. de iudi. fo. 47.
- 4 Testis an possit esse aduocatus vel procurator. in. c. cum a nobis. nu. 4.  
de testibus. fo. 60.
- 1 Testis vnus non facit semiplenam probationem nisi super facto prin-  
cipali. in. c. cum dilecti. nu. 8. de elec. fo. 153.
- 1 Testis existens in peccato mortali an repellatur a testimonio. in. c. illa  
quotidiana. nu. 5. de elec. fo. 159.
- 1 Testes vtrum possint variare. in. c. nostri. nu. 5. de elec. fo. 129.
- 7 Testes etiam extranei preferuntur partis assertioni. in. c. consultationi.  
nu. 3. de sponsa. fo. 10.
- 3 Testis dicitur incontinenti reuocare dictum suum si reuocat antequam  
redigatur in scriptis. in. c. si. nu. 22. de confes. fo. 228.  
Testis quando possit reuocare dictum suum. ibi.
- 3 Testis non arctatur ad iustificandum factū a se relatū dūmodo ipsum  
referat cum causa scientie et. in. c. super hoc. nu. 4. de renun. fo. 12.  
Testes recepti per arbitrum faciunt fidem coram iudice. in. c. cum dilec-  
tus. nu. 5. de arbi. fo. 172.
- 7 Testium examinatio vel inquisitio an possit alteri committi. in. c. intan-  
tum. nu. 5. de colla. deteg. fo. 136.
- 3 Testium examinatio ante lit. contest. vitiat processum. in. c. euz olim. nu.  
9. de cau. pos. et proprie. fo. 193.
- 6 Testi noto est maior adhibenda fides q̄ extraneo incognito. in repe. in. c.  
cum esses. nu. 6. de testa. fo. 116.
- 2 Testis occulti dictum valet absq̄ publicatione sui nominis. in. c. preter  
ea. nu. 4. de spon. fo. 6.
- 4 Testes alios an liceat producere facta publicatione attestationis. in. c.  
cum venissent. nu. 3. de testi. fo. 55.
- 6 Testes vbiq̄q̄ sunt in parte largissima et malitiose pars negat ipsos  
aliquid scire iudex pōt partem cōpellere vt per se vel per aliaz vadat ad  
videndum iuramenta ipsorum testium vel qd̄ fiat depositio pecunie pro  
expensis testium. in. c. constitutus. nu. 8. de fideius. fo. 98.
- Testes q̄ aliquis allegat qd̄ sunt extra puincia animo differendi nego-  
tiū: ideo petiit longū terminū pōt talis ita differēs litem puniri. ibi.  
Testes in causa criminali etiam existentes extra puincia debent re-  
mitteri ad iudicem cause. ibi. nu. 10.
- 7 Testes si ex aliqua causa non possunt esse femine tñ ille admittuntur q̄  
in illo casu alij non reperiuntur. in. c. inter. nu. 7. de purg. cano. fo. 163.
- 4 Testes recepti in vno iudicio faciunt fidem in alio q̄uis non publica-  
ti. in. c. causam. el. j. nu. 2. de testi. fo. 47.
- 4 Testis notari⁹ infamia facti admittit in cā civili. i. c. si. nu. 1. de testi. fo. 89.  
Testis an in totis repellatur proposita exceptione cōtra testē. ibi. nu. 2.
- 1 Testibus duobus affirmantib⁹ plus creditur q̄ centum negantibus nisi  
in negatiua coarctata. in. c. bone memorie. el. j. nu. 13. de elec. fo. 142.
- Corsetus. Glo. est sing. in. l. diem pferre. §. si plures. ff. de arb. et not. per  
Jo. and. in. c. j. de prescrip. lib. vi. et vide Bal. c. ad nostrā. de pba. vbi di-  
cit quod statim magis decem testibus affirmantibus q̄ mille negantibus.  
et allegat glos. in. d. §. si plures. et vide Hico. de neap. in. l. j. ff. de ven.  
in spi. vbi refert. d. machanagnum de agognidis doct. bono. et fuit etiam  
theorica Oldradi laudensis. et gloss. d. §. si plures. est vera nisi negantes  
deponat de peritia sue artis. et adduco Ang. in prima cōstitutio. ff. de iur.  
in. ij. col. vbi dicit illum tex. facere ad questionem: Duo testes dicunt ti-  
tiam fuisse mortuam ex vulnere: duo medici dicunt vulnus non fuisse  
mortale: quorū dicto stabitur et videtur qd̄ dicto affirmantium. §. si plu-  
res. cōtrarium dicit esse verius: quod statim dicto illorum qui melius co-  
gnoscunt



## Super Lectu. Banormitan.

- gnoscit ut in prima cōfī. ff. de mediis melius sciunt et cognoscunt et  
go. nō ob. d. si plures. q. debet intelligi in testib' negatibus sensum:  
vel loquit de negatiua nō coarctata. l. lacus et stagnum. §. i. ff. de acqui. re.  
do. et ex istis habes duas limitationes ad gl. in d. si plures. prima est ut  
non habeat locū in negatiua coarctata. scdā est ut non habeat locū ubi  
testes negantes deponūt de peritiā sue artis.
- 4 Testis debet astringi iuramento ut testificet pro vtrāq. parte. in. c. h. n. i.  
de testi. fo. 35.  
Testiū receptio an valeat si ps citata noluit cōparere. ibi. nu. 10. fo. 36.  
Testiū receptio an valeat si pars citata nō potuit cōparere legitime im-  
pedita. ibi. nu. 11.  
Testes qui potuissent repellī ab initio si sint examinati faciunt iudiciū.  
ibi. nu. 12. et 15.  
Testificatio testis sine ipsius citatione valet. ibi. nu. 14.
- 2 Testis repellit a testimonio si fuit cōuictus de crimine cōtra eū excepto  
non tñ de illo puniū si non tñt cām principalem. in. c. j. nu. 1. 6. 14. et 15.  
de exceptio. fo. 2.  
Testes criminosus et toleratus an possit reddere testimoniū. ibi. nu. 2.  
Testes non possunt repellī tanq. criminosi post sententiā vel cōclusio-  
nē in causa. ibi. nu. 3.  
Testis integer qui non possit repellī qualis esse debeat. ibi. nu. 4.  
Testis cōuictus de crimine per viā exceptionis an veniat puniendus. ibi.  
nu. 16. 13. et 14. fo. 3.  
Testis criminosus qui egit penitentiā sui criminis non repellitur a testi-  
monio. ibi. n. 11.  
Testis interrogatus de pprio crimine an teneat respondere. ibi. nu. 13.  
Testis vacillās vel falsum dicens puniū sed quā pena remissive. ibi. nu.  
mero. 14.
- 4 Testes ex parte rei qñ pferantur licet testes actoris seu accusatoris sint  
aliquantulum idoneiores. in. c. ad nostrā. nu. 5. de proba. fo. 32.
- 4 Testis nō psumit suspectus aut inimicus ex iterata depositione. in. c. fra-  
ternitatis. nu. 2. de testi. fo. 51.  
Testes post publicationem et in cā principali et appellationis sup eisdē  
articulis vel contrariis non possunt recipi. ibi. nu. 3.  
Testes in quibus casibus recipiuntur post publicationē super eisdē ar-  
ticulis. ibi. nu. 4.  
An sola publicatio sufficiat ad impediendum productionē testium. ibi.  
numero. 5.  
Testes super articulis cōtrarīs pnt recipi ubi est timor subornationis.  
ibi. nu. 11. fo. 52.  
Testes examinati super tota cā non possunt amplius examinari q. exa-  
minarentur super antiquis capitulis. ibi. nu. 12. fo. 53.  
Testis debet iurare qd in secreto teneat dictū suū et qualiter debet iu-  
rare an psumat iurasse tactis scripturis. ibi. nu. 13.
- 4 Testes alios producere quibus casibus publicatis attestationibus licitū  
sit in. c. series. nu. 5. de testi. fo. 58.  
Testes inducti p aduersa parte p quos testes pnt pbari. ibi. nu. 7.
- 2 Testi sponte se offerenti minuiū de fide. in. c. h. nu. 3. de cle. per. fo. 65.
- 7 Testis an et quo casu possit torqueri pro veritate habenda. in. c. cū in con-  
tēplatione. nu. 10. de reg. iur. fo. 207.
- 2 Testes in matrimoniali causa recipi pnt post publicationē imo post sen-  
tentiā. in. c. attestationes. n. 9. de desponsa. impu. fo. 15.
- 7 Testis licite interrogat si est amicus vel inimicus parti nec per hoc bz in-  
terrogari super crimine. in. c. inquisitionis. §. tertie. nu. 5. de accusa. fo. 69.
- 4 Testis de auditu auditus non probat sed de auditu suo sic. in. c. tam lite-  
ris. nu. 5. de testi. fo. 65.
- 4 Testes an et qñ pnt esse clerici et illi de vniuersitate in causis ciuilibus ec-  
clesiarum vel vniuersitatis. in. c. in super. nu. 2. de testi. fo. 39.  
Testes non pnt esse illi de vniuersitate in fauorem vniuersitatis in cā cri-  
minali. ibi. nu. 3.  
Testes pnt esse illi de vniuersitate in causa criminali que vertitur cōtra  
illos qui sunt de vniuersitate. ibi. nu. 4.  
Testis idoneus an sit prelatus vnius ecclesie que non habet collegiū sed  
solus habet administrationem. ibi. nu. 5.  
Testis idoneus an sit episcopus in cā medie ecclesie vel in causa totius  
ecclesie. ibi. nu. 6. fo. 40.  
Testis idoneus non est canonicus in causa sue prebende. in. d. c. in super.  
numero. 7.  
Testis an et qñ possit esse procurator in cā vel negotiatione quā habet  
vel habuit. ibi. nu. 8.  
Testis idoneus an et qñ est legatarius in testō ex quo bz legatū. ibi. n. 9.  
Testis an possit esse venditor in causa emptoris. ibi. n. 10.  
Testis idoneus nō est prebenda in causa in qua fuit prebenda. ibi. nu. 11.  
Testis idoneus an sit donator in causa donatarij. in. d. c. in sup. n. 12. et ti.  
Testis idoneus an sit cedens in causa cessionarij. ibi. nu. 13.  
Testis idoneus an sit socius pro socio. ibi. n. 14.  
Testes idonei non sunt sollicitatores et adherentes cause. ibi. nu. 15.  
Testis idoneus nunqd sit vasallus pro domino suo. ibi. nu. 16.
- 6 Testis presumitur iuratus qñ deposuit si actis appareat qd talis testis  
iuratus sic deposuit. in. c. qd autē. nu. 5. de iure patro. fo. 191.
- 2 Testis repetitus debet iterato iurare. Ant. in. c. vnico. in prin. nu. 1. de sa-  
cra vinctio. fo. 48.
- 2 Testes in causa vniuersitatis an possint esse illi de vniuersitate. in. c. j. n.  
4. de procura. fo. 136.
- 7 Testes nō dicuntur singulares si in facto concordāt bz in serie facti aliquā-  
tis per discrepēt. in. c. nihil obstat. nu. 1. de ver. signi. fo. 198.  
Testes inducit ad probanda formalia verba non sufficit qd dicant equi-  
pollentia. ibi. nu. 2.  
Testes deponentes per vnū premeditatūq. sermonē an faciāt fidē vel si  
fuerit scriptum. talis testis dixit in oibus prout talis. ibi. nu. 3.
- 4 Testes corā arbitro productos qui vult corā iudice reproducere debet  
suis expensis reproducere. in. c. p̄sentatē. nu. 3. de testi. fo. 83.  
Optio de qua. in. d. c. solum datur parti contra quā testes producti sunt  
ibi. nu. 4.  
Testes recepti corā arbitratore nō faciunt fidem corā iudi. ibi. nu. 5.  
Testes reproducti corā iudice si dicūt cōtrariū eius qd dixerāt corā arbi-  
tro an probent et qd dictū attendat. ibi. nu. 10.  
Testes reproducti corā iudice iurare debent quāuis iurauerint corā ar-  
bitro. ibi. nu. 11.  
In persona testium mortuorū pōt obijci. ibi. nu. 12. fo. 84.
- 7 Testes inducti ad pbādū quē esse simoniaci pnt reprobari ex hoc solo  
qd sunt inimici vel cōspiratores. in. c. licet beli. n. 1. de simo. fo. 86.  
Testes quātuncunq. criminosi admittuntur in crimine lese maiestatis et  
heresis. ibi. nu. 10.  
Testes criminosi vel suspecti an admittantur reservata exceptiōe post pu-  
blicationem processus. ibi. nu. 17.
- 7 Prelatus bz in se sit bonus et sanctus tñ nō solū eternalr sz aliqñ tpali-  
ter puniū ex hoc qd excessus suorū subditorū nō punit. et idē in parte non  
puniente malos filios. in. c. licet beli. nu. 2. de simo. fo. 86.  
Prelatus plus oneris q. honoris habet ibi.  
Prelatus suspectus contra quē inquiritur nō remouetur ab admini-  
stratione pendente inquisitione. secus est in tutore q. nō habet ita pin-  
gue ius sicut prelatus. ibi. nu. 8.  
Quomō procedit p̄ prelatū suspectū de dilapidatione. ibi. n. 18.  
Prelatus tolerās bñficiatū in bñficio cōmorari et seruire nō pōt postea  
eū cogere ad titulū ostēdēdū q. visus est cōsensisse pōt tñ p̄latus assume-  
re in se probationē defectus tituli. in. d. c. bz beli. n. 24. de simo. fo. 87.
- 5 Testes si non sint idonei perit totū negotiū. in. c. cū i. et a. nu. 18. de re ius-  
di. fo. 77.  
Testes minus idonei admittuntur ubi aliq. haberi nō pnt. ibi. nu. 23.
- 4 Testis dictū sine iuramento vel etiā qñ iurauit super articulo certo et ex-  
tra illum deposuit non valet. in. c. de testibus. nu. 1. de testi. fo. 61.  
Testis inductus ab aduersario meo ad certū articulum pōt peti a me vt  
examine sup alio nisi p̄ietas resultet vt iuris ordo perturbet. ibi. n. 2.  
Testis inductus super dilatoria opposita ante vel post litē contesta. vel  
super perēptoria opposita in vim dilatorie non debet audiri super prin-  
cipali. ibi. nu. 3. fo. 59.  
Testes producens vel ille qui petit eos examinari super toto negotio  
non potest testes reprobare. ibi. nu. 4.  
Testis productus super vno articulo potest peti qd iuret super illo ar-  
ticulo. sed si super causa potest compelli vt iuret super tota causa etiam  
quod pars non petet. ibi. nu. 6.  
Testis dictum an valeat si prius deposuit et postea iurauit. ibi. nu. 8.  
Testis dictum sine iuramento potest redargui de falso. ibi. nu. 9.  
Testis scribens id quod voce poterat deponere an probet. ibi. nu. 10.  
Testium productionē renuntiatio impedit qñ est facta ab vtraque par-  
te. in. c. de testibus. nu. 7. et ti.
- 4 Testes quō debeant citari qñ ignorentur persone testin. in. c. ad nostrā.  
el. h. nu. 2. de iure iur. fo. 142.
- 5 Testium examinatio in causa ciuili potest alteri committi in. c. cum ber-  
toldus. nu. 26. de re iudi. fo. 70.  
Testin. examinatio vel receptio an possit subdelagari per illum cui fuit  
commissa. ibi. nu. 27.
- 4 Testes si non sunt vltērius familiares et deponunt de eo quod viderunt  
in familiaritate admittuntur. in. c. in literis. nu. 6. de testi. fo. 57.
- 7 Testis dictū non inficitur licet non fuerit citatus licet per partem obla-  
tus. secus tñ est si testis seipsum ingereret quia vt suspectus repellitur.  
in. c. cum in tua. nu. 2. de sponsa. fo. 10.
- 5 Testes qui producuntur ad probandū sic fore sentētiatū nō est necesse  
qd deponant de omnibus verbis per iudicem prolatis sed satis est qd re-  
citant effectum. in. c. sicut nobis. nu. 5. de re iudi. fo. 65.  
Testis dicēs in cā sciētie q. pmissit nō cōcludit qd promiserat per solē  
nem stipulationem licet de natura sui hoc importet. ibi. nu. 8. fo. 67.  
Testis tenetur reddere causam sufficientem dicti sui quō ipse percepit  
non autem que causa mouit. talem ad ita faciendum. ibi. nu. 26.
- 6 Testis examinatus per laicum in causa ecclesiastica non facit fidem cor-  
ram iudice ecclesiastico secus in causa seculari. in. c. sicut te. nu. 12. et 13. ne-  
cle. vel mona. fo. 239.
- 4 Testes qualiter examinantur in actu ubi interuenit scriptura et est de  
perdita. in. c. Albericus. nu. 4. de testi. fo. 77.



# Repertorium singularium materiarum

- Facta publicatione an psumat facta parte citata. ibi. nu. 6. fo. 76.
- Testium publicatio de qua. in. c. albertus. de testi. qualiter facienda est. ibi. nu. 8.
- 4 Testes in casibus in quibus cogendi sunt censura ecclesiastica cōpellūtur per iudicem ecclesiasticum: per iudicem vero secularē imponitur multa. in. c. dilectorū. nu. 1. de testi. cogen. fo. 94.
- Testes an r qñ sint cogendi tā in causa civili q̄ in criminali tā de iure civili q̄ canonico. ibi. nu. 2. r. nu. seq.
- 4 Testes semel examinati an possint se corrigere. an r quo casu possint res peti. in. c. per tuas. nu. 1. de testi. fo. 81.
- Testes qualr iurabūt si capitula sunt pducta p partes. ibi. n. 3. fo. 83.
- 2 Testes dicentes talis dñs illius fundi non reddūtur suspecti si fuit ille dñs: qz subintelligitur dictio quondā. Anto. in. c. proposuit. nu. 5. de fil. presby. fo. 51.
- 4 Testimoniū de auditu pprio valet ubi res est pceptibilis sensu audit. r. secus de auditu alieno. in. c. licet ex quadā. n. 1. de testi. fo. 80.
- Testimoniū de auditu admittit super cōsanguinitate pbāda. ibi. nu. 2.
- Ad probandū id quod excedit centum annos sufficit testimoniū de auditu. ibi. nu. 3.
- Testis non pōt iurare procuratorem. ibi. nu. 6.
- In testimonio auditus sufficit qd plures audierint a duobz licet illi duo audierint ab vno. ibi. nu. 8. fo. 81.
- In testimonio auditus super probanda affinitate vel cōsanguinitate an sufficiat qd vnus audierit ab vno r alter ab altero. ibi. nu. 9.
- 6 Testes pbandi singulariter actus misse probant missam. ibi. nu. 11.
- 4 Testes recipiūt lite non contesta. qñ procedit per viā inquisitionis. in. c. cū olim. nu. 9. de testi. fo. 66.
- 2 Testis si nō debuit examinari ppter suspicionē tñ examinatus facit indicium. in. c. ex literis. nu. 2. de transac. fo. 136.
- Testis descriptus in aliquo instrumento an preiudicet sibi respectu cōtentorum. in. c. ibi. nu. 6.
- 4 Testes producti in quarta productione cōcessa sine solēnitate pbant si nō fuit contradictū vel appellatū. in. c. in causis. nu. 3. de testi. fo. 49.
- Testiū receptio facta post cōclusionē valet si ps nō opponit. ibi. nu. 4.
- 4 Testis vnus facit semiplenā probationem. in. c. iuramentum. 5. sane. nu. 11. de iure iuran. fo. 169.
- Testis vnus in quibus casibus non facit semiplenā pbationē. ibi. nu. 12.
- Testium dicta r sententia inter alias personas faciunt semiplenā probationē. ibi. nu. 14. fo. 170.
- 5 Testes deponentes verisimiliora r cōcordantes iuri cōi preferunt alijs in. c. auditis. nu. 15. de rescrip. fo. 34.
- Testes deponentes indefinite super capitulis necessario non cōcludunt r ideo non probant. ibi. nu. 16.
- 4 Testis qñ dicat corrigere dictū suum incontinenti r qñ in cōtinenti pōt primo dicto addere. in. c. p̄trea. n. 12. de testibus cogen. fo. 93.
- 7 Testis falsus ledit deū iudicē r partē. in. c. j. n. 1. de cri. fal. fo. 131.
- Testis cōmittēs falsum potest puniri extraordinarie per iudicem durāte causa super qua cōmisit falsum. causa vero finita nō pōt puniri nisi ordinarie formando cōtra eum processum r ista pena ordinaria nō tollit ex eo quod fuit extraordinarie punitus. ibi. nu. 5.
- Testis q deposit falsum pōt r civiliter r criminaliter cōdēnari nec vna tollit aliā civiliter ad interesse partis in quo dānificauit criminaliter vel in cōfiscationē bonorū vel vltimo supplicio vel ad penā taliōis si per suū testimoniū pars fuit corporaliter punita. ibi. n. 6.
- Testis qui deposuit falsum punitur pena falsi licet eius testimoniū nō habuerit effectū. r hoc verū qñ deposuit vt testis. secus si deposuisset nō in forma testimoniū. ibi. nu. 7.
- Testis falsum deponēs pōt puniri per ordinariū. per delegatū vero nō nisi fuerit delegatus a principe. ibi. nu. 9.
- Testis si recipit pecuniā vt nō dicat testimoniū punit pena falsi. idem si capit pecuniā vt dicat verū. r hoc ideo qz debet gratis dicere qd audiuit vel scit. ibi. nu. 11.
- 3 Testes debent iurare ante r non post. in. c. ceteri. n. 5. de iura. cal. fo. 127.
- 4 Testiū depositionis actus refertur ad tēpus iuramenti. in. c. q. nu. 4. de testibus. fo. 55.
- Que requiruntur ad hoc vt testes dicantur idonei. ibi. nu. 6.
- 4 Testis iurans de non testificando contra aliquē non ligat de iuramento. in. c. intimauit. nu. 1. de testi. fo. 53.
- Testes an possint pducī post publicationē p restōnē in integrū. ibi. n. 2.
- 4 Testes qdē non sunt in eadē cā super eodē articulo examinandi nisi attestacione sint deperdite. in. c. cōstitutus. n. 2. de testi. fo. 62.
- Depositio attestacionū facta penes partē excludit illā quominus possit alios testes pducere si attestaciones nō sint sigillate. ibi. nu. 3.
- 7 Testis in cā criminali admittitur post publicatas attestaciones qñ. f. ad processum ex officio. secus si ad instantiam partis. in. c. qualiter r quando. nu. 17. de accusa. fo. 73.
- 6 Testes debent suppleri vnus per alium qui forte plus percepit nisi sint in euidenti cōtrarietate. in. c. cū marthe. nu. 2. de celebra. mis. fo. 210.
- 1 Testes qui dicūt omnes ita fecisse non redduntur falsi licet aliqui non fecerint. in. proe. B. rigo. ibi. rex pacificus. nu. 9. fo. 10.

- Corsetus. Et sic dictio vniuersitatis restringit per glo. r doc. in. c. cano nū statuta. de consti. r in. c. si qd oēm. in. q. vñ. r in. c. si qd volūtate. in. ver. semp. l. dist. r in. d. c. sacrosancta. r in. d. c. nūq̄. r in. cap. qui vult. xxxvi. di. r glo. in. c. si vero. de senten. excō. el. j. r glo. in. l. inter cēs. ff. qui satisda. cog. r ibi Ang. perusinus post alios qz si testis interrogat de causa sciētie super forma dicit quod audiuit dici ab oibus ciuitatis nō incurrit p iurium neqz incidit in falsum. quia debet subandiri loquentibus de materia. concordat vt vsufru. accre. l. j. §. si. r vide Barto. in. l. j. §. nuntiatio. ff. de no. ope. nun. r ibi per Jac. de aret. r eodem modo si in sūm dicit qd abbas de consensu oīm fratrum sic fecit nō reddit falsum licet quidam fuerit absentes si omnes presentes cōsenserint sūm Guil. de cu. in. hoc tñ Ange. in. d. l. inter omnes. tñet contrarium per. l. ff. de alb. scri. Spe. in. ti. tu. de syndi. moder. ibi tenēt cōtra Ang. qz in. d. l. h. hoc ibi nō probat. r hanc partem contra Ang. tenent J. Det. de anch. Fulgo. J. Pau. de castro. Cy. Guil. r Barto. in. d. §. nūtiatio. r vide Bal. in. l. j. n. iij. q. C. de testa. r in. l. j. C. com. de leg. r hec opi. mihi placet per tex. iuncta gl. in. d. c. si vero. palleгато. r in. d. c. canonū. optime facit gl. in. l. ex actore. C. de suscepto. p. possi. r arca. lib. x. dum tex. dicit omniū. r gl. dicit quod sufficit consensus maioris partis. r ibi Ange. dicit illam glo. facere ad. q. plures sunt electi fideicommissarij in testamēto in quo opponitur quod illud quod fuerit factum per omnes obtineat firmitatem certe valet si fuit factum per maiorem partem sicut si per oēs per. l. quod maior. ff. ad muni. Item facit ad. q. cōpromissum fuit in plures vt illud qd iudicatū fuerit per ipos valeat r debeat obseruari. Certe illud quod fuerit iudicatum obseruabit si per maiorem partem fuerit iudicatum sūm Ang. ibi. r adde tex. no. iñ cta glo. r theorica Barto. in. l. quicunqz. C. de omni agro deser. lib. xi. in verbo consensu omniū. r glo. ibi dicit sufficere cōsensum maioris partis r ibi dicit Bart. illā esse vtilem ad. q. statuti dicentis qd factū per maiores studij nō valeat reprobari qd verū est si sit factum per maiorem partem vt ibi facit glo. singularis sūm J. lico. de neapo. ibi absunt. ff. de tuto. r cur. da. ab his. r hec vltima dicta limitabo tibi multipliciter in verbo vniuersitas.
- 2 Testes domestici vel alias suspecti admittuntur propter difficultatē pbandi. in. c. si. nu. 9. quod metus cau. fo. 153.
- 7 Testis dictum anteq̄ aliquid fieret si illud nō apparet factū non reddit falsum. in. c. qd dicit. n. 2. de verbo. signi. fo. 197.
- Testis varius quo casu repellitur. in. c. cū ecclesia. nu. 25. de cau. pos. r p. prie. fo. 154.
- Testis asserens negatiuum est suspectus de falso r potest dici periurus siue expresse siue implicite deponat super ea. ibi. nu. 29.
- 1 Testis regulariter debet examinari in secreto. fallit in aliquo casu. in. c. qz propter. nu. 14. de elec. fo. 164.
- 4 Testes videntes virum r mulierem in latebris inuicem se osculantes pbant fornicationem. in. c. j. nu. 2. de testi. fo. 519.
- Testimoniū de auditu proprio cū alijs adminiculis probat copulā carnalem. nu. 4.
- Testis vnus cum alijs adminiculis est sufficiens probatio in factis anti quis. ibi. nu. 8.
- Depositiones de auditu cum fama r alijs adminiculis probāt ad oēs effectus etiam ad separationē matrimonij. ibi. nu. 5.
- 3 Testes examinatur cōtra cōtumacē r fertur diffinitiuā r qñ. in. c. veritas. nu. 122.
- Testes qñ examinantur vel recipiuntur lite non cōtesta. cōtra absentem. ibi. nu. 19. 22. r 26.
- 7 Testium dictis statut q pbāt aliquē esse legitimum licet fama vicinie r tractatus parētū habeat cōtrariū. in. c. p. tuas. n. 1. q. filij sint legi. fo. 42.
- Testiū probatio preualet fame vicinie. ibi. nu. 2.
- 5 Testis cōtra quē excipitur de crimine non pōt contra excipientē de simili crimine replicare. in. c. dilecti filij. nu. 16. de excep. fo. 14.
- 4 Testis eo ipso qd nō vult ferre testimoniū in cā civili presumitur contra ipsum secus in cā criminali. in. c. j. nu. 5. de testibus cogen. fo. 90.
- Testis subtrahens se a matrimonio presumitur suspectus r contra ipm pōt inder inquirere. ibi. nu. 6.
- In causis criminalibus non mittitur ad examinandos testes sed debēt personaliter cōparere etiam si sint egregie persone. ibi. nu. 7.
- Testis nolens cōparere pōt suspendi deponi r excōdicari. r iudex pōt incipere ab excōcatione. in. c. q. n. 1. eo. tit.
- 1 Testis in actu qui pōt videri r audiri. debet deponere. vidi r audiui. in. c. inquisitionem. nu. 6. de elec. fo. 146.
- Testis dicens aliquid contra se qua pena venit puniendus. ibi. nu. 18.
- 7 Testis pōt esse vilis persona in aliquibus. in. c. cū tua. nu. 7. de spon. fo. 110.
- 3 Testes pñt recipi qñ periculū est in fuga lit. contesta. r parte non cita. in. c. cū non ab homine. nu. 30. de iudi. fo. 28.
- 7 Testes qui de consanguinitate deponūt debēt incipere a sipe videlicet a parentibus vel a fratribus. in. c. tua nos. nu. 1. r 3. de consanguinitate r affinitate. fo. 33.
- Testiū dicta super cōsanguinitate an valeant si a parētibus vel a fratribus non inceptant. ibi. nu. 3.
- 7 Testis pauper non solet admitti ad testimoniū ferendū. in. c. quanto. nu. 2.



## Super Lectu. Panormitani.

- nu. 2. de vsur. fo. 130.
- 3 Testes qui dicunt aliquem quotidie possedisse et non sunt falsi licet aliquibus diebus non possideant vel aliquo intervallo. in proemio Grego. in ver. rer. pacificus. nu. 3. fo. 9.
- 4 Testis est etiam super ea examinandus confitendo de malitia subtractoris. in c. peruenit. el. j. n. 2. de testi. cog. fo. 91.  
Testis est in criminali est cogendus propter malitiam subtractoris. ibi. n. 3.  
Testis reddens causam scientie quod fuit presens probat. in c. peruenit. el. j. n. 1. eo. ti. fo. 92.  
Testes in causis spiritualibus sunt cogendi in c. ceterum. n. 1. eod. titu. fo. llo. eo.
- 7 Testis enormiter peccans non presumitur verum dicere etiam cum iuramento. in c. j. nu. 2. de purga. cano. fo. 161.
- 2 Testes utriusque partis contrarii an et quando sint reducendi ad concordiam presumendo actum geminatum. in c. cum contingat. n. 7. de offi. deleg. fo. 99.  
Testes etiam contrarii si fuerint admissi post publicatas attestaciones parte presente et non appellante valet talis admissio. ibi. nu. 10.
- 4 Testes inducti ad probandum valorem rei qualiter deponant in causa scientie. in c. cum causam. el. j. nu. 3. de testi. fo. 77.
- 4 Testis productus a parte sine citatione iudicis non presumitur suspectus. in c. constitutus. el. j. nu. 1. de testi. fo. 79.
- 7 Testis tenetur dicere id quod alias iuravit non dicere. in c. qualiter et quando. el. j. nu. 7. de accusa. fo. 66.
- 1 Testis loquens repetitine presumitur mendax. si vero loquitur morose presumitur dubius. in proemio Grego. nu. 2. fo. 2.
- 7 Testes an sint compellendi ad testificandum quando excipiunt contra aliquem de crimine. in c. super his. nu. 20. de accusa. fo. 65.
- 1 Testes singulares regulariter non probant. in c. bone memorie. el. j. n. 7. de elec. fo. 141.  
Testes irregulares dicuntur illi qui discordant in facto. ibi.
- 6 Testis potest induci ad aliquid dicendum coram testibus ne postmodum habeat materiam variandi in iudicio. in c. dilectus. n. 7. de capel. mo. fo. 188.
- 4 Testis de auditu fama et credulitate inducit presumptionem. in c. cum causam. el. j. nu. 2. de testi. fo. 69.  
Testis generalis ratio super generali articulo fame qui solet in fine poni refertur ad omnes articulos: intellige super quibus testificatus est ibi. n. 4.  
Testis unusquisque de per se debet examinari sed duo aliqui possunt adhiberi quando examinantur dummodo illi alii non habeant examinari super illa causa. ibi. nu. 5.  
Testimonium an et quo casu sine causa scientie valeat. ibi. nu. 6.  
Que sit sufficiens causa in teste et sensus visus est generalis ad omnes sensus. ibi. nu. 7. fo. 70.  
Testis an teneatur respondere de suo crimine vel quod si talis quod non possit esse testis. ibi. nu. 13.  
Testis an ad hoc ut valeat eius dictum requiritur ut habeat notos contra habentes. ibi. nu. 16.  
Testes sunt interrogandi de tempore et loco ad videndum si concordant vel discordant. ibi. nu. 17. fo. 71.  
Testis impedies si impedimentum cessare non potest an perdat causam vel an testis habeatur pro producto. ibi. in c. cum causam. nu. 18. eo. ti.  
Testis secundo inductus si dixerit contrarium eius quod primo dixit an probet. ibi. nu. 21.  
Testis dicens aliud quam quod scripserit notarius nunquid ipse sit credendus an notario. ibi. nu. 23. fo. 72.
- 1 Testis si fuit tolleratus tamen contra eum potest obijci exceptio criminis. in c. nihil. nu. 15. de elec. fo. 167.
- 2 Testes an examinentur ad litem contestatam in causa possessionis. in c. consultationibus. nu. 9. de offi. deleg. fo. 76.
- 7 Testis qui repellit ob aliquod crimen sibi exceptum an possit agere actione iniuriarum. ibi. c. si culpa. nu. 5. de iniur. fo. 168.
- 3 Testes examinati lite non contestata reddunt sententiam nullam. in c. exhibita. nu. 3. 11. 7. 14. de iudi. fo. 43.
- 4 Testis tunc videtur recipi quando admittitur ad iuramentum. in c. significavit. nu. 2. de testi. fo. 75.  
Testes coram quo iudice examinentur ad perpetuam rei memoriam. ibi. numero. 10.
- 5 Testes possunt examinari post conclusionem in causa et an sententiam super articulis non directo contrariis ad innocentiam in causa rei criminalis. in c. sub orta. nu. 12. de re iudi. fo. 75.
- 7 Testes examinati in inquisitione generali an faciant fidem in speciali. in c. ad petitionem. nu. 2. de accusa. fo. 70.
- 3 Testes non recipiuntur ante litem contestationem nec sententia fertur. in rubrica. nu. 1. ut lit. non contest. fo. 106.  
Testes super exceptionibus dilatorum recipiuntur ante litem contestatam. ibi.
- 7 Testis an possit scribere dictum suum. in c. a nobis. nu. 3. qui matri. accus. pos. fo. 45.
- 4 Testes lite non contestata possunt recipi favore libertatis. in c. cum olim. n. 7. de testi. fo. 66.
- 1 Testes minus idonei admittuntur quando ex natura negotii non possunt haberi alia probatio. in c. cum dilecti. nu. 12. de elec. fo. 153.  
Testis non iudicatur idoneus quando ex suo dicto potest ascribi sibi laus vel vituperium. ibi.
- 4 Testium receptio. depositiones et confessiones ubique possunt fieri dummodo fiant de mandato iudicis. in c. quando. nu. 31. de proba. fo. 153.
- 3 Testium fides minuitur quando variant vacillant vel negativam volunt probare. in c. cum ecclesia. nu. 9. de cau. pos. et proprie. fo. 153.
- 7 Testes si reperiuntur contrarii super aliquo maleficio statuitur illis qui deponunt pro reo licet alii sint magis idonei. in c. cum Iohanne manconella. n. 13. de accusa. fo. 59.  
Testes deponentes verisimiliora proferuntur aliis si sint pauciores. ibi.  
Testis sponte veniens ad ferendum testimonium in criminali presumitur inimicus. ibi.  
Testis qui perhibuit testimonium contra aliquem in causa criminali non prohibetur perhibere contra eundem in alia causa. ibi. nu. 14.
- 3 Testium receptio an sit articulus iurisdictionalis an vero nudum ministerium. in c. cum causam. n. 10. de appel. fo. 131.
- 4 Testis unus deponens super facto facit iudicium sed non super iudicio. in c. super. eo. el. j. nu. 6. de testi. fo. 55.  
Testis probat ubi agitur ad impediendum peccatum et de iure tertii nihil minuit. ibi. nu. 7.
- 7 Testes criminosi et etiam infames an admittantur in crimine simonie sicut in heresi. in c. per tuas. el. j. n. 2. 3. 6. 9. 11. 12. et 13. de simo. fo. 87.  
Testes alias inhabiles si in aliquo casu admittantur non faciunt plenam probationem nisi addantur alia adminicula. ibi. nu. 4. et 5.  
Testes criminosi si admittuntur ad aliquam probationem non comprobentur periri nisi de eis fiat specialis mentio. ibi. n. 12.
- 7 Testis dictum non valet si in actu perceptibili sensu corporeo deponit de credulitate. in c. inquisitionis. §. quesivisti. nu. 3. de accusa. fo. 69.  
Testis si primo dixerit se scire postea dicit se credere censetur recedere a priori dicto. ibi.
- 4 Testibus duobus affirmantibus tunc magis creditur quam mille negantibus quando negativa non est coarctata. in c. cum in tua. nu. 2. de testi. fo. 79.  
Nunquid admittatur testis deponens ita ego depono prout in alia depositione dixi. ibi. nu. 3.  
Si testes examinati in sumario iudicio sint mortui an eorum dictum debeat valere. ibi. nu. 4.  
Testes centum deponunt per matrimonium duo contra. quando prestant. ibi. nu. 5.  
Testes producere licitum est in causa matrimoniali publicatis attestacionibus. ibi. nu. 6.  
Quomodo probet testis qui secundo productus dixit contrarium eius quod primo dixerat. ibi. nu. 9.
- 3 Testes regulariter non examinantur lite non contestata et procedit tam in causa laicorum quam clericorum. in c. si. nu. 1. et 12. ut lit. non contest. fo. 109.  
Et quo casu recipiuntur lite non contestata. ibi. nu. 3.  
Testes in quibus casibus non examinantur lite non contestata. ibi. nu. 6. 7. et 20.  
Testes in criminalibus nunquam admittuntur lite non contestata. ibi. nu. 5.  
Testis dictum an possit pro parte recipi et pro parte non. ibi. nu. 11.  
Testis advena quo casu compellitur reddere testimonium. ibi. nu. 16.  
Testes an possint examinari et iurare tempore feriato etiam solenni quando periculum est in mora. ibi. nu. 22.
- 4 Testis iurati dicto standum est et prevalet dictum iurati dicto non iurati nisi pro dicto iurati sint presumptiones. in c. literas. nu. 2. de presum. fo. 121.
- 3 Testis condemnatus de falso directe an efficiatur infamis. in c. cum. nu. 8. et 43. de ordi. cog. fo. 143.  
Testis cuius dicto non statuitur propter aliquod crimen non punitur de illo crimine. ibi. nu. 28.  
Testis defendens se ab obiecto crimine et convictus potest puniri extra ordinarie: quia gessit se pro habili cum non esset. ibi. nu. 32.  
Testes quando iurant debet citari pars etiam in criminalibus. ibi. nu. 34.  
Testes si sunt producti ab utraque parte attendetur quis melius probaverit habito respectu ad dignitatem et opinionem et numerum testium. in c. super hoc. nu. 4. de renun. fo. 13.  
Testes super articulis directo contrariis non admittuntur post publicatas primas attestaciones. ibi. nu. 21.  
Testis an ardeat dicere causam facti relati per ipsum et ab alio gesti. ibi. nu. 25.  
Testis non deponens de causa scientie non probat. ibi. nu. 27.  
Testes qui habent probare aliquid fuisse sponte factum et non coacte an teneantur et quam causam scientie reddere. ibi. nu. 28. et 29.  
Testes ad probandum contraria si fuerint per partes adducti an possint simul examinari vel quis prius. ibi. nu. 33. et 34. fo. 34. et nu. 52. fo. 16.
- 4 Testis an aliter possit astringi ad veritatem dicendam quam per iuramentum. in c. tuis questionibus. nu. 7. de testi. fo. 74.
- 3 Testium productioni renuntians non videtur renuntiasse productioni instrumentorum. in c. pastoralis. nu. 8. de cau. pos. et proprie. fo. 158.
- 4 Testes licet unus post alium viderint virum super mulierem probant adulterium. in c. preterea. nu. 1. de testi. fo. 59.
- Corsetus. Adde quod in adulterio probationes sunt impossibiles. ideo infra recipiunt probationes verisimiles. visus solus cum sola et nudus cum nuda. ut in c. literis. de presumpt. et si ista probatio fieri non potest recurritur ad aliam probationem: scilicet proprium auditus cum fama. id est quod testes audirent eos committentes iuxta cortinam in obscuritate noctis



# Repertorium singularium materiarum

- 7 audiebāt voces eorū sibi notas: anbelitus iocundos: venerea oscula: verba apta ad rem ipsam indicātia libidinis exitū. quibus si fama admī niclef sufficit ad oēm effectum 7 habet. p. plena probatione. vt est ter. 7 ibi Abb. in. d. c. preterea. de testi. vbi plene de hoc 7 per Bar. in. l. ff. de fur. 7 in. l. capite quinto. ff. de adulte. 7 Abb. in. d. c. literis. 7 Bald. in. d. c. preterea. dicit qd actus copule carnalis licet nō percipiat per vīfuz: tñ per accidētia id est cōiecturas 7 presumptiōes: qz accidētia magnam partē cōferunt ad cognoscendum qd quid est. allegat philosophū scdo metaphysice quē retulit Bal. in. l. nō nudis. C. de pba. 7 inquātū dictū est qd ille qui fuit retro cortinā vel tenuē parietē habēs voces cōtrahen tiū notas potest deponere super coitu seu verbis pbatīs a tertio. vt est gl. no. in. l. in summa. §. idē labeo. ff. de aqua plu. arcē. 7 in. d. c. preterea. 7 iñ. q. ix. testes. als. c. nihilominus. p. 27. 7 doct. in. l. testiū. C. de testibus. 7 per canonistas. in. c. h. de 2 sue. licet Aug. aliter senserit. in. l. si nō spālī. C. de test. Adde idē fm. Bos. in. d. c. preterea. in loco obscuro sicut de cor tina 7 pariete. 7 ibi do. mens in re collectis dicit se cōsuluisse in cōtingē tia facti fm. Bos. doct. in. testes erant in domo obscura 7 testator erat infirmus vor testatoris erat nota testibus fuit dubitātū qd iuris: dicaz infra in verbo testis: facit pro primo dicto qd habet. in. c. tua. 7 in. c. fi. de cobabi. cleri. 7 mulie. in defloratiōe tñ seu adulterio monialiū non requi ritur tā grauis probatio vt plene. no. Lap. sua allega. lx. 7 preterea adde qd 3 opus carnale de facili videri nō pōt ēt si agitantē videant: vt no. in. c. tertio loco. de presum. conuincunt tñ adulteri ex solitudine 7 nudis tate 7 loco 7 sexu diuersitate: vt in. c. literis. de presum. 7 no. in. c. preter ea. de testi. nam loca secreta suspectis personis interdiciuntur. lxxi. dist. clericus. rrrv. q. vi. c. ab isto die. 7 si post trinā admonitiōē inueniantur cōfabulari excoicant. no. in. c. si quisqz. de cōba. cleri. 7 mulie. qui enis ma le agit odit lucem. c. consuluit. de offic. deleg. 7 ideo qualitas loci presump tiōē corroborat. Bos. 7 doc. in. d. c. in literis. cōcludūt qd vbiqz est talis materia qd nō poterit haberi extremū certitudinis in teste s3 sola presumptio credulitatis. tunc pbat testis deponēs de credulitate licet nō expriat de visu. vt in. d. c. preterea. 7 sic vbi actus est immediate im perpedibilis sensu testis sufficit testē reddere cām pfectā 7 circūstātiās proximās actū concludētes. dū tamen adiciat se credere ita essē ita no. doc. in. d. c. literis. 7 ibi Abb. nu. 1. 7 in. d. c. tertio loco. nu. 4. 7 ad proban dum adulterium vide do. Abba. in consi. rli. in vlti. col. in fi.
- 7 Testis ad hoc vt sibi credatur debet esse iuratus etiam si esset cardina lis vel aliquis sancte vite. in. c. cum olim. nu. 5. de priui. fo. 154.
- 7 Testis deponēs sine iuramento facit aliquā presumptionem. ibi. nu. 6.
- 7 Testes qui habent probare tenorem instrumenti perditū an habeant probare omnē eius solēnitatē. ibi. nu. 8.
- 7 Testes deponentes de iudicio intellectus an debeāt iurare. in. c. significa ti. el. h. nu. 3. de homici. fo. 111.
- 5 Testes post didicita testificata non possunt examinari super directo cō trariis. in. c. exceptionem. n. 13. de excep. fo. 18.
- 2 Testis maior factus an possit testificari de illis que vidit in minori etas te constitutus. Anto. in. c. ex parte. n. 8. de corpo. vitia. fo. 61.
- 6 Testiū depositiones non valent si tale iudiciū nō precessit. in. c. vnico. n. 4. vt ecclē. bene. sine di. con. fo. 73.
- 1 Testes quorū vnus dicit qd possessio fuit tradita martino 7 alter dicit petro reducūtur ad concordia. s. qd fuit tradita vni post alterū successi ue. in. c. translatio. nu. 2. de consti. fo. 19.
- 3 Testis vnus est sufficiens iudiciū ad torturam. in. c. at si clerici. nu. 14. de iudi. fo. 12.
- 7 Testes omni exceptione maiores dicunt illi contra quos nulla pōt obij cterceptio. ibi. nu. 32.
- 7 Testis medio iuramēto tenet dicere illud quod fuit sibi dictū ab amico suo in secreto etiā si fuerit sacerdos dūmodo hoc sciret tanqz deus pu tū in confessione quo casu etiam adiectus in testem non debet reuelare. in. c. omnis vtriusqz. nu. 25. de peni. 7 remis. fo. 177.
- 3 Testes qñ examinantur ordinarie vel ad perpetuam memoriā an req ratur personalis citatio partis ad domum. in. c. causam. nu. 7. de do. 7 cō tu. fo. 197.
- 4 Quis quod didicerit post publicationem que proponit probat per iura mentū. in. c. plentium. nu. 5. de testi. fo. 92.
- 7 Testes producents an possit eos reprobare vel dicta ipsorū. ibi. nu. 6.
- 7 Testes approbans in vna causa pōt illos in alia reprobare. ibi. n. 8. f. 61.
- 7 Testis vnus deponentis de veritate dictū valet. in. c. j. nu. 4. de consan gui. 7 affi. fo. 31.
- 7 Testes debent esse iurati in causa matrimoniali. ibi. nu. 5.
- 7 Testes debent esse omni exceptione maiores 7 presertim in matrimonia li causa. ibi.
- 7 Testes qui dicantur omni exceptione maiores ibi.
- 7 Testes in matrimoniali causa produci possunt etiam post publicatio nem. ibi. nu. 12.
- 7 Testis exoratus per partē vt ferat testimonium nō potest tanqz suspec tus accusari. in. c. si dominus. nu. 3. de sumo. fo. 77.
- 7 Testes an 7 qñ pñt cōpelli testificari in criminalibus. ibi. n. 5.
- 5 Testes falsos producents licet condēnetur de falso non sequit qd ipsi tes tes sint falsi. in. c. qñuis. nu. 25. de re iudi. fo. 83.
- 5 Testiū dicta pñt reprobari per illū qui ipsos pdurit. qz censetur per so nas ipsorū approbare 7 non dicta. in. c. cām. nu. 2. de re iudi. fo. 63.
- 7 Testiū variatio vel vacillatio debet in actis describi tempore depositio nis 7 nō postea ad effectū. ibi. nu. 9.
- 2 Testis pōt 7 debet testificari de re quā iurauit prius nemini dicere. in. c. sacerdos. nu. 7. de offi. ordi. fo. 111.
- 7 Testis qui non vult nomen suum publicari nec iura in pñtia partis an probet. in. c. super eo. nu. 7. de consangu. 7 affi. fo. 32.
- 7 Testis vnus dictū integri maiorē fidem facit qz fama. ibi.
- 7 Testes duo in quacūqz causa sufficiunt. ibi.
- 2 Testis vnus si dicit aliquē fuisse per quinqz menses alter per sex quō sol ventur. in. c. inter corporalia. nu. 35. de transla. episco. fo. 5.
- 1 Testis dicens se audisse legere aliquod instrumentū non per hoc dicit intellexisse. in. c. auditis. nu. 2. de elec. fo. 149.
- 7 Testis deponens per verbū credo: non facit plenā fidem. in. c. inquisitio ni. nu. 2. de sen. excō. fo. 193.
- 4 Testes qñ sunt cōtrarij statur dignioribus. in. c. imputari. nu. 3. de fide in stru. fo. 110.
- 4 Testificata qui vidit si nō plene examinavit nō prohibet a quarta pro ductione. in. c. ultra tertiam. n. 1. de testi. fo. 88.
- Qui intellexit a testibus productis id quod testes deposuerunt non pro hibetur a productione aliorū testium nisi fuerit presens qñ testes depo suerunt. ibi. n. 2.
- 2 Testimoniū femine non est ita validum sicut virozum. in. c. forus est. n. 3. de verb. sig. fo. 182.
- 4 Testimoniū de credulitate valet in actibus propinquis vel probande ex his que non pñt per sensum directe probari. in. c. literis. nu. 1. de presum. fo. 120.
- 7 Testimoniū de auditu nō valet. in. c. tua nos. nu. 4. de 2 san. 7 affi. fo. 33.
- 4 Testimoniū senis an preferat testimonio iuuenis. in. c. quoties. nu. 2. in iñ. no. de testi. fo. 38.
- 4 Testimoniū non vtiat licet testes nō recordentur de die mense 7 anno q bus actus gestus. in. c. cum iohannes. nu. 4. de fide instru. fo. 107.
- 7 Testes qñ cōtradiciūt instrumēto pro cōcordia presumūt pluralitas a ctuū nisi partes cōfesse fuerint vnitatē. ibi. n. 6.
- 7 Testium dicta obscura nō releuātur per confessionem vel articulū a par te formatum sed per confessionem aduersę partis bene releuātur. ibi. numero. 7.
- 7 Testes duo de illis qui non sunt scripti in testamento omni exceptione maiores phant contra instrumentum. ibi. nu. 13. fo. 108.
- 7 Testes descripti in instrumēto si per directū vel indirectū deponūt con tra instrumentum: an faciant illud vacillare. ibi. nu. 14.
- 7 Testes interrogati de tpe si varie rñdēt vel inducti ad pbandū tps dicāt se non recordari non valet eorū testimoniū. ibi. n. 15. fo. 109.
- 7 Testificari an possit pubes de his que vidit in pupillari etate. in. c. si. n. 4. de senten. excom. fo. 197.
- 4 Testificata didicere qñ discutitur super pcessu cause matrimonialis ex cludit alias probationes. in. c. constitutis. el. h. nu. 1. de testi. fo. 80.
- 7 An idem testis possit sepius induci super vna cā. ibi. nu. 2.
- 7 Publicatio sola etiā ante didicita testificata excludit probationē testiū ibi. nu. 3.
- 2 Testimoniū credulitatis admittitur in bis in quibus non pōt haberi certa 7 determinata notitia. Ant. in. c. j. n. 1. de scrui. in ordi. fac. fo. 40.
- 7 Testis dices se scire qz credit an probet. ibi. nu. 2. fo. 40.
- 4 Testimoniū vnus in quibus causis sufficit. in. c. licet. el. j. n. 5. de testibus. folio. 36.

**Theologia** 7i? canonicū fraternizāt 7 sunt magis privilegia ta quā ius ciuile. in. c. sup specula. nu. 7. ne ele. vel mona. fo. 242.

7 Theologus vel canonista quis eorū preferendus sit in eporū electioni bus. in. c. j. nu. 9. de consan. 7 affi. fo. 31.

**Timor** mortis quo casu inualidet actū factū mortis timore. in. c. sicut nobis. nu. 5. de reg. fo. 162.

**Titubans** an pscibat tanqz sit in bona fide. in. c. si diligens ti. nu. 32. de prescrip. fo. 40.

5 Titubans an prescribat in. c. si. nu. 39. de prescrip. fo. 46.

**Titulum** sue possessionis nemo cogit allegare nisi habeat psumptionem contra se. in. c. constitutus. nu. 4. de ele ctio. fo. 169.

2 Titulus presumitur ad antiquā possessionem. Ant. de but. in. c. quāto. n. 3. de transla. prela. fo. 19.

2 Titulus presumitur ex antiqua possessione. An. in. c. cōstitutus. nu. 9. de filiis presby. fo. 53.

2 Titulū licet quis talis non cogatur ostendere tamen fallit qñ quis habet presumptionē iuris contra se. Ant. in. c. eam te. nu. 6. de etate 7 qualita te. fo. 43.

1 Titulus etiam iniustus dat causam prescribendi. in. c. cū dilectus. nu. 12. de consue. fo. 99.

Titulus non requiritur ad inducendam consuetudinem sed solus vsus. ibi. nu. 22.

Titulus an



## Super Rectu. Panormitani.

- 2 Titulus an excuset quæ a restitutione fructuum perceptorum q̄ illorum q̄ percipi potuissent. in c. cū causa. nu. 5. de offi. de leg. fo. 86.
- 6 Titulus minus legitimus aliqui dat cām prescribendi. in c. cura pastoralis. n. 1. 7. 6. de iure patro. fo. 193.
- 5 Titulus causatus ex errore pbabili p̄stat cām p̄scribendi. ibi. nu. 6.
- 5 Titulus nō requirit in prescriptione quadragenaria cōtra ecclesiam nisi cum ius cōe vel presumptio est contra prescribentem. in c. si diligenti. nu. 1. de prescrip. fo. 38.
- Titulus non requiritur in prescriptionem iurium puta seruitutum: sed sufficit probare quod de hoc erat fama et similia. ibi. n. 9. fo. 39.
- Titulus requiritur in prescriptione qñ ius cōe vel presumptio est cōtra prescribentem. ibi. nu. 20.
- Titulus requiritur in prescriptione non ille per quē transfertur dñm sed putatiuus. ibi. nu. 33. fo. 40.
- Titulus an indistincte requiratur quando prescriptio est cōtra ius. ibi. numero. 35.
- 6 Titulū allegare nō est necesse in prescriptione. xxx. anno. tam de iure cī uili quā canonico nisi prescriptio esset contra ius in c. peuenit. n. 3. de emptio. et vendi. fo. 38.
- 5 Titulus regulariter nō requiritur in prescriptioe iurū sed in prescriptioe immobilium sic licet aliquo casu a pari procedant. in c. de quarta. nu. 25. fo. 24.
- 5 Titulus quo casu requiratur in prescriptionibus. in c. illud autem. n. 6. de prescrip. fo. 24.
- 5 Titulus putatiuus ex quibus causis causetur. in c. de quarta. nu. 10. de prescrip. fo. 23.
- 6 Titulus causat ex tpe de cuius initio nō est memoria in contrarium. in c. certificari. nu. 6. de sepultu. fo. 136.
- 2 Titulum sue possessionis nemo cōpellit ostendere nisi habeat ius cōe cōtra se. in c. ex insinuatione. nu. 9. de procu. fo. 141.
- 5 Titulus requiritur an p̄scriptione p̄ ius vel tm̄ tēpus de cuius initio nō sit memoria. in c. ad aures. nu. 6. de prescrip. fo. 25.
- 5 Titulus causat prescriptione tanti tēporis de cuius initio non sit memoria in c. accedentes. nu. 7. de prescriptio. fo. 29.
- 3 Titulus putatiuus cū spacio. xl. anno. sufficit ad prescribendum. in c. j. nu. 9. vt lit. pen. fo. 216.
- 1 Titulus requiritur in prescriptione sed in consuetudine nō. in c. si. n. 20. de consue. fo. 106.
- 1 Titulus beneficialis an probetur per literas aut per collationem. in c. in nostra. nu. 11. de rescrip. fo. 81.
- 3 Titulus beneficii quō habet probari ab agente possessorio recuperando. in c. in literis. nu. 13. de restit. spo. fo. 170.
- Titulū iustū habēs in aliquo bñficio in quo aliquis est intrusus nō pōt noīe ecclesie agere q̄ videt̄ intrusum spoliare. ibi. nu. 22.
- Titulus beneficii an sit ostendendus per illū qui agit pro iuribus sui beneficii vel si contra eum agatur. ibi. n. 31. fo. 171.
- 5 Titulus siue bona fide in prescribēdo causari pōt ex privilegio dubio. in c. auditis. nu. 8. de prescrip. fo. 34.
- 3 Titulus de interrogatorijs actionibus ad quid est inductus. in c. cum causam. nu. 14. de iura. calum. fo. 128.
- 1 Titulus non presumitur ex recedenti possessione sed ex longa sic in c. nīhil. nu. 14. de elec. fo. 168.
- 2 **Tonsura** prima pōt oībus diebus cōferri. Anto. in c. cōsultationi. nu. 5. de tēpo. ordi. fo. 40.
- 3 Tonsura nō est de substantia clericatus sed est signum. in c. iōānes. nu. 2. de cle. coniuga. fo. 16.
- 6 **Torqueri** potest clericus si cōtra eū p̄cedāt sufficientia indicia etiam quod non sit infamatus. in c. j. nu. 6. de deposito. fo. 80.
- Torqueri pōt aliquis si habeat vnū bonum testem cōtra se. ibi.
- 7 Tortura nō debet inferri non precedentibus indicijs. in c. cū in cōtēplatione. nu. 1. de reg. iur. fo. 207.
- Tortura non debet dari cū veritas pōt aliunde haberi vel si nō sint indicia sufficientia. ibi. nu. 2.
- Tortura non debet esse moderata adeo qđ tortus reseruetur incolumis vel ad innocentiam vel ad supplicium. ibi. nu. 4.
- Torqueri an possit q̄ tā p̄ causa civili quā criminali. ibi. nu. 5. 7. 9.
- Torqueri non pñt doctores nec alij positi in dignitate. ibi. nu. 7. 7. 9.
- Torture quedam genera. ibi.
- Tortura semel data non pōt amplius repeti sine nouis indicijs. ibi. n. 8. est quedā discussio vel indagatio circa rē in futurū disponendā. in c. tua nuper. nu. 6. de his q̄ fia. prela. fo. 69.
- 2 **Translatio** et quilibet eius dispensatio d̄z b̄re in se utilitatē et necessitatē. in c. q̄to. n. 5. de transla. epi. fo. 6.
- 3 **Transactio** potest fieri in cā criminali. in c. j. nu. 12. de iura. calum. fo. 123.
- Transigens videtur confiteri. ibi.
- 2 Transactio quid sit et vnde dicatur. in rub. nu. 1. de transac. fo. 134.
- Transactio tollit oīs iura et instrumenta inter partes postq̄ est facta

- in c. j. nu. 1. 7. 4. eo. tit.
- Transactio generalis que fit et ad quē extendatur. ibi. nu. 6.
- 2 Transactio in causa matrimoniali an valeat. in c. ex parte. nu. 1. 7. 8. de transactio. fo. 137.
- 5 Transactio vel compromissum vel quid simile an noceat alijs in casibus in quibus nocet sententia. in c. q̄uis. n. 30. de re iudi. fo. 84.
- 2 Transactio super ecclesiastico beneficio etiam firmata iuramento nō valet in c. constitutus. nu. 1. de transac. fo. 135.
- Transactio illicita non firmatur iuramento. ibi. nu. 2.
- 2 Transactio super beneficio an valeat facta per clericū sine ep̄o. in c. Decetero. nu. 1. de transac. fo. 135.
- 6 Transactio siue cōpositio nō admittit̄ super decimis futuris. super preteritis sic. in c. vt super. nu. 6. de reb. eccle. non alie. fo. 76.
- 2 Transactio in spiritualibus nō est phibita si datur spūale pro spūali. se cus si dat̄ t̄pale pro spirituali. in c. statuimus. nu. 5. de transac. fo. 135.
- 2 Transactio super ecclesiastico beneficio fieri non pōt sed amicabile cōpositio sic. in c. super eo. nu. 1. 7. 3. de transac. fo. 136.
- 2 Transactio pōt interuenire super lite etiam mota coram delegato. in c. contingit. nu. 1. de transactio. fo. 135.
- 7 Transactio non pōt interuenire in causis spiritualibus vel popularibus: et qñ. in c. i. nu. 6. de collu. dete. fo. 135.
- Transactio pōt interuenire in causis vbi venit imponenda pena sanguinis preterq̄ in adulterio. ibi. nu. 7.
- Transactio in quibus causis criminalibus admittatur. ibi. nu. 8.
- Transactio quid operet̄ quid in causis criminalibus. ibi.
- 4 Transactio de alimentis donata inter virum et vxo. et patrem et filiū an firmetur iuramento. in c. cū. cōtingat. n. 30. de iure iur. fo. 160.
- 6 Transactio facta vltra dimiā pōt rescindi idē oīs cōtractus bonæ fidei et factus emphyteoticus. in c. cū. cā. n. 7. 7. 8. de emp. et vendi. fo. 185.
- 7 **Transitus** in rē iudicatā est de iure positio cui p̄iceps p̄t derogare. i. c. q̄l̄ et qñ. n. 5. de accusa. fo. 65.
- 6 **Trebellianica** pōt prohiberi per testatōrē. in c. raynal dus. nu. 18. de testa. fo. 127.
- 3 **Treuga** largo modo pōt dici pax. in c. nouit ille. nu. 10. de iura. di. fo. 32.
- 6 **Tributa** annua possessionibus sunt soluenda principi etiam qđ dicte possessiones transcant in clericos. in c. de terris. nu. 3. de decimis. fo. 147.
- Tributa vel decime etiā p̄ tēpore preterito sunt soluēde ab eis q̄ postea inceperūt habere predia que censentur transire cū onere suo. ibi.
- 6 Tributū si soluatur arguit subiectionem. in c. oīs. n. 1. 7. 3. de cēss. fo. 199.
- 6 Tributū an soluatur de re data in dotē ecclesie que res erat ante tributaria. in c. j. nu. 1. 4. 5. 6. 7. 8. de censu. fo. 199.
- 6 Tributū id est qđ datur dño tēporali in recognitione domini. in c. tua nobis. nu. 2. de decimis. fo. 150.
- Et an illud possit prescribi. ibi. nu. 9. 7. 10. fo. 159.
- 6 Tributū qđ debetur principi dicitur onus reale an trāsit in possessionē rei. in c. cū homines. nu. 6. de decimis. fo. 145.
- 3 **Tutor** qui mouit litē calūniosam et iniustā non p̄iudicat pupillo. in c. si. nu. 22. de iura. calū. fo. 131.
- 9 Tutor vel procurator si quid post tutelam et curā reperiantur acquisitiui se nō presumunt acquisiuisse ex bonis pupilli adultis: sed eorū industria. in c. j. nu. 6. de pecu. cle. fo. 109.
- 6 Tutor si quid acquirit presumit̄ acquisiuisse de bonis suis et industria sua nō pupilli. in repe. in c. cum esset. nu. 25. de testa. fo. 118.
- 1 Tutor non pōt emere rē pupilli a seipso licet illa res sit omnino venalis fallit tñ aliquo casu. in c. cū in iure. nu. 4. de elec. fo. 153.
- 5 Tutor bene administrās habetur domini. sed male administrās habet loco furis. in c. cū venerabilis. nu. 5. de excep. fo. 9.
- 6 Tutores pñt esse monachus ep̄s et clerici intellige qđ pñt esse legitimi sed nō cogunt̄ inuiti acceptare. in c. ex parte. nu. 5. de sepultu. fo. 138.
- 3 Tutor qñ remouet̄ an debeat inferri cā remotiōis. in c. era. n. 8. de iur. f. 38.
- Tutor vel curator an et qñ possunt p̄iudicare pupillo vel adulto. in c. j. nu. 39. vt lite non conte. fo. 105.
- 6 Tutor p̄t emere rē pupilli ipso authore dñmō emat palā vel interponat tertiā psonā ad emendā et ip̄e auctorizet. et idē posset facere ep̄s cū ecclia sua. in c. vnico. nu. 20. circa finē. vt eccle. bene. sine di. con. fo. 73.
- 5 Tutores habent omnes exercitium in solidū in c. ad probandū. nu. 21. de re iudi. fo. 81.
- 6 Tutores et curatores possunt dari etiā in ecclesia. in c. cum ecclesia. nu. 6. de immu. eccle. et cemi. fo. 226.
- 6 Tutor potest donare in quantum expedit pupillo. in c. ceterum. n. 4. de dona. fo. 104.
- 5 Tutor prelati et quilibet alius administrator si mouerūt litē iniustā et ob hoc condēnent in expensis debent illas soluere de suo. in c. rep̄bensibilis. nu. 19. 7. 22. de appel. fo. 103.
- 5 Tutor pōt conueniri finita tutela de casibus inchoatis durāte tutela nisi administratio sit translata in curatorem vel alium. in c. ex parte. n. 1. de appel. fo. 135.
- Tutor non conficiendo inuentarium redditur suspectus nisi sit consue.



# Repertorium singularium materiarum

- tudo in contrariū valet tñ administratio. ibi. n. 6. fo. 139.
- 2 Tutor plures oēs erercent. eorū officiū in solidum ne utilitas pupilli impediatur. secus est in pluribus iudicibus delegatis. in. c. cū sicut. n. 7. de eo qui mit. in. pos. fo. 214.
- 2 Tutor quicēpit facere inuentarium et non adhuc perfecit pōt agere. An to. in. c. ex literarum. nu. 5. de tempo. ordi. fo. 37.
- 3 Tutores et curatores vel eorū actores vnius populi vel administratiōis: an possit vnus vel debeāt omnes in simul administrare vel aliquem actū expedire. vide etiā de pluribus procuratoribus. in. c. prudentiam. nu. 14. de offi. deleg. fo. 83.
- 2 Tutor prelati et similes non pñt cōpromittere super rebus que alienari non possunt per ipsos sine requisitis solēnitatibus. in. c. cum tēpore. n. 3. de arbi. fo. 170.
- 7 Tutor vel curator ante litem contestatam non constituunt procuratōrē. postea vero sic. in. c. veniens. nu. 11. de accusa. fo. 62.
- 6 Tutor pōt offerre pupillū monasterio. in. c. si q̄s aut. n. 8. de reg. fo. 156.
- 7 Tutor pōt remoueri in generali suspiciōe etiā nō habita qualitate nec forma suspiciōis. in. c. accepimus. n. 8. de purga. cano. fo. 168.
- 6 Tutores pñt constituere dotē pupillis etiā viuo patre qui sit furiosus. in. c. raynutius. nu. 7. de testa. fo. 124.
- 5 **Tutela** quoduplex sit et eius exēpla. in. c. ex parte. M. nu. 4. de appel. fo. 135.
- De litera A.**
- 3 **Vagabundus** quis dicatur et vbi possit puniri. in. c. fin. nu. 13. de foro cōpeten. fo. 90.
- Et vide in. c. quoniam frequenter. §. porro. nu. 9. vt lit. non contest. fo. 116.
- Corse. Adde Jo. cal. post Hosti. et ibi etiā per Joā. de anna. in. c. i. in. i. col. de rapto. vbi dicit q̄ vagabundi possunt puniri vbi reperiunt nō attento q̄ ibi deliquerint vel non iuxta no. in. c. si. de foro cōpe. et allegat glos. et doc. in. d. l. heres absens. et Barto. in. d. l. iij. ad si. ff. de dā infect. et Spe. in. ti. de compe. iudi. §. i. in versu. quid si et versu. sequenti. qd̄ ille d̄ vagabundus qui per mundū vagat non habēs certā habitationem. ita dicit sentire Inn. in. c. si. de eo qui mit. in. pos. cau. rei seruā. facit etiā qd̄ no. in. cle. cam. de elec. et vide Bal. post Thomā de formaginis. Ange. et Sal. in. d. l. heres absens. do. Car. in. d. c. j. de rap. Adde etiā quod si beatus sit beneficiū eius poterit alteri conferri. glo. est singularis et alibi nō reperta. in. c. non oportet. scd̄o. de consec. dist. vl. quā magnificiūt ibi scribentes. et in. c. ex tua. de cleri. non resi. et vide celebrē text. in. l. qd̄ nisi. §. ex prouincia. ff. de ope. libe. vbi libertus non tenetur insequi patronum vagabundū ad prestādū operas. et ibi Mico. de neapo. inducit ad vasallū qui tenet seruire dñō: sed si incipit vagari per mundū nō tenetur. et vide qd̄ voluit idē Mico. de neap. in. l. itē illa. ff. de cōsti. pec. vbi dicit qd̄ de bitor nō tenetur inuenire creditorē vagabundū et soluere ei debitum licet alias secus. facit qd̄ no. Abb. post alios doctores in. c. significante. de pi. gno. et adduco gl. in. c. cū tu. de vsur. quam glo. magnificat dñs meus. d. And. Barb. ibi q̄ vsurarius teneat p̄stare vsuras illi a quo extorsit illud est verū si nouit vbi habitat: secus si ignoratur vbi sit creditor: puta quia vagaret per mundū: quia tñc nō tenetur inquirendo vagari. et adduco glo. in. c. vnaqueq̄. et q̄. q̄. dicit qd̄ vxor nō tenet sequi virum vagabundū quā gl. fecit singulare Jo. de imo. in. rub. ff. sol. mat. licet per errorē allegauerit gl. in. c. eb. d. ca. cau. et q̄. ego allego aliā in. c. de illis. de spon. sa. et in. c. si q̄s necessitate inenitabili. et in. c. j. de cōiug. l. c. p. et in. c. j. qui matri. accus. nō pos. limitarem oēs has glo. nisi scierit mulier durisset in virū aliq̄e bistrionē qui solet vagari quo casu tenebit sequi virū. ita dicit gl. in. d. c. vnaqueq̄. et in. d. c. si quis. et vide qd̄ voluit Bar. in. l. menia. §. vxorem. ff. de an. lega. et scribē. in. d. rub. et Jo. de imol. in. d. l. si cū dotē. §. si maritus. ff. sol. mat. et adduco Spe. in. tit. de loca. §. nunc aliqua. versu. cl. iij. vbi dicit q̄ si emphyteota cepit vagari per mundū et ignorat vbi sit et an viuus vel mortuus sit nullis relictis filiis aut nepotibus dimisit tñ pcuratōrē vt solueret pensionem ecclesie. modo ecclesia noluit accipere cēsum a pcuratore propter dubium mortis: pcurator autē vult stare in possessione donec certificatus sit de morte: dubitatur vtrū ecclesia possit sibi rē vēdicare et cōcludit qd̄ d̄ priuari emphyteosi. adde Bal. in. aut. q̄ rē. in. si. C. de sacrosan. eccl. et ibi p̄ Raph. Fulg. et p̄ do. And. barb. in. repe. rub. C. qui admitt. in. l. xvi. col. et in. c. cū tu. de vsur. et p̄ do. Jaf. may. mediolasi. in. repeti. l. ij. in. versu. et in. q̄. q̄. in. xxiij. q̄. q̄. in. col. C. de iure emphy. hūc passum p̄ viā dubij publice Bononie disputauit et argumētatus sum ad partes subnectēs verā conclusionem. et incipit illud dubiū vtrū emphyteota vadēs vagando per mundū et ad qd̄ dubium me remitto. vbi vltra alios hunc articulum bene enucleauit.
- 7 **Valor** rei an attēdat tpe emptionis et vēditionis an tpe absolu- tionis pretij. in. c. in ciuitate. nu. 3. de vsur. fo. 125.
- 1 **Variatio** nō admittit in electione post publicationem scri- ptā. in. c. bone memorie. el. ij. nu. 110 et 23. de postu. prela. fo. 114.
- 2 Variatio admittitur ante q̄ ius sit alteri quesitum. ibi.
- 2 Variatio an admittat si quis dixerit se nō posse ad ordines promoueri

- salua conscientia. An to. in. c. queris. nu. 9. de eta. et quali. fo. 44.
- 1 Variatio an admittatur in electionibus factis de aliquib⁹ officialibus in. c. postulationē. nu. 5. de postu. prela. fo. 116.
- 4 Variare q̄s dicat et q̄s vacillare. in. c. p̄terea. nu. 13. de testi. cog. fo. 93.
- 6 **Vasallus** ecclesie tenet reddere fidelitatem et ecclesie et eiusp̄ lato in. c. j. n. 3. de feudis. fo. 92.
- Vasallus et emphyteota et similes nō pñt feudo vel emphyteosi renūtia- re vt se liberent a seruitio sine expressa licentia dominorū ibi. n. 4.
- Vasallus alienās feudū an ipso facto tale feudū reuertat ad dñm etiā qd̄ acquisierit pro se et filiis. in. c. ex parte. n. 4. §. 6. et 7. co. tit. fo. 96.
- Vasallus pōt alienare feudum quod habet in perpetuum. sed nō feudū temporale. ibi. nu. 6.
- Vasallus perdit illā partē feudi quā alienauit licet maiorē. ibi. nu. 7.
- 7 Vasallus si litigat cū dñō et factū est notoriū pōt ipse dñs esse iudex. sec⁹ si factū est notoriū. in. c. granamē. nu. 6. de sen. excō. fo. 196.
- 4 Vasallus plurium quis potest esse. in. c. cā te. nu. 4. de iureiu. fo. 144.
- 4 Vasallus an sicut tenetur adiuuare dominum in necessitatibus ita et do- minus vasallū. in. c. breui. nu. 6. de iureiu. fo. 140.
- Corsetus doc. excellentissimus. Adde q̄ vasallus tenetur iuuare dñm licet dñs vasallum nō iuuerit et est rō. q̄ vasallus tenet per iuramētū sed dñs nō tenet vasallo nisi per vrbānitātē tñ vt in. l. creditores. et in. l. an- cille. C. de pig. no. do. in. d. c. breui. de iureiu. ego adduco bo. tex. in. Jññ. in. c. j. in. versu. dñs vero. de forma fidei. et ibi Bal. dicit qd̄ ille. §. seu. ver. est notabilissimus et sancti ius p̄tinet. nā ibi aperte pbat qd̄ in q̄buscun- que vasallus fidelis d̄ esse dñō eiusdē d̄ dñs fidē vasallo alioquin dñs iudicabit malefidus. Itē vasallus cū pōt diffidare. q̄ d̄ p̄dere proprias tatē feudi. et hoc est mirū fm cū nā tale est quale si diceremus qd̄ prietas cōsolidet vsufructu. et subdit ibi Bal. Potent valde hunc. §. dñi. q̄ ter- ribilis est. faciat etiā singulare dictū Inno. in. c. mandatū. de rescrip. qd̄ ille qui venit p̄ scriptū nō d̄ vt eo. Referit Bal. et Sal. in. l. cū propo- nas. C. de pac. faciat etiā. l. quero. §. inter locatōrē. ff. loca. et glo. in. l. si nō fuerit. ff. de iureiu. et qd̄ voluit Bal. in. aut. dos data. C. de dona. ante nu. et bonus tex. in. c. esto subiectus. xxi. di. vbi cur te habēā in principē cum me nō habeas in senatorē. nō ob. iuramentū. q̄ d̄ intelligi ciuilitē et fm naturā p̄ctus super quo apponitur. l. si. C. de nō nume. pec. Itē v̄ p̄stū in dubio fm sanctiones civiles et canonicas. c. ad nostrā. el. ij. de iureiu. Itē v̄ p̄stū subintelligendo et dñs idē faciat qd̄ velit a vasallo fieri. vñ si dñs nō seruauit ea q̄ tenet p̄stare vasallo crederem vasallum non teneri virtute iuramenti ad prestādū ei qd̄ de iure cautū est. arg. optimā eorū que no. Bar. in. l. cū pater. §. libertis. ff. de leg. ij. et Abb. in. c. quēadmodū de iureiu. Bal. in. c. sicut. l. ij. co. tit. et p̄ de leg. et ancha. in. c. intelleximus. in. viij. seu ix. opp. de adul. Hoc tñ cogitabis. q̄ hoc puto verum quicqd̄ dixerint doc. in. c. breui. nā iuramentum h̄ in se nonnullas tacitas con- ditiones. vt no. gl. in. d. c. quēadmodum.
- 3 Vasallus potest alteri infeudare. in. c. ex transmissa. nu. 4. de foro compe- ten. fo. 62.
- 6 Vasalli si prestant obedientiam alteri domino non preiudicant vero do- mino. in. c. cū dilectus. nu. 7. de relig. do. fo. 187.
- 6 Vasallus si cōmittit feloniam aduersus dominū an heres domini agat cō- tra vasallum ad priuationem feudi. et idem si alienauit irrequisito domi- no. in. c. si. nu. 8. de do. fo. 108.
- 3 Vasallus recognoscendo non dominum in dominū an faciat aliq̄d pretij dīcium dñō. in. c. verum. n. 30. de fo. cōpe. fo. 64.
- 5 Vasallus an possit p̄scribere libertatē et directū dominū aduersus feudū dominum. in. c. ad audientia. nu. 17. de prescrip. fo. 32.
- 3 Vasallus an teneatur domino excōicato respondere. et obedire. in. c. veri- tatis. nu. 39. de do. et contu. fo. 208.
- 2 Vasallus an possit aduocare sine procuratore contra dominum. in. ca. cū sacerdotis. nu. 3. de postu. fo. 139.
- 5 Vasallus habet vtile dominium rei feudalis. directum vero est apud do- minū. in. c. si diligenti. nu. 3. de prescrip. fo. 38.
- 6 Vasall⁹ alienās irrequisito domino adiecta clausula saluo iure dñi adhuc perdit feudum. secus si adiecit hec verba qd̄ aliter vel alio modo alie- nare non intendit. in. c. ij. n. 10. de feudis. fo. 92.
- Corsetus. Ego dicerem quod ista verba saluo iure modificāt et restrin- gunt p̄cedentia. vt est gl. reputata singularis. in. l. itē labeo. in. verbo pu- re. ff. fami. heres. et Ang. cōfi. xxi. et vide bonum tex. in. l. si debitor. in. §. si venditionē. ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol. quē tex. ad hoc allegat Ro. cōfi. cl. xxi. incip. Circumscrip̄ta actorū serie. in. ij. col. et voluit Joā. de imo. in. l. iudex postq̄. ff. de re iud. et p̄ Dau. de cast. cōfi. cl. incipi. circa il- lud quod primo queritur in primo quesito et in vl. colum. vbi concludit quod per istam dictionem declaratur animus protestantis vel ipsius res- seruantiā quod voluerit modificare et limitare dispositionem p̄ceden- tē. et volūt doc. in. c. potuit. de loca. de emphyteota qui alienat rem em- phyteoticā saluo iure dñi qd̄ nō cadat a iure suo et voluit do. Alex. de imo. in. cōfi. l. xxi. incip. viso themate. in. ij. col. cōfi. nō ob. illud quod protestatio sit cōtraria facto q̄ in casu nostro d̄ potius declaratio et li- mitatio p̄cedentium ad euitandū penam et verba debent aliquid ope- rari. l. si q̄. ff. de inoffi. testa. c. si papa de priuileg. lib. vi. et l. si quando. ff. de legatis. j. et illud quod dicitur in emphyteosi habebit etiā locum in feudū



## Super Lectu. Banormitani.

- in feudū cū aliquibus validū sit ar. de epby. ad feudū l3 cōiter nō valeat  
vt no. do. in. l. i. de fen. r. ibi p. Jo. an. Jmo. r. Ro. in singularibus suis.
- 3 **Uasallus** pōt prescribere contra dominum feudi, vt non teneat ad seruī  
tia. in. c. nouit ille. nu. 7. de iudi. fo. 32.
- Uasallus** potest fundum qđ habet alteri dare preterqđ ecclesie qđ deterio  
raref conditio prioris domini. in. c. que in ecclesiarum. nu. 18. de consti. fo  
llo. 24.
- Uasallus** an possit in testamento relinquere feudū ecclesie r. quid si effi  
ciatur monachus. ibi.
- Uasallus** pōt renuntiare feudo inuito domino tamen limitatur. ibi. nu.  
19. fo. 25.
- 7 **Uectigalia** non pnt imponi nisi per papam: imperatorem  
regē, r. per cōsuetudinē de cuius initio non sit  
memoria. in. c. super quibusdam. n. 1. r. 6. de verb. sig. fo. 203.
- 2 **Uelum** cōsecrationis datur a solis epīs r. solis virginibus r. qđ  
bus diebus def. Ant. in. c. j. nu. 1. de tēp. ordi. fo. 35.
- 2 **Uenditio** extenditur ad oēs alienationes nisi sit facta mētio  
de p̄cio. in. c. j. nu. 5. de postu. fo. 138.
- 2 **Uenditor** alicuius aīalis l3 exp̄sserit se nolle teneri dē aliquo vitio quarū  
multa exp̄ssit postea si apparebit aliqđ vitii qđ in specie nō fuit exp̄ssum  
tpe tenet reddibitoria vel etiā si exp̄sserit in specie r. postea in gñe dixit  
multa alia qđ non habebat. in. c. iniustum. nu. 3. r. 4. de rerū p̄mu. fo. 89.
- 6 **Uenditio** facta de equo rescindit si itra triidū equi moriat r. reperiā cor  
macidū r. idē de alijs aīalibus in. c. iniustum. nu. 5. de rerū p̄mu. fo. 89.
- 4 **Uedens** equū vel aliud aīal tāquā cū oibus vitijs si postea appareat a  
liqđ vitii talis vēdēs tenet. in. c. cū cōtingat. n. 24. de iureiur. fo. 159.
- 6 **Uenditio** an cōtineat sub se alios cōtractus per quos transferat dominii.  
c. j. n. 2. de bis que fiunt a prela. fo. 65.
- Uendere** p̄bitus sine certa solēnitate an sit p̄bitus donare. ibi.
- 6 **Uenditio** facta cū pacto de retrouendēdo intra certū tps modico p̄cio  
constituto p̄sumit pignus potius quā venditio. in. c. ad nostram. n. 1. de  
emp. r. vendi. fo. 84.
- 7 **Uenditio** cōprehendit oēs contractus per quos dominia trāsserunt. in. c.  
j. nu. 2. de furtis. fo. 121.
- 6 **Uedēs** rē alienā si succedat dñō illius rei trāssert dñum in emptorem  
sine alia traditione si in tali emptione nō requirebat traditio. alias forte  
secus in. c. cū ex officij. nu. 37. r. 39. de prescrip. fo. 38.
- 7 **Uenditio** pluriū rerū quarū alique non poterāt vendi retractat respectu  
tilarū nō autē omniū. in. c. querelā. n. 7. de simonia. fo. 86.
- 6 **Uenditio** licet cōprehendat omnē speciem alienationis tñ qñ venditio p̄  
bibet facta cōmemorazione p̄terqđ nō intelligit de alia specie alienatiōis.  
in. c. potuit. nu. 9. de locato. fo. 88.
- 7 **Uedens** rē plus quā valeat ex eo qđ differt solutionem peccat nisi valor  
rei vēdite posset vitari mutato tēpore r. talis venditor non erat tūc ven  
diturus. in. c. in ciuitate. nu. 1. de vsur. fo. 125.
- Uedens** rē maiori p̄cio ex eo qđ differt solutionē nō per hoc est p̄prie v̄  
surarius nisi ille erat alias venditurus vel nisi tpe solutionis p̄ch non  
erat res plus valitura quo casu erit p̄prie vsurarius. ibid. nu. 2. r. 5.
- Uedēs** vsqđ ad dimidiā plus qđ sit iusti p̄ciū etiā si incōtinenti res r. p̄  
cium denf non est tutus in foro cōscientie. ibi. n. 6.
- 4 **Uenditor** si habeat facultatē rei tractāde cōpellit p̄cise: si vero dolo v̄  
culpa desijt habere tenet ad interesse: si vero neutrum interuenit in totū  
liberatur. in. c. cū iohannes. n. 10. de fide instru. fo. 106.
- 6 **Uedēs** p̄ciū exp̄ssis cōsinibus r. mensura si reperiat p̄diū in maiori  
quātitate an possit illud pl̄ repetere. idē in emēte si reperit in minori quā  
titate. in. c. per tuas. n. 9. de dona. fo. 105.
- 6 **Uenditio** facta vltra dimidiā iusti p̄ch tenet sed pōt agi vt p̄ciū suppleat  
vel vt restituat sed si p̄cise ad vnū fuerit actū actor succūbit. in. c. cū dilecti  
nu. 1. 2. 4. r. 9. de emp. r. vendi. fo. 82.
- Uenditio** si est facta vltra dimidiā iusti p̄ch etiā qđ res sit perēpta p̄t  
agi ad suppletionē iusti p̄ch etiam pō perierit res apud venditorem.  
ibi. nu. 10. fo. 83.
- 3 **Uenditio** bonorū pupilli valet qñ talis venditio expedit pupillo. in. c. fin.  
nu. 14. de eo qui mit. in poss. fo. 216.
- 1 **Uenditio** si fuerit facta r. aliquis deceptus vltra dimidiā iusti p̄ch non  
valet etiā qđ deceptio consistat in vno denario. in. c. cum ana. n. 10. de ele  
ctio. fo. 172.
- 6 **Uenditione** perfecta etiā ante traditā possessionē emptori periculum rei  
spectat ad ipsum. in. c. propter. n. 3. de locato. fo. 87.
- 6 **Uedere** tenet totū patrimonii r. in egestate viuere qui nō h3 vñ satisfas  
ciat etiam de iure canonico. in. c. vt super nu. 7. de rebus eccl. alie. fo. 76.
- 6 **Uenditio** vera facta de oibus bonis i fraudē filiorū renocat tñ quo ad  
legitimā l3 si esset simulata renocat i totū. i. c. raynuti. n. 24. de te. f. 162.
- 6 **Uenditio** secūda facta de eadem re an p̄iudicet priori quando perso  
na ecclesiastica vendit. in. c. j. nu. 5. de bis que fi. a prela. fo. 66.
- 7 **Uedens** aīal morbosum afferens tñ illud sanum r. dicit qđ nō vult tene  
ri an excusetur. in. c. cū infirmitas. nu. 6. de peniten. r. remis. fo. 177.
- 7 **Uedens** rē pro maiori p̄cio eo qđ solutionē differt vsurarius est. in. c. cō  
suluit. nu. 1. de vsur. fo. 127.
- Uedere** nō licet carius res transcutibus r. etiā habitātibus in loco qđ in

- mercato r. bec spectāt ad ep̄m loci. in. c. j. nu. 1. 5. 9. de emp. r. vendi. fo. 83.
- Uedere** quis cogit siue exposuit venales siue non tēpore tñ carissime res  
ad vitā hominū necessarias. ibi. nu. 6.
- 6 **Ueditio** si aliquo casu resoluat puta per pactū adiectionis in diē vel al  
lio modo an fructus medio tpe percepti sint emptoris vel venditoris. in  
c. illo vos. nu. 6. de pigno. fo. 94.
- 6 **Uenditor** deceptus etiā in minimo vltra dimidiā iusti p̄ch habet p̄ci  
uilegiū. de quo. in. c. cū causa. nu. 2. de emp. r. vendi. fo. 84.
- Uedens** vltra dimidiā iusti p̄ch an r. qñ illud qđ plus valet censeat do  
nare emptori. ibi. n. 4.
- Uenditor** vltra dimidiā iusti p̄ch deceptus etiā si dixerit donās id qđ  
plus valet etiā in magna quantitate r. iurauerit pōt ratione enormissime  
lesionis petere absolutionē a iuramento siue fuerit minor siue maior. ibi.  
nu. 13. fo. 88.
- 6 **Ueditio** rei ecclesiastice an permittat pro soluendo condēnationē sui pa  
rochiani qui aliter soluere non pōt. in. c. j. nu. 5. de pig. fo. 93.
- Ueditio** rei ecclesiastice est permissa ne hoies moriātur fame alīs nō tene  
tur ecclesia subuenire nisi inquātum patiētur eius facultates. ibi.
- Uendi** quod prohibetur pignori prohibet. in. c. in cau. sis. nu. 10. de elec.  
folio. 150.
- 2 **Uenditor** non pōt per emptorē p̄prie auctoritate repellia re emptā licet  
emptio sit perfecta. in. c. super hoc. nu. 45. de renun. fo. 15.
- 6 **Uenditor** tenet regulariter de euictione nisi in quibusdā casibus in iure  
exp̄ssis. in. c. si. n. 1. de empt. r. vendi. fo. 85.
- Uenditor** nō tenet de euictione si nō fuit sibi indicū denūtiatū vel si em  
ptor ex contumacia fuit cōdēnatus vel si emptor fuit propter iniuriā cō  
dēnatus. ibi. n. 5. r. 6.
- Uenditor** nō tenet de euictione si emptor extraiudicialiter de facto perdit  
rē secus si iudicialiter l3 de facto dñm denūtiauerit venditori. ibi. n. 7.
- Uenditor** certus de lite mota contra emptorē super re vēdita adhuc de  
bet per emptorē denūtiari. ibi. n. 9.
- Uenditor** denūtiat ab emptore super lite mota in re emptā tenet ad oēs  
expensas siue emptor obtinuerit siue nō. ibi. nu. 11.
- 7 **Uenatio** cuiuscūqđ generis an r. qñ sit tā laicis qđ clericis p̄  
bibiā. in. c. j. n. 1. de cleri. vena. fo. 137.
- 7 **Uenenans** aliquā rē in loco p̄prio ad venādū animalia si ob hoc insuro  
gat aliqđ dñū ipse est obligatus. in. c. si quis. n. 2. de iur. fo. 166.
- Uerberans** clericū pluries eodē instāt an incurat plures  
excoicationes. in. c. j. n. 1. de penis. fo. 154.
- Uerberās** clericū est ipso facto excoicatus. secus si nō iniecerit man⁹ sed  
aliter qđ tunc requirit sententiā. in. c. grauē. nu. 2. de penis. fo. 172.
- Uerbum** ad beneplacitū tuū importat arbitriū boni viri. in  
c. verū. nu. 6. de fo. cōpe. fo. 64.
- 5 **Uerbū** sufficit ad verificationē istius verbi i. lud qđ requiritur. in. c. j. n.  
33. de ordi. cog. fo. 146.
- Uerbū** licet non importat preceptum. in. c. si autem. n. 3. de cohab. cler. r.  
mulie. fo. 11.
- Uerbū** potest non semper importat necessitatem licet precedat negati  
ua. in. c. quanto. r. infra. nu. 1. de p̄sump. fo. 117.
- Uerbū** vnū prolātū in vna dispositione pōt diuersimode intelligi. in. c.  
cum dilectus. nu. 6. de consan. fo. 99.
- Uerbū** sit excoicatus an importet ipso iure vel per sententiā. in. c. null⁹.  
nu. 13. de foro compe. fo. 49.
- Uerbū** p̄sequor denotat inchoamentū quoddā non autē actū perfe  
ctū. in. c. questio. n. 8. de appel. fo. 100.
- Uerbū** ordinare sumit aliqñ pro cōsecrare r. aliqñ pro eligere. Ant. in  
c. archiepiscopus. n. 2. de tēp. ordi. fo. 36.
- 7 **Uerbū** arceo denotat violētiā r. facit p̄ statutis. in. ca. oīs vtriusq. nu. 4.  
de peniten. r. remis. fo. 175.
- 5 **Uerbū** erigere importat ab initio extorquere. in. c. parochianos. nu. 1. de  
decimis. fo. 147.
- 5 **Uerbū** negatiū vniuersale includit etiā ecclesiasticas personas. in. c. in  
ter alia. nu. 12. de immu. eccl. r. cemi. fo. 227.
- 5 **Uerbū** cōcedo de suo proprio significato non inducit trāssationē domi  
nij. in. c. pastoralis. nu. 2. de dona. fo. 106.
- 5 **Uerbū** volumus est noui iuris introductiū. in. c. ex ratione. nu. 3. de ap  
pella. fo. 93.
- 5 **Uerbū** promisit prolātū a teste non includit per stipulationem sed pro  
latum a notario in instrumento sic in. c. sicut nobis. nu. 19. de re iudicata.  
folio. 66.
- 7 **Uerbū** sufficit quid significet. in capitulo fina. numero. 3. de sponsa. duo.  
folio. 18.
- 8 **Corse**. Adde Abba. in. c. cū dilectus. de succes. ab intest. r. in. c. cū locū  
r. in. c. cum apud. r. in. c. tue fraternitati. de sponsa. quod eius natura est vt  
nihil aliud requiratur. ita dixit gl. celebris in. c. statutum. in princ. in vera  
bo canonicus. de rescrip. lib. vi. r. ibi Do. r. adduco Lud. ro. in. l. cū mu  
lier. in. xvi. col. in prin. ff. sol. mat. vbi allegat illā gl. soleo tñ ponderare in  
contrarium gl. in. c. consulisti. de celeb. mis. que videt sentire cōtrarium  
iuncto tex. sed dico illā procedere nisi a iure prouideatur r. materia subie  
cta aliud suadeat.



# Repertorium singularium materiarum

- 7 Verbu venditio postu cum cōmemoratione pretij non cōprehendit alias species alienationis, alias secus, in. c. fi. n. 4. de accu. fo. 75.
- 3 Verbum inquiras, non inducit in nouum modū pcedendi qñ causa cōmittitur inter partes, in. c. exhibita. nu. 2. de iudi. fo. 43.
- 7 Verbum debet: an importat necessitatem vel honestatē, in. c. j. nu. 7. de despon. impu. fo. 12.
- 7 Verbu cōstat prolātū ab aliquo presupponit habere notitiā illorum qñ necessario antecedunt, in. c. sacro. n. 13. de senten. excō. fo. 195.
- 6 Verbu vnum aliqñ sumit diuersimode ad euitandas absurditates, in. c. cū dilectus. n. 18. de succes. ab intest. fo. 132.
- 5 Per verbum hortamur cōmittitur aliqñ iurisdicō in. c. qz indicante. nu. 1. de prescrip. fo. 27.
- Verbu rogo ponit pro p̄cipio fm subiectam materiā, ibi.
- 3 Verbu debet denotat regulariter necessitatem licet aliqñ honestatē, in. c. j. nu. 7. de dolo et contu. fo. 194.
- 3 Verbum pōt: libet: debet: et similia quid importent, in. c. j. nu. 18. de seque. pos. et fruc. fo. 221.
- 4 Verbu oportet denotat necessitatem, in. c. iuramentum. §. sane. nu. 4. de iureiuran. fo. 168.
- 3 Verbu nolo et non volo an denotent precise contēptum et resistentiam, in. c. finem. nu. 1. de do. et contu. fo. 199.
- 7 Verbu debet de sui natura importat necessitatē, sed aliqñ importat honestatē, in. c. si vir. nu. 3. de adul. et stup. fo. 116.
- 2 Verbu cōfirmare sumit aliqñ pro obseruare et approbare, in. c. j. nu. 5. de treuga. et pa. fo. 131.
- 1 Verbu qd pōt se habere ad p̄teritū et ad futurū exponit p̄ ut melius cōuenit materie subiecte, in. c. ad hec sumus. nu. 5. de rescrip. fo. 51.
- 6 Verbu offerre nō expōcit aliquā exactionem sed spontaneam oblationem, in. c. peruenit. nu. 3. de deci. fo. 41.
- 6 Verbu postu in dispositione odiosa habens plura significata interpretatur in significato strictiori: si autē est positū in dispositione fauorabili, interpretatur in latiori, in. c. ad audientiam. nu. 1. de deci. fo. 246.
- 7 Verbu volumus importat ius nouū, in. c. fi. n. 4. qui fil. sint legi. fo. 45.
- 1 Verbu in lege vel statuto importans p̄teritū et futurū intelligit de futuro, in. c. qm. nu. 3. de consi. fo. 41.
- 3 Verbu statuimus relatū ab habente potestātē legis cōdēde inducit ius nouū secus verbu mandamus, in. c. venerabilis. nu. 6. de iudi. fo. 4.
- 7 Verbu sufficit quid significet, in. c. cū locū. n. 3. de spon. fo. 6.
- 7 Verbu moderate sonat in diminutionē nō in augmentū, in. c. deus qui. nu. 3. de peni. et remis. fo. 174.
- 5 Verbu cōcedo non semper importat translationem dominij, in. c. cū venerabilis. n. 8. de excep. fo. 9.
- 5 Verbum sufficit de natura sui importat vt nil aliud requiratur, in. c. j. nu. 6. de excep. fo. 2.
- 6 Verbum relinquo adiectū vniuersitati bonorū importat heredis institutionem etiā respectu illius persone que debet titulo institutionis in bonorari, in. c. raynaldus. nu. 3. de testa. fo. 124.
- Corre.** Adde qd verbum relinquo adiectum certe rei denotat legatum ac fideicōmissū: vt plene nō. ff. de here. insti. l. bis vbi. et l. cogi. §. generaliter. ff. ad treb. et plene p̄ Bal. in. l. fi. C. fa. ber. et p̄ Jo. an. i. d. c. raynaldus. tñ si testator voluit illud verbu rei adiectū in istōnem importare in fallēter illā importabit qm̄ verba quecūqz legatū importātia pōt testator disponere q̄ in istōnem importēt. casus singularē habem⁹, in. l. qm̄ indignū. C. de testi. ibi vbi inflexis: et ibi dñ. dicit sed qbuslibet cōfecta sentētis vel quolibet loquēdi gñe formata institutio valet si mō p̄ eū liqbit volūtatis intētio postqz hoc potuit p̄sumēdū est q̄ ita voluit ne als dicēdo testm̄ rūpi contingat cū nō p̄sumat qz viā eligere ad sua iudicia subuertēda: vt i. l. ij. ff. de testa. mili. itē vbi relinquo: dñ. cā in donatiōe inter viuos: ita dicit Bñdi. de plumbi. in. l. hoc sermone. ff. si lib. inge. esse di. et vide gl. in cle. fi. de iurepa. in vbo relictū. q̄ dicit qd vbi relinquo ad aptatur etiā ad actū inter viuos. et adduco do. meū Barb. in. c. vt vnusquisqz. de pe. cle. vbi dicit q̄ semel cōsult⁹ p̄ magnificos officiales ecclie sancti Petronij cui Eugenij papa cōcessit bullā qd de relictis ad pias cās soluat certū qd qd cōprehendat donatio inter viuos rñdit allegans Bñdi. in. d. l. hoc sermone. et ita hoc anno allegauit et obtinui pro ecclia sancti Petronij in donatione facta inter viuos p̄ nobilē virū Bartholomeū de garganellis cui dā capelle sancti Petri: et vide do. meum plene in. c. regissi. in. ij. col. de testa. proprie tñ si debitū relinquo verificat in actu vltime volūtatis, text. est in. l. j. C. de pecu. et q̄ lib. meruit. cōiuncta ibi gl. voluit. Ric. de neapo. in. l. bis vbi. in pñ. ff. de be. insti. allegās aliā glo. in auct. qd locū. C. si mul. sedo nup. et idē Mico. de nea. in auct. de be. et fal. in. §. quedā oīa. in vbo relictū. vbi gl. dicit qd si testator dicit relinquo. adaptat ad instōnem p̄pter vniuersitatē bonorū cui adiungit vñ verbu relinquo aptū natū est cōprehēdere instōnem heredi qd nō. propter modernā cōsuetudinē testantiū in testō suo dicentiū relinquo omnia bona mea titione cōtū beredem instituo. facit. di. l. cogi. §. gñat. et dictū Spe. in ti. de tes. i. §. j. v. si qz dicat relinquo oīa bona titio ipe vero Mico. de nea. in. d. §. et qdā intelligit p̄dicta vera alio nō instituto q̄ habet loco fideicōmissarij vniuersalis. et dicit esse glo. singu. fm̄ Dy. in. d. l. bis verbis. refert Guil. de cu. esse casum p̄ illā gl. i. l. j. C. si ex fun. ff. de be. re. inst. vide ibi Bal. Jo. de imo. in. l. p̄cib⁹. C. de impu. et Barb. in. l. cētūrio. ff. de vulg. et pup. et doc. in. d. c. raynaldus. vbi apte locuti sunt de hoc verbo relinquo. et vide Alex. de imo. in. cōsi. cxxvi. in. vij. col. in primovo lu. et in consi. lxx. in. ij. volu. et in cōsi. cxiij. in quarto vo. vide do. meū Barb. in. c. conquestus. de fo. cōpe. et in. d. c. vt vnusquisqz. et dicit Ang. qd verbum relinquo in testamento importat instōnem si nullus alius sit in eo cōstitutus vel si debuerit institui ille cui adhuc verbu relinquo sed in codicillis importat semper fideicō. ita dicit Ange. de perussio. in consi. xli. in. iij. col. sed hoc verbu relinquo adiectū parti quote significat institutionē vel substitutionē. secus si certe singulari fm̄ eundē Ange. consi. cxxviij. circa prin. et in consi. cl. in pe. col. et an sit cōe vel obliquū vide eundem Ang. cōsi. cxiij. in penul. col. et dicitur qd est obliquū in consi. clx. in. ij. col. et delicti noie venit legatū. de insti. fm̄ eundē Ang. cōsi. cxxviij. in. ij. col. et adde Jo. cald. in. c. de resti. consi. cxxvi. vbi dicit qd verbu relinquo: cōpetit etiam constitutioni heredis.
- 3 Verbu debet nō importat necessitatem qñ resultaret iniquitas, in. c. intelleximus. nu. 5. de iudi. fo. 23.
- 2 Verbu relaxares qd denotat, in. c. graue. n. 10. de offi. ordi. fo. 123.
- 6 Verbu lego adiectū vniuersitati bonorū importat heredis institutionē, in. c. raynaldus. n. 5. de testa. fo. 127.
- 6 Verbu placet importat arbitrium boni viri, in. c. cū venissent. n. 5. de insti. fo. 33.
- 2 Verbum solus episcopus ordinat nō excludit clericos suos et pōt suspēdere licet non possit deponere, in. c. inter corporalia. nu. 30. de transl. epis. co. fo. 5.
- 7 Verbu non videt mihi importat quantū verbu non est, qd nota pro testibus in. c. de cetero. n. 2. de homici. fo. 110.
- 3 Verbu oportet aliqñ importat necessitatem et aliqñ honestatem, in. c. j. n. 3. de libel. obla. fo. 93.
- 5 Verborū ppria significatio restringit fm̄ naturā subiecte materie, in. c. tua nobis. nu. 6. de appella. fo. 134.
- Verba** nō cōsiderant qñ habetur intētio proferentis verba intelligenda sunt fm̄ mentē proferentis, in. c. intelligētia. nu. 1. de verb. signifi. fo. 198.
- Et vide tex. eo. ti. in. c. p̄terea. ibid.
- 7 Verba futuri tēporis inducūt actum fieri per sententiā et nō ipso iure, in. c. in quibusdam. n. 7. de peni. fo. 172.
- 6 Verba ratū et firmū qd importēt, in. c. raynaldus. n. 17. de testa. fo. 127.
- 1 Verba generalia debent verificari in qualibet specie cōtra sub genere in materia nō odiosa, in. rubri. n. 3. de consue. fo. 91.
- 6 Verba p̄teriti tēporis inducūt actū fieri ipso iure, in. c. nouit. n. 8. de his que fi. a p̄la. fo. 67.
- 6 Verba enūtiatiua propter aliud plata nō inducūt dispōnē nisi ad pias causas et in testō militis, in. c. cū dilectus. n. 14. de succes. ab intest. fo. 122.
- Verba enūtiatiua emanata in vltima voluntate qñ inducūt dispositio nem. ibi. nu. 19.
- 3 Verba ipropriant ad validitatē libelli, in. c. pisanis. n. 7. de re. spo. f. 192.
- Verba ista nouerit se suspēsum seu excōicatum et intelligunt ipso iure, in. c. si quorū. nu. 7. de solutio. fo. 104.
- 5 Verba alicuius dispositionis sunt amplianda vel restringēda fm̄ mētē ipsius que mēs est cōsideranda ex rōne expressa vel que cōiecturari pōt in. c. secūdo requiris. nu. 2. de appella. fo. 110.
- 7 Verba imperatiua intelliguntur cū effectu, in. c. cū infirmitas. nu. 2. de peni. et remis. fo. 177.
- Verba futuri tēporis non importāt actū fieri ipso iure sed per sententiā. ibi. nu. 5.
- 7 Verba de presenti cum impubere nō matrimonium, sed sponsalia de futuro faciunt, in. c. ex literis. nu. 3. de sponsa. impu. fo. 15.
- 7 Verba dubia plata in matrimonio ad decipiendum mulierē si postmodum ea cognoscit carnaliter iudicat pro matrimonio in foro iudiciali. secus in penitentiali, in. c. tua nos. nu. 1. de sponsa. fo. 10.
- Verba prolata in tertia persona si cōtrahens loquit de seipso nō vitiāt contractum ibi. nu. 2.
- 1 Verba plata a peritis an intelligantur fm̄ cōm̄ vsum loquēdi an ex proprio significato vocabuli, in. proemio Grego. n. 11. fo. eo.
- 7 Verba et vocabula recipiunt interpretationē fm̄ subiectā materiā, in. c. cū olim. n. 2. de verb. sig. fo. 202.
- 6 Verba futuri tēporis vel p̄sentis an et quando importent actū fieri ipso iure, in. c. clericis. nu. 14. ne cle. vel mona. fo. 28.
- 7 Verba volo si volueris importat liberā volūtātē freno tñ rationis submissam, in. c. abbate. n. 15. de verb. sig. fo. 203.
- 2 Verba dum tamē: et. quid operentur, in. c. si numero. 9. de transla. epis. co. folio. 6.
- 6 Verba generalia prolata ad cōplacētā alicuius nō inducūt obligationem seu dispositionē, in. c. cū venissent. n. 5. de insti. fo. 33.
- 5 Verba imperatiui modi aliquando importāt consiliū et aliquando necessitatem fm̄ subiectam materiā, in. c. magne. nu. 4. de voto et voti redēp. folio. 177.
- 7 Verba moneas et inducas non dant potestatem precise compellendi, in. c. ex tue. nu. 3. de simo. fo. 82.



## Super Rectu. Panormitan.

- 2 Verba geminata plata in delegatam operantur electione industrie per  
sone. in. c. fi. nu. 7. de offi. deleg. fo. 105.
- 2 Verba que possunt intelligi de iure et de facto intelliguntur in dubio de  
iure. Anto. in. c. fi. nu. 2. de big. fo. 64.
- 2 Verba enunciativa posita in aliquo instrumento quod sit de substantia ac-  
tus qui geritur an probentur per instrumentum. in. c. cu. nu. 9. de offi. de-  
leg. fo. 97.
- 1 Verba rescripti in dubio sunt reducenda ad terminos iuris cons. in. c.  
congregato. nu. 5. de ele. fo. 175.
- 3 Verba promittoratum habere quicquid legitime gesserit procurator  
meus quid importent. in. c. ex posuit nobis. nu. 13. de dila. fo. 136.
- 6 Verba preceptiva exhortativa vel coactiva an et quoniam inducant necessitate. in.  
c. relatum. nu. 6. ne cle. vel mona. fo. 238.
- 7 Verba dubia in contractu plata debent intelligi secundum eam non singularem  
intelligentiam. in. c. ex literis. nu. 2. de sponsa. fo. 4.  
Verba non sophistice sed coiter debent intelligi et quomodo intelligantur qua-  
do contrahentes sunt eiusdem vel diverse lingue. ibi. nu. 3.  
Verba sophistica et per circuloctioses probata quomodo intelligantur. ibi. nu. 5.  
Verba de presenti quomodo proferantur in matrimonio et quid verbum  
placet et volo operetur. ibi.
- 7 Verba ista nubat in domino significant quod nubere possit secundum deum et leges  
christianorum. in. c. super illa. nu. 5. de secun. nup. fo. 54.
- 7 Verba sunt de substantia matrimonii: si alius de mutuo consensu con-  
stat. in. c. tue fraternitati. nu. 1. de sponsa. fol. 9.
- 4 Verba enunciativa quando faciant probationem et quando coadiunget  
in. c. series. nu. 3. de testi. fo. 56.
- 5 Verba si tibi placuerit si tibi videbitur et similia quomodo intelligantur  
tur. in. c. j. nu. 13. de consti. fo. 16.
- 3 Verba decernimus: statuimus et inuocamus quid importent. in. c. h. nu.  
20. de iudi. fo. 9.
- 6 Verba sententie impropriantur ad eius saluationem. in. c. ex literis. nam.  
7. de pig. fo. 94.
- 6 Verba autoritate nostra quid importent. in. c. fi. nu. 4. de reg. fol. 165.
- 5 Verba dubia recipiunt interpretationem secundum intellectum maioris partis  
ciuitatis etiam quod minor pars aliter sentiat. in. c. ex pte. n. 6. de cess. f. 203.
- 2 Verba ista arbitrio tuo vel prudentie tue committo vel iudicio tuo: vel ut  
ut ibi visum fuerit seu prout videris expedire quoniam importent arbitrium  
boni viri vel non. in. c. j. nu. 18. de seque. pos. et fru. fo. 221.  
Verba dicere talem vult pro viro seu pro ciue idem operantur ac si diceret  
duco in uxorem et factio te ciue. in. c. ex parte. nu. 1. de sponsa. fo. 4.  
Verba de presenti et de futuro quomodo proferantur et quid importent  
quando in presenti sonant vel in futurum. ibi. nu. 75.  
Verba promitto quod non habebam aliam uxorem nisi te: an matrimonium  
inducant. ibi. nu. 8.
- 6 Verba formalia non curantur dummodo substantia non mutetur. in. c. si  
questiones. nu. 5. de simo. fol. 73.
- 7 Verba euangelii possunt allegari ad decisionem causarum. in. c. estote. nu.  
2. de reg. iur. fo. 206.
- 6 Verba si sunt clara nec constat de contraria intentione non est ab eis recedere  
dum. in. c. ad audientiam. nu. 3. de decimis. fo. 85.
- 6 Verba promitto te defendere de iure et de facto quid importent. in. c. fin.  
nu. 7. de empt. et vendi. fo. 85.
- Cor.** Et quid committit causa iudici ut de facto procedat quid importat.  
dic quod potest pcedere sine cause cognitione et probatione. ff. de his qui no.  
inf. l. ictus fustium. et ibi no. in. j. gloss. vel etiam de facto si iuris rigor re-  
pugnet. ff. de mino. l. iij. §. facto. et ibi no. glo. super verbo traducere seu res  
reducere. no. Bar. in. c. o. xviij. incip. In quodone predicta primo videndum  
est de potestate et ballia domini conservatoris. §. Jo. de ana. in. c. olim. in. vj.  
col. in. ver. qd aut si dicatur de accu. refert Bar. in. c. o. li. in. ordine suo. in.  
c. punctus. q. vertetis inter robertum Joannis et c. adducit Joan. de imo.  
post alios i. c. quintavallis. l. iij. differetia. de iure iur. q. d. quod possit pce-  
dere. et de facto vide Bal. l. i. sol. C. de testi. in. fi. vbi concludit post Inn.  
de iure illa verba important quod possit pcedere ad instar arbitratoris a le-  
ge deputati. allegat no. in. cle. j. de offi. dele. qd aut important illa verba  
promitto te defendere de iure et de facto. vide Bart. in. l. stipulatio ista. in.  
p. ff. de ver. ob. et p. Bal. l. i. fi. C. de act. emp. et p. De. de anc. in. c. o. lxxij.  
incip. Omissio primo dubio. vbi concludit quod si dicta verba et similia puta  
defendere conservare manutene re. sonent ius hoc est de iure defendere  
re conservare et c. quoniam pmittit a privata persona: ut no. do. in. d. iurib. §. al-  
le. et tamen quoniam princeps vel qui tenet locum principis hoc pmittit subdito  
vel ipsum subditum et ei bona suscepit sub eius defensione et protectione ut  
defendere ab oppressionibus et violentiis contra illos qui de facto turbas-  
rent vel inquietaret et non contra illos qui de iure ut ibi plene per eum.
- 7 Verba moneas et inducas non inducunt precisam coactionem. in. c. pre-  
terea. nu. 2. 4. de spon. fo. 3.
- 1 Verba rescripti in dubio sunt reducenda ad terminos iuris cons. in. cap.  
dudum. el. h. nu. 38. de elec. fo. 70.
- 1 Verba vbi de necessitate requiruntur non sufficit simplex factum. in. c.  
ecclesia vestra. nu. 3. de elec. fo. 170.
- 7 Verba assertiva vel narrativa pape que sunt in. c. cum oporteat. nume. 7.  
de accusa. fo. 67.
- 1 Verba pro sue voluntatis libito important liberam voluntatem freno ratio-  
nis non submissam. in. c. ex parte. nu. 2. de consue. fo. 101.
- 7 Verba enunciativa etiam per papam plata non disponunt vel probant nisi sint  
dicta vel enarrata motu proprio. in. c. dudum. nu. 3. de priui. fo. 160.
- 1 Verba rescriptorum intelliguntur tam de iure quam de facto. in. c. sciscitatus. n.  
3. de rescri. fo. 53.  
Verbum impotentia prolatum a lege vel homine intelligitur tam de impote-  
tia iuris quam facti. ibi.
- 6 Verba testamentorum et libellorum impropriantur ad validitatem ipsorum. in.  
c. raynaldus. nu. 23. de testi. fo. 128.
- 1 Verba non sunt statuta certa per contrahendo matrimonio: sed sufficit quod per  
verba exprimat consensus de presenti. in. c. si inter virum. n. 4. de spon. fo. 12.  
Verba etiam in loqui valente non sunt necessaria ad matrimonium dummodo  
signa appareant: ut puta si mulier annuit capite vel manu porrexit et pas-  
sa est se subarrbari per immisionem annuli. ibi. nu. 6.  
Verba placet. consentio. an sufficiant ad matrimonium. ibi. nu. 7.
- 6 Verba si sunt de forma substantiali alicuius actus eorum dimissio vitiat a-  
ctum secus si sunt de solennitate. in. c. j. de baptis. fo. 213.
- 9 Verba promitto te ducere in uxorem inducunt sponsalia de futuro: sed  
si diceret promitto te tenere in uxorem. contrahunt matrimonium de pre-  
senti. in. c. veniens. el. h. n. 3. de spon. fo. 7.  
Verba futuri temporis non inducunt penam ipso iure sed per sententiam. in. c. fi.  
nu. 11. de iura. cal. fo. 130.
- 7 Verba in matrimonio contrahendo in loqui valentibus vel alia signa eg-  
pollentia sunt necessaria. in. c. licet. nu. 2. de spon. fo. 17.
- 3 Verba impropriantur ad salvandam sententiam dictam testium et alias deposi-  
tiones. in. c. olim inter. nu. 7. de testi. spo. fo. 190.
- 7 Verba intelliguntur prolata secundum consuetudinem loci. in. c. si que-  
nu. 4. de senten. exc. fo. 197.
- 4 Verba de futuro inducunt sponsalia de futuro nisi verba de futuro sint  
executiva matrimonii. quo casu inducuntur sponsalia vel matrimonium  
de presenti. in. c. iuravit. nu. 1. de probat. fo. 10.
- 1 Per ista verba subiaceat excoicationi intelligitur ipso iure. in. c. licet de  
vitanda. nu. 6. de elec. fo. 123.  
Verba futuri temporis indigent executione non importat ipso facto. ibi.
- 3 Verba imperativi modi inducunt preceptum sed non semper ligant non ob-  
servantem peccatum mortale. in. c. novit ille. nu. 34. et 36. de iudi. fo. 34.
- 5 Verba pro libito voluntatis important meram voluntatem non autem arbitrium  
boni viri. in. c. dilectus. nu. 4. de sequest. pos. et fru. fo. 222.  
Verba preceptiva exponuntur pro exhortativis et contra. in. c. nam concu-  
piscencia. nu. 3. de consti. fo. 20.  
Verba imperativa an semper sint preceptiva. ibi. nu. 4.
- 7 Verba quatuor generalia siue statuentis siue indicis vel cuiuscunque  
restringuntur ad habiles. in. c. a nobis. el. j. nu. 4. de sententia excom. fo.  
lio. 184.
- 5 Verba generalia restringuntur ad terminos iuris cons. in. c. preterea. el. h.  
nu. 9. de ap. fo. 109.
- 2 Verba que de sui natura possunt intelligi de iure et de facto intelliguntur  
secundum quod magis proportionantur: aut iuri aut facto. Ant. in. c. nuper.  
nu. 1. et 2. de biga. fo. 63.
- 7 Verba suscepti vel legavit aliquem de sacro fonte idem operantur. in. c. mar-  
tinus. nu. 2. de cogn. spiri. fo. 27.
- 3 Verba pleno iure quid importent. in. c. coquestus. nu. 4. de foro compe-  
ten. fo. 77.
- 7 Verba futuri temporis important actum fieri per sententiam non ipso iure. in. c. j.  
nu. 3. ne prela. vi. su. fo. 92.
- 3 **Veritas** an et quoniam proferat opinionem vel consero. Ant. in. c. nu-  
per. nu. 3. de biga. fo. 60.
- 4 Veritatem tacere an sit peccatum. in. c. j. n. 2. de testi. cog. fo. 90.
- 7 Veritatem tacere regulariter non est peccatum nisi adducat in testem vel ex  
officio teneatur ipsam dicere. in. c. j. n. 4. de cri. fal. fo. 117.
- 7 **Vestibus** fucatis non debent haberi uti diebus dominice passio-  
nis. in. c. nonnullis. n. 2. de iude. fo. 98.
- 5 Vestes sacre seu religiose non debent etiam consumptae ad usus populosos con-  
verti. in. c. ad hec. et infra. nu. 5. de reli. do. fo. 184.  
Vestes mulierum vel virorum non debent converti in vestes sacras puta in  
planetas vel similia. ibi.
- 3 Viatores et transeuntes non conveniuntur in loco unde transeunt. in. c. quod  
clericis. nu. 4. de fo. compe. fo. 68.
- 5 Viatores quo casu sortiuntur forum ratione contractus etiam si sint exempti in.  
c. fi. nu. 33. et 34. de fo. compe. fo. 91.
- Vitia** illa est tenenda per quam omne vitium peccatum: quod est tutior. in. c. fi.  
nu. 16. de prescrip. fo. 45.
- 7 Vite si non sint tute vigore inimicorum est legitima causa non comparandi. secus si  
sunt lutose et basulmodi. in. c. veniens. n. 9. de accu. fo. 62.
- 4 **Vicarius** episcopi habet ordinariam iurisdictionem. in. c. fi. n. 2.  
de fi. instru. fo. 113.
- 3 Vicarius potest ad libitum renocari. in. c. j. ex suscepto. n. 2. de fo. compe. fo. 70.
- 6 Vicarius episcopi siue unus siue plures dicuntur habere ordinariam



# Repertorium singularium materiarum

- in. c. fi. nu. 1. de re iudi. fo. 85.
- 4 Vicarius quidam sunt perpetui et quidam temporales. in. c. g. perpetuus nu. 2. de fide instru. fo. 109.
- Vicarius an possit agere sine mandato pro iuribus ecclesie vel pro iuribus spectantibus ad suam vicariam. ibi. nu. 2.
- 6 Vicarius episcopi potest ad libitum remoueri. in. c. cu non ignores. nu. 7. de preben. fo. 28.
- 6 Vicarius episcopi non dicitur acquirere aliquam dignitatem ex eo, quod efficit vicarium, et ideo non perdit beneficium curatum si quod habeat quod potest de facili remoueri. in. c. de multa. n. 23. de preben. fo. 38.
- 2 Vicarius episcopi habet ordinariam et non delegatam iurisdictionem. in. c. qm. nu. 11. de offi. delegato. fo. 79.
- 6 Vicarius perdit officium suum mortuo episcopo. in. c. j. nu. 5. ne sede vac. fo. 64.
- 6 Vicarius episcopi ex officio suo potest instituere illum qui filium presentatus est conferre beneficia non potest. in. c. ex frequentibus. n. 7. de insti. fo. 52.
- 6 Vicarius alij sunt perpetui alij temporales qui constituuntur ad seruendum pro alio in aliqua ecclesia curata, et quare sic dicantur. c. extirpande. in repeti. §. qui vero. nu. 9. de preben. fo. 40.
- 3 Vicarius episcopi an habeat iurisdictionem ordinariam. in. c. si quis contra. nu. 30. de fo. compe. fo. 56.
- Vicarius perpetuus in aliqua ecclesia ubi seruit per alio non debet habere omnes fructus sed tantum congruentem portionem. in. c. extirpande. §. q. vero. de pb. f. 40.
- 2 Vicarius potest allegari suspectus ratione suspicionis que est in persona cuius vices gerit. c. insinuante. n. 2. 3. de offi. dele. fo. 88.
- 6 Vicarius potest constitui per episcopum regl. ut omnia iura possit recipere nomine ipsius vicarii quo negligente potest vicarius exercere. i. c. cu venerabil. n. 5. de c. 205.
- 2 Vicarius non censetur reuocatus ipso facto per dationem secundum. in. c. volentes. nu. 3. de offi. deleg. fo. 108.
- Vicarius episcopi habet iurisdictionem. ibi.
- 6 Vicarius perpetuus non priuatur officio si moriatur rector qui ipsum posuit et alter succedat. in. c. extirpande. in repe. §. qui vero. n. 14. de pb. f. 40.
- Vicarius perpetuus an rector dicatur habere ius cure in ecclesia parochiali. ibi. nu. 15.
- 7 Vicarius generalis episcopi habet iurisdictionem ordinariam siue sint ad tempus siue in perpetuum in. c. qm. nu. 3. ne prela. vi. su. fo. 9.
- 3 Vicarius episcopi an habeat iurisdictionem ordinariam in repeti. c. si quis contra clericum. nu. 35. de fo. compe. fo. 56.
- 2 Vicarius perpetuus an possit institui in ecclesia patronata sine consensu patroni. in. c. ad bec. nu. 2. de offi. vic. fo. 71.
- Vicarius perpetuus an possit institui sine licentia episcopi. nu. 3.
- Vicarius an possit dare vicariam. Ant. in. c. clericos. n. 2. eo. tit. fo. eo.
- Vicarius iurisdictione an cesset mortuo illo qui fecit ipsum vicarium. Ant. in. c. tua nobis. nu. 4. eo. ti. fo. eo.
- Vicarius pape quam iurisdictionem habeat. ibi. nu. 5. fo. 70.
- Vicarios plures quis habere non potest. Ant. in. c. fi. n. 2. eo. ti. fo. eo.
- 2 Vicarius episcopi debet esse clericus et non laicus. in. c. qm. nu. 3. de offi. ordi. fo. 17.
- Vices** suas si quis commiserit alicui censetur commississe totum negotium quod habebat. in. c. venerabili. nu. 11. de offi. dele. fo. 101.
- 1 Vicegerens obtinet locum illius cuius vicem gerit et quicquid rescribitur sibi est mandatum executioni per illum cuius vicegerit etiam quod sit creatus post commissionem datam vicegerenti. in. c. eam te. nu. 14. de rescri. fo. 49.
- 2 Viceceptor si fuerit iniuriatus censetur iniuriatus ille cuius vices suas sustinet. quod intellige si fuerit iniuriatus respectu officij. in. c. cu olim. n. 1. de lega. fo. 98.
- 2 Viceceptor est honorandus sicut rector. in. c. sane. q. n. 2. de offi. dele. f. 77.
- 6 Vicini qui tenentur ad refectionem alicuius putei an possint renuntiare vsui dicti putei ad hoc ut non teneantur. remissive. in. c. j. n. 5. de eccl. edifi. fi. fo. 219.
- 4 Vicini factum quis presumitur scire unde testis deponens de facto vicini et in causa scientie dicitur. quod vicinus probat. in. c. quosdam. nu. 1. de psump. fo. 116.
- 8 Consortes. Adde tex. et quod ibi. no. in. l. si vicini. C. de nup. Bald. in. l. conuenticula. C. de epi. et cle. et in. l. i. C. de collu. deteg. in. c. j. §. tres. de pace tenen. et moder. in. d. l. i. si cert. peta. et vide Abb. in. c. cum dilectus. in prin. de purga. cano. facit simile quod habet in. c. cu olim. de consue. et in. l. j. §. si ta vicini. ff. de da. infe. et in. l. diuus. ff. de tuto. et cura. da. ab his. et l. prolocis in ar. C. de ann. et tribu. libro. x. facit lex a diuo pio. §. in venditione. ff. de re iudi. ubi aliquis possideat bona immobilia recurritur ad locum ubi habitat. et quod voluit ibi Bart. et quod voluit in. l. decem. de verb. obli. ga. et in. l. lilla. ff. eod. per totum. Et limita secundum §. de. de anc. ubi quis probaret absentiam vel infirmitatem: quod tunc excusaretur si ignoraret facta in vicino loco. cu in tua q. matri. acc. pos. Bart. in. l. is potest. ff. de acq. her. facit. l. plane. ff. de excu. tu. et l. si. ff. de decre. ab ordi. fa. quod intellige quod infirmitas est gravis ar. l. j. §. perinde si leuis. et l. ob q. vitia. ff. de edil. edi. et l. questu. ff. de re iudi. et c. si tps. xvij. dist. et de victimis vide Bal. in. l. fi. C. de his quib. ut iudi. et gl. in. c. felicitis. de pe. libz. vi. et pulchre dicit Bal. in. d. l. si tertius. in addi. Statuto cautetur quod offendens aliquem iuxta domum suam per pedes puniatur tanta pena: an tale statutum habeat locum et si aliquis offendit aliquem iuxta domum suam a parte posteriori ipsius domus et arguit quod sic per. c. statutum. §. j. de rescri. li. vi. tñ prius determinat: quod tale statutum est penale ideo debet restringi de offensa facta in anteriori parte domus. arg. l. cu in diuersis. ff. de relig. et sump. fun. nec ob. d. c. statutum. §. i. quod loquitur in penalibus et limita hoc nisi consensu modus loquendi aliter se haberet capiendo vicinum. ar. l. cu de lanionis. §. asina molendinaria. ff. de fun. instru. fm Bart. in. d. l. si tertius. Sed cu voces alie sint alte alie sint basse. de quibus intelligitur: dicitur de consensu fm Bart. ibi arg. l. j. §. ripa. ff. de fluminibus. et quid de habitantibus in domo conducta an dicantur vicini. dicitur quod sic ratione personarum sed non ratione domorum secundum Bart. in. d. l. i. si cert. peta. quod valet pro quo facit. d. l. si vicini. Sufficit enim quod testis deponat presumptiue vel verisimiliter. l. oes. §. lucius. ff. de his que in frau. cred. adde Bal. in. l. testium. ad fi. in verbo quero. C. de testi. ubi dicitur quod probatur etas si testis dicat scire quod consanguineus: secundum Hico. de mat. tare. ibi: quod ex qualitate persone presumitur scientia de necessitate iuris. ut in l. de in integ. resti.
- 4 Vicini qui dicantur. in. c. quosdam. nu. 2. de psump. fo. 117.
- Victus non condanatur in expensis si primo habuit sententiam per se. quod habuit iudicem ei propitium propter varias opin. et postea illa sententia fuit per alium iudicem retractata. in. c. j. n. 16. de consti. fo. 17.
- 5 Vidualia exponens ad vendendum cogitur pro iusto pretio vendere. in. c. j. nu. 4. et 6. de emp. et vendi. fo. 82.
- 7 Vidualia portantes ad sarracenos qua pena puniatur tam fm leges quam secundum canones. in. c. ita quorundam. n. 1. de iude. et sarr. fo. 96.
- 3 Vidua folio. 20.
- 6 Vidua dicitur miserabilis persona. in repe. c. cu esses. nu. 3. de testa. fo. 119.
- 6 Vidua facta monialis non consecratur ut alie virgines. in. c. vidua. n. 3. de regu. fo. 157.
- 5 Vidua an recognoscat ecclesiasticum iudicem nisi in defectum iudicis in c. tenore. nu. 1. et 2. de fo. compe. 72.
- Vidua quibus modis sumatur. ibi. nu. 9.
- Vidua in statutis et alijs dispositionibus sumitur proprie pro illa que caret marito. in. c. ne pro defectu. nu. 2. de ele. fo. 161.
- Vidua pauper an sit sub protectione iudicis secularis secus si est diues. in. c. significantibus. n. 2. et 3. §. j. de offi. deleg. fo. 101.
- 1 **Villa** quod vigore statuti tenetur emendare damnum datum in eius territorio debet huiusmodi damnum probari. in. c. fi. n. 5. quod metus cau. fo. 153.
- 1 Villa vel castrum recognoscens superioris potest statuere super rebus suis non tamen imponere penam nisi hoc fieret ex pacto. in. c. que in ecclesiariis. n. 5. de consti. fo. 23.
- 6 Vinum simplex si commisceatur cum vino consecrato non efficitur sacrum in. c. quod in dubijs. n. 3. de consec. ecclesie vel al. ta. fo. 307.
- 6 Vinum non habens non potest promoueri ad sacerdotium etiam si polliceatur se sumpturum sacramentum. in. c. ex parte. nu. 1. de celebra. mis. fo. 210.
- 7 Vinculum fortius superueniens tollit votum primum i. c. meminimus. n. 2. qui. cle. vel vouen. fo. 21.
- 7 Violentia sed non omnis impedit matrimonium contractum. in. c. de muliere. nu. 2. de sponsa. fo. 4.
- 2 Violentia si probatur per testes res amisse probantur per iuramentum damnum passi taxatione iudicis premissa. in. c. fi. nu. 1. quod metus cau. fo. 153.
- Violentia vel delictum debet probari per testes vel per violenta indicia. ibi. nu. 2. et 5.
- 7 Violentia et coactio etiam si a parentibus inferatur inuadat matrimonium in. c. veniens. el. j. n. 5. de sponsa. fo. 6.
- 6 Violentia vtrum sit permessa illi qui non admittitur ad ius quod habet in re licet violentum adeo quod non admissus possit per vim intrare et ostia rursus pere tam in probanis quam in spiritualibus rebus et tam in corporalibus quam in incorporeis. in. c. j. nu. 5. de immu. ec. et cemi. fo. 222.
- 9 Violentia dicitur casus fortuitus. in. c. sacris. n. 2. de sepul. fo. 139.
- 7 Virginitatis probatio quid operetur et quomodo probatur. in. c. fi. n. 4. et 10. de frigi. et male. f. 37.
- 4 Virginitas qualiter probetur. in. c. pposuit. n. 2. de proba. fo. 7.
- 7 Virginitatis probatio necessaria non est ad separandum matrimonium. in. c. fi. nu. 10. de frigi. et male. fo. 37.
- 7 Virginitas presumitur nisi aliud probetur. in. c. i. numero. 5. de adulte. et stu. fo. 115.
- 7 Viri assertioni an fides si dicat puellam impuberem cognouisse. in. c. ceteri neba. n. 7. de sponsa. impu. fo. 13.
- 7 Vir non potest dimittere uxorem etiam propter impedimentum pariter notum absque iudicio ecclesie. in. c. porro. n. 1. et 2. de diuor. fo. 47.
- 1 **Visitatio** quam facit platus fieri expensis subditorum qui visitant. in. c. ut preterite. n. 4. de elec. fo. 168.
- 1 Visitatores dioecesim an habeant potestatem priuandi clericos beneficia. in. c. dilectus filius. n. 5. de rescrip. fo. 72.
- 1 Visitas dioecesim habet iurisdictionem etiam contra clericos saculares si commissio est generalis. in. c. dilectus. n. 2. de rescri. fo. 71.
- Vis publica et priuata que sit et quomodo puniatur. in. c. j. nu. 9. de ordi. co. gn. fo. 143.



## Super Lectu. Banormitani.

- 2 **Alis** quoduplex fit. in. c. ad audientia. nu. 2. quod met. cau. fo. 151.  
Et vide in. c. seq. in prin.
- 2 **Altium** defuncti an in quem successorem transeat. Ant. in. c. ex transmissa. nu. 7. de fil. presby. fo. 53.
- 7 **Aluere** quis posse presumitur etiam per centum annos. in. c. in presentia. nu. 4. de sponsa. fo. 8.
- 1 **Ananimiter** fit illud quod fit nemine discrepante. in. c. fi. nu. 2. de postu. prela. fo. 116.
- 2 **Ananimiter** dicitur id factum quod fit nemine discrepante. An. in. c. dilectus. nu. 2. de tempo. ordina. fo. 39.
- 2 **Ananimiter** ista dictio importat quod actus fiat nemine discrepante idem de verbo concorditer. in. c. licet. nu. 1. de offi. leg. fo. 107.
- ¶ **Consensus** doctorum excellens. Adde quod unanimiter factum a maiori parte capitali seu collegii aliquibus contradicentibus potest dici unanimiter factum colligit domi. Ant. in. c. ad aures. quod metus cau. sed Abb. ibi. dicit totum oppositum esse colligendum. ibi enim dicitur quod vno excepto electio fuit unanimiter celebrata. nam si verbum unanimiter, verisimiliter caretur in minori parte collegii frustra fuisset dictum vno excepto et quod hoc verbum unanimiter, importet quod nemine discrepante probat ter. in. c. bone memorie. scdo in verbo unanimiter. et ibi Abb. in. j. no. de postu. prela. iuncto verbo nec nocebat idem probatur in. c. et si unanimiter. eo. ti. et Abb. in. j. no. hoc etiam probat etymologia vocabuli. nam vnam nimitter dicitur quasi vnus animi. non ergo possunt dici electores fuisse vnam nimites. si eorum aliquis fuit discors in sententia communi ad idem adduco. c. cum dilecti. de ele. et ter. in. c. tertio loco. de proba. et d. Barb. in. c. cum ecclesia sutrina. et ibi Abb. de causa pos. et proprie. vbi idem tenet. et dicit esse hoc no. pro eo quod solet dici in collegio quod fuit vnam nimitter approbatus. idem dicit de verbo concorditer. vt no. gl. in cle. ne roman. de elec. et in. c. cupientes. eo. ti. li. vi. Abb. in preal. locis et in. c. cum pot. de re iudi. fo. de imo. et do. Ant. in. c. j. de maio. et obe. Bald. in. c. l3. de elec. vbi videt dicere contrarium. Adde Lu. ro. consil. cccxij. in. iij. dubio ibi quo ad quartum vbi dicit glo. in. d. c. cupientes. §. ad hec. in ver. concorditer. esse veriorum. quod concorditer importat quod nemine discrepante pro qua allegat ter. optimum. in. c. in causis. de elec. vbi papa hec duo. si concorditer vel maioris partis consensu vt diuersa ponit l3 aliud voluerit gl. in. d. c. cum non potest. et vide Alex. de verbo concorditer. vbi concord. glo. in consil. cccxij. incip. in causa et lite vertente inter franciscinam. in. j. col. in. j. vol. do. Domini. d. c. ad hec. glo. in cle. ne romani. in verbo concorditer. de ele. et ibi Abb. in apost. sed iudicio meo dictum do. An. est verissimum: quia l3 de natura huius verbi unanimiter: fit quod actus fiat nemine discrepante tamen propter materiam subiectam id dicitur vnam nimitter factum quod fit a maiori parte collegii l3 aliqui contradicant: nam papa in. d. c. ad aures. dicit electionem celebratam unanimiter et tamen vnus contradicebat. nam si papa stetit in proprio termino unanimiter non posset dici electio unanimiter facta vno excepto. et ideo expressit ad notandum vnum verbi que in casu nostro non attenditur cum electio facta maiori parte capituli valet. in. c. in genesi. c. eccle. §. de elec. c. j. de his que fi. a maiori parte ca. vnde distingueret sic. aut huiusmodi verbum exprimitur a lege. et tunc id quod fit a maiori parte valet. l. quod maior. ff. ad municipi. nisi esset talis casus qui requireret oes nemine discrepante per id quod habetur in aut. de defen. ciui. in. §. si in verbo nemine reluctantante. vbi in hoc attenditur materia subiecta. arg. l. si vno. ff. loca. aut exprimitur a statuto et tunc actus debet fieri nemine discrepante. quia tunc attenditur vis verbi et statuta proprie debent intelligi. l. constitutionibus. ff. ad municipi. l. iij. §. hec aut verba. ff. de neg. gest. l. quicquid adstringende. ff. de ver. ob. c. in nostra de iniurijs. vnde breuiter concludere quod de natura verbi unanimiter: est quod actus fiat nemine discrepante nisi materia subiecta aliud requirat. et vide Abb. de verbo concorditer. in. d. c. l3 de elec. et i. c. cum vobis. et ti. in. j. co. et i. c. j. in fi. de maio. et obe. et in. c. in singulis. de sta. mona.
- 2 **Ananimiter** dicitur fieri quod fit nemine vel paucis discrepantibus. in. c. ad aures. nu. 1. quod metus cau. fo. 151.  
Et vide in. c. seq.
- 7 **Anctio** extrema scdm est. et tamen iterari potest quia per ea character non imprimitur. in. c. vir aut. nu. 4. de secun. nup. fo. 54.
- 2 **Anctio** est duplex et quid sit eius effectus. Ant. in. c. vnico. §. scire. nu. 2. de sacra. vnc. fo. 49.
- 7 **Anctio** sacra a quibus est danda et quot sufficiant. in. c. quesuit. num. 3. de ver. signi. fo. 199.
- 7 **Anigenitus** dicitur is proprie qui non habuit alium fratrem sed improprie dicitur etiam ille qui habuit alium fratrem l3 incontinenti fuerit mortuus. in. c. na et ego. nu. 1. de ver. sig. fol. 197.
- 6 **Anio** vnus monasterij vel ecclesie potest ex causa fieri per episcopum. in. c. quod monasterium. nu. 2. de relig. domi. fo. 181.
- 6 **Anio** qui fit de vna ecclesia ad aliam non dicitur status ecclesie vnite alterari sed debet in ea officari prout a se vnione. in. c. exposuisti. n. 7. de preb. f. 47.
- 7 **Anio** ecclesiarum potest fieri per episcopos in suis diocesis non tamen possunt hoc sine consensu capituli facere. in. c. sicut vnire. nu. 2. de excess. prela. fo. 145.
- 6 **Anio** ecclesiarum potest dissolui si precedente tempore appareat damus nola. in. c. j. nu. 5. ne sede va. fo. 64.

- Anio quibus modis fiat de vna ecclesia ad aliam et quid resultat et quomodo faciunt in electione prelati. ibi. nu. 5.
- 6 **Anio** ecclesiarum inducit vnione rerum et actionum tam ecclesie vnite quam ecclesie cui vnus. in. c. quod monasterium. nu. 4. de relig. do. fo. 184.
- 6 **Anio** vnus dignitatis vel beneficii potest fieri propter paupertatem alterius dignitatis. in. c. cum nostri. nu. 15. de coes. preben. fo. 58.
- 6 **Aniuerfitas** scholariu iudicat ecclesiastica vel secularis scdm quod in ea est maior pars scholarium clericorum quam laicorum vel econtra. in. c. j. nu. 12. de locato. fo. 86.
- 6 **Aniuerfitas** scholarium in qua tot sunt laici quot clerici dicitur ecclesiastica quia maius dignum attrahit ad se minus dignum. in. c. extirpande. in repeti. §. qui vero. nu. 7. de preben. fo. 40.
- Aniuerfitas** scholarium vel aliquarum artium potest in iuribus suis statuere et penam imponere. in. c. ecclesiarum. n. 7. de consi. fo. 23.
- 6 **Aniuerfitas** non debet excusari pro delicto sed illi qui fuerunt auctores delicti. in. c. aduersas. nu. 8. et 22. de immu. eccle. fo. 229.
- 6 **Aniuerfitas** scholarium est approbata et potest habere rectorem. in repe. c. si quis contra clericum. nu. 35. de fo. coe. fo. 56.
- 6 **Aniuerfitas** non potest excusari. in. c. tue fraternitatis. nu. 5. vt lite non cote sta. fo. 112.
- 6 **Aniuerfitatis** potestas remanet penes non delinquentes l3 numero pauciores. in. c. j. n. 11. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 71.
- In negotijs vniuersitatis debet esse ad minus presentes due partes ipsarum villarum duarum partium consentire vel dissentire maior pars. ibi. nu. 16.
- 8 **Aniuerfitas** vel capitulum potest accusari de maleficio. in. c. cam que. el. j. n. 7. de iudi. fo. 25.
- 3 **Aniuerfitas** vel capitulum non excusatur sed singuli de ipsis. in. c. j. nu. 2. de lit. coe. fo. 103.
- 2 **Aniuerfitas** an possit aliquid sine rectore disponere. in. c. fi. nu. 5. de procura. fo. 17.
- Aniuerfitas** quam constituit procuratorem vel syndicum non requiritur auctoritas vel decretum superioris. ibi. nu. 10.
- 5 **Aniuerfitas** tpalis in qua est ius patronatus potest pignori vendi. et locari. in. c. cum bertoldus. nu. 2. de re iudi. fo. 69.
- 3 **Aniuerfitas** iudicii an possit recusari. in. c. licet ex suscepto. n. 4. de foro coe. fo. 70.
- 6 **Aniuerfitas** vel collegium dicitur quodam corpus fictum et representatum. in. c. no uir. n. 2. de his que fi. a prela. fo. 68.
- 3 **Aniuerfitas** vel ecclesia possunt iurare de calumnia per procuratorem. in. c. cum causam. n. 1. de iura. calu. fo. 127.
- Aniuerfitas** scholarium an sit secularis vel ecclesiastica considerat an scholares laici sint plures vel pauciores. in. c. cum ab ecclesiis. nu. 6. de offi. ordi. fo. 112.
- 5 **Aniuerfitas** vel collegium potest regulariter statuere vt non valeat actus nisi habeatur omnium consensus item quod valeat actus gerendus a pluribus de vniuersitate. in. c. constitutus. n. 8. de appel. fo. 114.
- 7 **Aniuerfitas** an possit compaternitatem contrahere. in. c. veniens. nu. 5. de cogna. spiri. fo. 28.
- 2 **Aniuerfitas** siue collegium tam seculare quam ecclesiasticum quando constituit syndicum vel aliquem alium actum faciunt an requiratur de necessitate quod in instrumento conficiendo singulorum nomina describantur in. c. vnico. nu. 7. de findi. fo. 148.
- 4 **Aniuerfitas** non debet excusari sed omnes de vniuersitate bene possunt. in. c. cum tu. nu. 1. de testi. fo. 50.
- Contemptus** vnus non vocati retractat omnia gesta in vniuersitate: nam plus obest contemptus vnus quam contradictio multorum. ibidem. numero 16.
- 7 **Aniuerfitas** qualiter debeat congregari et quot de vniuersitate debeant intervenire ad hoc vt actus valeat. in. c. h. n. 10. de no. oper. num. fo. 151.  
Et vide in. c. ecclesia vestra. el. j. nu. 1. et 4. de elec. fo. 163.
- ¶ **Consensus** doctorum excellentissimus. Tu dic quod conclusio legistarum et canonistarum est vt interueniant due partes vniuersitatis ad hoc vt actus valeat. vt in. l. nulli. ff. quod cu. vnuer. no. l. nominationum. C. de deo decu. lib. 2. et ex his duabus partibus debet ad minus consentire maior pars et sic debet intelligi. l. quod maior. ff. ad municipi. et in. c. j. de his que fi. a ma. par. capitu. hoc sentit glo. in. l. aliud refert. ff. de re. iur. et glo. in. d. l. nulli. et Bart. in. l. omnes populi. ff. de iusti. et iur. et Inno. in. c. h. de no. oper. num. ter. et ibi Abb. in. c. ecclesia vestra. in colum. de electio. et per Abb. ba. in. c. humana. in. glo. in versi. ad maiorem partem. eo. titul. probatur ratione due partes representant totam vniuersitatem dictis legibus nulli et nominationum. ergo sufficit maior pars istarum duarum partium. Limitarem primo non habere locum vbi tractaretur de reformatione alicuius officialis in ciuitate quia tunc non est sufficiens maior pars. sed est opus quod omnes in vnum consentiant. iste est casus singularis secundum omnes. in aut. de defen. ciui. §. et si quidem. et ibi dum dicit communi consensu et nullo reluctantante. et illud ter. allegauit Ro. in repe. rubrice de arbitri. in. rili. colum. et Ange. de peru. in. l. maiorem. ff. de pa. et Joan. and. in. c. cum olim. de testi. et ibi do. And. barba. quod no pro confirmatioe rectoris seu alterius officialis. et vide do. meum in. c. fi. de iudic. in. xliij. colu. vbi dicit quod quis potest confirmari in officio per biennium dommodo fiat



# Repertorium singularium materiarum

nemine discrepante illorum ad quos spectat et dicit esse casum in d. s. si qui dem. alias si. et refert Ang. d. l. maior et infert id quod superius dixi de rectore quod intellige procedere de iure cōi secus si aliter disponere per statuta ut hic bonon. nā vocatus ab vniuersitate scholarium ad videndum statuta reperit statutum disponens quod sufficit maior pars vniuersitatis. et adde ad hoc roma. in singularibus suis no. 673.

**L**imitare secundo quod non valet quod sit a maiori parte ubi tractaret de reuocatione libertatis in seruitute. ter. est singularis fm Ang. ibi. et Ray. de foroliuio prius in l. si quis. §. quoties. ff. qui et a qui. manu. libe. non si. tu vide Roma. in repe. rub. de arbi. in. rii. col. in fi. ubi allegauit illum ter. pro singulari. ego adduco glo. et quod voluit ibi scribentes. in. c. cū olim de testi. ubi de hoc vide ea que habentur in. c. cū omnes. de constitu.

**L**imitare tertio non habere locum ubi maior pars vellet aliquid statuere contra illud quod iam semel omnes ordinassent. ita eleganter dicit In no. in. c. humilis. de ma. et obe. refert et sequitur Roma. in rep. rub. ff. de arbi. in. xv. col. et facit pro ratione iudicio meo. c. omnis res. de regu. iu. l. nihil tā naturale. ff. eo. l. Stichum aut pampbilū. §. naturalis. ff. de solu.

**L**imitare quarto nisi alij vellet statuere contra ius ut dixit idē Inm. in. c. cū oēs. de consti. refert et sequitur Roma. in. d. repe. in. xv. col. remittit se ad Bal. referentem hoc duo proxime dicta in. l. fi. C. de auto. prestan. et de hac materia per eundem Bal. in. l. i. ff. de offi. proconsul.

**L**imitare quinto et dicerē regulā procedere ubi maior pars in collegio fuerit. secus si maior pars ratificauerit extra collegium illud quod minor dixit. iste ter. singularis in. c. in causis de elec. quē ad hoc allegauit Bal. in. l. per fundum. ff. de ser. ru. et pred. refert Roma. in d. sua repe. in. xv. col.

**L**imitare sexto quod in delictis illud quod sit a mai. par. non censetur factum ab omnibus. imo maior pars venit puniendā dūtaxat. minor vero pars que contradixit non inuoluitur peccato aliorum nec pena peccati. ut satis colligitur in. c. gratum. de postu. prelat. et vide ad hoc Inm. in. c. i. de his que fiunt a mai. par. ea ubi no. dixit hoc procedere quā minor pars expresse contradicit secus si tacet. nam tunc inuoluitur pēto et pena peccati vna expresse consentientibus quod dictum singulariter no. et pōt esse ratio quia ex quo quis vocat ad vniuersitatem debet aut consentire aut contradicere. unde cū teneatur loqui seu cōsulare affirmatiue vel negatiue tacēdo habet pro cōsentiente in suum preiudiciū. argu. c. i. et ibi Abb. de postu. prela. et in. c. h. de confessis in. vi. et melius in. l. de etate. §. qui tacuit. §. de interro. act. et intellige predicta procedere quā pena apponenda cōcernit singulos. tunc enim pauciores contradicentes non puniuntur sed dūbiū est quā ex delicto venit pena imponēda concernēs ipsam vniuersitatē. ut puta maior pars vniuersitatis alicuius ciuitatis cōmisit rebellionem cōtra principem. minor vero pars in concilio contradicit nihilominus maior pars rebellauit contra ciuitatem. nunquid debeat puniri tota ciuitas. cum non possit tñ. sine discrimine minoris partis que non consensit. de qua quōne vide per Inm. in. c. grauē. de sen. excō. et plenius per Bar. in. l. aut facta. ff. de pe. per doc. in. c. dilectus. h. de simo. et aliquid per Bar. in. trac. de tñano. vñ tñ tene mēti quod non dī vniuersitas seu ciuitas aliquid facere nisi illud collegialiter factum fuerit. vñ si maior pars huius ciuitatis faceret aliquē insultum vel rebellionē non dī dicitur ciuitas fecerit ex quo non fuit illud collegialiter deliberatum. ita dixit gl. not. et bene in. l. sicut. ff. quod cu. vni. no. sequitur Bar. in. d. l. aut facta facit quod no gl. in. c. i. de reb. ecclē. nō alie. et Abb. in. c. gratuz. in. h. col. de pe. su. prela. Ego adduco Jo. an. et de aneb. et do. Anto. in. c. petitis. de priu. ubi querit vtrum si non omnes sed aliqui hospitalarū violant interdictum in fauorem oīm latum an habeat locū quod ibi dicit. dicunt quod no. sed quā maiores de ordine violāt vel illi qui presunt loco. arg. no. in. c. consulti de procur.

**L**imitare septimo predictā regulā nisi vniuersitas scholarium disponeret alij qui non esset de vniuersitate reddere vocem quā tñc si vnus tantum in vniuersitate cōtradiceret ne ille admitteret redderet actū nullū. hoc est dictum singulare Compostellani quē refert et sequitur Jo. an. in. c. scriptū. de elec. in nouel. refert Roma. no. xlvj. incip. quod heri fecistis consiliarios et facit ad predicta quod voluit domi. in. c. presentū. in verbo cōuentū. in. x. col. de testi. li. vi. et quō intelligatur maior pars. an respectu numeri. an respectu dignitatis vide Bar. in. l. si vni. ff. de re iu. Jo. an. Joā. de imo. et Abb. in. c. quod propter. de electi. et Abb. in. c. prudentiam. de offi. de le. et ad regulā adde Ang. in. l. ex actores. C. de suscepto. prepo. et area. li. r. dū ter. dicit oīm. et glo. dicit quod sufficit consensus maioris partis per. d. l. quod maior. quod scōm eum facit ad questionem plures sunt electi fideicōmissarū in testamento in quo apponitur quod illud quod fuerit factū p oēs ob tineat firmitatē certe valebit si fuerit factum per maiorem partē sicut si per omnes. Item fecit ad questionē cōpromissum. fuit in plures ut illud quod iudicatū fuerit per illa valeat et debeat obseruari. certe illud quod fuerit iudicatū obseruabit et dī obseruare si per maiorem partem fuerit iudicatū scōm Ang. et ibi ego adduco glo. in. c. pe. de re iud. lib. vi. que hoc dicit. Vniuersitas vel collegium quomodo citetur. in. c. bone memorie. el. j. nu. 10. de elec. fo. 142.

Vniuersitas vel simile non pōt excommunicari sed suspendi. ibi. nu. 20. Vniuersitas collegiū siue capitulum non possunt delinquere siue omitendo siue committendo siue mandando siue ratum habendo. item an possunt puniri. in. c. dilectus filius. el. h. nu. 10. de simo. fo. 85. Vniuersitas est quedam persona ficta et representata. ibi. nu. 11.

Vniuersitas non excōicaf quia excōicatio requirit verū corp⁹ et alia. ibi. nu. 12.

Vniuersitas quā dicat tota delinquere. ibi. nu. 13.

Vniuersitas fuit punita an postea poterūt puniri illi de vniuersitate. ibi dem. nu. 14.

1 Vniuersitas partes quot debeant adesse ad hoc ut act⁹ valeāt et sufficiūt due ex istis duabus. dī maior ps cōsentire. in. c. cū oēs. n. 11. de cōsti. f. 22.

2 Pars cōtēpta pōt reuocare gesta facta p alia partē lī maiorē. ibi. n. 12.

3 Vtrū regatur cōsensus maioris partis vniuersitatis ad faciendū aliquē actū an sufficit cōsensus maioris partis pñtium in concilio. ibi. n. 13.

1 Vniuersitas si cōmittit rebellionē an omnes homines illius vniuersitatis puniuntur. in. c. gratū. nu. 7. de postu. prela. fo. 110.

Vniuersitas tunc peccat quā factū est delictū collegialiter. ibi.

Vniuersitas et collegiū pōt remanere et cōseruari in vno solo si alij sunt mortui vel priuati. ibi. nu. 9. et 11. fo. 14.

6 Vnus de vniuersitate pōt. opponere ut is qui non est de vniuersitate non immisceat se in actibus vniuersitatis. in. c. ex parte astensis. nu. 9. de cō. cef. preben. fo. 61.

3 Vniuersitas si conuertitur non est necesse exprimere omnia propria. in. c. h. nu. 49. de ordi. cog. fo. 147.

1 Vniuersitatē vnā faciūt doctores et scholares in causis cōcernētibus totū studiū nec alij sine alijs pñt. in. c. ex literis. nu. 1. de consti. fo. 38.

Vniuersitas pōt legē imponere singulis de vniuersitate. ibi. n. 7.

1 Vniuersitas capitulū vel collegiū illud quod habet in mandatis an sit obseruandū per singulares personas et an contraueniens puniatur. in. c. eam te. nu. 12. de rescrip. fo. 48.

2 Vniuersitas tunc dicitur committere maleficium cum facit cōicatio cōtra filio alias secus. in. c. irrefragabili. nu. de offi. ordi. fo. 119.

Vniuersitas si non est soluendo debent singuli de vniuersitate cōtribueret et an debeat fieri collecta per librā in capita. in. c. cū dilecta. n. 14. de rescri. fo. 68.

6 Vniuersitas vbicūq; est obligata nec habet vnde satisfaciāt pōt singulis de vniuersitate imponi collecta. ut habeat vnde soluat. in. c. si. nu. 6. et 7. de his que fi. a ma. par. cap. fo. 72.

6 Vniuersitas vel collegiū quā constituit syndicum vel procuratorem quo casu debent describi noīa omnium de vniuersitate. in. c. quanto. n. 7. de his que fi. a prela. fo. 67.

6 Vnus pōt agere vices plurimū personarū et alio iure tractat quā representat vnā et alio quādo representat aliam. in. c. post stulastis. nu. 4. de concess. preben. fo. 63.

4 Vnus fungitur vice duorum vel plurimū nisi impediāt impotentia facti vel iuris vel propter suspicionem affectionis. in. c. ex literis. nu. 12. de proba. fo. 12.

1 **V**ocati ad cōciliū et non venientes trāsserunt potestatem omnem in illos. qui venerunt licet numero pauciores. in. c. in causis. nu. 9. de elec. fo. 150.

1 Vocatus ad aliquā rem quis non presumitur nisi probet. in. c. q. sicut. §. super eo. nu. 8. de elec. fo. 148.

1 Illi qui non erant vocadi non possunt agere de cōtēptu si non fuerūt vocati. in. c. illa quotidiana. nu. 7. de elect. fo. 159.

1 Vocati nolentes comparere faciunt se alienos ab illo actu nec cōputant in numero interuentiū. in. c. cū nobis. nu. 3. de elec. fo. 151.

1 Vocatus et non expectatus vtrū agat ad interesse. in. c. cū inter vniuersas. nu. 13. de elec. fo. 155.

Vocatus ad aliquem actū et propter cōtēptū non veniens an sit vltorius vocandus. in. c. cū inter vniuersas. nu. 10. de elec. fo. 155.

7 **V**oluntas siue affectio delinquēdi siue effectu puni. in. c. cō tracto. n. 4. de cognā. spiri. fo. 27.

7 Voluntas siue effectus machinationis in morte cōiugis effectu non subsequente an noceat et quid operetur. in. c. si. nu. 6. de eo quid. in matrimonio. nu. 24.

5 Voluntas non finitur morte: quis presumit perdurare in illa voluntate in qua moritur. in. c. si. n. 6. de precat. fo. 78.

6 Volūtati libere vel proprie alicuius ubi aliquid cōmittitur intelligitur de voluntate non regulata aliqua ratione hinc est quod non possit peti reductio ad arbitrium boni viri. in. c. j. nu. 4. de his que fiunt a ma. par. cap. fo. 70.

7 Voluntas coacta voluntas est sed non in matrimonio et alijs quibuscūq; in. c. cum locum. nu. 2. de sponsa. fo. 6.

6 Voluntas in delictis non solū puniatur sed exitus delicti. in. c. j. n. 2. de cūsto. encharistic. fo. 216.

7 Voluntas coacta non habet locū in matrimonijs. in. c. de muliere. nu. 2. de sponsa. fo. 4.

6 Volūtas coacta volūtas est et quā. in. c. maiores. §. item queritur. n. 3. et 4. de bap. fo. 214.

**A**dde ad limitationem eius quod dicitur quod coacta voluntas: voluntas est. l. si mulier. §. penulti. ff. quod metus cau. quia illud est verum in vi seu coactione conditionali. secus si est precisa per dictum capitulū sacris. ibi notatis. et per dictum capitulum maiores. §. item queritur. Secundo cū limitat quā habere locum quando coacta voluntas est in actu in quo non requiritur absoluta et libera voluntas ut in matrimonio ubi



## Super Lectu. Anormitani.

- vbi requiritur omnimoda libertas. vt in. c. cū locū de spon. vnde coacta voluntas non sufficit quia non est absoluta voluntas. ita concludit Alb. bas in. d. c. maiores. in. §. itē queritur. in. d. no. §. vbi. §. pro quo vide no. per eundem et alios. in. d. c. cum locum. Tertio limita illam regulam esse verā in rebus proprijs seu personis ppijs secus in administratoribus ita pulchre dicit Bal. in rub. de cōtrouer. inue. in fine. vbi allegat ad hoc l. i. in fi. ff. de auto. tut. que omnia no. pro limitatione. d. l. si mulier. §. pe. ff. quod met. cau.
- 7 Voluntas bona alicuius de accipiēdo corpus christi operatur ac si accepisset. in. c. quod in te. nu. 7. de peni. et remis. fo. 175.
- 6 Voluntas attenditur licet non sequatur effectus. in. c. nō magno. n. 9. ne clerici vel mona. fo. 236.
- 3 Voluntas in mente retenta nihil operatur. istud bzoardum quomodo procedat. remissive. in. c. i. nu. 12. de eo qui mit. in pos. fo. 223.
- 6 **Vouens** intrare religionem an teneat pena. c. non magno. ne clerici vel mona. videlicet qd non possit leges vel phyficam audire. in. d. c. non magno. nu. 11. fo. 237.
- Vouēs intrare religionē an dicatur religiosus. ibi. n. 12.
- 6 Votum pōt commutari in aliud votum cum auctoritate tamen superioris et iusta causa instante consideranda a superiore. in. c. i. nu. 1. et 2. de voto et vo. red. fo. 174.
- Votū an et quo casu debeat cōmutari in melius. ibi. nu. 3. et 5.
- Votū an cogat quis observare qd superuenit aliquod impedimentū qd si ab initio fuisset sine dubio quis nō vouisset. ibi. n. 4.
- Votū nunquid possit redimi vel cōmutari sine causa. ibi. nu. 5.
- Votū nō pōt commutari ab inferiore episcopo nisi ille inferior habeat iura episcopalia. ibi. nu. 7.
- 3 Votū factū pro aliquo non obligat illum pro quo est factum. in. c. olim. el. i. nu. 4. de resti. spo. fo. 179.
- 7 Votū castitatis de presenti impedit matrimonium contrahendum ecclesie tamen quandoq; permittit matrimonium contrahi. in. c. veniens. n. 1. qui clerici vel vo. fo. 21.
- Votū solēne nō valet cōtra matrimonium consummatū. ibi. nu. 6.
- 6 Votū vltra marinū nō cōmutat nisi per papā vel per habentem ab eo in hoc speciale mandatum intellige de voto pro subsidio terre sancte. in. c. ex multa. nu. 1. et 3. de voto et vo. re. fo. 177.
- Votū vltra marinū pro subsidio terre sancte per solum papā dispensat sed pro visitando sepulchro per episcopum. ibi. n. 4. et 11. fo. 187.
- 6 Votū non admittitur ex simpliciter proposito bonū operandi. in. c. literarum. nu. 1. de voto et vo. re. fo. 174.
- Votū ad hoc vt obliget que requirantur. nu. 2.
- Votū soluitur per ingressum religionis etiam sine superioris auctoritate. in. c. scripture. nu. 1. et 2. de voto et vo. re. fo. 174.
- Votū non obligat superueniente impedimento propter quod votū non potest adimpleri. ibi. nu. 3.
- In voto intelliguntur quedā conditiones que ponuntur. ibi.
- Votū quibus et quō possit emitti sub conditione. ibi. nu. 4. fo. 175.
- Votū sub ista conditione si sanabor tenet et nō dicitur simoniacum. ibi. nu. 5.
- Votū quibus casibus potest emitti a seruo vel a monacho. ibi. n. 6.
- Votū emanatum tempore inhabili non est de necessitate adimplendū tempore habili. ibi. nu. 7.
- 6 Votum si non pōt exequi permittitur dilatio si vero impedimentum est perpetuum inducit redemptio. in. c. qd super. n. 1. de voto et vo. re. f. 177.
- Votū emissum in subsidium terre sancte non impeditur etiam ex impedimento perpetuo secus in alijs votis. ibi. nu. 5.
- Votū peregrinationis emitti pōt etiā per mulieres. ibi. nu. 9.
- Votū quo casu per solū papā commutatur. ibi. nu. 16.
- Votū obligat de iure diuino et ideo obligatus ad votū cogitur precise. ibi. nu. 2.
- 4 Votū cōmutare de bono in melius sine superioris licentia an licitum sit in. c. peruenit. el. i. nu. 1. de iur. iur. fo. 128.
- 6 Vouēs ingredi religionem si interim eligatur in episcopū debet electio ni renuntiare et votū adimplere. in. c. per tuas. nu. 1. et 4. de voto et vo. re. fo. 178.
- Voti trāsgressor dicitur qui in termino votū nō adimplet. ibi. nu. 2.
- Votū matrimonio nō cōsonū tollitur per matrimonium subsequens. ibi. nu. 3.
- Vouens intrare vnam religionem non rumpit votum si ingreditur aliā licet lactorem. ibi. nu. 4.
- 6 Votum non obligat vouentem impuberem. in. c. significatum. n. 3. de regu. fo. 159.
- 7 Votū solēne impedit matrimonium et dirimit post contractū. in. c. memimus. nu. 1. qui cle. vel vo. fo. 21.
- Votū simplex impedit matrimonium contrahendum sed non dirimit post contractum. ibi.
- Vouens religionem cōpelli debet ad intrandum religionem sed si matrimonium contraxit non cōpelli et tenet matrimonium. ibi. n. 2.
- Votū religiosi dicitur votū simplex nisi professio subsequatur. n. 3.
- 7 Votū non dicitur rumpi si rumpitur propter necessitatem. in. c. quod non
- est. nu. 2. de reg. iur. fo. 207.
- 6 Votū vltra marinū pōt cōmutari per papā in oratōes et ieiunia ita qd expense que fierēt in cundo morādo redeūdo mittātur in subsidium terre sancte. in. c. magne. nu. 1. de voto et vo. re. fo. 177.
- Votū pōt cōmutari et reuocari ab his qui habent potestatem etiam secundum legem veteris testamenti. ibi. nu. 12.
- Votū ob impedimentū superueniens nō tollitur sed facilius dispensat. ibi. nu. 14.
- Votū licet sit de iure diuino tamē etiā sine causa potest auctoritate superioris in melius commutari. ibi. nu. 16.
- 6 Votū nō obligat minores. rith. anno. in. c. ad nostrā. n. 2. de re. fo. 158.
- 2 Vouere tacite de intrando religionem an quis videatur per petitionē habitus monachalis. in. c. ex transmissa. n. 3. et 6. de renun. fo. 11.
- 6 Vouēs continentiam nō debet cōtrahere matrimonium sed si contraxerit tenet. in. c. ex parte. nu. 5. de cōuer. coniu. fo. 168.
- 7 Votū solēne impedit et dirimit matrimonium cōtractū. in. c. in finitāte. n. 1. qui cle. vel vo. fo. 22.
- 6 Vouēs an possit penitere et an requiratur perseuerantia tridui ad hoc vt non possit penitere. in. c. ad nostrā. nu. 4. de reg. fo. 158.
- 2 Votū metu factū an teneat. in. c. h. n. 11. quod met. cau. fo. 150.
- 5 Votū tenetur quis observare absq; eo quod ab aliquo recipiatur qd pēdet a voluntate sola vouentis. in. c. porrectum. nu. 10. de reg. fo. 160.
- Votū simplex nō dirimit matrimonium cōtrahendū. ibi. n. 12.
- Vouēs intrare religionē pōt cōpelli ad eā intrandum etiam quod sit episcopus et idem in alijs votis. ibi. nu. 14.
- 2 Votū emissum in infirmitate valet sicut alie dispositiones dummodo infirmitas non sit tanta quod excludat sanitatē mentis. in. c. ex transmissa. nu. 2. de renun. fo. 11.
- 2 Vouere an quis presumatur per petitionem habitus monachalis. An. in. c. ex transmissa. n. 3. et 5. de renun. fo. 22.
- 6 Votū vltra marinū pōt ex causa differri cum auctoritate pape sine auctoritate superioris nō est licitū differre voti executionem. in. c. non est. n. 1. et 2. de voto et vo. re. fo. 175.
- Votū trāsgreditur ille qui differt eius executionē. ibi. n. 3.
- Votū nō impeditur ex difficultate adimplendi sed talis difficultas presstat facultatem dispensandi. ibi. n. 6.
- Votū emanatū a defuncto debet exequi per heredem qui promisit noīe defuncti adimplere. alias excoīcatur et priuatur successione. in. c. licet. nu. 1. eo. titu.
- Votū nō obligat vouētē superueniente impedimento omnino impeditis uo nisi vouens fuisset in mora in executione. ibi. nu. 12. et 13. et 14. fo. 185.
- Vouēs intrare religionē pōt dispensari a papa vt efficiatur presbyter parochialis qd isto casu votū dispēsat in melius qd si est presbyter prodest sibi et alijs. si in monasterio sibi soli. in. c. quod def. nu. 10. de sta. monacho. fo. 181.
- 2 Vouens non est tutus quo ad deum si papa dispensat de voto sine cā in c. inter corporalia. nu. 32. de transla. epi. fo. 5.
- 6 Vouens dare aliquid ecclesie debet et pōt per ecclesiam compelli ad soluendum licet tempore voti facti nullus reciperet pro ecclesia in. c. ex parte. nu. 1. et 2. de censu. fo. 203.
- Vouens intrare aliquam religionē potest cōpelli in illā intrare. ibi. n. 2.
- Vota interpretantur secundū cōmune vsum loquendi in patria. ibi. n. 3.
- Vouēs presumitur se minus gravare qd possit. ibi. nu. 4.
- 4 Vouēs simpliciter nō potest cōpelli pro executione voti. in. c. qd super. nu. 3. de fide instru. fo. 104.
- 7 Votum simplex impedit sponsalia de futuro sed non dirimit matrimonium sequens. in. c. rursus. nu. 1. qui cle. vel vo. fo. 21.
- Votū solēne dirimit matrimonium contractum. ibi.
- Votum castitatis seruandum est et alio non interveniente simplex dicitur. ibi. nu. 2.
- Compelli potest quis ad voti simplicis executionem. ibi. nu. 4.
- Votum solenne et simplex quid sint. ibi. nu. 6.
- Votum solenne et simplex equaliter obligant apud deum in genere sed in quantitate reatus differunt ex transgressione qd trāsgrediens solenne magis peccat. ibi.
- Votum solenne non dirimeret matrimonium contractum nisi ex constitutione ecclesie. ibi.
- Votum per quod quis promisit castitatem respectu certe religionis sed non vouit omnia substantialia regule nunquid dirimat votū post contractum. ibi. nu. 7. fo. 22.
- Votum solenne an sit si quis profitetur aliquam regulam de non approbatis. ibidem.
- 7 Votum potest esse solenne ad impediendum et dirimendum matrimonium postea contractum citra religionis ingressum. in. c. fraternitatis. nu. 5. de frigi. et male. fo. 36.
- 6 Votum factum in puerili etate potest papa commutare etiam si sit votum vltra marinū. in. c. veniens. n. 1. de voto. re. fo. 174.
- Votū factū a maiore septēnio obligat vouētē. ibi. nu. 2. et 3.
- 6 Votū factū timore mortis sue naturalis sue accidentalis an et quo casu valeat. in. c. sicut nobis. nu. 5. de reg. fo. 162.



# Repertorium singularium materialium

- 6 Notum quod non potest impleri ob aliquod impedimentum an cessante huiusmodi impedimento debeat impleri. in c. quidam. nu. 3. de coner. conug. fo. 166.
- 6 Notum emissum tempore inhabili non obligat tempore habili. in cap. placet. nu. 4. de conuer. conug. fo. 169.
- 2 **Loces** dande in collegio vel capitulo possunt alteri committi. in c. licet vndiq. nu. 3. de offi. deleg. fo. 96.
- 3 Loces duas habens vnam iure proprio alteram tanquam procurator non potest vnam vni dare et alteram alteri: si secus fecerit non tenet. in c. constitutus. el. g. nu. 8. de appel. fo. 115.
- 6 Notum ex collegiatis potest esse potentior vel ponderosior ratione maioris scientie vel dignitatis vel temporis receptionis. in c. g. nu. 2. de his que sunt a ma. par. cap. fo. 71.
- 2 Loces dandas in collegio quam quis habet nomine proprio et consoci non potest illas diuidere videlicet dando ipsas pro et contra. in c. quamuis. nu. 2. de offi. deleg. fo. 75.
- 2 **Usucapio** ita currit contra ecclesiam sicut currit contra priuatum in c. i. nu. 11. de res. in integ. fo. 154.
- 5 Usucapio est quedam alienatio. in c. de quarta. nu. 4. de prescrip. fo. 23.
- 5 Usucapio mobilium an sit triennalis contra ecclesiam sicut contra priuatum. remissum in c. de quarta. nu. 17. de prescrip. fo. 24.
- 5 Usucapio quid sit et an comprehendat prescriptionem vel e contra. in rub. nu. 2. de prescrip. fo. 20.
- 5 Usucapionem inchoatam non interruptit interruptio vel protestatio extrajudicialis: secus si non est inchoata vel nisi inchoauerit sine titulo. in c. g. nu. 9. 7. 12. de prescrip. fo. 22.
- 5 Usucapio triennalis non habet locum in rebus mobilibus romane ecclesie an autem idem sit in inferioribus ecclesiis. remissum in c. cum dilecta. nu. 12. de consue. vel inu. fo. 141.
- 1 **Usuraria** causa si vertitur in foro seculari tractabitur scripto ordine iudiciali: si in foro canonico tractaretur non placet. in c. ecclesia scilicet marie. n. 10. de consue. fo. 3. 2. in re. n. 2. fo. 36.
- 2 Usuraria questio an et quo casu possit compromitti. in c. contingit. nu. 2. de arbi. fo. 175.
- Usure possunt remitti usurario sponte. ibi.
- 7 Usura est prohibita etiam si quis eam exerceat pro aliquo pio opere faciendo. in c. super eo. nu. 1. de usur. fo. 124.
- Ille qui recipit pecunias sub usuris an et quo casu peccet dicatur committere usuras. ibi. nu. 4.
- 7 Usuram an committat deponens pecunias apud mercatorem pro lucro acquirendo cum pacto quod capitale sit saluum. in cap. per ventras. nu. 8. de dona. inter virum et uxorem. fo. 52.
- 7 Usuram non committit ille qui necessitatur accipere pecunias sub usuris. in c. cum in ecclesia. nu. 6. de simo. fo. 78.
- 4 Usuras solvere quando quis simpliciter iurauit que remedia competant. in c. i. nu. 6. de iur. iur. fo. 127.
- Usuras solvere iuranti que remedia competant. ibi. nu. 8.
- Usuras quando sunt solute que remedia competant et qui iurauit non repetere et nullam questionem mouere. ibi. nu. 9.
- 6 Usure possunt repeti coram iudice seculari vel ecclesiastico ad libitum. in c. post miserabilem. nu. 2. de usur. fo. 114.
- Usura tunc cognoscitur in foro ecclesiastico quando dubitatur an sit usura vel non. ibidem.
- Usuram exerce cum hostibus est prohibitum. ibi. nu. 5.
- Usura est prohibita de iure diuino. ibi.
- 7 Usura an sit si pro dote promissa numerata certo tempore dentur tot solida pro ceterario singulis mensibus in c. salubriter. nu. 3. de usur. fo. 119.
- 2 Usuras iuras solvere potest vel petere absolutione a iuramento vel prius solvere et postea repetere. in c. ad aures. nu. 9. quod incus cau. fo. 151.
- 7 Usura quare ratione prohibetur. in c. quanto. nu. 2. de usur. fo. 130.
- 7 Usura non est si aliquid accedit forti loco interesse. in c. i. nu. 6. de usur. fo. 123.
- Usura non est si mutuat centum que non potuit restituere et ideo necessitatus accepit centum sub usuris si exigam a se non solum sortem sed usuram quam alteri solui. ibi.
- 6 Usuras soluens potest illas repetere. in c. is qui. nu. 5. de solutio. fo. 103.
- 5 Usure petuntur ut interesse hodie in actionibus bonae fidei post moram quatenus interest. in c. cum venerabilis. nu. 16. de excep. fo. 10.
- Usure an sint prohibite de iure civili. ibi.
- 7 Usure non debent nec possunt exerceri non solum per singularem personam sed etiam per vniuersitatem. in c. conquestus. nu. 2. de usur. fo. 126.
- Usura non committitur si aliquis ponit pecunias in banco et inde accipit aliquod lucrum honestum vel si mutuatarius non restituit in termino et aliquid petatur ab eo ratione interesse. ibi. nu. 6.
- 6 Usure et concubinatibus sunt prohibite hodie etiam de iure civili in c. cum venissent. nu. 26. ver. et per banc. de insti. fo. 54.
- 7 Usura quare est potius crimen ecclesiasticum quam furtum et rapina. in c. clerici. nu. 3. de excep. prela. fo. 144.
- 4 Usure non solum coram iudice ecclesiastico sed etiam coram seculari possunt repeti. in c. ad nostram. el. g. nu. 1. de iur. iur. fo. 142.

In processu contra usurarium admittuntur in testes debitores qui soluerunt usuras non tamen ad faciendam plenam fidem. ibi. nu. 13. fo. 143.

- 7 **Usure distinctio duplex** in rub. nu. 1. de usur. fo. 123.
- Usura committitur in his in quibus committitur mutui. in alijs vero non. ibi. nu. 2.
- Usura quare potius committitur in rebus que consistunt in pondere numero et mensura vel quare potius in mutuo quam in alijs puta in locatione et similibus. ibi.
- Usura non committitur quando quis ponit pecuniam ad bancum alicuius et exinde recipit aliquod lucrum. ibi. nu. 3.
- Usura committitur licet sortis non accedant res consistentes in pondere numero vel mensura sed reddatur ultra sortem aliqua species puta equus vel quid simile. ibi. nu. 4.
- Usuram committunt doctores qui alliciunt scholares ad intrandum se cum propter pecuniam qui alias non essent intraturi. ibi.
- Usura quare est prohibita in utroque testamento. ibi. nu. 5.
- Circa usurariam prauitatem ecclesia habet iurisdictionem in laicos. ibi. nu. 6.
- Usura a quocumque committatur cognoscitur per iudicem ecclesiasticum. in c. quomodo. nu. 4. de usur. fo. 123.
- 6 Usuram committit ille qui venit re alterius per quem usum recipit aliquam commoditatem estimabilem. in c. i. nu. 2. de depositio. fo. 80.
- 7 Usura in quibus casibus non committitur accipiendo ultra sortem. in c. conquestus. nu. 8. de usur. fo. 126.
- 7 Usura non est si quis dederit alicui certam pecunie quantitatem cum pacto ut ipse et sui heredes reddant certam quantitatem singulis annis. in c. in ciuitate. nu. 7. de usur. fo. 126.
- Usura non est si quis occurrat sue reipso. que dat sibi tantum omni anno et non potest ille talis sortem principalem repetere. ibi. nu. 8.
- 6 Usuras soluens usurario tenetur ecclesie denunciare etiam quod contrarium ipse fecerit. in c. veniens. nu. 7. de reg. fo. 164.
- 3 Usure presumuntur remisse si creditor longo tempore non petit. in c. in causa. nu. 9. de cau. pos. et prop. fo. 164.
- 7 Usurarius est qui mutuat ea mente ut inde aliquod lucrum habeat. in c. consilium. nu. 1. 3. de usur. fo. 127.
- Usurarius est ille cui debitor libere aliquid ultra sortem dedit si ipse habebat mentem deprauiatam videlicet quod non fuisse alio mutuatarius nisi sperasset aliquid consequi et tenetur restituere in utroque foro. ibi. nu. 3. 5. 6.
- Usurarius debet restituere usuras licet creditor res remiserint quando ipse habebat mentem corruptam omnino nolle ipsas restituere. ibi.
- Usura committitur etiam si quid modicum ultra sortem recipiatur. ibi. num. 4.
- Usurarius est ille qui progit terminum debitori aliquo accepto. ibi. nu. 7.
- 7 Usurarius debet et cogitur pecuniam propter usuram extortam restituere illis quibus extorsit vel eius heredibus quibus deicientibus pauperibus et si huiusmodi pecunia non reperitur debent vendere possessiones emptas ex feneratione pecunia qui vero nullum habent modum restituendi excusatur. in c. cum ipse. nu. 1. de usur. fo. 124.
- Usurarius incurrit penas quibus subiunguntur ipse iure. ibi. nu. 5.
- Usurarius an debeat restituere pecunias extortas expensis suis sorte quia illi quibus debet restituere sunt in alio loco quam sit usurarius. ibi. nu. 9. fo. 125.
- Usurarius si cesserit bonis non habetur ratio dandi. to ne egeat in foro penitentiali. secus in foro contentioso. ibi. nu. 10.
- Usurarius debet restituere pecunias extortas etiam si remaneat pauper adeo quod non possit vivere.
- Usurarios bona non sunt tacite hypothecata illis a quibus fuerunt pecunie extortae. in d. c. cum tu. nu. 12. de usur. fo. 125.
- Usurarios bona in alium translata titulo oneroso non sunt debita illis quibus sunt pecunia extorta secus si sunt translata titulo lucrativo. ibi.
- Usurarius liberatur a restitutione si illi quibus extorsit pure et simpliciter et sine dolo remiserint. ibi. nu. 11.
- 7 Usurarios bona non sunt tacite obligata creditoribus usurarijs et ideo si venerint in alios quocumque titulo singulari non subiaceant restitutioni nisi sint empti ex pecunia usuraria et quoniam in c. tua nos. nu. 3. 7. 8. de usufr. fo. 127.
- 7 Usurarius est etiam ille qui recipit aliquid ultra sortem licet suscipiat in se periculum. in c. nauiganti. nu. 1. de usur. fo. 130.
- Usura committitur etiam in modico quod ultra sortem recipiatur. ibi. nu. 2.
- Usura unde dicatur. ibi. nu. 3.
- Usura quo ad formam contractus non committitur nisi in contractu mutui sed quo ad intentionem deprauiatam committitur in alijs contractibus. ibi. num. 6. 7. 8.
- Usurarius an sit censendus ille qui relicta quadam mercantia in qua erat verisimiliter lucraturus decessit mutuatarius ad preces ipsius alicuius pecuniam ad materiam preparatam cum hoc quod id quod ipse in ea poterat lucrari talis mutuatarius det ratione interesse et lucris cessantibus. ibi. nu. 13. fo. 131.
- Usura committitur si recipitur aliquid ultra sortem etiam si consistat in facto puta quod tu doces me aliquam artem vel vadas pro me periculum et similia. ibi. nu. 16.
- Usurarius an teneatur restituere non solum usuras sed etiam quicquid ex usuris lucratum est. ibi. nu. 21.
- Usurarius manifeste dicitur etiam illi qui licet non possint convinci testibus con



## Super Lectu. Banormitani.

- conuincantur alijs presumptionibus et subiaccnt penis prout vere manifestum est cum diocesi. nu. 1. de usur. fo. 128.
- Usurarij dicuntur manifesti ex fama iuncta certis alijs presumptionibus. ibi. nu. 2. 5. 6. fo. 129.
- Usurarius notorius etiam notorietate facti permanentis dicitur quando habet in animam paratam ad mutandum omnibus. ibi. nu. 4.
- Usurarius quem fuisse quomodo probabitur quando tractatur maritus de validitate testamenti ab eo auditi sine aliqua cautione. ibi. nu. 6.
- 6 Usurarius dicitur habere dominium rerum quas per usuras extorsit: secus in fure qui non habet dominium rei furate. in. c. ex transmissa. nu. 3. de decimis. fo. 149.
- 6 Usurarij et inimicitias fontes sunt repellendi ab oblationibus que fiunt altari. in. c. i. nu. 5. de vi. et bone. cle. fo. 2.
- 7 Usurarius non repetit usuras sibi ab alio extortas nisi ipse restituat quas alijs vel ipse vel suus author extorsit. in. c. michael. nu. 1. 2. 3. de usur. fo. 129.
- Usurarius qui extorsit usuras nomine alterius an et quo casu tenetur ipsas restituere. ibi. nu. 6.
- 7 Usurarius tenetur restituere quicquid ultra sortem principalem habuit. in. c. mandato. nu. 5. de simo. fo. 92.
- Usura est prohibita vtroque testamento super qua non potest papa dispensare. ibidem.
- 6 Usurarius vel simoniacus an licite construant ecclesias vel hospitale de pecunijs usurarijs et simoniacis. in. c. ex transmissa. nu. 4. de deci. fo. 149.
- 7 Usurarij manifesti repelluntur ab ecclesiastica sepultura et altaris communionem. in. c. quia in omnibus. nu. 1. 7. 2. de usur. fo. 123.
- Usurarius manifestus non sepelitur in ecclesiastica sepultura etiam quod eius heres velit satisfacere nisi ipse in morte sua hoc mandauerit. ibi. nu. 4.
- Usurarij et ceteri manifesti peccatores non admittuntur ad oblationes: sed bene ab eis recipitur elemosyna quia oblationes fiunt publice elemosyna vero solet fieri in occulto. ibi. nu. 5. 7. 6. fo. 124.
- Usura est prohibita in vtroque testamento et in leges. ibi. nu. 7.
- Et vide in secundo no. co. tit.
- Usurarij incurrunt penas subiacent ipso iure. ibi. nu. 9.
- 1 Usurarij quod et quibus presumptionibus dicat manifestus. ibi. nu. 12.
- Usurarium manifestum sepelientes in sacro sunt excommunicati ipso facto. ibi. nume. 3.
- 6 Usurarij sunt illi qui vendunt rem ad creditum maiori pretio quam si incontinenti reciperent pretium et eorum testamentum est nullum. in. c. ad nostram. nu. 3. de emp. et ven. fo. 84.
- Usurarius conuincitur per solas probationes vigentes. ibi. nu. 7.
- 7 Usurarij est infamis ipso iure citra aliquam sententiam. in. c. inter dilectos. nu. 2. de excess. prela. fo. 146.
- 7 Usurarij manifesti a quibus repetuntur usure non possunt appellare quoniam appellatio est friuola vel contra ius. in. c. per uisum. nume. 1. et. 2. de usur. fo. 127.
- 7 Usurarius monitus non desistens si fuerit clericus ab officio et beneficio suspenditur si laicus excommunicatur. in. c. preterea. nu. 1. de usu. fo. 126.
- Usura est crimen de quo cognoscit iudex ecclesiasticus etiam inter laicos. ibi. nume. 2.
- Usurarius non tenetur ad aliquam satisfactionem si creditores libere remiserunt. ibi. nu. 3.
- 6 Usurarius probatur ex coniecturis et nudis presumptionibus. in. c. illo vos. nu. 4. de pig. fo. 94.
- 6 Usurarius sepultus in ecclesiastica sepultura debet inde exhumari. in. c. super. nu. 2. de sta. mona. fo. 130.
- 7 Usurarius potest compelli non solum usuras exactas restituere sed exigendas compelli exigere. in. c. tuas. nu. 3. de usur. fo. 128.
- 7 Usurarius non potest repetere usuras quas alius sibi extorsit nisi ipse restituat quas alijs extorsit. in. c. quia frustra. nu. 1. 3. 4. de usur. fo. 128.
- Usurarius non repellitur a iudicio exercendo actiones que sibi competunt. ibi. nu. 3.
- 4 Usurarij tenentur edere instrumenta etiam in secreto confecta. in. c. i. nu. 9. de proba. fo. 3.
- 5 Usurarij volens repetere usuras non auditur nisi restituat quas extorsit. in. c. dilecti nri. nu. 16. de excep. fo. 14.
- 3 **Usufructuarius** si perdit suam naturalem quia ab ea deicitur non per hoc proprietarius perdit suam civilem. in. c. olim. cl. i. nu. 2. de re iur. spo. fo. 180.
- 6 Usufructuarius potest vendere commodatate usufructus iure remanente penes se. in. c. preterea. nu. 10. de iure pa. fo. 196.
- 6 Usufructuarius tenet de immobilibus cauere quod tunc salua rerum substantia de mobilibus redere estimationem. in. c. cum constit. nu. 1. de pig. fo. 96.
- Usufructus non extinguitur si usufructuarius ingrediatur religionem: intellige de religione in qua potest habere proprium. ibi. nu. 2.
- Usufructuarius si non potest cauere quomodo subuenietur heredi. ibi. nu. 6.
- Usufructuarius qui non cauit a principio an fructus illo tempore perceptos faciat suos. ibi. nu. 7.
- 7 Usufructuarius donans rem ipsam uxori propter nuptias sine consensu domini non transfert in eam plus iuris quam ipse habeat. idem de eo qui sub

- conditio adueniente habet rem in hereditatem vel in fideicommissum. in. c. super. a nobis. de dona. inter vi. et ux. fo. 51.
- Usufructuarius potest ius suum alteri concedere in vita sua. ibi. nu. 3.
- 4 Usufructus transit in monasterium per uisum. in. c. in presentia. nu. 72. de proba. fo. 20.
- 2 Usufructus bonorum vnde cum per filios clericos questorum non acquiritur patri. in. c. constitutus. nu. 7. de testi. in integ. fo. 163.
- 2 **Utile** per inutile non vitiatur. in. c. cum tempore. nume. 1. 2. 4. de arbi. fo. 170.
- 2 Utile vitiatur per inutile individuis. in. c. cum super. nu. 8. et nu. 13. de off. deleg. fo. 84.
- Utile per inutile an et quando vitiatur. in. c. illa quotidiana. nu. 10. de elec. fo. 160.
- Utile per inutile vitiatur. in. c. per tuas. nu. 3. de arbi. fo. 175.
- Utilitas et necessitas aliquando equiparantur. in. c. tua nos. nu. 3. de eccle. edifi. fo. 221.
- 6 Utilitas publica non preferitur private quando privata in totum confunditur publica parum uiuatur. in. c. si. nu. 4. de vo. et vo. re. fo. 176.
- 2 Utilitas magna equiparatur necessitati. in. c. venerabile. nu. 26. de elec. fo. 156.
- Vulneratus** presumitur mortuus ex eisdem vulneribus et post octo menses si nunquam fuit visus conualecere sed potius in deterius ire. in. c. preterea. nu. 1. et. 3. de cle. pen. fo. 137.
- 7 Vulnerare et pistrare sunt diuersa et statutu loquens in vno non verificatur in alio. in. c. tua nos. §. ad vitium. nu. 2. de homici. fo. 112.
- 7 Vulneratus si moriatur post aliquot dies an presumatur mortuus ex preces denti vulnere. in. c. presbyterum. nu. 3. de homici. fo. 119.
- Uxor** secundum dimittere non debet nisi certioratur de morte primæ et certioratur si non dimittit committit adulterium in. c. omnia. nu. 4. 7. 5. de secun. nup. fo. 54.
- 7 Uxor an et quando possit facere elemosynam sine consensu mariti. in. c. si quis. nu. 4. de furtis. fo. 121.
- 7 Uxor pro dote soluto nymonio restituenda si det aliquod pignus tenet fructus pignoris in sorte computare. in. c. salubriter. nu. 4. de vi. fo. 29.
- 7 Uxor dimissa etiam temere a marito non excusat si postmodum adulterium commisit. in. c. significasti. nu. 3. de diuor. fo. 47.
- 6 Uxor que decessit non electa sibi sepultura de sepeliri in sepulchro mariti et si habuerit plures in sepulchro vitimi et si fuerit vidua et reuersa ad domum patris adhuc est sepelienda in sepulchro mariti et intellige potius etiam quoniam maritus predecessit: si vero uxor predecedat in quo sepulchro sepelienda an in maiori mariti an iuxta. in. c. de uxore. n. 6. de sepul. f. 136.
- 6 Uxor mariti effecti religiosi an possit promittere comendationem an vero debeat iurare monasterium intellige quoniam consensit quod maritus ingrediat religionem. in. c. coniugatus. nu. 4. de conuer. coniu. fo. 167.
- Uxoratus non potest promoueri in episcopum nisi uxor religionem profiteatur. in. c. sane. nu. 1. 2. 2. co. titu.
- 7 Uxor virum sequi tenet sed non semper. in. c. de illis. nu. 4. de spola. fo. 3.
- 6 Uxor adultera in monasterio collocata an possit ulterius a marito repeti in. c. gaudemus. nu. 7. de conuer. coniug. fo. 171.
- 6 Uxor potest legatum sibi factum a marito si incontinenti vixerit post mortem mariti vel si ante marito ignorante. in. c. uxoriatus. nu. 2. de conuer. coniug. fo. 168.
- 6 **Uxor** adde de de. de ancha. in. c. petitis. de priuile. ubi testator reliquit uxori usufructum et si dicat caste vixerit si primo anno vixerit caste, secundo non, tertio redit ad castitatem ingrediendo forte religionem: et non tamen mitti legatum quod supponit committendo perdit. et no. in. l. uxore. C. de bis quibus. et adig. 2. in. l. ad eodem. C. de fidelicom. faciunt optime not. in. l. si. C. de indi. vidu. collen.
- 6 Uxores non tenentur sequi viros ultra mare vouentes. in. c. ex multa. nu. 25. de voto et vo. re. fo. 177.
- Uxor que non sit suspecta potest sine consensu viri vouere pro subsidio terre sancte. ibi. nu. 9.
- 7 Uxor potest renuocare iuri hypothecarum in bonis mariti sed non in sibi donatis. in. c. donatio. nu. 12. de dona. inter vi. et ux. fo. 53.
- Uxor vergit marito ad inopiam penit dote et donatione sibi facta. ibi.
- Uxor propter adulterium viri lucrat donationem sibi factam. ibi.
- 7 Uxor prima viuente etiam non cognita si quis cum alia scienter matrimonium contraxerit et consumauerit prima mortua secundam habere non potest: in capitulo significauit. numero primo. de eo qui duxit in matrimonium. folio. 22.
- 7 Uxor adultera expiatur quod etiam maritus adulterauit an audiat si maritus adulterauit post sententiam latam super separatione et dori. in. c. si. nu. 4. de adul. et stu. fo. 117.
- 6 Uxor potest renouare maritum a religione licet ipsa dederit licentiam metui. in. c. accedens. nu. 1. de conuer. coniu. fo. 171.
- Uxor tenet intrare monasterium ibi faciendo professionem quando eius maritus idem fecit intellige cum eius consensu. ibi. nu. 2.
- Uxor que prestitit conuersum marito ut ingrederet monasterium non compellitur ipsa intrare si est ceterum et non suspecta. in. c. significauit. nu. 1. et. 2. eodem titu.



# Repertorium singularium materiarum

- Uxor** que prestitit consensum marito intrantem religionem siue ipsa fecerit siue non votum continentie an compellatur intrare monasterium et an possit petere restitutionem mariti. ibi. nu. 3.
- 6 **Uxor** dans licentiam marito ut ingrediatur monasterium an censeatur ipsa vouisse castitatem. in. c. i. nu. 4. de conuer. coniug. fo. 165.
- 7 **Uxor** que supponit sibi partum alienum an et quo casu teneatur illud reuelare marito. in. c. officii. nu. 5. de peni. et remiss. fo. 174.
- Uxor** que supponit sibi partum alienum qui successit suo marito an teneatur in foro conscientie restituere illis qui alias successuri erant ab intestato ibi. nu. 7.
- 7 **Uxor** agenti ad restitutionem coniugis obstat exceptio adulterij notorii vel per euidenciam rei vel per confessionem partis: non autem per testes probati. in. c. intelleximus. nu. 3. 4. de adul. et stu. fo. 117.
- 3 **Uxor** militis vel comitis non debet ab eis vocari domina. in. c. ex parte. B. nu. 15 de foro compe. fo. 83.
- 7 **Uxor** petens restitutionem mariti repellitur si notorie fornicata est et maritus continuit. in. c. significasti. nu. 1. 5. 7. 10. de diuor. fo. 47.
- 7 **Uxor** prima viuente si quis secundam hoc ignorantem in uxorem ducit mortua prima licite remanet cum secunda nouo interueniente consensu. in. c. veniens. nu. 1. 2. de eo qui dux. in. ma. fo. 24.
- 6 **Uxor** an perdat relictum sibi factum si caste viuat transeundo ad secundam vota et an sit castitas cum propria uxore. in. c. quod a te. nu. 3. de clerici. coniug. fo. 14.
- Et vide in. c. clericorum. nu. 5. de vita. et hone. cle. fo. 7.
- Corsetus**. Adde si relinquatur mulieri usufructus si vitam vidua. serua. et ipsa nupserit cum clerico in sacris ita quod matrimonium non teneat perdit usufructum. in. auth. de rest. et ea que parit. §. nunquid. quod non debet esse melioris conditionis ea que fornicatur quam ea que nubit intra tempus luctus. argu. cum qui. de preb. lib. vi. do. Car. in. c. si. de pig. adde quod in simili voluit Bal. in. l. deo nobis §. hoc etiam C. de epi. et cle. in. v. col. Quidam reliquit uxorem usufructuariam bonorum suorum: donec caste et bone virescit et vitam vidua. serua. mo ista dñia obtulit se cuidam monasterio et assumpsit velum religionis queritur utrum vidualiter debeat vivere. ubi determinatur natur quod sic: quod licet que monasterio velant non dicantur vidue: quod sponsus earum est Christus sed magis dicuntur diu mortue. et per consequens finitum est relictum tamen contrarium est verum: quod per hoc plenius impletur mens testatoris. C. de indi. vid. tol. auth. cui relictum. circa prin. nec habet pro mortua quantum ad succedendum: ut in. d. l. deo nobis. §. hoc etiam. Item vidua dicitur quo ad mundum quecumque permanet in separatione primi viri ut. xxiiij. dist. c. vidua. et ibi per Archi.
- 6 **Uxor** que viro intrante monasterium vouit continentiam potest compelli etiam ipsa intrare si incontinenter viuere. secus si turpiter viuat. in. c. ad apostolicam. nu. 3. de conuer. coniug. fo. 169.
- 3 **Uxor** potest petere cautionem a marito si timeat eius seuitiam etiam si culpa sua maritus seuit sed cautione non obstat. poterit ipsam maritus leuiter castigare. in. c. ex transmissa. nu. 1. 2. 3. de resti. spo. fo. 173.
- 7 **Uxor** a viro propter adulterium separata perdit dotem. in. c. plerumque. nu. 1. 2. 9. de dona. inter vi. et vro. fo. 50. et seq.
- Uxor** si recedit a marito propter adulterium vel aliam causam an perdat dotem et an excusetur si maritus eam propria auctoritate expellit. ibi. de. numero. 4.
- Uxor** dotem repetenti obstat exceptio adulterij. ibi.
- Uxor** adultera reconciliata viro non perdit dotem. ibi. nu. 5.
- Uxor** propter adulterium separata perdit donationem propter nuptias et quid de paraphernalibus. ibi. nu. 8.
- 7 **Uxor** prima viuente qui cum alia contraxit quam tamen non cognouit prima mortua potest contrahere cum secunda. in. c. si. nu. 1. 2. de eo qui duxit in. matr. fo. 24.
- 7 **Uxor**em si quis credat vivere que mortua est si cum alia contrahit quo ad deum non tenet secundum matrimonium. in. c. cum in apostolica. nume. 6. de sponsa. fo. 8.
- Uxor** de morte viri non certificata non potest contrahere quauis ignoret quid sit de marito qui longo tempore absuit. in. c. in presentia. nume. 1. eodem titu.
- 7 **Uxor** potest agere contra virum et petere alimenta. in. c. ex literis. nume. 4. de diuor. fo. 47.
- 7 **Uxor** quomodo debeat certificari de morte mariti et que in hoc solentitas sit seruanda. in. c. in presentia. nu. 5. de sponsa. fo. 8.
- 3 **Uxor** an teneatur stare cum marito excoicato et an petetur ab eo. in. c. si. nu. 12. de ord. cog. fo. 150.
- 7 **Uxor** si non habet unde viuat an alimentari debeat ab heredibus mariti donec dos restituatur. in. c. de prudencia. nu. 6. de dona. inter vi. et vro. fo. 50.
- 1 **Uxor**atus si facit se promoueri ad sacros ordines: licet illos recipiat vere tamen non habebit illorum executionem si vult cum uxore permanere. in. c. licet de vitanda. nu. 4. de elec. fo. 119.
- 6 **Uxor** que viuente marito alteri nupsit non potest eo mortuo illi cui nupsit copulari. in. c. i. nu. 3. de conce. preben. fo. 34.
- 3 **Uxor** tenetur marito seruire citra copulam secundum conditionem ipsius uxoris inspiciendo an sit nobilis an non in. c. literas. nu. 27. de resti. spolia. fol. 182.
- Uxor** quo casu potest cogi a marito ut operetur et lucratur in domo. ibi. numero 28.
- Uxor** potest cogi redire ad domum viri id est realiter capi etiam quod opposuerit de consanguinitate. ibi. nu. 29.
- 7 **Uxor** aliqua potest esse in foro fori que tamen non erit vxor in foro conscientie. in. c. ex literis. nu. 6. de sponsa. fo. 4.
- 7 **Uxor** pauper que accusat matrimonium de consanguinitate an debeat habere expensas a marito. in. c. ex parte. nu. 10. de accu. fo. 60.
- 7 **Uxor** prima viuente maritus fidem dedit alteri de ea in uxorem ducenda et eam non cognouit mortua prima contraxit cum alia et stante secundo matrimonio cognouit illam cui fidem dederat an mortua secunda possit eam ducere. in. c. si. nu. 5. de eo qui dux. in. ma. fo. 24.
- 7 **Uxor** sicut dimitti potest a viro propter fornicationem ita et ipsa ex eadem causa virum dimittere potest. in. c. discretionem. nume. 5. de eo qui cog. consan. fo. 30.
- 6 **Uxor** presumitur acquisuisse ex bonis mariti nisi extra dotem habeat multa bona. in. c. i. nu. 3. 7. de pecu. cle. fo. 108.
- 7 **Uxor** que a principio contraxit cum paupere vel vergente ad inopiam vel substantia ita male utente an possit postea dotis restitutionem petere. in. c. per vestras. nu. 15. de do. inter vi. et vro. fo. 52.
- 2 **Uxor** accusat maritum de adulterio civiliter ad thori separationem et ut lucratur donationem propter nuptias. in. c. tue. numero. 7. de procurato. folio. 142.
- 7 **Uxor** morte viri a lege ipsius voluitur. in. c. super illa. nume. 3. de secun. nupt. fo. 54.
- 7 **Uxores** plures simul habere non licet successiue autem sic. in. c. gaudeamus. nu. 13. de diuor. fo. 49.
- 7 **Uxor** accusata de adulterio an replicabit adulterium mariti si de eo egit penitentiam. in. c. si. nu. 8. de adul. et stu. fo. 118.
- 7 **Uxor** prima viuente si quis contrahit cum secunda hoc ignorante prima mortua ad sui petitionem non separabitur a secunda. in. c. i. nu. 1. 2. 3. de eo qui dux. in. matr. fo. 22.
- Uxor** viuente si quis alteri fidem dedit ea mortua illam non potest in uxorem ducere et an impediat vel dirimat matrimonium. ibi. nu. 3.
- 6 **Uxor** cui testator reliquit usufructum bonorum suorum si caste virescit per transitum ad secundam vota mortuo testante non perdit relictum sibi factum. in. c. ut clericorum. nu. 5. de vi. et hone. cleri. fo. 7.
- Corsetus**. Et ideo cautela est si cum adhaerere si caste virescit et vitam vidualiter seruauerit: per id quod non. in. l. i. C. de secun. nupt. Idem voluit Abb. in. c. quod a te. de clerici. coniug. et c. cle. ex eo. de sen. excom. hoc voluit bar. in. l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad treb. et pro opi. ipsorum videtur valde not. et alibi non ita expressus. in. c. nicena. xxii. distinctio. ibi castitatem dñi cens esse cum propria coniuge concubitus. de hac questione vide plene domi. Eller. de imo. in dicto. §. cum proponeretur. in. iij. col. in ver. no. quod mulier dicitur pudice et caste vivere: ubi plene disputat hanc questionem et opinionem Barto. tenuerunt Ray. et Oldr. vide ibi per cum tamen iudicio meo opi. Bar. Abb. et sequacium videtur verior per. d. c. ni cen. et ideo cauti aduocati et tabelliones debent certiorare testatorem ut addat vitam vidualem seruauerit pro euitandis opi. doc. quod intellige nisi de voluntate testatoris vel de communi usu loquendi aliud appareat. Item verba in dubio debent intelligi civiliter: si qui. ff. de serui. sed alia opinio videtur equior: quod non est verisimile quod testator ita voluerit: facit pro opinione Barto. ter in auth. de non eligendo secundo nuben. §. cum igitur. et opinionem Barto. secutus est Richar. malumbre. Jaco. de aret. et Ray. de for. vide Petr. de ancharano et Inno. in dicto c. quod a te. ubi tenuit contra Barto. et idem Ange. in. §. cum proponeretur. et in dicto. §. cum igitur. et in disputatione incipientem testator fundum reliquit mulieri: unde concluderem in practica etiam sequendam opi. Barto. Quicquid dixerit Ang. et Bal. et sequaces per dictum. §. ni cenum. et per dictum §. cum igitur. quibus ter. cauillatio fieri non potest et hoc fauore matrimonij cum omnes pene legales cessent per transitum ad secunda vota apostolo dicente nubat in domino mulier soluta a lege. primi viri. c. penul. et vlti. de secun. nup. adde. Ang. are. in. §. de iustit. et iur. in. §. iuris precepta. ubi de hoc. Et adde si usufructuariam uxorem testator reliquit quod diu caste virescit in primo anno viuere caste. secundo non: tertio redit ad castitatem ingrediendo forte religionem an reassumat legatum. videtur quod sic: quod iste dictiones donec. quoad. et quandiu. sunt suspensiuæ et habent temporis reuolutionem et intercapedinem et non inducunt conditionem perpetuo extitutam: ut in. l. titius. ff. de excusa. tut. hoc voluit Joan. de imo. in clemen. illa. in princip. de vita et hone. cleri. ubi dixit quod dictio quod diu. est alicuius actus conditio extinctiva sed resuscitativa quo ad essentiam et effectum rei: facit text. in. c. petitis. de priuileg. in verbo quod diu. Contrarium determinat ibi Petr. de ancha. per no. in. l. i. fo. 102. C. de his quibus ut indign. et in. l. fideicommissum. C. de fideicommissi. et vide not. in. l. fin. C. de indic. vidu. tollend. viri. §. in verbo vxor.
- 7 **Uxor** repeti potest coram ecclesiastico iudice etiam si non agatur de validitate matrimonij. in. c. non est. nu. 3. 7. 6. de sponsa. fo. 5.
- 4 **Uxor** an sit idonea testis pro marito vel contra: et an compellatur testificari contra maritum. in. c. in literis. nu. 7. de testi. fo. 37.



## Differentie legum & canonum do. Bualuani de Bono.

- 3 Uxor si timet seuitiā viri etiam causatam ex facto vxoris potest petere a viro cautionē de non offerendo. in. c. j. nu. 7. vt lit. non contest. fo. 106.
- 7 Uxor non semper tenetur sequi virum. in. c. j. nume. 4. qui matri. accusa. pos. fo. 45.
- 6 Uxor non tenetur sequi maritum exequentem votum peregrinationis. in. c. quod super. nu. 8. de vo. & vo. re. fo. 177.
- 6 Uxor que vouit castitatem nō potest contrahere matrimoniū post mortem mariti sui. in. c. constitutus. nu. 6. de conuer. coniu. fo. 170.
- 7 Uxore prima viuente etiā ab eo separata quo ad thoriū cū alia si q̄s matrimoniū contrahat etiā priā mortua separabit a secūda sed cū alia contrahere poterit. in. c. ex literariū. nu. 1. & 2. de eo qui dur. in matri. fo. 23.
- 6 Uxor non repetit maritū qui cū eius licentia ingressus est religionē etiā q̄ dolo sit inducta ad cōsentiendū. in. c. veniens. nu. 1. de quer. iug. f. 172.
- Uxor cōsentiendo q̄ maritus ingrediatur religionē an sibi p̄iudicet. ibi. dem. nume. 4.
- 6 Uxor si vouit continētiā tenetur reddere debitum licet maritus consenserit ad tempus sed forte non tenetur exigere vel petere. in. c. ebarissimus. nu. 1. & 2. & 5. de conuer. coniug. fo. 169.
- Uxor non potest emittere votum ieiunandi nec aliud votum continētie sine consensu mariti quoniam si maritus consensit potest reuocare licet peccet: non autem econtra. ibi. nu. 4. & 5.
- 6 Uxor illius qui ingressus est monasterium ea consentiente tenet & ipsa intrare monasterium & ibi profiteri quādo est suspecta de incontinentia. in. c. vxoratus. nu. 3. de conuer. coniug. fo. 163.
- 7 Uxoris consanguineam cognoscens grauius peccat q̄ cognoscens consanguineam sponse. in. c. veniens. nu. 4. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- 7 Uxor virum sequi tenetur & vir vxorem ex causa necessaria. in. c. j. num. 3. de coniug. lepro. fo. 24.

- Uxor dum consentit q̄ maritus inter religionem an debeat certiorari qd̄ ipsa tenetur vouere vel religionem intrare. in. c. ex parte. nume. 4. de conuer. coniug. fo. 168.
- 7 Uxore non cognita non efficitur commater leuantis vel baptizantis. in. c. martinus. nu. 5. de cognat. spiri. fo. 27.
- 7 Uxor an sit in potestate patris vel mariti & que iura habeat maritus in ea. in. c. non est. nu. 6. de sponsa. fo. 5.
- 3 Uxor quomodo dicatur spoliare maritum. in. c. accedens. el. ij. nu. 4. vt lite non contest. fo. 111.
- 7 Uxor infidelis ad fidem conuersa an gaudeat omnibus priuilegijs dotum. in. c. gaudemus. nu. 17. de diuor. fo. 49.
- 7 Uxor an possit denegare debitum marito incestuoso petenti. in. c. transmissa. nu. 7. de eo qui cog. consan. fo. 29.
- Uxor an possit remittere marito penam petendi debitum. ibi.
- 4 Uxorem vnam si duo petunt & equaliter probant quis debeat obtinere. in. c. in nostra. nu. 6. de testi. fo. 62.
- 7 Uxore prima viuente legitima si quis cum secunda contrahit adultera etiam prima mortua separabitur a secunda etiam si lōgo tempore habitaauerit cum ea & filios procreauerit. in. c. cum haberet. nume. 1. de eo qui dur. in ma. folio. 23.
- 7 Uxor est in potestate patris nisi quo ad debitū carnis. in. c. mulieres. nu. 3. de sent. excom. fo. 180.
- 6 Uxor potest vendicare maritum & econtra. in. c. quidam. nn. 2. de conuer. coniug. fo. 166.

¶ Finis indicis alphabetici seu Repertorij  
matarum notatu dignarum super  
lecturis ¶ Danormitani.

## Differentie Legum & Canonum

domini Bualuani Bononiensis: viri diuini ac humani iuris cōsultissimi: quas diligens lector non minus necessarias q̄ utiles comprobabit.



### Secūdum canones ante

sententiā pōt appellari. fm̄ leges nō, nisi in certis casib⁹ de app. sup. 10 Et vt pl⁹ liqueat dic q̄ fm̄ canones pōt appellari ante finem a grauiamine etiā si nō est expressum in iure. vbi p̄cedit sine clausula appellatione remota. scd̄ fm̄ leges solū vbi est expressum.

Et sic intellige. c. nō solēt. ij. q. vi. & vide de app. pastoralis. sup. vbo expref. so. Iudex appellationis fm̄ leges non potest causam delegare secus fm̄ canones. de offi. de lega. super questionū. §. intētionis. in gl. in fi. c. de offi. ord. pastoralis. & eo tit. c. vt litigātes. li. vi. Iudex coram eo facit lit. con testari. vt per se ferat sententiam. medium tantū cōmittit fm̄ leges: scd̄ canones omnia cōmittit & principiū tāntū & finē tantum. vt in eo. c. super questionum. in glo. illud oportet.

¶ Secundum leges cōmittit examinationem consiliarijs: fm̄ canones cuiusq̄ vult. vt in. c. pastoralis. supradicto.

¶ Secundū leges testis repellitur a testimonio si est damnatus de aliquo scz crimine. fm̄ canones repellitur: siue sit damnatus per sententiam siue alias prohibeatur. de testi. super eo. in glo.

¶ Secundum leges actio est proponenda: fm̄ cano. nō. de iudi. c. dilecti. & dicit vt ibi in gl. sic patet.

¶ Scd̄m leges locū habet rigor legis. vt in. l. si quis in tantā. C. vii. vi. fm̄ cano. non: nisi in rebus ecclesiarij. de do. & contu. c. j. in glo.

¶ Secundū leges missus in possessionē propter cōtumaciam statim est verus possessor. fm̄ canones mittitur in possessionem causa rei seruande vt de do. & contu. c. i. in glo.

¶ Scd̄m leges filius retinet tm̄ vnā falci diā. fm̄ cano. retinet duas: scz debitū iure nature & trebellianicā. de test. raynūtius. in glo. retinebunt.

¶ Secundum leges testamentum non valet nisi habeat subscriptiones septē testij. fm̄ canones sufficit si corā presbytero & alijs testibus duobus aut tribus fiat. vt de testa. c. cum esset.

¶ Secundū leges si testator legauerit rē alienam heres cogitur soluere fm̄ canones secus de testa. filius. in gl. ij.

¶ Secundum leges nō tenetur heres de delicto defuncti nisi inquantū ad ipsam peruenit de ipso delicto. fm̄ canones tenetur licet nil ad ipm̄ peruenit etiā q̄ uis lis non fuerit contestata. de sepul. c. fi.

¶ Scd̄m leges q̄ nō hnt cōtinuā cām ad p̄scribendū requirūt duplicatū tps. fm̄ cano. secus vt de cau. pos. & proprie. cū ecclesia in gl. circa prin.

¶ Scd̄m leges presumitur q̄ mulier mecū habitās sit mea vxor. secus secundum cano. de presump. c. illud. in gl. sed queritur.

¶ Secundum leges iudex datus vt cognoscat de proprietate non pōt cognoscere de possessione. c. si non compe. in. l. si proprietate. fm̄ cano. cognoscit etiā de illa. de causa pos. pastoralis. in gl. ij. & antepe. de sequestratione. c. ij. Et intellige vt nō ibidem per Bart. vel dic si hoc non placet quod p̄uatorum cōsensus possunt constituere quem: alias aliquēz

iudicē qui p̄sit iurisdictioni. fm̄ canones non: nisi de cōsensu sui episcopi. pl. de foro compe. c. significasti.

¶ Scd̄m leges qui offert se liti cōdemnatur ac si possideret: scd̄m canones non. vt lit. pen. c. ecclesia. ij. in gl. fi.

¶ Scd̄m leges in causa appellationis noui testes super eisdē capitulis recipi possunt: fm̄ canones non de testi. fraternitatem. in glo. pe. §. eo. tit. in. cle. de testibus.

¶ Secundum leges non admittitur quis ad possessionem nisi ex toto renuntiauerit iudicio proprietatis. fm̄ canones secus. de testi. significauerunt. & de causa pos. pastoralis.

¶ Secundum leges bonum est aliquid facere ad ostensionem viriū. sec⁹ fm̄ canones. de torneā. c. j.

¶ Secundum leges non possunt cōmitti que sunt meri imperij: sec⁹ fm̄ cano. de offi. or. q. se. de app. in gl. pe. de rap. in archiepatu. in gl. fi.

¶ Scd̄m leges possessor malefidei spatiorum vel quatuor annorū p̄scribit: secus fm̄ cano. de p̄scrip. vigilāti. in. j. gl. de re iudi. possessor li. vi.

¶ Secundum leges instantia iudicij perit lapsu triennij. secus fm̄ cano. de iudic. c. penul.

¶ Scd̄m leges ad imperatorem nō potest appellari omisso medio. fm̄ canones secus. de app. si duobus. in glo.

¶ Scd̄m leges differentia est inter economū: pcuratorē & syndicū: fm̄ canones oēs bi cōprehendunt sub pcuratore. de pe. petitioni. in gl. ij.

¶ Secundū leges cōcipit sententia in personā procuratoris: quandoq̄ in personā domini vel contra eum qui producit. secus secundum canones. de proba. licet. in glo. pe. de elec. querelā. in glo. iij.

¶ Scd̄m leges pater volente tenetur filia recipere maritum nisi ei dare pater voluerit turpem moribus suis indignum. si c⁹ fm̄ canones: q̄ fm̄ eos eam compellere non potest. de despon. inpu. c. j. in glo. i.

¶ Secundū leges mulier admittitur in testimonij in causa criminali. fm̄ canones non de verb. sig. forus. in glo. hec intellige.

¶ Secundū leges arbi. dant p̄ spōsalibus percipiēdis: fm̄ canones non. de spon. gemme. in glo. fi.

¶ Secundū leges testes inuiti sunt cogendi. fm̄ canones non: nisi sit timore partis aduersē. vt si se odio gratia vel timore subtraxerit. de testi. cog. c. super eo. in fi. & c. pe.

¶ Scd̄m leges si vn⁹ p̄rio percussit & vulnerauerit & alter occiderit prius non tenetur nisi de percussioe & vulnere: secund⁹ tenet de occisione: secus fm̄ canones. de homi. significasti. ij. in glo. tandem.

¶ Secundū leges lata interlocutoria super exceptione poterit appellari. fm̄ cano. poterit appellationis deferri vsq̄ ad euentū negotij principalis. de appel. in. c. fi. in gl. perem. in clemen.

¶ Scd̄m leges in ordinariū non potest compromitti: secus fm̄ cano. de arbi. cum tempore. ij. q. vi. §. quod de arbi. in glo. ij.

¶ Scd̄m leges cum agitur de cōputatiōe gradū in linea equali: quoto gradu quis distat a stipite toto duplicato distat inter se: & sibi attinent fm̄ canones simpliciter & non duplicato vt in arboze consanguinitas. tis. ver. nunc videndum est.

¶ Secundū leges in linea equali quot sunt persone dempto stipite tot sunt gradus: secundū canones vero quoto gradu remotior distat a comuni stipite distat inter se vt in eadem arboze. verfi. nunc videndum est.



## Differentie legum & canonum

**Secundū leges** affinitas contrahitur ex legitimis nuptiis. *fm cano.* ex omni coitu. vt in arboze consanguinitatis. in prin. & idem est de consanguinitate. de proba. c. per tuas.

**Secundū leges** non pōt fieri denominatio siue denūtiatio nisi sup quibūsdam criminibus. vt no. in gl. iij. c. vt nostrum. tit. vt ecclesiastica benedictia. *fm cano.* super omnib⁹ criminibus. ij. q. i. si peccauerit. de iudi. nouit. iij. q. iij. s. aliquando. Et est lex de testi. c. si. super verbo accusato. re vel sic: appellans frustratorie punitur de duabus libris argēti in ciuilibus: *fm canones* in expensis. ij. q. vi. omnimodo. in gl. j. z. C. quorum appel. non reci. l. ab executore. & extra eo. reprehensibilis.

**Secundū leges** nō v3 citatio nisi assignet terminus. ff. de verb. ob. l. ita. stipulās. *fm iur.* de bellapertica. *fm canones* sec⁹ de ap. cū parati. i. fi.

**Secundū leges** nō oīa crimina sunt publica: sed que publicā infamiā irrogant sicut adulteria, homicidia, & similia. *fm canones* omne crimen censetur publicum. de collusionē detegenda. c. j. in glo. pe. ij. q. ij. in l. omnibus de iudi. nouit.

**Secundū leges** mulier si intra tempus luctus nupserit incurrit infamiam. *secundū canones* non. de secun. nup. c. si.

**Secundum leges** causa religionis debent coniugia dissolui. *secundū canones* non.

**Secundū canones** non possunt parentes denegare spurij alimentā: *secus fm leges.* vt qui filij sint legi. per venerabile. in fi. & de eo qui duxit in ma. cum haberet. in glo.

**Secundum leges** infamis potest esse procurator. *fm canones* non. de iura. calum. imperator. in glo.

**Secundū leges** vsure permittuntur. *fm canones* non. de vsur. c. ij.

**Secundū leges** raptor cum rapta matrimoniū cōtrahere non potest: *secundū canones* contrahere potest. de rap. c. vlti. de here. com. secundum leges. glo. lib. vi.

**Stuprans virginem** relegatur & verberatur: si tamen per vim hoc facit capite punitur *fm leges.* *fm canones* recipiet in vxorem eam: aut verberetur: & postea detrudetur excommunicatus in monasterium. de adulteris. c. secundo.

**Secundū leges** concubinatus est licitus: *fm cano.* non. xxiij. q. iij. nemo. in gl. fi. de app. c. de prior.

**Secundū leges** delegatus ab ordinario nō pōt sententiam executiōi demandare: *secus fm cano.* de fo. compe. si quis. in glo. pe.

**Secundū leges** iurisdicō nō perpetuat nisi per litis contestationē: *fm canones* per solam citationem. de offi. deleg. gratum. & c. relatum.

**Secundū leges** arbiter q cognouit de causis suspitionis illa pbata etiā cognoscat de cā principali: *secus fm canones* de offi. dele. suspicionis.

**Secundū leges** mulier auditur contra alienationem rei dotalis etiam iurata: *fm canones* non. de iureiu. contingat. in glo. ij.

**Secundū leges** filius nō cōqueritur de patre in causa criminali vel ciuili nisi castrensi peculio: *fm cano.* cōqueritur de vtracq. ij. q. vj. queritur.

**Secundū leges** ludere causa cōiuij possum⁹: *fm canon.* non. de excels. prela. cū inter. in glo. iij. z. xliij. dist. commutationes. & c. non debet.

**Secundū leges** inducie dilatorie. xxx. dierū dari debent. ij. q. iij. offerat. *fm canones* est arbitrariū. de procu. dilectus. in glo. fi.

**Secundū leges** delegatus habet sportulas scz duos aureos in principio & duos in fine: *fm canones* nihil datur. de rescrip. statutum. lib. vi. de vi. & bone. cle. cum ab omni.

**Secundū leges** femina non pōt arbitrari: *fm canones* potest. hoc verū si est confuetudo. de arbi. c. dilect. & c.

**Secundū leges** epalis dignitas tñ liberat a patria potestate: *fm cano.* nes tunc etiā subdiaconatus liberat. de eta. & quali iudiciorum. qui filij sint legit. per venerabilem. circa prin. de sen. excom. cum voluntate.

**Secundū leges** heres filius nō aut impubes hereditate p̄is priuatus referuatur sibi legitima portio. *fm cano.* nō referuat. de testa. si beredes.

**Secundū leges** mulier nō potest esse procuratrix: *fm cano.* potest. de cōfir. vti. vel inuti. cum dilecta. in glo. sic agitur.

**Secundū leges** si tres sunt arbitri & tertius legitime requisitus si curauit interesse alij non possunt diffinire. *fm canones* secus. de arbi. c. si. lib. vi.

**Secundū leges** pena mortis vel sanguinis infligitur: *fm cano.* non. de rap. c. archiepiscopatū. & ibi textum inuenies scz morte moriantur. de fur. c. i. & de homici. c. j. Expone moriantur. i. excōcentur. nec obstat. ver. de latronibus: qz mors alia spiritalis vt in criminosis: alia ciuilis: vt contra seculares. alia affectualis alia naturalis. alia eternalis per archidia. iij. q. vj. placuit. Sed quid sit mors & quomodo infligitur mors. Est em mors alia acerba. alia matura. alia imatura. vide. c. p̄sent. de preben. secundū archidiacono. & per Joan. an. in nouel. lib. vi. & de peni. dist. ij. vā lida. per archidiacono.

**Secundū canones** absens ex iusta cā audif & tractat qcd p̄ eū factum est *fm leges* vero distinguendū est an ex cā necessaria & probabili simul an ex causa necessaria tñ: aut pbabili tñ. vide. ij. q. vi. biduū. in gloss. & c.

**Secundū leges** extinguitur pronuntiatum per appellationem. *secundū canones* suspenditur.

**Secundū leges** posteriores reuocant primas leges nō sic in diuinis. de cōse. dist. iij. celebratē. in gl. in legibus. sed nō est proprie differentia quo ad canones imo idem. de consti. c. j. lib. vi.

**Secundum leges** non est infamis quis mortale peccatū cōmittit. *secundū canones* sic. in p̄alleg. c. celebratē. & hec intellige vt no. in c. oēs. & c. illi. vi. qd. ij.

**Secundum leges** si quis cōuincatur qz oculte deposuit libellū famosū sum decapitatur: & *fm canones* verberibus subicitur. vi. q. i. in sum.

**Secundū leges** impubes non iurat: qz non potest deierare. ij. q. iij. testes. *secundū canones* potest. de delic. pue. c. j.

**Secundum canones** longa & longissima prescriptio non differūt: sed bene *fm leges* de deci. dudum. in gloss. aperte. xvi. q. iij. in sum. & sane intellige per. c. j. de prescrip. lib. vi. & quod no. de consue. c. si.

**Secundum canones** quis obligatur ex nudo pacto. xij. q. ij. quicūqz suffragio de pa. c. j. secus secundum leges.

**Secundum canones** quis alteri stipulatur: *secus secundū leges.* j. qd. vj. quoties. vide contrariam glo. ibidem.

**Secundū canones** per iurium furtū & similia solo ammo committuntur. *fm leges* non. xxiij. q. ij. qui viderit.

**Secundum leges** bona hereticorum deuoluuntur ad heredes: *secus fm canones.* de here. vergentis. in glo. pen.

**Secundū leges** existentes in p̄tate p̄is nō obligant aliquo voto: *secus fm canones.* xxiij. q. ij. mulier. Et de votis scripture ibi hic scripsi.

**Secundū leges** non tenet qz denūtiare: *fm cano.* sic. no. ar. ij. q. vj. quas propter. super glo. hic bz qd not. j. q. vj. ex his. de accu. ex parte.

**Secundū leges** adultera licite occiditur per maritum: *secus fm canon.* nam sic admittit dotem vir. no. glo. xxiij. q. ij. inter.

**Secundū leges** qui p̄est collegio cōpellitur agere vel iurare de calumniā. *fm canones* non. de iura. calum. imperator. super gl. j. & adde de testi. presentium. lib. vi.

**Secundū leges** iudex incidet pōt cognoscere de causa maiori quam cōpetit sue iurisdictioni. *secus secundū canones* quo ad causas spirituales. de ordi. cog. c. pe. in gl. fi.

**Secundū leges** exceptio adulterij non prodest vxori cū accusat ad penā ciuilem: *secus fm canones* si agatur in foro ecclesiastico ad separationem thori. de ordi. cog. c. ij. in gl. pe. adde qd not. de procur. tut.

**Secundū leges** mulier in paucis casib⁹ admittit ad accusandū. in multis vero ad testimoniū. *fm canones* est aliud. no. q. ij. in sum.

**Secundū leges** venditor precise non tenetur dare rem venditam sed sufficit qz det interesse: *secus fm canones:* quia precise *fm hostien.* de fi. instru. cum Joannes. in glo. j.

**Maxima.** media. & minima capitis diminutio aliter accipiuntur *fm leges* & aliter secundum canones de accu. qualiter. ff. de pig. c. si.

**Secundū leges** interlocutoria que precepit aliquid dari vel restitui vel non dari vel non restitui reuocari non potest. alie interlocutorie possunt reuocari ex causa. de app. cum cessante.

**Secundū leges** spurij nō repellunt a dignitatibus. *secus fm canon.* de fi. pres. c. ij. in glo. antepe. lib. vi. vel verbū secularibus additum dignitatibus tollit differentiam vnde potest aliā recipere. per not. per me. de app. pastoralis. super glo.

**Matrimonij** nō est inter seruos sed cōtubernij *fm leges:* *secus secundū cano.* de cōiugio ser. c. j. de iudice deleg. alias differentias etiam recipere potest de his que no. de offi. dele. super questionem. s. porro. in gl.

**Secundum leges** nunqz proceditur super crimē cōtra absentē. lit. non conte. nisi contra apparitorem. *secus fm canones.* no. de do. & contuma. veritatis. in gl. hic enim patet.

**Secundum leges** arbitrarium est tempus in personalibus actionibus: nec est necesse interuenire post decretum primum vel ante lit. contesta. secundum canones aliter si tenes opinionem. Inn. de qua vt lit. non cōtes. sta. quoniam in fine.

**Secundū leges** ois periurus nō est infamis. *fm cano.* sic. de test. testamentum. & c. quāto. in gl. fi. vj. q. j. quicūqz. Ad hoc qd prescriptio longi temporis locus habeat requirit & sufficit bona fides tradentis & accipientis *fm canones* cū bona fide semper requiritur longissima tēporis prescrip. de prescrip. si diligenti. in glo. illud. de re iudi. abbate. in glo. ij. libro. vi. Et potest etiam recipi alia *fm canones.* ex glo. predicta de libello alternatio quod non approbo. alij recipiunt etiam aliam de petitione generali ex superueniente causa. vt eo. c.

**Secundum leges** laicus in criminali potest laicum iudicem substituere. *secus secundum canones.* *fm opinione* Guil. de foro compe. si diligenti. iuxta fi. j. glo.

**Secundum leges** in prescriptione habere conscientiam dubiam de bona fide dicitur habere bonam fidem *secus fm cano.* de pri. si diligenti. in gl. vlti. in fi. *fm hostien.* super ipsa gl.

**Secundū leges** iudex si desert causam fingens se dubitare vbi dubitandum non est infamis. & in. xxx. libris auri punitur sed secundum canones aliter punitur. de re iudic. c. j. lib. vi. & no. de appella. intimasti. super gloss.

**Secundū leges** clericus potest rem & patriā cum armis defendere: *fm cano.* non. de homi. suscepimus. glo. j. & c. significasti. iuxta fi. glo. & c. petitio. Et ista differentia est plus in personis qz in rebus.

**Secundū leges** punitur qui dat causam abortioni etiam si non erat fetus viuificatus. *secundum cano.* *secus* de homi. sicut. ij. in glo. j.



## Domini Gualuani de Bono.

**S**ecundū leg. ad superiorem precise deuoluitur prouiso ecclesie cū patronus laicus presentat indignum: sū cano. non ita precise. de offic. ord. cum fas. in fi. glo. ij.

**S**ecundū leg. legatus principis cū mittitur ad prouinciā debet uinere de rebus fisci vel imperatoris. sū cano. legati pape aliter recipiuntur. de offi. or. inter. in glo. fi.

**S**ecundū leg. ordo. non liberat a criminali fortuna secus secundū cano. l. iij. dist. si seruus sciēte. in glo. quidem.

**S**ecundū leges in debilitato solum consideratur mēbrū impedimentū in usu: non defectus vel augmentum: secus sū cano. de cor. viti. c. ij. super glo. fi.

**S**ecundū cano. maritus accusans uxorem etiam de iure suo se inscribit. de procu. tut. secus sū leges: hoc no. Bar. brix. ij. c. viij. in publico. et per Host. de accu. super bis. super glo. ij. Et potest vna differentia haberi per ibi not. super glo. ij. hoc generale. et alia eo. tit. ad petitionem. in prin. magne additionis. et alia in. c. qualiter. ij. de accu. ibidem est de capitis diminutione.

**S**ecundū leg. in libello accusatorio ponuntur nomina imperatoris et consulum: et sū cano. loco illorum ponuntur nomina pape et episcopi. ij. q. viij. libellorum. et ibi. no. glo. i. per archi.

**S**ecundū leg. proponens plures actiones in libello si sunt diuerse, tunc certas de iure suo eligere debet: secus sū cano. sū quos plures admittuntur. de elec. querelam. super glo. ij. Differentia sumitur per no. de adul. c. pe. super glo. pe. Et de usu cum tu. in. glo. licet. Ana. per not. de fortil. c. i. Item alia per no. de male. c. ij. in gl. i. Alia per no. de excels. prela. clerici. in glo. fi. Alia per no. vñ. q. xi. sacrilegium. c. quisquis. et de pen. felix. in nouel. li. vi. Alia per no. de iudi. c. fin. in nouel. Alia de pen. nis. c. de sententia. Alia de sententia excommunicationis. c. iij. super glo. nunquid. Alia per no. xvi. q. ij. placuit. in glo. ij. Alia per no. de sen. ex. comu. si vero turpiter. Alia per no. de spon. in presentia super gl. ij. alia per no. de resti. in integ. c. ij. super glo. et sic videtur. Alia de bere. c. extra neus. s. credentes. super verbo accedat. alia de pig. c. ij. in glo. ij. alia de dona. c. fi. et per no. iij. q. vlti. alia de iure pa. nobis. super glo. non videntur. alia per no. de despon. impu. puberes. super glo. ij. ad finem. et c. seq. super glo. ij. alia de diuor. c. i. de dona. inter vi. et vro. c. penul super glo. pe.

**H**as differentias inter leges et canones menti commendat. et licet plures alie possunt referri: tamen bis ego Gualuanus contētus ppter multos qui vno colirio omnium oculos volunt curare semper pro solutione dicentes. Aliud est de iure cano. aliud de iure civili. vel aliud est

de iure antiquo: et aliud de nouo. vt no. xxix. di. c. fi. in. gloss. pen. vel aliud in vltimis voluntatibus vt no. de concess. preben. c. i. in. glo. communis. lib. vi. qui saltem recurrere possunt ad Specu. de disputatio. et alleg. s. post hoc. per to. et maxime doct. vtriusq. iuris verius nullius: de quibus mirabilem modum illusionis audiri quomodo per sophisticas rationes simplices et nouos scholares subtilitatibus legalibus imitantes arguere omisso canonis textu pollicentur et nouo genere mercuria. iij. et valeant videri rabi. ibi allegare satagunt tantummodo canones ubi sunt periti in iure civili et econuerso. Et vt sic scholares ipsi quos a veritatis via auertunt et ad fabulas conuertunt semper sunt addiscentes et nunq. ad veritatem scientie peruenientes: vt. xxvi. q. v. nec mirum ubi hoc pacto in opinionibus in quibus possunt et debent imitari canones sunt legiste: vt no. qui filij sint legitimi. per venerabilem. ver. rationibus. Et qui innituntur equitati regularis discipline legis rigori subijciuntur decalum. c. i. de re iudi. abbas iuxta fin. lib. vi. Obsecro igitur et summe deprecor dei et primi dilectioe primiq. parētis amore vt ista legētes horūque vera sunt participes existant presentis opusculi collectionem diligant. de pen. distinc. ij. c. charitas. ver. proximos. et anteq. intelligant non comprehendant. xi. q. ij. eorum saltem: inuidiaque diaboli vitium est. xxiij. q. iij. quam magnum. Nec dicant quod habita vna contraria gloss. habeatur et alia ac ipsius gloss. solu. Quia hoc inueniunt in multis proculdubio falsum fore: recipiant ergo gratanter opusculum qd iustitie et libramini rationis subiectum. vñ. q. i. s. cum ergo. ver. formari. de senten. et re iudi. in cle. pastoralis. ver. verum. Et satis sit quod in paucis per laborem amicis consulitur. ff. de admi. tut. tutores. s. qui sunt. in fi. et c. de neg. gest. tutori. de homi. super rubro. in vlt. opi. in nouel. per hos autem et in alio laboris scientia in hoc seculo acquiratur: vt regnum celeste tribuatur: qd nobis prestare dignetur omnipotens deus. Quoniam ex ipso sunt omnia ipsi bonor et gloria in secula seculorum. Amen.

**F**inis differentiarum inter leges et canones  
Domini Gualuani Bononiensis.

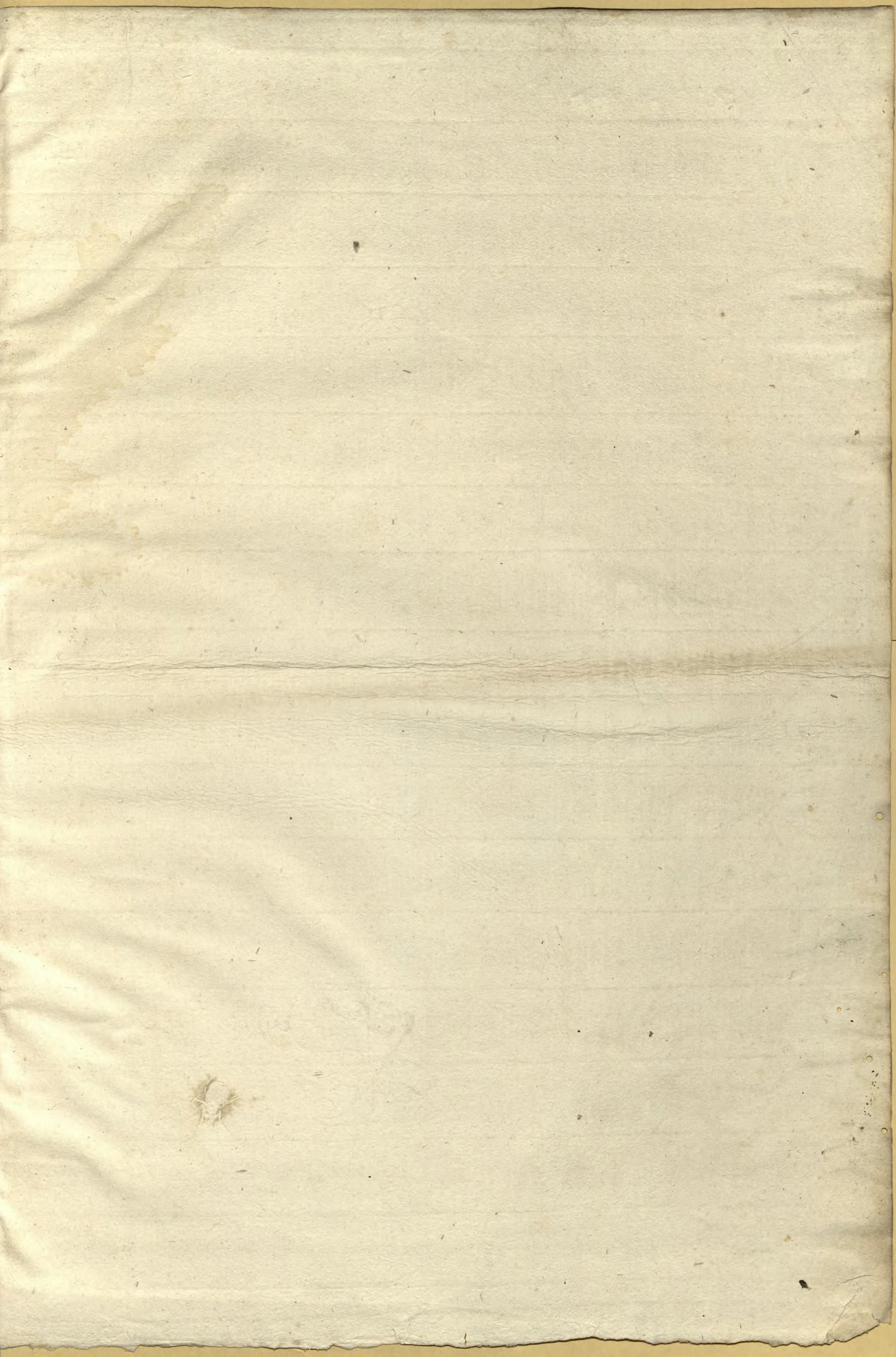
**I**ndex quaternionum.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t. Quorum  
t. ternus: reliqui quaterni.



*[Faint handwritten notes at the bottom of the page]*







28.10.63 Lr.







res inueniunt. et er  
amuntis frequentat  
Quidam uero die temp  
affuit. S. iam nigra  
que micula uocat:  
uultu importune u  
cepit. s. signo crucis u  
cauta aut carnis te  
no sequuta ē: quā i  
fiat ex pnis. S. ipe i  
se in spinae aculeis  
caz incendis proieci  
qz toto corpore uulnate  
cutis uulna eduxit u  
meritis: ita ut ex illo  
tate aliquid mirum  
**Q**uunt post se. v  
modū multa m  
relinque: atqz ad eu  
gustum festinare. C  
celebre nomē eius ha  
monasti cuiusda  
ad eū uenit. 7 ut eis  
deberet petuit. Qui  
tulit: suis ex illorū m  
cōuenire nō posse p  
S. uictus assensū d  
Cum aut conspici  
sub eo illicita nō licet



